

819.1

Edd

EDDÆ SÆMUNDINÆ
SIVE ANTIQVIORIS
CARMINA MYTHICO-HISTORICA

DE VOLSUNGIS, BUDLUNGIS ET NIFLUNGIS
VEL GIUKUNGIS,

ET REBUS GESTIS DANORUM, SVECORUM, NORVEGORUM, FINNORUM,
SVEVORUM, FRANCORUM, BURGUNDORUM, GOTHORUM,
HUNNORUM ET PL.

EX CODICE BIBLIOTHECÆ REGIÆ HAVNIENSIS PERGAMENO, NEC NON
DIVERSIS LEGATI ARNA-MAGNEANI ET ALIORUM MEMBRANEIS
CHARTACEISQUE MELIORIS NOTÆ MANUSCRIPTIS.

CUM INTERPRETATIONE LATINA, LECTIONIBUS VARIIS, NOTIS, GLOSSARIO VOCUM,
INDICE NOMINUM PROPRIORUM ET RERUM, CONSPECTU ARGUMENTI
CARMINUM, ET IV. APPENDICIBUS.

Sen. M. M. M.

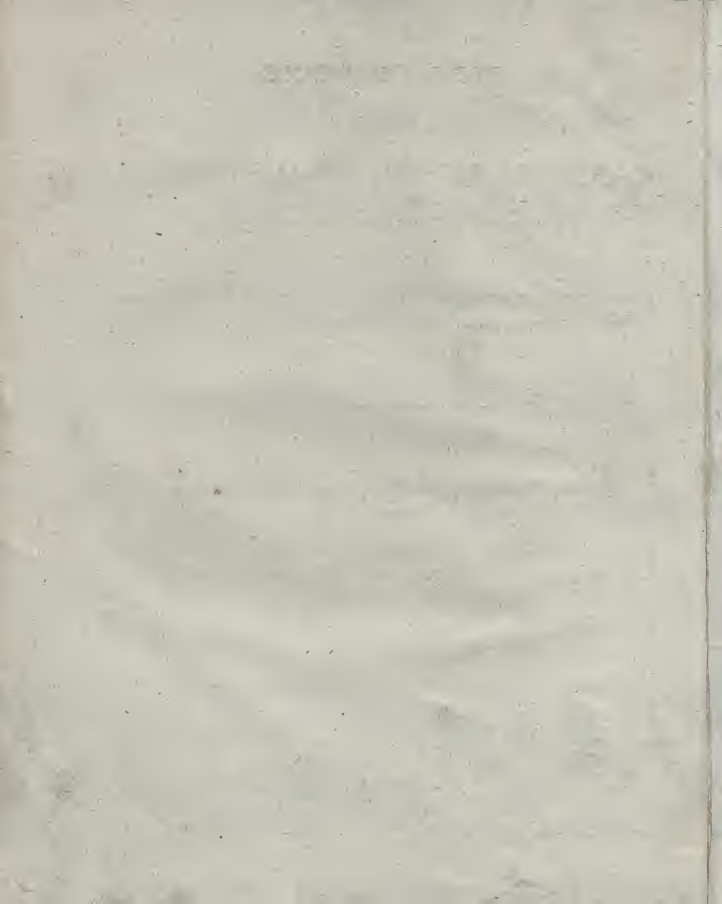

H A V N I Æ.

SUMTIBUS LEGATI ARNA-MAGNEANI ET LIBRARIÆ GYLDENDALIANÆ.

TYPIS HARTVIGI FRIDERICI POPP.

1818.

EDDA

SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

SUMTIBUS

LEGATI MAGNÆANI ET LIBRARIE GYLDENDALIANÆ.

ADD

STIMMERS & COMPANY

NEW YORK, N. Y., 1877

EDDA SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

EDDA
RHYTHMICA SEU ANTIQVIOR,
VULGO SÆMUNDINA DICTA.

P A R S II.

ODAS MYTHICO-HISTORICAS CONTINENS.

EX CODICE BIBLIOTHECÆ REGIÆ HAVNIENSIS PERGAMENO, NEC
NON DIVERSIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET ALIORUM
MEMBRANEIS CHARTACEISQUE MELIORIS
NOTÆ MANUSCRIPTIS.

CUM INTERPRETATIONE LATINA, LECTIONIBUS VARIIS, NOTIS, GLOSSARIO
VOCUM, INDICE NOMINUM PROPRIORUM ET RERUM, CONSPECTU
ARGUMENTI CARMINUM, ET IV. APPENDICIBUS.

H A V N I Æ.

SUMTIBUS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET LIBRARIÆ GYLDENDALIANÆ.

TYPIS HARTVIGI FRIDERICI POPE.

1818.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

RESEARCH REPORT

1952

BY

ROBERT H. COHEN

AND

WALTER R. HANSEN

3

1952

PHYSICS DEPARTMENT

1952

LECTORI!

Dum secundum hoc Eddæ poëticae Volumen in lucem publicam emitimus, ei sic præfabimur, ut primum de carminum argumento, pretio, fontibus, nexu, tempore, ordine atque crisi, dein de codicibus heic adhibitis, de commentario et indicibus, deque omni hujus editionis ratione, quæ Lectorum interesse videantur, disseramus.

Uti odæ, quas primum volumen complectebatur, mythicæ erant, sic carmina hocce contenta *mythico-historici sunt argumenti*. Quod in præfatione tomo priori præmissa suspicati fuerant editores, theologiam veterum septentrionalium asiaticæ esse originis, et pleraque numina elementorum ac naturæ deos putanda, recentioribus *) disquisitionibus, et præcipue luce, quæ Indicis religionibus ultimis annis affusa est, ad majorem

---

*) Imprimis *Sculonis Thorlacii Antiquitatum Borealium Observationibus* Miscellaneis, Spec. I — VII, et Tractatu vernaculo de Thoro. *Graeteri* (harum literarum in Germania statoris) variis operibus, uti *Nordische Blumen*, *Brogur*, cat. *Finni Magnusen* Introductionibus duabus ad prælectiones Eddicas, et tractatiuncula *Digerdrikken* inscripta, quæ Ephemeridibus Athene et Minervæ a. 1816 & 1817 insertæ sunt. Volumini huic Eddico, cujus plusquam dimidiam partem elaboravit, is plurima mythologiam explicantia passim inseruit. Multa quoque de hac re ingeniose more suo disseruit *N. F. S. Grundtvig* in libro, *Nordens Mythologie*, ell. *Udsigt over Eddalæren*, Kbh. 1808. Tacemus, quæ alii egregii apud nos (præcipue *Fram*, *Baggesen*, *Öhlenschläger*) et in Germania poëtæ cecinere, quibus mythicis borealium ideis multum lucis adpersum est.

rem jam certitudinem adductum videtur; et luculentius absque dubio illustrabitur, quando thema a Regia Scientiarum Societate Havniensi, auctore et impensas præstante Viro generosissimo, ab Edda quoque bene merito, *Johannē Eülow de Sanderumgaard*, Equite Ordinis Elephantini, in hunc annum propositum, "de nexu inter mythologiam borealem et asiaticam," idoneum, quod speramus, repererit commentatorem.

Carmina, quæ jam publicamus, hæc sunt: *a)* *Völundarquida*, de *Völundo*, Fianico heroë, Septentrionalium *Dædalo*, atque *Nidudo* Rege *Sveco*. *b)* *Quida Helga Hiörvarsonar*, de Rege *Norvego Haddingi* occisore, (*Haddingiaskada*, s. ut alii volunt *Haddingorum* heroë *Haddingiaskata*); *c)* duo carmina de *Danico* Rege *Helgio*, *Hundingum* trucidante, *Sigmundi* filio, *Volsungi* nepote, stirpis *Volsungicæ* auctore. *d)* *Sinfíótlalók*, fragmentum prosaicum de morte *Sinfíóllii*, *Helgii* fratris. *e)* *Sedecim* poëmata de variis *Volsungorum* heroibus et heroïnis: nempe de *Sigurdo* *Fafnicida*, tertio *Sigmundi* filio, de *Brynhilda* *Budlii* filia, ejus amata, hujusque sorore *Oddruna* et fratre *Atlio*, de *Sigurdi* uxore *Gudruna* *Giukii* filia, hujusque fratribus, *Gunnaro*, *Hógnio* et *Guttormo*, qui nunc *Giukungi*, nunc *Niflungi* appellantur, deque liberis *Gudrunæ*, *Svanhilda* et hujus fratribus. In his carminibus multa de *Finnis*, *Gothis*, *Francis*, *Burgundis*, *Suevis*, *Hunnis*, aliisque populis ævo medio celebribus referuntur. Denique *f)* *contilena* *Groæ* fascinatoria (*Gróugalldur*), in qua hæc saga e mortuis tantisper excitata, filium suum varias docet artes magicas, variasque incantationes.

Mythico-historica esse hæc carmina, eorum lectio quemque facile docebit. *Groæ* incantatio tota mythica est, ut adeo in primo *Volumine* locum mereri potuisset. Verum ex caeteris quoque poëmatibus pleraque *mythicum* habent tenorem. Vestigia heroicæ ætatis continent, quæ dii hominibus mixti, homines deorum consuetudine crebro fruentes repræsen-

tan-

tantur. Sic ex Volsungis non nemo Othini filius Sigurdus, Freyeri amicus, salucatur. In Helgaquida Hundingsbana prima Str. XLVIII indicatur, quod Helgius, Signundi filius heros defunctus, ex ædibus Othini jam tum advenisset, si ea vespera exspectandus foret. Brynhildarquidam legens ad orbem mythicum delatus tibi videberis. Id jam ominatur appellatio Sigurdrida (o: victoriam arcens v. nix aut procella victrix) qua Brýnhilda in hoc carmine nuncupatur. Quando Sigurdus, dum ad Franconiam tendit, in hanc Amazonem incidens ejus nomen explorare vult, sed illa [Str. III-IV.] salutare poculum ei porrigens luci terræque libat, atque Asas, Asýnias et frugiferam tellurem invocat; quando eam Othinus ob Valkyriæ officium injuste administratum spina soporifera percuciens, negatâ militari victoriâ, ad conjugium damnat; quando eadem heroi potionem incantatam offerens multifarium runarum usum docet, atque inter eas Str. XIII *cordiales s. ingeniosas runas* memorat, quas Othinus in rerum principio constituerit, formaverit, atque medicatus sit e liquore, qui e capite Heiddropneris (ex alto stillantis) et Hoddropneris (e circulo s. orbe stillantis) o: Ymeri gigantis protoplasti defluxerat; quando denique inter consilia, quæ virgo Sigurdo suppeditat, occurrunt multa iis, quæ in odis mythicis præcipue in Havamál leguntur, similia; ista omnia mythicum quid sapere nemo diffitebitur. In Sigurdarquidis plura ex hoc genere reperies. S. II. a. incipit a narratione satis longa Regini nani, in qua Sigurdo puero, suo alumno, exponit fabulam de Othini, Haneri & Lokii venatione, eorumque ad cataracten Andværii piscatura. S. II. β. strophis XII-XV Sigurdus Fafneri interfector hunc ante mortem sciscitatur de diversis Nornarum generibus, atque ab eo et de his et de loco proelii ultimi inter Asas et Surtum ac de pontis coelestis diffractione, edocetur. Talium mythorum partem longe maximam meditamina cosmogonica innuere, nulli dubitamus.

Plurima ex hisce carminibus *historicum* fundamentum involucro mythico subjiciunt. Cyclum continent traditionum varias terras pervagatarum, de celeberrima Ylfingorum, Volsungorum, Niflungorum stirpe. Circa seculum 5 6 post Chr. n. talem in Dania viguisse, patet ex Anglosaxonico de Scyldingis poemate*), quod simul Völundum Dædalum septentrionalem, carmine Eddico nobilitatum, commemorat. A Dania incipiunt, Daniam identidem invisunt et ad Daniam revertuntur insigniores in hoc cyclo personæ, Helgii, Borghilda, Hjordysa, Gudruna; adeo ut patria nostra quodammodo horum eventuum et initium et finis juxta Eddam dici queat**). Nec nullas in his traditionibus partes Norvegia et Svecia habent; nam in Völundarquida, Nidudi Regis Sueciæ, in Helga Quida Hundingsbana Frecasteini, et Sefafiöll (montis Sevonis) in Vestrogothia, fit mentio. De Norvegia monent, præter laudatum de Helgio Hiörvardino poemata, duo carminum Eddicorum tituli: Atlaquida, et Atlamál in Grænlensko, nomine ex Grænlendia Tellemarkia regione desumpto; ne quid dicamus de pluribus Heimskringlæ locis, Sigurdum, Budlium aliosque ex hoc cyclo viros tangentibus; vel de poëta Thiodolfo Hviniensi, qui Haraldus Pulchricomi avos per multifarias genealogias a Volsungis repetit. Nullibi vero altiores longiusque sparsas, quam in Germania, radices egerunt prisca de Volsungis relationes, adeo ut vix ulla Germaniæ pars sit, quin traditiones de hac stirpe circumferat. Id jam observaverat Suhmius, passim in Historia sua Danica nomina locorum memoriam talium traditionum servantium investigans; sed ultimis annis erudita Virorum Celeberrimorum

---

*) *De Danorum rebus gestis sec. IV et V. Poëma Danicum dialecto Anglo-Saxonica*, ex biblioth. Cottoniana, ed. G. J. Thorkelin Havniæ 1815, 4to, (carmine XIII.)

**) Si antiquissimæ traditiones recentiori historiae fundamento inservire possunt, Domus nunc Daniæ regnatricis a stirpe Volsungorum descendit.

morum *Græteri, von der Hagen* *), et *Grimmiorum* **), diligentia plurima huc pertinentia conquisivit, et in novâ luce posuit. Nec defuere inter nostrates, qui cum istorum observatis sua jungentes totam illam relationum traducem per Eddâs utrasque, per Volsungasagam & Vilkinasagam, per carmen Nibelingicum et melos de Sigfrido cornuto, perque cantilenas heroicas (*Kæmpeviser*), in Dania, Svecia & Germania vulgares persequendo earum originem, amplificationem & propagationem explicare tentaverint ***). Sic evictum est, istas traditiones a Finmarkia ad Longobardorum terram, a Rheni ripis usque ad Vindorum regionem fuisse sparsas; atque, uti in septentrione, ita in Germania, imprimis in Franconia, Burgundia, Svecia dominatas, sed in Ungaria quoque et Russia easdem innotuisse.

Summa disquisitionis de *historica* harum traditionum origine huc fere redit: Scaldos boreales seculorum VI-VII^{mi} post Chr. n. representationes suas poëticas a Rheni regionibus et Lombardia mutuatos fuisse haud facile crederis. Nec magis probabile est, Longobardicos et Germaniæ meridionalis vates seculis VIII-IX^{oo} carminum suorum popularium argumenta a Lethra vel a Norvegiæ montibus accessivisse. Verosimilius est omnes hos populos

*) In doctissimis præfationibus ad hos libros: *Lieder der älteren oder Sämundischen Edda*. Berlin 1812. *Die Edda Lieder von den Nibelungen* zum erstenmahl verdeutscht und erklärt. Breslau 1814. *Nordische Heldenromane* Wilkina-Saga et Volsunga Saga. Breslau 1815. IV Voll. (juxta Svecam *Peringskiöldij* editionem in Fol. versæ).

***) *Lieder der alten Edda* aus der Handschrift herausgegeben und erklärt durch die Brüder Grimm. I. Bd. Berlin. 1815.

****) Quædam dederant *Abrahamson, Nyerup & Rahbek* in recentissima cantilenarum, quas *Danske Kæmpeviser* dicunt, editione. Kbh. 1812-1813. 5 Bind. Sed plenam de hæc re disquisitionem dabit *P. E. Müller* in Vol. 2^{di} libri hoc titulo editi: *Sagabibliothek med Anmærkninger og indledende Afhandlinger*, I. B. Kbh. 1817. Ex Vol. 2to, nondum edito, quædam ad rem nostram facientia hæc desumsimus, imprimis de origine traditionum asiatica.

los ab antiquissimis suis sedibus communem quandam traditionum congre-
 riam attulisse, quam cognatæ hæ nationes in Scandinavia, uti in Germa-
 nia, proprio ingenio dein efformaverint. Fundamentum talis traditio-
 num cycli agnoscendum est id, in quo monumenta septentrionis antiquis-
 sima cum meridionalibus consentiunt. Si ergo relationes de Helgiis et Reg-
 nare Lodbrok, quippe Scandinavis proprias; si rursus narrationes de Theo-
 dorico Veronensi, ut proprias Germanis, demimus, restant traditiones
 de IV præcipuis in hoc cyclo personis Sigurdo, Brynhilda, Gudruna et
 Atlio, quas Asorum in septentrione migratione antiquiores credere lice-
 bit. Constat priscum nomen, quo Volga, et in regionibus per quas cur-
 rat, et apud arabicos geographos appelletur, esse *Atel*; hinc nuncupatio
 Attilæ: Volgæ regis per nationes Gothicas ab Asia exiisse potuit. *Rhin*
 in lingua illa primaria, quæ Scandinavicarum ac Germanicarum mater
 habetur, et universe quivis erat fluvius, et specialiter certum aliquod flu-
 men, unde Volga *Rha* dicebatur; et in lingua Persica, uti in dialectis ang-
 losaxonica, moesogothica, alemannica, celtica et romantica, eadem
 nuncupatio pellucet. Sic rubrum Rheni metallum, Rhenique lapides auri
 fluviatilis denominationes, in multis regionibus ad aurum antiquissimum
 exprimendum translata sunt. Quando homines multo cum labore nec sine
 periculo aurum ex fluminibus colligebant, quid mirum, si in mentem iis
 veniret, quærere, quis illud ibi abdidisset; abditum vero ex invidia esse,
 facile sibi persuadebant. Quærentes porro quis conditam collegisset ga-
 zam, consentaneum erat Persicis Indicisque mythis, a Boreæ montibus,
 auri, portentorumque patria, collectorem repetere. Debebat is esse juvenis
 heros ex deorum (Othini) prosapia, victoriosus bellator (*Sigurdus*, ex sig,
 victoria, et urdr s. wordr, defensor, rex), nihil non fortitudini suæ arro-
 gans (*Volsungus*, ex vols, confidens animositas et ungr, filius), qui peri-
 mendis monstris, gazæ incubantibus (*Fafnir* v. Fofnir forte ex fe-ofner,
 auri

auri textor ꝛ collector, opifex v. thesauri possessor) gazam in lucem protraheret. Verum istud aurum possessori, juxta mythum, forte orientalem, certe in Vëluspá obvium, non nisi mala importabat. Quod femina infortunii auctor erat, quod mulier super amatoris rogo se cremabat, quod regina atate provectior philtum miscebat, quodque alia indulgebat cruentæ ultioni, ista omnia ideis moribusque Asiaticis bene conveniunt. Talis mythorum cyclus ad Volgæ ripas a vatibus decantatus, cum populis inde emigrantibus ad varias regiones ambulans, traditionibus, in his terris tales migrationes prægressis, sic se inserebat, ut inter maxime varias narrandi vias origenis memorem se semper servaret. Sic nationes ad Rhenum, fluvium Theoticum, domicilia ponentes priscum a Volga s. Rha translatum mythorum orbem tanto libentius retinebant, quo magis nova patria aurum quoque in suo fluvio conditum offerebat. Ubique cum traditionibus indigenis veteres Asiaticæ miscebantur; et utræque sibi invicem accommodabantur, ut stirps Scandinavica in Dania eas Helgiorum historiæ, in Norvegia antiquissimorum Regum stemmati immisceret; stirps Germanica in Rheni, Sigurdi, Volsungi nominibus largam haberet occasionem traditiones veteres cum iis, quæ novis sedibus propriæ essent, jungendi. Guntharis s. Gunnari appellatio faciebat, ut Sigurdus stemmati Burgundico innecreretur. Bella Hunnorum invitabant ad Atel Asiaticum in nomine atque gestis Attilæ agnoscendum; & quo plures vates carminibus suis varia ista eventa sensim complectebantur et exornabant, eo magis operæ pretium se facturos credebant, si scenas romanticas, uti Theodorici Veronensis fata, vel invitâ historiâ, huic traditionum cyclo insererent.

Verum licet Asiaticum Atel vatibus occasionem forte dederit *Attilam*, celeberrimum Hunnorum ducem memorandi, haud tamen diffidendum, esse in iis eventis, quæ carmina Eddica ad Atlum referunt, plura quæ Hunnorum Attilæ tribuere, historicæ probabilitati, atque adeo veritati,

tati, non repugnet. Exemplo sunt tria ista: Attilæ cum Burgundis conjunctio, ejusque conjugium & mors, de quibus singulis pauca liceat disserere. In Poëmate latino: *de prima expeditione Attilæ, Regis Hunnorum in Gallias* *), quod nono, ut videtur, seculo exaratum est, Gunthar (Gunnar) sistitur Rex Francorum; cum hujus patre Gibich (Giuke) bellum gerens Attila, eum cogit Haganonem (Hogne) sibi obsidem dare. Mortuo Gibichio Hagano ad Guntharem aufugit, qui foedus cum Attila initum ruperat. Burgundorum tum Rex Herrik ibidem appellatur. Quamvis negari nequit, istum poetam varias **) priscas traditiones, forte quoque prisca carmina germanica, secutum esse, veræ tamen historiæ fontibus, quos quidem novimus, convenientior est Eddæ nostræ repræsentatio. Huic Giukungi sunt Burgundi, uti terrâ Niflungorum, (quod alterum stirpis nomen) in carmine Nibelungenlied Burigundenland nuncupatur. Constat annalium fide, Hunnos sec. V^{to} post Chr. n. cum Burgundis, antea pace et foedere secum junctis, bellum gessisse, eorumque Regem Guntharem occidisse. In priscis legibus Burgundicis hic et Gibichius inter veteres populi Reges memorantur. Juxta Eddam cum Volsungasaga, (c. 32) comparatam regnum Giukungorum, uti Attilæ tempore Burgundorum, a meridie Rheni situm erat. Atlio sic volente, Brýnhilda ejus soror Gunnaro Giukii filio, nupserat, et dein inter utrumque populum amicitia aliquamdiu intercessit. Verum proditione Atlii, cædeque Gunnari et Hognii finis huic factus. Fiórneri divinatio, quæ in Atlaquidæ Str. XI legitur, vul-

---

*) Edidit Fischer Lipsiæ 1780. 4to, qui illud ad seculum VII^{um} refert.

**) Id ostendunt v. v. 684-85.

— — — — — Kimo,

Quem referunt alii Scaramundum nomine dictum. — Dum Franci Nehulones nominantur, videtur stirps Niflungorum (*Nibelungen*) pellucere.

vulgatas innuere videtur opiniones de universa regni Giukungici per Atlium post rupta ista foedera destructione. Burgundorum per Hunnos subjugationem referendam esse ad annum 450 recentiores*) docuere. Si Attilæ mors in annum 452 vel 453 incidit, constat sibi Eddæ computatio; nam quamvis vates Eddici cum Giukungorum nece Atlii mortem continua eventuum serie jungere videntur, aliquod tamen tempus fluxisse censi potest, dum nempe Gudruna, ultionem semper meditans, occasionem hanc exsequendi idoneam acciperet.

Quæ de Atlii conjugio et morte Edda canit, cum antiquorum auctorum annalibus satis conveniunt. Memorabilia sunt Marcellini Comitis Illyriciani verba**): "Attila rex noctu mulieris manu cultroque confoditur. Quidam vero sanguinis refectione necatum perhibent; ex quibus patet, auctorem, qui circ. a. 534 floruisse videtur, utramque novisse relationem, sed priorem prætulisse. Jornandes contra, et serior et ab eventuum scena remotior, posteriorem suam facere malebat, ne tantus heros a muliere turpiter occisus crederetur. Suffragantur Marcellino, et Agnellus***): "post hæc omnia, inquit, Attila rex a vilissima muliere cultro defossus mortuus est; et Chronicon Alexandrinum****), sic habens: "Noctu cum pellice Hunnica, quæ puella de ejus nece suspecta habita, dormiens extinctus est. In pellice non moramur, nam talem scriptor Christianus bene dicere poterat eam feminam, cum tantus esset et uxorum Attilæ et concubinarum numerus, quarum nunc hanc nunc illam pro lubricine vel
sume-

---

*) *Mascou Geschichte der Deutschen*. T. I. p. 432.

***) *Marcellini Chronicon* ed. Symondi. Parisiis 1619. p. 32.

****) *Liber pontificalis* Part. I. Cap. 2. apud Muratorum, in *Scriptoribus rer. Italic.* T. II.

*****) Pag. 28.

sumeret vel repudiaret. Vilissimam appellasse eam credimus Agnellum ob indignam mortem, quâ heroem affecerit. Cæterum pellicem intelligimus pulcherrimam Jornandis Ildiconem, quacum Attila, repudiatis prioribus uxoribus, ultimas celebraverat nuptias. Ildico vero eadem est, ac Gudruna, nam Hildir et Hilde in dilectis Germanicis idem est, quod in Scandinavicis Gudr vel Gunnr o: bellum. Probabile est Gudrunam — velut antea Herkiam*) — ab Attila repudiatam fuisse post fratrum mortem, ejusque vindictæ cupidinem noyis Attilæ amoribus incensam, ultionis præsentissimæ occasionem arripuisse, quam festiva nuptiarum habendarum gaudia suppeditarent. Si Gudruna sic sumitur uxor Attilæ repudiata, duo, quos trucidabat, pueri, forte privigni potius quam proprii ejus liberi credendi erunt. Testatur historia, Attila extincto, immanibus bellis, inter multos ejus filios erumpentibus, vastatum fuisse regnum Hunnicum; aula quippe non poterat non innumeris calumniis fraudibusque fervere, in qua Regis defuncti uxores et pellices et centeni liberi, se invicem circumvenire atque tyranni thesauros terrasque certatim sibi arripere laborabant. Quid mirum igitur, si repudiata Regis uxor, talis facinoris patratix, ad Gothos, nativos Hunnorum hostes, eorumque jugum excutere paratos, refugerit. Sic horum eventuum memoria inter Gothos et ultra sparsa, Germanicis pariter ac Scandinavicis traditionibus immixta, historiæque Sigurdi, Helgii, Ragnari Lodbroki atque Regum Norvegorum, sensim sensimque inserta fuit. Docet tamen cum ipsa odarum eddicarum ratio, tum alia carmina, viros septentrionales res Atlii et Giukungorum extra Scandinaviam gestas judicasse; nam in Stropha aliqua carminis de Haraldo Severo apud Snorronem**) hæc leguntur.

Sub-

---

*) In Edda sic dictam; in Germanicis vero monumentis *Herche*,

**) *Heimkringla*. Ed., Havn. T. III. p. 60.

Subjecisti tu Michaëli maximo
 Haraldæ clypeo (ꝫ armis) australes terras,
 Ubi, ut audivimus, Budlii filius
 Uxoris fratres domum invitaverat,

Quod Atlius et hic et in Edda Budlii filius appellatur, inde minime sequitur, eum ab Attila diversum putandum. Etenim, uti Jornandes aliique auctores patri Attilæ non eadem tribuunt nomina, sic credere licet aliquem ex ejus majoribus nomen Budlio simile habuisse. Nec longe exempla petemus; nam in carmine Niebelungenlied Blödel occurrit, et ipsum ejus fratrem Bdelam vel Bledam nuncupatum accepimus.

Ex hæcenus disputatis apparet, esse in hoc carminum volumine & mythica & historica, ut ejus *argumentum mythico-historicum* recte queat appellari.

Pretio harum odarum explicando non est cur diu immoremur. Cum eventuum, qui decantantur, scena nunc sit Dania, Norvegia, Suecia, nunc Franconia, Svevia, Burgundia, nunc Lombardia, Ungaria, Russia; cumque eorum incunabula in Volgæ ripis ponere jure possis, patet his monumentis contineri venerandum aliquod nationum vinculum. Edda boream meridiei, occidentem orienti, Europam Asiæ ita jungit, ut vel dissitissimi utriusque orbis populi, Ea interprete, suas origines latæ recognoscant. Edda veri nominis avia nepotes sua oracula juber auscultare, dum vel obscura rerum primordia evectis philosophematibus magno ore canit, vel ad heroicum ævum descendens, unius impriis stirpis, sed multarum gentium fati innoxæ, eventa non sine ominosis nutibus exponit. Quanta vis poetica huic insit volumini, divinare jam poteris ex paucis, quæ supra de partibus ejus mythicis attulimus. Eandem per singula eundo carmina ostendere et longum foret, et parum necessarium, cum ipsarum odarum, in magna licet auctorum diversitate, poeticus tenor om-

nia animet, totamque compagem ita permeet, ut nullum lectorem fugere queat. Quantum nervorum Völundarquida habeat, probant ingeniosissimæ inter nos quoque ejus imitationes. In omnibus personis hoc, si dicere licet, drama Volsungicum participantibus, præcipue vero in Sigurdo, Gunnaro, Gudruna, Hamdero; Sörljo materies immensa habetur, plurimis tragoediis suffectura *). Fato trahuntur, fato cedunt heröes et heröinæ, nilque contra illud curæ vel maxime sollicitæ proficiunt. Serpens, qui aurum celat, thesaurusque ipse a manu ad manum, inter novas semper auctioresque atrocitates transmissus, quam uberem cogitandi materiem cordati cujusque animo admovent! Nimirum auri fames quantum potuit svadere malorum! Multa loca sunt in his carminibus non pulchre solum, sed et cum patho expressa, quæ legendo: "Sunt lachrymæ rerum, et mentem mortalia tangunt." Sic in Gudrunarquida prima Str. I-IV videmus heroinam mori paratam ad Sigurdi funus sedere moestam, tacitam, sed tamen quietam, solatia spernentem, nec Giaflaugæ alloquiis flexam, quæ V maritis, II filiabus, III sororibus et VIII fratribus se supervivere jactaret. In Gudrunarhvaut aliquanto aliter sistitur mulieris ingenium; sed hic quoque habetur descriptio Str. IX-XII ad animum movendum admodum idonea; cum nempe Parcis irata et severam earum persecutionem sistere (suicidio) volens, ad litus ibat, sed fluctus eam non submergebant, verum sublimem ad aliam terram vehebant, ut ex fati decreto viveret. Tales patheticæ descriptiones in Atlamál & Hamdismál haud paucæ occurrunt. Cum Helgius Hundingicida et Sigurdus Fasnericida principales sint in hoc cyclo heröes, notare juvat et poetarum et collectoris artem, qua tantorum viro-

rum

---

*) *La Motte Fouqué* in carmine: *Sigurd der Schlangenröder*, aliisque, et *N. F. G. Grundtvig* in dramatis: *Optrin af Nordens Kampeliv*, I D. Kbh. 1711. quam poetice ista tractari possint, ostenderunt.

rum laudibus attentionem postulerint. Duplici velut introductione utrique eventui tantum momentum habituro præluditur. Helgii Hundin-gicidæ natalium solennitas primum in Oda Helgaquida Haddingiaskada eo declaratur, quod Helgius Hjörvardi in ea regeneratus dicitur; deinde in oda heroi cognomini, viri nativitas, aquilis clangentibus, sancta aqua de montibus coelestibus defluente, Nornarum, fata infantis nendo consti-tuentium, et ejus gloriam prædicentium, adventu, atque corvorum de milite strenuo nuper nato colloquiis annuntiat. Sigurdus, Fafneri occi-sor, quantus vir evasurus esset, præsgia et Regini et Griperi, utraque solennia, augurabantur. In Sigurdarquida II. a. Reginus nanus puero Si-gurdo discipulo suo fabulam narrat de Othini, Hæneri et Lokii venatione, et ad Cataracten Andvarii piscatura. Hac narratione vatem augurium aliquod de auro olim a Sigurdo occupando exprimere voluisse, non est dubium. In Gripis-spá sive Sigurdarquida I. legitur, quomodo Sigur-durdus Griperum virum sapientissimum, avunculum suum, adierit, de futuro suo fato ab illo edocendus. Solennitatem hujus prædictionis de rebus a Sigurdo gerendis haud parum auget ea poëtae solertia, qua Gripe-rum identidem silentem (ubi sc. ad mala veniret omnia) nec nisi enixa con-sobrini flagitatione ad rumpenda silentia inductum, pulchre sistit. Alia denique nec minus ingeniosa ratione Brynhildarquida prima Sigurdi lau-des ominatur, dum Amazonem Sigurdri fan (quod mythicum est Brýn-hildæ nomen) representat, potionem magicam heroi offerentem, et mul-tipli sapientia Runica eum instituentem. Quam poëtica ista omnia sint, haud opus est monere.

Questiones de horum carminum fontibus, de eorum nexu et mutuo et cum aliis monumentis easdem relationes continentibus, atque de eorun-dem ætate, adeo arcte cohererent, ut nec ad unam sine altera responderi, nec una sine altera explicari queat. *Fontes sunt vel traditiones ore tenus*

pro-

propagata, vel *poëmata*, sive *pure borealia*, sive *ad exterorum similitudinem* vertendo aut imitando expressa, iis, quæ hic legimus, antiquiora. Ex primo genere plures fuisse, docet cum analogia aliarum gentium, in eodem culturæ gradu, quo Septentrionales Sec. VI-VIII cogitandi sunt, versantium, tum ipsa odarum ratio, sæpe narrantium farragini, quam continuæ nedum scriptæ expositioni, similior. Secundi generis exemplum memorabile præbet Helgaquida Hundingsbana secunda, quæ in prosaica pericopa strophæ XII^{mæ} subjecta vetustius carmen Volsungianum (*Volsungaquida hin forna*) citat, testaturque ibi relatam fuisse de Sigruna, quæ apud Logaföld in Helgium incidere collumque amplexa ejus conjugium procuraretur, et in fine carmen Kareum (*Karolof*) allegat, regenerationem memorans, qua ex Helgio Haddingiaskado Helgius Hundingicida, et ex Karâ Valkyriâ Sigruna, exstiterint. *Ex tertio* genere sunt relationes et carmina sive germanici, sive gothici generis. Prius diserte laudat pericopa prosaica Brýnhildarquidæ secundæ subjuncta; quæ sic habet: "Germani homines ita tradunt, quod Sigurdum occiderint sub dio in sylva, atque ita relatam est in oda Gudrunæ prisca (*Gudrunarquida inn forna*), Sigurdum et Giukii filios ad conventum forenses equitasse, cum ille caderetur. Uno autem consensu omnes narrant, quod illi eum fide datâ deceperint, atque jacenti et imparato arma intulerint. Posterius odam Atlemál innuere in sequentibus probabitur.

Nexus odarum mutuus ex uberiore earum contextus explanatione, a viro peritissimo elaborata, quæ in hoc volumine paginis 907-970 legitur, luculenter apparet. Patet earum plerasque, licet a se invicem non dependentes, traditiones sive easdem canere, sive aliquanto aliter in minoribus *perisôarion*, re tamen principali eadem manente, temperare. Tria sunt de Helgio, quatuor de Sigurdo, tria de Brýnhilda, quatuor de Gudruna, et duo de Atlio carmina; quorum solertior comparatio, quam hic insê-

tuere, nimis longum erit, docebit, auctores esse, ut ingenio, ita tempore, diversos; horum paucissimos se invicem respexisse, plurimos vero mutuam fidem vel illustrare vel confirmare. Quæ autem *conjunctio* nostræ Edda intercedat *cum junioribus* ipsius sororibus, Edda Snorroniana, Volsungasaga, carmine Niebelungenlied, Vilkinasaga, et cantilenis heroicis (Kampeviserne), exponere, res est majoris operis; quod cum egregii inter exteros viri sua diligentia adjuverint, et ex nostro septemviratu unus*), libro singulari ad liquidum perducere studuerit; satis hic erit sequentia monere: Edda Snorroniana et Volsungasaga, quæ eodem fere tempore, nempe initio sec. 13^{ti} compositæ videntur, traditionum cyclum in Edda Sæmundina expositum ita tractavere, ut et plures & pauciores de eo odas, quam nunc exstant, se habuisse ostendant. Volsungasaga multas traditionum partes huc pertinentium persequitur, de quibus nunc nulla carmina habentur, et tali tamen ratione persequitur, ut unum alterumque Eddicum melos, nunc deperditum, eam consuluisse nullum sit dubium. Eum habent tenorem multa et in hac Saga et in Edda, cujus collector creditur Snorro, ut contendere liceat, utrumque auctorem multa carmina, ex nostra Edda poetica, sed etiam quadam jam deperdita, iis, quæ in hoc Volumine nunc numeramus, ætate vel paria vel adeo antiquiora cognovisse et ad usum convertisse. Plura sunt Volsungasagæ loca, in quibus Edda nostra vel prave intellecta (ex gr. Cap. XLI), vel ad recentiorem habitum immutata (utî Cap. XLVII), vel versus denique prisci in prosam resoluti fuerint. Sunt plurima v. c. Capp. XXV. XLI, quæ tum demum lucem accipiunt, quam ad poeticum fontem, qui Edda Sæmundi est, redieris. Multo recentiores, et, si vim poetica spectes, multo inferiores Eddicorum carminum lectores vel traditionum explicatores se præbuere auctores carminis.

---

*) P. E. Müller in Vol. 2do libri *Sagabibliothek* dicti, quod propediem editur.

nis Niflungici, Vilkinasagæ, et cantilenarum heroicarum, quorum isti vergente sec. XIII^{to}, ille et hi seculo XIV vixisse credendi sunt.

Ætatem Eddæ mythico-historicæ constituimus secula a VI^{to} ad VIII^{vum} p. C. n. Natiua odarum simplicitas, tenor, mythicum quid spirans, leporque a serioribus ampullis et ambagibus alienus, id cordato cuique et varia poëseos borealis temporâ dignoscere sollerti facile persuadebit. Conferat aliquis harum peritus poëmata Sturlii Thordson de Hacone Grandævo sec. XIII^{to}, conferat idem Höstlangam et Thorsdrapam, seculis IX^{no} & X^{mo} scriptas, et fateri cogetur hæc Eddica carmina duobus tribusve aut quatuor seculis antiquiora esse debere; quippe in illis omnia ad artem, non eam quidem optimam, sed tortam & affectatam, in his omnia ad naturam, phantasiâ videlicet et genio vere poëtico animatam, composita reperiet. Quæ ex copioso, quod Eddæ Snorronianæ insertum est, fragmentorum plusquam 50 poëtarum borealium numero, sumuntur argumenta existentis jam pridem in Scandinaviâ cycli cuiusdam poëtici, (qui ut formaretur et suam velut rotunditatem acciperet, integrorum seculorum decursu opus haberet), postulant omnino, ut pars mythologica et mythico-historica seculis VI^{to} VII^{mo} VIII^{vo}, haud recentior credatur; idque Sagarum et carminum ex sec. XIII & XIV^{to} cum his coherentium collatio prorsus confirmat*). Odæ, quas suspicatus non nemo est aliquanto *seriores* caeteris censendas, sunt Gudrunarquida tertia, et Atlamál. De illa notatum fuit, quod in Volsungasaga non adhibita cernitur, quod ordalia Christiana innuit, quodque Theodorici Veronensis mentionem cum eventis Atlii conjungit. Secundum de Atlio poëma majore, quam caetera,

---

*) Videantur *Nyerupii* et *P. E. Mulleri* disquisitiones de Edda insertæ scriptis Societatis Scandinavicæ A. 1807. et 1812. *Mulleri* tractatus germanice quoque prodiit sub titulo: "*Edda oder die Aechtheit der Asalehre.*" Havn. 1812.

tera, artificio ætatem aliquanto recentiorem prodere existimatum est. Omnia ista discutere nobis nunc minus necesse est, cum in commentario, præsertim in contextus delineatione atque indicibus, plura de his dubiis disserantur, cumque ea alio fine attingendi mox se offerat occasio.

Ordinem carminum eum fere exhibuimus, (vid. pagina 556), quem eventuum series suasit, maxime tamen secuti Codicem Regium membranæ, nisi graviores essent ab eo discedendi rationes. Ut vero historica rerum sequela tanta accuratius sisteretur, continua contextus delineatio singulatim elaborata est. Patebit, quantopere in his Codices variant, si ordinem apponamus, quo IV graviores Libri MS^{ti} carmina afferant.

ORDO COD. MEMBRAN. REGIL.

(cum ex Vol. I^{mo} hujus editionis odarum eo contentatum series intelligatur, eas hinc prætermittimus, satis habentes carminum, quæ nunc edimus, ordinem dare. Notandum vero, quod Gróu-galdr in hoc Codice prorsus deest).

[Prýmsquida].

1. Frá Völundi ok Nidudi. VQ.
[Alsvinsmál s. Alyismál].
2. Helgaquida Hundingsbana. IIII.
3. Frá Hiörvardi. HL.
4. Frá Valsungum. HIII.
5. Dauþi Sinfiöcla. SL.

ORDO CODICIS SUECICI,

(omnes Odas Eddicas complectentis, teste Cod. Joh. Erici).

1. Solarliod.
2. Hrafnagaldr.
3. Voluspá.
4. Runapáttir Odins.
5. Vafþrúdnismál.
6. Grimnismál.
7. Alvismál.
8. Ægisdrecka.
9. Hamarsheimt.
10. Harbardsliod.
11. Skirnifaur.
12. Hýmiskvida.
13. Vegtamsquida.

XVIII.

6. Gripispá (sine titulo). SI.	15. a) Helgaquida Hundingsbana:
7. Frá Sigurdi ok Regin. SII. a.	b) — Haddingjaskata.
8. Frá dauða Fafnis. S. II. β.	16. Helgaquida aunnr frá Volsungum.
9. Sigurðr reid uppá Hindarfjal. BI. (sine titulo) post Stroph. XXIX. 1. 2. octo sunt nuda folia usque ad	17. Volsungaquida hin forna.
10. 1. 2. til Saka u Nit. BII.	18. Sinfiötla-Lök.
11. Gudrunarquida. GI.	19. Sigurðarquida fyrsta.
12. Quipa Sigurðar. SIII.	20. — aunnr.
13. Brýnhildar reip helveg (s. t.) HB.	21. — pridia, Fafnismál.
14. Drap Niflunga. DN.	22. Brynhildar-Quida.
15. Quipa Guprunar. GII.	23. Godrunar-Quida.
16. — — — GIII.	24. Brýnh. Quida aunnr.
17. Frá Borgnýo ok Oddruno. OG.	25. Gýgiar-Quida. (HB).
18. Dauði Atla. AQ.	26. Niflunga-Lök.
19. Atlamál. AM.	27. Góðrunarharmr.
20. Frá Gopruno, et, ubi poema incipit: Goprunar hvaut. GH.	28. Oddrunargrátr.)
21. Hampismál. HM.	29. Gudrun . . . . .
	30. Atlamál.
	31. Godrunarhvata.
	32. Hampismál.
	33. Fiölsvinsmál.
	34. Hyndlolióð.
	35. Gróugalldr.
	36. Grottsaungr.

ORDO COD. LANGEBEKIANI.

1. Völuspá.
2. Havamál et Runapáttir.

ORDO COD. LUXDORPHIANI.

1. Völuspá.
2. Havamál.

3. Alvismál.
4. Skirnissöfr.
5. Harbarzlióp.
6. Hýmiskiþpa.
7. Lokasenna.
8. Helgaqu. Hundingsb. 1.
9. Helgaqu. Hundingsb. 2.
10. Helgaqu. Haddingjaskata.
11. Sinfiötla-lók.
12. Quiþa Sig. Fafnisb. s. Gripispá.
13. Grimnismál.
14. Þrymsquiþa. s. Hamarsheimt.
15. Vafþrúpnismál.
16. Völundarquiþa.
17. Quiþa Sigúrðar Fafnisb. 2.
18. Fafnismál.
19. Brýnhildarqu. Buþla dottur.
20. Quiþa Godrunar fra dauda Sigurþar.
21. Quiþa Sigurþar.
22. Brýnhilldr reip helveg.
23. Drap Niflunga. s. Quiþa Goprunar.
24. Goprunar-Quiþa.
25. Oddrunar-grátr.
26. Atla-quiþa en grænlenzca.
27. Atlamál en grænlenzco.
28. Goprunar hvaut.
3. Runaþátr Opins.
4. Vasþrúpnismál.
5. Grimnismál.
6. Fór Scernis.
7. Harbarzlióp.
8. Hýmiskiþpa.
9. Ægisdrecca. s. Lockasenna.
10. Þrýmsquiþa s. Hamarsheimt.
11. Völundarquiþa.
12. Alvismál.
13. Helgaqu. Hundingsb.
14. Helgaqu. Haddingjaskata.
15. Frá Valsungum. s. Helgaqu. Hundingsb. 2.
16. Sinfiötla-lók.
17. Gripispá. s. Sig. Qu. Fafnisb. 1.
18. Sigurþarqu. Fafnisb. 2.
19. Fafnismál s. Sigurþarqu. Fafnisb. 3.
20. Brynhildarquiþa.
21. Frá dauþa Sigurþarqu. Gudrunarqu.
22. Quiþa Sigurþar v. Brynhildarqu.
23. Brynhild reip helveg.
24. Drap Niflunga, s. Quiþa Goprunar.
25. Quiþa Goprunar.
26. Oddrunar-Grátr.

29. Hampismál en forno.	27. Atlaquiða in grænlenzca.
30. Vegtamsquiða.	28. Adamál in grænlenzco.
31. Fiölsvinsmál.	29. Guþrunar hvaut.
32. Hyndlulíóð.	30. Hampismál.
33. Gróugalldr.	31. Hrafnagaldr Opins.
34. Solarlíóð.	32. Vegtamsquiða.
35. Grotta-saungr.	33. Fiölsvinsmál.
36. Getspeki Heidreks Konungs.	34. Hýndlulíóþ.
	35. Gróugalldr.
	36. Grotta-saungr.
	37. Getspeki Heidreks Konungs.
	38. Solarliod.
	39. Torrek } Egils Scalla-
	40. Höfud-lausn } grimssonar.

Nunc ad *crisin* carminum erit transeundum; quam sic instituemus, ut non quidem integram eam sistere conemur, sed modo nonnulla de uno aliove carmine observata proferamus, quæ rei prægustum dare queant.

Diversos odorum esse *auctores*, attentus quisque lector animadvertet. Cum expositio nunc prosaica sit, nunc poëtica, prosa intermixta non quidem obest earum antiquitati; nam in quibusdam adeo arcte innexa est ipsi carmini, ut cum hoc simul pateat eam exitisse; sed interdum tamen recentius aliquid prodit additamentum, dum vel seriores traditiones inserit, vel odæ, cui ceu prologus inservit, non bene respondet. Res ipsa quoque fert, ut, cum in collectione nostra interdum reperiantur 3 vel 4 carmina, quæ eandem personam, eundemque eventum decantent; cumque in pluribus odis occurrant repetitiones sive ejusdem plane rei, sive eam aliquanto aliter temperantes, diversos auctores sumere jubeamur. Id in odis de Sigurdo tanto luculentius est, quo magis præmissa caeteris Gri-
pispá,

pisþá, ceu generalis introductio, conspectum omnium herðis fatorum jam dederat; sed in odis quoque de Gudruna, Brýnhilda et Atlio simile quid cernitur.

Quamvis traditionum cyclus, quem hoc volumen sistit, multis iisque non brevis carminibus exponitur, hæc tamen pars mythico-historica ab *integritate* longe abest. Lacuna membranæ regię argumentum VIII foliorum inter BQ. I. et II. nobis rapuit; quæ, quomodo Gudruna Brýnhildam inviserit, Sigurdi cum Gudruna conjugium, Gunnari procreationem, forte quoque reginarum iurgia descriperant. In Eddæ prosaicæ s. Snorronianæ parte, quæ Skalda appellatur, legimus, quod plurimi veteris poetæ heroûm Volsungicorum facinora et fata decantaverint. Verum cuncta carmina de Sigmundi majoribus et rebus gestis, quæ fons fuere Volsungasagæ a C. 1. ad 14. omnino perierunt. Concludi etiam potest ex ejusdem Volsungasagæ Capp. 30-37, quantam poëmatum Eddicorum iacturam fecerimus. Si comparamus epitomen ista sectione contentam, cum conspectu fatorum Sigurdi Fafnericidæ, quem dedit Griþispá Strophis XIII, XVI, XVII, XXVII-XLV, desiderare videmur carmina de Sigurdi statura, vultu et artibus, de ejus ad Heimerum itinere, de gazâ Fafnerianâ, de Brýnhildæ acupictilibus, res a Sigurdo gestas representantibus, cat. Sed ex altera parte notandum est, multas ex Odis, quas nunc legimus, a Volsungasagæ auctore ad usum non adhibitas, itaque, ut opinamur, non lectas fuisse. Tales sunt: Völundarquida, Helgaquida prima et tertia, Helreid Brýnhildæ, Oddruna-Grátr et Gudrunarquida tertia; ut adeo amissarum damnum (quatenus earum rationes novimus) superstitem multitudo et præstantia utcunque compensent. In *singulis* odis etiam *haud pauca excidisse* diligentior expositionis scrutatio docet. Sic inter Str. IV et V^{ta} Brýnhildarquidæ ampla videtur lacuna, cum Sigurdi cædis nulla fiat mentio, sed vidua eum ex itinere rediturum exspectare dicatur. Gudrunar-

runarquidam in fine maneam esse conspectus carminum auctor docte divi-
navit. In Atlaquida desideratur inter Str. XXI et XXII responsum Gun-
nari, a quo nuper quæsitum fuerat, num vitam auro Rhenano redimere
vellet; quæ lacuna, ut pleræque aliæ, omnibus codicibus antiquior pu-
tanda est.

In locis haud paucis magna *textus turbatio* erit agnoscenda. Ad tales
detegendas uti criseos superioris, ita lingvæ veteris poëticæ metricque bore-
alis subtilior peritia requiritur. In Helgaquida Hundingsbana secunda,
quæ cæterum et antiquitate et poëtica elegantia plerasque odas superat, mul-
ta esse rhapsodica, vidit eruditi commentatoris solertia. Cum jurgia Gud-
mundi et Sinfiötlil loco incongruo inserta (Str. XXII-XXV), et diversa sint
et breviora iis, quæ habet Helgaquida Hundingsbana prior; cum rursus
ea concludat Helgii (ut videtur) protestatio huic prorsus conveniens, pro-
batur inde rhapsodica utriusque carminis compositio, a traditione orali
forte repetenda. Simili collectoris errori, qui duorum vel plurium poë-
tarum carmina et materia et metro subinde diversa miscebat, tribuendum
est, quod in Helgaquida Haddingiaskada initium quidem fini, et finis ini-
tio, sed medium neutri respondeat; nam Strophæ XII-XXX cum reliquis
odæ partibus non optime congruunt. Erat forte ejusmodi turbatio, quæ
Theodoricum, qui interpretes Gudrunarquidæ secundæ et tertiæ tantopere
torisit, Eddæ nostræ obstrudebat, cum Atlio inepte jungendum. Brevis
prologus prosaicus, GQ. II. præmissus, absque dubio spurius censendus
est. Tempore enim, quo Odæ Eddicæ literis mandabantur, Theodori-
cus s. Thidrekus Veronensis in carminibus theotisco-romanticis Attilæ fatis,
historiâ invitâ, intextus fuerat, talisque in Scandinavia quoque inclarue-
rat. Quid itaque mirum collectorem, cum in oda aliqua Eddica Þjóðmar
vel Þjóðrekr (nam id nomen in principibus Gothicis non infrequens erat)
nuncupatum invenisset, celebrem Theodoricum ex ævi opinionibus innui
credi-

credidisse. Ita Þjóðmar in Gudrunarquidæ tertiæ Str. III. forte est Theodemir Ostrogothicus, (juxta nonnullos notissimi Theodorici pater) qui Attilam in infelici ad Galliam expeditione sequebatur. Sic in duobus odarum locis, nam pluries nomen non occurrit, pro Þjóðmar Þjóðrekr irrep- sit, in utroque autem Þjóðmar metro apprime convenit. In Sigurðarquidæ secundæ primo & secundo odario, uti in Brýnhildarquida prima metri notatio crisin haud parum adjuvat. Magna earum pars metrum habet Adonicum. Sed in S. II. α. Str. XIII-XVIII et XXVI; in S. II. β. Str. XXXII-XXXIII, XXXV-XXXVI, & metrum octonarum (fornyrðalag) in plerisque odis Eddicis frequentissimum *) recurrit, ita tamen, ut quædam strophæ regulas metri strictiores non observent. Talia loca sine dubio fragmenta continent deperditorum veterum carminum, ab imperito collectore et ratione metro parum consentaneâ inserta.

Criseos solentioris ope licebit forte detegere, si quid in his carminibus ex Theotisco veteri vel ex Gothico idiomate *imitando* vel *vertendo* sit expressum. Prius Germanicis eruditus relinquimus; de altero hæc sufficiant: In carminibus Aðlaquida et Aðlamál observatum est, metrum Adonicum dominari. Haud improbable est causam hujus metri prælati quærendam esse in studio, quo Gothi id prosequabantur. Quod Boëthius in libello de consolatione philosophica versus Adonicos cæm suis variationibus sæpe adhibuit; sine dubio ideo factum, quod Gothis, inter quos vivebat, id placere noverat. Cum ergo carmen, quod imitabantur Aðlaquida et Aðlamál

---

*) Hoc versuum genus Septentrioni adeo proprium erat, ut in *Constantini Porphyrogeneta* libro *de ceremoniis aula Byzant.*, tale carmen Gothicum sit servatum, in aula festo Jolensi a Varangis decantatum. Hoc carmen et alliterationem et metrum octonarum servare, ostendit *Finn Magnussen* in *sing. diss.* quæ ut in lucem publicam edatur, vehementer optamus.

lam il auctores, metro adonico conscriptum esset, probabile est, in Scandinavicis ejus estypis eosdem pedes fuisse servatos. Accedunt in his odis plura Gothici ingenii vestigia, quæ propter Gothorum cum Hunnis, notissima gente, conjunctionem vel dissidia, veros Hunnos verumque Hunnorum Attilam hic cogitandos esse, quâ de re supra dictum, non absurdum reddunt. Ad tales *vegisævis*, v. c. cutis colorem, nasi formationem, barbam (rarius quidem) demissam, ritus funebres, jurandi formulas cæpassim in notis ad hujus Voluminis Supplementa conversa est Lectorum attentio. Siquidem ergo per Græcorum Latinorumque scripta, Hunnorum notitia, isto tempore, quo odæ Eddicæ componi coepere, ad Scandinaviam non venerat, istæ traditiones et carmina per Germaniam, Livoniam, et vicinas regiones Borealibus innotuerunt, ibique vel traductores vel imitatores invenerunt.

Antequam hæc de Crisi Eddicæ linquamus, paucis dicendum de carmine *Gunnarslagr* dicto, deque rationibus, quæ nos induxerint, ut potius appendicis instar illud in fine hujus Voluminis poneremus, quam ipsarum odarum seriei accenseremus. Gunnari aliquod melos memoraverat Olafssaga Trýggvasonar in Norna-Gests Þætti C. II. p. 135. Col. I. ed. Skalholtensis, his verbis: "Sumit Gestus citharam suam, et eam ferit bene" atque diu ea vespera, adeo ut omnes sibi oblectamento haberent auscultare, et tum quidem *Gunnars-Slag* s. pulsum citharistrum Gunnari optime ludit; ad finem autem *Gudrunarbrögð hin fornu* o: modulos de Gudruna v. fallacias Gudrunæ, cithara canit; quod carmen antea præsentibus inauditum erat. Invitaverant ad tale carmen concinnandum fata Gunnari, qui juxta Eddam in carcerem vermibus plenum conjectus, pedibus citharam pulsaverat. Verum, cum melos ejusmodi nec in membrana regia, nec in aliis, qui in Dania aut Suecia habentur, codicibus reperiatur, auctor præfationis, 1mo Eddæ Sæmundinæ Volumini præmissæ, p. XXXVIII peris-

perisse censuit. Acciderat autem, ut Stipendiarius Arnæ - Magnæus Gudmundus Magnæus, Islandiam a. 1780 invisens, in quodam Eddarum codice chartaceo, inter alias odas Sæmundinas hoc carmen reperiret. Is licet fateretur, quædam loca suspicionem novitatis ipsi movere, multo plura tamen ejus authentiam adstruere judicabat; 'Odisque Vegthamsquidæ et Corvicinio Othini id æquiparabat. Cum non solum G. Magnæus, sed omnes alii harum rerum periti huic Gunnarslag multum tribuerent, secundo Eddæ Volumini illud destinaveramus, n. XIII ei adsignantes. Constitui-
 mus tamen, mixtis literis cum doctis in Islandia viris criticas hujus odæ rationes diligentius anquirere. Interprete Finn Magnussen, cujus opera huic volumini utilissima fuit, epistola nobiscum communicata est ab Arna Thorsteinsen, Præposito Toparchiæ Mulensis Septentrionalis, possessore Codicis, ex quo G. Magnæus exemplar canticæ Gunnari exscripserat, data ad Gut-tormum Poulsen, Præpositum in Holmis Toparchiæ Mulensis Meridionalis, die 24 Julii 1815. Eam, cum præsentî quæstioni lucem affundat, totam hic inserimus: "Anno 1787 (rectius 1780), quo, quantum memini, G. Magnæus Islandiam invisens apud Toparcham in Vopnafiordo Gudmun-
 dum Petersen morabatur, Ego sacerdos Hofi in hoc districtu eram; tum-
 que hieme Magnæo commodavi librum continentem Eddam sic dictam
 "Snorronianam, ex editione Hafniensi 1665, per librarium Jacobum Sigurd-
 "sen exscriptam. In eodem libro erant XIII pœmata Eddæ Sæmundinæ,
 "inter quæ Gunnari melos (Gunnarslagr), quod iste Jacobus inter Alvismål
 "et Vaftrudnismål inseruerat, absque ulla supicionis de ejus novitate indica-
 "tione. In libri initio Jacobus luculentis literis notavit, cum anno 1764 ab
 "ipso descriptum esse. Meus in hoc munere antecessor, beatus Skapte
 "Skaptesen, a quo libri possessio ad me transiit, mihi ipse narravit, quod
 "ista XIII Eddæ Sæmundinæ carmina descripta essent ex antiquo codice, quem
 "Sigurdus Eriksen, Skeggiastadi in Langanesstrand antistes (qui anno 1768

"moriebatur) antea habuisset. Si Gunnarslagr in isto codice fuit, Gunnarus Pauli ejus auctor esse non potest. Audivi illum Jacobum Sigurdum pictorem (málari) dictum, sed tamen a paucis, fuisse. Is in Vopnafiordo a. 1781 decessit. G. Magnæus ubi istud Gunnari melos vidit, priscis genuinis accensebat. Ejusdem sententiæ erat toparcha Gudmundus Petersen, atque ipse ego, licet in talibus forte non idoneus judex. Verum nunc rumor, spargi incipit a boreali pariter ac occidentali insulæ parte, quod poematis hujus auctor sit vir longe doctissimus Gunnarus Pauli. Aliquid fulcri ei inde accedit, quod filius meus Sigfus refert, se, dum scholam Holensem frequentaret, hocce melos cum aliis Paulidæ poematibus apud sororem ejus Steinun Pauli filiam, ipsius Præpositi manu scriptum vidisse; seque deinceps Miklagardi in Eyafiordo id reperisse in MS^{ta} poematum collectione, ubi diserte additum esset: istud melos Præpositum Gunnarum Pauli auctorem habere. Plura ad hanc rem illustrandam nescio; sed hoc modo addo: quod, si Gunnarus Pauli carminis Gunnarslag vere auctor est, poemam, cui vix par invenietur, eum judico, dum poëseos antiquæ genium indolemque adeo native imitari polluerit. Ex his aliisque, ab Islandia petitis relationibus effectum videtur, quod G. Poulsen melos Gunnaricum saltem scripserit. Cum celebris ille vir perpetuo, dum vivebat, cum Ephoris Arna - Magnæanis literas misceret, idemque tamen poemam, si antiquissimum esset, maxime memorabile, illis non transmiserit, inde concludimus, quod sive 1. ejus auctor fuerit, sive 2. illud pro non genuino habuerit, sive 3. argumenta ejus authenticæ locupletia conquirere voluerit. Ultimum non probabile est; cum in quadra-
tura insulæ orientali jam a. 1764. exemplaria ejus fuerint, et ipse demum a. 1785 moreretur. Si his addimus, quod Arnas Magnæus, talium peritus, si quis, & sedulus indagator, hoc carmen ne diligentissima quidem ejusmodi monumentorum investigatione nancisci potuit, remanere debent tana
gravia

gravia de ejus authentia dubia, ut odis genuinis Eddicis annumerari haud possit, licet non diffiteamur, idem ceu felicissimam dictionis tenorisque veteris poetici imitationem, maximi jure aestimari. Inveniuntur in eodum voces, quas antiquissimus poeta vix posuisset, *umsýslan* et *sár-neyddrar* (Str. XIX). Notum praeterea est, eundem Gunnarum Pauli carmen confecisse (non tamen stylo antiquo) ad laudem celebris ex Njála-saga herois ipsi cognominis Gunnari de Hlidarende, *Gunnarsquædi* dictum; quare verosimile est, eum aliud melos *Gunnarslag*, ut hoc prisca tenoris poetici specimen juxta illud poneret, conscripsisse. Annus 1764, quo Jacobus Sigurdson in regione Islandiae orientali poemata descripsit, huic conjecturae bene convenit; nam Gunnarus Pauli jam a. 1753 in Hiardarholto quadraturae occidentalis paroecus evaserat; et antea in Schola Holensi Conrectoris munere functus fuerat, in quo forte istud carmen concinnavit. Jacobum Sigurdson XIII odas eddicas ex Codice antiquo exscripsisse, sine idoneo argumento sumitur, cum chartae, male tractatae, aquamque vel fumum contrahendo, oculis non eruditae antiquitatem facile mentiri queant. Verum, siquidem plures adhuc sunt, qui carminis authenticam defendant, atque hic poeta summam prodit cum genuinis odis Eddicis familiaritatem miramque in eventuum, qualem ille eos sibi sistebat, nexu indagando sagacitatem, memorabile hoc carmen omnino excludere nolimus, sed in fine Voluminis (resectis animadversionibus nimis loquacibus G. Magnæi) exprimi curavimus, fecimusque simul, ut vocabula in illo occurrentia, quorum longe plurima cum carminibus Eddicis genuinis sunt communia, glossario insererentur, praemissa tamen nota † GS, ut eorum fontem hoc poemata esse pateret.

Codices quod attinet, lectorem ablegamus ad Praefationem Vol. I^{mi}, quae pagg. XLI-XLVII plerosque hic adhibitos describit. Sunt vero sequentes:

A. *Pergameni.*

1. R. *Codex Regius membraneus*, a Brynjolfo Svenonida 1643 in Islandia inventus, ex sec. XIV^{to}, in quo id imprimis hic notandum, quod lacunam habet a Brynhildarquidæ inde initio, VIII folia permeantem, quodque in fine *carmen Grþugalldr* omittit.

2. U. Fragmentum membraneum VI foliis constans, forma quarta inter Cod. Magnæanos bibliothecæ Universitatis n. 748. Quo præstantior omni nomine est hic liber, eo magis dolendum, odis, hoc Volumine contentis, nihil fere illum profuisse; nam huc pertinentes modo habet tres primas lineas prologi *Völundarquidæ*.

B. *Chartacei.*

3. S. *Codex Suhmianus* formæ quartæ scriptus a. 1750. Ei manu Episcopi Hersleb hæc inscripta sunt: "Om dette Exemplars store Raritet "er dette at sige: at neppe i hele Island skal findes 2 à 3 gode Exemplarer af denne Edda; men denne er confereret med et Exemplar, den lærde "Sir Ejulfer Johnsen ejede, og et andef Lavmand Vidalin har haft, og "altsaa er meget accurat." Patebit ex lectionum variantium comparatione, Gudmundum Magnæum credidisse librum, unde hic exscriptus sit, aliam, quam quæ in membrana Regia exprimitur, textus recensionem continere.

4. L. *Codex Luxdorffianus*; qui deinceps ad Submium transiit, et ex quo Codex Ericianus, quem nunc possidet Birgerus Thorlacius, exscriptus est. Mixti illum pretij fuisse, lectiones variantes ostendunt.

5. P. *Codex Gunnari Pauli* Hiardholtensis, in Islandia antistitis, et Dalensis ibidem Toparchiæ præpositi. Is in interpretatione odorum Eddicarum, cum Ephoris Magnæanis communicata, hujus Codicis mentionem facit, et de ejus lectionibus, doctis et ingeniosis, sed a G. Magnæo sæpe nimis severe dijudicatis, in commentario crebro fit mentio.

6. T. *Thorlacianus*. f. quartæ, sec. XVIII descriptus, ex possessore Birgero Thorlacio nuncupatus. Hunc ad manum habuit una cum Regio et Suhmiano Professor Finn Magnussen in utraque Helgaquida Hundingsbana elaboranda et commentario instruenda, bonæque eum notæ esse comperit.

Textus collatio versionisque et notarum elaboratio concredita fuit viris in hoc cognitionis genere eximiis, *Gudmundo Magnæo*, Stipendiario Arna-Magnæano, qui in primo Vol. operam suam cum magno successu collocaverat, et *Johanni Johnsonio*, Stipendiario item Arna-Magnæano, et deinceps Toparchiæ Isfiordensis in Islandia præfecto. Usu enim et experientia confirmata erat persuasio, difficillimum opus carmina Eddica rite interpretandi, non demandandum nisi Islandis, qui singularem curam in veteræ pœsi boreali posuissent; quippe quos lingua vernacula, antiquæ borealis genuina filia, magis idoneos reddat (ubi studium scilicet solertius accesserit) maximæque auctoritatis, priscorum carminum interpretes. Labor iste tardiuscule processit, ita tamen, ut mense Martio anni 1793, omnes, quas hoc volumen complectitur, odæ, quoad textum constitutæ, lectionumque variantium indicatione, versione latina et notis instructæ essent. Cum legati Ephœri illum diligentius examinarent, deprehenderunt, testari eum quidem laudatorum virorum peritiam solertiamque, sed in partibus a G. Magnæo elaboratis animadverti identidem nimiam loquacitatem, in crisi subinde partium studium, in commentario hic illic aliquam festinationem. Obtulit ergo collega noster, jam beatus, *Johannes Olavius Hopnonesiensis*, in pœsi septentrionali facile princeps*), suam operam in commentario perlegendo et ad formam commodiorem revocando. Dum hæc solita dili-

---

*) Auctor librorum classicorum: *Om Nordens gamle Digtekunst*, Kbh. 1786. 4°. *De Laprimo veterum Septentrionalium*, Havn. 1770. 4°. *De cognatione spiritali*, Havn. 1771. 8vo, cat.

diligentia et accurate agebat, incidit anno 1795 incendium Havniense, quod bibliothecam ejus tantisper turbabat, faciebatque, accedente precipue alius magni operis avocamento, et deinceps senis infirmitate, ut, absoluta dimidia et quod excurrit, operis parte, ab eo desideret. Reliqua Commissionis Magnæanæ membra, quæ hanc antiquitatum borealium partem suam fecerant, alii labores, his tamen affines, impediabant, quominus relictam ab Olavio telam texendam resumerent. Occupabant Thorkekinum leges Norvegicæ (quarum Volumen nunc cum Edda prodit), Sculonem Thorlacium Grotticinii, Høstlangæ atque Thorsdrapæ editio. Videbatur in fatis fuisse, ut secundum Eddæ Volumen tam diu differretur, donec expiatum esset crimen calumnia contractum, quam Viri, aliis quidem nominibus egregie eruditi, sed lingvæ poeticæ borealium prorsus ignari, venerando huic monumento adspergere sustinuissent. Elapso vicennio ex quo Odæ mythologicæ publicatæ fuerant, æquiora de Edda judicia ferri vulgarique coeperunt, et priorem iniquitatem justior admirationem premeret stipendii Magnæani tenuitas, incepimus ab anno inde 1811 hujus operis partis mythico-historicæ edendæ curam redordiri, sperantes eam vel inter publicas calamitates lento fortassis, sed certo, nec male ominato gradu, prodituram. Cum prelo mox tradere volebamus partes ab Olavio, G. Magnæo et Johnsonio elaboratas, quarum hic in patriam jam dudum redierat toparchæ munere functurus, duo priores diem supremum obierant, comperimus Olavium XII carmina emendata typisque matura reliquisse; cætera, a laudatis duumviris elucubrata, maluimus, licet hic illic forte minus accurata, mox impressioni destinare, quam ea novæ incudi committendo novam rursus operi moram necesse; imprimis cum pauca, quæ haud recte constituta essent, in glossario commode emendari posse viderentur. Sed ecce odas a beato Col-
 lega

lega illustratas perquirendo duas cum omni suo apparatu abesse animadvertimus, nempe utramque Helgaquidam Hundingsbanam, quod damnum commodando factum suspicabamur. Supererat ergo reperanda hæc jactura; sed supererat quoque pars operis, ut gravis admodum, ita perdifficilis, confectio nempe indictum, et verba et res in hoc tomo obvias explicantium. Feliciter accidit, ut auctumno 1812 Havniam ex Islandia venisset *Finn Magnussen*, qui doctis operibus *) jam antea se in hoc literarum genere habitare probaverat. Is ergo repertus, qui glossarium et indices concinaret. Rogaverat interea unus nostrum per literas Virum doctissimum, Scholæ Bessestadensis in Islandia Adjunctum [nunc Doctorem Philosophiæ] *Hallgrimum Johannæum Scheving*, qui stipendiarius Arna-Magnæanus fuerat**), ut duas odas, quarum commentarius perierat, rite digestas, latine versas et brevi commentario illustratas nobis transmitteret. Sed cum bellicis illis annis commercia cum Islandia sæpe ultra XII menses interrupta essent, credebamus necesse Glossarii autorem tantisper rogare, ut duas odas amissas illustraret. Fiebat ut augurabamur, et incepta vere 1813 impressio ultra carmina Helgiana haud parum jam processerat, cum Schevingii commentarius, perite et sollerter exaratus, ad nos deferebatur. Nimis serum erat ipsi operi has observationes inserere; sed curavimus, ut in Glossario et Indicibus ad usum converterentur, ne editio hocce ornamento prorsus careret.

Doctus ad hoc Volumen apparatus præter textum et lectionis varietatem, versionem et notas, constat: *Glossario vocum, indice nominum propriorum et rerum memorabilium, conspectu argumenti omnium carminum*
ordi-

*) Præcipue libro dein impresso: "*Forsøg til Forklaring over nogle Stæder af Ossiens Digte mest vedkommende Skandinaviens Hedenold*," ved Finn Magnussen. Kbhvn. 1814. 8vo.

**) Tractatum mythologicum de pericopa quadam carminis *Völuspá* scripsit, *Musco Scandinavico* insertum.

dine historico, cum quadruplici appendice, quorum unus synopsis linguarum in Glossario comparatarum, et recensum subsidiorum sistit, alter continet enumerationem locorum in Glossario et Indicibus emendatorum, vel ulterius, quam in commentario factum, illustratorum, tertius *Gunnari melos* exhibet, quartus denique Additamenta et Correctiones ad totum volumen continet.

De *Glossario* hæc monenda habemus. Index vocum, priori Volumini subjectus, licet egregium sit ad linguam borealium poëticam subsidium, et auctoris in isto genere peritiam singularem testetur, haud pauca desideranda relinquit, quippe non satis certas rationes secutus; nam vocabula habet maxime vulgaria rarissimis et intellectu difficillimis intermixta, dum rursus alia ex utroque genere plane præterit. Cum vero univarse statui queat, quod carmina Eddica antiquissima linguæ Scandinavicæ vocabula contineant, quorum multa initio in usu quotidiano fuerint, quamquam nunc unice ut poëtica agnoscantur; consentaneum visum est glossario inserere omnes in hoc volumine obvias voces; sed easdem, quoad res et subsidia sinerent, cum lingvis cognatis comparatas. Studuit auctor id rectius pleniusque quam Glossarium 1^{mi} Vol. efficere. Methodus, quam secutus est, ex Appendice primo intelligitur; notandum tamen, quod quæ occurrunt nomina peregrina, cum eddicis collata, desumpta sint ex multifariis historiographis atque Annalium auctoribus, qui eventa ex populorum ævo medio migrationibus consignant. Primus etiam tentavit auctor plenam utcumque inter vocabula persica et scandinavica comparisonem instituire, in qua gratus fatetur, se a Doctissimo nostro Rasmussen, Linguarum Orientalium Professore, promptissima et liberalissima benevolentia fuisse adjutum. Prima quoque vice hæc uberior facta est linguæ Indicæ cum Islandica collatio. Recentiorum scilicet de oriente observata et indagatioes omni absurditatis suspicione liberarunt talem de cognatione horum idiomatum opinionem. Antiquissimorum historicorum borealium relationes, juxta orientalium traditiones positæ, causas hujus convenientiæ satis illustrent, ut in nominum propriorum Indice voc. *Æsir*; at alibi, auctor doc-

doctissimus probatum ivit. Agnoscit cæterum, aliquid imperfectionis habituras has scrutationes, donec ad difficilem illam indicam linguam prior aperiatur aditus; verum nulli quidem pepercit operæ in vocibus apud optimos de eâ scriptores conquirendis; uti etiam egregiam ei operam præstitit tractatus S. V. Fuglesangii, Antistitis Slaglosiani, hucusque ineditus: "de lingvæ tamulicæ et danicæ similitudine;" quod opus tanto majorem meretur fidem, quo magis ipse, verbi divini olim in Tranquebar minister, ab indigenis istud idioma fuit edoctus. Ostendunt plures, Glossario, Indicibus et Conspectui carminum insertæ annotationes, talem similitudinem non lingua circumscribi, sed multas quoque ideas religiosas, philosophicasque, multos ritus et mores, prisco Septentrioni cum India communes fuisse; id quod ad indagandas populorum origines et vincula, et humanitatis omnino causa, annotasse juvabit. Si quid in his parum certum, dies, opinionum commenta delens, illustrabit; sed videntur tamen allatæ similitudines tot tantæque esse, ut radicalis (quam vocant) cognatio inter lingvas: veterem indicam, persicam, caucasias, gothicam et scandinavicam, negari non bene possit*).

Atque

---

*) Dum hæc scribimus, deferuntur ad nos V carmina Faroënsia, antea incognita, quæ nobiscum communicavit doctissimus Lyngbye, Candidatus Theologiæ, rei botanicæ cultor peritissimus. Is cum scientiam suam locupletaturus Færoas a. 1817 adisset, hæc carmina ibi ex senis dilectamine descripsit, qui eâ a matre sua nonagenaria didicerat. Titulus est *Sinna Kvali* s. Sigurdarquide. Prior pars (Taot 2: þáttir) 71 strophis, secunda, strophis 72-162 metricis constat; tertia et quarta unice prosam, quinta initium prosaicum et 43 strophas metricas, singulas quatuor lineis distributas, habet. Ista carmina, quæ in collectione cantilenarum Faroënsium *Svalocana* in bibliotheca Regia (4 Voll. 4to) non legebantur, haud parvi momenti eo nomine sunt; quod novo argumento probant, quam longe cycelus ille de Sigurdo et Giukungis serpsit, ut adeo Færoas attigerit. Ad crisis Eddicam aliquid faciunt, quatenus Volsungasagæ maxime conveniunt; et ita cum representatione Eddicæ conspirant, ut media veluti sint inter Eddicam simplicitatem, et recentiorum exornationem, quæ in Vilkinasaga atque carmine Niflungico reperitur. Ista P. E. Müllerus in 2do bibliothecæ Sagarum Volumine diligentius examinabit.

Atque sic prodit, felicibus utinam auspiciis, secundum hoc Eddæ Volumen, multis doctissimorum virorum laboribus adornatum. Licet quinquennio sub prelo sudaverit, speramus hanc tarditatem operis soliditate compensari; si tardum dicendum est, quod, excepto infausto illo patriæ nostro anno 1814, XXVIII quotannis plagulæ typis excusæ fuere; et, quæ temporum fuit angustia, ne sic quidem edi potuisset, nisi privata benefactoris anonymi liberalitas 1000 imperiales in hunc finem impendisset. Eruditi exterorum labores in Glossariis et Indicibus consulti fuere; in ipso Commentario adhiberi non poterant, quia propter bellum nimis sero ad nos devenerunt. Superest jam tertium Volumen, & Odas a Resenio editas, et Supplementa in Tomum primum, complexurum. Locuples Olavii Grunnavicensis atque Magni Kétilson in Völuspam, et brevior Johnsonii in Hávamál Commentarius, qui MS^{ti} habentur, in nova horum carminum editione sic in usum convertentur, ut rectius et elegantius explicata, cum aliis Eddicis prodeant. Glossarium, illi subjungendum, vocabula in primo Vol. prætermittit explicabit, nimis parce explicata illustrabit; addet integrum; lexicon veteris Eddæ mythologicum, literarum progressibus, qui recentissimis annis facti sunt, conveniens. Ut hoc opus citius nunc procedere queat, fecit *Regis Augustissimi* FREDERICI SEXTI clementia, qui benignissime jussit, ut doctissimus Commentator, quo totus in his studiis esse posset, stipendio publico suffulciretur. Cum præterea hæc operis pars, generose adjuvante Viro Excellentissimo *Johanne Bülow* de Sanderumgaard, Ord. Elephantini Equite, jam per aliquod tempus præparata fuerit, speramus eam tribus vel quatuor annis a prelo exituram; quæ finita Corpori huic Eddæ Poeticæ eam datum iri confidimus perfectionem et integritatem, quæ peritis studii Eddici amatoribus possit comprobari.

Havniæ Idibus Decembr. MDCCCXVII.

Cold. Schlegel. A. Kall. B. Thorlacius. Werlauff. P. E. Müller.

G. J. Thorkelin.

VÖLUNDAR - QVIDA.

A

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FRA
VÖLUNDI OK NIDUDI
EDR
VÖLUNDAR - QVIDA.

VÖLUNDAR - QVIDA.

FORMÁLI.

1) NIDVÞR het konúgr í SVI-
ÞIOD, han átti tva sono ok eina
dóttor, hon het BAUVILDR. Bræ-

ODA DE DÆDALO
(SEPTENTRIONAL).

INTRODUCTIO.

1) NIDUDUS dicitur est rex in SVET-
CIA. Is duos habuit filios et unam
filiam, quæ BÖDVILDA vocabatur.
Tres fratres [erant] filii FINNORUM
dor

---

1) Hic *Nidudur*, in Theodorici de Bern sive Veronensis vita, dicitur *Nidángur*, Juthia rex, cui in serie regum danicorum consentit Torfæus, et post eum noster Suhnius, qui Nidudum circa initium seculi Viti in Thy, Juthia borealis præfectura, regnasse perhibet. Hist. Dan. Tom. I. pp. 316-17. Heic eum Svionia fuisse regem legimus, quod forsitan dictionem quandam ibidem habuerit. Notari etiam meretur, quod Epe danica (*Kjæmpe-*

væser) p. 34. *Böðvildam*, Nidudi filiam, et ipsum *Völundum* carminis hujus heroem, mutatis nonnihil nominibus, *Bothildam* et *Verlandam* (alii *Veyland* et *Velant*) salutant. Sec. Suhnius *Vale*, Völundi pater, incunte seculo VIto in Ostregothia regnavit, Finno- rum quondam sese, quare heic Finno- rum fuisse dicitur. *Völando* filius fuit danice *Vedrik Verlandson* dictus, cujus fortis faci- noxa Epe nostra danica plus semel decantant.

dor III. synir FINNA Konúgs, het einn SLAGFIDR, annarr EGILL, þriði VÖLUNDR, þeir skrido ok veiddo dýr. Þeir qvomo i ULFDALI ok gerdo ser þar hús. Þar er vatn er heitir ULFSIÁR. Snemma a) of morgin fyndo þeir á vazströndo Konor III. ok spunno lín, þar voro hiá þeim álptar - hamir þeirra. Þat voro 2) Valkýrior. Þar voro tvar dætor LAVDVESS Konógs. Hladgufur SVANHVÍT ok HERVÖR ALVITOR, en þridia var 3) AVLRÚN KíARS-dóttir af VALLANDI. Þeir höfdo þar heim til skála med fer, feck EGILL AVLRÚNAR, en SLAGFIDR

(Lapponum) regis, quorum unus SLAGFIDUS, alter EGILLUS, tertius VÖLUNDUS, appellabuntur. Ii asscribus cursoriis labentes (euntes), feras venabantur. Venerunt in ULFDALOS (lupinas Valles) atque ibi domum sibi edificarunt. Illic lacus est, qui ULFSIÁR (Lacus lupinus) nuncupatur. Primore quodam diei mane deprehendunt tres mulieres in ripa lacus, quæ linum nebant. Ibidem apud eas erant cygneæ ipsorum induvie. Erant autem 2) Valkyriæ (bellonæ l. amazones), et quidem earum duæ filia LÖDVERIS (Ludovici) regis, HLAGGUDA SVANHVITA (cygni instar candida) et HERVÖRA ALVITRA (omniscia). Tertia erat 3) ÖLRUNA KIARIS (Cari) filia de GALLIA. Hæc illi secum domum in ædem suam abduxerunt. EGILLUS cum

SVAN-

Formáli. a) S. (i. e. Exemplar Suhmii) snemma om.

2) Valkyriur fœminæ fatidicæ; in monumentis nostris ita dicuntur 2) Dæ, numero novem, quarum nomina cærmæn Voluspæ et Edda recensent: hæ cum cæteris deabus in ipsa Othini aula habitant. b) Mulieres fatidicæ, generis humani et mortales, quæ non secus ac dæ. Othini ministræ dicuntur et ejus auctoritate sive victoriam sive stragem pugnantibus decrevisse feruntur. Earum tres hic locus nominat.

3) Aulruna sive Ölruna, Kiaris Gallie reguli filia, quam ab Egillo separatam, Adilur, Sveciæ rex, sive uxorem sive concubinam sumsit, et ex ea Eyttunum, postea Sveciæ regem, genuit. Adilus era Christianæ anno 540 mortuus est. Ölrune proptus erat Audi sive Audius, Badlii Saxonie reguli frater.

SVANHVÍTRAR, en VÖLUNDR ALVITRAR, þau bívgo VII. vetur 4), þá 5) flugo þær at vítia víga ok qvomo eigi apr. Þá skreid EGILL at leita AVLRÚNAR, en SLAGFIDR leitadi SVANHVÍTRAR, en VÖLUNDR sat i ULFDAVLOM, han var hagastr maþr sva at menn víti í fornóm savgom b). NIDUÐR konógr let hann havndom taka sva sem her er ym qvedit.

ÖLRUNA *connubium iniiit, at SLAGFIDUS cum SVANHVITA, VÖLUNDUS autem cum ALVITRA. 4) VII. a) hyyemes cohabitarunt. Tunc mulieres 5) avolarunt prælia frequentatum, et non redierunt. Ergo EGILLUS asseribus cursoriis labens abiit, ÖLRUNAM quæsítum, at SLAGFIDUS SVANHVITAM quærebat. VÖLUNDUS autem in ULFDALIS resedit. Is summus erat artifex, quantum scire est e priscis relationibus. NIDUDUS rex fecit eum comprehendi, quemadmodum in hoc carmine narratur.*

HER HEFR QVIDONA.

HIC INCIPIT ODA.

I.

I.

Meyiar flvgo c) ívnnan

Virgines volarunt a meridie,

6) Myrkvid ígögnom

Per 6) sylvam opacam,

7) Alví-

b) S. i fornögum, eodem sensu.

Str. I. c) S. fóro íbant.

4) Pro VII vetur sine dubio legendum VIII vetur, ut Ode nostræ Str. III, v. 3. 4. perhibet.

Str. I. 5) Quod ad hunc volatum attinet, conferatur induvium *Freyæ* pennatum, nec non illud *Othini* et *Thiasii*, quorum uterque aquilæ induti speciem volasse feruntur; unde videre est, quod Mythi Scandici non secus ac græci diis, deabus, heroibus volandi artem assignarent. His ex beato *Magnæo* subnectere liceat, quæ *Ejolfus Fone*, sacer-

dos Vallensis, vir fide dignus, in tractatu suo de nominibus propriis scribit de Islando quodam, summo artifice, cui nomen *Ymi*, et qui declinante seculo decimo septimo adhuc superstes; quod nempe fluvium magnæ latitudinis, *Thióryá* dictum, alarum ope transvolavit; quin sunt, qui cum simili modo sinum *Hafnarfiord* trajecisse referunt.

6) Ex beati *Magnæi* sententia *Myrkvidr* heic oceanum forsan significat, cum mare et sylvæ poetice suas appellationes invicem communi-

cent

7) ALVITOR únga
Örlög drygia.
Þær á fævar-*strönd*
Settuð at hvíslaz,
Drófir sudrænar
Dýrt lín spvno.

II.

8) Ein nam þeirra
EGIL at veria
Favgor mæ*r d* fíra
Fapmi líósom.
Önnor var SVANHVIT
Svanfíþrar dró.
En en þridia
Þeirra-*sýstir*
Vardi hvítan
Háls VÖLNDAR e).

7) ALVITRA *juvenis,*
Ut fata constituerent.
Ille in ripa lacus
Sidebant, ut quietem caperent;
Puella australes
Pretiosum linum nebant.

II.

8) *Una, eorum*
EGILLUM *plexa est*
Nitida puella juvenum,
Sinu lucido;
Altera erat SVANHVITA,
Cygneas pennas gestans,
Tertia autem
Earum socia
Amplexa est candidum
Collum VÖLUNDI.

III.

Str. II. *d*) S. fyra, vid. Gloss.e) Mbr. & S. Onundar pro *Völnudar*, perperam

cent, quod et heic fieri concludi posse arbitratur ex carmine *Lokasenna*, quod Str. 42. *Muspelli* filios, bellum diis illaturos, ex Austro per *Myrkvid* adventuros vaticinatur, cum *Völuspá* Str. 52 illos iter mari facturos expressis verbis doceat: ergo *Myrkvidr* mare; sed fallitur Magnæus; ex his enim locis invicem collatis patet, quod *Muspelliani*, secundum *Lokasennam*, equis advechi via terrestri, at secundum *Völuspá* navibus per mare adventuri sint; quem leviculum dissensum in his nentis non est cur mireris: vocis ergo

Myrkvidr sylvæ tenebrosa, heic et ubique sua manet usitata significatio.

7) Poëta heic ut Str. III. solam *Alvitram* nominans, primam inter pares eam fuisse forsans significat.

II. 8) *Ein-fira*: Magnæus verba hoc ordine accipit: *En fígr mæ*r nam* löiun*u* arni veria Egil þeirra fira*, una formosa virgo ex iis juvenibus Egillum sinu lucido amplexa est. Posset etiam et quidem simplicissime verti *fígr mæ*r* fira* virgo juvenibus amabilis vel: juvenum iudicio formosa.

III.

Sáto sþan
 VII. veit at pat.
 9) En inn átta
 Allan þrápo.
 En enn nífonda
 10) Navpr f) vm skildi.
 Meyiar fýstoz
 A myrqvan víp
 ALVITOR únga
 11a) Örlög drygia.

IV.

Kom þar af veidi
 Vegreigr g) skyti
 SLAGFIDR ok EGILL,
 Sali fyndo avða.
 Gengo út ok inn
 Ok vm fáz h).
 Avstr skreid EGILL
 At AVLRUNO.
 En svdr SLAGFIDR
 At SVANHVÍTO.

III.

Sedebant deinde
VII. hyemes postea;
 9) *At octavá*
Integrá desiderio tenebantur,
At noná
 10) *Necessitas rem mutavit.*
Tunc puella ire cupiebant
In sylvam opacam,
 11a) *ALVI, RA juvenis,*
Ut fata sequerentur.

IV.

Venit interim a venatu
Eundo alacer jaculator,
 SLAGFIDUS et EGILLUS,
Aedes offenderunt vacuas:
Foras et intro euntes
Circumspiciebant.
In orientem tetendit EGILLUS
 ÖLRUNAM *quæsitum,*
At in austrum SLAGFIDUS
 SVANHVITAM *quæsitum.*

V.

Str. III. f) S. *naudir* plur. sed *naudr* sing. pro *naud*, antiquius.

Str. IV. g) Mbr. *Vegreygr*, S. *veigreigr*.

h) S. *stáa*, *præsens* pro imperfecto.

III. 9) *Enn-þráðo*: verti etiam potest: adhuc per totum annum octavam cohabitarunt. Magnus: desiderio laboravit abeundi ad pristinum vite genus, cfr. Gloss. in voce *þreya*.
 10) *Naudr um skildi*: necessitas puellas a suis sponsis disjunctit.

11a) *Örlög drygia*: non male verteris fata facere, id est: vite et necis decreto transire. Magnus hic habet: fata persecutum, sensu non satis aperto. Vide Gloss. in voce *drygia*.

V.

En einn VÖLUNDR
 Sat í ULFDAVLÓM.
 Han 11β) sló gyll ravtt i)
 Vid gim fastann.
 12) Lvkti han alla
 Lind bavga vel.
 Sva beid han
 Sinnar líófar
 Qvanar k), ef hon
 Koma gerdi.

VI.

Þat spyr 13) NIDVPR
 NIARA drottinn,
 At einn VÖLVNDR
 Sat í ULFDAVLÓM.
 Nóttom l) fóro m) seggir.

V.

Solus autem VÖLUNDUS
Sedit in ULFDALIS;
Is aurum rutilum
 11 β) *Cudit ad fixam gemmarum.*
 12) *Conclusit omnes,*
Philyra annulos, probe;
Ita exspectabat
Suam lucidam
Conjugem, si ei
Venire liberet.

VI.

Inaudit 13) NIDUDUS
NERICORUM dominus,
Quod VÖLUNDUS solus
Resideret in ULFDALIS.
Noctibus ibant viri,

14) Negl-

i) S. raut pro rauh.

k) S. quannar, genitivus inusitatus.

Str. VI. l) Membrana hic habet nescio quod scripturæ compendium, fere vetustate extritum: legendum videtur *um*, quod in textu retinimus.

m) Fóro restitui pro voro, quod habent Mbr. & S. nullo sensu.

V. 11β) *Sló - fastan*: cudit aurum rutilum ad gemmam fixam sive figendam; hoc est: ut gemma auro figeretur et cingeretur. *Gimr* gemma it: ignis, quare Magnæus verba: *vid gim fastan* ad ignem fixum, ad ustrinam, interpretatur.

12) *Lvkti - vel*: omnes annulos probe colligavit tilla, id est: fune tiliaceo. Secus Magnæus: probe conclusit omnes in extremis philyræ inductos annulos.

Str. VI 13) *Nidudus*, ut supra dictum est, Juthæ regulus, cum *Völundum*, Ostrogothiæ principem, ex improviso captivum abduceret, in *Seionia* sedisse videtur, ubi regnum quoddam eum tenuisse videtur, ubi regnum habet. Hujus ditionis Sveciæ (forsan *Nericæ*, i. *Nerike*) incolæ *Niari* sive *Nerici* dicuntur.

14) Negldar voro brynior n),
Skildir bliko þeirra
Vip enn skarþa mána,

VII.

Stigo or savdloim
15) At salar gaffi.
Gengo inn þadan
Endlángan fal,
Sá þeir á þast
Bavga dregna
VII. hvndrvþ allra
Er fá feggr átti.

VIII.

Ok 16) þeir af tóko
Ok þeir á leto
Fyr einn vian
Er þeir af leto.
Kom þar af veidi
Vepreygr skyti
Völvndr lífdandi
Vm lángan veg.

n) S. *brynir*, forma obsoleta & anomala.

14) *Clavata erant lorice,*
Scuta fulgebant illorum
Adversus accisam lunam.

VII.

Descenderunt ex ephippiis
Ad 15) extremum ædis parietem,
Introierunt inde
Per ædem perpetuam:
Cernebant in philyra
Annulos inductos
Septingentos omnino,
Quos ille vir possedit.

VIII.

Atque 16) illi [filo] demebant,
Atque indebant [annulos],
Præter unum
Quem eximebant.
Venit eò a venatu
Periculis strenuus jaculator
Völvndys vadens
Per longam viam.

IX.

14) *Negldar brynir*: lorice clavæ sive bullis auratis ornatas intelligo.

Str. VII. 15) *Ad-gaffi*: ad extremam domum: sciendum quod domus longitudine mensurata finem sive extremum Islandi cum Danis *gaff* appellent. Magnæus non exacte satis terminum ædis posticum interpretatur.

VIII. 16) *Þeir-áleto* id est: Ex annulis fune collectis quosdam abstrulerunt et, mox in fune reposuerunt, videlicet ut eos æstimarent et præstantissimum eligerent. *Ved-reigr* v. 6. vide Gloss.

IX.

17) Geck at bruni
 Bero hold steikja.
 Ár o) brann 18) hrífi
 Allpur fvra
 Vidr enn vín-purri
 FVR VÖLYNDI.

X.

Sat á ber-fialli.
 Bavgja taldi
 19) ALFA líóþi
 Eins saknadi.
 Hvgdi han at hefðü
 HLAVDVIS dóttir p)
 ALVITÖR únga
 Veri hon aprtr komin.

IX.

17) *Accessit ad æstum
 Ursæ carnem assatum,
 Maturæ ardebat 18) ignis,
 Satis arida abies
 Lignum ventô arefactum,
 Coram VÖLUNDO.*

X.

*Sedebat super ursina pelle,
 Annulos numerat
 19) FINNORUM (Lapponum) popularis,
 [At] unum desiderabat :
 Credebat, quod [cum] haberet
 HLÖDVERIS filia
 ALVETRA juvenis,
 Atque [adeb] rediisset.*

XI.

Str. IX. o) Mbr. & S. hár contra leges metri.

Str. X. p) S. dörrur, vitiöse.

- IX. 17) Heic textus habet: *geck brunne* manifesto errore et syllabarum non pleno numero: Magnæus tamen hoc retinens vertit: *accessit fusca ursæ carnem assatum*. Pro *branni* restituit *at bruni* o: ad æstum sive ignem; nam *bran*, neut. et *brani*, masc. natus sive ignis ardens dicitur: sic omnia dilucidantur.
- 18) *Heic* heic *hrífi* nominativus: sarmentum, sarmenta; secus Magnæus: *hrífi* vertit ignis, qua auctoritate nascio.
- X. 19) *Alfalíodi* sec. litteram Alforum popularis, quomodo paulo post *viri Alfa*, Alforum rex, salutatur; haud dubie quod in *Alfheimá* regnaret, id est: terrarum tractu inter *Gotelfam*

et *Röselfam*, cuius incolæ *Alfar* et *Elfar-Grimar* dicti: qua quidem sententia non longe discedit ab illa nostri immortalis *Suhmii*, qui *Völundo* ejusque patri in adjacente *Gotlandia* et *Scania* regnum assignavit, nisi, quia Prosa I. ab initio *Völlungum Finno-ram* regis filium fuisse pethibet, per *Alfof Finni* hoc loco intelligantur, quippe qui, teste *Suhmio*, *Alfheimiam* quondam insidentem a loco hoc nomen traxerunt: cave vero his effici credas, quod *Binnis* unquam imperavit *Völundus*, per poeticam puta licentiam *Einnorum* princeps dictus, qui in terra a *Finnis* jamdudum relicta regnavit.

XI.

Sat han sva lengi
 At han sofnadi.
 Ok han vaknaði
 20) Vilia-lavfs.
 Visfi ser á havndom
 Havfgar navdir
 En á fotom
 Fiötör ym spenntan.

XII.

Hverir ro jöfrar
 Þeir er á lögdo
 Besti 21) byr sþma
 Ok mik byndo.
 Kallapi nú NIDVÞR
 NIARA drottinn.
 Hvar gaztv VÖLVNDR
 Vífi ALFA
 Vára avra 22)
 I ULFDÁVLÖM.

XI.

*Sedebat eó usque
 Ut sopiretur;
 Et evigilavit
 20) Voluptatis expers:
 Sensit sibi in manibus
 Graves coarctationes,
 At in pedibus
 Compedem adstrictam.*

XII.

*Qui sunt viri illustres,
 Qui indiderunt
 Spartum 21) gestori annulorum,
 Et me vixerunt.
 Hic clamavit NIDUDUS
 NERICORUM dominus
 Ubi nactus es, VÖLVNDE,
 FINNORUM princeps,
 22) Aurum nostrum
 In ULFDALIS?*

XIII.

XI. 20) *Vilialausi* involuntarius id est: libertatis expers. *Hafgar* uendit: Magnæus vertit: vinculorum nodos.

XII. 21) *Byr sþma*: locus difficilis. Magnæus (*þör pro byr* recipiens) non male vertit: auri gestatori id est: mihi, nam auri gestator pot-

tica viri appellatio. Si vero legamus *brá sþma*, pons auri id est: manus, heic emerget sensus: quis queso manui sive manibus meis imposuit vincula.

22) *Vora anra*, nostram pecuniam: ergo Nidudus furti Völundu arguit.

XIII.

- 23) Gvll var þar eigi
A Grana leido.
24) Fiarri hvgða ec vart land
Fiðllom Rínar.
Man ek at ver meiri
Mati áttom
Er ver heil hiú
Heima vórom.

XIV.

- 25) HLAGVÐOR OK HERVÖR
Borin var HLAVDVE.
Kvnn var AVLRÚN.
KIARS dóttir.
Hon inn vm geck.

XIII.

- 23) *Aurum ibi non erat
In Granii via positum;*
24) *Remotum arbitrabar nostrum solum
A montibus Rhenanis.
Memini, quod nos plura
Bona habuimus,
Cum nos salvi familiares
Domi eramus:*

XIV.

- 25) HLAGGUDA *et* HERVÖRA
Prognata HLÖDVERE [utraque];
Nota erat ÖLRUNA.
KIARIS filia:
Ea introibat.

End-

XIII. 23) Verba Vólundi sunt usque ad prosam, quorum sensus heic est: annuli, quos mihi in *Ulfadal* diripuistis; non erant aurum in via *Granii*; id est: in *Fabneri* serpentis lastro cumulatam; ceterum memini me divitias his annulis majores antea possedissee, quando mea cum familia salvus et incoluñis domi degerem. Hoc Vólundi' responso subindicari videtur, Nidudum sese heredem vocasse auri, quod *Sigurdus Fabnericida* cæso Fabnero comparavit — *Grani* sive *Granius*, equus præstantissimus, quo *Sigurdus* vêtus est, cum *Fabnerum* vita et opibus spoliaret.

24) *Fiarri-rínar*: montes rhenani, alibi *Guita heidi*, ubi serpens *Fabnerus* auro incubuit. Noster *Suhmius* per *Guita-heidi* castrum quoddam intelligit, a *Rheno* fluvio non longe

situm, quod *Fabner* sive *Fobner*. regnauit, auri et argentiditissimus, tenuit. Ceterum dictis evincitur, quod res hoc carmine narrate *Sigurdi Fabnericidæ* ætatem non longo temporis intervallo sequuntur; nec hoc chronologia repugnat, de qua consule cl. *Suhmii* *Hist. crit. Tom. I. p. 439* sequi. Frustra ergo est *Magneus*, qui hunc locum ad historiam non exactum et ex poëta incertia profectum esse arbitrat. Eius in hanc rem congesta argumenta, que levicula sunt, heic afferre nihil attinet.

XIV. 25) Verba sunt Vólundi' de matronis ad ipsius familiam quondam pertinentibus. *Kvnn* var *röddu*: Uxor *Ölrunæ* regimen domesticum notat cum illa famulatio, servis et servabus imperiosa loqueretur et mandata daret.

Endlángan fal.
Stód á gólfi
Stilkti röddo.
26) Era sá nú hýrr
Er or holti ferr.

NIDVÞR Konógr gaf dóttor sin-
ni BAUVILDI gyllrínng þann er han
tók af bastino at VÖLVNDAR. en han
sialfc bar sverpít er VÖLVNDR átti. en
drottníng qvap:

XV.

27) Tenn honom teygiaz.
Er honom er taþ sverp.
Ok han BAUVILDAR
Bavg ym þeckir.
Amon ero avgo
28) Ormi þeim enom frána.
Sníþit er hann.
Sina magni.

*Per adem perpetuam;
Stetit in pavimento,
Vocem temperavit.
26) Nunc [vultu] comis non est
Qui e sylva proficiscitur.*

NIDUDUS rex dedit gnatae suae
BÖDVILDÆ aureum illum annulum,
quem sparteæ lineæ exemerat in aede
VÖLUNDI. Ipse autem gestabat en-
sem, quem habuerat VÖLUNDUS. Re-
gina verbó cecinit:

XV.

27) Dentes ei exeruntur
Vbi ensis illi ostenditur,
Atque ille BÖDVILDÆ
Annulum noscit:
Minaces sunt oculi
28) Angvi illi corusco.
Scindite illi
Nervorum robur

OK:

26) Era-fer: qui ex Ulfðalis in captivitate ab-
ducitur; de semet ipso.

XV. 27) *Tenn honum teygiaz*: accepta similitudine:
a feris, quæ diducto rictu dentes nudant et ad-
motum exerunt. — Magnæus vertit: den-
tes ei distringuntur præ ira.

28) *Amon - frána*: oculi hominis irati compa-
rantur cum anguis exasperatæ oculis. Ita

*Sighvatr de Olívo S. cum Stiklástadi præ-
lium exordiretur.* Hkr. VII. 238.

*Þorðr þirændskir frðar
Þótti heifa Drottinn
Ægiligr i angun
Ormfán sá hánum.*

Thronentes viri susi
non sunt
Satraparum. deminum.
tantum
Terrorem illis incussit.
in oculos
Serpentum instar fulgi-
dos rucri.

Ok fetiþ 9) hann líþan

I SÆVAR-STAVD.

29) Sva var górt at skornar voro
finar i Knes-fótom ok fettr i hól-
m einn er þar var fyr landi er het SÆ-
VAR-STAVD. 30) Þar smíþaði han
konongi allz kyns görfimar. Engi
maþr þordi at fara til hans nema kon-
óngur einn. VÖLUNDR QVAÐ.

XVI.

Scínn Níþari
Sverp á linda,
Þat er ec hvesta
Sem ec hazag kvína.
Oc ec herþac
Sem mér hógst 1) þótti;
31) Sá er mer fránn 2) mekir
Æ fiarri borinn.

Et collocate eum postea

In (insula) SÆVAR-STÖD.

29) Ita factum est: secti sunt ner-
vi in poplitibus, et deinde collocatus
est in parva quadam insula, qua ante
litus sita erat, et appellabatur SÆ-
VAR-STÖD. 30) Ibi fabricavit regi
omne genus cimelia. Nemo hominum
ausus est accédere eum, nisi solus rex.
VÖLUNDUS cecinit:

XVI.

Splendet NIDADO
Esis in baltheo,
Qvem ego acuebam
Quantum dexterrime poteram,
Atque indurabam
Ut convenire visum est.
31) Is est mihi coruscus gladius
In perpetuum ablatu

Secca

Str. XV. 9) Mbr. & S. *sectis* male. Prosa. 1) Mbr. *Sevar stad*, eodem sensu.

Str. XVI. 1) S. *hægast*. 2) S. *fram pro fránn*, inepte.

Pr. III. 29) *Nidodus*, sec: nostri Suhmii senten-
tiam, captivum fecit *Völundum*, postquam hic
Bolsliðam, regis filiam, stupraverat: tantam
enim vim et injuriam homini libero et inno-
centi illatam fuisse quis crederit.
30) Etiam nostra Epe danica (*Kjempesifer*) *Vö-
lundum* sive *Verilandum* artis et officii fabri-
lis peritissimum decantant; quin *Völundi* apud

Islando; nomen etiam nunc pro magno arti-
fice sumitur: quando dicimus: *hann er Vö-
lundur á járn-á gull oc silfr* &c. ferri, auri et
argenti elaborandi insignis est artifex.

XVI. 31) *Sá er- borinn* q. d. Hic gladius a me
longe semotus est, nec video illum cum cete-
ris rebus meis in officinam fabrilem allatum
et mihi redditum.

Secca ec þann VÖLUNDI
Til smjpio borinn.

XVII.

Nú þerr BAUVILDE
Brúdar minnar
Bjúca ec þess bót
Bauga rauða.

XVIII.

Sat hann né hann sýaf ávalt
Oc hann fló hamri
Vél gorpi hann heldr
Hvatt NÍÞARL
Drífo úngir tveir
A dyr atfjá
Synir NÍÞARAR
I SÆVAR-STAVD.

XIX.

Komo þeir til Kísto
Kravspo lúcla
32) Opinn var illúþr
Er þeir í fá.
33) Fiöld var þar menia
Er þeim mavgom sýndiz

Non video illum VÖLUNDI
In officinam adlatum.

XVII.

Nunc gestat BÖDVILDA
Uxoris meæ
(Hoc damnum nunquam reparabo)
Annulos rutilos.

XVIII.

Sedebat semper, neque dormiebat,
Atque cudebat malleo.
Machinam struebat impendio
Celeriter NIDADO:
Advolabant adolescentes duo
Ostium visere
Fili NIDADI
In SÆVAR-STÖD.

XIX.

Venerunt ad arcam,
Posebant claves;
32) Evidens erat animi malitia,
Cum eo inspicerent.
33) Plurimæ ibi erant res pretiosæ,
Quæ adolescentibus videbantur

At

XIX. 32) *Opin var illud q. d.* Pueri cimelia scri-
nio condita videntes non obscura malevolen-
tia et invidia signa præ se tulerunt vultu-
vid. Gloss. in v. *illud*.

33) Ut quidem pueris visum est ex poetæ enim
verbis concludere est, quod ingens cimelio-
rum copia non assuerit verè, sed præstritis
guerorum oculis adesse apparuerit.

At veri *u*) gyll rautt
Oc gerfimar.

xx.

Komit einir tveir
Komit annars dags
Yccr læt þatt gyll
Vm gefit verþa.
Segit a meyiom
Ne sal-þiöpom
Manne aungom
At ip mic fyndit.

xxi.

Snemma kallapi
Seggr annan,
Bróþir á bróþr.
Gongom *x*) þaug 34) flá.
Komo til kistö
Kraffþo lucla
Opinn var illúþ
Er þeir *y*) i lito.

xxii.

Sneip af hafvut
Húna þeirra

Esse aurum rutilum
Et cimelia.

xx.

Venite duo soli,
Venite altera (crastina) die;
Vobis faxo id aurum
Donatum iri:
Ne dicatis feminis
Neque palatina familia;
[Denique] nemini homini,
Quod vos me convenistis.

xxi.

Maturè compellavit
Homo alterum,
Frater fratrem:
Eamus visum 34) annulum.
Venerunt ad arcam,
Poscebant claves;
Aperta erat animi malitia,
Cum eo inspicerent.

xxii.

Abscidit capita
Puerorum istorum,

Oc

Str. XIX. *u*) S. gull raud, aurea cimelia, plur.

y) S. iliro imperfectum pro presentis.

Str. XXI. *x*) S. þaug-úmfía, non male.

XXI. 34) Þaug sing. pro plur. þauga. per litoten.

Oc 35) und fen fíöturs
 Fatr vrn lagði.
 Enn þær scálar
 Er vnd scavrom vóro
 Sveip hann vtann silfri
 Seldi NÍÐAÞI.

XXIII.

Enn or augom
 Jarkna steina 36)
 Sendi hann kunnigri
 Kono NÍÞAÞAR.
 Enn or tavnnom
 Tveggia þeirra
 Sló hann bríðstkrínglor 37)
 Sendi BAUÐVILDI.

XXIV.

Þá nam BAUÐVILDR
 Þavgi at hrólá.

*Et 35) sub palude carceris
 Pedes collocavit:
 Sed crateres eos,
 Qui sub crinibus erant,
 Obduxit extrinsecus argente
 (Et) tradidit NÍÐADO.*

XXIII.

*At ex oculis
 Margaritas 36) (l. virides gemmas)
 Misit callide
 Uxori Níðadi:
 At ex dentibus
 Amborum illorum
 Cudit orbiculos pectorales
 (Et) misit BÖÐVILDE.*

XXIV.

*Tunc BÖÐVILDA
 Annulum laudavit;*

z) Bar

XXII. 35) *Oc und-loggi: Magnæus:* Et sub ustrina collocavit: ubi vir b. ex sequentibus subintelligit calvarias, argento cingendas ac ornandas: huic a vero alienæ versioni ut fidem faciat, suam in nota glossam subjicit; *Fen palus*, synecdochice mare; *fen-fíötur*, maris vinculum i. e. terra; *fen-fíöturs fatr*, terræ crura sive ossa i. e. lapides et saxa; ex saxis vero fit ustrina; ut mittam ambages licentiosas et longé petitas, quibus vir cetera doctissimus in hunc locum commentatur. Me iudice per *Fen fíöturs*, simplicissime intellex-

vis paludem carceris i. e. terram paludosam, sub domo Vólundi, ubi ille cesorum principum pedes, synecdochicé membra corporis reliqua, sepelivit.

XXIII. 36) *Jarkna steinar*, ut ASaxonice *carvna stein* margaritæ: Magnæus vertit: gemmas virides.

37) *Bríðst Krínglur*, lunule s. orbiculæ pectoris: sic *þryms gn.* Str. XVI inter mundum muliebem numerat: á *bríðfi breida steina*: amplas in pectore gemmas.

2) Bar hann VÖLUNDR
Er brott hafpi.
Þoriga ec at segja
Nema þer einom.

XXV.

VÖLUNDR QVAÐR.

Ec böti sva
Brest á gylli
At feþr þínom.
Fegri þiccr
Oc Móþr þinnis
Míco betri
Oc síalfri þer
At sama hófi.

XXVI.

Bar hann hana bióri
Því at hann betr kynni
38) Sva at hon þjóf sesfi
Vmr söfnþi.
Nú hefi ec hefnt a)
Harma minna.

Istum VÖLUNDO attulit
Cum (ipsa) fregerit.
Nemini referre audeo
Nisi tibi soli.

XXV.

VÖLUNDUS CEGINIT:

Ita reparabo
Auri fissuram
Ut patri tuo
Pulchrior apparueris,
Et matri tue
Multo præstantior,
Ac tibi met (simul)
Eadem proportionem.

XXVI.

Potu inebriante eam oneravit,
(Calluit enim plura)
38) Ut in sedili ista
Somnum capescevet.
Jam ultus sum
Dolores meos,

Allra

Str. XXIV. 2.) Mbr. Bar hann Völundá omittit.

Str. XXVI. þ) S. í svefni, in somno vid. Gloss. in v. svefni.

a) S. hemnt, f. & m. permutatis.

XXVI 38) Sva at-söfnadi. Poëta stuprum filie
regis illatum verocundia causa expressit ver-

bis non memorat.

Allra nema einnra
Ívíp grannra 39-40).

XXVII.

41) Vel'ec, qvaf VÖLUNDR,
Verpa ec á fríom
Þeim er mic NÍÞAPAR
Námo reccar.
42) Hlañandi VÖLVNDR
Hófz at lopti
aa) Grátandi BAVDVILDR
Geccor eyio
Tregþi bb) favr frípils 43)
Oc favpor reipi.

XXVIII.

Uti stendr kvnnig
Qván NÍDADAR

Str. XXVII. aa) S. Enn grátandi bôdv.

*Omnes, prætes unicos
Neutiquam tenues 39-40).*

XXVII.

41) *Opto, inquit VÖLUNDUS,
Ut insistam pedibus
Quibus NÍDADI satellites
Me destituerunt.
42) Ridens VÖLUNDUS
Tollebatur in altum,
Lacrymans BÖDVILDA
Exiit insula,
Luxit abitum amasií
Atque patris iram.*

XXVIII.

*Foris stat callida
Uxor NÍDADI,*

Ok

bb) Alibi me legisse meminí fâr i. e. odiunr.

39-40) *Allra - ívid grannra*: locus admodum vexatus; cuius difficultas proficiscitur ex dubia et fere extrita membrana leſione; *giarja, gianra, giornra, granura*, quod ultimum securus b. Magnæus *ívid granura* neutiquam tenues interpretatur: *ívid* neutiquam et *grannr* tenuis; sed *ívid* prorsus fictitium est. Ego legendum censeo; *i vid giornra s. giörura* i. e. in sylvâ s. *Ulfðalis* factas: *viadr sylvá, gerr, giör* factus: quod ita poëta dixerit, et supra memoratam annulidirectionem intellexerit, prope mihi persuasum est.

XXVII. 41) *Vel ec-á fríom*: ut insistam pedibus. Rectius per *stíar* lasos poplitum nervos intelligis, quorum integritatem Völundus sibi optavit. *Fit* proprie vinculum, de ipsis pedibus nuspian dicitur.

42) *Hlañandi-lopti*. Poëta Völundum mira quadam et supernaturali ratione voti compotem factum esse prædicat.

43) *För frídils*: doluit abitum amasií. Alibi, ni fallor, in codice quodam Suhmiano pro *för* iter, legi *fâr* odium: quod sane huic loco non disconvenit. Beatus Magæus eam lectionem non novit.

Ok hon inn vm geck
Endlángan fál cc)
44) En han á fál-garþ
Settiz at hvílaz,

XXIX.

45) Vakir þú NIDVÞR
NIARA drottinn.
Vaki ek ávallt
46) Vilia ek laufs sofna dd)
Ek minnizc fízt
Mína fyndu dafpa.

XXX.

47) Kell mik í hafvuf ee)
48) Kavld ero mer ráþ þin
49) Vilnomic ff) ek þefs nú
At ek víþ VÖLVND dæma.
50) Seg þú mer gg) þat VÖLVNDR
Vífi ALFA

*Atque ea introivit
Ad aulæ penetralia.
44) Sed ille in aulæ septum
Sidebat ad quiescendum.*

XXIX.

45) *Vigilas tu, NIDADE,
NÆRICORUM domine?
Vigilo adsidue,
46) Gaudii expers cubitum eo,
Postquam recorder
Meos filios exanimis.*

XXX.

47) *Alget mihi caput,
48) Frigent mihi tua consilia;
49) Nunc spero fore,
Ut cum VÖLVNDO loquar.
50) Dic mihi id, VÖLVNDE
Princeps FINNORUM.*

Af

Str. XXVIII. cc) S. *Enn lánagan.*
Str. XXX. ee) S. *mer í augu.*

Str. XXIX. dd) Ita Mbr. S. *sefa.*
ff) S. *vinnu eo nu þat, inepte.* gg) S. *mer, om.*

XXVIII. 44) *Enn hann-hvítæ:* Völundur poëta intelligit, qui iam poplitibus valens ex insula *Sevarþad* ad villam l. aulam Nidudi se contulit.
XXIX. 45) Regina Regi.
46) *Vilia-sofna:* Magnus, nescio quibus rationibus adductus, vertit: cogor levisomnus esse. *Vilia lausf* moestus, gaudii et voluptatis expers, alibi occurrit.
XXX. 47) Pergit Rex, quem malis Regina consi-

lis morem se gessisse poenituit. *Kell mic í hëfad:* alget mihi caput i. e. curis crucior.
48) *Köld ráð vid.* Gloss. in v. *Kaldr.*
49) *Vilnom-þes nu:* Magnus: nunc spero fore: nullo fere et cum verbis vix consiliabili sensu. *Reðius:* lubido incessit me, ut cum Völvndo colloquar, *vilna* vid. Gloss.
50) Quod Völvndus tunc coram affuerit, poëta subindicat, *vifi alfa* vid. supra, Str. X. 19.

Af heilom hvat varþ
Húnóm mínóm hh)

XXXI.

51) Eipa skaltv mer áþr
Alla vinna
At skips-þordi
Ok at skialdar rönd
At mars ii) bægi
Oc at mækis egg kk)
At þú qveliat
52) Qvân VÖLVNDAR
Ne brúdi minni
At bana verþir
Þótt ver qvân ægim ll)
Þá er þer kvnniþ

*De salvis quid factum est
Pueris meis?*

XXXI.

51) *Furamenta mihi prius
Omnia præstato,
Ad (per) navis oram
Et ad clypei marginem,
Ad equi armum
Et ad gladii aciem:
Quod non punias (occidas)*
52) *Conjugem VÖLUNDI,
Neque sponsæ meæ
Necis auctor fias;
Quamvis nos conjugem habeamus,
Quam vos noscitis,*

Eþr

hh) Mbr. & S. *sonum*, quod non fert metri ratio, quare Magnæus *hunun* non male restituit. Str. XXXI. ii) S. *bógi*, ut fere hodie loquimur.

kk) S. *eggju*, ablativus antiquus.

ll) Ita S. & Mbr. hodie *cigum*.

XXXI. 51) Völundi verba sunt. Quamvis hoc et similibus Edda, Sæmundiane locis antiquitatis ethnicae circa jusjurandum vana superstitione & mystici ritus norentur, ex his tamen discimus, quod majores nostri præcipue per res in vita communi utiles vel quæpiam ratione æstimandas, jurarint. Sic Græcis per terram, fontes, fluvios, Massagetis per Tanaim & Mæotidem, Scythis per ventos, mare, acinacem juramenta sanctissima fuerunt. Ut similia taceam.

52) *Völundus* a priori uxore *Hervara* desertus, *Böðvildam* a se gravidam honesto vocabulo uxorem & sponsam nominat; nec hoc quidem de nihilo, cum hic post *Nidúdi* regis mortem,

filiorum ejus consensu, uxorem eam duceret. Suhmii hist. dan. Tom. I. pag. 317. Völundi mentionem etiam injiciunt nostra Epe danica (*Kjæmpevifer*), ubi ille *Verland*, uxorque ejus *Bodild* salutantur; filius vero eorum plus semel inducitur, nomine *Vidrik Verlandsfön*: hic de nomine quæsitus respondet l. c. p. 34.

<i>Verland hed han Fader</i>	Pater: metus Verlandus
<i>min</i>	dictus;
<i>En Smed var han sua</i>	Qui faber fuit insignis;
<i>stjón.</i>	Mea vero mater Bothil-
<i>Bodild hed min Moder</i>	<i>da</i>
<i>En Kongedatter ven.</i>	Perelegans regis filia.

Epr jóp eigim
Innan hallar.

XXXII.

Gáck þú til smipio
Þeirrar er þú görðir
Þar síðr þú belgi
Blópi stockna.
Sneip ek af havfup
Húna pinna
Ok vndir fen fiötvers
Fætr vm lagðac.

XXXIII.

En þær skálar
Er vnd skavrom vóro
Sveip ek vtan silfri
Seldac *imm*) NIDARI.
En or avgom
Jarcna - steina
Senda ek kunnigri
Qván NIDAPAR.

XXXIV.

En or tönnom
Tveggia þeirra
Sló ek brióft-krínglor
Senda ek BAVDVILDI.

*Aut foetum (prolem) habeamus
Intra aulam.*

XXXII.

*Accede tu officinam,
Quam ipse fecisti;
Ibi invenis folles
Sanguine respersos:
Abscidi capita
Puerorum tuorum
Et sub paludem carceris
Collocavi (condidi).*

XXXIII.

*Sed eos crateres,
Qui sub crinibus erant,
Extrinsecus obduxi argentó,
[Et] tradidi [ipsis] NIDARO.
At ex oculis
Margaritas (virides gemmas)
Misi callida
Conjugi NIDADI.*

XXXIV.

*At ex dentibus
Amborum illorum
Cudebam orbiculos peclorales,
[Et] misi BÖDVILDE.*

Nú

Nú(53) gengr BAYDVILDR
 Barni avkin
 Enga dóttir
 Yckor beggia *nú*).

XXXV.

Mælltira þú pat mál oo)
 Er mik meirr tregi.
 54) Ne ek pik vilia VÖLVNDR
 Verr vm nita *pp*).
 55) Era sva maþr hár
 At þik af hefti takí.
 Ne sva avflvgr *qq*)
 At þik nedan skíóti
 Þar er þú skollit
 Vid ský vppi.

XXXVI.

Hlañandi VÖLVNDR
 Hólfz at lopti.
 En ókáttr NIDVÞR
 Sat þá eþtir,

Str. XXXIV. *nn*) S. *yckar* quod recentius.*pp*) S. *vira*, *perperam*.*qq*) S. *vfigr*.

XXXIV. 53) *Gengr-askin*: eleganter gengr pro est. Sic etiammunc Íslandis *ganga med barni*, at vera med *barni*: ucorum ferre promissue dicitur.

XXXV. 54) *Ne et-nita* i. e. nec quo peius te multare velim: sensus est: adeo agre mihi fecisti, ut ego tibi agrius facere, vel gravius te punire nolim: *nita* pro *hæta*, vi tangere, graviter offendere, ferire. Secus Magnus: aut cur ego te velim Volunde! deterius re-

Nunc 53) *ambulat BÖDVILDA*
Foetu aucta (gravida)
Unica filia
Vestra amborum.

XXXV.

Nunquam dixisti verbum,
Quod mihi plus doleat,
 54) *Aut cur ego te velim, VÖLVNDR,*
Deterius reprobare.
 55) *Non est homo adeo procerius,*
Ut te, equo insidens, prehendere possit,
Neque adeo validus,
Ut te infernè feriat,
Ubi tu in sublimi jactaris
Apud nubes supernè.

XXXVI.

Ridens VÖLVNDR
Sustulit se in ævrem;
At tristis NIDUDUS
Tum resedit.

XXXVII.

Str. XXXV. oo) S. *mál*, am.

probare: hac quid sibi velint, non satis video.

55) *Era sva-ppi*: verba Nidudi subindicare videntur, Volundum loco quodam munitissimo s. adeo excelso tunc steterisse, ut eum sagittis & telis adsequi non liceret. Nisi istam Volundi securitatem indumento cuiquam penato & alis adscititibus tribuamus, quas vetus septentrio se facile formasse & quavis fere occasione in usus convertisse posteris tradidit.

XXXVII.

Vpprífstu ÞAKRÁÐR
Þræll minn inn bezt,
Bip þú BAUVILDE
Meyna bráhvíto
Gánga 56) fagr-varip
Vip fadvr ræpa.

XXXVIII.

Er þat fatt BAUVILDOR'
Er fagdo mer
Sátvþ ip VÖLVNDR
Saman í hólmi.

XXXIX.

Satt er þat NIDAPR
Er fagdi þer.
Sáto vip VÖLVNDR
Saman í hólmi.
Eina 57) avgur-ftynd
Æva skyldi.
Ek vatr honom rr)
Vinna kvnnac
Ek vatr honom.
Vinna máttac.

Str. XXXIX. rr) S. hanim.

XXXVII.

Surge tu, TAKRADE
Mi serve optime!
Roga BÖDVILDAM,
Virginem palpebras caudidam,
Ut eat 56) splendide amicta
Cum patre locutum.

XXXVIII.

An verum est, BÖDVILDA,
Quod dixerunt mihi:
Sedistis vos [tu et] VÖLVNDUS
Una [ambo] in insula?

XXXIX.

Verum est, NIDADE,
Quod dictum est tibi;
Sedebamus nos [ego et] VÖLVNDUS
Una [ambo] in insula.
Unam 57) metuendam horam,
[Quæ] utinam nunquam accidisset!
Ego nihil contra
Eum valebam, (callidam)
Ego nihil ei
Officere poteram.

XXXVII. 56) Fagr-varid. adv. splendido cultu.

XXXIX. 57) Angr-ftund: hora molesta, infelici,
deploranda, ab *angr. f. ógr.* neutr. gravis do-lor, molestia, hodie Islandis in usu. Alibi
me legere memini *óngr-ftund* hora brevi, an-
gusto momento; sed priori acquiescendum.

QVIFA HELGA
HADDINGIASKATA

EDR

HELGA-QVIDA EN FYRSTA.

FRÁ
H I O R V A R D I
OK
S I G V R L I N N a)
EDR
HELGA QVIDA HADDÍN-
GIA - SKATA b).

DE
H J Ö R V A R D O
ET
S I G U R L I N N A
SIVE
ODA HELGII HADDIN-
GIORUM HEROIS.

[FORMALI TIL ÞESSAR QVIDO].

1) H I Ö R V A R Þ R het konúgr, han
atti III. konor. ein het ALFHILDVR.
þeirra son het 2) HEDINN, önnor het
SÆREIÞVR. þeirra son het HVMLÚNGR.
in þriþja het SINRIÓÞ. þeirra son het
HVMLÚNGR. H I Ö R V A R Þ R konúgr
hafði þess heit strengt at eiga þá ko-

[INTRODUCTIO HUIUS ODÆ].

1) H J Ö R V A R D U S dicitur rex. Is
quatuor uxores in matrimonio habuit;
una vocabatur ALFHILDA, eorum fi-
lius vocatus est HEDINN 2). Altera
SÆREIDA adpellabatur; eorum filius
dicitur est HUMLUNGUS. Tertia nomi-
nabatur SINRIODA; eorum filius die-
tus est HVMLINGUS. Rex H J Ö R V A R -
DUS votum cum iurejurando voverat,
eam uxorem ducere, quam venustissi-

no

Prologus. a) S. Sigurlin, hic & in seqq.

b) Vide notas.

Prosa I. 1) *Hjörvardum* herois hic decantati pa-
trem circa initium seculi quarti in *Norvegia*
regnasse docet immortalis *Suhvins* Hist. Dan.

Tom. I. pag. 118 & 171. Pagein fuisse
Norvegicam hæc ipsa oda etiam restatur.

2) De hæc Principe plura leguntur post Stro-
pham XXX.

no er han vísi vænsta. Han spvrþi at 3) SVAENIR konúgr átti dottor allra qvænna d, fegvrísta. Sú het SIGVR-LINN. IPMVNDR het jarl hans. AT-LI var hans son, er fór e) at bipia SIGVRLINNAR til handa konúngi. Han dvaldiz vetr-lángt meþr SVAFNI ko-núngi. FRÁNARR het þai Jarl, han var fóstri SIGVRLINNAR. dóttir hans hét ALÖF. Jarlinn réþ at meyar var fyniat, ok fór ATLI f) heim. AT-LI jarls-son stóþ einn dag vid lynd nokkorn, en fylgí fat i limonom vppi g) yfir hánom, ok hafði heyrtil at hans menn kavloþo vænstar konor þær er HIÖRVARDR konúgr átti.

*nam esse nosset. Ille per famam in-
audiit, SVAENEREM 3) regem habere
gnatam omnium [virginum] nitidissi-
mam. Ea dicta est SIGURLINNA. ID-
MUNDUS vocatus est ejus Comes (pro-
vinciae praefectus). Huic filius erat
ATLIUS (Attalus). Is iter suscepti
ad ambiendam SIGURLINNAM regi in
matrimonium, et hiemem perpetuam
cum SVAENERE rege exegit. FRAN-
MARR ibi (apud regem) dictus est Co-
mes, SIGURLINNAE pedagogus. Ejus
gnata nuncupata est ALOFA. Per
hunc Comitem stetit, quod virginis
matrimonium denegatum est, atque
ita ATLIUS domum reversus est. AT-
TALUS Comitis filius uno die adstitit
lucis cuidam; avis autem (quaedam)
sedit in ramis arboris supra caput
ejus, atque audierat, quod ejus comites
mulierum venustissimas censebant eas,
quas HIÖRVARDRUS rex in conjugio ha-*

Fvglina

d) Mbr. et S. *quæna* malé on: quod ergo M. substituit.

e) S. oc fbr.

f) Mbr. & S. *Farlinn* pro *Atli*.

g) S. *upp*.

3) *Svaenir* rex postea *Svafr* dicitur Prosa 2; & regnum ejus *Svafaland*, per quod Torfæus & Suhmiius *Svabfed* in australi *Ferlandia* intel-

ligunt. Secus *Magneti Svafaland* Germano- rum *Schwabenland* sive *Schwaben* 2: *Sveviam* interpretatur. Strophæ I.

Fvglinn qvakafi. en ATLI hlýddi
hyat han sagdi, han qvad.

*bebat. Avis garruit; Attalus autem
auscultavit, quid diceret; avis dixit:*

I.

SÁTTV SIGURLINN
SVAERNIS DÓTTOR
Meyna fegrvsto
4) I mynar-heimi,
þó ero hagligar
HJÖRVARÞZ h) konor
5) Gvmmom þickia
At GLASIS-LVNDI.

I.

*Vidisti SIGURLINNAM
SVAERNIS gnatum,
Puellam (formá) splendidissimam
In jucundo domicilio 4):
Tamen lepidae sunt
HJÖRVARDI uxores,
Ex hominum sententia 5),
Apud LUCUM GLASERIS.*

II. ATLI QVAÐ i).

Mvndo víþ ATLA
ÍPMVNDAR-SON
Fvgl fróþ-hvgapr k)
Fleira mæla.

II. ATTALUS CECINIT.

*An tu cum ATTALO
ÍDMUNDI filio
Avis docto animi prædita,
Plura loqui voles?*

6) FUGLINN QVAÐ l).

Myn ek ef mik byplúngt
Blóta vildi.

6) AVIS CECINIT.

*Volam, si me princeps
Adorare velit;*

Ok

Str. I. h) *S. hitnis i. e. regis.*
k) *S. fvgi fróðsogaftr. in superlat.*

Str. II. i) *Atli quad, mbr. om:*
l) *Fuglinn quad mbr. om.*

- 4) *I mýnar heimi, in domo l. sede geniali sive voluptuosa i. e. in loco, ubi virgo nata & educata est.*
5) *Gummum — Gl. Lundi i. e., ut homines Glasislundæ judicant, præpositio hic per ellipsin abest. Glasislundr Hjörvardi regia sedes fuisse videtur.*

Str. II. 6) *Creduli majores aviculas non tantum loquela sive garritu intellegunt; verum insuper plusquam humana sapientia & rerum occultarum scientia præditas esse voluerunt, adeo ut homines etiam prudentissimi eas dubiis casibus consuluisse dicantur, ceu ex hoc aliisque locis patet.*

Ok kýs m) ek þaz ek vil
Or konúngs garpi.

III. ATLIQVAP.

Kíofattv HJÖRVARP
Ne hans sono
Ne inar favgro
Fylkis brúþír
Eigi brúþír þær
Er bvpþlúngr á.
Kavpom vel faman
Þat er vína kynni.

IV. FUGLINN QVAP.

7) Hof n) mvn ek kíofa
Havrga marga
Gvll - lýrndar o) kýr
Frá grams búí.
Ef honom SIGURLINN
Sefr á armi
Ok ónavpig
Jöfri fylgir.

*Et eligere mihi liceat, quod lubet,
E regio domicilio.*

III. ATTALUS DIXIT.

*Ne eligas HJÖRVARÐUM,
Neque ejus filios,
Neque illas venustas
Principis gnatas,
Neque uxores eas,
Quas rex possidet.
Paciscamur integrè inter nos;
Is est amicorum character.*

IV. AVIS DIXIT.

*7) Fanum ego eligam,
Delubra multa,
Cornubus auratas vaccas
E regis oeconomias;
Si ei SIGURLINNA
In sinu dormit,
Et inconcta
Cum rege vivit.*

peti

m) S. Kís malé.

Str. IV. n) Mbr. inquit: M. legere videtur, haf, quomodo þars
pro þórs semel in Egils s. ut similia taceam.

o) S. gullhirndar, mendose.

Str. IV. 7) Heio superstitiose antiquitatis captu
homo quisquam sub avis specie latens, sub-
intelligi videtur, verisimiliter ipse Sigurlinne

custos & nutritus o: Frammer comes, qui
ut virginem Hjörvarðo traderet, tanta sibi
præmia stipulatus est.

Þetta var áþr ATLI færi. En
er han kom heim. ok konúgr spvr-
þi hann tþpinda. qvæþ han p).

v.

Havfom erfþi q)
En ecki r) erindi s).
Mara þravt ora
A megin -fialli. -
Urþom sþan
s) SÆ-MORN vafa z).
Þá u) var ofs sýniat
SVAFNERIS dottor
Hríngom gæddrar
Er ver hafa vildom.

Konúgr baþ at þeir slyldo fara
annat sinn. fór han siálfr. En er
þeir komo uppá fiall. ok lá x) á SVA-
FALAND lanz brvna ok jóreyki stóra.
reiþ konúgr af fiallino fram i lan-
dit, ok tók nátt -ból víþ á eina.

p) Mbr. han quad.

r) Mbr. oc ecki.

s) Urdum -vada S. om.

Str. V. q) Mbr. erfþ lapsu calami.

s) Mbr. þvendi, parvo discrimine.

u), S. þar. — Prosa.

x) S. fca in præsentii.

*Hoc evenit ante iter ATTALI.
Cum autem hic domum rediret, et
rex eum de eventis interrogaret, ita
cecinit:*

v.

*Confecimus laborem,
Non autem negotium.
Equi nostri defecerunt
In vasto monte;
Deinde coacti sumus
SÆMORNAM s) pedibus transire;
Tum nobis denegata est
SVAFNERIS filia
Annulis decorata,
Quam obtinere cupiebamus.*

*Rex jussit, ut altera vice irent;
atque ipse quidem [cum ATTALO] pro-
fectus est. Postquam autem montem
adscenderant, et in SVAVONIA con-
spiciebant incendia regionis et mag-
nos pulveres ab equitatu, tunc rex de
monte proventus est in pagum, et cu-
bile nocturnum sibi cepit apud amnem*

ATLI

Str. V. s) Sæ-mornþ forsan appellative palus ma-

rina s. vada limosa á mór lutum, limus vid.
Gloss.

ATLI hélt vörp ok fór yfir ána. han fann eitc hús. Fvgl mikill sat á húfíno. ok gætti. ok var sofnapr. Atli skavt spíótri fvgliun ʒ) til bana. en í húfíno fann hann SIGURLINN konúngs dóttor. ok ALOFÓ jarls - dóttor. ok hafði þær bápar 9) braut s) með fer. FRÁN MARR jarl 10) hafði hamaz í arnarlíki. ok varit þær fvr hernom með fiólkýngi þ). HRÓPMARR het konúngr þjpill SIGURLINNAR. hann drap SVAVA æ) Konúng. ok hafði rænt ok brént landit. HIÖRVARÞR konúngr feck SIGURLINNAR. EN ATLI OLOFAR. HIÖRVARÞR a) ok SIGURLINN áttó son mikinn ok vana. han var þavgvll.

aliquem. ATTALUS excubias egit, et annem transiit. Ille domum aliquam deprehendit. Avis magna sedit super domo, et eam servavit; obdormierat autem. ATTALUS avem spiculó jaculatus est usque ad necem. At in domo invenit SIGURLINNAM regis gnatam, easque 9) ambas [domum] secum abduxit. FRANMARR Comes corpus aquila susceperat 10), et vi fascino eas ab exercitu hostili defenderat. HRODMARR dictus est rex, procius SIGURLINNE. Is interemit SVEVORUM regem, et diripuerat etque exusserat regionem. HJÖRWARDUS rex SIGURLINNAM in conjugium obtinuit; ATTALUS vero ALOFAM. HJÖRWARDUS et SIGURLINNA nacti sunt filium staturá magnum et formá honestum. Is ob ingenio suo erat taciturnus; at nul-

Ecki

ʒ) Mbr. fvglin spíótri.

s) S. heim.

þ) S. Þróktingi per i in medio male.

æ) S. Svafni sane rectius M. nisi Svafi & Svafnir ídem nomen.

a) S. Konúngy addit.

9) *Hjörvardus*, Norvegia princeps, in *Svealandum*, ut supra monui, *Cimbria* australis provinciam, non navibus sed equis vectus perhibetur, id quod historici nostri in geographiis imperitiis tribuendum.

10) *Háði-líki*: Prisci præstigiatores adscitiis animalium formis se induisse feruntur, quo-

ties humani corporis constitutio & vires rubus tunc gerendis non sufficiebant: ita *Franmar*, sec. auctoris nostri testimonium, in aquilam se transformavit, ut hujus avis acutissimo visu hostiam adventum & structas *Sigurlinnæ* insidias prævideret.

Ecki nafn 11) festiz vid hann. Han
 sat á havgí. han fú rípa *Valkyrior*
 nfo. ok var ein gavfvgligust. hon
 qvap.

VI.

Síp myndv b) HELGI
 12) Hringom rápa
 Ríkr róg- apaldr
 Ne 13) ravþvls - völlum.
 (Avrn gól árla)
 Ef þú æ þegir
 14) Þóttú harþan hvg
 Hilmir c) gialdir.

VII. HAN QVAD.

15) Hvæt lætr d) þú fylgia
 HELGA nafni.

Str. VI. h) S. manro.

c) Ita uterque codex. Magnæus legendum putat *Hilmi*, in accus. casu.

d) Mbr. *lerr*.

lum stabile nomen adeptus est 11). Se-
dens [aliquando] in tumulo, conspexit
bellonas novem equitantes: quarum
una adpectu erat præstantissima.
Ea cecinit.

VI.

Serò sand tu, HELGI,
 12) *Annulos in potestate habebis,*
Potens belligerator,
 13) *Neque campos amoenos,*
(Aquila mand cecinit)
Sĩ tu semper tucēs;
 14) *Etsi tu asperum animum (iracun-*
diam)
Princeps! vindices.

VII. ILLE CECINIT.

Quid ergo addis 15)
 HELGI nomini?

Brúþvr

11) *Festis* - vid hann. male hinc conclusis.
Helgium cum nasceretur, aqua non esse lu-
 stratum, nec nomen ei fuisse inditum: id
 solummodo ex auctoris verbis colligere da-
 tur, quod nomen lustrale, pueris in lustra-
 tione baptismi impositum, quandoque novo
 nomine mutatum fuerit.

Str. VI. 12) *Hringar*, armille; annuli, pro qui-
 busque divitiis hic & alias passim ponuntur.

13) *Röðull*, sol, *Röðulr vellir*, campi, sole sol-
 lustrati, aprici; num proprium, an appella-
 tivum? Magnæus campos amoenos vertit; ce-
 terum incredibile non est, dixisse poetam
refli völlum i. e. navibus.

14) *Þóttu-gialdir* i. e. quamvis contra hastes acer
 & strenuus sis.

Str. VII. 15) Qv. d. quid mihi cum nomine da-
 bis: antiquitus enim! principes & potentiores
 nomen

Brúþvr biart-litvþ
 Alls e) þú biópa ræpr.
 16) Hyggf) þú fvr avllom
 Atqvæþom vel.
 Þigg ek cigi þat
 Nema ek þik g) hafa.

VIII. HON QVAD.

Sverþ veit ek liggja
 I SIGARS-HÓLMÍ
 17) Fiórvm færra h)
 Enn fim togo.
 Eit er þeirra
 Avllom betra
 Víg-nefta 18) bavl
 Ok variþ gyll.

Mulier colore lucido prædita!
Quando id [mihí] offerre decernis (oc-
cupas).

16) *Provide omnia*
Effata (decreta) benè;
Id (nomen) non accipio,
Nisi te obtineam.

VIII. EA CECINIT.

Gladios scio jacere
In SIGARIS PARVA INSULA
 17) *Quatuor minus*
Quam quinque decades:
Una est eorum
Omnium optima
Clypeorum 18) calamitas,
Et aurò quidem obducta.

IX.

e) S. *alz* quod non probatur.

f) S. *hugg*, non insveta variatio.

g) *haf*.

Str. VIII. h) Mbr. et S. *færa*, minus recte, quamvis orientales Islandi hodie ita pronuntiant.

nomen s. agnomen cuiquam imponentes, ut hoc ille consentiret & retineret, munus quoddam simul obtulerunt, quod *nafuferti* nominis arha sive firmamentum inde dictum est. Hkr. VI. 9. — *Hallfredus* regi *Olofo*, *Tryggvii* filio, qui per jocum poetam difficultates struentem eum nuncupavit; *þvad gæfr þu mér at nafufesti ef ég skal heita vandradaskáld?* quid mihi meneris in vocaminis confirmationem das, si ego *Vandradaskáld* in reliquum vocandus sim?

16) *Hygg þá* - vel sensus est: scias quodcumque mihi manus offers, ipsi me non acquieturum, nisi te ipsam simul recipiam.

Str. VIII. 17) *Fiórvn-togo* i. e. quadraginta sex gladii.

18) *Nesti, nisti*, monile, lunula, sive bulla pretiosa ex torque dependens, vulgo pectorale. Hinc h. l. *Vignesti*, clypens, q. d. lunula, bellica, sed clypci periculum, poetica gladii appellatio.

IX.

- 19) Hringr er í hialti
 20) Hvgr er í mípio
 Ogn er í oddi
 Þeim er eiga getr.
 Liggr med eggjo
 21) Ormr dreyr-fápr
 En á 22) val-bavsto
 Verpr napr hala.

23) EYLIMI het konúgr, dóttir hans var SVAVA. hon var Valkyria ok reip lopt ok lög. Hon gaf HELGA nafn þetta. ok 24) hlíspí hanom opt sípan i orroftom. Helgi qvap.

IX.

- Annulus est in capulo 19),
 Animus est in medio 20),
 Terror est in mucrone,
 Commodo possessoris:
 Secundum aciem cubat.
 Anguis cruore pictus 21);
 At ad capuli apicem 22)
 Serpens caudam rejicit.*

EYLIMIUS 23) *vocatus est rex. Et filia erat SVAVA; bellona quidem, quæ eguitabat ævæ et aquam. Illa HELGIO dedit nomen hoc; et eum deinde sæpè tuita est 24) in præliis. HELGIUS cecinit:*

X.

Str. IX. 19) *Hringr er í hialti*: secundum litteram intelligo annulum pomo ensis affixum. Secus h. Magnæus: gladius aureo capulo præditus: acis h. l. *hringr* aurum significet, quod minus mihi probatur, vii. Gloss. In *hringr* & *hialti*.

20) *Hvgr - getr*: Svava magis gladii virtutes hic prædicat; dicens quod medium ensis i. e. acies fortitudinena s. dændæ fortitudinis facultatem habeat, mucro terrorem hostibus injiciat, & hæc e re ejus sint, qui gladium possidet. Magnæus hæc nihil supernaturale videns, mentem poetæ sic explicat: præstantia medii ensis sive medius aciei animos addit possessori suo.

21) *Ormr - hala*: Prodigiosi hujus gladii fotes Svava tribuit ammanculo cuiusdam, angustina specie, qui ferro & scutula capulari illatere dicitur. Sic de Skeggii nobilis Islandi gladio, magicis item viribus insigni legimus,

quod genius angviculum referens, *yrmlingr*, & in capulo latens quandoque sese conspiciendum stiterit. Longe secus hæc Svava verba accipit h. Magnæus, per anguem intellegens venenum: credibile est, inquit, virginem subtiliter dicere ensem istum fuisse veneno infectum.

22) *Val-böf* cædis eminentia i. e. scutula capularis, dan. *Stikplade*, unde *Val-basta eldr*, gladius, *Egla*. Cap. 79.
Let ee af emblo afki Strenue feci a (villa) Ask eld *valbasta kuffa*. sessorum gladio expelli.

Prosa. 23) *Rex Eylimius*, de quo hic sermo est, circa medium seculi III. regnavit in *Warwith*, regione *Föotlandica*, hodie *Varde*, diocæses *Ripice* civitate minuscula.

24) *Svava Helgium* in præliis facile conservavit, cum Othinus vitæ & necis arbitrium illi dederat.

X.

25) Ertattv HÍÖRVARDR í)
 Heilrápor konúngu
 Fólks odd - viti
 Þóttú frægr sér.
 Leztv eld eta
 Jöfra byggir
 En þeir ánge víp þik
 Ecki görþv.

XI.

En HRÓÐMARR skal
 Hríngom rápa
 Þeim er áttó
 26) Orir niþjar.
 27) Sá séz fylkir k)
 Fæit at líf.
 Hygz aldayþra
 Arfi at rápa.

X.

25) *Non es, HJÖRVARDE,
 In consiliis salutaris (consummatus)
 dynasta,*
Aciei coryphæe!
Utcunque inclytus sis.
Fecisti ignem comedere
Principum habitacula,
Atqui illi vocam tibi
Nullam fecerunt.

XI.

HRODMARI autem licitum esse debet
Annulos in potestate habere,
Quos possederunt
Nostris cognati 26).
 27) *Ille rex circumspicit*
Paucissima de vita suaz;
Cogitat se penitus extinclorum
Hereditate potiturum esse.

HÍÖR-

St. X. i) S. *Hjarvardr.*Str. XI. k) S. *filki*, non recte.

Str. X. 25) Exprobrat patri Hjórvardo filius, quod cum regum innocentium ditiones igne ferroque devastet, justam sumere ultionem negligat ab hoste Hrodmario, qui Svafnerum cecidit, Hjórvardi socerum, ejusque possessiones jure belli occupavit; ceterum hæc apostrophe, res hactenus narratas abrum-

pens, aliquid intermissum esse forsân arguit.

XI. 26) *Orir - niðjar*: nostri majores, avum suum Svafnerum intelligit.

27) *Sá - lífi*: Rex ille suæ vitæ s. salutis paucissima (pericula) timet. Sic dicimus *ugga at sér*, sibi timere. vid. 30.

HIÖRVARÐR svarar. at han mun-
di fá lip HELGA'Y). ef han vill hefna
móþvr-favör síns. Þá sótti HEL-
GI sverþit er SVAVA vísfápi honum
til. Þá fór han ok ATLI ok feldo
HRÓÐMAR. m) ok vinnó mörg þrek-
virki. 28) Han drap HATA jötvn.
er han sat á bergi nockoro. HELGI
ok ATLI lágo skipom i HATA-firþi.
ATLI helt vörd inn fyrri lvt nætvin-
nar. 29a) HRÍMGERÐVR HATA-dót-
tir qvaþ.

XII.

n) Hverir ro havldar
I HATA-firþi.
29þ) Skjóldom er tialdat

Prosa: U) S. Helgá lid.

HJÖRVARÐUS respondet, se HEL-
GIO daturum esse copias, si ille vellet
avunculum ulcisci. Tum Helgius en-
sem accessit, cujus indicium SVAVA
ei fecerat. Deinde abiit ille et Atta-
lus, et HRODMAREM prostravere, mul-
taque laboriosa facinora gessere. HER-
GIUS occidit HATIUM gigantem, 28)
dum is insidebat rupem quandam.
HELGIUS et ATTALUS naves suas in
statione tenebant in sinu HATIANO.
ATTALUS vigilias egit priore parte
noctis. 29a) HRIMGERDA HATEI filia
cecinit.

XII.

Quinam sunt viri nobiles
In HATAFJÖRÐO?
29þ) Clypeis velatæ sunt

A skipom

Str. XII. n) S. hvörir.

m) S. Hródmarr.

Prosa 28) Hann drap etc. Foti sive Jötunni, ex quibus ille Hateus, fuere, docente nostro Sukmio, primi Scandinavie sessores & aborigines, ab initio rudes & feroces, nullis artibus, nullis scientiis imbuti, generis tamen & lingvæ ejusdem ac humaniores Gothi, i. e. Othiní longo post tempore in septentrionem migrantis comites & assecla, qui tamen eorumque posteris, Jotos ut homines feros aversati sunt, hostium loco habuerunt, & gigantes speluncarum, antrorum, monti-

um incolæ esse diditarunt. De his Jotis ut humani generis monstis atrocissimis, immanis etiam stature & roboris, tot posteritas ineptias fluxit, credidit & in vulgus extrulit. 29a) Non obstante nostri laconismo videre licet, quod mulier illa gigantea in proximo litore adstiterit & cum Attio, in navibus noctu excubiis agenti, verba commutavit. Str. XII. 29þ) Skjóldum - yðrum: naves vestre clypeis velatæ sunt, i. e. clypeis ad utrumque navis latus suspensis ornatæ.

A skipom yprom.

Fraknliga o) látip

30) Fátt hygg ek ypr síáz

Kennit mer nafn konóngs.

XIII. ATLI QVAP.

HELGI han heitir.

En þú hvergi mátt

Vinna grand grami.

31) Járn-borgir ro

32) Vm avplángs flota.

Knegop ós fálvr fara.

XIV. HRÍMGERÐVR QVAP.

Hve pik heitir p)

Halr inn á mátki

Hve pik kalla konir q).

Fylkir þer trúir

Er pik i favgrom lætr

33) Beiz-stafni búa.

Naves vestra.

Fortiter vos geritis;

30) *Pauca opinor vos metuere;*

Docete me nomen regis.

XIII. ATTALUS CECINIT.

HELGIVS ille appellatur;

At tu nusquam potes

Cladem adferre regi.

31) *Ferrea mœnia sepiunt*

32) *Principis classem;*

Nequeunt nos oreades adsequi.

XIV. HRIMGERDA CECINIT.

Quem te nuncupas

Vir præpotens?

Quem te nuncupant viri?

Rex tibi fedit,

Quando te in splendida facit

Navis prora habitare 33).

XV.

o) S. fraknliga.

Str. XIV. p) Mbr. Stropham incipiens habet: *hve þú heitir, quod Hrimgerðr.*

q) S. konr.

30) *Fátt-fán:* pauca vos curatis i. e. timetis, *Sián* recipr. pro *fiá fer* videre s. curare sibi i. e. metuere, timere, conf. Notam 27.

Str. XIII. 31) *Járnborgir* ferrea munimenta, per que b. Magnus copias ferro armatas recte intelligit.

32) *Knegot-fara:* non possunt famina gigantes nos perdere.

Str. XIV. 33) *Navis prætoris sive regis prærotam* cum esse significat.

XV. ATLI QVAP.

- 34) ATLI ek heiti
Atall skal ek per vera,
 Miök em ek gifrom gramastr.
 Úrgan stafn
 Ek hefi opt búit
 Ok qvaldar 35) qveldripor.

XVI.

- Hve þú heitir
 Hala r) 36) ná-gráþvg
 Nefndv pinn fála s) favþvr.
 37) Nío ravstom er þú
 Skyldir z) Neparr vera
 Ok vaxi per á badmi barr.

XVII. HRÍMGERÐVR QVAP.

- HRÍMGERÐVR ek heiti
 HATI hét minn faþir.

Str. XVI. r) Alibi quandoque *Hála* a magno.
 z) *Skyldir* S. priori lineæ addit.

XV. ATTALUS CECINIT.

- 34) ATTALUS *ego vocor*
 ATTALUS (acer) *tibi ero;*
Oppidò erga oreades sum atrocissimus.
Humidam provam
Inhabitavi sæpè
Et occidi 35) striges vespertinas.

XVI.

- Quæ tu vocaris?*
 36) *Oreas cadaverum avida.*
Nomina tuum, lamia! patrem.
 37) *Novem milliaribus te sanè optarent*
Inferiorem esse
Atque e sinu ibi pullulare frondes.

XVII. HRIMGERDA CECINIT.

- HRIMGERDA *vocor ego*
 HATEUS *vocabatur meus pater;*

Þann

s) *S. faula mendose.*

Str. XV. 34) *Atli-verða*: *Atlius* nominis sui rationem etymologicam reddit: nam *Atli* significat *atall*, *sú stali* i. e. vir strenuus.

35) *Queldridar* alias *myrkridr*: striges noctivagæ & lucifugæ, quales insana veterum superstitio esse finxit lamias & mulierculas veneficas tam humani quam gigantini generis, quæ noctu quaquaversum lupis vehi ferebantur. Has strigum noctivolarum excursiones *gand-*

reid, vecturam lupinam dixerunt, cfr. Str. XXIX. N. 55.

Str. XVI. 36) *Nágráðig* i. e. cadaverum sive morticiniorum appetens. Quod ad rem vide Hkr. VII. 157. (Tom. II. p. 253).

37) *Niu-barr*, q. d. utinam alta terra tu submersa esses, & super te sylvæ frondifera crearet.

Þann vissa ek u) ámátkaftan jötvn,
 38) Margar brúþir han lét
 Frá búi teknar,
 Unz hann HELGI híó.

XVIII. ATLI QVAÐ.

39) Þú vart hala
 Fvr hildíngs skipom
 Ok x) látt í fjarpar mynni fvr.
 Ræfis recka
 Er þú 40) vildir rán gefa
 Ef þer kámiþ i þverz y) þvari,

XIX. HRÍMGERÐVR QVAÐ.

Dvliþr crtv nú ATLI,
 Dravms qveþ ek þer vera.
 Síga laur þú brýn z) fyr brár.
 Móþir mín lá

Str. XVII. u) S. vísfac etíom reche.
 y) Mbr. f þverfþ superlat.

Eum novi longè potentissimum gigan-
tem:

38) *Multas feminas ille fecit*
Domo abreptas,
Usque dum vum HELGIUS cecidit.

XVIII. ATTALUS CECINIT.

39) *Tu eras, oreas!*
Obstaculum regiis navibus,
Et jacuisti in sinús ostio ad eas ex-
cipiendas;

Regis milites
Sanè 40) voluisti Thetidi dare,
Nisi tibi transversim occurrisset con-
tus.

XIX. HRIMGERDA CECINIT.

Falleris jam, ATTALE!
Somniare te censeo;
Demittis supercilia ob cilia:
Mater mea jacuit

Fvr

Str. XVIII. s) Mbr. & S. lát pr. látr.

Str. XIX. z) Mbr. brynn malé.

Str. XVII. 38) *Margar-tekmar.* Patri suo *Hrimgerda* hoc laudi dicit, quod ille Gothorum hostium plures mulieres ad stupram raptaverit: scienfum enim, quod *Gothi Jotar* sive *Jotunnos* pro diris gigantibus habentes, suas illis filias in matrimonium non lubenter darent, quare *Jotunni* has persepe clam abstrulerunt & patrum ingratias uxoras duxe-

runt, id quod non sine praestigiiis & incantamentis fieri hæc ætas credidit.

Str. XVIII. 39) Exprobrat *Atli* *Hrimgerda*, quod illa bellæ marinæ modo, ex maris profundo *Helgii* navibus sese objecerit, ut eas everteret & *Helgium* cum suis submergeret.

40) *Vildir rán gefa*: mari dare: submergere voluisti. *Rán* maris dea it. ipsum mare.

Fyr mildings flíþim
Ek drekta 41) LAVÞVIS Þ) sonom í
haf.

XX.

42) Gneggia mýndir þú ATLI
Ef þú geldr ne værir.
43) Brettir sinn HRÍMGERÐVR hala.
Aptarla hiarta
Hygg ec at þitt ATLI sé
æ) Þóttú hafir hreina rödd.

XXI. ATLI QVAÐ.

44a) Remi mýn þér ek a) þickia
Ef þú reyna knátt b)
Ok stíga ek á land af legi.
Avll mýntv lemiaz
Ef mér er alhv gat 44β)
Ok sveigia c) þinn hala HRÍMGERÐVR.

XXII. HRÍMGERÐVR QVAÐ.

ATLI gack þú d) á land
Ef afi treyftiz

Obvia regis navibus;
Ego submersi 41) LÜDVERIS (Ludo-
vici) filios in pelago.

XX.

42) *Hinnires credo, tu nunc, ATTALE*
Nisi castratus esses;
43) *Erigit suum HRIMGERDA culum.*
In postica parte cor (animum)
Credo tibi, ATTALE, situm esse,
Etsi liquidã utaris voce.

XXI. ATTALUS CECINIT.

44a) *Fortiorem credo me tibi visum iri,*
Si tibi experiri cõtingat,
Et ego scandam in terram è ponto,
Tota contunderis,
Si ex animo agam 44β),
Et demittes caudam tuam HRIMGERDA!

XXII. HRIMGERDA CECINIT.

ATTALE! *exi in terram,*
Si tuo robori fidis,

Ok

þ) Mbr. *Hlödvarðs.*Str. XX. a) Mbr. *þótt þú divisim.*Str. XXI. a) S. *ec þár.*b) Mbr. & S. *knát pr. knátt.*c) *Alias sveigia.*Str. XXII. d) Mbr. & S. *gák-þu junctim, quod parum refert.*

XIX. 41) *Quisnam ille Ludovicus, quinam ejus filii fuerint, non constat.*

XX. 42) *Qv. d. non dubito, quin mihi adhinnires, si eviratus non esses. Atlio exprobrat impotentiam veneream, quo magis cum ad cencubitum lacessat.*

43) *Ad salicionem ferinum in modum paratam se esse significat,*

XXI. 44a) *Remi pro remri fortior.*

44β) *Sveigia þinn hala, caudam tuam (arctam) fletere s. deprimere i. e. tuam libidinem restringete, lascivam procacitatem refrenare.*

Ok hittomk í vík e) VARINS.
 45a) Rífa retti
 Er þú mvnt reckr fá
 Ef þú mer í krymmor f) kemr.

XXIII. ATLI QVAP.

Munka ek gánga
 Apr gymnar vakna
 Ok halda of vífa vörp.
 45β) Era mer örvant
 Nær oro kemr
 Skafs g) vpp vndir skipi.

XXIV. [HRÍMGERÐVR QVAP] h).

Vaki þú HELGI
 Ok bætt vjþ HRÍMGERÐI
 Er þú lézt höggvinn HATA.
 46) Eina nótt é) kná hon
 Hiá jófri sofa.
 Þá hefir hon bavla bætr.

Et congregiamur in secessu VARINI;
 45a) *Costas vexatas (adstrictas)*
Vir fortis! nanciscere,
Si tu mihi in unguis venis.

XXIII. ATTALUS CECINIT.

Non exibo [navi],
Priusquam viri evigilant,
Et custodiam regis agam:
 45β) *Non est mihi insperatum,*
Quod (quovis momento) nostrá emergat
Sub nave Lamia.

XXIV. HRIMGERDA CECINIT.

Vigila tu, HELGI,
Et satisfac HRIMGERÐE,
Quod tu casum dedisti HATEUM:
 46) *Unam noctem licebit femina (mihi)*
Cum rege dormire,
Tunc habet cladium satisfactionem.

XXV.

e) *ioik mbr. perperam una voce.*
 g) Str. XXIII. S. *af* in margine *scasf.*
 i) Mbr *nó* per unum t.

f) Mbr. & S. *krymmur* minus usitate.
 Str. XXIV. h) Mbr. & S. *Hrimger. quad. om.*

XXII. 45a) *Rífa retti* &c. *costarum afflicto* (pressio, coarctatio) i. e. quod recipies, si mihi inter unguis venis.

XXIII. 45β) *Era-skipi*. q. d. præter spem non accidet, ut saga *versipellis*. (ipsam *Hrimger-*

dam intelligit) ex profundo *navem nostram* illidat et subvertat. vid. *Glosf. in Skasf.*

XXIV. 46) Ut alia nulla non vitia & nequitiam, ita effrenas libidines et impudicitiam *Fétuvni* Gothi tribuerunt.

XXV. HELGI QVAP.

- 47) LÖÐINN heitir er þik skal eiga.
 Leip ertv mannkyni
 Sá býtr í ÞOLLEVA ÞVRS
 Hvnd-vífs jötvnn
 Hraun-búa verfr.
 Sá er þér makligr maþr.

XXVI. HRÍMGERÐV R QVAP.

- 48) Hina vildo k) heidr HELGI
 49) Er réþ hafnir skoda
 Fyrri nótt l) med. þrom.
 50) Margvllin m) mæR
 Mer þótti n) afli bera.
 o) Her ste hon land p) at legi

Str. XXVI. k) Pro hodierno viro.

m) Mbr. & S. Margullinn.

o) S. heisti mendose.

l) S. fyrri nris mendose.

n) Magnæo nominativus, afli, mihi ablativus.

p) Mbr. & S. pro a land.

XXV. HELGIUS CECINIT.

- 47) LODINUS dicitur, qui te uxorem
 ducet,
 Invisa [enim] es generi humano,
 Is in THOLLEYA habitat Satyrus,
 Centies sagax cyslops,
 Saxicolarum pessimus,
 Ille te dignus est maritus.

XXVI. HRIMGERDA CECINIT.

- 48) Istam mavis [credo] uxorem,
 HELGI,
 49) Quæ portus speculata est
 Præterita nocte apud viros:
 50) Multum aurata virgo
 Mihi visa est robur gestare (possidere);
 Hic scandeat ea terram è ponto.

Ok

XXV. 47) *Lodinn*, hirtus, hirsutus, villicus, in appellacionibus *Othin* Edda numerat, quod vicum clar. S. Th. Thierlacium induxit, ut tractatu suo de *Bludena Germanorum* dea ipsum *Othinum* hoc loco notari iudicaret. Ego simpliciter *Jotum* sive *Jotannum* aliquem; male notæ & infamam intelligo, nam nomen proprium *Lodinn* *Jothi* non secus ac *Gothi* gesserunt, et gerunt hodie *Islandi*, id recipientes sive ab ipso *Othino*, sive ab ove, *Lodinn* appellato. Sic plurima alia sexus utriusque nomina fuere, quæ *Jothi* cum *Gothis* communia habuerunt; id quod eo minus miramur,

quod uterque populus eandem sibi originem, eundem sermonem vindicaret.

XXVI. 48) *Hrimgerda Helgii* in Svavam amores nosse se significat.

49) *Er-skoda* i. e. quæ tuum Helgio portum quasivit.

50) *margullin-beras* soloeca textus verba non obscure aliquam præ se ferunt coruptelam: certe convenientius ad rem et sensum legeris: *margólta* s. *margelti-bera*: i. e. navæ vestras virgo poterit ferre s. regere mihi visa est, vid. Gloss. in *v.bera*.

Ok festi sva yþarn 9) flota.
 Hon ein því veldr
 Er ek eigi mác
 Þyplúngs mönnum bana.

XXVII. HELGI QVAÐ.

Heyrþv nú Hrímgerrþor
 Ef ek bæti harma þer
 Segdv gjórr grami.
 Var sú ein 51) vætr
 Er barg avplúngs skipom
 Epr fóro þær fleiri saman.

XXVIII. HRÍMGERRÞVR QVAÐ.

Þrennar 52) mýndir meya 7)
 Þó reip ein fvr
 Hvst vnd hiálmí mar.
 53) Marir hrístvz

9) S. y þvarn.

Str. XXVIII. 7) Magnæus legerq mavult mundo meyar.

XXVII. 51) vætr, f. 1) Dæmon, vox media; biarg-vætr, Eudæmon, genius servator; main vætr, Cacodæmon, genius nocens; land-vætr, plur. genii terræ tutelares. 2) De homine mulier dæmone inspirata, saga, fatidica, heic in bonam partem, tutrix, servatrix, de Svava. Vætr ab observando & tuendo sic dicitur, vid. Gloss.

*Atque ita vestram classem stabilivit.
 Ea sola auctor est,
 Quod ego non potis sum
 Regios comites necare.*

XXVII. HELGIUS CECINIT.

*Audi nunc HRIMGERDA,
 Siquidem tibi de calamitatibus satisfacio,*

*Dic plenius regi:
 Erat solitaria 51) nympha illa tutelaris,*

*Quæ servavit regis naves?
 Aut ibant eæ plures simul?*

XXVIII. HRIMGERDA CECINIT.

*Trina 52) catervæ virginum,
 Tamen una præcquitavit
 Candida virgo sub casside.*

53) Equi [earum] se concutiebant;

54) Stóþ

XXVIII. 52) mund, mundi tempus, mundir tempora ad mentem poetæ non facile applicatur: potius ex sententia b. Magnæi, heic mund, manus plur. mýndir, cohortes, imitatione latinæ, quamvis sensu alias inusitato.

53) hrístvz marir, vorto: cum equi colla concuterent: notandum enim quod ille Othini ministræ vitæ & necis arbitæ, alibi cygnorum specie, heic equis per ætra vehi feruntur.

54) Stóþ af mavnom þeirra
 Davgg í díupa dala s)
 Hagl í háva vípo.
 Þápan kemr með avldom ár.
 Allt var mér þat leitt er ek leitik.

XXIX. ATLI QVAÐ.

55) Avstr lítuv nú HRÍMGERÐVR
 Ef þik lofina hefir
 HELGI 56) hel-stavfom.
 A landi ok á vatni
 Borgit er avplíngs flota
 Ok síklíngs mönnum íþ fama.

XXX.

57) Dagr er nú HRÍMGERÐVR.
 En þik dvalda hefir

s) Mbr. dali.

54) *E júbis illorum exiit
 Pluvia in profundas valles,
 Grando in altas arbores;
 Inde oritur inter viventes fertilitas.
 Omne id mihi invisum erat, quod ad-
 spexi.*

XXIX. ATTALUS CECINIT.

55) *Orientem versus tuere nunc HRIM-
 GERDA!*
*Siquidem te percussit
 HELGIUS 56) funesto colloquio.
 In terra et in aqua
 Salva est regis classis,
 Et regis viri itidem.*

XXX.

57) *Diurna lux nunc est, HRIMGERDA!
 At te remoratus est*

ATLI

54) *Stid-ár*: locus singularis, quo mulieres fatidicæ inter volandum rorem terris immississe & eas foecundasse dicuntur.

XXIX. 55) Ceu fidem res habuit antiquitas, fuit *Tribolorum* & Gigantum quoddam genus, antra & specus tenebrosas inhabitans, quod eum solem & lucem diurnam non ferret, noctu tantum & in tenebris apparuit hominibus, suaque subterranea habitacula ante diluculum revisit: si vero quisquam eorum antrorum et ortum solis experiretur, primo irrupentis luminis momento in lapideam

statuam conversus periret. Ad hoc hominum vere lucifugorum genus orteam referens Attalus, solis jam ortum adesse et ei exitialem fore insultans annunciat.

56) *Helþöfum* artibus mortificis. *Stafir* (plur. 4 *stafir*, baculus) literæ, laus apud poetas modum, rationem, artes, scientias etc. significat.

XXX. 57) Antiquitas ut Gigantes, ita quoque nanos solis lumine tactos in lapides quandoque converti credidit; vid. *Alvis Mál* Str. XXXV.

ATLI til aldr-laga t).

Hafnar-mark þickir

Hlægliktr vera

Þars þú í steins-líki u) stendr.

HELGI konúgr var allmikill hermaþr, han kom til EYLIMA konúngs ok' þaþ SVAVO dóttor hans. ÞAV HELGI ok SVAVA 58) veittvz varar, ok vnoz fvrþo mikit. SVAVA var heima meþ feþr sínom. en HELGI í hernapi. Var SVAVA valkyria enn sem fyrr. HEDINN var heima x) meþ favr sínom HIÖRVARÞI konúgi í NOREGI y). HEDINN fór einnsaman heim or skógi jólaaptan ok fann tröll - kono 59). Sú reiþ vargi. z) ok háfði orma at tavnom. ok bayþ fylgd sína HEDNI. Nei sagði han. Hon sagði. þ) þefs skalltv gjalda at bragar-fvlli æ). Um

ATTALUS ad atatis iacturam:

Indicium portus censetur

Ridiculum esse,

Ubi tu in saxea figura stas.

HELGIUS rex erat potens belligerator. Is venit ad EYLIMIUM regem, et procatuſ est SVAVAM filiam ejus. HELGIUS et SVAVA 58) pactum sponsalitiuſ inter se contraxerunt, et alter alterum mirificè amarunt. SVAVA domi erat cum patre suo, at HELGIUS in exercitiis bellicis. Erat tamen SVAVA adhuc bellona, ut antea. HEDINN domi [quoque] versabatur apud patrem suum HIÖRVARDUM regem in Norvegia. HEDINN solus domum ibat e sylva Foleſi vespere, et obviam habuit mulierem gigantidem. 59) Ea lupò veſta est [equi vice] et usurpabat angves pro habenis, pollicitaque ultrò est comitatuſ suuſ HEDINI. Neutiquam, inquit ille. Hujus poenas solves [ait illa] cum BRAGIL cornu queldit

Str. XXX. z) S. *aldraga*, quod hñic loco non convenit.

Prosa. x) S. *þeima* perperam.

þ) S. *hún* sagði om.

y) Mbr. í Noregi addit.

æ) Rectius sane *Braga-fulli*.

u) S. *stín-líki*, non male.

z) S. á vargi eodem sensu.

Prosa. 58) *veittus* varar, jurisjurandi fidem invicem dederunt.

59) Heic rationem habes, cur Oreades & lamie queldridur í e. equitantes vespertine earumque iter gaudreid lupina equitatio diceretur.

qveldit ero a) heit- strengingar. Var framleiddr 60) sónar - gavltr. lögdo menn þar á hendvtr sínar. ok strengdo menn þá heit at *bragarfulli*. HEDINN strengdi heit til SVAVO EYLIMA dóttor vinnvsto HELGA b) brópor síns. ok iprapiz c) sva miök at han geck á bravt villifstigo d) 61) svþr á lönd. ok fann HELGA brópor sínn. HELGI qvaþ.

propinatur. Ea vespere solenniter et cum vigore volebantur vota, et in medium productus est piacularis 60) caper, cui convivæ manus imponebant, et tunc vota solenniter volebant ad BRAGII poculum. HEDINN voto se obstrinxit ad ducendam SVAVAM EYLIMI filiam, amicam fratris sui HELGII, et in tantum ejus [post] poenituit, ut domo discederet per vias erraticas usque in regiones 61) australes, ibique offendit HELGIUM fratrem suum; HELGIUS cecinit:

XXXI.

Kom þú heill HEDINN
Hvat kantv sēgia
Nýrra spialla
Or NÖREGI e).
Hví er þer stillir
62) Steykt f) or landi
Ok ert einn kominn
Ofs g) at finna.

XXXI.

*Salvus adesto, HEDINN,
Quid potes narrare
Novorum sermonum
E NORVEGIA?
Qui tu, princeps!
62) Terra ejectus es?
Et solus venisti
Nos conventum?*

XXXII.

a) Mbr. *ere pr. oro, voto, varo j. e. fuerunt.*
c) S. *yðra þiz perperam.* d) S. *villifstiga.*
f) Mbr. *steykt.* g) Mbr. *oer i. e. ockur, nos duos s. ambos; ofi melius congruit.*

b) S. *Helga om.*Str. XXXI. e) S. *Norvegi etiam recte.*

60) De capro piaculari plura dabit *Hervarar S.* Edita Hafniae 1785, quam vide Cap. XIV.
61) *Svdr á lönd;* Germaniam, Belgiam, Galliam intellige.

XXXI. 62) *Steykia* (pr. *Stöckva.*) or landi exulem agere: quænam, inquit *Helgius*, causa induxit te, ut tanquam solum verteres.

XXXII. HEPINN QVAÐ.

Mik héfir 63) miklo glæpr h)
 Meiri fótta.
 Ek hefi kerna i)
 Ena konúng-borno
 Brúpi þína
 At bragar-fylli k).

XXXIII. HELGI QVAÐ f).

Sakaz eigi þú.
 64) Savnn mvno verða
 Avl-mál HEPINN
 Ockor beggia
 Mer hefir 65) stillir
 Steykr 66) til eyrar.
 Þriggia náttu
 Skylac þar koma.
 If m) er mér á þvís
 At ek aprt koma.
 67) Þá má at góþo
 Giöraz slíkt ef skal.

XXXII. HEDINN CECINIT.

Mihi 63) multò majus
 Scelus accidit;
 Ego elegi
 Regiam progeniem,
 Sponsam tuam
 Ad BRAGII poculum.

XXXIII. HELGIUS CECINIT.

Ne te incuses tu;
 64) Vera evenient
 Verba inter potandum fusa, HEDINN,
 Nostra utriusque.
 Me [quidem] 65) rex
 Impulit in 66) arenam,
 Trium noctium [spatió]
 Debeo ibi adesse;
 Dubium mihi est,
 An inde rediero;
 67) Tunc bene exhibet
 Talis res, si factò destinatum est.

Þat

h) S. glæpr, cujus variationis plura exempla suppetunt.

i) S. kerna, quod et frequens est.

k) Hic ut antea legendum Braga fulli.

Str. XXXIII. l) Helgi quad contextus inseri postulat.

m) If koma S. om.

XXXII 63) Miklo meiri glæpr: crimen multo majus, quam quo poenam exilii quisquam subiit.
 XXXIII. 64) Savnn beggia: q. d. sermones nostri cum olim compotarem, quantum video, exitu probabantur.
 65) Prosa sequens hunc regem Holfum, Hrodulhari filium nominat.

66) Nisi per vir pax, quies vertramus. Til eyrar þriggia náttu, ad quietem trium noctium i. e. ut post tridui quietem s. spatium cum ipso congregiar v. Gloss. in eyr.

67) Þá má - skal: Tunc res tua, si fata sinunt, bene succedet.

þa; qvaf HELGI. þviat hann
grvnafi vm feigd fina. ok pat at
fylgior hans hœfdo vitiap HEPINS.
þá er han fá konona rípa varginom.

XXXIV. n) HEPINN QVAT.

68) Sagdir· þú HELGI
At HEPINN veri
Góds verþr frá þer o)
Ok gíafa stórra.
þér er sámrá
Sverþ at riópa
Enn friþ gefa
Fiandom þínom.

XXXV. HELGI QVAD.

Reiþ á vargi
Er röckvit þ) var
Flióþ eitt er hann
Fylgio beiddi.
Hon visfi þat
At veginn mvndi
SIGVRLINNAR sonr
A SIGARS - velli q).

Istud dixerat HELGIUS, nam suspicabatur de vicina morte sua, et quod genii ejus HEDINEM viserant, ubi vidit mulierem lupò vehentem.

XXXIV. HEDINN CECINIT.

68) Dixisti, HELGI,
HEDINEM esse
*Bene meritum ex te
Et munera magna.
Te dignius est
Ensem rubefacere,
Quam pacem præbere
Tuis hostibus.*

XXXV. HELGIUS CECINIT.

*Lupo insidens vesta est,
Cum crepusculum vespertinum esset,
Mulier quædam, quæ illum
Itineris comitatum poposcit;
Ea sciebat
Cæsum iri
SIGURLINNÆ gnatum
In SIGARIS campo.*

ALFR

n) Mbr. *Hedinu* quad om.

o) S. *af þer*.

þ) Str. XXXV. p) *perperam mbr. & S. rek vid* divisim, quod correxit Magnus.

q) Mbr. *vëllum* pro velli, quod idem codex alibi habet.

XXXIV. 68) *Hedinus* commissi criminis poenas quo animo daturus fratrem placabilem ad iram et vindictam concitat, in hunc fere modum loquens: tu meum antehac fraternum in te animum agnoscens, amore & benevolentia

me vicissim dignum judicasti: nunc vero cum me tibi hostem exhibuerim, justum est ut hostis loco me habeas & capitis supplicium de me sumas.

ALFR het konúgr. son 69)
 HRÓPMARS, er HELGA hafdi völl 70)
 haflapan á 71) SIGARS-VELLI á Þrig-
 gia nátta fresti. Þar var orrosta
 mikil, ok feck þar HELGI banafár,

XXXVI.

72) Sendi HELGI
 SIGAR at rípa
 Eptir EYLIMA
 Einga dóttor. r)
 Bigr brálliga s)
 Búna verpa
 Ef hon vill finna
 Fylki qvikvan t).

XXXVII. SIGARR QVAP.

Mik hefir HELGI
 Hingat fendan
 Vip þik SVAVA
 Siálfa at mæla.

Str. XXXVI. r) Ita mbr. & S., sed *einkad*: usitatus.

s) Ita mbr. & S. & alias passim pro *brádliga*.

ALFUS *dicitur est rex, filius* 69)
 HRODMARIS, *qui HELGIO locum pug-*
nandi 70) (*corylis*) *definierat in campo*
 71) SIGARIS *trium noctium intervalló.*
Ibi magnum erat prælium, atque
 HELGIUS *nactus est vulnus mortiferum.*

XXXVI.

72) *Misit* HELGIUS
 SIGAREM *equitare*
Arcessitum EYLIMI
Unicam filiam:
Poscit, celeriter
Parata sit,
Si ea velit convenire
Regem vivum.

XXXVII. SIGAR CECINIT.

Me HELGIUS
 Huc *ablegavit,*
 Tecum, SVAVA,
 Ipsa *collocutum:*

Þik

r) S. *quic quan.*

Prosa. 69) Hic *Hrodmaris Holfatæ* s. Saxonie regulus, ut supra dictum est, *Svefum Helgii* avum maternum ceciderat, et *Helgins* vicissim *Hrodmarum*, cujus eadem *Alfus* filius porro ultus est.

70) *Hafsla völl* sec. literam: *corylis* depalatis locum duello designare, metonymice: ad duellum quenquam provocare: dictio veteribus frequens est.

71) *Sigaris völlr* i. e. *Sigaris* campus, nomen loci; forsán *Sigaris* Saxonie regis quondam sedes vel potius locus ubi *Sigar* cæsus est. *Völlr*, Ger. *feld*, campus, locus pugne.

Str. XXXVI. 72) *Helgins* ictu lethali recepto *Sigarem* nuntium mittens *Svavam* uxorem arcessit.

Þik quadz u) hilmir
 Hitta vilia
 Apr ítr-borinn
 Avndo (ýndi x).

xxxviii. SVAVA QVAP.

Hvat varþ y) HELGA
 HJÖRVARÞZ syni.
 Mér er hardliga
 Harma leitast
 73) Ef han fær z) vm lék
 Epr sverþ vm beit.
 Þeim skal ek gymna
 Grand vm vinna.

xxxix. SIGARR QVAP.

Fell hér i morgon
 At FREKA-STEINI
 Buþlúngr fá er var
 Baztr vnd sólo.
 ALFUM MYN sígrí
 Avllom rápa
 74) Þótt þetta sinn
 Þavrfgi veri.

*Te dixit se rex
 Convenire velle,
 Antequam illustris genere
 Animam perderet.*

xxxviii. SVAVA CECINIT.

*Quid factum est HELGIO
 HJÖRVARDI gnato?
 Mihi sæviter
 Moerores offeruntur,
 73) Si eum mare delusit,
 Aut gladius secuit;
 Ei hominum ego
 Noxam efficiam.*

xxxix. SIGARR CECINIT.

*Occubuit hic hodiè
 Apud FREKASTEINUM,
 Rex, qui erat
 Optimus sub sole.
 ALFUM credo victoriã
 Integra potiri,
 74) Etsi hac vice [ea re]
 Nihil foret opus.*

XL.

Str. XXXVII. u) Mbr. *quãd.*
 pro *hvar vard*, male.

x) S. *tindi*, vitiose.

z) Alias quandoque *fær*, quod tamen non præferendum.

Str. XXXVIII. y) Mbr. *hvãrd*

Str. XXXVIII. 73) *Ef-lek*: Magnus: si mare eum delusit: malin: si mare eum superintendavit, vid. *leika* in Gloss.

Str. XXXIX. 74) *Þó-væri*: quamvis hac vice nobis usui s. emolumento non esset.

XL. HELGI QVAÐ.

Heil vertu þ) SVAVA.
 75) Hvg skaltv deila
 Siá myn i heimi
 Hinnztr fvndr vera.
 76) Tiá byplúngi
 Blæþa vndir.
 Mer hefir hiörr komit
 Hiarta ip næzta.

XLI.

Biþ ek þik SVAVA
 Brúþvr grátatto
 Ef þú vill mino
 Máli hlýða æ).
 At þú HEPNI
 Hvíslo görvir
 Ok jöfvr úngan
 Armi verir æ).

Str. XL. þ) Mbr. *ver þú* divisim.
 a) Mbr. *áftum leidir* i. e. amoribus allicias.

Str. XL. 75) *Hvg skaltu deila*: Magnus: animi affectum moderare. Ego: animi affectum dividas (inter me & fratrem) i. e. paraphrastica: amorem mihi antea habitum, nunc in fratrem *Hedinum* tui amantissimum convertas.
 76) [*Tiá - undir*]: Magnus: ajunt regi sanguinare vulnera: sic remisso quietoque animo de se loquens inducitur *Helgius*, ac si mensura mortalium major effusi sanguinis fluxum & mortifera vulnera non curaret, sed hæc observanda & narranda aliis relinqueret. Mag-

XL. HELGIUS CECINIT.

Salva sis, SVAVA!
 75) *Animi adfectum moderare;*
Is, credo, in mundo
Supremus conventus erit.
 76) *Ajunt regi*
Sanguinare vulnera;
Mihi ensis attigit
Cor quam proximè.

XLI.

Oro te, SVAVA,
 (*Sponsa [mea] ne lacryma*)
Si tu vis meo
Sermoni auscultare,
Ut tu HEDINI
Lectum sternas,
Et regem juvenem
Ulnis ambias.

XLII.

Str. XLI. æ) Mbr. *lyða* sine aspiratione.

nus multis extollit tantam in *Helgio* animi fortitudinem, que sine omnem fidem excedere videtur: hæc vero *auxesis* non ipsi poeta tribuenda, sed sinistra interpretationi, qua relegata, verba *tiá - undir* ita verto: Regis vulnera sanguinem largius manant. *Tiá* dare, exhibere, tradere, referre, tanquam verbum auxiliare phrasologicæ poetice quandoq. inservit, liberæ, facilis, spontanæ actionis sensum in verbis suis ponens: *tiá bleða*: dant sanguinare i. e. large s. libera sanguinent.

XLII. SVAVA QVAP.

Mælt hafða ek þat
 I munar - heimi
 Þá er mér HELGI
 Hrínga valdi.
 Mvndiga ek loftig
 At lípinn fylki
 Jöfvr ókvannan
 Armi veria b).

XLIII. HEÞINN QVAP.

Kyftv mik SVAVA.
 Kem ek eigi áþr
 77) Rógheims á vit
 Ne 78) Ravnuls-valla c)
 Apr ek hefnt hefik d).
 HIÖRVARÞS SONAR
 e) Þefs er byþlúngr var f)
 g) Baztr. vnd sólo.

HELGI OK SVAVA er sagt at veri
 endrborin.

Str. XLII. b) S. áftum leida.

d) S. heftat heftac ek omisso.

e) S. þaz non bene.

Str. XLIII. c) Mbr. Röduls fallu apricos montes.

g) Mbr. bestv moderne.

Str. XLIII. 77) Rógheimv pugnarum sive pralio-
 rum sedes i. e. Norvegia a rog vis, virium in-
 rentio, poetice pugna; de hac glossa consen-
 tit b. Magneus; nisi Rógheimr hic idem sit ac
 Rógaland (Rygefylke), est Norvegia australis re-
 gio, nomen habens á Roge, viribus valens,
 cognomento Ogvaldi regis, qui antiquitus ibi-
 dem regnavit. Suhm. vide Ol. S. Tr. II. Cap. 37.

XLII. SVAVA CECINIT:

Id loquuta eram
 In jucundo domicilio,
 Quando mihi HELGIUS
 Annulos delegit:
 Non fore, ut ego lubens,
 Post exanimatum regem,
 Principem ignotum
 Uluis amplecterer.

XLIII. HEDINN CECINIT:

Svavia tu me, SVAVA!
 Non venio prius
 77) Bellicosam regionem visere,
 Neque 78) apricos campos,
 Prius [inquo] quam ultus sum
 HJORVARDI filium,
 Qui rex erat
 Sub sole optimus.

HELGIUS et SVAVA feruntur fuisse
 (per animarum transmigrationem)
 renati.

78) Röduls veltir i. e. campi aprici s. sole collu-
 strati, ut videtur velle nomen in Rogalandia
 ubi Hiorvardus regnavit, vid. supra st. VI.

Pr. Endr borin, renati; eorum enim animæ
 in Helgiam Haudingicidam ejusque uxorem
 Sigrnam migrasse et hanc lucem revisisse
 supra dicuntur.

QVIFA
HELGA HUNDINGSBANA
EN FYRRI

EP R

HELGA-QVIDA AVNNOR *).

*) Hanc Inscriptionem, reliquorum carminum Eddicorum interpretores imitans, ipsemet præfixi. Notandum autem est, quod titulus, quem editio Berolinensis ita continet: "*Alvismál. Her hefr upp quitho frá Helga Hundingsbana þá ena I.*", non reperitur in Membrana nostra, in qua mox sequens Inscriptio, quæ vix jam legi potest, Odæ huic præponitur. Carmen *Alvis-mál*, lbnge ab hocce diversum, priori Eddæ nostræ parti insertum est.

HELGA QVIDA HUNDÍNGS-
BANA 1).

I.

AR var allða 2)
a) pá er arar gvillo,

a) T. S. þar.

ODE DE HELGIO HUN-
DINGICIDA 1).

I.

MANE fuit temporum 2)
Cum clanxerunt aqvile,

Hnigo

---

1) Docet Oda de eodem heroe ada, cum pluribus hujus Eddæ partis collata, patrem ejus fuisse *Sigmundum Volsungi* filium, Regem Franconiæ (antiqui Germaniæ regni), Matrem autem *Borghildam* è Dania — in libro satis noto: *De nordiske Folks Overtro, Guder &c. Havn. 1800.* stupendo errore *Borghild* Hunnorum Regem appellatam — cujus hereditarias ditiones maritum in dotem accepisse est verisimillimum, et simul a prologo carminis *Sinfütalok*, ut et narratione *Nornagöftr* þáttur dicta, indicatum, cum *Sigmundum* hunc, ob matrimonium suum cum *Borghilda*, diu in regno hujus Danico mansisse referant. *Helgius* igitur noster, amborum filius, regni Danicæ partem hereditatis jure nactus est, quod suum imperium posterius suixit cædibus aliquot potentium principum, præsertim *Hundingi*, Regis *Hondlandie* vel *Hunnie Cimbricæ* (de qua uberius infra agemus) atque *Hoddbroddi*, Regis occidentalis *Gothiæ* vel partis *Sveciæ*, et plurimum regnorum ei auxiliarium, — casorum dynastarum ditiones proprio imperio subiciens. Non igitur omnino mira poetica illa hyperbole de ingenti ipsius potestate et cele-

britate, quam vates noster attribuit parvis Helgii facta constituentibus, cui etiam Auditor historicæ Volsungorum (a *Biornero* in ejus collectione *Holmsis 1737.* edita), Cap. 41, prosaico sermone consentit. *Helgius* hicce noster Saxonum Grammatico notus fuit, haud dubie a carminibus Eddicis historicis (quorum multa jam dudum sunt deperdita) vel ipsorum fragmentis. Historiographus ille (*Hist. Dan. Lib. 2.*) refert *Helgium*, quem *Hundingidam* appellat, occidisse *Hundingum* filium *Sirici* regis Saxonie, et *Hoddbroddus*, Sveciæ Regem, quod nostris poematibus optime convenit; — narrat præterea *Helgium* Justiam Saxonibus detraxisse, quod etiam Eddæ minime repugnat. In cæteris autem Saxo — qui plura vetustatis monumenta vel depravata accepit vel perperam exposuit — cum nostris conciliari nequit, nam herodem suum *Haldanis*, Danicæ Regis, filium dicit, et refert eum valde libidinosum fuisse, ac cum præterea filia *Rolfum Krakium*, celeberrimum arcticæ Danicæ regem, procreasse. Vereor, ne relatio hæc de *Helgio Hundingicida* orta sit a falsa interpretatione stropharum quo-

Hnigo heilog 3) vötn
 Af Himinfjöllum 4)
 Þá hafði HELGA
 Inn b) hvgom stóra
 BORGHILDR borit
 I þ BRÁLUNDI 5).

II.

Nótt varp í bæ
 Nornir 6) qvamo,

b) S. hvg om.

Defuebant aquæ sanctæ 3)
 Montibus caelestibus 4):
 Tunc HELGIUM
 Magnanimam
 BORGHILDA pepererat
 In BRALUNDO 5).

II.

Nox in villa facta est,
 Parcæ 6) adveniebant,

Þær

quorundam in ambabus Odis de eo agentibus, quæ obscenas altercationes fratris ipsius *Sinfotlii* et *Gudmundi Grammaridis* continent, ut et a narratione satis famosa de matre *Sinfotlii Siguya*, qui ipsum e *Sigmundo* fratre suo filium suscepit.

Tres heroes, *Helgit* nomine præditi, quarum *Edda* nostra (vel inscriptiones singulis ejus carminibus a recentioribus librariis præfixæ) mentionem facit, distinguendi sene sunt. De Imo, *Helgio Hiorvardi* filio agit catmen, *Helgagvida Haddingisfata* jam minus recte inscriptum; de Iido *Helgio* nempe *Hundingida* præsens Ode, unacum altera, quæ hanc mox sequetur — de Iilita avrem, qui *Helgius Haddingisfati* (*Haldingorum* heros) aut *Haddingisfadi* (*Haldingorum* pernicies) appellatur, nihilum nobis constat, nisi quod secundum opusculum historicum *fandin Norvegr* sive *Origines Norvagicæ* dictum, *Haddingum*, Regem Norvagicum, aliquamdiu secutus fuerit — nam carmina de eo agentia jam dudum amissa sunt. Errat igitur (nostra, ut et editoris harum cantilenarum primi, *von der Hagen*, sententia) doctissimus *Salmius* (*Critisk Historie af Danmark*, 2 Bind, *Køb.*

1775, P. 227) cum *Helgium Hiorvardi filium* eundem cum *Helgio Haddingisfato* fuisse opinatur.

- a) Veri etiam potest a) olim fuit b) annus fuit secularium, c) tempus fuit.
- 3) Rectius forsau legi debet *kálíg* sublimes o: ex alto defuentes vel *hielög* frigida. Vid. Gloss. Constat cæterum proavos nostros aquas sanctas habuisse et partim etiam adorasse.
- 4) Num *Himinföll* o: montes coelestes, nomen sit loci proprium, an etiam poëticæ aëra vel coelum altum denotet, in medio linquo. *Himmelberg* nomen est (ejusdem sententiæ) montis, qui, ni fallor, inter celsissimos *Dania* numeratur. Cfr. *Jud. Nom. pr.*
- 5) *Brálundr* nomen est oppidi vel luci in *Dania* siti. Cfr. *Observat. Imam*. An pagum *Braahye* (olim forsau *Braalund By*) in *Selandia*, non procul a *Strove Hæddinge*, denotat?
- 6) *Nornir* (nom. sing. *Norn*) dictæ sunt:

c) Veterum borealium *parcæ* (gr. *Morpai*) quarum officia græcorum simillima credebantur. Partui muliebri præerant, et nendo infantum fata constitutebant. Tres erant numero, nempe a) *Urþ* vel *Uþr* (facta, creata præ-

Þær er auþlíngi
 Alldr vm scópo,
 Þann bápo fylki
 Frægstan verpa
 Oc buþlínga
 Beztan piccia,

III.

Snero þær af afli
 Aurlog - þátto
 Þá er borgir braut 7)
 I BRÁLVIÐI.

*Qua principi
 Etatem creabant:
 Istum ducem jubebant
 Celeberrimum fore,
 Et imperantium optimum
 Existimandum.*

III.

*Nerunt fortiter
 Filamenta fatorum
 Munimenta fracturi 7),
 In BRALUNDO.*

Þær

præterita) quæ *Clotho* b) *Verandi* (præsens) quæ *Lachet* & c) *Skuld* (futura) quæ *Atropo* respondet. *Parca* inter vetustissima numina Grajorum ac Latinorum recte habentur — sed sub nomine *Deæ matres*, *Mair* l. *Maira* (forsan Scandorum *Mædr* l. *Maidr* ∴ Matres, aut *Mær* v. *Maly* Mulieres virgines) in Germania, Gallia & Britannia olim cultæ sunt, unde probabile est ipsas cum nostris Nornis principalibus easdem fuisse. De stupenda similitudine inter mythos Græcos ac boreales in hoc puncto et circa fatalem necessitatem (famosissimum recentiorum Muhamedanorum, et ut videtur, perantiquum orientalium dogma) Confer porro Observationem 106 ad carmen *Hamdis - mál*.

2) Mulieres humane, obstetrices simul et ad infantum recens natorum incunabula fatidicæ, quæ coelestium illarum Parcarum vices sæpiissime subibant; hæc autem *Völur* vel *Völur* interdum apud veteres nominantur. Islandis antiquioribus *Ljómædr* ∴ Matres In-

ciæ l. *lucis* sonabant, ut et a Danis hodiernis *Jordenmædre* vel *Gjordenmædre* appellântur.

3) Uti *Parca* interdum Romanis *Dea teritica* sonabant, ita etiam vox *Norn* nostratibus olim (ut nunc in Islandia) fœminam indelicam vel male indolis nonnunquam significavit.

Cœlestes Borealium Parcas vel *Deas Matres* natalitii Helgii nostri, ut inclyti herois, ipsas adfuisse poëta fingit.

7) *Verbortenus: Cum munimenta frangeret* ∴ heros de quo agebânt, i. e. Vaticinium de munimentorum oppugnatione edentes *Parca*, opus suum validius aggrediebantur, musicorum instar cum bellica facinora canunt. Vix puto verba supradicta inquirere ingentem tempestatem, quæ tempore *Helgii* natalitio arces *Bralandenses* fregit — quamvis sensus hic illis etiam attribui posset. Tertia dictorum significatio ab hostili munimentorum impugnatione capi potest, cum respiciatur strophæ VII. relatio de *Sigmundo*, qui e prælio egressus nato suo dona obtulit, Cfr. Obs. 18.

Þær vm greiddo
 Gvllin - símo c)
 Oc vnd mána - fál 8)
 Mipjan festo.

IV.

Þær avstr oc vestr
 Enða fálo,
 Þær átti lofþúng
 Land á milli.
 Brá nipt nera 9)
 Á norpr-vega
 Einni festi
 Ey 10) þap hon hallda.

V.

Eitt var at ángri 11)
 YLFÍNGA 12) niþ

c) T. S. gollin fino al. símo.

*Explicarunt istæ
 Aureum funem,
 Et medio lunæ
 Atrio 8) suffixerunt.*

IV.

*Orienti & Occidenti
 Assuebant fibras,
 Ejus interea spatii
 Heros regiones nactus est;
 Nympha boream versus
 Flexit unam nematis 9)
 Catenam quam semper 10)
 Durare jussit.*

V.

*Inquietavit unum 11)
 YLFINGORUM 12) prolem,*

d) Oc

- 8) *Mánafr* Atrium vel domicilium Luna — coeli appellatio poetica.
- 9) *Neri* vox insolita verisimiliter cognata est Latinorum *neruus*, *nema* & *netus*, atque græcorum *νεύρον* vinculum, ut & voci veteri scandinavica *nava* adherere (V. GL. T. I. sub hac voce). *Neri* nomen proprium comitis Norvagici satis notum est.
- 10) Vox hæc *ey* valde est ambigua. Notat enim in scriptis islandicis et vocem *semper* et alteram oppositam *non*. In membrana nostra *ey* simplicissime sonat *perpetuo* sed egi lat. non, vid. Gloss. Minime mihi aridet conjectura

- quam ill. Suhmius l. c. p. 200, viro docto Islando *Finsenio* attribuit, hæc nempe, quod *Ey* hic nomen proprium sit mulieris vel dive alicujus, et *Eyr* (nomen nempe medicæ artis *Deæ*) legi forsân debeat.
- 11) Garritus nempe corvorum de quo in posteriore strophe parte agitur. Cfr. Str. I. Lin. 2.
- 12) *Ylfingi* heroes prosapiæ Volsungianæ interdum appellantur. Quod *Rolfus Kraki* ex hac familia oriundus fuerit, ex *Ynglinga Saga* (Cap. XLII) cum Saxone et Edda nostra collata, probabile evadit. Cfr. Obs. I. & Ind. nom. pr.

d) Oc þeirri meyjö
 Er mynuþ 13) fæddi,
 Hrafn qvaþ at hrafn 14)
 Sat á hámm meipi
 Andvarr e) áto,
 Ec veit nóccop.

VI.

Stendr í brynjö
 Bvrr SIGMUNDAR
 Dægrs 15) eins gamall
 Nú er dage komin,
 Hversfir avgo.
 Sem bildfingar
 Sá er varga 16) vinr
 Viþ skolom teitir.

VII.

Drótt þótti fá
 Davglíngr vara.
 Qvápö meþ gymonr
 17) . . . ár komin.

d) Membr. er.

e) T. S. andvarr.

*Et mulierem, quæ
 Delicias 13) pepererat;
 Crocitavit corvus corvo 14)
 Sedens in arbore celsa
 Prædæ intentus:
 "Quoddam scio.*

VI.

*Stat lorincatus
 SIGMUNDI filius
 Noctem 15) unam natus,
 Jam dies illucescit;
 Acriter intuetur
 Bellatorum instar
 Is est belluarum 16) fautor:
 Gaudeamus quaso!.*

VII.

*Is populo videbatur
 Heros præclarus esse
 Aiebant viris
 [Fausta] 17) tempora venisse*

Sialfr

13) Filium puta dilectissimum.

14) Credebant proavi nostri aves edere sermones compositos, quos sapientes et in ea arte edocti homines callere possent. Opinio hæc antiquissima est metempsychoseos vel transmigrationsis doctrina sine dubio orta est.

15) Degr proprie diuiniam dici naturalis (vel XXIV. horarum) partem denorat, vid. Gl.

16) Vargr proprie lupum, sed præterea pœtica animal quodvis carnivorum significat, v. gl.

17) Vox parvula hæc in textu deest, quam tamen gald: fausta (tempora) olim sonuisse puto.

Siálfr gecc vífi
 Or vígþrymo 18)
 Ungom fara
 19) Itrlauc f) grami.

VIII.

Gaf hann HELGA nafn
 Oc HRINGSTAPL,
 SÓLFJÖLL, SNÆFJÖLL
 Oc SIGARSYOLLO,
 HRINGSTAVÞ, HÁTÚN
 Oc HIMINVÁNGA, 20)

f) T. obs. forte Lang.

Rex ipsemet egrediebatur
Ex armorum procella 18)
Principi juveni egregium
Donum 19) oblaturus.

VIII.

Dedit nomen HELGII
Ac HRINGSTADOS,
MONTES SOLIS, MONTES NIVIS
Et CAMPOS SIGARI
HRINGSTÖD, HATUN
Ac HIMINVANGOS 20),

Blóþorma

- 18) *Vígþryma* (vel *Vígþrymia*) cadium tonitru l. tempestas, pro poetica pugne appellatione vulgo accipitur — hic autem forsán armamentarium significat, cujus conjecturæ rationes in Glossario explanabuntur.
- 19) *Itrlauc* (verbotenus: *præstant allium*) vox est intellectu difficilis. Hic pro cimelio vel dono egregio intelligendum sentio. Majores nostri allium magni æstimant, partim verisimiliter ob gustum et odorem iis gratum, se l præsertim sine dubio propter opinionem quam habebant de summis ejus in medicina virtutibus e. gr. ad vim potus venenati omnino extingvendam, de quo Carmen *Brynhildar-quadra* inspicendum est. Hinc loquendi formulæ: *attarlauk* decus generis, *benlauk* gladius. Si vox questionis ad Eddicas rerum appellationes, quas *Hálfkennningar* vel dimidiæ vocant, referenda sit, gladium præstantem indicat. Vereor autem, ne recitatorum vel librariorum culpa mendum hic irripserit, & pro *itrlauc* legendum esse *itrlang*, quam

etiam opinionem virum mihi latentem, qui Thorlaciano Codici variantes lectiones addidit, adoptasse cerno. Alphabethum Scandorum runicuum litteras c. et g. ignorat, et eorum loco k. (*kann*) ubique substituit. *Itrlang* idem est quam egregium, bonum vel *saerum lavacrum*; et si lectio ista præferretur, aquam igitur baptismalem, ethnicis borealibus usitatum, in hoc loco significat. — Historia Volsungorum, a Bjornero edita, Cap. 15 de Rege Sigundo ita refert: *Hann gekk á mótt syni sínum með lauk efnum i. e.* "Filio suo obviam iit allium quoddam ferens." Si talis aliquando ceremonia in usu fuerit, allegorica sane, vel ad superstitionem allii cultum alludens, existimanda erit.

- 20) *Suhmings Hringstados* oppidum *Ringsted* in Selandia situm (quod etiam inter antiquissima Daniæ merito nameratur) ut et *Sigarsvollos* pagum ejusdem insule satis notum indicare recte putavit. (*Historie af Denmark I Del, Kk. 1782, P. 199.*) *Hatunum* idem (l. c.)

Blóþorm búinn
Bróþr SINFIÖTLA 21).

IX.

Þá nam at vaxa
Fvrr vina briósti
Álmr 22) itrborin
Ynþislióma.
Hann galt oc gaf
Gull verþungo
Sparþi egi hilmir
Hodd blóþrekin g) 23).

g) S. broþrekin.

(Et) gladium ornatum
Fratri SINFIÖTLI 21).

IX.

Crevit deinde
Juxta pectora amica
Juvenis 22) pranobilis
Fucundo splendore [circumdatus]:
Solvit ac dedit
Meritis aurum,
Non princeps pepercit
Armis sanguinolentis 23).

X.

(l. c.) in Svecia situm conjicit — nonne autem *Ha-tunum* nostrum potius in Selandia *Tune* vel *Thune Herred*, quod pagum *Tune* continet, Valdemari adi temporibus eodem nomine gaudente, quaerendum est? De reliquis locis in hac strophæ memoratis (quorum nomina in glossario, quoad sensum etymologicum, examinanda erunt) Suhmius nihilum conjecit. An sub nomine *Himintvægar Himmer-Syssel* in Jutia vel *Himmelöv*, pagus in præfectura Selandia Roskildensi — et sub *Solfðu* pagus *Solveth* Valdemari 2. tempore in toparchia prædicta Tunensi situs — intelligi debeant, decernere nequeo.

- 21) Dona hæc cuncta nomen puero impositum sequebantur. Munera, quæ proavi nostri aut nomina vel cognomina imponentes, nominatis dare soliti fuerant, *usufasti* 2: *Confirmatio nominis* veteribus audierunt.
- 22) *Álmr* verbotenus: *álmr* (arboris genus), v. Glossar. Hominiibus secundum Eddicas poetos leges arborum appellaciones attribueret

licet, ea causa, si fallor, quod *Ancs* et *Emþla*, primi homines, e lignis vel arboribus creati fuisse crederentur.

- 23) Ultima vox *blóþrekin* vel *bróðrekin* aut corrupta, aut saltem adeo ambigua, mihi videtur. *Hodd* (de qua voce Glossarium operis adhibeatur) sæpissime circulum et annulum notat. Diversa de versus hujusce vera sententia conjecturæ institui possunt, hæ nempe a) *Hodd blóþrekin* (in acc. plur.) verbotenus: *annulos sanguinolentos*. Tales apud veteres Boreales, quatenus scio, non in usu fuerunt, his sacris annulis exceptis, qui in delubris altaribus imponebantur, victimarum cruore interdum aspersi, et ad quos gentiles iusjurandum dederant. b) Si *blóþrekin* hic *annulos rubris gemmis vel vitulo auro ornatos* indicaret, metaphora esset poetis nostris admodum infrequens. c) Verisimillimum mihi videtur hic recte legendum esse aut *lþrekin* (igne fabricatos) aut *gólrekin* (aureos vel inauratos 2: annulos). Talibus Helgius non pepercit.

X.

Scamt lét, vísi
 Vígs at bþa
 Þá er fylcir var
 XV Vetra
 Oc hann harþan lét
 HUNDÍNG 24) vegin
 Sá er lengi réþ
 Lavndom oc þegnom.

XI.

Qvápo sþar
 SIGMUNDA bvr
 Avþs (oc) hrínga h) 25)
 HUNDÍNGS sýnir.
 Þvíat þeir áttó
 Jofri at gjalda
 Fiárnám micit
 Oc favþr dauþa.

X.

*Brevis fuit expectatio
 Cædis a Rege patrænde,
 Cum dux impleverat
 Annos quindecim,
 Et asperum fecit
 HUNDINGUM 24) occidi,
 Qui diu gubernaverat
 Provincias et subditos.*

XI.

*Expetierunt posteriori
 A SIGMUNDI nato
 Opes et annulos 25)
 HUNDINGIGENÆ;
 Debebant enim a Rege
 Sumere vindictam
 Ingentium divitiarum occupationis
 Atque patriæ necis.*

XII.

h) Membr. auþir hrínga.

pepercit, i. e. largus fuit cimeterorum. a) *Hodd blöþrekin* (in acc. sing.) i. e. *cuspidem cruentatam*— *h* *hoddr* pro *oddr* sono aspirante vel littera *h*, præfixa, aut ob licentiam poeticam, aut ob vetustissimum loquendi modum, legi deberet. Hinc autem sensus foret: *Helgus sanguinolento cuspidi non pepercit* i. e. sæpe armis certavit.

24) Vide de *Hundíng* Obs. Imam. Suhnius (*Historie of Danmark* I D. p. 192) putat ipsum Saxonibus a meridie Albis præfuisse, et,

secundum Saxonis relationem ab *Helg* *Stad* (*Germania*) occisum esse; *Hundlandiam* igitur ab *Hunlandia* diversam statuit. Meam sententiam de regno ejus, *Dania*, et in specie *Jutia* parte, in observationibus ad *carmen* mox sequens explanabo.

25) An chartaceorum codicum lectio *auþir* oc *hrínga* pro membranz *auþir hrínga* (annulorum vacui vel expertes) revera præferenda sit, in medio linquo.

XII.

Létap byplúnger
 Bótr vppi
 Némpia i) heldr
 Nefgiöld 26) fá.
 Van qváp hann mvnpo
 Veprs ens micla
 Grárra geira
 Oc gremi Ópins 27).

XIII.

Fara hildingar
 Hiörstefno til
 Þeirrar er logdo
 At LOGAFIÖLLOM 28).
 Sleir frópa - friþ 29)
 Fianda á milli
 Fara vípris grey 30)
 Valgiörn vm ey k).

i) Mbr. hic add. f.

k) T. hanc lin. omitt.

XII.

*Nec dynasta
 Soluit multas
 Nec talionem capitis 26)
 Cognatis tribuit;
 Dixit imminere
 Glaucorum hastarum
 Sevam procellam
 Et OTHINI iram 27).*

XIII.

*Tendant milites
 Ad bellicos conventus
 Quos apud flammæ montes 28)
 Predestinarunt,
 Pace Frothoniana 29)
 Inter hostes rupta,
 Canes Othini, 30) avidi præde,
 Per insulam (l. terram) grassabantur.*

XIV.

26) Multam nempe ob eadem Hundingi patram, qualis alias a veteribus *manngjöld*, sed in recentiore Danorum lingua *Mandebod* dicta est. V. Gloss.

27) Volsungiani se ex Othino ortos iactabant (ut in historia eorum legitur). Divinum igitur ei honorem attribuerunt, et ejus speciali patrocinio se suavi crediderunt.

28) Loci vel montis *Logaföll* situatio vix accurate determinari potest, ut et Suhmio ipsi

plane ignota fuit. Opinatur is pugnam Helgii cum Hundingi filiis in Norvegia peractam; id autem mihi minus probabile videtur. De his amplius infra.

29) *Pax Frothoniana* pleonasmo poetico pro pace hic ponitur. Hæc loquendi formula a Rege Daniæ Frothone pacifico, qui *Frede Fredogode* nobis sonat, ortum ducit.

30) *Vípris grey* 30: canes Othini — luporum poetica appellatio.

XIV.

Settiz vífi

Þá er vegit hafpi

ÁLF OC EYÓLF

Vnd ARASTEINI 31)

HIÖRVARÐ OC HÁVARÐ

HUNDINGS SONO 32)

Farit hafpi hann allri

Ætt geirmínis 33).

XV.

Þá brá líóma

Af LOGAFIÖLLOM

Oc af þeim líóma 1)

Leiptrar qvamo.

34) Þá var vnd hiálmom

Á himinvánga. —

1) T. Ijómom.

XIV.

*Dux conseedit**Sub AQUILE PETRA 31),**Cum occiderat**ALFUM EJOLFUMQUE,**HIÖRVARÐUM & HAVARÐUM**HUNDINGI filios 32);**Perdiderat cunctam**Bellatoris prosapiam 33).*

XV.

*Tunc e flammæ montibus**Ꝟubar coruscavit,**Et ex splendore isto**Fulgura micabant:*34) *Iverunt tunc per cæli**Plagas galeis tectæ;*

Brynior

31) Suhnius locos *Logaföll* et *Arastein* in Norvegia reperire desideravit. *Areföll* (scilicet aquila) mons vel rupes non incelebris Tölmarchiæ superioris jam appellatur; sed e contrario non audeo statuere quod Helgius noster cum Germanis, vel etiam Danis, in loco tam longinquo et a mari procul distanti prælium commiserit. Cfr. Obs. 21. ad carmen proxime sequens.

32) Odæ sequentis prosæicus commentarius quatuor similiter *Hundingi* filios enumerat, eorum autem ibidem quartum nomen a nostro differt, nam *Hiorvardur*, non *Havardur* illic appellatur. Historia Volsungiana l. c. Cap. 76. *Alfam, Ejolfum, Flovardum & Hagbardum* nominat. Narratio de *Norna-Gest*

inserta historiæ *Olavi Tryggvini* Edit. Scailholt. Tom. 2 tres *Hundingi* filios *Ejolfum, Hiorvardum* et *Hiorvardum* ab Helgio occisos dicit, sed tres eorum fratres *Lyngvium, Alfum* et *Heningum* aufugisse, ac deinde per longum tempus (maritima) prædationibus operam navasse refert.

33) Non omnes *Hundingi* filios apud *Logaföll* cecidisse alibi legimus. Verba *farit hafpi* hic igitur eo sensu sumenda sunt, quod Helgius jam totam *Hundingi* prosapiam aut occidisset, aut fugavisset.

34) Verba textus hic aliquanto corrupta suspicor, sensus autem nihilominus satis perspicuus apparat.

Brynior voro þeirra
Blópi stocnar
Enn af geirom m)
Geiðlar n) stópo 35).

XVI.

o) Frá árlíga
Or Úlf-ípi
Dagvlíngr at því
Dísir svprænar 36):
Hívört þær vildo heim 37)
Með hildingom
þá nótt fara,
Þrymr p) var álma.

XVII.

Enn af helli
HAUGNA dóttir

m) Mbr. geirom.

n) T. geiðlar.

p) T. obs. al. vífs; S. obs. al. víp.

Loricæ ipsarum cruore
Erant aspersæ,
Sed ab hastis
Radii lucebant 35).

XVI.

Alacriter clarus
Heros ex luporum
Confluxu interrogabat
Nymphas australes 36):
Numme nocte ista,
Cum militibus domum 37)
Petere vellent,
Strepor erat spiculorum.

XVII.

Sed equo insidens
HOGNII filia,

Lýddi

o) T. uno verbo: frárlíga.

35) Secundum opinionem meam veteres Scandi *Valkyrias* vel nymphas bellicas (ac forsán plura numina) aurora boreali et aliis splendentibus meteoris circumdatas, mortalibus interdum apparere credebant. Hujus sententiæ fundamenta explanavi in tentamine poemata Ossianæ illustrandi, quod sub titulo: *Förög til Forklaring over nogle Steder af Ossians Digte, mest vedkommende Scandinavien: Hedenold* inter scripta Societatis litterariæ Scandinaviæ pro Anno 1813, in lucem prodit.

Credibile sane est, *Sigrunam* cum ejus comitatu noctu et inopinato, meteoris lucentibus, e loco transmarino vel longinquo, ad

Helgium venisse, unde vel poëta, vel homines superstitiosi posterius finxerunt, quod equis fulgidis per aëra vecta fuerit. Similes relationes in Odis Helgjanis 1a & 3ia inveniuntur, *Volsungasaga* (Cap. 16) allegoriam develans, refert Helgium e pugna discedentem, *Sigrunam* cum mulieribus aliquot in sylva quadam invenisse, et cum ea colloquutum fuisse.

36) Epithetum hocce innuere videtur, quod *Sigruna* nata fuerit ab austro Daniæ et Sveciæ (hodiernæ) tractuum borealium. Cfr. tamén Obs. 22 & 64 ad Helga. qv. 3.

37) Ad diversoria, quibus tunc gaudebat Helgius.

Lyddi randa rym
 Ræfi fagpi.
 Hygg ec at vér eigom
 Aprar fýslor
 Enn með baugbrota *q*)
 Biór at drecca.

XVIII.

Hefir minn fapir
 Meyio sinni
 Gimmom heitit
 GRANMARS syni,
 Enn ec hefi HELGI!
 HAVDBRODD 38) qveþin
 ... óneifan
 Sem kattar son 39).

XIX.

Sá *r*) kómr fylcir
 Fárra náttu
 Nema þú honom vífir
 Valflefo til 40)

q) *T. baubrota.*

r) *T. obs. charta þá.*

Scutorum crepitum sedavit
Regique dixit:
"Puto nobis alia
Negotia gerenda,
Quam cum viris
Merum haurire.

XVIII.

Meus pater
Puellam suam
Spopondit crudeli
Granmaris nato,
Sed o Helgi! æstimavi
Hodbroddum 38) [Regem]
Superbum quasi
Catulum felinum 39).

XIX.

Dux iste veniet
Intra paucas noctes
Nisi eum ad
Pugnam provocos 40)

Epr

38) *Hodbroddum* hunc *Granmaris* filium *Vestrogothiæ* et forsán' adjacentium maritimarum regionum principem fuisse, cum *Suhmio* opinor.
 39) *Kottur* vilem rusticum aut tugutii incolam, quamvis vox hoc sensu ignota sit, hic significare suspicor. V. Gloss.

40) *Mos* erat frequens militum vetustatis, ut et inter nostros interdum casus est, sponsas alienas armata manu — sponso nimirum singulari vel aliusmodi certamine devicto — sibi acquirere.

Epr mey nemir
Frá mildíngi,
41) Vggi s) egi þú
Isúngs bana
Fyr mnv dólga dynr
Nema ec dauþr siác.

XX.

Sendi áro
Allvaldr þadan
Of lopt oc of t) lög 42)
Leipar at bidia.
Iþgnógan u)
Ognarlióma 43)
Bravgnom bióþa
Oc byrom þeirra.

XXI.

Bipit sciótliga
Til scipa gánga

s) T. liggi.

i) T. obs. al. yfir.

Vel a Rege
Virginem abducas,
"41) Ne diffidito
ISUNGICIDÆ,
Clades fiet hostium
Priusquam letho affectus fuero.

XX.

Nuntios misit
Inde Monarcha,
Per ævra et per maria 42),
Ad auxilia petenda,
Et ad offerendum
Aurum abundans 43)
Viris atque
Eorum filiiis.

XXI.

"Rogate (eos) cito
Ad navigia tendere,

Oc

u) S. T. obs. al. iþgnógarí.

41) Hæc sine dubio Ode nostræ strophæ, vel ipsius commentarius prosaicus, lacuna una vel pluribus laborat. Ambiguum videtur, num verba hæc "Vggi egi þú isúngs bana," Sigtuna, an Helgio tribuenda sint. Si illi, sensus erit: "Non metue Isungicidam," (Hodbroddum nempe); Si huic: "Non Isungicidam," (me scilicet, Helgium) "suspicias: timoris, vel animi ad tui auxilium inviti." Quis Inngvi iste, ab alterutro heroum occisus,

fuert, non constat; Ultimi autem duo versus Helgio soli adscribendi sunt.

42) Ne legendum sit *lād oc lög* : terra et mari, poeta indicare videtur, quod *Valkyria*, altivolis equis vecta, inter nuntios Helgii & amicæ ipsius fuerint.

43) *Ognarliómi* & gladium et aurum significat. Vid. Gloss.

Oc OF BRANDEYIO 44)

Búna v), verpa.

Þaðan beip þengill .

Vns þíngat x) qvamo

Halir hvndnargir

Or HEDINSEYIO 45).

XXII.

Oc þar af ST (R) ÖNDOM 46)

v) T. bruna obs. 'al. lána.

Et ex BRANDEJA 44) apparatu

Instructos abive.

Rex ibi morabatur,

Donec illuc venissent

Centuræ etiam milites

E HEDINSEJA 45).

XXII.

Stimul a ST(R) ANDIS 46)

Oc

x) Mbr. þing 2: comitia, catervæ.

44) Suhmius (crit. Hist. 2 B. p. 20 f.) unius Edidici Codicis lectionem a nostra differentem "*Brandevia*, scilicet observat, ac nomen istud linguam vel oram Selandiæ, fæto celeberrimo *Brennund* terminatam, indicare putat. Lectio illa minime sequenda erit, nisi vocula *af* pro omissa *or* præfixa staret, cujus autem incerti sumus. Clarissimi præterea historici conjectura nuper memorata, alteri probabiliori contradicere videtur, cujus infra in obs. 49. mentionem faciemus. *Brandej* (insula ignis, gladii, rostri aut perticæ navalis) poetica forsân vel obsoleta Selandiæ appellatio habenda — nisi statuemus non particulam *or* (ex) sed ejus loco at (*A*)⁴) nomini præfigendam esse, tum autem *Brandej* sine dubio significaret *Brennej* vel *Brenneij* (insulam incendii vel ignis) hodie *Brännö*, insulam olim celebrem, littori præfecturæ Gothoburgensis adjacentem, ubi probabile est copias Helgii navales in hac expeditione terram primum appulisse, et in cujus vicinia multa locorum in carmine nostri memoratorum nomina hodie inveniuntur. Hæc etiam opinio sine mutatione textus facile admitti potest, cum statuamus classis Helgicæ navalem stationem apud *Brennejas* prædestinatam fuisse. — Ceterum suspicor stropham hanc mancam evasisse.

45) Loca, e quibus Helgii copias colligi curaverat, et quæ hic usque ad stropham XXIV. enumerantur, in Selandiæ orientali latere sita mihi apparent. *Hedinsej* (quam Suhmius *Bornholmiam* nescio qua ratione statuit) aut oppidum *Store Hedinge* aut pagum *Lille Hedinge* — quæ nomina e *Hedinsej* eodem modo ut *Odense* ex *Odlitsej* formata videntur — indicare puto. Insulam aliquam parvam, apud majorem *Ragiam* (Germanicæ) sitam, *Schoeningus* in mappa geographica Europæ *Hedinsej* inscribit, nescio qua auctoritate fultus.

46) *Söndum* nomen loci inauditum est, sed addita una solummodo littera (*Sröndum*) frequentissimum in sermone islandico — *Srönd* enim et *Srandir* vel *Srandur* (in dat. & abl. plur. *Sröndum*) oram vel litus significat & multis locis in Scandinavia olim attributum fuit, ut et jam plura in Islandia id retinent. *Srandes* nostri opinor oram fuisse maritimam Selandiæ, a meridie. promontorii celeberrimi *Stævus*, (de quo in nota mox sequenti uberius) ubi prædium *Srandegaard* et pagus *Srandhoved* vetustissimi nominis, circumjacenti regioni olim attributi, reliquias ostendunt.

Oc STAÞNSNESI 47)
 Beit hers ʝ) út scrípo
 Búinn gylli.
 Spvriþi HELGI
 HIORLEIF 48) at því:
 Hefir þú kannaþa
 Koni óneifa.

XXIII.

Enn úngr Kóngr
 Oprom sagþi.
 Seint qvaþ at telia
 Af TRAUNOEYRI 49)
 Lánghavfþut scip
 Vnd líþondom ʝ)
 Þav er JORFASVND Þ) 50)
 Vtan fóro

Et STAÞNSNESO 47)
*Naves classica exierunt
 Auro ornatae.*
 HELGIUS HIORLEIFUM 48)
*Ita interrogabat:
 "An lustravisti
 Viros elatos."*

XXIII.

*Sed vex juvenis
 Alteri respondit,
 Dixit sero enumerandas
 Naves longis vestris praeclitas,
 Quae, sub euntibus,
 A TRAUNOEYRI 49),
 Per JORFASUNDUM 50),
 Extrorsum currebant;*

XII.

ʝ) T. S. obs. el. hann.

ʝ) T. S. líþ-ondom.

Þ) T. † orfasund.

47) *Stafnes* Suhmius, et quidem sine dubio recte, pro promontorio *Stafnes* vel *Stevens Klint* interpretatur. Tempore *Valdemari* ad *Stefnes* appellatum fuit, & *Straudis* praedictis terminatur. In toparchia *Stevens Herred* oppidum & pagus *Heddinge* sita sunt.

48) Historia *Volsungianorum* Cap. 17. *Hiorleifum* hunc *Leifum* appellat. Numne vir idem qui apud Saxonem (Libr. 2) *Ler* vel *Lerns* nominatur, et ab *Helgio Hundingicida*, post Saxonem ab ipso e *Jutia* ejectos, hujus provinciae parti praefectus fuisse dicitur?

49) Suhmius l. c. laudato *Finnio* (ni fallor *Joh. Finnaeo* celebri episcopo dioeceseos *Schalhol-*

tinæ) adscribit observationem istam acutam et probabilem, quod *Traunoyri* (lingula gruis vel grunp) *Helsingiacyri* vel *Helsingör* (lingulam anatum berniclarum) denotet.

50) *Jorfasund*, non *Orosund*, *Orosund* vel *Orosung* ut Suhmius in diversis codicibus legit, doctissimo huic viro assentiens fretum celeberrimum *Eyrasund* vel *Brestand* indicare censeo. *Fors* vel *forvi* (vox ejusdem fere cum *eyri* sensus) planitiem vel campum planum significat, & freti praedicti situi adeo congrua est. *Biorneri Volsungana* fretum illud perperam *Njorfasund* appellat, sed hoc nomen alias in monumentis islandicis freti *Herculeo* attribuitur.

XII. C.

Tryggja manna

Þó er í HÁTUNOM 51)

Hálfv fleira

Vígld Konúngs

Vanir erom a) rómo.

XXIV.

Sva brá stýrir

Stafntíoldom af 52)

At mildfnga

Mengi ð) vacpi

Oc dagvlingar

Dagsbrún síá,

Oc siclingar a)

Snero vp víp tíé

Vefnístfngom b)

A VARINSEYRDI 53)

*Mille ducentos**Fidorum virorum;**Sunt tamen in HATUNIS 51)**Dimidio plures**Copiarum Regis,**Assveti pugna sumus..*

XXIV.

*Ita nauclerus**Puppium velamina sustulit 52),**Ut largitorum**Populus evigilaret,**Et præclavi**Diem illucescere cernerent,**Et heroes**Subducerent in malos**Vela texta religataque**In VARINI SINU 53),*

Varþ

a) T. om. erom; S. van er om rómo.

a) S. Siclingar.

ð) S. obs. al. megni.

b) T. S. obs. al. rúsfngom.

- 51) *Hatunum* vel *Hatuna* toparchiam *Tune Herred*, aut pagum *Tune* in ista sitam, a *Stevens Herred* non procul distantem, signare sentio. (fr. Obs. 20.)
- 52) Indicat locus hic velamina vel tentoria super puppes navium classicarum olim expansa esse, & quod nautæ iisdem pro dormitoriis usi fuerint.
- 53) *Vorinsförd* s. sinum *Varini* Suhmius quidem prepe Vestrogothiam statuit, sed placet ei nihilominus ob nominum similitudinem, ea conjectura, quod quærendus sit in Balthico

mari, oris *Varinotum* (populi) in Germania propinquus; — hæc autem mihi minime aridet. Helgium *Hoddbroddi Vestrogothicum* regnum vel maritimas regiones ei proximas per *Codanum* sinum invasisse, omnes circumstantiæ innuunt. Hæc igitur, vel potius minorem sinum quendam, ipsius partem, nomen prædictum indicat.

Nomen sinus *Vorinsförd* (ut et insula *Varinci* ac loci vel tumuli *Svarinshangr*) a celeberrimo Ossianico hæroe *Svarano*, islandicorum historicorum *Varino* vel *Evamaro*, Saxoniae

Varþ ára ymr
 Oc járnaglýmtr.
 Braft ravnd víþ ravnd
 Réro víkíngar.

XXV.

Eifandi gécc
 Vnd avþíngom
 Lofdúngs floti
 Lavndom fiarri.
 Sva var at heira
 Er samánqvamo
 Kólgo fyrir 54)
 Oc kilir lángr
 Sem biorg eþr brim 55)
 Brotna mundi c).

c) Mbr. *núþf.*

*Ortus est remorum stridor
 Et ferri clangor,
 Assonuit clypeus clypeo,
 Remigarunt bellatores.*

XXV.

*Exæstuans ivit
 Nobiles vehens
 Regia classis
 Procul a solo remota.
 Erat, ut audires,
 Cum colliderent
 Soror tempestatis 54)
 Et carinæ longæ,
 Uti frangerentur
 Aut rupes aut maris æstus 55).*

XXVI.

onis *Svarino* ortum duxisse, in commentario ante memorato, monstrare conatus sum. Notat forsán appellatio, jam diu, quatenus scio, obsoleta, sinum prope oppidum *Kongváka* (a septentrione *Warbergi*) in cuius vicinia *Ware* & *Werum* Valdemari adí evo sita fuisse legimus, ut et pagus *Warú* ei hodieum vicinus est.

Observandum hic censeo quod *Volsungasaga*, Cap. 16, referat Helgium copias collectas congregavisse apud *Rauðbiörg* ☉: rupes rubras vel fuscas. Sub hac appellatione promontorium jam *Kullen* dictum latere sentimus, præsertim cum discursus Helgii cum *Hiorleifo* vel *Leifo* — qui naves a *Trannoejre* (*Helsingora*) per *Torvasundum* (*Öresund*) vela dantes sero enumerandas dixit — hic

peractus fuisse memoretur, quod etiam localli situi optime convenit; "Deinde" Auctor addit, Helgius nautas jussit in sinum *Varinsfjörd* tendere, ..

54) Ut *Ægeris*, maris Deus, *Karri* (*Caari*) vel ventorum numinis frater fuit, ita hic etiam *Unda* auræ soror vel consobrina vocatur.

55) Suspicio hic rectius legendum esse *biörg* *vid brim* ☉: uti rupes vastus marini impetu frangerentur, *Historia Volsungiana* Cap. 17. tropum poeticum manifeste e carmine nostri mutuata est, sed alio modo expressit: *þylginn kúnda á bordum sem þá er biörgum lyft saman* ☉: "Quaticbant undæ tabulata (navis) tantis ictibus, ut cum saxa concussa colliderentur, ..

XXVI.

Draga þar HELGI
Há segl ofarr
Varþat hraunnom
Havfn þinglaga d) 56)
Þá er ógorlig
ÆGIS dóttir 57)
Stagstiórnn mavrom
Steypa vildi.

XXVII.

Enn þeim síálfom
SIGRÚN 58) ofan
Folcdiorf 59) vm barg
Oc fari þeirra.
Snöriz ramliga
Rán or hendi

XXVI.

Sursum intendere jussit
HELGIUS *alta vela,*
Non contra fluctuum impetum
Portus sodales defendit 56),
Cum terrifica
ÆGERIS *filia 57)*
Felificationem procerum
Subvertere conabatur.

XXVII.

At ex alto
SIGRUNA 58) *ipsos*
Ac eorum navigiam
Intrepida 59) servavit.
Fortiter erepta est
ERANÆ (*Thetidis*) *manibûs*

Gjálfir-

d) T. S. *Var þat hraunnom havfn* (al. *hravn*) þinglaga. Mbr. *varþat hraunnom hraun þ . . loga.*

56) Locus hic primo aspectu valde difficilis et corruptus apparat. Secutus sum lectiones codicis Thorlaciani, unica tantum littera mutata; in isto enim scriptum est: *Var þat hraunnom — havfn þinglaga.* Quod ita emendo: *Varþat hraunnom havfn þinglaga.* Si in codice regio þérlaga pro þinglaga (quod conjici potest) legi deberet, sensus esset: "In fluctus (marinos) mutata est Thori "(Dei) flamma (fulminantis tempestatis) "inundatio."

57) Unda marina estuosa.

58) Pœta Sigrunam hic representat quasi *Valkyriam* vel numen dilecti herois tutelare ab Othino constitutum. Vide *Observationes de Valkyriis ad carmen Sigdrífumál.* Annotandum tamen censeo, quod nymphæ ejus generis in periculis maritimis clientes suos servare possent. Cfr. supra memoratam nostram *Commentationem*, ubi genios, quosdam tutelares a superstitionis inter plebem Norvegicam hodieum *Valdöger* appellatos esse observavi.

59) Verhorenus: coram viris vel in acie aut in conventu populi audax l. intrepida.

Giálfrdýr konungs
At GNIPALUNDI 60).

XXVIII.

Sat þar vm aptan
I VNAVAGOM 61)
Flavst fagrþúin
Flíta knátto.
Enn þeir síálfir
Frá SVARINSHAUGI 62)
Meþ hermpar hvǵ
Her kavnpopo.

XXIX.

Frá godborin 63)
GVDMVNDR at því:
Hverr er landreci fá
Et líþi stýrir,

Regia ratis
GNIPALUNDUM 60) *versus.*

XXVIII.

Mansit ibi per vesperam
In UNAVAGIS 61);
Navigia splendida
Natarunt (in portu),
Illi autem
E SVARINSHAUGO 62)
Irato animo
Exercitum explorabant.

XXIX.

Diis procreatus 63)
Gudmundus interrogavit:
Quis est imperator ille
Qui copiis præest,

Et

- 60) Quem locum nomen *Gnipalundr* signet, me latet; forsan iste et portus *Unavogar* querendi sint in vicinia urbis, multo recentius condite, *Gothoburgi*, portu præstantissimo gaudentis, apud quam, in insula *Hifuga*, pagus est, *Lundby* dictus. *Volsungesaga* narrat erga *Gnipalundum* portum compositum fuisse in quem *Sigruna*, — cum amplo comitatu et terra continente veniens — *Helgil* navas, nescio quo modo — fortasse rectam viam monstrando — duxerit.
- 61) *Unavogar* ǝ portus vel recessus jucundus; Cfr. Observationem proxime præcedentem. *Munavogor* in insula *Samið* Suhmius (Hist. Dan. p. 145) cum illo portu, ut et loca Nor-

vegica cum Danicis, perperam confundere videtur.

- 62) Verbotenus: *Sverani tumulo*, — *Granmari* regia sede. Vide supra Obs. 53. *Warnhem* (olim prædium vel oppidum et deinde monasterium celebre), *Warunn* et *Wartosta* in Westrogothia jam reperiuntur.
- 63) Suhmius ambiguum arbitratur, *Diis* ne an *Gothis* intelligendum sit. Prædium vel oppidum antiquissimum *Gudhem* in Vestrogothia olim forsan Deorum vel Dei alicujus habitaculum existimatum fuit. *Volsungesaga* virum, qui cum *Sinfotlio* altercabatur, non *Gudmundum*, sed *Granium* vel *Granmarum* appellat.

Er e) hann feicna lip
Förir at landi.

XXX.

SINEIÖTLI QVAÞ
Slaung up við rá
Rauþom scyldi
Ravnd var or gvlli 64).
Þar var svndvörþr lá
Er svara kvnni
Oc við auþlinga
Orþom scipta 65).

XXXI.

Segþv þat í aptan
Er svínom géfr
Oc tícr f) yprar
Tegir at folli 66):
At sé YLFÍNGAR
Austan 67) comnir
Gynnargjarpir
68) At GNÍPALVNDI.

*Cum terribilem exercitum
Adducat ad terram.*

XXX.

*Ajebat SINEIÖTLIUS,
Attollens in antenam
Clypeum rubicundum,
(Cujus) ora auréa erat 64);
Is freti custos (stationarius)
Calluit responsa,
Et altercationes
Cum nobilibus 65).*

XXXI.

*”Referas vespere,
Cum porcis pabulum distribues
Et caniculas vestras
Trahes ad edulium 66),
Quod YLFÍNGI,
Pugnae cupidi,
Ex oriente 67) venissent
68) Ad GNÍPALVNDUM.*

XXXII.

e) T. oc.

f) T. S. obs. al. Tigr.

64) Vel sic: scutum ex auro fabricatum fuit.

65) Incipiunt mox altercationes, hetoum Homerorum jurgii non decentiores.

66) Servilem functionem Sinfjotlii Gudmundo objicit.

67) Austan ɔ: or austrvegi v. eystrasfalti (via vel ponto orientali). Sic olim more balthicum nostratibus audivit.

68) Omnes codices frá (de) perperam ponunt pro at (ad), quod igitur restitui.

XXXII.

Þar mva HODDBRODDR
 HELGA finna
 Flavgrauþan gram
 I Flota miþiom,
 Sá er opt hefir
 Orno fadda
 Mepan þú á qvernoma
 Kysfir g) Þýgiar 69).

XXXIII.

Fátt mantto fylcir
 Fornra spialla 70)
 Er þú auþlingoma
 Ósavnno bregþr.
 Þú hefir etnar
 Úlfa kráfir
 Oc bróþr þinoma
 At bana orþit
 Opt fár fogin
 Med svaulom h) 71) mvmni,
 Hefir í hreyfi
 Hvar leiþr (síridit 72).

g) T. S. obs. aL. Þysfir.

h) Mbr. *svaulo mvmni* = *hirundinis ore*.

69) Hic desunt aliqua, vel poematis vel prosæ.
Qvdamundo respondenti sine dubio sequentia
 tribuenda sunt.

70) = Sententiarum ethicarum veterum — quarum
 pretiosas reliquias in *Hávamál* et pluribus
 ejus generis carminibus possidemus. Hæc
 Strophæ sine dubio *Qvdamundo* adscribi debet.

XXXII.

Istic HODDBRODDUS
In media classe
Inveniet HELGIUM
Regem fugatu difficilem,
Qui aquilas sæpe
Saturavit
Dum tu in molis ancillas
Es osculatus 69).

XXXIII.

"Pauca Dux! reminisceris
Veterum sententiarum 70)
Cum mentita probra
Objicias nobilibus.
Tu consumsisti
Bellaria luporum,
Et fratris tui
Necem patrasti;
Sæpe frigido ristu 71)
Suxisti vulnera;
Ubique exosus
Lustrum perrepsisti 72).

XXXIV.

71) *Svaulo mvmni* (*hirundinis ore*) cod. Reg.
 Chartaceorum autem lectio melior videtur.

72) Hæc opprobria alludunt ad fabulosam narra-
 tionem de Sinfotlii in lupum transmuta-
 tionem et fraterna nece — quæ in *Volsungafoga*
 satis prolixè continetur.

XXXIV.

Pú vart vaulva 73)
 I VARINSEYO 74),
 Scollyís kona
 Bartv scrave i) samán.
 Qvaztv engi k) mann
 Eiga vilia
 Segg bryniapan
 Nema SINFJÖTLA.

XXXV.

Pú vart en scaþa qvan
 Scafs l) valkyria 75)
 Avtvl ámátlg
 At Alfavpr.
 Mvndo einheriar
 Allir beriaz
 Svevís kona
 Vm facar þínar.

XXXIV.

"Mulier eras vagabunda 73)
 In VARINSEJA, 74)
 Vulpis instar vafra
 Vaniloquia coacervasti;
 Dicebas te nolle
 Nubere ulli
 Viro loricato,
 Nisi Sinfjotlio.

XXXV.

Eras pernicioso femina!
 Lamia, stragium furia 75),
 Proterva, monstrosa,
 In Othini aula.
 Emortui bellatores cuncti
 Invicem conflictabant
 Fraudulenta mulier!
 Tua causa...

i) Fortasse etiam legi potest *scrav* : comptum. T. S. *scr*.

k) S. & Mbr. *egi*.

l) Mbr. *scos*.

Nfo

73) Mulier vaga vel fatidica; vox hæc eodem sepe sensu sumitur quo tertia significatio vocule *Norn* a nobis supra in Obs. 6ta exposita.

Hæc et proxime sequens stropha secundum historiam Yolsungianorum Sinfjotlio adscribi debet. Puto tamen verba: *nio áttó víð* & seq. Gudmundo, stropham XXXVI. Sinfjotlio, XXXVII Gudmundo XXXVIII & IX (hist. Vols. auctoritate) Sinfjotlio, sed XL Gudmundo attribuendas esse.

74) Nomini *Varinsej* *Varð* recentiorum bene convenit. Cfr. supra Obs. 53.

75) Membrana habet *scos* *Valkyria*, fortasse legendum *Scos V.* & interpretandum: nympha Valhallica *viris* calceamenta detrahens, (quod olim ancillarum functionis fuit). Tetricum hic aliquod Valkyrisium genus, vel servile vel giganteum aut veneficum indicari videtur. *Scafs* enim idem est quod *Skíta* mulier gigantea.

Nío átto víp
 A NESI LÁGU *m*) 76)
 Úlfa alna
 Ec var einn faþir þeirra.

XXXVL.

Faþir varattv
 Fenris úlfa.
 Ollom ellri
 Sva at ek myna
 Sízt þic géldo
 Fyr *n*) GNÍPALVNDI
 Þvfsameyjar
 Á ÞÓRSNESI 77).

XXXVII.

Stíuþr vartv SIGGEIRS 78)
 Látt o) vnd stavþom 79) heima
 Varglióþom vanr
 Á víþom p) úti.

m) Omnes Codices habent *sagan* vel *lagau*.

o) Mbr. lar. T. lar.

p) S. obs. al. *velli* ∴ campo.

76) *Nesi lág* v. *Lága nesi* (promontorio plano vel depresso) restitui secundum Hist. Volsung. Cap. 17. — pro codicum Eddicorum *sagan*, quæ vox sine dubio corrupta habenda est.

77) *Lundky* et *Thorslanda* pagi in insula *Hifn-gia* siti *Guipalundum* et *Thorsnesum* in mentem revocant.

78) *Siggeiris*, Sveo-Gothici Regis. Relationes de vita et gestis *Sinfjotlii* satis fabulosæ, ve-

"*Novem procreavimus*
In LAGANESÓ 76)
Lupos; solus ego
Eorum pater fui...

XXXVI.

"*Non fuisti pater*
Fenricorum luporum,
Cæteris vetustiorum
Quatenus recordor,
Postquam te evirassent
Ante GNIPALUNDUM
Puellæ giganteæ
In THORIS PROMONTORIO,, 77).

XXXVII.

"*Privignus SIGGEIRIS 78) eras,*
Facuisti domi sub tignis 79)
(Ac) ululatu lupino assvetus
Foris in sylvis:

Como

n) T. *fyr* forsæn idem quod *fær* prociul.

risimiliter e talibus poëtarum fisionibus ortæ, in pluribus Eddæ nostræ carminibus ut et in *Volsungasaga* ac *Nornagétþátr* cum historiis Danicis Suhmii collatis, legi possunt.

79) Si *stand* cum *sted* ut puto, idem est, hic (in plurali) columnas vel tigna domus notat. *Stand* vel *Stöð* alias est statio, domicilium.

Como þér ógogn
Öll at hendi
Þá er bróþr þínom
Brióft rauðfapir 80).

XXXVIII.

81) Gorpír þic frægian
Af firinvercom 7) 82)
Þú vart brúþír GRANA
Á BRÁVELLI 83).
Gvllbiduþ vart
Gör til ráfar
Hafpa ec þér móþri
Margt sceiþ riþit
Svángri vnd faudli
Símvl forbergis.

XXXIX.

Sveinn þóttir þú
Siplaus vera
Þá er þú GVLLNIS 84)
Geitr miólcaþir.

7) T. *funvercom*.

*Calamitates cunctæ
In te irruerunt,
Postquam fratris tui
Pectus dilacerasti 80).*

XXXVIII.

81) *Famosum te fecisti
Factis prodigiosis 82),
Granii (equi) concubina eras
In CAMPO BRAVALLENSI 83),
Aureo capistro prædita
Cursui aptata;
Sæpe, te vestis, ad cursuram
Te concitavi lassam,
Fejunam, ephippio instructam,
Ante montes lamia!*

XXXIX.

*Puer immoriger
Æstimatus es,
Cum GULLNERI 84)
Capras mulxisti;*

Enn

80) Confer supra Observationes 72 et 76.
81) Sequentes duas strophas *Völsungasaga* l. c. Sinfliotli Granium vel Granmarum (qui nostro Gudmundus sonat) alloquenti adscribit.
82) Nescio utra lectio, *firinverk*, facta portentosa, an *funverk* actiones Finnicæ potius retinenda sit; Finnis enim vel Lapponibus et veteres et recentiores magicæ artis præcipuam perniciam attribuerunt.

83) *Brávellr* nomen fuit pluribus campis vel locis in Svecia hodierna. *Völsungasaga* campum illum *Granvell* appellat. Suhnius (l. c. p. 189) nostro anachronismum perperam imputat; hic enim de prælio Bravallensi ne hitum quidem protulerat.

84) *Völsungasaga* istum Golnerum gigantem vocat.

Enn í annat sinn
 Impar dóttir 85)
 Tavttryg r) hypia 86)
 Villþv taulo lengri.

XL.

Fyrr vilda ec
 At FREKASTEINI 87)
 Hrafná seþia
 Á hræom þínom
 Enn tíor s) yprar
 Teygia at folli
 Epr géfa gavltom
 Deili gravm vid þic.

XLI.

Vari yccr SINFÍOTLI t) 88)
 Sæmra miclo
 Gvnni at heyia
 Oc glapa orno

r) T. S. obs. al. *travttryg*.

s) S. tíor.

t) S. T. add. *quap Helgi*; obs: al. *quap Sinfíotli*.

Sed altera vice
Puella gigantea 85)
Vacerra pannosa 86),
Cupisne sermonem prolixiorum?..

XL.

"Mallem apud
FREKASTEINUM 87),
Tuo cadavere
Corvos saturare,
Quam canes vestros
In edulia attrahere,
Aut verres cibare;
Infesti Demones tecum contendant..

XLI.

"Deceret vos SINFÍOTLI! 88)
Multo magis
Bellum gerere
Et aquilas exhilarare,

Enn

85) Verbotens (Edda prosaica docente) filia mulieris giganteæ: Volsungiana historia hocce opprobrium omittit.

86) *Hypia* Islandis jam pannus rudissimæ manufacturæ, & igitur epitheto *tavttryg* (lacera) non male respondere, et tetrum mendicabulum significare videtur; Alius verbi sensus mihi lateat.

87) *Frekastein* (verbotenus Lupi vel etiam *Frekii* viri petram) in Vestrogorthia sitam Suhmius et plures opinantur. *Frekistad* nomen est prædio, *Frekne* autem parochie vel toparchiæ in præfectura Gothoburgensi.

88) Codicum *quod* (dixit) sine dubio tollendum est. Contenta præcipua hujus et sequentis strophæ Volsungasaga Helgium dixisse narrat.

Enn sva *u)* ónýtom
Orðom at bregðaz
Þott hringbriótar
Heiptir deili.

XLII.

89) Þicciat mér góþir
GRANMARS synir
Þó dygir síclngom *v)*
Satt at mæla.
Þeir hafa marcat
Á móins heid *x)* 90)
At hvg *y)* hafa
Hiðriom at bregða.

XLIII.

Þeir af ríci
Reyna létó
SVIPUÐR OC SVEGIÐR *z)* 91)
SÓLHEIMA 92) til.

*Quam tam inutilia
Verba commutare,
Quamvis annulos frangentes (z: viri)
Inimicitias inter se agant.*

XLII.

89) *Non mihi arripient
GRANMARIS filii,
At heroes iuvat
Dicere verum;
Auro illi
Impresserunt 90)
Quod audeant
Gladios vibrare..*

XLIII.

*Strenue (equos)
Fecerunt currere
SVIPUDUS et SVEGIUDUS 91)
SOLHEIMOS 92) versus.*

u) Sic omnes codices. T. S. obs. in marg. *svo.*
x) T. S. *heimo* l. *heimþir.*

y) Mbr. *hva.*

v) T. *figlngom.*

z) S. *Svipop* oc *Sveglþ.*

Dala

89) *Volsungasaga* sequentia ita exprimit: *Ej eru
Grammarsfynir minir vinir, þó eru þeir hat-
dir menn* i. e. Grammaris filii non sunt amici
mei, sed tamen viri strenui.

90) In scuris suis præcipua facinoræ propriæ pro-
avi nostri pinxerunt, more, etiam apud Græ-
cos, vetustissimo.

91) *Svipuðr* alacris vel repentinus; *Svegiuðr* flec-
tens vel flexibilis. Nounina hæc *Volsunga-*

saga (quorundam Edda codicum consensu)
equis Grammaris filiorum imponit.

92) Pro Solheimis (solis domicilio) *Volsungasaga*
Sólfsöl (montes solis) ponit. Prædia duo
aut pagi nomine *Solberga* (Solis mons vel
montes) in *Vestrogothia* — unum in *Väners-*
borglän alterum autem in *Göthaborglän*, pro-
pe *Ferlandam* — hodie eadem inveniuntur. Po-
sterius eorum hic intelligendum censeo. Cfr.
Obs. 32. ad Od. Helg. 3.

Dala davggötta
 Dauqvar hlídir 93)
 Scalf mistar marr 94)
 Hvar megir fóro.

XLIV.

Mætto peir tyggja
 I túnhlipi 95)
 Sogþo strfpliga
 Stilli qvamo.
 Úti stóp HODDBRODDR
 Híálmi faldin
 Hvgþi 96) hann íóreip
 Ættar sinnar.
 97) Hvi er hermdar - litr
 Á Hniflungom 98).

XLV.

99) Snúaz hér at fandi æ).

æ) S. standi. S. T. obs. al. landi.

Per valles vorulentas
Ac clivos caliginosos 93),
Tremuit pontus MISTÆ (∴ ær) 94)
Ubi viri prouebant.

XLIV.

Occurrerunt Regi
In oppidi porta 95),
Nuntiabant imperatori
Asperum adventum.
Stetit foris HODDBRODDUS,
Galea tectus,
Observabat 96) *equitatum*
Prolis suæ.
 "97) *Unde principibus* 98)
Vultus iracundus?"

XLV.

"99) *Huc, terram versus, tendunt*

100)

93) Descriptio hæc diversorium Hoddbroddi a Gnipalando renotum innuere videtur.

94) *Mistarmarr* vox est ambigua et obscura, quam tamen sic recte et simpliciter interpretandam opinor. *Mist* nomen est Valkyriæ sive nymphæ bellicæ, quæ per æra volitare, et quasi velificare, solebant. *Mist* vel *mistr* (vox foran ab illo nomine sumta) in soluto Islandorum sermone nebulam sive caliginem æris signat. *Mistarmarr* igitur nil aliud quam *mare nymphaarum altivolavum*, æris poetica appellatio. Sic terra *ferarum mare* vatiibus Scandis olim sonavit.

95) *Túnhlidi* ∴ ostio septi, agrum, in qua aula vel oppidum sita, circumjacentis. *Volsungasaga* interpretatur *in porta urbis (aut arcis)*.

96) *Hugdi* non sensu hodie vulgari: *cogitavit* vel *protulit* sumendum est; notat enim id quod Islandi jam exprimunt *hugdi ad ∴* observabat.

97) *Vultum* tristem vel iracundum Hoddbroddus in suis cernens, ipsos de causa interrogat.

98) *Hniflungar* aut viri acres vel principes, aut specialiter heroes e familia Niflungorum.

99) Hæc et sequentes strophæ responsum questionis continent.

100) Snefgir kiolar,
 Racca hirtir 101)
 Oc rár lángr,
 Seyldir ma jir
 Scafnað árar
 Gavfugt lip gylfa.
 Glapir YLFINGAR

XLVI.

Gánga XV
 Fólc up á land,
 Þó er í fogu 102) út
 VII. þúfundir.
 Liggja hér í Grindom 103)
 Fyri GNÍPALVNDI
 Brindyr 104) bláfvort
 Oc búin gylli.

XLVII.

Þar er miclo meft
 Mengi þeirra

100) *Alacres carinae,*
Mali celsi 101)
Ac antenna longæ,
Scuta multa,
Remi rasi,
Nobiles Regis copia,
Læti YLFINGI.

XLVI.

Cohortes quindecim
Terram invadunt;
Sunt tamen mari 102) exterius
Millia septem.
Facent hic in clathris 103)
Ante GNÍPALUNDUM
Bellue marini æstus 104) infuscata
Auroque ornata.

XLVII.

Agit ibi magno maximus
Istorum cætus,

Mvna

100) *Snefgir* pro *snúggir* & *kiolar* pro *kyllir* sunt voces jam inusitate.

101) *Hodierno* loquendi usu *rakka hirtir* "cervi *tannm,* interpretandum foret. Vide Glossarium.

102) *I fogu út* Suhmíus perperam interpretatur: *in superiore vel interiore regionis parte.* Sensus plane contrarius est: *extrinsecus in mari.* Auctor historiae Volsungianæ e voce *Sogu* facit insulam *Sok,* vicinam stationi (ut videtur) navali, *Grindur* dicta.

103) De voce *Grindur* cfr. Glossarium ac observationes proxime præcedentem & sequentem.

104) *Brindyr* 3: naves. *At liggja í grindom* dicitur de piscibus cetinis, cum breviter terræ proxima salientes petunt, — unde forsitan metaphora nostri sumta. *Grindur* hic sine dubio portus appellatio est, aut ipsi propria, aut poetica. Tractus terræ unus vel plures in vicinia Gothoburgi hodie dum *Grinnered* appellantur.

Mvna nú HELGE
 Hiörþing dvala.
 Rennr 105) raven biduþ
 Til reginþinga,
 ENN SPORVITNIR ð).
 AT SPARINSHEIDI
 MELNIR OC MYLNIR
 Til myrcviþar.
 Látip engi þ) mannr
 Eptir sitia
 Þeirra er benlogom
 Bregþa kvnni.

XLVIII.

Biópi þér HAUGNA 106)
 OC HRÍNGSSONUM
 ATLA OC ÝNGVA 107)
 ÓLF enom gamla 108)

ð) S. spár vitnir.

þ) S. Mbr. egi.

- 105) Puto hic legendum esse *Renni rauka* &c. :
 Currat equus — et strophæ hujus conten-
 ta esse mandata Regis, data *Sporvitneroy*,
Melnero & *Mylnero*, ejus subditis, ad procu-
 randam collectionem copiarum in diversis locis.
 Quædam hic certe desunt. Si legendum
 erit *rennr* (currit) sensus verisimiliter foret r
 "Currit equus capistratus ad comitia princel-
 "pum, sed lupus vestigia (hominum) callens
 "(vel secundum Codicem Thiorlacianum pro-
 "vidus si pugne aut prædæ) ad tesqva *Spariui*
 "(forsan locum prælii)."
 106) Sub hoc *Hognio* *Sigrunnas* pater probabiliter
 intelligitur, unde concludendum est eum (ni-
 si tum forte hospes *Granmaridarum* fuisset)

Fam non HELGIUS
 Prælium detinebit.
 Currat 105) equus capistratus
 Ad comitia principum,
 Sed SPORVITNERUS
 Ad SPARINSHEIDAM,
 MELNERUS & MYLNERUS
 Ad sylvam tenebrosam.
 Non sinatis manere retro
 Unicum virum eorum
 Qui vulnerum flammæ (: gladios)
 Vibrare queunt.

XLVIII.

Invitate HÖGNUM 106)
 Ac HRINGI filios,
 ATLIUM & YNGVIUM 107)
 ALFUM senem 108),

Þeir

- non in Dania, sed Gothia vel Svecia regna-
 visse. *Sevanis Montibus*, vel regioni, in qua
 siti sunt, fortassis ille profuit. Cfr. Obs.
 28. ad Odam Helgianam 3tiam.
 107) *Yngvi* vel *Ingi* nomine proprio plures Re-
 ges ex antiquissima *Ynglingorum* familia, olim
 gavisos fuisse, certum est.
 108) *Alfus* vel *Olfus* senex inter plures ejusdem
 nominis Reges *Alfheimie* (sive tractus Norve-
 gicæ antiquæ ad sinum *Codanum*) haud dubie
 numerandus est. Regnum ipsius *Vestrog-*
thie igitur vicinum fuit. *Volsungafoga* viros
 vel principes, a quibus *Hodbroddus* auxilium
 petiit, ita enumerat: filii *Grimi* (vel *Hime-*
rii) *Atliur*, *Hogniur*, *Ingiur* & *Alfus* senex.

Þeir ero a) giarnir
 Gvnni at heya
 Látom VAVLSÚNGA
 Vjþnám b) fá.

XLIX.

Svípr einn var þar
 Er saman qvamo
 Favlvir oddar
 At FRECASTEINI 109).
 Ey var HELGI
 HUNDÍNGSBANI
 Fyrstr c) í fólcí
 Þar er firar bayrþuz
 Östr á ímv
 Alltravpr flvgar.
 Sá hafpi hilmir
 Hardt mópakarn d).

L.

110) Kom þar or himni
 Híalmvitr e) ofan
 Óx geiragnýr
 Þar er gramí hlfsþo.
 Þá qvap þat SIGRÚN
 Sárvitr fluga 111)

a) S. þeirvo.

b) S. T. vjþnám.

c) S. obs. al. fremstr.

d) S. T. obs. al. ockarn.

e) T. hialvitr : distu sapiens.

At

*Lubentes isti
 Incunt certamen,
 Fortiter VOLSUNGIS
 Resistamus.*

XLIX.

*Turbinis instar erat,
 Cum colliderent
 Cuspides fuscí
 Apud FRECASTEINUM 109).
 Continuo HELGIUS
 HUNDINGIDA fuit
 Primus in acie
 Ubi certabant viri,
 Fervide pralium appetens,
 Fugatu difficillimus,
 Heros præditus
 Firmo corde.*

L.

*110) Venerunt e celo deorsum
 Tegere callentes, —
 Crevit hastarum strepor, —
 Quæ principem tuebantur.
 Dixit tunc SIGRUNA
 Vulnera callens, volatilis 111)*

109) Vide Observationem 87.

110) Secundum nostrum loquendi usum prior
 strophæ pars, sensu non mutato, legenda esset:Komo þar or himnom
 Híalmvitrar ofan.

111) Forsan etiam hæ lineæ ita emendari debent;

Sárvitrar (vel sárbitrar) fluga

Át hölda fer

At hugins barri, i. e.

"Sagitta.

At f) haulpa ſcer
Af hvǫins barri.

II.

Heill ſcaltv vǫfi
Virpa nióta
Átttafr g) ÝNGVA
Oc vna lífi.
Er þú felst hefir
Inn flugartraupa
Jöfr þann er olli
Ægis 112) dauða.

EII.

Oc þér buplúngr
Samir bæpi vel
Raupir hrúgar
Oc in ríkia mær.
Heill ſcaltv buplúngr
Bæpi nióta
HǫVNA dótr 113)
Oc HRINGSSTAÞA
Sǫgs oc landa
Þá er sókn lokit.

f) Mbr. af-

g) S. T. obs. al. Alftafr.

Ex intimo pectore
(Sermonē) homines penetrans.

II.

"Rex! incolumis
Viris (tuis) fruere,
YNGVĪ gentis columen,
Et vita gaudeto:
Tu enim prostravisti
Fugatu difficilem
Principem, qui terribilis 112)
(Herois) mortem effecerat.

EII.

Et te Monarcha!
Decet utrumque
Annuli rutili
Ac potens virgo.
Rex! incolumis
Frucere utroque
HOGNII nata 113)
Et HRINGSTADIS
Victoria et ditionibus,
Molitioni tunc erit finis.

"Sagitta, vulnera afficere callentis (aut acutissima) morsus viros scidit (vel maxime do-
luit) corde tenuis..

112) Quis hic Ægir vel athleta terrificus fuerit, non liquet.

113) Iþa Sigruná nempe. Quod Hringstaðir vel Ringsted ad patris istius regnum pertinuerit, non é cantilena liquet; quod tamen Suhmius (Crit. Hist. af. D. 2. D. p. 105) perhibet.

QVIFA
HELGA HUNDÍNGSBANA
EN SÍDARI
EPR
HELGA-QVIDA ÞRIDIA.

FRA VAVLSÚNGOM.

SIGMUNDR KORÚNGR VAVLSÚNGSSON
 1) átti BORGHILDI af BRÁLVNDI. Þau
 héto son sinn HELGA eptir a) HELGA
 HIÖRVARÞSSYNI 2). HELGA fótráfi
 HAGALL 3). HVNDÍNGR hét ríkr
 Kóngr. Víp hann er HVNDLAND-
 ként 4). Hann var hermaþr micill
 oc átti marga fsvno þá er í hernáfi

a) T. S. add. oc.

DE VOLSUNGIS.

REX SIGMUNDUS VOLSUNGI FILIUS 1).
uxorem duxerat BORGHILDAM e BRA-
 LUNDO. *Filium suum HELGIUM ap-*
pellabant in memoriam HELGII HIOR-
VARDIGENÆ 2). HAGALLUS HELGIUM
enuit 3). Rex quidam potens HUN-
DINGUS dictus fuit. Ab ipsius nomi-
ne HUNDLANDIÆ appellatio sumta est
 4). *Bellator maximus erat, et ha-*
 VORO.

- 1) De Rege hoc Antiquitatis celeberrimo legatur historia Volsungiana & plura carmina hujus Eddæ partis, cum scriptis Suhmii historicis collata. De *Borghilda* ipsius uxore et regno ejus in Dania confer observationem primam ad Carmen proxime præcedens.
- 2) De hoc *Helgio Hiorvardi* filio agit Ode Helgiana prima, quæ alias *Helga-quípa Haddingia-skáta* immerito inscribitur.
- 3) Principibus veterum borealium moris erat filios impuberes colonis educandos tradere, forsam partim ut vitæ molli aut luxuriosæ minime advescerent, partim ut patre subito hostilibus armis cæso, puer ignotus victoris persecutionem facilius evaderet. Legimus etiam regios liberos eadem ratione plebejis, præstito promissio silentiæ de istorum regie origine, sæpe commissos fuisse.

- 4) Regnum vel regionem *Hundland* Suhmii (Crit. Hist. T. 2. p. 207) ad Saxonis auctoritatem provocans, partem Saxoniz a meridie Albis statuit. Opinor sane *Saxones Handigianos* e Germania ortos, sed Daniam, cujus partem *Helgini* ut (in Obs. 1ma, ad Odam Helgianam adam) supra memini, hæreditatis jure tenuit, ingressos fuisse & magnam *Jutiz* partem armis subegisse. Reges eorum plures *Hundingos* appellatos fuisse verisimile evadit. Cum omnes circumstantiæ nos ad istam sententiam ducant, quod bella cum *Hundingianis*, quæ in Odis de Helgio nostro canuntur, a septentrione *Selandiæ* gesta fuerint, theatrum eorum in Jurgia boreali quærendum est. Hic autem loci multi ex *Handis* vel *Hannis* nomina antiquitus ducentes, facile reperiuntur. E. gr. in mappis Geographicis *Suhmio - Langebecki*.

voro. Ófridr oc dylgior voro á milli þeirra HVNDÍNGS Konúgs oc SIGMUNDAR Konúgs, drápo hvarir annara frændr. SIGMUNDR KóDgr oc hans attmenn hétu VAVLSÚNGAR oc YLFÍNGAR. HELGI fór oc niósnápi til hjarpar HVNDÍNGS KóNGs á laun 5). HEMÍNGR SYN HVNDÍNGS KóNGs var heima. ENN er HELGI fór brott. Þá hiti hann hjarpar [fvein] b) oc qvaþ:

b) Mbr. omitt.

bestiamis, quæ Jutiam veterem secundum vetustissima documenta (in primis recensent fundidorum tempore *Valdemari zái*) representant (insertis Scriptor. Dan. mediæ Ævi Tom. 7) sequentia: In Thyæ Regione: *Hundborg & Hunbjerg*; in *Wandeltyffel: Hundslund* — tempore ethnicismi arx insignis, ut ex multis in fundis adjacentibus monumentis concluditur, deinde catholicismi ævo Monasterium celebre & hodie villa inclyta, antiquo nomine in *Dronninglund* mutato. Cum principum aliorum in Eddicis hisce carminibus decantato: una regna observentur sita in Jutiæ septentrionali, *Hilpreci* nempe *Sigardi Fofuericidæ* (Helgii nostri fratris) nutriti, in *Thiódá* vel *Thyo* (quam, ut puto, *Hundingo* occiso et ejus filis occupata ditione expulsis, aut retinuit, aut primum obtinuit) atque *Ejlmii*, *Sigardi* aut matris, (quem *Hundingiani* interfecerunt) in *Warwith*-Syssel — minime hæsito opinari *Hundlandiam*, i. e. regionem ab *Hundingo* occupatam, eundem esse tractum cum toparchia jam *Hundborgherred* dicta, ac vi-

buit multos filios, militiæ operam dantes. Bellis ac insidiis contendebant Reges HUNDINGUS et SIGMUNDUS; uterque alterius cognatos occidit. Rex SIGMUNDUS et ejus prosapia VOISUNGI ac YLFINGI dicti sunt. HELGIUS (domu) abiit, et aulam HUNDINGI occultim exploravit 5). HEMINGUS, HUNDINGI Regis filius, domi fuit. HELGIUS autem discedens, in opilionem incidit & cecinit:

I.

cinis regionibus in Dioecesi Alburgensi sitis, ubi hodie dum loca reperiuntur appellata: *Hundborg, Hundstrup, Hundslund, Hancherred* Toparchia, *Hænetorp & Hune* pagi — in quorum posteriore, teste *Pontoppidano* in *Atlante Danico*, septem villas nobiles olim fuisse, sed jam dudum arena fluctuante abolitas esse majorum traditio refert. Hinc patet, quod Saxo *Helgium Hundingicidam* Saxones et Jutia ejuscisse recte perhibeat. *Hundingialand* in *Schoeningii* mappis geographicis delineatum, et in hodierno Russorum imperio collocatum, a nostra *Hundlandia* plane diversum est, et forsân solummodo et scriptis nimis fabulosis e. gr. *Stavlands Saga skarfama*, desuntum.

5) Conjecturæ nostræ de *Hundlandiæ* situ optime convenit hæc circumstantia; nam ex insula *Hlefsj* vel *Lesjö* — Hagalli et Helgii domicilio ut stropa V. nos docet — facilis erat occasio explorandi aulam *Hundingi* in litore Jutico insulæ opposito, forsân in arce vel pago *Hundslund*.

I.

Segþv HEMÍNGI c)
 At HELGI man
 Hvern í brynjo
 Bragnar féldo d),
 Er úlfgrán 7)
 Inni havfdot
 Þar er HAMAL hvgpi
 HVNDÍNGR KÓNGR.

HAMALL hét svn HAGALS. HUND-
 ÍNGR KÓNGR. fendi menn til HAGALS
 at leita HELGA. Enn HELGI mátti
 egi forþaz annan veg, enn d) tók
 klæði ambottar oc gecc at mala.
 Þeir leitoppo oc fvnðo egi HELGA.
 Þá qvap BLINDR INN BAVLVÍSI:

II.

Hvöðs ero augo
 I HAGALS þýio
 Era þat carls ætt
 Er á kvernom stendr.

c) S. Heimfngi.

d) S. add. [ham].

I.

*Dic HEMINGO
 HELGIUM meminisse
 Quem loricatedum
 Viri prostraverint 6),
 Cum fulvum 7) intus
 Tenuistis
 Et cum HUNDINGUS Rex
 HAMALLUM putavit.*

*Filius HAGALLI HAMALLUS nomi-
 nabatur. Rex HUNDINGUS misit emis-
 sarios ad HAGALLUM, qui HELGIUM
 consestarentur. HELGIUS autem, ali-
 ter evadere nequiens, in ancillæ vesti-
 menta se induit, et molitum iit. Inda-
 gabant illi, sed HELGIUM non inve-
 niebant. Tunc BLINDUS INFAUSTUS
 (dictus) cecinit:*

II.

*Acres sunt oculi
 In HAGALLI ancilla,
 Non est rustici proles
 Quæ molæ adstat;*

Steinar

6) Alludit Helgius ad eandem alicujus cognato-
rum ipsius.7) I. e. in domo vestra — cana vel fusca veste
plebejorum more, indutum. Majores nostrilautioris conditionis vestes coloratas (Lit-
klæði) ferebant, reliqui autem aut pelles anima-
lium, aut lanificia non tincta, sibi induere
solebant.

Steinar rifna
 Steyccr lúpr fyri.
 Nú hefir hayrþ dæmi
 Hildfogr þegit,
 Er vísi e) scal
 Valbygg [mala]f).
 Heldr er sǫmri
 Hendi þeirri
 Mepalkafi
 Enn mavndvltre.
 HAGALL svarar oc qvap.

III.

Þat er lítil vá
 Þótt lúpr þrvmi
 Er mæz konúngs g)
 Mavndvl hrörir.
 Hon scævapi
 Scýiom effri
 Oc vega þorþi
 Sem víkingar
 Áþr hana HELGI
 Havpto gorþi.
 Systir er hon þeirra
 SIGARS OC HAVGNA
 Því hefir avtul avgo
 YLFINGA man.

*Finduntur lapides,
 Conquassatur saccus molarius;
 Jam aspera fata
 Miles subiit,
 Cum princeps hordeum
 Grande permolat.
 Multo convenientior
 Manui isti
 Capulus est
 Quam molile lignum.
 HAGALLUS respondens cecinit:*

III.

*Res est parum miranda
 Quamvis strepitet mola,
 Cum puella regia
 Molile moveat;
 Volitavit ista olim
 Nubibus sublimior
 Ausa necare
 Predatorum instar,
 Donec Helgius
 Nexu eam affectit.
 Soror est ipsa
 SIGARIS et HOGNI,
 Habet igitur oculos acres
 YLFINGORUM virgo (l. mancipium).*

Vndan

e) Mbr. vili.

f) Mbr. omitt.

g) Mbr. S. K's.

Vndan comz HELGI oc fór á her-
fcíp. Hann feldi HVNDING Konúg
oc var sþan callaþr HELGI HVN-
DINGSBANI. Hann lá með her sinn í
BRUNAVAGOM 8) oc hafði þar [strand]
h) havgg oc áto þar rátt. HAVGNI
hét Konúgr 9). Hans dóttir var
SIGRÚN. Hon var Valkyria oc reip
lopt oc lavg. Hon var SVA [VA]
endrborin. SIGRÚN reip at fcípom
HELGA oc qvaf i).

HELGIUS EVASIT et naves classi-
cas ascendit. Is Regem HUNDINGUM
prostravit et deinde HELGIUS HUNDIN-
GICIDA appellatus est. In (secessu)
maris 8) BRUNAVAGIS sibi & copiis
suis stationem sumsit. Pecora in lit-
tore collecta ibi mastabant, et crudas
carnes comedebant. Rex quidam
HOGNIUS nominabatur 9). Filia ejus
SIGRUNA nympa fuit bellica, aëra &
æquora perequitans. Erat ipsa SVA-
VA regenerata. SIGRUNA ad naves
HELGIII equitavit et cecinit.

IV.

Hverir láta fljóta
Fley vip backa,
Hvar hermegir
Heyia eigvpi.
Hvers bípít er
Í BRUNAVAGOM
Hvert lystir ypr
Leip at canna.

IV.

Qui natate faciunt
Rates juxta ripas?
Ubi gerunt milites
Insulare bellum?
Quid expectatis
In BRUNAVAGIS?
Quaquaversum cupitis
Viam perlustrare?

h) Mbr. om.

i) T. S. obs. Chartis Helga quíþa Hundingsbana avnnr.

V.

2) Nomen *Brunavagis* l. *vogar astur secessus*, si autem *Brunavogar* legendum sit, *ingornum* vel *monticiale secessum* significat. Puto isto indicari angustum brachium sinus Codani a septentrione promontorii non incelebris nobis *Kullen* dicti, ad quod pagus *Brunby* antiquitus

situs fuit. Omnia fere opinionem nostram de sinu predicto, et terris eum circumjacentibus, herois nostri bellorum theatro, corroborant. 9) *Hognium* hunc in terra continente intra limites Svecie hodiernæ regnasse, credibile supra demonstravimus.

v. HELGI QVAÐ k).

HAMALL latr fljóta
 Fley víp backa
 Eigom heima
 I HLESEYIO.
 Bísom byriar
 I BRUNAVAGOM
 Avstr 10) lyftir ofs
 Leip at canna.

vi. SIGRÚN QVAÐ l).

Hvar hefir þú hilmir
 Hildi vakpa
 E-dr gavgl alin
 Gvanna sýstra 11).
 Hví er brynia þín
 Blóþi stoccin
 Hví skal vnd hiálmom
 Hrátt kíöt eta.

vii. HELGI QVAÐ m).

Þat vann n) næst nýs
 Nípr YLFINGA

v. HELGIUS CECINIT.

HAMALLUS natare facit
Rates juxta ripas;
Domicilium nobis est
In HLESEJA;
Prosperum ventum expectamus
In BRUNAVAGIS;
Orientem versus 10) cupimus
Vias perlustrare.

vi. SIGRUNA CECINIT.

Ubi princeps!
Pugnam excitasti
Aut aluisti aves
Sororum bellatricum 11)?
Cur lorica tua
Sanguine aspersa?
Cur sub galeis
Crudæ carnes edendæ?

vii. HELGIUS CECINIT.

Id novi nuperrime gessit
 YLFINGORUM cognatus

Fyri

k) Mbr. S. om.

l) Mbr. & S. om.

m) Mbr. & S.'om.

n) Mbr. S. var.

10) i. e. Mare balthicum versus. Vide Obs. 67.
ad carmen Helgianum adum.11) Gangl gannaflytra 2: Valkyriarum sive nym-
pharum bellatricum volucres — sine dubio
carnivoras — indicat.

Fyri vestan ver 12)
 Ef þic vita lystir.
 Er ec biorno tóc
 I BRAGALYNDI 13).
 Oc att ara
 Oddom saddac.

VIII.

Nú er sagt mér
 Hvapan fácar gorpvz
 Því var á lægi mér
 Lítt steift etip 14).

IX. SIGRÚN QVAÐ o).

Víg lýfir þú
 Varþ fyrir HELGA
 HVNDINGR Konúngr
 Hníga at velli.
 Bar sócn saman
 Er seva 15) hefndvþ
 Oc bysti blóþ
 Á brámis eggjar.

Ab occidente maris 12).
Si scire desideras,
Quod ursos cepi
In BRAGALUNDO 13)
Et aquile prosapiam
Cuspidibus saturavi.

VIII.

¶am tibi reddidi
Rationem status
Mari propterea
Parum assata comedi 14).

IX. SIGRUNA CECINIT.

Cædem promulgas,
HELGIO coactus
HUNDINGUS Rex
Campo illapsus est.
Corfictus oriebatur
Cum marores 15) uli estis
Et sanguis gladii
Acies inundavit.

o) Mbr. S. om.

X.

12) Verba hæcce Jutis borealis orientalis latius necis Hundingianæ theatrum fuisse innunt. Cfr. Obs. 8.

13) *Bragalundr* = *Bragii Lacus* verisimiliter sylvæ alicujus nomen fuit, jam ignotum.

14) Carnes parum assata, more Anglico, non autem omnino crudæ fuisse videntur.

15) Non mihi plane perspicuum est num *sevi* vel *sevi* hic sit nomen proprium vicî, an inœrorem, animi dolorem vel etiam amicorum carum indicet. Conjectio tamen voculam illam *Sif* (cognatus) rectius legendam esse. V. Gloss.

x. HELGI QVAP p).

Hvat villir q) þú
 At þeir r) sé s)
 Snót fvinnhugvþ
 Er seva t) hefndvþ 16).
 Margir ro hvasfir
 Hildíngs synir
 Oc ámunir
 Ósóm nipióm.

XI.

Varca ec fiarri
 Fólks oddvici u)
 — — — — v) 17)
 Grams aldrlocom.
 Þó tel ec slagian
 SIGMUNDAR BVRR
 Er í valrúnom 18)
 Vígspiöll segir.

x. HELGIUS CECINTI.

*Cur mulier sapiens
 Errabunda confingis,
 Qui illi sint
 Ulti 16) marem.
 Multi sunt acres
 Militis filii
 Et minaces adversus
 Nostros cognatos.*

XI.

*Non eram procul
 Populi primarie!
 — — — — 17)
 Regis extremis;
 Callidum tamen dico
 Filium SIGMUNDI,
 Cum effatis artificiosis 18)
 Cedis nuntium affert.*

XII.

p) Mbr. S. om.

q) S. T. vstfr.

r) Mbr. þer.

s) Mbr. om.

t) T. sé va.

u) Mbr. oddvit.

v) Mbr. — — — Amorgó. T. S. ger a morgom. S. obs. morgom Memb.

16) Hefnþa hodierno scribendi usu rectius foret.
 17) Vox integra hic deest, altera autem corrupta apparet, quem defectum non restituere audeo; Amorgom tamen allinörgom (permutis) legendum esse suspicor.

18) Sub voce Valrúnr non litteræ vel characteres runici, sed enigmatica de cæde commissa narratio, hic intelligitur.

XII.

Leit ec þic vm sinn 19)
 Fyri x) lánqscipom
 Þá er þú bygdir
 Blóðga stafna
 Oc úrfvalar
 Vnnir léco.
 Nú vill dyliaz
 Dauglíngr fyri
 Mér enn HAUGNA
 Mær [vm] kénnir y).

GRANMARR hét rícr Konúngr er bió, at SVARINSHAUGI 20). Hann áttf marga svno. I æ) HAUVBRODDR, II. GYPMUNDR, III STARCAÞR. HAUVBRODDR var í K(onúng)a stefno. Hann fastnaði sér SIGRÚNO HAUGNA-DÓTTUR. Enn er hon spyrr þat þá reiþ hon með Valkyrior vm lopt oc lavg 21) at leita HELGA. HELGI

x) S. fyrr á.

y) T. S. *dauglíngr fyri mér — enn Haugna mær — [hann vm] kénnir.*

c) T. [einn hét].

XII.

Vidi te aliquamdiu 19)
Bellicis navibus præfectum,
Cum in cruentis puppibus
Inhabitasti,
Et frigida humidæque
Undæ ludebant;
Fam vult occuli
Princeps coram me
At (istum) HOGNII
Virgo cognoscit.

GRANMAR appellabatur Rex potens qui in SVARINSHAUGO 20) inhabitabat. Multos habuit filios. Nomen erat primo HODBRODDUS, secundo GUDMUNDUS, tertio STARCADUS. HODBRODDUS (aliquando) Regum comitiis adfuit. SIGRUNAM HOGNII filiam sponsam sibi procurabat. Ea autem, istud resciscens, equitavit cum nympharum bellatricum comitatu, per æra et aquor 21), ad HELGIUM inven-

var

19) Hujus et proxime antecedentis strophæ initia, *Sigrune*, ut nymphæ altivolantis præsentiam in terris & matibus longinquis, Helgio etiam ignotam, indicare videntur.

20) Filii ejus forsân ea causa *Svarinshaugiani* appellantur. Cfr. Oda Helg. 2. Str. & Observationes ad eandem.

21) Cfr. obs. ad Od. Helg. 2dam 33.

var þá at LOGAFIOLLOM 22) oc hafpi
bariz vjþ HUNDINGSSVNO. Þar feldi
hann þá ALF OC EYIÓLF, HIORVARÞ
oc HERVARÞ. Var hann allvígþópr
oc sat vndir ARASTEINI. Þar hiti
SIGRÚN hann oc rann á háls honom,
oc kyfti hann, oc fagþi honom
erendi sit sva sem segir í VAVALSÚN-
GAQVIÞO INNI TORNO 23).

XIII.

Sóttí SIGRÚN
Sicling glapan
Heim nam hon HELGA.
Havnd at sökia;
Kyfti oc qvaddi
Kóng vnd hiálmí.
Þá varþ hilmí
Hvgr á vífi.
Fyrr léz hon vnná
Af ollom hvgr
Syni SIGMUNDAE
Enn hon séþ hafpi.

*stigandum. Tunc HELGIUS apud LO-
GAFJÖLL (montes flammæ) 22) versa-
batur, et cum HUNDINGI filiis cer-
ta verat. Prostravit ibi ALFUM et
EJOLFUM, HIORVARDUM & HERVAR-
DUM. Cædibus valde fuit fatigatus,
et sub ARASTEINO (aquilæ petra) con-
sedit. SIGRUNA istic in eum incidit,
accurrens collum ejus amplectebatur,
atque ipsum osculata negotia sua indi-
cabat, ut in carmine Volsungiano
vetustiori 23) refertur.*

XIII.

*Petiit SIGRUNA
Principem letum,
Manu HELGIUM
Attrectavit;
Osculans salutabat
Regem galea testum;
Tunc animus ducis
In mulierem fessebatur;
Indicavit ista se amavisse
Pectore toto,
SIGMUNDI natum,
Antequam eum spectaverit.*

XIV.

22) Cum *Hundlandum* in *Jutia Boreali* statuerimus, locum vel montes *Logafjöll* ibi ponere non absurdum erit. Cfr. Obs. ad O. H. II. 31 & 34.

23) *Suhmius* (ut puto recte) censet *Carmen* hocce jam deperditum, sed contenta quædam ipsius in *Historia Volsungiana* nobis servata esse.

XIV.

Var ec HAUDBRODDI
 I hér favtnoþ
 Eunn ioftr annan
 Eiga vildac.
 Þó síámec fylcir
 Frönda reipi þ).
 Hefi ec míns favpur
 24) Munráp æ) brotit.

XV.

Nama HAUGNA mæf
 Of hvg mæla ø)
 Hafa qvaz hon HELGA
 Hylli feyldo.

XVI.

Hirþ egi þú
 HAUGNA reipi
 Né illan hvg
 Ættar pinnar.
 Þú scale mæf úng a)
 At mér lifa
 Ætt áttv úgöpa b) 25)
 Er ec síámec.

þ) S. T. q̄ s. al. ráþi.

a) Mbr. vud.

æ) T. S. obs. al. mundráp.

b) Mbr. er áttv in göpa.

XIV.

*Hodbroddo in coetu
 Sponsa fui,
 Sed principi alteri
 Nubere cupivi;
 Cerno tamen Imperator!
 Cognatorum iram;
 Fregi patris mei
 Consilia, ipsi cara 24),⁶⁶*

XV.

*Non HOGNII virgo
 Simulate loquebatur,
 Dixit se HELGII favore
 Fruituram.*

XVI.

*”Minime cura
 HOGNII iram,
 Nec animum infestum
 Prosapie tuæ;
 Vitam juvenis Virgo!
 Mecum deges;
 Improbum 25) tibi est genus,
 Uti comperio..*

HELGI

ø) Mbr. micla.

24) Vel etiam mundrád o: promissa manu stipulata.

25) Ambiguum est, utrum iugöpa an ugöpa in Cod. Reg. legi debeat; prior autem lectio sensu omnino caret.

HELGI samnafi þá miclom sci-
paher. Hann fór til FRECASTEINS
26), oc fengo í hafi ofvidri mann-
hatt. Þá qvamo leiptrar yfir þá
oc stópo geislar í scipin. Þeir sá í
loptino at Valkyrior IX' 27) rípo,
og kendo þeir SIGRÚNO. Þá lægþí
stormin oc como þeir heilir til
landz. GRAMMARSSYNIIR sáto á þiar-
gí nóccoro er scipin sigldo at landi.
GUPMVNDR líóp á heft oc reip á
niósn á bergit víþ havfnina. Þá
hlópo VAVLSÚNGAR seglom. Þá
qvap GUPMVNDR sva sem fyrr er
ritap í Helgaqvípo.

XVII.

Hverr er fylcir sá
Er flota stýrir
Oc feicna líþ
Förer at landi.

SINFÍÖTLI SIGMVNDARSON svarar
oc [er] c) þat enn ritap. Gup-

e) Mbr. om.

26) Vide Obs. 109, ad Carmen proxime præcedens.

HELGIUS dein ingentem navalem
exercitum collegit. Ad FRECASTEI-
NUM 26) tetenderunt, sed mari in
tempestatem periculosam inciderunt.
Tunc fulgura eis superveniebant et
radii in naves coruscabant. Cerne-
bant novem Nymphas bellatrices 27)
aëra perequitate, & SIGRUNAM cog-
noscebant. Tempestatas deinde decre-
vit et incolumes isti ad terram appule-
runt. GRAMMARIS filii sedebant in
monte quodam, cum naves continen-
tem versus velis vehebantur. GUD-
MUNDUS equum scandit et in monti-
culum portui adjacentem equitavit.
Tunc VOLSUNGI vela demittebant.
Fam tum GUDMUNDUS cecinit, ut ante
in Helgiano carmine scriptum est.

XVII.

Qui dux ille
Qui classem gubernat,
Et ingentem exercitum
Adducit ad terram.

SINFÍÖTLIUS SIGMUNDI FILIUS re-
sponsa dedit, quæ etiam litteris man-

MVNDR

27) Ibidem Obs. 33.

MVNDR reip heim meþ herfavgo.
 Þá favmnupo GRANMARSSYNIR her.
 Komo þar margir Konúngar. Þar
 var HAVGNI faþir SIGRÚNAR oc sy-
 nír hans BRAGI oc DAGR. Þar var
 ofrosta micil oc félló allir HAVGNA-
 SYNIR oc allir þeirra havþþingiar
 nema DAGR HAVGNASON fécc grip
 oc vann eipa VAVLSÚNGOM. SIGRÚN
 gécc í valin oc hittí HAVDBRODD at
 komin dauþa. Hon qvaf.

XVIII.

MVna þér SIGRÚN
 FRÁ SEVAFJÖLLOM, 28)

*data sunt. GUDMUNDUS equo domus
 vectur bellum nuntiavit. GRANMARIS
 filii copias dein colligebant. Multi
 Reges illuc venerunt. Inter eos fuit
 HOGNIUS pater SIGRUNÆ cum filiis ip-
 sius BRAGIO et DAGO. Ingens præ-
 lium ibi commissum est, in quo om-
 nes HOGNII filii et cuncti ipsorum
 magnates ceciderunt, DAGO HOGNI-
 ANO excepto, qui vita donatus VOL-
 SUNGIS juramenta præstitit. SIGRU-
 NA stragem permeans HODERODDUM,
 morti vicinum, offendit. Illa ce-
 cinit:*

XVIII.

Non tuo SIGRUNA
 DE SEVANIS MONTIBUS 28)

HAVÞ.

28) *Sevafjöll* =: *montes Sevanos* opinor eodem
 esse cum monte non incelebri, *Säwe* vel *Seve*
 in *Vestro-Gothis* hodiernæ præfecturæ *Gö-
 thaborgs-Län* sito. Ab eo *Säwedals* (vel *Säf-
 wedal*) & toparchiæ *Säwedals-Herred*, in qua
Gothoburgum, emporium ingens, jam situm,
 nomen verisimiliter duxerunt. In alia *Ve-
 strogothiæ* præfecturæ, *Vennersborglään*, lacus
Säwasjö, fluvius *Säwa* et prædium *Säwared*
 inveniuntur. In his igitur regionibus domi-
 cilium *Sigrunæ Sevafjöll* statuendum est. Du-
 bium tamen mihi videtur, an locus hic ad pa-
 tris istius, vel etiam ad *Granmaris* aut *Hod-
 broddi* ditioem pertinerit; — certum autem

apparet, quod post cædes *Hognii* patris et
Hodbroddi sponsi *Sigrunæ* in possessionem
 ipsius mariti *Helgii* venisset; is enim istic
 (docente strophæ 40) sepultus est. Historia
Volsungiana expressis verbis narrat, quod
Helgius, *Hodbroddo* cæso & *Sigruna* in ux-
 orem ducta, ibi, =: in eadem regione, in qua
 prælium commissum fuit, deinde regnavit.
Hognius *Sigrunæ* pater regulus fortasse fuit
 marinus, aut simplò *Vestrogothiæ* *Sveonice*
 imperio tributarius.

Suhmias, et ante eum *Rudbeckius* (in *At-
 lantica* sua) montes hosce *Sevanos* *Vestrogo-
 thicæ*, se in *Norwegian* usque sub nomine
Kiölen

HAVÞBRODDR KONÚNGR

Hníga at armi.

Lipin er ævi

Opt náir hreif

Gransþop grípar

GRANMARSSONA 29).

Þá hitti hon HELGA OC VARÞ
allfegin. Hann qvaþ.

XIX.

Erat pér at avllo

Alvitr géfþ

Þó qveþ ec nocqvo

Nornir valda.

Féllo í morgon

At FRECASTEINI

BRAGI OC HAVGNI

Varþ ec bani þeirra,

Enn at d) STYRKLEIFOM 30)

STARCAÞR KONÚNGR

d) T. of.

HODBRODDE Rex!

Brachio allabetur.

Vita peracta est,

Sæpeprehendit

Securis uncus

Barbæ columen (2: caput)

GRANMARIGENARUM 29)..

Deinde ista HELGIUM invenit et
adeo lætabatur. Is cecinit:

XIX.

"Non tibi omniscia!

Omne (bonum) datum est,

Ajo tamen Parcas

Partim in causa esse.

Ceciderunt hodie mane

Juxta FRECASTEINUM,

BRAGIUS et HOGNIUS,

Eorum percussor evasi,

Sed in STYRKLEIFIS 30) (cecidit)

Rex STARCADUS,

Enn

Klöfen extendentes, eosdem cum *Plinii Seve-*
ne Monte esse opinantur, sed opinionem hanc
plures chorographi Svecim recentiores admit-
tere nolunt. Nihilominus vates noster nos
docet montes ejusdem nominis olim in Scan-
dinavia ipsa celebres fuisse.

29) Locus hic primo aspectu valde difficilis vide-
tur; mea sententia simplicissime circumscri-
bitur: opt náir grídar hreif gransþop Granmars-

sona — quod versioni prædictæ convenit.
Legi etiam potest: Opt náir hreif Granmars-
sona grípar gransþop, et ita verti: Granmar-
ridarum manus sæpe accidit vile l. exiguum
securis adjumentum; cfr. gl. sub voce *Grídr*.

30) *Syr-Kleifar* clivus l. rupes pugne aut belli
verbotenus vertitur, sed *Styrkleifar* fortitudi-
nis reliquit. Ind. n. pr.

Enn at HLEBIÖRGOM 31)

HROLLAUGSSONUR,

Þann fá ec gylfa

Grimmúþgastan

Er barþiz bolr

Var á brott hafþuþ.

XX.

Liggia at iordan 32)

Allraflæstir

Nipiar þínir

At nám orþnir.

Vantattv vígi 33)

Var þat þér scapaþ

At þú at rögi

Ríc mæR e) vart.

þá grét SIGRÚN. HELGI QVAÞ.

Et in HLEBIARGIS 31)

HROLLAUGS Rex;

Principem istum vidi

Ferocissimum,

Cum truncus certaret

Capite decusso.

XX.

Apud Jordan 32)

Jacent perplures

Tui cognati,

In funera redacti.

Cædes non commisisti 33),

Sic in fatiis erat,

Potens virgo! quod contentionum

Causa facta sis.

Tunc SIGRUNA lacrymabat, HELGIUS cecinit.

XXI.

e) Mbr. ríc m - e T. S. rícmenne obs. sl. mæR.

31) Hleibörg aut rupes marinæ l. mari adjacentes, aut monticulus tempestatem coercens vel a vento immunis. Diversi eadum loci, jam enumerati, ingens spatium, quo prælium commissum, hosti forsân longe fugato, indicant.

32) Vocem hanc corruptam esse suspicor nam Jordanis nomen fluvio in Scandia nostra ethnico tempore vix impositum fuisse credo; — id tamen possibile est, si vox Scytho-sarmatica Dan vel Don (aqua) hîc olim usitata fuerit, prior autem junctarum vocula jör equus, et inter recentiores Islandos satis

nota est. Si legendum esset: *liggia at jorde* (l. *jördn*) simpliciter verba verti deberent: Jacent humo prostrati. Tertius legendi modus: *liggia at Jörlandi* ∴ jacent apud Jörlandum (nomen proprium loci, equorum tractum l. agrum significans) minime erit absurdus, cum pagum hodieum Jörland dictum, non procul a Solberga in præfectura Gothoburgensi situm, ista voce indicatum ponamus. Cfr. Obs. 92 ad H. II.

33) Sensus verborum: *vantattv vígi* forsân aliter interpretari potest: non cares cadibit ∴ multi tui propinqui cæsi sunt.

XXI.

Hviggastv Sigrún
 Hildir hefir þú ós verit
 Vinnat scioldúngar scavpom f).
 Lifna mvnda ec nú kíófa
 Er lipnir ero
 Oc knætta ec þér þó í fapmi felaz.

34) Þetta qvaþ Gudmvndr Gran-
 marsson.

XXII.

Hverr er scioldúngr fá
 Er scipom stýrir
 Lætr gynnfána
 Gvllin fyrí stafni,
 Þiccia merci 35) fríp
 Í fararbroddi
 Verpr vígroþa
 Vm víkínga.

f) Mbr. om.

XXI.

"*Conquiesce SIGRUNA!*
 HILDA (Bellona) *nobis fuisti*
Reges fata vincere nequeunt;
Redivivos sane optarem,
Qui jam emortui sunt,
Si tum etiam amplexu tuo includi
potuerim."

34) Hocce Gudmundus Granma-
 ris filius cecinit.

XXII.

"*Quis Dux iste*
Qui navibus præest,
Vexillum auratum
Supra proram expandit.
Videntur signa 35) decora
In fronte commeatu
Rutilans armorum splendor
Prædatores circumvolvitur."

XXIII.

34) Sequens fragmentum, conscriptum (cum pluribus aliis) secundum recitationem a præcedente carmine diversam, mea sententia probat, commentatores Eddæ nostræ, vel videri illum (*Semundum* nempe, ut creditur, *multiscium*) qui contenta carminum explicavit, vel prosæ antiquiori potèsi addidit, cantilenas istas minime composuisse, sed tan-

tum collegisse et literis mandasse. Monstrat illud similiter carmen hocce constare non una integra, sed pluribus cantilenis aut odorum fragmentis, scriptori e memoria diversorum hominum recitatis.

35) Voculam indistinctam & abbreviatam codicis regii m. r. legi *Merci* 3: signa, præsertim militaria.

XXIII. SINFIÁVTLI QVAP.

Hér ma HAVDBRODDR

HELGA kénna

Flótta traupan

I flota miþiom

Hann hefir epli

Ættar þinnar

Árf fiörfúnga 36)

Und sic þrúngit.

Því fyrr scolo 37)

At FRECASTEINI

Sáttir saman

Vm facar döma.

XXIV.

38) Mál er HAUBRODDR

Hefnd at vinna

Ef ver g) lægra lvt

Lengl bárom.

XXV.

39) Fyrr mvntv GUMUNDR

Geitr vm halda

g) Mbr. S. vm.

36) Edda prosaica vocem *fiörfúnga* piscium appellationibus adnumerat; eorum *hereditas* hic igitur *mare* significat. Sensus dictorum esse videtur: Maris imperium, quod genus tuum olim usurpaverat, jam ad *Helgium* transit.

37) Sensus sequentium, collatorum cum media strophæ parte, meæ opinionione hic est: *Helgius* vir est fortissimus, ac classi et exercitu

XXIII. SINFIOTLIUS CECINIT:

"Hic HODBRODDE!

HELGIUM *noscere licet,**Fugatu difficilem,**In classe media,**Is possessionem**Prosapia tuæ,**Hereditatem piscium 36)**Sibi subiecit;**Tanto prius 37) nos**Ad FRECASTEINUM congregati**Pacati causas**Pertraflabimus..*

XXIV.

"38) *Tempus est HODBRODDE!**Vindictas sumendi,**Si nos diu**Inferiores evasimus..*

XXV.

"39) *Prius GUDMUNDE!**Capras custodias*

Oc

ingenti fultus; vos eâ ratione persuasi illius petitis mox satisfacietis, et nobiscum reconciliati eritis.

38) Hic certe aliqua desunt. Fragmentum hoc parvulum est alloquium *Gudmundi* ad *Hodbroddum* fratrem, quo *Sinfotlius* irascens illum convitiis obruit.

39) Hæc strophæ *Sinfotlii* est attribuenda.

Oc biargfcoror
 Brattar klifa
 Hafa þér í hendi
 Heflikylfo h) 40)
 Þat er þér blþara
 Enn brfmis dómar.

XXVI.

Þér er SINFÍOTLI
 Sömrá miclo
 Gvnni at heyia
 Oc glaþa örno,
 Enn ónýtom
 Orþom at bregþaz i)
 Þótt hildingar
 Heiptir deili.

XXVII.

Þicciat mér góþir
 GRANMARS synir
 Þó d. f.
 S. a. m.
 Þeir merct h.
 Á. m. r. 41)

h) Mbr. *hellikilfo* S. T. obs. al. *helli*.

*Et præcipites
 Rupium fissuras transcendes,
 Clavam coryleam 40)
 Manu tenens —
 Hæc tibi gratiora sunt
 Quam gladii iudicia.,*

XXVI.

*"Deceret te SINFÍOTLI!
 Multo magis
 Bellum gerere
 Et aquilas exhilarare,
 Quam tam inutilia
 Verba commutare,
 Quamvis milites
 Inimicitias inter se agent.*

XXVII.

*Non mihi arrident
 Filii GRANMARIS,
 At heroes iuvat
 Dicere verum;
 Auro illi
 Impresserunt 41)*

At

40) Alias *helli-kylfo* = clavam cavaticam; more gigantum qui antra habitant. Vox illa probabiliter pedum capræcorum significat.

41) Cum abbreviaturis hisce confer Carminis præcedentis Strophas 41 & 42. A. m. r. pro á *móins heim* hic significare videtur *móinsreit* eodem sensu.

At hug hafa.
 Hior at b.
 Ero hildingar
 42) Havllzti sniallir.

HELGI fécc SIGRÚNAR OC átto þau
 sono 43). Vár HELGI egi gamall.
 DAGR HAVGNASON blótaþí ÓPIN til
 favprhenda. ÓPIN léþí DAG geirs
 k) síns l). DAGR fann HELGA mág
 finn þar sem h.. m) at FIÖTVRLVNDÍ
 44). Hann lagði í gogndom HELGA
 með geirnom. Þar féll HELGI enn
 DAGR reip til o) sialla oc sagði SI-
 GRÚNO tþindi.

XXVIII.

Traupr em ec systir
 Trega þér at segia
 Þvfat ec hefi nauþþgr
 Níþf grætta.

k) Mbr. greis T. geir.

l) Mbr. fini S. [finn].

m) Sine dubio legendum est: heitir.

Quod audeant
 Gladium vibrare;
 Sunt milites
 42) Maxime alacres..

HELGIVS SIGRUNAM uxorem duxit
 et filios ex ea genuit. 43) HEL-
 GIUS atate non erat provectus. DA-
 GUS HOGNII filius OTHINO sacrificium
 obtulit, ad ultionem patris efficien-
 dam. OTHINUS DAGO lanceam suam
 mutuatus est. DAGUS HELGIUM affinem
 suum offendit in loco dicto FIÖTUR-
 LUNDR (lucus compedum) 44). Iste
 HELGIUM lancea perfodit. HELGIUS
 istic cecidit, sed DAGUS ad montes
 (Sevanos) equitavit & SIGRÚNÆ nova
 retulit:

XXVIII.

"Invitus tibi soror!
 Moerorem indico,
 Nam necessitate coactus
 Foeminae lacrymas commovi.

Féll

42) Vox incognita — ut puto obsoleta, pro
 hellst l. hellst til maxime, valde.

43) De nominibus et gestis eorum nil liquet.
 Saxo Grammaticus Hrolfum Krakium Helgii
 Elvundungida filium statuit; rex ille forsán

inter hujus proximos posteros aut successo-
 res numerandus est.

44) Lucus vel locus hicce in regione Sevanis,
 ubi Helgius sepultus fuit, ponendus erit.

Féll í morgon
 Vnd FROTUÁLVNDI
 Buplúnger fá er var
 Beztr í heimi
 Oc hildíngom
 Á hálli stóp.

XXIX. SIGRÚN QVAD p)

Þic scyli allir
 Eipar bíta
 Þeir er HELGA
 Hafpir vнна
 At eno líofa
 Leiptrar vatni
 Oc at úrfvolom
 Vnnar steini 43).

xxx.

Scrípi-at q) þat scip
 Er vnd þér scrípi
 Þótt óscabyrr
 Eptir leggiz.
 Renniat fá marr
 Er vnd þér renni

p) Mbr. S. om.

q) T. obs. al scrípar.

*Cecidit hodie mane,
 Sub Compedum luco,
 Rex qui optimus
 Fuit in mundo
 Et bellatorum
 Colla super stetit.*

XXIX. SIGRUNA CECINIT.

*"Mordeant te cuncta
 Juramenta,
 Quae HELGIO
 Praestiteras
 Fer (I. apud) candidam
 Fulguris aquam,
 Et irrigatum
 Aequoris lapidem 45).*

xxx.

*Non provehatur navigium
 Quo tu vehendus eris,
 Quamvis ventus exoptatus
 Spiret a tergo;
 Non currat equus te gestans
 Cursura destinatus,*

Þóttv

45) Elementa vel elementales deos ab atavis nostris vetustissimis religiose cultos fuisse, haud in dubio est. Hic per ignem (caeli numen forsan simul representantem) aquam et terram (lapidem, aqua lavatum et irrigatum)

jusjurandum praestitum indicatur. Plura de Scandorum ethnicorum juramentis, et superstitionis circa eadem reliquiis legi possunt in Disquisitione mea supra memorata.

Þóttv fiandr þína
 Forþaz eigir.
 Bíta r) þér þat sverþ
 Er þú bregpir
 Nema siálfom þér
 Sýngvi vm havþf.

XXXI.

Þá varri þér hefne
 HELGA dauþa
 Ef þú varir vargr
 Á vipom úti
 Auþs andvani
 Oc alls gamans
 Hefþir eigi mat
 Nema á hröom sprýngir 46.

XXXII. DAGR QVAP.

Ær ertv sýstir
 Oc örvita
 Er þú bróþr þínom
 Biþr forscapa,
 Einn velþr Óþín 47)
 Ollo bavlvi

r) S. Bítia.

*Quamvis hostes tui
 Fugendi fuerint;
 Nil secat gladius
 Quem tu vibrabis,
 Nisi tibi met
 Sonet circa caput.*

XXXI.

*Tunc a te HELGII necis
 Vindicta sumta fuisset,
 Si lupus esses
 Foris in sylvis,
 Expers opum
 Et omnis delectamenti,
 Nil cibi haberes
 Nisi cadaveribus insiliendo 46).*

XXXII. DAGUS CECINIT.

*» Soror! insanis
 Furibunda,
 Cum dira fata
 Fratri tuo imprecaris.
 Solus OTHINUS 47) causa est
 Omnis mali,*

Þvíat

46) Versus hæc etiam interpretationem admittit: Nisi cadaveribus (S: nimio eorum esu) disruptus fueris.

47) Locus sane observatu dignus ob gravem Othini, ut dei mali, accusationem. Plures

viri docti jam monstrarunt hunc inter sui zvi Scandos secularis imperii ac divini simul nominis et honoris peregrinum usurpatorem, plurimis ipsorum, et permultis eorum posteris, exosum fuisse.

Þviat meþ sífúngom
Sacráunar bar.

XXXIII.

Þér býr þrórpir
Bauga rauða
Avll s) VANDILS VE 48)
Oc VÍGDALI 49)
Hafsv hálfan heim 50)
Harms at göldom
Brúpir baugvarip
Oc byrir þnár.

XXXIV.

51) Sitca ec fva sæl
At SEVAFIOLLOM
Ár né vm nætr
At ec vna lffi

s) T. aul 3: cerevisiam cer.

*Nam inter affines
Noxia (l. calumniosa) dicta sparsit.*

XXXIII.

*Tibi frater offert
Annulos rutilos
Cuncta VANDILLI sacra 48)
Et VIGDALOS 49);
Mundum dimidium 50)
In talionem afflictationis
Obtineas mulier aurulis ornata!
Cum filiis tuis..*

XXXIV.

51) *Non tam fortunata sededo
Apud SEVANOS Montes
Nec mane, nec noctu,
Ut vita me delestem,*

Nema

48) *Vandils ve* Vandilli sacra vel iurisdictiones in regione Jutiae, jam *Vend-Syuel* olim *Vandils-* vel *Vendils-Syula* dicta (inter cuius limites, vel iuxta eos, toparchia *Vandfuld-Herved* jam sita est) verisimiliter notat. In hoc tractu *Valdemari* adi tempore pagus *Wigher-by* (iuxta praedium vetustissimum *Asdal*) situs fuit, ut et *Wigh* in propinqua provincia *Thioda* vel *Thya*. Hodiedum tractus quidam hujusce regionis nominatur *Wighsogn*, ubi praedia *Wigh*, *Wighsang* et *Wighnes* olim sita fuisse feruntur. Probabile igitur evadit *Helgium*, Jutiae debellatorem, post

Handingi obitum has ejus possessiones acquisivisse, et istas forsan affini suo reconciliato, *Dago* nempe, donavisse — vel quod hic alias, illo occiso, ejus ditones occupaverit.

49) Vide Observationem proxime precedentem.
50) Vel etiam: dimidiam ditionem meam aut mariti tui.
51) Tres sequentes prophetae lugubris *Sigræne* cantici, olim prolixioris, fragmenta tantummodo esse videntur.

Nema at lípi 52) lofþúngs
 Líóma bregdi
 Renni vnd vífa
 Víglblör þinnig 2) 53)
 Gvllbiti vanr
 Knega ec gramí fagna.

XXXV.

Sva hafpi — — — 54)
 Hrödda gorva
 Fiandr sína alla
 Oc frændr þeirra
 Sem fyrir úlfí
 Ópar rynní
 Geitr af fialfi
 55) Geisfa fullar.

XXXVI.

Sva bar HELGI
 Af hildíngom
 Sem ítrscapadr
 Afcr af þyrní
 Epa fá dýrcálfr
 Davggo slúngin

2) S. T. obs. chartæ þonnig.

*Nisi super populum 52)
 Jubar regis vibretur,
 Currat sub duce huc 53)
 Bellicus equus
 Aureo capistro assvetus,
 (Et) imperatorem lata recipere potuero.*

XXXV.

54) (HELGIUS) ita
*Perterruerat
 Hostes suos omnes,
 Et eorum cognatos,
 Quasi lupo persequente
 Ruerent vesana,
 Caprae pavoris 55) plena,
 Ex monte deorsum.*

XXXVI.

*Ita HELGIUS
 Heroibus antecelluit,
 Ut formosa
 Fraxinus spina,
 Aut hinnulus iste
 Rore respersus*

Er

52) Forsan potius legendum: líþinn lofþúngs,
 cum sensus foret: defuncti Regis splendor
 vibraretur.

53) Vel etiam *illuc* 2: ad montes Sevanos.

54) Helgi — sine dubio supplendum.

55) *Gátsafullar* secundum vulgarem jam in Is-
 landia loquendi usum.

Er öfri fer
 Avllom dýrom
 Oc horn glóa
 Vjþ himin síalfan 56).

Haugr var görr eptir HELGA.
 Enn er hann com til VALHALLAR þá
 baúp ÓþIN honom avllo at rápa
 meþ sér. HELGI qvap,

XXXVII.

Þú scalt HUNDÍNGR
 Hveriom manni
 Fóðlaug gæta
 Oc fyna kynda
 Hvnda binda
 Hesta gæta 57)
 Géfa u) ívínom fop
 Áþr sofa gāngir.

Ambót SIGRÚNAR gécc vjþ Apt-
 an hiá haugi HELGA, oc fá at HELGI
 reijþ til haugfins meþ marga menn.

XXXVIII.

Hvart ero þat fvic ein
 Er ec síá picciomz

u) Mbr. om.

56) Sensus est: cum cornua ejus, in elato monte
 stantis, celum attingere videntur.

57) De Scandorum, Germanorum ac Caledonum

*Qui reliquis feris
 Celsior incedit,
 Dum celum versus elata
 Cornua resplendent 56).*^u

*Tumulus HELGII funeri exstruc-
 tus fuit, — sed cum ipse in VALHAL-
 LAM venit OTHINUS ei omnium secum
 imperium obtulit. HELGIUS cecinit:*

XXXVII.

*"Tu HUNDINGE! debes
 Homini cuiusvis
 Pedum lavacrum procurare
 Et ignem accendere,
 Canes ligare,
 Equos custodire 57),
 Suius jusculum promere,
 Priusquam dormitum ibis."*^u

*Ancilla SIGRUNE vesperi Helgii
 tumulum præteriens, vidit HELGIUM
 cum multis viris tumulum versus
 equitare.*

XXXVIII.

*"An sunt merae fraudes
 Quae me cernere puto*

Eþr

superstitione circa equitatum et venationem
 defunctorum vide commentarium meum in
 poemata Ossianea.

Epr ragna ravn 58)
 Rípa menn daupir
 Er íóa ydra
 Oddom keyrit
 Epr er hildíngom
 Heimför gefin.

xxxix. HELGI QVAP.

Era þat svic ein
 Er p. s. þ.
 Né aldarrof
 Þóttv ofs lítir
 Þótt vér íói ora
 O. k. 59)
 Né e. h.
 H. f. géfin.

Heim gécc Ambot oc sagdi SIG-
 RÚNO.

XL.

Út gacc þú SIGRÚN
 Frá SEVAFIÖLLOM
 Ef þic fólcs jadar
 Finna lystir.
 Vp er haugr locin
 Komin er HELGI

Aut mundi extrema 58);
Equitant viri mortui,
Cum equos vestros
Calcaribus stimuletis,
Num etiam heroibus
Domuitio concessa est?..

xxxix. HELGIUS CECINIT.

"Non sunt meræ fraudes
Quæ te cernere putas,
Nec temporis exitium
Quamvis nos videas;
Quamvis equos nostros
Calcaribus stimulemus 59)
Nec est heroibus
Domuitio concessa..

Ancilla domum iit et SIGRUNÆ ve-
tulit.

XL.

"Exito SIGRUNA!
De montibus SEVANIS
Si cum populi primario
Cupis convenire.
Reclusus est tumulus;
HELGIUS. advenit,

Dólgspor

58) *Crepusculum vel ultima nox Deorum* — restius
 forsán interpretandun: elementorum disso-

lutio. Vox est notissima Eddica, exitium
 mundi designans.

59) Hic legendum: *oddom keyrom.*

Dólgspor 6o) dreyra
 Davglíngr bað þic
 At þú fárdropa
 Sefia v) scyldir.

SIGRÚN; gecc í haugin til HELGA
 oc qvað.

XLI.

Nú em ec sva fegin
 Fvndi occrom
 Sem átfrecir
 OPINS haucar
 Er val víto
 Varmar bráþir
 Epr davgglitir 61)
 Dags brún síá.

XLII.

Fýrr vil ec kyfða
 Konúng ólifdan
 Enn þú blóðvgrí
 Brynio kastir.
 Hár x) er þitt HELGI
 Helo 62) þrúngit

v) S. svefja.

x) T. hvar.

Vulnera 6o) sanguinant,
 Orat te princeps
 Ut plagarum guttas
 (Stillantes) sistas.

SIGRUNA ad HELGIUM in tumulum
 ingrediebatur, et canebat.

XLI.

"Jam tam exhilarata sum
 Nostro congressu
 Quam edaces
 OTHINI accipitres
 Cum calidas stragis
 Prædas paratas sciunt,
 Aut rore rigati 61)
 Diem illucescere cernunt.

XLII.

Malo osculari
 Regem exanimem,
 Quam tu cruenta
 Loriam exuas.
 Crinis tuus HELGI! est
 Lethali sudore 62) tumidus

Allr

6o) Verbotenus; hostium l. belli vestigia.

61) Vel etiam: *dögg-litir* (nomine substantivo) colores roris; ros enim diei luce exhilaratus, multicolor resplendere solet.62) Nescio an lectio *hela* (sudor lethalis) alteri *hela* (ros gelatus l. pruina) preferenda sit.

Allr er vífi
 Valdavgg 63) slegin
 Hendr úrfvalar
 HAVGNA mági
 Hve skal ec þér þuþlúngr þess
 Bót of vinna.

XLIII.

Ein veldr þú SIGRÚN
 Frá SEVAFIÖLLOM
 Er HELGI er
 Harmdavgg slegin.
 Grætr þú gvllvarip
 Grimmom tárom
 Sólbiört svdræn 64)
 Áþr þú sofa gángir,
 Hvert felt 65) blóþvgtr
 Á brióft gramí
 Úrfvalt innfiálgt
 Ecka þrúngit.

XLIV.

Vel scolom drecca
 Dírar veigar 66)

*Totus est princeps
 Pluvia stragum 63) circumfusus,
 Manus ude frigidaque
 HOGNII genero;
 Quomodo mala hæcce Rex!
 Tibi levare queo?..*

XLIII.

*"Sola efficit SIGRUNA!
 De SEVANIS montibus
 Ut HELGIUS sit
 Doloris pluvia circumfusus;
 Effundis, auro ornata!
 Australis, 64) solis instar splendus,
 Priusquam te somno tradis,
 Crudeles lacrymas;
 Superincidit 65) quævis principis
 Pectus cruenta,
 Præfrigida, intra penetrans
 Moerore turgida.*

XLIV.

*Bibemus sane
 Mera pretiosa 66)*

þó

63) *Valdavgg* stragis l. funeris ros aut pluvia, cruoris poetica appellatio.

64) *Svdræn* hodierno sensu solummodo australis, præsertim cum de tempestate loquitur, hic, cum priori epitheto collatum, forsitan

erit intelligendum: serens, mitis l. placida, instar auræ meridionalis. Cfr. Obs. 36.

65) Haud dubie pro *seu*, penitus insolito scribendi modo positum.

66) In *Valhalla* nempe, ubi dulce merum de-functis heroibus propinatum fuit.

Þó mist hafim
 Mvnar 67) oc landa.
 Scal engi maþr
 Ángriþóp qvepa,
 Þótt mér á briósti
 Beniar líti.
 Nú ero brúpir
 Byrgpar í haugi
 Lofpa dífir
 Hiá ofs lipnom.

SIGRÚN bió sæng í hauginom.

*Quamvis amiserimus
 Vitam 67) et ditiones;
 Nemo hominum
 Nenias cauat,
 Etsi in pectore meo
 Vulnera cernat;
 Jam sunt mulieres
 Tumulo incluse
 Nymphæ humanæ
 Apud nos defunctos. 2)*

SIGRUNA in tumulo lectum stravit.

XLV.

Hér hefi ec pér HELGI
 Hvílo gorva
 Angrausa mioc
 YLFÍNGA níp.
 Vil ec pér í Fapmi
 Fylcir sofna
 Sem ec lofþúngi
 Lifnom y) mvnda z).

XLVI.

Nú qveþ ec enkis
 Örvænt vera

XLV.

*"Hic tibi HELGI!
 Cubile paravi
 Minime incommodum
 YLFINGORUM cognato.
 Cupio in tuo amplexu
 Imperator! obdormiscere,
 Ut in herois
 Vivi fecissem..*

XLVI.

*"Jam nil dico
 Ex insperato futurum*

Sík

1) S. obs. al. lifþom.

2) S. myndac.

67) *Mvnr* proprie animus, voluptas p. p. V. Gloss.

Sþ né snimma
 At SEVAFIOLLOM
 Er þú á armi
 Ólifpom sefr
 Hvít *a*) í haugi
 HAUGNA dóttir
 Oc ertv qvic
 En conúngborna.

XLVII.

Mál er mér at rípa
 Roþnar brautir,
 Láta favlvan íó
 Flvgftig tropa.
 Scal ec fyri vestan 68)
 Vindhíalms brúar 69)
 Ápr salgofnir
 Sigrþióp 70) veki.

Þeir HELGI rípo leið sína enn
 þær fóro heim til böiar. Annan
 aptan let SIGRÚN ambot halda vörp
 á havginom. Enn at dagferi er
 SIGRÚN com til haugfins — Hon
 qvap.

a) T. hvítá.

Vel mane, vel sero
In Sevanis montibus,
Cum in exanimis
Brachiis dormis,
Candida in tumulo
HOGNII nata!
Et tamen in vivis es
Regibus edita!

XLVII.

Est mihi tempus equitandi
Per rutilas vias,
Calcandus erit equo pallido
Callis volaticus;
Eundum est mihi ab occidente 68)
Aërii pontis 69),
Antequam gallus aulicus
Gentem victricem 70) excitaverit.

HELGIUS *et illi equis vecli iter per-*
secuti sunt, istæ autem domum ive-
runt. Altero vespere SIGRUNA aucil-
lam in tumulo excubiâs agere jussit.
Nocte autem irruente, cum SIGRUNA
ad tumulum venit — illa (ancilla) ce-
cinit:

XLVIII.

68) Forsan etiam: occidentem versus — spēðra enim (secundum superstitionem et veterum et recentiorum) diei orientis lucem tolerare nequiverunt.

69) *Bifröst* s. Iris, secundum mythologiam borealem pons est inter cælum & terram.

70) *Herodes* nempe *Valhallæ* incolas.

XLVIII.

Comin væri nú
 Ef coma hygpi
 SIGMUNDAR BVTI
 Frá favlom OPINS.
 Qvep ec grams pinnig
 Grennaz vanir
 Er á asclimom
 Ernir sitia
 Oc drifr drótt avll
 Draumpínga til.

XLIX.

Ver þú egi sva ör ð)
 At ein farir
 Dis scioldúnga
 Draughúsa til
 Verpa avfigari
 Allfr á nótton
 Daupir dólgar a) mæx b)
 Enn vin daga liósa.

SIGRÚN varp scammlíf af harmi
 oc trega. Þat var trúa í fornescio
 at menn væri endrbornir 71), enn
 þat er nú cavllvþ kerlínga villa.

8) Forsan legendum er 3: demens.

b) Mbr. omittit.

71) Hocce etiam dogina commune habuerunt
 atavi nostri cum Pythagoræis Græcorum ac
 Brachmanis Indorum (et antiquis et hodie-

XLVIII.

"Jam venisset,
 Si venire vellet,
 SIGMUNDI filius
 Ex adibus OTHINI;
 Rationes cum expelandi
 Diminui censeo,
 Cum in arborum ramis
 Aquile sedeant,
 Et omnis populus frequentet
 Somniorum comitia.

XLIX.

Ne tam vesana sis,
 Ut solivaga vadas,
 Regia heroïna!
 Ad lemurum tuguria;
 Omnes hostiles manes, femina!
 Robustiores evadunt
 Noctu quam
 Lucidis diebus.

SIGRUNA, dolore et desiderio af-
 flicta, brevi è vita discessit. Opinio
 fuit antiquitatis, quod homines rege-
 nerarentur 71); jam autem ista anilis

HELGI

a) Mbr. dólmenn 3: homines hostiles.

nis). Cfr. Obs. 14. ad carmen proxime pre-
 cedens.

116 HELGA-QVIDA HUNDÍNGSBANA II.

HELGI OC SGRÚN er callat at væri endrborin. Hét hann þá HELGI HADDÍNGIASKAPI enn hon KARA HALFDÁNAR DÓTTIR, sva sem qvedit er í KARO LIÓÐOM 72); oc var hon Valkyria. *error habetur. Dicuntur HELGIUS et SIGRUNA regenerati fuisse. Tunc is vocabatur HELGIUS HADDÍNGIASKAPI, sed illa KARA, HALFDANIS filia, uti in Kareo Carmine 72) refertur, et hæcce etiam nympa bellica fuit.*

---

72) Ut antea innui, carmen istud jam diu deperditum censeo.

SINFIÖTLA · LOK.

FRA
DAVPA SINFIÖTLA
EÐR

I) SINFIÖTLA - LOK a).

SIGMUNDR VÖLSÚNGS-SON var konúngur á 2) FRACKLANDI b) sem ádr er sagt. c) SINFIÖTLI var ellztr hans sona, annarr HELGI. Þridi HAMDÍR. d) BORGHILDOR kona SIGMYNDAR átti bróþor er het GUNNARR. e) En SINFIÖTLI stúipsonr hennar oc GUNNARR bápo f) einnar kono bápir, ok fyr

DE
MORTE SINFIÖTLI,
SIVE

I) SINFIÖTLI FINIS.

SIGMUNDUS VOLSUNGI filius rex erat in FRANCONIA, 2) quemadmodum antea memoratum est. SINFIÖTLIUS erat natu maximus filiorum ejus, alter HELGIUS, tertius HAMDÍR. BORGHILDA uxor SIGMUNDI fratrem habuit nomine GUNNAREM; at SINFIÖTLIUS, privignus BORGHILDE, et GUNNAR eandem ambo feminam in matrimonium ambiebant, atque ea de causa SIN-

pá

a) Mbr. posteriorem hunc monumenti nostri titulum om.

b) S. i Fracklandi.

c) S. sem ádr er sagt, addit.

d) S. & Volsunga f. Hámúndr.

e) Mbr. & Vols. s. Gunnar omittunt.

f) S. airnar, perperam.

---

1) *Sinfiötla - Lok* 3: Sinfiötlii occasus: pericope prosaica, quæ similis & cognati cum carminibus argumenti heic locupletandæ historię causa inseritur.

2) Cave h. l. intelligas Galliam, tunc temporis non Francis sive Gothis, sed Gallis sive Celtis habitatam. Franciam sive Frackland terram circa Rhenum dixerunt, ubi Gens Volsungica regnavit.

pá sök drap SINFIÖTLI hann. En er han kom heim pá g) baþ BORGHILDOR hann fara á brott. En SIGMVNDR baup henni fébætor ok þat varþ hon at þiggja. 3) En at erfino bar BORGHILDOR avl. hon 4) tók eitr mi-
kit horn fyllt h) ok bar SINFIÖTLA. En er han fá í hornit. i) skilldi han at eitr var f, ok k) mælti til SIGMVNDAR. 5) giöróttir er l) dryckrinn. SIGMVNDR tók hornit oc drack af. 6) Sva er sagt at SIGMVNDR var hardgörr

FIÖTLIUS GUNNAREM interfecit. Ubi autem ille domum venit, BORGHILDA eum jussit domo abire. At SIGMUNDUS ei satisfactionem pecuniariam obtulit, quam accipere coacta est. Sed inter epulas GUNNARIS funebres BORGHILDA potum convivis ministravit 3) et sumsit venenum ingens, cornu plenum 4), atque SINFIÖTLIO adtulit. Is autem cum potum in cornu inspiceret, intellexit venenum inesse, et loquebatur SIGMUNDO: 5) virulenta est potio. SIGMUNDUS cornu cepit et ebibit. 6) Narratur SIGMUNDUM adeo robusta va-

at

g) S. þá om. & mox: á brott fara.

h) S. oc tók eitr mikid fult horn.

i) Mbr. skilþi. þ post consonam in eadem syllaba rarius.

k) S. sagði.

l) Mbr. drickrinn ai, vix ullo sensu.

- 3) Matres & filias familias in symposiis & conviviiis cibos apposuisse & pocula circumtulisse historiæ veteres pluribus docent exemplis vid. Hkr. I. Cap. 50.
- 4) Tök-horn q. d. tantum potus venenati paravit, quantum calix corneus cepit, vel potu venenato cornu implevit.
- 5) Giöróttir. Magnus verit virulentus, rectius sec. literam faculentus, turbidus. vid. Glossar. *Sinfiötlius* enim vel maxime potum esse veneno mixtum intelligens levandæ invidiæ causa leniori vocabulo usus est.
- 6) Non ergo hoc nomine solus celebris rex Ponti Mithridates, qui teste Plinio, invictum se adversus venena fecit, venena subinde bibens.

Sigmundi & filiorum sustinendi veneni virtutem & habitum silentio præterit *Volsunga* f. Verum hanc traditionem se novisse indicat *Bragius* poeta versu Edda Snorronis servato, ubi *Volsunga* drecka potio volsungica venenum potice appellatur.

Cum ab hamo ejus qui veteris

Gigantis viros provocavit

Ad luctam, anguis veneni

Tortuosus pependit.

Sermo est de serpente venenato *Midgardsormr* dicto, quem Thor piscaturus hamo cepisse dicitur.

þá forns litar flotna

A sangboda angli

Fröcku áll of hrockin

Hick Volsunga drecka.

at *m*) hvarki mátti hánom eit granda vtan ne innan. en allir synir hans stóþvzC eit á havrvnd *n*) vtan. BORGHILDR bar annat horn SINFJÖTLA. *o*) ok þaþ drecka. *p*) ok fór allt sem fyrr. Ok enþ ip þriþia sinn bárh hon hánom hornit. ok þó ámælis - orþ med. ef han drycki eigi af. Han mælti enn sem fyrr við SIGMVND. en *q*) han sagdi. látv grön sfa pá sonr. SINFJÖTLI drack ok var *r*) þegar dævþr *7*). SIGMÚNDR bar hann *8*) lángr leidir í fángr fer. ok kom at firþi einom mióvóm ok löngom. ok var þar skip eitt lítiþ ok maþr einn á. Han baþr SIGMVNDI far of *s*)

letudine fuisse praditum, ut venenum ei nocere nequierit nec extus nec intus; omnes autem filii sui sine noxa tolerabant venenum in corpore extrinsecus. BORGHILDA alterum cornu tulit SINFJÖTLIO, et jussit eum bibere, resque omnino ut antea cessit. Atque etiam tertia vice regina illi cornu adtulit, et quidem cum convicio, nisi ebiberet. Ille, quemadmodum antea, loquutus est ad SIGMUNDUM; at SIGMUNDUS dixit: fac ergo, mi fili, ut labium colat potionem. SINFJÖTLIUS bibit, atque extemplo exanimatus est 7). SIGMUNDUS eum longam viam in gremio suo gestavit, 8) et venit ad unum sinum angustum et longum; ibique erat una navicula exigua, et in ea unus homo. Is pollicitus est SIGMUNDO vecluram trans sinum. Ubi autem firþinn.

m) S. hanim.

n) S. hörund, per ö.

o) S. bar Sinfjöla annad horn.

p) S. oc — — drecka om.

q) Mbr. enn om.

r) Mbr. vard.

s) S. yfir.

- 7*) De morte Sinfjötlii pluribus narrat Volsungorum historia, unde multa huc spectantia Magnus adjecit, quæ vero ut supervacua huc transscribere non visum est, cum harum rerum amantibus ipsam historiam in plerisque libraribus obviam adite & consulere liceat.
- 8*) Quamvis nec hic, nec in Volsungorum historia quicquam de causa & scopo legamus, cur

Sigmundus funus filii deportaret, dubium non est quin hoc fecerit locum quesiturus, ubi Sinfjötlium tumulo conderet. Quis vero ad prisca tempora & mores animum adjiciens non miretur summæ tunc potestatis humilem conditionem, cum ignobilia, ne dicam servilia ejusmodi officia, famulis, ministris, servis demandanda ipsi reges suscipere non vererentur.

fiörþinn. En er SIGMUNDR bar líkit út á skipit. þá var bátrinn hlaðinn *ε*). 9) Karl mælti at SIGMUNDR skyldi fara fyr inn á fiörþinn *υ*). Karl bratt út skipino ok hvarf þegar. SIGMUNDR konúgr dvaldiz lengi i Danmörk *χ*) i ríki BORGHILDAR span er han feck hennar. Fór SIGMUNDR þá svr i FRACKLAND til þefs ríkis er han átti þar. 9) Þá feck han HIÖRDÍSAR EYLIMA-DÓTTOR. Þeirra son var SIGVRÞR. 10) SIGMUNDR konúgr fell i orrosto, fyr HUNDÍNGSSONOM. En HIÖRDÍS giptiz þá ALFI syni 11) HIÁLPREKS konúgs. Ox SIGVRÞR þar vpp i barnæsko. SIGMUNDR ok allir synir hans vóro lángt

SIGMUNDUS corpus [filii] in navim exportavit, tum plenè oneratum fuit navigium. 9) Ille homo dixit SIGMUNDO, ut præiret ad sinum intrò; idem navem extrusit, atque statim disparuit. SIGMUNDUS rex diu ætatem egit in DANIA, et quidem in regno BORGHILDE, postquam eam in matrimonium acceperat. Deinde autem austrum versus in FRANCONIAM iit ad id regnum, quod ibi possedit. Tunc in matrimonium nactus est HIÖRDISAM EYLIMII filiam. Eorum gnatus erat SIGURDUS. 10) Rex SIGMUNDUS occubuit in prælio, casus ab HUNDINGI filiis. At HIÖRDISA tunc iniit matrimonium cum ALFO, HJALPREKI (Chilperici) 11) regis filio., Atque SIGURDUS illic in pueritia adolevit. SIGMUNDUS et omnes ejus filii omnibus aliis hominibus

VM

ε) S. Skipit hláðiz.

υ) S. Sundir, fretum.

χ) S. Danmörki, mendose.

9) S. þar, om.

- 9) Quid hæc obscura nimis & jejuna relatio sibi velit, nemo facile divinarit. In Volsungorum historia Sigmundus, postquam corpus filii exanimum portitor tradiderat, domum rediissè & exosam uxorem repudiassè dicitur.
- 10) Una cum Sigmundo Hiördisam uxorem ambiit *Lingvius*, Hundíngi regis filius, cum vero pater *Eylimius* optionem filie daret; utrum

ex duobus maritum sibi eligeret, virgo Sigmundum ætate licet proæctum prætulit, quod ægre ferens *Lingvius* rivalem bello invasit & fudit. Hinc diutina inter Sigmundi Hundingique filios dissidia & cædes enata sunt.

- 11) Volsungorum historia hunc Danie regem vocat *Halsfræcm*, qui sine dubio princeps *heresiciarius* sive *superficiarius*.

vm fram alla menn apra vm afi ok
 vöxt ok hvg ok alla atgervi. Si-
 gvrþr var þó z) allra framarfr. ok
 hann kalla allir menn í forn-fræpom
 vm alla menn fram ok gavfgaftan
 her-konúnga.

*antecellebant et robore et statura, et
 animi magnitudine, omnibus hu-
 manis ornamentis. SIGURDUS tamen
 erat omnium eorum præstantissimus,
 atque illum omnes omnibus hominibus
 antecelluisse prædicant in antiquita-
 tibus, et super alios reges militares
 inclytum fuisse.*

z) Mbr. þá, non bene.

GRÍPIS - SPÁ

EDR

QVIDA

SIGURDAR FAFNISBANA

IN FURSTA.

QVIDA
SIGVRDAR FAFNISBANA a)
EN FYRSTA,
EDR
GRÍPIS-SPÁ,
[INNÁNGR.]

ODA
SIGURDI FAFNERICIDÆ
PRIMA,
SIVE
GRIPERIS VATICINIUM.
[INTRODUCTIO].

GRÍPIR hét (son r) EYLIMA b), brópir HIÖRDISAR, han rep löndom, ok var allra manna vitrastr ok framvís, SIGURDR reip einn saman c), ok kom til hallar GRÍPIS. SIGURDR var aukendr, han d) hitti mann at máli úti fvr havllinni. Sá nefndiz GEITIR, þá qvaddr e) SIGURDR hann máls ok spyrr.

GRIPER dictus est filius r) EYLIMIT, frater HJORDISÆ. Ille regionibus imperabat, atque omnium hominum sapientissimus erat et presagus. SIGURDUS solus equo profectus est, et venit ad regiam GRIPERIS. Erat autem [formā] præter ceteros insignis. Illi occasio oblata est hominem adloquendi ante fores aulae; is nominatur GEITER. Tum SIGURDUS eum eloquium poposcit, et interrogat.

I.

- a) S. fabnis s. fobnis. Prefat b) In membrana nostra semper sicut in *Volf. f.* et carmine *Hindlulióð Eylimí* scribitur, codex vero S. habet *Eilimi* et mantissa historiae Olai Trygvini *Eilymi*, quod non probamus. c) S. *Einfamann*, malé.
d) Mbr. *hann* perperam omittit. e) S. *quafi* non bene.

Prefatio. 1) *Eylimia*?, *Warwithi* regulus, docente *Suhmí* circa finem seculi 4ti floruit. *Warwith* Cimbricæ septentrionalis villa, hodie dicitur *Varde*, in dioecesi Ripensi. *Eylimii* filius fuit *Griper*, filia *Hiördisa*, quam uxorem duxit ultimam *Sigmundus*, *Volungi* filius,

Hunsingowia in Belgio rex, et ex ea filium suscepit *Sigvdm Fabnericidam*. *Griper*, *Sigurdi* avunculus, patris loco *Warwithi* regnavit. Vide nostri *Suhmii* *Hist. danicam*. Tom. I. pag. 193, alibi.

I.

Hverr byggir hér

2) Borgir þessar.

Hvat f) Þann 3) Þjóp-konúng
þegnar nefna.

g) GEITIR QVAD.

GRÍPIR heitir

Gvma stíóri

Sá er fastri raþr

Fold ok þegnom.

II. SIGVRDR QVAP.

Er horfkr konúngr

Heima í landi.

Mvñ fá gramr víp mik

Gánga at mæla.

Máls er þvrfi

Maþr ókuþr h)

Vil ek flíótliga

Finna GRÍPI.

III. GEITIR QVAP.

Þess mvñ glaþr konúngr

GEITI spyria

Str. I. f) *Hvat pro hvé codex uterque habet.*

g) Mbr. personas interloquentes hic et alibi negligit.

Str. II. h) Mbr. *ókunnugr*, minus antique.Str. I. 2) *Borg*, castellum, it. urbs vallo munita.Str. II. 3) *Þjóðkonúngur* dan. *Overkonge*: rex
supremus toti genti, et gentis; regulis impe-

I.

*Quis inhabitat hic**2) Arces hasce?**Quid eum populi regem 3)**Homines nominant?*

GEITER DIXIT.

*GRIPER vocatur**Hominum gubernator**Is, qui firmam regit**Tellurem et cives.*

II. SIGURDUS AIT.

*[An] sapiens rex est**Domi in regno?**An rex ille mecum**Ibit colloqui?**Colloquii indigus est**Homo ignotus;**Cupio properè**Convenire GRIPEREM.*

III. GEITER CECINIT.

*Id comis rex**GEITEREM percontabitur:*

Hverr

rans: hic honoris causa de *Gripero* rege be-
neficiario usurpatur.

Hverr fá maþr fe
Er máls qvedr GRÍPI,

SIGVRDR QVAP.

SIGVRDR ek heiti
Borinn i) SIGMYNDI.
En HJÖRÐÍS er
4) Hilmis móþir,

IV.

Þá geck GEITIR k)
GRÍPI at segja.
Hér er maþr úti
Okvþr kominn.
Han er starligr
At álitu,
Sá vill 5) fylkir
Fynd þinn háfa.

V.

Gengr or skála
Skatna drottinn
Ok heilfár vel
Hilmi komnom.

*Quis homo ille sit,
- Qui GRIPERIS colloquium postulat.*

SIGURDUS CECINIT.

*SIGURDUS ego adpellor,
Prognatus SIGMUNDO;
At HJÖRDISA est
4) Regis mater.*

IV.

*Tunc ibat GEITER
GRIPERIS narrare:
Hic foris adest
Ignotus advena;
Is excellens est
Ad adspēctum;
Vultque, rex 5),
Conventum tuum obtinere.*

V.

*Prodit ex aula
Populi dominus
Et salutat honorificè
Regem advenam.*

Þigg

Str. III. i) S. male *borin* quod est genus foem.
Str. IV. h) S. *Geisi* nōminandi casu.

Str. III. 4) *Hilmir* i. e. protector, poetica regis
appellatio, quatenus regum filiis & militiae

ducibus communis, etiam jure datur Sigurdo
a regibus oriundo.

Str. IV. 5) *Fylkir* rex, hic dux, princeps.

Þigg þú her SIGVRÐR.
 6) Veri l) sámfra fyrir.
 En þú GEITIR tak
 Vip m) GRÁNA siálfom,

VI.

Mæla námo
 Ok mart hiala
 Þá er ráð-spakir
 Reckar fvnduz.
 Segþv mér ef þú veizt
 Móþvr-bróþir
 Hve mýn SIGVRÐI
 Snúna áfi.

VII. GRÁPIR QVAP.

Þú mvnt maþr verða n)
 Mæztr o) vnd sólo
 Ok hæztr borinu
 Hveriom jöfri.
 Giöfvil af gvlli p)
 En gleyggr fvgar.
 Itr álití
 Ok í orþom spakr.

Str. V. l) S. vari.
 o) S. meþr maximus.

m) S. grána per a tenne.
 p) S. gollí.

Accipe hic SIGURDE!
 6) *Decuerat prius;*
Tu autem, GEITER, excipe
GRANUM (Griseum) ipsum.

VI.

Sermonem habuerunt
Et multa fabulati sunt,
Quando consilii prudentes
Viri conveniebant.
Dic mihi, si nosti,
Avuncule!
Quomodo SIGURDO
Vertet ævum?

VII. GRIPER CECINIT.

Tu existes vir
Præstantissimus sub sole,
Et supremus natus
Omnium regum;
Largus auri,
At parcus fugæ,
Eximius adpectu
Et in verbis sapiens (eloquens).

VIII.

Str. VII. n) S. vera.

Str. V. 6) Þiggia accipere, non respuere rem
 ablatam: hic absolute: *hospitium sumere,*

sensu perquam raro. — Vari-fyr q. d. uti-
 nam me prius convenisse.

VIII. SIGVRDR QVAÐ.

Segdv gegn konúngr
 Gérr q) enn ek spyria
 r) Snotvrr sigvrþi
 Ef þú síá þickiz.
 Hvat mǫn fyrst göraz
 7) Til farnadar
 Þá er or garþi emk s)
 Genginn þínom.

IX. GRÍPIR QVAÐ.

Fyrst mǫntv t) fylkir
 Favþvr vm hefna
 8) Ok EYLIMA
 Allz harms reka
 Þú mǫnt harþa
 HUNDINGS - SONO
 Snialla fella
 Mǫndv sigr hafa.

X. SIGVRDR QVAÐ.

Segdv ítr konúngr
 Ættingi mér

VIII. SIGURDUS CECINIT.

Dic cordate, rex!
Amplius, quam ego perconter,
Sapiens SIGURDO,
Si te videre autumas:
Quid primum eveniet
Ad 7) prosperum successum,
Postquam e domo
Egressus sum tuá?

IX. GRIPER CECINIT.

Primum tu, rex!
Patrem quidem ulciscere,
Atque 8) EYLIUM
Omne damnum vindicabis;
Tu item asperos
HUNDINGI filios
Fortiter prosternes,
Victoriáque potieris.

X. SIGURDUS CECINIT.

Dic, egregie rex,
Cognate! mihi

Heldr

Str. VIII. q) S. görr.

r) Mbr. & S. snorr, Magnus snorrur prætulit.

s) S. emk ad versum strophæ ultimum.

Str. IX. t) S. manto.

Str. VIII. 7) *Til farnadar*, ad profectum s. processum feliciorum.IX. 8) *Oc-reka*: et Eylimio illatas injurias plene ulcisceris i. e. ultionem sumes a *Lingvio*.*Hundingi* filio, qui Eylimium avum suum maternum una cum patre Sigundo, prælio vicit & occidit.

Heldr horfkliga
 Er vjþ *u*) hvgat mælom.
 Sérþv SIGVRÐAR
 Snör Braygd fvr *v*)
 Þav er hæzt fara
 Vnd himin-skavtom.

xi. GRÍPIR QVAP.

Mvndv einn vega
 Orm inn frána
 Þann er grápvrgr *x*) liggir
 A GNÍTA-HEIDI.
 Þú mvnt bádom
 At bana verþa
 9) REGIN ok FAFNI.
 Rett segir GRÍPIR.

xii. SIGVRDR QVAP.

Avþr mivn ærinn *y*)
 Ef ek eflik fva *z*)
 Vfg með virþom
 Sem þú víst segir.
 Leip at hvgá
 Ok lengi seg

*Quam prudentissimè,
 Quando nos anirritùs loquimur:
 An tu SIGURDI
 Acria facinora prospicis,
 Quæ in summo ferantur
 Sub cæli cardinibus?*

xi. GRIPER CECINIT.

*Tu solus occides
 Anguem illum coruscum,
 Qui vorax incubat
 In GNITIANIS tesquis.
 Tu amborum
 Necis auctor existes,
 9) REGINI et FAFNERIS;
 Verum loquitur GRIPER.*

xii. SIGURDUS CECINIT.

*Opes erunt copiosæ,
 Si ita patravero
 Cædes inter homines,
 Quomodò tu pro certo dicis.
 Adverte animum,
 Et prolixè narra,*

Hvat

Str. X. *u*) S. hogar.*v*) S. fyrir. Mågnæus legendum censet fyri.Str. XI. *x*) S. gráðigr nec male.Str. XII. *y*) S. ærin male gen. foem.*z*) S. fvo giðr æc ita fecero.

 XI. 9) *Reginn*, dativo casu: analogicé *Reiginni* s. *Regni* dixeris.

Hvat mǫn enn vera
Æfi minnar.

Quid porrò euenturum
Ævo meo?

XIII. GRÍPIR QVAP.

Þú mǫnt finna
FAFNIS bæli
Ok vpp taka
Avp inn fagra,
Gvlli hlæpa
A GRÁNA bógo
Rípr þú til GRÚKA
Gramr 10) víg-rísin.

XIII. GRIPER CECINIT.

Tu invenies
FAFNERIS cubile,
Atque tolles
Opes splendidas;
Auró onerabis
GRISEI armos (latera).
Equitas ad GJUKIUM,
Rex 10) victoriæ laudibus eminens.

XIV. SIGVRDR QVAP.

Enn skaltv hilmi þ)
I 11) hvgaz-ræpo æ)
Fram-lyndr a) jöfvr
Fleira segja,
Gestr em ek GRÚKA
Ok ek geng þarþan
Hvat mǫn enn vera b)
Æfi minnar.

XIV. SIGURDUS CECINIT.

Porro regi, quæso,
In 11) sincero colloquio,
Provideo rex!
Plura dicas.
Hospes sum GJUKII,
Atque inde abeo;
Quid porrò eveniet
Ævi mei?

XV.

Str. XIV. þ) q. d. mihi.
a) S. framlyndr mælc.

æ) ihugaz una voce mbr. & S.
b) S. verda.

XIII. 10) *Vig-rísin*, cadibus insignis, gloriosus.

XIV. 11) *Hugedr*, adject. audax, animosus

huic loco non convenit, sed subst. *hugedr* favor, amicitia, studium: i *hugadr* redus, in amico & familiari colloquio.

XV. GRÁPIR QVAÐ.

Sefr á fialli

12) Fylkis dóttir

Biðrt í brynio

13) Eptir bana HELGA.

Þú mvnt havggva

Hvðslo sverpi

Brynio ristla

Mep 14) bana FAFNIS.

XVI. SIGVRDR QVAÐ.

Brotin er brynía.

Brúþor mæla tekr

Er vaknaþi

Víf or svefni.

Hvat mvn snót at heldr

Vip SIGVRÐ mæla

Þat c) er at farnaþi

Fylki verþi.

Str. XVI. c) S. þá.

XV. GRIPER CECINIT.

Dormit in monte

12) *Regia filia,*

Lucida, lorica m induta,

13) *Post cædem HELGII.*

Tu feris

Acuto gladio

[*Et*] *loricam scindes*

14) *Percussore FABNERIS.*

XVI. SIGURDUS CECINIT.

Cum fracta (rupta) est lorica,

(*Et*) *femina loqui occipit,*

Postquam evigilabat

Ea somno.

Quid puella præstabile

SIGURDO loquetur,

Quod in prosperitatem

Regi cedit?

XVII.

XV. 12) *Fylkis dóttir regis filia; de Brynhilda Bud-
lii Saxonie regis filia loquitur. Illic ex hi-
storia mythica sciendum, quod Brynhildis
fuerit mulier belligera & bellona, quæ Othi-
ni auctoritate ex pugnantibus, his victori-
am decrevit, illis stragem & interneconem.
Accidit vero ut rex quidam senior Hjalmgun-
nar, cum Agnaro rege juniore manum con-
serturus adipiscendæ victoriæ promissum ab
ipso Othino impetraret; at Brynhildis hoc
non curans, Othini ingratis, cum rege juve-
ne fecit et victoriam ei dedit, quo deus non*

leviter offensus Brynhildam Bellonæ officio
submovit, & mox in monte *Hindarheidi*, ut
videtur prælii loco, armis nondum deposi-
tis, lethargo suppressit, donec Sigurdus su-
perveniens dissecta lorica et armis detrahis
illam expergefaceret.

- 13) *Eptir b. H. post Helgii cædem: hic Helgius
fuerit oportet heros quidam ex Hjalmgunnari
copiis, quas cum duce Brynhilda neci dedit.*
- 14) *Bana Fafnis i. e. gladio, quo serpens Fafnis
cæsus est.*

XVII. GRÍPIR QVAÐ.

Hon mǫn ríkiom *d)* þer
 15) Rúnar kénna
 Allar þær er aldir
 Eignaz vildo *e)*.
 16) Ok á mannz-túngo *f)*
 Mæla hverja
 17) Lif med lækning.
 Lifdv heill konúng.

XVIII. SIGVRDR QVAÐ.

Nú *g)* er því lokit
 Nvmin ero fráþi
 Ok em bravt þáþan
 Búinn at ríþa.
 Leid at hvgá
 Ok lengra seg *h)*
 Hvat mǫn meirr vera
 Minnar áfi.

XIX. GRÍPIR QVAÐ.

Þú mǫnt hitta

XVII. GRIPER CECINIT.

Ea opulentum te
 15) *Literas docebit*
Omnes eas, quibus viventes
Potiri cupierunt,
Et 16) humano sermone
Quovis eloqui
 17) *Unguenta cum medela.*
Salvus vive rex!

XVIII. SIGURDUS CECINIT.

Nunc hoc exactum est,
Perceptæ sunt literæ,
Atque ego inde
Paratus sum equitare;
Adverte animum
Et porrò dic,
Quid amplius eventurum
Ævi mei?

XIX. GRIPER CECINIT.

Tu offendes

18)

Str. XVII. *d)* Pro *ríkiom*.*e)* Mbr. *skýlda*.*f)* S. *munns*.Str. XVIII. *g)* Mbr. & S. þá, contra carminis leges, pro quo Magn. restituit *nu*.*h)* S. *sec* pro *seg*.XVII. 15) *Rúnir*, *literæ*, *scientiæ*, sicut apud Latinos.16) *Ok hverja*, et omnibus lingvis loqui: Brynhildam lingvarum fuisse peritissimam videmus.17) *Lif med lækning*: unguenta cum arte mendendi: *lif*, hoc loco, vita, *salvus Magnus* non bene interpretatus est, vid. *Lif*, *Lys* in Gloss.

18) HEIMIS *z*) bygdir

Ok glaþr vera

Gestr þióp-konúngs

19) Farit er SIGVRÞR

þatz ek fvr vissak *k*)

Skala fremr ena fva

Fregna GRÍPI.-

XX. SIGVRÞR QVAP.

Nú fær mér ecka

Orþ þazú *l*) mæltir.

Þvíat þú fram vm sér

Fylkir lengra.

Veiztv of mikit

Angr SIGVRÞI

Því *m*) þú GRÍPIR þat

Gerra segia.

XXI. GRÍPIR QVAP.

20) Lá mer vm æsko

Æfi *n*) þinnar18) HEIMERIS *habitacula**Et lætus eris**Hospes inclyti regis.*19) *Periit (desiuit) SIGURDE!**Quod prospiciebam;**Non fas est amplius, quam sic.**Percontari GRIPEREM.*

XX. SIGURDUS CECINIT.

*Nunc mihi adjert dolorem**Verbum, quod loquutus es;**Nam tu prospicis.**Rex! longius (ulterius).**Scis [fortè] nimiam**Calamitatem SIGURDO [eventuram],**Ideo, GRIPER! eam**Detrectas eloqui.*

XXI. GRIPER CECINIT.

20) *Positum mihi erat de juventa**Ætatis tue*

Liófast

Str. XIX. *i*) S. *Heymis.**m*) S. *hvj.**k*) S. *fyrir visfa.*Str. XXI. *n*) Mbr. *efi.*Str. XX. *l*) S. þaz þú.

XIX. 18) *Heimir*, domesticus, heic nomen proprium Reguli, qui Brynhildam educavit, conf. Str. XXVII.

19) *Farit-vissat* periit i. e. memoria excidit, didici, qui divinando antea novi, avunculus de Sigurdi fatis reliquis et ejus, quem præ-

vidit, infelici exitu ulteriorem prædictionem superfugit.

XXI. 20) *Lá-lita* eptir q. d. tue quidem juvenutis, non tam adultæ ætatis fata perspecta mihi sunt.

Liólaft fyrir
 Líta eptir.
 Rett emka o) ek
 Ráp-þpakr taliþr
 Ne in heldr framvífs.
 Farit þatz ek víflák p).

Liquidissimum ante oculos
Ad inspiciendum.
Non sum rectè
Consilii prudens habitus,
Neque etiam præagus;
Periit, quod noveram.

XXII. SIGVRÞR QVAD.

Mann veit ek eingi
 21) Fvr mold ofan q)
 Þann er fleira fé r)
 Fram enn þú GRÍPIR s).
 Skalattv leynd
 Þótt líótt t) fé
 Epa mein giöriz
 A mínom hag.

XXII. SIGURDUS CECINIT.

Hominem scio neminem
 21) *Supra pulverem terrestrem,*
Qui plura præsciat,
Quam tu, GRIPER,
Noli celare,
Etsi foedum sit,
Aut mali quid eveniat
Mæe conditioni.

XXIII. GRÍPIR QVAD.

22) Era med u) lavftom
 Lavgd afi þér

XXIII. GRIPER CECINIT.

22) *Non est cum labe (l. visio)*
Ætas tibi constituta;

23)

o) Mbr. *emk* affirmative.

p) S. þatz non bene.

Str. XXII. q) Mbr. *nedan*, ac si de mortuis loqvatur.r) S. *fér* in indicativo.s) S. *Gripi*.t) S. *lótt* inepte pro *logst* f. *laugst* mentitus es.Str. XXIII. u) S. *er* invito sensu.

XXII. 21) *Fyrir mold ofan* supra terram i. e. in-
 ter vivos.

XXIII. 22) *Era-þer* q. d. vitam ages inculpatam,
 non scelestam. Magnæus hic lectionem *er*
 pro *era* secutus, male vertit: est cum labe

& infortunio ætas tibi constituta: quod mi-
 nime probandum: Sigurdo enim hæc verba
 solatio dicuntur, cum sinistra ejus fata &
 infortunia propriæ culpæ non sint tribuenda.

23) Láttz inn strí þat
 Avþlíngr nemaz.
 Þvíat vppi mvn
 Meþan avld lifir
 Nad-els v) bopi
 Nafu þitt vera.

xxiv. SIGVRDR QVAP.

Verft hyggjom því
 Verþr at skiliaz
 SIGVRÐR vip fylki
 24) At so-görö x)
 25) Leip vísa þú
 Lagt er allt fvr y).
 Mærr z) mér ef þú vilt
 Móþor-bróþir.

xxv. GRÍPIR QVAP.

Nú skal SIGVRÐI
 Segia gerva
 Allz þengill mik
 Til þels neypir.
 Mvndv víst vita
 At vetki lýgr.

23) *Id tu, egregie
 Princeps! ne cures;
 Nam superevit,
 Dum seculum super est,
 Hastarum procellæ rector,
 Tuum nomen.*

xxiv. SIGURDUS CECINIT.

*Id gravissimum nostro animo accidit,
 Quod disjungi cogitur
 SIGURDUS ab rege,
 24) Re hæctenus deducta:
 25) Viam monstra [oro]
 (Omnia fató præstituta sunt).
 Illustris! mihi, si vis,
 Avuncule!*

xxv. GRIPER CECINIT.

*Nunc SIGURDO
 Narrabitur plend,
 Quando rex me
 Ad id cogit.
 Certè experière
 Nihil falsi hic dictum esse;*

26)

v) S. Naf-els una voce.
 y) S. fyrir melius fyri.

Str. XXIV. x) S. at svo görvo.
 z) S. mörr, quod etiam veteribus in usu.

23) *Láttu nemaz*: fac rex præstantissime hæc discas s. animo teneas, nema discere. Secus Magnæus: id tu ne cures, perperam.
 XXIV. 24) *At svo görö* re ita constituta i. e.

fatorum meorum noticia nondum acquisita s. donec fata mea sciam.
 25) *Leid vísa þu q. d.* fatorum mihi vias monstra.

26) Dægr eitt er þer
 Davþi atlaþr.

XXVI. SIGVRDR QVAP.

27) Vilkat ek reipi
 Ríks þjóþ-konúngs
 Góp ráp þ) at heldr
 GRÍPIS þiggja æ).
 Nú vill víst vita
 Þótt vilkit a) se
 Hvát á 28) lýnt b) SIGVRDR
 Sér fyr hondom.

XXVII. GRÍPIR QVAP.

29) Fljóþ er at HEIMIS
 Fagvít álitom.
 Hana BRYNHILDI
 Bragnar nefna.
 Dóttir BVDLA.
 En dýrr konúngr
 Harþ-úðikt c) man
 HEIMIR d) fædir.

26) *Ad certum temporis articulum
 est tibi*

Mors destinata.

XXVI. SIGURDUS CECINIT.

27) *Nolo iram
 Opulenti regis,
 Salutaria consilia potius
 GRIPERIS accipere [volo].
 Nunc cupit (cupio) certum scire,
 Etsi ingratum sit,
 Quid habeat SIGURDUS 28) manifesto
 Sibi præstitutum.*

XXVII. GRIPER CECINIT.

29) *Femina est apud HEIMEREM
 Splendida adspectu,
 Eam BRYNHILDAM
 Homines nuncupant,
 Filia [est] BUDLIH;
 At excellens rex
 Ingenio sævam puellam
 HEIMER nutrit (educat).*

XXVIII.

Str. XXVI. þ) Mbr. & S. *goðráðs* nullo sensu: Magnæus *goðráð* bene restituit.

a) Mbr. *segja*.

a) Ita uterque codex pro *vilgir* gratum, acceptum.

b) S. *fin* perperam.

c) *Harðugðik*.

d) *Heimis* male.

XXV. 26) *Dægr-atlaðr*: Etiam hæc solatio diða
 videntur eo sensu: tibi non secus ac aliis
 moriendum.

XXVI. 27) *Vilkat-konúngs*, sensus est: ne præ-
 cor ulterius sciscitanti succenseas.

28) *Synt* visum, prævisum, quod prævides.

XXVII. 29) Vide *Volf. f. Cap. 32*.

XXVIII. SIGVRDR QVAÐ.

30) Hvat er mik e) at því
Þótt mér se
Fögvr álitu
Fædd f) at HEIMIS.
Þat skaltv GRÍPIR
Görva g) segja.
Þvíat þú ávll vm sér
Örlög fyri h).

XXIX. GRÍPIR QVAÐ.

Hon firrir þik
Flezto gamni
Favgvr álitu
Fóstra HEIMIS.
Svefn þú ne sefr
Ne vm fákar dæmir.
Gára þú manna
31) Nema þú mey sér i).

XXX. SIGVRDR QVAÐ.

Hvat mvn til líkna
Lagt SIGVRÞI.

XXVIII. SIGURDUS CECINIT.

30) *Quid istuc ad me?*
Etsi virgo sit
Speciosa adspectu
Educata apud HEIMEREM:
Id tu, GRIPER!
Pland enunties;
Nam tu sanè omnia
Fata prævides.

XXIX. GRIPER CECINIT.

Ea privat te
Plurima voluptate
Adspectu nitida
HEIMERIS alumna:
Tu nec somnum capis,
Nec de negotiis loqueris;
Neque homines observas;
31) *Nisi virginem intuearis.*

XXX. SIGURDUS CECINIT.

Quid remedio erit
Destinatum SIGURDO?

Segdv

Str. XXVIII. e) Ita uterque codex, *mik* per *mér* inusitate.

f) Mbr. *fæd*, forsán errore calami.

h) Mbr. *fur* salvo metro.

g) S. *görla*, eodem sensu.

Str. XXIX. i) Sér, pr. *stáir*.

XXVIII. 30) *Hvat er mik at því*: insolens et perantiqua constructio, sensu licet aperto.

XXIX. 31) *Nema þú mey sér*: i. e. inter omnia

quæ agis, tractas, suscipis, animum ad virginem intendes s. nihil ages nisi de virgine cogites.

Segðv GRÍPIR þat
 Ef þú síá pickiz.
 32) Mvñ ek mey nã
 Mvñdi kavpa
 Þá ina favgro.
 Fylkis dóttor.

XXXI. GRÍPIR QVAD.

Ip k) mvnvp alla
 Eipa vinna
 Fvll -fastliga
 Fá mvnvp halda.
 33) Verip hefir þú GIÚKA
 Gestr eina nótt.
 Mantattv horfka
 HEIMIS fóstro.

XXXII. SIGURDR QVAD.

Hvert er þá GRÍPIR
 Get I) þú þess fvr mer.
 Sér þú 34) gépleysi
 I m) grams skapi
 Er ek skal vip mey þá
 Málom slíta

*Dic tu, GRIPER! illud,
 Si tibi id videre videris.
 32) An ego puellam nanciscar,
 [Et] marita dote emam,
 Fulgidam illam
 Regis filiam.*

XXXI. GRIPER CECINIT.

*Vos omnia
 Juramenta facietis
 Plenè [et] firmiter,
 Pauca servabitis.
 33) Tu fuisti Gjúkil
 Hospes unam noctem,
 [Cum] non recordaris eximiam
 Heimemis alumnam.*

XXXII. SIGURDUS CECINIT.

*Num quid igitur est? GRIPER!
 Id mihi perhibe:
 Vides 34) levitatem
 In regis animo?
 Quando ego erga puellam istam
 Pacta rumpam,*

Er

Str. XXXI. k) Id pr. þá, vos duo, sic er pr. þér vos, utrumque poetis satis usitatum.
 Str. XXXII. I) S. gestu. m) S. á grams sk.

XXX. 32) Num quæso mihi continget pretio virginem emere? Antiquitus cum quisquam uxorem duceret, munus socio stipulatum solvere tenebatur.

XXXI. 33) Verit-nótt i. e. post unicum i. e. primam noctem in aula s. ædibus Gjúkil transiit.

XXXII. 34) Gjúkyls inertis, ignavia, nequitia.

Er'ek allz-hygat
Unna þóttomc.

xxxiii. GRÍPIR QVAP.

Þú verþr síklingr
Fvr svikom annars.
35) Myndo GRÍMHILDAR
Gialda rápa.
Mvn biópa þér
Bíart-haddaþ man
Dóttor sína
36) Dregr hon vél at gram.

xxxiv. SIGVRDR QVAP.

Mvn ek víþ þá GUNNAR
Görva hleyti
Ok GVDRÚNO n)
Ganga at eiga.
37) Fvllqvani þá
Fylkir væri
38) Ef mein-tregar
Mer o) ángradit.

*Quam ego animitus planè
Amare mihi visus eram.*

xxxiii. GRIPER CECINIT.

*Tu, rex! excipieris
Fraudibus alterius,
35) Tibi GRIMHILDÆ
Consilia oberunt.
Offeret tibi
Candidè comata mulier
Filiam suam;
36) Ea intendit fallaciam regi.*

xxxiv. SIGURDUS CECINIT.

*An ego cum iis, GUNNARE [et fratre]
Instituam societatem,
Et cum GUDRUNA
Matrimonium inibo?
37) Tunc plenè uxoratus
Rex foret,
38) Si noxii dolores
Mibi molestiam non facesseroent.*

xxxv

n) S. Góþruno.

o) Uterque codex, *mar*, suspecte.XXXIII. 35) *Mundo-ráða*, hoc sensu: *Grimhilde* mala consilia tibi perniciem afferent.36) *Dregr-gram*: dolum struet regi.XXXIV. 37) *Fvllqvani þá-væri*, i. e. tunc rex se dignam s. sibi parem haberet conjugem(de se ipso Sigurdus loquitur). *Fvllqvani* hic mascul. in concreto, alias fere neutrum in abstracto sumitur.38) *Ef-ángradit*, q. d. si perjurii s. violatæ in Brynhildam fidei me non poeniteret.

xxxv. GRÍPIR QVAÐ.

Þik mva GRÍMHILDVR
 Görva véla
 Mva hon BRYNHILDAR
 Þipia fýfa
 Gvnnari til handa
 Gotna drotni p)
 Heitir þú 39) flíót q) för
 Fylkis mópor.

xxxvi. SIGVRDR QVAÐ.

Mein ero fyr hondom.
 Má ek líta þat.
 40) Ratar görliga
 Ráþ Sigvrðar.
 Ef ek skal mærrar
 Meyiar þipia
 Ödrom til handa
 Þeirrar ek vnna vel r).

xxxvii. GRÍPIR QVAÐ.

Er mvaþ allir
 Eipa vinna
 Gvnnarr ok Havgni
 Ok s) þú gramt þipi.

Str. XXXV. p) Uterque codex pr. *drottni*.
 Str. XXXVI. r) S. er ec unna vel.

XXXV. 39) *Flíótliga* i. e. temere, inconsulto,
 imprudenter.

xxxv. GRIPER CECINIT.

Te GRIMHILDA
Penitus dolis circumveniet;
 Ea BRYNHILDAM
Petere te hortabitur
 GUNNARO (uxorem)
Hominum domino;
 Tu [que] 39) cito promittes iter
 Regis matri.

xxxvi. SIGURDUS CECINIT.

Mala impendent,
Id ego videre possum,
 40) *Corruit prorsus*
 Sors SIGURDI,
Si ego illustrem
Virginem poscam
Alteri in conjugium,
 [Et quidem] eam, quam multum amavi.

xxxvii. GRIPER CECINIT.

Vos omnes
Juramenta dabitis,
 GUNNAR et HÖGNIUS,
Atque tu, rex! tertius;

þvi

q) Mbr. *flíótliga*, contra metri numerum.
 Str. XXXVII. s) Mbr. *enn*.

XXXVI. 40) Ratar pr. *hratar* corruct, pessum
 ibit.

Hví at 41) litom víxla,
Er á leip erop
GVNNARR ok þú
GRÍPIR lýgr eigi.

XXXVIII. SIGVRDR QVAD.

Hví gégnir pat.
Hví skvlom skipta
Litom ok látom
Er á leip erom.
Þar mvn slárapí
Fylgia annat
Atallt τ) meþ avllo.
Enn segdy GRÍPIR.

XXXIX. GRÍPIR QVAP.

42) Lit hefir þú GVNNARS
Ok læti hans
43) Mælsko þína
Ok megin-hyggior u).

Str. XXXVIII. τ) S. at als perperam dividit.

Nam (ergo) 41) colores mutabitis,
Postquam iter ingressi estis,
GUNNAR et tu;
GRIPER non mentitur.

XXXVIII. SIGÜRDUS CECINIT.

Quò illud adinet?
Cur commutabimus
Colores et gestus?
Quando iter insistimus.
Eam rem fallacia
Nova haud dubie sequetur,
Vehemens omnino.
Dic porro GRIPER!

XXXIX. GRIPER CECINIT.

42) Tu colorem praefers GUNNARIS
Atque gestus ejus,
43) Eloquentiam tuam [tenes]
Et maximam partem [tua] animi
sensus:
Mvndv

Str. XXXIX. u) Higgiur male.

XXXVII. 41) *Litum víxla*, ex priori henjstichio, subintellige *munnt* i. e. vultus, formas, corpora mutabitis: quippe fieri posse credidit antiquitas ut quisquam magicis artibus alterius formam, speciem, corpus ad tempus adscisceret et harum transformationum plurima in reliquiis monumentis exempla posteritati tradidit.

XXXIX. 42) *Lit-haur* i. e. speciem ejus & egerendi modum suscipies. *Læt et læti* mores, gestus, gerendi corporis ratio s. modus.

43) *Mælsko-hyggior*: tuam ipius loquelam et sensus. Homines, qui alter alterius formas induerunt, quod ad corporis, non item animi affectiones mutari credebantur.

Mvndv fastna þér
 Fram-lyndada
 Fóstro HEIMIS,
 Sér vætr v) víþ því.

XL. SIGVRDR QVAP.

44) Verft hyggiom því
 Vánder x) munk heitinn
 SIGVRÐR meþ seggiom
 At so-göro.
 Vilda ek eigi
 Véлом beita
 Jöfra brúpi y)
 Er ek ætta veitk z).

XLI. GRÍPIR QVAP.

Þú mvnt hvsla
 Hers oddviti
 Mærr hiá meyio
 Sem þín möpir se.
 Því mvn vppi
 45) Mepan avld lifir
 Þiópar-þengill
 Þitt nafn vera.

*Tibi despondebis
 Promtam animis
 HEIMERIS alumnam;
 Isti rei nemo providet.*

XL. SIGURDUS CECINIT.

44) *Pessimè id cor mihi urit,
 [Quod] ego malus censebor
 SIGURDUS inter viros,
 Re ita confectâ.
 Nollem sanè
 Fraudes intendere
 In regiam fæminam,
 Quam [omnium] summam nosco.*

XLI. GRIPER CECINIT.

*Tu cubabis,
 Copiarum imperator
 Castus cum virgine,
 Tanquam tua mater sit:
 Ergo superabit,
 45) Dum seculum [hominum] vivit,
 Populi princeps!
 Tui nominis gloria.*

XLII.

v) S. vattí.

Str. XL. x) S. *monc*, quod et usus tuetur.y) S. *brúdr* necoterice.z) S. *æfta veit*.

XL. 44) *Verft-foa göro*: Sigurdus, si Brynhildam deseruerit, forte veretur, ne de sua in illam perfidia & perjuriis male audiat.

XLI. 45) *Medan öld lifir*: donec erunt homines. i. e. in secula, in omne tempus.

XLII.

Saman mvno brvllavp

Bæpi drvckin

SIGVRÐAR ok GUNNARS

I favlom GRÚKA.

46) Þá hamom víxlit

Er it þ) heim komit.

47) Hefir hverr fvr því

Hyggio sína æ).

XLIII. SIGVRDR QVAP.

Mvn 48) gópa qván

GUNNARR eiga

Marr med mönnonn.

Mer segdv GRÍPIR a).

Þó - at hafi þriár nætor

Þegns brúþvr hiá mér

Snar - lynd soffit.

Slíks ervþ dömi.

XLIV.

Hve mvn at yndi

Eptir ve: þa

Mægd med mönnonn

Mér segdv GRÍPIR.

XLII.

*Convivia nuptialia**Ambo simul celebrabuntur*

SIGURDI et GUNNARI

*In adibus GJUKIL.*46) *Tunc formas permutatis,**Cum domum rediistis.*47) *Utitur nihilo minus uterque**Suis animi sensibus.*

XLIII. SIGURDUS CECINIT.

*An 48) probam uxorem**GUNNAR in conjugio habebit**Insignis inter homines?**Mihi id dic, GRIPER!**Etsi tres noctes**Vivi sponsa mecum,**Animo alacris, cubavit.**Talis rei non extant exempla.*

XLIV.

*Quomodo deliciis**Postea cedit**Adfinitas inter viros.**Id mihi dic, GRIPER!*

49) Mvn

Str. XXII. b) S. iz om.

a) S. hyggiur sínar.

Str. XLIII. a) S. gripi.

XLII. 46) Þá-víxlit: Tunc formam iterum mutabit. Hæm in-luvium, involucrem; hic, ut alias sæpe, idem ac *litr* forma, facies.

47) Hefir-sína. cfr. notam 43.

XLIII. 48) Góða qvan bonam uxorem i. e. viri sui amantem.

49) MvN GvNNARI
Til gamans rápit
Sþan verpa
Epa síálfom mér.

XLV. GRÍPIR QVAÐ.

Minnir þik eipa.
Máttv þegia.
50) Þó antv GvDRÚNO
Góðra rápa.
51) En BryNHILDvR þickiz
Brúþvr var géfin.
Snót þíþ vélar
Sér b) at hefndom.

XLVI. SIGVRDR QVAÐ.

Hvat mvn at bótom
Brúþvr sí taka
Er vélar vér
Vífi gerþóm.
Hefir snót af mér
Svarna eipa
Enga efnda
En vnat lítit.

Str. XLVI. b) S. unnar líþiz sine sensu.

49) Num GUNNARIS
Voluptati consultum
Deindè fiet,
An mei ipsius?

XLV. GRIPER CECINIT.

Recordaris juramenta,
[At] cogeris tacere;
50) Attamen indulges GUDRUNE
Bonum connubium.
51) Sed BryNHILDA se autumat
Feminam malè datam esse.
Puella adinvenit fallacias
In sui vindictam.

XLVI. SIGURDUS CECINIT.

Quid in satisfactionem
Femina ista capiet,
Postquam nos fraudes
Mulieri fecimus:
Virgo a me obtinuit
Jurata juramenta,
Neutiquam præstita.
Et delictum exiguum.

XLVII.

XLIV. 49) Man-ráðit: num Gunnaro suum jucundum erit conjugium.

XLV. 50) Þo-ráða, sensus est: nihilominus Gu-

drunam, optimo conjugio, tuis nempe amplexibus dignam judicabis.

51) Enn-gefn. Brynhilda secus indigno se nupta viro ægre feret.

XLVII. GRÍPIR QVAÐ.

MvN hon GUNNARI

Görva segia e)

At þú eigi vel

52) Eipom þyrmir d),

Þá er ítr konúngur

Af avllom hvg

GÍÚKA arfi

A gram trúpi.

XLVIII. SIGVRDR QVAÐ.

Hvat er þá GRÍPIR

Get þú þess fyr mér:

53) MvN ek saþr verpa e)

At savgo þeirri.

Epa lýgr á mik

Lof-sæl kona

Ok á síalfá sík,

Segdv Grípir þat.

XLIX. GRÍPIR QVAÐ.

54) MvN fyr reiþi

Str. XLVII. e) S. sega contra usum.

Str. XLVIII. e) Mbr. vera.

XLVII. GRIPER CECINIT.

Ea GUNNARI

Exactè narrabit,

Quod tu haud benè

52) Furamenta serves,

Quando egregius rex

Toto ex animo,

GJUKII hæres,

Regi confidebat.

XLVIII. SIGURDUS CECINIT.

Quid tum porrò, GRIPER?

Indica id mihi;

53) An convictus ero

Isto 'indicio?

Aut mentitur adversus me

Gloriosa femina,

Atque adversus ipsam sese

Dic, GRIPER! istud.

XLIX. GRIPER CECINIT.

54) Ob iracundiam

Rík

d) S. Pirma, usus utrumque probat.

XLVII. 52) Eiom - þyrmir: Brynhilda marito clam suggerer, contra datam fidem te ipsam stuprasse, cum Gunnari speciem & vultum mentitus eodem lecto puellæ accubares.

XLVIII. 53) Man-þeirri i. e. num hoc crimen

vere mihi tribuetur, vel num imputati hujus criminis vere reus ero.

XLIX. 54) Mun-skipa in ordinem sic redigè: vik bradr mun fyrir veidi (oc) af ofrega né silvel skipa vid þig i. e. imperiosa mulier præ ira

Rík brúþvr vid þik
 Ne af f) of-trega
 'All-vel skipa,
 Viþr þú góðri
 Grand aldregi
 Þó er víf konuings
 Vélom beittvþ.

L. SIGVRDR QVAÐ.

MVN horfkr GVNARR
 55) At hvótom hennar
 GVTORMR ok HAVGNI
 Ganga sþan.
 MVNV synir GiúKA
 Á g) sífvgom mér h)
 Eggjar ríópa
 Enn segdv GRÍPIR.

LI. GRÍPIR QVAÐ.

Þá er GVDRÚNO
 Grimt vm hiarta
 Bræþr hennar þér
 Til bana rápa.

*Potens fœmina, in te,
 Atque ob nimium tuî desiderium
 Non optime consulēt.
 Tu [autem] adfers egregia
 Noxiam nunquam;
 Etsi vos mulierem regiam
 Dolis circumvenistis.*

L. SIGURDUS CECINIT.

*Num cordatus GUNNAR
 55) Ex incentivis ejus,
 [Item] GUTTORMUS et HÖGNIUS
 Negotium dein instituent?
 Num filii GJUKII
 In me adfinitate iis copulato
 Acies ferri rubefacient?
 Amplius narra, GRIPER!*

LI. GRIPER CECINIT.

*Tunc GUDRUNÆ
 Atrociter uritur cor,
 [Cum] fratres ejus tibi
 Necis auctores existunt;*

56)

Str. XLIX. f) S. af omittit.

g) Ita codex uterque pro vulgari sífudom.

Str. L. h) S. mer ad seqv. língam remittit.

Þra (et) nimio animi mœrore non ut par est
 recte tecum ager.

L. 55) At hv. hennar: illius instinctu s. svastu-

56) At öngo verþr
Yndi sþan
Vitro vífi
Veldr því GRÍMHILDVR.

56) [Eþ] *ex nulla re
Exinde capiet delicias
Sapiens femina;
Id a GRIMHILDA oritur.*

LII.

Því skal hvग्ga þik í)
Hers oddviti.
Sía mvn gipt lagit
A grams æfi.
Mvnat mætri maþr
A mold koma
Vnd 57) sólar síót
Enn þú SIGVRÞR Þickir.

LII.

*Eo consolandus es,
Copiarum primpile!
Ea fortuna tributa erit
Regis atati,
[Quod] vir insignior
In tellurem non veniat
Sub 57) solari sede
Quam tu, SIGURDE! habearis.*

LIII. SIGVRDR QVAP.

Skiliomk heilir.
58) Mvnat k) skavpom vinna.
Nú hefir þú GRÍPER l)
Giört sem ek beiddak.

LIII. SIGURDUS CECINIT.

*Disjungamur sa'vi!
58) Non credo fata vinci.
Nunc tu, GRIPER!
Egisti, ut orabam.*

Fliótt

Str. LII. i) S. hogga; sed þik om.

Str. LIII. k) S. mun at divisim, vide notas ad h. I.

l) S. beidda.

LI. 56) *At öngo-vífi*: construe: *fidan verdr vitro vífi (alt) at öngo yndi*: sapientem mulierem postea nihil oblectabit.

LII. 57) *Sólar síót*, sedes solis i. e. coelum.

LIII. 58) *Munat (madr) sköpum vinna*: fatis nemo resistet, legere malim: *munat (madr) sköp um vinna*, ubi particula *um* s. of non diversum infert sensum, sed dictionem poeticam decorat.

Fliótt myndir þú

Alacriter tu quidem

Fríþri segja

Pulchriorem prædiceres

Mína æfi

Meam ætatem,

Ef þú *m*) mættir þat.

Si id posses.

m) S. vovula ef præcedentem lineam terminat — æfi ef.

Q V I Þ A
SIGURDAR FAENISBANA

I N Ö N N V R.

FYRRI PARTR.

---

[1] FYRRI PARTRINN]

FRA

SIGVRDI OK REGIN.

[2] INNGÁNGR.]

SIGVRDR geck til stóps 3) HIÁLPREKS. ok kavs fer af heft cinn. er a) 4) GRÁNI var kallapr span. Þá var kominn REGINN til HIÁLPREKS svnr b) HREIÐMARS, han var hveriom manni hagai, ok dvergr of vöxt c). Han var vitvtr grimmr ok fiöl-kvn-nigr. REGINN veitti SIGVRÐI fóstr

Præfatio. a) Vulgo Grani sec. Mbr. & S.
c) Norna G. Þástr: á vöxt.

- 1) Secundum de Sigurdo Fabnericida carmen dicitur, quod precedens Gripis spá primi sive prioris locum tenet.
- 2) Inngágr, issage, ut hic translato sensu, recentius vocabulum, quo formáli (præfatio) recentius & melius.
- 3) Hialprekus, Thyæ in Juthia boreali regulus. Suhm.
- 4) Hic Sigurdi Fabnericidæ rektor, teste Volfun-

1) [PARS PRIOR]

DE

SIGURDO ET REGINO.

2) [INTRODUCTIO.]

SIGURDUS iit ad 3) equitium HJALPREKI (Chilperici), atque inde sibi elegit equum unum, qui 4) GRÁNIUS (griseus) exinde dictus est. Tunc in domicilium ad HJALPREKUM venerat REGINUS HREIÐMARIS filius. Is omnibus hominibus artificiosior erat, et statura corporis pumilio; sapiens idem, sævus animo, et magia peritus. REGINUS SIGURDO pædagogus et ok

b) S. sonar perperam.

---

ga saga, equus fuit nobilissimus & magnæ staturæ, ab ipso Steipnera, Othini equo, oriundus. Quod ad nomen, vulgo Grani, a tenui (i. e. labeo) pronunciatum; rectius vero b. Magnæus legendum censet Gráni, per a acutum, nam secundum citatam historiam Cap. XXII. nomen suum equus a griseo colore sortitus est. Quomodo etiamnum Islandis equus quisque griseus Gráni appellatur.

ok kenzlo *d*) ok elðskapi hann miðk. Han sagdi SIGURPI frá forellri síno. *e*) ok þeim atbvrdom *f*) at OÐINN ok HÆNER ok LOKI havfdo komit til ANDVARAFORS. í þeim forsi var fiöldi fiska. Einn dvergr hét ANDVARI *5*). han var löngom í forsinom í geddo líki, ok feck ser þar matar. OTR hét bróþir várr. qvaþ REGINN. er opt fór í forsinom í otrvrs líki. Han hafði tekit einn lax *g*) ok sat á ár-backanom. ok át blvndandi *6*). LOKI laust hann med steini til bana. ÞÓTTVZ ÆSIR miök heppnir *h*) verit hafa, ok flógo belg af otrinom, *i*) þat sama qvöld sótto þeir gisting til HREIÞ-

magistri officium præbuit, eumque magnoperè observavit (coluit). Ille SIGURDO narravit de parentibus suis, atque iis eventis, quod ODINUS et HÆNER et LOKIUS venerant ad ANDVARAFORSUM (Cataractem Andvarii); in eo cataracte erat multitudo piscium. Quidam pumilio dictus est ANDVARIUS 5); is ut plurimum in cataracte se continebat, lupi piscis faciem indutus, ibique cibum sibi comparabat. OTUR (Lutra) adpellabatur frater noster, dixit REGINUS, qui sæpe ingrediebatur cataractem in lutram transfiguratus. Ille ceperat unum esocem, et sedens in ripa fluvii eum clausis oculis 6) comedebat. LOKIUS eum lapide percussit iclu letali. ASIATE de felicitate sua triumphabant, et pellem, tanquam culcum, lutræ detrahebant. Eadem vespéra illi hospitatum accer-

MARS

d) Norna - G. p. *kendi Sigurdi marga hlari*: multas artes Sigurdum docuit.

e) Idem: *foreldrum sínum*.

f) Idem *arburðum undarlegum er þar hífau görz*: de rebus miris, quæ ibi acciderant.

g) Mbr. *Lags*, inusitate.

h) Mbr. *heppir*, per unum p.

i) S. *osurnum*; usus utrumque probat.

5) Judice Magnæo docet mythus, quod hic nanus pro vita sustentanda piscaturam fecerit.

6) Hæc alludere videntur ad perparvos lutræ oculos, qui prædam ipso consuente vix ap-

parent. Magnæi versio: *per intervalla demittant comedis*, præter necessitatem a tentu recedit.

MARS ok sýndo veiþi sína. Þá tóko vér þá havndom ok lavgdom þeim fiúr-lavfn at fylla otr-belginn með gvlli, k) ok hylia vitan með ravþo gvlli. Þá sendo þeir LOKA at afsla gyllsins, han kom til 7) RÁNAR ok féck net hennar, ok fór þá til ANDVARA - FORS. ok kaftaði netino fyrir gédðvna, en hon hlióp í netit. Þá mællti Loki,

serunt ad HREIDMAREM, et ostenderunt venatum suum. Tunc eos comprehendimus, atque eis imposuimus pretium vitæ redimendæ, ut opplerent pellem lutræ auro, et extrinsecus occulerent [eam] rutilo auro. Tunc illi (Asiatæ) ablegarunt Lokium ad aurum istud parandum; Is ad 7) RÁNAM (Thetidem) venit, et rete ejus in usum nactus est; deinde ad ANDVARA-FORSUM iit, et objecit rete lupo pisci; hic autem incurrens irretitus est. Tunc fatus est LOKIUS.

I.

Hvat er þat fiska
Er renn l) hópi í
Ok kann at sér vip viti varaz.
Höfvd þitt 8) leyfsto
Helio or.
Finn mér 9) linnar m) loga.

I.

*Quid id est piscium,
Quod currit in fluento,
Et nescit sibi a malo cavere.
Caput tuum 8) redime
Ex orco,
Acquire mihi 9) fluvii flammam.*

II.

k) *S. rauda gulli* i. e. optimo auro.

Str. I. l) Usitatus est rennr, sed Mbr. & S. legunt *rens*, quod et probat Hkr. III. Cap. 24. in l. var. *manar vid hilmis hjarðir hýgr ef hann renn til skogar* i. e. gregibus regis non parcat (lupus) si in sylvas excurrit. Sic lex Isl. *Fónsbók* habet *skill* pr. *skilr* intelligit, & *stell* pr. *stels* furatur. m) Mbr. *linar* per unum n vitiose.

7) *Rana maris* dea, *Ægeri* i. e. Neptuni uxor; hanc reti suo navigantes eorumque opes capere credidit antiquitas. Vid. Gloss. in voce Rán

9) Mbr. et S. perperam *linar loga*, pro quo Magnus bene restituit *linnar loga*, nam *linn* pro *lind* fons, aqua, cujus lumen pœtica auri appellatio.

Str. I. 8) I. e. redimit vitam auro.

II. GEDDAN QVAÐ *n*).

ANDVARI ek heiti
 OINN *o*) hét minn faþir,
 Margan hefi ek fors vm farit
 10) Avmlig norn
 Skóp ofs í árdaga
 11) At ek skylda í vatni vapa.

III. LOKI QVAÐ.

Segdy þat ANDVARI
 Ef þú eiga vill
 Líf í 12) lýða favlom
 Hver giöld fá
 Gvma synir
 Ef þeir höggvaz orþom á.

IV. ANDVARI QVAÐ.

Ofr-giöld fá
 Gvma synir
 Þeir er 13) vad-gelmi vapa.
 14) O-saðra orða

II. LUPUS DIXIT.

ANDVARIUS *ego adpellor*
 OINUS *dictus est meus parens;*
Multos ego cataractas obivi.
 10) *Infelix Parca*
Fataliter nobis constituit olim,
 11) *Ut ego in aqua vadarem (versarer).*

III. LOKIUS CECINIT.

Dic tu id, ANDVARI!
Si retinere cupis
Vitam in 12) humanis mansionibus:
Quas poenas perferunt
Hominum filii,
Si se maledictis invicem insecantur?

IV. ANDVARIUS CECINIT.

Immanes poenas perferunt
Hominum filii,
Ii nimirum 13) stygem vadunt:
 14) *Falsorum dictorum,*

Er

Str. II. *n*) G. *quad* mbr. om.*o*) Volf. f. Óðin.Str. II. 10) *Avmlig norn*: misera parca i. e. miseriam mihi struens.11) *Ut lupi aquatilis forma pisces caperem.*

Str. III. 12) I. e. inter vivos.

Str. IV. 13) *Vadgelmir*, ceu hoc loco discimus, unus fuit fluviorum infernalium, per quos, tradente *Völuspá*, homines scelesti supplicij post mortem damnati vadunt et adverso aque cursu nituntur.14) Locus obscurior, cujus verba hae serie sumenda videntur: *ofaðra orða limar oflengi leida* (*þan*) *er á annau lygr*: mendaciorum poenæ perditu sequentur (eum), qui in alium (quidquam criminis) mentitur. *Limar*, virgæ, flagra, translátæ poenæ; *leida* ducere, apud veteres quandoque sequendi sensu. Hoc nani responsum subindicat, *Lokium* ei falsum quodpiam crimen intendisse, ut quodam justæ causæ titulo aurum nepo eriperet.

Er á þ) annan lýgr
Of-lengi leiða limar 9).

LOKI fá allt gvll þat er ANDVARI
átti. En er hán hafdi framreitt gvl-
lit. Þá hafdi han eptir einn hring, ok
tók LOKI, þann af honom. 15)
Dvergrinn geck inn í steininn. ok
mælti.

v.

Þat skal gvll
16) Er gvstr átti
17) Bræþrom tveim
At bana verða
18) Ok avþlŕngom
Atta at rógi.
Mvn míns fiár
Mangi nióta.

Æsir reiddo HREIÐMARI féit. ok
trápo vpp otr-belginn, ok reistó á

*Quæ adversus alterum mentita sunt,
Nimum diu durant poenæ.*

LOKIUS *inspexit omne aurum,
quod ANDVARIUS habebat. Postquam
autem hic aurum depromserat, tunc
retinuit unum annulum, quem LOKIUS
etiam ei ademit. 15) Pumilio intra-
vit cellam suam saxeam, et locutus est.*

v.

*Id aurum, faxo,
16) Quod nanus possedit,
17) Fratribus duobus
In necem expetat,
18) Et principibus
Oŕo in dissidium;
Meæ sanè pecuniæ
Nemo fructum capiet.*

ASIATÆ *expromserunt HREIDMA-
RI pecuniam, et ea offerserunt saccu-
fatr.*

Str. IV. þ) Mbr. *hverr.*

9) S. *lmar* per i acutum.

Prosa. 15) Ut secundum traditionem antiquita-
tis, nani omnes, ita hic *Andvarius* saxum,
in quamvis piscaturam, ut res ferebat, sub-
inde exerceret.

Str. V. 16) *Cvstr* nani nomen, forsán unus ex
Andvarii majoribus & hujus auri quondam
possessor. In Eddicis nanorum appellationi-
bus reperitur.

17) *Fabnerum* & *Reginnum Hreidmari* filios intel-
ligit.

18) *Magnæus*: numerus satis sibi constare vide-
tur, si rationem recte inimus & numerentur:
1) *Sigurdus* ipse *Fabnericida*. 2) *Hujus* oc-
cisor *Guthormus*, *Giukii* filius. 3 & 4) *Gunnar*
& *Hognius*, *Giukii* filii. 5) *Atli* s. *At-
tulus* rex, *Brynhilda* frater. 6-8) *Gudrun*
Giukiadis filii *Erpus*, *Sorli* & *Hamder*, de
quibus omnibus plura in hujus Eddæ odis se-
quentibus.

fætr. Þá skyldo ÆSIRNIR hlaða vpp
gyllino ok hylia. En er þat var
gört, geck HREIÐMARR fram. ok fá
eitt grana - hár ok bað hylia. Þá
dró OÞINN fram hrínginn 19) AND-
VARA - NAUT. ok hylði hárit. LOKI
qvad.

VI.

Gvll er þér nú
En þú 20) giöld hefir
Mikil míns havfvds.
Syni þínom verþra
Sæla skavpvp.
Þat verþr yckvrr r) beggia bani.

VII. HREIÐMARR SEGIR.

Giafar þú gaft s).
Gaft-attv ást-giafar.
Gaft-atto af heilom hvg.
Fiörvi ypro skyldvt er t)
Firþir vera
21) Ef ek villá u) þat fár fyr.

Str. VI. r) Ita mbr. pro *yckar* magis usitato.
s) S. er in sequentem lineam male rejiciit.

Fr. 19) *Andvara naufr.* Andvarii quondam pos-
sessio. vid. Gloss. in v. naufr.

Str. VI. 20) *Giöld míni höfudi,* mei capitis i. e.

*lum pellis lutrina, in pedesque erexe-
runt. Tum ASIATÆ debebant aurum
extruere atque oculere [saccum].
At postquam id factum erat, HREID-
MAR prodiit, et adspexit unum pilum
labialem, postulavitque eum oculi.
Tunc ODINUS produxit annulum 19)
ab ANDVARIO acceptum, et pilum oc-
culuit. LOKIUS cecinit.*

VI.

*En tibi aurum;
Atque tu 20) redemptionem habes
Magnam mei capitis.
Filio tuo non erit
Salus decreta;
Id vestrum amborum nex existet.*

VII. HREIDMAR AIT.

*Dona quidem dedisti,
Non dedisti amica dona,
Non dedisti integro animo.
Vitá vestra curarem vos
Destitutos esse,
21) Si id periculum præcisserem.*

VIII.

Str. VII. s) S. *gafar.*
u) S. *visfi.*

mez vitæ lytron.
Str. VII. 21) Qv. d. modo nossem ea quæ præ-
dicis, eventura.

VIII.

Enn'er verra
 Þat vita þickiomk
 22) Nidia stríð vm nept x).
 Jöfra ó-borna
 Hygg ek pá enn vera
 23) Er þat er til hatvrs hvgad.

IX.

Ravpo gvlli y)
 Hvgg z) ek mic rápa mvno
 Sva lengi sem ek lífi.
 Hót þín
 Hræpomk ecki 24) lýf þ)
 Ok haldit heim hþan.

FAFNIR ok REGINN kravfdo
 HREIÐMAR níð - gíalda æ) eptir OTR
 bróþor sinn. hæn qvaf nei vid. En
 FAFNIR lagði sverþi HREIÐMAR föþor

Str. VIII. x) S. nipt, usitatus.
 z) S. hygg.   þ) Mbr. lyz male.

VIII.

*Atqui deterius est,
 Quod me scire arbitror,
 22) Posterorum certamen de femina;
 Principes nondum natos
 Opinor eos adhuc esse,
 23) In quorum odium id destinatum
 est.*

IX.

*Rutilo auro
 Spero me potiturum esse,
 Quamdiu vivam:
 Minas tuas
 Non timeo inimicas 24)
 Atque hinc vos facessite domum.*

FAFNER et REGINUS HREIDMAREM
 poscebant mulctam de cæde cognati,
 nimirum OTURIS fratris sui. Ille
 [verò] inficiatus est. At FAFNER
 finn

Str. IX. y) Mbr. quod hann addit.
 Pr. æ) S. níðgíalda perperam.

Str. VIII. 22) De Sigurdo & Ginkii filiis loquitur, quos inter Brynhilda lites & discordias sevit.

23) Er — hvgat q. d. quibus exitio hoc aurum fore fata decreverunt.

Str. IX. 24) B. Magnus legens líf vetit: minæ tuæ non terrent mihi animam, qv. a líf vita.

Ego sec. membranam legere malim líf, à lyfr, leyfr, línfr carus, sic hoc emergente sensu minas tuas inimicas non timeo; vel, si cum Magnæo præfers lectiorem líf, verte: minas tuas mihi non parcentes timeo, á lífr, lífsr, pr. lífsinn lenis, mitis, clemens, parcens; hradomc non timeo negative vertendum.

finn sofanda. HREIÐMARR kallar á
dætur sínar.

HREIDMAREM *patrem suum dormien-*
tem gladio transfodit. HREIDMAR
inclamat filias suas:

X.

LÝNGHEIÐUR a) ok LOFNHEIÐUR

Vítit mínv lífi farit

25) Mart er þat er þórf þiár b)

LÝNGHEIÐUR SEGIR.

26) Fár mínv systur

þótt favör míssi

27) Hefna c) hlýra harms.

XI. HREIÐMARR QVAF.

28) Á þú þó dóttur d)

Dís úlf-hvgyd

Ef þú getar þon

Viþ síklíngi.

Fá þú mey mann

I 29) megin-þarfur

X.

LYNGHEIDA et LOFNHEIDA!

*Sciatis meam vitam perditam esse;*25) *Multa sunt, quæ inopem affigunt.*

LYNGHEIDA DICIT.

26) *Paucæ, credo, sorores**Etsi patrem amittant,*27) *Ulciscentur fratris acerbum faci-*
nus.

XI. HREIDMAR CECINIT.

28) *Genera tu saltem filiam,**Nympha lupino animo**Si filium non obtines,**E principe:**Acquire virgini virum*29) *Pro urgente necessitate.*

þá

Str. X. a) S. *Lingheidr.*

b) þarr.

c) S. *nefna.*Str. XI. d) S. *dóttir* male.

Str. X. 25) *Margt-þiár:* ut vides, exposui: þarf inopia indigentia hic metonymice *þarfandi* inops; indigus; *Hleidmarus* de se ipsa ad mortem vulnerato & suæ sortis anxio loquitur. Magnæ versio: *multa sunt (ad) quæ necessitas cogit* cum contextu vix conciliatur.
26) Pro *systir* soror non dubitans restitui *systur* sorores, nam *fár*, *paucæ*, adject.; plurale, substantivum ejusdem numeri requirit.

27) *Harmr* 1) dolor, moeror, ægritudo. 2) hoc loco, ut alias sæpe, id de quo dolemus, factum triste & deplorandum; Poeta parricidium intelligit.

Str. XI. 28) Hæc ad proxime præcedens hemistichium respiciunt.

29) *Megin* — *þarfur* i. e. summa necessitas vid. Gloss.

Þálmyn þeirrar sonr
Þíns harms reka.

Þá dó HREIÐMARR, en FAFNIR
tók gyllit allt. Þá beiddiz REGINN
at hafa fauþorarf sinn, en FAFNIR gallt
þar nei vþ. Þá leitadi REGINN rá-
þa vþ LÝNGHEIÐI systor sína, hver-
nig han skyldi heimta fauþor - arf
sinn. Hon qvaf.

XII.

30) Bróþur qveþia
Skaltv blþþlga
Arfs ok 31) æþra hvgar.
Era þat hæft
At þú hiörvi skylir e)
Qveþia FAFNI fiár.

Þessa lvti sagdi REGINN SIGVRDI.
Einn dag er han kom til húsa RE-
GINS, var honom vel fagnat. RE-
GINN QVAF.

Str. XII. e) S. *skilir*.

*Tunc ejus [puellæ] filius
Tuum damnum ulciscetur.*

*Ita extinctus est HREIDMAR; at
FAFNER aurum omne occupavit. Tunc
REGINUS patrimonium suum obtinere
postulavit; at FAENER adversum id
negatorium responsum reddidit. Qua-
sivit autem Reginus consilium apud
LYNGHEIDAM sororem, quomodo patri-
monium suum recuperaret? Ea cecinit.*

XII.

30) *Fratrem fac
Comiter petas
Patrimonium, 31) et mentem melio-
rem.*
*Id non est congruum,
Ut tu gladió
Poscas FAFNEREM pecuniam.*

*Has res SIGURDO narravit REGI-
NUS. Quodam die, cum ille ad ædes
REGINI veniebat, benignè illic com-
prehensus est. REGINUS ait.*

XIII.

Str. XII. 30) Heic þr. bróþur uxoris, falsa et
inepta læsione. sed a Magnæo recepta, sub-
stitui bróþur fratrem, quod contextus mani-
festo requirit.

31) *Ædra hugar*; nobiliorem animum i. e. affec-
tionem magis fraternam.

XIII.

Kominn er hingat
 Konr f) SIGMUNDAR
 Seggr inn snar-rápi
 Til fala várra.
 Móþ hefir meirra g)
 Enn ek maþr gamall.
 32) Ok er mér fangs von
 Af frekom úlfi.

XIV.

Ek mvin fæpa h)
 Fólk-diarfan gram.
 Nú er YNGVA konr
 Med ofs kominn.
 Siá mvin raðir
 Ríkfr vnd sólo
 33) Þrymr vm öll lönd
 Örlög simo.

Str. XIII. f) S. Sour, perperam.

Str. XIV. h) Norna g. þ. fræða i. e. docere.

XIII.

Advenit huc
 Cognatus SIGMUNDI,
 Vir ille ad negotia promptus,
 Nostras ad ædes:
 Animos gerit majores
 Quam ego homo senex,
 32) Atque mihi certamen sperandum
 A feroci lupo.

XIV.

Ego educabo
 In acie audacem principem,
 Nunc YNGVH cognatus
 Apud nos adest:
 Is erit rex
 Potentissimus sub sole,
 33) Personat hoc omnes terras;
 Parcæ sic constituerunt.

SIGVRÞR

g) N. gefts þ. megn hefir mikir.

Str. XIII. 32) *Oc er-úlf:* gnome proverbialis, qua etiamnum utitur Islandus quoties cuiquam aliquod negotium s. contentio cum fortiore intercesserit.

Str. XIV. 33) *Þrymr - simo:* pro quibus Ol. s. Fr. II. p. 137. habet *frægr of lönd öll með lof simo* i. e. per omnes terras celebris suis laudibus: qui ipse textus etiam nostri tenor est: hic enim Reginus Sigurdi nomen & fortitudinem ubique terrarum celebratum iri et quidem fatis sic constitutum esse dicit. *Simo*

constituerunt (*parcæ*) à *semia* (pr. *sem* impf. *samdo* olim *sim*), statueret; vel, si mavis, *simo* neverunt, verbi obsoleti *sim*a nere, filare, à *simi* funiculus, filum, specialiter filum a *Parcis* netum i. e. sors, satum. *Helga* qu. *Hund. b. I.* Magnæus heic ad positum verborum *Þrymr - simo* minus attentus, ea vertit: durant per omnes terras fatalia vincula, que quomodo cum contextu conciliet, ipse viderit.

SIGURÐR var þá íafnan med REGIN ok sagði han Sigurði at FAFNER *i*) lá á GNÍFAHEIDI ok var í orms líki. Han átti ægis-híalm, er öll *k*) qvikvendi hræddvz víp. REGINN giörði SIGURÐI sverp þat er *Gramr* *l*) hét. Þat var (va hvast *m*) at han brá því ofan í RÍN, ok lét reka ullarlagd fvr stravmi, ok tók í sundr lagdinn sem vatnþ. Því sverdi klavf SIGURÐR í fvnrd stedia REGINS. Eptir þat eggjádi REGINN SIGURÐ at vega FAFNI, han sagði *n*).

Tum SIGURDUS continuo cum REGINO versabatur, atque hic SIGURDO narravit, FAFNEREM excubare in tequis GNITENSIBUS et in anguis formam transmutatum esse. FAFNER possedit galeam formidabilem (infernalem), cujus adpectu omnia animalia terrebantur. REGINUS SIGURDO gladium fabricavit, qui GRAMUS (Sævus) adpellatus est. Is adeo acutus erat, ut, cum SIGURDUS eum in RHENUM immitteret, villum lanæ secundo flumine agi faciens, gladius villum dissecaret nihilominus quam aquam. Eo gladio SIGURDUS incudem REGINI diffidit. Deinde REGINUS SIGURDUM instigavit ad FAFNEREM occidendum. Ille fatus est.

XV.

Hátt myno hlæia
Hvndíngs synir
Þeir er EYLÍMA
Aldvrs syniodo *o*).
Ef meirr tiggia
Mynar at sækia *p*)

XV.

*Altum risum edent
HUNDINGI filii,
Qui EYLIMIO
Ætatem denegarunt;
Si major regi
Cupido est seclavi*

Hringa

Prosa. *i*) Norna g. þ. *marge af Fafni er han lá á gnifa heidi i orms líki.*

k) Mbr. *of vitiose.*

l) Mbr. & S. *gram*, rectius Vols. s. et Norna g. þ. *gramr.*

m) N. g. þ. *snarpeggias.*

n) Norna g. þ. *stropham sequentem Regino vitiose tribuit.*

Str. XV. *o*) N. Gest. þ. *dörrudu.*

p) N. G. þáttir *ef mic tregar meir at sækia eodem sensu.*

Hrínga ravpa
Enn hefna *q*) fávðor.

HÍALFREKKR konúgr féck SIG-
VRPI skípa - líd til fávðor - hefnda.
Þeir fengo storm mikinn ok beitto
fyrir 34) bergsnávs nácvára, Maþr
einn stóp á bergino ok qváp.

XVI.

Hverir rípa þar
Ræfils heftom
Hávar vnnir
Haf glymianda.
Segl-vigg ero
Sveita stock in.
Mvnat vág - marar
Vind vñ standaz.
REGINN (sváar r).

XVII.

Her ero víþ SIGVRÞR
A fæ. triám s).

q) Ita *Norna G. þ.* sed mbr. *hefná* nec inepte.

s) *N. G. þ. á fæ konnir.*

Annulos rutilos
- *Quam ultionem paternam.*

HÍALFREKUS rex dedit SIGURDO
copias navales (classem) ad vindictam
necis paternæ. Iis magna obtigit
tempestas, et cursum navium difficul-
ter præter aliquod 34) promontorium
intenderunt. Homo quidam stabat
in petra et canebat.

XVI.

Quinam vehuntur illic
Equis velatis
Altas [per] undas,
Altum streperum?
Velorum jumenta sunt
Udore sparsa,
Non opinor pelagios caballos
Ventum sustinere posse.
REGINUS respondet.

XVII.

Hic nos Sigurdus
In lignis marinis siti sumus;

Er

Str. XVII. r.) S. quad.

Pr. 34) *Bergi nór,* nasus montis i. e. promontorium. Sic Latini, docente *Salmatio*, per

nasum Dani veteres per *Nasé* cujusque rei extremum dixerunt.

Er ós byrr géfinn
 Vip bana sílfan,
 Fellr brattr breki *ra)*
 Bröndom hætti.
 Hlvín - vigg hrapa,
 Hverr spyr at því.

XVIII.

HNIKAR hétu mik *rb)*
 Þá er hvígnn gladdak
 Vavlsúngur úngi
 Ok vegit hafdac.
 Nú máttu kalla
 Karl af biargi
 FENG eða FÍÖLNI.
 Far vil ek þiggja.

Þeir viko at landi. geck karl á
 skip. ok lægdi þá vedrit. SIGURDR
 qvad u).

XIX.

Segdv mér þat HNIKARR
 Allz þú hvartveggja veitz *x)*
 Gopa heill ok gyma.
 Hver y) bavtz ero

*Ventus nobis datus est
 Ad necem usque vehemens;
 Arduus fluctus cadit
 Rostris navium altior,
 Pálangarii equi ruunt.
 Quis id percontatur?*

XVIII.

HNIKAREM vocarunt me,
 Quando corvum hilaravi,
 Volsunge adolescens!
 Et depugnaveram:
 Nunc potes adpellare
 Senem ex petra [*loquentem*]
 FENGUM vel FÍÖLNEREM;
 Veðurá uti volo.

*Illi navem ad litus instabant,
 senex eam ingressus est, atque tum
 sidebat tempestas. SIGURDUS cecinit.*

XIX.

*Dic mihi id, HNIKAR!
 Quandoquidem utrumque scis,
 Deorum felicitatem et hominum,
 Quæ optima sunt,*

Ef

ra) N. G. þátr breki i röndum, duos sequentes versiculos omittit.

Str. XVIII. *rb)* S. herum þác pro þá ec.

Prosa. *n)* N. G. þátr quad til heclu manns.

Str. XIX. *x)* S. veitz om:

y) Norna G. P. hveriar ero bestar heillir.

Ef beriaz skal
Heill at sverpa svipon.

xx. HNIKARR QVAP.

Mavrg ero gód
Ef gvmár vifli a)
Heill at sverpa svipon,
Dyggja þ) fylgió hygg ek
Ens deyqva æ) vera
At hrotta - meidi hrafns a).

XXI.

Þat er annat
Ef þú ert út vm kominn b)
Ok ert á bravt búinn c),
Tvá þú lítr.
A 35) tui standa
d) Hrópr - fúfa halli.

XXII.

Þat er íþ þriþia
Ef þú þióta heyrir
Ulf vnd ask - limom,
Heilla avþit verþr þér

*Ubi præliandum est,
Auspicia in ensium vibratione.*

xx. HNIKAR CECINIT.

*Multa sunt bona,
Si homines nõssent,
Auspicia in ensium vibratione:
Fidelem cõmitatum censeo
Nigri illius esse
Corvi cum bellatore.*

XXI.

*Alterum est [omen],
Si tu egressus es,
Atque ad abeundum paratus.
Duos tu adspicis
Unice 35) stare
Laudis cupidos viros.*

XXII.

*Tertium est [omen],
Si tu ululare audis
Lupum sub fraxineis ramis.
Bona tibi sors obtinget*

36)

Str. XX. a) N. G. þ. vita.   þ) S. dyggva, N. G. þ. dyggra.   a) N. G. þ. dökva.
a) Norna G. þ. at hr. meida hrapi i. e. ad eadem, sic dökva simpliciter de corvo exponendum.   Str. XXI. b) S. út kominn.
c) N. Gestis þ. oc til braut-ferdar buinn, eodem sensu.   d) Idem, hrodfúfa.

Str. XXI. 35) Q. d. in binione, cfr. Gloss. in tá.

36) Af hilm-*stöfum* e)
Ef þú sér þá fyrri fara,

XXIII.

37) Engr skal gvinna f)
I gögn vega
S'p-*skfnandi* g)
Systor mána,
Þeir sigr hafa
Er síá kvnoo
Hiör-leiks hvatir
Epr hamalt h) fylkia.

XXIV.

Þat er fár mikit
Ef þú fæti drepr
Þars þú at vígi veþr i).
38) Tálar-dísir standa

36) *A militibus*
Si eos præcedere vides.

XXIII.

37) *Nemo hominum debet*
Adversus [alium] pugnare
Serâ splendente
Sorore lunæ.
Ii victoriam obtinent,
Qui videre possunt,
Ad gladiatorum ludum prompti,
Aut aciem cuneatam instruunt.

XXIV.

Magnum periculum est,
Si tu pede offendis,
Quando ad prælium tendis.
38) *Dolosæ diæ stant.*

þér

Str. XXII. e) Idem *Híalmstöfum*.

g) N. G. þátr: *stáskriandi*, sero accidente.

Str. XXIV. i) Idem *þá er at vega fer*, cum pugnatum is.

Str. XXIII. f) S. *guma* quod æque usitatum.

h) *Norna G. þ. hafnialt* sine dubio vitiosus.

Str. XXII. 36. *Heiða-Fara*, ubi Ol. s. Tr. s. II. 139. H. a. v. þer, af *hiálm-stöfum*, ef þu lítir þá fyrir fara, nullo sensus discrimine, qui, ni fallor, hic est: victoriam ab hostibus reportabis, si illos (lupos ad proelium) tibi præire videris. Magnus milites s. hostes præcedentes intelligit, ego lupos, per snallagen numeri. *Hjálmu* s. *hilm-þafr*, galæ gustatores i. e. viri milites, simplicissima vocis acceptio, á *hjálmv* galca, quod vero non obstat quin *hilm þafr* dicantur arcana

adminicula, vires occulte & ignotæ ab *hilm* tegere, occultare. Sic *heiða-fara* exponendum victoria tibi obtinget occultis viribus i. e. parcarum decretis, quæ, antequam eveniunt, ignoramus.

Str. XXIII. 37) *Eingi-mána* q. d. nemo manum cum hoste conserens spectet adversus solem occidentem.

Str. XXIV. 38) *Tálar dísir*: parce tibi malevole & infidæ.

Þér á tvær hlidar
Ok yllia pik fáran slá.

XXV.

Kemdr ok þveginn
39) Skál kanna k) hverr
Ok 9) at morgni l) mettr.
Þvíat ófýnt m) er
Hvar at aptni kömr.
40) Illt er fvr heill at hrapa.

SIGVRÞR átti orrosto mikla við
LÝNGVA HUNDINGSSON ok bræðr
hans. Þar féll LÝNGVI ok þeir III.
bræðr. Eptir orrosto n) qvad RE-
GINN.

XXVI.

41) Nú er blóþvgr örn
Bitrom o) hiörvi
Bana SIGMUNDAR
A baki p) riftinn.

Str. XXV. k) Norna G. þ. kennaz.

m) Idem uisít eo dem sensu.

Str. XXVI. o) Idem: breidum.

*Tibi ab utroque latere,
Et te saucium videre voluit.*

XXV.

Comtus et lotus
39) *Esto prudentium quisque*
Atque manè satiatus;
Nam incertum est
Quòd vesperà veniatur;
40) *Malum est fortuna succumbere.*

SIGURDUS magnum prælium gessit
cum LYNGVIO HUNDINGI filio et fra-
tribus ejus. Ibi occubuit LYNGVIUS
unacum duobus fratribus suis. Post
prælium cecinit REGINUS.

XXVI.

41) *Nunc est sanguinolenta aquila*
Penetrante gladiò
SIGMUNDI percussorì
In dorso incisa:

Öngr

l) Idem minni o: potu.

n) Orroftuna.

p) N. Gestá þ. á bak.

Str. XXV. 39) M. legendum conjicit *kona hverr*
virorum quisque *Norna- g. þátr* hic habet:
skal kennaz hverr, unusquisque in proelio
compareat — oc af minni mettr et potu satur.
40) *Illt-hrapa* potest etiam verti: infelix, qui
neglectis & spretis omnibus in suam perni-
cium ruit.

Str. XXVI. 41) Hæc dilucidat historia *Norna-*
Gesti þátr, qua referente *Sigurdus* victoria
potitus *Lyngvium Hundingi* filium vivum cepit,
& cruento supplicio sustulit vid. Gloss.
in voc. blóðörn.

Öngr er fremri
Sá er fold rýdi *q)*
Hilmis arfi *r)*
Ok hvgin gladdi.

Heim fór SIGVRÞR til HIÁLP-
REKS. Þá eggjafi REGINN SIGURD
at vega FAFNI. SIGVRÞR ok REGINN
fóro vpp á 42) GNÍTAHEIPI. ok hitto
þar slóp FAENIS. þá er hann skreip
til vatn. Þar gördi SIGVRÞR gröf
mikla á veginom. ok geck SIGVRÞR
þar l. En er FAENIR *s)* skreip af
gvllino, blés han eitri. ok hravt þat
fyr ofan havfd SIGVRÞR. En er
FAFNIR skreip yfir gröfina, *t)* þá lag-
di SIGVRÞR hann meþ sverpi til
hiarta. FAENIR hrísti sik ok bardi
havfdi ok spordi. SIGVRÞR hlióp
or gröfinni, ok sá þáu hvarr annán.

*Nemo præstantior est,
Qui tellurem rubefaciat,
Regius hæres,
Et [qui] corvum exhilaravit.*

SIGURDUS domum iit ad HJÁLPRE-
KUM. Tunc eum incitavit REGINUS
ad FAFNEREM interficiendum. SIGUR-
DUS et REGINUS 42) tesqua GNITENSIA
adscenderunt, atque ibi viam FAENE-
RI trítam offenderunt, quã ad aquam
serpere solebat. Illic SIGURDUS mag-
nam foveam fodit in ipsa via [ang-
vis], eamque ingressus est. Ubi
autem FAFNER abrepsit auro [suo],
venenum efflavit, quod supra caput
SIGURDI prosiliit. Cum verò FAFNER
trans fozzam serperet, tunc SIGUR-
DUS eum gladio fixit in cor usque.
FAFNER se concussit, caputque et
caudam [solo] cum iactatione adflixit.
SIGURDUS e fovea exsiluit, atque tum
alter alterum adspexit.

q) S. rídi equitet.

r) N. G. p. hnefi i. e. nepos.

Prosa. *s)* S. safnis vitiose.

t) Mbr. gröfna.

u) S. hverr þeirra.

Pr. 42) Locum hunc, Fabneri parricide & latro-

nis sedem, Rheno fluvio adjecisse Suhmius no-
ster testatur.

Q V I Þ A
SIGURDAR FAFNISBANA

I N Ö N N V R.

SÍDARI PARTR

ÞR

FAFNIS-MÁL.

[SEINNI PARTRINN]
FRÁ
DAVDA FAFNIS.
EDR
FAFNIS MÁL a).

[PARS POSTERIOR.]
DE
MORTE FAFNERIS.
SIVE
FAFNERIS SERMO.

I. FAFNIR QVAD.

- 1) SVEINN ok sveinn.
Hveriom ertv sveini vm borinn.
2) Hverra ertv manna mavgr.
Er þú á FAFNI ravtt b)
Þinn inn frána mæki.
Stöndomc til hiarta hiörr.

I. FAFNER AIT.

- 1) JUVENIS! et juvenis!
Quo tu juvene progenitus es?
2) *Quorum tu hominum es, vir!*
Quando tu in FAFNERE rubrum infe-
cisti
Coruscam illam macheram tuam;
Insistit cordi meo gladius.

SIGVRÞR

a) Edr *Fafnismál*. S. sed snbr. om.

Str. I. b) Mbr. & S. vaur vitoje.

Str. I. 1) Ut b. Magnæus observat, *Sveinn*, hic et sequenti versiculo ter repetitum tria significat: primo loco est cognomen *Sigurdi*, qui teste *Niflunga-Saga* (i. e. quadam parte historiae *Theodorici Veronensis*) *sveinn* cognomento dictus est; secundo loco *sveinn* adulescens, homo junior, ad vegetam & juveni-

lem *Sigurdi* ætatem respicit; tertio loco *sveinn* vir, homo adultus.

2) Scias, inquit b. Magnæus, Ciceronem eodem modo loqui in oratione, de haruspicum responsis: *Stipitem illum; qui quorum hominum esset nescivimus nisi se Ligarem ipse esse diceret.*

SIGVRÞR dvaldi nafns síns. 3) fyr
 Því c) at þat var trúa þeirra e) í
 forneskio, at orþ feigs manns mætti
 mikit. ef han bölvadi óvin sínom
 med nafni. Han qvad.

II.

Gavfygt dýr ek heiti.
 En ek gengit hefc f)
 Inn mópvrilavsi mögr.
 Favþor ek ácka g)
 Sem síra synir.
 4) Geng ek einn saman.

III. FAFNIR QVAD.

Veiztv ef favþor né áttad.
 Sem síra synir
 Af hærío vartv yndri alinn.

IV. SIGVRÞR QVAD.

Ætterni mitt
 Qveþ ek þer ókvnnict vera
 Ok mik síalfan íþ sama.
 SIGVRÞR ek heiti 5)

SIGURDUS nomen suum celabat.
 3) Nam vulgò creditum erat homini-
 bus antiquitùs, verba hominis morti
 propinqui multum valere, si diras
 imprecaretur inimico suo, proprio
 ejus nomine expresso. Ille dixit:

II.

Generosum animal appello,
 At ego ambulavi
 Matre orbus filius:
 Patrem non habeo,
 Ut mortalium filii.
 4) Vado solus mecum.

III. FAFNER AIT.

Si nōsti quod patrem non habueris,
 Ut mortalium filii;
 Quo miraculò procreatus es?

IV. SIGURDUS CECINIT.

Genus meum
 Ajo tibi ignotum esse,
 Et me ipsum itidem.
 SIGURDUS ego nominor 5)

SIG-

Prosa. c) S. fyrir þvi.

e) S. þeirra om.

Str. II. f) S. hef-vitiōse.

g) Ácka, ctr. pro ag-ec-a non habeo.

Prosa. 3) Hominis morituri tam bonas quam
 malas in alterum preces efficacēs esse et pluri-
 mum posse, vulgus etiamnum credit & omni
 ævo credidit.

Str. II. 4) Quasi dicat: cognatis & familiaribus
 destitutus mihi vivo et vitam solitariam sequor.
 Str. IV. 5) Ergo nomen suum profitens vulgi
 superstitionem pensi non habuit.

SIGMVNDR het minn faþin,
Er hefk h) þik vapnom vegit.

(SIGMUNDUS dictus est meus pater).
Qui te ferro percussi (cecidi).

v. FAFNIR QVAP.

Hverr þik hvatti
Hví hvetiaz lézt
Míno fiörvi at fara,
Inn fran-eygi sveian
Þú áttir favpor bitran i)
6) Óbornom skíora skeip.

v. FAFNER CECINIT.

*Quis te stimulavit?
Qui te stimulari passus es
Meam vitam perdere?
Oculis corusce juvenis!
Habuisti patrem acerbum.
6) Filio posthumo non defuit sua pars.*

VI. SIGURDR QVAD.

Hvgt mik hvatti,
Hendvr mér fvll-týdo k)
Ok minn inn hvassi hiörv.
Fár er hvatr
Er fæðaz l) tekr
Ef i barnæsko er blaypr.

VI. SIGURDUS CECINIT.

*Animus me stimulavit,
Manus mihi auxiliatae sunt
Et acutus meus ensis.
Paucus est acer (manu promptus)
Cum adolescere coepit,
Si in pueritia mollis est.*

VII.

Str. IV. h) Þvð er ec hefi.

Str. V. i) Mbr. á bornnum skíora skeid, de hnjus versiculi dubiis & incertis lectionibus vide Notas.

Str. VI. h) S. mic fullido cfr. Gloss. in v.

l) S. cf. mox mbr. & S. hradaz inepte, pro quo fæðaz Magnæus bene restituit.

Str. V. 6) Locus perdifficilis et prope indissolubilis, quem non habet Völsf. s. Mihi nec skeid spatium nec skeid navis liburna heic intelligi videntur; potius skeid hic idem ac ASax. scaet, schat pars, portio, sors et skid hodie licet inusitatum idem ac dan. skeje excidere; sic sensus emergit: nondum nato sua pars s.

sors excidit i. e. tu filius posthumus parte (tua hæreditaria) non carebis; de patris bellica fortitudine poeta loquitur. Conjecturalia fætor hæc sunt, quibus qui potest certiora afferat, Magnæi versio habet: *Te nondum genitum tenuit, antennis intrada celos;* hoc vero quid sibi velis non video.

VII. FAFNIR QVAD.

Veit ek ef þú vaxa næpir
 Fyr pinna *m*) vina briósti
 7) Sæi *n*) maþr þik reidan vega *o*).
 8) Nú ertv haptr
 Ok her-nyminn,
 þ) Æ-æ qveþa bandíngia bifaz.

VIII. SIGURDR QVAD.

Hví *q*) bregþr þú mér FAFNIR *r*)
 At ek til fiarri siak
 9) Mínom feþor-mvnom *s*).
 Eigi em ek haptr
 10) Þótt ek vera her-nymi *t*).
 Þú fant at ek lafðs lifi.

VII. FAFNER CECINIT.

*Scio, si tibi adolescere contigisset
 Coram tuis amicis,
 7) Viderent te homines infensum cæ-
 dere.
 8) Nunc tu victus es
 Et bello captus;
 Sæmper sæmper ajunt captivos tre-
 pidare.*

VIII. SIGURDUS CECINIT.

*Quid mihi objicis, FAFNER!
 Quod procul absim
 9) A meis patrimoniis?
 Non sum victus,
 10) Etsi fuerim bello captus;
 Tu sensisti me solutum vivere.*

IX.

Str. VII. *m*) S. þino.iratam legi *ræddan* (*hræddan*) timidum contextus postulat, cfr. notam h. l.*o*) S. *segja*, nullo sensu.*p*) Mbr. & S. *ææ* perperam una voce.Str. VII. *q*) Mbr. þvi.*r*) S. *Fabni* ut sapius casu recto.*t*) S. *fauðr-mónum*.*t*) S. *hernuminn*.

Str. VII. 7) Quod textus hic habet, *sett*, sine dubio mendosa lectio, pro qua restitui *sei* et ita restituendum esse Magnæus mecum judicavit. Sensus est: *Vicit — vega*: fateor, si tui cognati & amici te liberaliter educassent, strenuum & alacrem te fore militem: jam vero non ita est.

8) Cæso *Sigurdi* patre *Sigmundo*, *Hjordisa* hujus vidua in Daniam ad *Alfam* regem confugit,

eique nupsit; heic vero eam cum filio servitutum tulisse serpens *Fabner* heroi nostro exprobrat.

Str. VIII. 9) Verti etiam potest: *cognatis animis* i. e. ab iis qui paternum in me animum habuerunt; cognatos intelligit.

10) Þótt-*hernumi*: si vel maxime captivus fuisssem: his tamen verbis heros noster captivum se fuisse non consentit.

IX. FAFNIR QVAD.

11) Heiptyrði ein
Telr þú þer í hvívetna,
En ek þér satt eitt segik u).
Íþ gialla gvll
Ok íþ glóþ-ravpa fé.
Þér verþa þeir baygar at baña.

X. SIGURDR QVAD.

Fé ráða vill x)
Fyrþa hvern
Æ 12) til ins eina y) dags.
Þvfat eino finni
Skal alda hvern
Fara til heliar héþan.

XI. FAFNIR QVAD.

13) Norna dóm þú mvnt
Fyr nesiom hafa

Str. IX. u) S. *segir*.
y) S. *eins*, *eina d.* vitiose.

Str. X. x) Mbr. *svill*, errore calami.

Str. IX. 11) *Heiptyrði-hvivetna*: q. d. quicquid tibi dico, in sinistram partem accipis.

Str. X. 12) *Til-dags*, ad diem usque supremum; hic enim nomine *Hel* mors, non *Morta* significatur.

Str. XI. 13) *Norna-apa*: locum obscuriorem simplicissime intellexeris; mors tibi semper præ-

IX. FAFNER CECINIT.

11) *Sævidiða sola*
Tibi fieri existimas in quibuscunque
[dictis];
At ego unice verum tibi prædico;
Sonorum illud aurum,
Atque illa ignis instar rutilans pecunia,
Isti annuli tibi in necem evadent.

X. SIGURDUS CECINIT.

Pecunia potiri vult
Hominum quisque
Perpetuo 12) usque ad diem unicum.
Nam, semel
Debet viventium quisque
Abscedere hinc ad Helam.

XI. FAFNER CECINIT.

13) *Parcarum iudicium tibi*
Coram naribus statutum habebis

Ok

sens & cuique homini imprudenti. *Api* simia vox certe recentior ad textum minime convenit; librarius vero *Api* scripsit pro *Æf*, avus, quod sæpe ponitur pro sene & viro: homo imprudens dicitur, quod, suam nemo mortem prævidet.

Ok ósvinnz apa.
I vatni þú druknar α).
Ef í vindi rær.
14) Allt er feigs forad β).

XII. SIGURDR QVAD.

Segdú mér FAFNIR α)
Allz þik fróþan qveþa
Ok vel mart vita δ).
Hveriar ro þær norriř
15) Er navþ - gavnglar ro
Ok kíofa mæpor frá mavgom.

XIII. FAFNIR QVAD a).

Svndr-bornar miök
Hygg ek at norriř sé.
Eigop þær ætt saman.
Svmar ero *ds-kvngar*.
Svmar *álf-kvngar* b).
Svmar *dætrv* 16) *Dvalins*.

Et insipiente homine dignum.

*Aquã submersus peribis,
Si in vento remigas.*

14) *Omnia jam morituro perviciem as-
ferunt.*

XII. SIGURDUS CECINIT.

*Dic mihi, FAFNER!
Quandoquidem te sapientem prædicant
Et probè multa nõsse:
Quanam sunt nymphae fatales,
15) Quæ in rebus angustis adsunt
Et matres exsolvunt a gnatis.*

XIII. FAFNER CECINIT.

*Multùm diverso genere ortas
Censeo nymphas fatales esse;
Eæ stirpem non habent communem:
Quædam sunt ex genere Asorum,
Quædam ex genere Alforum,
Quædam 16) nanorum filia.*

XIV.

Str. XI. α) S. druknar þú. β) S. forráð. Str. XII. α) S. fafni. δ) Viso.
Str. XIII. a) Oðæ *Grimnis-mál* pauci codicēs chartacei hanc stropham injiciunt & Orthino
adsignant; in membrana vero & aliis optimæ notæ exemplaribus non habetur; quare
illam Magnæus in hujus Eddæ parte ex dicto carmine relegavit.

b) S. *Aikongar-Alfkongar*.

14) Quando cuiquam moriendum, nihil non mori
occasione dat. Sic hodieque dicunt Is-
landi: *eki verði feigum fordat*: morti jam de-
votus servari non potest.

Str. XII. 15) Fæminas fatidicas intelligo, quæ

spud puerperas Lucinæ instar officio obstetri-
carii functæ sunt, & pueris in lucem recens
editis suæ fata constituent.

Str. XIII. 16) *Dvalinn* ejus filia, nanorum so-
boles.

XIV. SIGURDR QVAD.

Segdv mér þat FAFNER
 Allz þik fróþan qveþa
 Ok vel mart vita.
 Hve fá 17) hólmr heitir
 Er blanda hiðr-legi c)
 SURTR ok Æsir faman.

XV. FAFNIR QVAD.

18) Oskopnir han heitir
 En þar avll skvlo
 Geirom leika god.
 19) Bil-ravst d) brotnar
 20) Er þeir á brott fara
 Ok fyfma í módo marir.

XVI.

21) Ægis-hjálmr bar ek
 Vm alda fonom

XIV. SIGURDUS CECINIT.

Dic mihi id, FARNER!
 Quandoquidem te sapientem prædicant
 Et probè multa scire:
 Que illa 17) insula adpelletur,
 Ubi sanguinem misceat
 SURTUS et Asiatae und.

XV. FAFNER CECINIT.

18) OSCOPNER illa dicitur,
 Ibi autem omnia
 Hastis ludent numina.
 19) Bil-röst frangitur,
 20) Cum illa discedunt,
 Et natant in flumine equi.

XVI.

21) Formidabilem galeam tuli
 Per viventium genus,

Meþan

Str. XIV. c) S. hiorlagi nec male.

Str. XV. d) Ita mbr. & S. pro usitatore hifvðf.

Str. XIV. 17) Hólmr insula minor, item locus pugne ut heic, qui in carmine Vafþr. mál Vigríðr salutatur.

Str. XV. 18) Volfsunga f. habet ískaptir, rectius ískaptir i. e. locus nondum creatus s. definitus. Magnæus.

19) Bilvöst Iris, vel pons Iride representatus, terram inter et coelum, quem dñi conventum coelitus æduri quotidie calcarunt. Alias dicitur hif-röð, sane rectius, q. d. pons tremulus. Vid. Gloss. in v.

20) Er-fara cum a pugna discedunt: móða fluvius, hic aqua insulam vel aque locum ambiens.

Str. XVI. 21) Ægis hjálmr galea, que gestanti adspæctum adeo formidabilem conciliabat, ut hostis quisquam cum eo congressi vix sustineret. Ol. f. Tr. II. p. 58. vin et ardorem quandam terrificum in oculis intelligit: þat er teinskis manus at gánga framan at Högnu. þvi at hann hefr Ægishjálm i augum: i. e. nemini mortalium Högnium cominus aggredi licet,

Megan ek vinnu meniom lág

Einn rammari hvigdóm

Avllom vera

22) Fanka ek e) marga mavgo.

XVII. SIGURDR QVAD.

23) *Ægis-hjálmur* f) bergur

Einvigi

Hvars skvilo reipir vega.

Þá pat finnr

Er með fleirom kömr

24) At eingi er einna hvatastr g).

XVIII. FAFNIR QVAD.

Eitri ek fnaesta

Er ek á arfi lá

Miklom míns favdor h).

Quamdiu thesauris incubui.

Solum valentioverem credebam me

Omnibus existere;

22) *Non inveniebam viros multos.*

XVII. SIGURDUS CECINIT.

23) *Formidabilis galea protegit*

Nullo pacto,

Ubi ira concitati dimicant:

Tunc id experitur

Qui rem habet cum pluribus,

24) *Quod nemo est unice acerrimus.*

XVIII. FAFNER CECINIT.

Venenum efflavi,

Cum opibus incubabam

Magnis mei patris.

XIX.

Str. XVI. e) S. *fánka* corrupte.
nominativus apocopato.

Str. XVII. f) Ita inbr. & S. ut quandoque fit, r
g) S. *hvatastr* male.

Str. XVIII. h) S. *brodur* ∴ Rogmí, quem parte hereditaria spoliavit.

licet, nam ardor terrificus oculis ejus insidet. Hinc in textu nostro phrasís etiámmum apud Islandos superstes; at vera *Ægishjálmur* yfr *öðrum*, adspéctu suo alium terrere; cum hic illi, viribus & animo prævalens, sui reverentiam injicit. Obiter monere hic liceat, quod Grecorum & Latinorum postæ *Ægidi* i. e. Jovis & Palladis scuto, vim pariter horrificam adsignent; aliqua sane apparente nominis & mythi similitudine, quam tamen me

svatore casui magis quam verè convenientiæ tribueris.

22) Subintellige: quám me subsisterent s. contra me valeret.

Str. XVII. 23) *Ægis hjálmur* nominativus pro *Ægishjálmur*, demta terminatione quod apud poetas non raro fit.

24) I. e. quod nemo non viribus sibi parem inveniat.

XIX. SIGURDR QVAD.

Inn fráni *i*) ormr
 Þú görpir fráð mikla
 Ok gatz hardan hvǵ.
 25_a) Heipt at meiri verþr
 Havlda sonom
 At þann hjálm hafi.

XX. FAFNIR QVAD.

Ræþ ek þer nú SIGURDR
 En þú ráþ nemir
 Ok ríþ heim héþan.
 Ip *k*) gjalla gvll
 Ok ip glóþ - ravþa fé
 Þer verþa þeir bavgar at bana.

XXI. SIGURDR QVAD.

25_β) Ráþ er þér ráþit.
 En ek ríþa mvn.
 26) Til þeðs gvllz er i lýngvi liggr.
 En þú FAFNIR ligg

XIX. SIGURDUS CECINIT.

Tu, fulgide angvis!
Magnam fecisti [veneni] eruclationem,
Et atrox ingenium obtinuisti.
 25_a) *Iræ eo majores existunt*
Hominum filiis,
Quod eam galeam possideant.

XX. FAFNER CECINIT.

Consilium tibi nunc do, SIGURDE!
Tu autem consilium percipias:
Equita domum hinc.
Fulgidum illud aurum,
Et illa rutila pecunia,
Isti annuli necem tibi afferent.

XXI. SIGURDUS CECINIT.

25_β) *Consilium tibi consultum est;*
At ego advehar
 26) *Ad aurum illud, quod in ericeto*
jacet:
Tu autem, FAFNER! jaceto

I fiör-

Str. XIX. *i*) Mbr. & S. *rami i. e. robuste*, pro quo b. Magnæus *fráni*, fulgide optimo jure reposuit, nam *fránn* serpentis frequens epithetum.

Str. XX. *k*) Mbr. it. quod et usus fert.

Str. XIX. 25_a) *Heipt - haf* i. e. Qui galeam gestant formidabilem, caeteris fere hominibus ferociores & crudeliores sunt; veterum incitiam & superstitionem hæc redolent.

Str. XXI. 25_β) Q. d. Quid tibi faciendum sit, vel me non momento ipse vides; mortem nempe præsentem opperiri.

26) Cubile serpentis in ericeto quodam fuisse fingitur.

I fiör - brotom
Þar er pik-hel hafí.

*In agonia,
Donec te orcus recipit.*

XXII. FAFNIR QVAD.

REGINN mik réþ.
Han pik rápa myn.
Han myn ockr verpa bápom at bana.
Fiör sitt láta
Hygg ek at FAFNIR myni.
Þitt var /) nu meira megin.

REGINN var á brott horfinn, me-
þan SIGVRÞR vá FAFNI. ok kom pá
aptr er SIGVRÞR stravk blóþ af íver-
þino. REGINN qvad.

XXII. FAFNER CECINIT.

REGINUS *me prodidit;
Ille te prodeat [quoque];
Ille utrique nostrum necis causa ex-
istet.*

*Animam suam amissurum
Esse credo FAFNEREM;
Tuã nunc prevalere vires.*

REGINUS *e conspectu discesserat
interea, dum SIGURDUS FAFNEREM oc-
cidebat; rediens autem, SIGURDO
cruorem ensi abstergente, cecinit.*

XXIII.

Heill þú nú SIGVRÞR.
Nú hefir þú sigr vegit
Ok FAFNI VM farit.
Manna þeirra
Er mold troþa
Þik qveþ ek óblavpaztan alinn.

XXIII.

*Euge nunc SIGURDE!
Nunc tu victoriam pugnando adeptus es,*

*Et Fafnerem interemisti:
Hominum illorum,
Qui tellurem pulveratam terunt,
Te ajo intrepidissimum genitum esse.*

XXIV. SIGURDR QVAD.

Þat er óvíst at vita
Þá er m) komom allir saman

XXIV. SIGURDUS CECINIT.

*Incertum est scire,
Ubi omnes convenimus*

27)

Str. XXII. l) Mbr. varð.

Str. XXIV. m) S. vid i. e. nos duo.

27) Sig-tíva sýnir
Hverr óblavpastr er alinn.
Margr er fá hvatr
28) Er hiör né rýfr n)
Annars brióstom í,

xxv. REGINN QVAD.

Glápr ertv nú SIGVRÞR
Ok gagni gefinn
Er þú þerrir GRAM á grasi.
Bróþor minn
Hefir þú beniapan
Ok yeld ek þó síálfr svmo o).

xxvi. SIGURDR:QVAD.

Þú því rétt
Er ek rípa skyldac
Heilög fiöll hinnig.
Fé ok síörvi réþi
Sá inn fráni ormr
Nema þú frýþir p) mér hvats hvgar.

27) *Deorum bellicorum filii,*
Qui maxime intrepidus natus sit.
Multus est [bello] acer,
28) *Qui gladium non rumpit (lacerat)*
In alterius pectoribus.

xxv. REGINUS CECINIT.

Latus tu nunc es, SIGURDE!
Et victoriã triumphans,
Cum tu terges GRAMUM in gramine,
Fratrem meum
Tu saucium reddidisti,
Attamen ego quorundam auctor sum
ipse.

xxvi. SIGURDUS CECINIT.

Tu auctor eras,
Ut mihi equitandum esset
Per altos montes huc:
Pecunia et vita potiretur
Fulgidus ille angvis,
Nisi acrem mihi animum provocares.

þá

n) S. rýfr.

Str. XXV. o) Sumo sjálfr.

Str. XXVI. p) S. fridír male.

Str. XXIV. 27) Sigtívar, díi bellicosí, horum filii heroes, qui & hos inter ipse Sigurdus, ab *Othino* genus duxisse feruntur. B. Magnus duces bellicosos intelligit, nec hoc quidem male. vid. Gloss.

28) Er — i Q. d. multi fortes & strenni sunt,

si vel maxime sum fortitudinis specimen non semper edant. Fotsan poetam dixisse malle: er hiör rydr, qui gladium cruentat. conf. Str. XXVIII. sed hanc lectionem non habemus, nec ea opus est: rýfr hiör i briáþi pro: rýfr briáþ hiörvi per enallagen poetícam dicitur.

Þá géck REGINN at FAFNI. ok
skar hiarta or honom med sverpi því
er 29) RÍÐILL heitir, ok þá drack han
blóþ or undinni eptir REGINN
qvad.

XXVII.

Sittv nú SIGVRÞR.
En ek mǫn sofa gánga
Ok 30) halt FAFNIS hiarta vjþ fvna.
31) Æiscavld 7) ek vil
Etinn láta
Eptir þenna dreyra dryck.

XXVIII. SIGURDR QVAD.

Fiarri þú gekt
Megan ek á FAFNI ravþk
Minn inn hvaða r) hiðr.
Afi míno attak s)
Vjþ orms megin
Megan þú í lýngvi t) látt.

XXIX. REGINN QVAD.

Lengi liggja létir
Þú þann lýngvi í

- Tunc REGINUS FAFNEREM adgres-
sus cor ei exsecuit gladio, qui 29)
Ridill nuncupatur, deinde sanguinem
e vulnere potavit. REGINUS cecinit.

XXVII.

Adside nunc, SIGURDE!
At ego dormitum ibo,
Ac 30) tene FAFNERIS cor ad ignem.
31) Cor volo
Comesum dare
Post hanc cruoris potionem.

XXVIII. SIGURDUS CECINIT.

Procul ambulabas,
Dum ego in FAFNERE rubrum tinxi
Meum illum acutum gladium:
Robore meo contendebam
Adversus anguinam vim,
Dum tu in ericeto jacebas.

XXIX. REGINUS CECINIT:

Diu cubare sivisses
Tu in ericeto

Inn

Str. XXVII. 7) Sic uterque liber alibi *ei/þjald*.

s) Mbr. *asta ec.*

t) S. *lingvi.*

Str. XXVIII. r) S. *hvaza* non probe.

Prosa. 29) *Ridill* i. e. *gladius vibratilis*,

Str. XXVII. 30) *Halt-funa* i. e. *cor assandum*
igni admoveas s. imponas.

31) *Æiscavld* vox incerta originis & etym. vid.

Gloss.

Inn aldna 32) jötvn.
 Ef þú sverþz né nytir
 Þefs u) er ek síálfr görþa
 33) Ok þíns ins hvasla hiörs.

xxx. SIGURDR QVAD.

34) Hvgr er betri
 Enn fé hiörs megin
 Hvars reipir skvlo vega.
 Þvíat hvatan mann
 Ek fé 35) hvarliga vega
 Meþ slavo sverpi sigr.

xxxī.

Hvavtom er betra
 Enn se óhvavtom
 I hildi-leik hafaz.
 36) Glayþom er betra
 Enn fé glúpnanda
 Hvát fem at hendi kömr.

SIGURDR TÓK FAFNIS HIARTA OK
 STEIKTI x) Á TEINI. En er han hygdi

Str. XXIX. u) S. þaz pro þæt es id, quod.

Str. XXIX. 32) *Jotun* gigns de Fabnero, haud
 dubie quod hic generis jotici s. jotnici esset.

33) Hendiadys figura, nam Reginus de uno et
 eodem gladio loquitur.

Str. XXX. 34) *Hvgr-vega*; sic exprimit Vols. s.
 þá er kómr til vigr, er manni betra gott hiarta

Vcterem illum 32) *gigantem*
Si ense non usus fuisses;
Quem tibi ipse feci,
 33) *Et tuo acuto gladio.*

xxx. SIGURDUS CECINIT.

34) *Animus præstantior est*
Quam sit vis gladii,
Ubi incitatis dimicandum est:
Nam virum animosum
Video 35) *ubique obtinere*
Victoriam habete gladio.

xxxī.

Acri [viro] melius expedit,
Quam meticuloso,
In ludo bellona versari.

36) *Alacri res melius succedit*
Quam trepidanti,
Quicquid rei incidere.

SIGURDUS CÆPIT COR FAFNERIS, ET
 IN VERU ASSAVIT. Ubi autem credebat
 at

Prosa x) Mbr. & S. steiþi, repugnante usu.

enm hvdís vord: ad certamen cum venitur,
 acutis gladiis fortis animus magis conducit.

35) Pro *hvarliga* legere malim *hvatliga vega*, sã
 critet, strenue pugnare.

Str. XXXI. 36) *Gládm - glúpnanda*: elegans ve-
 riverbium.

at fyll-steikt veri, ok freyddi y) sveitinn or hiartano. Þá tók hann á fingri sínom ok skyniaði hvarf fyll-steikt veri. Hann brann ok brá fingrinom í mynn sér, en er hiart-blóþ FAENIS kom á tungu honom. Skildi hann fyls-rödd. Hann heyrði at 37) igdor klavkoþo á 38) hrifsinom. Igdan qvaþ.

satis assatum esse, et spumaret sanguis e corde, digito id tetigit, et exploravit, an plene assatum esset. Ille adustus est, et digitum sibi in os indidit. Ubi autem sanguis cordialis FAENERIS ei in linguam venit, intellexit vocem avium. Audiit 37) aquilas, garrientes in 38) virgultis. Avis dixit.

XXXII.

Þar sitr SIGURPR
Sveita stockinn.
Fafnis hiarta
Vip fvna steikir.
Spakr þætti mér
Spillir bayga
Ef hann z) fíörsega 39)
Fráþan æti.

XXXII.

*Ibi sedet SIGURDUS
Sanguine circumspersus,
FAENERIS cor
Ad focum assat.
Sugax mihi videretur
Violator annulorum,
Si 39) vitæ pulpam (cor)
Nitentem ederet.*

XXXIII.

3) S. freifþi, quod non unica ratione vitiosum.
Str. XXXII. z) Cfr. notam ad h. l.

Pros. 37) *Igdur*, Biornerus noctuus perperam intellexit. *Igdur* plur. a sing. *Igda*, *Egda*, aquila foemina; sicut *egdir* aquila mas.

38) *Hrifsinum*, Magnus fecit singularem a nominat. *hris* mascul. generis, mihi *hrifsinum* plur. pro *hrifsinum* in virgultis. *Volf. f.* hic

habet á húfum, supra edes, quæ vix vera lectio.

Str. XXXII. 39) Magnus legit: *Fíörsega* vitæ possessorem (ab *ega*, possidere) nomen cordis paraphrasticum; rectius *für-sega* vitæ pulpam a nominativo *pulpa*, frustulo carnis, etiamnum Islandis in usu.

XXXIII. AVNNOR QVAD.

Þar liggir REGINN
 Ræpr þ) vm vip sík.
 Vill tæla mavg þann
 Er trúir hánom.
 Berr af reipi
 Ravng orþ saman
 Vill bavlva smiþr
 Brópr hefna.

XXXIV. ÞRÍÞJA QVAD.

Havði skémra láti han
 a) Inn hára þvl
 Fara til heliar hépan.
 Avllo gvlli þá
 Kná han einn rápa
 4o) Fiöld því a) er vnd FAFNI lá.

XXXV. FIÓRÞA QVAD.

Horskr þætti mér
 Ef hafa kynni
 Ast-ráp mikit
 Ydvar b) systra,
 Hygdi han vm sík

XXXIII. ALTERA DIXIT.

*Ibi cubat REGINUS,
 Deliberat secum,
 Decipere cupit virum illum,
 Qui fudit ei;
 Congerit ex iracundia
 Injustas causas,
 Cupit malorum artifex
 Fratrem ulcisci.*

XXXIV. TERTIA DIXIT.

*Capite truncatum breviorum curet
 Canum senecionem
 Abire hinc ad Helam.
 Universo auro tunc
 Solus potiri quiverit,
 4o) Magno numeró, quod sub FAFNE-
 RE jacebat.*

XXXV. QVARTA DIXIT.

*Sapiens videretur mihi,
 Si uti posset
 Magni amoris consilio
 Vestrum sororum,
 Suam rem cogitaret*

41)

Str. XXXIII. þ) S. redir.

Str. XXXIV. a) S. hann inn.

a) Sic mbr. & S. pro fiöld þeirri, quod hodie dixeris.

Str. XXXV. b) S. ydar.

Stropha XXXIV. 4o) Fiöld því: ea auri magna copia, Fiöld hic neutrius generis.

41) Ok hvigin gleddi.
42 Þar er mér úlfs von c)
Er ek eyro sék.

xxxvi. FIMTA QVAD.

Erat sva horðskr
Hildi-meipr
Sem ek hers-japar d)
Hyggja mvndak.
Ef han brópr lætr
A brott komaz.
En han avdrom hefir
Aldvrs of syniat.

xxxvii. SETTA QVAD.

Miðk er ósvípr
Ef han enn sparir
Fianda inn e) fólk-ská.
Þar er REGINN liggr
43) Er hann ráþinn hefir.
Kannat hán víp slíko at síá.

xxxviii. SIÖVNDA QVAD.

Havfði skemra láti han

41) *Et corvum hilararet;*
42) *Ibi mihi lupus sperandus est*
Ubi aures video.

xxxvi. QUINTA CECINIT.

Non adeò prudens est
Bellonæ columen
Ut ego copiarum ducem
Autumaverim:
Si fratrem sinit
Evadere,
Cum ille alteri
Vitam denegavit.

xxxvii. SEXTA CECINIT.

Admodum est insipiens,
Si amplius parcit
Inimico illi, hominibus infesto,
Dormienti puta REGINO,
43) *Qui eum prodidit;*
Non potest id cavere.

xxxviii. SEPTIMA CECINIT.

Capite breviorera reddat gigantem
Þann

c) S. van s. vån.

Str. XXXVI. d) S. jadarr.

Str. XXVII. e) S. fealsca vitiose.

Stropha XXXV. 41) Quasi dicat: et Regini cadaver feris daret.

42) Þar-þek proverbsjúm, etiam hodie vigens, quod aquila in hunc sensum accipit: Sigurdum, quantum ex ejus adpectu conjicere

liceat, satis ferocem & animosum esse, non dubito, ut nostro pareat consilio hostemque suum interficiat.

Str. XXXVII. 43) Er-hefir qui Sigurdum fallere s. prodere voluit.

Þann inn hrímkalda 44) jöton
 45) Ok af bavgom búa.
 Þá myndv fiár þefs f)
 Er FAFNIR réþ
 Ein-valdi vera.

XXXIX. SIGURDR QVAD.

46) Verþat g) sva rík skavp
 At Reginn skyli
 47) Mitt ban-orþ h) bera.
 Þvíat þeir báþir bræþr
 Skulo brálliga
 Fara til heliar héþan.

SIGURÞR i) hió hafvþ af REGIN.
 ok þá át han FAFNIS hiarta 48). ok
 drack blóþ þeirra beggia REGINS ok
 FAFNIS. Þá heyrþi SIGURÞR hvar
 igdvT malto.

Illum gelu-frigidum 44) gigantem
45) Et annulis carere (faciat).
Tunc tu pecunia,
Quam possedit FAFNER,
Solus eris dominus.

XXXIX. SIGURDUS CECINIT.

46) *Non existunt tam violenta fata,*
Ut REGINO liceat
 47) *Meam necem perpetrare:*
Nam ambo illi fratres,
Faxo, properè
Abeant hinc ad Helam.

SIGURDUS REGINO caput abscidit,
 et deinde comedit cor FAENERIS, 48)
 et bibit sanguinem eorum utriusque
 REGINI et FAFNERIS. Tunc auribus
 percepit aquilas ita loquentes.

XL.

Str. XXVIII. f) S. þaz, forma genitivi quæ jamdudum obsoluit.

Str. XXIX. g) Mbr. *verpa* az incóncinne.

Prosa. i) S. *Sigurdar* mendo manifesto.

h) Mbr. & S. pro *hana ord.*

Str. XXXVIII. 44) Confer supra Stropham 29, ubi Fabner, sicut hic Fabneri frater Reginus, *Jotunnús* salutaris, sine dubio quod *Hreidmarns* ejusque filii a *Foris* sive *Jotunnús* essent oriundi. *Hrimkaldr* pruinosus, epithetum in *Jotunnos*, ultimi orbis hyperborci incolas, conveniens.

45) *Oc-búa*: Beatus M. vertit: ab annulis migrare, quomodo hoc verbum nuspiam accipitur: potius usu & sensu vulgato *búa* hic

est parare, expedire, dimittere, i. e. facere ut ab annulis discedat et vita exeat.

Str. XXXIX. 46) *Verdat-sköp* q. d. Non vereor ne fato inevitabili constitutum sit, ut Reginus perniciem mihi afferat. Pro *sköp* fata Vols, s. habet *sköp* fata sinistra.

47) *Bera bana-ord* of *áðram*, sec. literam nuntium ferre de alterius cæde, de victore & sic perante dixit antiquitas.

Prosa 48) *Oc-drack-beggia*, non habet Vols. 9.

XL.

k) Bitt þú SIGVRPR
 Bavgar ravpa.
 49) Era konúnglict
 l) At qvipa mörgo.
 Mey veit ek eina
 Miklo m) fegvrsta
 Gvilli gædda
 Ef þú géta mættir.

XLI.

Liggja til GIÚKA
 Grænar bravtir.
 50) Fram vísa skavp
 Fólkl-Íspöndom n)
 Þar hefir 51) dýrr konúgr
 Dóttor alna
 52) Þá mvndv SIGVRPR
 Mvndi kavpa.

XLII.

Salr er á há

XL.

Colliga tu, SIGURDE!
Annulos rutilos [in sarcinas].
 49) *Rege indignum est*
Multa præformidare.
Virginem scio unam
Multò pulcherrimam,
Aurò lautè ornatam,
Si eam obtinere tibi contingeret.

XLI.

Ducunt ad GJURJUM
Virides calles;
 50) *Viam monstrant fata*
Per gentes transeuntibus.
Ibi 51) rex egregius habet
Filiam progenitam (educatam),
 52) *Eam tu, SIGURDE!*
Munere sponsalitió tibi coëmes.

XLII.

Ædes est in celso

53)

Str. XL. k) S. birtu.

l) Mbr. az, om.

m) Mbr. myklo, nec quidem inusitate.

Str. XLI. n) S. folclydondum.

Str. XL. 49) *Era-mörgo.* Aquile verba infelices Fabneri prædictiones & vaticinia respiciunt.

Str. XLI. 50) *Framvísa-ndum,* fata peregrinantibus viam monstrant i. e. eo singulos, ubi cuique degendum, ferunt.

51) Non puto Giúkium regem sed *Budlism* loquitur.

52) Quod aneiqutis quisquam uxorem ducturus patri aut curatori sponsæ munus quoddam pacisceretur, viri docti abunde probarunt. vid. celeb. *Thorlacium de veterum Borealiùm matrimonii.*

- 53) HINDAR - FIALLI
Allr er hann vtan
54) Eldi sveipinn
Þann hafa horskir
Halir ym görvan
Or ó-davckom o)
55) Ógnar líóma.

XLIII.

- Veit ek á falli
56) Fólk-vitr p) sofa
Ok leikr yfir
57) Lindar-vápi.
58) YGGR stack þorni
Apr á feldi
59) Hör-gefn hali
Er hafa vildi.

- 53) HINDAREJALLO (Cervæ monte),
Tota est ea exterius
54) *Igni involuta:*
Eam periti
Homines concinnarunt
E non obscuro
55) *Maris splendore (auro).*

XLIII.

- Novi, in monte*
Quod 56) bellandi perita dormiat,
Et supervolitat
57) *Ignis ardens.*
58) *ODINUS acum pungebat*
Antea, pallæ eam affigens,
59) *Mulierem viros*
Quæ tollere cupiebat.

XLIV.

Str. XLII. o) S. Odöckvum.

Str. XLIII. p) Folkvitr pro folkvittra, anomalice.

Str. XLII 53) Clar. Suhmius montem *Hindarsfall* eundem fuisse voluit ac terræ tractum in circulo Rhenano, qui *Hundersrukke* s. *Hunsruck* i. e. Hunnorum jugum hodie dicitur, nomen habens a veteribus incolis *Hunnis*, populo ex *Hungaria* orto; quare *Hunnorum pagus* latinè salutatur.

54) Hic ignis ab Othino accensus & *Brynhildam* cingens, *vafn-logi* flamma vibrans, s. vibranda in mythis dicitur.

55) *Ógnar-líómi* sec. poeticós loquendi modos tam de auro, quam de gladiis recte accipitur. Str. XLIII. 56) Legere malim *Fólk-vitra* o: pugnandi peritam, quod ad constructionem melius congruit.

57) Ad litteram verte: *lindar váði* tilix periculum, poetica ignis periphrasis.

58) *Yggr-feldi*: sermo est de instrumento magico, *svefn þorn*, danis olim *Sövnpryn* i. e. acu soporifero dicto; quod, ut ex hoc loco colligere licet, cum vestibus alicujus affigetur, cum sopori mox dari creditur & posteris tradidit antiquitas. *Höfði* pro *feldi* habet Vols. s.

59) *Hörgefn-vildi* verbotenus: mulier quæ homines habere i. e. eligere voluit: *Brynhilda*, enim sua non Othini auctoritate ex pugnantibus his necesse, illis vitas decrevit, ut in *Brynh. qv.* pluribus narratur.

XLIV.

- 60) Knáttv mavgr síá
Mey vnd hiálmi
61) Þá er frá vígi
Ving-skorni q) reid.
Má-at 62) SIGR-DRÍFAR
Svefni bregpa
Skiöldúnga niþr
63) Fvr skavpom norna.

SIGVRÞR reip eptir slóþ FAFNIS til bælis hans. ok fann þat r) opit. ok hvrþir af járni ok gætti. 64) af járni vóro ok allir timbr-þockar í húfíno. en féit grafit í jörþ niþr. Þar fann 65) SIGVRÞR slór-mikit gull, ok fyll-

XLIV.

- 60) *Poteris vir! adspicere
Virginem sub galea*
61) *Eam, quæ a prælio
Vingskornero (caballo) vefta fuerat:
Nequit* 62) SIGURDRIFÆ
*Somnum rumpere
Regum cognatus*
63) *Per effata parcarum.*

SIGURDUS *callem FAFNERIS sequutus ad cubile ejus equitavit, quod apertum offendit, foribus 64) ferreis et postibus munitum. Erant item e ferro omnes trabes substructionis (primariæ) in ædificio; pecunia autem in terram defossa. Hic 65) SIGURDUS magnam vim auri invenit, atque eo*
di

Str. XLIV. q) Mbr. & S. habent *Ving-skornir* casu nominativo, pro quo b. Magnus *Ving-skorni*, in ablat. non male restituit. Prosa r) S. þar.

- XLIV. 60) *Knáttu-hjálmi*; aquila Sigurdo loqui pergentis etiam hæc verba sunt.
61) *Þá-reid*: sensus est: virginem ibi videbis, eo indutam habitu militari, quem gessit, cum a proelio, equo *Vingskornero* vefta, rediret.
62) Brynhilda hæc alio nomine *Sigrdrif* s. *Sigrdrifa* salutatur, id quod nemini mirum esse debet, cum plures antiquitus binomines fuisse legamus.
63) Auctor lethargum Brynhildæ ab offenso Othino inductum hic parcarum decretis adscribens docere vult, quod etiam parca fata-

lem illum casuum (non tamen sine Odini nomine & auspicio) Brynhildæ jam recens nata dudum decreverint.

- Pr. 64) *Timbr* quævis ædificandi materia ad sola ligna sive tigna non restringitur, conf. Gloss. Partis I. in voce *timbra*.
65) Vols. s. *Hann saun þar svo mikit gull at honum þotti van, at eigi wyndo meira bera tvær eða þrjár hestær* ibi tantum auri reperit ut duo aut tres equi plus oneris ferre non posse viderentur.

di s) þar tvær kistur. Þar tók han *opplevit cistas duas. Ibidem cepit ægis-hiálm ok gyll-brynio, ok sverþit Hrotta ok marga dýr-gripi. t) ok klyfiapi u) þar með Grána. en hestrjinn vildi eigi fram-gánga. fyrr enn SIGURPR steig á x) bak honom.* *galeam Ægidos, et auream loriam, gladiumque Hrottium, atque multas rex eximias. Hisce omnibus Granium oneravit; equus autem progredi detreclavit, donec SIGURDUS eum inscendit.*

s) S. fildi perperam.

u) S. Klifiadi, male.

t) Oc sverðis-dýrgripi S. om.

x) Mbr. af male.

QVIDA
B R Y N H I L D A R
BUDLA-DOTTOR
EN FYRSTA.

EDR

SIGVRDRÍFO - MÁL.

QVIDA
BRYNHILDAR BUDLA-
DÓTTOR a),
EDR
SIGVRDRÍFO-MÁL b),

ODA
BRYNHILDÆ BUDLIADOS
S. BUDLII FILLÆ,
VEL
SIGURDRIFÆ SERMONES.

[INNGÁNGRINN.]

SIGVRÞR reip ypp á HINDAR-FIALL ok stefndi c) svþr til FRACKLANZ. A fiallino fá han líós mikít, svo sem eldr brynni. ok líómápi af til himins d). En er han kom at. þá stóp þar e) 1) Skialdborg ok ypp or merki. SIGVRÞR geck í f) skiald-

[INTRODUCTIO.]

SIGURDUS equo ascendit montem CERVARIUM, et cursum intendit in FRANCONIAM austrum versus. Vidit autem in monte magnum lumen ad instar ignis flagrantis, unde fulgor in coelum emicuit. Quò cum adveniret, vidit 1) vallum clypeis constructum et vexillum in medio erectum. SIGUR-
borgina

a) *Quida - dóttur* S. habet, mbr. om.

b) Ita O vel codex oblongus, ut Magnæus eum vocat; idem codex prologo, ceterisque prosis omnibus caret, nec non quatuor primis versiculis, Glossas vero quasdam sive commentarium adjicit, quem his verbis incipit: *líða Brynhildar ero hér úrþyðd* i. e. carmen Brynhildæ hic explicatur.

c) Mbr. *stefni* mendose.

d) Vols. s. *alt til himins* usque ad coelum.

e) Vols. s. *var þar fyrir honum*: i. e. ibi obviam habuit.

f) Vols. s. *uppá*.

---

1) Beatus Magnæus eodem testudineatam vertit, vid. Gloss.

borgina oklifa at þar lá maþr ok svaf meþ avllom her-vapnom. Han tók fyrst hiálminn af hafvdi honom, þá fá han at g) þat var kona. Brynian var favst sem hon veri holdgróin. Þá reift han med Gram frá 2) hafvud - sinát h) bryniona niþr ígögnom i), ok fva út ígögnom bá- þar ermar k). Þá tók han brynio af henni, en hon vaknaþi ok settiz vpp ok fá SIGURÞ ok mælti.

DUS intravit vallum et conspexit hominem ibi cubantem et cum panoplia dormientem. Primum galeam capiti ejus exemit; tum vidit mulierem esse. Lorica erat immota, ceu corpori adcreta esset. Tunc exsecuit gladio Gramò inde superne 2) ab cervicali apertura loricae usque ad inum; itidem manicas ambas ad manus usque. Deinde exuit eam lorica; ea autem evigilans et in cubili adsurgens, viso SIGURÐO, fata est.

I.

Hvat beit brynio.
Hví brá ek svefni.
Hverr feldi af mer
3) Favlar navþir.

I.

*Quid secuit loricae?
Cur abrupti soporem?
Quis mihi abstulit
3) Tristes calamitates.*

HAN SVARAR I).

ILLE RESPONDET.

4) SIGMYNDAR BVIÞ.

4) SIGMYNDI filius,

Sleit

g) S. ar excludit.

h) Vols. s. reift ofan ur höfði i. e. a capite exsecuit.

i) Vols. s. et mbr. gögnum niðr.

k) Vols. s. oc beit sem kledi tanquam pannum secuit.

Str. I. I) S. quad.

2) Höfund smátt summum thoracis s. tunice orificium per quod caput transmittitur: habet etiam Grettis s. cap. 37. ubi editio Holana inepte legit Höfund átt, quod b. Magnus ridiculum errorem merito nominat.

Str. I. 3) Brynhilda, quantum video, respicit ad lethargum ab Othino immissum: secus

Magnus verba poetæ: hverr-unnir vertit: quis decidere mihi fecit livida vincula i. e. ferream loricae, quod meæ versioni qui velit præferat.

4) Ad Brynhildæ questionem Sigurdus se lethargo eam liberasse, snumque gladium ejus loricae divulsisse respondet.

Sleit fvr skóttmo
5) Hrafn's hraflvndir
Hiörr m) SIGVRÞAR.

II. HON QVAD n).

Lengi ek svaf
Lengi ek sofnop var.
6) Löng ero lýpa la.
OPINN ÞVÍ veldr
Er ek eigi o) máttak
Bregda 7) blvnn - stavfom. p).

SIGVRÞR settiz niþr ok svrþri
hana nafns, hon tók þá horn fvllt
miapar ok gaf honom 8) minnis-
veig.

III. BRYNHILDR QVAD.

9) Heill dagr

Disrupit modo
5) *Livida corporis involucra*
Ensis SIGURDI.

II. EA DIXIT.

Diu ego dormivi,
Diu somno oppressa eram,
6) *Diuturna sunt hominum fata.*
ODINUS auctor est,
Quod ego nequibam
Sopores 7) discutere.

SIGURDUS *adsidens rogavit eam*
nomen illius; ea tum cepit cornu ple-
num medo, et dedit ei 8) potionem
memorialem.

III. BRYNHILDA DIXIT q).

9) *Salve dies!*

10)

m) S. heor, nam e et i ante a, o, u saepe alternant.

Str. II. n) *Mbr. hún quad* omittit

o) S. *er eigi* etc.

p) Itá mbr. & S. *usitatus est blund stöfum.*

Str. III. q) *Brynh. quad mbr. & S. om.*

5) *Hrafn*¹² hic nomen piratae, cujus indumentum poetice lotica dicitur; *hraflvndir* corporis involucra, vesitius vid. Gloss. Secus Magnæus *hrafn* nomen corvi, ad colorem referens vertit *livida* corporis involucra.

Str. II. 6) *Läng-la* Brynhilda de diutinis adversis et calamitatibus queritur, quas fate sinistra hominibus decernunt. Magnæus *lyda la* vertit viventium fraudes, sensu ad contextum minus congruo, vid. Gloss. in *la*.

7) *Blvnn stafr* somni vires, idem ac simplex. *blvnnr s. blvndr* sopor, vox enim *stafr* ful-

cræ, statumina apud poetas quibusdam substantivis nullo sensus discrimine suffigitur.

Prosa. 8) Sec. Magnæi versionem, *minnit veig* potio memorialis nescio quid sibi velit: sane rectius intelligitur amatorium, potio amatoria, ab Obsol. *min, manv*, Belgis hodie *minne* amor: de his plura dabit Glossarium.

Str. III. 9) Brynhilda diem salutans, tempus faustum & felix esse jubet, quo cum Sigurdo primum convenit & ad amores eum allicit.

10) Heilir dags synir,
 11) Heil nótt ok nipt.
 Oreipom avgom
 Líttic ockr þannig r)
 Ok gefit sítiöndom s) figr.

IV.

Heilir *Æsir*.
 Heilar *Asynior*.
 Heil síá in t) siöl-nýta fold,
 Mál ok mannvit gefit
 Ockr mærom tveim
 Ok læknis-hendyr meþan lifom.

12) Hon nefndiz SIGURDRIFA, ok
 var *Valkyria*. Hon sagdi at tveir
 konúngar bavrþoz hetannarr HJALM-
 GUNNARR. han var þá u) gamall ok
 inn mezt hermáþr. ok hafdi ÖÞINN
 honom sigri heitþ. en annarr hét

10) *Salvete diei filii*
 11) *Salve nox et nata!*
Placidis oculis
Adspicite nos itidem,
Et date sedentibus felicitatem!

IV.

Salvete Asiatæ!
Salvete ASIATIDES!
Salva sit polychresta tellus!
Facundiam et sapientiam date
Nobis duabus illustribus,
Et medicas manus, dum vivimus.

12) *Illavocabatur SIGURDRIFA, erat-
 que Amazon (bellona). Narravit
 autem duos reges dimicasse, quorum
 uni nomen erat HJALMGUNNAR (Gun-
 nar Galeatus); tunc eum fuisse mág-
 num natu, et summum bellatorem, ei-
 que ODINUM pollicitum esse victoriam;*

AGNARR

r) Mbr. þinnig etiam recte.
 Prosa. u) S. & Vols. s. þá omittunt.

s) S. *sciendum*.

Str: IV. r) S. *fjólhita*: perperam.

10) Magnæo iudice diei filii hic sunt radii sola-
 res s. ipsa lux diurna. Nec inepte genios lu-
 cicolas (*Ljós - Alfur*) intellexeris, hos enim
 vetus Scandinavia inter deos suos numeravit.

11) Brynhilda diem & diei filios, ita quoque
 noctem & noctis filiam terram officiose com-

pellat; terram enim inter Deas relatam esse
 nóvimus.

Prosa. 12) Herois nostra duobus usa nominibus
 nunc *Brynhilda* tunc *Sigrdrifa* dicebatur,
 quare hoc carmen utroque nomine inscri-
 bitur.

AGNARR HAVPO x) brópir. er vatr engi vildi piggja. SIGVRDRÍFA feldi HIÁLMGVNNAR i orroftonni. en OPINN stæck hana svefnþorni i hefnd þefs y). ok QVAÞ hana aldri sþan skyldo sigr vega z) i orrofto. ok QVAÞ hana giptaz skyldo. En ek sagdak Þ) honom at ek strengdak heit þar smót at giptaz Öngom þeim manni er hræþaz kynni. Han svarar ok biþr æ) hana kænna ser speki ef hon vissi tþpindi or Öllum 13) heimom a). SIGVRDRÍFA QVAÞ.

alterum verò AGNAREM nomine fuisse, HÖDÆ fratrem, quem, quicquid extitit feminei sexus, repudiabat. SIGGURDRIFA [pergit illa] deiecit GUNNAREM in acie; sed ODINUS eam acuo soporiferâ percussit in ejus facti vindictam, et jussit, ne unquam postea in acie victoriâ potiretur, sed decrevit, ut nuptum daretur. At ego [inquit] ei dixi, quod votò me contra obstringerem, cum nemine inire nuptias, qui metuere posset. Ille (Sigurdus) respondens orat, ut se doceat Philosophiam, quandoquidem eventa undique mundorum sciret 13). SIGGURDRIFA cecinit.

V.

Biór færi ek þér
14) Bryn-þings apaldr

V.

*Potionem tibi offero,
14) Vir bellicose,*

15)

- x) Vols. s. *Eðr Audbrodir.* S. & Norna Gests s. *Audarbrodir*, mbr. *Audu*-vel *Haudubrodir*.
y) S. þaz. z) S. vega *figr*. Þ) S. *sagða*, et *mox strengða*.
æ) S. *bad*. a) S. *löndum*.

13) *Tidindi or Öllum heimum*: relationes de quibusque terris et gentibus extraneis. Voce *heimr* quandoque tota terra & mundus intelligitur, hoc autem loco striktius *heimar* singularum gentium locos, terræ, regiones sive regna & imperia. Sic *Godheimr* Asia, *Mannheimr* Scandinavia, *Fotsnheimr* Finlantia & Russia, *Vanenheimr* Græcia, *Nisfheimr* Tartaria

s. Tartaria etc. Torfeus tamen in sua serie et eum sequens Magnus mundos hic intelligunt, acsi Scandinavia gentilis plures in coelis mundos orbi nostro terrestri similes crediderit, quod vero ex *Voluspá*, ex *Vafþrænis-mál* & *Alvis-mál*, que Magnus allegat, minime evincitur.
Str. V. 14) Poëtica viri et militis appellatio.

- 15) Magni blandinn
Ok megin - tise þ).
16) Fyllr er han c) líópa
Ok líkn - stafa
Gópra galdra
Ok gaman - rúna.

- 15) *Vī medicatam*
Et magna gloriā.
16) *Repleta est poēsī*
Et medicinā,
Bonis precibus
Et jocosis sermonibus.

VI.

- Sig-rúnar* þú skalt d) kunna
Ef þú vilt sigr hafa
Ok ristá á hialti hiörs.
Svmar e) á 17) vetrinom f)

VI.

- Victoriales characteres *calceas,*
Si victoriam vis obtinere,
Et tapulo gladii incidas,
Quosdam in costis (jugis) 17) gladii
Svmar

Str. V. h) Vols. s. tyri quam lectionem b. Magnus recte improbat: vide tamen Torfæi seriem Dynastarum & regum Daniæ pag. 134 sequ.

c) Vols. s. hann om, non bene.

Str. VI. d) Vols. s. et O. *skaltu.*

e) O. *sumar* om.

f) Mbr. & S. *Vetrim* unico t. Edda cod. vormiani habet *vetrimnum*. Vols. s. *verrinum*, O. *vetri* quæ sane mendosa sunt. *Vetrim, vetrim, vetrim* in nomenclaturis eddicis pars gladii, jamdudum plerisque ignota, quare mirum non est, quod librarii hoc vocabulum tot modis depravarent. Vide hujus loci notam.

15) *Magni-tiri*. Sigdrifæ mens est: quodacula fortitudini & gloriæ consecrata Sigurlo propinat.

16) *Sigráviða* carmina jucunda, medicinæ præcepta, vanas apprecationes et colloquia oblectantia in hac computatione non desore promittit.

Str. VI. 17) *Vetrim* et *valbörst* Edda Snorroniana inter partes gladii numerat, quæ quales fuerint, hodie non certe scimus: *vetrim*, ut videtur, ferrum illud transversum in capulo scutulae capulatis loco, quo manus capulum prensans munitur, haud dubie compositum a *vet* s. *vett* pugna, *vattfang* locus proclii, *vega* cadere & *rim* tigillus et quid-

quid ei simile. Aliter Magnus, nequidem male, hoc vocabulo aversam laminæ partem i. e. dorsum gladii, vel potius convexitatem dorsualem in lamina gladii intelligit: fere sicut hodie Islandis *smidreim* & *smidrim* laminæ aversæ in falce foenariae convexitas dicitur, vid. Ol. s. Tr. in App. pag. 7 ut aliorum incertas conjecturas hic taceam. *Valbörst* convexitas ad eadem pertinens, a *val* quatenus eadem et necem significat i. e. semicirculus ferreus capulo adjunctus, manuum item tegens et muniens, *börst* inter alia dorsum convexum. Magnus scutulae capulae intellit, quam num veteres in gladiis suis adhibuerint non liquet.

Svmar á val-bavstom g)
Ok nefna tvísvar Tý h).

*Quosdam in scutulis capularibus,
Et bis numeró TYRUM nomine adpel-*
les.

VII.

Öl-rúnar i) skaltv kvnna
Ef þú vill annars k) qvæn
Vælit l) pik í trygd ef þú trúir,
A horni skal þær rísta
Ok á handar-baki
18) Ok merkia m) á nagli *Nauþ.*

VII.

Characteres potionales *calletó,*
Si vis alienam fæminam
Te per fidem non fallere, si ipse ei
fidis.
In fornú illi incidendi sunt
Et in manus dorso
18) *Signandaque in ungue Necessitas:*

VIII.

Fvll skal signa
Ok vjþ fári síá
19) Ok verpa lavki í lavg n).
o) Þá veit ek þat

VIII.

Poculum consecrandum est,
Et a peste præcavendum,
19) *Atque allium in liquorem immit-*
tendum.
Tum scio.

Þer

- g) Ita mbr. S. & Vols. s. in textu. O. *Valbustum*. Edda codex regius in nomenclaturis *Valbaustum*, codex Vorm. *Valbaurstum* ut alias vocis ignota & hodie inusitata detorsiones taceam. h) O. *tyr* casu obliquo. male
Str. VII. i) O. *ökrúnar* obscurum & suspectum vid. Gloss.
k) Vols. s. *viltá annaz* male. l) Vols. s. *væli*. m) O. *vekia*.
Str. VIII. n) Vols. s. & O. *lauk*. S. á *laug*.
o) *Þá-míðár*: has tres líneas supplet cod. O. ðia manu adscriptas, quæ licet spud alias non obviæ, antiquæ tamen & genuinæ videntur.

Str. VII. 18) *Nauð*, angustia, calamitas, necessitas: est etiam in scriptura runica nomen litteræ n, sed incertum, quid sibi velit.

Str. VIII. 19) *Allium* poculis immittendum *haud* dubie, ut vires veneni frangeret.

Þer verdr aldrei
Mein-blandinn miöðr.

*Tibi nunquam fieri posse
Malò medicatam potionem.*

IX.

Biarg-ráðnar skaltv kvnna
Ef þú biarga vilt *p)*
Ok leyfa kind frá konom.
20) A lófo *q)* þær skal rifta
Ok of lipo spenna
Ok 21) bipia pá *r)* dffir dvga.

IX.

Characteres auxiliares *scias*,
Si servare vis
Et levare puerperas partu.
20) *In volas incidendi sunt*
Et articuli circum amplectendi,
*Deæque 21) tum implorandæ, ut opera
ferant.*

X.

Brim-ráðnar s) skaltv kvnna
Ef þú vilt borgit hafa
A svndi segl-mayrom *t)*,
A stafni skal þær *u)* rifta
Ok á *x)* stiórnar-bladi
22) Ok leggja eld í ár *y)*
Era fya brattr breki

X.

Characteres fluctuales *noscas*,
Si conservatos cupis
Equos velivolos inter natandum,
In puppi sunt secandi
Et in gubernaculi palma,
22) *igneque succendendus remus.*
Non extat aded arduus æstus,

Né

Str. IX. *p)* Vols. s. *vill* non male.

q) Vols. s. *lofa*. O. á *lofa* þer *skalto*.

r) S. *bidja fva*.

Str. X. *s)* Vols. s. *brun-rumir* calami lapsu. mox mbr. *vissa* pro

kunna.

t) Vols. s. *segl-marum*.

u) þær S. addit.

x) O. á *excludit*.

y) O. *eldi ár*. Vols. s. *eldi orfal*. vox sane depravata, cujus apud Bïórnerum absona versio nullo fundamento nititur: verosimilius legeris *ár völr* s. *ár valr* rotundus remi baculus i. e. rei manubrium.

Str. IX. 20) *In volis puerperæ eos pingas & manuum articulis astringas i. e. imprimas. s. circa articulos ducas.*

21) Ergo signorum magicorum vires & efficaciam, saltim hoc casu, concurrenti deorum auxilio tribuerunt.

Str. X. 22) I. e. signa hæc remo inurenda.

Né sva blár vnnir s)
23) Þó kömztv þ) héill af hafi.

Neque adeo lividi fluctus,
23) *Quin saluus evadas ex alto.*

XI.

24) *Lim-rúnar a)* skaltv kynna
Ef þú vilt a) lækur vera
Ok kynna fár at síð b).
A berki skal þær c) rísta
Ok á þarpi d) vípar
Þeim er lúta avstr e) limar.

XI.
24) *Characteres ramales teneas,*
Si medicus esse cupis
Et nósse vulnera inspicere:
Illi cortici incidantur
Et germi arboris,
Cujus brachia ortum versus se incli-
nant.

XII.

25) *Mál-rúnar* skaltv kynna
Ef þú vilt at mangi f) þér
Heiptom gíaldi g) haru.
Þær vm vindr
Þær vm vefr
Þær vm fetr allar saman h)
A því þingi

XII.
25) *Characteres causales novis,*
Si neminem tibi vis
Seve offensam rependere.
Eos implicas,
Eos involvis,
Eos disponis universos
In eo conventu,

Er

z) O. *unnur* non bene.

þ) O. *kensto*.

Str. XI. a) Vols. s. *lin-rúnir* i. e. characteres lenientes: sed lectione textus standum est.

a) S. *vill*.

b) O. *fé* male.

c) Þær inbr. omittit.

d) Vols. s. *bari* i. e. in gemma s. oculo arboris.

e) Vols. s. *auffar*.

Str. XII. f) Vols. s. *magi*. O. *magni*; uterque perperam.

g) Vols. s. & O. *gialda*.

h) O. *altfaman* male.

23) Þó *komstu* tamen evasisti, pro evades.

Str. XI. 24) Characteres ramales vocat (a *lim*
rami) quod arborum ramis essent inscribendi.

Str. XII. 25) *Mál-rúnir* sensu olim & hodie re-
cepto literæ runicæ, dan. *Runeskrift*, scrip-

tura runica: hac vocis vulgari acceptatione
deserta vertit Magnæus runas causales, vo-
cem non male deducens à *mal*: causa foren-
sis, id quod ultima strophæ verba svaderè
videntur.

Er þjóþ' r skvlo
I fylla dóma fara.

*Ubi hominibus eundum est
Adjustè constituta judicia.*

XIII.

Hvg-rúnar skaltv kvnna
Ef þú vilt hvariom vera
Gép svinnari i) gyma.
Þar of réð k)
Þar of reist
Þar of hvghi HROPTR l)
26) Af þeim legi
Er lekþ hafði
27) Or havfi HEIDDRAPNIS m)
Ok or horni HODDROPNIS.

XIII.
Characteres cordiales scias,
Si vis esse quovis
Homine cordatior.
Eos interpretatus est,
Eos sculpsit (exaravit),
Eos meditatus est ODINUS
26) Ex isto liquore,
Qui stillaverat ..
27) De capite HEIDDRÖPNERIS
Atque e cornu HODDROPNERIS.

XIV.

28) A biargi stóp
Mep brámis eggjar.

XIV.
28) Stetit in rupe
Cum acuto gladio,

Hafði

Str. XIII. i) Vols. s. *godsvinnari*, inepte vertit Biörnerus: si velis quorumvis tibi hominum animos conciliare. O. *gedhaskari*.

k) Vols. s. *umrad* una voce.

l) O. þar *ofhugt hropia* mendose.

m) S. á. & mox *hoddropsis* & in sequ. linea *heidropsis*, ubi Torfæus habet *hoddropsis*.

Str. XIII. 26) Hic Othinus acquirende sapientie artem stituisse fertur, cum sanguinem de Heiddraupneri capite fluentem ex cornu potorio Hoddrapneri biberet.

27) Heiddraupnir & Hoddropnir athletæ fuisse videntur ab Othino cæsi s. debellati. Beatus Magnus utrumque nomen de Mimero famoso gigante intelligit de quo Str. sequ. Ceterum Heiddraupnir et Hoddropnir vi vocis dicitur, qui pecuniam s. aurum stillat i. e. erogat s.

effundit ab heid pecunia, hodd aurum et driupa dan. dryppe stillare, nomina quæ quam ratione in Mimerum forsan convenient.

Str. XIV. 28) Othinus arma indutus caput Mimeri, forte recens abscissum, consuluisse & ab eo scientiam runicam accepisse dicitur. Str. XV. Hæc & sequentia ad finem strophæ decimæ septimæ ipsum caput Mimeri edixisse recte sentit b. Magnus.

Hafdi *n*) sér á höfði hiálm,
 Þá mælti Mímis *o*) havfvp
 Fróplict ip fyrsta orþ
 Ok sagdi sanna stafi.

XV.

29) *p*) A skildi qvap riftnar
 Þeim er stendr fvr skínanda go-
 þi *q*).

30) A eyra árvakvrs
 Ok á alsvinnis hófi *r*).

31) A því hveli er snýz *s*)
 Undir *t*) reip RAVGNIS.

32) A Sleipnis tönnom *u*)
 Ok á slepa fiötrom.

Gestavit sibi in capite cassidem.
Tunc elocutum est MIMERIS caput
Doctum, primum oraculum,
Et veras literas indicavit.

XV.

29) *Clypeo incisos [l. incidendos istos*
characteres] dixit

Ei, qui stat pro fulgente Numine,
 30) *Auri Arvakri (Matutini)*
Et Alsvinni ungula;

31) *Rotæ, quæ circumagitur*
Sub curru RÖGNERIS;

32) *Dentibus Sleipneris,*
Et trahæ vinculis.

XVI.

Str. XIV. *n*) S. oc hafði.

o) S. & Torfaeus minus.

Str. XV. *p*) O. skildi varo riftnar.

q) *Fyrir ginnváði quidi* O. inepte, simul excludens lineam sequentem.

r) O. *svins höfði* perperam et contra leges metri.

s) Vols. s. *snýsi*, male, O. *stendr*.

t) O. *fyrir*.

u) O. *saunum*.

29) *Skinandi* *Goð*, deus fulgens sine dubio ipse sol, *Grimnis-mál* strophis 37-38, in cuius clypeo (vid. Gloss.) runas auctor exsculpere præcipit, eo nempe sensu, ut homines suis artibus & ingenio non in occulto ad imposturas & fraudes, sed ad honesta quædam & decora palam utantur.

30) *Arvakr* & *alsvidr* equi solares; *árvakr* matutinus, mane evigilans, *alsvidr* ad modum alacris s. celer vid. Gloss. hæc nominando poeta monet ut suis quisque partibus & rebus gerendis alacris invigilet. Ita exponunt qui poeta deliria ad sensum moralem invita

Minerva detorqueere conantur, vid. Torfaeus in serie sua pag. 15.

31) *A því-Rögnir*: In poetiis *rögnir*, *rögnir* Othini nomen, hic Thoro forsan adsignatur, qui rheda vectus est.

32) *A sleipnis-fiötrom*: que hic recensentur, ipsa secundum naturam non sunt, nec sane talia, ut iis runæ inscribi possunt; res ergo alias intelligi oportet; sive quædam utensilia à dictis denominata; sive plantæ plantarumve petula aliquatenus iis similia: quomodo in omni fere lingua ejusmodi nuncupationes similitudinis causa a membris animalium vel aliunde desumpti videmus.

XVI.

- 33) A biarnar hræmni
 34) Ok á *x*) BRAGA túngo.
 A úlfs klóm *y*)
 Ok á arnar nefi *z*).
 A blópgom vængiom *p*)
 35) Ok á *a*) brúar spórpi
 36) A lavfnar lófa
 Ok á líknar spori.

XVII.

- A gleri ok á gvlli
 37) Ok á gvmna heillóm *a*)
 38) I vfní ok í virtri *b*)
 39) Ok vili-*fessi* *c*)

XVI.

- 33) *Ungvi ursi*
 34) *Et BRAGII lingvæ;*
Lupi ungvibus
Et naso aquile;
Cruentis alis
 35) *Et extremo pontis;*
 36) *Vole vi solvendi præditæ*
Et remedii vestigio.

XVII.

- Vitro et auro*
 37) *Et felicitatibus hominum;*
 38) *Vino et herbarum succo*
 39) *Et voluntatis sedi;*

40)

Str. XVI. *x*) á O. omittit.*y*) Vols. s. klóin.*z*) O. nefu male.*p*) Mbr. *vængium*.*a*) á O. omittit.*a*) O. godo *silfri*.*b*) á virtri O.*c*) Mbr. S. & Torfaeus; *vili fessi*, divisim. Vols. s. *völvu fesse*.

Str. XVI. 33) Vel me non momente facile lestor
 adsequitur, quod vetus superstitio animalium
 non vivorum sed mortuorum unguis, den-
 tibus, rostris, characteres runicos inscribi
 præcipit. Magnæus tamen hic non res ip-
 sas, sed instrumenta magica intelligit; quam
 interpretationem ad quævis armamenta, quæ-
 vis utensilia, aliquam rerum dictarum simi-
 litudinem habentia, extendere malim, vid.
 notam præcedentem.

34) *Ac-tungo*, Bragiur deorum disertissimus
 heic per antonomasiam, inquit Magnæus, pro
 quovis homine ingenioso et poëta, cujus jam
 mortui exsecta lingua, Runis inscribendis
 inseruit.

35) Tabulam sive asserem diruti pontis intelligo.

36) *Vole manus & pedis medici forsan talismata,*
 horum aliquam similitudinem habentia, qui-
 bus antiquitas vni⁹ medicam tribuit.

Str. XVII. 37) Felicitates hominum de amuletis
 & talismatis non usle intelligis.

38) *Virt* hodie Islandis cerevisia nondum fer-
 mentata; *b*, Magnæus *virt* dici vult pro *jurt*,
urt, germ. *wäræ*, herba. it. cerevisia prime
 coctionis.

39) *Vili-ressi* plures interpretationes admittit pro
 vocis *vil* & *vili* notionibus; Magnæus se-
 dem (sessori) gratissimam habet. Qui in his
 ineptiis ubique sanum quærit sensum, ipse
 me iudice ineptit.

40) A *Gúngnis d)* oddi
Ok á *Grána* briófti,
A nornar naghi
Ok á nefi *vglo e)*.

40) *Gungneris cuspidi*
Et Granii pectori;
Sibylla ungui.
Et nostro bubonis.

XVIII.

41) Allar voro af-ískafnar
Þær er vóro á-ríftnar
Ok hverfpar vid inn helga mióþ
Ok sendar *f)* á víþa vego
Þær ro með *Asom*.
Þær ro með *Alfom*
Symar með vífom *Favnom*
Symar hafa 42) menzkir menn.

XVIII.

41) *Omnes abrasi sunt [characteres].*
Qui incisi fuerant,
Et sacro illi medo admisti,
Missique passim viarum
Illi sunt inter Asiatas,
Illi sunt inter Semones,
Quidam inter sagaces Vanos,
Quosdam possident 42) homines vere
humani.

XIX.

43) Þat ero *bók-rúnar g)*
Þat ero *biarg-rúnar*.

XIX.

43) *Hi sunt librarii characteres,*
Hi sunt auxiliares characteres,

Ok

d) Vols. s. *gugnis* pro *gungnis*. O. *guma holdi*; & in sequ. linea: *á gigar briófti*.
Str. XVIII. *e)* O. sequentia usque ad *ástrád þín*, om.
f) Vols. s. *sendir* male. Str. XIX. *g)* Vols. s. *rúnir*.

40) *A gúngnis-uglo*. *Gúngnir* hastæ Othini nomen. Ceterum quæ ante dicta sunt n. 32. ad heic dicta pari jure referuntur.

Str. XVIII. 41) Hæcenus caput Mimeri locutum fuit: quæ sequantur Brynhildæ verba sunt: secundum quæ characteres runici rebus antea dictis inscripti postea abrasi sunt: scobe medo sacro (Magnæus Quæseri sanguinem intelligit) admixta: hoc medum scobis viribus

autum Othinus variis gentibus dono distribuit, unde illæ scientiam runicam didicerunt.

42) I. e. veri homines, Othini cultores & cives non Gigantes sive Joti, qui potius hominum monstra quam homines habiti sunt, munitisque runici expertes fuerunt.

Str. XIX. 43) Brynhilda plura numerat runorum genera, ex quibus librorum characteres sive literæ primo loco ponuntur.

Ok allar 44) *avl-rúnar*
 Ok mætar 45) *megin-rúnar*.
 Hveim h) er þær kná
 Ovilltar ok ópilltar
 Sér at heillom hafa.
 Nióttv ef þú namt
 46) Unz riúfraz regin.

xx.

47) Nú skaltv kíofá
 Allz þér er kostr vm boþinn.
 Hvassa i) vapna hlynr.
 48) Savgn eþr þavgn
 Hafdv þer k) síalfr í hvgr.
 49) Ávll ero mein l) of- metin.

xxi. SIGURDR QVAD m).

50) Mvnska ek flæia n)

h) Vols. s. *hverium*.k) Vols. s. *haf þér*.Str. XXI. m) *Sig. quad mbr. omittit.*Str. XX. i) Vols. s. *hvassí vocandi casu*.l) Vols. s. *meni, mendose*.n) Vols. s. *flýa, nec male*.

Et cuncti 44) potionales characteres,
Eximique 45) efficaces characteres,
Quibuscunque eos sciunt *)
Non confusos et incorruptos
In suos usus vertere,
(Frueve, si didicisti)
 46) *Usque dum solvuntur Numina*
(Potestates).

xx.

47) *Nunc eligas, censeo,*
Siquidem tibi optio oblata est,
Telis acutis armate.
 48) *Orationem vel silentium,*
[Id] ipse cum animo tuo cogita
 49) *Omnia adversa ponderata sunt.*

xxi. SIGURDUS DIXIT.

50) *Ego non fugiam,*

51)

44) *Anlrúnir* characteres cerevisiales sive inscribendi poculis sive alia quapiam ratione adhibendi, forsán ut potum salubriorem redderent, vel combibonum animos recrearent.

45) *Megin-rúnir* characteres potentes, ni fallor, magici ob tributam iis vires & potentiam ita dicti.

46) I. e. in perpetuum, sine fine.

Str. XX. 47) Brynhilda Sigurdo facit optionem, num' velit ut heic illa subsistat, an plura

prudentiæ præcepta tradere pergat et Sigurdum præmoneat de malis ipsi eventuris, quandoquidem hæc omnia Brynhilda jam innoverint.

48) Qv. d. eloquar an sileam.

49) Omnia adversa hominibus constituta Parce (quas inter Brynhilda) neverunt.

Str. XXI. 50) Sigurdi responsum ad proxime præcedentia respicit, & positum in iis sensum confirmat.

51) Þótt mik feigan vitir
 Emka o) ek med bleyþi borinn.
 Aft-ráp þín
 Ek vil p) avll hafa
 Sva lengi sem ek lifi.

51) *Etsi tu me scias instanti morti
 obnoxium;
 Non sum cum animi mollitie natus.
 Amicis consiliis tuis
 Omnibus uti decrevi,
 Quamdiu ego vixero.*

XXII. SIGVRDRÍFA QVAD.

Þat ráp ek þer íþ fyrsta.
 At þú víp frændr þína
 Vammalavst verir q)
 Síþr r) þú hefnir
 Þótt þeir sakar göri s).
 52) Þat qvepa davþom dvga.

XXII. SIGURDRIFA INFIT.

*Id primum tibi impertio consilii:
 Ut erga cognationes tuas
 Inculpatè te geras;
 Minus ulciscare,
 Etsi injurias faciant;
 52) Id prædicant defunctis prodesse.*

XXIII.

Þat ráp ek þer annat
 At þú eip né sverir
 Nema þann er t) saþr se.
 53) Grimmar smar u)

XXIII.

*Id tecum communico alterum:
 Ut tu jusjurandum ne jures,
 Nisi id, quod verum sit.
 53) Atrocía vincula*

Gánga

o) Vols. s. *einkat ec pravè.*p) O. & S. *vil ec.*Str. XXII. q) O. & S. *vammalaufr. lifir.*r) O. *stid i. e. sero.*s) O. *sakar geri.*Str. XXIII. t) O. *at saðr se non male.*u) *Grimmar smar S. om. O. grunar smiar suspecta lectio.*51) *Þótt-vitir.* Brynhilda sinistra Sigurdi fata se præscire dixerat.Str. XXII. 52) *Þat-dvga:* i. e. in altera vita fructum inde percipiendum homines sperant. Patres vero paganos pie vitæ & bonorum

operum præmia post mortem expectasse ex hoc loco discimus.

Str. XXIII. 53) *Grimmar smar:* Parcarum seu filia i. e. decretas perjuriis atroces poenas notare videtur.

Gánga x) at trygd-rofi
54) Armr er vara vargr.

XXIV.

Þat ræp er þer íþ þríþia
At þú þíngi á y)
Deilit z) víp heimka hali.
Þvlat ósvíþr þ) maþr
55) Lætr opt qveþin æ)
Verri orþ enn viti.

XXV.

56) Allt er vant
Ef þú víþ þegir.
Þá þickir þú meþ þleyþi a) þorinn
Eþr fönno b) þagdr.
57) Hætr er heimis c) qvþr
Nema sér góþan géti.
Annars dags

x) S. *erygroffi*.

z) S. *deilir* male. O. vid þer *máþkara* mann *edr* addit.

a) S. *quedin ord*.

e) S. *heimis* non bene. O. *heimsku*, *perperam*.

Str. XXIV. y) O. ei á þíngi *deilir*.

Str. XXV. a) S. O. *bleidi*.

Consequuntur fidem violatam
54) *Execrāndus est datæ fidei violator.*

XXIV.

Id tibi consilii do tertium:
Ut tu in conventu
Ne litiges cum stultis hominibus;
Nam insipiens homo
55) *Sæpè dat pronuntiata verba*
Deteriora, quam sciat.

XXV.

56) *Omnia periculosa sunt,*
Si ad criminationes taceas,
Tum censearis cum mollitie natus,
Aut veri convictus:
Anceps est domestici testimonium,
Nisi quos sibi benevolum conciliet.
Postera die

Láttv

þ) O. þvi *svinur*.

b) O. *med fönna*.

54) *Armr-vargr*, *perperam* & *inepte* b. *Magnæus*:
execrāndus est labialis lupus, vid. *Gloss. in*
var.

Str. XXIV. 55) *Lætr-viti*: ea *impulenter* alteri
exprobrat & *vicio* vertit, *que* num *justa* &
vera sint ipse *nescit*.

Str. XXV. 56) *Alt-þorinn*: *consilium* *strophæ*

præcedenti datum *Brynhilda* *restringere* *vi-*
detur, *monens* ut *Sigurdus* *culpam* in se *col-*
latam *amoliatur*, *bonæ* *existimationis* *jacu-*
ram *alioquin* *facturus*.

57) *Hætr-geti* i. e. *Periculum* *est* *ne* *tui* *dome-*
stici & *familiares* *male* *tibi* *absenti* *loquantur*,
nisi *beneficiis* *eos* *demereris*.

Láttv hans avndo farit
Ok layna sva lýpom lýgi d).

*Ejus animam perdas
Et ita hominibus retribue præmium
mendacii.*

XXVI.

Þat ræþ ek þer it fiórþa
Ef býr 58) fordæpa
Vamma-fyll á vegi.
Gánga er betra
Eon'gista fe
Þótt pik nótt vm nemi.

XXVI.

*Id tibi quartum consilii do:
Si habitat 58) venefica
Scelerata in itinere [tuo],
Pergeve præstat,
Quam in hospitium concedere
Etsi nox te opprimat.*

XXVII.

59) Forníofnar e) avgo
Þvrfo sira synir
Hvars skvlo reipir vega.
Opt bavl-vísar konor
Sitia bravtv nær
Þær er deyfa sverp ok sefa.

XXVII.

*59) Speculatoriis oculis
Opus habent viventium filii,
Ubi cum ardore iis pugnandum est:
Sæpe pestifera fæminæ
Itineri propè adsident,
Quæ obtundunt ferrum et animum.*

XXVIII.

Þat ræþ ek þer it fimta
Þóttú fagar sér f)

XXVIII.

*Id consilii quintum tibi do:
Etsi nitidas conspicias*

Brúþir

d) S. lidum lígi male.

Str. XXVII. e) S. fjörniofnar, suspecte.

Str. XXVIII. f) O. fíðir.

Str. XXVI. 58) *Fordæða*, malefica, hospitium lamiam carnificam intelligo. Vols. s. hic habet: *ef þu fer þann veg er vandar vættir byggja: si illac iter feceris ubi mali genii versantur. Nisi, quod er mihi probatur, vætt hic idem sit ac fordæða, nam spiritus cauponari*

& hospitio advenas accipere, poëta certe nemini persuadere voluit.

Str. XXVII. 59) Sensus est: cautus & circumspectus sic oportet, qui pugnatum it, ne incantatrices ab hostibus immissæ ex improvise superveniant & gladii aciem hebetent.

Brúpir bekiom á.
 60) Sifia filfr g) látaþv
 Þínom svefni rápa
 61) Teygiattv h) þer at kofsi konor.

Feminas in scamnis,
 60) *Mundum argenteum ne sinas*
Esse tui somni arbitrum;
 61) *Ne allicias tibi ad basium mulieres.*

XXIX.

Þat ræþ ek þer it fétta.
 Þótt meþ feggiom fari i)
 Avldra-mál k) til avfvg:
 Dryckinn deila skalattv l)
 Vip 62) dólǵ-viþo
 Margan flelr vín viti.

XXIX.

Id tibi sextum consilii præbeo:
Etsi inter homines reciprocentur
Conviviales sermones perversi,
Ebrius ne vixeris
Cum 62) viris bellatoribus
Multos spoliat vinum ratione.

XXX.

g) O. *filfr* mendose.

h) S. *tergiǵllu*. O. *reigiar þá*, uterque male.

Str. XXIX. i) S. *farir*. Hic deficiunt mbr. & S. ut manu recentiore membrana in margine notat: *Iser vantar við heilræði Brynhildar*: hic ex monitis Brynhilda cetera desiderantur. Codex vero L. adjicit: desunt ad minimum octo folia, scribit A. Magnæus, in membrana, ut existimo; hæc S. D. nique G. Magnæus: reliqua inquit ad finem suppleta sunt ex O. immo aliquid ultra finem consiliorum quæ prosaice exhibet Vols. saga capite XXX cum nonnulla differentia hic illic: hæc G. Magnæus.

k) *Auldrú mál* pro qua *auldra mál* A. Magnæus in margine hujus codicis recte restituit.

l) O. *scalts* inepte, A. Magnæus *scalatsu*, legendum censuit.

Str. XXVIII. 60) *Sifia filfr-ráða* i. e. amplam mulieris dotem s. bona hereditaria ipsi a parentibus s. cognatis relicta cave cures; virtutibus enim & honestate, non magna dotis s. matrimonio uxor ducenda æstimetur. Ad hæc per se licet manifesta mire cœcutit b. Magnæus, cui hic locus nodum nexit solvi nescium, ut ipse loquitur: hinc *sifia filfr* per infelicem conjecturam vertens mundus muliebri; quamvis hæc versio ipsi non satisfice-

cerit, nam, inquit, sic verba solvere malimus quam intacta relinquere, vide Gloss. in v. *sif* cognatus.

61) I. e. istas mulieres divitijs non virtutibus ornatas ne perbasies. Þér pro þær, istas: Magnæus þer tibi pronomini personalis loco habuit.

Str. XXIX. 62) *Dólǵvidir*, forsán inimice agentes, vid. Gloss.

XXX.

Sennor *m*) ok ayl
 Hefir feggiom verit
 Mörgom *n*) at móþ-trega.
 Svomom at bana
 Svomom at bavl-stavfom.
 Fiöld er þat síra *o*) tregr.

XXXI.

63) Þat ræþ ek þer it síðvnda.
 Ef þú fakar deilir
 Vip hyg- fylla hali.
 Beriaz er betra
 Enn brenna fé.
 Inni avþ-stavfom:

XXXII.

Þat ræþ ek þer ip átta.
 At þú skalt vid sílo síá
 Ok firraz flærpar-stafi.
 Mey þú teygjat
 Ne mannz kono
 Né eggja of-gamans.

XXXIII.

Þat ræþ ek þer ip nívnda
 At þú náom biargir

XXX.

Rixæ et temulentia
Hominibus evaserunt
Multis in animi macerorem,
Quibusdam in necem,
Quibusdam in calamitatem.
Multa sunt, quæ homines angunt.

XXXI.

63) *Id tibi septimum consilii facio:*
Si tibi injuriæ intercedunt
Cum audaciæ plenis viris,
Præstat, ut dimicent
Quam comburantur
In ædibus, viris.

XXXII.

Id tibi consilii octavum propono:
Ut à malo tibi provideas,
Et vites fallacias
Virginem ne pellicias
Nec uxorem viri,
Neque ad nimiam lasciviam stimules.

XXXIII.

Id tibi nonum consilii suggero:
Ut mortuorum corpora cures,

Hvars

Str. XXX. *m*) Ita A. Magnæus, O. *faungr*, cantus perperam.

n) O. *funum*, contra leges metri.

o) O. *fyrra* inepte.

Str. XXXI. 63) I. e. Si hostis te domi tuæ adoriatur, ne sinas ut ignem ædibus subijciat.

sed egressus manum cum illo conseras.

Hvars þú á fold *p*) v̄m finnr.
 Hvart *q*) ero sótt-davþir .
 Epr ero þeir sæ-davþir
 Epr ero vapn-davþir verar.

XXXIV.

Havð skal giöra
 Hveim *r*) er lipnir ero
 Hendor þvo ok höfvp̄.
 Kémba ok þerra
 Apr í kisto fari,
 Ok bipia sælan fofa.

XXXV.

Þat ræp ek þer ip̄ tivnda
 At þú trúir.aldregi
 64) Varom *s*) varð-dropa
 Hvars þú er bróþr-bani
 Epr hafir þú feldan favp̄r.
 65) Ulfr er i
 Ungom syni
 66) Þó fé han gvlli gladdr.

XXXVI.

67) Sakar ok heiptir
 Hyggjat svefngar vera

*Ubicunque[ea] super terram offenderis,
 Sive sunt morbo exstincti,
 Sive sunt mari exstincti,
 Sive sunt ferro exstincti homines.*

XXXIV.

*Fiat tumulus
 Cuicunque defunctorum,
 Laventur manus et caput,
 Comatur et tergeatur
 Priusquam capulo inferatur,
 Et oreitur, ut salvus dormiat.*

XXXV.

*Id tibi decimum consilii suppedito:
 Ut ne credas unquam
 64) Promissis hostis consanguinei,
 Cujus fratrem cecidisti
 Aut dejecisti patrem.
 65) Latet lupus
 In parvulo filio,
 66) Etsi auro sit hilaratus.*

XXXVI.

67) *Injurias et iras
 Ne putes esse somnolentas,*

Né

Str. XXXIII. *p*) O. *foldum* una voce.Str. XXXIV. *r*) O. *þeim* contra leges metri.Str. XXXV. *s*) O. in margine *vafsum*, forte *vifsum* rectius legeris.

Str. XXXV. 64) *Varir* promissa, stipulationes, juramenta. Magnæus adj. *varr* cautus in: ellexit. *Varg-dropi* sec. *grágás*, hominis proscripti filius a muliere libera & insonti genitus, hic paulo latius accipitur.

65) *Ulfr-syni* locutio proverbialis, significans,

quod in filio parvulo cæsi patris severus, ul-tor sæpe lateat.

66) *þo-gladdr* i. e. quamvis pecuniam pro cæde patris (cæsi patris compensationem) accepit. Str. XXXVI. 67) Ne credas, quod cædis paternæ s. fraternæ vindex aut hostis quisquam læsus, offensus, ulciscendi occasionem negligat.

Né harm inn ϵ) heldr
 68) Vits ok vapna
 Vant er jöfri at fá
 Þeim er skal fremstr með firom,

XXXVII.

Þat ræþ ek þér íþ ellifsta
 At þú vid illo síár
 69) Hvern veg at vegi.
 70) Lángt líf þickiomz u) ek
 Lofþungs vita
 71) Röm ero rög of rifin x).

Str. XXXVI. ϵ) O. *harminn* una voce.

Str. XXXVII. u) Forte, inquit G. Magnæus, *þyckiumzka*, cum suffixe negatione.

x) A. *af rifinn*, quod G. Magnæus leuicula mutatione correxit; conclusio hujus colloquii etiam desideratur in codice O., ut quoque cetera ad hanc historiam pertinentia, quæ Vols. s. sex integris capitibus nobis seruat. Aliqua etiam horum mentio fit in Oda Sigurdi tertia & ultima.

Nihilò magis quam jacturam.

68) *Sapientiam et arma
 Difficile est comparare regi,
 Qui primum locum tueri debet inter
 viros.*

XXXVII.

*Id tibi undecimum consilii promo:
 Ut malum observes
 69) Quorsum evasurum sit.
 70) Diuturnam vitam videor mihi
 Principis scire [futuram],
 71) [At] valida calumniæ surrexerunt.*

68) *Vitsfrum.* Hujus periodi, si modo illa cum antecedentibus vere cohæret, sensus esse videtur: princeps vel maxime cetera præstantissimus, si hostium suorum occasione imminentium, conatus & machinationes spreverit & neglexerit, iis ex improvise superveniens ad consilii & auxiliorum inopiam sæpe redigitur. Vel contextui paullo propius: multum interest, ut princeps populo regnoque imperans, cui inimicitiz cum dynastiis externis intercedant, prudentia & armis valeat.

Str. XXXVII. 69) *Hvern-vegi*; nam recte ait Magnæus, facilius cavetur malum, quod prævidet, quorsum tenet. Hodie dicemus: *hvernveg* s. *hvern veg þat veidi af*: quomodo exeat s. eveniat: sed *vega* & *veida* in quibusdam locutionibus synonyma sunt.

70) *Lángt-vita*: Legendum non dubito *lagt lif* (à *lagdr* definitus, constitutus, decretus) et vertendum: vitam regi fati constitutam scire me puto, quæ verbis mox sequentibus apprimè respondent. Si vero lectionem *lángt lif*, quam codices nostri præferunt, omnino retineamus, Brynhilda non longam Sigurdi vitam, sed variorum vitæ casuum longam seriem intelligit. Denique pro *þickiumzka* — forsitan ab initio stetit *þickiumzka* — vitæ: certe non scio: quæ etiam lectione omnis difficultas tollitur.

71) *Röm-rifin*: *Röm*, *Rög* plur. proprie calumniæ, hoc loco intellige fraudes & insidias, quas ipsa Brynhilda, zelotypiæ & amoris impatientia flagrans, postea struxit Sigurdo, cum ille, Brynhilda derelicta, Gudrunam Giukii filiam, uxorem duceret: *ero rifin* pro *seulo rifa* surgent, per enallagen numeri.

QVIFA
SIGVRDAR FAFNISBANA
IN PRIPIA.

SIGVRDAR · QVIDA a)

[EN PRIDIA].

I.

AR var þaz SIGVRÐR
 SÓTTI GIÚKA
 VOLSUNGR úngi
 1) Er vegit hafði.
 2) Tók vîp trygdom
 Tveggja bræpra.
 Seldiz eipa *redduz*
 Eliyn fræknir.

II.

Mey bypo hánom
 Ok meipma fiöld
 GVDRÚNO úngo
 GIÚKA dóttor

ODA SIGURDI

[TERTIA]

I.

OLIM *tempus erat*, quô SIGURDUS
Accessit GJUKIUM,
 VOLSUNGUS *juvenis*,
 1) *Postquam cædes fecerat*:
 2) *Acceptit fidem [datam]*
Duorum fratrum;
Juramenta dederunt inter se:
Facinoribus vegeti.

II.

Virginem ei obtulerunt
Et thesaurorum copiam,
 GUDRUNAM *juvenem*
 GJUKII *filiam*:

- Drvcko

a) Hæc est in libris nostris hujus oðæ inscriptio, quæ sane rectius Brynhildæ nomine inscriberetur, nam hæc illa personæ primariæ partes gerit.

Str. I. 1) *Er-hæfai*: cædibus & præliis gloriam
 & nomen celebre sibi pepererat.

2) *Tök-brædra*: filiei & amicitiz promissa a Gunnaro & Högnio, non item Guttormo recepta; conf. infra Str. 19.

Drvcko ok dæmdo *b)*
 Dægr mart saman
 SIGVRÞR úngi
 Ok sýnir GIÚKA.

III.

Unz þeir BRYNHILDAR
 Bipia fóro,
 Sva at þeim SIGVRÞR
 Reip í sinni *c)*
 VOLSÚNGR úngi
 Ok vega kvnni.
 Hana vm ætti
 Ef han eiga knætti.

IV.

SIGVRÞR inn *Sopræni*
 Lagpi sverp neqvip
 Mæki 3) mál-fán
 A meþal þeirra,
 Né han kono
 Kyssa gerpi.
 Né HÚNSKR
 Hefia fêr at armi

Potabant et collocti sunt
Multam diem simul
 SIGURDUS juvenis
Et filii GJUKII.

III.

Donec illi BRYNHILDAR
Procatum ibant,
Ita ut iis SIGURDUS
Comes coëquitaret
VOLSUNGUS juvenis,
Qui pugnare sciebat.
Eam uxorem duxisset,
Si ducere licuisset.

IV.

SIGURDUS ille Teuto
Posuit ensem nudum,
Machæram 3) literis nitentem,
Inter eos (se et illam):
Neque ille mulierem
Basiavit,
Neque HUNNICUS princeps
Sustulit [eam] sibi in ulnas,

4) Mey

Str. II. *b)* Mbr. *dæmdo* & pro *a* substituto, ut alias sæpe.

Str. III. *c)* Reðe b. Magnæus literarum capitalium habita ratione legendum monet: *í sinni reid*, eodem sensu.

Str. IV. 3) *Mál-fánn* nōmin: pro *mál-fáinn* s. *mál-fáinnu* Magnæo vertitur clarisonus i. e.

inscriptione ornatus vid. Glos. in voce.

4) Mey frvm-únga
Fal han megi ΓΙÚΚΑ.

V.

Hon sér at lífi
Lavst ne víssi
Ok at 5) aldr-lagi
Ecki grand
Vamm þat er veri
Eþr vera hygdi.

VI.

6) Gengo þefs á milli
Grimmar vrpír.
Ein fát hon úti
Aptan dags.
Nam hon fva bert d)
Vm at mælaz e).
Hafa skal ek SIGURÞ
Eþr þó svelta
Mavg frvm-úngan
Mér á armi.

4) *Puellam etate florentem*
(*Tradidit*) filio GJUKII.

V.

Ea sibi in vita
Vitii nullius erat conscia,
Et, quod 5) exitio foret,
Nullius criminis,
Probrum quod esset,
Aut esse putaret.

VI.

6) *Intercesserunt in ea re*
Divæ parçæ:
Sola sub dio sedebat illa
Vespere diei,
Adeò apertè
Secum loquuta est:
Habeam, faxo, SIGURDUM,
Aut alioquin moriar,
Virum etate florentem
Mihi in ulnis.

VII.

Str. VI. d) Ut literarum capitalium consensus servetur, legendum *alt bert s.* pro *bert* substituendum *ðrt* i. e. acri s. aspero animo.

e) *Melaz mbr. e* pro *a* ut sæpe.

4) *Mey* virgo, stricte non dici meretur Brynhilda, quæ jam Aslaugam ex Sigurdo genuerat.
Str. V. 5) *Aldrslag* terminus vite prædestinatus & fatalis it. mors, ut vox vulgo accipitur, hic quodvis exitium vel infortunium à Parcis im-

mittendum: nec tamen h. l. per *aldr-lag* vivendi rationem vel vite institutum male intellexeris.

Str. VI. 6) *Gengo-urdir*: sed parçæ, atroces intervenerit (sinistris decretis).

VII.

Orþ 'mæltac 'nú
 Iþromk eptir f) þefs.
 Qván er hans Gvðrún
 En ek Gvnnars.
 Liótar norðir
 Skópo ofs lánga þrá.

VIII.

Opt gengr hon innan
 Illz vm fylld
 7) Ífa ok jókla
 Aptan hvorn.
 Er þav Gvðrún
 Gángra á þep
 Ok hana Sigvrþr
 Sveipr g) í rípti
 Konúngr inn Húnski
 Qván fria sína h).

IX.

Vön geng ek vilia
 8) Vers ok beggia.

VII.

*Verbum profata nunc sum,
 Ejus post me poenitet,
 Conjux ejus est GUDRUNA,
 At ego GUNNARIS;
 Foedæ parca
 Decreverunt nobis longum dolorem.*

VIII.

*Sapè ambulat (est) intus
 Malo oppleta,
 7) Glacibus et congelationibus,
 Vespere quovis,
 Ubi GUDRUNA cum viro
 Eunt in thorum,
 Et eam SIGURDUS
 Obvolvit stragulis,
 Rex ille HUNNICUS
 Conjugi blande palpatur suæ.*

IX.

*Spoliata sum voluptate,
 8) Marito et [quidem] utroque;*

Verþ

Str. VII. f) S. þez quod rarius.

h) Lege friar i. e. amat, cum amore amplexatur: nisi hic sequi velis codicem S. qui habet
 Qvanfria síkme i. e. uxorem suam amplexari video: subintellecto dixit. sic Bryn
 hilda de Sigurdo hæc verba sunt, quæ strophæ sequenti continuantur.

Str. VIII. g) S. sveipar usu recentiori.

Str. VIII. 7) Ífa oc Jókla i. e. odio & infenso
 animo.
 Str. IX. 8) Vers oc beggia viro ac utroque i. e.

viro ac voluptati. Magnus beggia de utroque
 marito Sigurdo & Gunnaro interpre-
 tatur.

Verþ ek mik gæla
Af grimmom hvg.

x.

Nam af þeim heiptom
Hvetiáz at vígi.
9) Þú skalt GUNNARR
Gerst vm 10) láta
Míno landi i)
Ok mér síálfri.
Mvn ek vna k) aldri
Meþ avþlíngi.

XI.

Mvn ek aptr fara
Þars ek áþan vark
Meþ ná-bornom
11) Níþiom mínom.
Þar mvn ek sitia
Ok sofa lífi
Nema þú SIGVRÞ
Svelta látir
Ok jöfor l) avþrom
Æþri verþir.

*Cogor mihi delicias quærere
Ex animi iracundia.*

x.

*Ex iis iracundiis
Stimulata est ad cædem:
9) Tu GUNNAR! faxo,
Penitus, 10) amittas
Meum territorium
Atque me ipsam,
Nunquam voluptate fruar
Apud regem.*

XI.

*Imò revertar
Eò, ubi ante eram
Apud proximos
11) Cognatos meos:
Ibi sedebo
Et quietam agam vitam;
Nisi tu SIGURDUM
Interire facias,
Et rege altero
Superior evadas.*

XII.

Str. X. i) S. landi i, perperam.

k) S. linna, quod a contextu alienum.

Str. XI. l) Jöfur, nominandi casu, Magnæus pro forma ablativi anomala citra necessitatem accepit.

Str. X. 9) Brynhilde ad maritum verba sunt.

hic cum ablativo.

10) Láta usitatus cum accusativo construitur.

Str. XI. 11) Atlium cum filia intelligit.

XII.

Látom son fara
Fedr i sinni,
Skal-at úlf ala
Úngan lengi.
12) Hveim verpr haylda
Hefnd léttari
Sþan til fáttu
Ac sonr lifi.

XIII.

Reiþr varþ GUNNARR
Ok hnipnapi.
Sveip sinom hvg.
Sat vm allan dag.
Han vissi þat
Vilgi gðrla m)
Hvat hánom veri
Vinna fæmst
Eþr hánom veri
Vinna bezt n).
13) Allz sik o) VOLSÚNG
Vissi firþan

XII.

*Curemus, ut filius eat
Patri comes in itinere;
Ne alatur lupus
Adolescens diu.
12) Cui quæso hominum sit
Vindicta eò levior
Ad compositionem,
Si filius vivat.*

XIII.

*Irascebatur GUNNAR
Et animo contrahebatur,
Varia mente sua volutabat,
Sedebat diem perpetuum:
Norat id
Non facile,
Quid sibi esset
Factu decentissimum,
Quidve sibi esset
Factu optimum;
13) Quoniam se VOLSUNGO
Destitutum sciebat,*

Ok

Str. XIII. m) S. görva.

n) Bazi, nec male.

o) Valsung per apocopen pro Volsungi.

Str. XII. 12) Hocim-tið, q. d. num'quæso quis-
quam ob eadem commissam poena leviori
afficitur & facilius reconciliatur, superstitie

adhuc cæsi filio: hefud, ultio, poena ob cæ-
dem subeunda.

Str. XIII. 13) Als-mikinn; magnum enim ex
cæde Sigurdi damnium expertus est.

Ok at SIGURÐ
Söknop mikinn;

XIV.

Ymist han hvghi
Iafn-lánga stvnd.
Þat var eigī
Ævar p) títt
14) At frá konúngdóm
Qvanir gengo.
Nam han sér Havgna
q) Heita at rúnom.
Þar átti han
Allz. fyll-trúa.

XV.

Ein er mér BRYNHILDVÆ
Ayllom betri
Vm borin BVPLA r)
Hon er bragr qvenna.

*Et in SIGURDO
Facturam magnam.*

XIV.

*Varia ejus animo obversata sunt
Spatio tam diuturno;
Id non evenit
Adeò frequenter,
14) Ut ab regia dignitate
Mulieres discederent.
HÖGNIUM sibi
Compellavit ad colloquium;
Ibi habuit
Omnium consiliorum fidissimum par-
ticipem.*

XV.

*Sola BRYNHILDA est mihi
Omnibus melior,
BUDLIO sata,
Ea est feminarum primaria:*

Fyrr

Str. XIV. p) Pro ávar nuntii avar aquilæ, quod plane ineptum & cum contextu inconci-
liabile videtur, Magnæ avar s. afar restituendum bene judicavit.

q) Neita inepte & contra carminis leges.

Str. XV. r) Mbr. hic addit bródir minn mi frater, otiosum est & quod mensura carminis
respuit.

Str. XIV. 14) At-gengo. locus perdifficilis, quem
Magnæ intelligit: rarius id temporis acci-
disse, ut sua sponte Reginæ throno & regia
dignitate abirent, id quod Brynhilda se factu-
ram dixerat; mihi secus videtur; hæc de re-

gibus dicta (nam konr, quæ princeps) postea
oblique refert ad Gunnarum, metuentem ne
ipse ab uxore desertus, regiones dotales simul
amitteret: Sic verba: þat var-gengo, se cum
sequentibus optime conciliant.

Fyr skal ek míno

15) Fiörvi láta

En þeirrar meýjar

Meipmom týna s).

XVI.

1) Vildv ockr 16) fylki

Til fiár véla.

Gott er at rápa

17) Rínar-málmi

Ok vnandi

Avpi stýra

Ok sitandi

Sælv nióta.

XVII.

Eino því Hávgni

Annsvör u) veitti.

Samir eigi ockr

Stíkt at vinna

18) Sverpi rofna

x) Svarna eipa

Prius ego meam

15) *Vitam amittam,*

Quam istius virginis

Thesaurus perdam.

XVI.

Vis tu 16) principem, nobis

Pecuniæ gratiâ, fraudare.

Bonum est in potestate habere

17) *Rheni metallum,*

Et adquiescentem

Opibus gaudere

Atque sedentem

Felicitatis fructum capere.

XVII.

Hoc solo HÖGNIUS

Responsa dedit:

Non decet nobis

Talia facere

18) *Gladiò rupta [reddere]*

Jurata sacramenta,

Eipa

1) Pro meidmum legere malim munum a muni amor, voluptas, munir amores.

Str. XVI. 1) Uterque codex *vildo* pro *vilzo*, quod usitatus.

Str. XVII. u) S. *ansvör*: rectius mbr. *annsvör* pro *ansvör* quod hodie in usu.

x) S. *svarda eida*, nec male.

Str. XV. 15) Ita Str. 10. nota 10 *láta landi* ditionem perdere, ubi ut h. l. *láta* cum ablativo constituitur.

Str. XVI. 16) 9: Regem Sigurdum.

17) Prolepsis auctoris: nam aurum a Fabnero

ceso relicum ita dictum non est, prius quam illud Giukungi in anne Rheno absconderent; quod post hec factum est.

Str. XVII. 18) *Sverdi (vinna) rofna* gladio (i. e. cæde Sigurdi) foedera frangere.

Eiða fvarna ,
Vnnar trygdir.

XVIII.

Vitom-a víp á moldo
Menn ʝ) inn felli
Mepan síórir vér
Fólki ráþom
Ok lá inn *Húnski*
Her-baldr lifir.
Né inn mátri 2)
Mægd á 19) foldo
Ef vér 20) fimm sono
Fæþom lengi
Áttom gópa
21) Æxla æ) knættim,

XIX.

Veit ek görla
Hvapan vegir standa.
ERO BRYNHILDAR
Brek of-mikil.

*Sacramenta jurata,
Datam fidem.*

XVIII.

*Ignoramus supra tellurem
Homines magis fortunatos,
Dum nos quatuor,
Populum gubernamus,
Atque Hunnicus ille
Bellipotens vivit;
Neque magis egregiam
Adfinitatem in 19) terra,
Si nos 20) quinque filios
Educamus diu,
[Et] bono genere prognatos
21) Multiplicare nobis continget.*

XIX.

*Scio pulchrè,
Unde occasiones extiterint;
Sunt BRYNHILDÆ
Querula petitiones nimia.*

Vid

Str. XVIII. ʝ) Mbr. & S. *innfalli*, pro quo Magnæus, ut mihi videtur recte, restituit *innfalli*, vid Gloss. in v. 2) Mbr. & S. iterum *in matris*.
æ) S. *exla* pro *axla*.

Str. XVIII. 19) Mbr. & S. habent *maldo*, pro quo. legibus metri ita svaldentibus, Magnæus *foldo* restituit.

20) Auðor Sigurði filium unum, tres Hognii

filios & forsán cujusquam ex iis filium notum intelligit.

21) *Æxla* augere scil. nepotibus & posteris procreatis.

Vid skvilm a) GUTTORM

Görva at vígi

Yngra brópor

Ófrópara.

22) Han var fyr vtan

Eipa svarna

Eipa svarna

Vnnar trygdir.

XX.

Dælt var at eggja

Óbilgiarnan.

23) Stóþ til hiarta

Hiörr SIGURÞI.

Rép til hefnda

Her-giarn i sal

Ok eptir varp

Óbilgiörnom.

24) Fló til GUTTORMS

Grams b) ramliga

Kyn-birt járn

Or konúngs hendi.

Nos GUTTORMUM

Delegabimus ad cædem,

Fratrem juniorem

Magis imprudentem;

22) *Is erat extra*

Sacramenta jurata

Sacramenta jurata,

Promissa fidei exhibita.

XX.

Facile erat instigare

Animâ ferocem;

23) *Penetravit ad cor usque*

Ensis SIGURDO:

Tentavit vindictam

Bellicosus in cubiculo,

Atque in discedentem misit

[Telum] animô ferocem,

24) *Volavit in corpus GUTTORMI*

Regis validè,

Mirè politum ferrum,

E regis manu.

XXI.

Str. XIX. a) Mbr. & S. scribunt Gupthorm quod non probandum.

Str. XX. b) S. gram.

Str. XIX. 22) *Hann-trygdir.* Quoad rem confer supra stropham 1.

Str. XX. 23) *Fratrum cum Guttormo colloqui-*

um & cætera ad cædem Sigurdi facientia momenta hic laconice omittuntur.

24) *Fló-hendi:* jam vulnere lethali accepto Sigurdus Guttormum gladio medium dissecuit.

XXI.

Hné hans vm dólgr
Til hlva tveggja,
Hendv ok hafvþ
Hné á annan veg,
En fóta lvr
Féll apr í stap.

XXII.

Sofnoþ var GYDRÚN
I sæingo
Sorga - lavs
Hiá SIGURPI.
En hon vaknaþi
Vilia firþ e)
Er hon 25) Freys vinar
Flavt í dreyra.

XXIII.

26) Sva sló hann svarar
Sínar hendv
At ramm - hvgaþr d)
Reis vpp vip bep
Grát - a þú GYDRÚN
Sva grimliga

Str. XXII. c) mbr. fyrd, prave.

Str. XXII. 25) Freys vinar Freyi amici i. e. diis dilecti.

Str. XXIII. 26) Sva sló - hendur : hic svarar gra-

XXI.

*Collapsus quidem est ejus hostis
In partes binas,
Brachia et caput
Declinarunt se aliorum,
At pars pedibus juncta
Cecidit retrorsum statim.*

XXII.

*Somno capta erat GUDRUNA
In cubili
Curis vacua
Apud SIGURDUM:
At evigilavit
Voluptate spoliata,
Ubi 25) FREYERI amici
In cruore natavit.*

XXIII.

*26) Ita ille graves (complosit)
Suas manus,
Ut animo robustus
Adlevaret se in cervical:
Ne plores, GUDRUNA! [inquit]
Tam atrociter,*

Brúþvr

Str. XXIII. d) S. rammhugadr.

ves pro sua graviter. At rammh. — bed
i. e. maritus adeo vires intendit & adnixus
est.

Brúþvr frvm-únga
þér bræþr lifa.

XXIV.

Á ek til úngan
Erfi-nytia.
Kann-at han firraz
Or fiand-garpi.
27) Þeir sér hafa
Svart ok dátt
En nær nvmít
Nýlig e) ráþ.

XXV.

28) Ríþr-a þeim líþan
Þótt sið alir
Systor sonr
Slíkr at þíngi.
Ek veit görla
Hví gegnir nú.

*Conjux adolescentula,
Tibi fratres vivunt.*

XXIV.

*Habeo nimis parvulum
Hereditate fruiturum,
Nequit is evadere
Ex hostica domo:
27) Illi de suo
Atrociter et avidè
Adhuc ceperunt
Nova consilia.*

XXV.

*28) Non adequitat iis post,
Etsi tu septem parias,
Sororis filius
Talis ad conventum.
Probè scio
Quò hæc res spectet;*

Ein

Str. XXIV. e) S. nyleo nullo sensu, mbr. obscuro literarum ductu nylig habere videtur.

Str. XXIV. 27) þeir-rád: Magnæ versionem retinui, quamvis textui minus congrua, quare pro ea restituere malim: illi sibi met ipsis magis graviter & acerbe nupera consilia ceperunt, i. e. consilia jam recens capta ipsis non minus quam mihi perniciem afferent: verba morientis vaticina fuere: cædes enim Sigurdi occasione dedit, ut Atlii sororis Brynhilde morrem ulciscens Gunnarum &

Hognium Giukii filios crudelibus suppliciis de medio tolleret,

Str. XXV. 28) Ríðr-a þíngi: sensus est: si tu, uxorcula! vel septem filios ex secundis nuptiis natos educares, quisquam eorum s. omnes simul, suo comitatu & sodalitiu tantum quantum ego, honorem & decus avunculis non afferent: nemo eorum me virtutibus & rerum gestarum gloria æquabit.

Ein veldr BRYNHILDVR
Öllo bölví f).

XXVI.

Mer g) vnni mæR
Yfir h) mann hvern.
En víþ GUNNAR
Grand ecki vank.
Þyrmda ek sífiom i)
Svörnóm eipom.
Síþan varak heitinn
Hans qvánar vinn.

XXVII.

29) Kona varp k) avndo
En konúngr síðrvi
Sva sló hon svárát.
Sínar hendvr l)
At qváþo víþ
30) Kálkar jóa m)
Ok gvlló víþ
Gæfs i túni.

Str. XXV. f) S. balvi, quod insuetum.

k) Mbr. fur (fyrir) mann hvern.

Str. XXVII. k) S. var mendose.

l) Uterque-codex sinni hendí: pro quo Magnæus (ut. Str. 23) sínar hendur substituit.

m) Mbr. iwa; lego kalkar s. kíalkar jóa, ut habet S. pro qua-lectioe M. aliam magis incertam recepit: kálkar i vá : calices in malo subitaneo: quid quæso hoc sibi vult?

Sola auctor est BRYNHILDA
Omnis calamitatis.

XXVI.

Me amabat virgo
Supra hominem quemvis,
At ego adversus GUNNAREM
Crimen nullum commisi:
Observavi adfinitates,
Jurata sacramenta;
Deinde habitus eram
Ejus conjugis amicus.

XXVII.

29) Mulier suspiravit,
At rex exspiravit;
Sic ea vehementer jactavit
Sua brachia,
Ut sonum ederent
30) Equorum mandibula,
Et accinerent
Anseres in area.

XXVIII.

Str. XXVI. g) S. mer unni mer eodem sensu.

i) S. þyfum þrave.

Str. XXVII. 29) Varp vnda i. e. suspiravit: varp
förví animum efflavit conf. Gloss. in verpa.

30) Sva-hendur vid. supra Str. 23.

XXVIII.

Hló þá Brynhildvr
 Bvpla dóttir
 Eino sinni
 Af avllom hvgr.
 Er hon til hvílo
 Heyra knátti
 Giallan grát
 Gjúka - dóttör.

XXVIII.

Tunc risit Brynhilda
Budlii filia
Una vice
Ex omni animo,
Ubi a lecto
Exaudire potuit
Clarisonum ploratam
Gjúki filia.

XXIX.

Hitt qvap þá Gunnarr
 Gramr havkstalda.
 Hlar-a þú af því n)
 Heipt-gjörn kona
 Glavp á gólfi
 At þér góps viti.
 Hví hafnar þú
 Inom hvíta lit
 32) Feikna fæpir o)
 Hygg ek at feig sér.

XXIX.

Contrà tum fatus est Gunnarr
Primarius regum:
Non rides idèò,
Iracundiæ dedita mulier!
Lata in pavimento,
Quod bonum tibi portendatur.
Qui tu abjicis
Illum candidum colorem?
 32) *Diritatum procreatrix!*
Credo mortem tibi instare.

XXX.

Þú varir þess
 Verpvft p) qvenna

XXX.

Tu esses eò
Dignissima feminarum,

At

Str. XXIX. n) S. at því minus bene. o) Mbr. fædir. Str. XXX. p) S. verðuz male.

Str. XXIX. 32) *Feikna fædir*: loco ancipiti sensum a Magnæno adscriptum retinui, quamvis non dubitem rectius verti aut a verbo *fedaz*: parturis i. e. meditariis, molitris immane quid

aut a substantivo *fe*: *feikna fædir* o mira, dira sive maxima odia! *fed* inimicitis, odium. *Fædir* genitor, a *fedaz* gignere, generis masc. in mulierem non bene convenit.

At fyr avgom þér
 ATLA hioggim.
 Sæir bræpr þínom
 Blópvét fár.
 Undir dreyrgar
 Knættir yfir binda.

XXXI.

g) Þá qvaþ þat BRYNHILDVR
 BvþLA - dóttir.
 Frýr-a maþr þer r) GVNARR
 33) Hefir þú fvll-vegít.
 Lítt s) séz ATLI
 Övo þína.
 Han mvn yckar
 Önd sþarri
 Ok æ vera
 Afí it meira.

XXXII.

Segia mvn ek þér GVNARR
 Siálfr veiztv gërla
 Hve 34) er ypr fhemma
 Til faka répot.

Str. XXXI. g) Þá - dóttir in mbr. deest.
 s) S. lex i. e. tardatur, inepte. S. Æn.

*Ut tibi ante oculos
 ATTALUM cæderemus,
 Cerneret fratri tuo [inesse]
 Sangvinolentam plagam,
 Vulnera cruenta
 Contingeret tibi obligare!*

XXXI.

*Tunc fata est BRYNHILDA
 Budlii filia:
 Nemo te arguit ignavia, GUNNAR!
 33) Quantum satis cecidisti.
 Parum timet ATTALUS
 Odium tuum;
 Ille vestrum
 Vitā erit superstes,
 Et semper existet
 Vis [ejus] superior.*

XXXII.

*Dicam tibi, GUNNAR!
 Ipse nōsti probē,
 Quam 34) vōs maturē
 Criminibus vos obstrinxeritis:*

35) Varþ

r) Mbr. þer eingi.

Str. XXXI. 33) Hefir - gegit: Brynhilda Sigurdi
 cædem Gunnaro tribuit, quod ipse fratrem

Guttormum, ut Sigurdum cæderet, subornat
 verat.
 Str. XXXII. 34) Er pro þer vos, non insoluitur.

35) Varþ ek til úng
Ne of-þrúngin
Fvll-gædd fe
A fleti bróþor.

XXXIII.

36) Né ek vilda þat
At mik verr ætti
Áþr per GIÚKÚNGAR
Ripot at garþi (t)
Þrfr á hestom
Þióþ-konúngar.
37) En þeirra főr
Þarvf-gi u) veri.

XXXIV.

38) Þeim hétome þá
Þióþ-konúngi
Er meþ gvlll fat
Á GRÁNA bógom.

35) *Ego nimium atate parva,
Neque indignationis expers,
Pecuniã satis dotata extiti
In adibus fratris.*

XXXIII.

36) *Neque id volui,
Ut [ullus] maritus me possideret,
Antequam vos, GJUKIADÆ!
Adequitãstis prædium
Tres in equis
Reges illustres,
37) Sed eorum itinere
Opus non fuerat!*

XXXIV.

38) *Tunc ei me respondi
Regi celebri,
Qui cum auro sedit
Super GRANII armos:*

Var-

Str. XXXIII. t) Melius ad poesin at garði ridur.

u) S. þarvf.

35) *Varð - bróðr* Brynhildis suam apud fratrem Atlium bestam vitam prædicat: in fratris, inquit, domo etate puellarem transegi liberallyter habita (ad nubendum non coacta) & divitijs affluens, donec ista mea felicitas per vos, Giukii filii, interrumpetur: Hæc verborum Brynhilde manifesta mens est, quam tamen Magnæus invito contextu accepit de querelis, & in sensum contrarium rapuit.

Str. XXXIII. 36) *Ne-ætti* cum Sigurdus Gudrunam, Giukii filiam, uxorem ducens promissi

quendam in Hinda monte matrimonii fidem Brynhilde datam falleret, ipsa, ut hoc loco dicitur, vitam cælibem sctura post hæc nulli nubere viro decrevit.

37) *Enn veri* verto: quanvis eorum profectio mihi proficua non esset. *þarvf*, adject. cum particula, plura significans, hic verendum venit: licet.

Str. XXXIV. 38) *Þeim bógom*: Sigurdum intelligit, qui comes fuit Giukii filii cum Gunnarus Brynhildam ambiret.

Var-at han í avgo
 Ypr vinn líkr
 39) Né á engi lvt
 At álitom.
 Þó þickiz er
 40) Þjóð-konungar x).

XXXV.

Ok mér ATLI þat
 41) Einni fagði
 At hvarki léz
 Havfnom deila
 Gvll ne jarpir
 Nema ek géfaz y) létak.
 Ok engi lvt
 Avþins fiár
 Þá er mér jóþ-úngri
 Eiga feldi z)
 Ok mér jóþ-úngri
 Avra þ), taldi.

*Is non erat ab oculis
 Vestrum similis,
 39) Et ne quidem ulla in re
 Quoad formam;
 Tamen putatis vos [esse]
 40) Inclytos reges.*

XXXV.

*Nam id mihi ATTALUS
 41) Soli dixit
 Se decrevisse, nec
 Facultates [mecum] partiri,
 Aurum [puta] et territoria,
 Nisi me nuptum dari sincrem,
 Neque ullam partem
 Concessa pecuniæ,
 Quos mihi infantule
 Habere dedit,
 Et mihi infantule
 Nummos numeravit.*

XXXVI.

Str. XXXIV. x) Þjóð-konungi, male excidit in mbr.

Str. XXXV. y) S. lera.

z) Mbr. & S. feldac pro quo Magnus feldi bene restituit.

þ) Mbr. & S. ára s. óro ministros, famulos.

39) Né-lut: nec ulla re: heic duo negativa fortiter negant.

40) Þjóðkonungr rex totius gentis, ab subregibus & principibus vasallis distingvendus: saepe tamen ut hoc loco þjóðk., rex inclytus, potens.

Str. XXXV. 41) Einni fagði i. e. seorsim & in

aurem mihi dixit. Verba Brynhildæ sic capio: tum primum, Gunnare! cum procos adesset, frater me ad nubendum compulsi- minans mihi tergiversanti nullam cessuram bonorum partem, ne quidem illorum, quæ mihi jam puellæ largitus fuerat: hafnir, fârn- hafnir facultates inter alia.

XXXVI.

42) Þá var á hvörfom
 Hvgr minn vm þat
 Hvert ek skylda vega
 Epr val fella
 Bavll í brynio
 Um brópr fávk.
 Þat mvndi þá
 Þjóp-kvnt vera
 Mörgom manni
 At mvnar strípi.

XXXVII.

43) Létom síga
 Sáttmál okkor a)
 44) Lék mér meirr í mvn
 Meipmar piggia
 Bavga ravpa
 Bvrrar SIGMVNDAR.
 Né ek a) annars manns
 Avra vildak,

XXXVI.

42) *Tunc huc illuc versabat se
 Animus meus ea de re,
 An dimicarem
 Sive strages ederem
 Valida in lorica
 Ob fraternam injuriam:
 Id tum [negotium]
 Inter populos famá celebratum iri
 Multis hominibus
 In animi molestiam.*

XXXVII.

43) *Coire fecimus
 Nostra conventa;
 44) Adrisit magis animo meo
 Gazas accipere,
 Annulos rutilos
 Filii SIGMUNDI,
 Neque [enim] alius viri
 Aurum cupiebam,*

Unna

Str. XXXVII. a) S. ockar et mox leik vitiose.

a) Mbr. ek om.

Str. XXXVI. 42) Brynhilda Othini constituto
 nympha bellica, *Valkyria*, fuerat, sed par-
 tium studii causa mox officio mota, ut ipsa
 Sigurdo in Hinda monte retulit. Posthec
 domum redux aliquantisper in aula fratris
 degisse videtur, donec ipsam Gunnarus ux-
 orem peteret: at illa a nubendo abhorrens &
 bellis jam adveta ad arma & cædes reverti

paravit; a quo tamen instituto fratris mine
 ipsam terruerant.

Str. XXXVII. 43) *Letum-ockur*, foedus conju-
 gale intelligit.

44) *Lék-vildaki* Brynhilda se Sigurdo nubere
 credidit, cujus adscita & induta specie Gun-
 narus illam fefellit.

Unna einom
Né ýmifóm
Bió-at vm hýerfan
Hvg men-*skavgl.*

XXXVIII.

Allt myn pat ATLA
Eptír finna
Er han mína spyrr
Morþ-för görva.
At þeygi skal
Þúng-gép *b)* kona
45) Annarrar ver
Aldri leipa.
Þá myn á hefndom
Harma minna.

XXXIX.

Upp-reis GUNNARR
Gramr verþúngar
Ok vm háls kono
Hendor vm lagdi.
Gengo allir
Ok þó ýmífir

*Anavi autem solum [illum],
Non enim varius;
Non possedit versatile
Ingenium virgo.*

XXXVIII.

*Omne id ATTALUS
Post hæc intelliget,
Quum inaudiet meas
Funestas exsequias.
Neutiquam convenire,
Ut animi ægra mulier
45) Cum alterius marito
Ætatem producat;
Tunc res veniet ad ultionem
Calamitatum mearum.*

XXXIX.

*Surrexit GUNNAR
Rektor satellitii,
Atque collo uxoris
Brachia circumdedit:
Adgressi sunt omnes,
Et quidem diversi,*

Af

Str. XXXVIII. *b)* Mbr. þunn-ged q. d. tenui animo, pusillanima, ad textum non bene convenit.

Str. XXXVIII. 45) *Annarrar leida*: sec. literam: atate ducere alterius virum i. e. cum alterius sponso vitam degere s. facere ut alius virgi-

nis sponsus vitam secum degat: de Gudruna sermo est que Sigurdum Brynhildæ sponsum fucum ei faciens, ad se pellexit.

Af heilom hvg
Hana at letia.

*Ex integro animo,
Ut ei disswaderent.*

XL.

XL.

Hratt af hálfí
46) Heim þar sér
Lét-a mann sik letia c)
47) Lángrar göngo.

*Retrusit a collo
46) Coetum domesticum ubi adspexit,
Maritum se retardare non sivit
47) Ab longo itinere.*

XLI.

XLI.

Nam han sér HAVGNA
Hvetia at rúnom.
Seggi vil ek alla
I fal kalla d)
Þína með mínóm
Nú er þavrf mikil.
Vita ef meini
Morp-för kono
48) Unz af mæli
Enn mein komi.

*Ille sibi HÖGNÍUM
Accivit in colloquium;
Omnes volo viros (famulos)
Cubiculum accedere
Tuos cum meis,
Nunc peropus est;
Ut tentent impedire
Funestum iter conjugis
48) Donec (ante quam) ex effato ejus
Plus mali existat;*

49) Þá

Str. XL. c) S. letia mann sic leta.

Str. XLI. d) Ita S. pro quo mbr. gánga, quod minus congruit.

Str. XL. 46) Heimr domus, distributive domestici, coetus domesticorum: nec tamen displicet conjectura b. Magnæ: pro heim forsán legendum hveim hoc emergente sensu: hratt sér i. e. unumquemque ab amplexibus retrusit, quasi plures precibus mitigandam amplexi fuerint.

47) Lángrar göngu de morte & migratione e vita loquitur.

Str. XLI. 48) Unr-komi sec. literam: donec ex sermone impedimentum (necis) demum veniat, i. e. non cessando prius quam nostræ disvasiones eam retineant.

49) Þá látom því
Þarfar rápa.

XLII.

Eino því HAUGNI
Andsvör veitti.
Leti- a maþr hana
Lángerar göngo
50) Þars hon apr-borin
Aldri verþi.

XLIII.

51) Hon kvaung of komz
Fyr kné móþor
Hon æ borin
O-vilia til
Mörgom manni
At móþ-trega.

XLIV.

Hvarf sér óhróþvgr
Andspilli frá
Þar er mörk menia
Meiþmom deildi.
Leit hon ym alla
Eigo sína

49) *Þorrð id [negotium]
Necessitati [fatali] committamus.*

XLII.

*Eð solð HÜGNIUS
Responsa dedit:
Nemo eam tarðet
Ab longo itinere,
50) Ubi regenita
Nunquam existat!*

XLIII.

*51) Ea sævo omine venit
In conspectum matris,
Ea nata [est]
In perpetuum incommodum,
Multis hominibus
In animi molestiam.*

XLIV.

*Avertit se inglorius
A colloquio
Eo, ubi mulier
Thesaurus distribuebat:
Adspexit ea circumfusas omni
Possessioni suæ*

52)

49) Þá-rápa tunc valere faciemus necessitatem
i. e. ita dissolvendo quod necesse est facie-
mus.

Str. XLII. 50) Þars-verði unde nunquam rever-
tatur.

Str. XLIII. 51) Hon móþur i. e. ex quo illam ma-
ter peperit, maligna & morosa fuit.

52) Soltnar þýjar
Ok fal-konor.

XLV.

Gvll-brynio smó
Var-a gott í hvgr
Apr sik mipladi
Mækis eggjom.
Hne vip bólfstri
Hon á annan veg
Ok hiör-yndop
e) Hvgrdi at rápom.

XLVI.

Nú skvlo gánga
Þeir er gvll vili
Ok minna því
At mér þiggja.
Ek géf hverri
Vm hropit f) sigli
Bók ok blæio
Eiartar váþir.

XLVII.

Þavgrdo allir

52) *Servas famelicæ
Et famulas cubicularias.*

XLV.

*Auratum lorica induit,
Non erat bonum [propositum]
Antequam se mediam dissecaret
Machææ aciebus:
Reclinabatur in pulvinar
Aliam partem versus,
Et gladio vulnerata
Consilia cum animo volutavit.*

XLVI.

*Nunc accedant,
Qui aurum volunt
Et minoris pretii res
A me gratis accipere:
Dono cuique (famularum)
Inauratum jocalium,
Acupictile et stragulum,
Candidas lodices.*

XLVII.

Siluerunt omnes,

53)

Str. XLV. e) S. *hugdo*, non bene.

Str. XLVI. f) S. *umhrodís* una voce.

Str. XLIV. 52) *Soltnar* i. e. donationibus inhiantes.

- 53) Ugdo g) at ráþom
Ok allir fenn
Annfvör veitto.
54) Ærnar sóltnar
Mynom enn lifa.
55) Verþa fál-konor
Sæmd at vinna.

XLVIII.

- 56) Unz af hyggiandi h)
Havr-skrýdd kona
Úng i) at aldrí
Orþ víþr vm qvaþ.
57) Vilkat ek mann travþan
Né tor-bænan
Vm ora favk
Aldrí týna.

- 53) *Solliciti de consiliis,*
Atque omnes simul
Responsa dederunt:
54) *Nimum famelici*
Porro vivemus,
55) *Fas est, ut famulae cubicularia*
Decorum patrent.

XLVIII.

- 56) *Tandem ex animi meditatione*
Lino amicta femina,
Ætate adolescens,
Verbum contra profata est:
57) *Virum nolo invitum,*
Et inexorabilem,
Nostram ob causam
Ætatem perdere.

XLIX.

- Str. XLVII. g) Rætte Magnæus þro hugdo ut literarum capitalium harmoniæ consuleret.
Str. XLVIII. h) S. afhyggiandi una voce. i) Mbr. ong.

Str. XLVII. 53) *Ugdo at ráðom* de consiliis meruerunt: duplicem admittit sensum: ipsos nempe metuisse, sive ne ipsi minus idonea consilia caperent, sive ne sibi Brynhilda male consuleret: nec tamen me refragante dixeris, *ugdo* venire pro *hugdo* i. e. consiliis invicem sgitarunt, præcisa aspiratione, literarum harmonicarum causa, conf. Str. 45 in fine.

54) *Ærnar-lifa* ut videtur servarum s. famularum verba sunt q. d. nobis, licet egenis & pauperibus, ad vitam sustentandam tuis largitionibus non opus est.

55) *Verða-vinna* sensus est: præstat, ut famulae cubicularæ honeste vivant, suam dominis operam navando, non ab illis munera emendicando.

Str. XLVIII. 56) Poëta amicos adstantes & puellas cubiculares loquendo perrexisse docet, donec Brynhilda sermonem exordiretur.

57) *Vilkat-týna*. Verborum hæc mens est: non placet mihi maritus, qui cunctans & invitus consentit, ut ob causam adeo gravem, ac mea est, de vita exeam.

XLIX.

58) Þó myn á beinom
 Brenna yprom
 Færi k) eyrir
 Þá er er fram l) komiþ
 Neit menio góþ m)
 Mín at vitia.

L.

59) Seztv niþr Gvnnarr
 Mvn ek segia pér
 Lífs n) ör-væna
 Líófa brúpi,
 60) Mvn-a yþvart far o)
 Allt í svndi p)
 Þótt ek hafa
 Öndo látið

LI.

Sátt mynoþ ip q) Gvdrún

XLIX.

58) *Tamen super ossibus
 Vestris ardebunt
 Pauciores nummi,
 Cum deceditis,
 Contrita Menie bona,
 Me visere.*

L.

59) *Adside dum, Gunnar!
 Narrabo tibi,
 Vitæ spe destitutam esse
 Lucidam fæminam:
 60) Non erit vestra navis
 Integra in freto,
 Etsi ego
 Animam amiserim.*

LI.

*Reconciliati eritis vos [tu et] Gudruna,
 Snemr*

Str. XLIX. k) Magnæns legendum censet *færri*.

m) *Neit* — uterque codex habet.

o) *S. fár.*

p) Mbr. & *S. fúnda.*

l) *S. framkomud* in *praterito*.

Str. L. n) Mbr. *örvena. S. orvani.*

Str. LI. q) *S. mano id.*

Str. XLIX. 58) Þó *man-vitia* Brynhildis Gunnari & fratris Högnii tragicum exitum prædicat: divitiæ a Sigurdo relicte in vestram possessionem translatae, aurum inquam illud bonum (*Menie trita fariqa*) tristissimam nobis afferet perniciem, cum per mortem violentam vita egrediemini, ut me tunc demortuam visatis. Þá er framkomit i. e. vitæ terminum contigeritis.

Str. L. 59) In hac stropha moestum maritum solatur, se quidem moriturum esse, verum quamvis ipsa pereat, rem tamen Gunnari in periculo nondum versari dicens.

60) *Muna — i fundi*: vester vitæ cursus et salus in discrimen non venit: *fund* fretum, quandoque periculum, *Komaz of fundi* evadere fretum i. e. elabi periculo.

Snemr enn þú hyggr.

61) Hefir kvnn kona

Vip r) konúngi

Daprar miniar

At dauþan ver.

LII.

Þar er mæR borin

Móþir fæþir

s) Sú mvn hvítari

Enn inn heiþi dagr

SVANHILDVR vera

Sólar geiþla.

LIII.

Géfa mvndo GVDRÚNÓ

62) Góðra nokorom

Skeyti skeþa

Skatna mengi.

Mvna t) at vilia

Ver-fæl gefin.

Hana mvn ATLI

Ejga gánga

LII.

Ubi puella nascitur

Quam mater parit,

Illa candidior,

Quam serena dies,

SVANHILDA erit,

Solis jubare.

LIII.

Dabis GUDRUNAM

62) *Bonorum [virum] alicui*

Teló noxiam

Multis hominibus;

Non erit ex voto

Maritó felix data,

Cum ea ATTALUS

Matrimonium inibit

Of

r) Ita mbr. & S. pro *meniar*.

Str. LII. s) S. *fið*.

Str. LII. r) Mbr. *munþ* quod minus probatur.

Str. LI. 61) *Hefir-miniar*, de infelici Sigardi & Gudrunæ filia loquitur, equorum unguis ad necem calcanda.

Str. LIII. 62) Magnus per *skeyti* sagittam intelligens vertit: *skeyti skeþa*, telo noxiam. Mihi secus *skeytir* nominandi casu, sagitti-

fer, jaculator, poetica viri s. militis appellatio. *Góðra nokrum skeyti*; cuiquam bellatori ex bonis sive nobilibus: *skeþa*, *skeþa skatna mengi*: hominum multitudini i. e. universis perniciosam,

Of borinn Bvpla
Brópir minn.

LIV.

Margs á ek minnaz
Hve vip mik fóro
Þá er mik sára
Svikna havfdot.
63) Vapin at vilia
Vark meþan ek u) lifðak.

LV.

Mvnto Oddrúno
Eiga vilia.
En pik ATLI mvn
64) Eigi láta.
Ip mvnoþ lúta
Á lavn saman.
Hon mvn þer vnna
Sem ek skyldak
Ef ockr góþ vm skavp
Gérpi verpa.

LVI.

Þik minn ATLI

Prognatus BUDLIÓ
Frater meus.

LIV.

*Multa memoriã repetere habeo,
Quomodo mecum egerint,
Cum me acerbè
Deceptam reddideritis;
Per vim spoliata voluptate
Eram, quamdiu vixi.*

LV.

Tu Oddrunam
*Conjugem obtinere cupies,
Sed te* ATTALUS
64) *Non sinet;
Vos descendetis
Ad clandestinos conventus;
Ea te amabit
Ut ego amássem,
Si nobis bona fata
Evenissent.*

LVI.

Te ATTALUS

Illo

Str. LIV. u) S. ek om.

Str. LIV. 63) *Vadin at vilia*, locus obscurus. Magnæ versio, ut ipse dicit, nescio qua ratione, ad *vada* grassari respicit. Ex mea conjectura *vadin* heic circumventa, irretita, impedita, formatur à *vad*, *vod* dan. *Vand*

rete, sagena. Sic *vadin at vilia*: voluntate mea s. amoribus meis circumventa s. impedita.

Str. LV. 64) *Eigi láta* (subintelligo *ega*) non permittet, ut uxorem ducas.

Illo beita.
 Mvndv í öngan
 Örm-garþ lagíþr v).
 Þat mvn ok verþa
 65) Þvígit lengra
 At Atli mvn
 Öndo týna
 Sælo sinni
 Ok sofa lífi.

LVII.

Þvíat honom GvDRÚN
 x) Grimm er á beþ
 Snörpom eggjom
 Af sárom hvg.
 66) Sæmri væri GvDRÚN
 67) Systir y) ockur
 Frvm-ver sínom
 At fylgia daypom z).
 Ef hendi þ) gæfi
 Gópra ráþ
 Eþr ætti hon hvg
 Ós vm líkan.

Male multabit,
 Tu in angustum
 Angvium carcerem conjiciaris;
 Id etiam accidet
 65) Postea non multò,
 Ut ATTALUS
 Animam perdat,
 Salutem (felicitatem) suam,
 Atque vivere desinat.

LVII.

Nam ei GUDRUNA
 Atrox est in lecto
 Asperis [gladii] aciebus,
 Exacerbato animò,
 66) Dignior esset GUDRUNA
 67) Soror (glos) nostra
 Primum virum suum
 Comitari exstinctum,
 Si obtingerent ei
 Bonorum consilia,
 Aut animum possideret
 Nobis similem.

LVIII.

Str. LVI. v) S. lagdr.
 z) Mbr. at f. daudum, om.

Str. LVII. x) Er mbr. & S. om.
 þ) S. afhendi legere malim af henni.

y) S. systar.
 a) S. ráda.

Str. LVI. 65) Þvígit lengra, pro Þvígi, Þvígi
 q. d. eo non longius.

* Str. LVII. 66) Sæmri daudum Magnæ versionem
 retinui: ipse licet vertere malens: magis de-

cora esset s. decentius ageret Gudruna — si
 mortuum maritum comitaretur.

67) Systir ychar soror vestra, ad sermonis contex-
 tum melius convenit.

LVIII.

- 68) O - avrt mali ek nú
 En hon cigi mvn
 Of ora favk
 Aldri týna.
 69) Hana mvno hefia
 Hávar báror a)
 Til JÓNAKVRS
 Opal-torfo.
 70) Ero íf a rápom b),
 JÓNAKVRS sonom.

LIX.

- 71) Mvn hon SVANHILDI
 Senda af landi
 Sína mey
 Ok SIGVRÞAR.
 72) Hana mvno bíta c)

LVIII.

- 68) *Tardè nunc loquor;*
Sed illa non
Nostri causã
Ætatem amittet:
 69) *Eam (sublimem) vehent*
Celsi fluctus
Ad JONACRI
Gentilitiam glebam.
 70) *Dubia sunt de consiliis*
JONACRI filiis.

LIX.

- 71) *Illa SVANHILDAM*
Mittet e regno
Suam puellam
Et SIGURDI:
 72) *Ei acerba (noxia) erunt*

BICKA

Str. LVIII. a) S. bárr.

b) Mbr. & S. *iva rúpum* obscuro sensu. Magnæus *ef á ráðum*, restituit.Str. LIX. c) S. *hysa* perperam.

Str. LVIII. 68) *Ó-ört* impeditæ, langvide, nam moribundam sermo propemodum defecerat.
 69) *Hana-torfo*. Hunc Jonacrum Suhuius noster Churlandorum sive Vendorum, gentis Slavonicæ regem fuisse perhibet. Gudruna, postquam Atlium maritum neci deserat, sortis sinistra impatiens in mare se præcipitavit, sed fluctibus vecta & in Venedorum oras expulsa Jonacrum convenit, qui uxorem eamducens, tres ex ea filios Sörlium, Erpum & Handerum suscepit.

70) De Jonacri & Gudrunæ filii loquitur, qui a matre instigati ut Svanhildæ sororis necem ulciscerentur, aliquandiu tergiversati sunt.

Str. LIX. 71) Svanhilda Sigurdi & Gudrunæ filia, Aslögæ germana, matris auspicio Jormunreco, Vendorum crudeli & barbaro principi nupsit.

72) *Hana-råd*. Nam Bickius auster fuit Jormunreco, ut Svanhildam, adulterii falso postulatam, de medio tolleret.

BICKA ráþ.
 Þvíat JÓRMUNREKR
 Óþarft *d*) lifir.
 73) Þá er avll farin
 Ætt SIGURÐAR,
 ERO GUDRÚNAR
 Græti at fleiri.

BICKII *consilia*,
 Nam JORMUNRECUS
 Ad incommodum vivit.
 73) Tunc omnis interitit
 Familia SIGURDI.
 Sunt GUDRUNÆ
 Res lamentabiles eò plures.

LX.

Bipía mvn ek pik
 Banar einnar
 Sú *e*) mvn í heimi
 Hinzt bón vera *f*).
 Láttv fva breiða
 74) Borg á velli
 At vndir ofs avllom
 Iafn-rúmt fé
 Þeim er sulto.
 Meþ SIGURÐI.

LX.

Rogabo te
 Petitum unicum,
 Id erit in mundo
 Ultimum petitum:
 Facias ita spatiosam
 74) Arcem in campo,
 Ut nobis omnibus
 Æque commodum spatium sit,
 Iis qui interierunt
 Undcum SIGURDO.

LXI.

d) S. Óþarfr adj. de Jormunreco.

Str. LX. *e*) S. féð.

f) S. verða.

73) Þá-Sigurdar de Sigurdi & Gudrunæ sobole loquitur; nam Aslöga quam Sigurdus ex Brynhilda susceperat, adhuc in vivis erat, & matri diu supervixit.

Str. LX. 74) Borg arx pro: conceptum s. clau-

strum i. e. munimentum, murus circum ca ductus, quæ intus sint undique regens. Magnæus h. l. rogam non male intelligit, quanvis & accipi posset de cumulo, qui urnas & ossa contextit.

LXI.

75) Tialdi þar vm þá borg

Tiöldom ok skiöldom

76) Vala-ript g) vel fáp

Ok vala mengi.

Brenni mer inn 77) HÚNSKA

A hlíp apra.

LXI.

75) *Circum velent eam arcem**Velis et scutis,*76) *Optimis stragulis bend pictis**Leſto comitatu;**Crement mihi 77) HUNNICUM illum**Ad alterum latus:*

LXII.

Brenni enom HÚNSKA

A h) hlíp adra

Mina þíóna

Meniom gavfga.

Tveir i) at havfdom

Ok tveir havkar.

Þá er ávlló skipr

Til jafnaþar.

LXII.

*Crement HUNNICO illi**Ad alterum latus**Meos famulos**Torquibus decoros,**Duo [sint] ad capita,**Et duo accipitres;**Ita omnia partita sunt**Æquabiliter.*

LXIII.

Str. LXI. g) S. *riſt* forsan pro *veſſi* stragulum.

Str. LXII. h) á in mbr. deest.

i) S. *ivo* accusandi casu.

Str. LXI. 75) Brynhilda hic optat ut roguſ (s. rumuluſ) ſcutis & tapetis ornatur.

76) *Val-ript*, *vala-ript* aulæ teſtiſſima: vel *vala ript* auleum funerale. á *valur* cædes.

quod reſpiciens b. Magnus aulæ ſanguine tinſta intelligit.

77) *Húnſkr* Hunnicuſ s. Veneduſ, de Sigurdo. Venediſ cognato.

LXIII.

Liggi ockar k)
 Enn i milli
 78) Málmr hríng-varípr
 Egg hvaft l) járn
 Sva endr lagit
 Þá er vip bæpi
 Bep einn stígom
 Ok hétom þá
 Híóna nafni.

LXIV.

Hrynja hánom þá
 A hæi peygi
 79) Hlvnn-blik hallar
 Hríngi litkop
 Ef hánom fylgir
 Ferþ mín hépan.

LXIII.

*Faceat porrò
 Inter nos
 78) Metallum aurò obductum,
 Acie penetrans ferrum,
 Ita rursus collocatum,
 [Uti] cum nòs duo
 Unum cubile adscendebamus,
 Atque adpellabamur
 Conjugum nomine.*

LXIV.

*Tum ei non ruunt
 In calcem
 79) Splendide fores aulae
 Annulò spectabilis,
 Si ei adest
 Meus hinc comitatus;*

peygi

Str. LXIII. k) Mbr. ex duobus lineis unam facit.

l) S. eggaz perperam.

Str. LXIII. 78) *Hríngvariðr* vertere possis per:
 manubrium, aureis s. argenteis filis vinctus
 gladius.

Str. LXIV. 79) *Hlvnnblik hallar*: Valhalle aulae
 Othinianae januas intelligo: *hlunnur* phalanga,

hic limen; *blik* lux s. splendor micans, hic
hlunn blik janua nitens, quae cardine ultero ci-
 troque vertitur, vel *hlunn blik* splendores s.
 splendide januae subiectis phalangis adducen-
 dae. *Hrynja à hel* calcibus illabi, allidi.

Þeygi *m*) mýn vár föe
Avmlig vera.

*Neutiquam iter nostrum
Vile erit.*

LXV.

Þvfat *n*) hánom fylgia
Fimm ambóttir
Átta þjónar
Eplom gópir.
Fóstr-man mitt
Ok 80) faþerni
Þat er Bvþli gaf
Barni síno.

LXV.

*Nam cum comitantur
Quinque ancilla,
Octo famuli
Natalibus generosi,
Mancipium meum coalumnus
Atque 80) patrimoniale,
Quam BUDLIUS donavit
Soboli suæ.*

LXVI.

Mart sagda ek.
Mýnda ek fleira.
Er *o*) mér meirr miðtþr
Mál-rúm gæfi.
Omýn *p*) þverr.

LXVI.

*Multa loquuta sum,
Plura loquerer,
Si quidem plus mihi gladius
Dicendi facultatem concederet:
Vox deficit,*

Vndir

Str. LXIV. *m*) *Eigi pro þeigi* literarum capitalium consensus legere iubet.

Str. LXV. *n*) *S. par.*

Str. LXVI. *o*) *Er i. e. quando pro ef, si in utroque codice legitur.*

p) *S. ðrnnun, nec male.*

Str. LXIV. 80) *Faderni* patrimonium. Hæc ad veterem gentilismi consuetudinem supersticiosam respiciunt, qua nobilium & princi-

pum regis multe divitiæ imposite & cum funere concremata sunt. Hkr. I. Cap. 8.

Vndir svella.

Vulnera intumescunt;

Satt eitt fagðak.

Verum solum dixi;

Sva mva ek *g*) láta.

Ita desinam.

g) Forsan inquit, Magnus, *lárax* i. e. mori, sed lectioni *lára* acquiescendum.

B R O T

A F

B R Y N H I L D A R - Q V I Þ O

A N N A R R I .

BROT AF ANNARRI
BRYNHILDAR - QVIDO a).

I.

1) **H**vat hefir SIGVRÞR
Til faka vnnit b)
Er þú fræknan vill
Fiörvi nema.

II. BRYNHILDVR QVAD c).

2) Mér hefir SIGVRÞR
Selda eipa
Eipa felda
Alla logna.
Þá vælt d) han mik
Er han vera skyldi

FRAGMENTUM
ODÆ BRYNHILDINÆ
SECUNDÆ.

I.

1) **Q**UID SIGURDUS
Criminis admisit,
Cum tu vegetum vis
Vita spoliare?

II. BRYNHILDA CECINIT.

2) *Mihi SIGURDUS*
Juramenta dedit,
Juramenta data
Omnia mentitus:
Tunc sefellit me,
Cum esse debuerat,

Allra

a) Codex S. hanc Odam capite truncatam inscribit: *Quida Brynhildar*, tanquam hoc fragmentum sit Odæ præcedentis continuatio, quod sane non est probabile.

Str. I. b) Ita S. Secus mbr. teste b. Magnæo legit: *hefir Sigurdr saca unnir*; quod (inquit M.) indicio est, codicem S. non esse hujus membræ traducem, neque ante, neque post ejus mutilationem.

Str. II. c) Ita S. ubi mbr. personam interloquentem ignorat.

d) Ita mbr. & S. pro *vælti*, quod usitatius.

Str. I. 1) Ita Gunnarrus uxorem alloquitur ad necem Sigurdi incitantem.

Str. II. 2) Sigurdum datam incundi matrimonii fidem sefellisse incusat.

Allra eiða
Einn 3) fyll-trúi.

III. HÖGNI QVAD c).

Þik hefir BRYNHILDVÆ
Bavi at gérvu f)
4) Heiptar hvattan
Harm at vinna.
Fvr-man g) hon GVÞRÚNO
Gópra ráða
En sípan þér
Sín at nióta.

IV.

5) Svmir úlf svipo.
Svmir orm snipo
Svmir Gytormi h)
Af géra i) deildo.
Aþr þeir mætti
Meins vm lystir

Omnium juramentorum
3) *Servator unice fidus.*

III. HÖGNIUS CECINIT.

Te BRYNHILDA
Malum (scelus) committere
4) *Stimulavit exasperato animo,*
[Et] damnum effectum reddere.
Invidet ea GUDRUNÆ
Bonum conjugium,
At deinde tibi
Se (suis amoribus) frui.

IV.

5) *Quidam lupum torabant,*
Alii serpentem dissecuerunt,
Alii Guttormo
De lupo portionem adposuerunt:
Ante quam illi possent,
Masi [inferendi] cupidi,

k) A'

Str. III. c) Personam interloquentem adjicimus, quam codex uterque præterit.

f) S. gýrva bene.

g) S. fyr man; hodie dicemus fyrir man.

Str. IV. h) Gushormi, uterque codex, quod recentiorem scribendi modum sapit.

i) Mbr. gera.

3) *Fyll-trúi*: amicus, cui omnino et penitus
fidimus: hic: qui fidem servat, datis, pro-
missis & juramenti firmiter stat.

Str. III. 4) Ad odium & crudele facinus inci-
tavit.

Str. IV. 5) Sermo est de cibis vel potius de
pharmacis superstitiosis, Guttormo apponen-

dis, quibus vescens effervesceret & ad faci-
nus committendum facilius induceretur. De
hac ipsa re *Vols. f. cap. 39.* þeir tóko orm einu
oc af varga holdi oc létu síða oc gáfo honum at
eta: ceperunt serpentem & quiquam carnis
lupinæ, quæ simul cocta ei comedenda appo-
suerunt.

k) A horfkom hál
Hendvur vm leggja.

*Forti viro
Manus inferre.*

V.

Uti stóþ Gvþrún
Grúka 1) dóttir!
6) Ok hon þat orþa
Allz fyrst vm qvaf.
Hvar er nú Sigvrþr
Seggja drottinn.
Er frændur mínir
Fyrri rþpa.

*Foris stabat GUDRUNA
GJUKII filia,
6) Atque illa id verborum
Omnium primum loquuta est:
Ubi nunc est SIGVRDUS
Hominum dominus,
Quando consanguinei mei
Priores equitant?*

VI.

Einn m) þvi 7) HAVGNI
Ándfvör veitti,
Svndr hafvfm SIGVRþ
Sverþi havgginn n).
Gnapir æ 8) grár jór
Yfir gram dafþom.

*Ad id solus 7) HÖGNIUS
Responsa dedit:
In duas partes SIGURDUM
Gladiò secuimus;
Capite perpetuò nutat 8) griseus equus
Super rege defuncto.*

VII.

- k) Ita mbr. & S. auferendi casu: hodie leggja hendur á, cum accusativo construimus.
Str. V. 1) S. dorrur ex cacoete suo inquit Magnæus.
Str. VI. m) S. eino, q. d. his tantum verbis.
n) S. høgvin, cum unico q. fere sine exemplo.

Str. V. 6) Auctor, inquit b. Magnæus, diversam relationem ab ea, quæ in Oða Sigurdi tertii præcessit, secutus est.

Str. VI. 7) De Högniò respondente consentit Oða Gudrunæ secunda Str. 6.
8) Grár jór equus griseus, quo ad nomen Gráni alluditur.

VII.

Þá qvaþ þat Brynhildvǫr
 Bvþla - dóttir,
 9) Vel skvlot nióta
 Vapna ok landa.
 10) Einn mǫvndi Sigvǫrþr
 Avllo rápa
 Ef han lengr litlo
 Lifi héldi.

VIII.

Veria þat samt
 At han sva réþi o)
 Gjúka arfi
 11) Ok Góta mengi þ).
 Er han 12) fimf sono
 At fólk-roþi
 Gvnnar-fúfa
 Getna hafpi 7).

VII.

Tunc elocuta est Brynhilda
Budlij filia:
 9) *Felicem capiatís fructum*
Ex armis et regiónibus!
 10) *Solus quidem Sigurdus*
Omnium [rerum] potiretur,
Si diutius paullo
Vitam retineret (retinisset).

VIII.

Indignum foret (fuisset),
Quod ille sic potiretur
Gjúkii patrimonio
 11) *Et Gothorum populo,*
Postquam 12) quinque filios,
In acierum ruinam,
Prælii adpetentes,
Progenisset,

IX.

Str. VIII. o) *Sva' göri*, ut ita agat.

p) *S. at Góta mengi*: apud Gothos s. Gothicum populum.

q) *S. gesit et postea*: hefði pro hafði Magnæus restituit, non male.

Str. VII. 9) *Vel-landa*: gratulatio et gratiarum actio.

10) Crimen in Sigurdum falso conjicit, quo facinus excuset.

Str. VIII. 11) *Gotar* pro *Gotnar* viri, homines; vel sec. perillustrem Submium *Gotar* natió Germaniæ, nempe Frakir, circumal Franco-nicum incolentes, qui Franciam sive Galliam

postea occuparunt. Hinc in *Gudrinar-Quida* secunda *Grimhilda* Giukungorogor mater *Gotneskona*, mulier Gothica, salutatur; ita fere Magnæus.

12) *Fim* quinque. numerus certus pro incerto, ex conjectura Magnæi. Quot filios *Gudruna* Sigurdo pepererit, tacente historia definire non licet.

IX.

Hló þá BRYNHILDUR
 Bær allr dyndi
 Eino sinni
 Af avllom hvǵ.
 Vel skvlot nióta
 Landa ok pegna.
 Er þer fræknan gram
 Falla létþ.

X.

Þá qvaf þat GVRÞRÚN
 GIÚKA dóttir.
 Miök mælis þú
 Miklar firnar.
 13) Gramir hafi GUNNAR
 GAVTVAÞ SIGURÞAR r)
 Heipt- giarns hvǵar
 Hefnt skal verþa.

XI.

14) Soltinn varþ SIGURÞR
 SVNNAN RÍNAR.
 Hrafn at meipi
 Hátt kallapi.

IX.

Tunc risit BRYNHILDA
(Urbs universa intonuit)
Hac vice
Ex toto animo:
Prosperè fruamini
Regionibus et subditis!
Quod vos fortem regem
Cedere fecistis.

X.

Tunc interpellavit GUDRUNA
GJUKII filia:
Loqueris valdè
Multa portenta:
 13) *Male sit GUNNARO*
SIGURDI perditori!
Iracundiæ dediti animi
Ultio [faxo] existat!

XI.

14) *Decessit SIGURDUS*
A meridie RHENI;
Corvus ex arbore
Altum clamabat:

Yckr

Str. X. r) Mbr. abbreviaté Sig. pr. Sigurðar.

Str. X. 13) *Hafi þic allir Gramir:* piratæ omnes habecant vel auferant te, veteribus usitata male precandi formula; piratæ enim cum urbes, oppida, rura invaderent, opes diripe-

rent, incolas vel cæderent, vel captivos abducerent, vix cuiquam majus malum accidere potuit.

Str. XI. 14) *Soltinn* etc. verba poetæ sunt.

Yckr mvrn ATLI
Eggjar ríópa.
16) Mvno víg ská
Of vípa eípa.

XII.

Fram var qvelda
Fiöld var druckit
16) Var pá s) hvívetna
Vilmál talíp.
Sofnvpó allir
Er í fæsing qvomo.

XIII.

Einn vakti t) GVNARR
Avllom lengar.
17) Fót nam at hræra
Fiöld nam at spjalla:
18) Hitt her - glavtvpri

Vestro sanguine ATTALUS
Acies rubras tinget;
15) Cædes violabunt
Præstita juramenta.

XII.

Vespera declinaverat,
Multum erat potatum,
16) Tunc quoquo modò
Grati sermones prolati sunt.
Obdormierunt omnes,
Ubi in lectum venerant.

XIII.

Solus vigilavit GUNNAR
Omnibus diutius;
17) Pedem movit,
Multum loquutus est:
18) Istud belligerator

Hyggia

Str. XII. s) Mbr. pá var minus eleganter.

Str. XIII. t) Wakti minus scite mbr. & S.

15) *Mano-eidar*: Si, quod svader contextus, pro nominativo plurali *eidar* restituumus acc. plur. *aida*, loci hujus obscuritas prorsus tollitur: verborum ordine sic restituto: *Vig mano scá vida eida: cædes vestra* (i. e. vestrum internecio) præstita juramenta (jurata foedera) violabit. Vid. indicem in *scá*, lædere. Secus Magnæus: nomin. plur. *eidar* retinens vertit: prælio infestos vincunt juramenta: sic accipio: viros pugnaces Gunnarem & Hognium perdent perjuria.

Str. XII. 16) *Var-talit*: ad lectum Brynhilde minuendum.

Str. XIII. 17) *Fót spjalla*, obambulans multa disseruit i, e. animò meditatus est, nam ceteri cubitum tisse feruntur.

18) *Hitt-tædi*: illud bellator cogitavit; ubi *tía*, quamvis rarius occurrens, verbum auxiliare poeticum, qualia nobis plura sunt: Magnæus tamen non de nihilo præfert: *Herglöndi hyggia tædi*: id bellatori cogitare expediret; *herglöndi dandi casu*, pro nominativo *herglöndr*.

Hyggia tæpi
 19) Hvæt þeir i bævþvi
 Bápír favgþo
 Hrafn ey ok örn
 Er þeir heim ripo u).

XIV.

Vaknaþi BRYNHILDVR
 BVPLA-dóttir
 Dís Skiöldúnga
 Fvr dag lido.
 20) Hvetip mik epa letip mik
 21) Harmr er unninn
 Sorg at segia
 Epr fva láta.

XV.

þavgdo allir
 Vip því orþi.
 Fár kvnni þeim
 Flióþa-látom.
 22) Er hon grátandi
 Giörþiz at segia

u). S. *þusto* cum impetu ferebantur.

Animo circumspexit,
 19) *Quod in pugna*
Ambo dixerunt
Corvus continenter et aquila,
Quando domum equitabant.

XIV.

Evigilavit BRYNHILDA
BÜDLII gnata,
Consanguinea regum
Ante diem paullò:
 20) *Incitate me, aut retardate me,*
 21) *Ærumna effecta est,*
Luctum narrare
Aut ita [intactum] linguere.

XV.

Tacuerunt omnes
Ad id verbum;
Pauci adprobarunt eos
Muliebres gestus.
 22) *Quod ea flens*
Adgressa est dicere

pat

19) *Hvæt-rído*: Hic Giukii filii a pugna quadam redeuntes audisse feruntur aquilæ it. corvi garritum, quem jam Gunnarus insomnis animo meditatatur & explicat.

Str. XIV. 20) *Hvetit — mik*: sensus est: cum ego mori jam constitueram, nec svadendo, nec dissvadendo quidquam efficietis,

21) *Harmr — láta* i. e. facinus deplorandum jam commissum est; molestum mihi est illud effari & eo jam facto acquiescere.

Str. XV. 22) *Er hon-beiddi*: id jam male eam habere & lactymas ei movere, quo impetrato se gaviauram speraverat.

Þat er hlæiandi
Havlda beiddi.

XVI.

23) Hvgða'ek mér GYNNARR
Grimt í svefni
24) Svalt allt í fal
x) Ætrak sæing kalda.
En þú gramr y) rípir
Glavms and - vani
Fiðtri fatlaþr
Í fianda lip
25) Sva mun avll ypor z)
Ætt NIFLUNGA
Aðsi gengin
Erop eip - rofa.

XVII.

Mantatto GYNNARR
Til görva þat

Str. XVI. x) Mbr. *etta pr. attā.*
y) S. *vijdir* contra veteres scribendj leges.
z) S. *ydar* moderne.

Str. XVI. 23) *Hvgða-ek svefni* per quietem imane quid et terribile vidi.

24) *Svalt-lid*: de sua autochiria, virique et leviri ab Attalo postea captorum tragico exitu loquitur.

25) *Sva mun eidrofa*: cum Nevillus regulus, ceu ex mantissa Olevi Tryggvini historie

*Id, quod ridens
Milites poposcerat.*

XVI.

23) *Opinabar mihi, GUNNAR! [esse
Acerbam [conditionem] in somno,*
24) *Frigida (molesta) omnia erant in
cubiculo,*

*Uti me lecto frigido;
At te, rex! equitare
Lætitiæ expertem,
Compede impeditum
Ad hostilem cohortem.*

25) *Ita omnis vestra
Familia NIFLUNGORUM
Vi erit orbata,
Estis perjuri.*

XVII.

*Non recordaris, GUNNAR!
Nimis bene istud,*

26)

subnexa discimus, Giukii abavus esset, per *ett* Niflunga, genus Niflungorum, princeps Nevilli posteros i. e. Giukii familiam inreligimus, cui non quidem interitum, sed prioris gloriæ & potestatis iacturam, ut fraði foederis & perjurii poenam Brynhilda prædicat.

26) Er þú blópi i spor
 Báþir rendvt.
 Nú hefir þú honom
 Þat allt illo lavnat
 27) Er han fremstan sík þ)
 Finna vildi.

XVIII.

Þá reyndi þat
 Er ripit hafdi
 Móþigr á vit æ)
 Mán at þipia.
 Hve her-glavtvþr
 Hafdi fyrir
 Eipom haldit
 28) Vjþ enn únga gram.

26) *Cum vos sanguinem in vestigia
 Ambo misistis:
 Nunc tu illi, pro eo
 Omni malam gratiam reddidisti,
 27) Quod ille se primum
 [Omnium] ponere volebat.*

XVIII.

*Tunc experientia probatum est,
 Cum equitaverat [ille]
 Animosus visere
 Me, procandi causa,
 Quo modo bellantium perditior
 Prior servaverat
 Furamenta erga
 28) Juvenem principem.*

XIX.

Str. XVII. þ) Ita mbr. & S. ubi Magnætus sine necessitate legendum sentit þic te, cum altera lectio textui bene conveniat.

Str. XVIII. æ) Ita mbr. sed S. á veg in viam, parvo discrimine.

Str. XVII. 26) *Er þid-rendud*: sermo est de ritu illo solenni, quem olim foedus sodalitiū facientes observabant; ita quidem ut sanguinem sectis venis manantem serobiculo terræ infosso exciperent, & cum pulvere terrestri commiserent, cfr. carmen *Ægisd.* et *Gisla* s. *Sverr* s. Cap. 5. Voce *spor* i. e. vestigium dicitur serobiculus hic intelligi videtur.

27) *Er - vildi*: verba quidem perspicua sunt, non item sensus, qui hic præstantis vocabulo nec ad virtutem bellicam, nec ad regiam dignitatem respicit, sed ad honestatem, pietatem, fidem & animi integritatem, quibus etiam Sigurdus inter omnes excelluit & excellere studuit; id quod prosa sequens innuere videtur.

Str. XVIII. 28) *Vid-gram*: Gunnarum intelligi-

XIX.

Ben-vönd *a)* of lét
 Brvgdinn gvlli
 29) Marg-dyrr konúngur
 Á *b)* meþal ockar.
 30) Eldi vóro eggjar
 Utan giörvar.
 31) En eit-r-dropom
 Innan fäþar.

Her er sagt i þessi qvipo frá
 davpa SIGVRÐAR *c)*, ok vkr hér sva
 til *d)* sem þeir dræpi hann úti. 32)
 En svmir segia sva at þeir drepi
 hann inni i reckio sinni *e)* sofanda.
 En þýþ-verskir menn segia sva at
 þeir dræpi hann úti *f)* i skógi. ok
 sva segir i 33) GVDRUNAR - QVIDO
 inni forno. at SIGVRÐAR ok GIÚKA

Str. XIX. *a)* S. *afset* una voce, *perperam*.

b) S. *medal* pro *á medal*, utrumque in usu.

Prosa. *c)* Hoc *oda* præcedentis epilogium sic inscribit S. *her segir fra dauða Sigurðar*.

d) S. þar *frá ar*.

e) S. *sinni* omittit.

f) S. *uri* non bene.

XIX.

Vulnificam virgam collocavit
Auró inductam
 29) *Perinsignis princeps*
Inter nos:
 30) *Igne erant acies*
Extrinsecus concinnatæ,
 31) *At veneni guttis*
Intus adornatæ.

In hac Oda memoratum est de
morte SIGURDI, et hic relatio eò incli-
nat, quod occiderint eum sub dio.
 32) *Quidam autem memorant, quod*
eum occiderint intus in cubili dormien-
tem. Ceterum Germani homines ita
tradunt, quod illi eum occiderint sub
dio in sylva; atque ita relatum est
 in 33) ODA GUDRUNÆ PRISCA, SIGUR-
 DUM et GJUKII filios ad conventum fo-
 lyníe

Str. XIX. 29) Qv. d. multis nominibus præ-
 clarus.

30) *Eldi-görvar* splendorem sive fulgorem sig-
 nificat

31) *Ennsádar* aciem gladii veneno tinctam & in-
 duratam intelligo, cfr. *Herv. f. Cap. 5*, ubi

hvæs blodvefll herdr i citri acutus gladii mu-
cro, veneno induratus, memoratur.

Prosa finalis:

32) *Enn svmir-sofanda: ita Sigurðar qv. III. et*
Volf. f. cap. 39.

33) *I. e. Gndr. qv. II. da, iudice Magnæo.*

Synir hefði til þings rípit g) Þá er hann var drepinn h). En þat segja allir einnig, at þeir sviko hann i trygd ok vógo at honom liggianda ok óbúnom.

rensem equitasse, cum ille caderetur. Uno autem consensu omnes narrant, quod illi eum per fidem deceperint, atque jacenti et imparato arma intulerint.

g) Mbr. *vidinn* inusitate.

h) S. *vegin*.

HELREID
B R Y N H I L D A R
BUDLA-DÓTTUR.

[FORMÆLI].

EPTIR DAVÞA BRYNHILDAR VÓRO, GÖR
 a) bál tvav, annat SIGVRÞI ok brann
 þat fyrr a). en BRYNHILDVR var sípan
 brend. b) ok var 2) hon í reip þeirri
 er gyp-vefion var tíöldop. Sva
 er sagt at BRYNHILDVR 3) ók með
 reipinni c) á hel-veg, ok fór vm tún

[PROLOGUS].

POST MORTEM BRYNHILDÆ DUO 1) RO-
 GI CONGESTI SUNT; ALTER SIGURÐI, QUI
 [ROGUS] PRIOR CONFLAGRAVIT. BRYN-
 HILDA VERÐ POST CREMATA EST, 2) ET EA
 QUIDEM ERAT IN CURRU, DIVINIS TEXTI-
 LIBUS INSTRATO. NARRATUM EST, QUOD
 BRYNHILDA 3) CUM CURRU ISTO IN VIAM
 AD INFEROS PROVECTA FUIT, ET TRANSI-
 4) PAR

Prologus: a) Quod ad rem consentit *Norna Gp.*

b) Pro eun-brend S. oc annas Brynhildi.

c) Mbr. & S. með r. *Norna G. p. i reiddinni* ut hodie loquimur.

Hic in summa obiter notandum, quod Odam no-
 stram cum membrana & codice S. integram
 sistit Gestí de Parcís denominata vita *Norna*
Gífti þátr vulgo díða, abbreviate NGþ; duo
 ejus exemplaria habemus, hoc Olavi Tryggvi-
 ni historiz insertum, Skalholti in Islandia;
 illud Upsalæ in Svecia typis vulgatum; quod
 propterea moneo, ut lectiones in sequenti-
 bus ex alterutro vel utroque citandæ recte
 dignoscantur.

Prosa. 1) Sigurdum & Brynhildam suâ singulos
 pyra concrematos fuisse, tradit etiam *Norna*
 gesti vita, quamvis Regina se & illum jam
 mortuos iisdem flammis absumi vellet. Vid.
Sig. quida II. Stroph. 59. 63. *Volf. f. Cap. 40.*
 2) De splendidis Brynhildæ exsequiis ita *Norna*
 gesti vita: *henni var eitt í reid einni, oc var*

tialdat um Gudvef oc purpura; oc glóadi alt
við gulli, svo var hún brend: i. e. curru cla-
 ra est tapetibus pretiosissimis obducto, quæ
 omnia auro splendebant, sic (i. e. regio ap-
 paratu) cremata est. Beatus Magnæus ex his
 verbis non satis consequenter ratiocinatur,
 Brynhildæ funus una cum ipso curru & pre-
 tiosis tapetibus, flammis impositum fuisse.

3) Eleganter poëta de mortua loquitur, acsi in
 vivis fuerit: *á helveg g. d. in itinere ad mor-*
tem i. e. ad rogum s. bustum. De his fusius
N. G. þ. uterq. var farit með hana nær höm-
rum nockrum, þar bið ein gypur, hún var
fyrir hellis dyrum, oc var í skinnkirli, oc
svört yfirliti, hún hafði í hendi skógar vönd
lángan oc multi: þessu vil ec beina til brevnu
þinnar Brynhildr, oc væri betr þu værir li-
faudi

4) Þar gýgvir d) nockor bió. Gýg- it per aream A), ubi Oreas quaedam
vrin qvaþ. habitabat. Oreas cecinit:

BRYNHILDVR REIÐ HELVEG e), BRYNHILDA VECTA EST AD
INFEROS.

I.

f) Skaltv Igögnom

Gángá g) eigi

5) Grióti stvdda

Garpa mína.

Beir h) samdi þér

6) Borþa at rekia i)

I.

Tibi, faxo, perivans,

Ire ne liceat

5) Saxis suffultas

Ædes meas:

Potius deceret tibi

6) Tapetia acupicta evolvere,

Heldr

d) S. gigr. e) Mr. & S. hanc inscriptionem præmittunt. Priorem inscriptionem, quam inquit Magnæus paginâ præcedenti posuimus, alibi nos vidisse memimibus. Str. I. f) *Norna Gp.* uterque nonnullo discrimine verba versiculis complectitur, ita ut nec carmini sive metro nec sensui recte conveniat.

g) *Norna G. þ.* Editionis svevicæ: ei pro eigi quod neotericum.

h) *Norna G. Þ.* utraque editio *semða* non bene pro *semði*.

i) Mbr. *vekiá a* non bene.

*fandi brend fyrir óláðir þínar, þær at þú lest
drepa Sigurð Fabnicidana, svo áætatum manni,
oc opt var ec hannur sinnur (lege finnað) fyrir.
þvi skol ec lióða á þig med hefndar (forte
hermdar) ordam þeim, at öllum forto leidari,
er slikt heyrá frá þer sagt: eptir þat lióðan
þær á Brynhildr oc gýgvir i. e. funus ejus
(Brynhilde) prope rupes devesum est, ubi
lamia (oreas) quaedam habitavit; hæc ad an-
tri sui ostium stans, nigro vultu & cycladem
pelliceam induta, virgam longam sylvestrem
manu tenuit, et dixit: hoc, Brynhilda, ad
tuam combustionem conferam, quanquam
magis convenit, ut viva cremeris; quia
occidendum curasti Sigurdum Fabnicidam,
virum præstantissimum, cui sæpius opem*

ruli; ideo in te canam et verbis ultricibus
(atrocibus) te compellabo, ut omnibus magis
detestanda sis, qui talia de te narrari audi-
unt. Postea Brynhilda & oreas carminibus
se invicem prosciderunt:

4) *Gifr, gigr* 1) *Proprie hiatus, apertura, a)*
lamia, spectrum muliebri, antra & specus in-
colens: forsann nomen habens ab oris s. oculo-
rum magno hiatu, vid. Gloss. *Eddæ* partis
I. ubi b. Magnæus à gigas.

Str. I. 5) *Grióti - mína*: antri periphrasis.

6) *Borða at rekiá* i. e. tapetem s. stamen, quo
tapes textitur, explicare, diducere i. e. tapan-
tes texere, nam textura ad mulierum operas
olim pertinuit, vid. *Ol. S. Pr.* I. Cap. 125
ubi de Dapia sermo est.

Heldr enn *k*) at 7) vitia

1) Vers annarrar.

II.

Hvat skaltv 8) vitia

9) Af val-landi *m*)

10) Hvar fúft *n*) havfvp

Húfa minna.

Þú hefir vár gyllz *o*)

11) Ef þik vita *p*) lystir

12) Mild af *q*) höndom

Mannz blóþ þvegir *r*).

III. 13) BRYNHILDVR QVAP *s*).

2) Bregpv eigi mér

Quam 7) visere

Maritum alterius (famine).

II.

Quid tu 8) visas

9) Ex Vallandia,

10) Usque quaque lascivum caput,

Ædes meas?

Tu, mulier!

11) Si scire aves,

12) Munifica, manibus

Humanum sanguinem abluisti.

III. 13) BRYNHILDA CECINIT.

Noli obijcere mihi

Brúpv

k) Ita N. G. p. sed mbr. & S. at omittunt.

1) Mbr. *anarar*. N. G. p. *vitia varra ranna* nostra habitacula visere: prior lectio preferenda. Str. II. *m*) Ita mbr. & S. ubi Magnæus sine necessitate vertit: e regione mortuorum, nam.

Valland multam olim Germaniæ partem comprehendit, Sec. Ol. Tr. f. mbr. *vá allandi*, malum inferens; lectio non respuenda. Denique N. G. p. *vá af landi*, nullo fere sensu.

n) N. G. p. uterque: *hvar f. lyndr höfuz*, caput variabile, me judice, proba lectio.

o) *Pro vár gulli*. N. G. p. uterque *vor gúm*.

p) N. G. p. utraque editio: *er þin vitia* qui te visunt.

q) N. G. p. uterque *morgum vil matar m. bláð gefir*.

r) N. G. p. *geft*.

Str. III. *s*) N. G. p. additque *Brynhildr quæd*.

z) N. G. p. *Skath. bregdru succ. bregru* male.

7) *Vitia* h. l. querere, acquirere.

Str. II. 8) *Vitia*, idem.

9) *Af Vallandi*, ex Vallorum terra i. e. Gallia oriunda. Magnæi versionem: ex regionæ mortuorum, non probó.

10) *Hvar fust höfund*, caput perulans, *höfund* hic persona, quod rarius.

11) *Ef-lystir* h. e. si veritatem non respuit.

12) *Mild-þvegir*, q. d. tuum multis cædibus

quondam addecorum & infame vitæ genus omnes etiamnum recordantur.

Str. III. 13) Cum Eddh nostra plures antiquitatis scandiæ annales e. c. Landu. bók II. 6. et in mantissa 387. *Niála* Cap. 79. Ol. f. Tr. I. pag. 173. *Svarfæala* f. & alii, mortuos carmina et fecisse & cecinisse nugantur, quod evi istius ignerantia & superstitioni faciles condonamus.

Brúþvr or 14) steinā
 Þótt u) ek værak
 I 15) víkingo.
 Ek mvn x) ockar
 Æþri þickia
 ʒ) Hvars menn z) eþli
 þ) Ockart kvinna.

IV. GÝGVR QVAP.

Þú æ) vart BRYNHILDVR
 Byþla dóttir
 Heilli versto
 I heim borin.
 16) Þú hefir a) Gjúka
 Vm glatat börnom
 Ok búí þeirra
 Bygdit gódo.

V. BRYNHILDVR QVAP.

b) Ek man segia þér
 c) Svinn or reiþo

Fæmina 14) saxicola?
 Etsi interfuerim
 15) Bellico exercitio:
 Credo me nostrum
 Præstantiorem visum iri,
 Ubi homines ingenium
 Nostrum callent (perspiciunt).

IV. OREAS CECINIT.

Tu, BRYNHILDA
 BUDLIU filia!
 Omine deterrimo
 In mundum edita fuisti:
 16) Tu GJUKIF
 Sanè perdidisti liberos
 Et eorum domum
 Eximiam evertisti.

V. BRYNHILDA CECINIT.

Ego dicam tibi
 Sapiens è curru

Vit

- u) NGþ. *verac frrv.* x) Ita NGþ. Skalh; secus mbr. & S. *ackor*, quod non probatur.
 ʒ) NGþ. Ed. *Skalh. þeim er eðli &c.* z) *Ælli mbr.*
 þ) NGþ. ed. utr. *edli mixt af kunnna*, ubi literarum metricarum harmonia claudicat.
 Str. IV. æ) NGþ. utraque Ed. *or z: es.*
 a) NGþ. utraque Ed. *Gjúka* perperam omittit, quo versus truncatur.
 Str. V. b) NGþ. utraque Ed. *fanne radu* verum sermonem: sed altera lætio præferenda.
 c) NGþ. utr. *veiligjarur hofud* caput fraudulentum, non male.

14) *Steinn lapis*, hic saxi cavea s. antrum intel-
 ligitur.
 15) *Víking* h. l. militia; alias vulgo de piratica
 sumitur.

Str. IV. 16) *Þu hefir-gódo*: hic Brynhilde tri-
 buitur fratris Atlii facinus, qui sororis &
 maritum Gunnatæm & levirem Högnium cru-
 delem in modum neci dedit.

Vit-laussi miðk
 Ef þik vita lystir.
 Hve görþo mik
 GIÚKA arfar
 Afta-lavfa
 Ok eip-rofa 17).

VI.

Let d) 18) hami 19) vára
 Hvgfvllr konúngur
 Atta e) systra
 20) Vnd eik borit f)
 21) Var ek vetra tólf
 Ef þik g) vita lystir
 h) Er ek úngom gram
 Eipa i) feldak.

*Insipienti oppidò,
 Si tibi scire lubet:
 Quo modò me reddiderint
 GJUKII hæredes
 Amorum expertem
 Atque perjuram 17).*

VI.

*Curavit 18) induvias 19) nostras
 Animosus rex
 Oçto sororum
 20) Sub arborem ferri.
 21) Eram hyemes XII. nata,
 Si tibi scire lubido est,
 Cum ego juveni regi
 Furamenta dedi.*

VII.

- d) NGþ. uterque *let mic af harmi hugfullr konungr*: fecit me ex indignatione rex animosus,
 e) *Iidem Atla systir*: Atlii sororem.
 f) *Iidem undir eik lóa*: sub arbore habitare: male scribitur *eyk*: i. e. equus jugalis.
 g) NGþ. utr. þefs pro hic, h) *Iidem þá er ek eodem sensu*.
 i) *Iidem svardak* jurata sum.

Str. V. 17) *Hvi gerdo-eidrofa*: cur quæso Giukungi (Grimhilda, Gunnarus, Godruna) successores fuere, ut Sigurdus me desereret, & fidem mihi datam falleret; vel *eidrof* hoc loco adive accipiendum, foedifragus, foedifraga, juramenti violator, violatrix; hoc subiecto significatu verto: cur Giukungi dolis me circumvenere, ut foedus matrimoniale cum Sigurdo initum rumpere; utraque versio pari verisimilitudine nititur.

Str. VI. 18) *Hamir*, pennate s. alate induvias, quibus belligeræ Othini virgines usæ sunt.
 19) De se & ceteris virginibus collegis, Othini emissariis, loquitur.
 20) Dicitur induvias, nescio qua occasione, quo sine Sigurdum abstulisse, & sub arbore quadam deposuisse Brynhilda memorat, de quo atibi non legimus.
 21) Brynhilda fuerit oportet ætate præcocior, cum jam duodecennis pugnis & proeliis ab Othino præficeretur.

VII.

- k) Heto mik allir l)
 I 22) HLYMDAVALOM
 m) Hildi vnd hiálmi
 Hverr er kvnni.
 n) Þá lét ek gamlan
 A 23) Gop-ÞÍÓÞO
 HIÁLM-GVNNAR o) 24) næst
 Heliar gánga.
 Gaf ek úngom sigr
 p) Arpo brópor.
 q) Þar varþ mér Opinn
 Ofreipr vm þat.

VII.

- Nomine me adpellarut omnes*
In 22) HLYMDALIS
Bellonam sub casside,
Quicumque me novit:
Tunc feci senem
In 23) GOTHICA regione
HJALMGUNNAREM 24) proximè
Ad orcum ire:
Indulsi victoriam adolescenti
 ÖÐÆ fratri;
Ibi (tunc) mihi factus est ODINUS
Nimum iratus ob istud.

VIII.

- Str. VII. k) Heto-kunni NGþ. ut. omittit.
 m) Iidem *neft* vid. Gloss.
 n) S. & NGþ. *Skalr. audar* ab *audr* e. mulieris. conf. prosam 3. in *Brynh. qv. I Sec. NGþ.*
 Svec. *audr* perperam.
 o) S. solus þá.
 p) Ita mbr. & S. at fragm. mbr. Al. S. Tr. *afgreipr* vid. Gloss. NGþ. ut *afgripir*.
 q) Iidem *fyrir*.

Str. VII. 22) *Hlymdalir* (valles resonæ s. resonantes) Sedes Heimaris Brynhildæ nutritiæ, magni herois, ut *Vol. f. Cap. 32.* de ipso testatur. *Hildr*, Medini uxor, potësis bellona salutatur.

23) Per *Godþiðd* regis deorum, s. ubi dii quondam regnarunt, noster b. Suhmius Daniam intelligit, sibi *Godland*, Deorum terra dictam, quod a Danis dii studiose colerentur. Magnæ versio *Godþiðd* Gothica regio, (incertum quid sibi velit) minus placet.

24) *Hiálmg: gánga*: locus ambiguus: ubi iudice b. Magnæo *neft* sive adv. proximè, novissime, ita verte: ultimo vel denique Hjalmgunnarum ire iussi ad Helam s. mortem. *Gánga Heliar* pro *til. Heliar* locutio quidem insveta, exemplo tamen non carens: habet carmen *Þryms quida* Str. 3. *gengi Þar fagra Frey: túna*: ad splendidam Freyæ villam se conferebant, sive *neft*; *neft*, subst. hospitium, mansio, hoc loco via ad hospitium

VIII.

r) Lavk han mik skiöldom
 I s) 25) skata lündi
 Ravþom ok hvítom
 z) Randir snvrto,
 Þann baþ han slíta
 Svefni mñom
 Er hvergi landz
 Hræþaz kynni.

IX.

Lét u) han vm fal minn
 26) Svnnan-verþan
 Hávan brenna
 x) 27) Her allz vipar.

VIII.

Circumclausit me clypeis
In 25) sylvā principis
Rubris et candidis,
Orbes [me] adtigerunt:
Eum jussit (Othinus) rumpeve
Soporem meum,
Qui nuspiam terrarum
Timere posset.

IX.

Fecit circa ædem meam,
 26) *Quā meridiem spectabat,*
Celsum flagrare
 27) *Hostem omnis ligni:*

þar

Str. VIII. r) NG. þ. Svec. *skata lundí* una voce.

s) NGþ. *Skalh. reyndar svæfða* re vera sopitam. NGþ. Sv. *vandi svöfða*, quod nec probatur.

z) *Idem hvergi lunds* inepte.

Str. IX. u) Mbr. S. & fragm. Al. s. membr. *Her-vidar* at N. G. þ. ut. *Hrottegram vidar* q. d. imperiosum sylvæ vastatorem. Denique sec. Magnæum quidam *Hvotgarman* canem minæ.

x) NGþ. ut. *þann er ferdi mér safnis dynu*: qui mihi obtulit serpentis culcitam i. e. aurum.

tium ferens; ita sensus erit: Hialmgunnarem Helæ hospitium petere s. viam leti calcare fecit; mihi prior placet sententia: lector utram velit amplectatur.

Str. VIII. 25) *Skata lundr* nomen proprium loci videtur: quis vero clypeis Brynhildam cinxerit (munimentum ex clypeis, *skjaldborg*, ei struxerit) hic expresse non dicitur: quidam ipsum Othinum, alii Heiunarum cogitant; nec certius, quem in finem hoc factum sit.

Str. IX. 26) *Svnnan-verðan* austrum versus e.

ab austro ergo domum Brynhildæ ab occasu, septentrione & ortu, qualitercunque natura munitam & inaccessam fuisse concludimus.

27) *Her als vidar*: omnis ligni s. sylvæ vastatorem i. e. ignem. *Her exercitus*, loca que peragrat, vastans, unde *heria* vastare: ergo sensum vastatoris hoc loco adsciscit. Ceterum ignis ille, de quo hic poeta loquitur, *vafslögi* flamma tremula alibi dictus, non verus & naturalis, sed Othinii præstigiis accensus intelligitur.

Þar þaþ han einn þegn
 y) Yfir at rípa
 Þannz mér færþi 28) gyll
 Þaz und FAFNI lá.

X.

Reiþ góþr GRÁNA
 29) Gvll-miþlandi
 Þars 2) fólstri minn
 30) Fletiom stýrþi.
 31) Einn þótti han þ) þar
 Öllom betri
 32) Víkingr DANA
 I verþungo æ).

XI.

33) Sváfo a) vjþ ok vndom

y) S. þæz perperam.

þ) S. þann male excludit.

Str. XI. a) N. G. p. Skalh. svófum.

Ibi (cum) jussit unum virum
 Equó transire,
 Qui mihi portaret 28) aurum,
 Quod sub FAFNERE jacuit.

X.

Bonus Griseo vehebatur
 29) Auri prabitor
 Eo, ubi nutricius meus
 30) Domicilia rexit:
 31) Unus ille visus est ibi
 Omnibus melior
 32) Bellator DANUS
 Inter satellitium.

XI.

33) Dormivimus et (libenter) adque-
 vimus
 I sælmg

Str. X. 2) N. G. p. ut. þar ec.

a) N. G. p. ut. viridingu dignitate, non recte.

28) Gvll ubi Magnæus aureum annulum nimis
 strictè intelligit.

Str. X. 29) Gvllmiþlandi i. e. munificus, aurum
 largiens, de Sigurðo jure dicitur. vid. NGþ.

30) Flet sedes, domus plur. hic Heimeris totam
 ditionem significat.

31) Víkingr pirata, hic terra bellantem notat,
 vid. Gloss. Sigurdus bellator Danus saluta-

tur, quod in Dania non natus quidem sed
 educatus est.

32) Eo — i verðingu i. e. præstantissimus inter
 omnes aulicos judicatus est.

Str. XI. 33) Sváfo-veri: hinc non male colle-
 geris, quod novi nupti, vel jam nupturi eti-
 am a concubente consuetudine matrimoniali
 aliquantisper abstinent: quod ad rem, con-
 fer carmen Gripisþá Str. 41. Ita suis et-
 iannum

I sæting *b*) einni
 Sem han brópir minn *c*)
 Vm borinn *d*) veri.
 34) Hvartki knátti *e*)
 Hönd yfir annat
 35) Atta nóttom
 Ockart *f*) leggja.

In cubili eodem,
Tanquam ille meus frater
Natus fuisset.
 34) *Neutri nostrum*
Brachium super alterum
 35) *Octo per noctes*
Collocare licuit.

XII.

36) Því brá mer GUDRÚN
 GIÚKA dóttir
 At ek SIGURÐI

XII.

Id mihi objecit GUDRUNA
 GJUKII *filia,*
Quod SIGURDO

Svefak

b) N. G. p. ut *sæting*, ut vulgo scribimus.

c) N. G. p. Svec. mbr. & S. *minn bródir*.

d) S. *Omborinn* una voce.

e) N. G. p. ut *hvorki mátti* neutri licuit.

f) *Iidem ockar*, ut hodie loquimur.

iamnum locis in Svecia & Norvegia usu receptum esse s. saltem fuisse ferunt, ut juvenis rustica ante nuptias brevi celebrandas per septiduum casti concubant; hoc autem contubernio lascive abutentes distatam plebiscito poenam incurrant.

34) *Hvartki-leggja* i. e. alter alterum amplexari, vide notam præcedentem.

35) *átta nóttum* octo noctes: secus *Volf. f. Cap. 36.* aliam lectionem sequens, per tres noctes eos concubuisse perhibet, conf. *Gripisþá* l. c. quam lectior auctoritatem præferat, nostri parum interest.

Str. XII. 36) *Því brá- armi*: sec. *Volf. f. Cap.*

37. *Gudruna Brynhildæ dixit: eigi semir þer at lesta hann, er han var þinn frumver*: non decet ut eum vituperes, qui fuit primus maritus: quare Gunnarus eadem sororis excusaturus: *þetta er gild bana sök at hafa tekit meydom heunar*: hoc justa necis causa, quod eam (Sigurdus) virginitate spoliavit. Sigurdum ex Brynhilda filiam Aslögum tunc suscepisse iudice Magnæ admodum verisimile est.

Svefak g) á armí,
 Þar h) varp ek þefs vís
 Er ek 37) vildigak i)
 38) At þav vékto mik
 I ver-fángi k).

Dormissem in ulnis.
Ibi rescivi
Quod 37) nolui,
 38) [*Nempe*] *quod illi me fraudassent*
Cum maritum sumerem.

XIII.

39) Myno víp of-stríþ
 Allz til lengi l)
 Konor ok karlar
 Qvikvir faþaz m).
 40) Víp skvlom ockrom

XIII.

39) *Sanè nimis cum calamitatibus*
Perdiù prorsum
Fæminæ et masculi
Vivi nascentur.
 40) *Nos duo nostram*

Aldri

Str. XII. g) Idem *svefi.* h) þá - víst.
 i) Idem: *az ec vilda ei S. vildiga* eodem sensu.
 k) N. G. Þ. uterq. *vet fángi* í. e. loco proelii, vitiose.
 Str. XIII. l) Idem *estengi.*
 m) Mbr. & S. *quikvir* NGþ. ut. *quik um fordaz* inepte.

37) *Vildigak* contracte pro *vilda cigi ek*, nolui; adeoque hic ut alibi negative accipitur: *Secus* observante b. Magnæo *vildigak* (pleonastice pro *vildog ak*) volui, sensu affirmativo sumit *Gndr. qu. 11.* ubi *Atlius: hugdak her í tóni teina fallna, er vildigak vaxna, láta:* per somnium vidi in hoc horto decidisse furculas, quas crescere volui, ubi vero *vildak* í. e. *vilda ek* rectius legi mihi certum est.

38) *At þang* ut illi; *Grimhildam & filios* inteligit, cfr. *Volf. f. Cap. 36.*

Str. XIII. 39) *Muno-lengi:* communem hominum sortem queritur.

40) *Vid-faman: flita aldri saman;* hæc phrasís illi danicæ similis: *at slide Tiden,* tempus terere. Malim tamen cum *Norna G. f. leger:* *vid skolum-samförum:* nos duo (ego & Sigurdus) nostram consuetudinem (integrevitæ) nunquam solvemus.

Aldri *n*) flsta*Ætatem teremus*

SIGURÐR saman.

[*Ego et*] SIGURDUS una.41) Seykítv *o*) gygiar kyn *p*).*Humó tu 41) absorbeáre, giganteum
genus!*

n) *S. aldr* depravate. NGÐ. ut. *aldrei-samförum* i. e. nunquam rumpamus nostrum conjugale sodalitiium.

o) Ita mbr. *S. feiczu* prave NGÐ. ut. *fóktu nu gigr*: terra te absorbeat!

p) *O. S. Tr.* mbr. *Gygiar kind* idem.

41) *Seykítv*, imperat 4 *seykva*: usitatus est *seykto* s. *fóktu* i. e. submerge te; a *seykva* submergi.

QVIPA
GUDRÚNAR
GIÚKADÓTTOR
IN FYRSTA.

FORMÁLI.

2) **G**UDRUN sát yfir SIGURPI dāvþom, hon grét eigi sem aprar konor. en hon var búin til at sprínga af harmi. Til gengo bapi konor ok karlar at hygga hana, en þat var eigi aydvelt. Þat er sávgn manna, at **G**UDRÚN hefði a) etip af 2) **F**AENIS hiarta, ok hon skildi því fvglr. ravdd. Þetta er 3) enn qvepit vm **G**UDRÚNO.

PROLOGUS.

1) **G**UDRUNA *adsedit SIGURDO exanimi; ea non fleuit, uti aliae mulieres, sed proximum aberat, ut luctu disrumperetur. Adgressi sunt et femine et viri eam consolaturi; atque id non erat facile. Traditum est a quibusdam, quod GUDRUNA comederit aliquid e corde 2) Fasneris atque ideo intellexerit vocem avium. Hoc 3) etiam carmine narratum est de GUDRUNA.*

Prologus a) S. hest.

GUDRU-

Prologus. 1) Huic ode in codicibus nostris promissa introductio inscribitur: *Frá danda Sigurðar i. e. de morte Sigurði: cuius vero prior & maior pars ad ode secundæ Brynhildianæ fragmentum pertinere videtur; quare ibidem partem illam subtexuimus: dictæ ve-*

ro introductionis pars posterior hic retinetur, cum ea quoad rem & contentum Ode præsentí conueniat.

2) Vide Sigurði Odam II. *Volf. f. Cap. 48.*

3) *Enn* adhuc i. e. præter illa quæ alibi dicta sunt,

GUDRUNAR-QVIDA
IN FYRSTA.

I.

4) ÁR var þat GyDRÚN
Gördiz at 5) deya
Er hon sorg-fvll b) sat
Yfir SIGVRÞI.
Gérþit hon 6) hiúfra c)
Né hündom slá
Né qveina vm
Sem konor aprar.

II.

Gengo jarlar 7)
Al-notrir fram
Þeir er hardz hygar
Hana lavtto.
Þeygi GyDRÚN
Gráta mátti.
Sva var hun mópvg
Mvndi hon 8) springa

II β.

Sáto itrar
Jarla brúþir
Gvlli búnar
FVR GyDRÚNO.

Stropha I. b) Mbr. *far sorg full.*

Str. I. 4) *ár var i, e. ab initio s. olim accidit, ut etc.*

5) J. e. ad mortem sibi consciscendam.

6) *hiúfra* hodierno Islandorum sermone plura significat, vid. Gloss.

ODA GUDRUNÆ
PRIMA.

I.

4) *Tempus fuit, cum GUDRUNA
Parata erat ad 5) moriendum,
Quando ea moesta
Adsedit SIGURDO [defuncto]:
6) Gemitus non edidit
Neque manus jactavit,
Neque [de damno] quæstæ est.
Ut mulieres aliæ.*

II.

*Accesserunt 7) viri illustres
[Et] valdè elegantes,
Qui a sævo proposito
Eam retardabant.
At GUDRUNA neutiquam
Flere poterat,
Adèd animi dolore commota erat,
Ut tantum non 8) disrumpretur.*

II β.

*Sedebant eximia
Nobilium femine,
Auro ornatæ,
Coram GUDRUNA;*

Hver

e) *S. hêrfra pro hiúfra.*

Str. II. 7) *Jarlar dynastæ; sive ipsos fratres Gudrunæ principes sive ceteros nobiles aulicos-intelligit.*

8) *Springa* dissillire, dirumpi; hic simpliciter exspirare notat.

Hver sagdi þeirrá
Sinn of trega
Þann er bitraflan
Of bedit hafdi.

III.

Þá qvaþ þat GIAFLAUG
GIÚKA systir.
Mik veit ek á moldo
Mynar-laustafta.
Hefi ek fimm vera
9) Forspell þepit
Tveggja dætra
Þriggja systra
Átta bræpra.
Þó ek ein lifi.

IV.

Þeygi GVDRÚN
Gráta mátti.
Sva var hon móþvg
At mavg dauþan
Ok harþ - hvgvþ
Um hrær fylkis.

V.

Þá qvaþ þat HERBORG
10) HÚNALANZ drottning.

*Quævis earum enarravit
Suam moerorem,
Quem acerbissimum
Passa fuerat.*

III.

*Tunc loquuta est GJAFLÖGA
GJUKII soror:
Me scio in tellure
Voluptate maximè orbam;
Quinque maritorum
9) Facturam passa sum,
Duarum filiarum;
Trium sororum,
Octo fratrum,
Tamen sola persum.*

IV.

*Atqui GUDRUNA neutiquam
Lacrymare potuit,
Adeò moesta erat
Post (ob) virum extinctum,
Et animi sævitid flagrans
Ob funus regis.*

V.

*Tunc interpellavit HERBORA
10) HUNNICÆ terræ regina:*

Hefi

Str. III. 9) *Förspíll feta*, hic interitus.
Str. V. 10) Ex hoc loco verisimiliter concludit

b. Suhnius, quod plures apud Hunnos (Vendos, Vendos) reguli simul regnaverint.

Hefi ek harpara
 Harm at segia
 Mínr sið synir
 10^{b)} Svnnanlanz
 Verr inn átti f)
 I val félló.

VI.

Faþir ok móþir
 Fiórir bræður.
 11) Þau á vági
 Vindr 12) of lék.
 13) Barþi bára
 Vip borþ-pili.

VII.

Siálf skylda g) ek gavfga
 Siálf skylda ek gavgva
 Siálf skylda ek h) havndla
 Hel-för þeirra;
 Þat ek allt i) vm beip
 Ein misséri
 Sva at mer maþr engi
 Mvnr leitapi.

*Ego sæviorem
 Luctum narrare habeo:
 Mei septem filii
 In 10) australi regione,
 [Et] maritus octavus,
 In acie occiderunt.*

VI.

*Pater et mater,
 Quatuor fratres,
 11) Eos in mari
 Ventus 12) illusit,
 13) Verberavit (adflavit) fluctus
 Ora navalis contabulationem.*

VII.

*Ipsa cogebat cohonestare,
 Ipsa cogebat sepulturam curare,
 Ipsa cogebat administrare
 Exsequias illorum.
 Hæc omnia passa sum
 Unico anno,
 Ita ut mihi hominum nemo
 Solatium adferret.*

VIII.

Str. V. f) Ita S.

Str. VII. g) S. skyldar quod usitatum.

h) Helför pro herför Magnæus bene restituit. i) S. alt ep.

10^{b)} I. e. in Saxonis s. Germanis.

Str. VI. 11) *Þau* ad parentes cum filiis referendum.

12) *Lék* i. e. ex improviso transfretantibus supervenit.

13) *Barði-pill* Naufragii descriptio, per litotem.

VIII.

Þá varp ek hapta
 Ok her- numa
 Sams misseris k)
 14) Sípar l) verpa.
 Skylda ek skreyta
 Ok 15) skúa binda
 Hersis qván
 Hverian morgin

IX.

Hon ægdi mér
 Af afbrypi m).
 Ok hörpom mik
 Havggom keyrpi.
 Fann ek húfs- gurma n)
 Hvergi enn betra.
 En húsfreyio
 Hvergi verri.

VIII.

*Tum sebam vincita,
 Et bello capta
 Eodem semestri
 14) Jam provento.
 Cogebat exornare,
 Et 15) calceos ligare
 Ducis bellici conjugii
 Quovis mane.*

IX.

*Ea comminabatur mihi
 Præ zelotypia,
 Et duris me
 Plagis verberavit:
 Herum inveni
 Nusquam meliorem,
 At heram
 Nusquam pejorem.*

I.

Str. VIII. k) S. *misseris* perperam.

l) S. *sidan*.

Str. IX. m) Ita mbr. pro *afbrydi* s. *ábrydi* ut alibi scribitur, vide Gloss. S. hic legit *afbrygdi* i. e. excessus, exorbitatio, quod minus probatum.

n) S. *húrgoma* quod inusvetum.

Str. VIII. 14) *Sidar verða* adjectivum, genitivo casu ad *misseris* referendum; sensus est: ejusdem semestris parte posteriore s. eodem semestri ad finem declinante. Secus Magnus construxit: *þá varð et sidar-verða*: tunc cogebat fieri posterius i. e. vincita & captiva, quod sane verosimile est.

15) *Skúa binda* ligare calceos: hinc nec temere colligit Magnus, quod veteres, ut etiamnum Islandi, non fibulis sed corrigiis calceos pedibus adstrinxerint. Ceterum de hoc servili officio conforatur Laxd. f. de Melkorka Hoskuldi ancilla.

X.

Þeygi GYDRÚN
Gráta mátti.
Sva var hon móþvg o)
At mavg davyan
Ok harþ-hvgvd
Vm hrær p) fylkis.

XI.

Þá qvap pat 16) GULLRÖND
GIÚKA-dóttir.
Fá kantv 17) fósttra
Þótt þú q) fróp sér
Ungo vífi
Annspiöll r) bera.
18) Varapi hon at hylia
Vm hrær fylkis.

XII.

Svipti hon blæio
Af SIGVRPI

X.

*Nihilo magis GUDRUNA
Flere potuit,
Adeo moesta erat
Post virum extinctum,
Et atrociter animata
Ob funus regis.*

XI.

*Tunc interfata est 16) GULLRANDA
GIUKII filia:
Pauca scis, mea 17) nutrix!
Quanquam docta es,
Juveni feminae
Adloquia ferre;
18) Cavit, ne occuleretur
Corpus regis examine.*

XII.

*Raptim amovit stragulum
Cadaveri SIGURDI,*

Ok

Str. X. o) S. móðig, nullo discrimine.

p) Hrær, hreyr tumulus, legere malim hræ cádaucr, corpus examine.

Str. XI. q) S. þóttu bene.

r) S. ansþiöll male pro andþiöll.

Str. XI. 16) Gudrunæ soror in mantissa ad calcem *Ol. f. Tr.* Godny dicitur; forsán inquit Magnæus, Gullrönd cognomen hujus Amazonis, ab ejus scuto ductum.

17) Fósttra nutrix: Magnæus Gíafðogam intelligit,

Gudrunæ et Gullrandæ amicam quæ Str. 4 memoratur.

18) Varadi-fylkis: quippe Gullranda fere credit ut longula corporis examinibus inspectio sororis viduæ dolorem leniret.

Ok s) 19) vatt vengi
 Fvr vífs kníám
 e) Líttv á líufan
 Legþv mvnn víþ grön
 Sem þú hálfáþir
 Heilan stilli.

XIII.

A leit GvDRÚN
 Eino sinni.
 Sá hon dagglings skayr
 Dreýra runna
 Fránar síónir
 Fylkís lipnar u)
 Hvg-borg jöfvr
 Hiörvi v) skorna

XIV.

Þá hné GvDRÚN
 Hayll víþ bólftri.
 Haddr lofnaþi.
 Hlýr roþnaþi.
 En 20) regns-dropi x)
 Rann niþr vm kné.

Et 19) versavit genas [illius]
 Coram mulieris genubus:
 Adspice carum [inquit],
 Adpica os [tuum] labio,
 Tanquam amplexeris
 Salvum [vivum] principem.

XIII.

Adspexit GUDRUNA
 Una vice,
 Vidit regis capillum
 Cruore perfusum,
 Coruscus oculos
 Principis linguefactos,
 Pectus regis
 Gladio laceratum.

XIV.

Tunc flexa est GUDRUNA
 Reclinis in culticam [cervical],
 Capitis redimiculum laxatum est,
 Gena [que] rubore suffusa,
 At 20) imbris gutta
 Defluxit per genua.

XV.

Str. XII. s) S. et quoddam fragmentum codicis oblongi, lytto perperam

s) Idem codex oblongus. stillir corrupte.

v) Cod. obl. hættliga i. e. periculose.

Str. XIII. u) Cod. obl. lidum inepte.

Str. XIV. x) S. regndropi.

Str. XII. 19) Vatt-kníám: de Gullranda sorori
 sunnis ascendente hoc intelligendum.

Str. XIV. 20) Ita lacrymas copiose fluentes ap-
 pellat.

XV.

Þá grét GUDRÚN
 GRÚKA - dóttir
 21) Sva at tár flvgo
 Treysk ígögnom
 22) Ok gylllo vip
 Gæfs í túni
 Marir fvglar
 Er mar átti.

XVI.

Þá kvap þat y) GULLRÖND
 GRÚKA - dóttir,
 Yekar vífla ek
 Ástir mestar
 Manna allra
 Fvr mold ofan.
 Undir þú hvarki
 Uti né inni
 Syflir mín
 Nema z) hía SIGVRÞI.

XVII.

Þá kvap þat GUDRÚN
 GRÚKA - dóttir.

XV.

*Tum flevit GUDRUNA
 GJUKII filia,
 21) Adeo ut lacrymæ
 Obstinata pervolitant
 22) Et adclament
 Anseres in area [adium]
 Speciosæ aves,
 Quas puella possidebat.*

XVI.

*Tum fato est GULLRANDA
 GJUKIO sata:
 Vestrum novi
 Amores maximos
 Inter omnes homines
 Super terrestrem pulverem:
 Neque adquiescebas conditione tua
 Foris neque intus,
 Soror mea!
 Nisi apud SIGURDUM.*

XVII.

*Tunc loquuta est GUDRÚNA
 GJUKIÓ nata:*

Sva

Str. XV. y) S. Treisk, vid. Gloss.

Str. XVI. z) S. nema ad priorem lineam refert-

Str. XV. 21) Sva-gögnom, sensus est: ut per-severantes lacrymæ vestes permadefacerent.

22) Oc-táni fictio poetica, etiam anseres Gudrunæ dolorem garritu participasse perhibet.

Sva var minn SIGURÐR
 Hiá fonom GIÚKA
 Sem þ) veri 23) geir-lavkr
 Or grasi vaxinn.
 Epa veri biartr steinn
 A band dreginn
 Jarkna-steinn æ)
 Yfir avdlingom.

XVIII.

Ek þóttá ok
 Þjóþans reckom
 Hverri hærri(a)
 24) Herians dífi b).
 Nú em ek fva lítil
 Sem lavf íc

Talis erat meus SIGURDUS
Inter (ad) GJUKII filios,
Tanquam 23) allium capitatum,
Quod supra gramen exsurrexit,
Aut gemma fulgida
Filo inserta,
Pretiosus lapillus,
Super principes.

XVIII.

Ego etiam visa sum
Regis satellitibus
Quavis celsior (excellenter)
 24) *Regii stemmatis nymphá:*
Nunc adeò sum exilis,
Ut frondis est

Opt

Str. XVII. þá-dóttir has duas lineas male omittit mbr.

b) S. vari omittit.

æ) Cod. obl. jarkna sed hoc ex puncto jarkna reposuit.

Str. XVIII. a) Ita O. S. sed mbr. hærri, ut Islandi orientales, teste Magnæo, etiamnum pronuntiant.

b) S. dyfi non bene.

Str. XVII. 23) Veteres hominem elegantem & amabilem cum allio in deliciis habitocompa. ratur, vid. *Od. Gudr.* II. Str. 2. & *Volf. f.* Cap. 41. pag. 86. ubi *grænn laukr* pro *Geirlaukr* dicitur: sed *Geirlaukr* correctâ lectio.

Str. XVIII. 24) *Herians dífi*. sec. literam Othini *nympha* i. e. Dea quepiam Valhællæ; a quo ad veritatem prono sensu non est cur receda-

mus; Gudruna enim significat; quod superstate adhuc marito, satellites & sulci ejus majorem illi (Gudrunæ) quam ipsis deabus honorem habuerint: frustra ergo & temere b. Magnæus *Herians dífi* regii stemmatis mulierem interpretatus, nomen Othini *Heriau* de rege & principe hoc loco accipiendum judicavit.

Opt (25) avlstrom c)
At jöfr daypan d)

XIX.

Sakna ek í fessli
Ok í sæfngö e)
Mfns mál-vinar.
Valda megir f) GRÚKA
Valda megir GRÚKA
Mfno bavlvi g)
Ok systvr sinnar
Sároni gráti.

XX.

26) Sva er vm lýpa h)
Landi eyptit i)
Sem er vm vnoð
Eipa svarpa.

*Sape in sylvis 25),
Post regem extinctum.*

XIX.

*Desidero in consessu
Et in cubili
Meum colloquiorum participem;
Auctores [ejus] sunt filii GJUKII,
Auctores sunt filii GJUKII
Meæ calamitatis
Et sororis suæ
Acerbi luctus.*

XX.

*26) Ita vos populi
Regionem vastatis
Quemadmodum præstitistis
Juramenta jurata!*

Mana

e) Mbr. *aulfram* S. *aulstraum* obl' *olstraum*.

d) Ead. obl. *at jöfri dauðum*, quod dictionem recentiore sapit.

Str. XIX. e) Obl. *sengo* bisyllabum contra numerum metri requisitum.

f) Obl. *megir*. perperam. Cetera Odæ nostræ in hoc codice desiderantur.

g) In mbr. *bólvi* excidit.

Str. XX. h) S. *líða* male.

i) *Eidit* nec bene.

25) I *ólstraum* locus difficilis; sec. literam verto:
sicut frons in arboris impetu; i. e. cum ven-
tus vehemens arborem impetit & exagitat:
óir postice arbor; *stromr*, *straumr*, i. q. *stormr*

venti impetus, procella: hæc versio contextui
bene congruit.

Str. XX. 26) *Sva-unnod*: q. d. juramentis, que
dedistis, male servatis, patriæ non secus
quam mihi damnum intulistis.

Mana *k*) þú GUNNARR
 27) Gvllz ym nióta,
 Þér mvno þeir baygar
 At bana verða.
 Er þú SIGURÞI
 Seldir *l*) eipa.

XXI.

Opt var i túni
 Teiti at *m*) meiri
 Þá er minn SIGURÞR
 Savplaþi GRÁNA
 Ok þeir BRYNHILDAR
 Bipia fóro
 Armrar 28) vættar
 Illo heilli.

XXII.

29) Þá kvap þat BRYNHILDVR
 Bvpla - dóttir.
 Vavn sé sú *n*) vættvr

k) Ita S. sed mbr. secus manna.
l) Mbr. *svardir*, nec male.
 Str. XXI. *m*) Mbr. *ar om*.
 Str. XXII. *n*) S. *fiá* etiam recte.

Non futurum est, GUNNAR!
Ut 27) auri fructum capias,
Ei tibi annuli
Necis auctores evenient
Quoniam tu SIGURDO
Furamenta dedisti.

XXI.

Sape erat in urbe
Hilaritas major,
Quando meus SIGURDUS
Sellam imposuit GRISEO,
Atque illi BRYNHILDAM
Ambitum ibant
Exsecrandam 28) furiam
Dirò auspiciò!

XXII.

29) *Tunc profata est BRYNHILDA*
BUDLI gnata:
Expers sit ea strix

Vers

27) Aurum Fobneri loquitur, præcipuam forte
 causam cur Gjukungi Sigurdum læderent,
 cujus opes reliquas occuparunt.
 Str. XXI. 28) *Vætt, Vætt*, genius item saga

venefica, incantatrix, nomen infame & odio-
 sum, quo Brynhildam salutat.
 Str. XXII. 29) *Þá-larna*: pergit Gudruna Bryn-
 hildæ, jam frustratæ, verba & effusas iras
 narrare.

Vers ok barna

30) Er þik GUÐRÚN

Gráz vm beiddi

31) Ok þér í morgon

Mál-rúnar gaf.

XXIII.

Þá qvaþ þat GVLRÖND

GIÚKA-dóttir:

32) Þegi þú þjóþ-leip

Þeirra orþa.

Vrþr avþlínga

Hefir þú æ verit.

33) Rekr þik alda hver

Illrar sképnó

34) Sorg fára

Sið konúnga

*Mariti et liberorum,*30) *Quæ te, GUÐRUNA!**Fletum poposcit,*31) *Atque tibi eo mane**Familiares sermones obtulit!*

XXIII.

*Tunc effata est GULLRANDA**GJUKIO nata:*32) *Abstine tu, abominanda!**Istorum verborum:**Erinnys principum**Semper fuisti;**Te 33) repellit ab se viventium quis-*
*que**Diro fató,*34) *Calamitatem asperam**Septem regum*

35) Ok

30) *Er-beiddi*: cum illa te Gudruna! flere jubere*t* i. e. mála mihi precaretur.31) *Ok þer-gaf*: et mane (dici nuptialis) te alloqueretur: quales vero vel quinam Brynhilda ad Gufrunam sermones fuerint, non dicitur: inuestivos & acerbos fuisse ex stropha sequenti concluimus.

Str. XXIII. 32) Brynhildis cæso Sigurdo Gudrunam sive convenisse sive præsens maledictis læcessivisse non viderut: quare ni fallor hæc & præcedens stropha ad aliud tempus s. alium

locum respicit, cum Gullrandæ furiosæ mulieri silentium imponeret.

33) *Rekr-sképnó*. Ego quamvis Magnæi versionem in textu retinens sic vertere malim: Te omnis agit fluctuatio infelicitis fati s. fata sinistra te ad omne malum, nunc ad hoc, nunc ad illud, impellunt.34) *Sorg-Konúnga* i. e. acerbam septem regum calamitatem i. e. te quæ tot regibus magnam calamitatem creasti.

35) Ok vin-*spell o*)
Vífa mest.

35) *Et amicorum cladem*
Inter faminas maximam.

XXIV.

Þá qvaf þat BRYNHILDVR
BvþLA-dóttir.
Veldr einn ATLI
Öllo bavli
Of borinn BvþLA
Bróþir minn,
36) Þá er vip í havll
HúNSKRAR pióþar
Eld á jöfri
Orm-beps litom.
Þefs hefi ek gángs
Goldit sþan
37) Þeirrar sýnar
Sámk p) ey.

XXIV.

Tunc ait BRYNHILDA
BUDLIO sata:
Auctor est solus ATTALUS
Omnis calamitatis
Prognatus BUDLIO
Frater meus,
36) *Ubi nos in aula*
HUNNICE gentis
Ignem serpentini cubilis
In rege conspeximus;
Istud iter mihi
Exinde obsuit,
37) *Ejus conspectus*
Piget me semper.

XXV.

Str. XXIII. o) *S. óvina perperam.*

Str. XXIV. p) Ita mbr. & S. vid. notas.

35) *Ot-mest*, et maximam mulierem s. inter mulieres amicitie dissolutionem i. e. Te, que præ ceteris mulieribus odia & inimicitias excitasti, disseminasti.

Str. XXIV. 36) *Þá er-litum*: sensus est: cum principem Sigurdum auro splendens in Hunnorum i. e. Vendorum sede primaria ho-

spitem exciperemus, *Ormbedr* aurum; *ormbeds eldr* flamma s. splendor auri.

37) *Þeirrar-ey* i. e. visionis quam vidi & semper ante oculos habui; subintellige ex præcedenti versiculo verba: *hef ee goldit*, poenas tuli q. d. postquam Sigurdi amabilem vultum primo viderem & postea animo servarem plurima me mala vexarunt.

XXV.

38) Stóþ hon vnd stóþ
Strengdi 7) hon ellri r).

Brann BRYNHILDI

Bypla-dóttor

Eldr or avgom

39) Eitri fnaesti

Er hon fár vm leit

A-SIGVRÞI.

GUDRÚN 8) geck þápan a braut
til skógar á eyþimerkur, ok fór allt til
DANMARKAR, ok var þar með 2) ÞÓRO
HÁKONAR-dóttor 40) síð misseri. BRYN-
HILDVR vildi eigi lifa eptir SIGVRÞ u).
Hón lét drepa þræla sína átta ok fimm

XXV.

38) *Adstitit columnæ,
Violenter complexa est alnum (lig-
num),*

Arsit BRYNHILDÆ

BUDLI gnata

Ignis ex oculis,

39) *Venenum eruffavit*

Ea, ubi vulnera adspexit

In SIGURDO.

*Dein GUDRUNA inde accessit in
sylvam et solitudines, perrexitque in
DANIAM usque; ibi cum 40) THORA
HACONIS filia per septem semestria
versata est. BRYNHILDA SIGURDO su-
pervivere noluit. 'Ea occidi fecit
servos suos octo et quinque servas.
ambót-*

Str. XXV. 7) Mbr. & S. *strengdi* pro quo Magnæus *strengdi* bene restituit.

r) Mbr. *elvi*, S. *elfi*. Magnæus hic columnam intelligens *elri s. olvi* legendum iudicavit:
nam *elvir* & *ölr* lignorum species, vid. Gloss.

Prosa 2) Mbr. *Gunnar* gravi lapsu.

2) á *eydimerkur* S. om.

u) S. *Eptir dauða Sigurdar*.

Str. XXV. 38) *Stod*: *elvi* adstans columnæ firmi-
ter eam prensaret: *stod* columnæ & *elvir* al-
nus, hic idem exprimunt.

39) *Eitri fnaesti* Noster Brynhildam fragmentem
æxesi poetica cum iratis serpentibus compar-
at, quorum oculi ignis instar ardent, ora
venenum & sanicem evomant.

Prosa 40) De muliere principæ sine dubio loqui-
tur; forsân ex conjectura Magnæi hæc Thora
fuit uxor Halþi regis Hialpreki filii, qui Si-
gurdum in puericia enutriverat, conf. *Ódam*.
Gudrunæ II. Str. 12 & 13, collata *Velf. f.*
Cap. 41. pag. 87.

ambóttir, þá lagdi hon lík sverpi til *Deinde iclu gladii funesto se trans-*
 bana. sva sem segir í 41) SIGURDAR- *fixit, quemadmodum narratur in 41)*
 Qvípo v) inni skömmo. *Oda SIGURDI brevior.*

v) Mbr. *quidi* acci a nominativo *quidr*.

---

41) Magnus Odan Sigurdi II. intelligit: nisi carmen quoddam deperditum hic notetur.

DRÁP NIFLÚNGA.

Nº 3

a) DRÁP NIFLUNGA.

GUNNARR 1) ok HAVGNI tóko pá gyllit allt FAERNIS arf. Ófripr var þá (milli b) GIÚKÚNGA oc ATLA. Kéndi han GIÚKÚNGOM völd vm andlát BRYNHILDAR: þat varþ c) til sætta d), at þeir skyldo gipta honom GVDRÚNO. ok gáfo henni óminnisveig at drecka 2) ápr hon játti at giptaz ATLA. Synir ATLA vógo þeir ERPR ok EITILL. En SVANHILDVR var SIGVRPAR dóttir ok GUDRÚNAR. ATLI konúngr bavþ heim e) GVNARI ok HAVGNA, ok sendi VÍNGA epr KNEFRAVÞ. GVDRÚN vissi vélar ok sendi meþ rú-

CÆDES NIFLUNGORUM.

Deinde x) GUNNAR et HÖGNIUS occuparunt (sibi vindicarunt) aurum universonum, FAERNIS [cæsi] hæreditatem. Tunc hostilitas extitit inter GJUKUNGOS et ATTALUM. Ille [enim] GJUKUNGOS cædis BRYNHILDÆ auctores esse arguebat. Eo autem remedio pax inita est, ut illi ATTALO GUDRUNAM in matrimonium darent; 'et huic quidam dederunt potionem oblivionis bibere 2)', antequam ea ATTALO nubere consentiret. Filii ATTALI erant ERPUS et EITILLUS. SVANHILDA verò SIGURDI filia erat ex GUDRUNA. Rex ATTALUS GUNNAREM et HÖGNIUM ad convivium invitavit, legato usus VINGIO (Alato) sive KNEFRÖDO. GUDRUNA fraudes sensit, et in runicis nom

a) Hanc inscriptionem, quamvis vetustate jam fere detritam, ab initio membr. prætulisse videtur, id quod ex truncatis literarum ductibus colligimus.

b) S. mille inter adjicit.

c) Mbr. var pro varþ.

d) S. fessa contra usum.

e) S. þeim illis, quod nec male congruit.

1) Scilicet post Sigurdum ab iis occisum.

2) Respice *Gudemar-Quidam Hildar* vers. XXI.

nom orþ at þeir skyldo eigi koma. ok til jartegna f) sendi hon HÖGNA hrínginn ANDVARA-naut. ok knýti í vargs hárf 3). GVNRRAR hafpi beþit g) ODDRÚNAR h) systor ATLA ok gat eigi 4). Þá feck han GLAVMVARAR. en HAVGNI átti KOSTBERO. þeirra synir váro þeir SÓLARR ok SNÆVARR ok GIÚKI. En er GIÚKÚNGAR komo til ATLA. þá þap GVDRÚN sono sína at þeir bædi GIÚKÚNGOM i) lífs. en þeir vildo eigi. Hiarta var skortit or HAVGNA. en GVNRRAR fettr i k) orm-gard. l) Han sló hörpo ok

characteribus verba legavit, ne [fratres] sisterent se [ad convivium], et tesseræ vice de ea re misit HÖGNIO annulum ANDVARIO olim possessum, quem lupinis pilis implicuit 3). GUNNAR uxorem ambierat ODDRUNAM sororem ATTALI, atqui non obtinuerat 4). Tum nactus est GLÖMVARAM in conjugium, HÖGNIUS autem KOSTBERAM in matrimonio habuit. Eorum filii erant hi: SOLAR (Solaris), SNÆVAR (Niveus) et GJUKIUS. Ubi autem GJUKUNGI ad ATTALUM veniebant, GUDRUNA filios suos rogavit, ut illis vitam [a patre] orarent; atqui filii id noluerunt, Cor HÖGNIO exsectum est, GUNNAR autem conjectus in carcerem angvium. Hic citharam pulsasset

f) S. jarreikn utraque lectio apud veteres usu valet.

g) S. heþir, perperam & sine usu.

h) Mbr. Odrunar uno d, usu non ferente.

i) S. þeim illis.

k) Hic Edda Snorrii úr Högna quikum, ex Hognio vivo non male.

l) S. var fettr & mox Volf. f. et Roagnars f. Loðbr. ormagard, utraque lectio se probat. Edda Snorrii plenius & clarius: *enn honom var fengin leyniliga harpa, oc sló hann með rannum, þvi hendur hans voro bundnar* i. e. illi autem clanculum (S: sorore curante) data est cithara, atque ille hanc digitis pedum pulsabat; nam manus ei ligetæ erant. Consentit utæunque Volf. f. Cap. XLVI. pag. 101; Verba ejus: *Gudrun sendi honom hörpu, en han fyndi sína list, at han drap stvengina með rannum* i. e. Gudruná misit ei (Gunnari) citharam, at ille artem suam ostendit, nam chordas pulsabat dentibus; ubi illud ultimum suspectum videri posset, et forsán corruptum ex altero Snorrii.

3) De his conferri possunt infra Atla-guida et Atla-mál en Grænlandíska.

4) Vide Oddrúnar-Grát, s. Lessum Oddrúnar-inferius.

svæfpi ormana. en nadra stæck hann *savit, atque angves sopivvit; at vipe-*
 til lifrar 5). *ra eum fodit usque ad jecus 5):*

- 5) Oðæ hnjus, saltem quidem modulorum ejus, mentio fit in *Olafs-f. Trygg.* et, quidem *Norna-Gests þætti*, Cap. II. pag. 135. Col. 1. ed. Skálholt. ubi hæc habentur: *Tokr Gestr hörpu sína, ok slær vel ok lengi um qveldis, svo at avllum þykir vonad í á at heyrá, ok slær þá Gunnars Slag bezz, ok á lykum slær han Guðrúnar-brögd hino forno, þav haufðu menn eigi fyrr heyr; i. e.* Sumit Gestus citharam suam, et eam ferit benèque et diu ea vespera, aded ut omnes sibi oblectamento haberent, auditores esse, et tum quidem Gunnars-Slag s. Pulsum citharistrium Gunnaris, (omnium carminum) optimè iudit; ad finem autem Guðrúnar-brögd, s. Fallacias Guðrunæ, cithará canit, quod carmen antea præsentibus inauditum erat.

QVIPA

GVERÚNAR

GIÚKADÓTTIR

IN ÖNNVR.

GUDRÚNAR QVIDA
EN ÖNNOR.

[INNGANGR.]

a) ÞÍÓÞREKR konúgr var med ATLA 1), ok hafdi þar látip b) flesta alla menn sína 2). ÞÍÓÞREKR ok GUDRÚN kærpo harma sín á milli, hon sagði honom ok qvad.

ODA GUDRUNÆ
SECUNDA.

[INTRODUCTIO].

THEODORICUS rex erat cum ATTA-
LO 1), atque ibi plerosque omnes suo-
rum comitum amiserat 2). THEODO-
RICUS et GUDRUNA de calamitatibus
[suis] inter se miscebant querimonias.
Ea illi [suis] narravit et fata est:

I.

- a) Hæc parvula introductio prosaica cum idonea ratione, ut opinamur, hæc a nobis translata est e fine proximè præcedentis membri prosaici, quod inscribitur *Dráp Niflunga s. Niflungorum cædes*. Quod ad nomen hujus regis adinet, adpellatur quidem *Þiðrekr* in Historia sua. Utrumque rectum esse potest, nam *i* et *io* interdum alternant inter se, quemadmodum in *Lid* pro *Liðd*, carmen, et *hlid* pro *hliðd*, vox, cantus, in *Niallsagæ* carmine *Darradico* sub finem. Sunt et in *Nostratibus*, qui *Þiðrekr* per *i* plenum eloquantur.
- b) *Festalla*, id. S. ex usu Neotericorum, sed illud alterum antiquum est et genuinum.

---

a) Nimirum e regno suo profugus, vi bellica patruī sui, regis Ermenreki (Ermanarici), neque prius, quam post annos XXXII id recuperavit; consule Ejus Historiam Cap. CCLXIV. et CCCLXIX. Intermedio tempore

integro videtur cum Attalo I. Attilæ rege vixisse.

a) In præliis nempe, quibus cum Attalo interfuit adversus regem Osontrigem et fratrem ejus Valdemarum etc.

I.

- c) Mær var ek meýia 3)
Móþir mik fæddi
Biört 4) i d) búri.
e) Vnna ek vel bráþrom 5).

I.

- Virgo eram virginum 3),
(Mater me educavit)
Fulgida 4) in gynæceo,
Abnam multum fratres 5),*

Vnz

- c) *Mer*, Membr. nimium ambigüè et inconciñnè, nam *Mer* equam notat.
d) Ita Membr. optimè, ut censemus. Sed de altera lectiõne *Bryneo*, loricà, quam præfert S. res in ambiguo versatur, tanquam Gndrúna in pueritia adfectaverit vitæ institutum Amazonium, vel tanquam ille habitus ei a matre datus fuerit splendoris gratiã tantum.
e) Sic ambo nostri Libri, quod aliquid cespitare videtur in observatione literarum harmonicarum, ut sæpius in hac Odá; secundum regulam fuerat dicere: *Bráþrom unnak vel, aut Bráþrom vel unnak.*

- 3) Quod hanc dictionem, *Mær-meýia*, adinet, consule *Hynðo-lið* vers. 1. lin. 1. cum nota, et lin. 5. Conf. etiam *Fafnis-mál* vers. 1. lin. 1, etsi constructio ibi aliquid distet. Si quibus hæc figura non placet, et accipiunt vocem *Meýia* pro Nominativo sing., quod et licitè fieri arbitramur, saltem more recentiorum; ut in hoc insignis Poëtæ *Stephani Olavii: Maria meýian skera*, Maria virgo pura (incorrupta), eos necesse est præcedens *Mær* pro Adjectivo merus, purus, capere. Sensus adeo foret: Illibata eram Virgo (vel Inculpata). Quod autem *Meýgia*, vel potius *Meýg* olim in usu fuerit etiam, concluditur etud e gravi auctoritate *Njalsfage* Cap. I. et quidem Codice ejus Membrano optimè notæ, qui *Meýgiar* (in plurali) ibi legit sub varietate lect. k. Istud autem g in fine postea extrusum est, fortasse charientissimi gratia, propter opinionem quorundam, vocem hanc quomodocunque cognatam esse verbo turpiculo *Ek meig*, Imperf. *meig*, mingo, saltè cum eo consonare in pronuntiatione. Est autem *Meýg* s. *Meýgia* conjugatum *roð*

Mögr, ut opinamur monitum esse in Gloss. ad *Njalsfagam*. Fuerunt adeo diversa vocabula *Mer* et *Meýia*, et diversa originis. Propterea verò quod prius vocabulum in omnibus casibus, præter Nominativum singul. sine dubio visum erat ambiguum, nempe coincidens cum *Merar*, *Meýi* &c. quæ vox notat terminum regionis, idè in istis casibus posuerunt, mutud sumentes alterum vocabulum idem notans, *Meýjar* et *Meýio*, et sic porrò. Hæc nos super hisce duabus vocibus aliquandò monenda esse putavimus, pro officio et studio nostro.

- 4) *Bivrt* hic de *Serena* tamen capi potest, et ad ipsam reginam *Grimhildam* adplicari, adeo nulla opus foret parenthesi. Quod *Bár* adinet, id olim variè significavit, ut *Svefnbir*, dormitorium, et apud Danos antiquiores *Jomfruebær*, gynæceum. Nostratibus prisicis *Skemma*. Hodie restrictum est ad penurium tantum. Conf. in *Oddrúnar-gráti: Brynhildur i bári Borþa rakti.*
5) Sicut quam postea fecit in animo suo, marito *Sigurð* ab iis occisò.

Vnz mik f) GIÚKA
 Gvlli reifþi 6)
 7) Gvlli reifþi
 Gaf SIGVRÞI.

Usque dum me GIUKIUS
Auro decoravit 6),
 7) *Auro decoravit,*
Dedit [que] SIGURDO.

II.

Sva var SIGVRÞI
 g) Of sonom GIÚKA
 Sem veri grænn lavkr
 Or grafi vaxinn 8).
 Eþr hiðrtr hábeinn 9)
 Vm hvöðsom dýrom.
 Eþr gvll glóð-ravtt
 h) Of grá-silfri 10).

Ita excelluit SIGURDUS
Super filios GJUKII,
Tanquam foret viride allium
Super herbas enatum 8);
Aut cervus celsipes 9).
Præferis bestiis;
Aut aurum, prunarum modò rutilum,
Supra griseum argentum 10).

II.

III.

- f) *Gvlli*, ac deinde *Giúki*, S. tenui discrimine in pœsi.
 g) *Af*, S. unde videri possit in eodem Libro priori linea ponendum esse *bar*, pro *var*, ipso sensu nihil distante.
 h) *Of*, super, hic reposuimus, nam præcesserat modò in Membr., quæ tamen hic una cum S. exhibet *Af*; respice *var* proximè præced.

- 6) Sc. dote patria s. domestica, distingvenda ab dote maritâ s. antipherna, de qua re consule *Gloss. Njalsfaga* sub voce *Qvðnar - mvrdr*. Et *Gvlli* splendide hic et svaviter positum est, cum tamen sine dubio etiam sermo sit de alijs rebus. quæ dotem constituebant.
 7) Repetitio lepida rei gratæ et splendide, et id præsertim in ore muliebri. Interdum adhibetur ad sensum intendendum et verba magis inculcanda, ut in Yragemento *Oðæ Brynhildine* II. vers. II. lin. s et 3, etsi positus verborum ibi aliquantum mutatus sit.
 8) Paullò aliter loquitur Regina in Oða sua 1ma

- Sva var minn Sigadr — — Sem veri geir-lavkr Or gr. v.*
 9) Hic cervum bene commendat a crurum altitudine, ac in *Helga-Qvída* IIda, partim simili comparatione, a cornuum altitudine. Locus iste est perelegans, ut multa alia in ea Qða. Incipit autem sic: *Sva bar Helgi Af hildingom Sem &c.*
 10) Conf. *Gloss. Gunnlaugs-faga* sub voce *Gráfeun*, ubi adfertur et quibusdam Legum codicibus, *Siffr grátt i skötr*, i. e. Cum scinderetur vel frangeretur, griseum, de argento vilioris notæ.

III.

III.

Vnz mér *i*) fyrirvndo *11*)

Mínir bræðr

At ek ætta ver

Avllom fremra.

Scfa peir ne *k*) máttvðNe of sakar *12*) dæma.

Apr peir SIGVRÞ

Svelta *l*) léto.*Donec me impediabant obtrectantes 11)**Mei fratres,**Quò minus possiderem virum**Cunctis præstantiorem:**Dormire illi nequibant,**Neque de rebus 12) deliberare,**Antequam SIGURDUM**Interire fecerunt.*

IV.

IV.

GRÁNI rann *m*) at þingi *13*)

Gnýr var at heyra.

Enn þá SIGVRÞR

Síalfr *14*) eigi kom.*GRISEUS adcurrerat de conventu 13),**Sonitum audire erat,**Atquæ tum SIGURDUS**Ipse 14) non venit:*

Avlf

i) Fyr mundo, divisim S pravě.*k)* Ita uterque Liber, dupla negatione, sensus intendendí gratiá, ut sæpius Auctór no-ster facere adsevit. Est autem Máttvð positum pro Mátro-ar.*l)* Látrvð, non fecerunt, S. et Membr. a principio, post tamen subductá ultima literá þ, atque hoc cum plena ratione.*m)* At þingi, uterque Liber. et alternant interdum At et Af invicem, eodem sensu, ut in dictione At þiggja l. fá at einom eisthvar. Quæ expositio quibus non placet, necesse est, ut ii alteram simplicioreni amplectantur, hanc nempe: adcurrerat ad conventum, cui sensus quidem vocula At favet, sed obstant circumstantiæ in relatione.¹¹⁾ Respice ad *Oðæ Brynhildine* Hldæ Fragmentum, vers. III. lin. 5. seqq.¹²⁾ Momentosis sc. vel seriis; omnis eorum cura stabat in nece Sigurdí. Istud, *Ne om sakar dæma*, de homine, cuius cura in una re fixa est, aliis relictis, alibi adhibet Auctór, ut in *Gripts-spá* vers. XXIX. in re amatoris.¹³⁾ Conf. Epilogum Fragmenti *Oðæ Brynhildine*Hldæ prosaicum. Sigurdum in sylva foris occisum esse, memoratur ibidem, et in vatione cæsum narrat *Vilkina-saga*, quod parum differt. Þing etiam de venatorum concilio facile potuerat accipi.¹⁴⁾ Síalfr, nempe dominus Granii, et mirè *Gráni rann at þingi*, quasi de persona, quæ in conventu interfuerit.

Avll váro favpvl-dýc
 Sveita 15) stockin
 Ok 2) of-vanip váfi
 o) Af vegðndom.

v.

Geck ek grátandi
 Víp GRÁNA ræpa 16)
 p) Úrúg-hlýra.
 Jó frá ek spialla 17).

*Omnia erant sellaria animalia
 Sudore (sanguine 15) circumspersa
 Et adsvecta odori.
 A percussoribus.*

v.

*Ibam lacrymans
 Cum GRISEO loqui 16)
 Maxillas udo,
 Equum rogavi nuncia 17):*

Hnip-

- 2) *Of-vanip*, ambo LL., quod in necessitate potest tolerari, tanquam equorum epithetum perpetuum. Sed *Of-varip* præstare putaremus hoc loco, respectu habito ad præsentem equorum conditionem, ab nimio equitationis labore profectam. Si *Vás* de labore ærumnoso, vel improbo, ut Virgilius loquitur, uti et ea vox interdum accipitur, *Váfi vaninn*, ex alia ratione foret perpetuum equi epitheton; quid enim est equo laboriosius?
- o) Ita S. quod præferendum videtur, etsi *Of*, quod Membr. habet, eodem sensu utcumque tolerari possit, per Vocalium cognatarum permutationem inter se.
- p) *Urig*, S. sed nos expressimus lectionem Membr. per v in ultima, et simul conjunctimus duas hasce voces, quas Nostri divisas præferunt, et *Urvug-hlýra* cepimus pro nomine Subst. eleganter fideo l. formato, quemadmodum *Urig-roppa* et *Helvgharda* in *Njalfsaga* Cap. CXXVI. pag. 195. atque magis poetico, quam isto priore, quod tamen hunc sensum admittit, neque illum adspernandum: Uda genas, de Gudruna ipsa, etsi præcesserit *Grátandi*, nam sic foret quedam amplificatio.

15) Si *Sveita* de sanguine hic accipimus, erit ex antiqua vocis adplicatione rectum satis; sed hoc loco tamen cum amplificatione, tanquam sanguine Sigurdi, vel etiam ejus percussorum, cum Sigurdum occiderent, equi tincti fuerint; conf. lin. ult. hujus versus. *Sasþol-dyr* ante periphrastica Equi adpellatio, nostratibus peculiaris, quantum scimus; quemadmodum et *Reiþar-dyr*, animalia equitationis, apud Biarnium Gissursonium in Carmine *Hrakfallabálki*; i. e. Sylva Calanitatum;

et *Hófa-dyr* apud Finnbogium Gislavium in vetusto carmine haud ineleganti, quod adpellatur *Messu-diktr*, i. e. Carmen de Missa frequentanda.

16) I. e. tanquam notum [mihi et amissi domini] amantem.

17) Si *spialla*, per verbum loqui, accipimus, intelligere debemus nuncium, quod mutuum animal vultu suo tristi et gestu dederit, ut scquitur. Tum verò verbum *Frá ek* ante, sonaret auidi.

Hnípnafi GRÁNIÞÁ.
 Drap í gras 18) hafþfi.
 Jörp víssi 19).
 Eigendr né 9) lifþvt 20).
 Lengi hvarfap 21)
 Lengi hvgir deildoz
 Apr ek of r) frægac
 Fólk-vörp 22) at gram.

VI.

Hnípnafi GVNARR 23).
 s) Sagdi mér HAUGNI

Tunc incurvescebat (moerebat) GRISEUS
[Et] demittebat caput in herbam 18);
Terram novit 19),
At possessores non vivebant 20);
Diu circuitum [est] 21),
Diu animi in dividiā (moerore) erant,
Antequam ego sciscitaver
Populi custodem 22) de principe.

VI.

Vultum demisit (animum contraxit)
 GUNNAR 23);

Dixit [autem] mihi HÖGNIUS

Frá

- 9) *Lifþvt*, ambo nostri, per duplam negationem; Ne enim præcedit; respice ad præced.
 var. leſt. k.
- 17) Sic uterque LL. non *Fregac*, quod quibusdam rectius videri posset; sed alterum se fulcire potest rationibus sermonis grammaticis, tanquam Imperfectum Subjunctivi. *Ek* ante in hac linea exclud. S. quod multò melius servamus ex auctoritate Membranz et more ipsius Auctoris.
- 1) Ita Liber uterque hanc lineam exhibent, non sine peccato adversus potissim, respectu harmoniæ literalis, quam tamen fortasse Auctor nobis melius noverit; respice superius varietat. e. Facile potuerat Auctor dicere: *Haugni sagdi mér*, aut *Högni mer sagdi*.

- 18) J. e. in terram, non tamen ut vesceretur.
Drap hafþfi í gras, sicuti legit G. Pauli in suis Adnotationibus ad Tomum I. hujus Edic., quod fortasse in metro præstat.
- 19) *Víssi*, pro *kendi*, agnovit, recognovit, quem admodum equi in talibus sunt adeò sagaces.
- 20) Plurali hic utitur amplificandi causâ, cum tamen solum Sigurdum intellectum velit Regina.
- 21) Sc. a Me, et *Hvarfap* modò est Particip. præc. Poterat dicere *Hvarf ek*, circumivi;

- sed istud est ornatius. Nisi quis malit *Hvarfap* pro Præterito Imperf. Indic. cum negatione suffixa accipere, i. e. non diu ivi — antequam &c. Tum verò fortasse lines sequens de hesitatione animi fuerit capienda, etsi ea acceptio non sit ex usu.
- 22) Sc. Gunnarem fratrem. *Fólk-vörp* de rege antiquitus est tralatitium, adpellatio congrua officio regio.
- 23) Nempe ex pudore et forte etiam poenitentia ob patricidium admissum.

Frá SIGVRÞAR
 Sárom dauða.
 Liggj of höggvinn
 Fvr handan ver 24)
 2) GUTTORMS bani 25)
 Ok gefinn úlfom.

De SIGURDI
Acerbo letho:
Facet sand casus
Ultra flumen 24)
 GUTTORMI occisor 25),
Et datus quidem lupis.

VII.

26) Líttv þar SIGVRÞ
 Á svþr-vega 27).
 Þá heyrir þú
 Hrafna gialla
 Örno gialla
 u) Æzli 28) fegna
 Varga þióta
 Vm veri þínom.

VII.

26) *Adspice (vise) illic SIGURDUM*
Australes partes versus 27):
Tunc audis tu
Corvos crocitare,
Aquilas clangere
Escā 28) gestientes,
Lupos ululare
Circa virum tuum.

VIII.

Hví þú mér HAVGNI
 Harma slíka

VIII.

Qui tu mihi, HÖGNI!
Luctus tantos

Vilia-

2) *Guthorms*, uterque Liber pro more suo.

u) *Æzli*, S. impropè per s in medio, omisso t modo ante.

24) *Ver* in Eddæ Snorr. Nomenclaturis est Annis s. Avvii adpellatio, usitatè autem Maris, et sine dubio Rhenus hic intelligitur, quò accedit isthoc è Fragmento *Ode Brynschildine* Hðæ: *Soltinn varþ Sigvrþr Sunnan Rhinar*, vers. XI.

25) Epexegetis de Sigurdo, nam Guttormum Nifungum occisorem suum vulneratus inter-

fecit. Consule Odam Sigurdi ultimam Vers. XX et XXI.

26) In his est figura Sarcasmus.

27) Conf. not. 24 præcedentem.

28) Scil. ex corpore ejus. Cæterum vide, quantum distent hoc nostrum *Æzli*, cadaver, et Danicam *Aadfel*.

Vilia-lavssi 29)
 *) Vill vrn segja.
 Þitt skyli hiarta
 Hrafnar slíta
 Víf lönd yfir
 Enn 30) þú y) vitir manna.

Voluptatis experti 29)
Occupas narrare?
Tuum, o si! cor
Corvi discerpant
Latas per terras,
Potius quam 30) tu homines videas.

IX.

Svarþafi HAVGNI
 Sinni einu 31)
 Travþr góds hvgar
 Af trega stórom 32).
 Þefs áttv GVDRÚN
 Græti at fleiri
 At hiarta mitt
 Hrafnar slíta.

IX.

Respondit HÖGNIUS,
Una vice 31)
Dejectus a bono (læto) animo,
Ex magno moerore 32):
Eð, GUDRUNA! habes
Causas lamentorum plures,
Quod cor meum
Corvi discerpant.

X.

*) Vill, Uterque, non Villr, quod vulgatum est.

*) Sic Membri. pro vulgari et clariore vitier. Sed Vitir S. ineptè hoc loco.

29) Si quis *Vitalavssi* per nolenti simpliciter hic velit exprimere, non adeò refragabimur; sed alterum tamen sensum præstare censemus, quemadmodum in *Oda Sigurdi* ultima de hac ipsa regina, in læto expergefakta, cum maritus Sigurdus fataliter vulneratus esset: *Sofusþ var Guþrún i sæingo Sorgalav* *Hlá Sigurþi. En hon vaknaþi Vilia-frþ;* ubi *Sorgalav* et *villiafrþ* sunt antitheta.

30) Enn pro *Heldr* enn hoc loco, exemplò raro, quem tamen sensum contextus hic videtur

poscere. Deinde *Vitir manna* et ipsa est: inter homines verseris: vivas.

31) Ait enim hac una vice tantum tristem fuisse, nunquam alias. Et notandum in sequenti linea *Göþr hvgr* de animo erecto et hilari, more Latinorum; nam non procedit, quod soror fratri, tali quidem atque Högnius fuit ingenio natus, animi malitiam importat.

32) Nempe propter imprecationem vel varicinium sororis, quod postea res verum esse comprobavit. conf. vers. præced. lin. 5 et 6.

X.

Hvarf ek ein þapan
 Annþilli frá
 A æ) víþ-lefar 33)
 Varga léifra 34).
 Þ) Görþiga ek hiúfra 35)
 Ne höndom flá.
 Ne qveina um
 Sem konor aprar.
 Þá ek æ) soltin 36) fat
 a) Vm SIGVRÞI.

X.

Sola discessi inde
A colloquio
Passim colligendas 33) versus
Luporum (coena) reliquias 34):
Neque gemitus edidi 35);
Neque brachia (circum) jactavi,
Neque jacturam quæstæ sum,
Ut mulieres aliæ,
Quando jejuna 36) sedebam
Apud SIGURDUM.

XI.

Nótt þótti mér
 b) Nip-myrrk 37) vera

XI.

Nox mihi visæ est,
Interlunium 37), esse,

Er

æ) Sic ambo Libri, pro liquidiori *Vid. lefar.*

þ) *Görþiga ek* (æk Membr.), Uterque, non *Görþar ek.* Deinde *Heufra*, pro *Hiufra*, S. ut semel ante.

æ) *Soltin far*, S. meliùs in poësi, quam *Sat soltin*, quod Membr. præfert.

a) *Af Sigurdi*, ab *Sigardo*, ð: *Sigurdi* causâ, S. suspectè.

b) *Nipmyrrk*, Id. eodem sensu, et magis usitatè Recentioribus.

33) Est amplificatio poëtica, quasi dicat: Discerptum cadaver Sigurdi a feris carnivoris passim dilatum et querendum esse. *At lefa* autem, unde illud *Víþ-lefar*, primo et proprio sensu est colligere (alias Nobis *At rina* et *tina faman*), quemadmodum *At lefa ðer*, baccas legere, et inde Substantivum *Þeria-lefr*.

34) Quas saturi scilicet, atque ideo fastidiosi ob copiam prandii, contemserunt. Exaggeratio, commiserationis apud Theodoricum regem movendæ gratiæ.

35) Hæc etiam sunt in *Ima Oða* hujus reginæ, vers. I. lin. 5 et 6, ubi nostram opinionem de insolito verbo *At hiúfra* semel aperuimus.

36) Quod et necesse erat lugenti mulieri. *Soltin* autem in hoc sensu adeò infrequens fuit antiquioribus, quantum ex eorum monumentis videre licet, quam frequens est recentioribus.

37) Epexegetis figura, sensus intendendi gratiæ. Facile poterat dicere *Nip-myrrk* adjectivè, referendo ad præcedens *Nótt*, illunis aut perobscura. Conf. *Nip* in Gloss. Tomi I. Ed. da nostræ.

Er ek fúrta c) fatc

Yfir SIGURPI.

Ulfar d) póttyrnz

Öllo betri

Ef þeir léti mik

Lífi týna.

Epa brénda 38) mik

Se n birkin vjþ 39).

XII.

Fór ek af fialli 40)

Fimm 41) dægr e) talip.

Vnz ek höll HÁLFS 42)

Háva f) pektac 43).

XIII.

Sat ek meþ ÞÓRO

Sið mílferi

Ubi acerbè

Adsidebam SIGURDO:

Lupi mihi videbantur

Longè meliores,

Si facerent me

Vitam perdere;

Aut cremata 38) forem

Ceu betulina sylva 39).

XII.

Perrexi de saltu montano 40)

Nycthemera 41) numerò quinque,

Donec palatium HALFI 42)

Celsum cognovi 43).

XIII.

Quievi cum THORA

Septem semestria

g) Dætor

c) *Sat*, tantum, S. sed alterum majorem habet energiam.

d) *Þórvz*, ambo LL. sibi videbantur longè mel., improbè, undè nos necessariò alterum reposuimus.

e) *Talip*, Uterque, non *Talin* vulgare; est autem a Nominativo sing. Particip. antiquo *Talipr*. Ita supra vers. IV. lin. 7. *Vauip*, et *Hafþ* infra vers. XXXVI. lin. 4.

f) *Þeepak*, Uterque; illud þ in tali positu literarum aliquoties ante improbavimus.

38) *Brendi* hic impersonaliter accipiendum, neque enim ad lupos referri potest.

39) *Birki-vjþ* æquè faciliè dicere poterat, sed hoc putavit figuratius, uti et est.

40) Ubi acif. Sigurdi reliquias quæsierat; conf. supra Vers. X. lin. 3 et 4. item superius n. 13. ad vers. IX. Sylva potuit sicut esse in monte vel montis laterc.

41) Hic 'per *Dægr* necessario intelligendus est dies naturalis, XXIV. horarum; nam *Dægr*, usitatè de semidie capere non procedit propter viam longinquitatem.

42) Sive *Alf* (secundum *Fol. fogam*) filii Hjalpreki, qui Sigurdo fuerat pater nutricius.

43) Verisimiliter cognovit ex relatione Sigurdi, qui illic in pueritia educatus erat.

g) Dætor HÁKONAR 44)

I DANMÖRKO.

Hon mér at gamni

Gvll bókaþi 45)

Sali *þvpræna*Ok svani *Danfska*.*Filiã Hæconis 44)**In DANIA:**Illa mihi in deliciis**Acupiscilia aurea 45) concinnavit,**Ædes Teutonicas**Et cygnos Danicos.*

XIV.

Havfðo vid h) á skriptom 46)

Þat er i) skatar léko

Ok á k) hannyrdom

Hilmis þegna.

Randir ravþar.

Recka l) Húna.

m) Hiör-drótt hiálm-drótt

Hilmis fylgio.

XIV.

*Posuimus in picturis 46)**Quæ luserunt (pugnarunt) heroës,**Et in manuariis artificiiis**Regios satellites,**Orbes rubros,**Athletas HUNNORUM,**Gladii instructum agmen, galcatum**agmen,**Regiam sequelam.*

XV.

g) *Dætor*, Uterque, non *Dæstor*, et quidem extruso altero *r*, euphoniæ gratiã.h) *At skriptom*, ad picturas adhibuimus, adplicavimus, S.i) *Skatnar*, viri, Id. quod ad sensum multò tenuius est alterò.k) Sic Uterque, et usus elocutionis, vel hodiernæ, etiam adstipulatur, etsi quidam Recentiorum *Handyrdir* et *Handvirdir* scribere ament. Adtendenda literarum *nd* et *nn* inter se permutatio.l) *Húna* per minusculam adspirationem, Uterque, tanquam adpellativum foret nomen, quod sonaret Hinnos, pullos, *o*: adolescentes, vel etiam Filios.m) *Heördroll*, S. improbè et sine sensu.44) Consule Epilogum prosaicum *Odæ Imæ Germanianæ*.45) Confer ex *Signrdar-Qvida* ultima versum, qui sic incipit: *Nú skolo gánga &c.* linea 7.

46) Ita ut adhuc mulieres nostrates in suis acupiscilibus adsolent. In hoc et sequenti versu continetur oratio de hoc genus artificiiis muliebribus, exornationis gratiã, et præterea adparet multiloquium fæmineum.

XV.

Skip n) SIGMUNDAR 47).
 Skriþo frá landi
 Gyltar grímor 48)
 Grafnir stafnar.
 Byrþo víp á borda
 o) Þat er þeir börðvz

XV.

Naves SIGMUNDI 47)
Currebant ab litore,
Aurata velamenta 48),
Sculpta extrema:
Insuimus panno pictili
 [*Certamen*] *quod certarunt*

SIGARR

n) Sigmundarr, duplð r, Id. invita Grammaticæ.

o) Sic ambo Libri, non *Þat er börðvz þeir*, quod præstaret ratione literarum harmonicarum. Respice ad varietat. e. sub primo Alphabeto hujus Odx, et var. s. sub eodem.

47) *Völs. saga* Cap. XVI. pag. 87 ita hæc memorat: *Gudrún — sat með þóro — ok sló borda yfir (rectius fortè fyrir) henni ok skrifadi þar á mörg stovvirki ok fagra leika, er tólv vóro i þann tíma, fœrd ok bygnior ok allan kóngvátanad. skip Sigmundar kottvags, er skridu fyrir land fram, ok baráttur þær er þeir börðvz Sigmundr ok Siggeirr á Fróni fœdr. Slika var þeirra gaman. ok huggadi Gudrún miket harms fœr; i. e. Gudrúna versata est cum Thora, et apud eam (in ejus gratiam) artificii textorii incubuit, atque ibi scripsit (pinxit) multa præclara facinora, et spectabiles ludos, qui eo tempore erant solennes, gladios et loricas, et omnem regis ipsius adparatum; item naves Signundi regis (patris Sigurdi), quibus (olim) terram prætervectus fuerat, atque prælia, que Sigmundus et Siggeirr commiserant austrum versus in Fronia (fortasse Fionia, nam in talibus lapsus est facilis, propter literarum r et i non adeh dissimilem picturam). Id eorum erat oblectamentum, atque inde Gudrúna multam consolationem accepit luctus sui. Cæterum hoc *Skip Sigmundar — stafnar*, sanè quam poeticum est et elegans, neque multum cedit inscrip-*

tioni Clypei Vulcanii apud principem Poëtarum Latinorum, imò omnium ex nostra opinione, in VIIIva Æneide.

48) Navium scil. et sine dubio vela ipsa. Armamenta navium olim inaurata fuisse, constare potest ex Carmine Hallfredi *Vandræðskáld* nostratis, ubi suam amasiam Kolfinnam ambulantem cum navi instructa procedente comparat; verba Ejus: *En þá ek se þik saga Svorr i gveuna fœvni Sem skrævi-binn skriþi Skeld með gyltem réida. Þiki mér, antea præcesserat in carmine, i. e. videtur mihi. Per réida verò apud hunc Poëtam necessariò ferè vela intelligenda esse opinamur. Potuerunt quoque trochæum funium olim inauratæ fuisse, ornatus gratiæ, cui multum studebant prisçi Septentrionales. Alias *Grima* in Edda est galææ vocabulum, quod huc adplicari posset, nisi sermo esset in sequentibus de prora et puppi. Denique advertendum, quod Auctor verbunt hic omisit, ornatús gratiæ, nam facile poterat dicere, salvo metrò, *Gyltar vóro grímor*. Talis ellipsis sapius occurrit in hac Oda. Si hæc referamus ad præcedens verbum *Skriþo*, constructio fuerit oppidè figurata et elegans.*

SIGARR ok p) SIGGEIRR
 Svpr á Fívi 49).

XVI.

Þá frá GRÍMHILDVR
 Gotnesk 50) kona
 Hvat ek vera hyggioþ 51)

q) — — — — —

Hon brá borpa
 Ok r) bvri heimti
 Þrá-giarnliga
 Þefs at spýria.
 Hverr vildi son 52)
 Syftor bæta.
 Epa ver veginn
 Vildi giallda.

SIGAR et SIGGEIR
 Austrum versus in FIVEO 49).

XVI.

Tunc fandó audiit GRIMHILDA
 Gothica 50) mulier,
 Quid ego animó destinássem! 51)

— — — — —

Ea abjecit velum píðile,
 Et filios arcessivit,
 Obstinató animó
 Id sciscitatum:
 Qui vellet gnatum [amissum] 52)
 Sorori compensare?
 Aut de viro cæso
 Satisfacere vellet?

XVII.

- p) *Sigeirr*, uno g, Membr., nempe punctulum duplicationis supra ponéndum exciderat.
 q) Hic videtur una linea deesse, sine qua metrum sibi non constat. Sed iste defectus facilè suppletur, et metro consultitur hoc modo: *Hvat ek vera Vinna hyggioþ*, vel *Hyggioþ vinna*, sed prius placet magis. Sensus eòdem ferè recidit.
 r) *Búri*, S. vitiosè.

49) *Fífa* secundum Philipp. Cluverium in Geographia sua vocata est provincia Scotiæ meridionalis. Neque prætereunda opinamur verba Sighvati poetæ nostratis de Canuto Potente, Danorum rege et Anglorum, qui tum in Anglia residebat: *Hafa all-framir jéstrar Ut sin havfóð Knúti Færd úr Fífi (Fívi) nordan — midio.*

50) Respice ad *Helreið Brynhildar* vers. VII. lin. 6. cum nota.

51) Licet quoque transferre per: *Qvam animi*

solicita essem. *Hyggilega léto*, dixit excellens Poëta Eyvindur Skaldaspiller de Bellonis ab Odino missis, ut Hæconem Adalsteinii Alumnus ad eòdem deligerent, ubi J. Olavius optimè vertit: *De vare tantefulde.*

52) Scil. Sigmundum, quem filii Grimhildæ trimumulum, e consilio Brynhildæ, occiderant cum patre Sigurdo; conf. *Volf. sagam* Cap. XV. pag. 85, et *Sigurdar Qvidam* ultimam; ubi hæc sunt verba Brynhildæ: *Látom iott fara Fépr i stni.*

XVII.

Gérr létz GUNNARR
 Gvll at biópa
 Sakar at bæta
 Ok íþ fama HAUGNI.

XVIII.

Hon fretti at því
 Hverr fara vildi.
 53) Vigg at favpla.
 Vagn at beita.
 Hefsti ríða.
 Havki fleygja 54).
 Avrom at skióta 55)
 f) Af ý-boga 56).

XIX.

VALDARR 57) DAVNOM 58)

XVII.

Paratum se ostendit GUNNAR
Aurum offerre
Ad injurias expiandas,
Atque item HÖGNIUS:

XVIII.

Ea id rogavit,
Quis ire vellet
 53) *Equis sellas imponere,*
Currum ciere,
Equo vehi,
Accipitrem projicere 54),
Sagittas jaculari 55),
Ex arcu inflexo 56).

XIX.

VALDAR 57) apud 58) DANOS

Мер

f) Af, Membr. et ás, S. mendose ambo, et prior quidem sine omni sensu. Mox y boga, divisim, S.

- 53) In sequentibus lineis hujus versus oculis subjicitur non ingratum Ethos garrulitatis muliebris.
 54) Illustres viri prisci, inter eundem, accipitres secum habere consueverunt, axillis vel brachiis insidentes, oblectamenti et pompæ gratia, ut venarentur in itinere, quoadcunque luberet.
 55) Idem ad venationem in transitu, delectationis ergo.
 56) Hanc vocem quod adtinet, consulari Höfudlausu Egils vers. XVII. verba Ejus: Gall ýbogi At egg-togi. Ubi G. Pauli et G. Magnus adnotarunt quod satis sit.

- 57) Valdar Munificus filius Hroaris, filii Haldani II. ex calculo Th. Torfæi in Serie sua regiam dignitatem sumsit Ao. Chr. CCCXCIV. atque adeo hic in censum venire prorsum nequit; sed alius Valdar, nempe Ivaris Vidfadmii gener, qui regnum Danie ab socero obtinuit, ex auctoritate Perillustr. Suhmii in Historia sua Critica Tom. VI. pag. 415 et 427. Ivarem autem Vidfadmii regnum adisse Ao. Chr. DLXXX, et decessisse Ao. Chr. DC. statuit modò laudatus Torfæus in dicta Serie pag. 237.
 58) Vacat Præpositio Med vel Vid, non sine exemplo, vel etiam in prosa oratione. Svavitatiss

Með *z*) JARIZLEIFI 59)

u) EYMÓÐAR ÞRÍR 60)

Með *x*) JARIZSCÁRI

Inn-gengo þá

Jöfroom líkir 61)

y) Láng-barz 62) líþar

z) Hafþo loþa 63) ravþa.

Þ) Skreyttar brynior.

Steypta híálna.

Cum JARISLEVO 59),

EYMODI tres 60)

Cum JARIZSCARIO,

Intrabant postea

Ducibus similes 61)

Longobardi 62) comites,

Utebantur lacernis 63) rubris,

Exornatis loriceis,

Conflatis galeis,

Skál-

z) *Jarisleif*, per *s* in medio, S.

u) *Eimóðar*, per *i*, Id.

x) *Jaris scari*, divisim, Id.

y) *Lánghars*, per *s*, Id. pravè.

z) *Hauþ*, Id. vitiosè.

Þ) *Skreyttar*, per unum *t*, uterque Liber, suspectum, unde alterum vulgatum et probum reposuimus. *Stuttar*, curtis, *Volf. saga*.

æ) *Ok hauþdu*, Et habuerunt, Id. et in linea præced. *Gyrdir*, Id.

tatis poetice ergo Auctori nunc visum est Eam nunc excludete, neque illi refragamur in ea re.

59) Prior pars nominum *Jarisleif* et *Jarizscárr* (in lin. 4.) ab Perillustri *Suhnio* in margine sui Libri per ferrum exponitur, sanè quam doctè, ut ab eo erat sperandum. Notum est, quod Græc. Ἄρης ferrum inter alia significat. Posteriorem partem prioris nominis quod adinet, consule Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ sub nomine *Reginleif*. Posterior pars posterioris, nostra quidem opinione, venit ab *At skérá*, secare.

60) Pro his tribus unum, nomine *Eimur*, substituit *Volfungesaga* Cap. XV. pag. 87. quæ etiam *Valdinar* of *Danmörk* exhibet, non autem *Valdar*, *Jarisscarium* penitus suppressens.

61) *Amíðu* sc. quod mulierem potissimum observasse, sanè quam muliebri est. *Volf. saga* verba sunt I. c. þeir fóro með þlóm herbínadi.

62) *Þar véru Lánghardar ok þá Franskir ok Saxar*, i. e. In eo coetu erant Longobardi, Franci et Saxones. *Volf. saga* pag. 87. Non tamen tenuis suspicio nobis est, per illud *Lang-barz* in Genit. sing. ipsum Attalum intelligi, qui fortasse barbam promissam gestaverit. Istud *Líþar* hanc nobis opinionem ingessit, nam impropiè satis de Gentili vel Provinciali híc adhibitum videri possit; notat autem *Lidi* primò socium, et deinde militem. De cetero, quod hunc locum adinet, evolvere ne pigeat perillustr. *Suhnii* Historiam Criticam Tom. VIII. pag. 161.

63) Conf. *Grinnir-mál* in Tomo I. hujus Eddæ *Lépa* exhibet *Volf. saga*, sine dubio vitiosè.

Skálmom girpir
Havfpo skarar jarpar 64).

XX.

a) Hverr vildi mér
Hnoffir velia
Hnoffir velia 65)
b) Ok hvgat 66) mæla.
Ef þeir mætti mér
Marga líta
Trygdir 67) vinna
c) Ef ek trúa gerðac.

XXI.

Færpi mér GRÍMHILDYR
Fvll at drecka
Svalt ok fārliçt.
Ne ek fakar d) mvndac 68).

Frameis (machæris) cintti
Habuerunt capita fusca 64).

XX.

Quisque [eorum] cupiebat mihi
Insignia munera deligere
Insignia munera deligere 65)
Atque ad animum 66) loqui,
Si (ut) possent mihi
Ob multiplices luctus
Sponsiones satisfactionis 67) dare,
Modò credere mihi libitum foret.

XXI.

Tulit mihi GRIMHILDA
Poculum bibere
Algidum et acerbum,
Neque ego injurias recordabar 68):

Þat

a) Hunc versum incipit S. per *Skreyttar hryniur* & in vers. præced. minus aptè.

b) *Hvgat mæla*, tantum, Id. haud improbandum.

c) *Ok trúa gerða*, Ef credere &c. Id.

d) Ita Torfæus in Serie sua Dyn. et Reg. Dan. pag. 138. sed *Mónþak*, Membr. *Mvnda*, S.

64) Hæc omnia ad exortationem, ex adfectu muliebri, posita sunt, neque id sine elegancia.

65) Sævavis repetitio rei jucunde sanè quam mulieri congrua; uti et supra vers. I. lin. 6 et 7.

66) Mihi sc. Confer tamen *Gripis-spá* vers. X. ubi habetur: *Er víþ hvgat mælam*, et vers. XIV. lin. 2. *í hvgar væþo*; unde sensus foret: ex animo ☉; sincerè, seriò.

67) *Trygdir* propriè usurpatum fuit de sponsione inter inimicos vel in jure contententes; nunc hic restringitur vox ad satisfactionem ipsam.

68) Nimirum eo poculo epoto, atque præcedentia epitheta sunt ab ægritudine animi mulieris, sanè quam poëticè.

Þat var ym avkit 69)
 Vrþar magni 70)
 Sva kavldom fa
 Ok e) sónar dreyra.

Id erat adactum 69)
Vi veneficā 70),
Adeo frigidā maris aquā
Atque piaculari cruore.

XXII.

f) Vóro i g) horni 71)
 Hverfkyns stafir
 Ristnir ok roþnir 72)
 h) Rápa ek ne máttac.
 Lýng- fikr 73) lángz

Erant in cornu 71)
Cujuscunque generis caracteres
Incisi et rubefacti 72),
Neque ego interpretari poterám.
Ericus piscis 73) longus

Landz

e) *Sonar*, S. quod leviter in *Sónar* restituendum putavimus. *Sonar dreysi* autem foret cruor filialis, quam lectionem qui tueri voluerit, poterit fortasse cogitare, Grimhildam sanguinem alteri filiorum mirri curasse, et eò potionem veneficam filia dandam miscuisse, cui opinioni non quidem obstinatè refragabimur. Alia ratio est *roð Sonar dreyra* in *Hyndlo-liódom* vers. XXXIV. lin. 22. var. lect. n. quam respice. *Sonom dreyra*, Membr. et Torfaus, quod hic exponit per, Hostiarum cruore, contra genium sermonis, si vel maxime *Sónum*, per o grave legisset aut cogitasset.

f) Hanc versum totum ignorat S. quemadmodum et præcedentem *Volf. saga*.

g) *Þst horni*, eò cornu, *Volf*. Deinde *Hvorfskins*, per i in posteriore, Ead. improb.

h) Hanc lineam malè excludit Ead.

69) J. e. mixtura, vel si mavis, corroboratum, confortatum.

70) Hæc verba sunt *Volf. saga* Cap. XVI. pag.

88: *Sá úryckr var blandinn með urðar magni ok se, ok dreyra sonar hennar; i. e. Ea po-
 zio mista erat vi vene facti del, aut herbarum
 vi (rebus violentibus, transulit Björnerus)
 aqua marina, et sanguine filii ejus, sed queri
 potest, de cujus filio sermo sit, Grimhildæ
 en Gudrunæ? ad prius magis inclinamus;
 conf. nos sub varietate lectionis. Alteram*

ceptionem quod adinet, aspice *Hyndlo-
 Lióð* vers. XXXIV. sub finem, atque ibidem
 var. n.

71) Sine dubio intrinsecus, nam eos non cog-
 novisse videtur prius quam post eorum po-
 culum.

72) Ita Egillus Skallagrímus in cornu potio-
 cui veneficium inesse autumabat, characteres
 sculpsit et sanguine suo rubefecit; vid. ejus
 Historiam de Cæde Atleyensis.

73) Hæc est Eddicæ angvis appellatio.

Landz i) HADDÍNGIA 74)

Ax óskorit 75)

k) Innleip dýra 76).

XXIII.

Vóro l) þeim bíóri

Bavl mörg saman

Vrt 77) allz vipar

Ok m) ákarninn.

Regionis HADDINGI 74),

Arista non excisa 75),

Introitus ferarum 76).

XXIII.

Erant ei potioni

Multa mala commixta,

Decoctum 77) omne genus ligni

Et glans sylvestris,

n) Vin

i) Ita levi manu emendavimus, nam *Haddingia*, per unum *d*, exhibent Membr. et Torfeus. At *Haddinga*, *Volf. saga*.

k) *Inuleidir*, in plurali, Ead.

l) *þeim bíóri*, Membr. S. et Torfeus, quam lectionem interpretati sumus, quam proximè potuimus ad genium sermonis, referendo eam ad sequentem particulam *saman*. I *þeim bíóri*, In ea potione, *Volf. s.* simplicius et fortè rectius.

m) Ita Membr. et Torf. in gen. masc. num. sing. quod nunquam alias nobis visum; id tamen non impedit, quò minus olim extiterit. Accedit S. vitiosa sua scriptione *Ákarninn*. Sed *Ákarninn brunnin*, glandes ustione in cineres redactæ, *Volf. s.* ubi *Ákarn* in neutr. gen. ponuntur, quemadmodum et in Edda Snorrii Tab. XXXVIII. et in Præfatione ejusdem alicubi, adeò ut vox in hoc genere auctoritatem plenam pro se habeat.

74) J. e. Daniæ, vel strictius Jotie, cujus alicui parti olim præfuisse Haddingum Grami filium putat perillust. P. F. Suhmii in Historia sua Critica Tom. VII. pag. 126. Et quod sermonem adinet; *Haddingia* in Gen. sing. a Nominativo *Haddingr* procedere possiet, quemadmodum in Nials-saga *Berferkia* in Gen. sing. pro *Berferkjar* s. *Berferks*, a Nominativo *Berferkr*. Sanè formatio Genitivi *Haddingia* et *Berferkia* ordinariè requirit Nominativum *Haddingi* et *Berferki*, quæ tamen terminatio in his nominibus non ex usu est.

75) *Óskorit* hic variè accipi potest, nimirum 1) de arista integra cum culmo, in cornu scul-

ta; 2) de farre non mólito, nam verbum *Át skera* etiam de mola dicitur; 3) de arista non in cornu incisa, sed integra potui immissa. Sed prima explicatio maximè placet.

76) Torfeus Sylvas intelligit, a quo nos in re dubia discedere nolumus, tam gravi Auctore, et foret adeò positum ostium pro ipsa domo. Poterit sanè imago sylve cornui incisa fuisse qualiscunqæ. Confer Nos superius ad *Brynhilldar- Qvidam* Imam s. *Sigvdriffo-mál* a versu, qui incipit: *A skildi quæ ríffnar* &c.

77) Ex originatione explicandum foret Fructus, et sine dubio in sequenti *Allz vipar* amplificatio poetica est.

- n) Vm dögð arins' 78)
 o) Iþrar blótnar 79):
 Svíns-lifvr fopin
 p) Þviat hon fakar deyfþi 80).

Pluvia foco circumfusa 78)
Intestina animalium immolata 79),
Suillum hepar coctum,
Nam id offensarum sensum hebetavit 80).

XXIV.

- En þá gleymdi 81)
 Er q) getit havþpom 82)

XXIV.

Tum verò oblitā sum 81),
Postquam obtinueramus 82),

83) Avll

- n) *Um daugg*, divisim, Membr. et S. perperam, sed conjunctim Ceteri.
 o) *Yþrar*; per y, S. neoterica scriptura. *Idar*, Vols. s. mendosè.
 p) *Þviat fakar* etc. Idem Lib. Mox *Deifdi*, per i in priore, S. contra verbi originem.
 q) *Göriþ*, Membr. obscurè, vel si ð pro æ positum fuerit.

78) I. e. Fuligo; Torfæus cineres vult intelligi.

79) *Blotnar*, per o tenye legunt Torfæus et Björnér, et vertunt lineam: Animalium visceribus aqua emollitis (ilibus liquore mollitis); Sed dubitari sanè potest, an *Blotinn* hoc sensu in Lingva nostra unquam exstiterit, aut analogicè existere possit; *blotnadr* omnes norunt. Unde adeò necessariò alteram lectiōnem per o grave prætulimus, quæ tam rei quam Sermonis respectu multum præstare visa est. Immolata verò figuratè dictum est pro immolatorum (animalium). Simul advertendum, vocabulum *Iþrar* in gen. fem. oppidò rarum; per metrum facilè dicere poterat *Iþr blotin* in gen. neutr. quod tralatitium est.

80) Nun ea vis insit hepatis suillo, dispiciant Physiçi et Medici.

81) Ita leviter mutavimus, necessitate adacti; nam *Gleymdo* in plur. oblitā sunt, exhibet S. et *Gleympv* itidem in plur. Membr., ejus tamen scriptio non omninò sincera est in ultima litera. Numerus ille pluralis si admitta-

tur, sensus fuerit, sanè quam jejunnè et còacte: Tunc verò oblitā sunt (sc. reges et reginæ, qui in præsentī negotio Attalò regi aderant) Id. cujus mentionem [antea] fecerant (nimirum, ut mihi Gudrunæ, sæstieret de cade mariti mei Sigurdi et filii Sigmundi). *Havþv* in 3tia plur. uterque Liber exhibent, sicuti modo *Gleymdv*, quod nos levi manu per *Havþdem* restitui mus, et in versione expressimus, licitè ut opinamur; nam de se solo in plurali loqui, apud Veteres tralatitium est, imò et interdum apud Recentiores. Quod verò si quis istud *Havþdo* retinere voluerit pertinaciter, sensus fuerit: Postquam [mih] præbuerant [potionem], de qua explicatiōne confer Gloss. Tomi I. Eddæ nostræ in verbo *Ek get*, pag. 521 Col. 1 num. 6. Atque Grimhilda sola eam præbuit. Sed in tali re magis invidiosum est plurali numero uti quam singulari.

82) Sc. potionem a Grimhilda oblatam.

83) Avll jöfvers 84)
 r) Jór biúg 85) f fal,
 Qvámó konúngar
 Fvr kné 86) þrennir

83) *Omnia juramenta* 84)
Incurva 85) *in regis palatio*:
Accesserunt reges
Ad 86) *genua [mihí] trini (tres),*

Apr

r) Ita Membr. divisim, uti et S. qui tamen *Beaug*, pro *biúg*, exhibet, quod, observato Ejus scribendi more, per *Biúg* enunciari debet. Utrunque sit, locus hic (i. e. hæ quatuor priores lineæ) est unus ex obscurissimis, tam re quam verbis, et tantum non desperatus ad interpretandum.

83) Ordo verborum prosaicus harum linearum fuerit, qui etiam in versione nostra qualitercunque exprimitur: *Avll jór, biúg i jöfveri fal. Jöfveri* autem hic de Halfo s. Alfo rege accipiendum est; vix enim de Sigurdo, quasi regina loquatur de juratis promissis huic datis, nulli viro præter eum nupturam se fore; cuius tamen juramenti in Historia Sigurdi et Gudrunæ nusquam fit mentio.

84) De hoc loco conclamato necessariò consulimus Virum harum rerum, ut plurimum, scientissimum, I. Olavium Hypnones, atque ille pro sua solertia eum nodum sic extricavit, ut pro *Jör*, vel forte *Jör* (nam Libri antiqui amant o pro ö) legendum statuere *Vör*, quod in Lingva prisca juramenta significare adseruit. Sanè huc congruit locus Eddæ Snærrianæ Feb. XXX. quem adscribere non piget: *Nivnda (Afsynta hetir) Vör. hon hlydir á eyda manna ok einkomál er veita fru i milli honor ok karlar. þvi heita þau mál Varar. hq þefstr oc þeim er bviгда; I. e. Nona (deæ Asiatica adpellatur) Vóra; ea adtendit juramenta hominum, et foedera, quæ dant inter se fæminæ et masculi. Unde aded illa foedera nuncupantur *Varar* (an *Vávar*)? Illa etiam punit eos, qui ea violant. Húc etiam commoedè adtrulerimus ex *Helga-Quida Haddingis-skata* in prosa sexta: *þav Helgi ok Svava veittvz varar; item ex Þrymi-Quida sive Hamarr-**

heimtr, vers. XXX. lin. 6 et 7: *Vigit oktr samau varar hendí. Juramenta vero reginæ (Gudrunæ) hic fortasse significant ea, quæ dederit, nulli virorum præter Sigurdum nubere velle, aut forte se nunquam in gratiam esse redituram cum fratribus, propter eadem Sigurdi et filii Sigmundi ab iis commissam. Denique vocabulum *Jör* aut *Jör* sanè quam in usu insolens est, sed ei tamen favet etymologia et convenientia cum Lat. Juro, aded ut nihil opus sit istud supra adlatum *Vör* pro eo substituere. Quod autem ad sensum harum duarum linearum adtinet in connexionem ad supra explicatas Librorum lectiões *Gleymdo et Hovsdo* (not. 81), is utcunque foret talis verbo tenus: Omnes regis terram versus incurvi (moesti) in palatio. Atqui incertum est, unde illa moestitia regibus et reginis venerit.*

85) I. e. Moesta, tristis, anxio, sollicita, vel ab jactura mariti et filii, vel etiam ab nuper epota potione, vel denique ab nova conditione nuptiarum oblata.

86) Istud *Fvr kné* aduodum svæve est, nostro quidem animò. Consule *Fjölsvins - Mál* in Tom. I. Vers. XXXVIII. lin. 3 cum n. 47. item Gloss. ejusd. Tomi sub vocabulo *Kné*. Sanè hic videri possit per istam dictionem indicari supplex regum petitio. Conf. sanè verba Flosii Thordarsonii in *Njals-fega* Cap. CXXXIV.

Apr hon s) síálfa mik
Sótti at máli 87).

*Antequam ea me ipsam
Adgressa est sermone 87).*

XXV.

88) Géf ek þér GVÐRÚN
Gvil at þiggja 89)
Fiöld allz fiár
At þinn favr þar þan.
Hríngravpa 90).
HLAVÞVES 91) fali,
92) Ár- fal allan

XXV.

88) *Do tibi GUDRUNA!*
Aurum accipere (habere 89),
Copiam omnimoda pecuniæ,
Post tuum patrem defunctum,
Annulos rutilos 90),
HLÖDVERIS (Ludovici) 91) *palatia,*
92) *Aulæa (aule) universa*

At

s) Nobis magis placeret *Siálf*, ipsa, nempe Grimhilda, scilicet cum reges nihil apud Gudrunam profecissent, ad persuadendas ei nuptias cum Attalo.

CCXXXIV. in fine, pag. 212: *Mun nú þat sannas sem ek sagða ydr. at ver mundum fyrir Mörgvum hne gánga verða*, collata Versione lat. pag. 467 et var. s. ibid.

- 87) Tralatitium est in sermone nostrarium antiquo *At koma at máli við einn*; sed hoc. *At sekja einn at máli*, Eddæ nostræ proprium arbitramur, perrarum utique, atque altera dictione significantius. Verbum *At sekja* vastæ significationis est, evolendum in Gloss. *Njalsfagæ*.
- 88) Hæc loquitur ex persona Grimhildæ matris.
- 89) Istud *At þiggja* svaavis pleonasmus est, conferendus cum hoc in *Hynldo-Liödem* vers. II. *Gaf hann — — Sigmundi Sverð at þiggja*, cum annotatione 5.
- 90) Vide in hoc garrulitate muliebren, ubi de svaavi re sermo est. Præcedentia autem sic fert *Vols. saga* Cap. XII. pag. 88. *Þá mælti Grimhildar er hon sann Gudrunu: vel verði þér dóttir, ek gef þér gull ok allskonar gripi at þiggja eptir þinn fadr, dyrlega hrings; i. e.*

Tunc loquuta est Grimhilda, cum Gudrunam conveniebat: Bene sit tibi, mea gnata! do tibi aurum et omnis generis res preciosas accipere e facultatibus a patre tuo relictis, (et) decoros annulos &c.

- 91) Hujus mentionem nullam facit *Vols. saga*; sed sine dubio palatia vel vel ab Gjukio, vel ab Attalo antea occupata fuerant.
- 92) *Arsalr* vox est notiosis oppido ambigua, occurrit autem in *Eyrbyggja-saga* ab ill. Gr. Thorkelino edita, ed id quidem non uno tantum loco, ubi Editor nihil adtulit ad illustrationem hujus vocis, quæ sanè una est ex obscurissimis in Lingva nostra, propter originationem ignotam. Alter tamen nostrum, G. Magnæus, aliquando autumavit vocabulum istud notare tegmen lædi pensile, quasi sit ab Arcus et Coelum, Belg. *Arck-hemel*. Cadurcum, æ tegmen, quod in pompa solenni velet, et ab ævis injuria defendit Monarchas, veluti cum Eucharistia circumferunt. Cæterum non pretereundum est. Artissillum obscu-

At jöfor fallinn 93).

XXVI.

Húnskar meyar 94)

Þær er hlaða 95) spíöldom

Ok göra gyll 96) fagvrt

Sva at þér gaman þicki 97).

Ein skaltv ráða

Avpi 98) BVPLA

Gvlli gavfgvþ 99)

Ok gefin ATLA.

XXVII.

†) Vilc eigi ek

1) Vil, S. vulgatus.

Post regem caesum 93).

XXVI.

Hunnicas puellas 94),

Quae internunt 95) piliis tapetioliis

Et conficiunt aurum 96) fulgidum,

Ita ut tu [id] delectamento habeas 97):

Tu sola potiavis faxo

Gaza 98) BUDLII

Auro cohonestata 99)

Et data ATLIO.

XXVII.

Nolo [sanè] ego

Mep

obscurum vocabulum, apud Petronium Cap. LXXV. ex Editione Burmanni, de muliebris instrumento, sed nescimus quo; ubi quidam Critici maluerit Arcisellium, et per Sellam vel Solum struatum exposuere. Potuerit inde vox dilatata esse ad omnia triclinii peristromata.

93) Gjukiunne an Sigurdum.

94) Volf. saga Björneri ita habet statim post *dyrlega hringa* (supra n. 90): *Ok ársfal Húnskar* (corr. *Húnskar*) *meyia þeirra, er kurtisfastar eru. Þá er þér bettur þinn madr; i. e.* Et lectisternia Hunnicarum virginum speciosissima; sic enim damnus amissi mariti sufficienter se resarcivisse confidebat. Hæc est Björneri lectio et versio, utraque sanè parvi pretii, quod non mirum est de homine Sveco, ubi de nostra Lingua intelligenda agebatur. Legere debuerat aut *Húnska meya*, quod versio Ejus sequitur; aut *Húnskar meyar þeirra* er &c. Hunnicas virgines, ex his, quæ sunt

lepdisissime. Talia exterorum admirantur omnes, sed nostra adspernantur.

95) I. e. Operantur pannos sive sericos, sive quoscunque alios, ad eadem sternendam et exornandam. *Spiald* propriè et primariò Tabella est, hic autem restringitur ad formam, in qua mulieres acupicibile suum extendere solent, atque hic iterum diducitur ad totius ædis peristroma.

96) Reverà hæc pertinent ad antecadens *Hlaða spíöldom* per figuram Hendiadyn, ut nihil aliud sit, quam *Hlaða spíöld gulli*, vel *Hlaða gulli á spíöldom*.

97) Utique hæc svaviter ex adfectu muliebris dictæ sunt.

98) Nimia in hac est exaggeratio pollicitantis.

99) *Gulli gavfgvþ*, nimium quam splendidum et svave, quocum conf. *Hyndlo-Liðo* Auditoris nostri vers. XII. lin. 1 et 2, et in hac ipsa Oda vers. I. lin. 6 et 7.

Mér veri gánga 100)

Ne Brynhildar

Bróþr eiga 101).

Samir eigi mér

Vip son Bvþla

Ætt at auka

u) Ne una lifi 102).

Cum [ullo] viro consortium inire 100),

Neque Brynhildæ

Fratrem maritum habere:

Dedecet me

Cum filio Budlii

Familiam amplificare,

Aut vitæ [meæ] adquiescere 102).

XXVIII.

x) Hirþa þú havldom 103)

Heiptir gjalda

y) Því at 104) vér havfom

Valdit fyrri.

XXVIII.

Noli tu viris 103)

Iras retribuere

Propterea quod 104) a nobis

Res prius orta sit:

Sva

u) *Ok una &c.* Et vitæ &c. Id. quod procedere potest.

x) *Hyrdæ*, per *y*, Id. fortasse non improbandum; saltem originatio videtur pro eo stare, sed usus Veterum obstat.

y) Ita nobis placuit disjunctim edere, pro *Því at*, quod conjunctim exhibent Membr. et S. Nostra verò lectio idem sonat, ac *Fyri því at*, vel *Af því at*, quod in versione expressum est. Altera Librorum valet nam, et in re ipsa peccat. Simplicissimum foret *þó at*, tametsi, legere.

100) Honesta phrasid *At gánga með einom* pro alioqui nubere. *Svarfæla-Saga* de nuptiis Skidii et Yngvildæ Pulchrigenæ: *Þeir vekia þetta mál við Yngvildi hvert hon vill gánga með Skida; i. g. Illi (Liolfus Pontifex et suus dispensator Skidius) de hac re compellant Yngvildam, an velit ambulare cum Skidio (?: cum eo nuptias inire)? Ita et *Samgánger* et *Samfarir hióna* apud Priscos tralatitium est. Ceterum regina simpliciter negat, se nuptias inire velle, deinde specialiter refert negationem ad connubium cum Atalo.*

101) Scil. quod Brynhilda auctor necis fuerat mariti Sigurdi et filii Sigmundi; ergo, ut cre-

dere plausibile est, odium concepit regina in fratrem Brynhildæ, quantumvis innocentem in ea re.

102) In his duabus lineis svavis continetur conjugii descriptio poetica.

103) Hic versus integer est ex persona Grimhildæ reginæ.

104) Vel tanquam, quasi res a nobis orta sit; nimirum Sigurdi nex ab ipsa regina Grimhildæ, per oblatam illi potionem oblivionis, quapropter ille fidem sponsæ suæ Brynhildæ datam violavit; consule *Volf. sagam* Cap. XXXV. pag. 65 et 66 ab initio.

Sva skalev láta
Sem peir lifi bápir
SIGVEPR ok SIGMUNDR 105)
Ef þú sono fæpir.

XXIX.

106) Máka ek GRÍMHILDVR
Glavmi bella 107)
Ne víg-rifins 108)
Vánir telia.
Síz SIGVEPRAR
2) Sárla 109) drvcko
Hræ-gífr þ) hvginna 110)
Hiart-blóþ saman.

XXX.

Þann hefi ek allra
Ætt-gavfgaſtan

*Ita animum inducas,
Quasi vivantambo
SIGURDUS et SIGMUNDUS 105),
Si tu filios progeneras.*

XXIX.

106) *Nequeo, GRIMHILDA!
Hilaritate potiri (frui) 107),
Neque rei bellicæ gloriâ eminentis 108)
Recuperanda spem fovere,
Postquam SIGURDI
Acerbè (avidè) 109) potarunt
Carnivora monstra, corvus 110),
Cordis sanguinem simul.*

XXX.

*Istum ego omnium
[Stemmata] generosissimum*

Fylki

2) *Sárlaú*, S. monstrum vocabuli, ex errore scribæ sine dubio. Forte in ejus exscripto fuerat *Sárlang*, vulgærum liquorem, vel etiam *Sárláun*, pro *Sárlá*, legendum fuerit, eodem sensu. *Lá* in *Edda Snorr.* est maris vocabulum, cognatum, ut autumamus, precedenti.

þ) Fortè, ok *huginn*, et corvus; nihil tamen mutare voluimus, nam alterum potest esse figura *Asyndeton*, alias in hac *Oda* obvia. *Hugin*, uno *n*, S. quod est neutr. plurale, et sonat: cordata, provida; lætio haud sanè adspèranda.

105) Sane quam callidè regina filiz promittit hac in prole ex *Astalo* speranda.

106) Hæc *Gudruna* regina loquitur e sua ipsius persona.

107) Respice ad *Gloss. Tom. I.* sub verbo *Ek belli*, atque ibi adnotata a *G. Magnæo* et *G. Pauli*.

108) *Sigurdi* nimirum, et sanè quam aptè et me-

ritè hoc epitheton ad tantum heroem applicatur. Adspice *Rifni* et *Vigriſni* in *Gloss. Tom. I.* hujus *Eddæ*.

109) *Acerbè* ad animum reginæ *Gudrunæ*; *Avidè* verò adpositè ad rem ipsam; et ita Dani applicant voculam *Sæare*.

110) Respice varietates lætionem sub lit *þ*.

Fylki fvndit
 Ok framarf æ) necqvi 111),
 112) Hanñ skaltv eiga
 Vnz pik aldr a) vþr 113),
 Ver-lavs vera 114)
 Nema þú yilir penna.

XXXI.

Þ) Hirpa þú biópa
 Bavlva fvllar
 Þrá-giarnliga
 Þær kindir 115) mér.

Regem invení
Et quibusdam rebus præstantissi-
_____ mum 111):
 112) *Eum faxo obtineas [virum]*
Usque dum ætas te vincat 113),
Mariti expers (sis) 117)
Nisi hunc velis.

XXXI.

Nolis offerre (obtrudere)
Malis repletum
Obstinata lubricine
Id genus 115) mihi:

Han

a) *Necqvi*, ambo Libri, qui est Ablativus Pronominis antiqui *Necqver*, aliquis, quidam, et hic in Adverbium transit; conf. J. Olavium in Gloss. suæ Diatrib. voce *Hve, hvi*.

a) Ita nobis restituere visum est pro insolenti lectioe in verbo *Vþar*, quod uterque Liber exhibet, et habere deberet eundem sensum. Non tamen omnino negamus eam flexionem verbi utcunque ex analogia defendi posse, nam aliundè prorsus nequit.

b) *Hyrþa*, per *y*, S. ut prius var. X. ad vers. XXVIII.

111) Langvere videtur oratio ob voculam istam *Necqvi*, que per se nonnihil, atque adeò parum significat; unde non tenuis suspicio nobis est, Poëtam ab initio dixisse: *Framarf mikle*, multò præst., si non — *öþo*, ad omnia præst.

112) Dubium non est, quin hæc quatuor lineæ ultimæ tribuendæ sint personæ *Grimhildæ* reginæ. De quatuor prioribus ambigi potest, eine an filie sint adscribendæ. Nos in re dubia ad prius inclinamus opinione nostra, ut adeò *Grimhilda* hic de *Attalo* loquatur,

non *Guðruna* de *Sigurdo* suo. Conf. notam proximè præcedentem.

113) Ornatè pro *Quamdiu vivis*.

114) Comminatio juvenule mulieri ingrata, saltem ex opinione *Grimhildæ*.

115) *Guðruna*, cujus personæ in hoc et sequenti loquitur, hic adhibet pluralem, amplificationis et invidiæ ergo; cum tamen solum *Attalum* regem sine dubio intelligat. *Alfa-kind* in carminibus *Hallmundi Saxicolæ* obvium est in *Grettis-saga* de nece ejusdem *Hallmundi*, inò et *Kindá*, *Kynd* in *Edda* nostræ Tom.

Han myn e) GUNNAR
 Grandi beita 116)
 Ok or HAVGNA
 Hiatta flita.

*Ille GUNNARI
 Cladem intendet (insevet) 116)
 Atque HÖGNIO
 Cor excerpit.*

XXXII.

Mvncap ek d) létta
 Apr lífs - hvatan
 Egg-leiks e) hvötyd 117).
 Aldri f) nemik g).

*Ego non cessabo
 Priusquam vegeto
 Acierum ludi exasperatoxi inconto-
 ri 117)
 Ætatem demam.*

XXXIII.

Grátandi GRÍMHILDVR
 Greip vid ordi
 Er byrom sínom

*Lacrymans GRIMHILDA
 Verbum id arripuit,
 Quò filiis suis*

Baviva

c) *Gunnar*, Membr. adspiratione inutiliter inflata.

d) Ita posuimus, necessitate et ratione adducti, nam in S. est *Latia*, quod sonat Retar-
 dabo, alios scil. Sed in Membr. *Latia*, quod nihil valet.

e) *Hvatann*, ac. ludò acrem, S. quæ lectio hæc est improbanda.

f) *Nemik*, ambo Libri, Imperfecto Subjunctivi, pro quo alterum, ut aptius, substi-
 tuimus.

g) Hæ quatuor lineæ unum sibi versum constituunt in S. neque planè abluðit Membr.

Tom. I. et quidem Oda *Hynalo-Liðom* vers.
 XXX. lin. 6 et XXXIII. lin. 4. Evolvendum
 est Glossarium istius Tomi, itidem ut J. Ola-
 vii, magni Philologi, Glossarium suæ Dia-
 tribes.

116) Nimirum tenuiter et universaliter hic de nece
 Gunnæis regina vates hic loquitur, sed tantò
 plenius et significantius in sequ. de nece Hög-

nii fratris ejus, quod etiam vaticinium illius
 res ipsa eventu comprobavit. Vide Prolo-
 gium prossaicum Oduæ *Gunnars-Slagr*, sub
 Titulo *Dráp Niflunga*, et utramque Odam ra-
 gis Attali paulò inferius.

117) Attalo regi nimirum, quod etiam promis-
 sum regina fideliter explevit; respice Odas
 Attalinas.

Baviva h) vætti 118)
Ok mavgvym 119) sínom
Meina stórra.

XXXIV.

Lönd géf ek enn þér
i) Lýða sinni 120)
VINBIÖRG, VALBIÖRG 121)
Ef þú vill þiggja.
k) Eigdv ym aldr þat
Ok l) yni 122) dóttir.

Mala expectanda declaraverat 118),
Atque cognatis 119) suis
Noxas ingentes.

XXXIV.

Terras porro do tibi,
Populorum comitatum 120),
VINBIÖRG, VALBIÖRG 121).
Si vis accipere,
Ea per atatem tene
Et adquiesce 122) filia!

XXXV.

- h) *Vætti*, S. lectio nullius pretii hoc loco, etsi verbum *at vala*, "curare, administrare rem hoc vel illo modo, per se probum sit.
- i) *Lýða*, per *t* grave, S. non prorsus damnandum. Ita enim *Lid*, an *ltd*, pro *Libd*, carmen, invenitur apud Priscos.
- k) *Eig þú*, divisim, S. paullò durius alterò; saltem hoc loco.
- l) *Unn*, ama, S. sc. vel dona ipsa, vel Attalum, vel mc. Mox *Dóttor* in Dandi casu h. l. perperam, Id.

118) Sc. Gudruna eorum soror. *Vætti* sanè quam elegans est in hoc sensu, item ut illud alterum simplicius *Vætti*, quod legere est in *Hardar Saga* et *Holmveria* his verbis: *Ek vætti þer settinni, en heiti eigi*, i. e. Do tibi spem reconciliationis, at non (in totum) spondeo. Aliter tamen hunc locum accipere licerit, et quidem simplicius, quod sermonem adinet, hoc modo: Quoniam filiis suis mala sperabat &c.

119) Pleonasmus et repetitio sanè quam mulieris et familiaris auctori nostro, neque id sine gratia.

120) In his duabus lineis est figura Hendiadys, rei augendæ gratia, pro simplici *Lönd ok þyfi vel Fölk-lönd*. Incertum autem est, num ser-

mo hic sit de terris Atrali regis, an potius de terris a Sigurdo relictis, quas probabiliter occupaverant ejus occisores et eorum mater Grimhilda; ad hanc posteriorem opinionem magis inclinamus.

121) Hæc nomina propria ad verbum ex nostro sermone exponimus per petras (an arces?) vineti, petras (arces) stragis; unde fortasse concludere potuerint Geographi, ubi hæc ignota loca sita fuerint. *Berg*. Lat. Berga, in plusculis urbium nominibus apud Germanos, usitatum est, ex gr. *Amberg*, *Heidelberg* &c.

122) *Un* pro *Un*, ornate, quemadmodum *Vaki þú*, pro *Vak þú* l. *vakna þú*, sæpè in veteris monumentis, e. gr. in *Gróagaldr* hujus Eddæ vers. I. *Vaki þú Gróa*, *Vaki þú gþ kona*;

XXXV.

XXXV.

Pann myn ek kíofa
 Af konóngom
 Ok þó af níþiom 123)
 Nayþig hafa.
 Verþr eigi mér-
 Verr at yndi
 Ne þaví bræþra 124)
 At þura skíóli.

*Eum quidem eligam
 De regibus [maritum],
 Et tamen, cognatorum auspiciis 123),
 Invita obtinebo:
 Non [autem] existet mihi
 Maritus delicio,
 Neque fratrum clades 124)
 Filiali presidio.*

XXXVI.

XXXVI.

125) Senn var á hefti
 Hverr drengi litinn.
 En víf *Valnefk* 126)

125) *Statim in equo
 Vir quisque conspectus erat,
 Femina autem Gallicæ 126)*

Haft

kona; et in *Gratto-saung*: *Vaki þú Froþi*, bis numeró; uti et in *Egilsfaga* de cæde Bardi Aleyensis: *Gáangi þá eptir þeim* (quod tamen exemplum fortasse nonnihil claudicat), atque in *Nialsfaga*, satis sincerè, Cap. XC. pag. 137, verba Erici Comitis ad Karium: *Segi þeim (Njálssonum)*, pro *Seg þá*.

123) Per *Níþia* intelligit matrem ac fratres, qui eam pro *Attralo* rege ambiebant.

124) De qua antea vaticinata est, vers. XXXI. lin. 5 et seqq. *Þura skíól* quod adinet, respice ad vers. XXVIII. lin. 5 usque ad finem.

125) In hoc et sequenti versu regnat polylogia muliebris, non sanè illepidi.

126) *Valnefk*, pro *Völfsk*, sicut supra *Grimhíll* *hildv* *Gotnefk kona*, pro *Gautfsk kona*, vers. XVI. lin. 1 et 2. Atqui hæ mulieres sine dubio erant Germanæ, unde notatu dignum et advertendum est, quod auctor iis tale no-

men gentilium vel patronymicum adscribit. Phil. Cluverius in Geographiæ sua vetere sub *Celtarum* nomine comprehendit Hispanos, Gallos et partim Germanos, atq; *Celtarum* primaria et propria sedes fuit sine dubio in Gallia. Fortassis autem quidam eorum inter emigrandum resederint in Germania. Consule sane modò laudatum *Geographum* Lib. II. Cap. XIII. pag. 122 et 123, ubi de incolis Gallie s. Celtis loquitur: In Germaniam, ait, autem alii (Gallorum s. *Celtarum*) inveni, ingentem tractum a Rheno ad Vistulam usque fontis obsederunt. Jam verò non insolens est prisicis Pœtis totam regionem I. rotum populum ab una parte terræ I. ab una natione denotare, quemadmodum *Þrandir* pro omnibus Norvegis, uti et *Rovmar*, item quoque *Fistar*, pro universo populo Danico, positi inveniuntur.

Hafit 127) i m) vagna.
 Vér siö daga
 Svalt land 128) riþom.
 En apra siö
 Vnnir n) knþpom 129 a).
 Enn ina þriþio siö 129 b)
 Þvrt 130) land stigom.

XXXVII.

o) Þar hliþ- verþir
 p) Hárrar borgar
 Grind vpp lvkó
 Apr i garþ riþom.

Sublatæ 127) in curvus:
 Nos septem dies
 Frigidam terram 128) pervelli sumus,
 At alios septem
 Undas fleximus 129 a)
 Septem verò tertios 129 b)
 Aridam 130) tellurem permeavimus.

XXXVII.

Ibi custodes portarum
 Celsæ urbis (arcis)
 Forem recluserunt,
 Antequam in aream [palatii] equis
 penetraremus.

XXXVIII.

- m) *Vángr*, Id. ex erronea litterarum transpositione, quæ et alibi in similibus evenit.
 n) *Knþpom*, uterque Liber, per *i*, cum tamen fortè existant, qui mallent *Knþom*, vel *Knydom*, per *y*. At propiore lectione stat *Hannri knþi* in *Hymis-quida* vers. XXIII. lin. 5 sequ.; confer Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ sub hoc verbo.
 o) Has quatuor lines uno versu separato comprehendit S. quod et ferè necessarium videtur, nisi ex subtextantur versui precedenti.
 p) *Hárrar*, per unum *r* in medio, Uterque, quod sequi non curavimus, nam usus contrá stat.

127) Auðor facillè dicere poterat *Hafn*, vulgatè, sed alteram terminationem magis ornatam putavit. Conf. vers. XII. lin. 2. var. e.
 128) Visum montanum fortasse.

129 a) Ita de Angve Midgardensi famoso *Völsuþá* in versu, qui incipit *Hrymr ekr austan: Ormr knyr unnir*, per *y*, secundum lectionem utriusque nostri Codicis eo loco; interea confer varietatem lectionis.

129 b) Verba Gudrunæ in *Völsunga-saga* de hoc

itinere: *Þeir — fóru fóra daga á heftum, en adra fóra á skipum, ok ina þridiu fóra enu landveg*. Ubi observandum est, quod at *fara landveg* in hoc loco ponitur pro non admodum evidente dictione apud Nostrum at *stige þvrt land*.

130) Þerr epitheton telluris perpetuum, de quo consulerè ne pigeat J. Olavium in Gloss. Diatrib. suæ sub voce *Förd*. *Þurlendi*, terra arida l. sicca, in Bibliis nostris notum est.

XXXVIII.

- 131) Vakti mik ATTLI.
En ek vera pöttvinn 132)
Fvll illz hvgar 133)
At frændr dafpa 134).
135) Sva mik nýliga
Nornir vekia
Vil-sinnis spá 136)
Vildi at ek répa.

XXXIX.

- ?) Hygda ek þik GVDRÚN
GIÚKA-dóttir
137) Læ-blöndnom *) hiðr
Leggia mik í gögnom.

XXXVIII.

- 131) *Somno me excitavit ATTALUS*
Videbar autem mihi esse 132)
Plena agritudine animi 133)
Post (ob) consanguineos mortuos 134):
135) *Sic me modò*
Parca de somno suscitant;
Animo grata (benevolâ) vaticinatio-
ne 136)
Vellem ego potiri.

XXXIX.

- Existimavi te, GUDRUNA*
GJUKII filia!
137) *Fraudulento (pestifero) gladiò*
Transfigere me.

XL.

?) Hic versus quatuor solum lineis constat in S. a quo non recedimus, propter circumstantias rei ante et post.

*) *Hærr*, S.; malè illud duplum *r*, nam *Hjðrr* revera est nominandi casus; neque multò meliùs illud *o* pro *ü*.

131) Non possumus pro certo discernere, num hic aliqua sit lacuna de iis, que ad pompam nuptialem regis Attalii et Gudruna spectant; magis tamen eò inclinamus, ut putemus hic nullam esse lacunam; noscimus enim singularem Auctoris breviter, ubi ei libet brevi esse.

132) In somnis fortasse, quasi de cæde fratrum somniaverit, nondum enim casus videntur subsequenti, cum Attalus recitar somnia modò subsequenti. Conf. *Volf. Sagam* Cap. XVII. et Cap. XVI. sub finem, unde adparet, ea somnia non multo post oblata esse post nuptias regis cum Gudruna.

133) Consule, quod hanc dictionem adinet, supra de Högnio vers. IX. lin. a et 3: *Sinni einu Træþr göþr hvgar.*

134) Conf. paulò ante notam sub n. 132.

135) Hæc narrat ex persona regis, *Sva mik &c.* sic, ut in sequentibus aperiam, ait.

136) Nempe abs te, vel tua. Et illud *Répa* in lin. sequ. potest simpliciter verti, Obtinere; sicut *At Styra gefa*, bona fortunâ uti, vel bonam fortunam adipisci, et *Styra iðo vepri*, mala tempestate uti, maiam tempestatem nancisci.

137) De *Læ* pro sanguine sumto consulendus J. Olavius in Gloss. Distrib. 202, sub voce *Lá*.

XL.

Þat er fvr eldi
 Er járn r) dreyma 138).
 Fvr dyl ok s) vil
 Drófar reipi 139).
 Mvn ek þik víþ bölví
 Brenna 140) gánga
 Lákna ok lækna
 Þótt mér leipr sér 141).

XLI.

Hvgða ek hér í túni
 Teina fallna

XL.

*Ignem portendit,
 Cum ferra in somno adparent 138),
 Fastum et voluptatem
 Mulieris ira 139):
 Ego tibi adversus malum (morbum)
 Cauterium 140) adplicabo,
 Leniam [id] et inedebor,
 Etsi mihi invisus sis 141).*

XLI.

*Existimavi hic in horto
 Stolones decidisse,*

Þá

r) Ita Uterque, nisi S. per i vitiosè effert.

s) Vil, per f grave, Id. quod notat qverimonia. super sua conditione, et hinc alienum est.

138) In ambiguo est, num *Járn* sit Accusandi casus, et subaudiendum sit *Menn*, mutatis mutandis in versione, quæ acceptio non nimium placet; an verò potius *Járn* sit Nominativus plur. quod usqis gratum et rarum, conferendum cum hoc Thorleivi Sagacis (*Spaka*) de Hallfredo *Vandradafkáld* in hujus Historia Membr. Opt. *Sá madr' dreymir mik jafnan*, Is homo usque mihi in somnis adparet. De vafritie autem hujus interpretationi consule infra not. 157.

139) Vols. saga *Drófar reipi* et *Vil* ignorat, et præfert tantum: *Dal þessi, er þá atlar þik öllum frenvi*; ante autem *Dal* suplendum est *Fyrí*, et sensus fuerit: Somnium portendit cum fastum tuum, quæ te omnibus præstantiorem esse existimas. Björnerus in sua ver-

sione vocum *Dal þessi*, et in connexu earum cum proximè sequentibus, turpiter hallucinatur, quæ talis est: Secretò habendum hæc visionem, siquidem aliis præstantior vellet haberi. *Vil* in priori lin. quod adtinet, evolvi potest Gloss. Tom. I. hujus Eddæ. item ut *Dal*.

140) Usum ignis ad medicinam exteriorem Veteres frequentasse notum est.

141) De animi aversatione Gudrunæ ab Atalo marito suo ita Vols. saga. Cap. XLI. in fine: *Aldrei giórdi hugr hennar víð honum hlæia ok með litli blíða var þeirra samvísta*, i. e. Nunquam animus reginæ erga eum risit, et cum tenui benevolentia erit eorum societas conjugalís. In verbis Auðloris nostri adverte audacem reginæ *þáþýstas*.

Dá er ek vildigak 142)
 Vaxna ϵ) láta 143).
 144) Rifnir með rótom
 Roþnir μ) i blópi.
 Bornir á becki 145)
 Bepit mik at α) tyggva.

Quos ego volueram 142)
Facere ut crescerent 143);
 144) *Evulsi [erant] radicitus,*
Rubefacti in sanguine,
Lati in sedilia 145),
Fussum, me mandere.

XLII.

Hvgða ek mér af hendi
 Havka γ) flúga
 Brápa-lavfa 146)
 Bavl-ranna til 147).

XLII.

Existimavi mihi de brachio
Accipitres avolare
Escarum exsortes 146)
Ad testa calamitosa 147):

Hiörto

- 1) *Látta*, in Particip. pass. S. ad rem et dictionem sanè eleganter, non item ad svavitatem poëscos et elocutionis, propter illud *na* in voce præcedente.
 2) *Með blópi*, cum sanguine, S. durius altero ad enuntiationem.
 3) Ita Membr. svavius et in ore plenius altero *Tigga* in S. quod et sine dubio litera $\dot{z}$ in priore syllaba.
 4) Ita Membr. non vulgatum *Flúga*, neque audemus damnare, etsi insolens sit. Ita et quidam dicunt *Súga*, pro *Sitga*, sugere, ab *Syg*, imperf. *Saug*, quemadmodum *Flyg*, *flang*. Sed *Fleng*, S. scriptura sibi in similibus solenni.

142) Ter numerò hic repetitur pronomen personale *Ek*, ego, adfectuùs exprimendi gratia, in hisce, *Ek vildi-g-ak*.

143) *Volf*, *saga* aliquanto minus dicit, etsi eleganter, quod ad ultimum *Skedia*, hisce verbis: *Ok vilda ek aldrei skedia*, atque nunquam (eos) ledere, (iis) noxam adferre, volui.

144) Transicio inopina, et sine omni necessitate poetica ab Accusandi casu ad Nominandi c.

145) J. e. per metonymiam quandam, in mensas, ex *Odis Artalinis*, ubi hoc somnium impletur.

146) *Vöru Braudlausfir* in *Volf. saga* Björneri, ex ejus interpretatione, Jejunos, neutiquam è genio Sermonis prisçi.

147) *Föru til heljar*, ad orcum I. Hecatón abierunt. *Volf. Saga*, qui etiam sensus sine dubio alteri lectiõni subest.

Hiörto hvgða ek þeirra
 Vip hvnáng (vggin 148)
 Sorg-móps sefa 149)
 z) Sollin blópi.

XLIII.

Hvgða ek mér af hendi
 Hvelpa losna 150)
 Glavms 151) andvana.
 Þ) Gvlli bápir.
 Hold hvgða ek þeirra
 At hræom orpit.
 æ) Navþigra 152) ná
 a) Nýta ek skyldak.

Corda eorum autumavi
Cum melle commanducata 148),
Dolore animi defessus 149),
Tumefacta (inflata) sanguine.

XLIII.

Existimavi mihi de manu
Catulos elabi 150),
[Et] quod lascivia 151) destituti
Ejularent ambo:
Corpus eorum opinabar
In cadavera versum;
Nolentium 152) corpore exanimi
Vescendum mihi erat.

XLIV.

- z) *Sollin*, duplo *s*, in masc. Sing. S. pravé.
 Þ) *Gulli* (*gulli*), uterque Liber, pro *Gylli*, at verbo *At gilla*.
 æ) *Náþigra*, insolenter uterque Lib. Posset quoque conjici *Navþigr á ná*, Invitus eden-
 dæ carnis humanæ.
 a) Sic Uterque, non verò *Nýta*, quod tralatitium est eodem sensu.

148) *Blendod*, melle condita, ex versione Blö-
 neri, *Volf. saga*.

149) Hoc ad Attalum ipsum referendum est.

150) *Síðan þótti mér sem hvölpur sagrir lægi fy-
 riv mér, ok gullu víð hátt. ok át ek hræ þeirra*
at minnum óvilja; i. e. Dein opinabar, quod
 catuli belluli cubarent coram me, et elata
 voce latrarent; eorumque cadavera comedi,

invito me. Ita hoc, aliquid diversè, narrat
Volf. saga.

151) *Glavmr* propriè streperus lusus et hilaris-
 tas, pro quibus alterum illud in versione
 posuimus, ut blandis catellis aptum.

152) Hypallage, pro *Siálfr navþigr*, ipse nolens
 aut invitus. Conf. variet. lect. apud nos
 item notam 149.

XLIV.

- 153) Þar mvno seggir
Vm fasing dæma 154)
Ok hvítunga 155)
Havfði b) nema.
Þeir mvno feigir
Fára náttu 156)
Fvr dag litlo,
c) Drótt vm bergia 157).

XLIV.

- 153) *Ibi viri*
De cubili ferent iudicium 154),
Et albicoribus 155)
Capita dement:
Ii mortj erunt obnoxii
Intra paucas noctes (elapsas)
Paulò ante diluculum,
Aulicorum coctus gustabit 157).

XLV.

- b) *Nema*, Ambo Codd. eodem sensu, at minus concinnè, propter consonantiam in *Dama* et *Nema*.
c) *Dróttom*, una voce, aul. coetibus, S. et Membr. vix rectè, nisi *Bergia* actiue sumi possit pro cibare, quem tamen usum hujus verbi ignoramus.

153) Hic totus versus est ex Gndrunæ persona, somnia mariti interpretantis, neque id in bonam partem hoc loco.

154) Filiorum mortuorum scil., etsi locus sit obscurus. Vel *vm feing dæma* esse possit, Ante eum lectum sermones conferent l. de liberabunt (de cæde filiorum tuorum).

155) Hæc versio videtur simplicissima, nam nihil impedit, quin eo colore crinium etc. pueri illi fuerint. Alias tamen licuerit *Hvítunga* de personis illustribus, nempe hisce ipsis pueris regis, accipere.

156) Ita in *Helga-Quida Haddängia-skata*: *Sá kemr fylkir Fárra náttu*. De tempore, quo Gudruna suos et Attali filios communes in-

terfecit, ita *Volf. saga*: *Um qvöldit tök hon sono þeirra Atla kungs, er þeir léto við stoði — hon soavar, bana skal yckr báðum — sídan skar hön þá á hálti*, i. e. Vespere filios ex Attalo susceptosprehendit, ad spondam lusitantes. — Ea respondit: certum est vos ambo necare. — Deinde ea illos jugulavit. Cap. XVII. pag. 102.

157) Vafre eam coenam ad aulicos generaliter refert, cum tamen sine dubio solum Attalum in suo animo intelligat; neque minus callidè priuam somnium ejus in bonam partem interpretatur, vers. XV. superius, quò nimirum celet propositum suum, fortasse jam hoc tempore captum, maritum quocunque pacto occidendi.

XIV.

d) Lega ek sþan 158)
 Ne sofa vildak
 Þrá-giarn i kavri.
 Þat mun ek giörva 159).

XV.

*Cubo postea 158),
 (Nec dormire vellem)
 Obstinatus in grabato perpetuo,
 Ita sanè agam 159).*

d) *Lega*, Uterque, ignotum verbum, quod tamen quadamtenus fulcit cognatum *Leg*, cubile, et analogia *Ek sanga*, ab *Sang*, lectus. Facile potuerat dicere *Ligg ek sþan*, aut *Liggia mun ek sþan*.

158) Nempe post eadem filiorum et cenam ex eorum cordibus.

159) Bene, et ex usu prisco, per hoc, þat mun ek giörva, exprimitur firma et plena propositi destinatio.

QVIPA

GVÞRÚNAR

GIÚKADÓTTIR

IN ÞRÍJA.

GUDRÚNAR QVIDA
EN ÞRIDIA.

[INNGÁNGR.]

a) **H**ERKIA hét b) ambótt ATLA.
hon hafði verið c) frilla hans. Hon
fagdi d) ATLA at hon hefði séð ÞÍÓ-
ÞREK ok GUDRÚNO bæði saman 1).
ATLI var þá all-ókátr. Þá qvað
GUDRÚN.

ÓÐA GUDRUNÆ
TERTIA.

[INTRODUCTIO.]

HERKIA *dicta est* famula ATTALI;
ea fuerat ejus concubina. Indicabat
autem ATTALO, quod vidisset THEO-
DORICUM et GUDRUNAM ambo unâ 1).
Tunc ATTALUS erat oppidò quam tri-
stis. GUDRUNA verò cecinit:

I.

- a) Cap. 2: Capitulum prætexunt Membr. et L. sive codex Luxdorphianus, possessio dein Submii, viri perillustis. At nulla inscriptio visitur in S. prius quam post prossim.
- b) Ita omnes Libri, per *tt.* In priore Tomo, et in *Helga-Qyida II.* hujus Tomi, videre est scriptionem vocis per unum : in fine. Atqui usus nostræ præsentî scriptioni adstipulatur.
- c) Ita *Frilla*, per duplum *l*, omnes Lib. non *Fridla*, ad originem vocis propius, quod aliquotiens præfert *Landnáma-bók*, quemadmodum et *Midli*, pro *Milli*, inter, elucubrata a Viro summè venerabili Dr. Johanne Finnæo, Episcopo Skalholtino in Islandia.
- d) *Atla*, ignorat S. quod præter cætera indicio est, hunc librum non esse traducem Membranæ nostræ.

---

1) *Bæði saman*; *εξουθενασμος negotii amatorii, non carens gratia.

I.

Hvat er e) þer-ATLI
 2) Æ. f) BVPLA sonr
 Er þér hreygt i hvg
 Hví hlær g) þú æva.
 Hitt myndi æpra
 4) Jörlom þikkia
 At vip menn mæltir
 Ok mik fæir 3).

I.

Quid est tibi, ATTALE!
 2) *Semper, BUDLIH gnate!*
Animo tibi ægrè est,
Quid tu vides unquam?
Alterum illud potius opinor
Aulicis visum iri,
Ut cum hominibus loquerere
Atque me videres 3).

II.

- e) *Þar*, L. in contextu, 2: Quid id est; sed in varietate lectionis præfert ex aliis, ut ait, *þer*, velut Membr. et S. Si nullum aliud argumentum foret, unde concludi posset ad natales hujus Libri, hoc solum sanè opinamur sufficere; atqui plura talia adversus eos, qui arbitrantur, eum esse Membræ nostræ traducem, alibi adferre decrevimus.
- f) *Budlंगा*, L. e varietate lectionis, quod cum succedente voce constitutum, facere posset regis adpellationem. Atqui non nihil peccat in numero poetico.
- g) *Þú* hoc loco Membr. ut etiam ante verbum *hlær*, quemadmodum L. et S. sed svavius hic ad numeros poeticos Verbo subjungitur Pronomen, quemadmodum etiam fecimus.
- h) *Jörlom*, omnes Libri, rigidiusculè ad harmoniam literarum capitalium poetiçam; sed cum in sensu procedat satis, sive strictè vocem *Jörlom* accipiamus, quod et fecimus in versione, sive latè, ut *Farlar* sint homines simpliciter, quemadmodum videntur esse in *Guðrunar-Hvaur*, Oda hujus Tomi inferius, vers. ult. his verbis: *Jörlom öllum Óþal barni Snótom öllum Sorg at minni*; et modò ante in Eadem: *Hlæpir er Jarlar Eiki-kúfínn*, ubi *Farlar* in ambiguo positi sunt, strictè an latè sint capiendi. Consule præterea Judicem Verborum *Viga-Glams-saga* sub voce *Farl*. Facile erat auctori, et quidem magis splendide in re ipsa, posuisse *Öllum*, Omnibus; sed credimus eum se minori circulo coërcere voluisse, dum alterum prætulit; atque adeò eam lectionem sequendam esse censuimus.

2) Quò vocula hæc referenda sit, num ad præcedens, *Hvat er þer*, an verò, quod probabilius arbitramur, ad lineam 3, in ambiguo situm est. Lineæ versus primæ observandum istud, *Hvat er þer*, nam ea dictio complexa hodie obsolevit; nostrates pro ea frequentant:

Hvat gengr at þér, ad verbum: Quæ res te agreditur; ad rem verò: Quod malum te premit l. angit.

3) *Mik fæir*; in tenuitate sua hæc dictio est oppido quam elegans, sicut plures aliz hujus Ode.

II. [ATLI QVAD *)],

2) Tregr mik þat GVÐRÚN
 GIÚKA dóttir 4)
 Mér i havllo 5)
 HERKIA sagði
 At k) þit ÞÍÓPREKR
 Undir þaki svæfit 6)
 Ok léttliga
 Lfni verþit 7).

III. [GVDRÚN QVAD].

Þér mvn ek allz þefs 8)
 Eipa vinna

II. [ATTALUS AIT.]

Id mihi agrè est, GUDRUNA!
GJUKII filia 4)
[Quod] in aula mihi 5)
HERKIA indicavit:
Te nempe et THEODORICUM
Sub tecto [una] dormire 6),
Atque vos lubenter
Lino [invicem] circumvolvere 7).

III. [GUDRUNA DIXIT.]

Tibi de eo omni 8)
Furamenta præstabo

9) At

*) Distinctio personarum interloquentium desideratur in omnibus Libris nostris, sed a nobis idonea de ratione illata est.

- i) Tregr, omnes Libri, non enim Tregar, magis vulgatè, nequis istam lectionem nostræ incuria imputet. Quod ad terminationem verbi hujus adtinet, consulte Odam Gudrúnar. Hvaru vers. II. lin. 3. quanquam sensus ibi alius est.
- k) Ita Membr. et L. sed it, S. quod etiam ad metri legem procedit.

- 4) *Giúka dóttir*, salvo sensu abesse poterat, sed aliquanto tamen, nostra utique opinione, adjectum magis poetice sapit, et rex reddidit uxori suæ istud verbum *Enþa fórn* in versu I. lin. 2.
- 5) *Þ havllo*, Pleonasmus Homericus, ut *ἄνθρωποιον*, toties apud istum poetam parentem. Similem pleonasmum non sine gratia habemus in hoc ipso versu lin. 6. verbis, *Undir þaki*.
- 6) *Svæfit* hic pro *lægist saman*, concumbere, tenuit et eleganter dictum, et mira simplicitate antecedens *Undir þaki*; quomodo enim rex et regina sub dño una cubarent?

- 7) Videri possit in Textu reponendum esse *Verþis* : quod unus alterum — circumvolveret; sed nihil tamen mutandum esse arbitrari sumus. Sanè magna svavitas in hisce duabus lineis est. Conferre liceat à *Sigurdar-Qvida* ultima hæc verba de Eo et Gudruna uxore sua, vers. VIII. — *Er þat Gudrun Ganga á þeþ Ok hana Sigurþr Sveigr i rípti*. Item Borgnyz verba in *Oddrúnar-Gráti* inferius de se ipsa et amasio suo: *Han varþi mý Varmri blæio Finnu vetr alla Sua hon sinu feþr leyndi*.
- 8) Scil. indicio, vel rebus a famula delatis.

9) At inom hylta
Helga 10) steini
At ek víp þjóðmar 11)
Þatki áttak
Er vörþr ne verr 12)
Vinna 1) knátti.

9) *Per album illum*
Sanctum 10) lapidem,
Quod ego cum viro illustri
Nihil rei habui,
Quod custos maritus-ve 12)
Efficere potuit.

IV.

Nema ek m) hálfápa 13)
Heria stilli 14)

IV.

Nisi collum amplexabar 13)
Populorum moderatori 14),

Jöfvr.

- l) *Knáttac*, S. cujus verbi explicationem, textui congruam, optaremus sanè a librario, si viveret.
- m) *Hallápa*, S. *Halladi*, L. ex varietate; terminatio verborum utrobique recta est, sed nullus inde sensus existit. *At halla*, simpliciter est inclinare, declinare. Litera *f* et *l* facile in Membranis ex earum pinctione confundi possunt.

- 9) Regina pro se pollicetur Indicium Dei sic dicitur ICris mediæ ævi; nostra Lingvâ actus ille vocatus fuit *Ketil-fång*, ð: ex verbo: Comprehensio cacabi; ð: re autem: Inmissio manûs in lebetem aquæ ferventis, ad instillendum e fundo ejus aliquod minutum ibi jacens. Consule versum VIII inferius per totum.
- 10) Hoc *Helga* benè additum est ad hujus actûs ceremoniam amplificandam et commendandam. Conf. versum modò ante citatum, lin. 7 et 8.
- 11) In ambiguo cubat, quid iste þjóðmar sibi velit, et en proprium sit nomen, ut petilluris; Suhmius videtur statuere in margine libri sui S., ubi adscripsit *Theodemir*; sed nostra opinio eò vergit, ut appellativè sit sumendum; respice *Hyndlo - lið* in Tom. I.

vers. III. lin. 3. not. 7; quando þjóþ in hac voce amplificationi serviret, ut alias facit.

- 12) In re ambigua visum est istud, in contextu subobscurum, *Vörþr*, capere pro adposito ad sequens *Verr*. Mariti sanè defensionem aut presidium utique præbent suis uxoribus. Frigidiusculum foret, nostra opinione, Sactilem s. Anticum intelligere. Notum autem est *Verr*, et de viro simpliciter, et de marito, accipi in sermone poetico.
- 13) Conf. hæc e *Gudfrnar-Quida Imar* Legdo *mnun vid gyón Sém þá hálfáþir Heilan stilli*.
- 14) *Heria stilli*, hæc est regis, sive mavelis, ducis bellici, appellatio plena, rarò tamen obvia. Altera, *Stilli* simpliciter, elliptica est, sed in usu tralatitica.

Jöfvr *n*) óneifinn
 Eino sinni.
 Aprar vóro
 o) Ocrar spekiör 15)
 Er víþ hörmvg 16) tvav
 Hoigom at rúnom 17).

Regi sanè honorando,
Unica vice:
Alia erant nostra
Speculationes (cogitationes) 15),
Ubi nos duo moesti 16)
Descendebamus ad colloquia 17).

v.

Hér kom ÞÍÓÞREKR
 Mep *p*) Þríá tigi.
 Lifa Þeir *q*) né einir 18)

v.

Huc venit THEODORICUS
Cum triginta [viris],
Ne unus quidem super est 18)

Þriggia

- n*) *Oneifinn*, omnes Lib. De terminatione hac in Accusandi casu poterit disputari, que etiam eadem foret in Nominandi casu, sed insolenter. *Oneifinn* habemus in *Helga-Quida* Ima, qui casus est ab Nominativo *Oneifi*, vel magis dilucidè *Ohneifi*, et in eadem Oda, *konu Oneifa*, in Accusativo plurali, qui sanè postularet Nominativum *Oneifs*, non autem *Oneifinn*; atque adeo duplex fuit olim terminatio hujus Adjectivi.
- o*) *Crar*, tantum, sine sensu, Membr. et L., in quarum hoc errore videre est fidem librariorum, nam facile poterant substituere quod in textu est.
- p*) Ita L. plenis literis ac divisim, sed per numerum Romanum XXX. Membr. et S.
- q*) *Enn*, L. in margine, falsò et improbè.

- 15) Vel, si mávis *Spekiör* per Sermones, m. m. exponere. Neutra significatio sua caret probabilitate, quod in Indice Verborum aliquando ostendetur.
- 16) Vel fortasse, magis presse ad vocem *Hörmv*, de ærumna, non præcisè de moerore, sumtam: Calamitosi l. ærumnosi, quod et adprimè quadrat in reginam et regem Theodoricum, ut post videmus.
- 17) Componere libet è *Sigurdar-Quida* última, et quidem vaticinio Brynhildis de Amoribus Gunnaris regis et Oddrúnæ principis, Attrali

sororis: *It munnþ líta A lavn saman. Item ex Oddrúnar-gráti inferius: Hnecaþ ek af því Tí hialpar þér &c.*

- 18) Consule introductionem prosaicam in *Gudrunar-Quida* Ildam. Ex Historia autem regis Theodorici s. *Vilkina-saga* constat, eum multò plures homines in bellicis expeditionibus cum Attralo rege perdidisse. Et in hisce verbis regina tacitè imputat regi ingratitude nem erga Theodoricum. Respice ad N. 16 præced.

Þriggia r) tego manna.

s) Hrínfsto mik at bráþrom 19)

Ok at *) bryniþom

Hrínfsto mik öllum

t) Höfuþ-niþiom 20).

Ex iis tribus vivorum decadibus.

Cinge me fratribus 19)

Atque loricateis,

Cinge me omnibus

Cognatis primariis 20).

VI.

a) Sentu at SAXA 21)

Svnn-manna x) gram.

VI.

Arcesse SAXONUM 21),

Australium hominum, principem,

Han

r) *Tego*, Omnes, et rectè, quamvis rarè. Mirè variat in Libris antiquis hujus vocis scriptura; legitur enim *Tugr*, quod maximè vulgatum, *Togr*, *Tavgr*, *Tygr*, *Tigr*, et *Tegr*, quod ultimun amat *Grágás*, et id omnium proximè accedit ad originationem. Et advertenda hic terminatio Genit. plur. *Tego* pro *Tega*, quæ sanè quam rara est.

s) Sic Omnes, per c in medio, pro g; vulgatum foret *Hringdu*; literæ verò g et k, propter cognitionem suam, libenter inter se permutantur.

*) *Brycþom*, S. miro lapsu, et monstròse.

t) *A höfuþ-niþiom*, Omnes, et in Membrana quidem istud á conglutinatur sequenti voci; videtur autem ibi intrusum esse ab interpolatore aliquo, neque sanè dar, in hac connexionè, ullum sensum plausibilem.

u) *Sentv*, per unum n, omnes Libri, nequis nobis eam scripturam imputet.

x) *Gram*, Omnes, non enim *Grams*, quod videri possit simplicius. Præcedens vocula *At* hic posita-est, ut opinamur, pro magis usitata in tali re vocula *Epir*, atque hunc sensum in versione nostrâ sequuti sumus. In vulgus nota est phrasìs, utique in præcis monumentis nostrâtinum: *at fara at fè 1. fardum*, pro *Epir fè 1. fardum* pecora s. oves collectum ire.

19) Attali regis fratres, quicunque et si qui fuerint, necessariò hic intelligendi sunt propter versum VII. ubi regina queritur suis sibi fratres non adesse, imò nunquam post visum iri; ut adeò hinc tutò concludere liceat, hæc evenisse post eadem Niflungorum.

20) Amplificatio est prioris *Bráþrom*, et intelli-

guntur omnes Attali regis cognationes rennotiores, sive virilis sexus sive femine, quæ sine dubio regi adesse debebant in tam gravi negotio, et ob genus suum auctoritate ac dignitate spud regem præpollebant cæteris.

21) *Saxa Svnn-manna*, accepimus de incolis Saxoniz superioris; non tamen obstinatè diffitemur.

Han kann helga 22)
 Hver vellanda 23).
 24) Siav hvndroþ, manna
 I fal gengo
 Apr.) kvæn konúngs
 I ketil tæki 25).

Ille scit consecrare 22)
Cacabum ferventem 23).
 24) *Septies centum hominum*
In aulam ingressi sunt,
Ante quam regia uxor
Lebeti manum immitteret 25).

VII.

26) Kémra nú GUNNARR.
 Kalliga ek 27) HAUGNA.

VII.

26) *Nunc non adest GUNNAR,*
Non advoco 27) HÖGNIUM,
 2) *Secka*

y) *Kvæn, quan*, omnes Libri. non autem *Kven* aut *qven*, quæ magis vulgata.

mur. *Saxa* hic esse posse nomen proprium regis alicujus in Germania eo tempore, qui *Saxa* vocatus fuerit. Denique istud *Sann-manna* poterit esse adjectio poetica et pleonastica, quemadmodum Noster alias dicit in *Sigurdar-Qvida* ultima Vers. IV. *Sudrænn* de Sigurdo, præter necessitatem, verum non præter gratiam in pœsi.

- 22) Oportet adeò nescimus quas ceremonias mysticas hunc actum judiciale antecessisse; atque regem supradictum harum, præ cæteris principibus, exigè peritum fuisse, quando regina eum unicè in ea re commendat; et simul opinamur, eandem ab justitia et innocentia commendare dictum regem.
- 23) De fonte, ab natura, fervente, s. thermis, accipit Vir perillustri Suhmius in margine libri sui S. quod non inficiemur procedere posse in Sermonem nostro, et fateamur interpretationem Ejus esse acutam et doctam; alteram tamen acceptionem præferre nobis lubuit, propter expressam mentionem lebetis in hoc ipso versu lin. ult. atque etiam, multò magis, ob verba Vers. VIII. *Brá hon til botu Biörtom lefa*; nam omnes, qui fontes ferven-

tes norunt, scire necessum est, mulierem manu sua ad fundum ejusmodi fontis pertinere nequissè. Conferre liceat, pro nostra sententia, *Hymis-Qvida* in Tom. I. hujus Eddæ, vers. I. lin. 8, XIII. lin. 5, XXXIV. lin. 2.

- 24) Has quatuor lines Auctor dicit ex sua ipsius persona. Simul advertendum est studium brevitatis apud eum, quod antea honorificè notatum est ab altero nostro ad *Hymis-quidam*. Denique notanda celebritas et solennitas hujus actus judicialis, quod et nunc necessum erat, nam hic reginæ res agitur.
- 25) Conf. N. 9 superius, et a primas lines vers. VIII.
- 26) Conqueritur hic regina de fratrum jactura, ut et ante a nobis observatum est sub N. 19.
- 27) I. e. non est mihi facultas advocandi illum. Et mirè utitur regina verbo Vocandi; scilicet majorem ei cum Högni principis familiaritatem intercessisse, quam cum rege Gunnars, etsi illi ambo fratres ejus erant. Facile poterat regina dicere: *Kemra nú Haugni*, quemadmodum de Gunnare dixerat.

2) Secka ek sþan 28)
 Svafa brapr.
 Sverþi myndi HAUGNI
 Slíks harms reka 29).
 Nú verþ ek síalf fyr mik
 Synia þ) lýta 30).

VIII.

Brá hon til æ) botz
 Biðrtom löfa
 Ok hon vpp vm tók
 Jarkna-steina.
 31) Sé nú feggir
 a) Sýkn em ek orþin
 Heilaglega
 Hve síá b) hverr velli 32).

Non video posthac 28)
Svaves fratres:
Ense, opinor, HÜGNIUS
Tantum injuriam ulcisceretur 29);
Nunc memet ipsa cogor
A vitiiis 30) purgare.

VIII.

Cito ea demisit ad fundum
Volam candidam,
Atque ea sustulit
Virides lapillos:
 31) *Videte nunc, viri!*
Ego insons facta sum
Sancte quidem,
Quantumvis iste lebes ferveat 32).

IX.

- 2) *Secka (secca)*, Omnes; simplicius foret *Seka*; atqui altera scriptio videtur magis intendere sententiam.
 þ) *Ltra*, per *i* *S.* improbè, si sit nomen; fortasse verò Verbum sit, positum pro *Hlitta*, *hlita*, per *i*, quando sensus fuerit: Mihi soli necessum erit memet purgare.
 æ) *Borz*, omnes Libri, non *Borns*, quod vulgatum, at magis rigidum in elocutione. Interdum maluerunt prisca, peccare adversus legem sermonis, quam non accessere orationi suavitate. Sic etiam hodie dicitur *Vatz*, pro *Vatns*, propter gratiam in pronuntiando.
 a) *Ná em ek sícn orþin*, Nunc ego innocens f. s. *S.* *Sicu* autem, per *i*, meritò inter suspecta habemus.
 b) *Hverr*, per unum *r*, Id. malè, et confusè in Nominandi casu utique; sed tales distinctiones pauci hodie volunt observare.

28) Vel, in posterum; et adspice nostras adnotationes præcedentes sub Num. 19 et 26.
 29) Si in vivis esset nimirum; et hoc, unacum proximè sequentibus, firmat nostram sententiam, superius propositam sub Nn. modò adlegatis.
 30) I. e. illicito concubitu cum Theodorico rege, cuius insimulatio sum. Componere libet ex *Oðdrinnar-Gráti* verba obstericis ad parurientem: *Hverr hefir vífr Vams vm leitat &c.*

31) Hæc ex persona reginæ, purgationis successu exsultantis.

32) Vel hæc linea in sensu conjungenda fuerit cum lin. 5 præcedente, per figuram Hyperbaton, hoc modo: Videte, — quam (quantum) lebes iste ferveat, ut diceret regina, nihil abs se, quod ad istud purgationis instrumentum adinebat, fraudis admissum esse; et hæc acceptio est altera simplicior.

IX.

Hló þá ATLA
 Hvgv í brjósti 33)
 Er hann heilar fá
 Hendor GVÐRÚNAR.
 34) Nú skal HERKIA
 Til hvers gánga
 Sú er GYÐRÚNO
 Grandi vænti 35).

X.

36) Sá - at maþr armlict
 Hverr er þat fá - at.
 Hve þar á HERKIO
 Hendor svipnoþo 37).
 c) Leiddo þá mey
 I mýri fúla 38)
 Sva d) þá GVÐRÚN
 Sinna harma,

- c) *Leiddi*, Id. in Num. sing. 3: abduxit, Attalus rex fortasse; nisi impersonaliter capere mavelis, pro abducta est.
- d) *þá Gvdrtu*, tantum omnes Libri, non enim: *þá Gvdrtu bó* l. *hætv*, quod per poetam utique liceret, quemque sensum nos in versione adoptavimus. Facile potuit vox *Bór* l. *hætv* excidisse; nam ejus ellipsin hoc loco statuere non audemus, videtur enim ea peccare in Sermonem nostrum.

- 33) *Hló* — *hvgv í brjósti*, suaviter et splendide dictum, ut multa alia hujus Auctoris.
- 34) Rex Attalus loquitur.
- 35) Notandus usus actívus hujus Verbi, et quidem in malam partem. Consuli potest *Gvd-rúnar-Quida Ilda* superius vers. XXXIII. lin. 3 seqq. collata cum versu XXXI. lin. 5 seqq. ibid. Atqui hic Verbúm cum alio casu construitur, quam illic; utramque constructionem opinemur ad Sermonis legem procedere.
- 36) Hæc due linee rem exaggerant, quasi hic mi-

IX.

Tunc visit ATTALO
Animus in peccore 33),
Ubi illasas vidit
Manus GUDRUNÆ.
 34) *Nunc jubeo ut HERKIA*
Lebetem accedat,
Ea quæ GUDRUNÆ
Spem noxæ obtulit.

X.

36) *Nemo vidit rem miserabilem,*
Qui id non vidit,
Quantum ibi HERKIE
Manus ustulabantur 37):
Abdixerunt ergo puellam
In putidam paludem 38).
Ita GUDRUNÆ satisfactum est
De suis injuriis.

- serabilis adspæctus omnes adspæctus miserabiles exsuperarit; et hoc est unum ex artificiis Auctoris.
- 37) Nota usum improprium Verbi *at fvdna*, hic a Poeta adhibitum; si proprietatem Sermonis hodierni spectemus, dicendum fuerat *at fvdna l. brenna*, de ustione aquæ ferventis; verum fortasse illud *svipna* latius significavit olim quam hodie.
- 38) Nimirum ut in lamam viva submergenda derreretur.

ODDRÚNAR GRÁTR.

FRA
BORGNYÍO OK ODDRÚNO.

DE
BORGNYA & ODDRUNA.

a) **H**EIFREKR hét konúngr. Dóttir hans hét BORGNYÍ. VILMVNDR hét fá er var friþill hennar. Hon mátti eigi fæpa b) börn. áþr tilkom ODDRÚN ATLA systir. Hún hafði verið unnvsta GUNNARS GIÚKA-sonar x). Vm þessá fávgo er hér qveþit.

HEIDREKUS (HEDERICUS) dictus est rex; filia ejus vocabatur BORGNYA. VILMUNDUS adpellabatur ille, qui hujus erat amasius. Illa partus edere nequii, antequam adveniret ODDRUNA soror ATTALI. Hac autem fuerat amica GUNNARIS GJUKII filii i). Relatio de hac re sequenti Odá comprehenditur.

c) ODDRÚNAR - GRÁTR.

LESSUS ODDRUNÆ.

I.

I.

Heyrþa ek segia

Audivi narrari

I fav-

- a) *Heiþrekr*, Membr. clarè hoc loco, neque audemus prorsus eam lectionem damnare; nam diphthongus *ei* licitè ponitur pro *i* duro, quemadmodum ex. gr. in nominibus virorum *Þorleikr*, *Gudleikr*, *Asteikr*, in quibus illud *leikr* nihil aliud videtur sonare quam *Litr*, similis. Postea tamen eadem Membr. ordinariè scribit *Heiþrekr*, quidquid demum sonet istud *rekr* in hoc nomine. Deinde illa malè excludit *Konúngr*, pro quo L. in margine substituit *Madr*, homo, subducto altero vocabulo in contextu.
- b) *Fæpa*, tantum, S. neque improbamus. Cateri ad gemellum foetum respiciunt Libri sua lectione; conf. Vers. VII.
- c) Hic titulus abest a Membr. sed adest in L. et S.

---

1) Vide *Dráp Niflunga*, s. Introductionem in Odam *Gunnari-Slagr*.

I fagom fornóm 2)
 Hve mæR 3) vm kom
 Til morna - lanz 4).
 Engi mátti
 Fvr d) mold ofan
 HEIÐREKS dóttor
 Hiálpír 5) vinna.

*In priscis relationibus 2),
 Quo modo virgo 3) veniebat
 Ad orientalem regionem 4).
 Nemo quivít
 Super pulverulenta tellure
 HEIDREKI filia.
 Adjumenta 5) prestare.*

II.

Þat frá ODDRÚN
 ATLA systir
 At sú mæR 6) hafpi
 Miklar föttir.
 Brá hon 7) af stalli
 Stíörn - bitlopom 8)

II.

*Id fanðó inaudiit ODDRUNA
 ATTALI soror,
 Quod ea virgo 6) premeretur
 Gravibus morbis:
 Ea [igitur] 7) raptim eduxit è stabulo
 Reçtrici lupató adornatum 8),*

Ok

d) Förp, Membr. & L. i. e. tellurem simpliciter; altera lectio magis poetica est.

- 2) Hinc concludi potest, priscas illas relationes multò vetustiores fuisse Oda presentí, quæ nihilominus sanè quam sapit antiqùè.
 3) Nempe heroina hujus Poematis, Oddruna princeps.
 4) In re ambigua satis habuimus *Morna-land* pro adpellativo nomine accipere, et verba quam strictissimè exponere per id, quod in versione visitur. Prior pars foret à *Morgun*, manè, difticulum, aurora; Hic metonymicè Oriens l. orientalis plaga. *Morna*, ita foret Genitiv. plur. pro *Morgna*. Si quis tamen mavelit dictum vocabulum pro nomine proprio sumere,

ut *Mæren*, *Moravia*, intelligatur, Germanie regio, ei non multum refragabimur.

- 5) Sospitalia ad foetus emittendos. Conf. Introductionem hujus Ode.
 6) Nota *Mar* de parturiente vel puerpera. Conf. vers. VI. lin. 4. Ita Horatius in Oda ad Dianam: — Quæ laborantes uterò puellas Ter vocata audis, adimisque letho. —
 7) Observanda hic, ut ante fecimus ad fragmentum Ode *Ude Brynhildinae*, simplicitas et communis hominum antiquitas illustrium.
 8) *Stíörn-hjelpom* et deinde *Svartan*; attende duo Adjectiva pro uno Substantivo adhibita, per tacitam tamen Substantivi ellipsin.

Ok á fvartan
Savþyl of lagdi 9).

*Atque in nigram quidem
Sellam imposuit 9).*

III.

Lét hon mar fara
Mold-veg fléttan
Unz at hárrí kom
Havil standandi 10).
e) Svipti hon savpli
Af svöngom 11) jó
Ok hon inn vm geck
f) Endlángan fal.
Ok hon þat orpa
Allz fyrst vm qvap.

III.
*Fecit equum currere
Telluris pulveratæ viam planam,
Donec ad celsam perveniret
Aulam consistentem:
Deripuit sellam
Jejuno 11) equo,
Atque ea introiit
Prolixam ædem,
Idque verborum
Omnium primum eloquuta est.*

IV.

Hvat er frægt
A foldo.

IV.
*Quid famâ celeberrimum est
In [hac] terra?*

Epa

- e) Has duas lineas duabus proximè subsequentibus postponunt Membr. et L. pr. Hysteron proteron.
f) *Ennlárgan*, S. non minùs rectè, et ex usu Eddæ nostræ.

9) *Savþyl of lagdi*, et vers. seqv. *Svipti hon savpli af — jó*; confer que observavimus sub N. 7. paullò ante. Ipse etiam stylus in hisce duobus versibus ad rei simplicitatem mirè adcommodatus est, quod tamen non sentiunt, nisi qui penitiores habent notitiam Lingvæ nostræ et Poëseos antiquæ.

10) *Istud Standandi* non facillè exprimitur latine, nam in re est supervacaneum, sed tamen or-

nat ex genio Auctoris. In prosam mutata hæc duæ lineæ, tales forent: *Unz hon kom þar at sem há hëll stóð*, — eò perven. ubi celsa aula erat constituta.

11) Nimirum, propter festinationem itineris præscendi spatium equo non potuit dare, ut ad eò istud epithetum satis commodè hic adjectum sit.

Epa hvat er g) hlæz 12)
Húna-LANZ 13).

[BORGNY QVAÐ].

Hér liggr BORGNY
h) Of borin 14) verkiom
Vina þín 15) ODDRÚN.
Vittv ef þú hjálpir 16).

v. [ODDRÚN QVAD].

Hverr hefir vífir

Quidve est jucundissimum 12)
In HUNNORUM regione 13)?

[BORGNYA RESPONDIT].

Hic cubat BORGNYA
Doloribus onerata 14),
Amica tua 15), ODDRUNA!
Vide, si possis juvare.

v. [ODDRUNA DIXIT.]

Quis [tibi] princeps

Vammis

- g) Ita S. sed *Alex*, Membr. fortè pro *Hlefst*, gravissimum, molestissimum, ab verbo *at hlepa*, onerare, adgravare, unde *Hlast*, onus, vehes. Et *Hlefst*, apud magnum Poëtam Stephanum Olavium sacerdotem Isl. in festiva ejus Cantilena de Oddo piscatore, quæ vulgò *Odds-bragr* cluet; verba sunt: þegar hann Oddr þángað fest, þá varð nokkuð aprhlest, i. e. Oddo ibi consistente (sc. in puppi cymbæ) tunc impendio magis a posteriore parte adgravatum est (navigiolum sc.). Denique *Hléz*, cum virgula perpendiculari supernè posita, quæ scriptio in elocutione valet vulgatum *Hljéz* s. *Hljér*; sensus inde foret: Quid refugii, vel adèd remediî est? satis congruè ad rem præsentem. Consule vocabulum *Hlébardr* in Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ.
- h) *Ofborin*, una voce, S. et L. satis plausibiliter, quasi ninium adgravata, sed sine dubio tamen falsò.

12) Bonò omine maluit virgo regia de rebus lætis interrogare, quam de tristicibus. Vir petillustris P. F. Suhmius in sui libri margine, quem per S. significamus, nostræ versionî adstipulatur. *Hlæz*, vel *Hlæst*, potius et liquidius, est gradus Superlativus gen. neutr. a Positivo *Hlærr*, calidus, tepidus, hic translàtè dulcis; occurrit autem vox illa in *Olaf-f. Tryggv. Þætti Svada oc Arnóri Kerlingarnesi*, ubi exstat: *Hlærr fennan-vindr*, diu autem antea incubuerat atrox frigus. *Hlyrr*, usitatus est, imò tralatitium proprio illo sensu.

Adspice Verbum radicale *At hlóa* in Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ.

- 13) Fortasse aliqui Hunnorum in Moravia consederint, quibus imperaverit rex Hedericus, Borgnyæ pater. Conf. N. 4 sub finem.
- 14) Vel adgravata. Notum est hoc ex *Völundarquida*, de Vólundum puellam regiam foecundis potionibus inebriante: *Bar han hana bióri*.
- 15) *Vina*, svave vocabulum, sed vari usus. Rem ipsam firmat regia puerpera inferitis vers. X. lin. 5 seqq.

Vamms 17) vinn leitast.

Hví ero BORGNYAR

Brápar 18) fóttir.

[BORGNY QUAD].

VILMUNDUR heitir

Vinn hark-stalda 19)

Hann varpi mey 20)

Varmri blæio

Fimm vetr alla 21)

Sva hon finn fávpr í) leyndi.

VI.

Þær hyck mæito

Þvígit 22) flegra.

Probrum 17) óbtulit?

Cur BORGNYÆ sunt

Acuti 18) morbi!

[BORGNYA REIULIT].

VILMUNDUS nominatur

Amicus regum 19);

Is involvebat puellam 20)

Calente stragulo

Quinque hiemes integras 21),

Ita ut ea suum patrem [id] celaret.

VI.

Illæ, opinor, nihil

Ulterius loquebantur;

Géck

i) *Leynda*, S. in prima persona, ineptè, nam *Leynda* non potest esse tertia persona, ex regulis Grammaticis.

16) *Hialpir* hic est Subjunctivus potentialis, ut et Versio nostra expressit, pro *Kunnir hialpa l. gétir hialpat*. At þá *hialpir*, in promptu erat posuisse, i. e. Vide, ut juvet. Sed alterum, *ef þá hialpir*, est subtilius et magis adcommodatum ad statum pnciperæ oppidò periculosum.

17) *Vamm*, pro supro posnit, extenuandi gratiã. Nec abludunt Latini, ex. gr. Livius et Plautus, dum probrum de ea re adhibent.

18) Aut forte præcipientes, ad lethum scilicet. Et benè utitur plurali, augendi causa; conf. supra Vers. II. lin. 4.

19) Consule *Sigurðar-Qvidam* ultimam versu sic incipiente: *Hite quop þá Övinnarr Gramr harkstalda*, cum nota. Incertum est, num Vil-

mundus ille fuerit princeps regius, an verò mobilis aulicus.

20) Consule *Gudnannam - Qvidar* Illiam, sive Ejus purgationem Judicalem, Vers. II. lin. 7 & 8 c. n. Per *Mey* autem se ipsam intelligit; *Mik*, me, in promptu erat dicere, sed pudor muliebris id prohibuit. Latenter et callidè de se loquitur, tanquam de alia quadam femina.

21) Oportet Vilmundum illum in tali negotio sanè quam fuisse modestum ac temperantem, virginem autem ipsam oppidò cautam et providam.

22) Þvígit occurrit superiùs in *Sigurðar-Qvidam* ultima, verbis hisce: *Þat mun oc verþa þvígit lengra*, ubi aliquid vocem eam illustrans adtulisie puramus.

Géck mild 23) fvr kné
 Meyio k) at sitia.
 Ríkt gól ODDRÚN
 Rammt gól ODDRÚN
 24) Bitra galdra 25)
 At BORGNYÓ.

*Propitia iit 23, antè genua
 Virgini sessura:
 Potenter cecinit ODDRUNA,
 Vehementer cecinit ODDRUNA
 24) Efficacia carmina 25)
 Super BORGNYA 26).*

VII.

Knátti mær ok mavgr
 Mold-veg sporna 27)
 Börn þav hin blípo 28)
 Víp 29) bana HAUGNA.
 Þat nam at mæla

VII.

*[Inde] puella et puer
 Tellurem pulveratam calcarunt 27),
 Infantes illi svaves 28),
 [Prognati] ex HÖGNII percussore 29).
 Tuuc fari ocepit*

Mær

k) *Sita*, tantum, Id. et-particula *At* satis eleganter abesse potest. At illud *Sita* planè intolerandum est, qualem tamen scripturam quosdam ignaros et sciolos adfectatores hodiè frequentare novimus in hac voce et similibus.

- 23) *Mild*, aptum et svave epitheton Oddrunæ. propter adjuvabilem ejus operam obstetriciam.
 24) *Ríkt* — *Rammt* — *Bitra*, quæ eodem ferè recidunt in re, juncta in sensu cum *Gól* et *Galdra*, posuit Auctor, amplificationis ergò.
 25) Respice *Brynildar-Quidam* Iam vers. V. lin. 7 cum postea adnotatione.
 26) Vel, si mavis, in ejus opem.
 27) Mirè de recens editis, *Knátti* — — *moldveg sporna*, qui adhuc ambulandi facultate carebant; sed ea dictio, poetica est valdè, et sanè ornata.
 28) Vel formá et vultu tales, vel saltem svaves ex matris adfectu erga patrem et liberos.
 29) Nihil obstat, quominus *Vilmundus* occiderit in dimicatione aliquem, nomine Högnium, virum nobilem, atque inde hanc adpellatio-

nem meritus fuerit, etsi de ea re nihil constat. In manu esse, fortasse sint qui putent, *Bana Högna* hic de *Attalo* rege capere, propter necem Högnii Niflungi cruciabilem (Conf. inferius XXVI. lin. 5 et 6; tanquam Oddruna obstetrix infantes hosce secum ad *Attalum* fratrem, in ejus ædibus nutriendos, transtulerit; atque de ea re nihil magis constat, quam de priore. Et præterea dubium est, an *Oddruna* cum fratre *Attalo* vixerit, postea quam ille nuptiis ejus cum *Gunnate* intercesserat, ut ea conqueritur inferius in hac ipsa *Oda*. Adeò necessitate adducti, amplectebamur sensum quem versio præfert, ubi tamen ellipsis est in Textu, participii passivi, *Gtín*, *alín*, *át*, plenè posita in versione; et in contextu jungenda sunt *Börn* — *vid bana H.*

Mar fiör-siúka 30)
Sva at hon ecki qvap
1) Orþ ip fyrra 31).

VIII.

Sva hiálpi þér
Hollar m) vettir
FRIGG ok FREYIA 32)
Ok fleiri goþ
Sem þú feldir mér
Fár af höndom.

IX.

Hnek-ap ek af því
Til hiálpar þér
At þú varir þefs

*Virgo vigore vitali debilitata,
Ita ut nullum verbum
Prius proloqueretur 31).* -

VIII.

*Iea Te juvent
Propitia potestates,
FRIGGA et FREYA 32)
Atque plures Dii!
Uti tu dejecisti mihi
Perniciem corpori incumbentem.*

IX.

*Non descendebam ided
Ad auxilium tibi,
Quod tu eo*

n). Verþ

- 1) *Orbit*, junctim, S. neque id malè.
m) *Vettir*, Id. usitatius.

- 30) *Fiör-siúka*; in Masc. *fiör-siúkr*, quod fortassè olim plenè et propriè dictum fuerit pro *Sitkr* nudè; at nunc diu est proorsus inauditum, etiam in Historiis prisicis.
31) Variat Auðlor dictionem suam in hisce duabus lineis. Alins amat: *Ok han þat orþa alla fyrst um qvap*, ut in *Þryms-Quida*. vers. III. lin. 3 et 4, ac IX. lin. 9 & 10, atque in hac nostra superius vers. III. lin. 7 & 8.
32) Muliebriter sanè Deas primariò invocat, potius quam Deos, et peritè quidem Dearum primicias, auctore *Edda Snorrii*, Fab. XXX. *Cod. Fjörund*. Verba ejus: *Frigg er aðlf af*

Ásynlom, ac deinde *Freya er tignuð með Frigg*; i. e. Frigga (Phrygia) est summa Dearum, et Freya plurimè magnificatur unacum Frigga; Deas, inquebamus, muliebriter invocat, ex more adfectu muliebris; Terentii verba sunt: Mulier mulieri magis convenit; sanè quam recta. Cæteroque nobis nihil planè de potentia harum Dearum auxiliatrice expressè memoratum in Edda occurrit. De Freyeri divi bonitate notum est ex *Ægis-drecha 5. Loka-fenna* Vers. XXXVII. per totum, ac de donis Odini ipsius testantur *Hyndlo - Ljóð* vers. II. et III.

n) Verþ aldregi 33).
 Hétt 34) ek ok efnadk
 Er ek o) hinnig mæltá
 At ek hvívetna
 Híálpa skyldak.
 Þá er avplíngar
 Arfi skipto.

x. [BORGNY QVAD].

35) Ær ertv Oddrún
 Ok örvita 36)
 Er þú mér af fári 37)

*Digna esses, nunquam (sane) 33).
 Vovi 34, et præstiti,
 Quod alibi effata sum,
 Me usquequãque
 Opem esse laturam,
 Cum principes
 Hereditatem dividerent.*

x. [BORGNYA FATUR].

35) *Delira es, Oddruna!
 Atque mentis inops 36),
 Cum tu mihi in animi exulceratio-
 nem 37)
 Flest*

n) Verþ, Id. et intra cancellos L. sed vacat in Membr.

o) *Hinig mala*, Mbr. utrumque perperam. Modò antè voculam *Ek* nescit S.

33) Subaudi: digna eras. Vix est, ut liceat, sermoni convenienter, *Aldregi* hic capere pro *Nockurntima*, unquam, etsi connexio *Textús* et intensio loquentis id omnino requirunt. Ea tamen acceptio utcumque fulciri posset ex simili particula *Ævagi* in *Hymis-qvíða* cum ejus interpretatione affirmativa. Nihilominus semper est suspecta, dum firmiteribus argumentis s. exemplis stabilitur. Necessitate ergò adacti alterum illud, quod in Versione est, amplectebamur, etsi concedimus id in stylo nonnihíl coactum esse. Quapropter autem dicat Oddruna Eam ope indignam fuisse, ipsa declarat vers. XI. per totum.

34) Intelligendum putamus votum generale, perperas laborantes ubicunque et quocunque modo juvandi, ab Oddruna principe factum, injuriam passa, vel saltem instigante, a fratribus in divisione paternæ hereditatis, At-

talus rex fratrem habuit nomine Sörlum I. Serlium, teste I. auctore stemmatum Mantissa, ad calcem *Ol. f. Tr.* ed. Scalth.

35) Hic non nullam gratiam credimus nos inisse ab harum literarum amantibus, eò quod confusionem, sensui multum officientem, in quinque sequentibus versibus excussimus et discussimus; nimirum Libri nostri omnes versus XII, XIII, et XIV, versui Decimo et XI. præposuerunt, unde dici vix potest, quanta obscuritas in re ipsa orta fuerit.

36) *Ær*, et *örviti*, cujus femininum hic est *örvita*, tarum sanè, eas voces, inquam, libenter jungit Auctor, quemadmodum in *Leika-Glefsü*, vers. XXI. lin. 1 et 2.

37) Potest et illud *Af fári*, et sine dubio quidem rectius, dari per, Ex atroci iracundia, *Fár*, expressè est Ira, in Edda Snorriana Cod. Jör. verba ejus: *Fár er reidi*; quod ulterius firmatur.

Flest orþ of *p*) qvaþ.
 En ek *g*) fylgdak þér 38)
 A fiörgynio
 Sem víp bræprom tveim
 Of *r*) bornar værim.

xi. [ODDRUN QVAD].

Man ek hvat þú
 Mæltir *s*) enn vm aptan
 Þá er *t*) ek GUNNARI
 Giörþag drecko.
 Slíks dæmi 39) qvaþatto
 Síþan mvndo
 Meyio verþa
 Nema mér einni.

Pleraque verba profata es :
At ego tibi studebam egomet 38)
In tellure,
Tanquam nos ambae fratribus duobus
Essemus progenitæ.

xi. [ODDRUNA DIXIT.]

Ego [id] memoria teneo adhuc,
Quod tu loquuta es vespere quodam,
Quando ego GUNNARI
Convivium ornavi :
Tale exemplum 39) negabas
Postea fere
Virgini eventurum,
Nisi mihi soli.

XII.

- p*) *Qvaþ*, omnes Libri, non *Qvadræ*, vulgatus.
q) *Fylgda*, S. Ille spernit repetitionem hujus Pronominis personalis, quæ tamen servit sententiæ intendendæ, et adfectui exprimendo hic et alias, in hac Oda præsertim.
r) *Borin*, omnes, in neutro plurali, prorsus alienæ a contextu, unde necessario *bornar* fæmininum pro eo restituimus.
s) *Enn*, in hac linea præferunt Omnes, quod mutare noluit, etsi ad possin lepidius foret eam voculam referre ad lin. anteced. hoc modo: *Man ek enn hvat þú Mæltir um aptan*, quod et in versione sequuti sumus. Alias transpositio tanta tantillæ voculæ aut similium nostro Auctori parum est usitatæ. Ergo si quis mavelit, Eam in sua sede servare, sensus foret: Quod tu porrò (a: præter alias injurias) loquuta es &c.
t) *Ek*, extrudit S. suo more.

tur à *Gisla-saga Súrsfonar* de muliere quadam Gislum in exilio occultante: *Hou var fárikona sem mefi i skapi ok inn mefi quennskratti*, i. e. Ingenio suo ea sanè fuit furia (propter iracundiam sc.) et cacodæmonum summus sub forma muli-bri.

38) Ingratum animum Oddrunæ exprobrat.

39) Ergo indecens et probrosam olim habitum fuit, mulierem, saltem virginem, vicum ad coenam aut comotationem ad se invitare.

XII.

Pá nam at setiaz 40)
 Sorg-mód kona
 At telia bavl
 Af trega ftórom.
 Var ek vpp alin
 I jöfra fal
 u) Flestr fagnapi 41)
 At fira rápi.

XII.

Deinde consedit 40)
Ægritudine defessa mulier,
Enumerare (enarrare) calamitatem.
Ex moerore magno:
Educata sum
In regia aula,
Plurimi adplaudēbant [mihi] 41)
Publico consensu.

XIII.

x) Unda ek aldi 42 a)
 Ok eign favpor
 Fimm vetr eina
 Sva at minn faþir lifði.

XIII.

Lubenter fruebar etate 42 a)
Et bonis patriis
Quinque hiemes solar,
Meo patre vivente.

Þat

u) *Flestr*, Omnes, atque id utcumque servavimus; interim tamen opinamur legendum esse in Dandi casu, *Flestr*, et jungendum in sensu cum sequenti *Fagnapi*, quod tum Nomen subst. foret in eodem casu. Inde sensus existeret: Educata eram — inter plurimas delicias, ex hominum (D: parentum et cognatorum) voluntate.

x) *Unþa*, Membr. et L. per þ, aliquoties explosum.

40) Ex ipsa mentione rei molestæ et maximè mentione Gunnarís injectæ, vers. præced., occasione adripit Heroína suas calamitates enarrandi, et hic propriè incipit lessus vel lamentum ejus, quod tamen satis altè repetitur, scilicet ab ejus nativitate et educatione, et satis quidem lætè, usque ad finem vers. XIV. quæ læticia nihil aliud facit, quam ut amissa luctum subsequētem eò acerbiores

reddat, et hoc est artificiosè observatum ab Auðore.

41) Heroína ait, se in pueritia populo in deliciis fuisse; quod scilicet ab ingenio ejus amabili provenisse.

42 a) Hæ duæ lineæ sanè quam poetice sunt, et dilatant illud nudum *Ek lifði*, vixeram, et mirè puella quinquennis, l. intra quinquennium, fructum memorat opum paternarum, non tamen sine ratione, ob spem hereditatis futuræ.

Þat nam y) at mæla
Mál ip æ) cfta 42 b)
Síá móþr 43) konúngur
Apr han fylti.

XIV.

Mik þap han gæda
Gvlli ravþo 44)
Ok fvþr 45) géfa
Syni *) GRIMHILDAR 46).
Qvapa han þ) ino æþri

Id verò eloquutus est
Verbum supremum 42 b)
Animosus ille 43) rex,
Antequam occumberet.

XIV.

Fussit me beavi
Auro rutilo 44)
Et meridiem versus 45) dari
Filiæ GRIMHILDÆ 46).
Negavit ille ullam præstantiorem

Alna

y) *Ek, ego, L. ex varietate, ineptè.*

æ) *Æfa, S. illud æ initiale procedere posset, sed nudum æ in talibus nunquam processerit.*

*) *Grimildar, Membr. et L. sine adspiratione in medio, quod ex enuntiatione rectum est, non aliundè.*

þ) *Ima (Ena) L. S. sed lectio Membranz est etiam recta et antiqua. Han ætti Finnu hino (non hino) fögrv, est in Kormaks-fagæ Membr. opt. Porrò æþræ; per æ in fine, Omnes sanè quam ineptè, et nulli bono, neque nisi ad ignaros homines in errorem inducendos.*

42 b) Vide quantum puellula cordi siferit patri morienti.

43) *Möþr* cepimus adjectivè, quemadmodum in Snorrio, utique in adjectivis complexis, sci-mus existere aliquoties; sed loca specialia ad-legare nunc non suppetit. Adferemus solum verba Thordi Kolbeinsoni, ekimii poetæ, de Gunnlögo Ormstunga in hujus Vita, ubi ex-nit ultimum Ejus et leihale cum Rafne præ-lium singulare; verba sunt: *Hann varð hværra manna Hug-móðr drifinn blóði*; confer versionem *Gunnlaugs-fagæ* pag. 179 not. 114, que aliquatenus procedit, etsi, quod ad vo-cem *Hug-móðr* adinet, aliquantum videtur exaggerata et simul nimium restricta; nam de

versione ipsæ pag. 181 lin. 5, quid est cur dicere velimus, dum ea extra oleas evagatur hic, ut alias interdum.

44) De dotalitio domestico intelligendum, conf. *Gadrúnar-Quidam Ildam* vers. I lin. 5 seqq.

45) Adeo, secundum hæc, rex Atalav imperabat regioni boream versus sitæ, respectu ejus-cui Gjukius et filii præerant.

46) Gunnari nimirum, cuius mater Grimbilda supervixerit regi marito. Historia nostræ prisæ expressè memorant, filios a matre superstite, defuncto patre, nominatos fuisse, ex, gr. *Laxdæla-faga* magna de Thor-gilse Hallgo.

Alna myndo
Mey i heimi
Nema miötvpr 47) spillti.

XV.

48) BRYNHILDVR í búri
Borpa æ) rakþi.
Hafþi hon lýpi
Ok lönd vm sík 49).
Jörp dúfápi
Ok a) vpp himinn 50)
Þá er bani FAFNIS
Börg vm patti 51).

*Natum iri
Virginem in mundo,
Nisi fatum 47) id corrumperez.*

XV.

48) BRYNHILDA in gynaeo
*Acupitilia evolvebat (traffabat),
Habebat ea populos
Atque terras, circum se 49).
Tellus jucundum somnum capesabat
Atque coelum supernè 50),
Cum FAFNERIS occisor
Castrum cognovit 51).*

XVI.

- a) *Rakþi*, per *þe*, Omnes, non *Rakzi*, quod nos tamen propter usum anteferremus.
a) *Upp himinn* (*himinn*) divisim, Omnes, quemadmodum etiam Membr. et L. praeferrunt in *Völvo-spá* vers. III. *Upphimin*, una voce, rationabiliter tamen diceretur, quemadmodum *Uppheimyr* in *Alvis-málom*, vers. XII. lin. 4.

- 47) *Miötvpr* nostro tempore, et jamdú ante, est et fuit vox insolens, tam in sensu, quam in usu; aliquid de ea notatum est in Gloss. Tom. I. sub se ipsa, quod beneficio derivationis fortassis adplicari possit ad nostram versionem h. l. Interest, unde orta sit vox; si vernacula est, a vocula *Miöt*, pro *Miöt*, in medio, l. medium, quid aliud notaverit, quam intercedens aliquid, obstaculum, impediendum?
48) Transició ferè supervacanea a re primaria in tribus sequentibus versibus continetur, in relatione tamen muliebri haud improbanda.
49) Ambiguum est, num hæc de Brynhildæ reginæ insigni dignitate accipienda sint, an verò

de ejus artificio manuali in acupitilibus; ad posterius magis inclinamus. Consule omnino, quod ad hanc rem adinet, *Gudrunar-Quida* *Illam* vers. XIII. XIV et XV.

- 50) In hisce duabus lineis continetur Noctis descriptio, poetica sanè, sibi non memorata.
51) I. e. venit ad Brynhildæ exedram solitariam, sive illam montanam, de qua in *Brynhildar-Quida* *Ia* et ejus Prologo prossico, sive domesticam apud Heimerem nutricium, de qua *Völsunga-saga* Cap. XXXVI. pag. 67. Ad priorem sententiam magis inclinamus. Patti quo l adinet, id verbum in re dubia accipi-mus pro *þekkti*, quæ notio facile adplicari potest

XVI.

Þá var víg vegit 52)
Völfró 53) sverpi
Ok 54) borg brotin

XVI.

Tunc cades facta erat 52)
Gallico 53) ense,
Et 54) munimentum disruptum,

b) Sú

potest ad adventum. Credimus poetam insignem Thjodolfum de Hvina, Ennium septentrionalem, in fragmento Poematis *Haukflöng* super Thori et Hrungronis monomachia; nobiscum facere; verba ejus in *Edda Snorrjana* sunt, vers. dicti poematis III, lin. 5 seqq. *Míök frá ek máti hroekva Myrk-beins haka reinar, þá er vigligan vagna Vatt sinn bana þatti, s. Vatt sinn bana þatti; i. e.* Multum audivi resilluisse estimatorum nigri ossis liræ Hakiane, ubi militari facie insignem rledarum dominum, suum occisorem futurum cognovit. Hæc presse ad verba exponere libitum est, ut alii melius explicent rem ipsam, siqui possint, quique homines solent semper in re hære, verbis subinde neglectis. Sed exemplum satis esse arbitramur ad notionem verbi *þatti* I. *þatti*, quam amplexi sumus, adstruendam.

52) *Fafneris nempe et Regini fratris, conf. Sigardar - Quidam Ildam* parte II. Et quando regia virgo antea mentionem fecerat Sigurdi lin. 7 vers. præced., ex more hominum in relatione occupatorum, has duas lines de Eodem injicit.

53) Olim in pretio fuerunt gladii in Gallia fabricati, ut discimus, præter alia, ex hoc Thorbjörni Hornklofi magni poetæ apud Haraldum R. pulehricoum, fragmento Poematis de Eo, quod incipit: *Heyrdir þá i Hafursfrði* Hæc hisig bardiz, ubi post legimus in navium (*Knerrir* ibi appellatur) intentione: *Hladnir vóro þeir hólða ok hvitra skialda, Vigra vestrænna Ok valfrka sverða.* Hoc autem canit Poëta de apparatus ultimæ et decretorie

expeditionis regis Haraldi, ante quam totam Norvegiam sibi subjecerat. Consule *Snorrjanum*, & *Noregs-Konunga Tal*, fragmentum quantitatis pretii. Alias notum est ex *Völsunga-saga*, eximium Sigurdi gladium, qui *Grömr* s. Szvus nomine cluebat, in Dania a Regino fabricatum fuisse, duratum fortasse Gallico artificio; aut Gallicus hic per excellentiam de quocunque gladio melioris fabricæ diceretur.

54) Hic *sípan*, deinde, necessario subaudiendum, ad vitandam temporis confusionem, quæ facile oritur ex verbo *Var* in I lin. vers. ad res diverso tempore gestas adplicato. *Borg* quod adinet, res redit ad etymologiam, siquæ facile dari potest, siquis eam æstimet hominum, peritiorum. *Borg* hic de ipso *Vafarlogio*, i. e. Igne, exedram Brynhildinam cingente, cum ratione accipitur, neque faciliè aliter potest, ob præcedentia, et partim sequentia hujus versus. Quod autem *Byrgia* sit claudere, includere, non modo enim tegere vulgatè, adparet satis ex *Egils-saga Scallag. Jonas, Cap. de Cede Bergönundi* &c. *Ver vokum hér — yfir sé vóro er byggt er i grindum.* i. e. Nos advigilamus hic — nostro pecori, quod clathris clausum est. Unde concludimus *Borg* et *Byrgia* de quocunque sepimento rationabiliter accipi posse, sed utrum horum sit primitivum, videant qui originationes contemnant. *Brotinn* modo post, pertinet ad transitum Sigurdi per flammam ante memoratam, *Vafarlogannu*, de quo et quæ commemorat *Völsunga-saga* Cap. XXXVI pag. 67 et 68. Verba ejus: *Heimur quæd; — þann einu man*

b) Sú er BRYNHILDUR átti.
 Vara lángr af því
 (Heldr vǫ litid)

Quod BRYNHILDA possedit.
 Haud diu erat exinde,
 (Quod non sanè mirandum est)

Unz

b) Seá, S. nihild deterius.

mun hon (Brynhildur) eiga víða, er vídr eld
 kvennanda, er fleginn er um sal hennar. Þeir
 fœna salinn ok eldinn; sá þar borg gollu lýsta,
 oc braun þar eldriu utan. — — Gráni
 hleypr nú fram at eldinum. — nú verdr gnyr
 mikill, er eldrinn tók at asan.

Fjörð tók at skiafsa
 Ok hárr logi
 Vid himin gnæfa.
 Fárr trefstir þar
 Fylkis verka (forte ræka)
 Eld at ríða
 Né yfir stiga.

Sigurdr Grána
 Sverdi keyrði.
 Eldr stoknadi
 Fyrr ödlingi.
 Logi altr legðiz
 Fyri les-gjövnom.
 Bliku veip
 Er Reginn átti.

Ok er Sigurdr kom inn um logann, fann hann
 sagurt herbergi, ok þar í sat Brynhildur. I. e.
 Heimur dixit: Ei soli viro nuptum ire velle
 eam (Brynhildam) arborior, qui equo vehitur
 per ignem flagrantem, circumdatum ædi illi-
 us. Illi invenitnt ædem et ignem; vident-
 que ibi castrum, auro illustratum, circa quod
 exterius ignis flagrabat. — Et jam Granus ad
 ignem procurrit. — Simul existit sonitus in-
 gens, ubi ignis efferebuit.

Terra moveri coepit.
 Atque flamma alta
 Ad coelum emicare.

Pauci fidebant sibi illic
 Regis facinora edere (comitum)
 Ignem perequitate,
 Neque transire.

Sigurdr Granium
 Gladio concitavit.
 Ignis extinctus est.
 Advenientis regis operá,
 Flamma omnis subsedit
 (Heróis) gloriæ cupidi operá.
 Splendebant ephippia,
 Quæ Reginus possederat.

Ubi autem Sigurdus per flammam intrò venit,
 deprehendit ibi ædem pulchram, atque in hac
 sedit Brynhilda. Necessariò adtulimus hoc
 testimonium citati Libri, idque eò magis,
 quoniam ibi continetur argumentum potè-
 ricum, sententiæ firmandæ, nusquam alias ob-
 vium in Eddis. Sunt tamen aliquot peccata
 hic in Bjorneri Editione, quantumvis per se
 non contemnendá, quorum unum hic notasse
 suffecerit, obvium in ultima prosa ante ver-
 sus insertos, hisce verbis: *Mikillver* (una vo-
 ce), *eldrinn tók at asan*; ubi magna nobis
 suspicio est, istud *Er* esse ab aliquo imperito
 intrusum, et id quod sequitur, e verus in-
 itio in prosam retractum, nam in aperto est,
 primam lineam versui desse, quam faciliè
 suppleverit ex isto prosaico, leviter mutatò:
Eldr tók at asan. Sanè credibile est, versus
 a nobis adlegatos, ad nostram Eddam olim
 pertinuisse, fortasse ad priorem partem frag-
 menti *Odæ Brynhildine* *11kæ*; eundem utique
 genium sapiunt.

Unz þær vélar
Vissi 55) allar.

XVII.

Þefs lét hon harþar
Hefndir verþa
Sva at vér c) avll 56) höfom
Ærnar ravnir.
Þat mun á haylda
Hvert land fara 57)
Er hon *) lét svelta 58)
At SIGURÞI.

XVIII.

En ek GUNNARI
Gatc at vinnu

*Donec eas fallacias
Resciret 55) omnes.*

XVII.

*Ille ejus rei atrocis
Ultiones fieri curavit (effecit),
Adeo ut nos omnes 56) nacti simus
Ærumnas nimias:
Id in quamcunque mortalibus
Habitatam regionem perferetur 57),
Quod Illa mori se passa est 58)
Propter SIGURDUM.*

XVIII.

*Ego autem GUNNAREM
Amavam sanè*

Bavga-

c) *Avll*, excl. S. minus bene læut plenè, ad pòis in et sensum.

*) *Lét sveltað*, duriusculum satis in oratione metrica; *Sveltað lét*, foret lepidius.

55) Brynhilda nimirum. Fallacie autem lin. præced. consistebant in rebus duabus; nempe Io Grimhilda Gunnaris mater Sigurdum adlexit nuptiis gnatae suæ Gudrunæ, et, poculo oblivionis illi propinato, effecit, ut sponsam Brynhildam reprobarer; et adeo Sigurdus pro Gunnare, vel sub ejus persona, Brynhildam huic in matrimonium ambiebat, contra quam ei antea virginini, sponsæ suæ, promiserat. Consule *Völsunga-sögum* Cap. XXXV. et XXXVI. et *Sigurdar - Quidam* ultimam vers. II. III. & IV.

56) Nempe ego et Brynhilda soror, item Gudruna, Sigurdi quondam uxor, atque ejus fra-

tres, quos jam ab Attalo casos fuisse constat ex hac ipsa Oda, vers. XXVI., cum virgo princeps hunc Lessum cantaret.

57) Amplificatio duplicis flagitii Brynhildæ, primò quod sua instigatione auctor fuerat necis Sigurdi, et secundò quod se ipsam interemit, eò casò.

58) Vel, de industria mortem oppetivit, s. mortem voluntariam ipsa sibi conscivit. Videtur denique Oddrana narrationem de Sigurdo et Brynhilda intulisse ad demonstrandam originem amoris sui infelicis erga regem Gunnarem, ejusque infaustum progressum et exitum, ut posthac videbimus.

Bavga - deili
Sem BRYNHILDVR skyldi 59).
En han BRYNHILDI
Bap hiálm géta 60),
Hana d) qvap han óskmey 61)
Verpa skyldo 62).

Annulorum partitorem,
Proinde ut BRYNHILDAM oportue-
rat 59):

Ille verò BRYNHILDAM
Jussit galeam capere 60),
Edixit, ut electrix virgo 61)
Ea fieret 62).

XIX.

XIX.

Bvpo peir e) árla 63)
Bavga ravpa

Obtulerunt maturè 63)
Annulos rutilos

Ok

- d) Bap, jussit, iterum S. et deinde Heira, pro Verpa, i. e. nominaretur, eleganter satis ad poësin, et fortasse unice rectè, idem Lib.
e) Arla, Attalo, L. ex varietate, non ingrata tautologiá, nam sequitur lin. 3. Bráþr mínom.

- 59) Tanquam uxor ejus. Credibile est, amores inter Gunnarem et Oddrunam viva adhuc Brynhildá, extitisse, vel potius Oddrunam principem amorem in Gunnarem concepissee jam ante, quam ille matrimonium cum Brynhildá, et forte Brynhildá aliquid odorata sit de hisce amoribus, atque adeò inde vaticinium hoc fecerit, in Sigurda - Qvída ultima: *Mvndo Oddrunu Eiga vilta, et post eodem versu: Þu munþ líta á lavn saman. Hon mvn þér vna sem ek skyldak; que ultima mirè conveniunt cum hisce verbis Oddrunæ.*
60) Ambigi potest, quo tempore rex Gunnar hoc jusserit, ane aliquandò dum ille et Brynhildá in conjugio vivebant, an verò ad ultimum, quando Brynhildá regina prepositum ceperat se ipsam, caso Sigurdo, interficiendi. In re dubia ad priorem sententiam magis inclinamus, propterea, quod narrat *Volsunga-saga* Cap. XXXVIII. pag. 77, ubi Brynhildá verba hæc sunt, in colloquio cum Sigurdo: *Eigi sá*

ek sva Gunnar, at minn hegr hlæi við honum, og gröm em ek við hann, þó ek hylje fyrir oddrunu. Þat er ógurlegt, sagði Sigurdr, at vna eigi sftikum konungi; i. e. Nunquam ita vidi Gunnarem, ut meus animus ad ejus presentiam rideret, atque ego illi irata sum, etsi id celem alios. Horrendum est, inquit Sigurdus, non amare talem regem.

- 61) *Ósk-mey* posuit, pro antiquitus magis notiore voce *Valkyria*. Notum est autem, Brynhildam in juvena sua Amazonem fuisse, ex hujus Heðoinþ Oða Ia, s. *Sigurdrífo-mádom*, prosa 3tia, ubi expresse memoratur eam fuisse *Valkyriam*.
62) Quandoquidem nimirum adeò discordabat uxor a suo conjugè (conf. N. 60 supra), proposuit rex, ut ea, relicto matrimonio, ad pristinam vitam amazoniam reverteretúr.
63) *Arla*, quam citissimè, pro *strax* l. *brátt*, non sanè est protriiti usus, sed sinè dubio tamen rectè hic adhibetur.

Ok bræpr mínom 64)
 Bætvr ófnár 65).
 Baypr han 66) enn víp mér
 Bú fimtán 67)
 f) Hliþ - farm Grána 68)
 Ef han 69) háfa vildi.

XX.

En Atli qvaz
 Eigi vilia
 Mvnd aldregi 70)
 At megi Grúka 71).
 Þeygi víp máttom
 Víp munom vinna 72).

f) Hliþ - fram, L. ex varietate, nullo sensu.

Fratri meo, atque
Satisfactiones non tenues 65);
Obtulit porro ille 66) pro me
Prædia quindecim 67),
Onus laterale Grisei 68),
Si iste 69) accipere vellet.

XX.

Atqui ATTALUS dixit,
Se non velle
Antiphernam unquam 70)
A filio GJUKII [acceptare] 71):
Neque tamen nos potuimus
Adfectibus (desideriis) obsistere 72),

Nema

- 64) Facile dicere poterat. *Bræpr mínom*, *Ok bætvr ófnár*. Altera positio verborum, figuram sapit.
- 65) Nimirum de voluntaria nece Brynhildæ, Attali sororis. initiò orta ab fraudibus Grimhildæ et filiorum ejus adversus Sigurdum. Consule *Helveid Brynhildar* versu penult. et *Sigurdar - Qvidam* ultimam vers. II. III. IV.
- 66) Prius ambo fratres, Gunnar et Hognius, intelligendi sunt lin. I. hic verò Gunnar solus.
- 67) Dos a marito sponsæ oblata hic intelligenda est, quæ hodie in Dania usu ferè obsolevit.
- 68) Respice *Sigurdar - Qvidam IIam*, prosà ultimam, et Ejusdem *Odam* ultimam, versu incipiente: þeim hétunk: þá þiðkonungi, *Er með gulli sat A Grána högom*.
- 69) Attalus nimirum, frater Oddrunæ, tam in ejus dotem, quam in satisfactionem necis Brynhildæ.

- 70) *Eigi - aldregi*, duplex negatio pro simplici, intendendi gratiâ. Confer tamen Vers. IX. cum nostra adnotatione sub N. 33.
- 71) *Megi Grúka*, nempe rege Gunnare. Ista autem recusatio Attali profecta est ab odio in Gunnarem ob jacturam sororis Brynhildæ, quæ quadamtenus ab hoc rege orta fuerat.
- 72) *Víp munom vinna*. Conf. *Vinnar Skiöldan- gar skvæpm*, ex *Helga - Qvída IIða*, *Skvæpm vípr mangi*, ex *Atla - Málom*, et, *Engi má víð skvæpm vinna*, ex *Volsunga - saga*, Cap. XXXIX. pag. 82, et Cap. LXV. pag. 97. Noluit celare nostram suspicionem, quod fortasse *Mvnr* hic de Paris accipi possint, quam eam vocis significationem exemplis adstruere nondum possumus. Interim conf. Vers. ult. *Oðæ* præsentis, lin. 5 & 6.

Nema ek hélt hafvdi 73)
 Víp hring-brota 74).

Nisi ego caput adplicabam 73)
Annulifrago.

XXI.

XXI.

Mæltó margir
 Mínir nípiar
 ff) Qvápuz ockr hafa
 Orpit 75) bæpi.
 En m k ATLI QVAP
 Eigi myndo
 Lýti rápa 76)
 Né lavft g) göra.

Verba fecerunt multi
Mei cognati,
Adserentes, nos ambo vna
Ab se oppressos (deprehensos) esse:
Atqui ATTALUS ajebat,
Non fore ut ego
Nefas committerem 76),
Neque flagitium facerem.

XXII.

XXII.

h) En síks skyli
 Synia aldrí

Verùm tale quid non deberet
Inficiari unquam

Maþr

ff) Qvopoz, S, et rectè.

g) Gefa, darem, præberem, S. suspectum.

h) En síks &c. Has quatuor lineas sibi separatim exhibet S. quem sequi nobis visum est.

73) Snavis et rara expressio amoris commerciorum in hisce continetur.

74) Hring-brota oppidò quam rara vox, et elegans. Hring-briotr vulgatus pro eo dixit Egillus Skallagrimí in Redemptione sui Capitis.

75) Vix est, ut exemplum detur talis adplicationis verbi *At verpa*; interea contextus effligit, ut eo sensu hic capiarur, quem Versio profert; analogia etiam eò adspirat, nam haud multum absimiliter dicitur in LL. Islan-

diciis: *Es maþr flendr mann á hono sinni.* Fortasse hinc illustrari possit locus *Njalssage* vexatissimus: *Eigi skal einn eidr alla verða*, i. e. Unum juramentum omnia (Juramenta) comprehendit (i. includit).

76) Vel, ad verbum propius: Vitiò uterer; Virium haberem. *At flyra*, synonymum verbum *töu Rápa*, in tali sensu notum est, ut notatum jam olim ab altero nostrum ad *Arixbiarnar-drápam* Egilli in ejus Historia.

Maþr fvr annan
i) Þar er mrvnp deilir 77).

XXIII.

Sendi ATLI
Áro 78) sına
Vm myrkvan vip k)
Mín at freista,
Ok þeir qvámó l) þar
Er þeir koma né skyldop 79),
Þá er breiddo vip
Bláio eina 80).

XXIV.

Bvpo vip þegnom
Bavga ravpa
At þeir eigi
Til ATLA fegþi.

*Quisquam de (pro) altero,
Ubi cupido est arbiter 77).*

XXIII.

*Sublegavit ATTALUS
Famulos suos
Per opacum saltum
De me speculatum:
Atque illi eò venerunt,
Ubi utinam ne venissent!
Cum nos ambo instravimus
Unum stragulum linteum 80).*

XXIV.

*Uterò obtulimus famulis
Annulos rutilos,
Ne [quid] illi
ATTALO indicarent:*

m) En

- i) þar, exsulat ab S. unde sensus fortasse fuserit: Qui cupidinem distingvit : cognoscit.
k) *Meyiar*, de puella, add. L. ex Chart. varietate. Eam etiam vocem videre est in *Membr.* ipsa, sed punctulis subductam. Ab initio credibile est, lectionem hanc fuisse genuinam, ita tamen, ut inciperet lineam sequentem, excluso *Mín*; atque ea sanè alterà est elegantior et figuratior.
l) þar þeir, in subsequenter lineam trajicit S. extruso *Er*, rigidiusculè et minus ad gustum prisicum et genuinum sermonis.

77) Hæc sapiunt sententiam generalem, re ipsa verissimam. Quod ad verbum *Deilir* adinet, is, qui distribuit quidquam, vel inter alios, vel inter se et alios, eatenus Arbiter rectè dici potest.

78) Terminatio vocis *Aro* in acc. plur. notanda, nam recentiores Nostrates *Ara* frequentant,

de Cæcæmonibus non sine confusione cæsum Gignendi et Accusandi.

79) *Ne skyldop* duæ negationes pro una, ut *sempius* amat Noster.

80) I. e. aliis verbis, unà cubuimus, et sanè quam honesta est phrasis hæc de re subterpi-

m) En þeir n) Óliga

ATLA fávǫdo

Ok hvatliga

Heim flvndoþo 81).

Sed illi properanter

ATTALO indicarunt,

Atque festinè

Domum se corripuerunt 81).

XXV.

o¹) En þeir Gyþrúno

Görla leyndo

Þvat hon helldr vita

Hálfo skylði.

Sed GUDRUNAM

Celarunt penitus,

Nam eam duplò magis

Scire oportuerat.

XXV.

XXVI.

Hlymr var at heyra

o²) Hóf-gvllinna 82)

Sonitum erat audire

Ungulus auratorum 82),

XXVI.

Þá

m) *En þeir* &c. cum lin. sequ. desiderantur in S., hiatus turpi in sententia.

n) *Oliga*, membr. et L. non enim *Odliga*, quod tralaticium; sed alterum se tuetur per analogiam, beneficio vocis *Góligr*, Poëta anonymi apud Snorrium in vita Magni Nudipedi regis, his verbis: *Eól þar er ek veir góligst*, pro *gólligst*. Item alterius Poëta in *Olafsi Helga Saga*, ut opinamur: *Gátuþ gríðar fóta Gólig fávng til jóla*.

o¹) Hæ quatuor lineæ unum versum sibi constituunt in S. sicuti vers. XXII. supra. Ista autem repetitio voculæ *En* minus grata est, propter lin. 5 vers. præcedentis; forsasse tamen serviat adfectui exprimendo in querela muliebri.

o²) *Hof-gullinna*, per o lene, L. et S. ad verbum, auratorum templi instar, satis magnificè in ea re; videant docti homines, vel saltem, qui sibi in hisce docti esse videntur, quantum confusionem pariat iste vocales accentuendi vel duplicandi neglectus.

81) Figura Hysteron proteron, ut supra var. lect. c ad vers. III.

82) Adhuc posuit epitheton equi, pro Substantivo ipso, uti supra vers. II. lin. 6 et 7. De

ungulis autem auratis equorum, monuit Alter nostrum in Gloss. Tom. I. sub voce *Skraugjarn*, paulò ante finem.

Þá þ) er í garþ þriþo
GÍÚKA arfar 83).

84) Þeir of HAVGNA
Hiarta skáro
En i orm-garþ
Annar 85) lavþo.

XXVII.

Var ek enn 86) farin
Eino sinni
Til GEIRMVNDAR
Görva dryckiö 87).
88) Nam horfkr konúgr

*Cum in aream [palatii] equitarunt
GJUKII hæredes 83).*

*Illi HÖGNIO [vivo]
Cor exsecuerunt,
At in carcerem angvium
Alterum 85) collocarunt.*

XXVII.

*Interea, ut sapius, 86) profecta eram
Una vice
Ad GEIRMUNDUM,
Convivium agitare 87):
88) Rex elegans occipit*

Havrpo

p) Erigarþ, junctim, S. nulla cum ratione, neque sensu.

- 83) Nimirum ab rege Attalo ad convivium vocati, de qua re ambitiosè narratur in *Atla-Quida & Atla-málm enom Grænlenokom*, item in *Volsungafaga* et *Nifunga-faga*, etsi res ipsa ex hujus ultimæ relatione non parum distet ab ceteris. De pompa fratrum introentium et equorum ornatu potius loquitur, quam de eo, quod magis necessum erat, nempe de invitatione regis, sanè muliebriter. De cetero credibile est, Gunnaris consuetudinem cum Oddruna principe, adversus fratris ejus Attali voluntatem, non inter minimas causas fuisse, quamobrem Attalus, per speciem amicæ invitationis, Gunnarem et Högnium fratres proderet atque occideret.
- 84) Mira brevitate transilit pugnam inter Attalum et Nifungos, et satis habet tantum verbuló attingere horum exitum, Högnii im-

- primis, nam [de amasio suo Gunnare prolixius agit III. sequentibus versibus.
- 85) Animus virginis abhorret, propter lucum, ab nomine proprio amici sui expressè profertendo, quod nec facit in sequentibus, priusquam de vita ejus actum esset.
- 86) Adparet, hanc regiam principam conviviis agitandis, ex ingenio suo fortasse, vel, quod promiores sumus credere, ex necessitate, quod dissors facta fuerit a fratribus in patrimonii divisione. Respice nos supra ad vers. IX. sub n. 34.
- 87) Hic pauló aliter accipitur istud at görva dryckiö (drecko) quam supra versu XI. lin. 4. sed utrobique verbum göra, görva, rectè applicatur.
- 88) Ex longo intervallo ait se audisse amasium in ultima necessitate pulsantem citharam.

Havrpo 9) svegia.
 Þvíat han hvgrdi mik
 Til hiálpár sér 89)
 Kyn-ríkr konúgr
 7) Of koma mvndo.

XXVIII.

Nam ek at heyra
 Or s) HLES-eyio 90)
 Hve þar af strþpom
 Strengir gvlló.
 Þap ek 2) ambáttir 91)
 Búnar verpa.
 Vilda ek fylkis
 Fiórvi biarga.

Citharam torquere,
Nam sperabat me
In auxilium sibi 89),
Stemmata potens princeps,
Adfuturam esse.

XXVIII.

Exaudiebam
E HLESEYA 90)
Quomodo illic intense
Chordæ sonarent:
Jussi famulas 91)
Esse paratas,
Cupiebam regis
Vitam servare.

XXIX.

- 9) *Sveigia*, membr. et L. quod Neotericis placere opinamur; atqui negamus esse ad genium sermonis, per *i* in priore syllaba.
 7) *Of*, Omnes, quod servatum magis sapit genium Auctoris, quam exclusum, quod facile per metrum erat facere.
 8) *Hlesi-eyio*, per duplum *s*, L. et S.
 *) *Af strþpom*, Omnes, non enim *Strþpir*, quod facilius et planius, atque in versione nostra adoptatum. Non tamen celandum est, illud *strþpom* utenque pro Adjectivo posse accipi, et epitheto regis Gunnaris, tanquam sperii bellatoris.
 1) *Ambóttir*, S. archaizans, conf. *Ambót* &c. in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

- 89) Incantationis beneficio nimirum. Id autem artificium Oddrunam principem calluisse, vidimus supra vers. VI, lin. 5 ad 7; nam vix processerit statuere, quod Oddruna, paupera princeps, manum armatam contraxerit, vel contrahere potuerit, ad amicum servandum.
 90) In hac insula supradictum Geirmundum co-

luisse, necessarium est; at eam fuisse *Lesfoam* Danie nostræ, ab omni verisimilitudine est alienum; propter lin. 1, 3 et 4 hujus versus.

- 91) Adhuc muliebriter loquitur et agit; quid enim juvenens famule aliquot ad amasium è cruciatu eripiendum; nimirum arte sua freta est princeps, de qua antea monuimus.

XXIX.

u) Létom fljóta
 Far lund yfir 92)
 Unz ek alla sík
 ATLA garpa.

XXX.

Þá kom in arma
 x) Út skævandi
 Mópir ATLA.
 Hon skyli morna 93).
 Ok GUNNARI
 Gróf til hiarta 94).
 Sva at ek y) máttigak
 Marom biarga.

XXIX.

*Innatare fecimus
 Navigium præter sylvam 92),
 Donec ego cunctas adspiciebam
 ATTALI ædes.*

XXX.

*Tunc exiit scelerata illa
 Foras claudicans
 Mater ATTALI,
 Ea utinam viva putrefiat 93)!
 Atque GUNNAREM
 Fodit corde tenus 94),
 Ita ut egomet nequirem
 Illustri salutem servare.*

XXXI.

u) Etiam hæc quatuor lineæ uno versu comprehenduntur in S. quemadmodum superius bis numerò. Deinde in lii. sequ. Lund exhibent Omnes, non enim Sund, quod æquè erat facile dictu, et ad sensum ac rem aptius; nempe: Per fretum (aquam) innatare fec. navig.

x) *Ut skævandi*, una voce, S. i. e. divaricans, sed parum interest.

y) *Máttigak*, Id. in cæteris advertenda est tripla positio Pronominis primæ personæ, sanè quam intensivè et poetice, præsertim in verbis mulieris.

92) De situ loci, quem Attalus rex incoluit, plebisque hodie, ut et olim, necessariò incertum esse arbitramur, sed per se neutiquam improbabile est, saltum aliquem reginæ virginis fuisse præternavigandum ex insula prædicta, ante quam ad fratris veniret habitacula; de cætero respice observata nostra sub var. lect. u in linea pjiore.

93) Quod sensum rari hujus verbi adinet, satis dictum est ab altero nostrum in Gloss. Tom. I. Eddæ hujus sub voce Morn. Verisimiliter autem hinc colligitur, Oddrunam non fuisse uterinam sororem regis Attali.

94) Nimirum in angvem transformata; consule sanè *Gunnari-Slag*, vers. XXII. per totum, et ejus Introductionem prosciam in fine.

XXXI.

Opt vndrumk þat
 Hví ek eptir mák
 2) Linn - vengis bil 95)
 Lífi halda 96):
 Er ek ógn - hvötom
 Unna þóttvmz 97)
 Sverþa deili 98)
 Sem síálfri mér 99).

XXXI.

*Sepè quidem id miror,
 Quomodo ego post ea possim,
 Nympha colubrini arvi 95)!*
Vitam retinere 96):
Nam belló acrem
Amare me opinabar 97)
Gladiatorum diribitorem 98),
Ut memet ipsam 99).

XXXII.

- e) *Lin-vengis*, Membr. et L; *Lin-vengis*, S. de priore aliquid adfert Vir doctissimus Dr. J. Finnæus, Episcopus Skalholtensis in Enodatione cantilenarum, in *Landnámabók* occurrentium, pag. 417. quod parum nobis sapit. De posteriore autem, quod in Textu expressit pag. 362. sed ad verbum non exposuit, quem errorem etiam quidam alii errant, de posteriore illo, dicimus, nullum verbum fecit in adlegata Enodatione, neque id sanè facile factu erat, ut opinamur. Unde adeò neutram harum lectionum adoptare nobis visum est, verum potius *Linn-vengis*, quod, in Versione nostra ad verba expressum, re aurum sonat. Hoc fecimus, partim ratione duce, partim auctoritate ipsius laudati Episcopi, i. e. ubi hanc lectionem adlegat ex hoc ipso Carmine Eddæ nostræ, quam etiam ulterius firmat homo in hisce literis versatissimus ac eruditissimus J. Olavius Hypnones. in Vocum Indice ad dictum librum *Landnámabók*, sub voce *Linni*, *Linnr.* Et sanè non obscurum esse poterat ulli, qui non prorsus ignarus est Poëseos nostræ, Poetam in *Landnámabók* pag. cit. dicere debuísse, metrica lege: *Linn-vengis*, non *Lin-vengis*, neque *Lín-vengis*.

95) Est adlocutio ad puerperam honesta.

96) Apparet ex his verbis regis virginis, quam rex Gunnar, vel defunctus, ei cordi fuerit, et quantum amorem erga eum fovirit, dum ambo viverent.

97) *Þóttvmz*, figura Litotes, modestiam puellæ regis declaratans. Facilé potuerat dicere: *Unnak górvá*, (vel etiam *unna górdak*, Verb. auxil. periphrast.) i. e. amavi planè, vel amavi simpliciter.

98) *Sverþa deili*. *Bavga deili* suprâ dixit de amico suo rege Gunnare. Notum autem est, reges olim gladios muneri dare solitos esse suis aulicis, ut ex *Olafi Helga saga*, et *Olafi Tryggvasf. saga* notum est, adeoque *Sverþa deili* est honesta et recta regis adpellatio poetica.

99) Hic amplificat amoris sui affectum erga Gunnarem; antea illum exegit ad debitum Brynhildæ amorem conjugalem, quod aliquanto minus est, conf. vers. XVIII. lin. 4.

XXXII.

p) Sattu ok hlýddir
 Mepan æ) ek sagþac þér
 Mörg ill vm 100) skavp
 Mfn ok þeirra 101).
 Maþr hverr lifir
 At mvnom sinom 102)
 Nú er vm genginn 103)
 GRÁTR ODDRÚNAR 104).

XXXII.

Sedebas et auscultabas,
Dum narrabam tibi
Multa sinistra fata
Mei atque illorum 101).
Hominum quisque vivit
Ad animi sui inclinationes 102).
Fam transactus est 103)
 LESSUS ODDRUNÆ 104).

- p) Ita Membr. et rectè, pro *Sat þú*, sicut *þú gvaþ*, vers. X. lin. 3 & 4 superius. Sed *Sattu*, L. usitatè magis. *Satzo*, S. pro *Sattu*, hodiè frequentato.
 æ) *Sagðac*, tantum, S. solenni suo.

100) Possit sanè vocula *Um* hic accipi ut Præpositio, ut sit ordo: *Um mörg ill skavp*; rigidiusculè tamen id fieret. Nos ergò esm cepimus pro expletiva, nihil sensui addente. Quod autem tales particule etiam cum nudis nominibus præponi possint, probavit alter nostrum contra dissentientes, sub vocula *Of* in Gloss. Tom. I. pag. 635 col. I. Istud autem *Mörg ill vm skavp* pertinet ad amplificationem, quantum videmus; fati enim acerbis hanc regiam principem non fuisse confirmatam, nisi quod ad amorem infortunatum cum rege Gunnare. et fortasse, quod ad divisionem patrimonii pertinet, non constat ex ipsius relatione in hoc Lessu.

101) Nimirum Sigurdi, Brynhildæ et Niflungorum.

102) Sententia generalis in hisce duabus lineis continetur, Auctori-ne an principi regie adtribuenda? Nostra opinio eò vergit, ut tribuenda sit dicæ virgini, tanquam epiphonema totius luctuosæ narrationis. Quod de cetero adinet ad vocem complexam *Mvnom si-*

nom, respici volumus ad vers. XX. lin. 5 et 6, cum nostra adnotatione. Ipsa res in hac sententia contenta eætenus vera est, quod omnes sanè nitimur ad satisfaciendum nostræ voluntati, quantum nobis licet, etsi quidam hominum, ex. gr. servi, ad eum statum redacti sint, ut iis id non liceat. Verbum *At lifa*, de moribus instituendis hoc L. alio modo, non est ita tralatitium in antiquo sermone, ut in hodierno; verùm tamen sine dubio rectè adhiberi potest, quod analogicè probari potest ex voce *Liferui* de moribus usitata.

103) *Um genginn* hoc sensu, pro *Um hidinn*, vel *buinn*, quod hodiè frequentant Nostrates, vel etiam *Yfr farinn*, oppidò rarum est dictu atque ideò notandum. Et has duas ultimas lineas Auctor posuit ex sua ipsius persona.

104) Hæc Oda sanè inter præstantissimas, et re ipsa gravissimas Odas Eddæ nostræ, merito numeranda est, maximè propterea, quod adprimè pertinet ad Historiam priscam, potissimum Gunnaræ et Atalæ regum, illustrandam.

ATLA - QVIFA
IN GRÆNLENZKA.

---

a) DAVDI ATLA.

GUDRÚN GIÚKA-dottir hefndi bræpra sinna b) *Sva* sem frægt er orþit 1). Hon drap fyrst sono ATLA. en eptir c) þat drap hon ATLA. ok brendi havllina ok hirdina alla. d) Um þetta er frá Qvída ort.

MORS ATTALI.

GUDRUNA GJUKIAS *ulta est necem fratrum suorum; quemadmodum famā nobilitatum est 1). Ea primum interfecit ATTALI filios; postea verò ATTALUM ipsum occidit, combussitque domum regiam unācum omni satellitio. De hoc negotio Oda hæc composita est.*

c) ATLA-

- a) In marg. Cod. L. observatur, titulum hunc a chartis abesse; interim tamen adest in chartaceo S.
- b) *Sem* tantum S. sed fortasse illud *Sva* ad prius referendum, i. e. *Uta* est fratres eo modo, qui famā nobilitatus est, aliquanto majore cum intensione sensus, distinctione post *Sva* indita.
- c) *þaz*, exclud. Membr, sed cancellis inclusum sistit L.; etsi hæc lectiones aliquo modo procedant, ut *Eptir* sonet post, adverbialiter, tamen alteram illam è libro S. exprimere visum est.
- d) *Her um er. féá* &c. S. indifferenter.

---

1) Neque id inmerito, nam perrara existere in

Historiis opinamur tantū facinoris exemplā ab muliere editi.

e) ATLA - QVIDA IN GRÆNLENZKA 2).

ODA ATTALI GRÆNLAN-DICA 2).

I.

I.

f) ATLI sendi

Ár 3) til GUNNARS

Kvnan 4) segg at ríða

KNEFRUÐR var sá heitin.

At gavrþom 5) kom han GIÚKA

Ok at GUNNARS havllo

ATTALUS adlegavit

Olim 3) ad GUNNAREM

4) Nuntium callidum equitare,

Is KNEFRUDUS vocitatus erat:

Ad ades 5) GJUKII ille venit,

Et ad GUNNARIS domum regiam,

Beckiom

e) Hanc Inscriptionem chartis omitti docet L. in marg., adparet tamen in S., in Membrana, ut hodie est, sanè lectionis partim est incapax, quemadmodum alias pluries in Membranis.

f) *Sendi Atli*, S., parum differt, etsi hæc lectio aliquanto ad poesin videtur rigidior alterâ.

2) Credibile est, idèo sic vocari hoc Poëma, quod primùm in Grønlandia (quæ regio est Uplandorum in australi Norvegia, ubi educatus traditur Princeps regius Haraldus, pater Olai Sændi, Norvegiæ regis, atque inde cognomen tum *Grænfski s: Grønlandus, meruit), quod igitur illic ab initio repertum, aut etiam compositum fuerit; quod etiam valet de cognomeno insignis Poëmatæ *Atla-Mál*, proximè subsequenti hanc Odam, quæ neutiquam cum illo æquis gressibus ambulat, etsi ordine prior; non tamen ea suis meritis destituitur; etsi enim primariò videtur Auctor simplicitatem in enarrando sequutus, et procul esse a proposito movendorum adfectuum, tamen nihil minus interdum in sub-

lime adsurgit oratione sua, et quasi de industria adhibet voces sapiusculè, quarum sensum, nisi originationis lampade admota, utcinque videre est impossibile.

3) Sanè *Ar* de ministro regis accipi potest, sed alterum sensum hic preferimus.

4) *Kvnan* vaga quidem vox est in significato, sed hic eum restringendum putavimus ad vassam indolem et actionem hujus legati, de qua plenius videbimus in *Atla-Málo*m.

5) *At gavrþom* — — *at híori svafsem*; hæc omnia nihil dicunt aliud, quam Legatus venit ad Gunnarem regem convivium frequens agitantem, non sine artificio Auðoris in variando ac dilatando unam eandemque rem.

Beckiom g) aringreyppom 6)
Ok 4) at bióri svafom.

[Ad] scamna ferrò compasta,
Et ad potionem dulcem.

II.

Drucko þar drótt-megir
En dylíendr 7) þavgado
Vín í val-havlo 8)

II.

Potabant ibi satellites viri
(At [doli] celatores 7) tacebant)
Vinum in aula splendida 8'),

i) Reipi

- g) *Aringreyppom*, L. facili negotiò ex altero corruptum in secunda syllaba; centum enim exempla suppetunt, ubi *m* pro *n* supposuere Librarii, contextùs ipsius securi, tantum in literis quomodocunque hærentes. *Aringreyppom*, per *i* in penultima, S. hic et semper; res redit ad originationis iudicium.
- h) *At* excl. S. sed multò melius servatur, et ad genium Auctoris convenientius, qui multa iterare gemit præter necessitatem, sed non idè præter gratiam.

6) *Aringreyppom*. Quoniam posterior pars vocis scribitur per *y* in priore syllaba, non potest referri ad verbum *At gripa*, rapere, prehendere, verum potius ad fabrile Verbum lignariorum *At græpa*, quod est propriè asseres, I. trabes etiam, sulco in lignum factò, arde compaginare l. coassare. Sine dubio hoc Verbum originem suam refert ad alterum Verbum *Grafæ*, fodere, atque etiam ad laminas ferreas, firmitudinis ergo, asseribus l. trabibus impactas, adplicatur; unde non mirum, quod *Aringreyppom* infra de galea dicitur. Priorem partem vocis hujus compositæ quod adinet, in magna dubitationis vertigine ibi tandem constitit nobis sententia, ut *Arim* hic nihil aliud sonet, quam Ferrum, vel si mavis *Æs*, et propius *Æreus*. *Æs* ferri vice olim frequentatum fuisse, saltem Homericis temporibus, nemo literatus negaverit. Ab illo *Æs*, æris, Romano opinamur nostrum *Járn*, Dan. *Fern* Angl. *Iron*, Germ. *Eisen*, cui etiam nostrum vetus *Uarn* quam proximè responderet, originem duxisse, usu instrumenti penitus immutato, sed vocis non item omni-

nò. Si hoc minus ad palatum sit hominibus fastidiosis; in pronuntio fuerit, istud *Arim* referre ad Gr. *ἄργη*, quod præter alia Ferrum notat; conf. voculam *ἄρ* in Compositis, quæ valdè significat; aut etiam ad *ἀργήν*, quod metaphoricè notat fortem, strenuum. Sanè *Arim* et *Járn*. quod ad literas adinet, non adeò multum inter se distant in nostra Lingua, quod etiam de *Járn* et *ἀργήν* valere opinamur.

- 7) Legatus et comites sui intelliguntur, qui primò nullam mentionem negotii, de quo missi erant, nisi prius opportuna occasione captata, fecerunt.
- 8) *Val-havlo*; mirè nomen proprium Aula Odiniæ hic adplicat Auctor, ut et Vers. XIV. lin. II. splendoris ciendi causa, quemadmodum et Snorrius Sturlaus tabernam suam comitalem hoc etiam nomine insignivit, ut è *Sturlunga-Saga* notum est; nôsse autem Illum Valhallam Odini propriè sumtam, ex Edda *Ejus* satis liquet.

i) Reipi (áz k) þeir Húna 9),
 Kallapi þá l) KNEFRAVDR.
 Kaldri 10) ravddo
 m) Seggr 11) inn fvdærni
 Sat han á beck hárn 12).

III.

ATLI mik hingat fendi
 n) Ríþa orindi
 Mar inom o) mál-greypa
 Myrk-vid 13) inn ókvanna
 At þipia ypr GUNNARR
 At ip á beck komit 14)

Iram sibi verebantur HUNNORUM 9).
Tum exclamavit KNEFRÖDUS
Frigidá 10) voce
Legatus 11) ille australis,
Sedebat is in scamno celso 12).

III.

ATTALUS me huc legavit
Negotii ergo equitare
Equó lupatum fodicante (adterente)
Per opacam sylvam 13) illam ignotam
Vos rogatum, GUNNAR!
Ut in sedile veniatis 14),

Mep

i) Reipi, omnes Codd. cum tamen vox, quæcunque foret, ex lege pœseos harmonica, incipere deberet ab lit. *V*. Verum similis licentia in his Attali Pœmatibus occurrit aliquoties. Interea in manu foret, *Vélar*, Dolos, substituire, et quidem apertius ad præsens negotium, nam unde iram vererentur?

k) Þvaf, enim, S.; alterum magis genuinum est.

l) *Knefravdr*, Membr. et L. h. l. quod potest sensu idem esse cum altero, nam notum est, *av* interdum substitui pro *u* simplici.

m) *Seggrinn*, una voce, S. tenui discrimine, sed deterius altero.

n) *Ríþa örindi* (*arindi*), Omnes, non *Örindi ríþa*, quod Pœsis posceret.

o) *Melgreipa*, S. per *i* in penult.

9) Sine dubio propter voluntariam necem Brynhildæ, Attali sororis, cujus occasio orta erat a Niflungis per cædem Sigurdi. Respice Hujus Odam ultimam.

10) I. e. malevola, infensa, quemadmodum istud nomen alias metaphorice applicatur.

11) Usus Anglosaxonum hic sequuti sumus, qui per *Segg*, *Segg*, nuntium, sensu restricto, intelligere solent. Usualiter nobis notat Virum quemvis, conf. vocem in Gloss. Tom. I. Eddæ hujus,

12) Honoris nimirum exhibendi gratiâ cum in celsa sede reposuit Gunnar, aded ut hujus tantillæ rei mentio non sit supervacaneâ.

13) Num hoc sit proprium nomen Saltûs, parum distat in re ipsa; an verò potius appellativum, ut in subigno cepimus. Germani horum locorum mystre rem melius decreverint; conf. vers. V. lin. ult.

14) Mira simplicitas est in hac invitatione convivali, ut hospes tantum invitetur ad adsidendum.

Mep hiálmom *p*) aringreypom
q) At fækia heim ATLA.

*Cum galeis ferró compactis (firmatis),
 ATTALUM domi visere.*

IV.

15) Skiölldo knegod þar velia
 Ok skafna afka 16)
 Hiálma gvll-roþna
 Ok Húna 17) mengi
 Silfr-gylt faupvl-klæþi 18)

IV.

15) *Clypeos ibi lectos obtinere [vobis]
 in manu est
 Et politos gladios 16),
 Galeas auró rutilatas
 Atque HUNNORUM 17) multitudinem,
 Argentó inaurató ornata strata ephip-
 piorum 18),
 r) Serki*

p) *Aringreypom*, per *i* in penult. S. *Greiþr* in talibus referendus foret ad Verbum *At griþa*, corripere, comprehendere, non omninó absurdé, si ad firmam retinendi notionem adplicetur.

q) *At fækia heim*, Omnes, non *Heim at fækia*, consveta anomalía.

dum in scamno. Sed Gunnar intelligere debuerat magnum splendorem ei subesse, vel ex sequentibus pompæ requisitis, *Mæd hiálmom aringreypom*.

- 15) Fusé et splendide veterator enarrat munera convivialis (in hoc et sequenti versu), sine quibus non temeré, vel homines privati et rudes, antiquitus dimittebant nullum convivam, secus quam homines illuminati nostræ ætatis faciunt.
- 16) Hæc interpretatio nititur Eddæ Snorrianz auctoritate in nomenclationibus Gladiorum. Fortasse primó Fraxinum adaptaverint ad usum gladiatorum majores nostri, ante vulgò introductum ferri utum, atque hinc aded ea gladii adpellatio orta sit.

17) Iis temporibus vel maximum lucrum erat ex mangonio sive mercatu hominum; an veró hic Gunnari promittantur servi homines, an liberi (milites nempe vel satellites), in medio relictum sit; ad prius autem magis inclinamus.

18) Non absurdé horum meminit, nam talis splendoris admodum studiosi erant Veteres. Insignis locus est de Sigurdo Fasfnericids, Brynhildam Gunnari uxorem petutum adequitante, *Bliku reiþ* *Ex Region ætti*, i. e. Splenduerunt ephippia (ornamenta equi) Regino olim possessa; et sanè sunt è Nostratibus hodiè, qui talibus ornamentis multum tribuant.

- r) Serki val-ropa 19)
 s) Dafar 20) darrapar
 Dravla mél-greypa 21).

*Amicula præliaria 19),
 Obstacula pilati ordinis,
 Equos [que] lupata constringentes.*

V.

- r) *Seggi*, Viros funerum sanguine rubefactos, S. lesio haud deterior alterâ, nam neutra caret ambiguitate. Deinde *Valröpa*, (an *Valröpa*?) scriptioe Olai Thordarsonii in *Skálda*, parum appetibili, saltem ambigua, Membr. et L. *Röpa*, proximè, non tamen penitus, nec certò accederet ad *ruboris* notionem; et sunt tamen, qui tales scribendi modos imitentur, quos interea ipsi non intelligunt.
- s) *Dafa*, S. in genere masc. uti omnes Libri infra Vers. XIV. lin. 9. & mox *Darrapar*, in Nominandi casu, improbè L. in contextu. An hic Liber sit proxima Tradux Membranz nostræ, quod Homo anonymus audet dicere, hinc præter alia decerni potest.

- 19) Ad sensum ipsum non multum interest, utrum *Val-ropa* hic pro Nom. adjectivo, vel substantivo capiatur; ad prius adclinamus, ut Grammaticis regulis et usui prisco convenientius. Forent ergo *Serki val-ropa* (indeclinabile) vel *Val-ropar*, in Nominandi casu, ea amicula, que sæpè casorum sanguine rubefieri conserverant, i. e. in præliis exercita et probata. Si *Val-ropa* pro Substantivo capiamus, Grammaticæ nonnulla foret injuria et ipsi Sermoni, si nempe *Röpa*, ruinam, eversionem; vastationem, notare deberet; ut deberet certè, *Val-rope* rectum foret hoc sensu. *Röpi*, gen. masc. ruborem notat, et coactè satis, si nihil aliud suppetret, metonymicè de sanguine posset accipi. Oppidò quam difficile est, sensum vagum talium vocum poeticarum ad unicum aliquid, præ ceteris omnibus, præcisè restringere.
- 20) *Davf* l. *Döf* f. torporem l. langvorem, len- tam quierem, notat usitatè, ut in dictione: *At siggja á döfnum*, quod, ni fallimur, dicitur de puellis lætentibus, iremque agnellis, neque id immeritò, nam ea res sine dubio importat iis suavissimam quietem, quam nun-

quam abruptam vellent, si insecorum potestate esset. Hinc adèd significatio vocis dilatata est amplius ad quamvis tardationem et moram, quò et nostra spectat versio, sive ea mora sit in ipso morante, sive in eo qui moram infert. Facile autem visu est et intellectu: arma lentorem inferre militantibus, nisi iis vi majore possint obsistere; unde igitur bono cum jure ea adpellari possint obstacula l. moræ militantium ex adverso. Quod denique *Daf*, m. inferius occurrens Vers. XIV. lin. 9. idem sonet cum altero isto *Döf*, in Accus. plur. *Dafur*, nihil est quod hæsitetur, unde voces istæ, una cum vocibus parum abluentibus, *Döf*, et *Döfunn*, Torpor, torpidus, Stupor, stupidus, originem suam repetant. *Darrapar* quod adinet, consuli potest *Egils-saga* in Redemtionis Capitulis.

- 21) Prior pars hujus vocis, ubi utique de equis sermo est, de terræ parte glareosa haud absurdè posset accipi, nam ea nostra Lingvâ *Melr* adpellatur. De *greyp* aliquid nugari sumus supra sub N. 6. De altero adtingimus nonnihil alibi in variatibus hujus Ode.

v.

Vavll léz yckr ok mýndo géfa

Vísþrar GNÍTA - HEIÐAR 22)

*) Af geiri giallanda 23)

Ok af gyltom stöfnom 24).

Stórar meipmar

. Ok stapi DANPAR 25)

v.

Campum etiam vobis daturum se præ-
*dicavit**Tesqui 22) spatiosi GNITENSIS,**Præter frameam clangentem 23)**Atque auratas proras 24),**Magnas gazas eximias**Et oppida DANPI 25),*

Hrís

- *) *Af* hic cepimus, quasi positum sit pro *At* vel *Vm*, quò pertinet nostra versio; facile, ut hæc foret simplicior, reponere poteramus *At*, hoc eodem sensu. Videamus, quid hic sonet *Af*, vulgari sua notione, nimirum sonat de l. e., quod huc adplicet, qui velit; quando etiam *Geiri* de pluribus collectivè sumendus foret.

22) Forsitan tesquum istud natura ad fertilitatem accommodatum fuisse; fortasse et unicum solum eorum tesquorum, ubi Fafner cubabat, i. e. ejus cubile, aurum sc. quod fratres tenui cum jure post eadem possessoris Sigurdi occupaverant, nihil inde tribuentes Gudrunz, justè hæredi, postquam hujus filium, hæredem primarium, occiderant; hoc aurum, inquit, adserit sycophanta Attalam regem spondidisse Niflungis, Gudrunz fratribus, ut sine ulteriore controversia possiderent, in quod aurum eum nemo negaverit jus habuisse pro uxore sua. GNÍTAHEIDAM simpliciter, prout vox sonat, capit Perillustris P. F. Suhmius, at *Vavll*, initio versus, per *Magt*, s. potestatem exponit in margine Libri sui, quem S. nuncupare solemus, quod ultimum illi faciles concedimus.

23) Est et, ut *Giallanda* hic sit Sistantivum, a Nom: *Giallandi*, splendor, fulgor, item clangor, si mavis, nam utrumque notat; ita *Giallandi af geiri* nihil aliud foret, quam figuratè *Giallandi geir*, fulgens, clangens hæta, ipsa re eodem ferè abeunte.

24) *Stafuar* hic pro navibus tropicè sumentur. Benè interea adposita voce *gyltom*, aliæ enim partes navium, neque olim nec hodiè, auratæ sunt, neque ornantur. Puppem de tota navi ponere amant poëtæ Latini, ut Virgilius in I. *Æneide*: *Hand aliter puppesque tuæ*.

25) *Danpi* meminit fragmentum elegans antiqui Poëmatís, quod *Rigi-þjela* nomine cluet, in Edda Snorríana, et quidem Wormiano Codice membranco, ubi Danus et Danpus conjunguntur his verbis in fragmenti versu ultimo: *á Danr ok Dampri* (ita Cod. Worm.) *Dyrar hal-lir Aþra opal'Enn þér haft &c.* Verba hæc sunt cornicis, secundum hænc Fabulam, ad Konum Rigi filium loquentis. Snorríus in *Ynglinga-saga* etiam *Danpi* (*Dampi*) mentionem facit in Capite, in quo de *Dano Mikiláta* (superbo) Daniz rege et *Danpi* filia *Drótta* agit; verba ejus adscribere nequimus, nam Libro, ut nunc est, destituitur. Tantum certè eundè ex hic colligitur, Danpum aliquando *Daniz*, vel certè *Daniz* parti imperasse regia potestate. Sed oportet, ut ille nonnullis sæculis

Hris þat ip mæra
Et meþr 26) MYRKVID 27) kalla.

VI.

Havþi vatt þá GVNARR
Ok HAUGNA til fagdi 28)
Hvat ræþr þú ockr 2) feggr inn
Öri 29)

Allz vip slkt heyrom.
Gvll visfa ek ckki

*Virguleum illud inclutum,
Quod homines MYRKVIDUM 27) vulgè
nuncupant.*

VI.

*Tunc caput alioversum flelebat GUN-
NAR,
Et HÖGNIUM adlocutus est 28):
Quid consilii nobis suggeris, vir ado-
lescens 29)!
Quando nos quidem tale [mandatum]
audimus?
Auri noveram nihil*

Á GNITA

2) *Seggrinn*, una voce, ut supra, S.

seculis prior vixerit, quam hæc gesta sunt. Loca autem, quæ possederat. potuerunt ab eo nomen trahere, tanquam in sua familia excellenti heroe. Ea loca fortasse Attalus I. majores sui aliquando jure belli occupaverint, vel modo inverso, Danus ipse occupaverit aliquot loca in Germania, quæ exinde fuerint oppida I. loca Danpi appellata. Hoc postremum nobis videtur præ altero verisimile in re ambigua.

26) *Meðr* svaviter hic positum est pro *menu*, quemadmodum Poëta nostras insignis Thiodelfus Arnorisi f. in Carmine de Haraldö Sigurdsonö loquitur in *Hrygiar-sfycki*: *Meðr rituþ audling ædra*, i. e. Homines nesciunt regem superiorem.

27) *Myrkviþr* hic necessarió sumendus est, ut nomen proprium, ubicunque tandem sylvæ sita fuerit, quam questionem nobis melius resolverint Germani ipsi. De cetero

conf. quæ Vir parillustris P. F. Suhnius de *Myrkvid* adtulit in Historia sua Critica, Tom. VI. pag. 436. 442. VII. p. 204. 782. VIII. 57. 79. 390. Et mihi magnam sylvam ac densam, ut *Myrkvidr* esse debuit, virgulti nomine exprimit Auctor noster per gratam Litoten, quæ modesti hominés et elegantes, etiam nostro tempore, in rebus similibus utuntur. Facile per metrum dicere potuerat: *Skóg þennu*, vel *Vip þennu iuu mæra*, atqui ita loqui noluit.

28) Högniium fratri proximum adcesisse in convivio credibile est, atque cum, regem sc, hæc illi in aurem loquutum esset, ita ut legati ne audirent.

29) De sensu vocis *Örr* I. Orr consule sanè I. Olavium Hyppon. in Glossario suo ad *Landnæma-bok* sub voce *Ör* vel *Orr*, ubi ad eam illustrandam Vir doctissimus dixit, quod satis superque sit.

A GNÍTA - HRIPI 30)

Þat er vip ættima

Annat slíkt.

VIL.

Siav u) eigo vip fal-húf.

Sverpa fyll

Hverio ero þeirra

Íhölt or gylli 31).

Minn veit ek mar beztam

En máki hvaffastan.

Boga beck sama 32).

En brynior or gylli 33).

x) Híalm ok skíöld hvítafara

Kominn or havll KIARS 34).

In GNITENSIBUS tesquis 30).

Cui nos non possideremus

Aliud æquale [aurum].

VII.

Septem nobis sunt armaria

Gladiatorum plena,

Cuicunque horum

Capuli sunt ex auro 31):

Meam scio equam optimam,

At machaeram acutissimam.

Arcum scanno dignum 32),

Loricæ autem ex auro 33),

Cassidem, et clypeum candidissimum

Translatum [huc] ex aula CARI 34),

Einn

u) Eigom. Id. magis durè.

x) Has quatuor lineas uno versu sibi seorsim sistit S. nulla cum ratione idonea.

30) Respice nos supra sub N. 22. Sed, quod semel dictum sit, fortasse Aurifodine fuerint in tesquis illis, atque eas primus indagaverit et exercuerit Fafner ille famigeratus; et hinc Mythistorici finxerint eam in angvem convertum auro incubuisse; istud autem inventum suum alios homines celaverit invidiæ causâ, humano more in rebus similibus. Huc non sine ratione adplicari potest adagium nostratum de homine zvaro: *Han ligger á þvi fem ormr á gulli*. Ille ei (pecunie nimirum) incubat, tanquam angvis auro.

31) Vide in hisce 4 lineis opulentiam regis, et admirare simul, quoniam non erat, ut opinamur, nisi inter reges minoris ordinis in Germania.

32) Nimirum arcus super sedilibus olim suspendebantur splendoris gratia.

33) De aurea lorica Brynhildæ Budliados morture habemus superius in *Sigurdar-Quida* ultima: *Gull-brynina ok öu haur vopn vöro gulli Fin.* Respice ad Epilogum *Sigurdar-Quida* *Ilda*, et *Volf-sögam*, Cap. XXVIII. pag. 49 sub finem.

34) Gallos hoc tempore artificis incubuisse multoties notum esse potest. De cetero *Kjarium* (Carum) quod adinet, ex Prologo *Völundar-Quida* notum est, regem eo nomine Gallie s. populo Gallico olim præfuisse. Conf. Viri perillustris P. F. Suhmii *Historiam Criticam* Tom. IX. pag. 88. 425.

Einn er minn betri
Enn se allra HÚNA.

VIII.

Hvat hygg þú brúpi benda
Þá er hon ockr bavg sendi
Varinn vápom 35) heipíngia.
36) Hygg ek at hon vörnvp býpi.
Hár fann ec heipíngia
Ripit i hring ravnpom.
Ylfttr 37) er vegr ockarr
At rípa örindi.

*Solus meus magis est eximius,
Quam sit omnium HUNNORUM.*

VIII.

*Quid putas nympham significare,
Cum ea nobis annulum misit,
Involutum veste 35) lupina?
36) Opinor eam cautelam jussisse (in-
dixisse);
Pilos inveni lupinos
Innexos annulo rutilo;
Dolosa valdè est via nobis
Negotii causa equitare.*

IX.

- 35) *Vápir* in genere sunt strogula, involucra; nunc adplicantur ad animalia, quæ ea gestant, ornate quidem; at in re ipsa nihil aliud signant, quam operimenta, integumenta, pelles nimirum hocum animalium. Deinde rem ipsam quod adinet, conferatur Introductio ad *Gunnari-Slag*, quæ inscribitur *Dráp Niflónga*.
- 36) Hisce quinque linteis sine dubio continetur Högni responsum, non incredibile est, cum nihil respondisse fratri sese consulenti. *Völsunga-saga* hæc et præcedentia distinctius, et partim plenius, enarrat Cap. XLII, pag. 01-2: Þá brá Gunnar höfli (conf. cum hac phrasi lin. I, vers. VI.) ok mælti til Högna: Hvat skulu vér, af þessu bði þiggia, han býr ockr at þiggia mikit ríki. — — Högni svarar: un- dráa ek þóð hans, þvi þat hefir han staldau giört, ok óráðlegt mun vera at fara á hans fund. Ok þat undraa ek, er ek sá gérsemar þær er stli kóunngr sendi ockr, at ek sá varghávi knytt i einn hring af gulli, ok má vera, at Gadránu

þyki hann álfs hug vid ockr háfa, ok vili hon eigi at víð fórum; i. e. Tunc Gunnar caput inflectebat et Högno loquebatur: Quid nos accipiemus de hisce rebus oblatis? ille nobis ultrò sponder magnam (ab se) accipere ditionem (quod et ante processis in hisce verbis legati: Mikit lieu vill han gérfa ydr, ok ychr letz han best unnaftu ríki, i. e. Björnro interprete: Amplas fiduciario jure regiones vobis dare spondet, siquidem Aelius nulli nisi Gunnari regnum suum cuperet traditum). Högnius respondet: Ego miror res ab eo oblatas, pám ille rarò ita egit, atque inconsultum arbitror eum conventum ire. Præterea miror, visis donis eximius, quæ Atralus rex nobis misit, vidisse me pilos lupinos innexos uni annulo aureo; et fieri potest, ut Gudruna arbitretur. Eum erga nos lupino animò esse adfectum, adeòque nollit nos proficisci. Consule etiam lineam 6tam versus presentis.

37) De doloso liquorum ingenio, non minus quam sævo ac feroci, res nota est, vel è verbis
Ser-

IX.

Níþjar ʝ) hvötto GUNNAR
 Né ʒ) náúngtr annarr 38)
 Rýnendr 39) né ráþendr
 Né þeir er ískir vóro.
 Kvaddi 40) þá GUNNARR
 Sem konúngtr skyldi
 Þ) Mærr i miðþ-ranni
 Af mópi stórom.

IX.

*Necessarii non hortati sunt GUNNA-
 REM,
 Neque propinquus alter 38),
 [Nec] prudentes 39) viri neque con-
 siliarii,
 Neque ii, qui potentes erant.
 Tunc edixit GUNNAR,
 Ut regem decuerat,
 Serenus in conviviali domo,
 Ex magno animi fervore.*

X.

- ʝ) *Hvötto*, omnes Libri, affirmativè, non enim *Hvöttr* s. *Hvöttr*, negativè. Quo-
 modò priùs procedat ad contextum vel ad rem, non potuimus exputare.
 ʒ) Ita S. per *u* in medio, sed *Náúngtr*, Membr. et L.; abeant in malam rem cum ista ad-
 fectione! quæ nihil aliud facit, quam ut ex nota voce ignotam reddat; alia res est,
 o pro *u* substituere, ubi nullam obscuritatem parit.
 þ) *Mer*, uno *r*, S. in gen. faem. non omninò sine confusione.

Servatoris Matth. 7. v. 15. De cetero eppi-
 do quam aptè Auctor induxit Hógnium ira
 loquentem ex occasione pilorum lupinorum,
 et mirè, ad summam exaggerationem, utitur
 gradu superlativo nominis, cujus inferiores
 gradus an unquam extiterint in Lingva no-
 stra, nobis in ambiguo est, saltem eos nus-
 quam vidimus, neque audivimus; analogia
 tamen, fatemur, pro iis stat.

- 38) J. e. Ullus, et nota talem hujus vocis usum.
 Simul adverte terminationem vocabuli præce-
 dentis *Náúngtr*, quod Vir doctissimus J. Ola-
 vius Hyppon. in Glossario Diatribis suis ad-
 tulit primo loco sine auctoritate; atqui id
 sanè nobis et nostris popularibus penitus ig-
 notum est, sed analogiè beneficiò se satis
 tuerur.
 39) Vel, si mavis, Exploratores rerum per arti-

ficia occulta; sed nos tamen adhæremus pri-
 ori acceptioni ex auctoritate *Skaldæ*, cujus
 verba utcumque hæc sunt: *Skáld ero höfundar
 allrar rynnir ok málf-sniðdar*, i. e. Poëtæ auc-
 tores sunt omnis doctrinæ atque eloquentiæ.
 Originem vocis *At ryna*, unde hoc est Partici-
 pium actiivum, quod adinet, turissimum
 nobis videtur, eam arcessere ab *Rún*, litera,
Rúnir, sermones, quæ ad Gr. *ῥῆναι* facile re-
 ferri possunt, potius quam ut eam petamus à
 Verbo *At ryna*, experiri, periclitari, etsi
 huc digitum videatur intendere *Droplaugarfe-
 na-saga* minor, cujus verba de homine mago,
 qui Grimum Droplögdam exulem indicare
 debuerat, hæc ferè sunt: *Han reyndi ef-
 tir mörgo*.

- 40) Observa talem usum verbi hujus, et confer
 Poëma *Solar-ljóð* vers. ult. lin. 2 cum var. c.

x.

e) Ríftv nú Fjörner
Látv á flet vafa 41)
Greppa gvll-skálar
Með 42) gvinna höndom,

xi.

Ulfr 43) mǫn ráþa
Arfi Níflúnga
a) Gamlar gran-verþir 44)
Ef b) Gunnars mißi 45).

x.

Surge jam, Fjörner!
Fac ut in sedilia grassentur 41)
Virorum fortium aureæ phiale
Per manus famulorum.

xi.

Lupus 43) potictur
Hæreditate Níflungorum,
O senes barbâ honesti!
Si Gunnar præeat;

Birnr

- e) Ríftv þá F., S. non sine intentione adloquit; atque secundum Ejus ductum has quatuor lineas uno sibi versu comprehendimus.
- a) Gamlar, omnes Codd. quod simpliciter et usitate foemininum est plur. non facili conciliabile cum contextu.
- b) Gunnarr mißi, S. 2: Si ego Gunnarem amittam. Et deinde Mißi, non Mißr in Modo Indicandi, Membr. et L. exquisitè.

41) Non potuit Auctor facile ullo verbo significantiore in hac re uti, quam isto *At Vafa*, etsi metaphora hæc non omninò videtur carere vitio nimis superjectionis; et adtende simul, quam probè meminerit Auctor id quod paulo antea dixerat: *Kvæddi þá G. — af möþi þérom.*

42) Með ornatus et exquisitius est positum, quam *i vel á*, quibus etiam uti, in manu erat potæ.

43) Probabiliter intelligitur Atthalus rex, et Lupina sævitia et vastitas præditus; atque hoc sic satis procedit: Verum tamen non tenuis suspicio est alteri nostrum, nempe J. Johnsonio, potius legendum esse *Elfr s. Elfar*, amnis, nimirum Rhenus; quam conj. turam

firmat hæc ipsa Oda vers. XXVIII. lin. 5. et Snorrius in *Edda sus.* sub Auri adpellationibus, necnon *Volfunga-saga* Cap. XLVI. pag. 100 sub finem.

44) Eleganter formatum nomen de Senibus. Ovidii verba nota sunt: Barba viros hirtique decent in corpore setæ; etsi hodie Barba auctoritas collapsa sit apud homines Christianos (nam de Judæis non loquimur), quo jure quæve injuriâ?

45) *Miße* hic est impersonaliter accipiendam; eæ sanè Auctor facili dicere potuerat *Miße*, etiam impersonaliter in Indic. modo, atqui id noluit, et Subjunctivam prætulit, propter exquisitiorem loquendi rationem.

- Birnir c) blac-fiallar' 46)
 Bíta d) þref 47) tavnnom
 e) Gamna grey-ftópi 48)
 Ef GUNNARR f) kómrap.

- Ursi fusca pelle præditi* 46)
Mordebunt segetes dentibus,
Delectabunt caninum collegium 48),
Si GUNNAR non redit.

XII.

- c) *Blac-fiallar*, uno c, Omnes, fortè euphoniæ causâ.
 d) *þref*, S.; parum interest, dum vox sub utraque descriptione sit obscura, sicut etiam est.
 e) *Gamna*, omnes Codd. *Gumna*, nomen appell. posset alicui in mentem venire, i. e. hominum, quod etiam tamen variis de causis laboraret. Sanè *Grey-ftóp* in se ipso est Canum collegium, sive plurum eorum consistorium, quod nullâ eget voce periphrastica ad ulteriorem illustrationem, quæ si adjiceretur, id foret adversus regulas Eddicas, quarum opinamur antea nos fecisse mentionem ad hunc Librum. Et si vel maximè ista supervacua periphrasis admitteretur, deesset tamen aliquid orationi, sive verbum aliquod, sive particula *Meþ*, inter, cum; eodem rediret res, si *Gamna* acciperetur pro Odini nomine, in Nominativo *Gamni*, quod tamen prorsus inauditum est, etsi nobis non ignotum sit *Vidris-grey* nuncupari Lupos, supra alicubi in Odis Helgiansis.
 f) *Kænrap*, S. per æ, nihil, nisi ad errorem inducendum, et alios in errorem inducendos.

- 46) *Blac-fiallar* Adjectivum hic est, nam si Substantivum foret, deberet esse *Blac-fiallar*. Consule ea in *Völundar-Qvida*, Oda I. hujus Tomi de Vólundo ipso: *Sat á ber-falli*, et si quid ad eum locum adnotavimus.
 47) Quantum meminimus e lætione Traducis Eddæ Snorriani Cod. Worm. quæ Tradux nobis nunc ad manum non est, *þref* inter frugum nomina recensetur in eo libro, quemadmodum etiam in Libris J. Olavii Grunnaviensis, quantivis pretii sanè, et dubitandum non arbitramur, quin ea vox originem suam trahat a Gr. *τράφω*, nutritæ. Satis tamen licenter Auctor hic eo modò frugis nomine usus est pro Sato L. agro frugifero. An ursi sint adpèntes frugum, dicant, qui eorum œconomiam nobis melius noverint. Sanè homo adprimè doctus, G. Pauli, in Notis suis ad Carmina Egilli Skallagrímii monuit, ursos baccarum ædmodum esse adpèntes; quidni ergo et aliorum vegetabilium?
 48) Nimirum propter admirationem. Ursi undequaque persecutioni obnoxii sunt, ut raptures ac malefici. Ergo adeò ita res suas intrant, ut quam rarissimè ab hominibus, atque hominum custodibus, nempe canibus, videri possint. Unde adeò Auctor hic non immeritò usus est, si quidem unquam usus fuit. Verbo *At gamna*, quod, nequid mentiamur, in hac re nobis non nihil suspectum obvenit. Denique totam regis orationem extendere opinantur, ut dicere velit: Se peremptò, quod aptè hic ei in mentem venit, si sequi voluisset, suas regiones, quibus imperabat, in vastum redactum iri, vel si sub *Atali* potestatem venirent, et feris undique, vel, si mavis, hostibus inundatum iri; quod sine dubio verum evenisse putamus, probabili ratione induciti, nimirum *Atla*, quod paulò post fratrum necem Gudrunis soror eorum hunc regem interfecit, ut in hac Oda posterius, et in *Atla-málsa*, traditum est.

XII.

- g) Leiddo land-ravgni (49)
 h) Lýpar óneisir
 Grátendr 50) gynn-hvata
 Or garpi Húna 51).
 Pá quad pat inn öri 52)
 2) Erfri-vörþr HAVGNA 53).
 Heilir farit nú ok horskir 54)
 Hvars yckr hvgr teygir.

XIII.

- k) Fatom léto fráknir

XII.

- Deduxerunt terræ regnatorem* 49)
Homines honesti,
Fientes pugnae concitores,
Ex ædibus HUNNORUM 51)
Temp fatus est ille adolescens 52)
Hereditatis HÖGNIANÆ custos 53):
Sospites nunc eatis, ac fortes 54):
Quod vos ducit animus.

XIII.

- Pedibus fecerunt vegeti*

Um

g) Hæ quatuor lineæ unum sibi versum seorsim faciunt in S. quemadmodum et quatuor sequentes etiam versum separatum; neque est, ut improbemus hanc distinctionem.

- h) *Lýpar*, S. per f; si *Lýpar* per i tenne scripsisset, de satellitibus loqueretur.
 i) *Æfri-vörþr*, S. *Istud Æfri* notat superiorem, quod huc nihil adinet.
 k) *Fatom*, L. et ut videtur etiam ipsa Membr., insolenter et ambigüe, pro *Fósom*, an *Fotom*, quod præfert S.; in posteriori acceptione utcumque procederet, præter tamen necessitatem. Mox *Létom* in pers. secunda, omnes Codd. quod neutiquam in oratione, neque re, consistere potest.

49) Gunnarem nempe. *Ravnir* in specie est Odini nomen propr., at absolutè nomen Regis adpellativum in hæc Edda, sed perrarò obvium. Vid. infra Vers. XXXV. lin. 4.

50) *Grátendr* modò est nomen Subst. pro Adj. *Grátendr* ornate positum. Idem etiam valet de sequenti *Gynn-hvata*, pro quo *Gynn-hvatan* in Adjct. posuisse Auctori in manu erat.

51) Omnes norunt, Hunnos fuisse nationem in Germania, et quidem eam speciatim, cui Artalus imperabat; hic autem, per licentiam poeticam, ponuntur pro Germanis in genere. Quibus hæc acceptio ad palatum non est, illi utcumque possunt in sensu jungere *Gynn-hvata húna*, i. e. Pæliò acres juvenes (nempe

Gunnerem, Högnum et comites). quando *Gynn-hvata* foret Accus. plur. Adjcti.

52) Consule supra Vers. VI. lin. 3 cum nostra adnotatione.

53) Sine dubio Niflungus, qui deinde intererat ultioni patris et patrum, unacum Gudruna, ut constat ex *Atla-Málem inom Grænicckonu* vers. LXXXVI. sq. et ex *Felþanga-saga* Cap. XLVII. pag. 103. Quod autem *Erfri-vörþr* poeticè noret filium, etiam vivis adhuc parentibus, satis patet ex Oda *Gudrinar-Hætt* inferius; verba ejus: *ól ek mér jóþ Erfri-vörþe Erfvörþe Jónacvrs Jóno (Jónom)*.

54) Vel, si mavis, Prudentis; utraque acceptio hujus vocis suis rationibus nititur. Inspicte Gloss. Tom. I. hujus Edda sub voce *Horskr*.

Um fiðll at þyria 55)
 Marina *) mál-greypo
 Myrkvip inn ókynna.
 Hristiz avll Húnmörk 56)
 Þar er harþ-móþgir fóro.
 Ráko þeir l) vann-þyggva 57)
 Völlo al-græna.

XIV.

m) Land fá þeir ATLA

*) *Melgreipo*, per i, S. pro more suo. Facile et simpliciter in terminatione potuerant Libri efferre *Melgreipa*, per a in fine. *Melgreifo*, L. ex varietate. *Greifr* in hoc foret ab *At grafa*, fodere, et ad glaretum in priore parte satis commodè adplicaretur.

l) *Vann-þyggva*, omnes Libri, quod adhuc ut sapius peccat in literarum harmoniam poeticam, propter antecedens *Ráko*; præterea hic obscuritas in verbis et re non est mediocris, uti alias sæpe in hac Oda, qualem non sentiunt, qui onus translationis imponunt, at illud nullo digito attingunt ipsi.

m) Hic versus 16 lineis constat in S. et sanè necessariò.

55) De sensu hujus verbi insolentis proprio consule Gloss. modo citatum pag. ult. Deinde animadvertendum est, quod Auctor hic adplicat, prorsus ipsolenter in hac constructione, particulam Infinitivi modi indicem *At*; verum enim verò hoc fecit, ut euphoniæ serviret, nam rigidiusculum fuisset posuisse *Um fiðll þyria*, etsi utcumque in metro processisset. Id miramur tamen, cur adeò elegans Auctor hic non potius adplicuerit amabile summi pærlcon *Of*, verum in hac re voluit singularis esse, quemadmodum alias est in hoc poematio.

56) Etsi Auctor hic interdum hami repit, monstrat tamen subinde, ferente occasione, quod

Montes pervolare
Equos lupata fligentes
Opacam sylvam ignotam:
Concussa est universa HUNNORUM syl-
va 56)

Quà animò sævi ibant;
Cursum persecuti sunt per virgarum
fugitantes 57)

Campos usquequaque videntes.

XIV.

Terram adspexerunt ATTALI

Ok

facile in sublime adsurgere possit, idque super omnes verisimilitudinis terminos, uti hoc loco, præter alios.

57) *Vann-þyggva*. Hæ duæ linæ adeò sunt poetiæ, ut nihil possit suprâ. Auctor tribuit Campo, rei mortuæ, sensum personæ viventis; re autem ipsa nihil aliud subest, quam Campos fuisse apertos, et sylvarum virgultorumque penitus vacuos. *Vann*, positum hic est pro *Vand l. Vond*, Dan. *Vaand*, svavirris elocutionis gratiâ. Simul advertendum est, Verbum *Ráko þeir* antecedens haud sanè protritum in eo usu, pro *Foro þeir Völlo &c.* i. e. Permeabant campos.

Ok 58) líp-skiálfar n) diúpa
 Bicka-greppar 59) standa
 Á borg inni há
 Sal vm fvdrr-þjópom 60)

*Et turres profundas,
 Feroces viri [ibi] consistunt
 In arce illa sublimi,
 Ædem populos australes includen-
 tem 60),
 Sleginn*

n) *Diúpa*, Omnes, Adjectivo omnis generis ac indeclinabili, quantum quidem perspicere nobis licet. *Diúpar* facili negotiò ponere potuerit Auctor, quando omnem scrupulum Lectori exemisset, sed videtur de industria sectari verborum et styli obscuritates.

58) *Líp-skiálfar*, splendide Áttali arcibus tribuit. Ex Edda Snorrjana, et nostra item, notum est, *Hlid-skiálfr*, g. f. fuisse speciatim dictum de solio Odini, mundum universum circumspectantis; consule Prologum ad *För Scirnis* in Tomo I. atque ibidem No. 1. item *Hlid-skiálfr* in Gloss. ejusdem Tomi. Eodem autem jure Auctor singularis hic adhibet vocabulum *Diúpa*, pro *Háfa*, sublimes, celsas; quemadmodum et princeps Poëtarum dixit Cælum profundum,

59) Hic locus unus est inter indissolubiles hujus Poëmatii; sed utcumque interpretandus erat, cujus interpretationis veritatem tamen non præstamus. Interca conferri volumus vocabulum *Bocki* in *Hrolfs-saga Kraka*, de Viro strenuo adhibitum, et *Stór-bocki*, in plur. *Stór-bocker* in *Eyrbyggja-saga* Cap. ult. de Proceribus insolentibus et nimium imperiosis. Verùm hac originatione adoptata, potius ex regulis scribendum foret *Bycki*, per y in priore. Simul celare nolimus, quod *Byckia*, caniculam nolet in *Olafsf. Tryggv.* Ed. Skalholt. his ferè verbis: *þat er mækligt at Byckiar er þór.* Denique fieri posset, ut *Bicki*

hic vocetur ipse rex Atralus, quando sensus foret quomodoconque: Homini insolentis (perfidii) milites consistunt &c. Perfidii, inquit, ut Auctor fortasse de industria regi huic scelerato tribuerit nomen Sycophantæ noti e Præfatione ad *Gudrunar-Hvotr*. Item simul monemus *Borg* in sequenti linea de moenibus urbis regie facile et rectè accipi posse; conf. quod ad eam rem adinet, *Egils-sagam Skallagrimsfonar* de Expugnatione ac direptione Londini Scanorum.

60) In hoc versu revertitur Poëta ad dilatationem suam, de qua observavimus nonnihil ad Vers. I. n. 6. et in hac re feliciter ostendit ingenium suum excellens ac verborum copiam, in qua re alias principes meritò habentur inter Latinos Ovidius, et inter Nostrates prosaisicos Auctor *Laxdale Magne*, quisquis ille demum fuerit. *Supr-þjáfir* hic nihil aliud quam populum Germaniæ notat; in vulgus enim notum est, quod Germani olim a populis septentrionalibus dicti fuerint *Sodr-menn*, homines australes. *Sleginn*, in seqv. lin. quod adinet, conferri sanè debet ipse Auctor hujus Poëmatii, vers. XXX. lin. 3 cum nostra versione et adnotatione. Quantum verò ad vocem complexam *Sefs-meifr* pertinet, posterior ejus pars nihil aliud sonat, quam asserem,

Sleginn o) sefs- meipom
 Bvndnom 61) ravndom
 Bleikom 62) skiöldom
 Þ) Dafa 63) darraþar.
 En þar drack ATLA
 Vín i val- havllo 64).
 Verþir láto úti

Cinctam [intus] sedilibus jugis,
Colligatis 61) orbibus,
Albicantibus clypeis,
Obstaculo 63) hastati ordinis:
Ibi autem ATTALUS potabat
Vinum in regia divina 64):
Custodes excubabant,

At

o) *Ses*, uno *s* in fine, Omnes, disjunctè ab sequenti. Apage istam necessaria litera, nempe alterius *s*, extrusionem; nam istud *Ses* non aliter accipere hic possumus, quam de *Sefs*, sedili. Si alii secus possint, iis licebit, dummodo id plausibili ratione faciant. Mox *Maugom*, pro *Meipom*, præfert S. neque id ineptè de Sessoribus ab omnibus aula lateribus constitutis, et hæc lectio nihil cedit alteri, nisi aliquantum præstet, dum tamen *Sefs* cum ea per Hyphen jungatur; non enim, quod semel dicendum fuerit, si non antea dictum sit, a nobis impetrare possumus, ut accedamus sententiæ celebris Icti, P. K. Ankeri in Præfatione et Glossario ad LL. Cimbricas ab se editas, qui tales distinctiones vocum compositorum ad artificinum præscæ simplicitatis refert.

þ) *Dafa*, hic omnes Libri, ut supra unus eorum, et mox *Darraþar*, L. ut ante.

rem, axem, tabulam ligneam, insidendo at-
 tatam; sed alia est vox de arbore integræ ac-
 cipitur, quemadmodum e. gr. in *Háva-málm*
 et quidem *Rána-þetti* sub initio, item in
 Oða Helgiana 1a vers. V. lin. 6, ne alia plu-
 ra hic adducamus. Sanè videre est, Autho-
 rem hic pro solenni suo facere, du. vocem
 istam, præter omnia usum, adplicat asseri-
 bus. Denique verbulo monendum est de va-
 riata constructione in linea 3tia, *greppar flon-
 da*, in Nominativo. non enim in Accusativo
Greppa flonda (viro consistentes) quod in
 manu erat, et hoc unum est ex artificis hu-
 jus Authoris.

61) Aut clypei plures in unum fascem super
 sedilia suspensi erant, et hunc sensum sequi-
 tur versio nostra; aut singuli clypei, liga-
 minibus sibi insertis, adpensi erant in parie-

ribus; consule *Egilis-sagam* Cap. de Cæde
 Berg-önundi, et *Gunnlangi-sagam* in Com-
 mentario pag. 141. unâcum tabula ænea ad
 pag. 139 pertinentem.

62) *Bleikr* modo hic pro *Hvittr*, albus, positum
 est, et sanè *Bleikr* et Gr. λευκος reapse viden-
 tur unum idemque esse, etsi Vir doctus in
 Glossario ad Gunnl. sagam aliter sentiat; sub
 voce *Blik*. Notum est autem, albos clypeos
 olim in magna fuisse auctoritate, vel ex his
 verbis magni Poætæ Thorbjórni Hornklovii
 ubi loquitur de adparatu militari Haraldri Pul-
 chricomi ad celebre illud ac decretorium præ-
 lium Hafursfjörðense: *Flaðnir vðro þeir (kne-
 vir præcesserat) hölda oc hvitra skjald.*

63) Respice ad N. 20 superius.

64) Consule vers. II. lin. 3 cum adnotatione.

At varða þeim GUNNARI
Ef þeir 9) hér vítið qvæmi
Mep geiri giállanda 65)
At vekia gram hildi 66).

*Prohibitum GUNNAREM et suos,
Si huc venirent visere
Cum hasta clarisona 65)
Ad excitandam regi pugnam 66).*

XV.

Syflir fann þeirra
Snemst 7) at þeir i fal qvomo 67)
Bræpr hennar bápír
Eióri var hon líft drvckin 68).
Rápinn 69) ertv nú GUNNARR
Hvat myntv ríkr 70) vinna

XV.

*Soror eorum sensít
Ut primum in adem introibant 67)
Fratres ejus ambo,
Poculis non erat ebria 68).
Proditus nunc es, GUNNAR!
Quo pacto potens 70) obsistas*

Vip

- 9) *Hér*, non est in S. et potest sanè abesse, 'sapit tamen genium Auctoris.
7) *Er þeir i haull qv.* in aulam, S. simplicitus; Alias *At* in Textu potest nudè accipi pro quod, quando versio proximè antecedentis aliquid mutandæ foret, nempe in Citissimè.

- 65) *Giállanda* facile ob rem ipsam abesse poterat, sed ornandi gratia ab auctore adpositum est.
66) Meritò suspicari potuit rex Attalus, Niflungos cum magno agmine ad convivium suum esse venturos, quod et illi facere debuissent, si mens iis non læva fuisset. Inde adeò prudenter istas vigilias ordinavit.
67) Diversam relationem ab *Atla-málam*, *Volf-faga* et *Niflunga-faga*, Auctor hic sequutus est, unde cunque eam nactus. Verisimiliter autem narrat fratres Niflungos statim in aulam intromissos esse, sine ullo obstaculo a parte regis Attali, nimirum eà propter, quod ii tam infrequentes aderant.
68) Mira adnotatio Auctoris hæc est, quod inu-

lier illustris ex lauto convivio non fuerit aliquantum ebris; atqui opinamur eam veram esse, ut regina abstinuerit a poculis, propterea quod, quantum in se erat, fratribus insidiosè invitatis ad convivium, opitulari decreverat.

- 69) Hæc, usque ad finem versus XVII. sunt verba reginæ. Simul observandus est usus Participii *Rápinn*, haud sanè proteritus, neque piget tamen pro eo adferre hæc ex *Sigvardar-Quíða Ilda*, et quidem parte hujus posteriore *Fafnis-Málam*: *Reginn mik rélp*. 'En hau þik rápa mun.
70) I. e. Quantumvis potens sis in tuo regno domi.

Vip HÚNA harm-bravgdóm.
Havll gáck pú s) or snemma 71).

HUNNORUM dolis perniciosis?
Aulá exeat tu citò 71).

XVI.

Betr hefþir pú t) bróþir
At pú i brynio færir 72)
Sem hiálmom u) aringreyptom
At x) síá heim ATLA
Sátir pú i faplom 73)
Sól-heiþa daga.

XVI.

Rectius agetes, frater!
Si indueres lorica[m] 72),
Quam ut [cum] galeis ferrò firmatis
Viseres domum ATTALI;
Sederes tu in sellis 73)
Sole sudos dies,

*) Nái

s) Or *snemma*, excidit ab S. si vel or tantum posuisset, nihil peccasset, ad rem, etsi forte aliquid ad Pösin hujus Odæ.

t) *Gunnar*, S. quod etiam pösis tolerat.

u) *Armgreyptom*, L. ut ante.

x) *Síá heim*, omnes Codd. non *Heim at síá*, quod ad pösin lepidinus foret, nisi in his Odis.

71) In transitu observandus est talis usus adverbii *snemma*, nam in hodierno nostro sermone multò restrictior est, ad certum nimirum temporis spatium. Sed pro usu Nostri consule lin. 2 hujus versus, et ex *Alvis-málmom* in Tomo I. Eddæ hujus, vers. VII. lin. 1. 2, hæc verba: *Sátir þinar Er ek vil snemma hafá*; Consensus tuos citò quidem cupio obtinere. Confer vocem in Gloss. ejusd. Tomi.

72) *Færir* modò posuit pro *Hefðir færir*, lor. induisses; et cum soli fratri loquatur, latenter tamen objicit ei imprudentiam, quod cum cohorte armata ad Attalum non venerit.

73) *Vix* est, ut aliquid magis figuratè dici pos-

sit, magisve poetice ac splendidè, quam hæc dicta sunt ab Auctore, cum inducit sororem regis cum solum velle collocatum in multis ephippiis, sed re ipsa intelligat ejus equites bellicos. Et sanè hæc non vacant phantasia quadam poetica; quemadmodum et sequens *Sól-heiþa daga*, quò sanè quam ornatè et svaviter ac muliebriter dictum est; quò tamen ultimò digitus intendi videtur ad tempus anni, quò hæc res gesta est, nimirum anni æstatis; nisi regina latenter innuere voluerit fratri, multò rectius futurum fuisse, ut ille cum suis diem perpetuum ex equis cum Attalo regè pugnasset.

*) Nái 74) navþ-favlya
Létir norrnir gráta.

XVII.

Húna skiald-meyiar 75)
Hervi 76) kanna.
En ATIA hálfan létir þú

*Funera necessitate pallentia
Faceres ut nymphæ fatales deplorarent.*

XVII.

HUNNORUM *virgines clypeatas* 75)
Perniciem pati,
ATTALUM *verò ipsum faceres*

I orm-

*) *Nár*. Omnes, non *Nárr*, quorum utrumlibet admittamus, non videmus, quo pacto ad contextum adplicare possimus. Quod *Nár* sit *vénepos*, et inde ductum, neminem Philologia non penitus ignarum latere debet; sed quid illud huc facit, si vel maxime scribamus *Nár* in num. plur. et referamus ad nymphas geniales defunctorum? Eodem res abit, si *Nár* exponamus Propinquas, ab *Ná*, propè, tanquam tales Nymphæ, *Iylgior* nobis vocatæ, olim creditæ fuerint sese continnisse apud cadaver mortui, propter antecedentem, dum in vivis erat, cum eo conjunctionem, aut simpliciter eum deplorassee ob conjunctionem memoratam, sine ulla in posterum presentia apud ejus cadaver. Duos genios cuicumque homini nascenti adtributos fuisse statuit Horatius, nempe Album et Atrum, quam opinionem eum alicunde habuisse oportet, etsi Philosophis, saltem posterioribus, hac in re aqua hæreat, imò ne quidem eam mentione dignam reputent. Notandæ interim sunt mulieres duæ, bona et mala, cum Gislio Sursonio toties inter quietem conversantes.

74) Necessariò hic reposuimus *Nái*, pro *Nár*; de quo in varietate lectionis satis nugaram dedimus. Conf. et *Hrafna-galdar Opini* vers. penult. lin. 7, et Gloss. Tom. I. h. Edd. sub voce *Náir*. Hic autem intelligendi sunt *Attali* regis adseclæ. *Navþ-favlyr* ad fatalem lectioni necessitatem pertinet; et *Nornir* in ult. lin. designant Nymphas propitias; respice ad var. h. l. sub finem.

75) Locus hic est notabilis ac doctus in primis, de exercitio militari olim in Europa a mulieribus usurpato. Conf. sævè hujus Poematis versum XLIV. lin. 8 sqq. *Völandar-quivdam* in Introductione prosaica, Oðas Helgianas de Sigruna principe, et Odam I. Brynhildinam,

necnon *Gnárunar-Quivdam* II. vers. I. lin. 3 ex varietate lectionis.

76) *Hervfleggr*, foedus, atrox, turpis, notum vocabulum est apud Nostrates olim atque hodiè. Ab hujus priori parte mutuati sumus expositionem vocis simplicis-et planè nobis alias insuditæ *Hervi*, cujus ultimos natales esse opinamur arecendos a Verbo *At hverfa*, dispalere, e conspectu subduci, deficere; inspicere Gloss. Tom I. sub eo Verbo. Nisi quis maluerit vocem istam referre ad *Harmr*, damnatum, calamitas, toties in ea notione usurpatum Antignis, tam in prosa quam in pœsi. Nemini autem literato ignotum esse poterit, licitas *m, f, et v*, esse unius elementi, atque adeò facili negotio inter se lubenter permutari.

1 orm-garþ koma.
 Nú er fá orm-garþr
 2) Yckr vm fölginn 77).

*In carcerem serpentinum includi;
 Nunc autem ille carcer colubrinus
 Vobis est reservatus 77).*

XVIII.

Seinap 78) er nú systir
 At samna NIFLÚNGOM,
 Lángt er at leita
 þ) Lýða sinnis til
 Of 79) rósmo-fiavll RÍNAR
 Recka óneisá.

*Nunc nimis tardum 78) evenit, soror!
 NIFLUNGORUM copiam colligere,
 Longinquum est querere (petere)
 Hominum auxilium,
 Per palustria (coenosa) montana RHE-
 NO propinqua,
 Alacrium virorum insignium.*

XVIII.

XIX.

Fengo 80) þeir GUNNAR
 Ok í fötör setto

*Comprehenderunt GUNNAREM
 Et in vīncula coniecerunt*

Vinir

- 2) Ockr, nobis, S. ineptè, nisi soror blanditiæ quædam se dicat participem futuræ calamitatis; hoc modo ex idiotismo Sermonis posset procedere.
 þ) Lýða, S. ut prius var. h. in altero Alphabeto, ubi nos vide.

77) Hæc consentient verbis Brynhildæ Budliados ad Gunnarem in Sigurdar-Qvida ult., *Mundu i öngan, Örm-garþ lagþr.*

78) *Seint koma öfvinnum wanni ráð i hng*, est paroemia nota Nostratum, reapse verissima, quæ oppidò quum in hanc rem congruit. Sonat autem paroemia hæc latinè verbis tenus: Serò homini imprudenti in mentem veniunt consilia [salutaria].

79) *Rosmo*; hoc vocabulum ex regulis Grammaticis deberet esse *Rosma* in nominandi casu.

sed vox nobis ea terminatione penitus ignota est, etsi *Rosm*, in gen. neutr. audierimus, quod usualiter significat quisquillies, excrementa; unde, in re ambigua, nobis visum est, hujus loci explicationes dare, quæ Versio præfert, opinantibus istud *Rosmo* esse nomen appellativum, non proprium, de quo ultimo Germani ipsi nobis melius dispexerint.
 80) Oppidò quam ornate et eleganter adhibet Poëta verbum *At fá* hoc loco; consulte sanè Gloss. Tom. I. h. Eddz, sub eo verbo.

Vinir BORGUNDA 81)
Ok byndo fastla.

XX.

Siö 82) hió HAUGNE
Sverpi hvöfö
En enom átta
Hratt han i eld heitan.
Sva skal e) frákn
Fiandom veriaz 83).

BURGUNDORUM 81) amici
Atque strictè vinxerunt.

XX.

Septem [vivos] 82) cecidit HÖGNIUS
Gladió acutó,
Oclavum autem
Impulit in ignem calidum;
Ita virum ferocem decet
Se ab hostibus tutari 83).

XXI.

e) Ita Membr. et L. sed *Frakuliga*, S. adverbialiter, et fortasse ad metrum hujus Odæ rectius, etsi et alterum per se procedat.

81) Plinii auctoritate Burgundi ab initio erant species Germanæ nationis, habitans ad mare orientale s. Balticum. Ea natio sine dubio varias postea fecit migrationes in Belgium, Galliam, atque etiam, ut opinamur, in Daniam, et quidem notam hujus insulam, quæ *Bornholm* hodie nomine cluët, antiquitus in Danico sermone *Borringholm*, et apud Scriptores nostrates præcos *Borgundarhólmr*, in *Fömvíkinga-Pætti Olafis f. Trygg.* Tom. I. et in *Orms-Pætti Stórolfsónar* ejusd. Histor. Tom. II. Aded ut sanè verisimile sit, dictam insulam nomen suum antiquitus a prædicta Burgundorum natione truisse, etsi Dani hodie, euphonia servientes, istud aliquantulum immutaverint. Interim in re aliquantum ambigua tutissimum nobis visum est hic per Burgundos intelligere Frisiz incolas, unde Attalus rex ortus erat, teste *Niflunga-saga* Cap. XLII. pag. 132. Neque demum omnino

improbabile est, *Borgunda* hic esse gignendi casum singularem, et Attalum regem solum intelligi eo nomine, ob rationem nuper adlatam.

82) Multum hæc amplificat *Völs. saga* Cap. XLVI. pag. 99. Verba ejus: *Sídan bardis Högni af mikilli hreyfði ok drengskap ok fellði hina flextu kappi Atla konungi tuttugu. Han hratt mörgunu í þann eld er þar var í höllinni. Alir urðu á eitt fáttir af varla sei slikan manni; i. e. Deinde (nempe postquam frater suus Gunnar comprehensus et in vincula conjectus erat) pugnabat Högnius magna cum animi fortitudine et virilitate, prostravitque summos athletarum Attali regis numerò viginti. Etiam irudebat multos in eam flammam, quæ in aula erat accensa. Omnium-consensus erat, vix inventiri (visum iri) tantam athletam.*

83) Epiphonema Auctoris hoc Heroe dignum.

XXI.

HAVGNI vardi
 Hendvǫr GUNNARS 84).
 Frágo fræknan
 Ef fiór vildi
 Gotna a) Þjóðan 85)
 Gvlli kavpa.

XXII.

Híarta skal mér HAVGNA
 I hendi liggja 86)
 Blóðvgt or briófti
 Skorit bald - rípa 87)

XXI.

HÖGNIUS vim propulsabat
 A corpore GUNNARIS 84).
 Rogarunt fortem [heroem],
 Num animam vellet
 Hominum regnator 85)
 Auró redimere?

XXII.

Cor mihi HÖGNII
 In manu ut jaceat, edico 86)
 Sanguinolentum pectori
 Exsectum potenti equiti

Saxi

a) þjóðum, S. populis (Gothicis), vel populis simpliciter. Neque sanè improbanda ea lectio, boni enim reges commodis suorum civium vivunt.

84) De hac defensione Högnii nihil quidquam alibi nobis lectum est nisi quod adlatum in Not. præced., sed sine dubio hæc Auctoris relatio est vera de viro tam forti, et fratre tam amabili, ut Högnius erat Gunnari. Huc non incommode adplicuerimus notum effatum Gretteris Robusti, ægri ac sauciati, de fratre suo Illugio, eum protegente: *Berr er kværr á bakinu nema bróðr egi.*

85) De Högnio hic sermo esse videtur, potius quam de Gunnare, propterea quod Auctoris verba de illo proximè præcesserunt. Interim tamen dissentientes consulere potuerint hujus Poëmatis vers. XXVII et XXVIII. et *Volf. sagam* Cap. XLVI. quæ rem liquidius enarrat his verbis: *Nú eru þeir báðir í fiór settir Gunnar ok Högni, þá mælti Atli höngur til Gunnari höfungs, at han skyldi segja til gullfns, ef han vill lif þiggja. Eftan svavar: fyrr skal*

ek fja híarta Högna bróðr míns blóðugt; i. e. Jamque illi ambio in vincula coniecti sunt Gunnar et Högnius. Tunc rex Attalus Gunnari regi locutus est, postulans, ut aurum (sc. Falneris thesaurum) indicaret, si vitæque obtinere vellet. Hic Gunnar respondit: Prius videro cor Högnii fratris mei sanguinolentum (quam sc. id indicem). Mirum interim est neutrum fratrum ad hanc conditionem oblatam ullum responsum dedisse, quod fortasse ut nunc est, exciderit è poemate nostro.

86) Compone hæc verba Tyranni in *Atla - Málont* vers. LV. *Takþ er Havgna Ok hylid meþ knif* &c. cum nostra adnotatione.

87) Conf. *Ægis - Arctkan* s. *Loka - sennam* in *Tomo* I. hujus *Edda*, et quidem his verbis: *Freyrr er bestur Allra ball - rípa*, et adnotationem ibidem.

Saxi *b*) *Slípr*-beito 88)
Syni Þjóðans.

XXIII.

Skáro þeir hiarta
HIALLA or bríósti 89)
c) Blóþvæt ok á blóþ lavgðo
Ok báro þat fyr GUNNAR.

Siçá lethea acie præditá 88)
Filio regio.

XXIII.

Exsecuerunt cor
HJALLIO ð *pectore* 89)
Sanguinolentumque patina imposue-
runt,
Idque GUNNARI obtulerunt.

XXIV.

- b*) *Slípr*, divisim, omnes Libri. Mox *beito*, S. quod ad exacuendi actum magis pertinet.
c) *Beþþogr*, Id. facili confusione, et tamen notandá, literarum *l* et *e*, Mox vocularum *á* exclud. L. et simul monet Chartas eam addere, supervacudè, ut censet; oportet hunc Librarium tam Sermonis nostri vulgari, quam poetici, et præsertim in hac Oda, si tamen Diis placuisset, peritum fuisse; tamen quod ad prius, quomodoocunque procedit, sed ea tamen mutatione nihil erat opus, et hoc adhuc unum est argumentum, quod iste Liber sit Membranz nostræ progenies.

88) Ex auctoritate poematis *Völv-spá*, *Slípr* vocatur *Aminis infernalis*, qui stercora volvit atque gladios. Hanc auctoritatem qualemcunque versio nostra sequitur. Non tamen obstinate refragrabimur iis, qui fortasse maluerint *Slípr* hoc loco simpliciter de vagina gladii accipere, ut tyrannus jubeat, supplicio adhiberi gladium exacutum ab vagina recentem. Tertia opinio est, quod *Slípr* hic positum sit pro nota voce *Sládr*, quæ designat usualiter lacunam in acie ferramentorum; ut adeò tyrannus, ad cruciatum intendendum, tale ferramentum jusserit adhiberi.

89) Qua occasione, quoque consilio, servulo innocenti hoc fecerint ministri Attali regis, constat ex *Atla-Máttom* Vers. LVII. Verum secundum ejus Poematis relationem misellus ille cum vita evasit, beneficio intercessionis

Högnii, adspice versum dicti poematis LX. Non minus operæ pretium est hic conferre. *Völv. sagum* Cap. XLVI. pag. 99 et 100, quæ aliquanto amplius rem narrat, sed de cetero Auctori præsentis Poematis consentit. Verba ejus: *þá mælti ráðgjöf Atla, kóngs: Se ek beita ráð; tökm heldr þrelinn Hialla, en forðum Högna*, et aliquanto post: *Nú þrifo þeir þrelinn í axnat sunn, ok sláru úr honum hiartat ok báru fyrir Gunnar kóng; i. e.* Tunc loquuntur est consiliarius regis Attali: Potius consilium perspicio (sc. quam ut Högnio vivo cor exsecetur, ut Attalus in antecedentibus præceperat), comprehendamus nempe servum Hjalium, at Högnium servemus. Comprehenderunt ergo servum altera vice, et cor ei vivo exsecuerunt, atque ad Gunnarem tulerunt.

XXIV.

Þá qvap' þat Gvnnare
 Gvma drottinn,
 Hér hefi ek hiarta
 Hialla ins blavpa.
 Ólíkt hiarta
 Havgna ins frækna,
 Er 90) miök bifaz
 Er á bióþi liggr.
 Bifþiz hálfó meirr
 Er í briósti lá 91).

XXV.

Hló þá Havgni
 Er til hiarta skáro 92).
 d) Kvicqvan kvmbla-fniþ 93).

XXIV.

Tunc fatus est Gunnar
Hominum dominus:
Hic habeo cor
Hjalli trepidi,
Dissimile cordi
Högni intrepid,
Quod 90) multum tremit
Facens in patina,
Tremuit dimidiq magis
Cum in pectore jaceret 91).

XXV.

Tunc ridebat Högnius
Ubi corde tenuis secabant 92)
Vivum conicalearum concinnato-
rem 93),
 c) Klccqva

ð) Kvicqvan, Membr. et L. sed Qvicqvan, S. quidni scripserunt kvigvan, quod multo erat svavius et rectius?

- 90) De corde servi necessariò hic sermo est.
 91) *Han (Gunnarr konungr sagdi: hiarta má hér síu eni blanda, ok er ólíkt hiarta Höguna cus frækna, þvi nú skélfir miök, en hálfu meira (minna apud Björnerum, perperam) þá i bviósti honum lá. Volf. saga Cap. XLVI. pag. 100.*
 92) Vide et admirare animi fortitudinem Herois nostri in tam crudeli supplicio. Accedit huc rex Danorum inclytus Ragnar Lodbrok, cuius morituri in carcere angvineo hæc ultima verba sunt in nobili Carmine suo, quod *Kráko-Mál*, nomine cluet: *Lifi eru lídnar stundir*

- Leiandi skal deyja; i. e. Björnero interprete: Vitæ præterierunt horæ, Ridens moriar. De Halfo s. Alfo rege, in Historia ejus et Heroum suorum, habetur hæc Cap. XIII. Þat manni seggir At sögnum gíðra At Hálfir kóngs Hleian-di dó, i. e. Id homines relationibus prædicabant, quod rex Halfus tidens moriebatur.*
 93) Absurda videri possit hæc principis regii adpellatio, saltem sudax nimium, etsi ille ut homo prælis advetus, sæpius verisimiliter usus fuerit galea, quam faciunt bellatores hodierni, et forsitan suis militibus ordinaverit

e) Klecqvā han stizt hvgrdi 94).
Blóþvgt þat á bióþ f) lagvdo
Ok báro fyr GVNARR.

*Ille de flendo minimè cogitavit 94);
Id sanguinolentum in patina colloca-
runt*

Et ad GUNNAREM tulerunt.

XXVI.

g) Marr qvaf þat GVNARR
h) Geir-NIFLÚNGR 95).
Hér hefi ek hiarta
HAVGNA ins frækna.
Olíkt hiarta
HIALLA ins blávpa.
Er 96) líft bifaz

XXVI.

*Serenus fatus est GUNNAR
Bellicosus 95) NIFLUNGUS:
Hic habeo cor
HÖGNII intrepidi,
Dissimile cordi
HJALLII trepidi,
Quod 96) parum tremi*

Er

e) *Klecqva*, Omnes, non enim *klauka*, *klaveqva*, *klavka*, ut in Tom. I. pag. 604 Col. I. nullo majore jure, quam posuerunt *Gleggja* (*Gleiggja*) pro *Glauggja* (*glavggvara*) in Epilogo hujus poematii; analogia interim tamen aliarum vocum hanc scripturam quadamtenus fulcit, ut in *Gérva*, pro *Görva* (*giörva*) facere, planè, etsi ratio tamen nonnihil distet. Porro *Stizt*, membr. et L., at *Stizt*, S. utrisque relinquendum.

f) *Lavgrdo*, excidit ab S.

g) *Mar*, gen. fam. ut semel supra, L.

h) *Geir* (*Geirr*) *Niflungr*, djvisim, L. et S. forte pro utraque priori voce legi debeat *Gérr*, perfectus, consummatus; etiam divisim, aut *Gerr*, paratus, accinctus, nempe ad patiendum supplicium, aut ad omnes eventus subeundum.

rit certam formam, ad quam adaptarent ista gallearum insignia, — quæ vulgò antiquitus *Herkmuhl* adpellata sunt.

94) Audiamus hic Auctorem *Volf. saga* pag. 100; ejus verba: *Nú gengu þeir optir eggjan Atla kóngs at Högna, ok skánu af honum hiartat. Ok svo var mikill þrútt hans, at han hló, ámeðan han leid (beid opinamur esse elegantius) þessa qvól, ok alir undrúðuz þrek hans, ok þat er síðan at minnum haft; i. e. Jamque, secundum incitationem Actali regis, illi (fa-*

muli I. líctores) Högnium adgressi sunt, et cor ei vivo exsecuerunt. Atqui tanta ei erat vis animi, ut interea, dum pateretur hunc cruciatum, pideret. Eamque fortitudinem omnes admirati sunt, quæ res exinde in posteritatis vivit memoria.

95) Vel strictius ad verbum: Hastatus, hastæ utendæ adseruus, Niflungus.

96) De corde Herois, non autem corde servi, hic sermo est.

Er á biópi liggr.
Bispiz svagi miök
Er i briósti lá.

*Jacens in patina,
Non tremuit sic multum,
Cum in pectore jaceret.*

XXVII.

Sva skaltv ATLI
Avgom *z*) fiarri 97)
Sem [*k*] þú] mvnt
Meniom 98) verpa.
Er vnd einom *l*) mér
m) Avll vm fólgín

XXVII.

Ita tu, ATTALE!
A meo conspectu procul abesto 97),
Uti tu aberis
A monilibus 98) procul.
Mihi soli concessa est
Omnis abscondita

Hodd

f) *Fiarri*, ad posteriorem lineam transfert S. et vocem hanc transversa lineola subduxit [L. in Textu; at *Fianniu* ex Chartis, ut ait, adfert in margine; lectio nullius pretii, quæ sensum caterorum turbat, vel si de hoste caperetur.

k) *Mvnt*, nudè, omnes Codd.

l) *a* semper, inserunt Chartæ, teste L. in marg.

m) *Orþ*, verbans, *o*: indicium, S. lectio haud sanè adspersanda, mutatis mutandis; mox *Fólginn* in Accusandi casu masc. gen. S. Etiam notanda hæc lectio propter genus *þv* *Hodd*, de quo meritò ambigitur. - In ceteris Libris est ea vox (nempe *Hodd*) fæminini generis, vel neutrius, sed magis fæminini.

97). Locus hic est unus inter scruposos hujus Poëmatis, quo quid faciamus, incertum sanè habemus. Unum sensum utçunque dedimus in Versione, qui ipse nondum nobis plenè satis facit. Alter sensus foret hic: Ita tu, Attale! procul ab auri istius conspectu eris, quemadmodum [procul aberis] ab ejus possessione et usu; i. e. aliis verbis: Tantum aberis, ut aurum in tuam possessionem unquam veniat, ut id ne tibi quidem licitum unquam futurum sit oculis tuis conspiciere. Utrumlibet sensum adoptemus, sanè hic non mediocriter elucet magnanimitas hujus Herois.

Verba hujus statim post visum cor, fratri vivo exsectum, hæc sunt ad tyrannum Attalum in *Volf. saga*: *Svo mantu Atli láta þitt lif, sem nú látan vid*; i. e. Ita tu, Attale! amitte vitam tuam, quemadmodum nos duo (fratres) nostram nunc amittimus, *o*: violenta morte morieris. Hunc autem sensum subesse verbis Poëtæ nostri, haudquaquam perspicere possumus.

98) Sc. aureis thesauris Fæstneris; et *Meniem* hic est pluralis a Nom. sing. gen. neutr. *Men*, non autem a *Meniar*, monumenta, gen. fæm.

Hodd NIFLÚNGA.

Lifra nú HAVGNI 99).

XXVIII.

n) Ey var mér týia 100)
 Meþan víþ tveir lifþom.
 Nú er mér engi
 Er ek einn o) lifik.
 Rín skal rápa
 Róg-málmi 101) skatna

n) Ey — tyia (tyea), Omnes.

o) Lif, S. extruso Pronomine suffixo, more suo.

Gaza NIFLUNGORUM,

Nunc in vivis non est HÖGNIUS 99.)

XXVIII.

Semper mihi erat dubium 100),
 Dum nos ambo viximus;
 Nunc id mihi nullum est,
 Cum ego solus supersum:
 RHENUS dominetur, faxo,
 Metallo humanorum dissidorum auc-
 tori 101),
 102)

99) Nú veit ek einn hvar gullit er, ok mun eigi Högni segja þér, i. e. Nunc ego solus scio, ubi aurum reconditum sit; sanè Högnius id tibi non indicabit, verba regis sunt ad Týia-num in *Volf. saga* pag. 100.

100) Hoc vocabulum unum est inter insolentias hujus Poëmatís. Contextus tamen persvasit nobis, ut ei sensum in versione positum tribueremus. Præterea huic nostræ opinioni adspirat *Volf. saga* l. modò citatò; verba ejus: *Mér lék í hug ymið, þá er víð lifðum báðir; en nú hefi ek einvæðit fyrir mér: skal nú Rín ráða gullinu, fyrir eunu Hynir (hinnir, apud Björnerum mendosè) beri þat á höndum sír; i. e. In diversa animus mihi agebatur (an sc. indicarem tibi aurum Fafrerianum, vel aliquid tecum inde communicarem) dum nos duo (fratres) vivebamus; nunc autem consilium meum obstinavi: Rhenus tibi dominus esto, potius quam ut Hunni id gessent in brachiis t: eò ornet manus suas et brachia. Compone huc sanè versum proximè sequentem, quatuor lineis prioribus. Quod ad*

vocabulum illud insolens *Tyia*, dubium, ambiguum, adtinet, verbulo monere volumus, nostram opinionem eò tendere, ut id formatum sit primariò a *Tveir*, *Tvø*, duo, secundariò autem et proximè a *Tvi*, quod in Compositis notum est, sed solitarium sibi vix ac ne vixquidem, atque absolutum. Jam verò licitum est, secundum regulas originationis in Lingva nostra antiqua, *Vi* et diphthongum *F* inter se permutare, quamadmodum in *Tvi-svar* et *Ty-svar*, his numerò; *Björgvin* et *Björgyn*, *Bergæ*, Norvegiæ civitas nobilis. Hic adeò, præter contextum, et ei suffragans argumentum à *Volf. saga* superius in hac ipsa adnotatione adductum, est fundus nostræ Versionis loci hujus ferè desperati.

101) Locus classicus huc pertinens, nimirum ad vocabulum complexum *Rógnálmr skatna*, continetur in *Sigurdar-Quida* II. parte I. his verbis pumilionis Andvarii, cui Lokius hoc aurum priunitus extorserat: *þat skal gull Er gustr átti Bræþrem tveim At bana verða Ok avþlíngom átta at rógi. Man minn sír Mangi níga.*

102) Svinn þ) ás-kvнна 103)

Arfi NIFLUNGA.

XXIX.

I q) veltanda vatni

104) Lýfaz val-bavgar.

Heldr enn á höndom gyll

Skíni HÚNA börnom.

r) Ykvíþ 105) er hvel-vögnom

102) *Sciens, Divis nota* 103)*Hæreditati NIFLUNGORUM.*

XXIX.

*In aqua [se] volvente*104) *Illuminantur (depurantur) insignes annuli,**Magis quam si in manibus aurum**Fulgeat HUNNORUM filiiis.*105) *vos ad iter rotata vehicula,*
Haptrp) *As kanna*, divisim, Id.q) *Vellanda*, bulliente, fervente, Id. suspēdē.r) *Ykvíþ (yqvíþ)*, Omnes.

nota. Versus ille proximē ibi subsequitur
prosam secundam, ubi nos periclitati sumus
conjecturam, quā iam isti eōto principes fuerint.

102) Hoc epitheton fluvio, tanquam personæ,
attribuit Poëta oppidō quam audenter et simul
elegantē.

103) Cur *As-kanna* de hæreditate ista, sive auro
isto Tafneriano, post eadē Sigurdi a Niflungis
injuriōsē occupato, hic dicat Auctōr, rationem
habet idoneam in Oda Sigurdi II. modō citata,
et quidem ejus Introductionē prossica, item versu
Poëmatis 1. 5. 6. 9. ut et Prosa altera et tertis.

104) Mirē hisce quatuor lineis insultat rex tyran-
nō et ejus subditis.

105) *Ykvíþ* hic modō positum est pro *Vikiþ*, cu-
jus permutationis exempla suprā dedimus sub
N. 100. Hic autem adhuc unum exemplum
addimus ex *Hryggjar-flycki*, nobili ejus Exemplari
membranco, quod *Morkinskinna*, no-

mine cluet: þar þarfti vīða til at yqva at taka
menn, i. e. Passim admovendæ erant naves
(vel earum cursus fiendendus) ad hominēs sus-
tollendos, nimirum Danos captivos, quos
Haraldus Sigurdi in mare deponi fecerat.
Hac eadē operā etiam notare licuērūt ex Ed-
da Snorr. vocem *Kykva-vöðvi* pro *Kvika-vöð-
vi*, musculus vitalis ad verbum, re ipsa in
sermone medico musculus pollicis, quod ex-
emplum etiam facit pro nostra adhesionē hu-
jus literarum permutationis, etsi aliquantum
differat in earum situ. Rem ipsam quod ad-
tinet apud Poëtam nostrum, Attalo regi hæc
verba tribuenda sunt, respondentī ad ultima
Gunnaris verba super auro Tafneriano, quam
nostram sententiam satis adstruit *Volf. saga*
pag. 101. ubi hujōce verbis immediatē hæc
subjungit: *Atli konungur svarar: Favit (fævid,
Björner, mendosē) á brott med hændingum,
ok svo var gjört; i. e. Rex Attalus respondit:
Hinc aspōrtate vincium, stque ita factum est.*
Denique

Haptir er nú i böndom 106),

Captus nunc est in vinculis.

XXX.

XXX.

Atlí inn ríki 107)

Attalus ille potens 107)

Reip glavn-mavnom 108)

Vectus est sonipedibus mannis 108),

109) Sleginn rög-pornom 110)

109) Spiculis militaribus 110) cinctus,

Sifiúnger

Denique *Hvel-váguom* non malé hic posuit Auctor, nam sunt etiam vehicula, quæ rotæ carent, ex. gr. trahæ, item *Vegar*, hodie magis *Vögar*, in *Njals-saga*, vectaculi species, Cap. de Cade Hóskuldi Njalsonii, ex plurium Librorum lectione.

106) Hæc tyrannus de victoria sua superbiens insultat infelici regi, leviro suo, ad supplicium crudele abutendo.

107) Vel per se ipse potens, vel speciatim propter triumphum de suis leviris, et spem auri vastitiam unicum regno ab hisce relicto.

108) *Glavn-mavnom*, sanè quam splendide formatum nomen est, et prior pars ejus apta satis ad præsentis supplicii pompam; posterior pars necessariò venit ab voce nobis inaudita *Mani*, m. in casu Nominandi sing., sed tamen rectè et rationabiliter a *Món*, pila equina, de quo consulatur Gloss. Tom. I. hujus Operis. Erunt fortasse, qui existinaverint multò simpliciozem et planiorez lectionem esse *Glavn-mavnom*, sed nos tamen nihil hic mutandum esse de-revinctis. In *Mavnom* autem figura Númerit est, ut supra Vers. XVI. lin. 5 cum nota nostra. Denique in transitu ad ferrelicear opinionem nostram, quod nempe nostium *Món*, s. *Mavn*, cognatum sit Lat. *Mannus*, de cujus origine hasitant Etymolog. Quod Latini voces suas ab Septentrionalibus petiverint, multis sanè quam incredibile visum iri arbitramur, sed unde illi ex. gr. periverunt vocem *Svaris*, de cujus origine ne ullum jota quidem legere est apud Etymo-

logos? Unde? nisi a vocabulo nostro *Eddico Svas*, toties occurrente. Eadem ratio obtinere poterit etiam in aliis vocabulis, de quorum origine Philologus aqua hæret.

109) Ad hanc adplicationem Participii pass. *Sleginn*, conferre juvat superiorum apud Auctorem hujus Poëmatis Vers. XIV. lin. 6 cum varietate lectionis ac nostra adnotatione. Item expositionem vocis hujus in *Eddæ* nostræ Tom. I. sub ea ipsa in secunda notione.

110) In *Edda Snorr. Rög*, gen. f. an neutr., inter pugna vocabula recensetur. *Porn*, spina, propriè, qua voce ex regulis poeticis adplicata ad pugna vocabulum, oritur just. *haste*, lanceæ, pili l. spiculi, adpellatio. Parum autem interest, utrum per *Rög-porn* hastas tantum hic malimus intelligere, an hastatos tyranni ministros, nisi hoc ultimum aliquanto est figuratius; quæ figura etiam firmatur a præcedente *Glavn-mavnom*, numerò multitudinis, cum tamen ibi de tyranno solo sermo sit. Scilicet *Attalus* regem validum ac numerosum præsidium adhibuisse in educatione regis *Gunnaræ* ad supplicium, et triumphandi gratiâ, et ne è manibus suis elaberetur, vel fortasse ab aliis huic benevolis eriperetur, et ille sanè sibi in hac re metnere poterat ab ipsa conjuge sua, sorore *Gunnaræ*. Ubi autem iste carcer angustus, ubi tyrannus *Gunnaræ* ad necem exerceciavit, situs fuerit, ambigi potest, et ambigitur inter scriptores hujus *Tragœdiæ*. Auctor *Niflunga-saga* tradit, eum in media regis sede, quam

Safa

Sifúngur þeirra 111).

*)

Gvdrún sig-tífa 112)

Sororius eorum 111).

*)

GUDRUNA ducum bellicorum 112),

Varnaþi

*) Hic una linea excidit ab omnibus Libris, hoc modo non incommode supplenda, ut opinamur: *Gattiz harma*, i. e. Animadvertit ærumnas aut calamitates.

Safa et *Susat* nominat, fuisse collocatum; *Volf. saga* rem in medio relinquit. Nos in ambiguo sequimur circumstantias rei apud Poëtam nostrum, et statuimus hunc supplicii locum extra urbem aliquanto spatio, majori l. minori, in tyranni territorii situm fuisse, inducti hujus versús parte priore, collata cum priore parte vers. XXXIV. Cum nobis ut-cunque facere arbitramur, præter hæc loca, illustre Poëma *Oddrúnar-Grát.* quod graphi-cè depingit luctum hujus regis Principis ob crudelem necem amici sui, nempe regis Gun-naris. Verba ejus adponere non pigebit: *Nam horskr konúngur Hævoþo sveegja þvát kan hugdi mik Til hiálpur fer Kyrrirk konúngur Of koma mvrdo. Nam ek at heyrá — Hve þar af stríþom Serengir gvalo. Vilda ek fylkis Fjórví biarga, Letom flóta Far lund yfir Uná ek alla fáe Atla garþa. Þá kem hin arma Ut skévandi Móþir Atla, etc. per totum hunc versum.* Ex hisce, præsertim versu ultimè adductò, opinamur tunc concludi posse, istum suppli-cii locum extra sedem regiam Attali situm fuisse. Præterea fieri potest, ut Attalus æsti-væ oblectationis ergo alias arces in territorii suis extra urbem primariam sitas habuerit, quemadmodum mos est hodiè regibus viris atque proceribus. Apud harum arcium ali-quam, nihil est, cur non locum istum ser-pentinum, ad nocentes et inimicos plecten-dos, fieri curaverit, crudelitatis suæ de-lectandæ gratiâ. Ad talem ejus æstivam se-dem forte venerint primùm. Nifúngi invitati; sed venerint sanè in ipsam urbem primariam,

ut narrare videtur Historia, nihilò tamen mi-nus potuit tyrannus ille vivum regem Gunna-rem ad hunc supplicii locum transportasse, atque ipse illic oblectamenti gratiâ, præsens adesse neci ejus cruciabili, uxore sua interea in primaria sede relictà; mater verò fortassis cum filio æstivabat in aliqua dictarum arcium.

111) Nempè fratrum Gunnaris et Hognii. Et sanè, invidiæ movendæ causâ, Auctor rectè et aptè adposuit tyranno nomen *Sifúngur*.

112) Ita honoris gratiâ Nifúngos adpellat Poëta, *Tívi*, *Tívor*, speciatim et antiquis usitatè est Divi nomen, sed posteriores id latèns extendere-runt, ex gr. Sighvatus Poëta, ubi de Olao Sancto rege extincto sic loquitur: *Lyg ek né-má Olafur eigi Yf (Íf) sem quiqvir tívar*; istud *Tívar* hoc loco an reges sonet solos, an ho-mines quoscunque, in ambiguo relinquimus; contextus tamen severe videtur posteriori opi-nioni, et quidni? Notum enim est, quod nos homines ab initio non tenuem partem acceperimus imaginis divinæ. Expressis verbis ta-men *Sig-tívar* de Diis usurpantur in nobili Carmine *Völv-spá*; item in *Loka-senna* Tom. I hujus Operis Vers. I. lin. 6. II. lin. 3, col-lato vocabulò complexo *Sig-tíva fínir* in ejus Glossario. Alias *Sig*, prior vocis pars, ex Ed. læ Snorr. auctoritate et priscorum Poëtarum usu, nihil aliud quam pugnam notat, etsi quibusdam libuerit eam vocem in composi-tione ad victoriam trahere. Denique verbulo mænendum, utcumque de lacuna judices prox-imè antecedente, *Tár Sig-tíva* hic in sensu posse jungi, de lacrymis ob cadem fratrum pri-

Varnapi víþ tárom.

103) Vapin s) i pys-havillo 114).

XXXI.

115) Sva gáangi þér ATLI
Sem þú víþ GUNNAR áttir
Eiþa opt vm svarþa
Ok 2) ár of nefnda 116)

s) Þþis haulló, S. obscuré.

2) Apr of efnda, antea factó præstita, S. contra mentem loquentis.

Lacrymis abstinere sætegit,

113) Ingressa turbulentam aulam 114).

XXXI.

115) Ita res tibi cedant, ATTALE!
Ut tibi cum GUNNARE intercesserunt
Furamenta sæpè jurata,
Atque olim solenniter verbis concep-
ta 116)

117)

Principum ab regina non fuis quidem, sed cognationis merito fundendis; atqui ab calliditate muliebri tantisper retentis, donec illa eorum necem in marito ulcisci posset, atque ut ei, et ejus famulis, credulitatem instillaret.

113) Confer supra regis verba ad pincernam suum: *Ríftv nú Fíörner Láttv á fet vafa Greppa gull-shálr*, ubi animi fervor ad foecunda pocula propinanda eo verbó significatur. Ita haud absimiliter hoc présente loco significatur iracundie fervor in animo reginæ, gestu ejus externo aulam ingredientis demonstratus.

114) Þys-havillo, vel ob hominum ibi præsentium multitudinem, dixit Poëta, vel ob certamen ibi pauló ante commissum, quæ posterior opinio nobis videtur probabilior, propter vers. XV. XX et XXI. antecedentes hujus Poëmatis; quibus consentiunt *Volf. saga* Cap. XLVI. sub initio, et *Niflunga-saga* Cap. CCCLXIII pag. 489 cum seqq.

115) Totus hic versus in re ambigua tribuendus videtur personæ Gudrunæ, eo momentó intrantis regiam, quó rex Attalus cum suis carnicibus Gunnarem regem ad supplicium abduxit. *Atli kónungr svarar: Farit á brott-med*

*bandingiann, ok svo var giört. Gudrún quebr nú menn með sér, ok hittir Atla ok mælti: Gáangi þér nú illa, ok eptir því sem þér heldud ord víd mik; i. e. Rex Attalus (ad ultima verba Gunnaris, conf. supra vers. XXVIII. lin. 4 seqq. et XXIX, 4 prioribus lineis) respondet: Hominem vincitum hinc abducite, atque ita factum est. Jamque Gudruna homines secum advocat, Attalum convenit, et loquitur: Nunc tibi malè cedat res, atque ad eum modum, quó tu servásti promissa mihi data, *Volf. saga* Cap. XLVI. pag. 101. Cujus ultima verba aliquíd subobscuri, saltem ambigui, in se habere videntur; nam quæritur, qua in re constiterint promissa ista regis erga uxorem? Nostra opinio eó vergit, ut Ille Eí promiserit plenam amnestiam necis Brynhildæ sororis suæ, et præterea, quod in posterum fautorus esset fratris uxoris, et eorum regnum ac potestatem omnibus modis suffuturus.*

116) Magna subtilitas et elegantia in hac et duabus antecedentibus lineis inest; fe autem ipsa regina dicere vult: Ita tibi omnes res infeliciter procedant, ut processit fratribus meis foedus amicitie tecum initum, ac juramentó frequenti

117) At u) sólinni fypr-havlló
Ok x) at sigtýs bergi 118)

117) Per solem a meridie vergentem,
Et ad (per) divinam arcem 118),
y) Hvlqvi

- u) *Sólina*, Id. in Accusandi casu. *Sollinni*, vel *Soltinni*, L., turgida aula, sonaret ut-
cunque hominum número refertam domum; sed jejuna aula sonaret vacuum homini-
bus domum; atqui hæc satis sunt coacta et suspecta. *Sudr-haull* foret Aula Teuto-
nica, nempe vel Attali vel Gjukii.
- x) *Ar*, tantum L. et S., sed *Ar á*, Membr. quorum illud á meritò ejiciendum est. Deinde
Sigtýs, S. *Sigtýfr* foret ipse Attalus vel Gunnar. *Berg*, foret arx regia. *Sigtýs*,
L. obscurum.

frequenti abs te confirmatum. De hoc autem
foedere nihil memorat Edda nostra; illud autem
scilicet contractum fuisse eo tempore,
quo Attalus Gudrunam in matrimonium duxit,
vel etiam quò tempore Gunnar Brynhildam,
Attali sororem, uxorem obtinuit.

- 117) Nihil obstitit hic componere Volundí verba
in Oda sua, versu, qui sic incipit: *Eiþa
skaltv — Alla vinna* &c. ubi nostra Versio
fluctuabat in particulas Ad et Per; quod ad
prius adinet, nempe illud Ad, id nunc no-
bis satis firmari videtur é loco modò excita-
to, ut mos fuerit Veterum, jurantium per al-
quam rem sibi carissimam et plurimi æstima-
tam, eorum ergo mos fuerit, et ipsi rei inter
jurandum adistere atque dextram imponere.
Verum hæc subtilitas locum non habet in hæc
linea, sed admodum congruit in tribus se-
quentibus. Quid ergo dicere velit regina per
hæc: *At sólinni fypr-havlló*? quid autem,
nisi, ex garrulitate muliebris, ornativè et am-
plificativè, adjecit istud Solis epitheton per-
petuum *Sypr-havlló*, a Masc. *Sypr-hallr*. Vel
etiam majoris inculcationis gratia hic præcise
loquuta est de tempore foederis ejus jurati,
quod fuerit pomeridianum.

- 118) *Sigtýr* Odini nomen est in Edda Snorr;

hujus autem Divi in Germanis olim auctorita-
tem et cultum floruisse, nobis non est dubi-
um. Verba Brynhildæ Budliados, Germanæ
muliebris, nota sunt in Oda illius hoc Tomo
superius, quæ cluet nomine *Sigvdrífo-mál*,
vers. III: *Opinn þvi veldr At ek eigi máttak
Bregða blonn-svafom*, quæ verba hæc non
sine ratione adplicantur. Multò tamen cla-
riora atque energetica sunt verba Auctoris na-
stri in *Helga-qvíða Hundings-bana II*. h. T.
hæc nimirum: *Dagr Högneseu blátasi Opín til
feypr-hesfuda; Opín íþi Dag geiri sens*; atque
Dagi principis responsum ad sororem suam
Sigrunam, Helgii conjugem: *Einn veldr Opinn
Avllo þólvi þviat með sfiungom Sak-rúnar bar*.
Si nihil aliud foret, ex his saltem locis adpa-
rere potuerit. Odinum olim Germanorum
fuisse Numen, quod et amabant ac merue-
bant, rebus ita ferentibus. Quid autem *Berg*
hic sit, aliud præter Fanum Divi istius, ex
more prisæ religionis pagane, firmiter ex-
structum, atque adeò munitissimum, petre-
æ l. arcis lapideæ instar, non opinamur facillè
extricari posse. In transitu conferendam cen-
semus *Droplögarsóna-sagam* minorem de Fano
Bessi, quod circumquaque clathris ligneis mu-
nitum erat.

γ) Hvíqvi 119) hvíl-beþíar

Ok at hríngi ULLAR 120).

121) Ok meirr þápan

Thorur 119) conjugalem,

Et ad (per) ULLERI 120) annulum:

121) Atqui post inde

z¹) Men-

3) Hulqvi, L. et S.

119) Hic locus est unus ex multis obscuris hujus Poëmatii. Quid de eo dicamus aliud, quam ut istud *Hvíqvi*, celandi notionem in se quomodocunque contineat, quando quam proximè ad verba Auctoris sensus hujus lineæ fuerit: [Ad] occultum quiescendi locum; et tenuis nostra opinio est, nihil aliud hac lineâ significari, quam id, quod etiam homines nostrates hodie usurpant sub nomine *Lok-rekka*, *Lok-hvíla* etiam antiquitus, i. e. ad verba: Clausum cubile; quid autem clausum sit, nisi abditum et occultum? *Hvíl-beþíar* denique, ut insolenter, ita suaviter et eleganter formatum est.

120) An *Ullr*, Ullerus, positus sit heic pro se ipso, sive pro Odino, è permissione Eddæ *Snorríanæ*, cujus alterutrius aræ iste annulus consecratus fuerit, an verò pro ipso rege Attalo, e nostra sententia ad *Egilt-fogum*, quasi *Valdr*, potens in ambiguo relictum sit, nam utraque opinio suis nititur rationibus. Quod ad posterius adinet, Attalus vir opulentus potuit possidere multas armillas eximias, sed unam inter omnes maximè egregiam, ad quam juramentum fecerit.

121) Nostra opinio fuit sub initio hujus versus in adnotatione, personæ *Gndrunæ* has 4 ultimas lineas etiam tribuendas esse; sed re amplius animò perpensa, non admodum reludabimur Ei, qui illas Auctori narranti velit tribuere. Prior tamen opinio nostrorum animum titillat, propter antithesin in re ipsa adversus antecedentia. Dè ordine harum 4 linearum aliquid simul videbimus: is autem com-

modissimus videtur statui hoc modò: Ok a) *meirr þápan dró ß) bitvls-fkokr γ) dólgr-ravgni Men-vörþ til δ) dauþr. a) Meirr*, i. e. post omnia illa promissa jurata. *þápan* α: ab regia Tyranni. *ß) Skokr* vix ferè aliud hic esse poterit, quam equus, et quidem equus succussor deterioris notæ, cui fortasse tyrannus imposuerit adfinem suum ad supplicium ducendum. *Skökr*, vel *Skókr*, per se potuerat esse plenum de tali equo, nomine ducto a *V. at skaka*, quater, concutere; sed Auctori placuisse videmus, fortasse tenuis illustrationis gratiâ, adponere vocem *Bitvls*, qui nos neque in ea re contradicimus. Quod ad verbum *Dró* antecedens adinet, mirificè id hic applicuit Auctor, nam *sánð* alias potuerat per metrum dixisse *Bar*, gestavit, portavit; nimirum indicare voluit, regem, ad supplicium abducendum, impositum fuisse equorum regionum deterrimo, qui eum potius trahere diceretur quam vehere; quemadmodum etiam exempla vidimus in patria nostra de maleficis ad supplicium abductis. γ) *Dólgr-ravgni* in Dandi casu hic ad beneficium vel commoditatem positum est, et intelligitur ipse rex Attalus. Deinde *Men-vörþr* est viri, et quidem viri illustris l. potentis appellatio, quæ *Gunnarem* significat. δ) *Dauþr* hic rotundè positum est pro *Dauþa*, quod æquè facile per metrum dicere potuerat Auctor. Atqui notum esse arbitramur vel ex Annalibus nostris, qui nunc sub prelo sunt, quod *Dauðr* facili negotio pro *Dandi* supponatur in Lingva nostra.

2¹) Men-vörþ bitvís
Dólg-ravgni dró
Til 2²) davps fskokr.

XXXII.

Lifanda gram
Lagdi í garþ pann
Er skripinn var
122) Skatna mengi
Innan ormom.
En einn GUNNARR
Heipt-mópr havrpo 123)
Þ) Hencli 124) knsfi.

*Monilium custodem,
In voluntatem duci bellico, traxit
Ad necem lupati concussor.*

XXXII.

*Vivum regem
Collocavit intra id septum,
Quod perreptatum erat,
122) Agmen hominum,
Interioribus anguibus;
Solut autem GUNNARR
Iracundia animo æstuans 123)
Citharam pede 124) pulsabat.*

XXXIII.

2¹) *Men vörþir*, L. ex varietate, monstrosum in Lingva, et sensu cassum, leviter tamen mutari potest, vel in *Men-verþir*, Nom. plur., vel in *Men-vörþr*, Nom. sing. sed neutrum nobis satjsfacit.

2²) *Davþ fskokr*, divisim, Membr. et S. sed *Dauþfskokr*, conjunctim, L.

Þ) Ita satis perspicue Membrana præferre videtur; sed *Hendi*, manu, L. et S. contra *Snorrium* in *Edda* sua, uti et contra *Daudi Niflunga* et cæm *Gunnars-Slag*, necnon *Atla-Mál* in *Grænlensko*, Poëma proximè subsequens, vers. XXII. Mox *Kuyþi*, per *y* in priore, S. quæ varietas jam ante uno et altero loco occurrit, per se non improbanda.

122) Nota hic transpositionem verborum, Auctori hujus *Eddæ* alias insolitam, nisi in versu præcedente et paucis aliis. Adedque hæc linea in sensu jungenda est cum secunda, *Lagdi &c.* Quod ad *Skripinn* adinet, illud tam nobile epitheton est de reptilibus, ut nihil possit supra.

123) Quod et necesse erat, propter fraudem adfinis sui, et fratris ab eo necem perpetrata.

124) Quid ergo dicimus, post multas animorum fluctuationes de sensu hujus vocis? quid enim

aliud? nisi quod istud *Hencli*, pedem, poetico more, olim sonuerit, a Nom. sing. *Henkil*, inusitatio, *Hækil*, quod alio versum interdum adplicatur. Cum nostra versione faciunt ipsum nostratum *Hökil* in composita voce *Hökil-brakkr*, (de qua consule *Gunnlaugs-sage* Interpretem pag. 81, nota 57.) atque Danorum *Ankel*, talus, Germ. *Knoche*, facili mutatione. Et nihil exquisitius dici potuit, quam quod Poëta dixit hisce duobus lineis.

XXXIII.

Glymdo strengir 125).
 126) Sva skal gvlfi frækn
 e) Hring-drífi 127)
 Vip síra halda.

XXXIV.

Atli lét 128)
 Lanz síns á vit 129)
 Jó a) eyr-skán 130)

- a) *Hring-drífi*, S. per i grave in pennit. ibidem.
 a) *Eyr skán*, divisim, L. S. et Membr.

XXXIII.

Clarim sonuerunt chordæ 125);
 126) *Ita animò ferocem decet*
Annulorum dispersorem 127)
Aurum adversus [adpetentes] homines
detinere.

XXXIV.

ATTALUS permisit (ire fecit) 128),
Suum prædium revisere 129),
Equum ferri adtritorem 130)

Apr

Et vocula *Vip* in sequ. lin. hanc lineam claudit ibidem.

125) Non ab re est huc adducere verba Oddrunæ, amicæ Gunnarís ac sororis Attali regis: *Nam hofskr koungur Havro fœgia* — *Nam ek at heyr Or hieseyio Hoc þar af stríþom, Strengir gvllo*. Atque simul notanda est mira breuitas Auctoris et abstinéntia ab rebus, quas aliundè intelligi putaverat, commemorandis.

126) Epiphonema Auctoris quantivís pretií in hisce tribus lineis continetur de animi constantia apud regem Gunnarem, idque in se ipso sanè quám est elegans, tam in re, quam in verbis.

127) Posterior pars vocis rectè formata est è regulis Sermonis nostri, si analogiam spectare velimus. Magis tamen placuit Poëtæ præisco *Hring-drífi* loqui, apud Snorrium, ut opinamur.

128) *Lét* — *Jó*; notanda sanè est hæc applicatio verbi notissimi *at láta*; nam ita rara est, ut

nihil possit esse rarius. At si rem rectè pensitemus, neque elegantia caret, neque auctoritate etymologica. In manu erat Auctori dicere: *Atli lét Jara l. venna* Dr. Ire, currere fecit; atqui istud prætulit, ut exquisitius.

129) *Land*, de fundo, tralatiium est apud Veteres, præsertim in Legibus, non nunquam etiam in Historiis; unde nos adeò eum sensum vocabuli hic adoptavimus, cum præterea valdè dubium sit, Attalum hoc tempore extra suum regnum, vel suam regionem, suisse constiturum. *A vit* quod adinet, consulendum censem Gloss. Tom. I. Eddæ hujus, sub voce *Vit*.

130) Istud *Eyr-skán* satis obscurum est in utraque parte hujus complexæ vocis. Nostra tamen animi fluctuatio super ejus sensu ihj demum constitit, ut putarem, priorem ejus partem nihil aliud sonare, quam ferrum; respice ad nostram adnotationem superius sub

Aptr frá morþi 131).

b) Dynr var í garpi 132)

Retrð ab cade 131):

Sonitus extitit in area 132)

Dvay-

b) Dyrkr, L. in Textu, obscure, sed Dynr in margine, ex aliis, ut ait.

N. 6, quò nunc addimus ex Orms-þetti Stórválsfisar in Ol. f. Trygg. ed. Skalholt.: *Jörvandi Góða (mági Orms, præcesserat) váro gefnir auvskör einir, þeir váro svo stórir ok járnmiklir, at þeir stífu hálfst punda *) fannlavfir. Þeir fóro um búþínatil fýnis, en er skórnir komo til Þórálfs, tók hann skóna síra ok lét saman, ok hélt á nokkra flund; vítti sípan at Ormi, ok váro þá allir rettir sem kerti. Ormr tók víp ok beygði í einu alla skóna síra, sem áþr váro, ok þótti þetta mikil aþraun hvaru tveggja; i. e. "Jörundo Pontifici (Ormi adfina) donati fuerant calcei ferrei (i. solea ferrea), uni equo calcando; ii aded magni erant, et aded magnam vim ferri in se continebant, ut pondere suo equarent semilibram sine clavis. Circumibant autem tabernaculum ostendendi gratiā; ubi verò calcei illi ad Thórálfum (de quo sequitur in narratione, quod Mækolfum in alio roboris experimento superaverit, atqui Mækolfus ille, eadem narratione tradente, pradius erat robore, quo sex viri ordinarii præditi sunt) veniebant, sumst quatuor illos calceos, et in manibus suis composuit, continuitque aliquantisper, deinde ad Ormum portexit, atque ii omnes tunc in forma sua recti erant ad instar candelæ. Ormus eos accepit, omnesque quatuor calceos uno momento in priorem formam curvavit. Hoc roboris experimentum utriusque inter singularia vulgò habitum est. Inter ea notum est, ex elegante poemate *Alvis-málm* in Tomo I. Eddæ hujus, quod *Aur* (atque aded *Eyr*) sit telluris vocabulum; etqui eam notionem huc minus quadrare existimavimus, itaque necessitate impulsit illam alteram amplexi sumus.*

Posteriorem vocis partem quod adinet, eam formatam esse censuimus a verbo *At ská*, cuius nominis Nominandi casus fuerit *Skár*, alias in Compositis obvijs. Si tamen cui potius libuerit *Skán* hic, per contractionem, ducere at *Skór*, calceus, vel *Skjádr*, *skjádr*, calceatus, haud obstinatè reluctabimur.

*) *Hálfst pund*. Hic verò tantula ponderis quantitas ratione carere videtur, cum præsertim antecesserit de insigni magnitudine calceorum, que vel justo minor calceis ordinarii fuisset, si tantum pependissent libram dimidiam. In re ambigua credibile est hoc vitium a Librario esse natum, qui numerum ordinalem cardinali dimidiato subscriptum per negligentiam inter scribendum transierit, quicunque demum ordinalis ille numerus fuerit; quod non est, ut quisquam hodie determinare queat, utpote istis calceis nunquam sibi visis. Saltem verba Auctoris eò digitum intendunt, ut præter modum vulgarem magnum fuerit pondus calceorum ad proportionem massæ ferreae.

- 131) Verisimiliter a supplicio Gunnarís regis. Confer nostram adnotationem superius sub N. 120. Cum tamen *Morþ* e regulis Eddæ Snorr. etiam poetice notet pugnant simpliciter, fieri potest, ut rex Attalus in illo itinere aliquam vellitionem habuerit cum hoste nescimus quò, qui in suam regionem incurrerit etsi de ea re Edda nostra et Historiæ taceant.
- 132) Hæ quatuor lineæ admodum pomposæ sunt ac splendide, potissimum ea, que numerò secunda est, unde scire licet Attalum regem ab comitatu haud infrequentem, verum magno militum præsidio stipatum, ad supplicium abduxisse

Dravflom of þrúngit
Vapn-savngri virþa
Váro af heipi komnir.

XXXV.

Ut geck þá GVDRÚN
ATLA i gögn
Meþ gyltom kálki
At c) reifa giöld ravgnis 133).
134) Þiggia knáttv pengill
I þinni d) havllo
Glápr at GVDRÚNO
Gnadda niß-farna 135).

*Ex equorum turba coarctata,
Et cantu telorum militarium,
Advenerant [autem] a montanis.*

XXXV.

*Tunc exiit GUDRUNA
ATTALO adversum
Cum aurato calice.
Exhibitum officia regi 133) debita:
134) Habere tibi licet, rex!
In tua aula
Lubenti, ab GUDRUNA data
Spicula defunctorum 135).*

XXXVI.

- c) *Reifa*, Omnes, sed simplicius videretur *Reiða*, eodem sensu.
d) *Hóldi*, S. pendendo errore.

abduxisse regem Gunnarem (Conf. supra vers. XXX. lin. 2 et 3 cum nostris adnotationibus). Sanè nullo efficacior et significantiore verbo uti potuerat Auctor ad designandam regii comitatus multitudinem, quam isto þrúngit in dicta linea. Deinde lin. 3tia præfert exultationem tyranni et ejus comitum, ab nefaria eade regis Gunnaris redeuntium (Conf. *Volf. sagam* Cap. XLVII. sub initio, que hic amicè nobiscum consentit) vel si mavis, ab aliquo parvo triumpho, quem ille in hoc itinere nactus fuerit.

- 133) De Attalo rege hic sermo esse videtur, cui conjux sua, ab crudeli fratris necè reduci, simulandi causâ, hoc officium salutandi præstare vcluerit. Deinde observare liceat, quod Ravgnir-solitarium, e legi etymologica, bonè

jure notare possit Regem I. regnatorem, origine vocabuli ducta ab Lat. Regnare. Simul consulendum Gloss. Tom. I. hujus Operis sub voce *Regin*.

- 134) Verba reginæ callide ad virum suum his 4 lineis continentur, ut eum ab omni ultione fratrum suorum securum redderet.

- 135) *Nið-farna*; hoc nomen, euphoniæ poetice gratiâ, contractum esse arbitramur ex *Nið-farinna* Gen. plur.; nisi potius alicui lubuerit Hypallagen quandam hic statuere, et *Nið-farna* pro Accusandi casu plur. accipere, ut *Guadda nið-farna* positum foret pro *Guadda nið-farinna*. Postquam fratres reginæ exarmati erant, fieri poterit, ut ea, vel ipsa, vel per alios, eorum arma in suam redegerit potestatem.

XXXVI.

Ymdo ayl-skálar 136)
 ATLA vín-havfagar
 Þá er i havll samnan
 HÚNAR tavldvz 137).
 Gvmar gran-síþir 138)
 Gengo inn e) hvárir 139).

XXXVII.

Skævapi 140) þá in skfrleita
 f) Veigar þeim at bera
 Af-kár 141) g) dís jöfroom

e) *Hvatir*, L. in margine, i. e. acres.

f) *Veigar*, omnes Codd. Restituendum videretur *Skálar*, phialas, nisi hoc foret contra morem Auctoris in duobus hisce Poëmatibus.

g) *Dys*, per *y*, S.

XXXVI.

Gemuerunt potoria 136)
ATTALI vinó gravata,
Ubi in aulam
HUNNI ad numerum congregati
erant 137),
Viri barbīs promissis decori 138)
Cujuscunque ordinis introibant 139).

XXXVII.

Magnis gressibus processit 140) *illa*
caudido vultu prædita
Potiones iis adlatum,
Valdè singularis 141) *nympha, pro-*
ceribus

Ok

136) Hic adsurgit Auctor, quantum quis possit adsurgere in verbis suis; re autem ipsa nihil aliud significat, quam hoc convivium apud Regem fuisse usque ad summam abundantiam foecundum.

137) I. e. postquam regis sulcorum, quos ille et uxor sua huic convivio interesse voluerunt, numerus erat completus. Auctori promptum erat, aliis verbis mentem suam exprimere, ex. gr. *quãmo, komo*, convenerunt; atqui hoc non ad lubitum est ejus fastidiosæ elegantia.

138) *Gran - síþir* epitheton hic honoris gratiã positum est, quemadmodum *Gran-verþir* superius Vers. XI lin. 3 hujus Odæ.

139) *Hvárir* ambigüe notionis est; tamen in versione posuimus; altera sonat Omnes, et referenda est ad *Gran-síþir*; tertia diceret Eos sigillatim binos, I. singulos binos intrasse.

140) Vel: ad utraque, hac illac, regia scamna, per vices gradiebatur illa, nempe ipsa Gudruna, quæ hic videtur, omnis suspitionis de se removendæ causã, egisse pocillatricem, quod et præterea ejus civilitatem et comitatem erga convivas multum commendat.

141) Vel miranda, stupenda; et sanè prodigiosa res erat, quod se, post nefariam fratrum cædem, regina præbere posset ad hæbitatem et officiosam. Vel Divæ nomine insinuitur

Ok avl-kráfir valdi
 Navþvg k) nef-favlom 142)
 En níþ sagdi Atla 143).

XXXVIII.

144) Sona hefir pinna
 Sverþa deilir
 Hiörto i) hræ-dreyrog
 Vip hunáng of tvggín.
 Mæltá knátto moþvgr
 Manna k) val-bráþir
 Eta at avl-kráform
 Ok i avndvgi at 145) fenda.

h) *Nef faulom*, divisim, S. eodem ferè sensu.

i) *Hefi ek þeirra*, L. in marg. et Membr. a manu prima, sed deinde punctulis ibi subducta sunt, ut debuerunt.

k) *Val-bráþir*, omnes Libri, Nymphas stragium, lætio nullius pretii et in se absurda.

nitur regina honoris ergo, vel *Dis* nihil aliud signat, quam sororem usitatè et absolútè, etsi mentio suppressa hic sit fratrum ejus modò occisorum. *Jafrom*, nempe præcipuè Attalo ac deinde ejus sulcis.

142) *Nef*, nasus, hic pro toto ore s. vultu, tropò licitò, accipi potest. Haud sine ratione hic componi potest ex *Alvis-málem* Vers. II. lin. 2 et 3, *Hvi eru svo favlr vin nasfr, Vartv i náte meþ nám*, cum noris 4 & 5. Item hoc Virgillii p. 4ta *Aeneide* de moritura Didone: Et pallidà morte futurà. Auctor hoc epithetò læcènter fortasse adludit ad fatum regis propè imminens; vel etiam ad id, quod ille paullò ante interfecerat funesto supplicio, quasi inde pallorem oris contraxerit; inde, inqui-

*Et lætas conviviales dapes obtulit
 Invita, nasum pallenti 142) -
 Convivium verò loquuta est ATTA-
 LO 143).*

XXXVIII.

144) [*Fam tu*] *fliorum tuorum,
 Ensium diribitor!
 Corda ab funere sanguinolenta
 Melle condita commanducasti:
 Dixi [mecum], tibi licet, magnanime!
 Dapes ex hominibus cæsis
 Prandere pro convivialibus epulis,
 Atque ad sedes primarias 145) trans-
 mittere.*

XXXIX.

mus, vel etiam revera ex mala animi conscientia ob istud maleficium. Ultima opinio est, regem Attalum respèc fuisse vultu pallidò præditum, ut adeò hoc fuerit perpetuum ac genuinum ejus epitheton. *Nef-favr* alias aquilæ epitheton est in *Völv-spá*, versu, qui incipit: *Hrynur ekr auðan*, Lin. 6 et 7.

143) Probrosium nimirum illud et acerbè insultans per duos versus proximè sequentes,

144) Conf. *Atla-mál in Grænlenzka* vers. LXXIX. ubi tamen mellæ condituræ nulla fit mentio; sed credibile est, reginam eà usam fuisse, saporis delicatioris gratià. Neque tamen de ista quidquam memorat *Völv-saga*.

145) Vel si mavis in Num. sing. intelligere sedem primariam inferiorem, quam tenere solebat

XXXIX.

Kallara /) þú sþan
 Til kníá pinna 146)
 ERP ðé EITIL
 Avl-reifa 147) tva.
 Séra þú sþan
 I facti mipio 148)
 Gvllz miplendr
 Geira sþepta 149)
 Manar m) meita
 Ne mara keyra 150).

XXXIX.

Non accies tu posthac
Ad genua tua 146)
 ERPUM, neque EITILLUM
Poculis alacres 147) duo:
Non vides posthac
In sedili medio 148)
Aurum impertientes
*Hastis manubria adcommo-
 dare 149),*
Fubas demetere,
Neque equos [in cursum] impellere 150).

XL.

l) þú þá, L. quod, si rectum foret, sensum intenderet. In antecedente præfert Calla ra, o inter has voces superscripto, quod in ceteris falsitatis arguit eos, qui statuant hunc Librum a Membrana nostra proximè esse prognatam.

m) Meita, Omnes; per e. Meika, L. ex varietate; forte a Makir, machara. Nostram scripturam vocis Meita adstruit usus et origo.

bat ex usu Septentrionalium primarius Consiliatorum regionum ac maximus natu. Cons. Snorrius in Oloa Quietæ et Hryggjar-flycki in Eodem rege.

- 146) Moraliter hæc dicit, ac benè exprimit svævem adfectum parentum erga liberos, et liberis simul incumbens debitum submissionis officium, externis iudiciis monstrandum.
 147) Mirè dictum de pueris, neque insuaviter; sed ita loquendò animus regis ipsa suavitate voluit magis exulcerare, cum reapse aliud parum subsit sententiæ, quam, in convivio L. computatione tua presentes.
 148) Incertum est, num. hic sermo sit de solo regis ipsius, è quo eum dicat non amplius vicurum esse, id quod sequitur duabus proximis lineis; an de sedili puerorum, ubi illud fuerit in regia; saltem inter honoratiora fuisse credibile est.

149) Hoc exercitium videri possit parum congruum fuisse illustribus pueris; verum tamen contrarium valuisse, ex usu priscorum docet Rigs-þula de exercitiis Jarli puerilibus Vers. XXXIX et XL. præsertim ultima linea hujus posterioris. Hoc est, in quo multo hodierni homines errant multipliciter, quod exigunt mores prisci ævi ad modum sui ævi.

150) Hæc due lineæ respondent ad Sera þá sþan Gvlla miplendr, non enim ad ista I facti mipio, quod absurdum foret. Thrymus Thursorum dominus, vir præpotens inter gigantes, hoc negotium sibi non duxit dedecori, de quo in Oda sua legimus Vers. V. lin. 1. 5 et 6. Mara keyra idem esse videtur atque Hefsum ríþa, et Hefsa tándá, in prius citata Rigs-þula vers. XLI lin. 3. et L. lin. 5. Nam vix est, ut illud At keyra ad aurigandi disciplinam restringatur.

XL.

Ymr varþ á beckiom
 Af-kárr savngr 151) virþa
 Gnýr vnd gvp-vefíom 152)
 Greto bürn Húna 153).
 Nema ein GVÉRÚN
 Er hon æva n) grét
 Bræþr sína ber-harþa 154)
 Ok byri svafa 155)

XL.

*Confusus strepitus extitit per scamna,
 Portentosus garrivus 151) hominum,
 Sibilusque sonitus sub. divinis texti-
 libus 152),
 Deslevere pueros HUNNOS 153);
 Nisi GUDRUNA sola,
 Nam ea nunquam deploravit
 Suos fratres ursinã sœvitid prædi-
 tos 154),
 Nec filios dulces 155),*

Unga

n) Grét, per duplum r, ut et Gatr, in fine versus, omnes Libri, pudendo vitio, et contra suum ipsorum morem solennem, nam alias amant truncare literas duplicatas.

151) Ad verba proximè cantus; quicquid autem sit de istis, verisimile est, cantum illum adeò inconditum extitisse, potissimum ex ebrietate convivarum, et forte partim è probris, quibus rex eorum ab uxore sua fuit proscissus.

152) De proceribus, et fortasse maxime de illorum fœminis, hæc intelligenda esse, adparet ex illo *Und gvp-vefíom*, quæ gestare olim non temerè erat aliorum, quam hominum illustrium; reges et reginas etiam sub hoc illustrium nomine hic et sæpè alias intelligere solemus; tunc enim eorum dignitatis epitheta nondum ad eam celsitudinem ac majestatem adstrexerant, in qua jam per multa secula constituta sunt.

153) *Hörn Húna* de filiis Atтали cepimus in Accusandi casu, quam nostram opinionem firmat linea ultima hujus versus.

154) Etsi *Ber* de urso quam rarissimè occurrit in nostro Sermone, nec nisi in composito

Ber-fall in *Völundar-Qvida*, quantum meminimus, item implicite in ejusdem rei vocabulo variato *Berfi*, alias *Beffi*, et in fœminino simplici *Bera*, *ursa*; tamen eam significationem hic adoptare nobis visum est in composito *Ber-harþa* pl. n. Cum interea celare nolimus, istud signare posse Duros in tolerando s. patiendo, sanè ea significatio in venepido benè quadrat, nam uterque fratrum supplicii cruciatus tulerunt cum incredibili animi duritia et constantia; sed fortasse ambigi possit, an *At vera* in prisco Sermone patri notaverit, atque adeò hanc nostram conjecturam, ut nunc est, in medio relinquimus, usquequid de illo usu Verbi antiquo aliquid certius constet.

155) Reverà ita illi esse debuerant matri suæ, quæ matri, et ex hoc adfectu hic loquitur Auctor, nam ea aliud impio suo factò erga illos ostenderat, quam ut sibi essent amabiles.

Unga ófróþa 156)
Þá er hon víp ATLA gat.

XLI.

Gvlli o) særi 157)
In *) gagl-Biarta 158).
Hríngom ravþom
Reiþi 159) hon húskarla.
Skavp 160) p) læt hon vaxa
En skfran málm vapa 161)

*Adolescentulos imprudentes 156),
Quos ea cum ATALO genuit.*

XLI.

*Aurum disseminavit 157)
Illa cygnei pulli candore prædita 158),
Annulis rutilus
Condecoravit 159) ea famulos dome-
sticos;
Destinata 160) ad maturitatem per-
duxit,
At depuratum metallum grassari fe-
cit 161);*

Æva

o) *Seri*, omnes Codd. non *Seri* l. *Sövi*, quod usitatius olim. *Sádi* præ omnibus istis frequentatur olim et hodie.

*) *Gull-biarta*, L. in marg. ex aliis, i. e. Auri instar fulgida.

p) *Læt*, Omnes, vel pro *Lét*, *ljæt*, quod Librarii spreverunt scribere, cujus eorum contentus exempla alibi sunt obvia; vel pro *Lætr* præ. Ind. quemadmodum *Renn*, pro *Rennr*, currit, fugit, in *Njals-saga* et alias; ut et *Stell*, pro *Stælr*, furatur, etsi aliquid ob duplicationem literæ *l* hic sit discrimen.

156) *Unga ófróþa*, ad movendam commiserationem rectè posuit Auðor, et ad nefarium maris scelus magis inculcandum, ac magis detestabile reddendum.

157) Adparet eam, ista auri disseminatione quam plurimos voluisse sibi conciliare ministros flagitii l. facinoris, quod nunc meditabatur.

158) Consule supræ epitheton *Hetoínæ in skirleita*, vers. XXXVII. et infra Vers. ult. lin. ult. *Biövr* simpliciter, quod et de se ipsa dicit in *Oða* sua *Ilda*, quæ est ad Theodoricum regem, vers. I. *Mær var ek meysis — Biövt í þúri*, ex nostra acceptione. Candida Dido, apud Virgilium satis notum est.

159) *Compone* è versu *Oðæ* modò citatæ: *mik Gjúki Gvlli reiþi Gvlli reiþi*, etsi de re non paullò honestiore ibi sermo sit.

160) Sua nimirum erga regem ac ceteros, qui cum eo interierunt. Ea ad finem propius perducere laboravit istis largitionibus. Vel *Skavp* hic sint fata, sensu ordinario, longè ante per se constituta, quibus ad effectum plenum perducendis ea hic strenua fuenit administratio.

161) Hoc Verbo fervor distribuentis et abundantia rerum distributarum significatur. Conf. supra Vers. X. lin. 2, et Vers. XXX. lin. ult. cum nostris adnotationibus, quæ loca ad applicationem hujus Verbi energeticam pertinent.

Æva 162) fljóþ ecki
Gápi fiarg-húfa 163).

Nihil unquam mulier
Curavit araria 163).

XLII.

162) Æva potest hic positivè sonare unquam, in hoc convivio scilicet, quemadmodum et sæpe factè reverà, etsi interdum sit privativum et negationis intentio, cum ea in sensu connexum. Deinde *Ecki gápi* pertinet ad profusus à gazophylaciis a regina factas largitiones.

163) *Fiarg-húfa*; talis aut similis ferè, necessariò et jubente contextu, est significatio hujus vocis, hic et infra vers. XLIV. lin. 6, quæ tamen in priorè hujus parte *Fiarg* ea laboratè obscuritate, ut nihil possit supra, et tamen tota vis significationis ibi continetur. Cum ergò nobiles conjectores, sive gryphorum interpretes, Oedipum et Hedericum reges a mortuis resuscitare nequeamus ad eam interpretandam, quid aliud nobis superest, quam ut hic etiam tentemus artem conjectandi qualitercunque. Ponamus igitur 1° *Fiarg* esse idem quod *Farg*, pondus quòd premitur, it. tropicè ipsa res, quæ premitur; hoc autem loco notet Condensationem, constipationem, in unum locum, it. ipsas res constipatas: sermo autem hic foret de gazis pecuniariis, et quibusvis aliis rerum caritatibus s. rebus pretiosis, præter nummos ac gemmas, uno conditorio inclusis, vel ibi coarctatis propter abundantiam, quòd conditorum haud incommodè, et fortasse magis propriè, Thesauri nomine appellaretur, neque id sine prisca auctoritate. Talia verò plura in regia unius regis fuisse, monstrat summam opulentiam redundantiam. Neminem moveat istud i l. e ante a insertum in *Fiarg* s. *Fearg*; itidem enim factum videmus in *Siá*, *Stá*, pro *Sá*, is, ille, *Griá*, pro *Grá*, griseo, in nobili Poëmate *Grottu-fævgr* item in *Glyáþr*, pro *Gládr*, lætus, in *Völu-spá*, etsi ibi tamen nonnihil intersit. 2° Ut *Fiarg* hic, per literarum mu-

tationem, positum sit pro *Fialg*, quod celandi notionem in se habet, litera g in fine adoptata, ut vox plenius in ore sonaret, quemadmodum factum est in altero Participio pass. Verbi *At fela*, nempe *Folgiunn*, pro *Falinn*, celatus, absconditus. De ista autem permutatione literarum r et l moveri posset controversia, quod diversi sint elementi; sed ad id respondemus, Latinos intelligi posuisse pro interligo, pellicuo pro perlucio, et pellicio pro perlicio; item è contrario apud Græcos formatum invenitur *φραγέλλων* ex Lat. flagellum. Denique conferri potest cum isto *Fialg* Græc: *φυλακή*, etsi sensu usitato tantum restrictum sit ad Custodias hominum s. Carceres apud Lexicographos minorum gentium. 3° Parvula mutatione facta, nempe ut gravis accentus et elocutionis indice superpositò literæ a, *Fiárg-húfa* scribendum esse in promptu fuerit cogitare, quod sonaret Pecuniosas, opulentas ædes, Apothecas nimirum opulentiarum, et fortasse quoque rerum carissimarum. Hæc opinio ceteris præstare posset, ductâ scilicet voce *Fiárg* a *Fé*, pecunia, et præsertim ejus Genitivo *Fiár*; analogia ei quidem non obest, sed usus tamen videtur obesse. Nusquam enim *Fiárrgr* l. *Fiárrgr* lectum nobis est, at potuerit hoc loco q ultima litera subnexa esse, significationis distingvendæ ergo, nempe ab *Fiár-húfa*, quod vulgò Ovile notat, ad Verbum Pecoris ædes. 4° Denique est, ut *Fiarg* referri possit ad Græc. *πόργος*, turris, haud multum abundenter descriptione. Probabile, imò necessarium erat, opulentias caritatum snarum locis quam munificentissimis, turrium instar, in tutam custodiam recondere, *Πόργος* Græc. et nostrum

Berg.

XLII.

7) Óvarr Atli móþan
 8) Hafþi han sík druckit 164).
 Vapn hafþi han ecki
 Varnapit han víþ Guvdrúno.
 Opt var fá leikr 165) betri
 Þá er þav 8) lint skyldo
 Optarr vm- fapmaz
 Fvr avþlmgom.

XLIII.

Non beþ broddi
 Gaf blóþ at drecca

XLII.

*Incantus ATTALUS, defessum se
 Potandó 164) reddiderat;
 Telum ille habebat nullum,
 Neque enim cavebat a GUDRUNA:
 Sæþð is ludus 165) erat potior,
 Cum illis placidè utendum esset
 Mutuis amplexibus crebrò
 In conspectu procerum.*

XLIII.

*Ea, speculi operã, culcita
 Sanguinem dedit bibere.*

Hendi

7) *Ölr var*, L. ex varietate, et aliorum correptione, ut loquitur, i. e. Inebriatus erat, sed ea correptione nihil erat opus, propter proximè sequentia.

8) *Hauþþi*, L. et Membr. sed posterior literam *u* subduxit.

8) *Lint*, per *í* virgatum, S. forte pro *Lint* l. *Lind*, byssa amici, vel eo in cubili involuti. Fatendum tamen, hanc vocem nusquam visam, nunquam auditam, nobis esse, etsi analogia Sermonis pro ea stet.

Berg, Biarg, Borg, haud multum inter se abludunt, quorum primitivum fuerit nostrum *Byrgis*, operire, abscondere, vel aliquid tale in aliis lingvis; cognationem verò ac permutationem inter literas *b*, *f*, et *p*, intercedere, nemo harum literarum gnarus debet ignorare, ut adeò fortasse hoc ultimum e nostris conjecturis videatur cæteris anteferendum. De cætero omnis hæc res relegatur ad Etymologos nobis meliores; nos hic diximus, quod tenuis; captus noster, ac doctrina nobis dicere permisit.

164) Et id quidem non demum nunc, verum jam antea, quam Gudruna eum probris incessiverat; tum enim neque quidquam ad ea respondit, neque postea sibi prospexit de ullo adversus eam, si aliquid amplius machinaretur, præsidio. Neque id quidem ei facile erat, nam amici sui et compotores etiam se inebriaverant.

165) Scilicet commercium inter conjuges juvenum ac fidum.

Hendi 2) hel- fússi 166)
 Ok hvelpa leyfti 167)
 168) Hratt fvr hallar dyrr
 Ok húskarla vakti
 Brandi 169) brúdvv heitom.
 Þav lét hon giöld bræpra.

Manu necis adpetente 166),
Catulos autem vinculis solvit 167),
 168) *Conjecit ante fores aule*
(Et famulos domesticos somnò exci-
tavit)
Torrem 169) fãmina ardentem;
Eam vindictam fratrum edidit.

XLIV.

1) *Helmissæ*, L. ex varietate, miro lapsu, ac sine sensu; forte in eorum Librorum matrice fuerit *Helvissi* aut *Helvissi*, necis peritâ, quod huic hallucinationi ansam præberit.

166) Hæ tres lineæ admodum tropicæ sunt et ornatæ; et priores dpx adludunt ad id, quod in lecto dormiens rex fuerit cæsus, ut ex *Volunga-saga* Cap. XLVII. pag. 103. constat. Verba ejus: *Um quæðait er koutingr hafði drúkt, gekk hann til svefnis, ok er hann var sofnadr, kom Guðrún þar. Guðrún tekr eitt svevð ok leggir fyrri brjóst Asla kóngi; i. e. Vespere, postquam rex potaverat, ad somnium profectus est; ubi autem consopitus erat. Guðruna eð venit. Illa gladium cepit, et eo percussit pectus regis Atali. Confer etiam *Asla-mál in Grænlenzko* Vers. LXXXVII. lin. 5, 7 & 8. it. LXXXVIII. lin. 1 - 4.*

167) Canes catenarii intelliguntur, quos vinculis exsolvit, ne suo latratu indicium rei, quam ea nunc agitabat, facerent; et mirè usus est voce *Hvelpa*, parvulos canes, cum faciliè per metrum dicere potuisset *Hvonda*; sed fortasse olim *Hvelpr*, adultum canem significaverit, inò non fortasse, sed reverà significavit, teste *Vegtams-Quida* de Cerbero, vers. VI. lin. 7 & 8, coll. cum versu ibi proximè sequenti.

168) In hisce tribus lineis oratio Auctoris est tumultuaria et incomposita, quemadmodum et ipsa res, de qua agit.

169) Quomocunque hic intelligitur strues lignea, ante fores aule congesta, ut mos erat ædium combustoribus, sive hominum vivorum intra ædes suas combustoribus olim; consule *Njals-sagam* initio Incendii illius famigerati, et de Rognvaldo in *Ætrvik*, *Thoralftum Skjal-gum*, *Erlingi Skjalgonii*, viri post celebrissimi, patrem, in suis ædibus vivum flammis exurente: *Þeir báru mikinn víð fyrir skála dyrrnar, en alla spánu báru þeir at skálanum. Slögu fíðan eidi i allt saman ok víðkösto þá ena stúru* (antecesserat autem: *En er skálin var algjör ok shot umhverfi, þá lét hann [Rognvaldr] þræla fytta heim eldvið mikinn ok hlada kösto jöfn háfa vegginnum öllumegin vnn skálan*) ok þvi næst *tók skálinn af at lög; i. e. Illi con-gesserunt magnam lignorum copiam ante fores coenaculi; omnia autem secamenta lignea ad-gesserunt lateribus ædis; deinde ignem con-jecerunt in omnia simul, unàcum struibz ligni illis ingentibus* (Postquam autem coenaculum erat fabricandò consummatum, et ambitus posticus, nempe inter parietes ac latera ædis contabulata, circumcirca, tunc ille [Rognvalds] jussit servos domum vehere magnam vim lignorum ustilium, et inde ex-structe

XLIV.

Eldi *u)* gaf hon þá alla 170) :
 Er inni vóro
 Ok frá morþi þeirra 171) GUNNARS
 Kömnir vóro or myrkheimi.
 Forn timbr 172) félló
 Fiarg-hús 173) rvko
 Bær bydlúnga 174)

XLIV.

*Vulcano donavit ea omnes illos 170),
 Qui intus erant,
 Atque a cade GUNNARIS ac fratris
 Reversi fuerant è tenebroso loco:
 Veteres fabricæ 172) corruebant,
 Gazophylacia 173) fumabant,
 Ædes regiæ 174),*

Brunno

u) þá gaf hon alla, S. quod tolerari potest, etsi aliquantò rigidius alterò. Et þá in hac lectione poterit esse parcelcon, orationi serviens, sed ad rem nihil addens.

struere congeries, parietum altitudinem æquantés, undiquaque circa coenaculum); mox inde ædes coepit conflagrare. *Rögnvalds-Dáttir i Ærvik in Olafs-f. Tryggv.* pag. 66-7. Tom. II. Huic igitur strui, ut ad prima revertamur, famulos domesticos excitatos congerendæ ante fores aulæ, atque deinde accendendæ eo torre, quem ibi ipsa collocaverat, regina adhibuit, et Auctor hic torrem ipsum posuit pro pyra inde accensa. Quod *Hvatt* in linea abhinc secunda ille posuit, id videtur fecisse ad celeritatem negotii designandam.

- 170) *Eldi gaf hon*, sanè quam pœticum est, pro vulgato *Inni brendi hon*, intus exussit, et *Gaf hon* quasi rem in suo dominio positam.
- 171) Istud *þeirra* in plurali hic turbat aliquid, non enim potest colligi ex antecedentibus aliud, quam quod Tyrannus fecerit Högni-um cum cruciatus interfici apud regiam suam domum; Gunnar autem solus inde abductus fuerit ad locum supplicii angvinei, quem in edita aliqua parte telluris, nobis *Heidi*, ab *Hæd*, situm fuisse, probabiliter colligitur ex præcedente hujus Odæ vers. XXXIV. lin. ult. Quod verò iste supplicii locus fuerit sylvæ consitus, nihil impedit, atque adeò

Myrkheimr, domus opaca, vocari meruerit ob densitatem suam; sed eò Högnii excarnificati corpus, ad id humi illic defodiendum, aut etiam sub dio abjiciendum vel in alto suspendendum, spectaculi et delectamenti gratiâ, quod verisimilius, deportatum simul fuisse, non est improbable, imò ferè necessarium, cum Auctor hic dicat: *frá morþi þeirra Gunnars*, quod de Gunnare solo nequaquam dici poterit.

- 172) I. e. ædes; consule prosam ultimam in parte posteriore *Sigurðarquæda* II. quæ cluet. *Fafnis-mál*, cum nostra ibi adnotatione.
- 173) Respice ad versam XVI. lin. ult. h. Odæ ubi aliquid super hujus vocis insolentis sensu et originatione nugarum datum est.
- 174) *Bær bydlúnga*, epexegetis duarum præcedentium linearum, quæ rotundè comprehendit regium palatium. Et mirè usurpat *Bydlúnga* in plurali, cum faciliè singularem *Bydlúnga*, nimirum Attali præsentis possessoris, usurpare potuisset; sed hoc est id, quòd antea dixerat *Forn timbr*, ut adèd palatium illud Attali multorum regum antecessentium fuerit possessio ac sedes.

Brunno ok skiald-meyiar 175)
 Inni aldr-stamar 176)
 Hnigo i eld heitan 177).

Vivæ etiam conflagrarunt amas-
nes 175)

Intus, ætatis usu inhibita 176)

Conciderunt in ignem ardentem 177).

XLV.

Fvll-rætt er vm þetta 178)
 179) Ferr engi fva x) sípan
 Brúþvr i brynio 180)
 Bræþra at hefna.
 Hon hefir þriggia

XLV.

De hoc satis commemoratum est 178),

179) Nulla sic in posterum

Fœmina loricaam 180) induit

Fratres vindicatum:

Ea trium

Þiðp

x) þá, cancellatum hic infert L. rectius furcillis ejiciendum.

175) Mirum est, quod harum virginum potissimum mentionem facit Auctor atque speciatim, cum antea de viris barbâ promissâ honorabilibus, locus sit, qui convivio interfuerint. Haud improbabile est, id Eum idcò fecisse, quod eâ innocentes, unctum rege ac cæteris illis barbatis intus combustæ fuerint, cum ille, neque consilio, neque actu, participaverint nefarium regum supplicium. Simul hinc liquet, non unam vel alteram virginem olim, sed vel multas, ibidem loci degentes, artificii et exercitiis militaribus operam dedisse.

176) Latenter, et cum adfectu quodam miserantis, hic indicare vult, florem vitalem ætatulæ harum virginum nimis maturè, violenter abruptam esse.

177) Hæc linea in sensu abundat, nam id antea dixerat *Brunno*, sed tamen non ineptè additur ad intendendam narrationem et majorem adfectum commovendum.

178) Auctor sibi ipsi callidè adplaudit super narratione sua in hoc poematio, quam et nemo

ei negaverit satis plenam esse in tanta brevitate, etsi quædam huc pertinentia, ex græ somnia reginarum portentosa, de quibus in *Atla-málon*, præterierit.

179) Sequentia comprehendunt epiphonema Auctoris super facinore Heroine suæ, quò eam præter cæteras omnes futuras mulieres commendat ab virilitate animi et pietate erga fratres, qui vel ipsi antea cæde mariti ejus dilectissimi summum luctum adtulerant; is luctus quæsi gravis ei fuerit, claret è *Ia Heroinæ Oða*. Callidè simul Auctor non respondet ad ea, quæ in hac fratrum vindicta persequenda inciderunt, et nefaria merito jure videri possunt, ut e. gr. jugulatio parvulorum ab ipsa matre facta, et concrematio innocentium unicum marito ejus *Atalo*, homine nocentissimo et meritissimo.

180) Gudrunam scimus e præcedentibus armatam, ut necesse erat, adgressam esse maritum suum, non tamen loricaam expressè, quod interea vero haud est absimile.

Þjóp-konúnga 181)

Ban-orþ borit

Biðrt ápr fylti 182).

Enn fegir y) glegggra i ATLA-MA-
LOM INOM GRÆNLENZKOM.

Illustrium regum 181)

Necem patravit [ante],

Nitida quam periret 182).

*Porrò magis dilucidè hæc enar-
rantur in SERMONIBUS ATTALI GRÜN-
LANDICIS.*

y) *Glegggra*, i inserto, S. *Glegggr* est ordinaria scriptio vocis.

181) Multum amplificat hic Auctor verbò þjóp-
konúnga facinus Heroïnæ suæ, dum parvulos,
ipsius ex Attalo filios, sub ea voce com-
prehendit,

182) I. e. in vita sua, dum in hac terra vixerat,
Biðrt ante, ornanli gratiâ adpositum est, ut
superius vers. XLI. lin. 2, et alibi.

A T L A - M Á L
I N ' G R Æ N L E N Z K O .

---

a) ATLA-MÁL IN GRÆN-
LENZKO.

EPOS ATTALI GRÆNLAN-
DICUM.

I.

F rétt hefir avld b) ofo 1) pá
Er endr vm gördo

I.

F ando inaudierunt mortales eas 1)
turbas,
Cum olim instituerunt

Seggir

- a) *Her hefr* (*hefer*, habetur S. improbè) præmittit S. neque id quidem inepte de tam prolixo et gravi poemate, i. e. hic incipit.
- b) *Ofo*, omnes Libri, per O initiale, sive tenue, sive durum. In *Sigurdar-Qvída* tamen ultimâ, ubi hæc vox etiam habetur, scribitur per O initiale in Libro S., et per A initiale in *Loka-fenna* vers. III. lin. 4, in ipso Codice regio, et quidem a virgatum, *Afo*. Scribatur sanè utcumque, semper erit per se ipsam obscura, neque nisi ad svadelam contextûs interpretabilis. Ea autem interpretatio, quæ solo contextu nititur, nulla diſtinctionis vel Sermonis habita ratione, nihil aliud est quam ultimum effugium, ubi omnia alia defecerunt.

---

1) Vel, si magis in re ad eò incerta, exponere vocem istam per absurditatem, indignitatem, quæ quidem summa erat a parte regis Attali adversus adfines suos. Deinde monendum putamus, nobis lepidius videri, si sequens particula pá trajiciatur in lineam sequentem; metrum sanè Adonicum, quod Auctor maxime sequitur in hæc Poemate, atque inde sibi meruit laudem non tenuem, præter alia poë-

maris ornamenta, metrum istud, inquam, eam trajectionem postulat, tametsi nos ab Libris nostris chartæcis, quorum auctoritas magna est, dispositionem linearum quod adinet, noluerimus discedere. De cetero quod ad merita hujus nobilissimi Poematis adinet, respice nostram adnotationem ad *Atla-Qvída* sub N. 2.

- Seggir samkvýndo 2)
 Sú var nýtt 3) festom.
 c) Æxto einmæli 4)

*Viri concilium 2),
 Id erat confirmatum 3) sponsionibus;
 Prolixa colloquia arcana agitárant 4),
 d) Yggd*

- c) *Orsu*, L. hoc loco, item Vers. II. lin. 1. pro varietate lectionis, si *Orsu* dixisset, aliquid fuerat, eodem ferè sensu, a verbo *At orka*, quod non tantum est Valere, sed etiam Operari, "facere, simpliciter. *Ok sko*, divisim, etiam L. è lectionis varietate, quod quantumvis in se ipso nanci non sit, tamen non nihil suffulcit cæterorum Librorum lectionem, si nempe contractè legatur *Ok/sko*.

- 2) Principia hujus malitiosi propositi, atque rationem impellentem a parte Attali regis, aliquantò Inculcentius tradit *Volf. saga Cap. XLII.* ed. Biörn. hisce verbis: *Atli kóngur, nú ihugar hvar nídr munu komit þat mikla gull, er átt hafði Sigurdr, en þat veit (nú) Gunnarr kóngur ok þeir brædr (báðir). Atli var mikill kóngur (ok) ríkr, (vitr) ok fólmennur. Gevir nú ráð vid sína meun, hversu með Jkal fara, han veit at þeir Gunnarr eigo miklu meira fé, enu neinir meun megi vid þá jafnaa. Tekr nú þat ráð at senda menn til þeirra brædra ok bióða þeim til veislu ok (at) sanna þá mörgu hlutnu; i. e. Rex Attalus suo cum animo volutabar, quid factum esset de auro illo ingenti, quod Sigurdus possederat; eam autem rem (nunc temporis) sciebat rex Gunnar et illi fratres (ambo). Attalus erat magnus rex (et) potens. (sapiens item) et multis hominibus imperans. Consultationem ergo cum suis instituit, qua ratione in eo negotio procedendum sit; novit enim Gunnarem ac fratrem multo plus pecuniarum possidere, quam ut ulli homines, iis possint æquiparari. Id adeo consilii capit, ut legatos amandat ad fratres istos, et invitet eos ad convivium, cum promisso multis rebus illos coonestandi. Hæc sine dubio erat vera et præcipua ratio istius maleficii, quod ulterius firmatur ex dictæ Historiæ Cap. XLV. verbis ipsius regis ad suos adhænes, cum ad convivium se sisterent: *Ve-**

*vit-vel komnir með oss, — ok fált meir gull þat hit mikla, er vér eruim til komnir. þat fé er Sigurdr átti, en Guðrun á nu; i. e. Bene adeste vos nobiscum! — ac mihi tradite ingentem illam auri summam, quæ nobis jure debetur, pecuniam loquor, quam Sigurdus possedit, et quæ Guðrunæ nunc competit. Alia autem postea prætexiit Rex Attalus, specie quidem honesta, sed reapse minus verisimilia, nimirum eadem Sigurdi, atque inde profectam mortem Brynhildæ sororis suæ; consule citatum Cap. pag. 97 et 98. Denique monendum, istud *Samkunda* non esse protitii usús, pro *Samkoma*, conventus; verum potius ea vox usurpatur in Evangeliiis nostris de loco conventus s. synagoga. De convivio vocem usurpari videbimus infra in hoc Poëmæ vers. LXXXII. lin. 3. *Seggir*, i. e. Attalus ac sui purpurati.*

- 3) Hic mirè Auctor restringit vocabulum *Samkvýnda* ad consultationem aut consilium in conventu captum. Sed Nyrð híc videtur positum pro *Knytt*, vel, ut recentiores amant, *Haytt*, nodatum L. nexum; et adparet, regem adessisse suos consiliarios ad iuramentum silentii in eo negotio, quod inter eos convenerat, et quod ulterius narratur in hoc Poëmæ,
 4) In hæc linea amplificatio prioris contracturæ, et quidem figura Prothysteron. Per *Einmæli* etiam exprimitur ista consultatio in *Volf. saga* Cap. XLII pag. 91.

d) Yggd var þeim sþan 5)
Ok í þ sama fonom GIÚKA
Er vóro fann-rápnir.

*Postea res eorum suspecta existe-
bant 5),*

*Itidem ut GJUKII filiorum,
Qui reverè circumventi erant.*

II.

Skavp æxto skíðldúnga
Skyldo at fegir.
Illa réz ATLA
Atti han þó hyggio 6)
Feldi stoþ 7) stóra
Stríddi sér harþla 8)

*Fata principum rem ad maturitatem
producebant,*

*Ut illi morti propinqua essent obnoxii;
Malè evenit consilium ATTALE,
Tamen ille possidebat animum sapien-
tem 6);*

*Dejecit columen 7) ingens,
Sibimet adversatus est oppidò 8);*

e) Af

d) Ita L. clarè. Ygr. S. Yggr, metus, L. et S. in margine, quibus quodammodo accedit Membrana ipsa, etsi ultimæ literæ scriptio non omninò sit sincera. Deinde Lipir, pro sþan, Lex aliis, sine sensu.

- 5) Nimirum ea Consultatio in perniciem, ipsi regi et suis imminentem, evasit, neque id sine merito.
- 6) Id etiam de Eo firmat *Yolf. saga* loco a nobis superius adducto sub N. 1. Si verò fuit sapiens, eò minus prudentiz et attentionis possedit ille rex, teste vel ipso Auctore, vers. LXX lin. 1 — 4. Simul notandus est usus elegans Verbi *At eiga*, pro *hafa*, quemadmodum in *Fiölfsvíns-mádom* Tom. I. hujus Operis, vers. IV. lin. 2.
- 7) Revera hic intelliguntur fratres, Gunnar et Hognius, et hoc est figuratius, quam illam Stoþ accipere de robore ac potentia regis, ex tantorum Heroum adfinitate, sperandá.

- 8) Vel, aliquanto validius: ipsi sibi magnum fecerunt incommodum. Hic autem usus verbi cum Dandi casu perelegans est, ut in nota Paroemia de famelico contumaci: *Sér stríddi vesall mádr þó mat hafni*, i. e. Ipse sibi incommodat homo misellus, etsi cibum rectisset. Conf. verba Gudrunæ in Oda quantivis pectii *Gyðrúnar-Hvart* de fratribus suis: *Meirr þóttu mér um sþípa Er mik aðþlingar Atla gífa*. Item Auctoris verba de nostra Heroína inferius in hoc Poemate vers. LXXII lin. 6. Et denique verba Olai Sancti de se ipso: *Ecki stríði ek konum*, i. e. Non incommodo mulieribus; ille autem amator erat mulierum, ut ipse de se fatetur in sua Historia et quidem *Randolfs*-pætti.

e) Af bragdi boþ fendi
At qvæmi brátt f) mágar.

*Properè nuntium legavit,
Ut citò adessent adfines.*

III.

Horske var húsfreyia 9)
Hugdi at mannviti.
Lag heyrþi hon orþa 10)
Hvat þeir á lavn mæltu.
Þá var vant vitri
Vildi hon þeim 11) hiálpa.
g) Skyldo vm fá sigla
En siálf h) né komfcat.

*Cordata erat materfamilias 9),
Animum attendebat ad prudentiam,
Statum orationis illa audiebat 10),
Quam illi clanculum [inter se] agebant:
Tunc res incommode erant [femina]
sapienti,
Eos 11) illa servare cupiebat;
Navigandum iis erat per aquas,
Atque ipsi facultas cundi non erat.*

IV.

e) *Bragdi*, tantum, S. ut plenè consulatur mensuræ poetice.

f) *Mágar*, per a tenue in priore, L. et S. i. e. viri, ut rem facerent magis iudistinclam.

g) *Skyldi*, S. absolutè l. impersonaliter.

h) Sic S. *Nem*, L. et ita quoque Membr. per scripturæ compendium. Fortasse voluerint *Nein*, nulla. Mox *Hon fcat*, ut varietatem adfert L. quod inter multa alia luculentum exemplum artificii Librariorum in cõrumpendo.

9) De regina Gudruna sermo est.

10) Probabiliter colligebat, quem ad finem illud arcanum colloquium tenderet. *Drottning veit þeirra ciumæli, ok vonar at vilyædi við brædr sína mundu hærmed fylgja* (grunar at vera mundu vilar við brædr heunar, Exemplar Mscr. Chart. sub N. 8 in fol. Biblioth. Magn-) i. e. Regina sentit eorum singulare colloquium, et sperat (suspiciatur) dolos subesse erga fratres suos; *WOLF. saga* Cap. XLII. pag. 91. Forte ea clanculum subauscultavit quædam verba

consultantium, et ex iis traxit conclusionem; forte et Attalus aliquid antea imprudenter iniecerit in sermone super suo et uxoris jure ad aurum istud Sigurdianum, et cum regina sentiebat clancularium istum conventum, rationaliter ei in mentem venire potuit, nunc de auro isto, quomocunque adipiscendõ, agi.

11) Nimirum fratres suos; et illud *Skyldo* lin. seqv. pertinet ad legatos regios. Per *Se* ibidem Rhenus videtur intelligendus.

IV.

Rúnar 12) nam at rífta.
 Rengdi þær VINGI 13).
 2) Fárs 14) var han flytiandi
 A þr han fram feldi.
 Fóro þá Sþan 15)
 Sendimenn ATLA
 Um fiörþ lima 16)

IV.

*Ea [adeò] literas 12) sculpere decrevit,
 Depravavit eas VINGIUS 13),
 (Is pestem 14) portabat)
 Antequam proferrer:
 Deinde post 15) abierunt
 Legati ATTALI
 Per fretum brachiosum 16),*

k) Þar

- 1) *Fær* — *flyrandi*, L. in Textu ipso. Si *Fár* scribatur prior vox, sensus eodem ferè redierit. Hoc autem unum aliis exemplis accedit adversus Hominem anonyum, qui statuit hunc Librum esse Membranæ regiæ traducem.

12) Scilicet fratribus mittendas. eò consiliò, ut sibi caverent ab Attalo et ejus amicis. De hoc autem indicio mirè dissentit *Atla- quida* Vers. VIII. et in hoc ambiguo casu fortasse redior est nostro Poëmate, nam epistolam runicam ad fratres mittere, nimis apertum et suspectum erat eo in negotio; altera verò cautela erat subtilis, quantum potuit. Utramvis indicandi rationem agnoscit et conjungit *Volf. saga* Cap. XLII. pag. 91.

- 13) *Ad þeir þingi á land, þá Vingi rúnirnar, ok rífti á adra leid, ok fneri (fvo) at Gudrún sýfi at þeir kœni á hans fund; i. e.* Antequam (legati) in terram ascenderent, Vingiús runas inspexit et alio modo sculpsit, et (cum in sensum) invertit, quasi Gudruna hortaretur, ut fratres ad eum (Attalum) venirent; Vols. s. cod. Cap.
- 14) Istud *Fár* de hostili et subdolo sycophantæ instituto, vel tali mandato Regis, quod eodem redit, capiendum est, hac linea parenthesis clausa.
- 15) Hysterologia aliqua sine Prohysteron est in hac et secunda linea apud Aucforem, ut ex proximè sequentibus adparet; adductus men-

tione Runarum, quas regina inciderat, Ille voluit statim subjicere in transitu earum corruptelam a sycophanta factam. Quo observato tollitur contradictio, quæ videri posset inter Nostrum et Aucforem *Volfunga- sage*, sub N. 13. intercedere. Istud ergo Sþan in sensu supplendum est: *Er þeir vāro bœnir*, postquam ad iter parati erant (legati); non postquam Runas depravaverat Vingiús.

- 16) Respice ad vers. III. lin. 7 cum ænotatione sub N. 11: Rhenum tribus alveis fœtri certis locis, notum est ex Geographis, inprimis Cellario in Geographia antiqua. De itinere Niflungorum ad Attalum narratur in *Niflunga- saga* Cap. CCCXXXVII. hoc modo: *Niflungar fara nú alla sína leid til þessi er þeir koma at Rín, þar sem saman keur Dúna og Rín, og þar er breitt er árnav hittas; i. e.* Niflungi adeò pertendunt iter suum, donec ad Rhenum veniunt, ubi conflunt Duna et Rhenus; illic amplum spatium est, ubi isti amnes conveniunt. Non caret verisimilitudine, Legatum Attali eo ipso vadò transiisse Rhenum, quò Niflungos transiisse hic narratur. An verò fluvius *Duna* Rheno in fluxu

suo

k) Þar er frækniir bioggo 17).

Eð, ubi fortes habitabant 17).

V.

V.

Avl-væriir 'vrþo.

Animis per potiones exhilarati sunt,

Ok elda kyndo 18).

Atque ignes accenderunt 18),

Hygdo vætr l) véla

Nihil fallaciarum suspiciabantur,

Er þeir 19) voro kómnir.

Ubi illi 19) aderant:

Tóko þeir m) fórnir 20)

Capiebant oblata munera,

Er

k) þá er, L. 3: Quando, ineptè.

l) *Fela*, L. per varietatem; oportet istum Librarium magis gnarum fuisse Sermonis Germanici, quam sui paterni; et præterea ista lectio aliquid peccat in harmoniam literalem.m) *Feinir*, varietas in Eodem; inclinat adhuc ad Germanos suos, nam ex nostro Sermone ea vox non potest exponi.

suo consocietur, dubitari meritò poterit, cum in Livonia ponatur a Geographis; verum Auctor *Niflunga-saga* posuit nomen amnis celebris pro altero minùs inclyto; neque enim dubium est, multos amnes minoris nominis in Rhenum se evolvere. *Lina-fórdr*, sinus Linticus Jotia, a brachiis suis multis, quibus se terræ hac illac insinuat, nobis notus esse debet; Auctor autem sub ejus nomine h. l. signavit fluvium plurimum brachiorum, quisquis demum ille fuerit, mira poetica licentia, quam etiam alias sibi sumit, neque id omninò sine Eddæ nostræ *Snorríanæ* auctoritate.

- 17) Sermo de fratribus Gunnare et Hógnio. Atque istud epitheton *Frækniir* iis non sine causa adtributum fuisse, claret ex narratione de eorum obitu apud Nostrum et in *Vols. saga*.
18) *Volsunga-saga* consentit Cap. XLII pag. 91 his verbis: *Var vid þeim tekit vel ok fyrir þeim gjöfdir fórn-eldar, ok síðan drucku þeir með gledi hinn beata dryck; i. e. Illi (legati Attali) benè excepti sunt, atque iis (in jucunditatem et commodum) concessi ignes magni; deinde poterunt læti potum oprimum. Ea*

pars erat magnificentæ domesticæ apud prios, qua de re testantur Historiæ Islandicæ et Norvegicæ veteres; neque illa omninò adhucdum apud Nostrates exolevit, nam hospitibus sæpè id comitatis et hospitalitatis officium offertur, an ignem sibi accendi velint. Eundem morem adhuc tunc in Anglia obtinere, notum est ex Anglorum fabulis Romanensibus quantivis pretii.

- 19) *Þeir* ad legatos Attali regis pertinet h. l. quemadmodum è contrario lin. seqv. ad fratres Principes, uti et tres linæ antecedentes. *Þeir* signatè positum est et cum emphasi, nimirum ii, qui ab adfani horum fuerunt, et probabiliter amico, missi erant; nam si ab alio aliquo venissent, res in dubio esse poterat.
20) Jam dudum est, quod vox *Förn*, in plur. *Fórnir*, ad usum ecclesiasticum, sacrificia nempe l. Deo oblata, coarctata est; atqui hic habemus ejus usum genuinum et origini maxime consentaneum, nimirum ab *At fara*, forte, adferre, offerre. *Gáfa* et *Gjöf* pro eo frequentant recentiores.

Er peim frþr 21) sendi
Hengdo á (úlo 22)
Hvgdop þat var þa 23).

VI.

Kom þá n) KOSTBERA
Qven var hon HAUGNA
Kona kapps gálig
Ok qvaddi þá bápa 24).
Glavþ var ok GLAUMVÖR
Er GUNNARR átti.
Féllzcat saþr 25) svipri.
o) Sýsti vm þavrf géfta.

*Quæ iis præclarus 21) miserat,
Suspendunt [ea] ab columna 22),
Nil istius interesse opinabantur 23).*

VI.

*Tunc aderat KOSTBERA,
Ea uxor fuit HÖGNIU,
Mulier oppidò circumspècta,
Eosque ambo salutabat 24):
Hilaris item erat GLÖMVARA,
Quam GUNNAR in conjugio habebat,
Æquum 25) non excidebat animò cor-
datæ,
Ea necessitatem hospitem procuravit.*

VII.

- n) *Cost herra (bærra)* Membr. et L.; nos humilem, sed rectam, lectionem Codicis S. sequi maluimus, nam in illo altero obscuritas certat de palma cum adfectione.
o) *Sýsti*, L. ex varietate, i. e. joculariter satis: Necessitatem hosp. esurire, vel Se ipsam mori velle, aut esurire, ob necess. hosp. Caterum multi facile confuderunt s et I in Membranis transcribendis; harum enim literarum ductus in hisce distant.

21) Vel, si mavis, fortis, quemadmodum Grettir Asmundi f. exul adpellatur a magna viragine Thorbjörga Vatzfördensi in *Grettis-suga*; illic tamen major respectus haberi videtur ad celebritatem ejus hominis, quam ad robur (ac fortitudinem) illius, etiam si eò præter cæteros mortalis suæ ætatis, quantum scimus, valuerit. Auctor noster videtur, et id quidem jure, non admodum favere Attalo regi in sua narratione, nihil tamen minus ei interdum tribuit honorifica epitheta, dignitatem ejus nimirum respiciens, non personam, et hæc est una ex ejus laudibus.

22) De armis, clypeis nimirum et gladiis eximius ab rege dono missis, hic sermonem esse oportet. Conferri potest *Egilts-suga* Cap. quò agitur de cæde Bergönundi.

23) *Þat varþa*, sc. ut acciperentur munera ista regia; in ea re nihil periculi esse putabant fratres.

24) De legatis hic sermonem esse, non est dubium, sive fuerint omnino duo, sive eorum duo principes, intelligendi sint.

25) *Mirè*, et sanè rectè, hospitalitatis officium ad jus naturæ sociale hic refert Auctor.

VII.

Bvpo þeir p) heim HAUGNA 26)
 Ef hán þá heldr q) færi 27).
 r) Sýn var svipvísi 28)
 Ef þeir sín s) gédi.
 Hét þá GUNNARR 29)
 Ef HAUGNI vildi.

VII.

Domum invitarunt HÖGNIUM 26),
Si ille tum potius iret 27),
Manifesta erat animi fallacia 28),
Si modò illi rem suam advertissent:
Condidit ergo GUNNAR 29),
Si HÖGNIUS vellet,

HAUGNI

- p) *Þeim*, S. illos Hognium, ☉: eum et fratrem, per se rectè, nisi obstaret sequens *Ef hán þá &c.*
- q) *Kæmi*, veniret, S.
- r) *Sín*, per i, S. malè.
- s) Ita L. et S. sed *Gædi* videtur fuisse in Membr. quod aliquanto propius accedit ad vulgatum *Gætti*, etsi illa altera lectio possit referri ad Verbum *Ek gá, gádi*, Imperf. Subjunct. *Gædi, Gædi* infra vers. LXX. lin. 4, i. e. observo.

- 26) Per figuram Silentii intelligere debemus etiam regem ipsum Gunnatem, utpote primum, ab Attalo invitatum fuisse. Quod verò Auctor hic verba facit de Högnii solius invitatione, id inde est, quod minor erat dignitate et auctoritate; eum autem, unacum fratre Gunnare, in suam potestatem redigere, res momentosa erat Attalo, aurum Fafnerianum inhianti; et poterant sanè Legari dubitare, ane Högnius, unacum fratre rege Gunnare, ab Attalo ad convivium vocatus esset, nisi nominatim, expressè et specialiter, fuisset compellatus.
- 27) Nimirum ob vocationem sibi nominatim et specialiter factam, tanquam honoris alicujus gratia. Nimirum verisimile est, Attalum veritum esse prudentiam Högnii excellentem, quemadmodum et fortitudinem; atque adeò destinavisse, ut ille sub honoris specialis prætextu illiceretur ad hunc conventum. Audierat forsasse, eum unacum fratre solo Fafneriana hereditate potiri, atque igitur,

dum ille in vivis esset, dubius erat, an unquam ista gaza in suam possessionem veniret.

- 28) Istud *Svipvísir*, et ejus interpretationem, quod adtinet, conferatur Vers. hujus Odæ LXX. lin. 3. Ratio sensus veritur in vocis origine. Conf. omninò J. Olavium in Gloss. Syntagmatis sui sub voce *Svipr*, qui priorem partem nostræ vocis illustravit, quantum fieri potest. De cetero hic loquitur Auctor de versutia Legatorum que propter alias circumstantias, aurum nimirum Fafnerianum et avaritiam regis Attali, non celari potuisset, si fratres usi essent oculis animi aperti.
- 29) Vide miram Auctoris brevitem in isto, *Hét þá Gunnarr*; nam hic prætermittit rem principalem, *At fara til bodfins, vel Veitalunnar*, venire at convivium; nimirum voluit istud intelligi ex antecedentibus. Promittere et condicere ad coenam, ellipticum est apud Latinos, sed hæc ellipsis superat, et tamen res ipsa per circumstantias liquida esse potest.

HAVGNI ÞVI NÍTTI
Er hinn VM RæPI 30).

VIII.

BÁRO MIÖP *z*) MÆRAR 31)
Margs var *u*) allz 32) beini,
Fór 33) Þar fiöld horna
Unz Þótti fyll - drvçkít.

IX.

x) Hiú 34) gÖRÞO HVILO
Sem þeim hægst Þótti.

z) *Merar*, Membr. et L. putida lectione. *Mærar* L. per varietatem.

u) *Kausis*, L. ex varietate, mira leſio, forte variata ex *Kyns* (multi) generis, cum præsertim altera adoptata *Margs allz* non omnino videri possit carere pleonasmî culpâ, etsi nos eam aliorum detorqueere conati simus.

x) *Héi*, S. ex hæresi sua.

30) Istud *Ræpi* referri quidem poterit ad verbum *At ræpa*, loqui, et ita svadere videtur Contextus; verum ratio Sermonis nostri repugnat, nam si ita esset, Auctori dicendum fuerat, et quidem metro suo convenienter, *Ræddi*, quod Præteritum est ab isto Verbo. Aded dubio procul Verbum illud rectius refertur ad Alterum *Ek ræp*, Præt. *Ræpi*, ex elocutione nostra *Rjæpi*; de tali autem duarum hærum vocalium, nempe *ie*, cum una diphthongo *æ*, opinamur nos aliquid alias in hoc opere nugatos esse. Utcunque res est, nostra versio hoc loco inter utramque versatur.

31) *Merar*; morem suum sequitur, ut Adjectivum 'ponat pro nomine substantivo. Vide hujus *Odz* vers. XXIX, lin. 1 et 3, et sanè ista scribendi ratio sua svavitate non caret, in Lingva nostra utique.

[*Atqui*] HÖGNIUS *id denegavit*,
Quod alter in sermone proposuit.

VIII.

Adtulerunt potiones serena [*famine*],
Multa omnium rerum præbita sunt,
Circumit ibi multitudo cornuum
Donec satis potatum esse visum est.

IX.

Conjuges 34) sternebant cubile,
Quemadmodum iis commodissimum videbatur;

Kend

32) *Margs — allz*; observa similitudinem adparentem inter hanc nostram complexam dictionem et Latinam; plerique omnes; major tamen ratio videtur esse in nostra dictione quam Latina. Conf. et vers. XCII infra.

33) *Fór* eleganter adpicatum hoc loco, et deinde *Co:nua* potiora intelligenda sunt, que olim in tanto honore erant, ut *Historiæ* nostræ testantur.

34) Nempe princeps *Gunnar* cum sua uxore; vel, si quis mavelit, idem ille cum tota sua familia domestica præter fratrem et conjugem ejus, ob versum sequent, lin. 1. 2.; ne aded Auctor hæc circumlocutione eleganter signaverit *Nodis* concubiæ initium. Et sanè illud *Görþo hvilo* exquisitè dictum est ab Auctore; nam per metrum facilè dicere poterat; *Hiú fóro i hvilo*. In linea sequenti attendas svavem simplicitatem.

Kend 35) var KOSTBERA
 Kvnni hon skil 36) rúna.
 Innti orþ - stafi
 At eldi líósom.
 Gata varþ hon túngo
 I góma bápa 38).
 7) Váro sva viltar 39)
 At z) var vant at rápa.

X.

p) Sæting fóro sípan
 Sína þav HAVGNI.
 Dreymdi drótt - láta
 e) Dylði þefs vætki.

Gnara 35) erat KOSTBERA,
 Ea rationes runarum 36) callebat;
 Enuntiavit [adè] literas 37)
 Apud ignem lucidum:
 Oportuit eam, linguam cautè
 Adplicare ad utrumque palatum 38),
 Adè [enim] depravatæ erant,
 Ut difficile esset interpretari.

X.

Cubile adibant deinde
 Suum illa et HÜGNIUS;
 Somnium oblatum est populari animo
 prædite,
 Ea illud neutiquam celavit,

Sagdi

- y) *Vara*, S. non erat (erant) contra mentem Auctoris.
 z) *Var vauz*, omnes Libri, non *Vanz var*, quod lepidius caderet ad] numeros.
 þ) *Sæting*, nudè Omnes, abjecta Præpositione I. quod notandum.
 e) *Dylþi (dylði) L.* et S.

- 35) Nostra acceptio hujus vocis pro funde habet sequentem lineam; alius autem *Kendr* notum significat ordinariò.
 36) *Istrud Skil*, quod primariò distinctionem, et deinde distinctam notionem significat, bona cum ratione hic posuit Auctor, ad Heroinæ suæ singularitatem in ea re intelligentiam amplificandam; facile poterat dixisse simpliciter: *Kvnni hon rúnar*, atqui id multò minus sonabat.
 37) Nempe in runica epistola Gudrunæ; et vide quam Veteres amavariant foco adsidere, conf. vers. V. lin. 2 cum nostra adnotatinnicula. Mira etiam simplicitas in eo elucet, quod regina hic non utitur luce luminis accensæ, sed foci tantum.

- 38) I. e. neque plus, neque minus, quam quod illi verissimum videri poterat, ne vel Legato Attali, neque reginæ Gudrunæ, injuriam faceret. Phrasis autem ista, *Gata túngo i góma bápa* est una ex rarissimis, sive Sermonem nostrum, sive libros priscos adtendamus.
 39) *Váro - viltar*; hæc est una e figuris audacibus Auctoris; illi in manu erat jungere hoc adjectivum cum præcedente Substantivo *Orþ - stafi*, quod genus adtinebat, quando dixisset *Váro - viltir*; maluit autem, quòd ratio esset figuratior, recurrere ad id, quod remotius erat ad nexum Generis, nimirum ad *Runa* in 4 linea.

Sagdi horfk hilmí
Þegars hon a) ræþ vakna.

XI.

Heiman göriz þú HAVGNI
Hygdo at ráþom.
Fár er fyll-rýninn,
Far þú i sinn annat.
Réþ ek b¹) þær túnar
Er reift þín b²) sýstir.
Biört hefir þér eigi
Boþic i sinn þetta 40).

XII.

Eitt ek mest vndromk
Mákaf ek enn hyggja

[Imò] narravit cordata principi,
Ut primum evigilavit.

XI.

Domó abire decrevistí, HÖGNI!
Animó considera decretum;
Pauci sunt perfectè prudentes,
I tu vice altera:
Interpretabar ego literas,
Quas tua soror sculpsit,
Candida illa te neutiquam
Hac vice ad se invitavit 40).

XII.

Unum [id] præter alia miror,
Quod adhucdum perspicere nequeo,
Hvat

a) Ræþ, Membr. et L. cui lectiõni locum hac una vice concedere volumus, pro vulgato Réþ, l. Ried quod multis elegantioribus hominibus videtur nimium crassè et pinguitè sonare in ore prisco; unde adeò in eo et similibus e simplex semper ponendum contendunt, quæ res interdum apud rudiores ambiguitatem significationis creat, elocutioni utique adversatur. Ita et suprâ Vers. II. ræz pro réz, præferunt iidem Libri, lin. 3. quæ res præsentis temporis notionem pro Præteriti illic obrudat. Réþ hoc loco S. è regula elegantiorum nuper adlata.

b¹) þer, tibi, tuo usui, S. Modò ante Ræþ, L. et S. quod foret præsentis temporis, sed respice ad var. a. proximè præcedentem.

b²) Sýstir, L. Mirari subito, unde istud r in priori inuestum sit.

40) In litteris a Legato syëophanta depravatis exititis oportet invitationem convivalem à regina factam, excisa negatione ad visitandum convivium, quam illa sine dubio interposuerat; et præterea ille facile mutare potuit Bani, nex, in Bati, lucrum, utilitas, commodum, quod verisimiliter concludimus ex hisce

verbis Volf. sag. Cap. XLII. sub finem: Ek réd vinnnar — en svo er undir, sem þani ydar liggja á; i. e. Interpretabar literas incisas — id vero (monitum) subest, quod mors vobis imminet, scilicet si eundi propositum capiat; simul consule vers. seqv. lin. 6. et 7.

Hvat þá varþ vitri
 Er skyldi villt ristá 41).
 Þvfat sva var e) ansat °
 Sem vndir veri
 Bani d) yckarr beggia
 Ef e) íþ brálla qvæmip.
 Vant er stafs 42) vífi.
 Epa valda aprir.

*Quid tum evenerit sapienti [feminae]
 Quare pravas literas sculperet 41):
 Nam ita dictum erat,
 Tanquam subesset
 Nex vestra utriusque,
 Si vos properè adessetis;
 Deest femina litera,
 Vel [hujus rei] auctores sunt alii.*

XIII.

- c) In hac lectione usum vulgarem sumus sequenti, quem etiam fulcit Poëmatum *Hrafna-galdr Opins*, pro sua tenui auctoritate, Vers. XXII. lin. 1. coll. cum Gloss. Tom. I. sub eo Verbo. Verum *Amsat*, per *m*, præfert S. et aliquanto deterius *Am fat*, divissim Membr. et L.; unde illud *m* eò se intruserit, et loco expulerit rectum *n*, facile est conjicere; ea res provenit e scripturæ compendiò, nimirum virgulæ transversæ super vocem *a* et similes, quæ communis sigla est utriusque litteræ *n* et *m*, enuntian-da in dictione et scriptione, quemadmodum res postulat. Utut ea sunt, non mediocri tamen suspicio hic posset exoriri, Poëtam hic primo posuisse *Avifat*; istud autem *v* a primis Librariis, ex eorum libidine haud incognita, in *n* mutatum fuisse; conglutinato autem *u* et *f* in unam literum, ut sæpe fit a rudioribus Membranarum transscriptoribus, facile hoc monstrum Verbi *Amsat* enasci potuit. At *Avifa* verò est indicium facere, digitum intendere aliquò, monstrandi causa, et istud *á* in-tendit significationem Verbi et magis determinat.

d) *Yckear*, S. rarum, sed non insvave in elocutione.

e) *Mef*, simul l. unò, L. pro varietate lectionis, rigidiusculè ad numeros.

41) Ek — *undradis um svo vitra kono, er hún hefir villt ristid; Pól. saga l. c.*

42) Hic locus firmat conjecturam nostram sub N. 40, quod literas l. literam aliquam exciderit. *Pól. saga* autem nimis generaliter ac minus definitè hæc memorat, ejus verba: þar var

annad hvart, at henni var vant sálfris, eða ha-fa adrið villt; istud vant, quod defectum sim-pliciter notare debuerit, istud, inquit, solitariam sibi, hoc loco nimis vagum et in-definitum est, præsertim in comparatione cum ver-bis nostri Auctoris.

XIII.

Allar ro ill-úðgar (f), qvad HAVG-
NI), 43):

Ácka ek þefs kynni 44)

Vilka ek þefs leita 45)

Nema lavna eigim.

Ockr mvn gramr gvlli

Reifa glóþ-ravpo 46)

XIII.

Omnes [literæ] sunt suspecta (inquit
HÜGNIUS) 43),

Id mihi exspectandum non opinabar 44),

Nolo eam rem persequi (tentare) 45)

Nisi gratiam referre nobis neces-
sum sit.

Nos sanè vex aurò

Decorabit, favilla instar rutilò 46);

g) Ovmk

f) *Qvaþ Högvi*, exulat ab S. neque oppidò necessarium esse videtur, cum præsertim me-
tro officiat.

43) Hic intelligimus, ipsum Principem, cordatum sanè hominem, literas ab uxore sua acceptas jam obiter inspexisse. Et *Allar* per resultum, Auctori non insuetum, referri debet ad illud in Vers. XI: *Rþ ek þær ránar*. Hæc est prima acceptio hujus loci; altera autem referri potest ad id, quod reticetur, nempe *Konar*, mulieres, tanquam, ex Principis sententia, sæpe ad pejora animò suo declinantes, quod et certo respectu fecit uxor ejus, quando ei suspicionem insidiarum ab Attalo rege, adfina suo, struatarum movit. Hanc posteriorem acceptionem sufficere videtur Vols. saga Cap. XLIII. sub initio, his verbis (quanquam, ut opinatur, alieno loco positis, et referendis ad calcem Capituli præced.): *Þer erud opt ill-vergar **, ok á ek ecki skop til þest at fara illa; imót vid meum, nema þat se makligt; *) *flúðligar*, pro variante habetur in Exemplari inscripto ejusdem Historiæ, ante citato; sensus autem loci adducti foret hic: Vos (mulieres) sæpè malè animatæ estis; ego autem id ingenium non possideo, ut malè verser cum aliis hominibus, nisi id dignum sit. Varietas a nobis sub asterisco adlata,

quanquam se non omninò probat, sufficit tamen lectionem Auctoris nostri, nam illud *Illvergar* apud Bjórnerum, et *Illvergar* in contextu laudati Mscripti, adhuc in obscuro jacent.

44) Hic rei magis quam verbis consulimus, ut Princeps velit, talem, i. e. fraudulentam sibi invitationem non ab adfina, et multo minus ab sorore, unquam sperari potuisse. Hæc acceptione admissa, *Kynni* ad cognationem et adfinitatem quomodocunque refertur, atque ea est subtilior altera, hæc nimirum: Istius rei nullam cognitionem habeo, runarum nempe suspectarum ab adfina meo et sorore.

45) Nempe inimicitias cum adfina meo, e sola suspitione, et sine idonea ratione, incipere vel exercere. Respice, quod hanc et sequentem lineam adinet, ad locum *Volf. saga*, a nobis modò adlatum sub N. 43.

46) Satis tenuiter hæc efferuntur in *Volf. saga* per, *Mvn han ofi vei fagna*, tantum, c. i. ille (Attalus) nos benignè accipiet. *Gvlli reifa* svaviter ac splendide, quemadmodum in *Gudrunar-Quida II. vers. I. lin. 6 et 7.*

g) Övnmk ek aldregi
Þótt vér ógn fregnim 47).

XIV.

Stopalt mǫnþ gánga 48)
Ef ip stundit þánga.
Yckr mǫn ást- kynni
Eigi i sinn þetta.
Dreymdi mik HAUGNI
Dyliomk þat eigi.
Gánga mǫn yckr and- æris
Eþr ella hráþomk.

XV.

Bláio hvǫða ek þína
Brenna i eldi 49)
Hryti hár logi
Hús mín i gögnom 50).

*Nunquam timeo,
Etsi terrorem audiamus 47).*

XIV.

*Varið vobis evenerit iter 48),
Si eð [ire] studetis;
Vobis non extiterit amicabile
Hospitium (convivium) hac vice:
Somniabam ego, HÖGNI!
Non celo illud,
Vos adversum res cesserit,
Nisi alias [nimum] metuo.*

XV.

*Stragulum opinabar tuum
Igne comburi 49),
[Atque] altam flammam emicare
Per meas ædes 50).*

51) Liggja

g) *Ounc*, L. neotericos illud n. *Oum* ek, S. haud adspernandum, unde istud primum est contractum.

47) Adiudic ad suspiciones uxoris suæ supra memoratas, et sanè quam hæc loquitur heroicè.

Ogn de re per se terribili hic accipienda est.

48) Vacillans et caduca erit vestra profectio, vel adhuc propius ad verba: Cespitabitis incercundum.

49) Hoc somnium reginæ Kostberm ordine tertium est in *Volf. saga* Cap. XLIII. ubi duo alia præmittuntur de auviorum in ædes in-

fluxu, quorum noster Auctor non agnoscit nisi unum, et id quidem tribuit Glóuvaræ reginæ, Gunnaris conjugii; ut adeò hinc adpareat, Nostrum et dictæ Historiæ Auctorem diversas interdum secutos relationes esse, etsi de cætero in multis consentiant.

50) Definitus hoc exprimit *Volf. saga*: Hryti ell-drinu upp of höllinni, ð. emic. ex aula sursum.

51) Liggja hér lín-klæpi
 Þav er lítt rækit.
 Þav myno brátt brenna
 Þar er þú blaxi h) sátt 52).

XVI.

53) Biðrn hvgða ek hér inn kominn
 Bryti vpp stocka 54)
 Hrífti fva hramma
 At víþ hrædd i) yrþim.

51) *Hic jacent lintea,*
Quæ vos parum curatis,
Ea citò conflagrabit,
Ubi tu stragulum videbas 52).

XVI.

53) *Ursum [þórrð] opinabur huc in-*
troiisse,
Trabes (spondas) effringentem 54),
Ille adeò concussit unguías,
Ut nos consternatí existereamus,

k) Mynn

h) *Sæt (sar)*, Omnes, detestanda libidine alteram duplarum consonantium abjiciendi.

i) *Yrdom*, S. vulgata terminatione, sed quæ distinctioni modorum officit.

51) His quatuor lineis continetur interpretatio-
 onis ab rege facta, quam ita exhibet *Volf. saga*: Þat veit ek giörla hvat þat er: klæði vár liggja hér lit-vend (lit-vekt, Mscr.) ok mynu þan þar breunna, er þú hngdir blaxinna; Quid illud *Lit-vend* l. *litvekt* hoc loco sonet, non adeo promptum est decernere; priorem lectio-
 nem per Coloribus tindæ (vestes) reddit Björ-
 neri versio, qui etsi rem ipsam forrasse non tetigit, tamen eum propè inde abesse aurum-
 mantis. Altera lectio sensu carere videtur, nisi quidem quomodocunque immutata et cor-
 rupta sit a verbis nostri Auctoris, *Litt rækt*.
 Quod autem, hac occasione in transitu di-
 cendum, opinamur *Rendr* in complexa voce
Litrendr, neutro plur. *litrend*, uti et in
 similibus *Mörendr*, *Blændr*, quæ ex Histo-
 riis priscis notæ sunt, nam hodie ferè obsole-
 verunt, eam partem ejus vocis ortam esse opi-
 namur a Verbo *At renna*, quod non modò
 fluere, neutraliter significat, verum etiam

fundere, activè; et olim fortasse tingendi l.
 colorandi significationem habuerit, propter
 infusionem liquoris colorifici. Simul adver-
 tendum est hoc loco discrimen inter Aucto-
 rem nostrum et *Volf. saga*, quod lines hujus
 vers. 5 et 6 addinet, et *Klæði* — *litrend* in
Volf. f. Neque etiam tenue discrimen est in
re ipsa inter istud *Myno* lin. 7 apud Nostrum
 in 3 persona, et *Muntu* in 2 pers. apud Auc-
 torem *Volf. saga*, nam prius indicat rem casu
 eventuram; alterum spectat ad culpam in
 opere tindorio.

52) *Breunna*, hic iterum ex lineis proximè antee-
 dente subaudiendum.

53) Quartum somnium ordine in *Volf. saga*.

54) *Ok brant upp kóngi hásetit*, i. e. qui solium
 regis effregit, *Volf. f.* haud paullò definitus
 et sticticus; in ambiguo tamen vertitur, utra
 lectio sit genuina. Apud Nostrum verò *Stek-*
kar videntur lectos et scamna figuratè de-
 signare.

8) Mvnn ofs mörg hefði
Sva at vér, mættim ecki,
Þar var ok þravmavn 56)
Þeygi fva lítil.

*In ore tenebat nos multos,
Ita ut nihil possemus 55),
Ibi quoque erat turba 56)
Non adeò parva.*

XVII.

Vepr mavn þar vaxa
1) Verpa ótt snemma.
Hvíta-biörn hvgrir
Þar mavn hregg avftan 57).

*Ibi eveniet tempestas
Furiosa repente,
Album ursum tu opinabare,
Ibi procella ab oriente existet.*

XVIII.

Avrn hvgrda ek her inn flúuga
At endlöngu húfi.

*Aquilam existimavi huc intrò volare
Perpetuam ædem,*

Þat

XVIII.

- k) *Mvnn*, Omnes, præpositione ꝛ abjecta, sine dubio metri gratia; sed poterit etiam vovula ista in sensu abesse, si verbum *At hafa* capiatur pro Capere, comprehendere, adripere, ut sit: Ore nos capiebat &c. Deinde notandum *Mvnn* in Auferendi casu positum esse pro *Mvnni*, etiam ut potèsi consularur.
- l) *Vitro*, scias, S. Mox *Ok*, pro *Ort*, L. ex varietate, i. e. et quidem (citò).

- 55) Ita ut nihil valeremus ad resistendum et nostram salutem conservandam. Et istud *Mættim ecki* absolutè, eleganter hic adplicatur; *Bláttum ecki*, præfert *Volf. f.* Indicandi Modò, quod et benè procedit; sed Noster ordinem suum servat, nam antea posuerat *Fvþim* in Subjunctivo.
- 56) Vel, si hoc restringere mavelis ad ursum solum, sensus foret: Ibi erat vehemens vestigiorum impressio, et hæc acceptio fortasse magis accesserit ad proprietatem Verbi *At þravmavn*, quod nos in Versione ad gestus con-

sternatorum, necessariò satis turbulentos, retulimus.

- 57) Satis tenuiter hanc regis interpretationem sic proponit *Volf. saga*: þar mun koma veðr mikit, er þu ætladur hvíta-biörn, i. e. ibi magna existet tempestas, ubi opinabare (in somno) ursum album. *Volf. f. ætladur*, ut modo vidimus, Noster *Hvgrir* lin. præced. uterque rectè, et adprimè quadrat cum Latinis, in Verbis, quæ actum sompiandi l. apparitionem in somnis oblatam, designant, ex gr. Valerio Maximo, qui ex instituto de ea scripsit.

Þat myn ofs driúgt deilaz 58),
 Dreifþi han ofs öll blópi.
 m) Hvgþa ek af heitom 59)
 At veri hamr ATLA.

Id in nos largiter distribuetur 58),
Ille [enim] circumspersit nos omnes
sanguine;
Existimavi è gestibus minacibus 59),
Istam esse formam ATTALI.

XIX.

60) Slátrom sýfliga
 Siám pá rópro
 Opt er þat fur n) Öxnom
 Er avrno dreymir.
 Heill er hvgr ATLA
 Hvatkí er þik dreymir.
 Lokit því léto.
 Lípr hver raþa 61).

XIX.

60) *Maclamus operosè,*
Tunc videmus rubrum,
Sæpe boves significantur,
Ubi aquilæ in somno offeruntur:
Integer est animus ATTALO,
Quicquid tu somnias.
Finem fecerunt ei [colloquio],
Omnis sermo finitur 61).

XX.

- m) *Hvgði hann*, existimavi eum, S. minus commodè.
 n) *Öxnom*, per o in priore, omnes Libri, consentiente originatione, non item usu.
Öxom, L. pro varietate.

- 58) Hæc distributio in malam partem accipienda, ut vel è sequenti linea adparet. Pro isto þat myn off driúgt deilaz in *Volf. saga* habetur, Ok mun at illt vita, i. e. ea res malum, credo, portendit, vel, ad malum imminens spectat, exquisitò quidem usu Verbi *At vita*, minus tamen definitè ad rem et sensum, quam apud Auctorem nostrum.
- 59) Istud *Af heitom*, vel aliquid aliud pro eo, penitus exulat ab *Volf. saga*.
- 60) *Han svarar: Opt slátrum ver aurliga* (örög-lega, Björner) ok hæggunn stór nauð ofi at gæmni, ok er þat fyrir yxnum, er öru dreymir;

i. e. Nos sæpè largiter (audacter) maclamus, et magnos boves cædiuus, nobis in oblectamentum, arque aquilæ in somno oblata boves significat. Ita hanc interpretationem sistit *Volf. saga* mscr. omisso *Röpro* ð: sangvinis mentione. Nobis tutius visum est è dicti libri auctoritate duas primas hujus versùs lines in Modo Indicandi capere, quam Interpretandi.

- 61) Hæc linea habet speciem aliquam tenuis sententiæ proverbialis, quasi dicere velit Auctor: Nullum colloquiun a'led prolixum esse, quia aliquandò tandem ad finem perveniat.

XX.

Vöknoþo vel -borin 62)
 Var þar sáms dæmi.
 o) Gættiz þefs GLAVMVÖR
 At veri grand svefna 63)
 Frábægt víp þ) GUNNAR
 At fá tvar leipir 64).

XXI.

Gavrvan hvgða ek þér gálga
 Géngir þú at hánga.
 Æti þik ormar.
 Yrþa 65) ek þik qviqvan.

XX.

*Experfecti sunt genere illustres 62),
 Ibi ejusdem rei exemplum provenit,
 Observavit id GLÖMVARA,
 Quod esset noxa somnorum 63)
 Adversus GUNNAREM obstaculum
 Obtinendi duo itinera 64).*

XXI.

*Factum autumabam tibi patibulum,
 Teque ad suspendium ire,
 Vermes corpore tuo vesci,
 Me autem vivum te deprehendere,
 Görþiz*

o) Gættiz, per e, Membr. et L.

þ) Gunnarr. Idem, improbè, nam hic est Nominandi casus. De cætero hæc et sequens linea e lectione Codicum in 'poësi et sensu laborabant, cui vitio utcumque mederi satagemus, de nostra adposita voce Frábægt, cæteris intactis.

- 62) Auctor morem suum servat, ut epitheto utatur pio nom. Substantivo, hic enim occipit sermo de rege Gunnate et uxore sua. Lin. seqv. *Sams dæmi* etiam præfert Vols. saga Mscr. in contextu, sed ex varietate eam lineam exprimit per, þat er *fundagrís*, id eadem diecula evenit, quod minus se probat. *Sama dæmi*; Bjórnerus edidit, vulgarius cæteris.
- 63) I. e. præsignificata in sui ipsius (nempe reginæ) somniis, que sequuntur 5 versibus proximis.
- 64) Istud Obstaculum capiendum est pro quadam epexegesi *rov* noxa, quod antecessit. *Tvar leipir* pertinent ad successum in eundo et redeundo. Cæterum hæc quatuor lines

clarius et simplicius sic effert Volf. saga XLIV: *Glavmvör kona Gunnari segir áravma sína margga, þá er heuni þóttu (þótti, Mscr. etiam rectè) líklegir til fuika; i. e. Glömvára, uxor Gunnaris, narrat somnia sua multa, quibus futurus insidias ostendi colligebat.*

- 65) Ad hujus verbi sensum qualemcunque, a nobis adoptatum, pertinent nota ista in *Oddrúnar gráti* de Gunnare et amica ejus *Oddrúna* in negotio amatorie deprehensis: *Mæltu þat þuargir — Quvoþoz okkr háfa Orþit bæþi. Quviquan*; eò terribilius erat somnium, quod opinabatur conjugem, suspensum et adhiuc vivum, a vermibus comedi, que res etiam eventu comprobata est, nisi quod suspensionem adtinet.

Görpiz ravk ragna 66).
Ráp þú hvat þat veri.

XXII.

Blóþgan hvgða ek mæki
Borinn or ferk þínom 67).
Illt er svefn 68) slíkan
'At fegia nauþ-manni.
69) Geir hvgða ek standa
Y gögnom þik miþian,
Emioþo úlfar 70)
A' endom báþom.

XXIII.

Rackar þar 71) renna
Rápaz q) miök geia.

[Post] exstitit interitus principis 66);
Conjice tu, quid illud esset?

XXII.

Cruentam putavi macheram
Auferrí ab indusio tuo 67),
(Acerbum est, somnium 68) tale
Narrare homini necessario).
69) Lanceam putavi existere
Per te medium transactam,
Ululabant lupi 70)
Ab utraque [ejus] extremitate.

XXIII.

Canes ibi 71) currunt
Multum latrare occipientes,

Opt

q) *Liet*, þarum, S. vix rectè propter sequens *Glavmr hunda*.

- 66) I. e. Gunnaris ipsius, ut *Ragna* sit Gen. sing.
a Nominativo *Ragnr*-I. *Ragnr*, quamquam insolenti, Cognatum vocabulum *Ravgnir* de rege habemus sine ullo adposito, in *Atla-
guida* vers. XXXV. lin. 4. Si tamen ordinariè *Ragna* pro Genit. plur. magis libeat accipere, a Nom. *Ravgn* principes, sensus fortasse fuerit: Existebat discidium principum, aliis verbis, disjunctio plena inter regem Gunnarem morientem ac reginam. Contentum verò hujus versus penitus abest a *Volf. saga*.
67) I. e. extrahi tuo corpori transfosso. *Mer þótti blódngr sverð borit í höllina hér (hér inn í höllina, Mscr.) ok vartu sverdi lagðr igögnum; i. e. Existimabam cruentum gladium introferri huc in aulam, atque te gladio transfigi; Volf. saga; conf. lin. 5 et 6 hujus versus.*
68) Nota *Svefn* hic pro *draum*, somnium, poni,

et conf. *Grand svefna* superior Vers. XX. lin. 4.

- 69) Hic tandem, interjecta parenthesi, habetur declaratio illius, quod antea minùs liquidè dictum erat lin. 1 et 2.
70) Hæc eodem modò exprimuntur in *Volf. saga*.
71) Þar ellipticè hic adhibetur, pro, þar er þér *svundz úlfar emia í draumnum*, ubi (quandò quod) tú autumabas lupos ululare in somnio. Conf. supra Vers. XV. lin. ult. et XVII. lin. ult. *Smáir hundar vilja af þar bita, ek er opt hunda-giall (hunda-gnáll, Mscr.) fyrir vopnum með blóði lituðum; i. e. Catuli nos mordere ibi (sub ea visione) cogitant, et sæpè quidem garritus (inmurmur) canum in somniis pravius index est armorum sanguine tinctorum; Volf. saga. Hic autem versiculus pertinet ad interpretationem Gunnaris.*

Opt verþr glavmr hvnda
Fvr geira r) flavgon.

XXIV.

72) Á hvgða ek hér inn renna
At s) endlavngo húfi
Þyti af piófti
Þeyftiz z) vř becki,
Bryti fætr yckra
Bræpra hér tveggia.
u) Gérfpit vatn vægia
Vera myn þat fvr necqvi.

Sæpè canum garritus
Portendit lancearum volatum.

XXIV.

72) *Annem huc opinabar intrò fluere
Secundum ædem perpetuam,
Fremere [quidem illum] ex iracundia,
Grassavi super sedilia,
[Denique] frangere pedes vestros
Fratrum duorum hic [in domo],
Nihil aqua temperabat,
Id (sine dubio) est alicujus rei præam-
bulum.*

XXV.

- r) *Flavgon*, S. et L. ex varietate, in neutro plurali, rectè et usitatè Priscis. Istud al-
terum femininum, quod Textus præfert, rarioribus accensendum est.
s) *Endilavngo*, L. et S. usitatius.
z) *Vř*, omnes Codd. non *Vm*, vel *Of*.
u) *Verþit*, pro var. lect. L. absurdè.

72) Duo somnia de fluviorum in ædes invasione
exhibentur in *Volf. f.* et id quidem ex persona
Kostberæ; respice ad N. 49 supra. Prius ita
habet: *Mér þótti hér falla inn á hvarla flavng,
ok bryti upp þecku i höðinni*. Videre mihi vi-
debar huc infuere annem, cursu suo oppidò
vehementem, qui effregit trabes (asserès) æu-
læ. Pesterius autem sic: *Enn ðveymdi mið
at ánuer á félli hér inn ok þyti grimmlæga, ok
bryti upp alla palla i höðinni, ok bryti fætr
yckra beggia brædra, ok mun þat þyða nægvat,
i. e. Porrò somniabam, huc intrò cadere
annem alterum, saviter sonantem, qui om-
nia aulæ sedilia subvertit, pedesque amborum*

vestrum fratrum confregit, quod utique al-
quid ominis habere credo. Hoc ultimum
somnia manifestè idem esse cum eo, quod
Noster commemorat hoc versu, nihil dubiè
est; mirum tamen ejus interpretationem ab
Eo omissam esse, quæ in *Volf. f.* sic habet:
*Hau mælti, þar mun renna akrar, er þú hæg-
ðiv ána, ok er ver göngnu akrynn (akrynn,
Mscr. in marg.) nema opt flórar agnis fætr vo-
ra; i. e. Ille fatus est: Per id indicari credo
agros aquæ fluctuantis (labentis) speciem præ-
bentes, et ubi nos agrum permeantibus, spicæ
magne perstringunt sæpè nostros pedes.*

XXV.

Konor hvǫgak ǫavpar
 Koma í nótt híngat
 Verit vart búnar
 Vildi þik kíósa 73).
 Byþi þér brálliga
 Til bekkia sinna 74)
 x) Ek qveþ af-lima
 Ordnar þér ǫisfir.

XXVI.

Seinat er at fegia
 Sva er nú ráþit 75).

XXV.

*Feminas existimabam defunctas
 Huc venire nocte praterita,
 Eas quidem non perfunctorie ornatas,
 Quae te virum sibi eligere cupie-
 bant 73),
 [Atque] te citò invitabant
 Ad sua sedilia 74),
 Divulsas (abalienatas) esse censeo
 Abs te divas [tuas tutelares].*

XXVI.

*Nimum tardatum (serum) est rem
 narrare,
 Ita nunc decretum est 75),
 y) Forþ-*

x) Æk, Omnes, per æ, cui bono? Deinde *Af Lima*, S. *Limi* in usu idem est ac *Limi*, virgula, ramale. *Af-sinna*, alios e Chartarum ductu malle, testatur L. in margine, i. e. diversum sentientes, discordantes; quidni igitur posuerunt *Af-sinna*?

73) Hinc adparet, per istas *Konor* intelligendas esse *Parcas infestas*, sive *mavis Valkyrias*, et *Davþar*, ab regno mortuorum s. inferis profectas, eò illum invitandi gratiã. Istud *Verit* in lin. 3. negativè, possit suspectum videri de diris illis mulieribus, et pro eo reponendum *Veri*, unde sensus existeret: *Pravè* (perfunctoriè) ornatas, quod earum statui et characteri magis foret adcommodatum. Interest tamen nihil mutandum censuimus, ut Auctor dicat *Parcas* istas vestitum tristem et funestum, pro earum negotio, gestasse. Mulieres autem istas *Volf. saga* pro mortuis non exhibet, neque de ornatu quidquam memorat;

verba ejus: *Mer þótti her innkoma konur, ok vöru ǫapurlegar, ok þik kíósa fer til manns; má vera at þinar ǫisfir höfi þat verit*, i. e. *Feminas* — tristem vultum praeferentes, quem te sibi maritum eligere cuperent; fieri potest, ut æ fuerint tuæ *parcæ* (mortæ, divæ genethliacæ) tuæ.

74) *Bekkie sinna* et præced., tanquam ad convivium, quemadmodum supra de fratribus ab Atalo invitatis: *At þipia yþr Gunnar At ip á bekk komit* — at *sækie heim Atla*, Vers. III.
 75) In hac et duabus sequentibus lineis elucet tenacitas propositi et animi constantia apud Heroëm; rem semel destinatam mutare non vult,

Þ) Forþvinka för þó
 Allz þó er fara æ) atlaþ.
 Mart er miök glíklígt
 At mynim skamm-ær.

XXVII.

Lito er lýsti
 Letoz peir fúfir
 Allir vpp-rísa
 Avnnor þav 77) lavtvo.
 Fóro fimm saman 78)
 Fleiri til váro
 Hálfó húskarlar
 Hvgat var því illa.

*Haud sanè iter defugimus,
 Quandoquidem ire constitutum est:
 Multa eò tendunt [indicia],
 Ut nos avi brevis futuri simus.*

XXVII.

*Colores ubi illustrabantur 76),
 Illi se ostendebant promptos
 Omnes ad surgendum,
 Alii, viri et femine 77), tardabant:
 Ibant adèò omninò quinque 78),
 (Plures [tamen] aderant
 Dimidiò homines domestici,
 Ei rei malè consultum erat).*

XXVIII.

Þ) Forþvinka, divisim, L. in Textus; audeant adhuc, qui velint, hunc Librum habere pro Membranzæ nostræ traduce. Istud autem a ab suo Verbo distractum nihil hic sonat, si vel virgatum á scribatur.

æ) Ærlíþ, S. vitiosè hoc loco.

vult, etsi ipse fateatur, in duabus postremis lineis, sibi et fratri breve vitæ spatium, probabiliter è somniorum prodigiis, superesse. Latenter tamen sit in linea vers. prima, se nusquam iturum fuisse, si ea prodigia scisset, antequam eundi consilium ceperat. Aliæ partem sistitur contentia hujus versùs in *Volf. f.* nempe hoc modo: *Han svatar, vandt giòria ná at ráða, ok má eigi forðaæ sit aldurlag (endadegr, Mscr. pro var) en eigi alíkt, at ver verðum skammaeir (skammavir, Björner), i. e.* Ille respondet: nunc difficile sit interpretari somnia (vel consilia capere), neque licet (cuiquam) effugere mor-

tem suam; vero autem haud absimile, quod nos &c. Björnerus hujus omitendo negationem ante *álíkt*, et simul adèò in hujus ultimi membri versione, textui abscondit.

76) Ab luce matutina sc. et dictio est obgans.

77) Nempe uxores Principum, et familia eorum domestica, saltem magna hujus pars, quod ex paucitate itineris conicium est colligere, conf. lin. 6 hujus versùs.

78) Nempe Principes, et comites sequenti versu nominati, quamobrem, connexionis ergo, tres lineas hic subsequentes parentesi includimus.

XXVIII.

p) SNEVARR OK SÓLARR
Synir vóro þeir HAVGNA 80).
ORKNING þann æ) hćo
Er þeim énn fylgdi.
Blípr var a) bayrr skialdar
Brópr hans qvánar 81).

XXIX.

Fóro fagr - búnar
Unz þav fiórpr skildi 82).
Lavto ávalt líófar.
b) Létu - at heldr segiaz.

XXX.

GLAVMYÖR qvap at orpi

XXVIII.

SNEVAR ac SOLAR 79),
Ii erant filii HÖGNII 80),
ORKNINGUM nuncuparunt eum,
Qui illos etiam comitabatur,
Comis scutiger erat
Frater uxoris illius 81).

XXIX.

Ibant speciosè ornata,
Donec eos fretum diremit 82);
Tardabant perpetuò lucide,
Neque tamen (illi) rem sibi persua-
deri siverunt.

XXX.

GLÖMVARA profata est,

Er

p) *Snevarr*, Membr. et L. *Gnafer*, *Völsunga-saga* Björneri.

a) *Haito*, Membr. in præsent.

a) *Bör*, S. neoterici.

b) *Leto ar*, divisim, S. perperam, et contra mentem Auctoris.

79) Respice ad Introductionem poematii *Gunnari. Sleg*, quæ *Dráp Niflunga* inscribitur.

80) *Hävarr* in *Völf. f. Björneri*, sed in Mscr. nostro ejusd. Historiz adbrevisatè nomen exhibetur, nempe *Hav*, cum subnexo generali signò compendii, unde facile est explere *Havgna*.

81) Eum magnum athletam fuisse prædicat *Völs. s. h. l.* Frater autem erat *Eræ s. Kostberæ*, uxoris *Högnii*.

82) Atque adeò *Reginæ* eos ipsæ deduxerunt ad fluvium, qui navi transmittendus erat, vid.

vers. IV. lin. 7 cum nostra adnotatione-
Völf. saga tamen earum deducionis mentio-
nem non facit, nisi implicitè, his verbis:
Fölk fylgdi þeim til skipa ok löttu allir þá (þá
Mscr. pro var) *fararinnar en eigi tíadi*, i. e.
populus (domesticus) eos prosequutus est ad
naves, et omnes illos (tamen) ab itinere de-
hortabantur, sed incassum. Hæc verba proxi-
mè subsequitur: þá *malti Glavmyör*, ad
Vingium scilicet, et deinde, þá *malti Beru*
nempe valediccionis formulam.

Er GUNNARR átti.
 Mælti hon við VINGA
 Sem henni vert þótti,
 c) Veitka ek d) hvart verþ - lavniþ
 At vilja öflöm 83).
 Glæpr er géstz qvama
 Ef i göriz nacqvap 84).

XXXI.

Sór pá VINGI
 Sér rep han lítt eira 85)
 Eigi hann 86 a) jötnar
 Ef han at ypr lýgi.

Quam GUNNAR in conjugio possidebat,
 Ea loquuta est VINGIO,
 Id quod ei dignum visum est:
 Nescio, an mercedem retributis
 E nostra voluntate 83).
 Culpa non vacat hospitis adventus,
 Si aliquid rei incidērit 84).

XXXI.

Tunc jurabat VINGIUS,
 (Et) sibi parum parcebat 85):
 Auferant eum 86 a) gigantes (dæmo-
 nes),
 Si ille vobis mentiatur!

Gálgi

- c) *Verkaþ*, Membr. cujus tamen vocis posterior pars rasuram passa est. *Ver ek*, L. pro varietate, simul mentionem faciens istius rasuræ.
 d) *Hvert*, S. pravè. Mox *Verþlavniþ*, conjunctum, S. rarè et eleganter; cæteri divisim, quod et de mercede conviviali potest accipi.

83) Subtiliter, et sine verborum injuria aperta adversus legatum regium, hic regina tangit suspitionem suam de ejus fraudulento proposito. Multò autem apertius id facit in *Volf. saga*, *Vingi*, *segir hún*, *meiri ván*, *at mikil óhamingia flaudi af þinni komu, ok munu stórtíðindi gjöras i ferð þinni*; i. e. Vingi inquit illa, multum timeor, ne ingens infortunium orietur ex adventu tuo, et sanè credo graves eventus in tuo itinere (tua legatione) extituros.

84) Hæc accepimus pro generali sententiâ, obliquit tamen restrictâ hic ad legatum.

85) Qui ultimas poenas perjurii sibi impetratur, parum parci salutis suæ; et hæc sententiâ

Auctoris, ut simplex est, ita et in re energetica.

86 a) Mirè Auctor inducit sycophantam, perjurium facturum, de se in tertia persona loqui, tanquam de alio quodam, ut nihil se obstringeret jurisjurandi religioni, et perjuri poenæ luendæ. Huic acceptio subservit *Þr* in a. persona, lin. seqv. non *þeim*, illis, quando hæc ad Auctoris personam, sycophantæ mala imprecantem, simpliciter foret referenda. Pro sequenti *Jötnar Volf.* s. exhibet *Gramir*, de qua voce conf. *Harbarz-lisþ* in fine, ubi forsitan rectius exponeretur *Ditæ* potestates, tam de Diis, quam genis minoribus, Alfis, semonibus, ac malis hominibus, in sensu accipiendæ.

Gálgi gürvalla
Efhan á grip e) hvgdi,

[Atque] patibulum [teneat] eum uni-
versum,
Si adversus pacem cogitaret!

XXXII.

BERA QVAÞ at orþi
Blíp i hvg sñom.
Sigli pér sælir
Ok sigr árnip 86β).
Fari sem ek f) fvr mælik
g) Fæst 87) eigi því nita.

XXXII.

BERA verba fecit,
Benevola in suo animo:
Navigate vos beati!
Atque felicitatem obtineto 86β)!
Eveniat, quemadmodum ego adprecor!
Paucissima 87) id abnuant!

XXXIII.

HAVGNI svarafi
Hvgdi gott nánom.
h) Hvggizk ip horðkar 88)
i) Hvegi er þat görviz.
Mæla þat margir
Missir þó stórvm 89)

XXXIII.

HÖGNIUS respondit,
Bene cupiens propinquis:
Bono animo este vos prudentes. 88),
Quomocunque res evenerit:
Multi vulgò loquuntur,
Tamenetsi magnum discrimen sit 89):

Mörgom

e) Hvgdi, L. in modo Indicandi.

f) Fyrnæli, junctim, S. eliso Pronomine suffixo; ille talia duplicare spernit.

g) Fax, S. unde sensus: Non est, ut id possit abnui, quod eventus falsum probavit.

h) Hvggizk, S. id. ex originatione, non item ex usu.

i) Hvegi, S. rectius Hvargi et Hvorgi, in utramlibet partem res evaserit.

86β) Magis succinãð, sed tamen eleganter Vols.
s. hæc tantum habet; Fari: vel með góðum tí-
ma, ite felices bonis auspiciis.

87) Fæst, per litoten, ac deinde Eigi, pro Megi,
possit, ut interdum in priscis legibus.

88) Verit hátar, hverþu sem með oðr sver, Volf. f.
i. e. Hilares este (femina)! quidquid no-
bis fiat.

89) Bonisne votis an malis, scilicet, domò de-
ductio fiat.

Mörgom ræpr litlo
Hve k) verpr leiddr heiman.

XXXIV.

Sásk til span.
Apr i svendr liyrfi 90).
Þá hygg ek skavp l) skipto
Skildoz vegir þeirra 91).
Róa námo ríki 92)
Rífo kíöl hálfan.
Beysto bak-favllom 93)
Brvgdvz heldr reipir.
m) Hæumlør 94) slitnoþo.

Multorum parum interest
Quomodo ab domo deducantur.

XXXIV.

Deinde utrique inter se dirigebant ad
specus,
Donec in diversa ferrentur 90);
Tunc, censeo, fata rem decidisse,
Distracta sunt itinera eorum 91).
Remigabant vehementer 92),
Ruperunt carinam dimidiam,
Feriebant 93) reclinatis corporibus,
Occupati impendio magno animi ar-
dore,
Stroppi [remorum] disrupti 94) sunt,
Háir

k) Hanc lectionem adoptavimus ex S., ut sententia sit magis generalis. Verþ, Membr. et L. præferunt, ut Högnius hæc de se dicat in prima persona. Est tamen, ut illud pro tertia persona capere liceat, quemadmodum Rem, pro Remr, currit, sed magis idonea exempla desunt.

l) Skipta, S. in Indicativo præsentis, nullo ad rem discrimine.

m) Hæumlør, in ipso Textu L. sed in margine Hæumlør pro varietate lectionis. Argumentum præcipuum adversus eos, qui censent hunc Librum esse traducem Membranz nostræ.

90) Vel, si mavelis, invicem disparent.

91) Hæc brevius ita effert Volf. f. þar skilias þau med sinum ferlogum, ita disjuncti sunt secundum fata utrorumque, quæ sc. alteros ad mortem propinquam destinabant, alteras ad vitam.

92) Sva fast ok med miklu ási, tam validè, tanctaque vi, Volf. f. quæ etiam de ruptione carinz dimidiz Nostro ferè consentit.

93) Sc. remis aquas. Deinde reclinatio a. retorsio corporis vim addit actui remigandi quod Björner non intellexit, dum Bakföll vertere videtur per Fluctuum decumanorum crebræ concitationem, de quibus fluctibus ne verbum quidem in Textu adparet.

94) Hæumlør legitur in Volf. f. quæ sunt manubria remorum, et eorum pars munita, cui inter scalmos incubunt.

Háir brotnoþo 95).

Gérþvt far festa 96)

Apr þeir frá hyrði.

XXXV.

Lido ok lengra

Lok mvin ek þefs segia.

Bæ fá þeir standa

Er BVPLI 97) átti.

Hátt n) hrikto grindvr 98)

Er HAVGNI knþpi.

XXXVI.

Orþ qvad pá VINGI

Þaz án o) veri 99).

100) Farit firr húfi

XXXV.

Parvo autem inde spatio

(Exitum itineris narrabo)

Ædes illi videbant constitutas,

Quas BUDLIUS 97) possederat;

Altum stridebant clathra 98),

Ubi HÖGNIUS pulsavit.

XXXVI.

Tunc verbum effatus est VINGIUS,

Quod sanè potius abesse debuerat 99):

100) Ite ab domo procul,

Flátt

n) *Hrikþo*, omnes Libri, per invisum illud þ in tali positu. *Krikþo*, L. ex varietate, et propius ad suam originem istud k initiale.

o) *Vari*, L. et S. usitatè magis, sed illud alterum probum satis.

95) Omnis vehementis istius reinigii et clades inde facta Högnio in specie tribuitur in *Nisflunga-saga* Cap. CCCXL. his verbis: *Högni var svo mikil, at i einum verri brytr han fundr bádar ávarnar ok ei keipana*, i. e. Högnius tanto ardore reinigat, ut in uno remorum ductu eos ambos diffringeret, et scalmos effringeret simul.

96) Nimirum ab animi ardore, ab urgentibus factis injectò. Poruerunt et ideò sic iter accelerare velle, ut Attalum regem improvisum opprimerent, quamquam in ea re nulla erat ratio, considerata eorum paucitate. Alia res fuerat, si venissent cum centum et ultra hominibus, ut *Nisflunga-saga* refert.

97) Figuratè patrem hic ponit pro filio Attalo.

98) I. e. arcis fores clathratæ. *Hátr hrikto* — *Er H. knþpi*, hic ponitur antecedens cum adjuncto suo, pro consequenti cum effectu suo, nempe effractione fortium. *Havgni brant upp hlíðit*, portam clausam effregit H. expressè habet *Volf. saga*.

99) Quonium id ipsi in exitum cessit.

100) *Volf. s.* verba sua sic orditur: *Þetta matir þú vel égjört hafa*, hoc oportebat abs te (Högnio) infectum esse, sc. portam effringere. *Gjört* autem pro *égjört* edidit Björner, sanè vitiosè, unde tamen hunc sensum extorquet: Adveniens Vingius, denuntiat, loppörnunè eos accessisse, geniò Sermonis refragante.

Flátt er til sækja.
 Brátt hefi ek yckr brenda 101)
 Bragdz þ) skvlpv havgnir.
 Fagvrt 102) baþ ek yckr^{*)} qvámó.
 Flátt var þó undir
 103) Ella 7) hepan bþpit
 Meþan ek heygg ypr gálga.

*Fraudulentum (periculosum) est accedere,
 Brevi ego vos decepi 101),
 Extemplò vos casi eritis;
 Speciosè 102) petii vos adventum,
 Dolus tamen suberat
 103) Aut hinc exspectate,
 Dum ego vobis patibulum cædo (concinno).*

XXXVII.

Orþ qvaþ hitt HAVGNI
 104) Hvgti lítt vægia
 7) Varr at vættvgi
 Er varp at reyna.
 Hirpa þú ós hræpa
 Hafpu þat fram sialdan.

XXXVII.
*Istud contrà verbum edixit HÖGNIUS,
 104) Parum cogitans de obtemperando
 (cedendo)
 Ad nullam rem timidus,
 Ubi expertu opus erat:
 Noli tu nos tertere,
 Id negotium parcè exhibe,*

Ef

þ) Skavlup, Membr. L. licita mutatione.

*) Koma, advenire, S. Alterum est ornatus in Sermonè.

7) Bþpit hepan, S. utrumque ornate, pro vulgari Bþpit hér.

7) Varaz, S. non erat nihil, &c. Auxesis per Litoren.

101) I. e. in fraudam ac perniciem vos illexi atque induxi, translátè; nam sensus proprius Verbi *At brenda* hic locum habere nequit.

102) *Med bliðu*, cum blanditiis, s. fictis benevolentim iudiciis, *Volf. f.*

103) *Ella* cum sequi. in sensu connectitur cum linea versús tertia. *Bidit nú hér á meðan ek*

saki ydr gálga-tré, Volf. f. i. e. Exspectate nunc hic, dum ego vobis lignum patibulare adporto.

104) Ex Högnii loquentis persona hæc proponuntur in *Volf. f.* quæ noster Auditor incidenter et sua ipsius persona proponit.

Ef þú eykr orpi
Illt mýndo þér lengia 105).

XXXVIII.

Hrvndo þeir VÍNGA
Ok í s) hel drápo 106).
Exar at lögdo 107).
Meþan í aynd hixti,

XXXIX.

Flykpoz þeir ATLI
Ok fóro í brynior.
Gengo sva görvir
At var garþr milli 110).
Urpvz á orpom
Allir fenn reipir.

*Si tu [vel unicum] verbum addis,
Longum tibi malum conciliabis 105).*

XXXVIII.

*Illi trudebant VINGIUM,
Atque ad necem usque cadebant,
Secures item admovent 107),
Dum anima in eo singultiebat 108).*

XXXIX.

*ATTALUS ac sui congregabantur 109),
Atque induebant loricas,
Ibant parati ita
Ut septum intercederet 110):
Verba inter se jaciebant
Utrique animis inciti;*

Fyrr

s) *Hil*, L. per i. Interdum variant inter se vocales e et i, quod an hic procedat, ignoramus.

105) Brevius has quatuor lineas exhibet *Volf. f.* hoc modo: *Eigi tíðir þér ofi at hræða, ok þat mun þer illa gefas (gagnas, Mscr.)* i. e. non procedit tibi nobis terrorem incutere, imò id tibi malè eveniet.

106) *Drápo*, solitariunt, satis videri poterat, sine adjuncto *hel*, sed ita non est, si Verbum in percutiendi notione, qua sua primaria est. Conf. *Harb. L.* in Tom. I. hujus Eddæ vers. XXVI. 2. et *Sol. VI.* n. 8. una cum ipso Glossario ibid. sub Verbo at *Drepa*.

107) *þeir baurdu hann auðar-hömrum til bana*, *Volf. f.* i. e. Eum pulsarunt securium malicis (p: partibus superioribus, non enim manubriis, ut Björner vertit) usque ad necem.

108) I. e. quamdiu ille in extremo, mortis agone versabatur.

109) In aciem nimirum, quo spectant hæc in *Volf. f.* *Atli höngs skipar ná lidi sínu til oruflu*, rex Attalus suam catervam ad prælium ordinat.

110) Nimirum inter Attalios et Niflungos. Ambiguum est, num *Garþr* hic de aggere quodam arcis, an verò potius de area palatii intra aggerem sive murum, sumendus sit, in cuius interiore parte Attalus suos in acie constituerit. Niflungi verò ad eos excipiendum constituerint extus ad murum ipsunt.

Fyrr várom t) fyll-rápa
At firra ypr lífi 111).

*Nos antea consilium obstinavimus
Vobis vitam adimendi 111).*

XL.

XL.

A sér þat síla
Ef havfþot ádr rápit.
En u) erop óbúnir
Ok havfom einn feldán
Lamdan til heliar
Líps var fá ydars 112).

*Parum reapse adparet,
Quod ante consilium institueritis,
Atqui nunc estis imparati,
Et nos unum prostravimus
Verberatum usque ad necem,
Ille vestrarum erat partium 112).*

XLI.

t) Full-rápnir, S. magis vulgatè. Mox Fyrþa, per y, suspèctè, Id. [pro Firra.

u) Erom, S. nunc sumus.

111) Attali regis salutatio ad Adfines his 2. lineis continetur, quam plenus multò exhibet *Volf.* f. his verbis: *Verid velkominv med ofi ok fãit mér gullþat hãd mikla er ver erum, tilkominv, þat sé er Sigurðr átti, en Gudrún á nú.* (Hic sequitur responsum Gunnaris, quod Noster ignorat) *Gunnarr svarar: aldrei ser þú þat sé, ok dugandi menn munnd þér hér fyrir hitta ádr vér letum líft, ef þér biðit ofi ofrið; kann vera at þú veitir þessa veitlu stórmanliga ok af lítilli eynd vid ðrn ok álfr.* [Attli konungr mælt:]; *fyrir laungu hafða ek mér i hug at ná yðru líft fyrir enn gullinu, ok launa yðr þat verða níðingverk, er þér feiknd yðarn besta mág, ok skal ek hans hefna; i. e.* Benè adeste nobiscum, et tradite mihi magnam illud aurum, quod nobis jure competit, thesaurum nimium, Sigurdi quondam, qui nunc ad Gudrunè dominium pertinet. Gunnar respondet: eum thesaurum accipies nunquam, et vos hic viros fortes deprehendeti, ante quam nos vi-

tam amittamus, si vos nobis hostilitatem offeratis; fieri potest, ut tu (Attale) hoc convivium præbeas magnificè, et ex patva humilis animi tenacitate erga aquilam et lupum (?): verisimile est hic stragem magnam factum iri, et quidem ex tuis ipsius. Bjórneti versio hic toto caelo aberrat, quam nihil impedit adscribere: Nec a vero abludit, te isthoc convivium splendè adparasse, et quidem ex superbo nostri contemptu, in tenuem licet gratiam luporum corvorumque). Attalus rex factur: prideam animò meo constitui, vestra potiri vità, priusquam aurò, et gratiam vobis referre pro foedissimo isto flagitio, quod optimum adfincem vestrum (Sigurdum regem, add. var. Mscr.) per fidem decopistis, ego eum ulciscar.

112) Hoc versu Högnii responsum continetur, quod magis concisè et obscurè habetur in *Volf.* f.

XLI.

Ópir þá vrfpo
 Er þat ord heyrpo.
 Forþoþo fingrom 113)
 Ok fengo i sneri 114)
 Skyto skarpliga 115)
 Ok skiöldom hlífpoz.

XLII.

Inn kom þá ann - spilli
 Hvát úti x) drýgdo
 Hátt fvr havllo
 Heyrþo þræl segia.

XLIII.

Avtvl var' þá Gvdrún 116)
 Er hon ecka heyrþi.
 y) Hlaþin háls - meniom 117)

XLI.

*Tunc furore correpti sunt,
 Ubi id verbum audierunt,
 Extenderunt digitos 113)
 Atque arripuerunt loræ 114),
 Faculabantur asperè 115),
 Seque chlypeis [simul] protegebant.*

XLII.

*Tunc intrò venit sermo
 Quid rerum illi foris agerent,
 Clarè ante [ipsam] aulam
 Servum loqui audierunt.*

XLIII.

*Animo concitata exitit Gudru-
 NA 116),
 Ubi rem dolendam inaudiebat,
 Torquibus collum onerata 117),*

Hreytiti

x) *Hrygþo*, S. i. e. quam proximè ad verbum, triste l. ad tristitiam exercent, sed procul dubio vitiosè. Advertenda potius transitio facilis literæ D in H, ex incuria vel ruditate librariorum profecta.

y) *Hlaþinn*, Membr. et L., quod genus est virile, hinc absonum.

113) Quod necessarium erat inter jaculandum, sive arcubus, sive hastis amentatis. *Fingr* tamen hic positum esse potius videri possit pro *Hendr*, manus, vel *Armar*, brachia. Verbi explicationem quod adinet, vide id in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

114) Sive amenta spiculorum, sive nervos arcuum.

115) *Er fyrst skothvid*, primùm missilibus acriter certatum est. *Volf. f.*

116) *Verdr hun nú við gneip*, quæ ad id obstupuit, vertente Bjórnero in Vols. 6. *Gneip* est vox vagæ et ambiguae notionis, de qua videndum Gloss. Tom. I. hujus Operis.

117) Et sine dubio simul pectus monilibus s. lunulis. Ex sequentibus quoque adparet, argentum

Hreytti hon þeim gervöllum.
Sleyngdi æ) sva filfri
At i fyndr hryto bavgar 118).

XLIV.

Ut géck hon span
þ) Yppit lítt hvíþom 119).
Fóra æ) fælt þeygi 120)
Ok fagnaþi komnom.
Hvarf til NIFLÚNGA
Sú var hinzt qveþia.
Fylgdi sápr flíko 121).
Sagdi hon a) mvn fleira 122).

*Has ea cunctas dirjecit,
Ita iactavit argentum,
Ut annuli fracti dissilirent 118).*

XLIV.

*Ea deinde egressa est,
Neque leniter fores commovit 119),
Pavidè non incessit neutiquam 120),
Atque salutavit advenas;
Amplexa est NIFLUNGOS [cum osculis],
Ea prostroma erat salutatio 121),
Ei rei aderat fides (integritas) 121),
Illa [que] aliquantò plus verborum pro-
loquuta est 122):*

XLV.

- æ) Una vocula auctius. *Hon sva*, S. non improbandum.
þ) *Yppit*, per þ. in medio, omnes Codd. pro *Yppit* l. *yppit*, et habeant sibi istam scrip-
tionem hac vice, exempli et solamenti gratiã.
æ) *Felt*, S. qua subtilitate non erat opus; nisi quis *Felt* hic participialiter de redimita
velit accipere, ut ajar reginam passis capillis exisse; *Felt*, pro *faldit* l. *foldve*,
conf. *Egils-sagum* in his ejus verbis: *Byrs nidjar felt ek bedio Blóði Hadda ok Fróða*,
atque ibi Commentarium Interpretis.
a) *Fleyra*, tantum, et quidem per *y*, S. quod et per metrum procedit, quicquid sit de
aliis.

gentum etiam fuisse olim in cultu illustrium
mulierum.

- 118) Horum omnium loco tantum agnoscit *Volf*.
f. *Kastar af fer skickinnni*, pallam abjicit.
119) Hæc ad impetum exeuntis furiosum adti-
nent, et tamen per aliquam licoten.
120) Notandæ duæ negationes. pro una in istis
Fóra-þeygi, ut aliis apud Auctorem nostrum.
121) Hic locus, præter alios, est adversus eos,
qui statuunt Gudrunam, sub Grimhildæ no-

mine, virum instigasse ad fratres, sub con-
vivii prætextu, in Sigurdi prioris mariti vin-
dictam, de medio tollendos; inter quos nomi-
natim adlegare possumus Auctorem Niflunga-
sagæ, nam Germanorum relationibus, quæ
sine dubio eòdem tendunt, caremus; vide in-
fra vers. LXXVI. lin. 7-8 cum ibi adno-
tandis.

- 122) Nimirum, præter salutandi verba.

XLV.

Leitapa ek i líkna
 At letia yckr heiman.
 Skavpom vípr mangi
 Ok b) skolvþ 123) þó hér komnir.
 Mælti af c) mann-viti
 Ef myndu d) fættaz 124).
 Eeki at répvz
 Allir 125) ní qvádo.

XLVI.

Sá pá sæl-borin
 At þeir 126) lárt e) læko.
 Hvgdi á harþ-ræpi
 Ok hravdzc 127) or skickio.

b) Skolvþ þó &c. tanquam necessitate aliqua acti.

c) Manviti, uno n, Membr. et L. euphonie causa opinamur, sed vix imitandum.

d) Sættaz, Membr. originem Verbi magis quam usum respiciens.

e) Læko, Membr. et L. Vide, ane sibi constet observatio nostra superius sub var. a. alterius alphabethi. Hic enim Læko posuerunt pro usitato Licko (léko). Léki, S, in Subjunctivo.

XLV.

*Ego querebam remedia negotio,
 Tardando vos ab domo-abitione,
 (Fatis nemo obsistere potest)
 Atqui vos tamen hic adestis 123).
 Ea verba fecit ex animi ratione,
 Si illi rem inter se vellent compone-
 re 124);
 Neutiquam ad id descensum est,
 [Sed] omnes 125), non, eloquuti sunt.*

XLVI.

*Tunc vidit natalibus beata (augusta),
 Quam atrocem illi 126) ludum luderent,
 Animo [igitur] concepit audax faci-
 nus,
 Et raptim 127) pallam abiecit:
 f) Neyc-*

123) Skolvþ þó &c. tanquam necessitate aliqua acti.

124) Högnio hæc perperam tribuuntur in *Volf*. f. Björneri, sed Exemplar Mscr. cum nostro Authore facit.

125) Nempe rex Attalus et sui adseclæ, nam improbabile est, Nisflungos in sua paucitate compositionem fuisse recusaturos, si ejus extisset facultas.

126) Attaliani scilicet adversus fratres reginæ. *Nú sér hún at fárt er leikit við brædr hennar*, Vols. 1.

127) Ita Eyvindus poeta in *Haconar-málm* apud Snorrium de Haconæ rege in prælio lorican abiciente: *Hravdzk or herváðem Hvati á völlum brynio*. Et *Hravdzk* in hisce valet *Hraud*, *skab* Inf. 28. *Hviðpa*, exinanire, evacuare, exuere. Hic autem *Volf*. f. addit, [reginam induisse lorican,

f) Neyþan tók hon mæki

Ok niþja fiör varþi.

g) Heg var at hialdri 128)

Hvars hon hendyr festi.

Nudam cepit macheram,

Et cognatorum vitam tuita est,

Dextra erat in præliando 128),

Ubi manus firmiter adplicabat.

XLVII.

Dóttir lét GIÚKA

Drengi tva hníga

Bróþr hió hon ATLA.

Bera varþ h) þann sípan 129),

Skappi hon sva skæro

Skeldi fót vndan.

Filia GJUKII fecit [utique]

Duo viros decidere [ad terram];

Fratem percussit ATTALI,

Eum postea gestari necessum erat 129),

Sic ea pugnam concinnavit,

Ut pedem illi violenter succideret.

XLVII.

XLVIII.

Annan réþ hon havggva

Sva at fá upp-reisat.

I helio hon þann hafði.

Þeygi henni hendyr skylfo 130).

Alterum item percussit ea,

Adeo ut is neutiquam surgeret,

Eum [quidem] apud Orcum deposuit,

Nihil illi manus tremebant 130).

XLVIII.

XLIX.

f) Ita omnes Codd. non autem *Neyksan*, neque *naksan*, usitatioribus, et fruantur sanè semel.

g) Hæc est lectio Librorum, uti accepimus, posita pro *Hög*, ab *Hagr*, Adj. Alias *heg*, et quidem propius ad scripturam, idem foret atque *Hag*, quando sensus: Ea non erat commoda in præliando, ut jungatur *Var-az*, atque *az* sit negatio.

h) *Hann*, S., nihil interest ad rem ipsam.

128) *Gengr svo fram sem hinn hronstafi karlmadr*, dicit *Volf. f. i. e.* (ea) prælium adeò strenuè inît, uti vir fortissimus (faceret).

129) Utpote invalidum factum reginæ operâ, conf. lin. ult. h. v.

130) Non voluit perfunctoriè narrare hoc militare facinus Heroinæ suæ; ideo super eo hanc trinum linearum polylogiam adhibet, per se quidem in ea re, et ex Auditoris adfectu, non indecoram.

XLIX.

Þiörko þar görþo.
 z) Þeirri var víp brvgdit.
 Þat brá vm allt annat
 Er vnno börn Grúka 131).
 Sva qváþo Níflúnga
 Mepan síalfir lífþo
 Skapa sókn 132) fverþom
 Slítaz af brynior.
 Havggva fva híálma
 Sem þeim hvgr dygdi.

L.

k) Morgin mest vágo
 Vnz míþian dag líddi.
 Otto alla 133)

XLIX.

*Magnum ibi tumultum edebant,
 Is in exemplum cessit,
 Id [verò] omnia alia antecelluit,
 Quod rei gesserunt liberi GJUKII 131):
 Sic narrarunt NÍFLUNGOS,
 Quamdiu ipsi erant superstites,
 Instituire adgressionem 132) gladiis,
 Loricis iis dilacerari,
 Galeas [que] secare illos,
 Tauquam illis animorum sat esset.*

L.

*Tempore antemeridiano plurimum præ-
 liati sunt .
 Usque dum media dies erat elapsa,
 Per tres primas horas integras 133),
 Ok*

i) Sic L. Membranæ scriptio est ambigua. *Þrim*, S. is strepitus.

k) *Morgin* — *blóþi*, versum senarium sibi separatim constituunt in S., videntur etiam sequentes quatuor lineæ unum discretum versum in eodem facere; sed propter continuationem ejusdem narrationis hic loci discedere visum est ab isto Libro, alias in distinctione versuum egregio.

131) *Nú giörvic mikit mannsfall ok ber þó af fram-
 gánga þeirra brædra. Gunnarr ok Högni gen-
 gu fram ígegnum fylkingar Atla; i. e. Inter-
 rim magna strages editur, tamen fratrum va-
 lida ingressio superabat. Gunnar et Högnius
 progressi phalanges Atlii pertulerunt *Volf. f.*
 132) Confer supra *Skapti hon son skaro*, vers.
 XLVII. lin. 5. *At skapa utrobique exqui-
 sitè adhibetur.**

133) Otto Veterum a pluribus doctis statuitur
 comprehendisse spatium temporis ab hora 3
 antemeridiana usque ad horam 6tam; nomina-
 tum allegamus pro hac re Johannem Arnæum
 quondam Episcopum Skalholtensem, et Vig-
 fusum Johannæum, mediò hoc seculo et ul-
 tra sacerdotem Hyrtardalensem, et Præposi-
 tum Toparchie Myrensens, in docto et subtili
 Opusculo suo inedito de Horarum apud Vere-
 res

Ok öndvrþan dag.
Fyr var fyll-vegít 134)
Flópi völlr blópi 135).
Atián 136) apr félló
Efri þeir vrpó
BERV tveir sveinar
Ok bróþir hennar.

Atque diem primorem;
Prius satis erat pugnatum 134),
Fluebat campus sanguine 135);
Donec decem et octo 136) occubuerant,
Superiores exititère
BERE duo filii
Atque frater ejus.

LI.

res dimensione, quod ab Eo inscriptum est Cento, Islandicè autem *Tötraklaði*, et sine dubio in paucorum manibus versatur hodie. Accedunt huc Tabulæ arithmeticæ generales, quæ dimensiones variarum rerum, etiam in Islandia conscriptæ, jam ante multos annos, ut epinamur. Harum unum Exemplar nobis casu videre obtigit. Partim aliò abit Doð. Finns Johannens, celeberr. Episcopus Skalholt, et frater modò memorati Vigfusi Præpositi, in Historia sua Ecclesiastica Islandiæ Tom. I. pag. 162 et 163 in nota, item Tom. IV. pag. 135 not. a. Is nimirum statuit, et id quidem indubiè, ut loquitur, *Ottam* incepisse horâ 1½ antemerid. et desiisse 4½, et *Ottæ* eodem termino assignat nocte, quos *Eykta*, Isl. *Eykta*, die s. pomeridiano tempore; illam nimirum ultimam noctis, hanc ultimam dici partem, in horizonte sibi invicem oppositas, fuisse censet, quæ et oppositio satis quadrat, quicquid alias sit de fundamento terminorum, a quibus calculum facit. De *Eykta* amplius tractavit Ille pag. 153, 154 et 156 Tom. I. Paulus Vidalinus, teste Vigfuso laudato, *Ottam* non extendit ultra unius horæ spatium, cui locum adsignat in parte noctis ultima, qui secundum Vidalini opinionem respondere deberet Gallicinio secundo Romanorum, quod Vigfuso non adprobatur; negat enim Nostrates olim usos fuisse dimensionem horarum Romanæ, sed tantum secundum *Eykta*: 2; trihoria horas numerasse. Præterea op-

ponit ei, hunc nostri Poëtæ locum; in isto *Vágo* — *ötto alla*, ubi Nostrum non ita, nempe integram *Ottam*, loqui potuisse de pugnandi negotio, si *Otta* tantum una horâ constitisset; sed ea objectio non admodum valida videtur. Secundum calculum laudati Vigfusi ad hunc locum per *Morgin* porrò hic intelligendum est spatium trium horarum, a 6 ad 9 antemeridianam; et per *Öndvrðan dag*, ab hora 9 ad 12 completam. Denique ordo verborum apud Nostrum poëtam in priorè parte hujus versus aliquid inversus est, quod ad positum temporum adinet; si ordinem recurrem servasset, hic sensus postulasset dici: *Þeir vágo ötto alla, morgin með, ok öndvrðan dag, vns miþian dag líddi*, quem ordinem temporum, a nobis adoptatum, opinamur adstructum esse in antecedentibus, ut adeò *Ottæ* initium fuerit terminus, a quo, prælium incipiendi, quod et per lucem ita facile esse poterat, si tempus anni sic tulisset. Conferre liceat *Atla* - quidam Vers. XVI. lin. 5 cum adnotatione.

134) Scilicet quam mediâ dies erat clapsa.

135) Exaggeratio stragis, quam exim agnoscit *Volf. saga*.

136) Hostium, Attalianorum; cui hoc videtur sensus esse: Högnii filios, Snævarem et Solarem, fratremque Kostberæ Orkningum, octo decem viros occidisse, antequam ipsi occumberent; atque hanc opinionem fulcire videtur, quod nulla hic mentio sit de Niðungis ipsis.

II.

Ravkr 137) tók at ræpa
 Þótt han reiþr veri.
 Illt er vm litaz
 Yþr er þat kénna.
 Várom I) þriá-tígi
 Þegnar vslgligir.
 Eptir lifom m) ellifo 138)
 Or er þar brvnnit 139).
 *) Bræþr vórom fimmi 140)
 Er Bvþla miðtom.
 Hefir nú hel hálfá 141)
 En haygnir tveir liggja 142).

II.

*Vegetus 137) loqui accepit,
 Etiamsi iratus esset:
 Acerbum est circumspicere,
 Et id quidem vobis imputandum.
 Erasmus nos triginta [numeró]
 Viri ad præliandum idonei,
 [Nunc] supersumus undecim 138),
 Lacuna hic usta est 139).
 Fratres eramus quinque 140),
 Ubi BUDLIUM [patrem] amisimus,
 Nunc Proserpina dimidiam partem ob-
 tinet 141),
 At iñtibus mutilati [alteri] duo cu-
 bant 142).*

LII.

I) XXX, Membr. et L.

m) *Nsu*, novem, L. pro varietate.

*) *Bræþir*, S. prava terminatione, deinde *Varim* (pro *Vórom*) nihilo melius.

- 137) Fortis viri epitheton dat Attalo, etsi ei cæterum parum faveat; contrarium statuit Gudruna ipsa in hac Oda inferius vers. XCIX, cui et quadamtenus consentit *Niflunga-foga*.
 138) *Eigum oer ydr illt at launa, drepit XIX kappa minn en VI einir ero eptir*; c. e. malum vobis gratiam habemus referendum, occidistis XIX athletarum meorum, soli autem VI numeró supersunt; verba sunt Actali ad Niflungos in *Volf. f.* Mscr. Bjórnerus autem in Textu suo Islandico posuit *Tiu*, plenis literis, 21. decem, sed in Versione sua 20. literis Arabicis; in superstici numero cum Mscro. consentit.

- 139) Ex idiotismo sermonis verbum *At brvnnit* urere et uri, ad quodvis detrimentum illatum et acceptum transfertur.
 140) *Fibrir*, quatuor, secundum *Volf. f.*, sed Nostrum calculus sine dubio rectè se habet, ut Attalus dicat se aliquandó IV. fratres habuisse, ipsum autem fuisse fratrem numeró quintum.
 141) Sine dubio antea, non in hac pugna demum, ad Eam missos. Consule omnino verba reginæ infra vers. XCV. lin. 5 ad 8.
 142) Quorum unius meminit Auctor supra vers. XLVII. lin. 3, alter desideratur in Historia, nisi querendus sit versu modò citatum proxime

LII.

LII.

Mægd gat ek mikla 143)

Mákak því leynd

Kona váliga 144)

Knáka ek þefs nióta.

Hliótt 145) áttom síaldan

Sézt komt i hendvur ossar.

Fírþan mik frændom 146)

*Adfinitatem obtinui præclaram 143),**Id ego dissimulare nequeo,**Mulier immanis 144)!**Inde ego nullum fructum capio:**Res 145) inter nos rarè placida fuit,**Postquam tu venisti in manus nostras;**Cognatis me orbatum 146)*

Fæ

ime sequenti, atque vulneribus extinctus sit. De hac autem fratrum orbitate generatis querela hic est in verbis Attali, non quod eam plenè Niflungis tribuit, sed respiciens cladem suam præsentem, revocat in animum, quod antea, sine eorum opera, perdidit.

143) Frater adfinitatem regis cum Gjukungis, etiam adfinitas ejus cum Sigardo Fafnericida intelligi potest, in quibus rebus multum momenti esse poterat ad stabiliendum regnum Attali, si illi contigisset fructum inde capere.

144) Linea hæc ad connexionem sensus est subobscura, etsi verba per se clara videri possint. Hæc acceptio nobis videbatur simplicissima, ut rex orationem direxerit ad uxorem suam præsentem, vel tanquam præsentem. Est tamen, ut *Kona* sit Genit. plur. masc., viros nobiles notans, quando intelligerentur Niflungi; sic autem *Váliga* referendum foret per Antithesin, vel potius Epanorthosin ad *Mægd mikla*, quod præcesserat, quasi diceret: illustrem quidem adfinitatem nactus sum, verum tamen mihi damnosam. Istud autem *Kona* foret a Nom. sing. *Kona*, vir natalibus clarus l. bono genere prognatus. Levi etiam mutatione legere liceret *Kono* in Accus. plur. ab eodem Nominativo; quando hæc linea contineret Epexegesin pri-

mæ, eodem sensu, ut modò. Nisi denique *Kono* sing. gen. fem. reponendum videatur, unde sensus: [Et] uxorem admirandam l. mirò ingenio præditam (quod hic in laudem capiendum est); aut pro isto *váliga* omninò legendum *Vegliga* (ut inferius vers. LIV. lin. 3) decoram, insignem (quò positò res omnis ad liquidum deducta esset; verum tamen nò mutationibus abstinere decrevimus, nisi summà necessitate acti); quo et spectat, ut opinamur, *Volsunga-saga* Cap. XLV. ubi Attalus sic loquitur: *Kono átta ek væna ok vjtra, stórlynda ok harðdátiga; en eigi má ek nióta hennar vjfsku, þvíat síaldan vörum víð sát;* i. e. Uxorem nactus sum venustam et sapientem, ingenti ac saxo animò præditam; atqui ex ejus sapientia fructum percipere nequeo, nam rarò inter nos concordés fuimus.

145) Respice ad finem notæ præcedentis.

146) Hoc Ginkungis sperè impútat rex in *Volsunga* Cap. cit. Per hæc nù dicitur *marga vjina frændr, en svikit mik frá ríkinu ok fenu, ráðit systur mína, ok þat harmar mik mefi;* i. e. Vos nunc multos cognatorum meorum occidistis, me verò ipsum regno et pecunia (sc. quæ Sigurdus reliquerat) per fraudem spoliastis; dolò etiam sororem meam ad mortem adegistis, quæ res maxime mihi est ægritudine.

Fæ opt fvikium.
Sendoþ lýstor helio.
Slíks ek mest kénnomk.

*Reperio (sentio) sæpè circumueniri;
Misistis sororem ad Heliam (Hecaten);
Id mihi sensu est acerbissimum.*

LIII.

147) Gétr þú *n)* þefs ATLE.
Gérpir sva o) fyrri.
Mópor tóki mína 148)
Ok myrpir til hnosla.
Svinna þ) syfrúngo 149)
Sveltir þú i helli 150).
Hlæglíct mér þat þickir
Er þú harm tínr 151).
Gopom er þat þacka
Er þér gengz illa.

LIII.

147) *Id tu memoras, ATTALE!*
[*Verum ipse*] *ita agere prior occur-*
pabas,
Matrem capiebas meam 148)
Et letho dabas propter thesauros [po-
tiundos],
Cordatam sobrinam meam 149)
Tu in antro fame enecásti 150);
Ridiculum id meo animo obvenit,
Cum tu calamitatem memoras 151);
Magna gratia Diis est,
Quod res tibi malè succedit.

LIV.

n) Þaz, S. ut sæpius antehac.

o) Fyri, ante, prius, Id.

þ) *Syfrúnga*, Id. consobrinos (cordatos), sed pro altera lectione stat *Volsúnga-saga*.

147) Högnius hic respondet, secundum *Volf. sagam*.

148) Hinc adparet Grimhildam reginam, una cum filia Gudruna, Attalo nupta, in domum hujus se transtulisse.

149) Ea videtur fuisse filia sororis Högnii, Godnyr, cujus Mantissa ad *Ol. Trygg. Sag.* ed. Skulholt. meninit.

150) Þer brúgðað fyrir frídi; þú tókst mína frændkono ok sveltir i hel ok myráir (ok tókst feit,

supplet (Mscr.) ok var þat eigi kónglegt, i. e. Tu prior pacem (amicitiam) rupisti; cognatam nream in tuam potestatem redelegisti, et fame enecásti, mottemque ejus celasti (pecuniam verò ejus occupásti) quod rege indignum erat; *Volsúnga-f.*, mentione marris suppressã.

151) *Ríkar*, *Volf. f. Bjórneri*, o: repetis. Dein-
de ult. lineã gengr pro gengz, utraque *Volf. f.* magis usitatum.

LIV.

Eggia ek ypr jarlar 152)
 Avka harm stóran 153)
 Vifs ins vegliga.
 ?) Villia ek pat líta.
 Kostit sva képpa
 At r) kleycqvi GUDRÚN.
 Siá ek pat s) mettað
 At hon sér né yndit 154).

LIV.

Ego vos hortor, heroës 152)!
Ad magnum luctum amplificandum
(conciunandum) 153);
Femina illæ decoræ,
Velim sanè spectatrices adsitis:
Ita vos satagatis,
Ut lamentetur GUDRUNA,
Id mihi jucundum foret videre
Quod ea suæ sorti non adquiesceret
 154).

LV.

155) Takit t) er HAUGNA

LV.

155) Capite vos [aded] HÖGNUM

Ok

- q) *Villia*, Membr. et L. *Villea*, S. insolenter sanè utrique, pro *Vilia*, quod in *Alfrimálm* habetur, et apud Eyvindum poetam in Edda Snorrii, ubi Modus Optativus est, quemadmodum et hoc loco. Neque ista prior lectio aliter enuntianda est ex genio Sermonis, quam per unum *l* molle, sicuti Danicum *Villie*, voluntas.
- r) *Kleycqvi*, per *k* in priore, S. sicut *Gleiggra* supra ad calcem *Atla-qvide*; utrumque rectè, nempe *Kleyqva* ab *Ek klavck*, per *av s. au*, et *kleyqva* ab *Ek klöck*, per *ö*, sicuti et *Gleyggr* variatum a *Glavggr*, et *Gleiggr* a *Glöggr*.
- s) Ita L. sed *Metta*, ipsa Membr. at *Metti*, S. vulgari modo.
- t) *Ær*, Membr. et L. Mirum quam sectantur istam diphthongum pro vocali simplici in hac Oda.

152) Stylo historico hæc stricim tangit Auctor *Volf*, s. è sua ipsius persona: *Ná eggjar Atis kóngr* lidit at *beriaz ná snarplega* (gera *harda fóku*, Mscr. ex var.) *ok sekia Giákúngar at ðæ.* sed Auctoris nostri narratio sub regis persona multum præstat, ad iratum hujus affectum erga uxorem exprimendum. Adverendum simul, *Jaslar* hic de militibus simpliciter posse accipi, ex eorum opinione,

qui originem vocis accersunt ab *Jára, jóra*, pugna; conf. Gloss. *Kiga-Glami-Jaga* sub *Fort*.

153) Subaudi in fratrum Gudrunæ occisione, vel minimum, vivorum redactione in meam potestatem.

154) Quasi omnis voluptas sororis consisteret in fratrum salute.

155) Mirus saltus hic est apud Auctorem, for-

casse

Ok 156) hylðit u) mæp kníff,
 Skerit or hiarta 157)
 Skvlop þefs görvir.
 GUNNAR grim-m-úþgan.
 A gálga feftit 158).
 Bellit því bragdi
 Bióþft til ormom.

LVI. HAVGNI QVAD.

Gör fem til lyftir.
 Glapr munc þefs bþpa.

Et 156) ejus corpus secate' cultrò,
 Cor excindite 157),
 Ad eam rem vos paratos esse jubeo:
 GUNNAREM animò sævum
 Patibulo suffigite 158),
 Strophan validam adhibete,
 Invitate eò serpentes.

LVI. HÖGNIUS AIT:

Age, ut tibi lubet,
 Ego hilaris id expectabo,

Ravskr

u) Kniff, tantum. J. Olavius sub voce Hold in Glossario Diatr. suæ; adspicere Notam.
 Melius tamen hic metri mensuræ consulitur, servata Præpositione.

tasse quod ea hodie deperdita sint, quæ ad ultimum prælium spectabant. Ea verò sic supplet *Polf. saga*: *Sekia Giðhngar at svo fast, at Atli kóngr hröckr inn i höðina ok beviar nú inni, ok er oruða allhörd. Sá þavðagi varð með miklu mannsþelli, ok lykr svo at fellr allt lid,*) þeirra bræðra, svo at þeir standa tveir uppi ok för ádr margr madr til heljar fyvir þeirra vopnom. Nú er sökt at Gunnari kóngi, ok fyvir sakir ofrestis var han höndom tekinu ok i föðra fettr. Síðan barðie Havgni &c. ut adlatum est in Nota 82 ad vers. Atla- quide XX. J. e. Tantaum Gjukungi impressionem faciunt, ut Attalus rex in aulam intrò cederet; tunc sævam intus pugnam committunt. Ea pugna multorum hominum internecone insignis extitit; eum autem exitum habuit, ut omnis fraterum cohors occumberet, ita ut illi duo tantum superstitis essent, antea verò multi homines eorum (non modò fratrum, sed etiam illorum comitum, conf. 4 ult. lin. vers. L. et LI. lin. 5 et 7 supra in hac Oda) armis ad Proserpinam detrusi sunt. Et jan*

invasio fit in regem Gunnarem, atque is propter vim numeri prævalentis vivus captus; est; atque in vincula conjectus. Deinde Högnus dimicavit &c.

*) Istud *Lid* de tribus heminibus, quot numerò fuere comites fratrum, dici, absurdum atque adeò ridiculum quibusdam videri possit; sed his tantum, opinamur, qui nesciunt proprium et primarium sensum vocis; nimirum nihil aliud suã signat origine, quam Comitatum simpliciter, ab *At leida*, ducere.

156) *At hylða*, est carnem excicare l. dissecare, ut *At hylða hval* in Cantilena Olai Sancti. ejus Historia *Thomás-skinna*, *At hylða hval höðsóm kníff*, pro quo hodie *Skéra kval* Nestrates usurpant. Conf. J. Ol. Diatrib. in voce *Hold*.

157) Respice ad *Atla- quidam* vers. XX.

158) Exactè ad somnium uxoris ejus hoc præceptum ab Attalo factum est, vid. supra vers. XXI. sed quod id totum ad executionem non venerit, auctores sine dubio fuere consilarii s. ministri regis,

Ravskr myn þer reynaz.
 Reynt hefi ek fyrr brattara.
 Höfþvot x) hnecking 159)
 Mepan heilir várom.
 Nú erom sva fárir
 At þú mátt síalfr valda 160).

LVII.

BEITI pat mælti.
 Bryti 161) var han ATLA.
 Taúko ver HIALLA
 En HAVGNA forpom 162).
 Havgom vér y) hálf-yrkiom 163)

*Strenuus, opinon, ego tibi expertus
 euenero,
 Antea res magis arduas expertus sum:
 Vos obstaculum habebatis 159),
 Donec nos salvi eramus;
 Nunc [autem] sumus adeo saucii,
 Ut res omnis in tua sit potestate 160).*

LVII.

BEITIUS verbum intulit,
 Is erat promuscendus 161) ATTALI:
 Capiamus HJALLIUM,
 At HÖGNIUM servemus 162),
 Adcommodè faciamus dimidia ope-
 ra 163),
 Han

*) Sic Membr. liquidè sola, quantum potest, et unice rectè, ab L. in Margine, ex aliis, ut sit. An credamus Librum ita scribentem ac loquentem esse Traducem hujus Membranæ? Sed *Hocking* idem L. in contextu, una cum S, quam vocem oportet eos nobis meliùs intellexisse.

y) *Hálfyrkiom*, junctum, L. et S. sed *Halft yrkiom*, Membr. unde sensus foret: Rem commodè instituamus, dimidium negotii transigamus, nempe servum primò occidendum, antequam ad supplicium fratrum accedamus, haud sanè ineptè hæc; tum verò distinctio postponenda erit non minima istis *Havgom ver*.

159) Vel, si mavis, repressionem s. cohibitionem passi estis. Consule supra LI. lin. 3 et 4.

160) Ræpa facile potest dici per metrum, sed *Valda* erat rarius in eo usu.

161) *Rádgiafi*, consiliarius, secundum *Volf. f.*

162) Hoc loqui videtur famulus regius, ipso rege absente, et forsitan eo consiliò gratiam sibi apud reginam conciliare intendebat.

163) Vel dimidium opus, (etsi Auctor plurali utatur) sive imperfectum, nam ita id futu-

rum erat, si alicujus alterius hominis vivi cor, quam *Högnii*, exsecuissent. Partem quidem mandati regii implevissent, si adtulissent regi cor ex homine vivo aliquo; totum verò implere dici non poterant, nisi adferret ejus ipsius cor, cui id exsecari jussérat. Verisimiliter arbitrat. procurator, regi hoc modo imponi posse, ut cor sibi latum non agnoscat.

Han er skap-davpi.
 2) Lifir sva 164) lengi
 Lavskr myn han æ heitinn.

LVIII.

Hræddr var hver-gétir 165).
 Héltu in lengr rúmi 166),
 Kvnni þ) kleckr verpa 167).
 Kleif i rá hveria 168).
 Vefall léz vígs þeirra 169)

Ille morte dignus est,
Adeo 164) diu vivit,
Semper tamen perfidus (improbus) cen-
sebitur.

LVIII.

Timidus erat custos cacabi 165),
Neque ulterius quidem locum reti-
nuit 166),
Facile ab natura tristis extitit 167),
[Atque] scandit omnes angulos 168):
Infelicem se agebat ob eorum pug-
nam 169),
 Er

2) *Lifra*, Membr. i. e. Non vivit tam diu, quin — censeatur; sed ista suffixa negatio deinde abrasa est, quod parum opus fuerat.

þ) *Æ kleiky*, S. semper tristis. De cætero consule variet. r. proximè præcedentem.

164) *Sva* hic ponitur pro *Miög*, valdè, nimium, conf. Gloss. Tom. I. hujus Operis, sub ea particula. Est tamen, ut verba liceat transponere hoc modo: *Sva lengi [han] lifir*. Qvamdü ille vivit; sed hoc minus videtur ex genio Auctoris. Pro *Lavskr* in lin. sequ. habet *Volf. f. Dáligr*, quod in parenthesis Vers. expressum.

165) Adeò præter alia sua officia servilia (conf. lin. 8 hujus versus, et sequentis 6 & 7) etiam gessit provinciam servuli coquinarii.

166) Hæc et lin. 4 pertinent ad conatum effugiendi, quod nemo vitio verterit homini innocenti.

167) Næpæ ob vitam amittendam. Huc additè proverbialiter Nostraticum: *Flestir kúfa frða lif*, et *Frekr er hværr til förfens*, Plurimi hominum vitam sibi optant, et Unusquisque vitæ vehementer adpetens est; quò et nihil

magis naturæ hominis, qui primum ad vitam, non ad mortem creatus fuit, consentaneum est. Dicitum Achillis fertur ex Homero: Se malle potius esse servum vilissimi rustici apud vivos, quam regem apud mortuos.

168) *Prædlinn* — *hæypr undan hværr er honom þótti skiolt ván*, servus cursu effugium sibi quærebat, quocunque loco latibulum sperandum sibi autumavit, *Volf. f.*

169) *Quæz ilt hlióta af öfrídi þeirra *) ok vafi (ómakleggr var. leðr.) at gjalda, ok quædr þann dag illau vera er han skal deyja frá finnum gödum kostum ok svina geymslu; i. e.* Prædicabat se malum nancisci ex pugna eorum, et turbarum poenas luere (indignum puniri) addens, cum diem malum (infaustum) esse, quo sibi moriendò relinquenda esset bona sua conditio et suum custodia, *Volf. f.*

*) *Ok* — *gjalda*, ignorat Björner; neque sanè adeò

Er skyldi vás gjalda
Ok sinn dag dapran
At deyia frá fvinom
Allri æ) Örkofsto 170)
Er han ápr hafpi.

Quando illius mali poenas solvere de-
betet,
Item diem (statum) suum tristem
Ab suis morte disjungi,
[Et ab] omni commoda vite condi-
tione 170),
Qua ille antea erat usus.

LIX.

Tóko þeir bras 171) BVPLA
Ok brygdo til knífi.

LIX.

Capiebant ferrum 171) BUDLI,
Et cultrum ad secandum accommoda-
bant,
Æpti

æ) Or *kofsto*, divisim, S. praviissime. Cætera lesio junctim proposita, penitus quidem insolens et inaudita est, necessario tamen hic adoptanda, variata, ut videtur, a notiori *Urkostr*, g. m. copia, facultas, effugium, remedium. * *Aurkostr*, defectus in Gloss. Tom. I. huc in sensum etiam venire possit, neque id absurdè et persona loquentis, ut morte immeritè noluerit ab inopia servili liberari. Foret adeò *Örkofsta*, *Orkofsta* (*Urkofsta*) f. g. idem cum adlegato *Aurkostr*.

adeò liquidum est, quid illud *Vas*, *Vesf*, designet: fortasse *Vas* hic nihil aliud fuerit, quam Calamitas, et *Gjalda vás*, calamitatem (acerbum dolorem) pati, nimirum cruciabili morte, ut cor sibi vivo excicaretur.

170) Huic acceptioni adscipulatur *Volf saga* sub num. præced. Altera tamen, sub varietate proposita, poetica sanè est, et humano ingenio congrua; conf. supra not. 167.

171) *Bras* nobis est vox penitus inaudita; ad alias ergò Lingvas confugiendum erat, si ul-
lus ei sensus dandus esset. Putabamus adeò *Bras* idem esse quod *Brasi* Angl. et *Bras* A. Sax. *Præs* Cym. apud Junium, quod iis denotat Aes. Consule Not. 6 et 140 ad *Atla-gvildem*. Hoc sensu retentò, istud *Knif* in seqv. linea foret species Epexegeseos, sive magis determinatæ enuntiationis. Quodsi cui pla-

cuerit *Bras* de servo capere, quod et commode potest et circumstantiis in contextu, ei extendenda erit talis acceptionis idonea ratio philologica, nam fatemur eam nobis esse ignotam. Sive interim de sica, sive servo hic loquatur Auctor, mirè adtribuit patri Attali defuncto, Eudlio, quæ nunc in filii potestate erant, translata ad illum per mortem parentis; quo observatò credible est servum istum jam ad ætatem senilem fuisse provectum. Quod ille quodmodocunque per illud *Bras* intelligi possit, colligitur ex hisce *Volf. sage*: þeir þrifu til hans (þrifu hann, Mscr.) ok brygdu et (á, Mscr.) wnom knif, i. e. Tm comprehendunt cum (servum sc.) et corpori ejus cultrum admovent (corpus ejus cultrò perstrinxerunt).

Æpti ill præ 172)
 173) Áþr a) oddz kendi.
 Tórn léz at eiga
 Tepia vel garpa
 Vinna ip vergasta 175)
 Ef han vip rétti.
 Feginn léz þó 176) HJALLI
 At han fiór þægi.

Ejulabat miserum mancipium 172),
173) Antequam sentiret mucronem;
Dixit otium sibi esse 174)
Ad hortos bene stercorandum,
Imò ad labores gravissimos (vilissi-
mos 175)
Si modò ab interitu servaretur,
Utcunque latum se pradicavit 176)

HJALLIUS,

Si vitam obtineret.

LX.

Gettiz þefs HAVGNI
 Gérva sva færri
 At árna ánavþgom
 At vndan gengi 177).

LX.

Animum induxit HÖGNIUS,
(Sic sanè pauci agunt)
Pro servo intercedere,
Ut ille evaderet 177):

Fyrir

a) Odz (Oþr), omnes Libri, ineptè extrito altero d.

172) De præ, nobis penitus ignota voce, nihil est, quod dicamus; contextus postulat, per id significari servum, ratione ab etymologia petenda. Cohf. Gr. Verba *ἄρα*, sedeo, propterea quod servi uni loco quasi *ἀρῆ* erant et sunt adhuc, pro conditione sua; *þræll fiór á fótum*, notum est ex *Njals-saga*, quæ benè id exprimit, ut omnia alia solet; item *τρεῶ*, tremo, trepido, propter id genus hominum timidum ingenium, quod necessariò sequitur ex eorum misera sorte.

173) Ita et nostrum Mscr. *Volf. f.* nempe *áþr*; sed Björner edidit: *Er han kendi oddfús*, ubi mucronem sensit, quod neutiquam erat notabile.

174) Adhuc per ætatem scil. quod nihil obstat præced. notæ, 171 sub finem:

175) Istud *Vergasta* adhuc unum est ex inauditis, atque adèò obscuris, hujus Auctoris; contextus per se juvat satis ad sensum, sed cardo tamen hujus vertitur in originatione, vel petenda a *verk*, opus, G. *ἔργον*, vel ab *Argr*, pravus, vilis, Gr. *ἀργός*, *ἀργός*. Prior derivatio aliquam lucem forsan adfuderit loco *Volf. saga* supra adlato sub N. 43.

176) þá de nihilo hic non est positum, et eam viam addit sententiæ, ut servulus dicat se sub quantumvis iniqua conditione vitam servare velle.

177) þá *mælti Högni sem ferrum er tíde*, þá *i mannaum koma, ok árnadi þrælnum lífi*, i. e. Tunc fatus est Högnius, quod pauciores si quantant, ubi in vitæ discrimen veniunt, et vitam servo expetiit. *Volf. f.*

Fyrir qveþ ek mér minna
 At b) fremia leik penna.
 Hví mynim hér vilia
 Heyra á pá c) skræcton.

*Mihi minoris esse ajo
 Hunc ludum patrare,
 Cur nos hic voluerimus
 Eam lamentationem exaudire.*

LXI.

Þrifo þeir Þjóþ-góðan
 Þá var kosfr engi 178)
 Reckom rack-látom
 Ráp enn lengr dvelia.
 Hló pá HAVGNI 179).
 Heyrþo dag-megir 180).
 Keppa han sva kvnni
 Qvöl han vel þoldi 181).

*Arripiebant illi adprimè bonum,
 Tunc [enim] nulla erat copia 178)
 Viris vegetis
 Decretum ulteriùs morari:
 Tunc visit HÖGNIUS 179),
 Id homines 180) audiebant,
 Aded ille sciebat cruciatibus obsistere,
 Tormentum fortiter perpessus est 181).*

LXII.

b) *Frema*, S. improbè, nam id Verbum nusquam existit; si *Frama* posuisset, aliquid erat.

c) *Skræcton*, L. ex varietate, quod utcumque potest tolerari.

178) Forte quod tum vel Attalus ipse, vel per suos delegatos, ibi aderat, supplicium Högniilurgens, ut est in *Volsf. s.*: *Ná gengu þeir eptir eggjan Atla kóngi at Högna*, itaque, instante hortatu Atrali regis, eunt ad Högniilum, et cor ei exsecant.

179) Conf. *Atla- quidam* vers. XXV.

180) Ita nobis visum est interpretari vocem *Dag-megir*, haud sanè liquidissimam, quasi tu dicas, hac die, in hac luce, viventes, quod opinamur ad homines generatim pertinere. Evolve, quod huc spectat fortasse, istud in

Brynbildar- Quida I: Heið dagr, Heiðir dagr- sýnir, quodque fieri potest, ut hinc illustretur nam ibi aded obscurum est, quid *Dag- sýnir* sibi vellint. Lux de vita tralatitium est apud Latinos; quid autem dies est aliud, quam Lux solis super terra? unde aded vita, sive eorum conditio, qui ea luce fruuntur, Lucis nomine simpliciter appellatur. Conf. infra vers. LXXXIV. lin. ult. cum nota.

181) Hæc ex *Volsf. saga* præoccupata sunt ad *Atla- quidam* Num. 104.

EXII.

- 182) Havnro tók GUNNARR
Hrærpi il-qvistom 183)
Slá han sva kynni
At snótr gréto 184).
Klvcko þeir karlar
d) Er kynno górst heyra 185).
Ríkri ráp sagdi 186)
Raptar fyndr brvfto 187).

EXIII.

- e) Dó þar dýrir
Dags var heldr snemma 188).

XLII.

- 182) *Citharam cepit GUNNAR,*
Movitque volarum pedaliū ramis
183),
Ita ille pulsare calluit,
Ut fāmīnā fterent 184),
Luxerunt [item] viri illi,
Quibus plenissimē audire licuit 185),
Potenti fāmīnā consilia impertiit
186),
Trabes [verò] disrumpebantur 187).

LXIII.

- Ibi extincti sunt præclari heroēs*
Primore quidem diei tempore 188),
Léto

d) Ok kynno, S. conf. Ok, relativē sumtum in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

e) Dó, omnes Codd. non Dóu; talium exempla invenire est plura in priscis monumentis.

182) Mirum saltem hic facit Auctor eorum, quæ pertinebant ad ostendendum, quem in statum rex Gunnar tum venisset; ea plenus et planius proponit *Atla- quida* vers. XXXII. et *Gunnari- slagi* totum, cum sua prosaica Introductione; item *Volf- saga*.

183) De voce *Il- qvistom* consule *Gunnari- flag* vers. II. lin. 4, et vers ult. lin. 5.

184) Vel flebilem melodiam lusit rex, vel, quod magis est verisimile, idē flebant, quod tantus artifex tam indignō suppliciō adficiēbatur.

185) Vel potius vertendum, Qui artis (musicæ) erant peritissimi; is sensus adstruitur e *Stur- lungu- saga* Cap. penult.

186) Verisimiliter de se et fratre vindicandō; ipsa autem regina non videtur præsens fuisse, ergo, hoc fecisse regem per aliquos, qui præsentes aderant.

187) Hæc immanis Hyperbole spectare videtur ad enormem altitudinem et claritudinem cantūs pulsusve citharæ. In Græca Mythologia aliquid non prorsus absimile de miro effectu artificii musici Amphionis narratur, quod nempe saxa commoverit, ut sponte sua ad muros Thebanos ædificandos coirent.

188) Posteræ diei nimirum, non ejus, quæ pugnarum erat. Conf. vers. sequ. lin. 5. et LXXVII. lin. 5.

Léto þeir f) á lesti
Lifa g) í þróttá 189).

LXIV.

Stórr þóttiz Atli
Sté han vm pá bápa 190).
h) Hofkri harm sagdi
Ok réþ heldr i) at bregða.
Morginn er nú GUDRÚN

*Fecerunt sanè postremò
Sibi supervivere virtutum [documen-
ta, exempla] 189).*

LXIV.

*Magnum se faciebat ATTALUS,
Ambobus iis superatis 190),
Cordatæ [mulieris] luctum narrabat,
Et quidem majorem in modum adjecit
opprobria:
Manè diei nunc est, GUDRUNA!
Mist*

- f) *Alesti*, junctim, Membr. et L. Notum est Membranas sæpè nominibus adglutinare tales Præpositiones.
- g) *Í þróttá*, Omnes, in Gignendi casu, quando vel ellipsis alterius Substantivi foret, suplena per *Nafn*, nomen, fama posthuma, vel *Mark*, nota, argumentum, indicium, monumentum; vel omninò reponendum *Í þróttar*, aut *Í þróttir*, in Nominandi casu. Ellipsis quod actinet, conferri potest simile in Oda Gudrunæ Purgatoria sub finem: *Sva þá G. sinna harma.*
- h) *Hofkri*, Membr. et L. sine dubio per aliquam evphoniam, vide tamen G. Pauli in Gloss. Tom. I. voce *Horskr.* *Horskri*, S. magis usualiter Priscis.
- i) *Bregða*, tantum, S.

189) Quantumvis et saucii a prælio, ut supra testatur Högnius vers. LVI. lin. ult. atque fessi indidem, et multò quidem magis a suppliciorum cruciatu, essent fratres, tamen non adeò per omnia ista exhausti erant ab artibus, et animi ac corporis virtutibus, quin aliquid earum ex cruciatibus morientibus adhuc superasset. *Í þróttá* Genitiv. fortasse positus sit pro Ablativo cum Præpositione *Af*, ex; ita non valde opus foret supplemento istius vocis. Permutatio autem hæc casuum inter se, aliquid in se contorti habet, hoc quidem loco.

190) *Atli kóngur þóttiz nú unnit háfa mikinn fgr, ok sagdi Guðrúnu svo sem með nokkru spotti eðr svo sem hann heldir um. Guðrún, fgrir hann, mist hefir þá nú bræðr þina ok veldr þá þvi sálf; i. e. Jamque rex Attalus magnà victorià positus esse sibi videbatur; rem Gudrunæ narravit tanquam per irrisorem (insultationem) quandam, aut quasi de re gesta triumpharet (exsultaret). Gudruna, inquit, nunc amisisti, fratres tuos, cujus rei tu ipsa es causa, Wolf. saga Cap. XLVII.*

Mist hefir þú þér hollra,
Svms ertv síalf-þcapa
At hafi fva gengit.

LXV.

Feginn ertv ATLI' 191)
k) Ferr þú víg lýfa.
A mvno þér l) íþrar
Ef þú állt reynir.
m) Sú mvn erþþ eptir 192)
Ek kann þér segia
Illz n) gengz þér aldrí

*Amisisti tibi benevolentes,
Partim ipsamet auctor es,
Cur ita eveniret.*

LXV.

[Nunc] tu exultans es, ATTALE 191!)
[Dum] cædium indicium facis;
Te manebunt resipiscentiæ,
Quando rem omnem experieris:
Ea [tibi] hæreditas relicta erit 192),
(Id ego te sanè docere possum)
Quod malum nunquam abs te sit abs-
cessurum,
Nema

k) Ferr, contingit tibi — facere, S. et mox Omnes Víg in Accusandi cæsu, pro Vígí in Auferendi c.

l) Yþrar, S. neotericè, contra originationem.

m) Sen, S. ad usum Veterum aliquanto significantius.

n) Gengr, S. suspectum, et ab usu alienum. Alias tamen dicunt Nostrates de homine malo et obstinato, atque aded perpetuis castigationibus exposito: þat má aldrí illt af honom gánga, i. e. Non licet malum (poenam) nunquam ab eo discedere.

191) Hín segir: Vel líkar þer ús, er þú lýfr vígum þessum fyrí mér; en verða má þú ádrín, þá er þú reynir þat er eptir kénv; sú (og svo, var. lekt.) mun erfáru lengst eptir lífa, at tyna ekki grímdánni, ok mún þér eigi vel gánga ámedan ek lífi; i. e. Eá respondet: jam negotium tibi perplacet, ubi tu has cædes mihi indicas; at fieri potest, ut te poenitent, cum experiris quæ post evenient. Ea (atque ita) hæreditas diutissimè supererit, atrocem iracundiam non amittere; nunquam tibi res benè cedet, quandiu ego vivo. Volf. f. mscr. ibid.

192) Post cæsos nimirum adfines tuos, et pro

Fafneriana hæreditate, quam adpetisti. Locus Volf. segæ proximè adlarus, quod hæreditatem adtinet, non est liquidissimus; fortasse aliquanto fiet clarior, si observetur. Verbum At erfa peculiari notione adhucdum usurpari de inveterata memoria injuriæ acceptæ et conatu eam vindicandi. Fieri potest igitur, ut utroque lusus verborum sit aliquis, nempe de hæreditate in proprio sensu, quam regina sibi competere putaverit, e fratrum fortunis relicta; latenter autem de ira ejus perpetua, e fratrum necè in martium conceptâ, et eam necem ulciscendi cupiditate.

Nema ek ok deya 193).

Nisi ego etiam moriar 193).

LXVI.

o) Kann ek síks sýnia 194).
 Sé ek til ráp annat
 Hálfó hógligra
 Havfnom opt gópo 195).
 p) Mani 196) mvin ek þik hvग्ga.
 Mætom ágætóm.
 Silfri 197) snæ-hvíto
 Sem þú síálf vilir.

LXVI.

*Ego id sanè prohibere' queo 194),
 Aliud consilium perspicio
 Duplo commodius:
 Nos sæpè utilia repudiamus 195).
 Mancipiis 196) te solabor,
 Caritatibus rerum insignibus,
 Argentó 197) nivis instar candidó,
 Quemadmodum tu ipsa voles.*

LXVII.

On er þess q) engia 198)

LXVII.

*Ejus rei nulla [sanè] spes est 198),
 Ek*

- o) *Kannae ek*, a primo, Membr. sed illud *at* negatium postea subiit rasuram, neque id immeritò, ut opinamur, propter regis verba subsequencia. Sensus tamen adlatæ lectionis foret hic: Id non possum inficiari, nempe id quod regina eloquuta erat proximo versu.
- p) Hanc unicè veram lectionem posuimus ex S. nam *Manni* obtrudunt Membr. et L. i. e. ad verbum virò, maritò sine dubio, ut adèd illam in alias nuptias tradere ab se voluerit, quod non una de ratione nobis suspectum videtur. In universum de hac re in utramque partem cadere poterit disputatio apud homines politicos.
- q) Sic omnes Libri, miro consensu in vocabulo prorsus insolenti. In promptu erat posuisse *Engi*, g. fæm., sed *Engia* maluit Auctor tam propter plenitudinem, quam svaivatem elocutionis, et rectè simul terminationem fæm. a usurpari non neglexit.

193) Hæc heroice et fortiter, atque cum magna animi integritate, a regina dicuntur.

194) J. e. in mea potestate est, ne tua mors eveniat.

195) Tangit latenter perpetuam ferè discordiam inter se et uxorem. Respice ad vers. LII. lin. 5. cum adnotatione.

196) Que constitisse verisimile est e nobilibus captivis, tam masculis quam fæminis.

197) Conf. supra vers. XLIII. lin. 5, cum not. 117.

198) Scil. ut ista abs te oblata accipere velim.

Ek vil r) því níta,
 Sleit ek þá fáttir 199)
 Er vóro sakar minni.
 Af-kár ek ápr þótta 200)
 A mvn nú gæpa.
 s) Hraefpa ek vm hótvetna 201)
 Meþan HAUGNI lifþi 202).

Ego id recusare decrevi;
Ego tunc rupi concordias (amicitias)
 199),
Ubi causæ minores erant:
Immanis antehac visa sum 200),
Nunc aliquid eò accedet;
Celavi quodcunque (offensionum) 201)
Dum HÖGNIUS erat superstes 202).

LXVIII.

- r) þar, L. ex var. lect. constructione anomala Verbi *níta* cum Accusativo. Deinde *Níta*, per y, S. eo frui volo, contra mentem loquentis.
- s) *Hraefpa*, omnes Libri. Verbum est prorsus insolens, quod neque illustrare, neque in aliud mutare, hic nobis visum est. Res redeat ad Etymologos. *Hraefpa*, facile erat reponere, *Hreifa* autem notat movere; adplicant, qui possint. Deinde *Hóverna*, Membr. et L. insolenter, variatum fortasse ex *hveverna* l. *húverna*, in Dandi s. Auferendi casu.

- 199) Irascendi periphrasis continetur in istis, *Sleit-fáttir*; potuit autem irasci, et tamen itam suam ad tempus suppressere; unde hisce non contradicunt linæ h. vers. 7 & 8.
- 200) Nihil sibi ipsi parcit regina, et præterea minas intendit, lin. seqv. *Lengi hefi ek verit eigi hæð vidreignar, ok mátti (matti, Moser.) þó um hrafa meðan Högni lifði*; i. e. Diu quidem ego minus facilis fui (tibi) ad conversandum, sed tamen licuit id dissimulare, quamdiu Högnius in vivis erat; (id, scil. odium adversus te conceptum aut tui aversionem). Vols. S. ubi versio Björneri parum sani habet.
- 201) Nimirum ex tua parte.

- 202) Fortassis eâ spe inducta, fore, ut Högnii fratris ope aliquandò ingrato isto conjugio liberaretur. Vel accipi potest simplicius, usque ad hoc tempus, quò Högnium necasti. Et mirè hujus fratris meminit præ altero, quem tamen etiam illi carum fuisse certum est. Ratio autem majoris caritatis erga Högnium petita est, humano ingenio sanè quam convenienter; ex eo quod illa cum eo simul apud parentes in pueritia fuerat educa. Fortasse Gunnar eos ætate multum antecit, aut alibi educatus fuit, ut adeò, propter inæqualitatem annorum, vel propter minorem notitiam, tantum erga hunc amorem non conceperit, quantum erga æqualem suum ferè, atque educationis socium.

LXVIII.

Alin vip vpp vórom
 I eino húfi
 Lékom leik margan
 Ok í lyndi óxom.
 Gæddi óckr *) GRÍMHILDVR
 Gvlli ok háls-meniom 203).
 Bana mvndo mér bræpra
 Bata aldregi
 Né vinna þefs eckí 204)
 At mér vel picki.

LXIX.

Kostom drepr qvenna
 Karla ofríki 205).

LXVIII.

*Nos duo educati fuimus
 Iisdem in ædibus,
 Lusimus ludum multum
 Atque in luco adolevimus,
 GRIMHILDA nos decoravit
 Aurò et torquibus 203).
 Tu mihi de cæde fratrum
 Satisfacies nunquam,
 Neque usquam quidquam rei sic ages*
 204),
Ut meo gratum sit animo.

LXIX.

*Conditiones feminarum supprimit
 Masculorum nimia potestas 205);*

u) I

*) *Grímilldr*, Membr. et L. fortasse consulentes svavitati elocutionis; sed *Grímhildvr*, per *h* et unicum *l*, S. more tralatitiò.

203) Humaniter ei in præsentí ærumna in mentem venit deliciarum suarum ac fratris puerilium, de que re sanè quam svaviter ac muliebriter (præsertim quod ad duas ultimas) agitur in hisce 6 lineis. Lin. 4 videtur innuere horrum s. viridarium, palatio parentum adjunctum.

204) *Ne-eckí*, duplex negatio, pro una, ut sæpius; nisi *ki*, in *eckí* (pro *eitgi*) hic sic idem cum que, quam, suffixo Latinorum, ut in quisque, quisquam, et similibus; unde tamen sensus affirmativus, non sine violentia adversus nostrum sermonem, extorqueretur, quidquam, aliquid.

205) *Opt verðum ver konurnar ríki (ráði, Björner) hornar af yðru valdi. Nú eru minir brædr allir dandir, ok manntu nú einn vild mik ráða; i. e. Sæpè nos mulieres vi prævalente supprimimur propter vestram (masculorum) potestatem. Nunc extincti sunt omnes fratres mei, atque adeò tibi solí licet omnia mecum pro tua potestate agere. Volf. S. Hic autem regina ex abrupto mira calliditate incipit mutare id consilium, quod antea proposuerat de moriendo, et se, tanquam viribus et auctoritate inferiorum, penitus permittit, sive rellius, permittere se simulat, mariti arbitrio; quod stratagemata ei etiam feliciter evenit.*

u) I kné gengr hnefi
 Ef qvistir þverra.
 Tré tekr at hníga
 Ef x) heyggr tág vndan 206).
 Nú máttu einn ATLI
 Öllo y) hér rápa.

*Subsidit (tabescit) apex [vōgetabili-
 lium],*
Si ramuli deficiunt,
[Item] inclinari occipit arbor,
Si vimen ei succidatur 206).
Nunc tibi soli licet, ATTALE!
*Omnes res hic loci ex tuo arbitrio gu-
 bernare.*

LXX.

Gnótt var grvnn-ýdgi
 Er gramr því trúpi.
 Sýn var z) sveipvísi 207)
 Ef han sfn gæpi 208).
 Kravpp 209) var þá GVDRÚN
 Kvnni vm hvg mæla.

LXX.

Sat erat imprudentiæ animi,
Ubi princeps id adcredebat;
Manifesta erat astutia 207),
Si ille sibi cavisset 208):
Tunc abstrusa 209) erat GUDRUNA;
Adversus animi sensa loqui scivit.

Létt

u) Ok knogendr &c. L. ex varietate, h. l. sine sensu.

x) Tág heyggr, S. sed alterum, etsi in pœsi aliquid laborat, videtur esse Auctoris genuinum.

y) Rápa, tantum, S. quo unâ syllabâ truncatur hæc linea.

z) Sveipvísi, S. ut supra vers. VII. lin. 3. Confer Sólar-liéd in Tom. I. vers. LVII. lin. 5.

206) Hæ quatuor lineæ complectuntur duas sententias proverbiales et metaphoricæ, a plantis facta translatione ad homines, a amicis et propinquis orbatos. De vocibus *Hnefi*, *Kné*, et *Qvistir*, lin. 3 & 4, philologus et Historiæ naturalis peritis amplius dispiciendum est. Per *Tág* autem intelligenda vimina, quæ ab radice arboris sub terra circum extenduntur.

207) Reginæ scilicet quæ ad eò subito mutavit consilium, quod antea tam obstinatè proposuerat.

208) Confer supra vers. VII. lin. 4. cum varietate.

209) Vel etiam obliqua, quod translato ad fraudem quoque potest adplicari. *Kravpp* et arcutum, angustum, usualiter [notat, et curvum, inflexum.

Létt hon fér gérpi
Lék hon tveim skiöldom 210).

LXXI.

p) Æxti hon avl-dryckior
At erfa bræpr sína.
Samr lézc oc ATLI
At sína górvá 211).

LXXII.

Lokit því léto 212)

Lubentem et hilarum se præbuit,
Lusit duobus scutis 210).

LXXI.

Magnum instituit convivium,
Ad justa fratribus suis solvenda,
Idem sibi propositum esse ATTALUS
prædicavit
In suorum honorem 211) facere.

LXXII.

Istud colloquium absolverunt 212);
æ) Lagat

b) Ægfti, S. per solitam inter se permutationem literarum cognatarum k et g, et propius quidem ad Lat. adfine *Augeo*. Altera verò lectio quam proximè accedit ad Gr. *æetus* *ἀἴτω*. Conf. supra vers. I. lin. 5. et II. lin. I. hujus Poëmatis.

*10) Metaphorica locutio, a perfido milite ducta, qui parti oppositè latenter magis favet, quam ei, sub cuius signis militat. Nota sunt verba Eyvindi poetæ de fide sua erga Haconem regem, Adalsteini Alumnus, loquentis hosti, et successori Haconis, Huralþo Gráfeldo, cuius tum subditus factus erat: *Tútt var ek tiggia dýrum, Tveim skiöldum lék ek aldri*. Quod ad rem ipsam adinet, eam sic narrat *Volf. saga* in continuatione eorum, quæ præcesserunt sub not. 204: *Mun ek þennam höf upptaka, ok látam gýrna mikla veizlu, ok vil ek nú erfa brædr mína ok svo þína frændr. Gjórrir sík nú blíða i orðum, en þó er samt undir rannar. Háu var tal-hlyðinn ok trúði á hennar ord, er hún gjörði sér létt (lett, lytt, utriqve) um rædur; i. e. Ilanc igitur conditionem (abs te oblatam) accipiam,*

instruamus ergo celebre convivium, nam ego fratribus meis, ac tuis etiam cognatis, epulo funebri parentare decrevi. Janque illa blandam se verbis facit, idem tamen revera suberat (nempe propositum fratres ulciscendi). Rex facilis erat ad persuadendum, ejusque verbis credidit, quandoquidem ea se indifferenter et elacrem in sermonibus præbebat.

211) Vel memoriam posthumam. *Sina*, s: fratrum suorum et athletarum. *Samr* &c. in priori linea, strictè ad verba exprimeretur: Eundem se (esse) ostendit Att. i. e. unanimum, ejusdem sententiæ cum uxore, ad instruendum convivium funebre.

212) De colloquio hic sermonem esse, verisimile est, conf. supra vers. XIX lin. 7 & 8, ubi eadem verba habentur.

- a) Lagat var 213) dryckio
 Sú var famkynda
 Vip svörfon 214) of mikla
 Stravng var stór-hvgvd
 Stríddi hon átt Bvþla 215).
 Vildi hon ver sínom
 a) Vinna ofr- hefnidir 216).

*Tum res ad computationem 213) ad-
 commodata est,*

*Id [autem] convivium erat
 Cum nimio luxu (nimia profusione)
 214).*

*Sava erat [famina] magnanima,
 Pugnabat (officere studebat) prósapia
 BUDLI 215),*

*Cupiens viro suo
 Impendit magnas ultiones conficere
 216).*

LXXIII-

- Lockapí hon litla
 Ok lagdi vip stocki 217).

LXXIII.

*Ea adlexit parvulus
 Et trabi 217) adplicuit,*

Glúp-

- a) *Lapar*, S. i. e. Invitatio convivalis facta est. Videretur tamen ibi deesse particula *At* l. *sil*, ante vocem *Dryckio*.
 a) *Vinna*, S. sincerè, et L. intra cancellos, necessariò sanè, nam lectio *Membranæ*, *Ofr-hefnidir* tantum, vix est ut in metro procedat.

213) Deest Prepositio *Tu* vel *At*, ut dictio sit integra.

214) *Þessi veizla var við mikla sveipan*, i. e. hoc conviv. agebatur cum operosa molitione, *Volf. f.* qui tamen locus in Björneri versione latina desideratur, sed in Svecana versione *Sveipan* exponitur per *Heder*, veremur, ut rectè.

215) J. e. Attalo. Ita Sighvatus poeta in uno suorum carminum apud Snorrium, *Ol. Helga f.* exprimit Olauum Sveciæ regem, Eirici filium, per *Eirikis att.*

216) *Ná hegr Gudfrú á harma sína ok str um þat at veita konungi nokkra mikla skömm; i. e.*

Interim Gudruna iacturas suas (iactus suos, ad verbum) secum cogitat, et latenter in eam curam incumbit, ut regem magna aliqua contumelia adficiat. *Volf. f.*

217) Istud *stockr* nimis vage et indefinite significationis est h. l. fortasse intelligendum scannum in gynæceo reginæ. *Um quædã tók hon sönn þeirra Atla kóngs, er þeir líku við stocki*, i. e. Vesperã (conviviali) adprehendit ea filios suos et Attali regis, ubi ad scannum ludebant. *Volf. f.* Qui locus suspicionem nobis movet, apud Nestrum ab initio fuisse: [*Er líko við stocki*, pro *Laði* o. f.

Glúpnoro grimmir 218)
 Ok gréto peygi.
 Fóro i fadm mópor 219)
 Fréto hvat pá b) skyldi.
 Spyrir lítt eptir
 Spilla *) ætla ek bápom.
 Lyft varvmk þefs lengi
 At c) lyfia 220) yckr elli.

*Consternabantur (contristabantur) fe-
 roces 218),
 Neque tamen plorabant:
 Contulerunt se in sinum matris 219),
 Rogantes, quid tum faciendum esset,
 Nolite vos percontari,
 Interficere consitui [vos] ambos,
 Diu mihi cupido erat
 Vestris ætatis pestem adferre 220).*

LXXIV.

Blótt sem vilt börnorn
 Bannar þat mangi.
 Skavmm myn ró reipi 221)

LXXIV.

*Maſta tu, ut [tibi] lubet, pueros,
 Id nemo prohibet (impedire potest),
 Parum temperabitur iracundiæ 221),*

Ef

b) *Skyldo*, S. vulgatius altero, quod tamen se satis tuetur.

c) *Lyfia*, Membr. et L. per y in priore, sed *Lifsa*, S. per i, cuius sensum non intelli-
 gimus.

218) J. e. quonquam naturæ tales essent; et in
 his est subtilis antithesis. E vultu et verbis,
 imò etiam fortasse factò, (quo pertinere po-
 test illud, *Lagdi við stocki* in priori lin.) ma-
 tris verisimiliter concluderunt, aliquid mali
 sibi ab ea expectandum esse.

219) Ad morem puerilem nativè hæc expressit
 Auſtor.

*) *Hau svarar: þana ſhal yckr báðum*; i. e. Re-
 gina responderet: certum est vos ambos neci
 datum iri. *Volf. f.* Qui locus satis illustrat
 sensum hunc parum notum verbi *At spilla*.

220) *Lyfia*, translatum et ad quemvis necandi
 modum dilatatum, verbum a *Lyf*, pharma-
 cum, medicamentum, que notum est in
 utramque partem, bonam et malam, adpli-

cari posse. Est tamen, ut ex varietate lectæ.
Lifsa s. *lifsa* elici hic sensus possit: ut se-
 necta (vita) vobis non supersit; quando a
 finale foret negatio, at *Lif* Subiunctivus
 Verbi *At lifsa*, vivete, superesse.

221) A parte patris hæc comminatur parvulus,
 nam quid a sua et fratris parte minari pote-
 rat, postquam dixerat *Blótt sem vilt* &c.
 Illud responsum autem puerisic narrat *Volf.*
f. Ráða muntu börnum þínum sem þú villt,
þat mun engi þanna þer; en þer er skömm i æ-
gera þetta; i. e. Potestatem, fatemur, in
liberos tuos pro arbitrio tuo habes, quod
nemo prohibebit; tibi verò dedecori est hoc
facinus patrare.

Ef þú reynir gérva 222)
 Brápa barn-æfko 223)
 d) Bræpor inn kapp-svinna 224)
 Skiptuz skapliga 225)
 Skar hon á háls bápa.

LXXV.

Enn 226) frétti ATLI
 Hvert farnir veri
 Sveinar hans leika
 Er han fá pá hvergi.

LXXVI.

Yfir rápómç gánga 227)

Si tu plend tentas 222)
 Alacrem (vegetam) pueritiam 223),
 Fratrem certandi proutum 224);
 Exiit res è consentaneo 225):
 Ea cervices amputavit ambobus.

LXXV.

Amplius quæsiuit ATTALUS,
 An (quò) abissent
 Pueri sui lusitatum?
 Cum eos nusquam videret.

LXXVI.

Transire 227) mihi certum est

ATLA

d) *Brápa hin* &c. S.; istud *Hin* ad reginam referretur, unacum epitheto sequenti. Interim celare nolumus nostram suspicionem: opinamur nimirum, præcedens *Bræpor* (*brápa*) vitio Librarii inuectum esse pro *Brápa*, famina, nempe Regina ipsa, quam in Vocandi casu hic compellaret filius suus parvulus.

222) Versio hæc est presse ad verbum, sed ad rem foret: Si mecum et fratre meo rem ad ultima deducis: nos enecas.

223) Se ipsum et fratrem suum intelligit, atque ponit pueritiam pro pueris ipsis.

224) Hic intelligenda foret ejus fratris persona, qui loquitur, et simul, adjecto epitheto *Kapp-svinna* ostendit animi sui nativam inclinationem, vel quæ revera erat, vel quæ esse debebat, in puere illustri. Est interim, ut *Bræpor* accipi possit vulgariter in Acc. plur. tanquam adpositio ejus, quod præcessit, *Brápa barnæfko*; quando id, quod restat hujus lineæ, Reginæ foret adtributum, mutato *inn* in *in*; suspice ad var. lect. Alias totus hic locus de puerorum responso, ut verbis clarus satis, ita re admodum ambiguus est.

225) Vel, ut exspectandum erat sub hisce circumstantiis, ubi mater ira furens erga maritum, cum ejus parvulis agebat, etsi tamen eorum essent communens liberi,

226) Hæc particula continuationis est in relatione Auctoris historica; ita melius accipitur, quam si fuisset *Enn Atli fretti*, sed *Attalus* quæ. parum ad orationis genium.

227) Fortasse a gynæceo in regium conclave (et hinc usque ad vers. LXXXI. verba sunt reginæ). Posset tamen hac linea contineri decretorium consilium reginæ de facinore suo indicando, quasi illa diceret: me ipsam s. facinus meum, superare decrevi, id palam profitendo, de eoque apud regem exultando, quod erat injuriam ad summum gradum perducere.

ATLA til segja.
 Dylia e) mynk þik eigi
 Dóttir GRÍMHILDAR 228).
 Glapa myn þik minzt ATLI
 Ef þú gérva reynir,
 Vaktir vá mikla
 Er þú vát bræþr mína.

LXXVII.

Svaf ek miök sialdan
 Sþans peir félló 229).
 Hét ek þér havrþo
 Hefi ek þik nú mintan 230).
 Morgin mér sagdir 231)
 Man ek enn f) þann gérva.
 Nú er ok aptann
 Átt þú slíkt at frétta.

Ad indicandum ATTALE;
Non celabit te [negotium]
Filia GRIMHILDE 228):
Haudquaquam lætum tibi evenerit;
 ATTALE!

Si rem ad plenum experivis;
Excitásti malum magnum,
Ubi tu meos fratres occidisti.

LXXVII.

Perravð somnum cepi,
Postquam illi occubuerunt 229);
Comminabar tibi atrociter,
Nunc ego te commonefeci 230):
Manè tu mihi indicásti 231),
Id adhuc probè memini;
Nunc itidem est vespera,
 [Cum] *de simili re certiozem te fieri*
oportet.

LXXVIII.

e) *Man*, tantum, S. qui non amat Pronomina suffixa, quæ tamen vim addunt orationi.
 f) *þaz*, illud (negotium), S. minus eleganter alterð.

228) *Eg mín þat segja þer ok glada (glædia, usitatus. Björner) þitt hjarta; þu vaktir við efi mikinn harm, er þú drappst bræðr mína; i. e. Id ego tibi indicabo, et cor (animum) tuum exhilarabo (pestifero sarcasmó hæc dicit); ingentem nobis luctum nobis excitásti, interficiendó fratres meos. Volf. f.*

229) *þeir*, o: fratres reginæ, cf. lin. ult. vers. præced. et ex his adparer, aliquod temporis spatium intercessisse ab cæde illorum, usque quo tempore hæc evenerunt; neque minus

verisimile est, a cæde puerorum etiam effluxisse aliquod intervallum, donec hæc ejus indicatio fieret, conf. vers. sequ. lin. 3 & 4.

230) J. e. hoc factó meo, quod nunc narrabo, nempe filiorum communium cæde, tibi in memoriam revocavi necem fratrum meorum.

231) Respice ad vers. LXIV. lin. 5 supra. Et sensus est: manè diei mihi insultásti de cæde fratrum; nunc ego tibi vespera diei simili indicio gratias reddam.

LXXVIII.

Maga hefir þú þinna
 Mist sem þú sítz skyldir.
 Hafva veitz þú 232) þeirra
 Hafda at avl-skáлом 233).
 Drygða ek þér sva dryckio
 Dreyra blett 234) ek þeirra.

LXXIX.

Tók ek þeirra hiðrta
 Ok á teini steiktak

LXXVIII.

Filiorum tuorum jacuram
Fecisti, quomodo minime te decuit,
Calvas eorum noveris 232)
Adhibitas pro crateribus 233),
Ita tibi adauxi potionem,
Ut eam eruoŕe illorum rubefacerem.

LXXIX.

Cepi corda illorum
Et in veru assavi,

Selda

232) Nempe per hoc meum præsens indicium.
 Conf. nat. 229 sub finem.

233) *Ern þeirra hanfar her at borðkerum báðir,*
Volf. f. Oportuerat autem calvas puerorum,
 antequam ad hunc convivialem usum adplicarentur, ita pretioso metalló exornari, ut talia pocula regi nullam suspitionem movere possent, et præterea splendorem præ se ferrent, mensá regia dignum. Compose hæc ex *Völundar-quadra: Sæid af háfsud Hána þeirra* — — *En þær skálar Er und skavrum váro Sveip han vtan sífvi &c.* quæ ex *Völundi* ipsius persona inferius ibidem repetuntur.

234) Adplicatio Verbi hujus obsoleti, et quod verisimiliter, post religionem Christianam introductam, in desuetudinem abiit, illa adplicatio adstipularur eorum sententiæ, qui Verbi originem a *Blóð*, sanguis, arcessunt. Respice ad vers. LXXIV. lin. 1. supra. *Skjaldblettr* apud Thiodolfum Hvinensem, poetam celeberrimum, de Bellatore, huic opinioni etiam suffragatur; nō quid dicamus de *Blóð-naut*, pro *Blót-naut*, in Membranis *Kormaksage* et *Egils-ſage*, i. e. bove sacrificali s. victimali, qui in monomachia summi rigoris

Hólm-göngo) innolandus erat; neque de hoc diŕto regis Olai Tryggvini adversus Svecos idololatræ: *Kringra mun Sviam at fleikia Blóð-bolla* (ita Membranæ, pro *Blót-bolla*, quod Impressa Skalhott. præfert) *sina, enn kerias vid of; i. e. Rotundius (dexterius) fuerit Svecis, opinor; pateras suas sanguinarias (sacrificales) lingere, quam nobiscum dimicare. Ol. f. Tryggv. in Svoldrer-oruŕu þætti.* Huc accedit etiam Hallfredus Vandræda-skáld, poeta inter priscos Nostrates inclytus, et ejus Historiæ Auctor, ubi de Hallfredi dissidiis cum homine idololatræ Mario nomine agit, qui, inter pugnandum cum hoc poeta, objecit tuam (alveolum) sanguinariam l. sacrificalem istui intentato; verba poetæ: *Elldr mun helli-baldri Hvejinns fyrir þvi minna Van erom sliks at fleikna Sinn blóð-trygii (blót-trygil, Quidam) innan; i. e. minus moliment fuerit homini cententioso, ea mihi spes est (i. opinio), intus lingere sacrificalem suum alveolum, quam se. mecum dimicare; antea processerat de Mario: *han brá fyri sik blóð-trygdi (blót-trygii, Quidam) ok varð han ecki fárr.**

Selda ek per sþan
Sagdag at kálfs veri.
Einn þú þvíf ollir,
Ecki réttv leifa.
Tavgev tþpliga
Trúþir vel jóxloom.

LXXX.

- g) Barna vezito þinna 236)
Bípr sér fár verra,
Hlvt véld þek mínóm 237).
g²) Hælomk þó ecki,

*Deinde obtuli tibi [manducanda]
Et dixi esse vitulina:
Tu solus ejus criminis auclor fuistz
235);
Nihil sanè dapis liquisti,
Mandebas adpetenter,
Dentibus maxillaribus benè fretus.*

LXXX.

*Quid tuis factum sit pueris, jam nòstz
236),
Pauca manet sors deterior,
Ego meum pensum confeci 237);
Neque tamen ea re glorior.*

LXXXI.

- g) Hæ quatuor lineæ exulant ab S. quas tamen vel cæcus viderit ad rem præsentem esse necessarias.
g²) *Hælomk þó ecki*, ex altero Codice in margine Libri sui, quem S. vocitamus, Vir perillustris P. F. Suhnius; i. e. ad verbum: Non tamen id mihi risum movet. Ista autem varietas videtur esse desumpta e Codice formæ maximæ, quem laudatus Heros possidet, descriptum manu elegantissimi Poëtæ et Antiquarii nostratis hoc seculo, Arnæ Bédvarini. Lectio tamen, a nobis in Textum suscepta, multum videtur præstare alteri.

- 235) Vel aliter vertendo Verbum *Ollir* (ab *Ek* *veld*, Inf. *At valda*): Tu solus esin dapem in tua potestate habulsti, o: solus eam consumsisti. Et admodum acerba insultatio est in 4 hisce lineis. Respice, si placet, ad *Atla-Quidam* vers. XXXVIII lin. 1 ad 4.
236) Etsi oratio hic non sit integra, tamen hic sensus quam proximè ab antecedentibus videretur sequi; vel Genitivus hic pro Ablativo

cum Prepositione *Af*, eodem ipso sensu, positus est, quemadmodum coniecimus supra sub not. 189. Vel denique subauditur Prepositio *Til*, ut esset *Til barna*, sicut in *Þryms-vida*: *Genga þer saga Freyjo tina*, pro, *til saga*; sensus apud Nostrum eodem redibit cum priore.

- 237) Scil. puerorum internectione; conf. not. 235 supra.

LXXXI.

Grimm vartv GvDRÚN
 Þr þú géra þva máttir
 Barna þinna blópi
 At blanda mér dryckio 238).
 Þ) Snýtt hefir þú sífiungom 239).
 Sem þú sízt skyldir,
 Mér lætr þú ok síálfom
 Millom sílz lítiþ.

LXXXII.

Vili minn enn veri
 At vega þik síálfan,
 Fátt er fvíll-ílla
 Farit víþ gram sískan.
 Drýgt þú fyrr hafþir
 Þat er menn dæmi víslöþ
 Til heimsko harþ-ræþis 240)

LXXXI.

Crudelis eras, GUDRUNA!
Cum ita agere a te impetrabas,
Liberorum tuorum sanguine
Potionem mihi miscere:
Tu propinquis [sanguinem] emunxi-
sti 239),
Quod tibi minimè fas erat;
Mihi quoque ipsi concedis
Parvum malorum intervallum.

LXXXII.

Imo amplius cupido mihi esset
Interficere te ipsum,
Pauca [utique] satis malè
Aguntur cum tali rege:
Aute tu patraveras
Scelus, exemplis cavens,
Crudele sanè et vccors 240),

I heimi

h) *Sutte*, per *i*, *S*. vix rectè. Mox *Sifaungum*, *L*. ex varietate; si *Sifaungom* posuisset, aliquid fuerat, nempe diphthongo *av* posita pro vocali *u*, qualis permutationis exempla alias habemus in Edda nostra. Fortasse etiam processerit legere *Sifaungom*, variatum ex *Sifungum*.

238) Conf. supra: *Drygða ek þer þva dryckio &c.* quod *Volf. saga* effert per, *Síálf drackþu þeirra blóð við vín blandat*, sanguinem eorum ipse vinò mixtum potásti.

239) Metaphorica dictio est de eo, qui multum sanguinis amittit (proprie et primario, per nares ab icu) et *snýta randu*, rubrum emungere.

240) Nihil violentius, neque aptius, dicere poterat ad exprimendam tyranni crudelitatem, cum homini vivo cor exsecaret. *Drygt þú fyrr &c.* ex Attali persona proponuntur in *Volf. s.* quod quidem ibi per connexionem procedit, non autem apud Nostrum, propter istud *fyrr hafþir*.

I heimi þessom.
 Nú hefir þu enn avkit
 Þat er nú, á þan frágom.
 1) Greipt glap stóran 241)
 Gért hefir þú þitt erfi 242).

LXXXIII.

Brend myndv á báli
 Ok bariþ gríoti áþr.
 Þá hefir þú árnat
 Þaztv æ beidiz 243).

LXXXIV.

Seg þér slíkar
 Sorgir á morgin 244).
 Fríþra vil ek davþa
 Fara i liós 245) annat.

*Hoc in mundo;
 Nunc adhuc adjecisti,
 Quod jam nuper audivimus,
 Admisisti in te magnum piaculum
 241);
 Convivium exsequiale tibi fecisti 242).*

LXXXIII.

*Flammis tu combusta eris,
 Antea saxis ad necem verberata,
 Tunc tu obtinuisti
 Id, quod tibi semper optas 243).*

LXXXIV.

*Tales clades ipse tibi
 Dic die crastino 244).
 Ego morte magis speciosa
 In alteram lucem 245) transire volo.*

LXXXV.

1) *Greipr*, per i, omnes Libri, et rectè, ut arbitramur.

241) Scil. carne filiorum vescendò et sanguinem eorum potandò.

242) Ambiguè monet, mortem regi post breve tempus imminere, neque esse, ut expectet, aliud sibi convivium funebre factum iui, quam quod nunc ipse fecerit suis propinquis et amicis.

243) Ok hefir þú þá þat er þá fer á seit, Volf s.

244) Id est: cave, ne mors, quam mihi comminaris, crastina die tibi contingat. Et hoc versu magnam præ se fert regina animi simplicitatem et tranquillitatem, præsertim in

posteriore illius parte. Volf s.æge verba sunt, di&itione magis tenui: þú spær þér þat síð-fám, en ek mun hlíota annan danda; hoc tibi ipsi vaticinatis, ego autem aliam mortem nanciscar.

245) *Lif*, vitam, facile dicere poterat per metrum; sed *Lis*, more Latinorum, multò elegantius et svavius est, sensu eodem. Notum illud in *Njals-sæge* Cap. CXLV. pag. 241 in *Lite* incendiaria: *Þid ek gva fea hlálpa mcr i þvísu líða ok auðro, sem &c.*

LXXXV.

Sáto samtýnis
Sendvz fár-hvǵi.
Hendvz heipt-yrþi.
Hvartki sér vndi 246).

LXXXVI.

Heipt ox HNIFLÚNGI 247)
Hvǵdi á storræpi.
Gat fyr GYDRÚNO
At han veri grimmr ATLA.

LXXXVII.

Komo i hvǵ henni
HAUGNA vípfarar.
Taldi happ hánom
Ef han k) heft ynni.
Veginn var pá ATLI 248)
Var þefs skamt blþa.

LXXXV.

[*Conjuges illi*] in arce (aulá) eadem
residebant,
Infensis se animis invicem petebant,
Faculabantur inter se iracunda verba,
Neuter eorum sua sorte adquiescebat.
246).

LXXXVI.

Atrox iracundia succrevit NIFLUNGO
(247),
Animó ille magnum facinus agitabat;
Mentionem coram GUDRUNA fecit,
Se esse iratum ATTALO.

LXXXVII.

Veniebat in mentem femina
Quomodo HÖGNIUS tractatus fuisset;
Fortunatum illum predicavit,
Si ipsi ulcisci contingeret:
Tunc casus est ATTALUS 248)
Parva morá interjectá,

Sonn

k) *Hefnd*, ultionem (facere), S. sed alterum videtur exquisitius.

246) Has 4 lines ita coarctat Auctor *Volf. saga* ex sua persona: þau mæltuz vid mörgum heiptar-ordum.

247) Scil. Högnii filius, cui hoc nomen, ut proprium, tribuit *Volf. f.*: sed nos magis arbitramur fuisse gentilicium, certè in *Dráp Niflunga* s. Introductione ad *Gunnars-Slag*, Gjukius nominatur tertius Högnii filiorum;

suppresso nomine, ejus mentio, tanquam fratrum minimi, sic supra in *Atla-quadam vers.* XII. lin. 5 et 6.

248) Respice ad *Atla-quadam vers.* XVIII. lin. 9 cum nostra adnotatione, quò adde ex *Volf. saga*: *Vila þau um hedi (Gudrun)* ok son *Haugna*, negotium procurant ambo, *Gudruna* et filius Högnii.

Sonr vá HAŪGNA
Ok síalf GYDRÚN.

LXXXVIII.

Ravskr tók at ræpa
Rakpiz or svefni.
Kendi brátt benia
Bandz qvaþ han pavrf önga 249).
Segit þ) íþ sannasta
Hverr vá son BvþLA 250).
Em ek lít 251) leikinn
Lífs tel ek von önga.

LXXXIX.

Dyilia mǫn þik eigi
Dóttir GRÍMHILDAR
Látomk því valda
Er líþr þína æfi 252).
En svmo 1^a) sonr HAŪGNA
Er þik fár mæþa.

*Filius HÖGNII [eum] occidit
Atque ipsa GUDRUNA.*

LXXXVIII.

*Acer [ille] fari ocepit
Somnó sibi discusso (somnó excussus),
Sensit citò vulnera,
Negavit [autem eorum] obligatione
opus esse 249).
Eloquamini vos quam verissime,
Quis percusserit gnatum BUDLIH 250)?
Parum bend 251) tractatus (adfectus)
sum,
Spem vita censeo nullam esse.*

LXXXIX.

*Non celabit te
Filia GRIMHILDE:
Fac (crede) me esse auctorem,
Quòd cessat atas tua 252),
At partim filium HÖGNII,
Quòd vulnera te fessum reddunt.*

XC.

1^a) Istud íþ excidit ab S. nullo bono exempló.

1^a) *Sonr*, Omnes, in Nominandi casu, non ingrata, neque insolenti negligentia in constructione, pro *Sonr* in Accusandi casu, ut in Versione.

249) Prima specie in tali loquendi modo Litotes est, sæpius obvia in præcis Historiis heroum, et hisce quidem digna, cum tamen revera eò significari voluerint, lethali se vulnere adfectos esse.

250) *Edr hverr veitir* (veitti. Mscr.) mer þen-

nan áverka; quis autem mihi hanc plagam offert (obtulit, melius) *Volf. f.*

251) *Litt leikinn*, extenuatio forti viro digna.

252) Expresse dicit regina, se vulnus lethale viro intulisse, vide *Atla-quid. vers. XLIII.* cum not. 176.

XC.

Vapit hefir þú at vígi
 Þótt verit 253) skaplift.
 Illt er vin véla
 Þanz þér vel trúir,
 1³⁾ Beidr 254) fór ek heiman
 At bipia þín. GUDRÚN.

XCI.

Leifd vartv eckia 255)
 1⁴⁾ Léto stórrápa.
 m) Var þá van-lýgi
 Er vér vm reyndom.

XC.

*Tu furenter adgressa es necem,
 Etsi non esset 253) congruum;
 Malum est fallere amicum,
 Qui tibi bene confidit;
 254) Petitiuriens domo ivi
 Ad te, GUDRUNA! in nuptias ambi-
 endam.*

XCI.

*Relicta eras vidua 255),
 Facinorosam te predicabant,
 (Quod) verum evenit,
 Cum nos rem experiebamur:*

Fórtv

- 1³⁾ *Beifr*, L. ex varietate, quod corruptum vide, possit ex altera lectione, nam litera *r* et *z* non admodum distant figurá sua in Membranis. Alias *Beifr* possit substantivè accipi de petitione, etsi exempla desint. Inde *Beifr* in Genitivo.
- 1⁴⁾ *Tetu*, S. in contextu, monstrum vocis sine sensu. Sed *Letru* ibi adnotatum est in margine ab altero nostrum, e chartaceo Codice, quem possidebat Toparcha Gudmundus Peterson; unde sensus foret: Te predicasti imperiosam esse. Lectio autem Membrana et cod. L. multum huic præstare videtur, in qua subaudiendum est *Menn*, homines, vel, quod eodem recidit, *þeir*, illi vel quicumque.
- m) *Varþa vanliga*, S. i. e. Nihil ad rem deerat, quod etiam consistere potest in sensu. *Varþa* etiam uno verbo ipsa Membr. quod sensui Auctoris videtur repugnare, quoniam in Eadem sequitur *Lygi*. *Var þá*, L. quem sequi nobis visum est.

- 253) *Veri* sine dubio melius legeretur ex auctoritate *Volf saga*, cujus verba: *þé at noekur sank vari til*, etsi aliquid causæ esset, quare id faceres.
- 254) In sequentibus mira cum simplicitate et tranquillitate animi loquitur de primario suo merito erga uxorem, quod consistit in nuptiis cum ea, cum vidua esset, initis; ubi

ille simul humaniter meminit pompæ iis nuptiis adjunctis, in uxoris honorem,

- 255) Hoc tanquam meritum a parte sua adfert, quod mulieris orbæ, et ab ingenio sævo partum bene audientis, conjugium ambiendæ, eam ex tenui sorte, imò exulem, ad regiam dignitatem evertit.

Fórty heim hingat 256)
Fylgdi ofs herr manna.
Allt var ítarlikt
Um orar ferþir.

XCII.

Margs var allz 257) sómi
Manna tíginna.
Nátt vóro ærin
Nvttom af stórom.
Þar var fiöld fiár
Fengo til margir.

XCIII.

Mvnd galt ek n) mærrí
Meipma fiöld þiggja
Þræla þriá tigi
Þýjar síð góþar 259).
Sæmd var at ílsko.
Sílfir var þó meira.

*Huc domum ibas 256),
Comitante nos hominum multitudine,
Omnes res erant insignes
Quod ad iter nostrum adtinebat.*

XCII.

*Multa erat omnis generis pompa
Hominum illustrium,
Boves erant abundantes,
Unde largiter sanè vescébamur,
Magna ibi erat rerum 258) copia
Multis contribuentibus.*

XCIII.

*Antipthernam dedi serenæ,
Gazarum copiam, accipendam,
Servorum tres decades,
Servas septem eximias 259),
Talia sanè decori erant,
Atqui argenti numerus exsuperavit.*

XCIV.

n) *Mari*, per unum r, S. more eorum, qui nosant consonas duplicare, ut sunt nostrates Toparchie Skeptafellensis incolæ.

256) Primariò in patriam ab exilio, ac deinde quod plus erat, in meam domum regiam et communem mecum potestatem.

257) *Margs-alla*, ut supra in hoc poemate vers. VIII. lin. 2.

258) Vel strictius, pecoris ovilli, quod ad epulas nuptiales mactatum fuerit, quemadmodum boves isti antea.

259) *Mund galt ek við þér, þriáttu góðu riddara, ok tuttugu semilegra meya, ok marga meun ára*; i. e. In antipthernam (munus sponsalitiuum) tibi tradidi XXX. præstantes equites, & XX. venustarum virginum, multosque alios homines (minoris scil. notæ).
Volf. f.

XCIV.

Léztv þér allt þikkia
 Sem ecki væri
 Meþan lavnd þav lágo
 Er mér leifdi Bvþli 260).
 Gróftv fva vndir
 Gérbít hlvt þiggia 261).
 Sværo léztv þína
 Sitia opt grátna.
 Fann ek i hvg heilom
 o) Híóna 262) vatr sþan.

LXCV.

Lýgr þú nú ATLI
 Þótt ek þat lítt p) rekia 263).
 Heldr var ek hæg sialdan

XCIV.

*Omnia illa quasi nihil essent
 Animum tibi induxisti,
 Quamdiu ea territoria [intacta] jace-
 bant,
 Quæ mihi reliquit BUDLIUS 260);
 Ita substruxisti machinam:
 Nulla res grato animo accepta est 261);
 Socrum fecisti tuam
 Desidere crebrò fletu oppletam,
 Inveni animò integro præditum
 Neutrum conjugum 262) postea.*

XCV.

*Nunc tu mentiris, ATTALE!
 Quamquam id parum velim revolve-
 re 263);
 Rariusculè quidem ego fui placida,
 q) Hóftv*

o) *Heopa*, S. i. e. ad verbum, nihil togarum l. stragulorum, lapsu mirò.

p) Ita omnes Libri, a quibus discedere nolimus, dum sensum satis commodum supple-
 ditant. Fuerit tamen, qui mallet substituere *Rakia*, curem, cui non obstinatè re-
 frugamur, nam eà lectio est multo simplicior alterâ.

260) Þó leztu þer eigi et hófi, nema þú véðir lán-
 dum þeim, er átt hafði Budli kóngi; verum-
 tamen (id) tuá dignitate minus reputabas,
 nisi (etiam) imperium obtineres in regiones,
 Budlio regi ante possessas. *Volf. f. mscr.*

261) Vel: Ut nulla — — accepta sit, scilicet,
 abs te l. tua parte. Verum propter lin. præ-
 ced. fortasse verior sensus fuerit: Ut (ego)
 nihil obtinuerim sortis (quæ mihi tuo nomi-

ne competebat) nimirum auri et provincia-
 rum, quas Sigurdus moriens reliquerat.

262) Scilicet nostrum, ex quo conjugium inie-
 ramus.

263) *Ecki hirði ek þat*, id nihil curo, *Volf. f.*
 quod opinioni in varietate propositæ adstipu-
 latur, et majorem contentum regis, præ se
 fert, quam lectio Textus.

2) Hóftv þó stórom 264)
 Börþvz er bræþr úngir
 Bárþvz róg milli 265).
 Hálf gécck til heliar
 Or húfi þíno 266).
 Hroldi hótvetna
 Þat er til hags skyldi.

Tu tamen etiam magnas plagas edidisti 264),

Pugnastis invicem fratres adolescentes,

[*Et*] *mutuas contentiones alternastis* 265);

Dimidium ad Proserpinam decessit
Tua ex familia 266),

Horrebat (vacillabat) quodcumque verum,

Quod utilitatibus inservire oportuerat.

XCVI.

2) *Hóftv*, omnes Codd. sine accentu gravi, quam fides necessitate inducti adposuimus, nam in altero nullus sensus est.

264) Re ipsa dicere vult, Tu etiam fuisti homo turbulentus, quidquid demum istud Verbum *hóftv* per se designet, nam ejus sensus in solo analogia cardine tenui versatur. Facile negotium foret, pro suspecto et insolente illo verbo restituere *Hóftv*, sensu quem versio præfert; vel *Hóftv* ∅: tu vehementer turbas (et mecum, et cum ipsa tua familia, ut sequitur) incepisti. Denique pro hoc præfert *Volf. saga*: *En mikín jókku þó á*, tu autem id multum adaugebas, ∅: mei ingenii intemperiei multum addidisti (tua nimirum odiosa conversatione); vel alio modo: Tu tamen me animi tui intemperie superasti. Priorem sententiam sequitur Björnerus, sed posterior fortasse rectior fuerit.

265) *Her hefr verit opt mikil flyðild í þínu gardi, ek börðuz opt frændr ok vinir, ok yfðis hvat við (um, Björner, þræð) annat, ok var betri efi vār, þá er ek var með Sigurði; i. e.* Illic sæpè magnæ turbæ extiterunt in tua domo (familia), dimicanturque sæpè cognati et amici (inter se tu), et omnia se mutuo infestis animis persecuta sunt; tunc ætas nostra melior fuit, ubi egò cum Sigurdo degebam (Sigurði conjux eram) *Volf. f.* Nec usque ad finem versus ita sistit et partim contrahit.

266) De fratribus Attali sermo est, de quorum obitu ipse testatur supra Vers. LI. lin. 9 et 11.

XCVI.

267) Þriú vörom systkyn 268)
 Þóttom óvægin,
 Fórom af landi
 Fylgdom SIGURÞI.
 Skæva vér létom
 Skipi hvert vart 269) stýrþi.
 Avrkopom at avþno
 Unz vér avstr qvomom.

XCVI.

267) *Nos tres eramus, fratres ac sor-
 vor 268),
 Animò præditi esse cluebamus cedere
 nesciò,
 E regione excessimus,
 SIGURDUM comitati,
 Grassaturam fecimus,
 Navem quisque nostrum 269) vxi-
 mus,
 In spem qualiscunque eventûs profecti
 sumus,
 Usque dum in orientem venimus.*

XCVII.

267) Hi duo versus observatu sanè digni sunt, continent enim res gestas, nullibi alias in nostris monumentis obvias; sed, verosimiliter ab initio exciterunt in hac nostra Edda; deperierunt autem, labente tempore, unacùm pluribus, quæ ad res gestas Sigurdi Fafnericidæ pertinuerent. Antea monuimus, lacunam octo foliorum membranceorum esse in Codice primario, imò in cæteris omnibus, quos viderimus. Lacuna verò ista extenditur a *Brynhildar - qvída I.* exiunte usque ad *Fragmentum Brynhildinum s. Brynhildar - qvída II.* et omittuntur omnia, quæ ad Sigurdum et Niflungos adtinent, usque dum illi, *Brynhildæ* impulsu, eum interficerent. De hac expeditione Sigurdi, una cum uxore *Gudruna* et hujus fratribus, in orientem, ita concisè ac partim minùs determinatè *Vösf. f. mætr. Var betri æfi vdr, þá ek var med Sigurdi, drápnun kóngs ok vœntum eignir þeirra, ok gásum grid þeim er svo vilda, en höfðlin-*

*giar gengu á hendur oss, ok letum þann ríkun (ríkja) er svo vildi; i. e. Melior erat vita nostra, ubi eram cum Sigurdo (sc. vel in conjugio, vel, quod e sequentibus malumus, in expeditione), nos reges interfecimus, et bona eorum rapuimus, veniamque dedimus supplicibus; viri autem principes se nobis dederunt, eumque potentem reddidimus. (regnare fecimus s. sivimus) qui id cupiebat vel, si *Vildum*, pro *Vildi*, legeretur, quem nobis lubicum erat).*

268) Ergo *Gutormum*, tertium fratrem, sive reverà non agnovit, plena cognatione secum junctum fuisse, (quod et constare videtur ex *Hyndlo - liðdom*, eum non fuisse a parte patris); sive non memorat eum in expeditione, propterea quod, ut ætate minime inter *Niheros Gjukii*, illic non aderat.
 269) Adòque ipsa etiam regina imperio navali prædita erat, heroum more, quod nihil mi-
 tum est de tanta heroina.

xcvii.

Konúng drápom fyrstan
 Kvrom land þápra.
 Herfar ofi á *) hönd gengo
 Hrázlo þat vífsi.
 Vágom or skógi
 Þanz vildom fýknan 270)
 *) Sattvm þann sælan
 Er sér ne z) attip.

xcviii.

Davpr varþ inn Húnski.
 Drap þá brátt kosti 271)

xcvii.

*Regem primum occidimus,
 Sortis benefició obtinuimus regionem
 illic,
 Præfeti nobis sese dedidére,
 Id terroris erat indicium:
 Armis liberavimus exsilió
 Quem voluimus esse insontem 270),
 Eum in loco beato constituimus,
 Qui sibi ne hilum quidem possidebat.*

xcviii.

*Decessit HUNNICUS ille,
 Tunc subitò [mea etiam] conditio de-
 clinavit 271),
 Strángt*

*) *Hendr*, in plurali, S. ad sensum rectè, non item ad metrum.

z) *Sarrom*, omnes Libri, rarò sane exemplò, sed procul dubio rectè, ab *Sari*, sedes, item res quomodocunque loco suo posita, quemadmodum de foeni siccandi et siccati metis utuntur nostrates, uti et ipso Verbo *At fara hey* (*upp*) in hoc negotio. Non tamen negamus, alteram Lestionem blandiri nostris animis, niuirum *Sarrom*, quæ est ab nostra conjectura, et exemplis præearum Historiarum non destituitur, v. c. *Liótvæninga-Saga*, ubi de magnificentia Gudmundi Potentis, præsertim in alienis pueris educandis, agitur.

*) *Ættip*, S. qui Subjunctivus modus est, et fortasse huc adprimè quadrat, ut dicat Regina, cum Hominem non modo nihil terræ l. regni in re præsentì possedisse, verum etiam nullam spem habuisse unquam quid terrarum in posterum possidendi.

270) Sine dubio legitimum hæredem regni, cuius regnatores occiderant, vi sua bellica, ab exsilio in regiam potestatem restituerant. Et fieri potest, ut sequentes dux lineæ ad eandem personam adiciant, etsi *Volf. saga*, secundum supra adlata, hæc omnia ad plures personas extendat.

271) *Drap kosti*; hæc phrasin quod ædinet, compone supra *Kostom drepr quenna*, vers. LXIX. Super autem hisce sic verba facit regina in *Volf. saga*: *Síþan miðsum víð hant, ok var þat lítit at bera ektin nefsu, en þat harmar mik mest er ek kom til þín, en áta ádr þann*

Strängt var ángri úngri
Eckio *x*) nam 272) hlióta.
Qvöl 273) þótti qvikri
At koma i hús ATLA.
274) Atti áþr kappi,
Illr var fá misfir.

*Asper luctus erat adolescentule,
Viduam [ille] sorte 272) obtinuit;
Tormentum 273) visum est viva
Venire in domum ATTALI,
274) Antea heros [me] possidebat,
Acerba erat illa iactura.*

XCIX.

x) Komtaþv af því þingi
Er ver þat fragim

XCIX.

*Nunquam venisti ab eo conventu;
Ut nos resciremus*

At

- x*) *Nam*, per *a* tenue, omnes Libri, quos utcumque sumus sequenti. Verum fieri potest, ut *Nám*, per *a* grave, potius legendum sit, quod Nomen substantivum est, et hoc loco designaret iacturam, nempe prioris mariti Sigurdi; ita verò *Eckio* foret Dativus ad præcedentem lineam referendus, et Verbum *Hlióta* in modo Infinitivo de ipsa capiendum.
- x*) Ita Membr. ipsa, sed *komta þá*, divisim, L. et S. quod in tenui discrimine aliquantò videretur validius ad sensum.

þann ágeta (inn ágetasta) kóng; deinde nos (ego et fratres) eum (Sigurdum) amisimus, et leve quidem erat (quantumvis in se grave) viduæ nomen gerere; sed id mihi maximè dolet, quod ego in tuam domum veni (3: in conjugium tecum), cum ante in conjugio habui regem illum præclarum (incluytissimum).

- 272) *Nam*, si Verbum esset, adhiberetur hic in contemptum posterioris mariti, Attali nempe, in comparatione ad Sigurdum. Est tamen, ut hoc loco *Nam* sit Substantivum, et nomen significet, etsi satis insolite in voce non composita, nam de compositis alia res est, ut *Jam*, pro *Jannu*, *Jafu*, ut in *Jam-mikit*, *Jam-gott*, cæt. Eam probabilem conjecturam nobis suggestit præcedens *Volf*. *sgæ* locus sub num. 271.

- 273) Non tamen improbable fuit, *Qvöl* de Carnificina, inò etiam generalius, de necesse simpliciter, hic accipere, etque tum antithesis foret in istis, *Qvöl-qvikri*; inspicere, si placet, *Kvalredi* et *Qvela* in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ. Priori acceptione servata per illud *Qvikri* adluderet regina ad ætatulam suam, quasi dicat, juvenule, vegetæ l. alacris adolescentule, vid. lin. 3 hujus vers.
- 274) *Atti*, per *a* duplex s. grave l. virgatum a nobis receptum est, auctore *Volf*. *saga* locò supra adducto sub num. 271, et præterea adducti sumus manifesta oppositione hujus lineæ cum versu sequente. *Atti* verò per *a* tenue, præferunt nostri Libri, unde sensus: Ante (sc. quam nubere[m] Attalo) obstinate restiti, quod et satis notum est ex Oda hujus Heroïnæ Iida.

At þú sök sóttir
 Ne slækþir adra 275)
 Vildir ávalt vægja
 En vætki halda
 Kyrt vm því láta
 *) — — — — —

c.

Lýgr þú nú GVDRÚN
 Lítt mvn vip bætað
 Hlvti hvarigra
 Höfom avll 278) skarþan.

*Te injuriam persecutum esse
 Vel alios reddidisse inferiores 275).
 Semper voluisti cedere,
 Sed nunquam consistere,
 Id 276) autem occultè habere*

c.

*Nunc tu mentiris, GUDRUNA!
 Parum supplebitur 277)
 Sors utriuslibet nostrum,
 Eà omnes 278) utimur accisà (defectà).*

Görðv

*) Hic est lacuna unius pedis in Membrana et L. quam etiam observavit Exscriptor codicis S. Ea lacuna variè quidem supleri potest, sed nobis maxime ad rem videtur adcommodatum supplementum hoc: *Er kontungi samdir*, i. e. Quæ res rege indigna erat.

275) *Aldrei komfn sva ör orustu, at eigi berir þú minna hlut*, nunquam ita rediisti ex acie, ut ne partes inferiores reculeris. Ita hujus versus continentiam contrahit *Volf. f.*

276) Nempe quod *semper* evasisi inferior aut aliis succubueris. Tale ignavie impropetium Attalo *aliis* factum fuisse, antea observavimus. *) Deest versus unicus.

277) Vel reficietur, reparabitur; et hoc supplementum in sensu connectendum cum linea quarta, nominatim voce *skarþan*.

278) Facile per metrum dicere poterat: *Höfom þessi skarþan*, i. e. Eà nos ambo utimur &c. sed includere hic voluit fratres suos et Gudrunæ *cesos*, item liberos eorum communes, quos ea jugulaverat. *Volf. saga* hic corruptelam præ se fert, sic enim illa ex persona

Attali: *Vid slikar fortölur batnar (eigi, necessariò videtur adjiciendum) harma - hluti þeirra, er höfsu skardat* (forte, *skardan sc. hluta*) i. e. Talibus increpationibus (ac tu nunc mihi facis) res eorum luætuosa [nihil] reparatur, qui detrimentum passi sunt; sensus horum, sine negatione, nunquam consistere poterit, nisi per Ironiam l. interrogationem; sed ita ordo verborum foret: *Batnar vid slikar fortölur &c.*? prius foret per exclamationem, verbis suo loco nihil motis. Nam Björneri versio parum sani hic adfert, hæc nempe in oratione indirecta, ut ille sollet: His tamen sollicitationibus multa fieri meliora, quorum antea defectum vidissent. Unde concludi potest, quantum fidei talibus interpretibus habendum sit.

Görðv nú Gvðrún
 Af gözko pinni 279)
 Ockr 280) til ágatís
 Er mik út hefia.

CI.

Knavr myn ek kavpa
 Ok kisto steinda 281)
 Vexa vel y) blágio
 At veria pitt líki.
 Hyggia á þavrf hveria

Nunc consule, GUDRÚNA!
Ex tua ingenii bonitate 279)
Nostro honori,
Quando me efferunt.

CI.

Navigium emero
Atque arcam coloratam 281),
Probè ceravero stragulum
Tuo corpori involvendo,
[Deniquè] prospexero omne, quod opus
est,
 Sem

- y) Ita Membr. et L. per g in medio, unice rectè, et quam proximè ad vocis originem, nempe Lat. Plagula, atque adeo sine dubio Plaga; prior sanè vox stragulum lintei notat. *Blagio*, S. usitatioe scribendi modò, sed ab origine remotius.

279) J. e. in quantum tu bonum ingenium possides; non enim plenè statuit, eam bono ingenio esse præditam, aliud enim erga se et suos rex expertus erat. Deinde *Ockr* nobis duobus callidè insert, pro *Ósi*, nobis : mihi, quod *Poëtæ* æquè in promptu erat dicere; sed blanditur reginæ ob honorem, illi etiam a splendore curationis funebris accessurum.

281) Ex hac arcæ funebris s. capuli, item plagulæ s. involucri mortuarii, mentione plausibiliter colligi posset, hoc Poëma non ad eam vetustatatem ascendere, ut quidam putant, nam in paganismo ipso, utique apud gentes septentrionales, nihil, quantum scimus, invenitur de usu capulorum; potius constat, homines nobiles, spendido amictu indutos, collocatos fuisse in tumulo sepulchrali, atque ibi sedisse erectos, sive in sella quadam eum in finem factâ, sive in puppi

navis, cui in tumulo imponebantur. Vide *Harðar-sagam* de Sotio pirata, *Gifla-sagam* de Thorgrimo, Snorrii Pontificis patre, et *Landnæma-bók* de Asmundi Attali filio aborigine. Certe ista sepultura parum videtur congruere in ætatem, quæ rex Attalus vivit, quam Chronologi ponunt in seculo VIII. Sigurdus sanè et Brynjalda, Attali synchroni aliud sepulturæ genus obtulerunt, corporum nempe combustionem. *Steinþró*, pro *kisto steinda*, legitur in *Volf. saga*; verba reginæ illic: *Þat mun ek giöra at láta þer giöra veglegan grópt, ok giöra þer virðuglega* (*veglega*, Mscr. ex varietate) *Steinþró, ok ve-fa þik i fögrum dukum*; i. e. Ita agam, curabo tibi honorificam sepulturam, et fabricari tibi decorum loculum de solido lapide (ita vocem *Steinþró* exponit Björner, neque id malè, ut opinamur) tumque corpus involvi splendidis stragulis,

Sem vîþ holl værim 282).

CII.

Nár varþ þá ATLI
Níþiom strþ æxti.
Efnði ítrvborin
Allt þaz réþ hēita 283).
Fróp vildi GUDRÚN
Fara sér at spilla.
Urþo dvöl dægra
Dó hon i sinn annaþ.

CIII.

284) Sæll er hverr síþan
Er, stíkt gætr fæþa

Haud secus atque essemus benevoli
282).

CII.

Tunc exanimus extitit corpus AT-
TALI,
Propinquis [ejus] lufus gliscebat;
Præstitit illustris [mulier]
Omnia, quæ sponderat 283):
Sciens (animò deliberatò) GUDRUNA
voluit
Abire semet ipsam interfectum;
Dierum facta est prolongatio,
Illà decessit alterà vice.

CIII.

284) *Beatus est posteriorum quisque,*
Cui gignere contingit talem

JÓP

282) Inter nos, scilicet; quando necessariò in Textu restitui debet *Værimz* (pro *Værim*) Verb. mediæ formæ, sive potius reciprocz in sensu; quemadmodum in hoc ex *Hávamálom*: *Vidrgefendyr ok endrgefendyr Erus lengst vinir* (pro *Ero sin á milli*) i. e. Pretium pro donis solventes, et dona donis contra retribuentes diutissimè sunt amica inter se.

283) *Eptir þat deyr hann, en hann gjörði sem hann hét. Síðan lét hann slá eldi i höllina, ok er hysdin vaknaði vid ortan, þá vildu menn eigi þola eldinn, ok hinggus sílfr, ok fengu svo bana. Lank þar æf Atla kóngs ok allvar hvarðar hann; i. e. Dein exstinctus est (rex), regina verò fecit, ut promiserat (sepulturam*

nempe quod adirebat). Postea ignem palatio injici curavit; ubi autem familia antea evigilavit per terrorem, homines flammam (vivicomburium) pati recusarunt; adeò in se ipsos per mutuos ictus grassati sunt, atque ita interierunt. Hic erat vitæ exitus Atali regis, totiusque hujus ministerii aulici. *Völsf. f. Cap. XLVII.* hoc adjicit, differenter etiam ab *Atla-quida* vers. XLIII & XLIV.

284) Pro hoc reginæ encomio finali, quod verbis differentibus, non minus tamen splendidis, habetur in *Atla-quida* vers. ult., pro eo *Völsunga-saga* substituit elogium Völsungorum et Gjúkungorum his verbis: *Völsungar ok Gjúkungar, at því er menn segja, hafa sért*

Jóþ at afreki
 Seins ól GIÚKI.
 Lifa myn þat eptir
 A landi hverio
 285) Þeirra 2) þrá-mæli
 Hvargi er þjóþ heyrir.

*Puellam fortium factorum laude,
 Qualem GIUKIUS procreavit.
 Ista post supervivet
 In terra quacunque,
 Obstinata illorum 285) discordia,
 Ubicunque homines inaudierint.*

2) Þrámalgi, obst. — rixa (jurgium), quod minus placet. Istud mali in altera lectione non Verbi notionem, sed rei vel negotii, habere videtur.

---

*verit mestir ofrhugar (háflingiar, Björnir)
 ok rikismenn, ok svo finz i öllum forn-gva-
 dum; i. e. Volsungi et Gjukungi fuerunt,
 ut fama hominum ser. virorum longè animo-
 sissimi (maximi heroës) ac potentissimi, at-
 que id (testimonium) invenire est in omni-
 bus vetustis poematibus.*

285) Scil. Attali et Gádrune; et mali hic in þrámeli e nostra acceptione rem s. negotium significat, potiusquam verba l. sermonem, quem tamen sensum vulgarem *siquis* maluerit retinere. *facila* -aposuerit vocem þrámeli *pa.* contumax jurgium s. altercationem.

H A M D I S · M Á L.

a) HAMDIS-MAL.

MELOS HAMDERIANUM.

I.

Sprvttó á tái 1)
Tregnar idir
Græti álfa 2)
b) In glý-stavmo.
Ar vinn morgin
Manna bavlva

I.

Subitò exsurrexerunt 1)
Deplorata negotia (gesta)
Luctus propitiatorum 2) demonum,
Latitiam impediētes:
Primo diluculò
Ærumnarum humanarum

Sútir.

- a) *Hampis*, omnes Libri per *þ*, ut supra in *Gudrunar-hvøt* sub var. d. prima. Deinde en forno add. S. conf. Prosam finalem hujus Odæ.
b) *In*, Membr. sed i, L. et S. ad verbum, in latitiz impedimento ꝑ: tristitia. Mox *Gly stavmo*, divisim Membr. et S. quod meritò rejecimus.

- 1) Vel exsiluerunt, in memoria *Gudrunæ* sc. In *Tái* potest esse metaphora ab animalium actione corporea ad animi affectus. Est autem in hisce quatuor lineis sermo de luctuoso et erudeli supplicio *Svanhildæ*, *Sigurdi Fafnericidæ* et *Gudrunæ Gjukiados filiz*.
2) Nempe *Svanhildæ*, atque aded moerentium ejusdem flebilem interitum. De bonis autem *Dæmonibus* hic agi, nihil dubium est. Hæc ut sunt, tamen est, ut istud *Græti álfa* in masc. sing. de Sole accipi possit periphraistica appellatione; nam *dæmonibus* l. genis lucifugis Sol ex vetusta opinione infestus ac

tristis erat, quod ejus exortu deprehensi supra tellurem interirent. De oreade *Bardardalensi* habemus in *Grettis-saga*, que a die oppressa in saxum mutata fuit. Conf. *Corvicinium Odini* vers. XXIV. et XXV. item *Alvis-mál* vers. ult. lin. 4 usque ad finem. Ea verò lectione adoptata, necessariò subauditur *Præpositio Med* l. *Vid*, ut Poëta dicat, luctus exortos esse unacum sole, quo nimirum oriente *Gudruna* è somno evigilavit simul tum in lin. sequ. meliùs legeretur *I gly stavmo*, quod varietas lectionis præfert.

Sútir c) hverjar
Sorg vm d) qveyqva 3).

II.

Vara pat nú
Né i gar.
Pat hefir lángt
Lipit sþan.
Er fát fornara 4)
Fremr var pat hálfó 5)
Er hvatti GUÐRÚN
Giúka borin
e) Sono sína únga
At hefna SVANHILDAR.

c) *Hverar*, L. et S. minus rectè.

d) *Qveiqva*, per i, S. nec forte malè, sed usus Veterum stat pro altero. *Qvigar*, L. ex varietate, quod foret Curæ vivæ doloribus, si nempe *Sorgvm* legeretur, et tamen satis coactè.

e) *Syni*, S. utrumque rectè.

Dolores quicunque (omnes)
Curas accendunt 3).

II.

Illud non evenit hodie
Neque heri,
Longum sanè tempus
Inde elapsum est,
(Pauca existunt magis antiqua 4),
Istud dimidiò 5) *prius accidit,*
Cum (quod) GUÐRUNA acuit
GIUKIÒ prognata
Filios suos adolescentes
SVANHILDAM ulcisci.

III.

1) Hæ 4 lineæ continent sententiam generalem, naturæ humanæ sanè congruam, quod omnes in adversis rebus constitutos, vel eas expertos, nobiscum fateri opinamur. Hinc est sine dubio, quod Virgilius in *Aeneide* sua nocti hoc epithetum dat: *Dono divam gratissima*, non modo propter quietem corporis, verum etiam propter quietem animi, quæ in cessatione curarum ac dolorum maxime censetur.

2) De conclusione hinc ducta, *Eddam* hanc quod adinet, respice ad *Sigurdar - Qvidam* ultimam Vers. I. lin. 1 cum nostra adnotatione.

3) Ex *sð hálfó* videri quidem posset tutè concludi, Auctorem hujus Poëmatis floruisse

circa finem Seculi XI. vel paulo ante, quæ sic satis quadrant in ætatem Sæmundi Multiscii; respice *Vitam* ejus, Tom. I. hujus Operis præmissam. Aut *Hálfó* per numerum certum pro magno incerto hic positum fuerit; *Miklo*, multò, tamen facillè potuerat dicere. Priori modo *Hálfó* notaret terminum, ad quem, sive tempus per centum annos numeret auctor, sive per dimidiam partem suæ ætatis; quod ultimum si locum haberit, vero haud absimile fuerit, Eyvindum *Skaldaspiller*, celebrem poëtam Norvegum, hujus Poëmatis et plurimum Eddicorum Auctorem esse, qualem conjecturam nondum vidimus ab iis prolatam, qui oppugnant Sæmundi nostri auctoritatem.

III.

6) Systir var *f*) yckor
 SVANHILDVR VM HEITIN
 Sú er *g*) JÓRMVNRECKE
 Jóm *h*) VM TRADDI
 Hvítom ok svörtom
 A *i*) her-vegi 7)
k) Grám 8) gáנג-taymom
 Gotna hrossom.

IV.

Eptir er yckr þrúngit
 Þíód-konúnga 9)

III.

6) *Soror vestra erat*
 SVANHILDÆ nomine salutata,
 Ea, quam ERMANARICUS
 Equis conculcavit
 Albis et atris
 In via publica 7),
 Griseis [que] 8) currendo svetis
 Viatorum jumentis.

IV.

Postea ad angustias redacta est
 Res vestra principum illustrium 9),
 Lift

f) *Yckor*, Id. vulgata phrasi.

g) Hæc lectio, *reckr*, numerò vincit, nam obvia etiam est infra vers. XVIII & XIX.

h) *Offraddi*, una voce, S. quæ conglutinatio, hic non procedit.

i) *Hel-vegi*, L. in marg. 3: via lethali, commodè satis, sed alterum tamen meritò præfertur.

k) *Grani*, L. pro var. lect. putidè, *Gram*, in Textu, L. et S. 3: regi, huc parum congruè; sensus tamen foret: Regi ad eundem obsequiosis, quod ea ipsa contra Historiam de supplicio hujus regis virginis; conf. *Volf. sagam*, Cap. XLIX. sub finem.

- 6) Hic versus cum quibusdam verborum variationibus obvenit quoque in *Gudrunar-kætt*, vers. II. uti etiam versus V. et VI. hujus Ode ibidem vers. IV. unde suspicio oriri possit, eundem non esse amborum Auctorem, sed ea suspicio nihil valet, adeò similis genit illa poematia sunt.
- 7) Ea via potissimum virginem regiam ad tale supplicium exponi placuit tyranno, propter majorem ignominiam illi faciendam, et ut magis obnoxia esset insultibus omnium equorum, quibus transeuntes vehebantur, præter eos equos, quos ille ad supplicium destina-

verat carnifices. Est et, ut *Hervey* simpliciter accipitur de via militari, ut tyrannus in Svanhildam turmas suas equestres imperum facere jusserit, quod talibus Principum monstris hæc est assimilè. Respice ad Not. 9 ad *Gudrunar-kætt*.

- 8) *Grám*, et quod ad priores colores equorum adinet, vide nos ad nuper citatam Odam sub N. 11. ut et de *Gotna hrossom* N. 13 ibidem.
- 9) Vel: Post (omnia) vos in extremo relicti essis illustres principes, quo et due sequentes lineæ spectant.

Lifit einir er
 Þáttá 10) ættar minnar,
 1) Einstöð em ek ordin
 Sem m) avsp i holti.
 Fallin at frændom
 Sem fyra n) at qvistí.
 Vapin at vilía
 Sem vjpr at lavfi.
 Þá er o) in qvist-skæpa
 Kemr vm dag varman 11).

V.

Þá qvæp þat HAMDIR
 Inn hygom stóri.
 Lítt p) myndir þú þá GUDRÚN

*Vos soli superestis
 Ramorum 10) meæ familia:
 Ego solitaria facta sum
 Ut populus (arbor) in saltu,
 Caduca ab cognatis
 Quemadmodum abies ab ramis,
 Voluptate viduata
 Tancquam arbor fronde,
 Ubi illa in ramos grassatrix
 Adest die calido 11).*

V.

*Tunc locutus est HAMDIR
 Magnanimus ille:
 Parum sanè opinor te, GUDRUNA!*

q) Leifa

- 1) *Einstöð*, Membr. et L., nullo bono exemplo, pro *Einstöð*, quod reposuimus, cum præsertim *Einstöð* in S. eò digitum pretendat.
 m) *Avps*, literis transpositis, L. ex varietate. *Avsp* tamen etiam præfert *Edda Snorr.* in *Sylvis Nomenclationum*.
 n) *Af qvistom*, S. improbè.
 o) *In qvist-skæpa*, gen. fæm. omnes Libri, et subauditur *Hríf*, quod procellæ est vocabulum.
 p) *Mandir*, S. pro suo more.

10) Antea extincti erant Sigmundus, filius Sigurdi et Gudrunæ, item fratres Gudrunæ, Gunnar, Hógni, et Gottormus, ut et filii ipsius et Attali, Erpus et Eitillus, de quorum cæde in *Atla-málem*, ac denique Svanhilda, Ejus et Sigurdi filia. De illa verò adplicatione vocis *Þáttir* in re cognationis, haud contemnenda scripsit G. Pauli ad *Egils-fogem*

sub carmine Egilli *Snar-Torrek*, his verbis: *Sleit mari bænd Minnar ættar Snáinn þátt Af fálsum mér.* Conf. in eadem Historia superioris *Snar-þátt Haralds áttar*, de Erico Blóð-öx, Haraldí Pulcrícomi filio.

11) Nihil potest melius, quam quod Poëta his octo lineis adfectum muliebrem exprimit.

- 7) Leyfa dád HÖGNA 12)
 Er þeir 13) SIGVRÞ
 7) Svefni or vöktó.

VI.

- 5) Saztv á þep
 En banar hlógo.
 2) Bækvr 14) voro þínar
 Inar blá-hvíto
 11) Ofnar vavlöndom 15)
 Flyto í vers dreyra:

Laudásse tunc virtutem HÖGNII 12);
 Quando illi 13) SIGURDUM
 E somno exsuscitarunt.

VI.

Sedebas in cubili,
 Atqui interfectores riserunt;
 Stragula tua 14)
 Illa cæruleo-alba (quæ erant)
 [Ab] artificibus contexta
 Cruore viri [tui] manarunt.

VII.

- 9) Leifa, per i, Id. reliquisse, hinc alienum.
 7) Vökþo svefni or, Id. parum interest.
 5) Sic L. et ut videtur Membr. quæ hæc illac in hoc ultimo suo Poëmate parum liquida est ad legendum. Sed Saztv, S. ut sapius.
 2) Becr, Membr. Bókr, L.
 11) Ofnar, Libri omnes, non Vofnar, quod magis serviret harmoniæ literarum poëticæ.

- 12) Respice ad Gudrunar-hvatt vers. IV. lin. 4 cum adnotatione. Ceterum ante hunc versum aliquod ex hoc poematio videtur intercidisse, quod continerit opprobrium Gudrunæ adversus filios, quasi illi minus valerent animis quam fratres sui ipsius; sanè responsum Hamderis hic ex abrupto intervenit.
 13) Consule Gudrunar-hvatt vers. IV. lin. 5 not. 19.
 14) Vide eandem Odam vers. cod. lin. 7. not. 20.
 15) Præclari artifices in nostro Sermone cluent nomine Vavlöndr s. Völundr, quemadmodum ex gr. Björnus de Skarðsá dixit de Egillo Skallagrími f. Egill var hinn mesti Rína-völundr. Hæc autem dictio traducta est ab celebri illo Völundo, sive Dædalo septemtrionali, cujus Oda primum locum obtinet in hoc Tomo. Neque pigebit adscribere testi-

monium Níðungo-sage de eodem, Cap. XXIV. etsi id tantum pertinet ad artificia inanuaría: *Velent (Völundr) er sva frægr um allu norðr-álfa heimfnt, at sva þickiau allir menn meit mega losa haur hagleik, at hveris þá smidi, er betr er giör enn annat smidi, at sá er Völundr kakadr at hagleik, er giört hefr, i. e. Velentus (Völundus) adeo clarus est (ab suis sc. artificibus) per omnem mundi plagam septentrionalem, ut omnes homines eo modo maximè arbitrentur se laudare posse ejus dexteritatem, si Völundum ab dexteritate adpellent, qui concinnavit quodlibet officium cæteris arte prestantius. De eo sequitur ibidem: *Hann er allra manna hogast og viðfrægest, Ille omnium hominum summus artifex est et sanè maximè inclutus.**

VII.

Svalt þá SIGURÐR
 Sazty yfir dæþom.
 x) Glyia þú ne gádir
 GUNNARR y) þér sva vildi 16).

VIII.

ATLA þóttiz þú strípa
 At ERFS morþi
 Ok at EITILS
 Aldr-lagi.
 Þat 17) var þér enn verra.
 z) Því skyldi hyerr
 Avþrom veria
 Til aldr-laga
 Sverþi fár-beito
 At sér né striddit 18).

VII.

*Tunc extinctus est SIGURDUS,
 Tu mortuo adsidebas,
 Neque risus curabas;
 Ita tibi consuluit GUNNAR 16).*

VIII.

*Putabas te ATTALO pugnare
 Per necem ERFI
 Atque per EITILLI
 Etatis excidium,
 Ea res 17) tibi majori malo erat:
 Ita [solùm] cuilibet
 Contra alterum utendum esset
 In ejus interitum
 Gladiò penetrante,
 Ut ne sibi ipsi pugnaret 18).*

IX.

- x) *Glya*, S. malè extruso *i* ante *e*.
 y) *þar*, et *þof*, L. in marg. ut videtur, ex conjectura; prius quidem procedit, hoc sensu:
 Gunnar id voluit; sed posterius ineptum est.
 z) *Sva*, omnes Codd. quod nentiquam patitur ratio poetica, unde alterum restituumus,
 quod relatum ad voculam *Ar* in ult. lin. valet illud notum *þof ar eins*, ita solummodo.

16) Consule *Sigurdar - gvidán* ultimam in hoc Tomo, et *Volf. sagem* Cap. XXXIX. pag. 80. Rectè adèd Poëta solius Gunnaris in hac re mentionem facit; invidiosè autem addit illud *þer*, nam facilè per metrum dicere potuerat: *Gunnarr sva vildi*.

17) Scil. filiorum interfectio; et magnam opprobrium, non siñe sarcasmo, in hisce continetur, nam eò clanculùm digitum intendit

princeps regius: Si tu filios tuos ex Attalo non occidisses, nunc foremus quinque vindices necis Svanhildæ.

18) *Ne striddit*, duplex negatio, pro simplici, intendendi gratià, ut alias apud Nostrum. Ille facile poterat dicere *Striddit*, sed noluit; alterum putavit efficacius ad sensum, quod etiam est.

IX.

Þ) Hitt qvaþ þá SAVRLI
Svinna hafði han hyggio 19)
Vilka ek víþ móþor
Málom fkipta,
æ) Orz þickir enn vant 20)
Yckro hváro.
Hvers þiþr nú GVDRÚN
Er þú at gráti né færat 21).

X.

22) Bræþr grát þú þína
Ok bvri svafa 23)
Niþia ná-borna 24)

þ) *Hic*, S. qui articulus est. - huc incongruus.
æ) *Orz*, non *Ords* aut *Ordz*, Libri omnes.

IX.

Contra id profatus est SÖRLIUS,
Sapienti animo 19) præditus:
Nolo ego cum matre
Verba commutare,
Aliquid adhuc verborum deesse 20)
Videtur utrique vestrum.
Quid tu nunc petis, GUDRUNA;
Quod propter lacrymas proferre ne-
quis?

X.

22) *Fratres tuos luge*
Et gnatos suaves 23),
Necessarios sanguine propinquos 24)
a) *Leiþa*

19) Hoc primariò referendum est ad rem præsentem, nempe hujus principis, præ altaro, obsequium erga matrem; deinde videri potest Auctòr digitum hic intendere ad Ejus ingenii characterem, fratri inprudencia præcellentem; a conf. infra vers. XXVI. lin. 1. ad 4.

20) *Orz þickir vant*, Idiotismus Lingue nostræ veteris, quemadmodum in *Olafi Helga saga: Konungi þótti ordz vant, þá er annat var talað*, regi videbatur aliud verbum deesse, ubi unum erat prolatum, o: rex sermonem in longius protrahi cupiit. Itidem hic ex opinione Principis mater et filius jurgium longius protrahere cupierunt, nisi ille verbis suis intervenisset.

21) Pro more suo hic etiam dupliciter negat Auctòr, majoris efficacie gratià. Simul ob-

servandum modo ante *At*, pro *At* ex. ab Auctòre positum; nisi quis velit in sensu et una phrasi jungere *At sú at gráti*, pro simplici *Gráta*, lugere, lacrymare; sed ea acceptio nobis minus plausibilis videtur.

22) Hic versus sine dubio tribuendus est personæ Hamderis, consule *Gudrunar* - hvætt vers. VIII.

23) Svava, svave filiorum epithetum, et intelliguntur hujus reginæ filii ex Attalo, quos illa propria manu occidit.

24) Nempe nos ipsos fratres. Et *Náberna* videretur hic esse superfluum, nisi, ut res est, *Niþr* non modo significet filium, sed quemlibet quolibet necessitudinis vinculo alteri junctum. *Evolve Gloss. Tom. I. hujus Ed. dz voce Niþr.*

a) Leipa nær rógí.

Ockr skaltv ok GVDRÚN

Gráta bápa

b) Er her sítíom fegir á mavrom

Fiarri mynom c) deya 25).

Ad bellum adliciendi propositó:

Nos quoque tibi, GUDRUNA!

Lugendum erit ambos,

Qui hic sedemus, morti prope de-
voti, in equis,

Procul hinc moriemur 25).

XI.

Gengo 26) or garpi

Görvir at eiskra 27)

Lipo 28) pá d) úngir

XI.

Excesserunt aevā 26)

Ad fremendum parati 27),

Inde transibant 28) adolescentes

Yfir

a) *Leipa*, etiam *Omnes*; *Leidda* videretur esse simplicius et planius, nempe (nos) adductos, actos, ad bellum hoc. In altero subauditur *At*, vel *Til at*, quod in sensu exprimit *Versio*.

b) Hanc lineam in duas dispescunt L. et S. sed id non procedit propter laborantem aditerationem in verbis *Sítíom* et *Fegir*, ac præterea sic deficeret una linea, post *Sítíom*. Quod autem ista una linea, quam in Textu servavimus, videtur justam mensuram excedere, sciendum est, Auctorem hujus Eddæ eam libertatem interdum sibi sumere, ita tamen, ut excessus iste non multum peccet in elocutionem metricam. Ut alia taceamus, conf. infra vers. XXIX. lin. 6.

c) *Stranda*, S. stabimus, constituti erimus, satis jejunè, tamen ut minetur, eos non reversuros.

d) *Yfir*, et initio sequ. lin. *Ungir*, L. et Membr. duriusculè ad numeros.

25) Hæc dicendo Hamder usque ad extrema ducit sarcasum suum adversus matrem lugentem, nunc enim nihil aliud ei restaret propinquorum, quam hi duo (vid. infra vers. XIV.) filii.

26) Notabilis hic est applicatio Verbi *At gánga* de equitantibus, cum de cætero adhiberi solent de iis, qui pedibus eunt.

27) *At eiskra*, et *öfakra*, quod notius est, et

significat immaniter vociferari, quemadmodum de bobus apud nos dicitur, videntur esse synonyma, levi mutatione literarum. Hic autem latius extenditur verbum istud ad adfectum hominum bellandi propositó incensorum.

28) Admodum suaviter hoc Verbum adhibet Auctor, quemadmodum a nobis observatum est superius ad Odas Helgianas.

Yfir úríg 29) fiöll
Mavrom Húnlenzkorn
Morþz 30) at hefna.

XII.

Þá qvaþ þat ERPR
e) Erno sinni
Mærr vm lék 31)
A mars baki.
Ilt er blavþom hal
Bravtír kænna 32)
f) Koppo harpan miök 33)
Hornúng 34) vera,

Uda 29) montana
Equis Hunnicis (Teutonicis)
Ultum necem 30).

XII.

Tunc fatus est ERPUS,
Strenuo itinere (cursu)
Illustris lusitabat 31)
In tergo equino:
Inutile est molli viro
Vias monstrare 32),
Aiebant valdè asperum 33)
Esse filium servilem 34).

XIII.

e) *Eino*, L. et S. ac Membr. inter lineas 2: una vice, satis jejunè; at in ipso hujus contextu, *Erno*, integris literis visitur, quod alias valere posset, acri l. nimis animò, si quidem *Sinni* notàrit animum antiquitus, quod adhuc in ambiguo est; consule, si placet, vocem *Sinni*, *Sinn*, in Gloss. Tom. I. hujus Operis. *Erno* *fnio*, L. ex varietate, ubi prior vox est sincera et firmat Membranæ lætionem; posterior autem depravata et nihil significans.

f) *Koppo*, S. minus plausibiliter. *Koppo* autem pro *Qvoppo* (*quáþo*) eadem ratione dicitur, atque hodie apud Nostrates *Korra*, pro *Qvarra*, queri.

29) Hoc monstrium perpetuum epithetum esse, antea monuimus in hoc opere.

30) *Svanhildm* nimirum summè nefariam. Et hoc in sensu dependet ab versu III. hujus poematii.

31) Ita ad verbum hoc expressimus; rem quod adinet, atque ingenium regii principis, fortasse, melius redderetur, Versabat se, aut lasciviebat, quod verbum de msgno gaudio, et gestibus ei conjunctis, adhiberi notum est. Auctor lateater dicit, Erpum domo abfuisse, quando fratres inde profecti sunt, et iis casu quodam inter eundem obviam factum esse, eosque priorem compellasse verbis, quæ se-

quantur, in quibus ipse sibi dicit convicium è fratrum suorum persona, a quibus sine dubio contemptus erat, ut natu minius-quanquam matri, præter illos, carus esset, teste Snorrio in Edda sua.

32) Figuratè hoc dictum est, pro Hominem timidum itineris socium, præsertim in negotio momentoso, habere.

33) Erpus adhuc videtur continuare orationem è fratrum persona per ironiam adversus seipsum.

34) *Hornúng* propriè ex *Gragefa* auctoritate est filius liberti ex domina, quæ eum manumissit; consule Gloss. *Hlungvaka* sub hac voce;

sed

XIII.

- Fvndo á strati 35)
 Stór-bravgdóttan 36)
 Hve myn g) jarp-skamr 37)
 Ockr h) fyllngia.

XIII.

- Offenderunt in via strato 35)
 Magnis artibus praditum (versutum);
 36)
 Quo pacto (quid) fusco-brevis 37)
 Nobis auxilium feret?

XIV.

- g) *Jarp-skamr (-sennvr)*, omnes Codd. quod utenque retinuimus; suspicamur tamen potius legendum esse *Jarp-skavr (-skávr l. Jarp-skaradr, fusco capite l. fuscis capillis praditus, a Skavr s. Skör, caput, capillus.*
 h) *Fulngia*, Membr. &c. L. per unum l, quod, quamquam insolens, non audemus tamen reprobare.

sed id vocabulum latius extenditur in *Þorvalds-saga Vidförla* Cap. 1. pag. 256; verba ejus de Thorvaldo puero: *Þorvaldr var gjörr hvervetna hornúngv bróðr síns*, i. e. Thorvaldus ad omnia fratri (ut spurius) posthabitus est. Ex ea vocis applicatione *Hornúngv* videtur esse idem quod Nostrates hodie, appellant *Ollega-barn*, tanquam cum puerum, qui cubito objecto a suis parentibus rejicitur, & qui minimæ dignationis est inter liberos. Snorrius quidem narrat in Edda sua, Erpum maxime cordi fuisse matri Gudrunæ inter filios, atque adeo ille non fuit ejus *Alboga-barn*, unde etiam illi a matre demandata est provincia præcipua in hoc negotio, nempe ut caput amputaret regi Ermanarico (teste eodem Auctore); sed nihilominus potuit patri invidus esse, itemque fratribus ingratus, propterea quod matri dilectior esset quam illi, et fortasse etiam eo, quod artibus virilibus eus superaret.

- 35) Nostro auctori consentit *Volf. saga* Cap. LI. pag. 109. Dissentire autem videtur Snorrius; nam ex ejus narratione statui potest, Erpum domo unâ cum fratribus abiisse.

36) Hoc epithetò latenter fortasse adluit Poëta ad obliquum responsum, quod Erpus fratribus dat in sequenti versu, interrogantibus quid operis iis daturus esset.

- 37) Nobis dubium non est, Erpy vi vocis esse idem quod nostrum *Jarpr*, quod epithetum nunc restrictum est ad equos solos, et quidem ad eos equos, qui atro et rubro colore commisto præditi sunt; sed sine dubio olim *Jarpr* nigrum significavit, nam invenitur in poematis amacoriis, ex. gr. Magni Nudipedis, Norvegicæ regis, celeberrimi bellatoris ac poëtæ, hoc epitheton datum feminis venustis, neque desunt hodie, qui nigrum colorem comæ et superciliorum in feminis magni faciant. Porro quod originem vocis adinet, conferendus sanè est Leonhardus Frischius in *Lewico suo Germanico*, quantivis pretii et summa cura elaborato, sub vocabulis *Rapp*, equus niger, et *Rabe*, corvus. Ex hisce opinamur nostrum *Jarpr* extitisse, literis transpositis et *J* præfixo; nam de cetero perfidissime fuerit hujus epitheti originem ex nostra Lingva, aut aliis cognatis, eruere. Huic nostræ opinioni etiam adstipulatur.

xiv.

Svarapi hinn fyndr-mæpri 38)

Sva qvaz veita i) myndo

Fvllting frændom

Sem fótr 39) avþrom;

40) Hvæt megí fótr

xiv.

Respondit ille diversa matre genitur

38)

*Dicens, ita se laturum esse**Opem cognatis,**Ut pes 39) pedi.*40) *Quid poterit pes*

k) Fóti

i) *Mundi*, S. in Subjunctivo, vulgatus; alterum est futurum Infinitivi.

latur nomen proprium regii adolescentis Erp, nam propius accedit ad originem Germanam a nobis adoptatam. De cetero Snorrius testatur de tribus hisce fratribus, quod illi omnes crinibus corvi instar nigris fuerint, quemadmodum Gunnar et Hogni, atque reliqua stirps Niflungica; hæc ex J. Olavii Grunnavicensis versione. Verba Snortii Islandicæ sunt: *Þeir vöro allir svartir sem hvöfn á hárlit, sem Gunnar ok Hogni ok adrir Niflungar*. Denique in eo *Skamr* (usitatus *Skammr*) ab *At ská*, secare, amputare, decurtare, videtur esse contentus a parte fratrum adversus Erpum, sive ob staturam brevioram, sive ob ætatem minorem.

- 38) Snorrius Erpum facit, uná cum fratribus suis, filios Jonacri et Gudrunæ; quomodo autem id cum Auctore nostro concilietur, vel Auctor noster cum eo, nos nullam conciliandi rationem idoneam videmus, quam ut vel i. statuat Erpus solus horum fratrum fuisse Gudrunæ filius ex Jonacro, ceteri autem privigni hujus regine; vel 2. quod Erpus fuerit Jonacri filius spurius-l. natus e quadam concubina, verumtamen a Gudruna in filii locum susceptus, et ab ea pro filio, vel etiam præter ceteros filios, amatus. Utcunque demum res sit in hac controversia, Auctor sanè sibi constat inferius

vers. XXII lin. 9 coll. cum XX. lin. 3. in eo quod illic ex persona fratrum, Sörli et Hamderis, eos vocat *Bræðr samneþra*. Istrud autem *Sandr-mæpri* est vocabulum, ut usurarum, ita eleganter formatum.

- 39) *Veitir*, fert l. præbet, subaudiendum. Deinde hic aliquid videtur excidisse apud Auctorem, quod vel concludi potest e sequenti fratrum responso lin 7 & 8. item ex *Völsf. saga* Cap. cit. *Han (Erpr) svarar (at han mundi veita þeim) slikt sem hönd heppi eðr fótr fæti*. Snortius aliquanto diversius et brevius exhibet: *Han svarar, at han mundi veita þeim þvillit sem hönd fæti*; quam ejus narrationem ulterius confirmat casus paulo post incidens, ita ab eo relatus: *Litlo sþar er Sörli gekk, skriðandi han báðom fæti ok fuddi þk með heudinni. Þá mælti han: veitti nú höndin fætinom; i. c. Paul. post Sörlius inter ambulandum, alto co pede in lapsum vacillabat, se autem manu sustentavit. Tunc ille fatus est, nunc manus auxilium præbuit pedi. Vix dubitandum opinamur, hanc Snortii relationem præ ceteris esse genuinatam; ista autem dissensio Auctoris suis vitio non est vertenda, qui sine dubio diversas relationes sequuti sunt.*

- 40) *þeim þótti, þat eigi vera liffemd þör, ok dröpu Erp*. i. c. Iis (fratribus) id parum auxilii visum

k) Fóti veita
Né hold-gróin
Hönd annarri.

Pedem juvare?
Aut corpori [proprio] adcreta
[Una] manus alteram?

xv.

xv.

Drógo peir or skipi 41)
Skipi-járn
Makís eggjar 42)
At 1) mvn flagdi 43).

Eduxerunt ð schidio (vagina) 41)
Laminam ferream,
Macharæ acies 42)
In gratiam Eriunnos 43):

þverþo

k) Ita omnes Libri, non, *Foti*, quod vulgatum est, nec *Fór*, quod etiam invenitur.

- 1) *Munn flagdi*, S. quid autem *Munn-flagd* aliud foret, quam *Securis*? Ut *At munn-flagdi* diceret, Præter (∴) ultra securem. Componere licet celebrem versum Grettæris de *Securi*, comparatâ cum *Oreade*, ubi *securis* inter alia vocatur *Havðmynr*, duro ore prædita. Item ex *Egils-saga*: *Allv mudrinn bráff or ðxinni*, totum os (∴) tota acies) de securi dissiliit. Huc etiam pertinet ex cantilena *Haraldi regis Sigurðsonii* in *Einaræm Thambaskelverem* — *Nema Einarr kyssi Óxar munn inn þunna*, nisi *Einar* osculetur tenue illud os securis. *Munni* hodie hoc vocatur in securibus et malleis, terminatione mutata. Denique *securis* et *orens* habent quædam simplicia nomina communia, ex. gr. *Skráma* et *Gygr*, in *Edda Snorr*. Et *Hamar-tréull* Grettæri vocatur securis in versu nuper adlegato, dubiè an simplici adpellatione, an periphrastica ab malleo suo s. superiori parte, mallei formam referente.

visum est (sc. quod pes pedi, vel manus manui, quod eorum questione nostræ Auctori hic exprimit aliis verbis), atque idè Erpum occiderunt. *Volf-saga*. Quædam Exemplaria *Eddæ Snorræ* hæc: *þeir svörðu til, þat var «þu ecki at fór flyddu við hönd, i. e. Illi (fratres) ad id responderunt, nihil prorsum pedem manu sustentari. Conf. Snorrinum sub nota præcedente.*

- 41) Hinc verisimiliter colligitur, *Sheid*, vaginam gladii, ab *Skipi* (*skidi*) assula s. tenuis lamina lignea, deductam esse, propterèa quod

schidia ista olim adplicata fuerint ad istum usum. E diverso lin. seqv. *Skipi-járu* videtur nomen suum sortitum esse ad similitudine cum tali tenui assula lignea.

- 42) Amplificatio cum epexegesi, et mirè Auctori hic præter necessitatem multiloquus videri possit, sed res ita non est, nam cum agat de patricidio, sive stricteius fratricidio, non visus est sibi id satis verbis exprimere posse, nisi plura atrociora verba adhiberet.
- 43) Hoc adèd poeticum est in hac re, ut optimi nihil supra dixerint.

Þverpo þeir þrótt 44) finn
 At þrjúþingi
 Léto mavg úngan 45)
 Til moldar hníga 46).

XVI.

Skóko loþa 47)
 m) Skálmir festo
 Ok gód - bornir n) smvgo
 I gvp - vefi 48)

Minuebant vires suas
Tertia parte,
Fecerunt cognatum adolescentem 45)
In terram cadere 46).

XVI.

Quassarunt lacernas 47),
Frameas adfixerunt
Genereque insignes irrepserunt
Divinis textilibus 48).

Fram

- m) *Skálm á festo*, L. ex varietate; *Skálm*, sing. et *á festo*, nostro Textu aliquanto plenius, nam subaudiendum *Sído*, lateri, quò et nostra interpretatio tendit.
 n) *Smvgo* posteriorem lineam orditur in S. mollius, ut videtur, in elocutione metrica.

- 44) Vocabulum *þrótt* hic oppidò exquisitè applicatur, quemadmodum *Robur* in tali re de Copia militari ab Latinis. Synonymum ferè *Asti*, gen. masc. ab *Aß*, vis, robur, similiter a præcis Nostratibus in eadem re significanda usurpatum est.
 45) Hoc epitheton vel ab ætate, vel ab alacritate et vigore adolescentis, decoris gratiâ, hic addidit Poëta. Consule J. Olavium in Tractatu suo, quantivis pretii et premium publicum adepto, Om *Þorðens gamle Digtes Þonst*, ubi ille, ut solet, subtiliter de talis epitheti adplicatione suam profert sententiam.
 46) Snorri relatio hæc est: *Þeir (Sörli ok Hamdir) voro svo reidír módur sinni, er hon hafdi leidd þá út með heitryðom, at (ok, Cod. reg.) þeir vildu gæra þat, er henni þætti verð, ok drápo Eyp (bróðr sinn, quod ignorat Cod. reg.) þviat hon unni hánou mezt; i. e. Illi (Sörlius et Hamder) adeò ira incensi in matrem erant, propterea quod eos cum sævidictis domò deduxerat, ut statuerent (atque*

statuebant) facere id, quod ejus animo maxime ægrè esset; ideò Erpum interfecerunt (fratrem suum), nam ille plurimum matri cordi erat. Et hæc ratio necis nefariz etque invidiosæ nostris quidem animis magis plausibilis est eâ, quam noster Poëta et *Volf. saga* præferunt, qui tamen nihilo minus excusari possunt ratione, quam posuimus superius sub not. 39.

- 47) J. e. sordes et pulverem itineris ab his discusserunt, vel, quod non minus videtur verisimile, sanguinem fratrem inde decusserunt. Deinde *Skálmir festo*, quibus nimirum nisi erant in cæde fraterna.
 48) Ideò nunc ornamenta sibi indutere videntur, quod adpropinquant sedi regis Ermanarici (Jormunreki), ut è sequentibus est concludere usque ad lin. 10. Alias, quod semel advertendum sit, Jormunrekum s. Ermanaricum regem facit Italicæ Historia Theodorici Veronensis (s. de Berna), qui Gudrunz convus atque amicus fuit, ut pater ex Oda hujus regine

Fram lágó braytir
 Fvndo vá-ſtígo 49)
 Ok, ſyftor fon 50)
 Sáran, 51) á meipi
 Varg-tre 52) vind-kavld

*Prorsum tendebant via,
 Deprehenderunt foedas calles 49)
 Et sororis filium 50)
 Saucium 51) in stipite,
 Dirá ligna 52) ventó frigida,*

Vestan

reginæ Ilda. Verum quisquis fuerit Auctor hunc regem trans Alpes in Germaniam traducere, quemadmodum etiam ex ejus verbis hic videtur adparere, ut eum habuerit pro Germaniæ incolæ, non procul a Jonacro rege et Gudruna habitante.

49) Quod à sequentibus intelligere est; potest et reddi Calles improvisas, propterea quod nihil minus sperare poterant, quam illic sibi visum iri necessarium suum suspensum, id quod et per se in gravi negotio satis meli omnis erat.

50) Quem alium, nisi Randverem, privignum sororis suæ Svanhildæ; consule de ejus et Svanhildæ reginæ supplicio nostram adnotationem sub N. 9 ad *Gudrúnar-hvætt*. Snorrius expressè Svanhildam reginæ nomine adpellat, et in *Hvaldo-liúdam* vers. XXII. lin. 6 et 7 Jormunreks vocatur *Sigurdar mágr*, sive gener Sigurdi Fáfnericidæ, quod vel etiam vocari potuit, quanquam Svanhilda cum illo nunquam venisset in thalami consortium, modò si ei fuerit desponsa, de quo nullum est dubium e Snorrii narratione sæpius citata, atque etiam expressius in Interpretatione ad nostrum poematum *Gudrunar-hvætt*. Est tamen, ut quis coniecere veller, Svanhildam aliquot annos cum rege Ermannico in conjugio vixisse, atque tum demum ex Bicchii sycophante (vid. notam modò citatam) consiliis supplicio adfectum fuisse ob negotium cum Randvere. Interea illa potuit liberos, unum vel plures, procreare, quo-

rum aliquis eadem vice fuerit suspensus, majoris invidia gratia, atque ipsa regina ab equis ad necem conculcata erat. Videmus in Historia Norvegia de rebus Erlingi Skackii (Pæti) et Sværreris regis cognatorum, quod Erlingus nihil veritus sit, parvulis vitam suspendio adimere.

51) *Sáran*; mirè hoc nomine nititur Auctor de cadavere suspenso, cum tamen id propriè adhibeatur de læsionibus corporis, quæ ferro fiunt. Conjectura quædam possunt esse super hac re: 1) ut *Sárr* nihil aliud sit quam *Siákr*, æger, quod sine dubio sunt omnes, quibus quocunque modo vivendi facultas adempta est; 2) fortassis pensilis ille transfossus fuerit hasta quadam, quemadmodum Odinus de se ipso narrat in *Háva-málow* Cap. III. vers. 1. Vel 3. per vulnera illa ad avium carivorarum maleficia possit respici, quod et maximè verisimile videretur.

52) Vel ea ligna, quæ maleficis hominibus puniendis erant erecta. *Vargr* certè apud Priecos maleficis in summo gradu vocabatur, qui non amplius esse poterat in civium suorum consortio, verum jure interficiendus erat, ubicunque deprehenderetur, ut videmus de Eyvindo Skreya, homine nobili sacrilego, in *Egils-saga*. Mox cum *Tre vind-kavld* conferre liceat Odini verba in *Háva-málow* loco nuper citatò: *Veit ek at ek hekk Vindga meidi á*; item Poëtæ anonymi in *Hryggjar-ſtycki*, Historia Erlingi Skackii, ubi de ejus supplicio agit, et *Gálgar*, patibula, vocantur *Vindga meidar*. Verum prop-

Vestan bæjar 53)
Trýtti æ travno hvöt 54)
Títt var-at n²) bþja.

Ab occidente oppido 53).
Festinaturn est continud volatili cele-
ritate 54),
Gratum non erat cunctari.

XVII.

Glavmr var i havllo
Halir avl-reifir 55)

XVII.

Strepera hilaritas erat in aula,
Homines [que] poculis alacres 55),
Ok

n²) *Var at bþja*, Omnes, unde sensus: Cupido (iis) erat rogare l. poscere. Quid autem rogarent? Nam *At bþja* simpliciter de ultione postulanda non procedit. Si *Heimta* dixisset Auctor, quomodocumque procederet potuerat. Hinc adeo necessariò, levi mutatione, reposuimus quod in Textu est, verbulò illustrandum in nota. Nequid omittamus, nolimus dissimulare, istud *Bþja* resolvi posse in *Bþi-a*, *Var at* divisim et affirmativè conservatis, hoc sensu lineæ: Cupido erat, ne cunctarentur, vel impersonaliter, ne cunctatio fieret (itineris). Et illud vere eòdem cum nostra Versione recidit; veruntamen ista resolutio verbi *Bþja*, in Coniunctivum et suffixum negativum, aliquid coacti in se habet.

ter altitudinem suam, et præterea quod sub dno posita erant, credibile est, quod patibula hoc epitheton complexum meruerint. Per pluralem autem *Tve vindkauld* videri possit innui, plura patibula eo loco stetisse, in quo suspensus erat Randver, dictumque locum destinatum fuisse carnificinæ publicæ.

- 53) Hinc colligere liceat, regnum, atque adeò regiam sedem, Jormunreki s. Ermanarici sita fuisse ab oriente regionis Jonacri.
- 54) Detestabantur tam foedum spectaculum, atque adeò cursum inde perrexerunt, quam celerrimè poruit. Cum *Trans f.* vel *Trani m.* (nam in utroque genere invenitur) nobis ignota avis sit, quod ad suam naturam, in casu ambiguo cepimus eam pro quovis volatili, ad summam cursus celeritatem designandam tropicè adplicito. *Trytti* antea im-

personaliter adhibetur, referendum fortasse origine sua ad verbum *At troþa*, terere, calcare, trudere.

- 55) Diversè et concisè magis narrat Snorrius hoc modo: Ubi autem illi veniebant noctu ad Regem Jormunreku dormientem, manus ei et pedes amputarunt; ita (ad ea vulnera) ille experrectus est, et suos inclamabat, iubens ut vigilarent. Snorrius autem hic ipse sibi consentit, ut solet, nam antea memoraverat de consiliis matris, Gudrunæ, quæ suis filiis dedit, nempe, ut cum delati essent ad regem Jormunreku, noctu eum adgredirentur dormientem. Et consentit gravis auctor, Bragi Senior, in Poëmata panegyrico de Ragnare Lodbrok (Hirsutibracco), cuius Fragmentum laudatus Snorrius nobis conservavit; ejus exordium hoc est: *Kuátti eðr*

Áðr,

Ok til o) gota 56) ecki
 Gerþot 57) heyra
 Apr halr hvgr-fvllr 58)
 I horn-vm pavt 59).

Sonitum adæ equorum 56)
 Haudquaquam 57) exaudiebant,
 Antequam vir animosus 58)
 Cornu inclamabat 59).

XVIII.

- o) *Gota* per majusculam initialem exhibet *S.* quod non temerè facit in appellativis, ut aded significare velle videatur, nomen esse proprium patronymicum, quando tamen rectius scriberetur *Gósa*; avia horum juvenum Grimhilda, Gjukií regis uxor; *Gornefk kona*, in *Guðrunar-Qvída* Híða, ab Gothorum gente aliqua oriunda, nam plures populos hoc nomine in Germania et extra eam, certum est extitisse.

(*adv. err.*) *vid. illan Gýmvarckr at vakna Meðr áreyr-för dróttir Dracm i fverða flewmi. Rísta vart i vanxi Randveris hofud-vidla. Þá er hrafn-bláir hefnda Horma Erps of burmar. J. e. Contigit oliu (ante, acri) Ermanarico ad malum evigilare, Unaculum sanguine picto strellitio. Somnium in turbulento ensium concursu. Tumultus in diebus Randveris necessarii principalis. (o: parentis), Quandæ corvi instar lividi ulcisebantur acerbis injuriis (nempe necem Svanhildæ Erpi fratres). Hoc forte, præter alia, unum argumentum fuerit adversus eos, qui in dubium vocant hujus Historie veritatem. Primum quod Guðruna Gjukiás et rex Ermanaricus coevi fuerint, nam plausibiliter satis Bragius Senior poeta statui posse videtur Ragnaris Lodbrokeæ synchronus, de qua hoc carmen pepigit. Ex calculo autem chronologico, inprimis Torfæi in sua Dynastarum Serie, notum est Ragnarem floruisse seculo VIII. Duos autem Bragios poetas fuisse, quod hic in transitu observare liceat, vix est ut dubitetur, alterum hunc, qui Ragnaris elogium cecinit, et a Snorrio vocatur *himn Gamli*, s. Senior (ex nostra versione, quemadmodum *Hason Gamli*, rex Norvegiæ in-*

clytus, vocatus est respectu filii sui Haconis Junioris) et sine dubio pater fuit alterius Bragii, qui apud Snorrium sub simplici nomine *Skáld* aliquoties adlegatur, quique de Bjórne Jarnsida, Ragnaris filio, Svecie regis, Carmen panegyricum ad caput suum redimendum composuit, ut testatur Dux Arinbjörnus in *Egils-faga*, atque idem est cum eo, cujus mentionem facit *Landnama-bók* Part. II. cap. XIX. ubi loquitur de Geirmundo Heliarskinnó puero et fratre suo.

- 56) Passunt et *Gotar* intelligi de fratribus ipsis, et sempe Gothica oriundis; suspicæ ad varietatem lectionis.
- 57) *Ecki gerþot*, dupliciter negat, pro simplici vice, ex more suo, ubi sensum negativum vult intendere.
- 58) *Heyr-fvllr* hic videtur positum pro perpetuo bellatoris epitheto, quod si non semper locum habet, saltem habere debet.
- 59) Ad significandum nempe hospitium illorum hostilem adventum, quem ex ornatu eorum bellico probabiliter colligere potuit excubitor regius; conf. lin. 4. hujus versus.

XVIII.

Segja fóro 60)
 þ) JÓRMVNRECKI
 At sénir váro
 Seggir vnd hiálmom.
 Rápit er vm ráp
 Ríkir ero komnir 61).
 62) Fvr mátkom hafþ er g) mavnnoom
 Mey vm tradda.

XIX.

63) Hló þá JÓRMVNRECKR
 Hendi drap á kampa 64)

XVIII.

Indicatum ierunt 60)
 ERMANARICO
 Conspectos esse
 Viros sub galeis:
 Deliberate de [capiendo] consilio,
 [Nam] potentes adsunt 61),
 62) Damno validis viris
 Virginem [ad necem] conculcástis.

XIX.

63) Tunc ridebat ERMANARICUS,
 Manu barbam mulcebat 64),

Beid-

þ) *Jórmunreki*, omnes Codd.

q) *Mavnnoom*, etiam Omnes; sed nihilominus verisimile est, *Mavnnoom* l. *mavrom* potius legendum esse, et equos, qui conculcando necarunt *Svanhildam*, intelligendos; Ita vocula *Fvr* foret causalis l. instrumentalis, *Per equos validos*.

60) Qui scilicet ad sonitum buccinæ ex ædibus prosilierant.

61) Verisimiliter fratres se et suum itineris propositum foris indicaverant, nempe satisfactionem petendi de nece sororis; vix enim alias famuli regii hoc scire poterant.

62) *Hafþ er*; non modo hic sermo fit ad ipsum regem Ermanaricum, verum etiam ad ejus Consiliarios et aulicos principales, qui verisimiliter participes fuerunt flagitiosi *Svanhilde* supplicii; aut saltem *Bickius* sycophanta et rex ipse hic duo soli intelligantur; respice nos sub N. 9 ad *Gudrunar-hvøvt*. Et mátkom sané hic heroicum epitheton est adolescentibus adtributum, et sine dubio eò verius, quod ab eorum inimici subditis id impositum est. Sané vix fuerint exempla in præcis Historiis Septentrionis, quod duo soli,

sine dubio rei bellicæ parum adhuc adserti, adolescentes tantum ausum inceperat sustinuerint, nem *Jormunrekus* non erat unus è regulis, sed è regibus potentioribus, quod vel colligere est ex ejus cognomento *inn riki* apud Snorrium, atque in Introductione ad *Gudrunar-hvøvt*; verba autem *Volf. fose* rem etiam melius exprimentur Cap. XLIX: *Jórmunvekr hefr kóngr heitit. han var ríkr kóngr i þann tíma*, — qui rex potens erat eo tempore, quo scil. *Gudruna* in Jonaci matrimonium venerat.

63) Hic versus integer pertinet ad securitatem regis ostendendam, profectam a contentu advenarum ob eorum paucitatem.

64) Hic mos hodiè etiam est quorundam, cum animi sui adquietantiam et hilaritatem monstrare volunt.

Beiddiz-at r) bravngo
 s) Ravpvapiz at víni 65).
 Skök han skavr jarpa 66)
 Sá á skiöld huitan 67).
 Lét han sér i hendi
 Hvarfa kér t) gyllit.

*Non postulavit lorica[m],
 Certavit cum vino 65),
 Quassavit caput fuscum 66),
 Inspexit clypeum album 67),
 Fecit sibi in manu
 Versari poculum aureum.*

xx.

Sæll ek pá u) þattumc 68)
 Ef ek síá x) knetta

xx.

*Beatus ego tunc mihi viderer 68),
 Si adspicere mihi liceret*

HAMDÍ

- e) *Bravngo*, Libri omnes, obscura voce et inaudita. Contextum aded magis sequuti sumus in Versione, quam rationem sermonis.
 s) *Brudvadis*, L. ex varietate, vel forte *Brúðvadis*, utrumque obscurè; si *Brudladi*s, profusè gessit se l. helluatus est, posuisset, aliquid fuerat, quod satis concilian possent cum circumstantiis.
 e) *Gollit*, S. ut sæpius.
 u) *Þórsame*, Id. præz. Indic. hic parum aptè. *þættis*, pro *þættie*, L. ex varietate, vulgatus.
 x) *Knatti*, S. idem, usitatus.

- 65) J. e. ubi se et suos ad excipiendos hostes advenas accingere debuerat, satis habuit certare hibendo, quod nimium sibi videretur tutus propter suam frequentiam et istorum paucitatem; imò in animo suo etiam gestiebat, quod illi, a quibus ultionem injuriarum potuerat metuere, nunc solitarii in suam redacti essent potestatem; conf. vers. seqv.
 66) Insultationis gratia cum irrisione erga fratres advenas. Et manifestè hic *Skavr* denotat caput, quod adversus quosdam notandum est, nominatim magnum philologum G. Pauli.
 67) Suspexit in parietem ædis, ubi verisimiliter antiquo more clypei suspensi erant, ornatis gratia, et simul latènter in animo suo exsul-

tavit, quod sat munimentorum corporis haberet sibi et suis, ad quoslibet hostes excipiendos. Clypeus albus ad despectum ponitur apud Virgilium hac versus particula: Parmaque inglorius alba. Apud Septemtrionales talis color clypei erat signum pacis, ut inter alia constat ex *Ol. Trygg. f. saga*, *Svaldrar-erubtu þætti*, de proditore Sigvaldio Comice, qui album clypeum tollendò Olavum regem intra agmen hostile adliciebat.

- 68) Simulat nondum se credere eos adesse, ut nequid insolentiam desit, etiam vehementer optat, ut respice adforent; sed quam beatus inde exiterit tyrannus, infra videbimus apud Nostrum, atque aliunde notum est.

HAMDI ok SAVRA
 I havllo minni,
 Mvnda ek þá binda
 Meþ boga strengiom 69)
 Góp 70) börn GIÚKA
 y) Festa á gálga.

HAMDEREM ac SÖRLIUM
In aula mea:
Ego eos vincirem
Arcuum nervis 69),
 [Et] bonos 70) GJUKII *liberos*
Suffigerem patibulo.

XXI.

Hitt qvap þá z) HRÓPR - GLAVP 71)
 Stóp þ) vf hlepom 72)

XXI.

Tum interpellavit HRODURLADA 71),
Gradibus celsis insistens 72),

Vip

y) *Festa á gálga*, Omnes, non *A gálga festa*, quod melius serviret harmoniæ literarum poëticæ, etsi alterum utcumque sit tolerabile, lit. 9 in ultima hujus linæ voce *Gálgi* referendū ad eandem lit. in *Giúka* lin. præced. extrema.

z) *Hróþanglavp*, L. pro varietate, de quo nihil est quod dicamus, nisi quod altero sit obscurius.

þ) *Af*, L. *S. af*, L. pro varietate, quod posterius suspectum est.

69) Quemadmodum opinamur antea nobis observatum esse, Njalsonis factum ab Hæcone Dynasta; evolve *Njals-sögum* II. Cap. XC. pag. 136. Et credibile est tales nervos firmitate sua superasse alios funes, unde nervi isti constiterint.

70) Potest et Góp ad Eorum natales illustres referri, more Latinorum. Mox *Börn* de nepotibus adhiberi, observatu dignum est; ita et *Israels Börn*, filii Israelis, de omnibus Jacobi posteris, ab Ebraeis poni notum est. Haud multum abludivit Bragi poëta in citato Fragmento, ubi hosce adolescentes appellat *Giúka nidia*.

71) Credimus hanc fuisse matrem regis; sanè loquitur cum auctoritate non tenui, quidquid demum sit statuendum de nomine ejus, propriumne, an cognomentum, an epithetum sit, fictum et formatum ad Linguam Normannorum aut Nostratum, ut supra videmus factum in reginarum nominibus *Glavvör* et *Kostvera*, que nihilo magis Germanica sunt quam *Hróþr-glavp*.

72) Istud *Hlepom*, variatum, ut opinamur, ex *Hlepom*, fæm. vel *Hlöpom*, neutr. gen. non parva quod ad rem, obscuritate laborat. In casu dubio, videri posset esse locus aliquis excelsus intra aulam, vel utique scansiles gradus ad eum locum,

- e) Mefingr 73) mælti
 Vip mavg þenna 74)
 a) þvát 75) þat b) hetta
 At c) hlyþigi d) myni.

*Vir illustris 73)! inquit [illa]
 Ad hunc filium 74):
 75) Quia enim [illi] id periclitantur,
 Quod procedere non potuerit:*

76)

- e) Ita Membr. et L. sed *Mefingr*, S. Deinde *Mala*, in Modo Infinit.; inde sensus: Dicunt Eam — dixisse. Post autem *Mælti* necessariò ferè ad intellectum inferenda est vocula *Hon*, illa, quæ nihil officit mensuræ metricæ.
- a) þvát, omnes Libri, quod hic ex abrupto, et præter connexionem cum antecedentibus, videri possit illatum; sed despicere ad notulam.
- b) *Hetta*, L. & S. pro varietate, ∅: minitantur, etsi hoc Verbum usualiter construatur cum Dandi, sed non Accusandi casu.
- c) *Hlyþigc mync*, L. ex varietate, utrumque in prima pers. Indic. modi, absurdè ad contextum.
- d) *Minni* ad posterius refert S. et ex *Minni mega* unam sibi lineam format, quod in metro procedit, quantum ad has tres lineas adinet, sed turbas facit contra adliterationem in linea Textus 8 et 9.

73) Cum hoc vocabulum ignotum sit, interea tamen è rei circumstantiis, originatione obstericante, accipiendum nobis visum est de Homine illustri, nempe hic de rege ipso, quem in Vocandi casu adloquatur prædicta mulier *Hróþr-glaup*. *Máfr*, gavia, candido colore prædita est; atque viri nobiles ab candore et splendore vocabula poetica sortiti sunt apud præcos nostrates ac Norvegicos poetas.

74) Cum hæc res tantum in conjectura versetur, ut fidos Interpretes agamus, nolimus celare, *Mavg* hic per cognatum, imò virum simpliciter, posse reddi, ita tamen, ut rex intelligatur.

75) Hic manifesta est ellipsis rei et verborum, et fortasse aliquid è versu exciderit, vitio librarii, vel temporum injuriâ; verum utut

ea res sit, tamen qualitercunque hæc connectere licebit cum posteriore parte versus proximè præcedentis, quasi mulier dicat ad regem: *Fyri þvi mun þér vera þat innau handar at giöra þar*, (scil. *at binda þá ok félla á gálga*) *at þeir hetta þat at eigi myni hlyþa*; i. e. Espropter tibi in manu fuerit illud facere (nempe vincire illos et patibulo suffigere), quod ausum inceperat accipitis successus. Multorum versuum et multarum aded rerum similes ellipses, sive defectus rerum, ad minimum defectus idoneæ connexionis sæpe in Homero observavit vir doctus et elegans, Samuel Clarkius Anglus. Istud *Hlyþigi* in lin. sequ. novum planè et insolens in tali connexionem; verum tamen fortasse formatum per contractionem ex *hlyþa eigi* (istud *Hlyþa* in Modo Infinito) quæ regularis foret constructio.

76) *Mega e) tveir menn einir*
Tío f) hvöndrþom g) gotna
Binda eþa beria
I borg inni há 77)

76) *An valeant duo homines soli*
Adversus decies centum viros,
Ad vincendum aut percutiendum [eos]
Intra sublimem arcem? 77).

XXII.

Styrr *h) varþ í ranni*
 Stavcko avl-skállir.
 I blópi bragnar lágo 78)
 i) Komip or bríósti 79) gotna.

XXII.

Turba extitit in aula,
Dissilure crateres,
In sanguine viri jacuere 78),
Qui exierat pectoribus 79) humanis.

XXIII.

e) *Menn tveir einir*, septiman lineam sibi seorsim constituunt in 3. Intellectus autem hujus et præcedentis lineæ foret hic, per interrogationem: An possunt minores (inferiores) duo homines adversus &c. et hoc utrunque probum esset ad rem, si vocibus transpositis legeretur lin. præced. *Mega minni*.

f) *Hvöndrþom*, Omnes, in Dandi casu, referendum ad præcedens *Mega*, non simul directe ad *Binda* &c. Facile poteramus substituere *Tío hvöndrþ*, ut ordo foret: *Mega tveir menn einir Binda eþa beria Tío hvöndrþ*; sed altera lectio est exquisita, et se satis tuetur ad rem ac verba.

g) *Gotna binda*, lineam 10 constituit ex dispositione codicis S. conf. var. c. proxime antea, sub finem.

h) *Varþ at í ranni*, L. et S. ex ea re extitit &c. quod etiam, præter cætera prius observata, monstrat, librum L. non esse traducem Membranæ nostræ.

i) Ita Libri omnes, non *Komno*, quod magis foret regulare ad sermonem, sed talis anomalia auctori non est ingrata, ut nobis sæpius antea observatum.

76) Ambigitur, utrum regi, an mulieri, hæc sint tribuenda; nostra opinio vergit ad posterius, propter præcedentia. De cetero *Mega* hic pro synonymo suo, nempe *At valda*, exquisitè ponitur, et præter naturam suam cum hujus Verbi casu, Dativo nempe, constructur, nam regulariter amat Accusandi casum.

77) Nimis un arc munitè inclusi, unde haud facile duobus solis, a magno numero circumventis, erat effugium.

78) Jam intelligimus fratres introgressos esse,

et magnas occisiones edidisse, quod fortasse non incredibile sit, nam convivæ potuerant esse temulenti, certè securi et imparati ob principis sui instantiam; respice ad vers. XVII. lin. 2. item XIX et XX.

79) *Or bríósti* hæud parum intendit sententiam, et demonstrat sanguinem illum fuisse lethalem, quem vocamus nostro sermone *Deuda-blöd*, qui ultimus manat è mortiferis vulneribus; alias in manu erat Auctori dixisse: *komit or benim gotna*, è vulneribus simpliciter.

XXIII.

Hitt qvað þá HAMDIR
 Inn hvgom stóri.
 Æstir k) ÍÓRMVNRECKR
 1) Ockarrar qvámó
 Bræpra sam-mæpra 80)
 Innan borgar 81) þinnar.
 Fætr ser m) þú þína
 Höndom sér þú þínóm
 ÍÓRMVNRECKR orþit
 I Eld heitan 82).

XXIII.

Tunc istud eloquutus est HAMDER
Ille magnanimus:
Optāsti, ERMANARICE!
Nostrum adventum,
Fratrum eadem matre procreatorum
 80),
In arcem 81) tuam;
[Nunc] vides pedes tuos,
Manus tuas vides,
 ERMANARICE! *injecla*
igni ardenti 82).

XXIV.

- k) *Jormvnrækr* adhuc hic et lin. 9 præfert S. atque aded constanter in hoc poemate; sed *Jormvnrækr*, per unum c his duobus locis maluerunt Membr. et L. Modo ante *Æstir*, per z, exhibet S. minus usitatè.
 1) *Ockarr*, Id. qui Nominandi casus est, o: noster, huc non adplicabilis.
 m) þú, hic et mox, exclud. S. unidg benè ad sermonem, et minus emphaticè; nisi tamen Verbum *Sér* impersonaliter intelligendum sit.

- 80) Verisimiliter inter introeundum gloriosum illud votum regis et futili vanitate plenum audierant fratres principes; consule vers. XX. supra.
 81) *Borg* hic de palatio, Dan. *Slot*, necessario accipienda, propter præcedentia regis verba, versu citato lin. 4.
 82) Insultatio et irrisio regi hic redditur per sarcasum, et aptè utitur Auctor verbo *Sér þu* bis numerò, quod amplificat insultationem, et magis sensibilem reddit personæ patientis. Dicere potuerat: *Fætr ero (ro) þinnir Hender ro þinnar-orþit* (nam singulare collectivum in gen. neutr. cum pluribus in numero multitudinis construere nihil vetat

ex usu antiquorum). *Eld heitan* Ignium usus olim erat inter præcipua conviviorum delectamenta, consule *Atla-mál* de adparatu conviviali, vers. V. lin. 1 & 2, coll. cum *Atla-guida*, vers. *Land sá þeir Atla* lin. 10 & 11, et altero ibidem incipiente, *Síð hið Havgni*, lin. 3 & 4. Neque ista deliciae apud Nostrates adhuc exoluerunt, uti neque apud Anglos, quod ex eorum Fabulis romanensibus discere est. Denique videntur Præci credidisse sessionem ad ignem salutarem esse, unde parcunia nostrorum: *Fáir lera allt mein frá eldi*, o: pauci totum malum (morbum) ab igne auferunt, id est, pauci egroti ab igne eunt, quin iis aliquanto melius

XXIV.

- Þá o) hravt 83) víp
 p) Inn regin- kvnngi 84)
 q) Baldr 85) i brynio

XXIV.

Ad illa hirriebat 83)
 Divinus (Inclutus) iste magus 84),
 Potens 85) in lorica,

Sem

- o) *Hrave*, omnes Libri, harmoniâ literarum non facile patiente.
 p) *Inu*, lin. præced. claudit in L. durè ad metrum. Mox *Regin kungi*, divisim S. quod per se foret Rex l. Divus callidus; tum verò aut abjicienda foret præcedens particula *Inu*, vel transponenda post *Regin*. *Regin hvngi*, L. ex varietate, quod eodem abit.
 q) *Barþr*, S. i. e. verberatus, quod firmatur *Volf. saga* relatione in nota adducenda, etsi apud Nostrum nihil inveniatur de ista lapidum missione a parte fratrum. Alias *Barþr* de Barbato haud inscitè acciperetur et *Stofskęgr* Odini vocabulum est.

lius sit (nequid dicamus de oblectamento, quod oculis fit ab ignis fulgore). Haud absque ratione huç adlegabuntur verba Auðoris clâssici, nempe Odini ipsius, in poemate suo incluto *Hava-mál*, vers. XXXVIII: *Víþ eld skal avl áreka*, ad ignem potandum est (in convivio), et in ejusdem Poematis parte II. versu ultimo: *Förþ tekr víþ avldri En eldr víþ sótom*, — ignis morbos excipit (aufert).

- 83) An hoc præteritum sit ab Infinitivo *At hríðta*, vulgò strerere; an varietatum ab *At rýta* (*ríta*), Præt. *rýtti* in *Hervarar-saga*, quod suille voci proprium est, dicere certum non dum habemus.
 84) *Volf. sagam* hic sequi nobis visum est, et per *Regin-kvnngi* Odinum intelligere, quem his verbis designat: *Þá kom at einu maðr miök ellilegr með eitt anga*, tunc intervenit homo quidam specie admodum senili et uno cum oculo; conf. infra num 87. Eodem partim indicio Odini utitur eadem Historia Cap. XX. in cæde Sigmundi Volsungi; item *Ol. f. Tryggr*. his verbis in Part. II. cap. XXXVIII: *kvam þar (til Olafs konungs) maðr gamall miök, orðþakr, einfýnn ok avgráþr, ok hafði hött síþan*, i. e. Eò (ad regem

Olau) venit homo admodum senex; facundus, monoculus (Iuscus) et visu laborans, qui cucullo ob faciem promisso utebatur (notum autem est ex Eddis, *Siphöter* fuisse unum ex Odini cognomentis, quod nimirum tali capitis ornatu usus sit, cum iret personatus). Item *Volf. f.* cap. VI. Quantum verò præcelluerit Odinus in magico artificio, constat satis ex ipsius *Háva-mádom*, et è Snorrio in *Ynglinga-saga* de Artibus Odini, ut adeò nemo rectius, et jure majori, vocabulò isto *Regin-kvnngi* honorari potuerit, quam Odinus. Interea tamen Snorrius hic dissentit a nobis, Jormunreko regi sequens præceptum tribuens. Neque obstinatè negaverimus, adpellationem *Inu regin-kvnngi* ad regem istum adplicari posse, ut ad verbum significet: Iste regium cognatus, regia stirpe prognatus; vel etiam, iste magnoperè celebris, si nempe *Kvnngi* ad *Kvnngr. Kvnngtr.* notus, referatur.

- 85) Haud improbable est, Odinum, ut Deorum summum, per istum Baldr hoc loco signari adpellativè; consule Gloss. Tom. I. hujus Eddæ, ubi originatio adlata est sub ea voce. Sive de cetero sermo hic foret de Odino, sive
 do

Sem biörn hryti 86).
Grýtiþ 87) er á gvmna

Tanquam ursus hirtiret 86):
Lapides conjicite 87) in homines,
Allz

de rege Ermanarico, nomen hoc utrivis fuerit adplicabile. Deinde quod sequitur *I brynio*, putamus firmare nostram opinionem, quod Odinus, non Ermanaricus rex, quæ sequuntur, impéret; nam antea habemus de rege, vers. XIX. lin. 3, è nostra utique acceptione, et quod Textus ibi postulare videtur, quod loricanam induere non curaverit, propter contentum duorum adolescentulorum, rationi sanè congruum in tanta regis potentia frequentiaque. Quodcumque tamen sit de persona imperante, nolimus suppressere nostram suspicionem, nempe quod non minus commodè lectum iri opinamur, et fortasse magis validè ad sensum, *Baldur i brynio*: violentus l. excellens, relatione satis quadrante in utramque personam, de quibus modò antè loquuti sumus. Est tandem, quod alicui Edda cultori in mentem venire queat, ut Balderus, nomen Divi optimi et è Snorrio notissimi, hic pro Odino positus sit; nam Edda Snorriana hoc concedit, ut unus Divus pro altero ponatur, si tamen idoneum adtributum distinctivum adplicatur, quod et hic quomodoque fit per istud *I brynio*, et magis ad regulam, si particula *I* deforet, ut adpellatio esset: *Baldur brynio* l. *brynio Baldur*, facili adplicatione sive ad Odinum, potentem bellatorem, ut notum est, sive ad regem Ermanaricum, si quidem ille idem est cum eo, qui celeberrimum regem Theodoricum de Berna regnò patrio expulit, ut de Ermanarico Italie rege narrat *Vilkinsa-saga*, et tempus sanè satis congruit nostro Auctori; vide ambas posteriores Odas Gudrunz in hoc Tome.

86) Nobis dubium non est, in re prorsus incerta, Auctorem hic per illud *Hryti*, (Modo infim. *At hvista*) usum esse proprietate ad *ursi* Vocem exprimendam, tanquam ea haud

absimilis sit sonitui hominis stertentis; eorum de tali re consulendi forent homines Norvegi, qui mores et ingenium horum animalium nobis melius nòrunt.

87) Secundum *Volf. sagam* ipsi fratres priores occupaverant hoc genus certaminis, verba illius Cap. LI. pag. 109 & 110: *Hon (Gudvín) bad þá eigi skæða (skæða, Mscr.) gríóti ne bárum fórum hlutum, ok quod þeim þat at meini mundu verða, ef eigi gerðu þeir svo (sem hon bauð, add. Mscr.)* Et post eodem Capite: *I því háfðu þeir afbragðit ráðum (bóði, Mscr.) niðar finnar, er þeir háfðu gríóti skadat (skadat, Mscr.); i. e.* Illa (Gudruna) prohibuit eos (filios) ne hostem lapidibus aliisque grandioribus instrumentis (ex. gr. trabibus ligneis) læderent, adfirmans id in eorum malum évasurum esse, si non facerent ad suum præceptum. — In eo autem digressi erant a consiliis (jussu) matris suæ, quod saxis damnum intulerant. Porro verba hujus funesti consilii auctoris ita habent ibidem: *Eigi erud þer vífir menn, er þir kunnit eigi þessum monnum bana at veita. Konúngur antar, gef ofi ráð til, ef þú kunnit. han mælti, þer skuldu beva þá gríóti i hel, ok svo var gjört. Þá ságu úr þllum áttum fleinar at þeim, ok varð þeim þat at aldr-lagi. i. e.* Vos non estis cordati homines, quando nescitis hisce hominibus necem offerre. Rex inquit: da nobis consilium ad eam rem, si tu id scis (hæc interlocutio regis ita notanda est, nam adspirat nostræ opinioni supra sub num. 84, quod iste *Regin-kvængi* fuerit Odinus, aut utique non fuerit rex ipse). Alter fatuus est: diverberate eos saxis ad necem usque; atque ita factum est, nam saxa in eos undequaque volabant, quod in eorum exitum évasit.

Allz geirar né bíta 88)

Eggjar né 89) járn

LÓNAKYRS SONO.

Quando hastae non secare valent 88)

[Nec] acies neque 89) tela,

IONACRI filios.

XXV.

Hitt qvap pá HAMDÍR

Inn hvgom stóri.

Bavt vantv bróþir

Er pú þann belg 90) leystir

XXV.

Caeterum HAMDER loquutus est

Ille magnanimus:

Malam rem patrāsti, frater!

Ubi tu bulgae 90) illi os solvisti,

Opt

88) De armatura frustum, quam mater iis procuravit, huc pertinent verba *Volf. saga* sub initio Cap. citati: *Hon (Grudrun) hafði svo búið þeirra herklæði, at þá bitu eigi járn*, i. e. Ea (Grudrun) sic adparaverat eorum (filiorum) militarem vestitum (armaturam), ut ferró esset impenetrabilis. Inferius de iisdem sub ipso certamine: *Nú sekja menn at þeim, en þeir vörðuz vel ok drængilega, ok urðu mörðgum manni at skada. Þá bitu eigi járn*, i. e. Interea in eos (fratres) fit hostilis insectatio, et ii se tuentur pulchrè ac fortiter, multisque hominibus cladem adferunt; ipsorum (autem) corpora ferrum violare nequit.

89) Nullum telum, sc. sive quo punctim, sive quo caesim pugnabatur. Istud tamen *Eggjar* videretur propriè hic significare, macharas et secures, quibus cadendo res bellica geritur; nisi hac linea simpliciter capiatur pro epexegesi, sive luculentiori expositione istius *Geirar*, quod Auctor præmisit; et antithesis est inter hæc, et quod præcesserat, *Grytþ er á &c.*

90) Hæc et sequentia, neque ad rem; neque ad verba, adeò liquida sunt, et obscuritas cu-

bat hic præcipuè in notione vocis *Belgæ* quam tamen vocem nos in re ancipiti cepimus de thorace sive pectore corporis humani, ubi cordis sedes est, et sedem animæ in corde fuisse, olim pro certo est habitum. Nota sunt verba Servatoris, que ex vernacula nostra Versione sunt: *Af nægð hiavtanz telar mannrinnu*, ex abundantia cordis loquitur os; que huc haud ineptè applicari posse arbitramur. Recentioribus autem placuit animam in cerebrum transferre, de quo cum iis multum disceptare nolumus, quum præsertim ea res non sit hujus loci. Sensus adeò apud Auctorem nostrum qualiscunque hic foret è nostra conjectura: *Málð fecisti (consulvisti), mi frater! cum ea verba elocutus es ore tuo, scil. illa, que supra habemus vers. IX. lin. 3 et 4, item 7 et 8, quibus verbis princeps natu major Sörlius declaravit obsequium suum erga matris postulatum de ultione necis Svanhildæ; absque quò si fuisset, et si valuisset junioris fratris Hamderis contraria sententia, res frustum nunquam evasisset in tam perniciosum exitum.*

Opt or þeim belg

r) Bayll ráp koma 91),

Sæpe ex illa bulga

Molesta consilia proveniunt 91)

XXVI.

92) Hvg s) hefpír þú HAMDIR

Ef þú 93) hefpír s) hyggiandi;

XXVI.

92) *Animum possides, HAMDER!*93) *Si prudentiam (consilium) possides;*
Mikils

7) *Braull*, L. ex varietate, quæ lectio minus proba videtur cuidam ibidem, sed eam omnino damnare non audemus, cum Verbum *At bralla* apud nos existat, de multiplici machinatione, non satis solidis rationibus l. fundamentis nitâ.

5) *Háþir*, L. pro varietate, 2: egisti, hinc alienum.

6) *Hyggiandi*, Id. ex varietate, id. in plur. usitatius.

91) Vel specialiter exprobrat fratri, quem tamen eorum sapienterem fuisse videmus ex vers. IX, lin. 2. ut et infra vers. XXVI. lin. 1 et 2, nam nisi ratione prævaluisse Sörlius, non potuisset rationis defectum fratri obijcere; vel accipi potest locus hic de generali sententia, ut sub Pronomine þeim universim comprehendantur hominum ingenia, qui sæpè et consulunt et loquantur ea, que non nisi damno et incommodo sunt et sibi ipsis et aliis hominibus. *Belg* quod adinet in 4 et 5ta lin. componere licet sententiam Odini in *Flavamátóm*, hanc nempe: *Opt or skörpum* (ita Memb. sed Alii quidam *Skörpum*, quidam etiam *Skropnum*) *belg skilin orþ koma*, i. e. Sæpe e macilento (contracto, rugoso, a fame l. senio) ventriculo rationalia verba prodeunt; ubi tamen ventriculus pro persona ipsa positus videtur per synecdochen. [*Bauull ráp*] Eodem modo *Ballr* adj. hic adhibetur, ut in *Vegtams-quadra* vers. I. lin. 7 et 8. in *Ballr dravmar* de infestis, atque, ut Snorrrius loquitur, periculosis, Balderi somniis.

92) Sörlli responsum hoc versiculo continetur. sapienti ejus ingenio dignum. Et non de nihilo fratri suo Hamderi animi fortitudinem concedit, quod rectè eum fecisse adparet ex hujus principis epithero sæpius repetito *Eun hvgum stóri*, atque etiam generatim ex Inscriptione hujus Poëmatis, ab Ejus nomine ductâ; imò et ab lapidum appellatione periphrastica apud Snorrrius, qui ibi nomine cluent *Hamdis-grand* s. Hamderis clades, denominatione sua ab Eo, ut primipilo expeditionis hujus, petiâ.

93) Hic detrahit fratri animi prudentiam, et, quod verba adinet, figura videtur in his duabus lineis esse, per quam fratri apparenter admittit id, quò maxime pollebat, nempe animi audacia, propter denegatam illi in hæc lin. animi prudentiam; ejus figurate sententiæ origo præcipua versatur in disjunctiva particula *Ef*, qua tamen videri poterit usus esse frater, opprobrii molliendi gratia, nam ei in manu erat dixisse, *Hvg hefir þú H. En ecki hyggiandi*, i. e. Animum possides; Sed nullam animi prudentiam.

Mikils er á mann hvær vant

u) Er mannvitz er 94).

XXVII.

95) Af x) væri nú hafvft

Ef ERPR lifpi

Brópir ockar inn bavp-frækná

Er víp á bravt vágom

y) Varr inn víp-frækná.

96) Hvöttomk at dífir.

Gvmi inn gvnn-helgi 97)

Görpvmz at vígi.

u) þann er. S. plenius.

x) Nú veri hafvft, L. ex varietate, etiam rectè in metro.

y) Varr, omnes Libri, hic pro Verr a nobis acceptum, per non ignotam mutationem e in a.

94) Hic rectè et commodè infert Auctor hanc universalem sententiam ex persona principis regii, quacum componere non pigerit Odini verba in Philosophia sua morali et politica, *Háva-málmur*, nempe, et quidem vers. VI. *öbrigþra vin Fer maþr aldregi Enn mannvit mikit, i. e.* Minus fallacem (magis firmam) amicum nemo obtinet unquam, quam magnam ingenii sapientiam; et vers. X. *Byrþi öetri Berrat maþr bravo at Enn se mannvit mikit, i. e.* Omnis melius (utilius) nemo viatorum secum portat, quam esse possit magna ingenii sapientia. Hiscum multa conferri possent è regum sapientissimi, Salouronis nimirum, Scriptis, in quibus animi sapientiam tantopere commendat.

95) Sörklius orationem suam continuat cum merito improprio ad fratrem, quod maximè

Multum cuique homini deest

Cui deest sapientia 94).

XXVII.

95) *Nunc abscissum esset caput,*

Si ERPUS viveret

Frater noster, ille pugnando strenuus;

Quem nos in itinere occidimus,

Vir ille passim fortis.

96) *Me ad id stimularunt Furia,*

Homo ille (jure) inviolabilis 97)

Quem cadere occupavimus.

XXVII.

cernitur in honorificis epithetis tertii fratris nefariè cæsi, auctore primario, ut videtur, Hamdere, quæ epitheta noster Poëta hic, adfectus movendi gratiâ, usque ad tedium ferè edcumulat.

96) In reliquis hujus versûs opinamur Hamderis responsum contineri, ad objectionem præcedentem, unacum confessione flagitii ab se primario patet in fratrem innocentem, quod tamen flagitium callidè satis rejicitur in Parcæ factorum antistites.

97) Verbum Substantivum *Varr*, erat, hic necessario ferè subaudiendum arbitramur post *Gvmi*, quod et satis in metro processisset, si ita libitum fuisset Auctori; tales subauditiones ejus Verbi alias interdum inveniuntur apud priscos Nostrates, ex. gr. in *Vigglumslöga* post prælium Hrisateigense in verbis *Glu-mi*

XXVIII.

Ecki hygg ek 2) ockr 98) vera
 Úlfa dæmi
 At vit mynir síalfir vm sakaz,
 Sem grey norna 99)

XXVIII.

*Non opinor in nos 98) quadrare
 Luporum exempla,
 Ut nos ipsi mutud insectemur,
 Quemadmodum canes Divarum 99),*
 par

- 2) *Ycr*, *Yckr*, omnes Libri, vobis, quod refutatur *tō Mynim* in prima pers. plur. lin. 3. Si tertia persona aliqua interloquuta fuisset, Auſtor dicere debuerat *Íþ mynid* in secunda pers. quod nunquam visitur. Unde necessarium duximus *Ockr* pro altero illo substituere. Mox *Vera* ignoret S. quod et per metrum potest.

mi ad Gudbrandum adolescentem Thorvardi sycophanta filium, quem pro semet ipso substituere decreverat occisorem viri nobilis Thorvaldi Krokii: *Sá ek glögge hvat titt var, barn at aldri, en veigir slikan mann*; ubi duplex verborum ellipsis est, et verbi Substantivi et auxiliiarís præteriti, nam si ad modum regulare loqui voluisset Glumus, dixisset sic: *Þú ert barn &c. en hefir veigir &c.* Talium autem ellipsis primaria origo nobis videtur petenda esse ab loquentium affectibus concitatis. Verum ut ad rem ipsam redamus, fuerit fortasse, qui sextam lineam solam Hamderi, ut interloquenti, tribuere velit, ac cæteras fratri ejus ex continuatione priorum, et hoc ipsum non diffitemur nobis etiam in mentem venisse; atqui eam conjecturam adprobare non ausi sumus, propterea quod tales interpellationes concise huic Poëte, atque etiam aliis nostratibus præcis, insolentes sunt.

- 98) Propter gratiam lineam, et quidem propter istud *Vit mynim*, necessitate adacti nobis visi sumus, quod etiam adtignimus in variete. Il. ad leviter immutandum Pronomen *Yckr*, nempe in *Ockr*, quum sermo hic sit inter duos. quantum intelligimus; sed tamen silentio præterire nolimus observationem viri perillu-

stris, et summi Historici, ut arbitramur, his temporibus, P. F. Suhmil, in ora Libri sui, quem sub indicio S. adlegare solemus, nempe quod hic (1. in hoc negotio) non inducatur Odinus (ut interpellans) quemadmodum apud Saxonem, quæ relatio etiam procedere potuerit, mutatis mutandis, nimirum retento *Yckr*, et deinde leviter variato istis *Vit mynim* in *Íþ mynit*. Sed utcumque de eo est, et quantumvis antea statuerimus Odinum certamini huic interfuisse, nihilo tamen minus nobis sententia constitit, hunc totum necnon subsequentem versum Hamderis personæ tribuendum esse, responsum continuantis ad fratris improprium; nam nihil verisimilitudinis habet, ex veteri Mythologia, quod Odinus, cui moris erat semper discordias serere, concordiam statuere voluisset inter hos fratres discordes.

- 99) Hic lupi, et sine dubio quævis feræ carni-voræ, adpellantur canes parcarum s. mortuarum, vel, si quis mavelit, Valkyriarum s. Erinnyum bellicarum, sed Odini canes, *Vísprís grey*, propius ad Mythologiam Eddicam, nomine cluent in *Helga-quida* una vers. XIII. nam ad eum præcipue pertinuit istud lucrum, quod è ferrò cæsis evenit, ad suas legiones augendas, id quod Snorrius in sua Edda satis

par er gráþvg 100) ero
 þ) I avþn 101) vm alin.

XXIX.

102) Vel hðfom æ) víþ vegit
 Stündom á val gotna

þ) *A avþn*, L. pro varietate, etiam rectè.
 æ) *Víþ*, exclud. S. Alterum tamen magis definitum est de duobus.

Qui voraces 100)
In deserto 101) aluntur (vicitant).

XXIX.

102) *Pulcrè nos duo pugnavimus,*
Consistimus super strage hominum
 Ofan

satis testatur. Norum etiam est ex ipsius Odini apologo, qui *Grimnis-mál* nomine cluer, vers. VIII. quod quotidie ille sibi elegerit homines ferrò cæsos.

- 100) Vel propius ad rem, famelicis; notum enim est, lupos esurientes se invicem dilaniare ac devorare; unde adè intelligere est verba Ofeigi senis in *Bandamanna-saga* ex Membr. regia; *Mer hefir farit sem varginum, þeir etas vil þessi er at halanum kemr*; i. e. Mihi evenit (in arbitrorum defectu) idem quod lupo (pro lupo, hoc loco collectivè), illi se invicem vorant, usque dum ad caudam ventum est; prius enim non observant, quod proprium suum genus comederint. Ex hoc loco etiam magis illucescunt verba ejusdem Ofeigi in sua cantilena, ubi, omnibus arbitris rejectis, præter unum, quem adoptaverat, ait eum solum superesse omnibus ceteris, qui omnium sic deterrimus, et his verbis utitur senex: *Nú er úlfi-hali cinn á króki*. Huc etiam pertinet dictio translata de proceribus æmulis in *Haensa-þóris-saga* Cap. XI: *þeir kafa langi etiz úlfi-munnri af* (rectius á), illi diu sese invicem devorant (∴ devorare adfectarunt, nimirum propter injurias, dignitatis minuende causâ) ore lupino, ∴ instar luporum. Simul hic, occasione epitheti *Gráþvg*, observare liceat, originatíonem vo-

cis *Vargr*, quam Alter nostrum in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ proposuit, non parum fulcimentí ex isto epitheto sortiri.

- 101) Istud *I Avþn* non sine causa idonea ab Auctore hic adjectum est, quatenus referrur ad *Gráðng* — *grey*, quod præcessit, nam Lupus quidem per se et natura sua est animal vorax; sed necesse est cum lupum, qui in loco destro vivit, longè voracissimum esse, propter defectum escarum ex corporibus animalium, atque inde ortam esuriam, quam Germani oppidò quam rectè ad famem maximam transferunt in sua voce *Wolfs-Hunger*.
- 102) Nunc, quod rem adinet, intelligendum videtur, fratres ita pugnadò confesos esse, ut non amplius valuerint hostili frequentie resistere; sed alter eorum, Hamder, ut censemus, sese et fratrem solatur, sanè quam heroicè, et quasi triumphat, etsi nunc iis nihil aliud relictum esse videat, præterquam mortem apertam; quem triumphum nemo humano sensu præditus, qui benè attendit ad relationem hujus poematí, illis poterit denegare; quod, præter tyrannum manibus et pedibus truncatum, hi fratres principes magnam hostium stragem ediderint, apparet satis è sequentibus ∴ lineis, coll. cum vers. XXII. lin. 3 et et 4.

Ofan a) egg-móþom 103)

Sem ernir á qvisti 104)

b) Góþs höfom tírar fengit

Þótt skylim nú eþr í gar 105) deýia.

Qveld lifir maþr ecki

Eþtir c) qvþ norna 106).

Acierum vi confecta 103)

Tanquam aquilae in ramo 104):

Præclaram obtinimus famam,

Etsi nobis hodie vel heri 105) *moriendum esset.*

Vesperam nemo vivit

Ultra Parcarum decretum, 106).

XXX,

a) *Egg-móþan*, S. per raram Enallagen in Accusandi casu.

b) *Góþs*, Id. et L. ex varietate, i. e. *Tírar góþs*, gloriam ex animis s. animi fortitudine. Deinde *Týrar*, pro *Tírar*, S. *Fírar*, viri, L. ex varietate, unde sensus: Nos viri animos nahti sumus.

c) *Vþ*, L. in Textu, corruptè.

103) Ita etiam hoc epitheton adplicatur in *Grimnir-málem* vers. LII. et in posteriori parte illius est figura Litotes; nam *Móþr*, defessus, multo minús sonat, quam *Feldr* l. *Dreppinn*, stratus, cæsus.

104) Consule *Helga-quivdam* II. his verbis: *A ask-linum Ernir sitia*, vers. penult. Alias ajunt quidam, aquilam præcipuè habitare in excelsis scopulis ad mare vel fluvios. Est et, ut aquilæ hic possit esse videantur figurate de avibus generatim, quæ, cum se quieti dant, post laborem diurnum alimentum quaerendi causâ, consistunt in summitatibus l. ramis superioribus arborum, atque ibi somnuculum sibi capiunt.

105) *Nú eþr í gar*, videri hic possit adhibitum pro *Eyrr eþr í þar*, prius vel posterius, maturius vel seriús; et istud *í gar* latenter videtur significare fratres principes antea sibi gloriam peperisse a præclaris facinoribus (bellicis) ante hoc ultimum.

106) Antea solatus est se et fratrem a laudibus rerum pulchrè gestarum; nunc demum addit sententiam universalem, majoris adversus in-

stantem mortem consolationis ergo, quæ culpam a se et fratre, quæ tamen in iis aded nulla erat, ut etiam majore cum laude hic occubuisse videantur, quam plerique summorum Heronum, eam culpam, inquit, in fati necessitatem inevitabilem rejicit. Sententiam ipsam quod adtinet de fatali necessitate pluscula opinamur adnotasse ad *Helga-quivdam* II. è nostratibus, quò nunc addimus notum istud Virgilii ex IX. *Æneide*: Stat sua cunque dies, breve et irrepabile tempus. Item quod ad Parcas, factorum et termini vitalis arbitras, consuli volumus *Helgaquivdam* I. de Nymphis genethliacis, vers. II. & III. atque hæc ex Georgii Sabini Commentario in Ovidii Transformationum Libr II. "Exstat apud Platonem in Dialogo de Republica, vel de justo, pulcherrimum signentum de Parcis, quomodo in throno Necessitatis, cujus filie finguntur, sedcant, aequali inter se spatio collocatæ, vestimentis albis [quæ earum innocentiam et justitiam videntur designare], capite coronato [quò potestatem excellentem signari credimus], digitisque torquantur".

sum.

XXX.

par féll SAVRLI
d) At salar gaffi,
 En HAMDIR hné
 At hús-baki 107).

Þetta ero kavllopp HAMDIS-MÁL
 in FORNO 108.)

XXX.

Ibi occubuit SÖRLIUS
Apud frontispicium aedis,
At HAMDER cecidit
Ad posticam domūs partem 107).

Hoc [pöema] appellatur VETUS
HAMDERIS MELOS 108).

d) A, L. super (fastigium ædis anterior), quod etiam procedere potest.

sum, et pensum Necessitatis, ex adamante factum; quomodo etiam ad harmoniam cæli [ad naturalem astrorum in terrestria influxum; ex nostra opinione] canant præterita, presentia et futura; animæ verò nascentium ascendant ad thronum Necessitatis, ibique sortiantur fata ex genibus Lachesis sumta... Hætenus laudatus Sabinus. Jobus etiam in eadem fuit sententia, quod ad vitæ terminum definitum adinet, his verbis ad Deum ter O. M.: Constituisti ejus [hominis ætati] terminos, qui præteriti non poterunt. *Qvæld* in priori linea mirè videri possit adhibitum de quacunque parte temporis; neque est, ut quis dicere velit, Auctorem hoc fecisse metrica necessitate compulsus, nam tali conjectura de tanto artifice nihil foret putidius; in manu enim illi erat dixisse: *Dag liðr maþr eigi Eptir dóm norra*; Alter autem nostrum adnotavit alias, vocem *Dagr* de tempore sim-

pliciter, non enim modò de die artificiali, s. lucido, ut ita dicamus, antiquitus usurpatam fuisse. Denique verbulò advertimus, vocabulum *Qvifr*, ab *At qvæpa*, fari, loqui, hic oppidò quam aptè, et Latino prorsus congruè, ab nostro Auctore hic esse adplicatum. In universum hic conferendos censemus versus ex *Völu-spa*, quorum prior incipit: *Þaþan koma meþiær mara vitandi*, et posterior desinit: *Alda börnom Orlög segia*.

107) Hic videmus fratres principes nimio lapidum conjectu ex ædibus effugere coactos fuisse.

108) Vel propter id, quod habemus versu II. hujus pœmatis, et quidem præcipuè lin. ejus quinta; vel, quod magis plausibile arbitramur, quia alterum Pœmation junius super hac re, præter plurimas memorabili, extiterit.

GUDRÚNAR-HVÖT.

a) FRÁ
GUDRÚNO.

GUDRÚN géck þá til b) sævar er hon hafði drepit Atla. Géck hon út á sæinn ok vildi fara sér. hon mátti eigi faveqva 1), Rak hana yfir fiörpinn á land JÓNÁKURS konúgs. Han feck hennar. Þeirra synir vóro þeir SAVRLI c) ok ERPR ok d) HAMDIR. Þar fæddiz vpp SVANHILDVR SIGVRÞAR-dóttir 2). Hon var gipt e) JÓRMVNREK enoin RÍKIA. Mæp honom

DE
GUDRUNA.

TUNC se GUDRUNA. ad mare contulit, postquam ATTALUM interfecerat. Egrediebatur in pelagum, proposito semet ipsum perdendi; atqui submergi nequit 1). Operá autem suá cum translata est per sinum ad litus regionis, cui rex JONÁKER præerat. Ille eam sibi in matrimonium sociavit. Eorum filii erant SÜRLIUS, ERPUS et HAMDER. Ibieducta est SVANHILDA SIGURDI filia 2). Ea in matrimonio var

a) Lemma hoc a Chartis abest, at refert L. in margine; nihilominus illud exstat in libro chartaceo S.

b) Sæv, S. suspensæ, saltem insolenter.

c) Copulam excludit Id. sed ad genium sermonis nostri rectius servatur.

d) Hamþer, omnes nostri Libri, sed Hamder, Hamdir, Edda Snorr. quam sequi nobis visum est.

e) Jörmvnræk, per ek in fine, Libri omnes, ut et infra vers. V. lin. 6. etsi hinc distet scriptio vers. II. lin. 5. tit m. Deinde Ríkia, Omnes, melius ad elocutionem quam alterum vulgatum Ríka.

1) Atque ex narratione *Völsunga-sage* regina, id ut fieri posset, quantum potuit, procuraverat, nempe lapides in gremio gestando; locus integer hujus Historie infra adducetur.

2) Dóttir *Sigvadar Sveins*, filia *Sigurdi Juvenis*, exhibet *Snorrinus* in Edda sua, et consentit in eo nomine relationibus Teutonicis et Dano-

rum in Carminibus heroicis (*Kjemp-Viser*) item *Vilkina-sage* nostræ; verum *F. Olavins* Grønnavicentis, homo omnibus oculatior ait *Sigvadam* Sveinæ diversum esse a *Sigvadu* *Fafnericida*. Aliquod probabile argumentum pro hac sua hæresi adferre debuerat.

var BICKI 3). han rey þat at RANDVER konúngs son skyldi taka hana. þat sagdi BICKI konúngi. Konúngur léthengia f) RANDVE, en tropa SVANHILDI vndir g) hroflá fótóm. En er þat spvрпи GUDRÚN. þá qvaddi h) hon lono sína.

um data est JORMONREKO (Ermanarico) cognomine Potenti. Apud hunc erat BICKIUS 3); is consilium dabat, ut RANDVER filius regis eam sibi sumeret conjugem; atque rem ad regem detulit. Rex aded RANDVEREM [filium] suspendi fecit, item conculcari SVANHILDAM equorum pedibus. Quod ubi inaudiit GUDRUNA, suos compellavit filios.

GUD-

f) Randve, Omnes, non Randver, quod Neoterici praeferrent, sed perperam.

g) Roza, S. quod magis accedit ad Germanicum sermonem; noster autem sermo huic vocé ut pluribus, adspirare amat.

h) Hon, Membr. prorsus ignorat, sed L. intra cancellos profert.

3) Mira brevitate Auðor hæc narrat. Opæ præmium est autem, Snorrii relationem explicatorem et pleniorum de hac re audire, quæ sic habet: Þat spurði Jormunrekr konúngur hinn ríki. Han sendi son sinn Randver, (non Randve, ut nostri, quod tamen rectius esse censemus) til at biðia hennar fer til honda. En er han kom til Jónakurs, þá var Svanhildur feld honum í hendur. Skyldi han fara hana (Ermenreki, Alii) þá sagdi Bicki (Bicki Jarl, quidam aliorum) at þat var betr fallit, at Randver ætti Svanhildi, er han var úngur og lædi þau, en Jormunrekr var gamall. Þetta ráð líkedi þeim vel enum ángu mǫnnum. Því næst sagdi Bicki þetta konúngi. Þá lét Jormunrekr konúngur taka son sinn ok leida til gálga. Þá tók Randver hank sinn, ok plokadí af fadrarnar ok báð senda sáur sínum. Þá var han hengd. En er Jormunrekr konúngur sá harkinn, þá kom honum í hug (þvat han hafði gert, inserunt) quidam), at svo sem harkinn

var stefyr ok fadurlausi, at svo var ríki hanc ofert, er han var gamall ok fánlaus (sonlaus, Quidam alii, rectius, ut opinamur). I. e. Id fando inandit rex Jormunrecus, cognomen- to Potens (sc. quod virgo regia Svanhilda apud Jonacrum regem et Gudrunam Gjukiadem, ejus uxorem, adolesceret) Legavit adeo gnatum suum Randverem, ut eum sibi in matrimonium embiret. Ubi autem hic ad Jonacrum venit, Svanhilda illi in manus data est, ut eam ad Jormunrecum transportaret. Tunc Bichius interpellabat, magis congruum esse, ut Randver Svanhildam in matrimonio possideret, quoniam ille juvenis esset, atque illi ambo; Jormunrecus contra senex. Id consilium dictis adolescentibus complacuit. Verum deinde, parvo temporis interitu, Bichius ipse rem detulit ad regem, Tunc rex Jormunrecus comprehendere jussit filium suum, atque ad patibulum duci, Randver autem (ante) accipiter suum capiebat, et penam ei decernebat; jubens, ut accipiter (ita trac-

ta-

GUDRUNAR-HVAVT

INCITAMENTUM GUDRUNÆ.

I.

Þá frá ek fenno 4)
 i) Slípr-fengligsta 5)
 k) Traup mál 6) talid
 Af trega stórom.
 Er harp-hvgyþ
 Hvatti at vígi
 Grimmom orþom
 GyDRÚN sono.

II.

Hví sitit I) er
 Hví sofit lífi 7)

I.

*Id fandó percepi jurgium
 Atrocissimum [fuisse],
 Coacta verba prolata
 Ex magna animi agritudine,
 Ubi animó aspera
 Acebat ad pugnam (caedem)
 Sevis verbis
 GUDRUNA filios.*

II.

*Cur vos sedetis?
 Cur vitam somnó transigitis 7)?*

Teiti

- i) Slípr-fengligsta, L. Slípr fengligsta, divisim S. membr. hic est scripturæ compendium vulgatum in priorē vocis parte, quod facile per Slípr enuntiari vel suppleri potest.
 k) Traupmál, una voce L. et S. et parum sanè ad rem ipsam interest.
 l) Er exclud. Membr., et L. intra cancellos ponit, sed multò meliùs eam voculam servavit S.

tatus) ad patrem suum mitteretur. Deinde suspendiò necatus est. Ubi autem rex Jormunreus accipitrem adpexit, ei in mentem venit (quod commiserat &) quemadmodum accipiter volandi facilitate deditatus esset, utpote pennis orbatus, ita invalidum esse regnum suum, cum senex esset et visus captus (filio oritur).

- 4) Veitbum at fenna, jurgare, et quidem ejus Præteritum seuiti, in Tomo 1. hujus Eddæ exhibet Hymis-Quida. Nomen verò quod adtinet, consulendum est Gloss. ejusd. Tomi, sub eo ipso vocabulo.
 5) Quod ad priorem partem hujus Adjectivi adtinet, res est sanè quam ambigua. Carmen Völu-spa hujus Eddæ numerat annem nomine Slípr inter infernalialia flumina, atque eum cum

fordibus et ensibus profluere prædicat. A posteriore, quod amnis citato loco provehere perhibetur, aliquid, quantumvis tenue satis ut multis visum iri putamus, ab eo, iniquimus, murati sumus qualescunque fundamentum nostræ huic interpretationi, et sanè contextus verum nobiscum facit, quicquid de verbis sit.

- 6) Utcunque de aliis est. Mál certè de negotio vel fe cum ratione accipi potest e genio Sermonis nostræ, ut ædè sit sensus: Res molestas enumeratas, nam Traup vagum est vocabulum.
 7) Componendum sanè est à Sigurdar-Quida ultima, vers. XI. lin. 5 et 6: þar mun ek sita ek sefa líf.

Hví tregraþ 8) yckr-
Teiti at mæla.

9) Et m) JÓRMVÑREKR

Cur vestro animo molestum non est
Hilares sermones proloqui?

9) Postquam ERMANARICUS

Ydra

m) Jórmyvnekr hoc loco, uno c. l. h. Omnes; ut opinamur altera lectione rectius sub var
e supra. Consule Gloss. Tom. I. hujus Eddæ, ubi nominis etymon exhibitum est.

8) Vidimus libros, qui præferant Tregr. absque
negatione, unde sensus foret talis: *Cur vobis
molestum est l. vos piget, contra intentionem
reginæ loquentis, et contra rem ipsam.*

9) Auðor hanc rem in sequentibus exornat satis
et amplificat, ex persona muliebris. Snorrinn
autem eam simpliciter et distinctius narrat;
verba ejus: þat var eitt sonu er Ermenrekr
konúngur veid or flögi frá veidum með hild sína,
ex Svanhildur drottning sat at haddblíki, þá
riðu þeir á hana, ok tröðu hana undir heffa
fötum til bana; i. e. Evchit aliquo tempore,
cum rex Ermanaricus ab saltu et venatibus equo
domum reheretur cum suo satellitio; Svanhil-
da autem regina apricáretur comæ caudæfaciendæ
gratiâ, ut equos in eam incitarent (jussu boni
regis, sine dubio), contulerantque egnorum
pedibus usque ad necem. Relatio Volsunga-
söge hæc est, notanda sanè, maximè quod ad
regis coniliarum adinet: Bicki mælti, þat er
samleigt, herra, at vita hvat tídt er em, þó
vande se upp at vera, en þat er um vélar þær,
at saur þinn hefr sengit fulla átt Svanhildar,
ok er hon hans frílla, ok lát slíkt eigi óhefut.
Mörg ill ráð (illráð, una voce, Björner) haf-
di hann ádr kent, þóat (ok at Björner) þetta
bite fyrir ok hann ráð ill. Konúngur hlyðai höps
mörgum ráðum. hann mælti, ok mátti eigi stílla
sg af reidi: at Randverr skyldi taka ok á gálga
seffa. Ok er höu var til leiddr gálgans, þá tók
hau hawk einn ok þleokadl af hönum allar fad-
rinnor, ok mælti, at syna skyldi faadr hans.
Ok er konúngur sa, mælti hann. þar má nú sá-
at honum þikir ok þann veg hniginn semdinn.

sem hawkinn födrnum, ok biðr hann taka af
gálgaum. Bicki hafdi þar sumleigt (unvale,
rectius forte) á meðan, ok var hon dauðr.
Enn mælti Bicki, angævam manni áttu verri at
vera en Svanhildi, lát hana deyja með föðum.
Konúngur svarar, þat ráð mannum ver taka. Si-
dan var hon bündin í borgar-hlídi, ok hleypt
(hleypt, Björner, minus rectè) hentum, at
hennu (fortasse, á hana). En er hon brá sundr
angem, þá þorðu eigi heffarnir (heffarnar,
Björner, vitioſt) at spora hana. Ok er Bicki
sá þat, mælti hann, at belg skyldi draga á höfnuð
hennu, ok sva var gjört. En síðan lét hon lif-
ſit. Cap. citati Libri XVIII. pag. 106 & 107.
Id est; Bickius (ad regem nimirum reversus)
fatus est: Addeceſ sanè, domine! ſcire quid
rerum agatur, eſſi indicatu periculoſum ſit;
id autem pertinet ad carſellacius (frandæ), quod
tuis filiis naſtus eſt plenum amorem Svanhilde.
atque ea illius eſt concubina (amaſia), cave ſanè,
ne id inultum ſit. Multa malitioſa conſilia ille
(Bickius) antea (regem) docnerat, eſſi hoc effi-
caciffimum exiſteret, atcedens cæteris ejus con-
ſiliis improbis. Rex obſecutus eſt multis ejus
conſiliis; ille proſutus eſt, atque ab iracundia
ſibi temperare nequibot. Randverem compren-
di, et patibulo ſuſſigè, jubens. Uti autem hic
ducebatur ad patibulum, ſuſſigè accipitrem, at-
que ei evulſit pennas omnes, ſuſſigie, ut ille
ſuo patri offenderetur. Quem cum rex videret,
ita loquutus eſt: Illi videre licet, quod ille exi-
ſtimat, me itidem ſplendore dignitatis exutum
eſſe, quemadmodum accipitrem pennis. Simul
jubet

Ydra systor

n) Unga at aldri

Jóm of traddi 20)

o) Hvítom ok Svörtom 11)

A p) her-veg; 12)

Vestram sororem

Juvenulam atate

Equis contrivit

Albis atque nigris 11)

In via publica 12),

III.

- u) Unga, Omnes L. non enim *Junga*, quod harmonia literarum poetica videretur poscere, sed plura talis licentia Nostratium exempla dedit homo eruditus *J. Olavius* in Tractatu suo, præmium publicum nactus, qui inscribitur Danicè: Om Nordens gamle Digtekunst; et sanè alia exempla hujus non ingrata negligentia invenire est apud Auctorem in hac ipsa Oda.
- o) Hic novum versum, quatuor lineis constantem orditur S. nulla sub necessitate.
- p) Membr. ipsa a prima manu, *Helvegi*, i. e. *via funestâ*, sed deinde id in ea subductum est, quod tamen L. adhuc præfert ex varietate lætionis. Lætio Chartarum sincera hic multum præstat.

jabet eum patibulo detrahi. Interea Bickius de eo enecando mandatum (Historibus) dederat (ejus necem procuraverat) adeoque (Randver) jam extinctus erat. Porro Bickius (regi) loquutus est: Adversus neminem infestior esse debet, quam Svanhildam; cura igitur, ut ea ignominiosa morte pereat. Rex respondet: id consilii capimus. Deinde adeo illa in porta urbis, vineta, collocata est, atque equi in eam immissi. Ubi verò ea obtutum oculorum intendebat, equi non ausi sunt unguulas suas ei admovere. Quod cum videret Bickius, consilium suggestit, ut caput ei sacco involveretur. Ita factum est, et hoc modo ea statim vitam suam amisit. Hic verum evenit vaticinium Brynhildæ Budliadis morturæ de Gudruna regina et ejus filia Svanhilda, vers. IX. et seqv. a fine in *Sigrdar*. Quidam ultima: *Mon hon Svanhildi Senda af landi Sina mey Ok Sigdar*. Hanc muno hita Bickia ræþ. Þviat *Förumvækr Óþarfr* (Óþarfr) lifir.

In transitu res duas hic advertimus, nempe regem stultum et crudellem, et Consularium regium vasrum et malicia plenum.

- 10) Formatio Præteriti obsoleta, pro *Tréd*, a 18 Indicativi *Tred*. Ita etiam Priscos usurpasse novimus *svardi*, *juravi* 1. *juravit*, pro *Ser*, id. quod hodie hominibus nostratibus nimum peritis in quibusdam rebus, sed in hac re imperitis, parum ad palatum fore arbitratur.
- 11) *Hvítom-svörtom-grám*; mira simplicitate regina rem exadgerare studet ab equorum coloribus, re ipsa dicere vult, equos in filiam immisos multos numerò fuisse; respice etiam ad N. 9.
- 12) Quod *Herr*, prior pars vocis, in prisco sermone, et quadamtenus etiam in hodierno, nimirum voce *Allt-heriar*, populum notet, ante ad hunc Tomum monuimus et adstruximus.

g) Grám gámg-tavmom
Gotná 13) hroflom.

III.

r) Urpv-a ip gfskir
peim 14) GUNNARI
Né in heldr hvgpir 15)
Sem var HAUGNI,
Hennar s) myndop ip

*Griseis, cursui adsvetis,
Viatorum 13) vectoribus (jumentis).*

III.

*Neutiquam vos similes extitistis
GUNNARI ac ceteris 14),
Neque vñdè animatì
Quemadmodum erat HÜGNIUS:
Ejus 16) mortem, opinor,*

Hef-

- g) *Gram*, per a lené, omnes Libri, quod sanè potuerit esse dandi casus, ab *Gramr*, rex, in connexione referendum ad subsequens *Gámg-tavmom*, quando sensus foret: *Regi in cursu obsequiosis*, sed alteram tamen lectionem nobis præferre libitum est.
- r) *Urvu-a*, uno verbo, Membr. rectè, ut ab ea sperare erat. Sed *Urvu a*, divisim L. e. S. perperam et invito Sermone.
- s) *Manop*, per a, pro more suo, S. et quidem in futuro Indicativi modi, quod quidem multum valet ad stimulationem præ altero, verum tamen admitti non potest in sermone, propter sequens *Errip* in Subjungendi modo.

13) *Gotnar* propriè ii, qui terrà iter faciunt, quemadmodum e contrario *Flotnar*, qui mari proficiscuntur. Prius a Verbo at *gá*, ire, ambulare; posterius ab *At síða*, fluitare, innatare, ortum ducunt. Et sanè istud *Gotna* hic videri posset in Sermone poetico supervacaneum, utique adversus regulas *Edda Snorriane* adpositum est. Verba esse expressa sunt Periphrasi non utendum esse, ubi ipsium rei vocabulum per se plenum et planum est; hoc autem nostro loco arbitramur *Hrofi* per se satis plenum ac planum esse. Ut ut ea sunt, nihilo minus tamen nobis visam est Auctoris periphrasin quomodocunque in versione exprimere.

14) Hic etiam suis verbis comprehendit *Högnium* Gunnaris fratrem, etsi mox postea de eo separatim loquatur quæ polylogia muliebris est. *Urvu-a ip gfskir &c.*, lin. præced. non temerè dixit regihá; nam *Volsunga-saga* testimo-

nium universale de *Volsungis* et *Gjukungis* expresse habet: *Volsungar ok Gjúkungar segja menn at verit hafi vefskir höfðingjar ok ríktmenn, ok sva fíndt i öllum fornu-graðum; i. e. Famè hominum constat, Volsungos et Gjúkungos omnibus heroidibus ac proceribus (viris potentibus) antecessisse, quæ res etiam in omnibus præcis Carminibus celebratur; Cap. libri cit. Cap. XLVII. pag. 105. Quodsi diotos fratres *Gjukongos* l. *Nifungos* aliunde non cognoverimus, sanè eorum animi et corporis fortitudinem satis superque didicimus ex *Odis* nobilibus, quæ inscribuntur *Atla-quadra* in *Grænlenzka* et *Atla-mál* in *Grænlenzka*,*

- 15) *Hvgpir*, oppido rarum vocabulum, contrasum ex *Hvgspir*.
- 16) Nimirum *Svanhilde* sororis vestre. Et mirè adfectu deinde repetit mentionem de fratrum animi fortitudine.

Hefna leita
 Ef íþ móþ 2) ettíþ
 Minna bræpra,
 Eþr harþan hvǵ
 u) HÚN-konúnga 17).

*Ulcisci tentaretis,
 Si possideretis audaciam
 Meorum fratrum,
 Vel animam adspereum
 HUNNICORUM regum 17).*

IV.

Þá qvaþ þat x) HAMDIR
 Inn hvǵom stóri.
 Lítt mvndir þú
 y) Leyfa, dáp HAVGNA 18)

IV.

*Tunc id profatus est HAMDER
 Ille magnis animis præditus:
 Parum sanè credo te
 Laudasse virtutem HÜGNI 18),*

z) Þá

e) *Ætíþ*, S. ratione vulgari, et rectè.

u) *Hán konúnga*, divisim, omnes Libri, quam lectionem non ausi sumus adoptare, etsi non ignoremus Virum eruditum P. K. Anckerum stansisse in sua Præfatione ad LL. Juticas ab se editas, quod tales divisiones a prisca majorum simplicitate in scribendo provenerint.

x) *Hamþer*, per þ, Omnes iterum, quæ litera sub talibus circumstantiis utinam penitus in sermone nostro fuerit eliminata. Conf. Introduccionem proaicam supra sub var. d.

y) *Leyfa*, per i, o: *linquere*, S. Vide peritiam Librarii in nostro Sermone!

17) Tacite intelligi vult, ut opinamur, *Sigurdum*, primum maritum suum, qui ei maximè erat cordi; et Plurali utitur numero, pro singulari, ad ejus decus amplificandum. Quid enim *Attolum*, maritum suum secundum, in exemplum sumeret? qualiter erga eum animata fuerit, satis constat ex *Atla-málm* enom *Grænlenzko*. Præterea *Vilkina-saga* memorat, animi molliem ei expresse objectam fuisse.

18) Mirè de *Hægnio* solo loquitur, cum tamen sine dubio *Gunnar* frater unà cum illo inter-

fuerit consilio de *Sigurdo* è medio tollendo. imò auctor ejus consilii præcipuus, ut notum esse potest ex *Oda Sigurdi* ultima, et *Volsunga-saga*. Atqui dicta Oda, cujus testimonium in hac re plurimi facimus, commemorat *Hægnium* discessisse istud flagitium, versu, qui incipit: *Eino þvi Havgni Annsvör veitti*: usque ad lin. 8 versus proximè sequentis. Verum occasione hujus improperii rapuit princeps regius, invidiosè quidem, è matris verbis præced. *Ne inn heldr hvǵþir Sem var Havgni*.

- *) Þá er SIGURÐ vöktó 19)
Svefni or.
20) Bakvr þ) vóro þfnar
Enar blá-hvíto
Ropnar í vers dröyra
Fólgnar í val-blópi 21).

V.

- Urpo pér æ) brápar 22)
Bræpra hefndir
Sliprar 23) ok fárar
Er þú sono 24) myrþir.
25) Knattim a) úngrar
A JORMVNRECKI
b) Samhyggiendr 26)
Systor hefna.

2) Er þeir Sig. &c. S.

þ) Viro, S. et rectè sanè ex dialecto Toparchiz Thingeyensis in Islandia.

æ) Brápar, cancellis includit L.

a) Ungrar á, exclud. Membr.

b) Ita Membr. et L., sed Samhyggiendr præfert S.

Quando SIGURDUM

Ex somno exsuscitarunt 19).

20) Acupitilia tua evant,
Illa caeruleo et albo colore prædita,
Rubefacta mariti sanguine,
Cooperta funesto cruore 21).

V.

Evenerunt tibi [nimum] præcipites 22)
Fratrum ultiones,
Nefaræ (funestæ) 23) atque acerba
Ubi tu gnatos [tuos] 24) occidisti.
25) Sanè possemus juvenula
In ERMANARICO,
Consentientes 26),
Sororis mortem ulcisci.

VI.

- 19) Ad invidiam pluralem numerum hic usurpat juvenis regius, cum tamen vulgò constet, solum Guttormum, Niflungorum fratrem, Sigurdum cum conjugè sua cubantem in lecto, ac dormientem, adortum esse.
20) Has Bakvr quod adinet, nonnihil illustrasse, opinamur ad Odum Sigurdi ultimam & alibi. De *stragulis sanè lectuatis*, sive ea fuerint lodices, sive gausapæ, nobis Brekðu l. ábreida, maxime ed vergit nostra opinio. ut *gausape* hic sint intelligendæ, in quibus acupingendis mirè se adhuc exersit mulierum nostratum ingenium artificiosum.
21) Hæc ultima linea nullo alio proposito adposita est, quam rem quomodocunque amplificandi.
22) Brápar-*hefnadr*. Quod regina hæc ultionem fratrum statim aut paulò post eorum necem exsequuta fuerit, adparet ex Edda nostra in *Óðis Attili* regis, atque ex *Volsunga-saga* Cap.

XLVII. pag. 102, ut aded Auctor non temerè hic posuerit nomen *Brápar*.

- 23) Respiciè ad Adnotationem nostram superius, ad l. vers. hujus Oðæ sub No. 5. Utcunque est de aliis, sanè res ipsa utrobique vertitur in cardine originationis vocum nempe *Slipr*, ibidem memoratæ, et *Slidra*, gen. f. quæ *Labem*, ætiam in Sermone hodierno, denotat. Ab harum alterutra, vel utraque, Auctor formasse videtur Adjektivum hoc, aliis prosum insolens. Ab hæc ultima acceptione pendet nostra parenthesis h. l. sed versio ipsa in contextu refert se ad ea, quæ adigimus sub No. 5 modo adlata.
24) Non sine ratione princeps regius matri suæ hoc, præ aliis omnibus, improbat.
25) Si nimum tu filios tuos è medio non sustulisses.
26) Sanè quam rectè et necessariò hoc nomen interposuit Auctor.

VI.

- c) Berip hnosfir fram 27)
 HÚN-konúnga.
 Hefir þú ockr hvatta 28)
 At hiör - þingi.

VII.

- Hlaianið GVDRÚN 29)
 Hvarf til skemmo 30)
 Kvmbl 31) konúnga
 Or kérom valdi
 Sípar brynior
 Ok sonom færþi.
 d) Hlóþvz 32) móðgir
 A mara e) bógo.

VIII.

- Þá qvap þat HAMDIR
 Inn hvgom stóri.
 Sva komaz 33) meirr aptr .
 Móþvr at vicia
 f) Geir-niörþr 34) hnsiginn

VI.

- Promite thesauros 27)*
HUNNICORUM regum;
Tu nos jam stimulásti 28)
Ad ensium concilium.

VII.

- Ridens (gestiens) GUDRUNA 29)*
Contulit se ad promtuarium 30),
Insignia cassidum 31) regiarum.
E vasariis delegit,
Demissa [que] cataphractas,
Et gnatis adtulit.
Onerarunt 32) animosi corporibus
Suis caballorum armos.

VIII.

- Tunc effatus est HAMDER*
Ille magnanimus:
Ita post revertentur 33)
Ad matrem visendam
Frames Divus 34), dejectus

A GOD-

e) *Berip hnosfir* &c. uno versu et quatuor lineis sistit S.

d) *Hlóþvz* cum sequentibus novum versum orditur S.

e) *Bóga*, S.

f) *Geir-niörþr hnsiginn*, in Num. sing. omnes Libri, et loquitur princeps regius de se ipso, atqui tamen fratres suos simul intelligit.

27) Jam consilium cepit juvenis regius, ex matris adhortatione, sororis crudelem occisorem, regem Ermanaricum, adoriri, necandi gratia, Quod autem ad sequens *Hänkenúnga* adinet, relegamus Lechoem ad nostram adnotationem supra ad vers. III, n. 17. quamquam non distinetur interez, *Volsungos* omnes sub eo nomine comprehendi posse. Sanè *Hunni* isti videntur Germaniam et adjacentes regiones latè pervagati fuisse, atque locis compluribus sedes sibi occupavisse.

28) *Cum effectu nimirum, adè ut tas incentiva* (oratio) non fuerit irrita,

29) Nimirum ab sui incentivi oratio effectu I. exitu. Et *Hlaianið* hic modò pro *Gladr, hila-*

vis, positum est, quemadmodum contrà *Grá-tendi*, pro simplici *tristis*, inferius Vers. IX.

30) Ubi nempe arma bellica, atque aliæ raritates erant reposita.

31) *Kvmb* in galeis *Cristas* aut aliá insignia distinctiva inter belligerantes olim vocata fuisse in nostro Sermonè, satis notum est.

32) *Hlóþvz*, pro *setto sibi* l. *stigo*, oppidò quam eleganter didum est ab Auctore pœre, et notandum sanè ab aliis ejus artis cultoribus.

33) *Komaz*, Verbum medium, ad itineris difficultatem exadum pertinet.

34) *Geir-niörþr* est adpellatio poetica *militis*, et sanè ejusque viri.

Á God-þjópo 35)
 At þú erfi
 36) At þill ofis dryckir
 At SVANHILDI
 Ok sono þína.

IX.

GUÐRÚN grátandi
 Gjúka dóttir
 Géck hon tregliga 37)
 Á tái stia 38)
 Ok at telia
 g) Tárok hlýra
 Mópvg spiöll 39)
 A margan veg.

X.

Þriá h) víssa ek elda
 Þriá víssa ek arna 40)
 Var ek i) þrimr verom
 Vegin 41) at húsi.
 Einn var mér SIGURÐR
 Avllom 42) betri

- g) Tárok, per k in fine, omnes Libri. Interea notum est, litteras k et g lubenter inter se alternari, sed iis præcipuè notum; qui non transitorie in his literis versati sunt, aliis non item. h) *Víssa*, S. utrobique, tenui discrimine.
 i) *þrimr*, per e, Id. vulgare.

- 35) *Gothos* itidem, ut *Hungos*, latè Germaniam, quemadmodum alias plures regiones, pervagos esse in sua emigratione, atque ibi unam ex pluribus certam sibi sedem occupasse, credibile est. Interea respice ad antecedens *Poenitium*, quod nomine cluset *Hel-reid Brynhildar*, vers. VII. lin. 6, cum nostra adnotatiuncula ibid.
 36) Notanda hic sanè est adplicatio particulæ *At*, pro *Eptir*, post, quod nostrates jam diu usurparunt, et rectè.
 37) *Tregliga* hic positum videtur pro *Tregaliga*, ab subst. *Tregi*, *ludus*; non enim ab Adj. *Tregi*, *lentus*, *tardus*, *invitus*.
 38) Auctor benè hic expressit consuetudinem mu-

In TEUTONICA regione 35),
 Uti tu convivium parentale
 36) *Nobis omnibus [defunctis] agites*,
 SVANHILDÆ [nimirum]
 Ac filiis tuis.

IX.

GUÐRUNA plorans
 Gjúkið sata
 Ibat lufluose 37)
 Pedibus [suis] insessum 38),
 Atque enumerandum
 Lacrymosas fratrum [suorum]
 Clades 39), animi plena,
 Multimodis.

X.

Tres ego noveram ignes,
 Tres ego noveram focos 40),
 Tribus ego maritis
 Vesta sum ad ædes.
 Unus mihi SIGURÐS
 Omnibus 42) melior evenit,

Et

- lierum consentientium, quibus crura pro solio servant.
 39) Noverationem, bona, ut opinamur, ratione inducì, posuimus, potius quam ut *Colloquia* I. *sermone* poneremus.
 40) Mira garrulitas muliebris in hisce quatuor lineis emicat, et sanè Auctor in hac ipsa re, adfectus quod adinet, se ipsum superavit.
 41) Observanda utique hæc usurpatio Verbi *at vega*, nam ea hodie apud Nostrates prorsus insolens est. Alias *J. Olavus* Hyppon. ali- quid monuit de simili vocis hujus acceptione in Gloss. sui *Syst. de Bapt.*
 42) Maritis sc. cæteris, quorum primus et pri- marius suo merito exigit *Sigurdæ*.

Er bræpr mínir
At bana vípo.

XI.

k) Svarra fára 43)
Sakaþ ek ne l) kvnna 44).
Meirr þóttvz 45)
Mér vm strípa
Er mik avplíngar
ATLA gáfó 46)
47) Húna hvasða
Hét ek mér at rúnom.
Máttigac bólya
Bætvr vm vinna
Apr ek m) hnóf höfvp
Af n) HNIPLÚNGOM 48).

XII.

o) Géck ek til strandar 49)
Gröm p) vark nornom 50)
Vilda ek hrinda

Cui fratres mei
Necis auctores extiterunt.

XI.

Acerborum vulnere 43)
Accusationem proferre mihi non li-
cuit 44).
Amplius intendebant 45)
Mihi molestiam facessere,
Ubi me principes
ATTALO dabant 46).
47) Pueros [meos] acres
Accivi mihi ad colloquium;
Calamitatum nequii
Satisfactionem obtinere,
Priusquam absciderem caput
A collo NIPLUNGIS 48)

XII.

Accessi ad litus 49),
Irata eram deabus fatarum arbitris 50),
Destinabam a cervicibus depellere
q) Strípa.

k) Svarra, per unum r, omnes Libri.

l) Kunnó, omnes Libri, miro sanè errore; necessitate adacti, nos reposuimus Kunná.

m) Hnóf, per o grave, omnes Libri.

n) Níplúngom, omnes Libri, sine adspiratione, legis poetica securi.

o) Géck, tantum, L. p) Vark, S. fortasse aliquanto potius.

- 43) Nempe ex mariti cæde acceptorum, et sanè
Sár hic de atroci damno eleganter adplicatur,
quemadmodum apud Latinos vulnera de jac-
turis, atque imprimis apud Ciceronem in suis
Orationibus.
44) Nimirum propter fratrum potentiam præva-
lentem.
45) Nempe fratres meí, conf. lin. 5. Et illo verbo
þóttvz utriúq; extenuat regina injuriam fratrum.
46) Quod etiam conjugium sanè infeliciter eve-
nit; vide *Odus Atalina*.
47) Mira brevitate transiit regina eadem fratrum
suorum, verum hic oportuñ infert mentio-
nem eorum ultionis incepte.

- 48) Ita parvulos filios occisos vocat propter cog-
nationem eorum cum fratribus suis, qui Nípl-
lungi vulgari nomine cluebant.
49) Respice ad Introductionem hujus *Odæ*, et
Snorriam in *Edda* sua, cujus hæc verba sunt:
Eptiz þat fór (fúðri, Al.) hon til fíovar ok
hlóp á fæinn ok vildt tyna fer, i. e. Ita
deinde (nimirum post cesos filios et maritum)
abiz (conversis sc) ad mare, atque in id casu
se conjecit (cessiit) proposito animi, ut ipso
sibi mortem censisset.
50) De *Fatis* s. *Parcorum decretis* antea aliquoties
non nihil monuimus ex hominum priscorum
sententis.

9) Stríp-grísp 51) peirra.
Hófo mik ne r) drecto
Hávar báror 52).
Því *) ek land vinn sték
At lifa skyldak 53).

XIII.

Géck ek á bep
s) Hvgþak mér fyr betra
Þripia finni
Þjóþ-konúngi 54)
Ol t) ek mér jóþ 55)
Erfi-vörþo
u) Erfi-vörþo 56)
x) Jónakvrs sono.

XIV.

En vinn SVANHILDE

- 9) *Sríf- gríp*, omnes LL., vel potius *Sríf-gríp*, quod posterius vellemus ut Librariis nobis interpretari placuisset.
r) *Drecto*, omnes LL. per þ. *) Ek, explodit S.
s) *Hvgþak mér fyr betra*, omnes Codd. præferunt. r) Er, L. in contextu.
u) Ita S. solus, et L. intra cancellos; at ipsa Membr. penitus ignorat hanc verborum iterationem. Deinde *Erfi vörþo* divisim exhibent L. et S.
x) *Jónakvrs sonom*, omnes LL. quod no. potest consistere cum circumstantiis in contextu; conf. tamen varietatem lectionis proximè præcedentem.

- 51) Priorem partem vocis hujus insolentis quod adtinet, consulendum verbum *At srifa* cinnom (cum Dandi casu) vers. proximè præced. lin. 4. et in *Ódi Atalínis: Striddi sfr harla*.
52) Componendum sanè est vaticinium Brynhildæ mortituræ de Gudrunis, in *Sigurðar-Quida* ultima hæc sunt: Hana rak yfir firdinn ok kom hon þá á þæt land er átti Jónakv konung En er han þa hana tók han hana til sin ok seck hennar; i. e. Illa fructum beneficii per suum translata est, atque eam terram adigit, quam possidebat rex Jónacer. Ie autem cum eam videret, recepit eam in domum suam atque in matrimonium sibi adscivit.
53) *Gek* — — á þep-konúngi; phrasis hæc in

Earum vehementem persecutionem 51)
Sublimem vexabant me, neque submergebant,

Celsi fluctus 52);
Ergo in terram adscendebam,
Ut [amplius] viverem 53).

XIII.

Scandebam thorum [conjugalem],
(Eam mihi melioris fortunæ occasio-
nem sperabam)

Tertia vice
Cum rege celebri 54):
Peperi (genii) mihi proles 55)
Hæredii custodes,
Hæredii custodes 56),
IONACRI gnatos.

XIV.

Circum autem SVANHILDAM

Sáto

- simplicitate sua sanè quam ornata est et imitatione digna.
55) *Ol ek mér jóþ*; nihil magis genuinum, neque suaviter, regina dicere potuit; et autem suavitati Pronomen *mér* maximè hic inseruit in connexionem cum ceteris verbis.
56) Dilatio in hoc est, et quidem ea iteratur ex adfectu materno, et mirè lin. ult. de filiis loquitur regina tanquam ab se alienis. Reverà autem ait, se illos unacum Jónacero rege genuisse. *Erfi*, pro *Asfr*, in nostro Sermone non sanè est tralutitium; ut nunc est, occurrit tamen locus poetæ insignis Egilli Skallagrími f., ubi ille dixit: *Nid-erfi Narfa, de Nolte I. tenebris*, qua de re alter nostrum aliquid jam dudum observavit.

Sáto y) þýjar 57).
 z) Er ek minna barna
 þ) Bazt fyll-hygpak 58).
 Sva var SVANHILDYR 59).
 I sal mínom
 Sem æ) veri sam-leitr 60)
 Sólar geifli.

XV.

a) Gödda ek gvlli
 Ok gvd -vefíom 61)
 Áþr ek b) gefac
 GOD-ÞÍÓPAR 62) til.
 Þat er c) mér haþazt
 Harma minna
 Of þann inn hvíta
 d) Hadd 63) SVANHILDAR.
 e) Avri troddo 64)
 Und jóa fótom.

XVI.

En fá sáraftr
 Er þeir SIGVRÞ minn 65)

Sedebant famulæ 57),
 Cui ego meorum liberorum
 Optimè sanè cupiebam:
 Talis erat SVANHILDA 59)
 In ædibus meis,
 Qualis foret adspèctu decorus 60)
 Solis radius.

XV.

Beavi [eam] aurò
 Et divinis (eximiis) textilibus 61)
 Ante quam nuptum darem
 In GOTHICAM regionem 62):
 Is mihi asperrimus est
 Meorum luctuum
 De candida illa
 Comâ 63) SVANHILDÆ,
 [Quam] in coeno conculcabant
 Sub equinis pedibus.

XVI.

Is autem [luctus] acerbissimus,
 Quod illi meum 65) SIGURDUM,

Sigri

- y) þýgear, S. z) Enn, at, Ll. omnes, quam lectionem sprevimus ut ineptam.
 þ) Bazt, per a, Ll. omnes. e) Vari, L. et S.
 a) Hæc est lectio Membr. b) Gefac, S. c) Mér, ignorat S. item L.
 d) Hodd, L. ex varietate Lectionis, quod vix est ut procedat.
 e) Hæc duas lineas ad sequentem versum transfert S.

- 57) Mirè et svaviter dilatat regina rem tenuem, nempe Educationem filie Svanhildæ in ædibus Jonacri et suis.
 58) Verbum hoc in hæc compositione vocum est adeò rarum,
 59) Inter omnes Pœtarum elegantias nihil svavius vel splendidius inventum iri opinantur, quam hæc quatuor lineas, quod non mirum, nam matris adfectus hic loquitur,
 60) Istud femleitr sanè quam aptè et splendidd hic injicitur.
 61) Nihil ornatus, neque svavius, neque ad adfectum personæ loquentis aptius, unquam didum est.
 62) Gød-þíop quod adinet, aliquid ante nugati sumus sub N. 35 ad versum VIII. lin. 6. Alias; in hoc et similibus, res redit ad homines nobis in Geographia antiqua peritiores.
 63) Observa hic quam exactè Auctor sequatur adfectum et mores muliebres.
 64) Mirè utitur plurali, cum tamen hoc flagitium sine dubio ad solum regem Erinanaricum pertinuerit. Licebit tamen hic ejus ministros vel servos intelligere, vel eum ipsum unicum consiliario suo Bicklo, de cuius salutari consilio antea vidimus sat superque sub N. 9 ad vers. II. hujus Ode.
 65) Istud minn sanè quam ob amoris svavitatem adjectum est.

Sigrí 66) ræntan
 I sæng vágo 67).
 En fá grimmastr
 Er þeir 68) GUNNARI
 Fránir ormar
 Til fiörs f) scripo 69).
 g) En fá hvaðlastr 70)
 Er til hiarta hó 71)
 Konúng óblavþan
 Qvicvan skáro.

XVII.

Fiöld man ek bölvá
 h) Fiöld man ek harma
 Beitto SIGVARÞ.
 Enn blacka i) mar
 Hest inn k) hrap-færa
 72) Láttv l) hinig renna.
 Sitr eigi hér
 m) Snór né dóttir
 Sú er GVDRIÚNO
 Gefi hnosfir 73).

Víðoriá 66) spoliatum,
 In cubili occiderunt 67);
 Is autem atrocissimus,
 Quod GUNNARI 68) illi
 Corusci angves
 Viscera vitalia usque adreperunt 69);
 Is verò acutissimus 70),
 Qui in cor usque penetravit 71),
 [Quod] regem intrepidum
 Vivum exsecuerunt.

XVII.

Multum memini calamitatum
 Multum memini luctu ~~scilicet~~
 [Illi] ferrò oppresseri ut SIGURDUM 72).
 Manuum illum atram 73),
 Equum illum cursu velocem,
 74) Fac, ut illuc adcurrat.
 Non adsidet heic
 Nurus, neque filia 75),
 Quæ GUDRUNÆ
 Donet pretiosa 76).

XVIII.

- f) Scripo, L. sensu cassum. Skáro, secuerunt, S.
 g) Hic versum, quatuor lineis comprehensum, separatim inchoat S. tenui sub ratione.
 h) Hanc lineam plenè præfert S. item L. sed cancellis clausam. In Memb. autem ipsa nullum ejus existit vestigium, quod sanè mirandum, nam potèis eam, aut saltem aliquid tale, efflagita.
 i) Marr, S. k) Hrap-færa, per ð, omnes Ll. l) Þinnig, ifluc, S.
 m) Snór, L. ex varietate; neque sane audemus eam lectionem penitus improbare, proptèrea quod nobis nota est literarum r et f amica inter se permutatio.

- 66) E Sigurdar-Quida ultims notum est, quod Guttormus Nidungovum frater eum vulnere lethali prior succaverat.
 67) Þeir-vágo; quinam þeir? cum tamen modò ante viderimus Guttormum solum necem Sigurdo intulisse. Quinam sanè, præterquam fratres regine, qui suum fratrem, adolescentem magis ac simpliciore, ad hoc nefarium scelus adlegarunt, in sororio suo se jurato socio perpetrandum.
 68) Þeir ad lineam sequentem pertinet.
 69) De ipsa hac re effusè agit Poematum Gunnars-flagr.
 70) Vide et admirare copiam Auctoris et Sermoneis notatis in iis quatuor epithetis: Flap-estr, savastr, grimmastr, hvaðlastr.
 71) Terribilo cum amoris adfetu erga hunc fratrem suum regina hec loquitur de luctu, quem in ejus jactura acceperat, tanquam de teo quodam missili.
 72) Verba hic dirigit regina ad filiorum præstantissimum, nimirum Hamðereu.
 73) Gefi hnosfir, oppidò quam aptè posuit Auctor, moralitatis muliebris exprimentè gratia.

XVIII.

74) Minztv Sigvapr
 Hvat n) víp mæltom
 Þá er víp á beþ
 Bæpi sátom 75)
 Ac þú myndir o) mfa
 Móþvgr vitia
 Halr or helio 76)
 En ek þfn or p) heimi.

XIX.

Hlapit er jarlar
 Eiki ~~hæðinn~~
 Látip q) hann vnd hilmí
 Hæstan verpa,
 Megi brenna
 r) Brióft bavlva-fyllt
 Eldr vm hiarta.
 s) Þidni forgir 77).

XX.

Jörlom öllom
 Opal batni
 Snótom öllom
 Sorg at minni
 At z) þetta treg-rof
 Um talip væri.

n) *Vip mæltom*, Ll. omnes.o) *Min*, expressè S. et unice rectè.p) Sic S. præfert; verum *Hæime*, *Haima*, per *a* in priore, Memb. et Ll.q) *Hann*, L. et S. et unice rectè; sed Memb. ipsa þann, quo laborare nonnihil videtur harmonia literarum poetica.r) *Briofst* melius orditur hanc lineam, quam ut præcedentem claudat.

s) Þiþni Al.

z) þetta, S. forte ex lapsu calami.

XVIII.

74) Memento, SIGURDE!
Quod nos condiximus,
Ubi nos in cubili
Anbo sedebamus 75)
Fore, uti tu me
Animosus viseres
Defunctus ab inferis 76)
At ego te ex mundo.

XIX.

Struite vos, ministri!
I lignem struem,
Eamque procurate, sub rege
Ut celsissima existat,
Ut adeò uratur
Pectus malorum plenum,
Ignis [ardeat] circum cor;
[Et] calore liquescant dolores 77).

XX.

Viris omnibus
Cordi melius fiat!
Fæminis omnibus
Dolor eò minor!
Quibus hæc calamitatum (ucluum)
series

Recitata fuerit.

74) Hoc versu Auðor de se ipso triumphat in commovendorum adfectuum artificio, et præterea nobis narrat rem antea penitus intactam.

75) Conferatur de his *Sigurdar-Quida* ultima.76) Consule omninò *Helga-Quidam* Ham, quattis pretii Poëmaticum, de *Helgi* defundi conventu cum uxore sua *Sigruna*.

77) Nunc ad se ipsam revertitur regina.

GROU · GALDR.

I.

1) V aki pí GRÓA 2)

I.

1) Evigila tu, GRÓA 2)!

Vaki

a) *Er hon gólf syni sínum dauð*, addunt L. et Obl. i. e. quam in filii gratiam mortua occidit; conf. vers. I. lin. 3 & 6, it. II. lin. 4-6.

1) Hac fabellâ non ineleganter inducitur colloquium inter filium vivum et matrem mortuam, quæ et salutaria consilia et sepulcro illi promittit, et plura fausta optat. Ea fabella adcommodata est, ad religionem vel superstitionem Priscorum de mortuis, quos illi crederunt conversationem cum vivis habere posse. Nemo eam ideò temerè rejecerit, quod talis religio dudum ferè obsolevit, nihilo magis quam multa miranda, quæ ex. gr. Livius, gravissimus Historicus, in excellenti suo Opere narrat ex ejus ævi sensu et ratione, cujus ævi res contexit. Utut de eo sit, aliquid veri putamus occasionem dedisse, nempe quod filius adolescens a Tyranno aliquo missus sit ad negotium quoddam exsequendum, cui periculum capitale adjunctum fuerit, ut mos erat Dynastis antiquitus erga illos, qui eorum offensionem incurrerant, cujus exemplum habetur in *Egils-saga* de Thorsteine Thorvsono, Arinbjörni cognato, cui rex Hacon Adalsteinn Alumnus, quod illi ob Arinbjörnum iratus esset, legationem injunxit ad tributum e Vermia exigendum, cujus tributum exactores antea bis numero interierant; item aliud de Hallfredo *Vandradastald*, ab Olao Tryggvasono ad Thortleifum

Sagacem, hominem potentem, occidendum vel occidendum ablegato; denique, quod exemplum maximi momenti foret, in Buii Æsæ alumni Historia, nisi ea Historia, Buii respectu, fabulam partim sapiat; illum nempe, postquam fanum cum idolis combussisset, rex Haraldus Pulchricomus anandasse fertur ad Dofrium nutricium suum, latrunculos lusorios inde auferendi causa; sed ubi ille Dofrium quaerendus esset, quod rex solus scisse videtur, id non indicasse, sed jussisse, ut ipse legatus sibi met ipsi indicaret; quod ultimum sæpius occurrit in Historiis, fabulosis quidem, quæ tamen ad veritatem, sive id quod eo tempore accidere consuevit, fidem sunt. Ut ergo redeamus ad Heroëm fabellæ nempe Gróæ defunctæ filium, ex vers. IV. lin. 1. 2, V. lin. 4, 5, VII. lin. 2, 3, et universim ex seqq. usque ad XIV. qui præ ceteris omnibus ad nostram conjecturam firmandam palmaris est, et ipsum totius negotii s. legationis scopum continet; ex his ergo omnibus concludimus, adolescenti impositam fuisse a Tyranno aliquo, ut antra tetigitum, necessitatem proficiscendi ad potentem ac sapientem Gigantem vel Tyrannum, nescimus quem, cujus legationis primaria causa et finis hic

Vaki þú góþ kona.

Vek ek þik þ) davþra c) dyra 3).

Ef þú þat mant

Ac þú þinn mavg þæþir 4)

Til d) kvæmbi-dýfiar 5) koma.

Evigila tu, bona famina!

Ego te [somnò] excito ad fores mortuales 3):

Si tu id meministi,

Quod filium tuum juberis 4)

Ad cumulum sepulcralem 5) venire.

II.

- b) *Þetra díra*, per i in *Þetra*, improbè, S. Si *Dyra* scriberetur. ut debet, sensus foret qualiscunque: Filiabus augustam l. felicem, aut inter filias 3: mulieres præclaram.
- c) *Þára*, in aliis quibusdam Codicibus nobis ante visum est, unde sensus, ni fallimur, haud ineptus, imò alteri præferendus: Excito te somnis lethalibus.
- d) *Kvæmbi-dýfiar*, per i in priori syllaba *röv* *Dýfiar*, S. cui originatio videtur favere, sed usus Veterum stat pro altera lectione.

hic supprimuntur, sed dubium non est, quin ea a parte Tyranni quam maximè momentosa fuerint. Alteram autem minoris momenti causam credibile est fuisse, cur Groz filius, regi invisus, morti objiceretur. Quod autem Auctor ipsam itineris causam non adfert, eam vel ignoravit, vel adferendam non censuit, cum præcipuus ipsi scopus esset commemorare, quod tale commercium olim inter vivos et mortuos exstiterit, saltem exstitisse creditum fuerit, uti etiam verbis et votis mortuorum magnam vim et effectum fuisse attributa. Talis sanè commercii vivorum ac defunctorum exemplum præ ceteris memorabile, suppeditat *Helga-qvida* II. de Sigruns viva et Helgio mortuo, quod verumne an fictum sit non disputamus; arbitramur tamen ad imaginem veri, quod aliquando acciderit, ab Auctore id confictum fuisse. Conferre etiam licet de *Völva* s. Sibylla ab Odino ex mortuis evocata Vers. VIII. lin. 8. cum sequentibus ibi II. versibus, etsi illic alia

partim sit ratio, nam per artem necromanticam umbra ibi excitatur, quæ ars hic ab adolescente non videtur adhibita, sed ille nudè adfuerit, ad tumulum ex conditò inter eum et matrem, dum viveret, et nihil loquutus sit præter illa verba, quæ Auctor hic narrat, vel iis similia.

- a) An Groa hæc eadem sit eum Groa illa *Völva* s. saga, quæ, auctore Snorrio in Edda sua Fab. LVI. Cod. Jorundini, cotem in capite Thori laxavit, quod alicubi in suis Commentariis Gunnarem Pauli, nunc ad beatos translatum, stare opinamur, id in medio relictum sit a nobis.
- 3) Scil. tumuli tui constitutus.
- 4) Vide notam I. sub finem. Per metrum autem dicere potuit, *mik þæþir*, sed illud, multo est definitius et efficacius ad adfectum matris excitandum.
- 5) Duo synonyma vocabula in unum hic conglutinavit de re eadem.

II.

Hvat er nú ant 6)
 Mínom einka syni.
 Hveriu ertu e)-nú bavlvi borinn.
 Er þú þá f) móður kallar
 Er til moldar er komin
 Ok or líóp - heimom 6) lípin.

II.

Quid nunc sollicitat 6a)
Natum meum unicūm?
Quo nunc malō oneratus es?
Cum tu matrem inclamas
Eam, quæ sub pulverem telluris de-
venit;
Et ab humanis domiciliis 6b) decessit.

III.

Lióto 'g) leik - borði 7)
 h) Skavztu for mik hin i) lævifa 8)
 koná.

III.

Foedum offendiculum 7)
Objecisti mihi, callida 8) mulier.

Sú

e) Nú, hic explodit, S. sed ad adfectum rectius servatur.

f) Móðir, S. et O. in Nominandi casu, vitiosè in constructione.

g) Leiks borði, divisim, L. sed melius per hyphen jungeretur.

h) Skavzo, S. skavstu, L. skauft þú, O. Utraque posterior scriptio est tralitia hodie; prima ad antiquitatem magis accedit, sed ambigitur tamen, an recta omnino sit; unde substituímus quod Textus exhibet, utpote Membranarum usui consentaneum. Mox Fyrr, O. usitatus, et in metro rigidius.

i) Lævifa, O. æ et e inter se lubenter apud præcos permutari notum est.

6a) Vel etiam è significato vocis Önn, simplici-
 ter, Quid nunc negotii vel operæ est meo
 filio?

6b) Vel, è viventium habitaculis ð: mundo con-
 cessit.

7) Aut tendiculum; translatio vel à lydētibus
 vel venatoribus, quæ etiam usus est Grettur
 Asmundi de stratagemate suo nobili, quò
 elusit personatus comitales in conventu He-
 granesensi. Ista verò strophæ matris, quam

hic incusat filius, videri possit consistere in
 petito l. jussu illius, ut hic ad se defunctam
 viseret, quod sine dubio plerique viventium
 ægrè fecerint, nisi magi quidem, qui in um-
 bras mortuorum habent imperium, utique
 habere creduntur.

8) Etsi Lævifi esse queat vox mediæ significatio-
 nis, quemadmodum Callidis apud Latinos,
 tamen hic magis ad improprium usurpata
 fortasse fuerit ab indignante homine.

Sú er sápmapi minn sávr'9),

Þar þar k) hon mik koma

Er A) kvæþki 10) veit

*Ea, quæ amplexu foverat meum pa-
trem 9)*

Eð illa jussit me venire,

Ubi nemini 10) notum est,

Móti

k) *Han*, ille, S. adversus vers. I. lín. 5.

l) *Kvæþki*, L. ex varietate; *Qvæþki*, S. *Kvæþki*, L. in contextu; priores scriptiones utcun-
que procedunt; sed ultimæ sensus obscurus est, nisi *Kvæþ* sonet jurgium.

- 9) Hac linea per svavem periphrasin exprimitur conjugium. Mirè autem hic a I. persona ad s. transit, ut adeò hæc linea in sensu conjugenda videatur cum sequentibus.
- 10) Viventium scilicet, ubi nempe manes mortuorum querendi sint. *Kvæþki* magna obscuritate laborat, et inauditum prorsus est, ergo hic magis ex contextu, quam proprietate Sermonis facta est versio. De cetero sensus ex Lingvæ et lectionis ratione eliciendus redit ad conjecturas: 1) ut *Kvæþ* in voce illa composita positum sit pro *Hvet* (*hvat*), neutro Promominis relativi indefiniti *Hvet*, quod obvium in voce *Hvetvæna*, quodcunque, per dialectum quorundam Nostratum, verbi causa in Thingeyensi toparchia, positum inquis, ut harmoniæ literali poetice, quæ nonnihil laboraret in lín. præced. si *Hvetkil*, *Hvetþki* hic legeretur, propter aspiracionem in *Hon*, minus observabilem ob situm suum, consuleretur. Hoc ergo modo sensus foret, parum distans ab eo, quem Versio præfert: Ubi nihil notum est, neque mihi scil. neque aliis vivorum. 2) Ut ponatur, *Kvæþki* quomodocunque decurtatum et contractum esse ex *Ek veki*, i. e. Ubi ego nihil scio, planè onjunium rerum sum ignarus, ut in inferorum regione scil. ipse unus è superis existens.

Hic sensus liquidius è verbis fluit, quam illi priores; etsi tamen adlitteratio laboret in linea priori, relata ad hanc præsentem lineam; sed talis licentia exempla, alias non pauca prostant in Edda nostra. 3) At *Kvæþ* in *Kvæþki* retineatur, sed pro Verbo acceptum, et *Veit* impersonaliter capitur; sic plene hæc enunciarentur: *Er (ek) kvæþ ecki veit*, ubi (ego) ajo nihil sciri vel sciri posse, a vivis sc. apud mortuos. 4) Ut illud *Kvæþ* sit nomen, et *ki*, ut ante, negativum, item *Veit* impersonale, ut modo, in sensu potentiali; sic foret sententia: Ubi nulla vox audiri potest: ubi altum est silentium sc. apud mortuos; quo pertinet, quod hi a gravissimis Auctoribus, ex. gr. Virgilius et Ovidio Silentes appellantur non senel. *Qvæð* autem substantivum verbale, gen. neut. habetur in composita voce *Vidr-kvæð* in *Sverris-saga* Cap. CXLVIII: *Baglar heyrda vidr-kvæð mannfús*; de eodem autem homine paul. 10 ante stat: *Sá qvæð vid er kefan síð á honom midium*, ille inclamavit, simul atque gasò medium ejus corpus transpossum est. Hac ultima conjectura forsán primatum præ ceteris obtinuerit, et minores continet ambages quam illa.

Móti *m*) men-glaupom 11).*Adversus monili gaudentes 11).*

IV.

IV.

Lavng er för

Longum est iter,

Lángir ro farvegar 12)

Longi sunt tramites 12),

Lángir ro manna munir 13)

Longa sunt hominum desideria 13).

Ef

m) *Men-glaupom*, L. confusè illud prius *o*; nam inde aliquis possit credere, *Men-glóþom* legendum esse, quod coactè satis de auro viventium carbonum instar rutilò acciperetur, cujus doni gratià filiò ad matrem veniendum fuisset. Ceteri *Men-glaupom*, etiam in plurali, non *glavþun*, pro *Glaþning*, exhilaratio, solamen, monilium donò facta, quod cuidam haud absurdè in mentem venire posset; neque *Men-glavþo*, in num. sing. vel eodem modò accipiendo, ut *Glavþ*, pro *Glaþning* poneretur ut supra; vel, quod simplicissimum videretur, ut ea dictio ad ipsam solam matris personam pertineret.

11) Qualiscunque sensus lætionis hujus in plurali, Librorum auctoritate retentæ, foret, ut ad concilium motuarum mulierum apud matrem habendum filius venire jussus sit, et quid vetat, quin umbræ mortuorum inter se conventus agant oblectamenti gratià? qui hoc negaverit, eum ipsum ante fuisse mortuum oportet, atque negare ob experientiam propriam. Adpellationem ipsam *Men-glavþ*, congruam quantum potest ingenio pulchri, quod adinet, ea quidem a principio videtur fuisse merum epitheton muliebri, sed postea abiisse in substantivam mulieris adpellationem, sive communem sive propriam, ut regis illius Principis in *Fjölsvinnu - málom*. Cætera pete in varietate *m*.

12) Non omninò bis idem dicit mater his duobus *För* et *Farvegar*, quanquam tenuè discrimen intersit; prius enim ad actum viandi pertinet, posterius ad vias ipsas. Conf. interea *Fjölsvinnu - mál* in Tom. I, vers. II. 4. 5, cum nota Interpretis, si Epizeuxin in his 2 lineis velis querere. De cetero, quod iter

adinet, proposuimus nostram opinionem N. 1. Nunc alteram, quæ alicui in mentem venire poterit, nolumus præterire; nempe ut filius adolescens propositum cepit latè peregrinandi, vel proprii magni cujusdam negotii gratià impulsus fuerit ad gigantem illum celebrè, vers. XIV. proficisci. Quomodo autem hæc scire poterit mater defuncta cum filius nondum in hac quidem oða indicium fecerit propositi sui? Hoc duplici modò solvere est: vel eo, quod illa, dum in vivis esset, ingenio futurorum præagò fuerit prædita, atque adeo viva præscierit hoc fatum filii, neque ejus memoriam adhuc amix serit mortuus. De Gros quidem saga aliquid superflus e Snorrio et G. Pauli observavimus sub N. 2. Vel quod matris umbra ad filium, sive dormientem sive vigilantem, viserit, tale itineris propositum, vel etiam necessitatem eundi, suo cum animo agitantem.

13) Hac lineæ contineri videtur sententia generalis de cupidate hominum ferè inexplebili; quæ sententia hic tamen fortasse restricta sit, vel

Ef þat verþr
 At þú þinn vilia n) bídr
 Ok skeikar þá skuld 14) at skavpom.

V.

Galdra þú mér gal
 Þá er góþir o) ro 15)
 Biarg þú móþir megi.

*Si id evenit,
 Ut tu voluntate tua potiare,
 Tum quidem necessitas 14) congruè
 evadit.*

V.

*Cantiones tu mihi cave,
 Quæ bonæ 15) sunt;
 Serva, mater! filium.*

A

n) *Bidr*, Omnes, in modo Indicandi, non *Bidir* in Subjunctivo, quod constructio magis possere videretur; prius tamen magis valet ad certitudinem propositi obtinendi.

o) *Ero*, L. id. usitatus.

vel ad necessitatem, nescimus quid adquirendi gratiâ, a Tyranno impositam, vel ad liberum propositum a filio captum, rem et scientiam peregrinandò comparandi.

- 14) Periculosi nempe negotii, a rege impositi, secundum primariam hypothesin nostram. *At skavpom*, ex eo quod per se æquum et conveniens est, non ex ingenii tyrannici iniquitate. Est et aliter hæc intelligere, collata cum proximè præcedentibus, nempe hoc modo: Si — potiare, tum fatalis necessitas ad decretum (factorum, Parcarum) evenit, non ad meam potestatem l. arbitrium, nam talibus decretis non possum resistere, qualiacunque sint, bonæ an malæ. *At skeika* de eventu rei incertæ invenitur a Priscis usurpatum, quemadmodum etiam Cædo apud Latinos, cum tamen hoc propriè notet Labi; illud Vacillare, in lapsum facti, aberrare, a recto declinare. Sic invenimus dictum ab antiquis athletis de proposito pugnæ decretoriz et ultimæ, cujus arbitrium fati commissum erat: *Látom skeika at skavpudo*, faciamus rem cadere secundum fatale destinatum.

Denique, si particula *At*, pro *Asl. frá*, ab accipiat, ut sanè potest ex usu prisco, sententia fuerit: Si-potiare, necessitas fatalis a scopo decreto aberrat, quod fieri non potest; ut adeo dicat mater, si eveniat voluntas tua, res aliorum cadit, quam tibi a fato constituta est, et latenter promittat, se experturam, num decretum fatale vincere queat votis sua ac consilia. Cæterum una particularum *Ok l. þa* supervacua est, sed magis copula, ut sæpe solet ex. gr. in LL. nostris, ubi tamen interdum sola ponitur pro *þá*.

- 15) Consule *Odum Brynhildinam I. sive Sigværisfomál* versu prosum tertiam proxime subsequenti lin. 7; et ex *Rúnatalis-þatti Óþíns*, ultima parte poematis *Háva-mál*, Vers. CXLV. ubi ille de se prædicat, quod incendium ædifici conflagrantis super hominibus cantandò extinguere possit; ultima verba versus sunt: *þann kann ek gælda at gæla*, Eam cantionem cantare scio; quod artificium sanè quam bonum censendum est.

A vegom 16) allr. p)
 Hygg ek at ek verða q) muna
 r) Þykumz ek til úngur s) afi.

Inter vias 16)
 Vereor ne ego peream,
 Videor mihi nimium minorennis homo.

VI.

Þann gél ek pér fyrstan
 Þann qvepa fiöl - nýtan
 Þann gól RINDR t) RÁNI.
 At þú of öxl skiótr

VI.

Eam tibi primam cano,
 Eam multimodis utilem prædicant,
 Eam cecinit RINDA RANIO:
 Uti tibi post humeros rejicias

Þvi

- p) *Hygg ek* subsequens ad hanc lineam refert L. quod minus quadrat in hoc metrum.
 q) *Muni*, O. S. proletariè et rectè.
 r) *Þykkiz*, S. usitatus; *þikiunfst*, O. vulgatè novitiè, et minus probè, quod ad terminacionem *unfst*, pro *umz*.
 s) *Afvi*, L. et S. Nullo bono exemplo istud v hic abundat, ex improbo more v post f intrudendi, qui duobus proximis seculis regnavit, cum in Dania lingua, tum inde etiam in nostra; ex. gr. in monstroso illo Dan. *Haffver* l. *Haffver*, et similibus. *Apni*, O. quod vesperi quidem notat, pro *á apni*, quo tempore verisimiliter matrem defunctam viderit filius; sed suspicamur tamen lectionem istam ex priore corruptam esse, nempe *afvi*, in qua forte matrix prætulit f Anglosaxonum; ð sequenti autem u (pro v) facili fieri potuit n, per tralatitium librariorum errorem.
 t) *Rani*, per a tenue, L. & O. quando *Rindr* foret Dativus, sed *Rani* Nominativus, noto antiquitatis viri nomine. *Rindr* et *Rindi* in Dandi casu licitè dici potuisse olim, arbitramur, quemadmodum *Brúþr* et *Brúþi*, cujus Nominativi terminatio est eadem ac *Rindr*.

16) Hoc adhuc firmat sententiam, quod viator fuerit iste adolescens, sive ex alieno, sive ex proprio arbitrio. Deinde *Allr* de extincto accepimus, etsi hoc rarum est in lingua veteri; in nostra verò non item, præsertim de iis, qui præcipiti et inopinata morte percunt. Rarum diximus apud Veteres, habetur

tamen, quantum nunc memoriæ succurrit, in *Njals-saga* Cap. CXIII. Textus Islandici, page 142. ex varietatibus lectionum præstantium Codicum sub Lat. Versione adlatis: *Sipen Gunnarr varð allr*, ex quo Gunnar finitus est: fato suo fundus, et postquam implevit omnia vite sue munia fataliter destinata.

Því er þér u) atakt 17) þikir.
 Siálfir. x) leiptu sílfan þik.

*Quod tu infestum 17) censes,
 Ipse duc temet ipsum.*

VII.

Þann gél ek þer annan
 y) Er þú árna skalt 18)
 Vilia - lavfs á vegom.
 19) Urpar - lokur z)
 Haldi þer þ) aullom megom
 Er þú á smán sér.

*Eam cano tibi alteram,
 Quandoquidem tibi errandum est 18)
 Per vias, voluptatis experti:
 Tutelaria claustra 19)
 Contineant (servent) te undique,
 Ubi turpitudinem adspicis.*

VIII.

Þann gél ek þér inn þriþia

Eam cano tibi tertiam,

Ef

- u) *At atz*, divisim, S. quod uterunque i. per omnia tibi ingratus est. *Atlaþ*, L. in contextu, pro *atlaþ*, i. e. quod destinatum, tibi ægrè est. Verum tamen utraque lectio suspecta est.
- x) *Leiþá*, L. *Leiþ þá*, S. variationes licitæ ejusdem vocis.
- y) *Ef*, si, L. minus definitè alterò, etsi non nescimus voculam hanc alterius voculæ vicem interdum sustinere.
- z) *Haldi þer*, ad hanc lineam trajecti L. ut supra observavimus sub var. p.
- þ) *A aullom megom*, O. in omnibus itineribus. *Avlommegin*, L. in contextu, vitiose istud *Avlom*. Nam *Avlr*, ebrius, vix est ut hic in censum veniat.

- 17) J. e. Cum aversione ab rebus, quas noxæ suspectas habes, te abstineas, et tibi ipsi plurimum fidas.
- 18) Novum adhuc argumentum nostræ sententiæ primariæ de itinere coarcto adolescentis, quo istud *Vilialavfs* potissimum spectat.
- 19) Vel genitorum propitiarum custodia, vel hæc ipsa verba marris, malorum averrunca, ad quod posterius nostra magis vergit opinio; et istud sequens *Aullom megom* magnopere in-

tendit sententiam, ut dicat mater: Ne tibi sc. ulla occasio fiat ad turpia evagandi, neque tuis seductoribus te ad ea illiciendi; hæc enim pertinet *Smán* in ult. lin. i. e. turpe exemplum rudi adolescenti forsitan olim proponendum. Et hæc, quod ad ipsam rem, connectuntur cum posteriori parte versus præcedentis, ut mater moneat et optet, ne adolescens filius irriteriatur probrosis technis hominum improborum.

Ef þér a) þjóðar 20)

a) Falla at fiör-lotom.

Horn ok b) Rurur 2)

c) Snúiz til heliar meþan 22)

En d) þverri æ fyrir þér.

Si immanes annes 20)

Tibi cadunt exitio:

Anfractuosis & impetuosis 21)

Convertant se deorsum interea 22),

Et perpetuo tibi minuantur.

IX.

Þann gél ek þér inn fiörþa

Ef þik e) fiandur fanda

IX.

Eam cano tibi quartam,

Si te hostes opprimunt

f) Giör-

e) þjóðar, per a. tenue, L. i. e. gentes, populi. þjóðir, id. S. & O. quas lectiones non potuimus retinere, et propter defectum mensuræ metricæ, qui suppletur utcumque per istud á durum in nostra lectione, et magis propter lin. 4 hujus versûs.

a) Fava, feruntur, L. ex varietate, quod non negamus in þjóðar s. þjóðir posse congruere, cum Falla neutiquam in eas congruat.

b) Rurur, per ú grave, S. Rurur, per majusculam et plenis literis, O. quod alias ráð facit in adpellativis.

c) Snúiss, per s duplum in fine, L. Snúiss, O. prior terminatio est improba, posterior vulgaris monetæ, etsi neque probissima.

d) þverri, L. per unum r, ex dialecto Skaptafellensi.

e) Fandor, L. errore Librarii, quanquam accedere videatur ad Dan. vulgatum Fanden, satanas.

20) Idem ad viandi negotium pertinet mentio annium ingentium.

21) Farum ad rem interest, utrum hæc, Horn et Rurur, sint adpellativa magnorum annium nomina, quemadmodum in nostra versione; an verò propria; hoc posterius svadere videtur scriptura eorum Librorum, qui majuscula utuntur; eos tamen sequi non visum, quoniam ex adpellationes proprie in Sylva annium nomenclationis Eddica non comparant.

quæ sylva de cetero satis ambitiosè et operosè congesta est. Utcumque sit, nomina ista ad naturam annium, qui sæpe amant per multiplices et viros labi mæandros, et sæpe inter inundandum magnas ruinas faciunt, congruè satis adplicari arbitramur.

22) J. e. inter transitum tuum per annes tales. Et illud modo Til heliar est in tellurem deorsum, nihil aliud.

f) *Giörvir* 23) á gálg-vegi.

Hugr g) þeim hryggvi 24)

h) Til handa þér mætti

Ok 25) snúiz þeim til fáta sefi.

Promti 23) in via pernicioſa:

Animus iis trepidet 24),

Ad te [autem] robor (valentia),

Iisque 25) *animus ad pacem, conver-*
tatur.

X.

f) *Giörvir*, O. et S. ex nota variatione. Mox *Gagl-vegi*, L. i. e. loco furiz s. furiali > bellico. *Gagl* in nostro sermone upurpatur de muliere proterva, et inde quoque huc translatum esse posset ad *Erinnyem*; vel modo inverso, a furia ad mulierem talem, nam vix est, ut hic ratio possit haberi vocis *Gagl*, avem parvam significantis, nisi *Gagl-vegr* de celeri fuga caperetur, eadem ratione ac in *Hamáis-málmom Travno-hvaur*; ut sensus rei esset: si te deprehendunt (circumsistunt) fugientem I. currentem.

g) *Þinn*, L. sola audacia tua terreat (hostes). Mox *Hvurf*, O. et S. ex varietate, animus iis evanescat.

h) *Handa*, tantum, L. et O. id recentius.

23) Ad invadendum scilicet. Deinde de voce priore in *Galg-vegi*, eam nos, quod nihil aptius inveniebamus, simpliciter ad vitæ perniciem imminentem retulimus tropicè, cum sine dubio patibula instituta fuerint ad hominum perniciem. et præterea non adeo evictum, quid ille re et nomine invisus *Gálgi*, cum cognatis suis vocabulis, in Tom. I. Glossario adlati, propriè et primariò vi vocis significaverit. Quod tamen si cui libuerit adhærere Patibulo in sensu proprio, ei nos quidem nihil invidemus, nam illa res sanè procedere potuerit, si ratio habeatur loci publici carnificinæ, quo in loco noster fortasse opinetur per sagacitatem suam, filium aliquando ab hominibus subornatis circumventum aut oppressum iri.

24) *Hryggvi*, ab *At hryggja, hryggva*, hic est impersonale, consule, originem, et terroris significationem, quod adinet, Gloss. Tom. I. in voce *Hrygg*. Si verò admittatur altera

lectio, non sanè contemnenda, *Hvurf*, dupliciter fuerit accipienda, vel ordinariè, ut sub varietate, vel in adivò sensu, hoc modo: Animus iis (> eorum, deficiens nempe) vertat ad te robor. Sin nostram lectionem retinemus, benè subaudiretur *En, et*, lin. sequ. incipiente, quod etiam expressum metri ratio tolerat. De *Metti* verò absolutè vel extra compositionem auctoritate vel proprietate analogica Sermonis, nihil est, ut disputetur; nota enim sunt *Almetti* et *Vannmetti*, gen. neutr. quæ nunquam dicta fuissent in Sermone, nisi pars primaria, quod ad sensum et rem ipsam, nempe *Metti*, aliquando solitaria in usu fuisset.

25) In contextu debuerat ordo esse: *Snúiz ok þeim* &c. quæ et metrica ratio sanè tolerabat, ut *Snúiz* ad duo referretur, *Metti* et *Sefi*. Talem transpositionem Copulæ alias opinamur observatam esse a G. Pauli ad *Gunnlangi-fogam*, sed locus non succurrit; quam

x.

Þann gél ek per i) enn fimta
 Ef per k) fiötur verða
 Borin at bóg-limom 26)
 l) Leifnis elda 27)

x.

Eam cano tibi quintam,
 Si tibi vincula
 Adplicentur ad armi ramos 26):
 Sospitalia incantamenta 27)

m) Læt

- i) *Fimca*, tantum, fíd. *Enn*, pro *Inn*; perpetuò in hoc Oða scribit S. quod et hic adoptavimus.
- k) *Fiötur verða Borinn*, (corr. *borin*), Omnes in neutr. plurali. Antiquitas magis amat *Fiöturr*, pl. *fiöturr*, masc. gen.; alterum tamen non audemus damnare, cum hoc poemationem manifestam vetustatis speciem præ se ferat.
- l) *Leifnis elda*, L. & S. sed *Leifnuz elda*, O. Istud *Elda* pluralis est, ut de aliis sit, construendus cum Particip. *Qveþinn* lin. seqv. quod haudquaquam procedit; unde hoc Participium levj manu mutare visum est in *Qveþna*. Istud autem exhibent omnes Libri. *Leifnuz* videtur corruptum ex *Leifnis*; accipi tamen potest pro *Lifnuz*, viventis, quod Adjectivum participiale exstat in *Helga-Qvída* II. *Eldir* in contextu L. forte fomitem, utcumque id ad cætera adplicetur, cum tamen rectius foret in neutro *Eldi*. Sic verò suo loco non movendum esset *Qveþinn* lin. seqv. et sensus esset cum nostro quacunqve conveniens, fomite accepto pro igne.

quam itidem Alter noster observavit in *Egils-saga*; id autem ita factum a poetis videtur, quò facilius metro suo consulerent, etsi nihil dubium sit, quin, recto ordine servato, ita consuleret potuissent, si iis lubido aut orium fuisset.

- 26) *Limar*, m. propriè sunt raini arborum, et inde translati ad corporis membra exteriora, nobis *Utlimir*, ad manus s. brachia precipue epinamur, ex ramalium similitudine, hic impropriè etiam ad pedes, qui truncum s. radicem arboris representarent, traductum, ob communiter fortasse membrorum corporis exteriorum inter se. In promptu fuerat Auctori dixisse, *Borin at bógem*, de brachiis solis; quod autem ei distioni adglutinavit *Limar* magis generale, id de industria fecisse videtur, ut una complexa voce brachia et

pedes simul comprehenderet. Et sanè negari non potest, *Limar*, ramos, ad pedes s. plantas pedum primariò, commodè transferri posse ab ramalibus l. viminibus, quæ undequaque exeunt ab radicibus arborum.

- 27) Hic locus est unus, inter alios nodos Eddæ hujus, ferè indissolubilis. Cum nihil plausibilis suppetat, conati sumus eum extricare tope homonymiæ s. equivocationis, secundum Eddam Snorronianam licite ex auctoritate veterum Poëtarum, qui plus in re poetica, uti etiam in Sermone septentrionali (cujus præcipue reliquæ apud Nostrates solos adhuc supersunt) sciebant, quam homines hodierni in Septentrione. Hac ergo extricationis ratione usi sumus: *Seydi* (*Seidi*) et *Seidr* dupliciter significat. Ignem nempe (ut in *Edda Snotrj* bis numerò, et in *Egils-saga* post

m) Læt ek þer fyrri legg of qvepna   *Tíbi ante ossa do cantata,*

Ok

n) Legg ek þer for of qveþinn, O. insulsð, ad po'sin' utique.

post eadem Bardi Atleyensis) atque etiam genus veneficii, parum notum in re, quantum ex priscis Historicis nomine notissimum, unde hoc veneficii genus tale nomen sortitum sit, sive ab igne, quod contra Gudmundum Andreae et Torfæum improbat J. Olavius in Gloss. *Londnam.*, sive ab cantu l. sono, quo pertinet opinio Alterius nostrum in Gloss. Tom. I. Verbo certè et ipsi ferè literis vocabula conveniunt. Accepimus ergo *Eld* pro *Seid* in notione incantandi. Quod autem ad priorem partem complexi hujus vocabuli hic adinet, ea haud minore obscuritatis pepla involuta est, unde, necessitate adaacti, refugium etymologicum circa eam perivimus: *Leifni* ergo gen. facti. retulimus ad *Lif*, vita, ut adèd signet vitalitatem, quo pertinet terminatio vocis fœminina, scilicet *ni*; diphthongum verò *ei* et vocalem gravem *i* pro lubitu inter se alternare notum est illi, qui harum literarum non sunt inscii. Hæc adèd fundum nostræ versionis qualiscunque constitutum, circumstantiis rei etiam obstrerantibus. Quod tamen si cui magis lubitum fuerit, istud *Leifni*, cujuscunque generis statuatur, de Amore l. re amabili accipere, ut *Leifni eldar* sint grata l. optata incantamenta, quæ nempe vi sua solverent vincitum, adplicationem facile fecerit ad locum præsentem. Utrumque quod adinet, consule Gloss. Tom. I. hujus Operis in voce *Reginleif*. De cetero dissimulandum non est, *Leifni* bis occurrere in Sylvis nomenclationum Eddicarum, nempe ut nomen regis marini et gigantis, et ut navis adplicationem. Tentemus adplicationem ultimi significatus ad reus præsentem: ex ea ignis, sive alia voce, lux l. splendor, (nullus enim ig-

nis hisce caret) navigii est Clypeus, è doctrina Eddica; Clypeus verò non tantum se ipsum in nostro Sermone significat, verum etiam latius extensus Munimentum quodvis et præsidium; ut adèd Saga hic diceret: Cantu meo efficio tibi membrorum præsidia, o: ut solutis et salvis membris evadas. Adplicationio hæc per se quidem satis est apta, verum tamen non adèd definita ad artem incantandi, ut superior, et præterea non sine ambagibus quæsitæ, apud hunc utique Auctorem. Ceteras regis et gigantis adplicationes memoratas relinquimus subtilibus ingenii, ad adplicationem inde faciendam, quæ huc conveniat; quam nobis quidem fingere in manu foret; sed cum æquè perplexis ambagibus, atque iis, quæ antecesserunt. Ea omnis ut sunt, ingenii Protei fortasse placeret istud *Leifni* penitus rejicere, sive potius transformare nuntius ferè literæ mutatione in *Leifni*, pro *Leifni* variata vocabuli formatione, unde sensus planus et facilis existeret: Solutionis (o: solvendi vi prædita) incantamenta &c. Atqui nos non temerè, neque in his rebus, neque aliis, e familia Protei esse adfectamus. Est denique, ne longius ex longo faciamus, ut istud *Leifni elda* ad præcedentia referatur, et in sensu jungatur cum *Eldur* lin. 2. ea autem relatio isto fundamento nitatur, quod Odinus et gigantes, quemadmodum synonymi, sibi invicem substituantur, unde talis adplicationio et sententia oriretur: Si tibi vincula ferrea adplic. etc. haud sanè incommodè, verum ita tamen, ut in lin. 5 pro *qveþna* l. *qveþinn* necessariò reponendum esset *qveþit* absolutè, hoc sensu: Canticum facio tibi ante ossa tibi, vel ossibus aut membris tuis solvendis. (Quæ acceptio

Ok stöckr þá lás af limom 28)
n) En af fótom fíotturr.

*Tumque absilit ligamen 28) a brachiis,
Sed a pedibus compes.*

XI.

Þann gél ek per inn féttá
Ef þú á síó kémr
o) Meira 29) enn menn víti.
p) Logn 30) ok lögr
Gáangi þér í q) lúpr saman 31)

XI.

*Eam cano tibi sextam,
Si tu in mare devenis
Majus 29), quam mortales noverint:
Aër et aqua 30)
Commeent tibi unà in culeo 31),*

Ok

n) Ok, et, Id. simplicius, sed altera tamen particula interdum pro copula alternat apud veteres.

o) *Meir*, S. adverbialiter, hic ineptè. Mox, *enn viri menn*, O. etiam rectè ad metrum.

p) *Log*, pro varietate adfertur in Gloss. Tom. I. sub *Lápr*, quod lumen ardens denotat, et nonnisi per ambages, eo sensu, huc videtur convenire. Nempe ut lumen capiat pro Igne, ignis verò pro Mari, quocum vocabula quædam habet communia; quando *Lögr* foret epexegesis ad illustrationem *æto Log*, aut in duabus istis vocibus esset figura Hendiadys, pro complexa, *Æstus maris, mare æstuans*. *Gögn* ð: *Gögn*, commoditates, O. lectio in re suspècta, etsi in metro utcumque tolerabilis.

q) *Lauþr*, S. quæ vox propriè sonat abundantem aquarum spumam, forte, hic posita de æstuoso mari per licitam antiptosin. Simpliciter etiam, Eddicè et poetice, vox ista notat mare. Ita per *Logn* et *Lögr*, *Vedr* (vindr) ok *Straumr*, Dan. Vind og *Strøm*, ventus ac fluxus aquarum intelligeretur, et *Gáangi þér saman* i *lauþr* foret, conspirent tibi ð: in tuum usum in undis.

acceptio æquè contorta cum cæteris, sed eam tamen, ut plura alia, adtulimus, ne infidelium interpretum crimen nostrâ sibi remus negligentia.

28) De ratione etymologica hujus explicationis vocabuli *Lás* relegamus Lectorem ad ea, quæ Alter nostrum observavit ad istud vocabulum sub ejus nomine in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

29) *Mikill*, comparativo *Meiri*, perpetuum est epitheton maris vehementis, quemadmodum apud Horatium videre est *Magnum mare*,

uti et apud Nostrates, ex. gr. in Spec. Reg. þá *stærir fíöinn*, et in *Egilr-saga* de filio Egilli naufrago. In hac autem linea est Hyperbole, quantum fieri potest, nam loquitur mulier de maris vehementis, quam nemo hominum antea expertus sit, nimirum ut commendet artem suam aut vim suarum precationum aliis incredibilem.

30) Cerram maris constitutionem, tranquillam nimirum, posuit simpliciter de tempestate quælibetque,

31) *Gáangi þér i lúpr saman*. Hic verò ultimus, nt

Ok r) líá per æ s) friþ-driúgrar *Et commodent tibi semper tranquillitatis plenam profectioem.*
farar:

XII.

r) *Líá*, L. quod vix in Subjunctivo procedere putamus, nam alius Indicandi modus est, quo retentó, *Gánga* etiam in priori lin. legendum foret, majoris confirmationis gratiá de eventu certo istius rei.

s) *Friþ-dreúgar farir*, S. O. in Accus. plur. tratistia constructione.

ut opinamur, nodus est hujus Tomi, si hæc lacinia in eum admittatur. Præcipua perplexitas hic versatur in voce *Lúþr*, hodie penitus ad usum ignotá, verum notá Snorrio in Edda sua, ubi in prosa simplici, historicam relationem continente, de Diluvio sanguinis Ymeriani agens, Fab. VI. Cod. Jör. his verbis utitur: *med því drekktis ðá att Hrimþursa, nema einn komz undan med sinn hyski þann kalla Jötunar Bergelmi, han for uppá lúþr sinn ok kona hans, ok hells þar, ok eru þadan komnar Hrimþursa attir; i. e. Eó (æ: sanguine Ymeris cæsi) submersa periit omnis Hrimthursorum gens, nisi unus evasit cum sua familia, quem Gigantes Bergelmerem nuncupant; is ascendit saccum suum molarium uxorque ejus, atque illic vitam servavit; inde antea Gelonorum gentes ortæ sunt. Conf. *Vafþrúdnímál* in Tom. I. Eddæ nostræ, vers. XXXV. lin. 6 cum adnotatione Interpretis, præsertim sub N. 1. li. b; quò addimus fieri etiam potuisse, ut Bergelmer ille culeum istum molarem pellicum in usum suum ita adcommodaverit, ut eum foeno l. frondibus arborum, aut in universum aliqua levi materiâ efficeret. In eadem super hoc sensu vocis *Lúþr* opinioe nobiscum versatur J. Olavius Grunnavigensis, Sermonis vernaculi peritissimus dum viveret (etsi de cetero mirè circa vocum derivationes hallucinatus sit). Verba ejus sunt ad locum Eddæ Snorr, modò ci-*

tatum, quæ ad rem præsentem quomodocunque pertinent, hæc sunt: "*Lúdr* — [etiam] denotat pelliculam illam in mola, quæ foramen ejus rotundum contegit," et deinde: "Orientales Islandi pellen molæ subjectam hodie *Lúdr* vocant, quæ significato hic est aptior, nam in tanto diluvio illi [i. e. pelli] forte potius quam saxo molari innatare poterunt." Huc usque laudatus Olavius. Plura vero sine dubio olim commentatus fuerat ad nobile Carmen *Grotto-favng* s. *Molare Pœma*, sed ea unacum maxima parte hujus Pœmatis dudum ex Opere ejus Eddico interierunt, etiam eo adhuc superstite, ut ipse in schedula, lacunæ isti adjecta, queritur. Ut verò nos revertamur ad nostrum institutum, non præcisè arbitramur molarium saccum in presenti poematiolo intelligendum esse, verum in genere Culeum coriaceum, qua de re conferendum, Gloss. Tom. I. hujus Operis. Nætum esse putamus ex Homeri *Odyssea*, quod *Circe* venefica *Ulyssi* ab se navigaturo utres vento plenos suppeditavit; et sunt, qui similè de *Lepponibus* narrent. Hinc quomodocunque credimus *Auðori* natam occasionem tropicæ istius locutionis, quæ reversa nihil aliud sibi velit, quam ut mater adolescenti optet, ut ventum et aquas (inter navigandum) in suo arbitrio atque potestate habeat, i. e. concisè magis: *Naviget feliciter, mari quantumvis æstuante, quod præ-*
ces-

XII.

Pann gél ek per inn síðunda
 Ef þik sækia ϵ) kynni
 Frost á fialli 32) há.
 u) Hraeva kuldi megit
 Þíno holdi fara
 Ok haldit α) er lík at lípom 33).

XII.

Eam cano tibi septimam,
Si te forte occupet
Frigus in monte 32) alto:
Pestiferum gelu nequeat
Tuum corpus perdere,
Neque constingat tibi artus corpo-
ris 33).

XIII.

r) *Kemr*, Iid. *Kömr*, L. ex varietate, i. e. invadit. Verba transponit S. hoc modo: *Ef sækia þik kemr*, quod neque improbamus.

u) *Hraeva*, S. id. *Hvera*, O. ρ : thermarum, aquarum ferventium, joculariter quidem prima specie, sed notum tamen est, sævissimum frigus ignis effectum in vivis corporibus urendis habere.

x) *Or*, Omnes, ad verbum ex l. nostra in fæm. sing. et neut. plur. utrumque hinc prorsus alienum. Est forte, ut *Or lík* legi debeat, ρ : vegeta corpora, quod parum congruit in unum corpus filii; ergo *Lík* restringere liceret ad membra exteriora, manus ac pedes; et *At lípom*, per artus, proximè vertendum esset, quanquam *Lík at lípom* videri possit esse figura Hendiadys, corpus (corpora, membra) cum articulis, per articulos, ρ : corpus articulosum, articulis pradiatum.

cesserat lin. 2. 3. Non minor Tropus est in acceptione hujus loci, quam facit Vir ingeniosus atque summus Etymologus in hisce regionibus, J. Olavius Hopnonesius, a nobis hoc in scrupulo consultus; ille nempe per *Láþr* intelligit mole partem, sive infundibulum, patellam molarem, sive cistellam subrus, qua far molitum excipitur, et inde laxiús per Synecdochen molam ipsam. De cetero quòd ad sensum ipsum a nobis non dissentit, ut mater dicat adolescens. In propria mola molis tibi² ventum et aquas, i. e. iis, ex arbitrio tuo et commodo³ utare, Verbulò tandem advertimus, *Láþr* revera Ac-

cusandi casum esse, quem tamen nos pro Dativo in Versione expressimus per Antiptosisin. Verum non minus verisimiliter sine ulla figura Accusandi casus servari poterit hoc sensu: Aër et aqua unà tibi intrent in culentum, re ipsa eodem abeunte, ut supra statimus, nempe ad potestatem in ventos et aquas.

32) Modò ante consuluit itineribus maritimis, nunc ad montana itinera, que sæpe sunt periculi plena, transgreditur.

33) Plura de sensu loci hujus occupavimus in varietate X. ad quam lectiori suspiciendum est.³

XIII.

Pann gél ek pér enn átta
 Ef þik úti nemr
 Nótt á nifl-vegi 34)
 At því y) firr megit 35)
 Þér til meins göra
 Kristin 36) dafþ kona.

XIII.

*Eam cano tibi octavam,
 Si te sub dio deprehendit
 Nox in larvarum via 34);
 Ut eò minus valeat 35)
 Malum tibi facessere
 Christiana 36) mulier mortua.*

XIV.

y) Fyr, prius, S. i. e. ad rem, Quò seriùs queat. Sed verius fuerit, per iuscitiam Librarii corruptam esse lectionem hauc ex altera *frr* per *i*. Deinde *Megi ar*, divisim, L. et O. Si iungeretur per hyphen, rectè quidem et plenè, non autem disjunctim.

34) J. e. locò quò umbræ mortuorum vaganter noðe. Conf. *Hrafua-galdr* s. Corvicinium vers. XXV. lin. 9 et 7. Item *Náir* in Gloss. Tom. I. hujus Operis. Ita melius hic accipitur *Nifl-vegr*, quam ut tantum adstringatur ad sepulcra ð. tumulos mortuorum; etsi non nesciamus *Vegr* simpliciter de loco s. certa terræ parte adhibitum videri posse in composita voce *Gálg-vegr* supra vers. IX. lin. 3.

35) *Firr*, ad verbum procul, remotè, hic negationis vicem sustinet, atque idèò hic, ut sepe alias apud Auctorem, duæ negationes pro una posite sunt.

36) Auctor sanè potuit esse homo Christianus, Szmundanus an alius quisquam; nihilò tamen minus hoc loco verba faceret ex persona hominum ethnicorum, quos constat arbitratos esse, quod certè primi Christiani res magicas exercuerint, quam suam persuasionem iurud invidiosum et malitiosum ethnicorum calumniatorum genus non modo de vitis Christianis, sed fortasse etiam de mortuis foveat, quasi hi post mortem in tellurem sedures, lemorum instar vagantes, multa mala sibi ethnicis facerent, Aliquid fortasse

etiam de resurrectione Servatoris et Sanctorum, qui cum eo revixerunt, per nebulam quandam inaudierint pagani, atque idèò iis, qui a Christo nomen sibi adsciverant, eandem vim miraculosam adtribuereint. Denique positò, sed nondum concessò, Eddam hanc Szmundinam ab Ethnicò quodam vel ethnicis esse contextam, nihil obsterit, quod, si vel in nostro septentrione aliquam tenuens notitiam de Christiana religione et Christianorum ritibus ac miraculis per rumorem obtinuerint. Ex hoc autem loco, præter ceteros quosdam hujus Eddæ rectè partim observavit summè venerabilis atque eruditissimus, dum viveret, Præsul F. Johannes Dr. Christianismi vestigia in Eddis nostris; consule Eum Tom. I. pag. 23 sqq. Historiæ suæ Ecclesiasticæ, Operis quantivis pretii, et laboris in eo literaturæ genere sane quam herculei. Ut verò conque sit hæc res, nihil adhucdum pro certo, neque ex hoc, neque e ceteris locis, a laudato Præsule adductis, super Auctore hujus nostræ Eddæ, Christianusne an ethnicus fuerit, statui potest.

XIV.

Þann gél ek þér inn niunda
 Ef þú víp inn nadd-gavfga
 Orþom skiptir jötun 37).
 Máls ok mannvits
 Sé þér á 2) minnis-hiarta 38)
 Þ) Gnóga 39) of gefit.

XIV.

Eam cano tibi nonam,
Si tu cum claro illo jaculatore
Verba commutas, gigante 37);
Sermonis ac rationis
Sit tibi in memori corde 38)
Abundè datum.

XV.

- 2) *Minnis-hiarta*, O. et L. ex varietate, i. e. sapienti corde, aut etiam memori, ut Versio habet, conf. *Mimir* in Gloss. Tom. I. hujus Operis, et præcipuè sub finem.
 Þ) Sic omnes Libri; quod nomenne an Adverbium sit, pro certo dicere non habemus, nam alias nobis neque visum, neque auditum, fuit unquam. Interea tamen è se ipso satis ad intellectum liquidum est. Mox *Afgetir*, una voce, O. et L. ex varietate. Istud *Getir* probum satis est per se, sed *Of* non facile tolerat lingvæ nostræ, sive nimium noter, sive pærlcon sit, Verbis præfigi; sunt tamen, quod ad prius adinet, aliquot exceptiones, ex. gr. *Offækia*, persequi, *Ofenka sik*, supra vires suas niti, *Ofbióða*, active et impersonaliter, nimium onus imponere, ex. c. jumentis, nimio terrori esse.

37) De singulari aliqua persona potestate, arte bellica, verborumque ac ingenii sapientia pollente inter gigantes, sermonein lic esse, nihil dubium est; consule nostram hypothesin sub N. 1. item N. 2. *Thrymja* quidem Thursorum dominum potentem dynastam fuisse inter suos, notum esse potest ex Oda ejus eponyma, *Þryms-guida*, alias *Hamarskeime* h. Eddæ; verum ille nihil magnopere commendatur ab sapientia sua faciendiæ, nihilo magis quam ab arte bellica. Nostra ergo opinio eò rediret, ut, si adolescens iste statuendus foret Groe Völvæ s. Sage filius (de qua in Num. 2), tunc intelligendum esse *Vafthrudnerem*, hujus nobile Carmen exorditur Tom. I. hujus Operis; conf. vers. 1. lin. 6, II. lin. 4 ad 6, V. lin. 3, XXVI. lin. 2 et 3; quod sæpius in eo carmine repetitur.

De cetero fusius egimus antea sub N. 1. de itinere iniquo et periculoso, nostra Lingva *Forsending*, quod putavimus adolescenti nostro ab aliquo injusto Tyranno ad aliquem alium Tyrannum fuisse, quiqui illi tyranni demum fuerit.

- 38) *Minnis-hiarta*, Hendiadys, ut alias, pro *Minnvga-hiarta*, quod aliquanto rigidius foret ad elocutionem poeticam; alias constat, Genitivos sæpe Substantivi cum Substantivo Adjectivorum partes agere in nostro sermone.
 39) Quæ pars Orationis hæc ignota vox sit, diximus nobis non satis constare; sed hic adponimus opinionem nostram quod nihil impedit, quo minus ea sit nom. Subst. gen. fem. pro *Gnagd*, abundantia, l. *Nagja*, satietas,

xv.

Far þú *a)* nú æva
a) Þar forráþ pikir
 Ok *b)* standit þér mein fyr munom
 40).

Á jarþ-föstom steini 41)
 Stóþ ek innan dýra
 Meþan ek þér galdra gól.

xvi.

Mópur orþ *c)* ber þú
 Mavgr héþan 42)
 Ok lát þér i bríósti búa 43).

xv.

*Nunc tu eas nunquam
 Ubi perniciēs sentitúr!
 Neque obstacula fiant tuis optatis 40)!
 In saxo humi fixo 41)
 Stabam intra ostium,
 Dum tibi cantiones cantavi.*

xvi.

*Matris verba fer
 Mi fili! hinc 42),
 Et fac tibi in pectore habitare 43):*

Því

a) Nú, vacat, in S. & O. minus bene.

a) Þér, tibi, L. & O. omissá connexionis particula, vel restrictione necessaria. Mox for
 Ráð, O. verbó, præter consilium σ : inconsultum (videtur).

b) Standi, O. & S. ubiue obstaculum sit &c. et O. quidem in hac lectione sibi ipsi non
 est dissentaneus, quod non item valet de libro S.

c) Ber þú, hanc lineam claudit in L. et S. sed non minus commodè ad metrum sequentem
 lineam inciperet.

40) Duz priores lineæ consilium, hæc veró ter-
 tia votum, continent; et latenter sub con-
 silio mater videtur cavere, ne, filius faustis
 suis precationibus nimium fretus periculis in-
 ter eundem temerè se objiciat. Atque tribus
 hisce lineis consilia et vota sua in unam sum-
 mam concludit.

41) Hoc momentum præsentis negotii mirè hic
 præ ceteris memòrat mater, neque ut opina-
 mur sine ratione; id enim ejus mentione vi-
 detur velle, sua consilia, si iis obediatur,
 itemque vota sua, haud minus firma atque
 solida ad felicitatem gnato suo fore, quam

saxum intra ostium tumuli, super quò ea
 stans et consilia et vota fecerat.

42) Hic latenter gnato denunciatur abitionem, item
 simul quod ipsa nunc absolverit omnia, quæ
 in ejus salutem consulere et vovere decrevis-
 set ac potuisset.

43) Nullo efficaciore Verbo ad hunc rem, nempe
 memoriam et fidem eorum, quæ dixerat, uri
 potuit mater, quam hoc ipso *Et búa*, quod
 reapse continuationem mansionis significat
 sæpè usualiter. Et rectè antea pectoris men-
 tionem fecit, ubi de memoria res erat, quæ
 una est animæ facultatum, ut omnes norunt;
 sedem

Því nóga heill *d)*
 Skaltu of aldr hafa
 Meþan þú mín orp of *e)* mant 44).

*Namque sat felicitatis
 Per aetatem obtinebis,
 Quamdiu mea verba in memoria te-
 nes 44).*

d) Skaltu, ad hanc lineam refert L.

e) *Manz*, S. ex more suo, quod hic vix procedit. *Manz*, O. quod intermedium est inter hodiernum *Manst* et antiquum *Manr*, neque prorsus improbari debet.

sedem adeò animi in pectore, atque adeò corde, ut Servator ipse facit, constituit. Respice etiam nostram adnotationem ad *Hambis-mál*, sub N. 90.

44) Non modò memoriam verborum suorum a filio postulat, verùm etiam, quæ præcipua

res erat et est, ut ille fideret verbis suis ac votis. Sinul subest sententia universalis, eum, qui parentum consiliis obsequitur, felicem vitam obtenturum esse, quò et ipsium quartum præceptum Decalogi pertinet.

SPECIMEN GLOSSARII
SIVE
INDEX VOCUM,
TERMINATIONUM RARIORUM ET PHRASIUM
IN
PARTEM HISTORICAM EDDÆ SÆMUNDINÆ.

ODÆ IPSÆ CITANTUR ABBREVIATE HUNC IN MODUM:

	Pag.
VQ sive V. Völundar-Qviþa, <i>incipit</i> - - - - -	1.
HI. Qviþa Helga Haddfingialkata - - - - -	25.
III. Qviþa Helga Hundingsbana in fyrri - - - - -	53.
IIII. — — — — in síþari - - - - -	85.
SL. Sinfiötla-Lok - - - - -	117.
SI. Qviþa Sigvrþar Fafnisbana in fyrsta - - - - -	123.
SIIα. — — — — önnor, fyrri part - - - - -	149.
SIIβ. — — — — síþari part - - - - -	167.
BI. Qviþa Brynhildar Bvdladóttor in fyrsta - - - - -	189.
SIII. Qviþa Sigvrþar Fafnisbana en þridia - - - - -	211.
BII. Brot af annari Brynhildar-qviþo - - - - -	243.
HB. Hel Reid Brynhildar Bvdladóttor - - - - -	257.
GI. Qviþa Goþrúnar Giúkadóttor in fyrsta - - - - -	269.
DN. Dráp Niflúnga - - - - -	285.
GII. Qviþa Goþrúnar Giúkadóttor önnor - - - - -	289.
GIII. — — — — þridia - - - - -	325.
O. sive OG. Oddrúnargrátr - - - - -	335.
AQ. Atla-qviþa in grönlenzka - - - - -	361.
AM. Atlamál en grönlenzko - - - - -	411.
HM. Hamdis-mál - - - - -	487.
GH. Gvdrúnar-hvöt - - - - -	519.
GG. Gróu-galdr - - - - -	535.

Numeri arabes abbreviatam Odæ inscriptionem sequentes, illius versum l. stropham significant.

Var. adscripta littera alphabeti, varietatem lectionis.

Obs. adscripto numero, observationem l. notam.

Asteriscus vocem in Glossario primi tomi occurrentem.

GS. Loca terminis apocryphi Gvnnarslagr dicti (de quo præfatio consulenda).

Cætera abbreviaciones ad calcem Glossarii & Ind. n. pr. illustrabuntur.

A. Á. Æ.

* A pro i terminans 1. & 3. personam subjunctivi præsentis & præteriti.

* A pro i claudens geranditum.

A pro recentiorum i terminans 1. pers. præteriti e. gr. hvga pro hvgdi unde hvgdac l. hvgdak contractæ pro hvgda ek cogitavi, putavi cat.

* A non, verbis & pronominiibus suffixum. Convenit partim LL. Græc. Samar. Zend & Pelv. an vel a AS. æ priv. In significatione et constructionis modo convenit omnino similibus particulis nationum Caucasiarum e. gr. Akur. e, ra Tschets. az. Cfr. at i. De particulis negativis quæ præsertim adjectivis præfiguntur, vide ó, ú, van, i.

* Á (præpositio cum ablativo l. dativo) in, super. Suec. å Dan. paa Germ. auf Angl. a *) it. Angl. & AS. on MG. ana CBrit. ar Gr. év, évi.

* Á præpositio cum accus. significans in locum, ad locum vel scopum versus, it. contra, adversus e. gr. ef hann á griþ

hygþi si adversus pacem cogitaret l. moliretur AM. 31. Germ. & AS. an Angl. AS. on MG. and, ana C. Oss. iw Lat. ad. Cfr. at i.

Á adverbio præpositum. Farà á brott discedere S. II. ß. 15.

* Á nimium, valde, in compos. sive á intensivum, existit etiam in Lingua CBrit. Cfr. A Angl. Sax. verbis præfixum.

* Á. f. (in gen. sing. & nom. plur. ár, cum artic. árnar) fluvius, olim etiam aqua. Dan. Ger. Aa AS. Ea Al. & MG. Aha Hib. Av, Au, Gall. Au, Eau, Cornv. Awy, Auan CBrit. Avon Lapp. Ædno Finn. Oja CLesg. Ehu Avar Or, Uar CTart. Arch Armen. Malabar. & Tamul. Aru Sanscr. Arru. Cfr. S. Arna aqua Pers. ab id.

(ek) * Á vid. (at) Ega.

Ácka pro ártka s: árt'aka l. recent. árti ey l. ei non habui l. possedi, AM. 13.

Pro áka l. á ek ei non habeo S. II. ß. 2. Ad vid. At.

Ádan

*) e gr. a bed; a foot, cct.

Ádán (ápan) *adv. temp. ante, antea* (proprie nupt. nuperrime). *S. III. II. Cfr. Zend. Ad Pelv. Eidun Pers. Aider l. Ider Sanscr. Aduna nunc Gr. ἄδῃ jam mox. Vid. Ádr i.*

Ádr (* ápr) *Adv. temp. — prius, antea* (forte v. c.) *Est forte nou aliud quam ár obrol. comparativus ab ár mane i. AS. are, ar unde superl. ærst primum Angl. ere (unde superl. obrol. erst) Germ. ehr, eher unde superl. erst (primum) Gr. ἀρῆ. Cfr. Mg. airiza prior, vetustior. Vid. Gl. N. & Synt; cfr. Ádan s.*

Ádrir (áprir) alii *AM. 12. V. Annar.*

* Af a, ab olim *Lat. af* (teste *Prisciano*) *ex, de. Vara lángt af því non diu erat exinde O. 16. (inuitate). Af bragdi pro hodierno at l. ad bragdi prope, statim AM. 2. — Dan. Sv. & AS. af Germ. et Sauter. ab Angl. AS. & MG. of Lapp. atte COss. azy Trehet. al Pers. & Pelv. az l. ez Gr. ἀσ, αφ, αβ. Arab. an.*

* Áfa f. (in cæteris casibus sing. Avfo l. Övo) *Odius cet. Pers. Tafek. Cfr. AS. afor odiosus afre acerbus Uva dolor it. CBrit. Afar dolor, luctus COss. Áfsnag hostis.*

Afbrydi *zælotypia G. I. 9. In aliis vetustis libris vox eadem ábrydi scribitur. Est incerta originis quamvis ab una particularum Af, Of vel Á & Brúdr (sponsa, uxor, fæmina) derivanda vi-*

deatur. Vet. Dan. Aabryne. (Afbrigdi alias delictum, injuria ab af et bregda i.) Confer (si placet) Sanscr. Abarada adulterium.

* Afí m. *hic incerta significationis, aliat avus (v. c.) pater, vir. Forte nobis legendum: Þykiumz ek til úngr æff (pro afí) videor mihi nimium minor remis (si jam moriturus fuero) — sensu non mutato. Cfr. Gr. ἀπῶος, ἀπῶου pater Sanscr. Appen Syr cet. Abba Arab. Hebr. Ab, it. Lapp. Aigie avus. MG. Aba vir.*

Afkár *immanis AM. 77. Valde singularis miranda l. stupenda AQ. 37. Afkár saunge portentorus cantus AQ. 40. Est forsitan positum pro afkær ingratu, infestus; (vid. Obs. 200 ad AM.) ita formantur afrád, afgöra de quibus videatur Gl. N. Confer. tamen Lapp. Aackar invidu COss. Avferu l. auferu foedus, deformis.*

Afl (Abl) *n. vis, robur H. I. 23. Existit alias Aflí in masc. valor cet. AS. Abal Gr. ἀρεσ, ἀρεξ, ἀρεξ robur, vires. Hinc Angl. able fortis, validus cet. CBrit. abl Mg. abrs. Vid. Gl. N. & Synt.*

(at) Afla (ek afla, aflápa, afladr) *parare, procurare. Hinc Dan. avle produceret, parare, generare. Cognatum est Aflí acquisitio, res acquisita it. valor; Aliud est Aflí l. Aplí polt. taurus, verisimiliter ob fortitudinem ita dictus; cfr. Sanscr.*

- Sanser.* Appen taurus, ab aliis cum *Ægyptiorum Apis collatum*; vid. *Afl s.*
- Af-lima* (*indeclinab.*, ut videtur) *divulsus* l. *abalienatus AM.* 25, vid. *Af abs* & *Limr membrum.*
- Aftek facinus AM.* 103. *fortia facta* l. *etiam robur, virtus; efficacia* (*af et reka* ð). vid. *Gl. Or. S.*
- Af-skafinn abrasus B. I.* 18. vid. *Af s.* et *skafa ð.* *Cfr. Gr. ἀποσχάω* l. *ἀποσκαῖω* *diffringo ἀποσκαῖω* *abscindo.*
- Aftan* vid. *Aptan.*
- Ágæti n. honor AM.* 100. *Proprie bonum, res eximia, cfr. Gr. ἀγαθόν*, vid. *Ágætt.*
- Ágætr bonus, eximius, præstans Gr. ἀγαθός bonus, ἀγνήτος, ἀγῆτος admirabilis. Cfr. AS: agiten notus, cognitus. Vid. Gl. Synt. ut & N. voce Ágætismadr.*
- (*af*) *Aka* (*ek † ek; ók*) *curru vehi, currum agere H. B. Dan. age, Svec. åka Finn. ajan. Hinc isl. Eikr jumentum (cfr. tamen Lat. equus) AS. Æht, (Gr. ἄχος) currus vehiculum, Finn. Ahkid traha Lapponica.*
- Akarn n. (in nom. pl. cum art. Akarninós) glans sylvestris G. II.* 23. (*cfr. ibid. var. m.*) *Dan. Agern, Germ. Eichel, Angl. Acorn AS. Æcern Pelv. Akhr, cfr. MG. Akran fructus Gr. ἀκάργος* l. *ἀκαργός* *genus herbæ l. suffruticis (ut volant lexicographi) ἀρχος* *pyrus sylvestris et fructus ejus quo sves saginatur ἀχολός* *glans ilicis. Nostrum deducendum videtur ab Eik quersus.*
- * *Al* (*COs.* *ali Dan. al. Germ. & Angl. omne* l. *omnino, (vid. * all - valdr). Hinc voces multæ islandicæ e. gr. almenni universitas populi, forsitan ex eadem origine quam nomen veteris Germaniæ populi Alemanni (q. d. Dan. Allemand), cfr. Arab. Al Curd. Alem populus. Alia cætur l. congregatio olim apud Persas vocabatur, Herodoto teste. Adde Gr. ἄλιος* *satis, abunde ἄλιος coæternatus, frequens cæt.*
- (*af*) *Ala* (*ek el, ól, ahinn* l. *aldr*) *alere* (*v. c.*) *nutrire, parere, gignere, hinc alin procreatus S. II. β. 3. Cfr. Gr. ἄλδω* *augeo, incrementum do ἄλδω, ἄλδωσκω* *augeor, cresco MG. aljan saginare alid saginatum Pers. alid kerden excitare aliden expergisci Lapp. alam Finn. elan vivo Lapp. æletam Finn. æletær alo, vivere facio. Adde isl. Eldi Finn. Elo, Elatus Arab. Alik alimentum (v. c.) viñus.*
- Alda f. unda, fluctus — quod etiam vox talis G. I.* 23. *eodem sensu samenda sit mihi indubium apparet. Finn. Aaldo — cfr. Lat. altum (mare). Quidusdam a nostro ala s.*
- Aldar-rof, n. exitium temporis l. humani generis H. III.* 39. *Vid. Avld & Ros.*
- Al-dauþr demortuus, penitus extinctus H. I.* 11. *A particula conjunctiva Al s. (omnino) & dauðr ð.*

- Aldin (alldinn) *annosus, vetus S. II. § 29. Conuenit Germ. & Taur. B. alt Angl. old AS. ald, alda, æld, cald MG. alds, aldrs Lapp. ællem. Hinc Dan. ældre (senior) esr. Gr. παλιος annosus, vetus cæt. Vid. Ala, Avld, Ellri.*
- * Aldir *uiventes (quasi geniti l. enutriti) S. I. 17. Cfr. MG. Ald progenies, generatio Pers. Ahali incolæ Alnas populus it. Lapp. ælle uiuus.*
- Aldr l. Alldrv m. *ætas S. II. a. 15. Vita §. 36. Dan. Alder Germ. & Al. Alter AS. Aldor, Aldur Ylde, Finn. Elo Lapp. Æled ætas Ællem vita. Vid. Ala, Aldir Avld.*
- * Aldregi l. Aldri *nunquam AM. 13. 65. Contractum ab aldr-egi (olim forte aldr-a). Dan. aldrig. Vid. Aldr, Aldir s. et egi i.*
- * Aldrag n. *ætatis iactura, exitium; S. III. 5. unde plur. Aldr-lavg.*
- Aldr-lok n. *exitium, finis vitæ, (vid. Aldr & Lok).*
- Aldr-stamr (AQ. 44.) *ætatis usu inhibitus. Alias verti posset: senectute rigidus l. barbns, quod autem contextui minus conuenire videtur. (Aldr vid. s. Stamr difficilis, inhibitus, rigidus, barbns Al. stamer it. MG. stamms Dan. & Ger. stum, stumm mutus *). Cfr. isl. stemma Dan. stemme Germ. stem-*
- men Angl. stem inhibere sistere, isl. stama Dan. stamme Germ. stammern Angl. stammer balbutire, lingua hæsitare. Omnia, ut videtur, a stá, standare cæt.*
- Al-fadir (Alfayðr) m. *pater uniuersi 2: summus Deus, cuius cultum et nomen Othinus usurpauerat. H. II. 35. Cfr. Arab. Allah Indorum. & secta christiana St. Thomæ Alaha Deus. Vid. Al & Fadir.*
- Álf-kvngv adj. *ortus e genere Alforum l. semonum, aut etiam populi ita dicti S. II. §. 13. Vid. indicem nom. pr. sub voce Álfur ut et Glossarium, hocce v. Kyn, Kvadr.*
- Al-grænn *usqueque virens AM. 13.*
- Al-hvgat *ex animo, animitus H. I. 21. (Hvgr).*
- Álit n. *adspectus S. I. 4. In plur. 16. 27. Vid. á et líra.*
- All *particula in compositis valens multum, valde, satis Gr. ἄλλο. Vid. All-valdr.*
- All-*fegin adeo latatus H. III. A particula conjunctiva all valde & feginn i.*
- All-mikill *adeo magnus, ingens. Particula conj. All et Mikill i.*
- All-*ókátr oppido quam tristis G. III. A. Partic. All, alia privativa ó & kátr latus, Pers. schad, unde Dan. kaad lasciuus petulans.*

Allr

*) Pers. lál mutus conferri meriti cum Lat. lallare. Lallus it. Danico lalle balbutire, Lallen balbuties, Suspicor aliar quod hic sit legendum avldistamar 2: nimio potu balbutientes l. inhibite.

- Allr (f. avll n. all) totus, omnis, universus. Dan. al, Germ. & Angl. all, AS. al, æl, eall, MG. all, alls, CBrit. oll, Lapp. ollos, COss. ali, ul, Gr. ὅλος, ὅλος, cfr. Gr. ἐὼλος confertus; vid. Al s. Hinc:
- Allr (f. avll) vivere desinens, mortuus GG. 5. AM. 8.
- * Allra omnino V. 7. Gr. ὅλος Lapp. ollesi (Recent. aldeilis, avldúngis Dan. aldeles Germ. allerdings cæt.)
- All-traupr adeo invitus l. difficilis. All-traude fvgar fugere invitissimus l. difficilis fugatu H. II. 49. (All & traudr i).
- All-vel perbene l. satis bene.
- * Allz α) quando H. I. 7. quandoquidem S. II. β. 12. Convenit Germ. als. β) Omnino, nimis: Allz til lengi perditu prorsum HB. 13. Dan. Alt for længe, vid. Allr.
- All-þvrr omnino l. satis aridus V. 9.
- Álmr m. α) proprie ulmus l. ahnus, arbor. AS. Elm cæt. β) juvenis vir. Metaphorice, H. II. 9. Cfr. Lapp. Olmaj vir. γ) Arcus l. spiculum H. II. 16.
- Álpt l. Álft Olor (v. c.) V. CBrit. Alarch*). (Si ab islandico derivandum, etymus quæretur in Á amnis, aqua vel
- Áll locus profundior stagni, fuminis l. maris).
- Álptar-hamr induvia cygneæ VQ. vid. Álpt & Hamr.
- Al-snotr valde elegans G. I. 2. vid. Snotorr.
- Al-vitr omniscia H. III. 19. VQ. Alvitr (in mast.) omniscius (l. omnia videns) Dan. alvidende Germ. allvisend cæt. Zend. veduce.
- * Ámátrk præpotens H. I. 12. (Cfr. Almátrk omnipotens Dan. almægtig Germ. allmächtig Angl. almighty AS. ælmhtig CBrit. ollaluog.) — ab isl. mátrk, mátrgr potens MG. mahtiga, mahtigs &c. vid. Mátrr.
- Ámátligr monstrosus (quasi afarmátligr l. ómátligr immodicam formam gestans) H. II. 35. Vox eodem sensu jam in Islandia usitatur. Verisimiliter a Mátrí modus (v. c.)**). Cfr. Dan. umaadelig immodicus Germ. unmässig, übermässig &c. it. Sanscr. Amida immensus Gr. ἀμέσος, ὑπερμέσος.
- * Ambott l. Ambátt f. ancilla Gr. ἀβέη, Cfr. ἀμπαυστία servi Cretensium. Adde porro Lapp. Amat Finn. Ammatti Lett. Ammatts MG. Andbahrei officium, ministerium Andbahts servus, famulus Gr. ἀμπαῖος

*) Vet. Germ. Elbis v. d. H.

**) Dan. Maade Germ. Maafs Angl. Mode, Measure AS. Mete CBrit. Modd MG. Mitaths Finn. Mitta Gr. μέτρον, μέτρον Zend. Meete.

- ἀμαρῆσ labor. Circa etymum notari meret isl. Am, Amr l. Aml labor (*Ar. Amel*) it. Ami molestia. Cfr. Gr. ἀμύλλα certamen, vid. * Am.
- Amma (in cet. cas. sing. * Avmmv) avia Gr. μαμα. Cfr. Sanstr. & Hebr. Amma mater (apud Hesych ἀμματος) CDig. Anna COss. & Tart. Ana Ing. Tus. Tchets. Nana id. Ar. Amma amita it. Suec. & Finn. Amma (*Dan. & Germ. Amme*) nutrix; adde Angl. & AS. Eam avus avunculus, pater. Vide Af.
- Amon minacia VQ. 15. nom. pl. neutr. ab:
- Amvnr minax l. terribilis H. III. 10. Exponi etiam potest: avidus, cupidus (VQ. 15). Verisimiliter deducendum ab á priv. (pro ó vel ú) & mvnr voluptas vel etiam ab á intens. & mvnr animus, appetitus. Cfr. Gr. ἐμμενως vehemens, iracundus.
- Amælis-ord n. convicium SL. Amæli idem ab á in, contra & mæla loqui q. v.
- An sine, absque AM. 36. Germ. one, ohne Alam. ane, ana Samscr. An *) Gr. avv. Cognata sunt CBrit An, isl. Van, Germ. Un Lat. in, privativa in compositione, vid. Gl. Synt. & N. it. Van i, A priv. s.
- * An arumna, proprie forsan deficiens, inopia ab an sine q. v. Cfr. Gr. ἀνω tristitia, moeror Hebr. anijah it. Gr. ἀνωσ gravis, horrendus (unde avvov & avvovησ). Cfr. An s. & * Ani.
- Anaudgr servili conditione habitus. A. M. 60. (* Anauþ).
- And l. ann in compositis præfixum contra, adversus. Dan. & Germ. an Al. ant AS. and MG. and, ana Gr. ἀντι, ἀντιμω 'ava, cfr. avfaw occurro cet.
- Andlát n. mors, cædes † G. S. verbotenus: amissio animæ (Avnd l. Andi & láta).
- * And-skoti m. adversarius (verbotenus ex adverso jaculans l. jaculator contrarius) Pers. Achfik Gr. 'avfoc, 'avfawoc, avfocáηoc cfr. Pelv. Anfehota vir (forte miles).
- Andsvör, Andspiöll vid. Ann.
- Andvani experts, destitutus H. III. S. III. 16. G. II. 43. (Aut ab an sine, non, vel and contra & vanr assvetus vel etiam and intens. et vanr experts, mutilus).
- Andvarr adeo circumspectus, vigil, intentus. Andvarr áto præda l. escæ intentus H. I. 5. Vid. And & varr.
- Andæris advorsum AM. 14. Verisimiliter ab and et ár remus, aut etiam ár felicitas, auvona.

* Angr

*) Ex. an anda (isl. An enda) sine fine, epitheton ab Indis attributum serpenti maximo, terram et mare circumgenti, qui in mythis eorum, pariter ac veterum babilonum, stupenda quidem convenientiâ, frequenter celebratur. Adde Sanscr. an-anga sine membris, isl. An anga sine extremitatibus aut membris. Vid. Paulini de St. Bartholomæi Systema Brahmanicum Rome 1791.

- * **Ångr** (Ångvr, Ångor) angor (v. c.) *incommodus, calamitas, luctus AM.* 98. S. I. 20. *Noxa l. læsio H. I. 10.* Eitt var at ångri *unum l. solum molestavit l. inquietavit H. II. 5.* Ab ångr *angustus q. v. Convenit Gr. ἀγγύς.* *AS.* Angrumme *Angl.* Anguifh *angor animi (isl. Ångist) Dan.* Angest *Germ.* Angst *Cornv.* Angus, *A.* Anger *ira Dan.* Anger *recipiscentia, cfr. CBrit.* Angen *paupertas Angau mors, Angor infernus it. gr. ἄγχο (ango) COSs* ankar (isl. ångradr) *tristis Gr. ἀγχοσ contristans, molestus cet. Cfr. Ångra, Öngr.*
- (at) **Ångra** (ek ångra, angrada, ångradr) *angere (v. c.) infestare; mér ångradit pro hodierno mig ångrudu egi (mili molestiam non facerent) S. I. 34. insolita constructione. Alias isl. irritare. Cfr. Angl. anger Gr. ἀγγυξῆν irritare, bilem commovere Dan. angre resipiscere, poenitere Gr. ἄγχο, ἀνῖα angō, vid. Ångr Öngr.*
- (ek) * **Ann vid.** (at) *Vnna.*
- Annar l. annarr** (f. avnnor, önnvr n. annat) *alius, alter, secundus Dan. annen Germ. ander Angl. other AS. oper MG. anthar CBrit. all vet. Prus. anders Lett. ohters COSs. andarthi Pers. tñani Samscr. andara Gr. ἄλλος, ἄλλος.*
- Ann-spilli, * Anspilli l. Andspilli n. sermo, alloquium, responsum AM.** 42. *vet. Hinc pl. Annspiöll ejusdem significationis G. I. II. (Vid. And & Spiall).*
- Ann-svör l. Andsvör n. responsa S. III.** 17. (in nom. sing. Andsvär). *Germ.* Antwort, *Anfwer AS.* Ansvar *COSs.* Radfuren. (*Hinc isl. andsvara respondere Angl. anfwer AS. andsvaran COSs.* radfuren). *Vid. And & Svar.*
- Ann sollicitum, desideratum.** *Hvat er nú annr mínom einka syni. Quid jam sollicitat natum meum usicum? 2: Quo caret l. quid dolet? GG. 4. (ek Ann vid. Vnna).*
- (at) * **Anfa** (ek anfa, anfada, anfadr) *respondere, dicere. Anfat aiðum AM.* 12. *Hinc forsan Dan. ænfe l. ænfe. Apaldr m. in compos. H. I. 6. arbor, columnen, proprie pomus, est Dan. vet. Abild AS. Apulder CBrit. Afall cfr. Gr. ἄνερ pirus. Ab isl. Apli i. Epli pomum Dan. Æble, Germ. Apfel, Angl. Apple, AS. Æppel, Hib. Abal Cornv. Aval, Taur. B. Apel Gr. ἄραρα Adde Gr. ἄπιος pyrum. Hinc isl. apalgrár Germ. apfelgrau l. apfelich pomelatus, it. Dan. Abildgaard pomarium Hib. Abalgort.*
- * **Api m. simia l. insipiens homo S. II.** β 2. (in genit.) *Adde AS. Apa Hib. Ap. (Cfr. isl. & Svec. Apinia simia, Finn. Apina).*
- * **Apni pro Aptni vespere.**
- Aptan (Aftan) m. vesper AM.** 77. í *Aptan háe vespera. H. II. 31. vid. *Apni,*

- Adde Pelv. Avdam vesper Uig. Ak-ljan Finn. Ehto. Cfr. Gl. Synt.*
- Aptan** *pone post, a tergo. Dan. agter, til agters, vid. Aptarla, Epir* Apni. Aptarla (recent. aptarlega) in postica parte H. I. 20. Dan. agter, Angl. abaft (naut.) aft, cfr. isl. aptari posterior (unde Germ. after) AS. æfterlic, Gr. ἀπὸ τοῦ ἰσλ. aptastr, Gr. ἐπίσπαστος, vid. Aptan, Epir.*
- * **Aptr retro, rursus, iterum Dan. atter. Angl. est AS. cft, æft, MG. astra, astan, astana, Gr. ἀστ, ἀστῆ, ἀστίς, vid. Epir, cet. Aptborin regenita, S. III. 42. (vid. Aptr & Bera parire).**
- * **Ar n. initium AS. Ar, Ær, Gr. ἀρχή vel:**
- * **Ar adv. olim S. III. 1. Illane. Ar var alda, H. II. 1. *) AS. **) ar mane MG. air, Gr. ἄρ, Turc ar, er, CTschet. Ury. Hinc (ut puto) comparativ. ár l. ádr, áþr s. Cfr. Gr. ἄρδος diluculum, Lat. aurora, Sanscr. Arun, diluculum matutinum, it. Auriga solis; *Adde, Árvakr nomen eddicum alterius equorum solis, de quo uberius in ind. nom. propr. Circa etymum conferri merent Hebr. & Chald Or, Ur (Arab. Nur) lumen, lux. Vid. Árla, Árliga.***
- * **Ar n. tempus, annus G. I. x. Dan. Aar, Germ. Jahr, Angl. Year AS. Gear MG. Jer, Sanscr. Jahran, Gr. ἄρον. COFS & Dig. Ans, (cfr. Pers. An tempus). Æra latinorum illi voci cognata videtur. Cfr. CBrit. Awr, Al. Ur, Gr. ἄρα (Lat. hora) tempus, it. Gr. ἄρ, ἄρ ver (isl. var, vor, Dan. Vaar, Pelv. Vahar, Pers. Bahar).**
- Ar n. annona, fertilitas, felicitas H. I. 28. Gr. ἀρτα, cfr. Finn. Ohra frumentum (originitus forte messis, messorius labor). Ar labor vox est antiquissima scandica, jam obsoleta, cui cognata sunt: isl. eria (ek er, arda, arinn) Lat. arare, vet. Germ. aren, aehren, Angl. ear, MG. arjan, Pers. aranden et sjiariden, Gr. ἀρον hinc isl. ardr aratio, Gr. ἀροισ, it. * ár strenuus, laboriosus; cognata videntur, isl. hardr strenuus, fortis (v. i.) pers. arð, Pel. arued, Zend. eroued, cet. Cfr. Ax, Hardr, Ervidi i.**
- Ar f. remus B. I. 10. Dan. Aare, Angl. Oar AS. Ar, Finn. & Lapp. Airo, Lett. Airis, Æstn. Aër, Gr. ἄρμυρον.**
- Ar, ár l. ári m. janulus, nuntius H. II. 20. O. 23. Verisimiliter proprie operarius ab Ar opus, labor. AS. Ar MG.**

*) Schevvingius é sequentibus ingeniose concludit Helgium Hundingsidam vernali tempore statum suist: tunc enim aves præcipit in cantum solvuntur, & aquæ simul, nivibus revolatis, de montibus delabi incipiunt.

**) Apud Grammianum Aar, Ær. Danske Ord og Talemaader forklarede af det Engelske Sprog, Scripta Soc. Reg. Dan. T. 5.

- MG.* Ajrus, *Lapp.* Ajras adde *Finn.* Airuet nuntii. *Cfr.* *Finn.* Orjan famulus, servus, *vet. Lat.* Erus.
- Ar* genit. sing. & nom. ac acc. pl. vocis à fluviis r.
- Arar* pl. aquilæ *H. II.* 1. *Vid.* * *Arnar* & *Avrn* i.
- Ar-backi* m. ripa amnis *S. II.* 2. (*Ab* à amnis s. & *Backi* ripa); *cfr.* *Dan.* Backe, Banke, *Angl.* & *AS.* Banc elivus, collis *Dan.* Bank brevia.
- * *Ár-daga* olim, diebus pristinis *S. II.* 2. *AS.* on árdagum, in geardagum, *Angl.* erst - while; *vid.* *Ár* olim cet. & *Dagr* i.
- * *Arfi* m. hæres (forsan v. c.) filius *Dan.* Arving, *Germ.* Erbe, *Angl.* Heir *AS.* Afora, Easera, Yrfe *MG.* Arbja, *CBrit.* Aer, *CAbasf.* Arps, *Lapp.* Arbiegi, (*isl.* etiam Arf pegi) *cfr.* *MG.* Afar progenies, *vid.* Arfr.
- Arfr* m. hæreditas (v. c.) *S. II.* 2. 12. Favporarfr patrimonium. *Dan.* Arv, *Germ.* Erbe, Erbschaft, *Angl.* Heritage *AS.* Earf, Orfe, Yrf *MG.* Arbi, *Lapp.* Arbe, *cfr.* *CBrit.* Arfer mos, consuetudo. (*Arfr* m. alias poët. taurus *Gr.* ἀρσίης, *AS.* Orf pecus, jumentum; notum est pecuniam & peculium a voce pecu originem traxisse; Fé apud *Scandos* trium harum vocum significationem ead. m. ratione adoptavit, et similibus igitur casus cum voce Arfr apud *vöstrates* extitisse videtur). *Vid.* Arfi s.
- * *Argr* (*Scribitur recent.* argur) f. avrg l. örg, n. argt malus; nequam, abjectus (*it.* mollis, timidus, ignavus l. iners). *Pelv.* argur vetus, tritus (abjiciendus), *Lapp.* arge timidus, mollis *AS.* earg, *Gr.* ἀργυρος, ἄργυρος iners, piger *Longo-* bard. arga homuncio, vacerra *CBrit.* erch horrendus foedus. *Hinc isl.* arga, argaz altercari, rixari, *Pers.* argiden unde *isl.* argandi, *Pers.* argend, *Dan.* arrig contentiosus, iracundus. *Cfr.* *Germ.* arg, aerger, aergeren; *Dan.* ærgre, Ærgrelse et lat. arguere, argutare, argurus, argutulcus cet.
- Arin* l. Arn' (*raro* alias Ar) formax, focus in acc. pl. arna *G. II.* 23. *Convenit*, *Dan.* Arne, *Lapp.* Aran, *Lat.* Ara, *Gr.* ἄρνα, *COst.* Ardaft, *it.* *MG.* Haurja unde *Germ.* Heerd l. Herd, *AS.* Heorth, *Angl.* Hearth. *Cfr.* *AS.* Are, Ærn, *Gæll.* Aros domus, habitaculum. *Vid.* Havgr i. & *Gl. N.*
- Aringreipr* adj. m. in dat. l. abl. pl. aringreipom *AQ.* 1. "ferro l. are compactis s: scammis, uti interpretes verterunt. Dicitur etiam de capitibus aut indumentis *ibid.* str. 3. & 16. *De* versione illa confer interpretum ad eam observationem. *Mallet* vertere str. I. beckiom aringreipom "scammis focum cingentibus,, (quibus convivia olim insidere solebant) — sed str. 3 & 16 hialmom aringreipom "capitiis l. indumentis focum cingentibus,, i. e. domesticis,

cis, non prælioribus. Sensus str. 3. igitur erit: "Venite inermes ut amici ad amicos." Et str. 16: "Rectius ageris frater! si indueris loriceam, quam ut inermis, sine galea vel lorica, videres domum Attali (hostis tui)." Ita omnia facile elucidantur, quæ alias sensu carere videntur. (Ab arin s. et greipa cingere, oblaqueare, fabrili arte componere l. circumdare, it. manu completi. Sic islandis: greiptr gvlli l. greiptr í gull auro circumdatus). — His compositis occurrit mihi in scripto doctissimo Nordens gamle Digtekunst hæc explanatio vocis (ARINGREIPR) krum som örneneb 2: curvus rostri aquilini instar — ab Ari aquila Et greipr curvus cernuus — quæ mihi, quoad illa nostrorum poematum loca, non satisfacit. Cfr. Gr. γρεως incurvus γρεωσιν incurvitas cet. Vid. Hiálmr i.

Árístinn incisus. B. I. 18. (Ab á in Et rísta scindere q. v).

(at) Arka, vid. Avrkvþom.

Árlla mane H. I. 6. mature O. 19. (Obs. 63) Dan. aarle, Angl. early, AS. arlice, Cornu. arviz, Lapp. arrat, Finn. aamu, CTart. erten. Cet. vid. Ár, Árliga.

Árliga alacriter H. II. 16. Alias etiam mature (AS. arlice), cfr. Árlla it. Ár- ligr.

Armligr miserabilis G. III. 10. Germ. ärmlich. Vid. armr i Et Gl. N.

* Armr (s. avrm l. örm n. arm) infelix, execrandus B. I. 23. En arma scelerata O. 30. Adde Germ. AS. arm mirer, pauper AS. earm, MG. arms. Cfr. isl. Armæða ærumna (forte v. c.) miseria Dan. Armod, Germ. Armuth paupertas, egestas Zend. Et Lapp. Armo refugium Finn. Armo misericordia, gratia, MG. Armaio elemosyna.

* Armr m. brachium H. I. 41. cet. Adde MG. Arms id. Cfr. MG. Arms arcus Et Lat. Arma quæ vox originitus forsitan ab Armus obsol. brachium, it. Pers. Vari cubitus.

(at) * Árna (ek árna, árnada a) intercedere, placare AM. 60, β) obtinere, consequi ib. 32. AS. earn mereri, vid. Gl. Synt. v. Árnaþr.

(at) * Árna l. árna Et c. ire, errare (forte v. c.) AS. ærnan, arnian ire, currere. Cfr. Dan. irre errare, vagari Germ. irren, Angl. earn commoveri cet.

Arna vid. Arin.

Arnar-likí n. corpus l. forma aquilæ, H. I. (Vid. Avrn Et Líki).

Áro vid. Ár l. Ári.

Ársalr m. stragula l. aulæa alias etiam Ársali (apparatus aulæorum) Vox ignotæ originis G. II. 25, Obs. 92.

* *Ås* l. *Åfs* *Deus*, numen, *Forſan Cel-
tarum* Heus, Hefus l. Efus *); *Afo*
Suida inviſibilis **). *Secundum* græcos
Auſtores Parthi Deum olim Sha l. Sa
nuncupaverunt, et nomen Jezd, Ized,
Perſæ hodierni ei interdum tribuunt.
Cælum iis Afuman vel Afinan ſonat
(uti Afumes olim numen quoddam Car-
thaginenſibus), ſed a veteribus Scythiſ,
Herodoto docente, Pappais appellatum
fuit. *Horum poſteri* quidam cælo ſub
nomine Pas divinum honorem exhibent.
Deus cæterum Indis Iſha ſed diverſis
gentibus aſiaticis, præſertim Finnicæ l.
Tſchudicæ originis, imperio Ruſſico
jam ſubditis Eis, Efs, Efsj, Ofs,
Ofsj ***). *De gentis* hodiernæ nomi-
ne conſono cfr. *Ind. n. pr. v. Åfs*.

Aſk-limar rami fraxini, vel etiam arbo-
ris cujuſvis *H. III. 48. S. II. a. 22.*
Vid. Aſkr & Limar.

* *Aſkr m. arbor* proprie fraxinus, æſcu-
lus (v. c.) *Adde Dan. Aſk l. Æſke,*
Germ. Aſche, Eſche.

Aſkr m. (in acc. pl. aſka) AQ. 4. gladius
*uti verterunt interpretes, ſulti auctori-
tate* *Eddæ Snorronianæ, quæ vocem il-
lam inter gladiatorum appellationes po-
nit.* *Skaſna aſka mallem interpretari*
raſa l. polita ligna nom. harte, lanceæ
ſecuris l. frameæ pars præcipua olim l.
duro ligno ſæpiſſime fabricata fuit, et
*idcirco talia arma illâ appellatione indi-
cata puto.* *Skålda sive Eddæ proſnica*
pars proſodica et hartiſ et gladiiſ nomen
Aſkr attribuit. *In clavi metrica*
*Snorronis (cantilenæ vex idn vellir rod-
na) Aſkr (harta) a brandr (gladius)*
diverſe ponitur. *AS. Æſc et fraxinum*
et hartam notat; ſimiliter CBrit. Onn.
Homerus et Virgilius, fraxinum pro
harta poſuerunt. Vid. Plin. Hiſt. nat.
Lib. XVI. Cap. 13. Cfr. Samſer. Aſter
harta.

Aſkr m. navigium (proprie lignum) AM.
*5. AS. Æſc. Hinc nautæ olim a no-
ſtratibus Aſkmenn AS. Æſemen d pe-
regrinis Aſcomanni appellati fuerunt.*

Åſkvngr

*) Sic apud Danos mediæ ævi & recentioris pro veterum Åsblörn, ſcribitur Eſbern, pro Åſtell: Eſ-
kild &c.

**) *Sequentia decemta ſunt e Rudbeckii Atlantica T. I. pag. 718.* "Secundum Diodorum Siculum Lib. 5.
Cretenſes Jovem vocarunt: Ås, Aſus, Aſtor — ſed ſecundum Stephanum de urbibus, Aſius
Aſtor., (Cfr. noſtra Aſ-thor, Aſa-thor l. Aſa-por). Cretenſes ſine dubio plures deos Joviſ
& Jovem præſertim, ex Aſia naſci ſunt, ſed deinde cum hominibus indigenis conſulerunt.

***) *E. gr. Oriaki, Kutevi, Kaibali. — Notari præterea meret, quod vocula Åfs l. Ås Standis veteri-
bus ſonaverit: collis, petra, ut et trabis, culmen, illi autem lapidibus et lignis divinum cultum*
exhibuerint. Cfr. porro ſcriptum meum Forſøg til Forklaring over nogle Steder af Oſſian ſæf.
2. Ols. c.

- Áskvngr e genere l. gente *Asarum* (ab Ás & Kvn l. Kyn genus) S. II. §. 13. Eiusdem forte originis fuit cognomen Regum Cantii Anglo-saxonicorum Oescingas nempe.
- Ás-kvnn (in masc. Áskvnnr) Diis nota l. divina — dicitur de fluvio Rheno, quem Germani gentiles olim adoraverunt. Similis fluminum cultus eodem tempore apud Scandos viguit. Indi Gangen fluvium adhuc pro Deo colunt. Vid. Ás & kvnnr.
- * Ás-megin *Asicum* l. divinum robur. Vid. Ás. & Megin.
- * Ást amor, caritas, in pl. Ástir amores G. I. 16. AS. Est, Pers. Dost, (it. Afchik Fr.) Sanscr. Itscha, cfr. Pers. Asti pax, concordia Pelv. Afchte, Zend. Afchtefeh, it. Pers. Afhnai amicitia, Finn. Ystæwys. Hinc isl. Ástum care, benevole, summo amore (AS. Estum) & isl. Ástvin carus amicus, cfr. Pers. Dost *), Afhna amicus, Finn. Ystæwæ COfr. Uarfun it. MG. aistan honorare, amare, Lapp. æxam amo Gr. εἰδλυο bonus.
- Ástalaus amorum experts H. B. 5.
- Ástgiafar pl. amica dona S. II. a. 7. (in n. sing. Ást-giavf f.)
- Ást-kynni n. amicabile hospitium AM. 14.
- * Ást-rád amicium consilium S. II. §. 35. B. I. 21.
- * Át n. erus, comestura, edulium AS. Æt. Pers. Áschcibus, edulium (it. Vafch pabulam) Sanscr. Afchanam, Dan. Æden, Æde, Germ. Essen, Angl. Eating, cfr. COfr. Adgin sapor Wogul. Atan, Atyn, Gr. ἀδοε saturatio. Vid. Eta, Áta.
- Át comedit (Dan. aad, Germ. afs). Vid. Eta.
- * At post, postea. At söþr dauþan patre mortuo, at jófr fallin rege cæso. G. II. 25. cet. (Forsan pro oboleto apt 3: ept, eptir). Recentiores cum ablat. construunt e. gr. ad honum dau-dum eo mortuo.
- * At (recent. ad). A) ad. (ad locum) v. c. MG. & CBrit. at AS. æt Lit. ant. Franc. Chald. Syr. Hebr. az, Germ. zu, Angl. to, Pers. ta, Pelv. vad, COfr. ama, awae. B) prope, juxta Angl. at, Lat. ad.
- * At (recent. ad) quia, quod, ut (v. c.) Dan. at, da, Germ. dafs, Angl. that, MG. thatci, Finn. että, Gr. ἄταρ, ἔτ. Atadv. eð; at meiri éó major, S. II. §. 19.
- * At negativa Verbis suffixa, forte euphonia causa pro a privativo posita. Plurium Casasi nationum, E. gr. Tschetzzenzorum az ejusdem significationis, eodem modo construitur, sic lerv-az olim isl. deyr-at non moritur.

* Áta

*) Convenire videtur isl. dást carissimus; Dásti blanditiæ, amica conversatio l. tractatio cet.

- * *Āta f. esca, præda H. II. 5. Alias*
Æti, Ætzli i. Dan. Aadsel, Germ.
Aafs, Aas. Cfr. AS. Ata avena (unde
Angl. Oats). Cæt. vid. Āt s.
- Ātall adj. acer, promptus, strenuus H. I.*
15. Avtlv f. alacris, ferox l. animo
concitata. H. II. 35. proterva. Atalt
v. vehemens S. I. 38. infestum GG. 6.
hinc nom. pl. avtlveria H. III. 3. Vox
ista fortassis derivanda erit ab: * At
confissus, certamen it. excitatio, com-
pulsatio, quod iterum a verbo etia in-
citare, irritare, propellere; cfr. tamen
Gr. ἄλλος juvenilis. Vid. Atl in ind.
n. pr.
- Atbvrdr m. eventum S. II. a. (At ad &*
'bera ferre q. v.)
- Āt-frekr edax, vorax H. III. 41. Gr.*
ἀδύφραγος. (Vid. Āt & frekr).
- At-gérvi n. ornamenta humana l. virtutes*
aut artes S. L. (At-görr bene edoc-
tur, artibus instructus ab at ad, gera,
göra gerere, facere).
- Ātián (* Ātián) oñdecim (v. c.) Adde*
Germ. Achtzehn, Angl. Eighteen,
Armor. Eirhdeg COs & Dig. Aſter,
Aſgh, Atillas, Pers. Haſchdeh, Curd.
Haſchda.
- Arkér (Akkér) anchora (v. c.) Dan. Germ.*
& Pers. Anker, Angl. Anchor, AS.
Ancer, Ancre, Lapp. Akker, Finn.
Anokuri, Gr. ἀγκυρα.
- Atl-mál melos Attalinum l. de Attalo*
agens. Vid. Mál.
- Atla- quida cantio Attalina l. de Attalo*
agens. Vid. Quida.
- Ātta oñto (v. c.) Dan. Otte, Svec. Otta,*
Germ. & I. Beng. Acht, Angl. Eight,
AS. Ahra, MG. Ahrau, Cornv. Eath,
Armor. Eith, CBrit. Wyth, Lapp.
Gautze, Taur. B. Arhe, Abasi. Ach-
ba, COs. Akt, Afgh. Ate, Pers. &
Curd. Haſcht, Zend. Aſchte, Samser.
Aſchta, I. Mult. At, Gr. ἄτα.
- Āttad pro Āttir l. attir habuisti l. habu-*
eris S. II. β. 3. inuritate nisi né præ-
positum superfluum l. intensivum sit,
ad autem idem quam ad vel a particula
privativa suffixa.
- Ātti cæt. vid. (at) Ega.*
- Atti cæt. contendebat, it. Attak pro At-*
ta ek contendebam vid. (ac) Etia,
- Ātti (áttvndi) oñtavar AQ. 20. Vid.*
Ātta.
- Ātt-stafé m. generis, prosapiæ l. populi*
columnæ, vel etiam simpliciter: con-
sanguineus H. II 51. Vid. Ætt &
Stafé; cfr. * Áttúngr.
- Ávalt semper omni tempore; (originitus*
forte of allt q. d. Dan. overalt). Angl.
ever, allway, Finn. alati, COs. ala-
hon, alifsabat 2: omnibus d ebus l. ho-
ris Dan. & recent. isl. altid, allrid,
Germ. allezeit omni tempore. Gl. N.
- Audit (avpit) fatis concessum l. prædesti-*
natum S. II. β. 22. Avpins fiár con-
cessæ pecunia S. III. 35. Nostrum
audin est AS. eaden. (Audr, auþr olim
facilis

- facilis* *it. prosper, felix*. *Vid. Gl. Synt. & Audkendr, Audna i.*
- Aud-kéendr** *forma insignis l. facilis notu S. I. Ab aud particula conjunctiva vulgo participiis passivis præfixâ, facultatem indicante — quæ forsân ab audr olim facilis AS. yde, eap, AS. od cet. unde, Ang. easy id. (Pers. isân), AS. eþfynde (isl. audfandi) facilis sensu. Vid. Kénna i, cfr. Gl. Or. S. v. Audsærr.*
- Avdlíng** (*Avþlíng, Ödlíng*) *Rex, vir nobilis — aut ab Audr divitia, Odal (Opal) possessio fundus vel ab Adal (* Aþal) primum quid et præcipuum, unde Dan. & Germ. Adel nobilitas, nobilis prosapia (Pers. Aisil). Secundum Origines Norvegicas Audii Regis posterî ita appellati fuerunt, sed vox illa altero sensu antiquior esse videtur. Dan. Ædling, AS. Ædeling, CBrit. Edling, Edlin.*
- Audn** (*Avþn*) *f. desertum MG. Aurhia, Finn. Aurio, Hib. Ainnion, CAbast. Adshel, Germ. Öde, Einöde, Dan. Örk. (Ab Audr vacuus desertus MG. authis, authja, Lapp. aude, Finn. aurja, Dan. öde, Germ. öde, eitel, Angl. void, addle, AS. ydel, Sanscr. ottu).*
- Audna** (* *Auþna*) *f. fatum, fortuna felicitas ab obsol. auda, udâ (uþa) hodie unna dare indulgere Dan. yde, unde, Svec. hde fatum, Finn. Onni, Lapp.*
- Vuodn, Sanscr. Widhi, Bodje. Cfr. CBrit. Oed terminus prædestinatus, AS. Ead felicitas, Lapp. Audogasvaiot, Kénn. Autuus. Adde Gr. aica fatum, Lapp. Oaalse, it. Gr. eíoo fatum infelix. — Hinc isl. audnaz contingere, assequi, AS. eade, Lapp. oaazhiom. Vide Audit, Audr.*
- Audr** (* *Auþr*) *m. oper. divitiæ, pecunia Al. Od, Or, AS. Ead, Pers. Arab. Aidid (H) Gr. Έξ. Cognata sunt isl. Audgr l. audvgr dives Sax. odag Al. otag, AS. eadig, MG. audags, audahafis, it. Lapp. audogas beatus, Finn. autuus. Cfr. CBrit. Neud, Paith, Divitiæ Yd frumentum. Vide Audit, Audna, s. ut & Gl. Or. S. || & Synt. v. Audr Gl. Or. S. v. Audgiafi.*
- Aud-stafr** *m. vir (proprie: opum columna) B. I. 31. Vid. Audr & Stafr.*
- Aud-veldr** *facilis G. I. Vid. Aud partic. conj. in Audit s. & Valda efficere, potiri i.*
- Avflgr recent.** *aufflugr l. öflugur in compar. avflgari robustior H. III. 49. Convenit Angl. able, CBrit. abl, MG. abrs, Gr. ἀμυροσ, Vid. Afl s.*
- Avfo** *vid. Afa.*
- Avfvgr** (*Öfvgr*) *perversus B. I. 29. Alias etiam aversus. Etymus quærendus videtur in Af abs, de. Dan. avet *, AS. æverd. Vid. * Avfvnd, Afa.*

Auga

* Graminus l. c. vocem Danicam avet l. aved deducit ab AS. aved instans (Svec. Åsvita, isl. Övita l. Öviti).

- Auga oculus (v. c.) in pl. Augo B. I. 3.
 27. Dan. Öje, Germ. Auge, Angl. Eye, AS. Eaga, Eage, Al. Auga, MG. Augo, Taur. B. Oegene, CC. Gua, CCabutsch. Hai, Pers. Arab. Ain (pl. Ajan) Pel. Ajoman, Sanscr. Ak-schi, Nayana. I Mult. Aki, Gr. ἀογῆ ἔσ Dor. ἀκκοο. Vid. Gl. Synt.
- Avgr-stvad f. hora molestā l. infelix vel etiam angusta aut brevis VQ. 39. Obs. 57. Cfr. ** Avgr, (Gr. ἄχθος, ἀχος.)
- (at) * Auka (ek eyk, iök, aukinn) auge-re (v. c.) Aukit auctum G. II. 21. Barni aukin fœtus aucta 2: gravida VQ. 24. Adde Gr. αἰξεν, Pers. afzudea (imperat. afzai). Cfr. isl. Auki, Lapp. Auke augmentum Gr. ἀυξισ, Lett. augu, augeor, it. Lapp. aukim primum.
- Avl (Öl) n. potus convivialis l. inebrians, jam proprie cerevisia Dan. Öl, Angl. Ale, AS. Aloþ, Eal, Finn. Olu, Lapp. Vuol, Celtiberis olim Cælia; adde CBrit. II cerevisia recens, cfr. CBrit. Hwl vini genus. Cognata his videntur Lat. Oleum 2: Germ. Oel, Angl. Oyl, MG. Alev, Gr. ἄλευ, cat. B) Convivium *) C) temulentia. (Verisimiliter ab ala nutrire q. v.)
- Avld (Öld) f. Pl. Aldir unde genit. alda S. II. p. 10. A) populus, homines AS. Yld, MG. Ald, Arab. ἔ Pers. Al, Ahl. In Pluribus Caucasi lingvis Aul; cfr. Gr. ἄλη agmen. B) tempus, ævum, seculum Dan. Old, AS. Ald, Yld, MG. Ald, CTart. Iil, cfr. CBrit. Oed ætos. Vid. Ala, Aldion, Aldir, Aldr, Aldarrof.
- Avldra - mål sermones conviviales B. I. 29. Vid. * Avldr ἔ Máll.
- Avl-dryckia f. convivium, proprie potio cerevisia l. meri.
- Avl-kráfr f. (nom. ἔ acc. pl.) dapes conviviales AQ 37. (Krís Dapr; hinc Dan. Kraas avium intestina ἔ ferculum et it. confestum; isl. kræfinn, Dan. kræfen delicatur cat.)
- * Avl-mál n. verba inter potandum fusa H. I. 33.
- Avl-reifr poculis alacris l. exhilaratus, AQ. 39, HM. 17. (Reifr isl. hodie hreifr alacris, vegerus, hilaris forte i. g. Germ. rege, AS. rof; vid. Gl. Diatr. sub ista voce). Cfr. Veg-reigr i.
- Avl-rúnar f. potionales characteres B. I. 7. 19.
- Avl-skál f. crater, poculum.
- Avlstrom G. I. 18. Obs. 25. (syfuir). Olafsen vertit: temperate (arbores quassante) — Vocem deducens ab Avlr l. Ölr arboris poetica appellatione (in Edda prosaica occurrente) et stromr pro

*) Hoc sensu Danis recentioribus Fæstens Öl, Arve-Öl. (vid. Gl. T. I.) Vocis reliquie latent in alia Barfel pro Barnsöl, Budel pro Budöl, quod Gramminus recte observavit.

- pro storme tempestas, procella. *G.* Magnæus interpretatus fuerat: "inter frutices 3: in sylva, censens vocem illam ignotam derivandam ab alaz ali, crescere, collata cum voce Lucretiana olescere. Nominativus Avlstr (Avlstor) certe conveniret *Gr.* ἀλαος lucus, locus omnis arboribus consitus & *German.* Holz sylva — sed proxime derivandum est ab Avlr proprie *AS.* Alor, Aler, Alr, *Angl.* Alder, *Norveg.* Older, *Lat.* Alnus & denique arbor quævis. *Cfr.* Elri i. & *Vid. Gl. N.*
- Avlteiti *f. hilaritas convivialis* † *GS.* 5. (Teitr lætus, hilaris; *cf.* *Lat.* titulare).
- Avl - værr potione exhilaratus *AM.*, 5. (Alias *isl.* avlvadr ebrins, Finn, olues, Lapp. vuolaturvum). *Vid.* Avl & * værr.
- Aumligr infelix *S. II.* n. 2. vilis *S. III.* 63. Ab aumr miser inde *Dan.* ðm, *Dan.* & *German.* Jammer *cet.* — Lapp. oaamas vilis, obsoletus. *Cfr.* *Gr.* αἰσος gravis, horribilis ἄμαξα panas do, ejulo, ἄμαξα plora. Hinc adv. *isl.* aumliga miserabiliter, *Gr.* ἀμακῆ *cet.* *Vid. Gl. Synt.*
- Avnd (Önd) *f. anima* (v. c.) spiritus *AM.* 38. *H. I.* 37. *S. III.* 31. Forsan vita *B. I.* 25. Derivatur ab Andi spiritus, aura, anima. Hæc plurimis linguis invicem permutantur. *Dan.* Aand, Aande, *Germ.* Athem, Odem, *AScot.* And, End, *AS.* Anda, Ond, *MG.* Ahma, *CBrit.* Anadl, Enad, *Hib.* Anal, Anam, Pelv. Ada, Sanser. Anila, Atma, *Gr.* ἄλμοσ, αἴμα, ἀνεμοσ*), *Lat.* animus *cet.* Circa etymum *cf.* *gr.* ἀν, *isl.* anda, *Dan.* aande spiratæ, flare.
- Avndvgi (recent. Avndvegi, Öndvegi) sedes primaria *AQ.* 38. *Vid. Gl. L.*
- * Aungvll *m. hamus piscatorius* Adde *Dan.* & *Germ.* Angel, *Angl.* Angle, *AS.* Angl, *Finn.* Ongi, *Gr.* ἀγκυδρος, ἀγκυδρον, *id. it.* ἀγκυλος uncus, *cf.* ἀγκυλη genus iaculi incurvatum, ογκυ uncus (v. c.) *cet.*
- * Avnn ædes *Pers.* Chan, Chaneh, *cf.* *isl.* Kynni, ædes, domicilium.
- Avnnor altera, alia, secunda, *vid.* Annar.
- * Aur *m. cænum* *G. H.* 16. *CC.* Er, *Kurd.* Art, *cf.* *MG.* Airtha, *Sanser.* Ur terra *cet.* *it.* Eyri, Jörd i. ut. & *Gl. N. K.*

Avr

*) Interdum dicunt Avnd pro * Avnn cura *cf.* *Pers.* Andut cura, angor animi et Andifheh cogitatio, meditatio. Alia, sed eandem forte originis sunt *isl.* Avnd, *Lat.* anima (coestibulum, locus ventris persutur) ab *isl.* Andi anra *it.* anima, (*vid. c.*) Andi præterea Islandis est spiritus, genius — *cf.* *Pers.* Ande k. Anda visio celestis (*Fr.*)

- Åvr *f. sagitta, vet. Germ. Arf, Arb, AS. Arv, Arev, CBrit. Arf, Angl. Arrow. Cfr. Pers. Sji-Arf *) sagitta longa, it. isl. Yr arcus (v. c.) MG. Arms, COfr. Ardin.*
- * Aurar *m. (quibusdam plur. ab Eyrir i.) nummi, pecunia S. III. 35. Aurum (v. c.) ib. 38. (CBrit. Aur, Hib. & Gall. Or.) Adde CChans. Anz. Arazo pecunia, nunni CC. Arzu, CAnd. Orsi, Sancr. Artha, Zend. Erethehe. Conferri porro merent a) Cornv. Arjan, argentum (v. c.) CChuns. Anz. Araz, And. Arsi, Orsi, CC. Arz, Gr. ἀργύρα, ἄργυρον, b) isl. Eyr, Germ. Erz, Lat. æs (æris), Angl. Oar metallum crudum, c) isl. * Aurglasir aurum (verbotenus, ut videtur, terra nitens l. iplendens) Perr. Zer id. d) Finn. Aarre thesaurus defossus.*
- Avrkoþom *ivimus, profecti sumus AM. 96. (ek arka, arkadi inf. arka) vado procedo Gr. ἐξέρχου.*
- Avrlög (Orlög l. Örlavg) *fata † GS. II. Hinc Dan. Orlog bellum, vid. Gl. N. L. & Avrlogþátr i.*
- Avrlög-þátr, *(in pl. Avrlög-þáttir filamenta fatorum †; Paracarum l. Nornarum. Olim forsari verbotenus, funes l. fila quos (Paræ nentes) depromebant vel reponebant (ad fata hominum consti-*
- tuenda) ab. or l. ör ex de & leggja ponere. Vid. Þátr i. & * Örlog.*
- Avrn (Örn, Ern) *Olim m. jam vulgo f. aquila AM. 19. cet. Alias veteribus Ari, m. Vid. * Arnar. Adde Dan. Örn aquila MG. Ara, Cornv. Er, Gr. ἀετός, Germ. Adler. Cfr. porro Angl. Eyrrie nidus avium rapurium.*
- Avsp (Ösp) *f. populus nigra (arbor) HM. 4. Dan. Esp, Germ. & Angl. Asp, AS. Espe, cfr. AS. æspe tremulus.*
- * Austan *ex oriente AM. 17. AS. estan cet. Vid. Austr.*
- * Austr *n. oriens. Eadem vox, quamvis sensu jam partim mutato, cum Latino-rum Austro esse videtur. Cfr. Lat. & Gr. ἄστος aurora, oriens (ortus) unde ἄστος τὸς, orientalis. Adde curus ἰστος. Vide porro År mane s.*
- * Austr *adv. orientem versus. Vid. s.*
- Avtvl *vid. Atall.*
- Avxi *vid. Exi.*
- Avxl *vid. Öxl.*
- Auþit *&c. vid. Audit cet.*
- Ax *n. arista; Dan. Ax; Gr. ἀξῆ, Germ. Achre **), Angl. Ear, Finn. Ocka, Forsan cognatum isl. vaxa (Gr. ἀκτῆρις) crescere q. v.*
- Åþan *&c. vid. Åðan cet.*
- Æ *idem quam ey l. ei semper, perpetuo B. II. 6. æ-æ intens. S. II. þ. 7. Angl.*

*) Pers. Schi l. Sji multis vocibus sine ulla significationis præfigitur simili modo ut Germ. ge verbis pluribus cet.

**) Forte ab År annona, fruges &c.

- Angl.* ay, ever, *AS.* a, aa, *Finn.* aina, *Gr.* αει *). *Vid.* Æfi i.
- Ædra (Æpra) *f.* proprie formido, trepidatio, timor; † *GS.* 15. meticulosa verba, *cf.* *AS.* æþs tremulus adrædan timore Ædvi dedecus, opprobrium *Gr.* αἰδώς pudor.
- Ædri (æþri) *n.* ædra melior, præstantior *it.* altior (*pro* hæri i.) *OG.* 14. *S.* II. a. 12. *AS.* æþor, *Gr.* ἀριων, *cf.* *MG.* airz senior, prior. *Vid.* Hårr (altus) i.
- Æfi *vid.* Ævi.
- Ægdi *vid.* (at) Ægia.
- (at) * Ægia (ek ægi, tegda) comminari *G. I.* 9. (*Alias etiam terrori esse*) *idem* quam óga (*de quo ad vocem óvmk i.*) *AS.* egesian, *MG.* in-agian. *Cfr.* ægiligr *terribilis*, *AS.* egeslic, *it.* *AS.* agast perterritus, *Gr.* ἀγασ nimis, *valde.* *Cæt.* *vid.* Ægir, Óga, ogorligr, Yggr, Yggir, Yggia.
- Ægim *pro* Eigom *VQ.* 31. *Vid.* at Ega.
- * Ægir *m. vir l. gigas terrificus*, *H. I.* 51. *Edda* prosaica vocem ponit inter appellationes viri *l. militis strenui.* *Hóc sensu* convenit: *Saustr.* Ughra, *Zend.* Egrhanm *l. Oghram fortis, potens, crudelis;* *cf.* *AS.* eager *vehemens*, *Zend.* Egré *fortitudo, it.* eghé *malus* *MG.* Oga, Agis, *AS.* Ege, Æge,
- Ægre timor, terror *isl.* ógra *terrere. minari, it.* irritare, molestiam movere. Ægir *alias* maris *Dæus* sonavit veteribus *Boreálibus* (*H. II.* 26) *giganteo generi*, ut videtur, adnumerandus. *Sæpe* significat mare ipsum, uti *AS.* Egor, *CBrit.* Eigion, *Lat.* Æquor. *Græci* giganti alicui *immani*, secundum quosdam maris *Dæo*, nomen ἀγέων imposuerunt. Ægeus, Neptuni cognomen, satis notum est, *vide* *Gl. N. et* Ægia s. cæt. Ægishjálmr i.
- Ægishjálmr *m. galea formidabilis l. terrificum tegmen, — signum aliquid hominis characteristicum (ut* puto: *acerri-mus aspectus*) quod homines superstitiosi omnes perterrere olim opinati sunt. *S. II.* β. 16. *Obs.* 21. *Vox* nostra convenit *AS.* Egisgrima. *Jovis* græci scutum terrificum ἀγέω *l.* Ægis appellatum fuit. *Vid.* Ægia cæt. s. Hjálmr i.
- Æiscavldr *m. cor.* (*ut* videtur) *S. II.* β. 27. *Obs.* 31. Eiskiald *n.* (*in* nom *pl.* verisimiliter Eiskiauld) *reperitus* inter cordis appellationes poeticas in *Edda Snorronica.* Forte *reflexissime* Æisciauldr s: clypeus contra terrorem defendens, sive clypeus animo *militis* (*qui etiam sine ullo alio scuto, pugnam aggredi audeat*). *Vid.* Ægia, Ægir cæt. s.

(at)

*) *Alias* *isl.* Æ! *exclamatio* vocantis *Græcis, Peris & Finnis* eodem sono at, ai, *it.* *isl.* æa, *Per.* aia, *Græca* etiam occurrit repetita at at. *Cfr.* æpa i.

(at) *Æpa* (ek * *æpi*, *æpta*) *ejulari AM.*
59. *Angl.* weep, whoop, *AS.* væpan,
MG. vopian, *CBrit.* ubau, *Lapp.*
vuobam, *Gr.* ἀῖμα, ἰῖμα. — *Hinc isl.*
Óp clamor n. *Angl.* Whoop, *AS.* Vop.
(*Æ isl.* exclamatio dolentis *Gr.* αἰ it.
ἀῖμα, *Lat.* heu, hei, *ifr.* *isl.* æa la-
mentari, *Gr.* ἀαῖα). *Cfr.* *Æ s. isa*
nota.

Ærinn vid. *Ærnar.*

Ær (ör) *delira* (n. ærr). *Vid.* * Örr. *Adde*
As. Ormod. *Cfr.* *Gl. Synt. & N.*

Ærnar, *S. I.* 12. *nom. pl. fact.* ab *ærinn*
copiosus, *ingens* (*Gr.* ἀῖρος, *Lapp.*
wætrak) *hic positum pro Adv.* ærit (væ-
ent. ædi) *nimis*, *valde*, *adeo*, *ifr.* *Gr.*
ἄρι (vocali præfixa sensum augens) *it.*
AM. 92. *S. III.* 47. *O.* 17.

Æska f. *juventus*. *Cfr.* *Arab.* Aisch ætas,
vita, *it.* voluptas in amore et viñu,
Gr. ἰσχος robur, *vires* ἀῖχος juvenis.
Vid. *Gl. Synt.*

(at) *Æskia* (ek æski, æskta) *sive* * *æsta*
(æsti, æsta) *optare*, *petere*, *poscere*
provocare, *HM.* 22. *Alias isl.* Óska
*) *optare*, *Dan.* ønske, *Germ.* wün-
schen, *Angl.* wish, *AS.* viscan, *it.*
AS. Afcian expetere *Angl.* ask, *Adde*
Pers. Aizzeh, *Gr.* ἀῖσις petitio asto-

daia numuden *petere* ashtik numuden,
optare, *Gr.* ἀῖσις petere *&c.*

Æstir optasti pro recent. æsktir *HM.* 23.
Vid. (at) *Æskia.*

Æstr vid. *Östr.*

Æri vid. *Era.*

(at) *Ætla* (ek ætla, ætláda) *instituere*,
sibi proponere, *destinare*, *decernere.*
Alls þó er fara ætlaþ *quandoquidem*
ire constitutum est, *AM.* 26. *Dagr*
cit er þér dauþi ætlaþ ad certum
temporis articulum mors tibi destinata
est, *Gr.* εἰδένω volo. — *Alias etiam co-*
gitare, *opinari.* *Dan.* agte, *Lapp.*
ajgom, *Finn.* aicon, aiwottelen, *ifr.*
Finn. ajattelen *cogito* Ajatus, (*isl.* Æt-
lun) *cogitatio.*

Ætt l. *Ætt* f. *familia*, *G. H.* 27. — *Alias*
genus, *prosapia*, *tribus.* *Dan.* Æt,
CBrit. Eddyl populus, *natio*, *popula-*
res *Gr.* ἔδος **), *COJ.* Adan popu-
lus, *tribus*, *ifr.* *AS.* Æht, Æhtc *pos-*
sessio, *hæreditas* *AS.* Æpel *patris*, *vid.*
Æpli, *Ópal*, * *Áttrevnr*, *Áttúngtr*,
Áttstrafr *ut & Gl. N. ac Synt.*

Ættak *pro ætta ek habuerim*, *possiderem*
B. II. 16. *Vid.* (at) *Ega.*

Ætterni n. *genus* *S. II.* §. 4. *Vid.* *Ætt.*
Ætt-

*) *Cfr.* *Lapp.* Oskom credo oskeldam *confido* *Finn.* uscon *fido.*

**) *AS.* Et domus, domicilium reperi apud *Grammianum* l. c. sed non alibi. *Cfr.* *Gr.* ἔδος domicilium,
ἔδος socius ἔδος familiaris *CBrit.* edryd cognatus, *it.* *MG.* &c. Atta pater. Si vocem nostram
ab *etymo* islandico deducere malis, *verisimillimum* erit à verbo *ega* (*ætta*, *ætta*) *possidere habere* (*Gr.*
ἔχτω) *unde* *ega* *at* *cognatos* l. *favores* *habere.*

Ættagvafgatr generosissimus stirpe, vid.
att & gavfvgr l. gavfgr.

Ættima pro ættom ei l. egi non posside-
remus AQ. 6. Vid. (at) Ega.

Ættingi m. cognatus S. I. 10. Dan. Æt-
ling.

Ættmenn pl. consanguinei, propinqui,
H. III. Vid. Ætt & Madr.

* Æva vox vacillantis significationis, nam
et adverbium unquam et alterum oppo-
situm nunquam indicare videtur, se-
cundum Obs. 172 ad carmen Atla-qvida
en grænlenzka. Cfr. G. III. 1. GG.
15. AQ. 40. Vocula ista AQ. 41.
videtur exprimeri impendio l. adeo, uti
Finn. auvan (nisi illo loco duplex ne-
gatio sensum adaugeat).

Ævar l. * avar (afar) adeo S. III. 14.
Est cognatum hodierno of, ofr nimis,
unde forsán Dan. for id.

* Ævi (Æfi) f. ævum v. c. vitæ spatium, it.
tempus MG. Aiva, Sanscr. Aiun, Gr.
ἄϊα, COss. Ason. Adde Pers. Avan,
Abad tempora. Cfr. Angl. ever semper.
Hinc æfnligr perpetuus (Dan. evig,
Germ. ewig, COss. afonti, Gr. ἄϊωνος,
Lat. æternus. Vid. Æ. s. & Gl. Synt.
v. Æfnliga.

(at) Ævla vid. Æxto.

Æxto AM. I. agitarunt, (forsan auxe-
runt, creverunt l. maturuerunt). Est,
ut puto, positum pro hodierno æxludu
perf. verbi (at) ævla augere l. multi-
plicare (Gr. ἀύξω, αὐξέω) — *vel etiam*

pro óxo l. recent. uxu perf. verbi (at)
vaxa q. v. — ne alias legendum sit
ælxto optabant l. poscebant. Æxti in-
stituit AM. 71. rectius forsán: opta-
vit, derogavit. Æxti AM. 102. mani-
feste notat. gliscebat, crecebat. Skavp
æxto skiavidúnga fata principum matu-
ruerunt AQ. Cfr. porro Lat. augeo
(auxi) & isl. aukka s. it. Gr. ἀύξωμαι
crescere, angere.

Æzli n. idem quam Æti n. (Dan. Æde)
esca (v. c.) hic proprie cadaver l. edule
avium rapacium G. II. 7. Dan. Aad-
fel, Germ. Aas, Pers. Lesch, cfr.
* Æti, Áti; * Áta quæ omnia ab etá
edere i.

* Æztr (pro recent. ædstr, hædstr, ærstr
l. hæfstr summus, præstantissimus.
Gr. ἀριδος, cfr. AS. ærst primum, pri-
mo. Cæt. Vid. Haztr, Hárr (altus).
Cfr. Ædri s.

B.

Bádir m. (bápir f. bádar n. bæði) ambō
— unde genuit. beggia. Vid. * Bædi
— adde vet. Dan. Baade id. Germ.
Beyde, AS. Begen, Ba, Báva, MG.
Bajorhs, Sanscr. Ubhau. Cfr. Zend.
Bee, Beghe, Pelu. Bagh, duo Lat.
Rini, it. Bædi i.

* Badmr (Baþmr) m. sinus, amplexus.
H. I. 16. Badmr víþar germen arðo-
vis B. I. 22. AS. Vuðu beam. In
vóttar

- voce Fadmr et *Barmr ejusdem significationis illa mutata fuisse videtur. Dan. Barm, AS. Bearm, Barm, MG. Barms, Finn. Parma omnia forte a Pers. Ber peñus (H.) Aliar Badmr & Barmr arbor, forte idem cum Germ. Baum, Al. Bouum. Cfr. Dan. Bom, Germ. Baum, Angl. & AS. Beam trabis, stipes it. Celt. Pados pinus Lat. Pomus arbor fructifera Pers. Bun (in compos.) arbor; CBrit. Bon baculus, truncus.
- * Bak n. tergum, dorsum. Adde Finn. Taca id. CLEfg. Maka, Motor. Bagga-da, Kamasch. Bagin *).
- Bakfavll n. (nom. pl.) crebrae reclinatio- nes corporis AM. 34. A Bak s. & Fall, lapsus, casus.
- * Bál n. rogas, strues, flamma. Adde Lapp. Buollem, Finn. Palo.
- * Balldr (Balldvr Baldr) m. olim nomen herois vel Divi Asici inter boreales, et prius forsan ipsius solis, qui Gallis olim Belenus sonuit**), Poenis autem Baal I. Bal, Hibernis Beal, Bealan. HM. 24. nil notat aliud quam AS. Bal- dor princeps, heros, ISanscr. Pala. Antiquis Sueciae legibus Balldr sonat. elatus, potens. Adde vet. Don. bold,
- Germ. bal, strenuus, audax, potens. Pers. bala excelsus unde compar. balater altior, superior, major. Cfr. Baldr i. * Balldinn & Ind. Kr. S. v. Balldr.
- Balldrípi m. potens eques AQ. 22. Obs. 165. Cfr. *Ballrípar, Balldr & Baldr.
- Baldr (s. bavll A) excellens, validus, ve- hemens S. III. 36. B) molestus, in- festus HM. 25. Obs. 91. Cfr. Pers. bala altus, excelsus, Celtis olim bal id. Pers. Bala celsitudo, statura, Pelu. bal supra isl. Bali eminentia, collis it. Pers. palapal velox ISanscr. Bala, Balam, Bali, Balya vis, robur, potentia, vir- tus, imperans, magnus, it. Lat. bel- lus, bellum. Vid. Balldr s.
- (at) Bana (ek bana, banaþa) necare H. I. 26. Gr. ἰσθω, Armen. fbaniel (perf. fbani). Vid. Bañi.
- Banafár n. vulnus mortiferum. Vid. Pani & Sár.
- Band n. filum, ligamen. Dan. Baand, Germ. Angl. AS. & Pehl. Band, Angl. Bond, MG. Bandi, AS. & Pers. Bend, ISanscr. Bandhan, CBrit. Bancaw. Cfr. COfr. batain ligo, vin- cio. Cfr. Bandíngi, Bann, Binda.
- Ban-

*) Vid. Klaproth Caucasische Sprachen 1814. Pag. 16. Hinc phrasæ islandica: til baka, á bak sþer- reo Dan. til bege, Angl. to back, MG. ibokai; it. isl. hverfa til baka reverti Pers. baz ger- diden; Dan. blve til bege, Pers. baki manden (H); isl. Bak vid, á baki post, a terge D.n. bag ved, bag, Angl. back, a back,

**) Flax herba quam Islandi vocant Baldursbrá 2: supercilia Balderi (Lat. matricaria inodora) solem ra- diantem forma representat. Legimus quoque florem quendam Beleno illi, qui ab ipso nomen traxit, inter Gallos olim sacratum fuisse.

- Bandiſgi *m. captivus, mancipium S. II.*
 § 7. (in acc. sing. cum art. bandiſgian
n. plur. bandiſgiar.) *Pers.* Bendeh,
Plur. Bendegian.
- Bani *m. nex, cædes, Angl.* Bane, *Gr.*
 Φοβος. *Cfr. AS.* Ban perniciēs, *MG.*
 Bani *l.* Banja vulnus et Ben, Bani *i.*
 Bana *s.* *Vid. Gl. Synt. & KS.*
- Bani *m. percussor AS.* Bana, *Armen.*
 Sban, *Gr.* Φοβος. *Alias isl.* Banamadr,
Dan. Banemand. *Cfr. Sanscr.* Pana
 crucians. *Vid. Bana, Bani s. **
- * Bann *n. vinculum, obstaculum, it. in-*
terdictio. Ejusdem originis videtur esse
Pers. Der-bān — janitor, partæ cus-
 tores. — *Hinc Dan.* Band, *Germ.* Bann
 interdiktio.
- (at) Banna (ek banna, bannaþa) *prohibere,*
impedire. Hinc Angl. banish, *Germ.*
 verbannen &c. *Vid. Gl. Synt. &*
 Bann *s.*
- Ban-ord *n. nex S. II. §. 39. Obs. 37.*
Vid. Bani & Ord. (Alias Banord,
cfr. Gl L.)
- Bar, *vid. (ek) Ber.*
- * Bar *l.* Barr *n. fructus, frondes cet.* Hy-
 gins barr glans mentis *l.* etiam corvi ;
 cor, *poët.* — nisi intelligatur strages,
 quasi edulium corvorum: *H. II. 50.*
Est Pers. Bar *l.* Ber fructus, unde *Isl.*
- Ber bacca *Dan.* Bær, *Germ.* Beere,
Angl. Berry, *AS.* Byre, *MG.* Basi,
it. MG. Bar hordeum *AS.* Bere, *Angl.*
 Barley. **) *Cfr. CBrit.* Bar frutex,
 Bara panis, *AS.* Beore, Bearu, Bærve
 lucus, nemus, fruticetum *Gr.* Βορὰ πα-
 bulum, esca.
- Bára *f. unda, fluctus. Vetus Dan.* Baarø,
Finn. & *Lapp.* Bäärro. *Verisimiliter*
 a bera ferre. — *Cfr. tamen Pers.* Bæh
 aqua magna Pai fluxus *l.* cursus aquæ.
- Barg servavit *H. I. 27. Vid. (ek) Berg,*
 Biarga.
- Bariþ pro recent. Barinn verberata *AM.*
 83. *Vid. (ek) Ber.*
- * Barn *n. infans AM. 49. Foetus VQ.*
 34. *Soboles S. III. 64. In pl.* Bavra
 (börn) nepotes *HM. 20. Dan. Angl.*
MG. & Hibern. Barn, *Angl. & AS.*
 Bearn, *AS.* Byre, *Al.* Bern, *Let.*
 Behrns, *Lapp.* Berne, Barnatz, *CBrit.*
 Bachgen, *C. Ing. Trschets. Tur.* Bairi,
 Bair, Ber, Bajar, *ISanscr.* Bun. *Cfr.*
Hebr. Ben filius *Gr.* παῖς, παιδιον *puer*
Pers. Pyser. *Ab ek Ber pario i. Cfr.*
 Bvrr.
- Barnæska *f. puerilis ætas, pueritia SL.*
MG. Barniski, *Dan.* Barnødm. *Vid.*
 Barn & Æska.
- Bárzv *vid. (ek) Ber (fero).*

Bast

*) *Cfr. Sanscr.* Pidriuhanda (*isl.* fedrabnar) parricide, Mætiuhanda (*isl.* Mædrabanar) matris percussores,
 Mænuſsiuhanda (*isl.* Mannekiubanar, mannsbanar) homicide, Gohanda (*isl.* Kuabanar) vaccarum
 percussores.

**) *Hinc similiter, ut puto, Bavkr cortex Dan. & Angl. Bark, it. Angl. Barn horrenum.*

Bast n. *philyra l. fanis VQ. 7. spartum, sparteæ lineæ ib. 14. Dan. Germ. & Angl. Bast, AS. Bæst, cfr. Pers. be- sten ligare Germ. basten.*

(at) Barna (ek batna, batnaþa) & impers. mér batnar, batnadi, melius fieri. Bati melius fiat GH. 20. (Bati m. melioratio Dan. Baade unde Ábati m. lucrum, emolumentum. Cfr. MG. Bat bonum, utile, i. d. ábatanz proficere MG. gabatnan. Vid. Betri, Bazir, Bata cat.

* Baur m. *cymba, scapha, navicula SL. *). Adde CBrit. Bottas, Pers. Batil, Barzeh (H.) Finn. Paatti, Sanscr. Poda. Cfr. Beit i.*

Bavd f. (Bavþ, Böd) *pugna, — in dat. sing. Bavþvi B. II. 13. Positum pro bavlvi (ærunna) † GS. 15. AS. Beado, Angl. Bate, Al. Bat, Gr. βαιο. Vid. Gl. N. et KS.*

Bavdfrækkinn *pugnando validus HM. 27. Vid. Bavd & Frækn.*

Bavdvadz certabat HM. 19. *Perf. verbi obroleti (at) Bavdvaz (ek bavdvaz) pugnare certare, vid. Bavd s.*

Baugadeillir m. *annulorum partitor 2: vir largus. Vid. Baugr & Deila.*

Baugbroti m. *annulos l. clypeos frangens, — appellatio viri poetica H. II. 17.*

Observandum est quod proavi vestri annulis auris pro nummis uti fuerint, graviores interdum dissecantes, et inter plures dividentes. Vir largus vel etiam quivis prædatorum princeps aut primipilius idcirco illo cognomine honoratur. Alias etiam Baugabriti AS. Beagabrytta. Vid. Baugr & Brióta i.

* Baugr m. *annulus, armilla (it. clypeus). AS. Beag. Cfr. Lapp. Baagan cingulum.*

Baugvariþ f. *annulis ornata l. circumdata. H. III. 33. Vid. Baugr & Veria.*

* Bavl (Böl) n. *Calamitas, malum, dolor **). Adde Al. Bal, Bale, Balo, AS. Beak, Arab. Bala. Cfr. MG. Balvians tormentum Gr. βολη, iñus, plaga, βολα dolores parturientis, βοληρα mala.*

Bavlranna gen. pl. a nom. Bavlravnñ *leffa l. habitacula calamitosa G. II. 42. Vid. Bavl & * Rann.*

Bavlstafir nom. pl. *calamitates B. I. 30. Vid. Bavl & Stafr.*

Bavlvabatvr nom. pl. *cladium l. dolorum satisfactio H. I. 24. Vid. Bavl & Betvr, Bót cet.*

Bavlvafvllr *malorum l. dolorum plenius GH. 19. Angl. baleful, AS. bealofull; vid. Bavl & Fvllr.*

* Bavl-

*) Hinc i. d. Båtvörðr custos navigi AS. Batveard.

**) Bavl l. Böl alias poet. sagitta, telum Gr. βολος, βολος, Dou. Pil. Germ. Pfeil, Lat. Filum, i. d. Pila. Adde Pers. Bileh cuspis sagitta (Fr.)

- * Bavlvis, *infaustus, pestifer* B. I. 27. H. II. (Vifs l. Vis certus).
- Bavrr (Bör) *m. portator, a verbo* (ek) ber *fero, porto. Raro usitatur nisi aliis substantivis conjunctum e. gr. bavrr skialdar scutiger* AM. 28. Dan. Bærer, Angl. Bearer, Pers. Ber a (mi) berem *fero, porto. Cfr. Bvrr i.*
- Bavzt *nom. sing. fam. & plur. neutr. á.*
 Baztr (* bezt *recent. bezt. optimus. Adde* MG. batista, AS. best *cet. Pers. behterin. Vide* Bþrí i.
- * Beckr *m. scammum. Adde* AS. Benc, Fínn. Pencki, Gr. Barb. βαγμος. Cfr. Pers. Bezm *consessus, compositio.*
- * Bedr (Beþr) *m. thorax* S. III. 8. Cervical *ib. 13. Recentioribus Islandis Beddi lectulus. Forte á bida (beid) manere q. v. Cfr. Dan. Pude culcitra, cervical Angl. Pad, it. Pers. Pister lectus, cervical, CBrit. Bedd sepulchrum Germ. Bette alveus cet.*
- Beiddak *pro beiddi ek l. beiddiz ek orabam, — perf. verbí* (ek) beidi l. beidiz *idem quam bid oro, rogo. Cfr. Gr. πειθο persuadeo. Hinc* B:idni *partitio cfr. Gr. πειθη persuasio cet. Vid. Beidr, Bidia, Bón, Bæn. Cfr. Gl. Synt. & N.*
- Beidr *petituriens* AM. 90. Obs. 254. *Nisi positum sit pro beiddr exhortatur ab aliis. Cfr. Gr. πειθο persuadeorius. Vid. Beiddak cet.*
- * Bein n. os, ossa. *Adde* Dan. Been *id. Cfr. CBrit. Bon baculus, truncus.*
- Beini *m. donatio, oblatio, res præbita* AM. 8. Forsan *cognatum* Lat. Bona. Vid. (ek) * Beini *it. Gl. N. *).*
- Beit n. *navigium* H. II. 22 **) Beiz-stafla *pro Beisstafln navis prora* H. I. 14. Cfr. Bâtr. s. Beit *vid. Bita.*
- (at) Beita (ek beiti, beitta, beitr) *ciere, circumvenire cet. Beita vagu currum, ciere* G. II. 17. Beita skipom *cursum navium intendere* S. II. Beita grandi *cladem inferre l. intendere* G. II. 31. Beita vélom *intendere fraudes* S. I. 40. Beitto Sigvrþ (ferro) *oppresserunt Sigurdum. Hinc* Angl. bait, abet *ciere instigare it. beat a) ferire ß) vincere y) cursum navium difficulter intendere. Lapp. bajtam. Cfr. AS. beran ferire CBrit. bæddu, Lat. batuere, Gr. παρειω, it. Lapp. bætam fallo, decipio Fínn. petan.*
- Beittvþ *circumventa l. tractata obsol. pro* beitt, *partic. pass. v. beita q. v.*
- Belgr *m. Bulga* (v. c.) HM. 25. — *Culeus* S. II. a. Follis VQ. 22. Dan. & AS. Bælg.

*) Forte *ab. isl. beinn* (f. bein) *rectus, directus* (Pers. bun l. ben H.) *hinc isl. beinn explanare* (Pers. bein-herden, buna-herden H.) *cujus translativa significationes enumerantur in Gl. T. I.*

**) Beit *f. alius est pastura* Gr. βόη *cet.*

Balg, *Germ.* Balg, *Angl.* Bellows *),
MG. Balgs, *CBrit.* Bolgan, *Armor.*
 Boulcher *vet. Gall.* Bulga, *Finn.* Palje.
 (at) Bella (ek * belli l. bell, ball) tenere,
 potiri, frui *G. II.* 29. Bellit því
 bragði stropham validam adhibete, vel
 etiam: occasione ista utemini *AM.* 55.
 **) *Cfr. AS.* bellan objicere, *Lapp.*
 baëllim consisto *Gr.* βαλλω jacio, serio,
 attingo παλλω vibro, agito, cet. — ut
 et lat. pello. *Cfr.* ballr s. *Vid. Gl.*
Or. S.

* Ben f. vel n. vulnus, plaga *AS.* Ben,
MG. Bani l. Banja. *Cfr.* Bani s.

(at) Benda (ek bendi, benda l. bendta)
 innuere l. monere (alias nutare, digito
 indicare) *AQ.* 8. *MG.* bandugan, *Theot.*
 bauhnan innuere. *Cfr. MG.* Bandvo
 signum *Pers.* Pend admonitio, consi-
 litium it. *Gr.* φωνω ostendo ***)

Beniaþr saucius, vulniferatus part. p. verbi
 (ek) benia, beniaþa vulnere *S. II.* β.
 25. *Vid.* Ben.

Benlogi m. vulnecrum flamma, post. gladius
H. II. 47. *vid.* Ben & Logi.

Benvöndr virga vulnificæ s: Ensis *B. II.*
 19. *A.* Ben f. & Vöndr, *Dan.* Vaand
 virga, facis a Vinda i,

Ber (nudus) vid. Berr.

(ek) Ber (*perf.* bar *inf.* *bera p. p. bo-
 rinn), 1) fero (*v. c.*) porto. Bera fa-
 man congerere *S. II.* β. 33. *Dan.* (in
inf.) bære ant *Germ.* bären, *Angl.*
 bear, *AS.* beran, *MG.* bairan, *Hi-*
 bern, bearadh, beirim, *CBrit.* borthi,
Pers. berden (*præs. ind.* berem *im-*
per. ut in isl. ber) ****), *Sanscr.*
 bharami fero, porto *Gr.* φέρω, *Zend.*
 berete fert, portat. 2) Onerare Borin
 verkiom doloribus onerato *G. III.* 4.
 Bar ek hana biórt potu inebriante eam
 oneravi *VQ.* *Gr.* βαρυνω. *Vid.* Bvrdr i.

(ek) Ber, (bar, *bera, borinn) pario (*v.*
c.) gigno. *Dan.* in *inf.* bera, *Angl.*
 bear, *Germ.* gebähren, *MG.* bairan,
AS. beran, bairan, *Hibern.* bairn.

(ek) Ber, (*perf.* barda i. beria p. barrin,
 baridr l. bardr) ferio (*v. c.*) quasso.
 Bardi höfði ok spordi (serpens) caput
 et caudam adflixit, *AS.* byran, *Finn.*
 pieren.

*) Notat forte ventriculum, uti interdum recentioribus Islandis *H.M.* 25. *Obt.* 91. Hinc *Angl.* Bel-
 ly id.

**) Bella alias aliidæ, concuti, unde Bialla campana *Dan.* Bjælde, *Angl.* & *AS.* Bell cet. *Cfr. Pers.*
 beßden tinnire.

***) Benda alias incuvvere, intendere *Angl.* bend, *AS.* bendan, *Lat.* pandare. *Vid. Gl. N.*

****) *Cfr. sequentia islandico — persica: isl.* bera brott, ut cet. *Pers.* berdaften tölvere, anferre; *isl.*
 bera (siétt, bud &c.) *Pers.* beriden: nuntium ferre; *isl.* bera, bera af posse, valere *Pers.* bera-
 niden. Porro *Isl.* bera, deberi, oportere cognatum est *Pers.* Bar quod alicui debetur; sic *pers.*
 bar daden jus dicere. Conser formulam Danorum judicalem sententiæ conclusioni sapissime inser-
 tam: bór (*isl.* ber) deber. Adde *isl.* honom bar oportuni tum l. id ei debitum fuit.

- pieren. *Hinc isl.* beriaz (ek berft; bardiz) *pugnare, contendere* Lett. barru. *Hinc etiam vocabulum obscurum juris Danici trælbaaren s: servi instar verberatus. Cfr. Pers. Pervez, pugna.*
- Bera f. *ursa* VQ. 9. (in masc. Beri, Berfi, Biörn et olim forte Berr). *Dan.* Biörn, *Germ.* Bär, *AS.* Bere, Byr, Beorn; *Al.* Berō. *Cfr. Gr.* βερος hirtus, *vid. Gl. N. vv.* Beri, Berr. & Berfi all i.
- (at) Bera, Beria, *vid. (ek) Ber.*
- Berfi all n. *ursina pellis* VQ. 10. (*A* Ber l. Beri *ursus* & Fiall l. Feall *pellis*). *Vox ista, cujus ambæ radices et in islandica et in danica lingua jam dudum obsoletæ sunt, perspicue monstrat affinitatem arctissimam inter idiōmata priscorum Scandorum et Germanorum, ex iisdem fontibus emanata. Vid. Bera & Fiall.*
- * Berg n. *rupes, petra, propugnaculum cet.* Sigtys berg *AM.* 31. *arx divina, vel etiam rupes numinis s: mons, ubi cultus ejus administrabatur, vel etiam petra ingens quæ istud representavit. (Cfr. Sigtys l. Sigtivi 7.). Dan.* Bierg *mons, collis* *Germ.* Al. Berg, *AS.* Beorg, *MG.* Bairg, *Indost.* Bird l. Berd. *Cfr. Pers.* Berg *robur* Burdsch *propugnaculum* (*Germ.* Burg &c.), *vid. cet. (ek) Berg, Biarg; Borg i.*
- (ek) * Berg (*imperf.* barg *inf.* bearga, biarga l. *obsolet.* berga p. p. borginn) *servo, protego, opitulor cet.* Borgit er avdlings flota *salvata est regia elasis* H. I. 29. *Verba (ek) berg, biarga mihi videntur potius derivanda a substantivis Berg, Biarg quam hæc ab illis. Adde Dan.* biarge *servare* *Germ.* bergen *id. MG.* baigan. *Vid. Berg, Biarga cet.*
- (at) * Bergia (ek bergi, bergda, bergde) *gustare, comedere* G. II. 44. *AS.* bergan. *Circa etymum cfr. antiquissima* Bar, Ber *fructus s.*
- Bergfcorar n. pl. f. *fissura l. fauces rupium, prærupta* H. III. 25. (*Berg s. & scora fissura a verbo skera secari, scindere i.*)
- Bergsnavs f. *promontorium (præruptum)* *A* Berg & Inavs (Inös) *rupes prominens, vel etiam navs (nös) nasus. Cfr. Nes i.*
- Berhardr *ursina savitia l. asperitate præditus* AQ. 40. *Obs.* 154. *Vid. Bera & Hardr.*
- (at) Beriaz (ek berft, bardiz) *præliari, contendere, verbotenus verberari, quasi sit passivum verbi (ek) ber serio, verbero s. Lett. barru. Cfr. Pers. Pervez pugna.*
- Berki B. I. 11. *Dat. l. Abl. á Bavrkr l. Börkr cortex* *Dan. & Angl.* Bark. *Cfr. Gr. νέκω cortex radicis it. Pers. Ber l. Bir fructus, Berk folium, frondes.*
- Berr (Ber) *adj. nudus, apertus* *Dan.* Germ. & *AS.* bar, *Angl.* bare & (de solo) barren,

- barren, *AS.* bær, *Pers.* byrehne & (*de solo*) biber, *s: sine fructu.* *Pelv.* barene. *Vid.* * Berbeinn & *Gl. KS.* *Cfr.* Bert i.
- * Berferkr *m. gigas, athleta grandis.* *Cfr.* *Pers.* bezerk, bezrek grandis, magnus *it. isl.* beifinn, búfsinn, byfn *cet. *).*
- Bert *adv. aperte, vere (proprie nude) S.* *III. 6.* *Hinc isl.* berliga recent. opin-berlega, *id. Dan.* aabønbare, *Germ.* offenbar. *Convenit etiam Germ.* wahr *verus it. Pers.* baver, *Arab.* bar vorax, veridicus *cet.* *Vid.* Berr s.
- Besti *n. spartum l. vinculum VQ. 12.* *Cfr.* *Pers.* besten ligare, vincire. *Vid.* Baft s.
- Bætr (* bestr) *vid.* Baztr.
- Betr (*betvr*) *adv. melius (unde superl. best optime).* *Dan.* bedre, *Germ.* besser, *Angl.* better, *AS.* bett *cet.* *Vid.* Betri.
- Betri, (*n. betra*) *melior. (in compar. gódr)* *Dan.* bedre, *Germ.* besser, *Angl.* better, *AS.* beter, *Pers.* behter, *Gr.* βεττω**).
- Vid.* Betr, Baztr, Bót, Beta *cet.*
- Beysto *feriebant, quassabant AM. 34.* *impf. verbí ek beysti (beysta) ferio, concutio cet.* *Svec.* bafta, *Angl.* baft, *AS.* bæstan, *Lapp.* bufttam; *cf. Lat.* obs. pisto *it. batuo, Lapp.* beistim vitio, *corrumpo.*
- * Biarg *n. (pl. biavrg, biörg, beorg) mons, idem fere quam Berg s. AS.* Beorg, Beorh, *MG.* Baigs, *Zig.* Bar, *Sanscr.* Parra, *IMult. & Beng.* Pahar, *Malab. Paar (mons) Cing.* Barzi, *Georg.* Barzwi collis, *monticulus. Circa etymum cfr. Pers.* bar, *bareh altus Sanscr.* para *id.*
- (at) * Biarga (*ek biarga, barg l. biargapa*) *idem quam verbum (ek) Berg s. servo, opitator ***).* *Cfr. Gr.* ἀπρη, ἀρηκ auxiliary, *opem fero.*
- Biargrúnir *f. pl. characteres auxiliares. Vid. Biarga s. & Rúnir i.*
- Biarrt (*f. biavrt n. biart*) *cavidus, lucidus, fulgidus. ISanscr.* bah, *Angl.* bright, *AS.* bearht, *beorht, byrht, Pers.*

*) *G. Magnai conjectura de etymis vocabuli Islandici in ceterum satis probabilem existimo, cum multa historie nostre exempla monstrant Berferkos illos saepe adnumerari debere hominibus vesanis sive lapaticis, qui furere durante nudi ineunt et reliquis multe robustiores sunt; quidam eorum lucida habuerunt intervalla, alii custodia continua arcebantur, nil iis pugnandum foret.*

**) *Antiquissimus standici idiomatis positivus nobis jam latet, sed invenitur in cognationum quorundam veterimis dialectis e. gr. Gæll. ba, Pers. bih, AS. bat, Vet. Germ. bas, Gr. βεττω Lat. benns.*

***) *Hinc isl. Biavrg (Biörg) alimentum, viân (Lapp. Biervo) nisi potius deducendum sit à bergia gustare, comedere s. Cfr. Dan. Biering.*

- Pers.* pertev, *COs.* irt^m). *Cfr.* *CBrit.* berth nitidus, *pulcher Lapp.* bærtes jucundus. *Cfr.* *Gl. Diatr.*
- Biarrhaddaþr candida comatus. Vid.* *Biarrt & Haddr.*
- Biartliðaþr lucido colore præditus. H. I. 7.* (*Vid.* *Biarrt & Litr.*)
- Bicka-greppar feroces viri AQ. 14. Obs. 59. Cfr.* *Bicki in Ind. nom. pr.* (*Greppr, viri et in specie poetæ appellatio, cognata fortassis adjectivo greipr capax, rapax, quæ iterum a grîpa, pers. girîften l. grîsten capere.*)
- (at) *Bida l. bîpa (ek bid, beid) a) manere, morari, expectare (passim) Beid finnar qvanar conjugem suam expectabat VQ. 5. b) Consequi, bîpa sinn vilia voluntate sua potiri GG. 4. Fâr bidr sér verra paucos manet rors deterior AM. 80. c) Pati, sufferre. Þat ek allt vm beid, hæc omnia passa sum G. I. 7. — Dan. bic, (it. bedè de viatoribus) Al. biden, beiten, *Angl.* bide, abide, *MG.* beidan (*morari, it. pati, perferre*). *Adde* *CBrit.* bydio manere, habitare *it.* bod, *Angl.* be, *Pers.* buden esse, manere **); *esr.**
- Germ.* (ich) bin sum, *lat.* pati, *Gr.* πηδῶ. *Vid.* *Gl. Diatr. & N.*
- (at) *bidia l. bipia (ek bid, bad, bedinn) ***) petere (v. c.) rogare (passim) item procari. Helgi baþ Svavo Helgius Svavam procatus est, H. I. Dan. bede, Germ. bitten, Angl. bid, AS. biddan, MG. bidian, Finn. pyydän, esr. Gr. πείθω persuadeo it. Sanscr. Bhikfa (Germ. Bitte) petitio, oratio. Vid. Gl. Synt. & N. (Cfr. Bióða i.)*
- Bidill (Bipill) m. procus H. I. Dan. Beyler, AS. bidder, Angl. Wooer. Vid. Bidia.*
- * (at) *Bifaz (ek bifaz, bifaþiz l. bifdiz, paveri, concuti, quassari; — trepidare, pavere (v. c.) S. II. þ. 7. Adde AS. bifian. Cfr. Isl. Bif pavor (v. c.) Pers. bim terror Sanscr. Bhima id.*
- Bil f. Nympha, lunæ comes, unde postis eadem mulieris appellatio in verbis compositis e. gr. Linnvengisbil O. 31. Vid. * Bifrævfl.*
- (at) *Binda (ek bind, batt, bvndinn) ligare, vincire, cat. Binda yfir fâr obligare vulnera Dan. binde, Germ. binden, AS. & MG. bindan, Lapp. baan- jam*

*) Hinc *Isl.* Birta *f. lumen, splendor (AS. Byrhto, Byrhtu, MG. Bairhtei, Angl. Brightness, Pers. Pirru) item isl. (at) birta sinescere, incere AS. beorhtian, MG. bairhtian, gebairhtian, AS. beohtian, Pers. pertev-numuden. Circa stygium horum & pluvium, esr. CAk. Betti sol.*

**) Cum *Lat.* manere, *esr.* *Pers.* manden *id. item Isl. mvna i.*

***) *Eodem sensu gaudet isl. (at) beida (ek beidi, beidda, beiddr) it. (at) beidaz (ek beidiz, beiddiz).*

- jam, *COs.* batoin, *Zend.* beandao, *Pers.* (mi) bendem *).
- (at) Bióða l. bióða (ek býd, baud, bo-dinn) jubere, mandare **). Hyggek at hún vavrnrþ byði, *Opinor eam cau-telam indixisse AM.* 8. *Dan.* byde, *Germ.* gebieten, *Angl.* bid, *MG.* biu-dan, *Finn.* pyydän.
- (at) Bióða &c. — a) offerre, b) invitare *H. I.* 7. Bvþo þeir heim Högna Do-mum invitarunt Hognium *AM.* 7. *Vid.* * Býprat. Adde *Angl.* bið, *Al.* byd, beodan, *Lapp.* bavdim, *Finn.* pyy-tän. *Cfr.* Bióða, Bidia.
- Bióðr (Bióþr) m. tabula, patina, discus *I. pinax AQ.* 26. 27. *AS.* Beod, *MG.* Biuds, *Lapp.* Bevde, *Angl.* Waiter ***). *Vid.* Bióða (offerre).
- Bioggo (biuggu) *vid.* Búa habitarunt.
- * Biórr l. Biór m. potiŕ quævis inebri-ans — recentiore tempore proprie cere-visia. *B. I.* 5. *V.* 26. cet. ***). Adde *Hib.* Béoir.
- Birkinn betulinus *G. II.* 11. Birki n. betula, est forsan diminutivum vocis
- Biörk arbor, quæ tamen sæpe betulam in specie indicavit; *Dan. & Germ.* Birke, *Angl.* Birch, *AS.* Birce, *Be-orce cat.*
- Birnir n. pl. d Biörn i.
- (at) * Bita (ek bit, beit, bitinn) secare, mordere *Dan.* bide, *Germ.* beissen, *Angl.* bite, *AS.* bitan, *Al.* pitzan. *Cfr. Isl. & AS.* Bit morsus.
- Bíta pro bití ei non secat *H. III.* 30.
- Bitlvþ capistrata *H. II.* 47. (masc. bit-laþr) *Partic. pass. verbí* (at) bitla capi-strare (recent. *isl.* beilla, *Dan.* bidfle, *AS.* betan frenare). *Vid.* Bitvll.
- Bit pro bind, *vid.* Binda.
- Bitvll m. lupatum *AQ.* 31. *Germ.* Gebifs, *Angl.* Bit olim *Dan.* Bidfel (jam fren-num, uti *isl.* Beifli).
- Bitvrr, bitr penetrans, acutus, efficax, acerbus *G. III.* 6. *Partim* convenit *Dan.* *Germ. & Angl.* bitter, *AS.* bitter, *MG.* bairr, *Lapp.* botz, *Pers.* bat, *Curd.* birtŕchi, *Gr.* πικρος ****).
Biúgr

*) Junius & alii vocem male derivarunt, a *Gr.* πιδών, πιδών προπεδύρε, vincire, unde πιδών vinculum. En multo faciliorem deducitionem a *Peri.* Dend. (*isl.* Band n.) & bendem ligo, vincio cet. Sic *Isl.* bundin ligatus, vindus, est *Peri.* bendeh, *Pelv.* bund, *Dan.* bunden, *Angl.* bound &c. *Cfr.* Sanscr. bendhu (*isl.* bindandi) ligans &c.

**) Hinc Sýrirbióða, forbíða prohibere, vetare. *Dan.* forbyde, *Germ.* verbieten, *Angl.* forbid &c.

***) Bióðr alias pot. oblator.

****) Hinc *isl.* Biórfalr ædes convivialis *AS.* Beorŕele. Plebeji Islandici cerevisiam cogere jamquæm ce-sarunt, sed ejus loco utuntur sero aqua mixto, quod potioris generis iis audit Syria l. Sira latino idè serè consonantem; notari igitur meret quod tali vox pluribus Casuarii populi in usu sit pro potu apud eos vulgari; sic Sira, C.Tcher. cerevisia, Tcherk. Sivre, *And. & Abast.* Suro.

*****) Eiusdem originis puto vocem islandicam beifkr (beitkr) *ovinarum.*

- Blúgr *incurvus, curvus G. II. 24. Alias* isl. boginn, *AS.* bogen &c. *Cfr.* Baugr, Bogi.
- Blörn l. Biavrn m. *arsus. Dan.* Blörn, *AS.* Beorn &c. *Vid.* Bera, Birnir.
- Bíþca pro bíð ek ei. Bíþca ek þefs bót hoc damnum nunquam reparabo *VQ.* 17. *Vid.* Bíða.
- Blácfallar *fusca pelle præditi (nom. pl.) AM.* 17. *Vid.* Blár, Blackr & Fiall.
- Blackr adj. *fuscus GH. Angl. & Germ.* black, *AS.* blac *). *Cfr.* Eleikr i.
- Bláhvitr *cæruleus et albus simul GH. Vid.* Blár & Hvitr.
- (at) Blanda *miscere. * Blandinn mixtura medicatus B. I. 5. Vid.* ek * Blend. *Adde Dan.* blande, *AS.* blonde. *Cfr.* Isl. & *AS.* Bland mixtio, wixtura.
- Blár, blárr (f. blá, n. blátt) *cæruleus, lividus. Dan.* blaa, *Germ.* blay, *Angl.* blew, *AS.* blæv, bela. *Cfr.* *CBrit.* blawr *canus Gr.* κελτος lividus κελαια livor γλαυκος casius. *Vid.* *Gl. N. v.* Bláeygr.
- (at) Bláfa (ek Blas, blés, bláfiun) *flare (v. c.) efflare. Blés citri efflavit venenum S. II. a. Dan.* blæfe, blaæfe, *Germ.* blasen, *At.* blasan, *Angl.* blow, bluster, *Lapp.* baasom **).
- Bláfvartr *infuscatus, lividus. Dan.* blaafort &c. *Vid.* Blár & Svartr.
- * Blaudr (blauþr) *mollis S. II. þ. 6. Trepidus AQ.* 24. *Dan.* blöd, *Germ.* blöd, blöde, *Angl.* bleit, blate. *Cfr.* *Gl. N.* ***).
- Bleikr *pallidus l. albicans AQ.* 14. *Obs.* 62. *Dan.* bleg, bleez, *Germ.* bleich, *Angl.* bleak, *AS.* bleas, blac. *Quibusdam a Gr.* λευκος albus. *Vid.* *Gl. Diatr.*, N. v. Bleikalóttur & *GS.* v. Blik. *Cfr.* Blika i.
- Blés *vid.* Bláfa.
- Blett *rubesci l. sacrificavi AM.* 78. *Obs.* 234. *Cfr.* Blóta i.
- Bleydi (Bleyþi) f. *mollities animi B. I. 21. Dan.* Blödhed, *Germ.* Blödigkeit cæt. *Vid.* Blaudr.
- Blíðliga (blíþliga) *comiter S. II. a. 12. Dan.* blíðelig, *Angl.* blithly, *AS.* blíþelice. (Blíðr).
- * Blíðr (blíþr) *comis, affabilis; — mitis, gratus H. III. 20. Blíþ bavrn infantes waves G. III. 7. Dan. & Al.* blíð, *Angl.* bleith, *AS.* blíðe, blíþe, *MG.* bleith. *Convenit etiam Lat.* blandus. *Vid.* *Gl. Diatr.*
- (at) Blíkia (ek blík, bleik) *recentioribus.*

(at)

*) Hinc Isl. Elek, Dan. Blæk, AS. Blac atramentum.

**) Hinc Isl. Blástr ventus, flameñ Dan. & AS. Blæft, Germ. & Angl. Blaft, Lapp. Bofsonas.

***) Cfr. isl. blautr mollis Dan. blöd, CBrit. pludd.

(at) Blika (ek blika, blikada) *fulgere V.*
6. *Dan.* blinke, *Germ.* blinken, blän-
ken, *Angl.* blink, *AS.* blikan. *A*
Blik n. *lux, fulgor Dan.* Blink &c.*).
Vid. * Blikvr.

Blód (* Blóþ) n. *sanguis. Dan. & AS.*
Blod, *Germ.* Blut, *Angl.* Blood, *AS.*
Blæd, *Al.* Bluot, Ploet, *MG.* Bloth,
Hibern. Blaith, *ISauv.* Lohida.

Blódoornr m. *serpens cruentus l. cruoris*
appetens. Appellatio gladii poetica.
H. II. 8. Vid. Blóð & Ormr.

Blóðrekin ** *sanguinolentus H. II. 9.*
Obs. 23. Vid. Blóð & Rek in *Gl. N.*
& *Synt. ut et Reka i.*

Blóðvgr (blóþvgr, blóþgr) *sanguinolentus,*
cruentus Dan. & AS. blodig,
Germ. blutig, *Angl.* bloody, *AS.*
blodg. *Vid.* Blóð.

(at) * Blóta (ek blæt, blet, blótinn, *re-*
centioribus blóta, blótada, blótadr)
a) *maßare, immolare AM. 74. b) co-*
lere, adorare l. sacrificium offerre H.
I. 2. Dagr blótaþi Óþin Dagus Odi-

no sacrificium obtulit H. III. — Adde.
AS. blotan. *Cfr. Isl. & AS.* Blót,
MG. Bloth *sacrificium ***). Cfr. Gl.*
Synt. & Kr. S.

Blótnar *immolata, G. II. 22. Vid.* Blóta.
Blvndandi (*hodie Islanðis blindandi clau-*
sis oculis S. II. a; secundum recentio-
rem loquendi usum illud explicandum
foret: somnum breviorum capiens, a
verbo blunda id. — Blindr isl. cæcus
Dan. Germ. Angl. & AS. blind, *MG.*
blinds. Circa primam originem cfr. Gr.
βλαος cæcitiens ****). Vid. * Blvndr
& Blvnnstafir.

Blunnstafir m. *pl. sopores B. I. 2. Vid.*
* Blvndr (*Dan.* Blun) & Stafr i.

Blý m. *plumbum (v. c.) Adde Dan.* Bly,
Angl. Lead, *CTust.* Tkya, *CSuan.*
Tkui, *Gr.* μόλυβδος.

(at) Bláða l. blæþa (ek blædi, blædda,
blæddr) *sanguinare. Mær blædic sang-*
vinem mitto. Dan. bløde, *Germ.* bla-
ten, *Angl.* bleed, *AS.* blædan. *Cfr.*
βλω, βλωζω ****). Vid. Blóð s.

Bláða

*) Cognata sunt *isl.* blánka *nitescere Dan. Germ. & Angl.* blank *nitidus &c.*

**) *Doñin. Schevingius conjicit hic legendum esse bráðþiekin (hilmir) cito maturescens — de principe*
juvene dictum.

***) *Cum illis nostris ac MG.* blotan *conferri meret AS.* blote *sumigare, cum thus olim ad Deorum &*
sanctorum cultum pertinere. Ab his diversum videtur isl. blóta *magre (tanorum), quod fortas-*
sis cognatum est CBrit. bloedd *clamare. Blóta olim: mænia adorare, jam: maledicere, mala im-*
precari, malos genios invocare. Cfr. Ferr. Buth *idolum, omnis figura quæ adoratur, isl.* Blati;

****) *Cfr. CBrit.* blin *molestus, fatigatus* Blinder *fatigatio. Eiusdem originis videntur esse hæc Anglica:*
Substant. & verbum blunder Subst. & verb. blunt p. p.

*****) *Cfr. MG.* blotharinnandi *sanguinis profusio laborans & isl.* Blóðrennili *profusio sanguinis.*

Blæia (Blæa) *f. stragulum S. III. 46. In acc. sing. Blægio AM. 101. Significat vox Blæc in Jutia meridionali adhuc rem eandem, sed inter reliquos Danos infantum stragula vel involucria. — Olim forte Læia, Lægia 2: in quo cubandum est, unde Dan. Lagen, Germ. Läch a verbo Liggia i **).

Bod (Boþ) *n. nuntius l. mandatum. Alias etiam oblatio, convivium. Dan. Bud, Germ. Bothschaft, Bothe, Geboth, Lapp. Bodim, AS. Boda cat. Cfr. CBrit. Bod voluntas, venia; Pers. Fedak, I. Sanser. Vedam lex, regula. Hinc isl. boda indicare, portendere Angl. bode, Dan. bebude cat. Vid. Bióða, Bodi.*

Bodi (Boþi) *m. Dux, rex, imperans S. I. 23, **). Germ. Gebieter, Polv. Pad, Sanser. Badi, Botti. Cfr. Pers. Padischah imperator, Rex magnus; vid. Bod s.*

Bogi *m. arcus Dan. Bue, Germ. Bogen, Angl. Bow, AS. Boga, Hibern. Bhoga, CBrit. Biva, Gr. Bós, C. Ing.*

Choch ***). *A beygia 'curvare (ek beygi, beygda, boginn). Dan. böje, Germ. biegen, beugen, Angl. bow, AS. bugan, bygan, began, bigean, MG. biugan, CBrit. bachu. Vid. * Bvgr flexus (AS. Bog, CBrit. Bachiad, Dan. Bugt &c.). Cfr. 2 bogi i. ut & Gl. Synt. & N.*

Bóglimar *l. limir m., nom. pl. armi rami (virorum) GG. 10. Obs. 26. Vide Bógr & Limr.*

* Bógr *m. (in nom. pl. Bógar) m. armus (egvi). Adde AS. Bog. A verbo beygia; vid. Bogi, Bóglimar.*

Bók *f. acupiscibile l. textile acupiscum (velum, aulæum l. stragulum) S. III. 46. in nom. pl. Bækvr. Recentiores voce ista librorum ****) tantum nuncupant, et eam derivant vel ab isl. beygia, Al. bugen &c. (enumeratis sub v. Bogi s.) vel ab isl. Bók, Beyki fagus (Dan. Bóg, Germ. Büche, Angl. Beech, AS. Boc, Boece, Bace). — Atavi nostri, prout Islandi hodie solent, aulæa & stragula imaginibus ac inscriptionibus acupiscis*

*) Circa etymum conferri meret isl. Blaz, color, AS. Blev, Elcov, Bleoh — cum stragula talia, quibus lautioris conditionis homines olim uti sunt, variis coloribus ornata fuerint.

**) Aliud sed ejusdem originis est isl. Bodi (Lat. Obol. Bodo mirā quidem convenientia) ætus mediæ ætatis qui saxa & syrtis subagvæas indicat. Olafs. — Idem sine dubio dicendum est de Lat. Bodones 2: lapides terminales, qui justos limites indicant.

***) Cfr. Isl. Koffr, Dan. Kogger, Germ. Köcher, Angl. Quiver phætra.

****) Dan. Bog, Germ. Buch, Angl. Book, AS. Boc, Bec, Al. Boacha, MG. Boka scriptum, diploma, liber; Bokos scientia.

- acupiscit ornarunt, unde libris, serius in usum receptis, eadem appellatio contigit. Firmatur etymologia ista voce Pers. Boch, Bog & Buch, Bug stragulum l. tegmen quadratum e corio confectum, cui aliquid involvitur *). Tabulis stragulis antiqui Germaniæ et Scandia incolæ, & regno Meido — Persico vel terris vicinis orti, sine dubio usi fuerunt. Cfr. Gl. Synt.
- (a) Bóka (ek bóka, bókaþa, bókad) acupiscilia concinnare. Bóka gyll aurum (aurea fila) textili insuere. Cfr. AS. bocod, bocude inscriptus Bocung inscriptio, scriptura l. piçura; vide Gl. Synt. & Bók s.
- Bók-rúnar f. pl. characteres acupisciles (aulæis l. stragulis adhibiti; receptioribus: librarii) B. I. 19. G. Magnus eos censuit simplices Runicas litteras (vel forsitan imagines) ad nullum maris genus applicatas. (Vid. Bók & Rún).
- Ból u. habitaculum, cubile. Náttból cubile nocturnum Hl. **). AS. Bol, Sancer. Balam; Habent eandem originem cum isl. Býli (Bili) habitaculum, villa, utrumque assimile CBrit. & Hibern. Bala, Arab. Beled, Ind. S. Palaya, Gr. πῆλος habitaculum, villa, opidum. Vid. Búa, Bæli, Bólstr & Gl. Synt. v. Bólstradr.
- Bolr m. truncens, corpus sine capite H. III. 19. Dan. Bul. Alias media corporis pars unde CBrit. Bol venter Al. Bulc. Vid. Gl. Or. S.
- Bólstr n. pulvinar, cervical, lectus S. III. 45. Dan. Angl. & AS. Bolster, Germ. Polster, Finn. Bolstari, Polstari, Pers. Balish, Pister, stratum, cervical; vid. Ból cet.
- Bón f. petitio, rogatio, hinc pl. Bænic preces, alias etiam in sing. Bæn, Dan. Bön, Angl. Boon, AS. Ben, Germ. Bitte, MG. Bida. Vid. Bidia.
- Bord (Borþ) u. a) ora, extremitas, b) asser, tabula; Skípsbord ora navis l. supremum navis tabulatum V. 31. Dan. Germ. Angl. AS. CBrit. & Hibern. Bord, Angl. Board, MG. Baurd, Hibern. Bor. Vid. Gl. Synt. & Hv. KS. G. S.
- Bordi (Borþi) m. tapetium, peristroma H. B. I. Pannus piçilis G. II 15. Pers. Bordel. Convenit partim Dan. Germ. & Gall. Borde, Angl. Border fimbria, limbus. Cfr. CBrit. Erwyd jugum netorium acupisciorum. Vide Bord, Byrþo.

Bordþil

*) Hinc forsitan Isl. Boggi, Dan. & Germ. Pæcke, Angl. Pack sarcina cet.

**) A Ból cubile, orta videntur Don. bole, Germ. bulen adulterium l. stuprum committere (proprie concumbere). Dan. Boler, Germ. Buler adulter &c. Cfr. Pers. Balin pulvinar; calcitra.

- Bordþil *n. contabulatio navalis* G. I. 6.
Vid. Bord & þil.
- Borg *f. arx, turris l. strues in talem formam erecta; dicitur de rogo aut tumulo sepulchrali* S. III. 60. Obr. 74. *Cfr. de voce* O. 16. Obs. 54. *Proprie propugnaculum; alias etiam arx, urbs, oppidum.* Dan. Germ. Al. AS. & Anglo-Scot. Borg, Burg, Angl. Borow, Borough, Bury *), MG. Baurg, Gall. Burg, Lat. Barb. Burgus, Purgus, Gr. Βασις, Πύργος turris, regia. Pers. Byz. *propugna culum et turris ad arcem pertinens; Berih ædificium editum, amœnum; Bargeh aula, atrium patens, tributal. I. Sancer. Bura, Buri, Buram, Pur urbs, arx, castellum, Lapp. Borra domus l. casa lapidea.* *Cfr. Gl. Synt. VGS. KS. & GS. ut & Búa, Búr, Bær, i.*
- Borgit, *vid.* ek Berg.
- Borin (*m. borinn*) *onerata l. aggravata.* OG. 4. *Vid.* ek Ber (*fero, onero*).
- * Borinn *notus, prognatus.* Borin Giúka, *Ginkio prognata* HM. 2. Dan. baaren, Germ. geböhren, Angl. born, AS. boren.
- Bót *f. in pl. Bætr resarcitio, satisfactio, reparatio est.* Dan. Bod, Germ. Büsse, Angl. Boot, AS. Bot. *Vid.* Beta.
- Bótr *pro Bætr* H. II. 12. *Vid.* Bót.
- Botz *pro Botns gen. sing. á Botn m. fundus* Til Botz *ad fundum usque* G. III. 8. Dan. Bund, Germ. Boden; Angl. Bottom, AS. 'Borm, CBrit. B' di; Lapp. Bodne, Finn. Poja, Pers. Pun, Pelv. Banm, Ban, Zend. Fonem, Banthro. — *Cfr. Gr. βάθος, τὸ βάθος, βάθος fundus, profunditas.*
- * Brá *f. cilium, palpebra* H. I. 19. *in pl. Brár, Adde Pers. Abru, Barih, id.* *Cfr. Brúin i. Vid. Gl. GS.*
- Brá *vid.* Bregda.
- Brád, (Bráþ) *f. præda (v. c.) Plur. * Bráþir* H. III. *Vet. Dan. Br. á, CBrit. Praidd, Angl. Prey, it. Germ. Wildpreht, Brat, Braten.* *Cfr. circa etymum isl. (at) Bræda (ek brædi, bráda, brádinn l. bræddr) liquefacere (AS. bredan) unde Brád pinguedo liquefacta quæ e carnibus assis l. coctis extrahitur, vel iis adhiberi solet.* *Adde Angl. Broth jusculum, Gr. βραστό ferreo unde βραδεία fervefactus; Dan. bræc assare est.*
- Brádalaufs *escarum expert* G. III. 8. *Vid.* Brád & I aufs.
- Brádr (* bráþr) *rapidus, repentinus, præceps, alacris l. vegetus* AM. 74. *est.* Bráþar sóttir morbi acuti G. III. 5. Dan. brad, brat (poët.) G. Æol. βραδύτος celer. CBrit. cbrwydd. *Cfr. Hrádr,*

*) *Cfr. Angl. Barrow tumulus sepulchralis, quod tamen potius deducendum erit a Byrgi de quo in v. Byrgin i. Circa etymum vocis Borg, cfr. Pers. bar, Sancer. para alens, editus it. Pers. Berk, Ber's robur.*

- Hradr, Reidr, Brálliga, Brátt *i*, *it*.
Gl. GS. v. Brádliga.
- Bragarfvl n. *Bragii (poeseos Dei) poculum (plenum). H. I. Per conjecturas vero non absimiles duobus aliis modis exponi potest, nempe: A) præstantissimum l. sacrum (convivi) poculum a Bragr i. - B) Poculum amplum cerevisia plenum, cum considerentur hæcce variorum populorum vocabula:*
Vet. Gall. *) Braec l. Brake } *Polenta*
Recent. Gall. Braie } *tosta.*
CBrit. Brag }
Hibern. Braich } *Unde:*
Gall. brafser } *Cerevisiam coquere.*
Isl. brugga }
Dan. brygge }
Germ. brauen }
Angl. brew }
Cfr. Gr. βρωω scateo, fundo, germino, pallulo
CBrit. Bragod l. Bragawd }
Angl. Bragger } *Cerevisia.*
C. Tscherk. Braga }
COst. Brag & Bagani }
Gr. βροτος }
Adde AS. Briig, Briv liquamen, jusculum, broven coctus, concoctus.
- Bragd (Bragð) n. *nodus l. strophæ AM. 55. (Alias etiam dolus). Bragd (au-gabragd) momentum. At bragði pro-pere, AM. 2. Snór bragð acríá faci-*
- nora S. I. 10. AS. Brægd dolus. Cfr. Gr. πρῶμα. Vid. Gl. N. GS. & Brægda i.*
- Bragdz (Bragðz) *extemplo. AM. 36. Vid. Bragd.*
- * *Bragnar viri, homines; vide Gl. N.*
- * *Bragr m. princeps, excellens quicumque. Bragr qvenna faminarum* primaria. AS. Brego præstantissimus it. princeps. Hibern. Breagh, Breaga excellens, præstans. Cfr. Bragarfvll (A.)*
- Bráhvít *palpebras candida V. 37. Vid. Brá & Hvít.*
- Brálla *pro brádlá it. brálliga pro brádliga celeriter, cito H. I. 35. AM. 12. cet. Vid. Brádr, B átt & Gl. GS.*
- Brandr m. A) *Ensis (passim) Al. & Angl. Scot. Brand, Ital. Brando, AS. Brond, B) torris, Dan. Germ. Angl. & AS. Brand. C) Rostrum navale S. II. a. Vid. Brenna, Brvni. Cfr. Gl. N. & KS.*
- Bránga (*in acc. & dat. sing. Braungo*) *lorica HM. 19. Ab isl. Brínga Peltus CBrit. Bron, Pers. Ber l. Bir (H.) Cfr. Bryniá i.*
- Bras l. *Bras n. ferrum l. us AM. 59. Obs. 171. — cui etiam addendum quod substant. Bras ferrumen & verbum brasa ferruminare fabris metallicis Islandicis hodiecum notissima sint. Angl.*

Bras,

*) *Autorum classicorum latine linguae temporibus.*

- Bras, Bræs æt, *metallum AS.* Bræs, Bræs, *CBrit. Pres.*
- * Brátt (Brádr) *cito AM.* 2. *Brevi Ibid.* 36. *Dan. poet.* Brat, Bradt, *MG.* sprauto. *Vid. Brádr.*
- * Brattr (*f. bravtt, n. bratt*) *arduus.* *Cfr. Bretta i.*
- Braungo, *vid. Bránga.*
- * Braut *f. via — Forsan cognatum Pers.* Rah l: Ra *ejusdem significationis, AS.* Rad, *Angl. Road. Hinc:*
- * Braut l. Brott *adv. quasi l. braut: in l. per viam (Angl. abroad). Hodie Isl. burt, Dan. bort. Reginn var á brott horfinn Reginus l. conspectu discesserat S. II. p. *).* *Cfr. Gl. Synt. & N. voce Brot.*
- (at) Bregða, bregþa (ek * bregþ, brá, brvgðinn) *vertere, vibrare, mutare, objicere cet.* At bregða: sverði gladium vibrare *H. III. 30.* Hann brá sverþi í Rin gladium in Rheim immisit. Hann brá fingri í munn sér digitum sibi in os indidit *S. II. p.* Hon brá borþa abjeit velum píðile *G. II. 16.* Hon brá lófa til botz volam ad fundum (lebetis) demisit *G. III. 8.* Né sér við brá sáran dáupa non vulturnum suum mutavit ad mortem cruciabilem † *GS. 13.* Þeirri var við brvgðit ea in exemplum cessit *AM. 49.*
- Brvgþuz heldr reiþir *ardenter se agitabant ib. 34.* Þat brá vm allt annat. *Id omnia alia antecellunt AM. 49.* Bregþr þú mér mihi objicis *S. II. p. 8.* Bregþa blvnnstöfom soporis disenteris *B. I. 2.* Bregþa búí domum (alterius) evertere *HB. 4.* Bregþiaz orþom verba commutare *H. II. 41.* Brvgðian gylli auro obduktus l. vincitus *B. II. 19.* *AS. bregðan. Vid. Gl. Synt. N. & GS. v. Bregð.*
- (at) Breida (ek * breiþi, breidda, breiddr) *patere, insternere O. 3.* *Dan. brede, Germ. breiten, AS. brádan. Est forsán cognatum Dan. sprede, Angl. spread, AS. sprádan spargere, quem etiam sensum interdum inter Islandos adscit. Vid. Breidr.*
- Breidr (* Breiþr) *lotus, spatiosus S. III. 59. cet. Adde Zend. dradjo id. **).*
- Brek *n. pl. quarulæ petitiones S. III. 19.* *Dicitur adhuc de quarulis puerilibus. Vid. Breki, * Breka.*
- Þreki *m. fluctus, æstus maris. Vid. * Breka. Dani adhuc fluctum maris valde impetuorum Bræksó appellant. Cfr. etred etymum isl. braka stridere, strepere Dan. brage, Gr. βραζειν unde isl. brak fragor, stridor, strepor Dan. Brag &c. it. Isl. bráka frangere Dan. brække*

*) *Cfr. Isl. Burt, Dan. bort apage cum Pers. berey id. (imper. verbi resten ire, abire).*

**) *Cfr. isl. Breid planities & Lat. pratium. Ol.*

- brække, *Germ.* brechen, *Angl.* break, *AS.* brecan, *MG.* brikan *). *Cfr.* Brióta i.
- (at) * Brenna (ek brenn, brann, brun-
ninn) ardere, flagrare, Hann brann
ille adurebatur *S. II.* §. Brann þat
bál fyrr ille rogos prius conflagravit
HB. Brenna inni comburi in ædibus
B. I. 30. Er þar brvnnit lacuna ibi
usta est (proverbialiter) *AM.* 51. *Dan.*
brænde, *Germ.* brennen, *Angl.* burn,
AS. bæren, *MG.* brinnen. *Adde*
CBrit. berwi fervere. *Cfr.* Brenna i.
- (at) Brenna (ek brenn, brenda, brendr)
urere, comburere, exurere, incendere.
Hann brendi landit igne exussit regi-
onem *H. I.* *Dan.* brande, *Germ.* bren-
nen, *Angl.* burn, *AS.* bænan, þær-
nan, *MG.* inbranian, *Gr.* πρηδαν. *Cfr.*
pers. afruchten urere, accendere, im-
perat, afrúz. *Adde* porro *Isl.* brenna
arsare *Pers.* brean-fakten (*H.*) *Vid.*
Brenna s.
- (at) * Bresta (ek brest, brast, brostinn)
frangi; findi, crepare cet. Brast ravnd
vid ravnd assonuit clypeus clypeo *H.*
II. 24. *Adde* *Lapp.* ruostam id, *cfr.*
AS. brastlian crepitare, frangere. *Vid.*
Gl. Diatr. & N.
- * Brestre m. fissura, fractura *V.* 25.
(Alias etiam fragor, defectus). *Hinc*
- Dan.* Brøst, Brøstfældighed *cat. Germ.*
Bresche, *Gall.* Breche, *Angl.* Breach.
Cfr. *AS.* Berst ruina, damnus Berst-
ruptura Brastl crepitus. *Vid.*
Bresta s. *Cfr.* *Gl. N.*
- (at) Bretta (ek bretti, bretta, brettir)
erigere, *H. I.* 20. *Vid.* Bratte (ar-
duus, erectus s.) *Pers.* afrachten ex-
tollere, erigere.
- * Brim l. Brim n. æstus maris it. *poët.*
mare ipsum, *Angl.* Brine, *Gr.* βρομος.
Cfr. *Sanscr.* Brum aqua **). *Cfr.* Brim-
mir i. & *Gl. N.* voce Brimill.
- Brimdir n. bellua marina, *poët.* navis
appellatio *H. II.* 46. *Obs.* 104. *Vid.*
Brim, & Dir.
- Brimir m. gladii appellatio *poëtica HM.*
20. Brimis eggjar acies gladii. Brim-
mis dómar ensium judicia *H. III.* 9.
B. I. 14. *Verisimiliter* derivandum a
Brimi l. Brimij ignis. *Cfr.* *Gr.* βρο-
μομαι exacondesco, ira fremo. Sape
gladius alias dicitur *poëtis* nostratibus
vulverum ignis l. flamma. *Cfr.* *Brim s.*
- Brimrúnar characteres fluctuales *B. I.* 40.
Vid. Brim & Rúnar.
- (at) Brióta (ek brýr, braut, brotinn)
frangere *Dan.* bryde, *AS.* breotan,
brytan, brittan, *Finn.* rutiitan. *Cfr.*
Bráka id. sub v. Breki s.

* Brióft

*) *Cfr.* porro *Dan.* brak, *Angl.* brackish subsalsus l. aqua marina mixtus.**) *Gr.* βρομος præterea: crepitus ignis a βρομο & βρομοω fremo; *cfr.* βρομομαι exacondesco cet.

- * Brióft *n. pectus*. Adde *COss. Row id.* Dicitur Brióftom in *pl. de viris inuitate. Vid. Brist s.*
- Brióftkringla *f. orbicula pectoralis l. lunula V. 23. Obs. 37. Vid. Brióft s.* Kringla *orbis a kringr rotundus, quod iterum a kring, Germ. rings circa, circum, unde Dan. Kringle, Germ. Kringel panis aut spira rotundam sive ovalem formam gestans. Cfr. Angl. cringle, crinkle cat. Vid. Hringr (Ríng) i.*
- * Brist *pro Brióft pectus* *). Adde *C. Tscherk. Bits .id. Pers. Bestan (H.) Pelv. Pestan.*
- Briti *l. Bryti m. promus condus, dispensator* **). *AS. Britta cfr. vet. Celtarum Bret administrator, praefectus, Gr. πρεσβυτης. A verbo brita l. britia disseccare, dispensare frustatim. AS. brytian.*
- Bródir (Bróþir) *m. frater (v. c.) Dan. Broder (contr. Bro) Germ. Bruder, Al. Bruoder, Angl. & AS. Brother, MG. Brothr, CBrit. Brawd, Hibern. Brathair, Pers. Brader, Curd. Bra, ISanser. Bhrader, Pchlv. Berur.*
- * Broddr *m. spiculum cat. AQ. 42. Dan. Brod l. Braad. Vid. Gl. N.*
- [Brot *n.*] *fragmentum, segmentum, alia etiam: fractura (Inscriptio B. II.) Dan. Brud (Brudstykke) CBrit. Bradwy* ***). *Vid. Brióta s.*
- (at) Bromna (ek brotna, brotnaþa, brotnað) *frangi, dirumpi. Vid. Brióta, Brot. Brot l. Brot, vid. Braut.*
- Brú *f. pons in n. pl. brúar pro hodierno brýr. Brúarspódr extremum pontis B. I. 16. Dan. Bro, Germ. Brucke, Angl. Bridge, AS. Brigg, Brycg, Bric, Lapp. Rove vet. Cell. Barra et forte etiam Bria, Briva, Briga. Adde isl. Bryggja (ejusdem fere sensus). I. Sanser. Perenam, Zend. Perenem — omnia forte á bera ferre cet. Cfr. Gr. ποσος transitus ποσος ira facio &c. ****). Vid. Gl. -I. N. & KS.*
- Brúdr (* Brúþr) *A) femina, B) sponsa, uxor. Nunne proprie feminin. vocis Bródir? Posteriore sensu Dan. Brud, Germ. Braut, Angl. Bride, AS. Bryð, MG. Bruth, Hibern. Bridevg, Lapp. in compos. Brud. Cfr. CBrit. Priodi. Vid. Gl. Diatr. & N.*
- Brvllaup *n. convivium nuptiale S. I. 42. Restius scribendum videtur aut Brúðlof vel Brúðlaup cursus sponsa l. ac cursus*

*) Cfr. *isl. Brélna id. CBrit. Bron; Hinc isl. Brínga colitis CBrit. Bryncyn.*

**) *Hinc forsan Dan. Bryde colonus certae conditionis.*

***) *Islandico brúka française cognatione tant Isl. Bruuk, Germ. Bruch, Angl. Breach, AS. Bryc! MG. Bruk, CBrit. Brok fractura, p. p. Cfr. Breki s.*

****) *Namne Lat. Pons osium sonaverit Pors?*

- cursus ad sponsum.* Dan. Bryllup, *AS.*
 Brydloppa, *CBrit.* Priodas. *Vid. Gl.*
Diatr.
- Brvn n. insolenter pro Brvni m. astus.*
V. 9. Obs. 17. Vid. Brvni.
- Brvni m. incendium (ardor, astus) H. I.*
Alias etiam Brenna (Gr. πρημα). Dan.
 Brynde, *AS.* Bryne, *Dan. Germ. Angl.*
 Brand. *Cfr. CBrit.* brwd *fervidus.*
Vid. (at) Brenna.
- Brýn f. supercilia H. I. 19. idem quam*
Brún, Brýr ejusdem significationis.
Proprie crepido, unde isl. Brún, Auga
brún supercilium Dan. Öien-Bryn,
Germ. Aug-braun, Angl. Eye-Brow,
AS. Bryn, Bræv, CBrit. Bryn l.
Brynn, Cornu. Abrant, Pers. Abru,
ISanser. Bruvan, Gr. ὄφρυα. Cfr. AS.
Brow, Lat. Frons it. Gr. πρῶν super-
cilium *). Vid. Gl. N. v. Brúnáfs.
- * Brynia f. lorica H. II. 6. **) Adde Al.*
Brunia, Lett. Brunjas, AS. Byrne,
Angl. & Gall. Brigandine. Circa ety-
munum cfr. Isl. Bringa, (CBrit. Bron,
Pers. Bir) pectus. Vid. Bránga s.
- Bryniæ loricatus. Vid. Brynia.*
- Brynþing n. loricearum l. armamentorum*
comitium 3: pugna B. I. 5. Vid. Bry-
nia & þing, Brynþings apaldr arþar
l. columnen prælii 3: dux, insignis bel-
latores. Cfr. Apaldr s.
- Bú n. A) domus, habitaculum H. I. 17.*
Dan. Bo, By, AS. Bye, MG. Bauai-
ne. B) Prædium O. 19. C) Oeconomi-
nia, res familiaris H. I. 4. Bú etiam
veteribus Scandis uti jam Caledoniis &
Cambro-Britannis notavit pecus, bo-
vem l. vaccam (Lat. bos, Gr. βς; unde
Lat. bubulcus). Hinc forte prædia &
oeconomia ruralis nomen illud trax-
erunt.

*) Sic isl. Brún nomen montis Græce similiter πρῶν. Adde *CBrit.* Bron monticulus.

**) Schevingius ad hunc locum rite observavit: "Quomodo puer, unum natum diem queat stare lorica indutus intelligitur ex Hervarar-saga que nos docet ex antiquo loquendi modo acbilium filios dici natos esse mactum armis & equis 3: arma & equos, habentes, quod ejusmodi donâ eis oblata fuerint simul atque nateverunt... Licet his subjungere ex historia prædicta Cap. XVI. stropham huc pertinens:

Höðlr var þá borinn
 í Húnalandi,
 saxi ok með sverði
 síðri brynju,
 hiðlmi hringistam
 ok hössum meki,
 mari vel töndum
 þá mörk inni helgu.

Hædus tunc natus est
 in Hunnia,
 cum dolone et ensis
 demissa lorica,
 galeâ anulata,
 cinguloque gladiis,
 equo bene domito
 in silva illa sacra.

erunt. Cfr. tamen ISanser. Ehu terra, solum Malab. Bumi, Zig. Pu it. Pers. Bum regio, solum. Vid. Búa, Bída, Bær, Búr. Cfr. Gl. Synt. & N.

(at) * Búa (ek bý, bió) esse, manere, habitare *). Pau biuggo VII. vector septem hyems. cohabitavit VQ. Bióat vm hverfan hvg menskavgl famina non possedit ingenium versatile S. III. 37. Búa af baugom annulis carere l. sine annulis esse. Dan. boe habitare Germ. bauen, wohnen, Angl. abide, AS. byan, bugian, vunan, MG. bauan, CBrit. bydio. Revera isl. (ek) Bý videtur idem esse cum Germ. (ich) Bin, AS. (ic) Beo sum, unde Angl. be esse — uti búa nostrum idem cum CTichets. bu esse, manere, Pers. buden, CBrit. bód id. adde CBrit. byw vivere. Cfr. Bída, Bú. Vid. Gl. N. GS. & Synt. voce Bý.

(at) Búa (ek bý, bió, búinn) parare, instruere, ornare, obducere cet. (passim). Var búinn til at springa af harmi proxime. aberat ut dirrumperetur ex iuctu G. 4. Hinc isl. búinn paratus it. perfectus Zend. bondé. Vid. Búa s. Bvdlungr (Byþlungr) m. Rex, impetator, princeps (passim). Ita Budlii

Regis posteri specialiter nominati fuerunt, sed suspicor tamen vocem alias deducendam & Bod mandatum, Bodi rector dominus, l. bióda mandare, imperare q. v.

Búr n. gynaceum G. II. 1. Alias conclave. AS. Bur, Byre unde Bryd-bur q. d. isl. Brúð-búr. Nostrum convenit ISanser. Bura, domus, conclave unde Go-bura q. d. Isl. Kúa-búr hovile. Adde Hibern. Boir habitaculum Gr. βουιον it. Dan. Bur, Angl. Bower, Germ. Bauer, Vid. Búa, Bú, Bær, Borg.

Bvrdr (* Bvrþr) m. A) portatio B) onus, gestamen cet. Alias Byrd, Byrþi. Dan. Byrde, Germ. Burde, Angl. Burden, AS. Byrþ, Berden, CBrit. Bwrn, Pers. Bar, Bareh, ISanser. Bharat, Zend. Beretebio, Gr. βαρ, φορῆς **). Vid. ek Ber s.

* Bvrr l. Bvr filius S. III. 37. cet. Convenit AS. Byre. MG. Baur, Hibern. Bar, Gr. πορ, πορ, Lat. Por, Puer, Pers. Puser, Ind. Putra, Zend. Pothre, Puthre, Celt. Potr, COss. Furt. Cfr. Lapp. Bærre stirps, prosapia. Est etiam cognatum τω Barn s. & pluribus orientalium vocibus ibidem allegatis

*) Hinc isl. Búd, habitaculum, manio (Dan. Bod, Germ. Bude, Angl. Abode, CBrit. Bod, Bwr, Hebr. Beth). Hinc porro Isl. * búi, búandi, bóndi, búri colonus, rusticus Dan. Bonde, Germ. Bauer, AS. Eueud.

**) Burdr alias partus, nativitas AS. Byrd, Beord, Angl. Birth, Germ. Geburth, MG. Gabaurth. Vid. ek Ber pario it. Bvrr s.

- gatis* — *utrumque nobis a verbo bera parire s.*
- Bvsti inundavit l. spunavit H. III. Impf. *verbi ek býfs, busta inf. búfa ebullire, inundare* — *unde forsán Angl. obsol. boufe l. bowze bibere, haurire. Cfr. CChun. & Avar. Búfa cerevisia.*
- * Bygg n. *hordeum H. III. 2. Dan. Byg, Lapp. Bivge, CAvas. Kirbitsch **, CIng. Muk. *Adde Gr. βovv hordeum madefactum. Cfr. CDid. Bich foenum CAud. Betfcha milium CAk. Mitschi. AS. Bíglofa-víftus, esca, originitus forte idem est cum isl. Byggleifr panis hordeaceus.*
- (at) * Byggia (ek byggi, bygda, bygdr, A) *manere, habitare colere. Byggir borgir habitat arcés S. I. 1. AS. bigan. Vid. Búa. B) struere, edificare Dan. bygge, Germ. bauen, Angl. build.*
- Byr pro Bavr *acc. sing. a nom. Byrr l. Bavr portator, q. v. — VQ. 12.*
- * Byr l. Byrr m. (*genit. byriar*) *ventus ferens l. prosper H. III. 15. Adde Lapp. Borjad **).*
- (at) Byrgia (ek byrgi, byrgda, byrgdr) *includere H. III. 46. Alias etiam celare, operire. Germ. bergen l. birgen, Angl. bury, AS. byrgean. Hinc*
- Dan. forborgen celatus, occultus. Cognata sunt isl. Byrgi tugurium, tegmen Angl. Berg Iustrum, Barrow, Borow, AS. Bearh tumulus sepulchralis it. C. Ing. Burug fossa. Cfr. Borg s.*
- Byrþo pro Byrþom *insimus impf. verbi ek byrþi (byrþa) G. II. 15. Dan. brodere, Germ. bordiren, Angl. border, embroider, CBrit. brodioꝝ vid. bordi, Bord.*
- * Bædi uterque; *ponitur etiam pro conjuncti. et e. gr. Bædi konor ok kallár et viri et femina. G. I. Dan. Baae, Germ. Beyde, Angl. Both, Vid. Bádir s.*
- Bægi pro Bógi VQ. 21. *Vid. Bógr.*
- Bækr (Bækvr) *nom. & acc. pl. a Bók i.*
- Bæli n. *cubile, tugurium. Ormabali serpentum tugurium S. II. β. Vid. Ból.*
- Bæn f. *petitio. Bípia Bænar derogare S. III. 59. AS. Ben. Vid. Bón i.*
- Bær (Barr) m. *Urbí l. arx B. II. 9. Ville l. oppidum H. II. 2. Bær forte n. pl. contracte pro bæir AQ. 44. Bær budlúnga brvno Ædes Budlungorum l. regum consagrarunt. Bær sæpe apud veteres scriptores oppidum l. urbem notat, alias autem, uti in recent. isl. vil-lam l. prædium rusticum. Cfr. Isl.*

Býr,

*) Q. d. *sil. Korn-bygg frumentum hordeaceum. Cfr. Isl. Dan. Germ. Al. Angl. & AS. Korn (corn) frumentum CAud. Kir triticum Cofsi. Kor, CCum. Ka hordæm. De origine Angl. Barley vid. s. in Bar.*

**) Byr l. Byrr *interdum præcella, nimbus, unde forsán Dan. Byge id., — alias proprie ventum notat, uti l. Beng. Bara. Malab. & Indost. Beiar, Zig. Bear.*

Býr, Býrr *oppidum* Dan. By, Pers. Dih, *it.* AS. Byr *habitaculum*, CBrit. Ben *it.* Pers. Paikeh *diversorium viatorum.* (A búa *habitare s;* *cf.* Borg, Búr).

(at) * Bæta (ek bæti, bætta, bætt) *satisfacere, reparare, compensare, resarcire, expiare (passim).* At bæta sakar *injurias, expiare G. II. 17. Bæta við addere, supplere AM. 100. Cfr. isl. bata meliorare Dan. bøde, bedre, Germ. büssen, bessern, Angl. boot, AS. betan, MG. botan, gabotan; vid. Bætri, Bætr.*

Bætr *plur. a Bót expiatio H. I. 24.*

Vid. Bór, Bæta cat.

Börkr *vid. Berki.*

C.

Voces notatæ dignæ incipientes ab hac littera (quam unacum altera cognatâ, G. nempe, Runicum Scandinorum Alphabetum ignorat, sed Islandorum vetustissima manuscripta nihilominus frequentant), quarantur sub Litr. K. Cfr. Gl. T. I.

D.

Dád (* Dáð) *f. virtus HM. 5. Alias interdum factum, facinus. Cfr. Gl. N. voce Dá, quæ Gr. da omnino conve-*

nit; ambo hæcæ vocabula jamdudum per se obsoleta sunt, alii autem in compositis præfiguntur ad sensum augendum. Adde CBrit. da bene. Cfr. Pers. Dad justitia, æquitas COSr. Dawaich virtus *). Vid. * Dáfamligt, Dátt.

Dafar *vox incerta notionis, verisimiliter tamen: Obstacula AQ. 4., nom. pl. a f. Davf vel Döf. Vid. Obs. 20. ad idem carmen. Döf eadem forsam volula est cum Töf mora, impedimentum, quam iterum ducunt á verbo tefia morari, impedire. Cognatæ originis videtur * daufr surdus it. hebes, tardus, quasi auribus vel ingenio captus l. impeditur. Cfr. Pers. Ar. Defa amotio repulsió.*

Dagmegir *homines, proprie: diei filii, in nom. sing. (ut videtur) Dagmavgr AM. 61. Obs. 180. Cfr. AS. Dægveard vigil, excubitor.*

* Dagr *m. dies (passim). Dan. AS. & Al. Dag, Germ. Tag, Angl. Day, AS. Dæg, MG. Dags, CBrit. Diau, CChen. Dshaka, Cort. Dge, Mingr. Ga, Car. Cum. Diachta, Tichet. Ing. Deni, Dini, Pelu. Diavam, Sanser. Danim, Duvasa, Dia, I. Malab. Dia, Mult. Degow, Slav. Den. Cfr. Gr. daos lucmen, ignis day splendor (unde daos lucidus)*

*) Dadi fuit nomen gentium septentrionalium jam inexplicabile; *cf.* CBrit. Da bonus Pers. dadon (dave) &c.

- lucidus*) *itt.* Pers. Tab lumen, splendor.
- Dagsbrún *f.* *primordium diluculi matutini*
— *verbo tenus ora l. supercilium diei*
H. II. 24. Vid. Dagr & Brún.
- Dagsetr *n.* *Diei naturalis exitus. H. III.*
Vid. Dagr & setia, setiaz.
- Dalr *m. vallis (forte v. c.) Vid. * Dala.*
Adde AS. Dal, Dæl, MG. Dal, CBrit.
Dol, Dæl, CDshar. Kale. Cfr. vet.
Germ. dal infra COfr. dallag (isl. dal-
lægr) inferior, infra situs.
- Danskr, *vid. Ind. nom. pr.*
- * Dapvrr, Dapr (*f.* *davprv n. dapvrt*)
adj. tristis; forsā proprie hebes, ob-
scurus nūde siondapr hebes oculos. Vid.
Gl. N.
- Darraþr (*Darradr*) *m. gilatus ordo l. eti-*
am bellator hastiger. AQ. 4. Signat
interdum jaculum, spiculum, AS. Dar-
rad, Durod, Gr. δορῆρον. Vid. Davrr
i. Cfr. Gl. N. ut & S. Eg. Sk. Ed.
H. p. 434.
- Dát *ovide, vehementer l. male S. III. 24.*
Conjici etiam potest quod hic dicatur
amice l. concordissime, de Giukungis
invidias Sigurdo struentibus. Cfr. Dád.
- Davekr *vid. Davkkr.*
- Daudi (*Dauþi*) *m. mors. Dan. Död,*
Germ. Tod, Angl. Death, AS. Deat,
Deaþ, MG. Dauthus, Alias isl. Dán,
Gr. θάνατος. Quibusdam ab isl. Dá,
MG. Da deliquium, aliis idem quam
Dodi tarpor, cfr. Lapp. Daud morbus
- epidemicus. Vide Daudr, Deyia, it.*
Gl. Synt. & N.
- Daudr (*Dauþr*) *mortuus. Dan. död,*
Germ. tod, todr, Angl. & AS. dead,
MG. dauth. Vid. Daudi, Deyia.
- * Davgg (*Dögg*) *f. ros, pluvia. Dan.*
Dug, Germ. Thau, Angl. Dew, AS.
Deav, CTsches. Daugu, Dogu, Ing.
Dog, Doo. Cfr. Isl. deygja rigare,
hæmorrhæe mollire Gr. δews & τρωσ it.
ροσγω, Lat. tingo; isl. deygr, deigr
humidus, mollis Gr. ταυρος, CBrit.
diog, Armor. diegus p. p. Vid. Gl.
Synt. & N.
- Davggliitr *aut adj. rorulenti, aut subst.*
colores rovis. H. III. 41. Obs. 61.
Cfr. CBrit. Gwliith ros. A Davgg s.
& Litr color l. coloratus.
- Davggótr *rorulentus H. II. 43. Dan.*
dugget, Germ. thauicht, Angl. dewed
&c. Vid. Davgg.
- * Davkkr (*döckr*) *obscurus H. II. 43.*
Adde Dan. & Germ. dunkel, Angl.
dark, dusk, Lapp. devkad, CBrit.
du, duawg, Pers. tarik. Cfr. CAh.
Dukke nox.
- Davrr (*Davr, Dör*) *m. lancea † GS. 9.*
alias hasta, telam. Angl. Dart, AS.
Darad, Durod, Pers. Tir, Gr. δορυ,
δορας. Islandis præterea interdum: cas-
sis, Cing. Tuss. Tschet. Ah. & Cas.
Cum. Tur. Afsq. Tura; adde Gr. δορυ
culter. Vid. Darraþr s. & Gl. N.

Dauþs *pro* Dauþa, *Gen. d* Daudi s.

(at) Deila (ek * deili, deilda, deildir)

A) *partiri, dividere, distribuere B. II.*

4. þat mun ofs driúgt deilaz id in nos largiter distribuctur *AM. 18. Obs.*

58. *Hinc metaphoricè, B) moderari.*

Er munvþ deilir *cum cupido est arbit. OG. 22. Obs. 77.* Deila hvq animi adfættum moderari *H. I. 40.* — Nisi

reélius exponendum foret: animi adfættum l. amorem dividere, quæ interpretatio simplicissima est et sensui cæterorum maxime congrua videtur, C)

litigare, contendere, olim forte deila

ordom verba commutore. Deila heiptir inimicitias inter se agere *H. II. 41.*

Dan. Dele (partiri, dividere) Germ.

theilen, *Angl. deal, AS. dælan, MG.*

dailan, dailian, *Gr. διελειν.* — Hinc

Irl. Deila, AS. Deild jurgium, discordia p. p. Vid. Gl. GS. & N.

Deilir m. diribitor, partitor *AQ. 38.*

AS. Dælere. Vid. Deila.

Deilic *pro* deilirat non litiges *B. I. 24.*

Vid. Deila.

(at) Deyfa (ek deyfi, deyfda) obtundere,

hebetare. *B. I. 27. G. II. 23. Cfr.*

Dan. döve, Germ., betauben, Angl.

(to) deaf. *Vid. * Daufr; cfr. Gl.*

Synt.

(at) Deyia (deya, deia) ek dey, dó, daudr

l. dáinn, mori *Dan. döe, Angl. dy l.*

die, *AS. dydan, Al. douuan, MG*

dauthon, gadauthnan. *Cfr. Gr. δυνω*

occido, subeo, δυνω infortunium, strages,

ærunna (uti Daudi sape in ore

islandico) δυνω occiditur, δυνω morior.

it. *MG. dauian consumere, cogere dau-*

thian occidere (*isl. deyda, Dan. döde,*

AS. dydan, Germ. tödren &c.) *Ob-*

servari præterea meret relatio Sulpicii

quod nomen numinis veterum Gallorum

Teutatis mortis Deus, explicandum sit.

Circa etymum *cfr. porro Pers. Dei tem-*

pus ultimum autumni l. initium hyemis.

Cfr. Daudi Daudr s.

Deyqva *pro* Davckva *gen. sing. cum art.*

vocis davkk s. *S. II. a. 20.*

* Dimmr (* Dymmr) obscurus, tenebro-

sus. Adde *AS. dim, dym; dymme,*

Finn. tumma, Lett. tumšs, Sanser-

tama. *Cfr. Dun. dum e. gr; dumme*

Öine hebetes l. obscuri oculi *Germ-*

dumm, *Angl. dump, dumb cat. *)*

Dir, dirr *vid. dýr, dýrr.*

Dís l. * Dýs (*Pl. * Dísir*) f. Dea, nym-

pha, fæmina it. soror, consanguinea

B. II. 14. G. I. 18, H. II. 49. Dísir

Dea, Divæ, forsan Valkyriæ † *GS. 9.*

Furiæ (*nymphæ l. deæ malæ*) *HM. 27.*

Gl. N. Vocem deducit á θεος Deus —

opinor ipsam magis cognatam nostræ

Tír, Tívi Deus; Divus cujus fortasse

fæmininum est. Cfr. Lat. Dea, Diva,

CBrit.

*) Hinc *Isl. Dimma, Dymma caligo Angl. & AS. Dimness, Sanser. Tama, Tamaha, it. Dan. & Germ. dum, dumm stultus isl. (at) dimma obscurus fieri Germ. dämmeit &c.*

- CBrit. Davies (Dea). Vid. * Díar, Týr, * Tívar, Sírtýr, Sigifafsynir.*
- Diúp n. profundum, barathrum, occurrit certe in gen. pl. (D úpa) AQ. 14. Lid- skíálfar díupa turres l. portas profun- dorum 2: fossis circumdatas. Aliter exposita voces hæcæ constructionis re- gulis minime conveniant. Hinc isl. Dýpt profunditas, i. q. Dan. Dyb, Dybde, Germ. Tiefe, Angl. Depth, Deepness, AS. Diop, Dypa, MG. Diupitha, C. Brit. Dyfnder. Circa etymum cfr. isl. Dý, Pers. Ty, Gr. τοπος palus, locus uliginosus *), *CBrit. Dwfr aqua, jt. Pers. Dib fundus (H). Cfr. Gl. N.**
- * Diúpr profundus. Vid. Diúp s.*
- Dó pro dóo l. dóv moriebantur AM. 13. Vid. (at) deya.*
- * Dólgr m. bellator, hostis, percussor, S. III. 21. Derivatur vulgo a Dólgr pugna, hostilitas. Ambo forte a verbo deila dividere, contendere cet. Cfr. AS. Dalg vulnus Al. Dalg pernicies cet. Vid. Dólgspor i. Cfr. Gl. N. & O. S.*
- Dólgrögnir m. dux bellicus AQ. 31. A Dólgr prælium & Rögnir princeps, vid. Regin.*
- Dólgspor n. vulnus H. II. 40. verbotenus: vestigium pugnae, hostis l. telii. Cfr. Dan. Dolk, Germ. Dolch, Lat. Dolo, Gr. δολω. Vid. Dólgr s.*
- Dólgvífr vir bellator, B. I. 30. Ver- tit G. Magnus: belli columna, Dólgr enim eddicum est prælii nomen et vífr arbor. Præterea exponi potest: ho- stium victor, a Dólgr hostis et vífa l. vinna vincere, et: prælium gerens, bellator, a Dólgr & vífa efficere, ge- rere.*
- Dómr m. (Pl. Dómár) iudicium, decre- tum **). S. II. p. 2. B. I. 12. Dan. & AS. Dom, Angl. Doom, Lapp. Duobme; vid. Dama, * Domvaldr & Gl. N.*
- Dóttir (pl. Dætr) f. nata, filia. Dan. Datter, Germ. Tochter, Angl. Daugh- ter, AS. Dohtar, MG. Dauthor, Finn. Tythar, Pers. & Zend Doch- ter, Zend. Dogdê, ISanscr. Duhida, Dugida, Gr. θυγατήρ. CAk. & Ca- bard. Durfi, Cas. Cum. Dulsj, CTur. Johe, And. Jofchi. Cfr. AS. Tud- der, Tudor proles, soboles.*

(at)

^{*)} Cognata videntur isl. dypa, dyfa, deyfa mergere, tingere, rigare Dan. dyppe, Germ. tüpfen, tüppen, tipfen, Angl. dip, tip, AS. dyppian, duftan, *CBrit. dyfrhau, Gr. δυω, δυκω, δυφα, Pers. tui-kerden, Aalde Germ. tünken, Lat. tingere. Hinc Dan. døde (baptizare) Germ. tau- fen, AS. depan, MG. daupian. Eiusdem originis est iri. Dyki fossa, palus Germ. Teich, Celt. Gall. Doga.*

^{**)} Dómr videtur originis sonare colloquium, conversatio, cum respiciatur ad primariam significati- onem vocis Dóma q. v.

- (at) * Draga (ek dreg, dró, dreginn) trahere (v. c.) gestare. Svanfiadrar dró cygneas pennas gestavit VQ. 1. Dregnir á baft in phillyram indukti (annuli) VQ. 7. Dregr hon vél at gram ea intenuit fallaciam Regi S. I. 33*). Adde Angl. drag, daggle, Lith. trauku, Germ. trecken. Cfr. CBrit. drach á tergo, post.
- Dráp n. cædes: Dan. Drab, AS. Drepe, Hinc Dan. Trefning, Germ. Treffen pugna cet. Vid. Drepa i. & Gl. GS.
- Draughús n. tuqurium lemorum l. tumulus sepulchralis H. III. 49. Draugr dæmon, umbrá mortui, Norveg. Drau, Droug, AS. Dreah. Vid. Gl. L. & Hús i.
- * Draumr somnium, Dan. Dröm, Germ. Traum, Angl. Dream, AS. Drom. Forsan cognatum Gr. ὄραμβος somnus brevis, isl. Dormr; Dúr, & isl. dorma, Lat. dormire : talem somnium capere. Cfr. Gr. ὄραμα quævis rei representatio, CBrit. Drem, Dremyn aspectus, visio, Drcyniad phantoma, apparitio, it. AS. Dream voluptas, gaudium.
- Draumþing n. somniorum comitia l. conversationes : sopores H. III. 48. Vid. Draumr & Þing.
- Dravfvll vid. Dröfvll.
- (at) Drecka (ek dreck, drack, druckinn) bibere. Dan. dricke, Germ. trinken, Angl. drink, AS. dricean, drincan, MG. drigkan, draggkian. Forte á draga s. Vid. Gl. N.
- * Drecka f. convivium, proprie potatis OG. 12. Vid. Dryckia, Dryckr.
- (at) Dreckia (ek drecki, dreckta, drecktr) submergere H. I. 19. Dan. drukne. Germ. erträncken, Angl. drown; vid. Drecka.
- (at) Dreifa (ek dreifi, dreifda, dreifdr & drifinn) spargere, circumspargere. Hinc Dan. dröfte. Vid. Drífa.
- * Drengr (Dreingr) m. vir fortis, juvenis hodie puer, adolescens. AS. Dreng miles, vir fortis. Dan. Dreng puer, adolescens. Johnsonius conjicit vocem hanc deducendam esse á Gr. δρεων ministro, famulor. Vid. Gl. Diatr. ut & N. v. Drengiligr.
- (at) * Drepa (ek drep, drap, drepinn) pulsare, demittere, occidere cet. Tractare l. mulcere HM. 19. Drap í gras hafvdi (equus) demittebat caput in herbam G. II. 5. (nísi drap, hic sit. impf. verbi jam obsoleti * drupa;) Hendi drap á kampa manu barbam mulcebat HM.

*) Plurimis circa hanc vocem loquendi formalis in Gl. OS. & N. recitatis, addi possunt: Draga morari (Caligvem) fallere, promisi l. debiti præstationem prolatore e. gr. hvat dregr þú mig á því? Conuenit verbum hæc significatiue. Dan. bedrage, Germ. trügen, betrügen, Angl. betray; Dan. Bedrag, Germ. Trug, Angl. Drug, Pers. Dyrugh, Druh falsitas, mendacium. Cfr. etiam Dan. trække, optække, Angl. Trick &c.

- HM.* 19. Drepa facti offendere pede
S. II. 24. Drap þá kolti conditio tunc
 declinabat *AM.* 98. Kaula ofríki drepr
 quæna kostom vírorum violentia fæ-
 minarum conditiones supprimit *AM.*
 69. *Dan.* dræbe. *Cfr.* *Al.* drephan,
Germ. treffen, *Dan.* treffe pulsare,
 graviter tangere; *AS.* treppan capere,
 irretire, illaqueare, unde *Angl.* trap
 decipere; *Gr.* δρεω meto. *Addé Isl.*
 Drepp, *AS.* Drepe lethi causa. *Vid.*
 Dráp, ut et *Gl. N. & Synt.*
- (at) Dreyma (mik dreymir, dreymdi)
 somniare, in somnio adparere *G. II.*
 40. *Dan.* drømme, *Germ.* traumen,
Angl. dream. *Cfr.* *AS.* dreman jubi-
 lare. *Vid.* Draumr.
- (at) Dreyra (ek dreynri, dreyrda) sangvi-
 nare, stillare. *Vid.* Dreyri.
- Dreyrfádr cruore piñus, *H. I.* 19. *Vid.*
 Dreyri & *Fáinn.
- Dreyrgr (dreyrvgr) cruentus. *Cfr.* *Angl.*
 dreary I. dreery horrendus, terrificus
Germ. & *Dan.* traurig tristis cet. *Vid.*
 Dreyri.
- * Dreyri m. sanguis, cruor. *AS.* Dreore.
Cfr. *Gl. N. & Sónardreyri i.*
- (at) Drífa (ek * dríf, dréif, drífinn) ar-
 cere, pellere, ruere cet. *Concurrere,*
advolare H. II. 48. *VQ.* 18. Þing-
 drífa, coetus comitia frequentans, oc-
 currit in carmine *Hallsfredi* translato in
Olafs. Diatr. de cogn. spir. Pag. 41.
Cfr. *Dan.* drive, bedröve, *Germ.*
- treiben, trüben, *Ang.* drive, trouble,
AS. drifan, *MG.* draiban, *Gr.*
 τριβω, *Lat.* tribulare cet. *Vid.* *Gl.*
Diatr. *GS. & N.*
- Dríugt largum l. largiter. *Neutrum l.*
adverbium a dríugt largus, copiosus
cet. Addé AS. dreoh. ** Vid.* * Dríu-
 gum & *Gl. N. v.* Dríugan.
- * Dropi m. stilla, gutta. *Addé Angl.*
 Drop, *Finn.* Tipaus. *Cfr.* *Gr.* δροσος
 ros, δροσος lacrymæ it. *Dan.* drysse gut-
 tatim aspergere. *Vid.* ek * Drýp.
 (*Finn.* ripun).
- Drós f. mulier *G. II.* 4. *Modestam l.*
mansuetam mulierem Edda prosaica sic
 appellat, vocem verisimiliter deducens
 a *Ró quies.* Notum est proverbium
Christiani II, Scandinavia Regis Guds
 Dros 3: per Dei l. divinam mulierem
 i. e. matrem Christi Mariam.
- * Drótt f. cohors, populus, satellitium
AS. Drit, *Driht,* *Al.* Drot, *MG.*
 Drauht.
- * Drottinn m. dominus, imperator, rex,
 herus, idem quam Drótti *Asarum prin-*
ceps & Sacerdos apud Snorrorem in
Ynglingasaga. Hanc vocem opinor ean-
 dem esse quam *AS. & vet. German.*
 Druht, Drihten, Dryhten, *CBrit.*
 Druidh *vet. Celt.* Druid, *Druida om-*
nia a Drótt populus, supra. Ejusdem
 originis est recentius Dróttsetti, *Dan.*
 Drost aula præfectus. *Cfr.* *Pers.* Dari
 cella & commæatus regii præfectus.

Dróttlata *populari animo præditam AM.*
10. Interpr. Dreyndi dróttlata *fortassis etiam dictum est pro dreyndi til dróttlata l. dreyndi dróttlæti* : *somniavit de actionibus aulicorum l. satellitum. Sic hodie Islandi dicunt: Hann dreymir til daglata l. fyrir daglátum* : *somniat de eventis l. actionibus diurnis. Cfr. AS. drihtlic dominicus, herolicus. Vid. Drott & Læti.*

Dróttmegir *aulici l. satellites viri AQ.*
Vid. Drótt & Mavgor.

Druckinn *ebrius B. I. 9. Dan. drucken, Germ. trunken, Angl. drunk, AS. druncen. Vid. Drecka.*

* Dreykia *f. potio, compositio ect.*

* Dreykr, *m. potus. Dan. Drik, Drank, Germ. Trunk, Angl. Drink, AS. Drinc, MG. Draggk (Drank), Pers. Dinku (H.) Vid. Gl. Synt.*

(at) Drýgia (ek * drýgi, drýgda, drýgdr).
A) *agere, efficere. Örlög drýgia fata persecutum l. ad perficienda fata. VQ. 3. Obs. II. a. Est forsitan intelligentum de electione stragis Valkyriarum l. bellicarum nympharum functione. Ad hunc vocis sensum proprie pertinet phrasis at læggia or eligare, segregare, quam rite observavit; sed non interpretatus est Gunnarus Pauli in Gl. T. I. v. Örlög. B) Adaugere AM. 78. AS. dreogan facere cat. Vid. Driúgr s. & Gl. Synt.*

* Dröfvl l. Dravfvl, *m. equus AM. 4. Forte á verbo Draga gestare, ferre, trahere s.*

Dvala *pro Dvelia i. H. II. 47.*

* Dvalinn *nanus. Cfr. ind. n. pr.*

(at) Dvelia (ek * dvel, dvalda, dvalinn, l. dvaldr) *morari, cuculari, detinere. Dvaldiz vetrarlángt hyemem perpetuam exegit H. I. Þik dvalda hefir te remoratus est s. H. I. 30. Dan. dvale, Angl. dwell, Al. tuualan. Cfr. AS. dvelian errare dvelian decipere, it. Isl. Dvali somnus, torpor AS. Dvala error. Cfr. Gl. Synt. & N.*

Dvergr (* Dvgr) *m. nanus, upde f. Dyrgia (crassa sed minoris stature mulieris apud Islandos recentiores appellatio. Adde Angl. Durgen (mas & femina) AS. Dverg. Circa etymum cfr. CKubetsch. Darga puer.*

(at) * Dvga (ek dvgi, dvgda) *valere, sufficere, prodesse. Dan. due, AS. dugan, Germ. taugen, Lapp. dockim, Pers. tyvaniden. Cognata verisimiliter sunt Angl. do, doc facere, AS. don, Germ. thuen, thun, MG. taujan. Hinc AS. deg, deah prodest. valet; Isl. Dvgr valor virtus constantia AS. Duguth, Pers. Deger; Duvam, Tuvan, Germ. Tugend &c.; Isl. Dvgandi efficax, validus Dan. dygtig, Germ. tüchtig, Pers. tyvana &c. Vid. Dygger, * Dvgr.*

* Dvl f. *fastus, cæca sui existimatio G. II.*

40. *forſan reſſiſus: oculæ cogitationes. Diſſimulationem interdum veteribus ſignificavit. Uti Isl. Vil ac Lvnd et libidinem, voluntatem ſive mentem, et certa inſtina notant, ita etiam Pers.*

Dil (Pelhv. Del) cor et mentem ſimul, unde hæc opinor eadem cum noſtro Dvl vocular. Adde CBrit. Dull (Dill) opinio, cogitatio. Isl. Dvl alias ignotum quid, it. occultatio; * Dvla velamen, Lapp. Diello. Cfr. S. Eg. Sk. Ed. Havn. p. 225. Vid. Dylia, Dvliþr, Dæll, it. Lund.

Dvliþr pro hodierno dvldr alias dvlinn celatus l. illuſus, proprie occultus, AS. duhle, dihle, digle, Dan. dulgt; vid. Dylia.

* Dvndi vid. Dynia.

Dvgr vid. Dvergr.

(at) Dúſa (ek dúſa, dúſaþa) ſomnum capere O. 15. *Alias etiam cubare, inſulare, torpere, Dan. daafe. Dúſa f. jamdum appellatur ſacculus nutrimentis l. bellariis repletus, quem Islandi quidam infantibus, ut eo prius ſomnum capiant vel ab ejulatione abſtineant, ſugendum præbere ſolent. Hinc etiam, ut puro Edda proſaice Dúſilmenni, aliar Dúſtánger homo nauci i. e. ſomnolentus, torpidus, ſegnis. Cognata fortassis ſunt: Isl. Dúr ſomnus, præter-*

tim brevior Pers. Duſs, ſomnium, heſterna nox; COſs. Kuſs ſomnus *) Cornw. Kuſſga, CBrit. Cwſg, it. CAh. Dukke nox. Angl. Duſk, crepuſculum vespertinum (to) duſk obſcurus fieri, duſk obſcurus, tepebroſus.

Dvöl (Dvaul) f. mora. *Accipitur inuſitate pro pl. n. Vrþo dvöl dægra AM. 102. Vid. Dvelia.*

Dyggr fidelis. *Hinc f. dygg in acc. ſing. dyggva l. dyggia S. II. a. 20. Alias etiam strenuus, validus. Ejusdem originis ſunt * Dvgr & Dygd virtus (Dan. Dyd, AS. Duguth, Germ. Tugend, Pers. Tuvan, (Iſamſcr. Durga) & Dvga s. q. v.*

Dylgiur f. pl. inimicitæ occultæ, inſidiæ, ſimultates H. III. Vid. Dvl, Dylia.

(at) Dylia (ek * dyl, dulda, dvliþr l. dolinn) *occulere, celare, diſſimulare cet. Dvldi naſns ſins nomen ſuum occultabat. S. II. Hinc iſl. dylgia id. Dan. dølge, AS. diglian. Cfr. Gr. Selyw obſcuro CBrit. dileu delere, deſtruere. Vid. Dvl, Dvliþr cet. ut et Gl. Synt.*

Dyliendvr *celantes l. celatores AQ. Nomin. pl. part. añ. verbi Dylia s.*

Dyliomk *pro dyl ek celo.*

(at) Dynia (ek * dyn, * dynda) *intonare (v c.) B. II. 9. Adde Dan. dundre, Angl. thunder, AS. dynan, CBrit.*

dwn.

*) Cfr. iſl. Kúta cubare, dormire cet.

- dwindrio. *Cfr.* Germ. donnern, *Lat.* tonare, Gr. *τονω* cum impetu feror. *Vid.* Dynr ut et *Gl. N. & GS.*
- Dynr *m. sonitus AQ. 34.* Dólga dynr *lapsus l. clades hostium. Adde Dan.* Dundren, *Angl.* Din, *CBrit.* Dwa-dwr. *Ab isl.* Dvna; (*gravis tonitus*) *ortum est vet. borealum Þórdvna l. Þórsdvnr Thori fragor 2: tonitru, (forte v. c.) Dan.* Torden. *Cfr.* porro Germ. Donner, *Angl.* Thunder, *AS.* Thunor, *Al.* Thonor, Donre, *Gall.* Tonere, *Pers.* Tonder id. *Cfr.* Gr. *δωνημα, δωνησις* agitatio, motus. *Vid.* *Gl. GS. & Dynia s.*
- Dýr (Dir) *n. fera, animal brutum. Fe-ras sylvestres, præsertim cervos, olim proprie indicasse videtur, eodem modo ut recentiorum Danorum Dyr unde Dyresteg &c. Dan.* Dyr, *Diur, Germ.* Thier, *Angl.* Deer, *AS.* Deor, *MG.* Dihs, *Al. & Belg.* Dier, *it. Al.* Teoro, *Gr.* *θύρ*, *Lapp.* Spiri, *CC.* Syrd, *Pers.* Dírán (*H.*) *Vid.* *Gl. N. & KS.*
- Dyr (Dvr l. Dyr) *f. pl. fores *) Dan.* Dör, *Germ.* Thür, Thor, *Angl.* Door, *AS.* Dur, Dyr, Dora, *MG.* Daur, *Slav.* Dwer, *COJ.* Duar, *Pers.* Der, *Curd.* Deri, *ISanser.* Dura, Dihara, *Tuvara, Armen.* Turu, *Gr.* *θύρα.* *Cfr.* *Lapp.* Dorano 'Janua' (*Dan* Dör &c.) *Lat.* fores, porta. *Circa etymum omnium cfr. ISanser.* Dwar foramen.
- * Dýr (dýr, dir) *præstant, eximius, sa-tus, pretiosus. Adde vet. Dan. & Al.* diur, *AS.* dior, deor, *Lapp.* divre, *Finn.* tyyris, *it. ISanser.* tiru divinus, sanctus. *Cfr.* Týr, Tir (*Gloria, Deus*) *i. Vid.* *Gl. Synt. 8. KS.*
- Dýrgripr *m. res eximia, cimelium S. II. β. A Dýr pretiosus *) & Gripr res acquisitione digna, cimelum a grípa (Pers. griften l. giriften capere q. v. Dýrkálfr m. hinnulus, vitulus ferinus, H. III. Vid. Dýr & Kálfr.*
- * Dys (Dis) *f. in pl. Dysiar tumulus sepulchralis GG. I. Hinc Danorum recentiorum Dyse, Sten-Dyse, ejusdem significationis, quamvis interdum de al-tis veterum structuris lapideis adhibeatur. Gr. Dis tumulus CBrit. Das. Cfr. Pers. Diz collis, vertex, arx, Desche campus, desertum, coemeterium Dasch (Dasj) fornax.*
- * Dægvr *n. nycthemeron; pars dimidia diei naturalis H. II. Articulum temporis S. I. 25. Dan. Dögn, AS. Dögor, Doeg. Vid. Dagr.*
- Dælt facile *S. II. 20. m. Dæll (f. dæl) fa-cilis, jucundus, placidus est. Hinc Indæli*

*) *Hinc isl.* Dvnavadr ostiarius, *ISanser.* Daravatti, *Germ.* Thürwähter.

**) *Quoad hanc vocis significationem, cfr. Pers.* daretbar, (*Dan.* dyrebar) pretiosus, amoenus à *Dur margarita.*

Indali summum delectamentum, amoenitas cet. Radix forsan nostrum Dvl, (Pers. Dil) meus, de quo supra *).
 (at) * Dæma (* döma) ek dæmi, dæmda, dæmdr, colloqui cet. aliar judicare). Vm sakar dæma de negotiis loqui S. I. 29. H. II. Dan. dömmie, Angl. doam, deem, AS. deman, doeman, MG. doimjan, Al. tumen, tuomen. Cfr. Lat. damnare, Angl. damn &c. **). Cfr. Gl. N.
 * Dæmi n. exemplum OG. II. Judicium l. fatum H. III. 5. Cfr. Gl. N. & GS.
 Dætor pro Dóttor (dat. sing.) G. II. 13. Vid. Dóttir.
 Döckr &c. vid. Davékr &c.

E.

Ec vid. Ek.
 Eeki (egi, eigi, ei) noñ, Dan. icke, Germ. nicht, Hib. eas, Vasc. ez, Gr. εως, ουκ cfr. us frustra. Vid. ei, né i. & Gl. Diatr.
 * Eeki (hodie eekert) nihilum VQ. 5. Dan. inæet, Germ. nichts; vid. Neitt. Cfr. Gl. Synt. & Diatr.
 Eeki m. res dolenda AM. 43. Dolor, moeror VQ. 2. Jam solummodo prosaice de singultu sientium dicitur.

Angl. Ake, Ague dolor AS. Ece, Ace, Gr. ἄχος dolor, moeror CTshet. Eakom, Zend. Eekene. Cfr AS. Ekifi terror CBrit. ochi, ochan ejulare, gemere unde Uchenaid genitus it. Lat. æger, ægritudo.
 Eckia f. vidua AM. 91. (Forsan ab Eeki s.) Dan. Enke, Gr. ἄνη. Olim interdum borealibus notavit mulierem quamcumque adultam, uti Finn. & Lapp. Acka mulier, vetula, uxor, cfr. Finn. Eucko anus, avia.
 Ed vid. inn, in, id.
 Eda, Edr (* Eþa, Eþr) aut (forsan v. c.) vel, sive. Germ. oder, Angl. or, AS. eþa. æd, Al. edo, odo, MG. aiththau, Lapp. dai, Pers. ia, eger, Pchlv. adnia, adof, Gr. ἔδε μῆδ. Hinc forte Angl. either. Cfr. Ella &c. i.
 Edli (* Eþli) n. origo, status l. conditio, ingenium, HB. 3. Indoles H. III. 23. Eplom góþir natalibus generosi S. III. 65. Finn. Elki indoles. Cfr. AS. Edle, Eþle patria, natale solum; vid. * Auþli, * Öþli, Odal.
 * Ef l. If si, dummodo. Adde CBrit. pe, Pers. eker. Quidam voluerunt voculam illam exprimere gef, géfi (a verbo gefa q. v.) i. e. si detur aut accidat. Cfr. Isl. Eki dubium Lapp. Eppadus, Finn. Eþæ;

*) Ab antiquo dilligr jœundus, derivandum-puto receptiorum dilligr elegans, þalchæ, amœnum Dan. dellig, Lett. dailus.

**) Circa etymum cfr. Gr. δάμος; δῆμος populus δῆμος justitia.

- Epæ;** *Isl.* efa *dubitare*, *Lapp.* evdam, *Finn.* epailen, *Ef substant.* *Vid.* *If.* **Efik** *pro efli ek præ. indic. verbi (at)* efla *efficere, patrare, firmare.* *Alias interidum augere, juvare, Gr.* ἐπιδιδω. *Vid.* (ek) * **Efliz**, *Gl. Synt. v. Efliz & Abl. l. Afl s.*
- Efnak** *pro efnda ek præstiti OG. 9.* *Impf. verbi (at)* Efna (ek efni) *præstare perficere.* *AS.* efnan, *Lapp.* aep-petam. *Cfr.* *Dan.* ævne *valere, posse.* Efni *l. Emni res, facultas, materies, Dan.* Evne, *Æmne, CBrit.* Defnydd, *Lapp.* Æppe, *Finn.* Aine. *Vid. Gl. Synt. & GS.*
- Efnad** *præstitus, effectus (de juramentis) S. I. 46.* *Vid.* Efnadak.
- Efri superior**, *ab' of, yfir super, supra (voces forsân cognatæ), Pers.* eber, zeber, *Dan.* övre, *Germ.* ober, *Angl.* upper, *AS.* ufera, *yfra, Gr.* ἀνωτερος. *Cfr.* Efltr, Upp cet.
- Efltr supremus** *it. postremus. OG. 13.* *Dan.* överst, *Germ.* oberst, *Angl.* uppermost. *Cfr.* *Dan.* upperst. *Vid.* Efri, Of, Yfir, Uppi & *GLN.*
- Ega** *vid. Eiga.*
- * **Egg f.** (*Pl.* Eggjar) *acies, (v. c.) Alias etiam ora, margo, extremitas. Dan.*
- Eg**, *Germ.* Egge, *Angl.* Edge, *AS.* Ecg, *CBrit.* Awch, *Lapp.* Avjo, *Turc.* Ug *).
- Egghvafs acie penetrans l. acris (de ferro dictum) S. III. 62.** *Vid.* Egg & Hvafs.
- (at) **Eggia** (ek eggia, eggiaða, eggiaðr) *acuere (v. c.) stimulare, excitare, hortari.* *Dan.* ægge, opegge, *AS.* eggian, *Gr.* ἀκρω cet. *Vid.* Egg.
- Eggleikr** (eggialeikr) *m. acierum ludus l. pugna G. II. 32.* *AS.* Egagelac. *Vid.* Egg & Leikr. *Cfr. Gl. Or. S. v. Egghrid.*
- * **Eggmóþr** *vi acierum confectus l. oppresus. HM. 29.* *Vid.* Egg & Móðr.
- Egi** (eigi; ei) *non Dan. ei, Gr. ov. Ei in initio vocum compositarum mutatur in ó vel u, in fine (verborum) autem in a negativum vel privativum. Cfr. Gl. Synt.*
- Ei, Ey** (*semper*) *vid. Æ.*
- Ei non, vid. Egi.**
- * **Eidr** (Eiþr) *m. juramentum, jurjurandum. Est forsân cognatum τὸ Heit votum, promissum **).* *Dan.* Eed, *Germ.* Eid, *Angl.* Oath, *AS.* Ad, *MG.* Aith. *Cfr. Gl. N. Synt. & Diatr. v. v. Eidr & Ve.*

Eidrofa

*) *Aliud est Isl.* Egg *n. ovum Dan. & AS.* Eg, *Germ.* Ey, *Eig,* *Angl.* Egg, *Curd.* Ek, *Hek,* *COB.* Ailk, *Pers.* Cheib (*Fr.*) p. p.

**) *Quidam hancce vocem derivarunt ab Isl.* Ve, *AS.* Æ, *Al.* Ewa, *Eiou,* *Germ.* Ehe *jur, lex, religio pax. pactum cet.*

Eidrofa (Eiþrofa) (*indecl.*) perjura, foedifraga HB. 5. Vid. Eidr & Riúfa.
 (at) *Eiga l. ega (ek á, átta, áttir) A) *debere*, B) *possidere, habere*, C) *in matrimonio habere*, D) *agere (v. c.)* Eiga orrofto *prælium gerere* S. II. Dan. eje, *Angl.* ow, own, *AS.* agan, ægan, *MG.* aigan, *Gr.* εγω *). Vid. Eiga.
 *Eiga f. *possessio* S. III. 44. *Alias etiam* Eign, *Dan.* Eje, Ejendom, *Germ.* Eigenthum, *Angl.* Own, Owing, *AS.* Agen, Agenunge, *MG.* Aiginis. Vid. (at) Eiga.
 (at) Eignaz (ek eignaz, eignapiz) *potiri*. S. I. 17. Vid. Eiga.
 Einga *vid.* Enga.
 Eigoþ *pra* eigo ei non habent. S. II. a. 13. Vid. (at) Eiga.
 Eik f. *Arbor* HB. 6. *in specie quercus, ilex.* *Alias interdum pœtive navis.* Vide * Eikia. *Adde* Lapp. Aik *quercus*, *Al.* Eih (Eik). *Cfr.* Gl. Synt.
 Eikikavstr m. *strues iligneæ, roqus* GH. 19. Vid. Eik r. *Kavstr strues, proprie ligni l. sarmenti, a kasta jacire, Hinc forte Dan. Koft scopæ.*
 *Einnali n. pl. *colloquia arcana* AM. 1. Vid. Einn & Mæla.
 Einn (f. ein, n. eitt), A) unus (v. c.) B) *unicus*, C) *solus*, *Dan.* en, een,

(*Dialect.* jut. jen), *Germ.* ein, *Angl.* one, a, an, any, *AS.* æn, ana, *MG.* ain, *vet. Pruss.* ains, *Hibern.* aSn, *CBrit.* un, hun, *Chald.* hena, *Pelu.* & *Card.* ek, jek, *Pers.* jek, *Zend.* euo, *COss.* ju, *Afgh.* jau, *CDug.* jœue, *ISanser.* ek, ega, *Malab.* one, *Hebr.* echat, *Ung.* eki, *Gr.* ἐν, ἐς. *Adde* *Gr.* μovos. *Cfr.* Gl. Synt. KS. & GS. it. Enga i.

*Einna unicit (v. c.) S. II. β. 17. Vid. Einn. *Ponitur sæpe ante adjectivum aliquod ad superlativum exprimendum.*

Eino *pro* eno eo, illo H. III. 19.

Einstoþ (*recent.* einstæd) *adj. solitaria* H. M. 4. *Cfr.* *Dan.* enlig ut et *isl.* * einmana. Vid. Einn & Standa.

Einvaldi *solus potiens l. dominus.* *Respondet, Gr.* μοναρχος, *Dan.* Enevolds-herre. Vid. Einn & Vald.

*Einvgi nullo pacto S. II. β. 16. *Hic forte positum pro* einna *egi sive hodierno einúngis egi o: non solummodo.* Ægishiálmr *bergr* einvgi &c. *Formidabilis galea sola non protegit contra viros* irá *concitatos.*

(at) Eira (ek * eiri, eirda) *adquiescere, quietus manere* &c. AM. 31. *Sér nam hana ltr. eira verterunt interpretes: (Vingius) morum parcebat. Mallem ita dare: morari minime cupiit l. diict-*

*) Hinc *isl.* eginn, *egin proprius.* *Dan.* egen, *Germ.* eigen, *AS.* agen, ægn, *MG.* aigin, atho.

discendendi valde cupidus fuit (ne fraudes ejus detegerentur). Notum est Islandorum: Hann eirir fer hvergi nuli sibi quietem capit. Hinc etiam óeirinn inquietus vagus. Cognata videntur. AS. arian parere, CBrit. araf mitis, tranquillus. Hinc etiam óeirinn inquietus, vagus. Vid. * Eir ut et Gl. L. N. v. Eiri et GS. v. Eyre.

Eisfandi æstuans H. II. 25. Part. a&f. verbi obs. (at) cifa, cognati (at) æfa incitare, ad æstum movere, æstuarè (v. c.) Forsan ab Eifa (Aias etiam Isia, Usli) ignis, Pers. Azer, Atasch (Atassj) ignis, Sanser. Aster. Cfr. Hebr. As ignis, fervor, æstus, CBrit. Jas fervor, æstus*). Vid. Gl. N. voce Æstr.

(at) Eiskra, öskra l. yslera, (ek eiskra, eiskraþa) fremere. Hodie öskra, Dan. yskre. (Eiskr, Öskr, Ylkr fremitur).

* Eitr n. virus, venenum. Adde AS. Attor, Ættor venenum; Al. Eittar, it. Augl. North. Atter, Dan. Edder, Germ. Eiter pus, conies**). Hinc isl. citradr venenatus, virulentus, Dan. wædret, Al. kieitrit. Circa etymum cfr. Isl. Eta edere, consumere, it. Gr. ἔτη noxa ἔτης nocere.

Eitrdropar guttæ veneni, B. II. 19; vid. Eitr & Dropi.

* Ek l. Ec, suffixum ak, ac (hodie eg, jeg) ego v. c. Adde Augl. occ. ich, CBrit. i, Lith. es, COsr. as, Dug. alse, Sanser. chon, azam, Zend. ezem, Afgh. se. Voculis ejusdem significationis á littera M. incipientibus, utuntur plures orientis & septentrionis gentis, unde reliquos casus plurimè Europæ populi retinuerunt. Ego interdum Danis, Germanis & O. sis caucasiis sonat man, Augl. me, Francis Germania mi, semper autem Ziq. mö, CSuan. & IMalab. mi, Georg. & IMult. me, Pers. C. Tart. men. Cfr. Mër, mik, minn, min &c.

(ek) Ek, vid. (at) Aka,

Ekki, Ekkia, vid. Eeki, Eekia.

* Eldr m. ignis. Dan. Ild, AS. Æled. Cfr. Ilr calor, Gr. ἔλη, ἔλη splendor, calor solis — ut & Eifa s. Vid. Gl. Synt. Eldri vid. Ellri.

* Elian l. Elivn facinora (labor) S. III. 1. Adde AS. Ellean, Ellyn, Elln, Iapp. Ællio, labor, facinora, alacritas, robur, vis animi, zelus, cfr. Al. Ellinod agon (certamen), AS. elnian amulari. Vid. Gl. N. Cfr. Ala (el) s.

Ella

* Cognatum videtur Alka cinis (Dan. Alke, Germ. Afche, Augl. Alhes, AS. Afce, cfr. tamen Gr. ἀλα, MG. Atzgo pulvis).

** Hinc forte veterum (ni fallor) Eitrkoppa l. Eitrkoppr aranea, Dan. Edderkop, CBrit. Adyrcop. Aranea venenata in nostro climate non vivunt, sed in Caucasi quibusdam regionibus. unde hoc hæc ob eam causam nobis allata fuisse videtur.

- Ella (*idem fere quam elligar, ellegar*) aut *AM.* 36. *Alias* (v. c.) *AM.* 14. *Dan.* Eller, Ellers, *AS.* elles, ellicor, *MG.* alja, *Finn.* eli, *CBrit.* nailliu, *Gr.* ἄλλος, ἄλλοτε. (*Cfr.* *Al* ell, el, cil, *Lat.* alius, *Gr.* ἄλλος.) *Vid.* Eda, ut *Et Gl. Synt. ac N.*
- Elli f. *ætas l. senectus* *AM.* 73. *Dan.* Ælde, Alder, *Germ.* Alter, *AS.* Elde, Ylde. *Cfr.* *Lapp.* Ællem vita Æled *ætas.* *Vid.* Ala, Aldr s.
- * Ellifo (*hodie Ellefu undecim.* *Dan.* elleve, *Germ.* eilf, *Angl.* eleven. *Cfr.* *COss.* judes (undecim), *Pers.* jezdeh, *Gr.* ἑνδεκά cet.
- Ellifti (*hodie ellefti*) undecimus, *Dan.* elleve, *Germ.* eilfter, *Angl.* eleventh, *Pers.* jezdehym, *Gr.* ἑνδεκάτος cet.
- * Ellri pro eldri major natu comparat, ab *obsolet.* eldr et simul forsam ab aldriu veter. *Dan.* ældre, *Germ.* älter, *Angl.* elder, *AS.* yldre, *MG.* aldiza, *Pers.* eul-zadeh (*H.*) forte ab *Arab.* evl primus (*W.*) *Cfr.* *Lapp.* allelam *ætate* provectus. *Hinc* *AS.* Elder senior, *profectus*, *COss.* Eldar, *Tschet.* Ing. Acla. *Vid.* Ala, Aldr, Elli.
- Ellstr (Eldstr) natu maximus, veterimus *S. I.* *Dan.* ældst, *Germ.* ältest, *Angl.* oldest, *AS.* elsta. *Vid.* Ellri, Aldion cet.
- Elrir m. alius (v. c.), lignum *G. I.* 25. *Forsam* ab Avr l. Ölr arbor. *Dan.* Elle, *Germ.* Ellern, Erle, *Angl.* Alder, *AS.* Ellor, Æl, Ælre, Alr. *Vid.* *Gl. N.* v. Elnri. *Cfr.* Avelltr s.
- (at) Elska (ek elska, elskada, elskadr) amare *S. II.* *Dan.* elske. (*Isl.* Elska amor *Dan.* Elskov). *Proprie* ut *puto colere, fovre* (ab Ala s.) *quam* adhuc *significationem* adoptant: *Dan.* op-el-ske, frem-el-ske.
- (ek) * Em (*pro hodierno er*) sum (v. c.) *Angl.* am (em), *AS.* eam, eom, *MG.* & *Pelv.* im, *Pers.* em, *Lapp.* lem, *Gr.* ἐμ, *Sanscr.* asmi. *Vid.* Vera.
- (ar) Emia (ek emia; emiapa) ululare, *AM.* 22. *Ab* imr l. ymr, eimr, ómr sonus. *Vid.* Ymr.
- Emk pro em ek *per S. I.* 8.
Emka pro em ek egi non sum *S. I.* 21.
En vid. in, id.
- Endi m. finis, extremitas, extremum. *Illr* endi malus exitus *G. I.* 19. Á endom báþom ab utraque extremitate, *AM.* 22. *Dan.* *Germ.* & *AS.* Ende, *Angl.* & *AS.* End, *Al.* Enti, *MG.* Andi, *Sanscr.* Anda, *Pers.* Ent (*H.*) (*Forsam* ab antiquissimo *Isl.* & *Sanscr.* an sine, unde an defectur. *Quidam* prave deduxerunt a *Gr.* ἀντισυ per-ferre).
- * Endláng (vel etiam enn-láng hodie endláng) prolixus *O.* 3. At endlaungo húsi, endlángan sal per ædem perpetuam *AM.* 24. *VQ.* 7. *Alias* dicitur interdum de tempore e. gr. endlángan dag perpetuo die. *AS.* andlang,

- lang, *cf.* *Angl.* along. *Vid.* Endi et Lángur.
- * *Endr* A) *versus* *Gr.* *ἕνα*, B) *idem* *quam* and *olim*, *AM.* 1. *Lat.* ante *cet.* *Convenit* *propositioni* *inseparabili* *AS.* Ed; *cf.* *particulum* *germanicam* *Ent* *in* *verbis* *compositis* *e.* *gr.* *ent* - ledigen, *ent* - scheiden *Et.*
- Endrborinn* *renatus* *l.* *regeneratus* *H. I.*, — (*Pelv.* *nezentém*). *Vid.* *Endr* *Et* (*ek*) *Ber* (*pario* *q*)
- Enga* *pro* *Einka* (*omn. gen. indecl.*) *unica* *VQ.* 34. *Germ.* einzig, *AS.* anga, *e-* *eynnæ*, *MG.* ainaha, *Lapp.* ajno, *Finn.* ainoa, *CSr.* ivnehi, *Pers.* jekra, *renha*. *Cfr.* *Sanser.* ega *unur.* *Gr.* *ἕνα* *singularis.* *Vid.* *Einn* *i.* *Cfr.* * *Einkom*, *Einvgi*, *Einna*.
- * *Engi*, * *cingi*, *engr*, *öngur* *l.* *engin* *nullus*, *nemo*. *Dan.* ingen, *Germ.* kein, *keiner*, *Al.* ingein, *einchein*, *MG.* ainfhun, *Vid.* *Gl. Diatr.* *vv.* *Eingi*, *Kein*. *Cfr.* *Neinn* *i.*
- Engia* *pro* *engi* *l.* *engin* *nulla* *AM.* 67.
- * *Enn* A) *adhuc*, *porro*, *etiam* *nunc*, *amplius*, *tunc* *ut* *sæpius*. B) *Quam*; *Heldr* *enn* *potius* *quam* *G. II.* *Dan.* end, *Lapp.* aja, *Pers.* ez. *Cfr.* *AS.* *Et* *Angl.* and, *Germ.* und, *Al.* *ent* *cet.* *Cfr.* *Gl. Synt.* *Et* *N.*
- * *Enn* *sed*, *at*, *autem*, *cum*. *Dan.* men, *end*, *MG.* ith, *CBrit.* etwa, *erö*, *Gr.* *δε*. *Cfr.* *Gr.* *μὴν*. *Vid.* *Gl. Synt.* *Et* *N.*
- * *Enn* *vid.* *Inn*, *in*.
Ennlágr *vid.* *Endlágr*.
Ens *pro* *ios*, *vid.* *Inn*, *Hinn*.
Enskis (*Enscis* * *Enkis*) *nullius*. *Vid.* *Engi*, *Eckert*.
Er *vid.* (*ec*) *Em*; (*at*) *Vera*.
 * *Eptir* (*Ept*) *post*, *postea*, *secundum*.
Líta *eptir* *inspicere* *S. 21.* *Helgi* *fendi* *Sigar* *eptir* *dóttor* *Eylima* *Helgius* *misit* *Sigarum* *arcesitum* *filiam* *Eylími* *H. I.* 36. *Sat* *eptir* *resedit* *VQ.* 36. *Varp* *eptir* (*óbilgiörn*) *misit* *telum* *in* *discedentem* *ferocem* *S. III.* 20. *Dan.* *Et* *AS.* *efter*, *Angl.* *afar*, *MG.* *afar*, *Al.* *after*, *CBrit.* *wedi*, *Zend.* *edad*, *aperebe*, *ISanser.* *atha*, *Gr.* *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*, *εἰς*. *Cfr.* *Gl. Synt.* *N.* *GS.* *Et* *K.*
- * *Er* *indecl.* *Et* *particula* *relativa* *pro*: *quæ*, *quæ*, *quod* *cet.* *Vid.* *Gl. Synt.* *v.* *Er*, *Es*.
- * *Er* *cum*, *quando* *VQ.* 16. *cet.*
- * *Er* *pro* *per* *vos* *S. I.* 27. *cet.* *Dan.* *I.* *Germ.* *Ihr*, *Angl.* *You*, *Pers.* *Sjyma* (*schyma*) *Kabard.* *Fer*, *Der.* *Cfr.* *Id.* *þid*, *þér*.
Era *l.* *erat* *pro* *er* *egi* *non* *est* (*passim*).
 (*at*) *Erfa* (*ek* *erfi*, *erfda*) *defunctis* *justo* *solvere*; *exequias* *l.* *epulas* *funebres* *instituire* *AM.* 71. *Jam* *solummodo*: *hereditatem* *adire*. *Dan.* *arve*, *Germ.* *erben*. *Vid.* *Gl. Synt.* *Et* *Arfr* *s.*
Erfi *n.* *epulas* *funebres* *SL.* (*Alias* *inter-* *dam* *veteribus* *Erfiöl*). *Dan.* *Arve-öl*, *CBrit.*

- CBrit.* Arwyl, *Lapp.* Arhim, *Finn.* Perin. *Vid.* Erfa.
- Erfdi n. *reſtius* Erviſi, * Ervidi, Arviſi *H. I. 5.* A perantiquo Ar labor & viſa l. vinna agere, facere; Arviſi igitur proprie opus laborioſum. *Adde AS.* Earfed *vet. Lat.* Eritudo, *Sancr.* Tſcharida *). *Vid. Gl. Synt.* *Cfr.* Ár (*annus cet.*) * Erſit.
- Erfnyntia *S. III. 24.* (*acc. ſing.*) hæreditati fruſturum l. ſucceſſorem in hæreditatem. *Ab Arfr s. & Nyt l. Not. Fruſtus, vid. Nióta i.* Habuit veriſimiliter in nom. ſing. Erfnynti l. Erfinaur. *Vid. Arfr, Erſp & Nióta cet.*
- Erfvörþr m. Hæreditatis custos *AQ. 12.* *AS.* Erfeveard, Yrfeveard. *Cfr. Isl.* Arſ pegi & c. *AS.* Yrſenuma, *MG.* Arbinumja, *Lapp.* Arbicigi eodem ſenſu gaudentia. *Ab Arfr & Vörþr l.* Vavrdr custos d Veria i.
- Erfþ l. Erfd f. hæreditas. *AM. 65.* *Obs. 192.* *Germ.* Erbe. *Vid. Gl. N.* & Arfr, Erfa s.
- Erindi (* Erendi, * Eyrendi, it. Orindi, Örindi), n. negotium *H. I. 5. H. III.* *Cfr. Gl. Synt.* & Ár l. Ári s.
- Erm (*Ermr*) f. manica *B. I.* Don. Erm, *Germ.* Ermel, Aermel. *Vid. Armr s. & Gl. GS.*
- Ern strenuus, alacer. *HM. 12.* erno finni strenuo itinere l. cursu. *Verti etiam potest: ex alacri mente. Convenit AS.* earn alacer, eorn sedulus, *Germ.* ernſt gravis, strenuus. *Cfr. Gl. N. voce ernligr, ut & * Ár l. Árr strenuus, quod forte ab Ar labor.*
- Ernir m. nom. pl. ab Ern, Örn l. Avrn aquila. *Vid. * Arnar, Ari.*
- Ertattv pro ert egi þú non es. *H. I.*
- Ervþ pro Ero at non sunt *S. I. 43.*
- Es pro er (es, est); *vid. (ek) Em; (at) Vera.* (at) Eta (ek et, át, etinn) edere (v. c) *Dau. æde, Germ.* elſen, *Angl.* eat, *AS.* etan, *MG.* etan, itan. *CBrit.* eſu, *CAbasf.* arſchava, *Zend.* ede, *ISancr.* ada. *Cfr. Át s.*
- (at) Etia (ek et, atta) contendere. *Attak pro atta ek S. III. 3. 28.* *Aias concitare, pellere, impellere, Gr. αἰεω.* *Convenit hoc ſenſu Germ.* hetzen, *Dan.* hidſe cet. *Cfr. Gl. GS.*
- Ettþ pro Ættvþ possideretis *GH. 3;* *vid. Eiga.*
- Ey ſemper; *vid. Æ.*
- Ey non, *vid. Ei, Eeki, Egi.*
- * Ey f. insula l. terra. *H. I. Prima & propria ſignificatione Dan. Ö, Germ. inf. (ut & Isl. ac Dan. de maioribus insulis) Eyland, Angl. Island (eadem enun-**

*) Hinc *isl.* erþþlaga laborioſa, moleſte *AS.* earſþlice, *it. isl.* (at) erſida laborare *Dan.* arbeide, *Germ.* arbeiten, *MG.* arbaidjan. *Cfr. isl.* erſit molustus, diſſicilis, ſortan idem quam obſol. arvidr fortis, *danus* Peto. aruvad, *Zend.* eroued.

- enunciatione), *AS.* Ege, Eghe, Ighe, Æge.
- (at) Eyda, eyða (ek eydi, eydda, eyddr) • *vastare. G. I. 20.* Eyþit vastatis l. vastabitis), (*forasan positum pro: perditis.*) *Dan.* öde, ödclægge, *Germ.* äden, veröden, *Angl.* void, *AS.* aiddan, *Finn.* hæðan, *Gr.* ἔρημος. *Ab audr vacuus s. Cfr. Audn s. & Gl. Synt. v. Eydi.*
- Eyðimavrk (Eyþimörk) *f. solitudo, desertum. Proprie sylva vacua l. desertum. G. I. Eyda desertum, lacuna l. audr vacuus & Mörk sylva i. Vid. Eyda, Audn.*
- Eygvör (Eygvör) *f. bellum insulare, ab Ey insula vel etiam: bellum perpetuum ab Ey l. Æ semper, perpetuo — & Gvdr (Gvör l. Gvnnr) i.*
- (ek) Eyk *vid. (at) Auka.*
- * Eyra *n. auris (v. c.) in plur. Eyro, cum art. Eyrvnn, Dan. Öre, Germ. Ohr, Al. Ora, Angl. & AS. Ear, MG. Auso, Lat. obs. Ausis, Audis, Gr. οὖς, οὔς, αὔς, Æol. ὠρ, ὠρ, CCart. Churi, Chumf. Dfür. Een, Pers. Kerk l. Kurk *). Cfr. Heyra i.*
- Eyri (Eyr) *f. arena H. I. 33. Obs. 66. Alias ora (v. c.) fluminis sive maris, vel etiam lingua terræ plana. Forte ab*
- Aur arena, terra, præsertim aqua imprægnata. Hinc Dan. obsol. Ö.e in nom. pr. Örefund olim Eyrarfvnd, Helsingör olim Helsingiaeyri &c. Cfr. CBrit. Or it. Eyrionyn ora, margo. Vid. Gl. GS.*
- Eyric *m. nummus S. III. 49. (proprie areus). Olim AS. Ora, Svecis lodiernis Ære, Finn. Ayri. Ab isl. Eyr æs (v. c.) AS. Ær; Al. Ezezi, COfs. Archwi, Dig. Archi, And. Hir, Pers. Herkerekh. Adde AS. Ora metallum, Pers. herani aheneus. Vid. Aurar s. ut et Gl. Synt. GS. & KS.*
- Eyrfkán, *AQ. 34. Obs. 140. (acc. sing. a nom. eyrfkár). "Ferri l. æris contritorem. Interpr. Vox illa etiam: "(æqvum) arenam l. terram terentem sive secantem: pedibus, significare potest. Æs ceterum pro ferro olim nostratibus frequenter in usu fuisse, reliquia & terra effosæ satis luculente demonstrant. Radices igitur vocis sunt aut Eyr æs vel Eyr l. Eyri arena, terra, & fskár secans, quod iterum á fskéra secare. Eadem modo formatur níðfskár convitiis secans l. mordax p. p.*
- Exi (Avxi, Aukfi gént, Axar) *f. securis, ascia (v. c.) Dan. Öxe, Germ. Axt, Angl. Ax, AS. Eax, Eaxce, Æxse, MG,*

*) *Alia æris denominatio Isl. est hluff, CBrit. Cluff, Pers. Gusch l. Gufsj, Zend. Gueosch, Gr. γασ. Cfr. Gr. ἄκουσ audío, CBrit. Clyw auditus, isl. hlyða auscultare, cet. Adde AS. Hlyft anditens it. Isl. hluffa, AS. hlyftan auscultare, Lett. klausfyti.*

MG. Agwizi, *Lapp.* Afshio, *Pers.* Tische. *Adde Pers.* Achfchem ensis latus et rotundo brevique pede præditus. *Cfr.* *COss.* Achfar (Axar) ensis *Chuns.* Afelhti, *Tschets.* Uasch.
Epa & c. vid. Eda & c.

F.

Fá pro fáa paucos. *Vid.* Fárr.
(at) Fá (ek fæ, féck, fenginn) A) adquirere sibi, obtinere, nancisci, comprehendere. Fá kono (cum genit.) conjugem obtinere. Fæ opt svikin reperio l. sentio me sæpe circumveniri *AM.* 52. Fengo þeir Gunnar comprehenderunt Gunnarem *AQ.* 19. B) Adquirere alteri, tradere, dare. Fær mér ecka dolorem mihi adfert *S. I.* 20. Fengo til margir multi contribuebant l. congregabant (pecora) *AM.* 92. C) Posse, valere. *Adde AS.* foan, fon accipere, recipere, facan parare, adquirere, *cfr.* *Lat.* facere. *Vid.* Fång i.
Faderni (Fáþerni) patrimoniale (proprie patrimonium) *S. III.* 64. *Vid.* Fadir.
Fadir (Fáþir, Féþr, Favþr) pater (v. t.) *Dan.* Fader, *Germ.* Vater, *it. vulgo.* Atte, Aite, *Angl.* Father, *it. vulg.* Dad, *AS.* Fader, Feder, *KG.* Atta, *Al.* Uader, *Hib.* Athair, *CBrit.* Tad,

Armor. Tadwyz, *Vascon.* Aita, *Lapp.* Athzie, *Finn.* Taata, *COss.* Fid, Ada, *Dug.* Fidde, Dada, *Tus.* Daða, *Chuns.* Dadi, *Anz. & Dsar.* Dede, *Cahard.* Jada, *CTart.* Tart. & *Uig.* Ata, *Pers.* Peder, *Zend.* Feder, Fedre, *Pelv.* Abider, *ISanser.* Pidr, Pidadata it. Dhada, Tada *). *Cfr.* *MG.* Fadrein parentes, Fath (*Gen.* Fadis) dominus, præpositus. Olafsen in *Gl. Synt.* vocem nostram deducit á fæda i. uti *Gr.* φάρα & φάρα, φίλος & φίλος.

(at) Fadma l. fáþma (ek fadma, fadmada, fadmadr) ampleksi *GG.* 3. *Dan.* favne, *AS.* fædmian, *Angl.* fathom. *Cfr.* *Germ.* falsen, *Dan.* fatte. *Vid.* Badmr, Fadmr.

Fadmr (Fáþmr) m. sinus, amolexus *H.* III. 45. *Dan.* Favn, *Angl.* Fathom, *Fadom.* *AS.* Fáþm. *Vid.* Fadma, *Badmr s. & Gl.* Diatr.

(at) * Fagna (ek fagna, fagnada) accipere advenam hospitaliter. *S. II.* salutare. *Alias gaudere, læteri.* *AS.* fægnian, *MG.* faginon, *cfr.* *AS.* fain optare, appetere. *Omnia forte á fá s. Vide* Feginn & *Gl. Synt.* ac *Diatr.*

* Fagr compar. fegri superl. fegvrstr splendidus, pulcher, purus cet. *Adde* *Dan.* feyr, *CAnd.* bagu id. *Cfr.* *MG.* fagr bonus, utilis *Pers.* pak purus
Fely.

*) Dani vulgo jam pro Fader dicunt Far. Eodem voce (Far) utuntur incolæ regionis Talisha l. Taulistan, origine Medi, qui dialecto Persica minus nota loquuntur, pro Pers. Peder. *Cfr.* Hvndr, M6dir i.

- Pesv. dakia, Sauter. pavakah, Gr. áyios. Circa etymum cfr. AS. Fah color, Pers. Far, Fer l. Fir splendor, pulchritudo. Gr. φεγγος (isl. Fegvrd) it. Gr. φως lux *).*
- Fagrþúnar (in nom. sing. fagrþúin) speciose ornata AM. 29. H. II. 21; vid. Fagr & Búa (parare, ornare cet.)
- Fagrvariþ splendide amicta VQ. 37. Obs. 56. vid. Fagr & Veria.
- Fagvrc speciose AM. 36. Vid. Fagr.
- Fal vid. Fela.
- Fála f. oreas, mulier gigantea. Circa etymum cfr. Fiall mons, Fela tegere, abscondere vel Fæla terrere. Cfr. Favlvir i.
- * Faldinn caput testis l. obvolatus H. II. 44. part. pass. verbi falda l. fallda (ek feld l. falda, felt, falda l. faldada) caput obvolvere, velare, alias: plicare, marginem insuere. AS. fealdan, MG. & Al. faldan, Dau. folde, Germ. falten. Cfr. Dau. Angl. & AS. Fold plica, Germ. Falte, CBrit. fald it. Isl. Faldr peplum. Occurrit alibi háfaldinn 3: celsa galea l. crista ornatus vocum. cfr. AS. Hafala galea; vid. * Fold & Gl. Or. S.
- (at) Falla (ek fell, féll, fallinn) cadere, labi. Cfr. Lat. falli it. COst. felasti-
- nen succido. Hinc ut puto Dan seite delinquere, defecare, conturbati erm. fehlen; Angl. fail, CBrit. pallu. Cognata sunt: isl. Fall lapsus Dau. Fald, Germ. & Angl. Fall, AS. Fyll, Fell. Cfr. Fella, Fellzeat & Gl. N.
- Fallinn (f. fallin) caducus HM. 4. Vid. falla; cfr. Gl. Synt. & N.
- Fálo pl. 3. pers. impf. verbi (at) Fela.
- Fáng n. A) gremium, amplexus SL. Dav. Favn. B) Ludia, certamen, Lopp. Fange. Er mér fángs van at frekom úlf S. II. a. 13. Obr. 32. Hinc isl. Fánnga capere, Dan. fange, AS. fangan, Germ. fangen. Cfr. AS. & Germ. Fang captura, Feng vir impetus Angl. Fang unguis p. p. Omnia a Fá capere, adipsi q. v. Vid. Gl. N. & GS.
- Fanka pro fann ek ei non inveni S. II. B. 16. Vid. (at) Finna.
- Fant pro recent, sanst, vid. Finna.
- * Far n. veftura, navigium AS. Fer, Gr. φορηος, Lat. Paro, Hinc isl. Fera navis veftoria, Dan. Færge, Germ. Fährer, Pers. Feran (H.) Cfr. Al. Ferio remig^a isl. Ferio - kall portitor. Hinc etiam, ut videtur, Germ. Pferd equus & l. Vid. Fara.
- Fár n. periculum S. II. 7. Pestis B. I. 8. Pernicies O. 8. Animi exulceratio ib.

*) Vid. Gl. Synt. & * Fállinn part. pass. verbi fálga, polire, pingere, Germ. segen nude Dan. feje; hinc Germ. Schwerdtseger ensium politor, Dan. Sværdsejer, recent. Isl. fálga polire p. p. Cfr. Gr. φεγγος (isl. fegva) nitidum facio, purgo, φαινος lucidus cet. it. Lat. fucare (colorem inducere) a fucus color Gr. φικκος AS. Feag, Fag.

- ib. 10. In Edda prosaica, inter appellationes animi & ejus motuum furorem l. iram notare videtur. Dan. Fæse, Germ. Gefahr, Finn. Waara. Cognata forte sunt, Angl. Fear metus (to) fear metuere. Cfr. isl. færliga periculose, vehementer, AS. færllice subitoeet.
- Fár adj. vid. Fár.
- * Fár pro fâar paucus S. II. 10.
- (at) Fara (ek fer, fór, farinn), A) ire, vadere. Pau fóro fæing cubile adibant l. inibant AM. 10. B) Proficisci. C) In pass. (faraz) Perire. D) Agere, trahere. Hve vid mik fóro S. III. 53. E) Evenire, fieri AM. 32. Fóralle sem fyrr res omnino ut antea cessit. SL. F) Fara í brynio lorícám induere AQ. 16. G) Aufugere, evanescere, desinere. Dan. fare, Germ. fahren, AS. & MG. faran, Gr. πορο, πορομαι. Adde Turc. & Arab. ferj l. ferzj peragere. Hinc Angl. fare, it. fairand man, isl. farandi madr homo vagabundus, it. isl. farmadr, Gr. εμροπος mercator. Cfr. Far s. Vid. Gl. Synt. N. GS. & KS.
- (at) Fara &c. (cum dat. l. abl.) perdere H. II. 4. Alias isl. fyrifara, AS. torefaran, Gr. πορο. Vid. Fara s.
- Fararbroddr m. frons commeatus l. agminis H. III. (Favr commeatus & Broddr cuspir).
- Farattv pro Far ei þúnoli proficisci GS. 8.
- Fárhvgi aut acc. pl. (insensos animos) sive abl. sing. (insenso animo) AM. 85. Vid. Fár & Hvgr.
- * Fár hodie fâar paucus, rarus. Adde Gr. σμρος paucus, parvus. Cfr. Gl. Synt. & N.
- Farvegr m. trames, via GG. 4. (Far vectura, iter & Vegr via q. v.)
- Fástla pro fastliga stricte AQ. 19. AS. fæstlice, Al. fastlibho. Alias etiam, Isl. Dan. & Angl. fast, Germ. vest &c. Vid. Fastr.
- (at) Fastna (ek fastna, fastnada, fastnadr l. fastnuþ) despondere. S. I. 30. Vid. Fastr & Festa.
- * Fastr (f. favt, fóst n. fast) firmus, fixus, V. 5. Immotus B. I. Adde CBrit. ffestr, Pers. pidar. Cfr. COJ. pídar durus Dig. fedar.
- Fatlaþr impeditus; part. pass. verbi (at) fatla l. fætla impedit. Cfr. circa etymum isl. fiotr, fótr i. Cognata videtur Dan. fatte comprehendere, Germ. fassen cet. Vide Fâ s.
- Favdrarfr m. patrimonium, paterna hæreditas S. II. Dan. Fædrearv cet. Vid. Fadir, Favþor, Favþr & Arfr.
- Favdrman n. mancipium paternum. Vid. Favþor & Man' s.
- Favlvir l. Favlr nom. pl. a * favlr (folr) pallidus (v. c.) Adde Germ. falb, Angl. fallow, AS. falve, falu, fealv, Angl. fallow. Cfr. Gr. φαλος, φαιρος albus, φαιος fuscus, ex albo et nigro colore mixtus

- mixtus; αἶμος* Lat. flavus, fulvus, pul-
lus, helvus, gilvus, *it. Dan.* fæl *foe-*
rus, torvus. *Hinc isl.* favlna *palleste-*
re, colorem amittere, Dan. falme, *AS.*
fealvian, cfr. Gr. πάλωα *dealbo, Vid.*
Gl. N. v. Favlleitr.
- Favr l. * För f. iter, *commentus. Dan.*
& AS. Fær, Færd, *AS.* For, *Gr.*
πορος, πορνα. *Adde Dan.* Fart, *Germ.*
Fahrt. Vid. Fara, Ferd.
- Fáþr (fádr) *pißus, ornatus S. III. 60.*
Politus l. limitus B. II. 19. Cfr. Angl.
Fah color. Vid. Fagr, * Fainn.
- * Fé n. (*genit. Fiár*) *cum art. postpos.*
Féir hodie Féð pecus *, *pecunia, pec-*
culium (v. c.) opes cet. Hinc Féðætr
satisfactio pecuniaria SL. Dan. Fæ,
Germ. Vieh, *AS.* Fca, Feo, *MG.*
Faihu, Faiho, Al. Fihu, *Pers.* Pei.
Fé l. Fje sæpe dicitur in specie de ovi-
bus, uti COß. Fiß, Læg. Pfc. —
Hinc etiam Angl. Fee tributum, vet-
tigal, salarium, feudum cet.
- Fedormvnr *patrimonium (v. c.) S. II. 8.*
8. Vid. Fadir l. Fedr & Mvnr *res*
Mvnr oper.
- * Feginn *latus, lætulus, exultans S. II.*
ß. 25. AM. 65. Est forsau partit.
- verbi fagna lætari q. v. Adde AS.*
fægen.
- Fegri *pulehrior VQ. 25. vid. Fagr.*
- Feigd f. *mors vicina l. breve futura vitæ*
spatium H. I. Cfr. Pers. Ar. Fevt
mors, obitus. Vid. Feigr & Gl. N.
- * Feigr *adj. jam l. mox moribundus; morti*
propinquus S. II. ß. 2. AS. fæge,
fæg. Cfr. Dan. fej, feig, Germ. feig,
Angl. faint timidus cet. it. Lapp. Vei-
gas præsagium mortis, Cfr. Feigd s.
Feit vid. Fé **).
- Feikn *pl. n. dira, diritates, portentum.*
Feikna liß *terribilis l. valde numerosus*
exercitus H. II. 29.
- Feiknafæþir *diritatum procreatrix S. III.*
29. Obr. 32. Cfr. AS. Facn, Facen
nequitia, fraus, dolus. Vid. * Feikn-
stafir, (AS. Facenstafas).
- (ar) Fela (*ek fel, fal l. fól, recent. falda,*
fölginn l. falinn, A) velare (v. c.) te-
gere, occultare H. II. 4. Felaz i fad-
mi gremio includi H. III. 21. Dan-
fjele, Angl. feal, MG. filgan, (perf.
falh). Hinc Fylfni, MG. Fulhfni la-
tibulum. Al. Uelaho (felahc) conditor,
tegens, foluhin conderent cet. kifolahan
conditum, teßum cet. Cfr. Pers. Felg
sera. B) Tradere, commendare commit-
tere.

*) Pecus (præcipue ovinum) sæpe veteribus sonnit Smali uti hodie Tscherkessis Caucasii accolis Mall, ii.
Pers. Mal, iumentum. Cfr. isl. Mal-nyttia, lac & cuncta cibaria e lacte pecudum confecta.

**) Alia vox est feit, femin. vs feitr pinguis, Dan. feed, Germ. fett, feit, Angl. fat, (Pers. serþih),
sognatum est isl. feiti, sita pinguedo, Gr. πῆξ, πῆξια, Dan. Fedme, Fidt l. Fit, Germ. Fett,
Zend. Pethvo. Cfr. COß. Fid caro, isl. Fæda, (at) Fæda i, cet.

- tere. S. III. 3. Dan. befale, Germ. empfehlen cet.*
- * *Feldr (Felldr) palla (v. c.) S. II. β. 43. Fell vid. Fiall.*
- (at) *Fella (ek *felli, fellda, felldr) prosternere, pellere (v. c.) dejicere, demittere. Fella får af höndom perniciem manibus (corpori) incumbentem dejicere O. 8. Hverr felldi af mér nauðir. Qvis mihi abstulit calamitates l. vincula B. I. Obs. 3. Dan. fælde, Germ. fällen, Angl. fell, AS. feallian. Cfr. Angl. fail, Lat. fallere, Gr. βάλω. Vid. Falla & Gl. N. ac. L.*
- Féllzcat pro hodierno féllst ei non cadebat l. excidebat; vid. Falla.*
- Felt pro féll (cecidit) H. II. 43. Forte positum contraxit pro fell it: id cecidit (Sch.)*
- Fen n. palus. VQ. 22. Obs. 35. Angl. AS. Al. & Dan. Sle.v. Fen, AS. & Al. Fenne paludes, tutum MG. Fani. Cfr. Gr. πινος illuvier.*
- Fenginn vid. Fá.*
- Ferd (*Ferþ) f. comitatus, iter. Ferþir itinera AM. 91. AS. Færd, Ferr, Fyrd exercitus, comitatus. Cfr. CBrit. Fford via, Ffordel viator cet. Vid. Fara & Gl. N.*
- Fest desponsa † GS. 4. Vid. Festa.*
- (at) *Festa (ek festi, festa, festr), A) firmare, figere. Festa á gálga patibulo suffigere AM. 55. Dan. fæste, Germ. befestigen, Angl. fasten, AS. fastnian, Gr. κηρσσω, κηρσω. B) (Uxorem) desponsare Dan. fæste. Vid. Festa, Fastr s. Fastrar i.*
- * *Festlar pl. f. sponsones AM. I. A nominativo sing. inusitato Fest supersunt in Genit. pl. Festarme; sponsa, (Dan. Fæstemö) Festarlö convivium, (Dan. Fæstensöl). Vid. Festa, Fastna, Fastr & Gl. Diatr.*
- Festi f. catena, funis H. II. 24. Vid. Festa.*
- Fiall (Feall) n. mons. Fell monticulus in Gl. Synt. deducitur á verbo fela legere, cujus originis indubie esse videtur, AS. Feall spelunca. Dan. Field, Germ. Fels, Gael. Meall *). Cfr. Gr. φελλος locus salebrosus; vid. Fiall i.*
- Fíall (Feall, n. in compor. Ber-fíall, bláfíalladr, olim Islandis interdum Fell e. gr. in voce Bókfell — pellis; proprie forsan tegmen s: corporis a fela tegere. Convenit Germ. Fell, Angl. Pelt, MG. Fill, Lat. Pellis. Hinc Dan. & Germ. Pelts, Pelz vestis pellicea. Cfr. Dan. Filt, Germ. Filtz pannus crassior hirsutissimus; vid. Fela, Fiall s. & Gl. L.*

Fiand-

* Cum hac voce conferri etiam meret ISanscr. Mala mons Isl. Mavl'congeries lapidum minorum, Melr locus talibus lapidibus repletus p. p.

Fiandgardr *m. hostica domus S. III. 24.*
Vid. Fiandi & Gardr.

Fiandim, (Pl. Fiendvr) *hostis. Dan. Fien-*
de, Germ. Feind, Angl. Fiend, AS.
Feond, MG. Fiands, Al. Fiand; vid.
* Fiá *). * Fión (Fián) ut et Gl. Synt.
ac N.

Fiarghús *n. proprie, ut videtur, Fiárbús*
AQ. 41 & 42. Vide omnino obs. ibi-
dem 163. Cfr. tamen MG. Faihús opes,
possessiones (mea opinione proprie ara-
rium, thesaurus) AS. Forf thesaurus.
Cfr. Fé & Hús.

Fiárnám *n. occupatio pecuniæ. Vid. Fé*
& (ar) Nema.

Fiarri (fiærri, fier, firr, fir) *procul; vid.*
* Fiarr, Firr. Adde COss. dard (pro-
cul), CTart. jirack, Pelv. arik, Zend.
vareschio**), Gr. πορρω. Cfr. Sanscr.
Wairi peregrinus, it. Lat. sibeý exte-
rus, extremus.

Fimm *quinque (v. c.). Adde Lapp. Vit,*
Cing. Tuss. Tschets. Pfschi, COss. &
Dug. Fons, Afg. Pinfse, Pers. Pensch,
Kurd. Penz, Zend. Peantiche, ISanscr.
Panfcha, Gr. πέντε, Æol. πεμτε.

Fimtán *quindecim. Dan. femten, Germ.*
fünfzehn, Angl. fifteen, AS. fíften,
COss. fundes, CTur. Ing. Tschet.
pfschitte, Pers. penzdech, Kurd. penz-
dah, Pelv. pansdah, Zend, peanteche

dese, Gr. πέντε και δεκα, δεκαπέντε. A
Fimm s. & Tán per se obsoleto, quæ
vox olim decadem notasse videtur uti
Angl. ten, Germ. zehn &c. Cfr.
Tiv i.

Fimti (*f. & n. fimta*) *quintus (v. c.) Dan.*
femte, Germ. funfter, Angl. fifth,
AS. fista, COss. fandsem, Pers. Zend.
pandjem, Gr. πημταος, Æol. πεμταος.
Vid. Fimm.

Fingr *m. digitus; (olim verisimiliter*
Fångr), Dan. Germ. Angl. & AS.
Finger, MG. Figgis, CDug. Angulfse,
Pers. Angufcht, Inisch, Zend. An-
gofcht, ISanscr. Anguliá, Hindost. &
Beng. Angli. Hamus (Isl. Aungull,
Gr. ἄγκυλιον) digiti incurvati speciem
refert. Adde Gr. ἄγκυον cubitus l. cu-
bitum, curvatura manus est. Vid. Gl.
Synt.

(ar) Finna (ek finn, fann, fvdinn), *A)*
invenire, deprehendere. Finn mer lin-
nar loga acquire mihi aurum S. I. 2.
B) Offendere, convenire. C) Experi-
ri, sentire. Þá það finnr tunc id ex-
peritur S. II. þ. 17. Cfr. ibd. 8.
Finna fremstan primum (inter viros)
ponere B. II. 17. Dan. finde, Germ.
finden, Angl. find, AS. & Al. fin-
dan, MG. finthan, Pers. pida-ker-
den. Adde ISanscr. vindoti invenit,
Lapp.

*) Isl. fía oditte, AS. fean, figan, MG. fyan.

**) Cfr. Isl. Fiarriki locus procul situs; ingens & loquenti l. sermonis objecto distantia; í fiarrika procul.

- Lapp. sidnim capio, Lat. fendere, offendere eet.*
- Fiödr (Fiöþvr), *vid. Svanfiödr.*
- Fiöld *n. recent. Fiöldi m. multitudo, multitum. COFs. Filder. Ab obsol. fiölr multus, Germ. viel, AS. feola, feal, fala, MG. filu, Al. flo, Gr. ποδος, ISaucer. vohulon.*
- Fiölkíngi (*rectius* Fiölkýngi) *vis fascino. Proprie (verbotenus) multifaria scientia l. calliditas vel etiam vis, efficacia, potestas a Fiölr (obr.) multus & Kýngi (vulgo Kýngi, Kíngi) vis vehemens, vehementia, quod a kvnna callere, posse. Cfr. Fiöld, s.*
- Fiölkvönigr *magia peritus S. II. proprie multiscius. Vid. Fiölkíngi.*
- Fiölnýtr *polychrestus; multifario usui aptus B. I. 4. A Fiölr multus & Nyt, Not usus, commodum.*
- * Fiör *n. vita, vigor vitalis (viscera vitalia) G. H. 16, AS. Fior, cfr. ISaucer. Virya, vita, robur, vires), Pelt. Vireh, Zend. Vero, Gr. Άεολ. ποσ, COFs. Zard. Adde Lat. vires. Cfr. AS. Fahrþ animus. Vid. * Fiörgvall & Gl. L. ac Or S.*
- Fiörbrot *pl. n. agonía S. II. β. 21. A Fiör & Brot fractura it. luffa (ut in voce hríngbrot) a Brióta frangere s.; hinc Dan. brydes luffari.*
- Fiördr (Fiavrþr) *m. sinus maris SL. Dan. Fiord, Angl. Scot. Firth, Gr. πορδμος. Cfr. COFs. Furd, Ing. Fort mare it. Germ. furt vadum, Angl. Ford *). Adde Lat. fretum. Vid. Gl. Synt. & KS.*
- * Fiörgyn *f. telluris vocabulum politicum, Forte i. q. Fiörgefa vitæ datrix. AS. Fyrgeu.*
- Fiörlaufn *f. redemptio vitæ l. pretium vitæ redimendæ. S. II. A Fiör s. & Laufn solutio, liberatio a Leyfa i.*
- Fiörlot *n. exitium, finis l. jactura vitæ S. II. A Fiör s. & Lúta (dan. lude) declinare, corpus inclinare cet.*
- Fiörsegi *m. pulpa vitæ s: cor. poet. S. II. β. 22. A Fiör s. & segr l. seigr lentus, tenax. Dan. sej, Germ. zäh, zeh, zack quod forte a siuga sugere i. Cfr. Tág i.*
- Fiörsúkr *vigore vitali debilitatus O. 7. A Fiör s. & Siúkr æger cet. Vid. Gl. Diatr.*
- Fiörfúngr *m. H. III. 23. piscis vocabulum secundum Eddam propositum. An vox hæcce nostro notet nomen aliquid familiare jam ignotum, incertum mihi videtur. Priori casu arfr fiörfúnga (hæreditas l. possessio piscium) mare indicat.*

* Fiö.

*) Cognatum videtur isl. Fiarn ora marina it. recessus maris. Prima significatione ISaucer. Para; altera: Pers. Nhar (H.) Cfr. tamen: Lat. Fibra extremitas, extrema maris l. fluminis ora. Vid. Fiarni.

- * *Fiötvr* *l.* *Fiötr m. pedica, compes B. II. 16. Carcer VQ. 22. Vinculum † GS. J. B. I. 15.*
- Fiördi* (*f. & n. fiórda*) *quartus (v. c.) Dan. herde, Germ. vierter, Angl. fourth &c. Vid. * Fiórir.*
- * *Fiórir* (*f. fiórar n. högr, flavgor*) *quatuor. Adde COFr. & Dug. Zuppar Cas. Cum. Djort, Pers. Dschehar, Curd. Tschahar.*
- Fir m. vir (v. c.)* At *fira rádi virorum (seniorum?) l. publico consensu OG. 12. Dan. & AS. Fyr, AS. Fir. Adde Pers. Fir vir senex. Vid. * Fírar. Cfr. Ver i.*
- Firinverk vel Finnverk pl. n. falsa scelestá, absurda, prodigiosa, sive etiam Finnica 7: magica H. II. 38. Obs. 82. Potissime illustrari videtur ab AS. Firin, Al. Firina, it. Firin-tat (q. d. isl. Firin-dad l. Firin-verk) crimen, scelus. Vid. Firnar, * Fyrin.*
- Firnar l. Fyrnar nom. pl. (a sing. Firn) portenta B. II. 10. AS. Fyren. Vid. Firinverk & Gl. N.*
- Firr pro fiarr, fiarrí procul, abs. Því fir eo minus GG. 13. Vid. Fiarr.*
- (at) *Firra* (ek *firri, firþa l. firrta, firþr*) *privare S. I. 29. Proprie remove, AS. afyrran. Vid. Firr, Fiarr. Cfr. Firraz.*
- (at) * *Firraz* (ek *firriz, firþiz l. firrtiz verb. dep.) evadere S. III. 24. Proprie procul abire. Cfr. Dan. færne, bortfærne, Germ. entfernen et. Vid. Firra.*
- Firþr destitutus S. III. 13. pl. firþir S. II 7. Vid. Firra.*
- * *Fiskr m. piscis (v. c.) Adde MG. Fisk, CAbas. Pfish.*
- Fit f. (pl. Fitiar) pes. Occurrit etiam in Carminis celebri Havsvclaufa str. 6. Hodié tantummodo de pedibus avium dicitur *). Cfr. Angl. Feet pedes; við Fótr i & Gl. L.*
- Firþr pro finnr invenit S. I. 45. Invenit l. invenies. V. 32. Vid. Finna.*
- Fiödr &c. á Fiö incipientia. Vid. s. post vocem Finna.*
- (at) *Flá* (ek * *flæ recent. flái; flóg recent. fláda, fleginn) excoriare S. II. Alias interdum explicare, diducere it. hiare. Dan. flaa, Angl. flay l. flea. Cfr. Gr. φλωσ decortico.*
- Flárædi n. fallacia S. I. 38. Alias Flærd f. Vid. Flár & Rád.*
- Flár recent. flár fallax (forte v. c.) fraudulentus G. I. 8. Flátt var vndir dolus l. delosum suberat AM. 36. Flárr nostrum alias notat: flaccus, solutus, laxus, non adstrictus. Dan. & Germ. flau.*

*) Aliud est vet. isl. Fit funiculus vinculum partim conveniens: Lat. Fides Gr. σφίδης, Dan. Fid, Olaus.

- flu.** *A flá s.* *Cfr. Al. flehari adulator.*
Flavgon *f. volatus.* *Vid. Fliúga, Flvg.*
Flavgrauþr fugæ invitus l. fugatis difficilis *H. II.* (Flavgr l. Flog fuga & traudr i).
Flaustr navigium. *Forsan a Flióta l. Flóa natars.* *Cfr. Fley i.*
Fleiri l. * *feyri plures, plura, fleira plus (v. c.)* *Dan. flere, fleere, Gr. πλειος.* *Habit olim posit. fióle multus (f. fiól n. fiólt), de quo in voce fiöld s. sed retinet adhuc superlat. flest, flestr i.*
Flestr (proprie fleistr) plurimus f. & n. *flest l. fleistr.* *Dan. flest, Gr. πλειστος.* *Vid. Fleiri, Fiöld & Gl. GS.*
* Flet ædes l. fundus *S. III. 32. Sedia (in pl.) AQ. 10. Domicilia l. ditio HB. 10. Hodie vocula leflum notat*).* *AS. Flet. Hinc Dan. Fledföring homo senex in alterius aomum l. familiam receptus.*
* Fley n. navigium *H. III. 4. Derivari potest a nostro flóa, flióta natars.* *AS. Floege. Cfr. Gl. GS. voce Fleygardr.*
(at) Fleygia (ek fleygi, fleygda, fleygdr) *projicere, emittere.* *Fleygia hauki ascipitrem projicere* *G. II. 17. Obs. 54.* *Angl. fling.* *Vid. * fló & Gl. N.*
Fliód, * Flióþ n. femina. *S. I. 27. eet. Svec. Flicka. Cfr. Gl. N.*
Fliódalati pl. n. gestus muliebres *B. II. 15. (in dat.)* *Vid. Fliód & Læti.*
(at) Flióta (ek flýt, flaut, flotinn) fluidare, fluctuare (v. c.) natars; innátars, a Flóa fluere. *Dan. flyde, Germ. fliesen, Al. fluzan, Angl. float. Cfr. Gr. πλω, πλωω, navigo, φλυδαυ humesco. Cetera vide in Flóa i. Cfr. Flíta i.*
Fliótliga propere, cito *S. I. Obs. 39. Angl. fleetly. Vid. Fliótt.*
Fliótt cito á fliótr celer, *Angl. fleet, CBrit. blawdd. Aut. a flúga (flo) volare vel flíota, flóa fluere.*
Flíta pro flíota *H. II. 28.*
(at) Fliúga (ek flýg, flaug l. fló, floginn) volare *G. II. 42. AM. 18. Fló volavit S. III. 20. penetravit GH. 16. Dan. flyve, Germ. & Al. fliegen, Angl. fly, AS. fleogan, Al. flukan (flugan). Cfr. CBrit. Pluen (Plu) penna (Schalch (Ing.) Lygr avis. Vid. * fló & Gl. GS.*
* Fló vid. Flúga.
(at) Flóa (ek flói, flóda, flæddr) fluere (v. c.) *AM. Cognatum est isl. flæda (ek flædi, flædda, flæddr) ejusdem significationis.* *Dan. flyde, Angl. flow, AS. flovan, CBrit. hiffalid. Cetera vid.*

* Forte á flatr planus, plantus, plotus, *Gr. πλῆθος (v. c.)* *Dan. flad, Germ. platt. Hinc. Isl. Flótr, Flót, planitus, Dan. flade &c.*

- vid. sub Fljóta s. Cfr. Gr. *λω*, Lat. lavo, pluo, it. Flód i.
- * Flód *fluentium, flumen, diluuium (v. c.) cet.* (Alias Fljót flumen). Dan. & AS. Flod, Germ. Flufs, Angl. Flood, Al. Vlout, Flod. Cfr. MG. Ahaslodus, (isl. Áflód t. Árflód) flumen, aquæ l. amnis flactus.
- Flógo vid. Flá.
- Flóti m. classis, Dan. Flaade, Germ. Flotte, Angl. Fleet, Float, AS. Flota, Cfr. Gr. *πλωτος natans.* Vid. Fljóta, Flóa.
- Flótti m. fuga, & fláa l. flax fugere q. v. *M.G.* Thlauhs, *CBrit.* Ffo. *Cetera vide in Flvg i.* Cfr. Flavgon s.
- Flóttatraudr idem quam Flavgotraudr s. et Flvgtraudr i.
- Flvg f. fuga (v. c.) proprie volatur. Vid. Fljúga, Flavgon, Flótti cet. Dan. Flugt, Germ. Flug, Flucht, Angl. Flight, AS. Flug, Flíht, Flyht, Gr. *φωγν.* *Cetera vid. sub Flótti s.* Cfr. Flacia i.
- * Flvga f. volatile. Est sagitta appellatio poetica. Adde Germ. Fliege, Al. Fluiaga. Cfr. H. II. 50. Obs. III. ut et Gl. KS. ac GS. Vid. Fljúga s.
- Flvgstígr m. callis volaticus l. aëria via. H. III. 47. Flvg volatur & Stígr callis, trames, (Dan. Sti, Germ. Stieg, Steig, AS. & Al. Stig & stíga gradi i.) Flvgtraudr & Flvgartraudr eadem quam Flavgotraudr & Flóttatraudr s.
- (at) Flyckiaz (ek flyckiz, flycktiz l. flykþiz) congregari. A flockr coetus, turba, grex, Dan. Flok, Gr. *λοκος.* Cfr. Fólk i.
- Flykþoz pro hodierno flycktuft. Vid. Flyckiaz.
- (at) Flytiá (ek flyt, flytta, flytt) vehere, portare (alias etiam recitare cet.) Dan. flytte. Vid. * Flytttr.
- (at) Flacia pro recent. fláa l. flúa fugere (v. c.) B. I. 21. Dan. flye, flygte, Germ. flüchren, Angl. fleet, flit, AS. flion, flcogan, fleon, MG. thliuhan, *CBrit.* ffoi, chwiwan, Gr. *φωγν.* Vid. Flvg, Flavgon, Flótti, Fljúga cet.
- Flærd (Flærþ) f. fallacia, fraudulentia B. I. 32. Vid. flárr.
- Flærdarstafir m. pl. fallacia. Vid. Flærd & Stafr.
- (at) Fnæsa, fnesla l. * fnasa (ek fnæs l. fnes, fnesla l. fnæsta, *efflare S. II. þ. 18.* alias etiam fnýsa (ek fnýs, fnaus)) AS. fneofan. Cfr. Al. fnechan antelare, AS. fnofa sternutatio.
- * Fold (fólld f. tellus; Dicitur etiam in specie de planitie l. campo AS. fold. Hinc isl. * Foldvegr, AS. Foldveg terrestriis via cet. *). Cfr. Faldinn s.

* Fól-

*) Observatu dignum est quod vox hæc alias, præter sinum & plicatiam, notet undam, sinum maris & mare ipsum, secundum Eddam prosaicam, verisimiliter à fola uenire, tegere.

* Fólgin *conditus, celatus* † *GS.* 12. *Reservatus AQ.* 17. *MG.* fulgin. *Hinc* fólgnar *coopertæ GH.* 4. *Vid.* Fela s. Fólk n. A) *populus, vulgur (colim vulgur, solens) v. c.* B) *Acies militum, C) ut quidam volunt gladius. Prima et propria significatione, Dan. & Angl. Folk, AS. & Al. Folc, Germ. Volk, CAnd. Tchalki &c.*

Fólkdiarfr *audax in acie, bellicosus, S. II.* 14. *A Fólk s. & Diarfr audax unde Dan. diavr, Germ. derb, it. Lapp. diervas alacer dierbe præceps, temerarius, cfr. Gr. Δεσπς bellicosus isl. Þor audacia &c. Þora audere, Dan. torde, Germ. durfen, Angl. dare, Lapp. darjam cet.*

Fólkliþondom *per gentes transeuntibus S. II.* p. 41. *Vid. Fólk, Liþondom, Lida.*

Fólkroþ *n. acierum ruina vel etiam: Gladii rubefactio B. II.* 8. — *nisi Fólkráþ (populi dominatio) rectius legendam. A Fólk et Rod l. Hrod ruina l. Rod rubefactio.*

Fólksjadarr *m. populi primarius H. III.* *Vid. Fólk & * Jadarr. Cfr. AS. Folecyning cet.*

Fólkskár *adj. infestus hominibus, vel etiam: gladio secans S. II.* p. A Fólk s. & Ská *secare i.*

Fólkvit *(forsan in masc. fólkvitvrr) aciei aut ensis callida l. bellandi perita S. II.* 43. *Obs. 56. Cfr. Fólk & Vittr.*

Fólkvörþr *m. populi custos 1: princeps G. II.* 5. *Vid. Fólk & Vördr.*

For (*idem quam fyr, fyr i) pro, per. præ, ante Lat. obs. por Dan. Angl. & AS. for, fore, Germ. vor, für, Al. fora, furi, Angl. (in compos. quibusdam) pur, AS. porro fyr, fyre, MG. faur, faura, CBrit. yr, Slav. prod, pered, Pers. ber, Zend. pero, ISanscr. pra, pur, para, Gr. προ, παρα, περι.*

* Forað (*Forað n. pernicies S. II.* p. 12. *Est forsán vox eadem cum hodierna Forad l. Foradi polus (viatoribus perniciosa), unde proverbium illud: allt er feigs forað. Patoemia Islandorum recentiorum notior est: eeki verdr feigum fordat 1: prope morti devotus servari non potest. — Radix forsán quærenda est in verbo fara perdere; sic a et o in vocibus antiquioribus veteris nostratium linguæ sapissime permutantur. Cfr. AS. forod, forud ruptus, labefactatus, Pers. furu, furud deorsum, sub, inferius & Gl. N. voces Forrad.*

Forbergis *ante l. juxta montem aut rupes. H. II.* 38. *a For & Berg s. Cfr. Dan. Forbjerg promontorium. Nota est inter Islandos cantilena mediæ ævi ita incipiens: Olafur reid med biðrgum fram 1: Olafur juxta rupes equo usq̄us processit.*

- Fordom (Forþom *hodie* Fordum) olim †
GS. Dan. forðum, *Germ.* vormahls,
Angl. formerly, *AS.* furþum, *ISanser.*
 pur. *Vid.* For, Forn.
- Fordada (* Fordæþa) *f. venefica, malefica*
B. I. 26. *Olav.* *Lamia l. strix verte-*
rant interpretes, malè expositione au-
toris historiae Volsungianaè adducti.
- Forellri (Foreldri) *n. parentes. S. II.* β.
A For ante cæt. & ellri, eldri senior,
Aldr ætas vel verbo (ek) el, (at) ala
gignere, alere. Dan. Foreldre, *Germ.*
 Eltern, *AS.* Ældro, *Al.* Uorderin,
COss. Fidelth. *Cfr. Angl.* Elders
 atavi.
- [Formáli *m. introductio, proprie præsa-*
tio. Dan. Fortale, *Germ.* Vorrede &c.
Vid. For & Mál.]
- * Forn *prisus, antiquus, vetus. AS.*
 fyrr, *Al.* firr, *MG.* fairni, *Pers.* por
 (H). *ISanser.* pur, *Malab.* purana,
 Zig. puro. *Cfr. Pers.* Pir senex, *Al.*
 forn olim *Dan.* til forne &c. *Vid.* For,
 Fordom & *Gl. Or. S.*
- Fórnn *f. munus oblatum. AM.* 5. *Obs.*
 20. *Hinc Isl.* fórna, *Angl.* furnish
 subministrare. *Vid.* Fera i.
- Forneskia *f. antiquitas. I forneskio an-*
tiquitas, olim. Vid. forn s, & *Gl.*
 Synt.
- Fornfræþi *pl. n. antiquitates, proprie:*
veteres scientiæ l. relationes. A forn
s. & fræþi scientiæ, quod a Fródr i.
- Forniósnn *f. circumspéctio, exploratio. B.*
I. 27. á For & Niósnn i. *Cfr. Gl. N.*
 Fors (Fols) *m. catarrhæter. Dan.* Fols,
Finn. Coski, *Gr.* ἐπεσπῆσα. Fors *n. alias*
vehementia, furor (forte v. c.) verisi-
militer ab obsol. forr ferus, præcepti *).
- Forscavp (Forsköp) *dira fata H. III.* 32.
A For (sive etiam Fár s.) & sköp
fata.
- Forspell *n. jactura, damnum G. I.* 3.
 Forþpiöll *fata l. interitus, uti Olafsen*
explicat. A For s. & spiöll (damna
it. dicta) i.
- (at) * Forþa, forða, (ek forða, fordada)
servare cæt. Fordoþo fingrom digi-
tos (ab iñibus) servarunt (extenderunt,
secundam interpretes) AM. 41. *Est*
forsan cognatum verbo Angl. (to) forð.
Cfr. Gl. Synt.
- Forþvmka *pro forþum ei l. forþaz ek ei*
non defugimus l. defugio. Vid. Forþa.
- Fóstr (Fóstrv, Fóstr) *n. educatio, ali-*
tura l. institutio infantum, S. II. (*Dan.*
 Opfostring, *Angl.* Fosterage). *Pro-*
prie ut pulo, victus, pastio (AS. Fo-
 stor, Foster) á Fódr *alimentum Gr.*
 βοσκα. *Cfr. Gr.* βοω, παω pasco, Lat.
 pastura. *Vid. Gl. Synt. & N.*
- * (at) Fóstra (ek fóstra, fóstrada, fó-
 stradr) *educare, nutrire H. III.* *Dan.*
 fostre, opfostre, *Angl.* foster, *AS.*
 fostrian. *Vid.* Fóstr.

Fóstra

*) *Hinc Isl. jamjam usitatum kjapt-forr sermone ferus l. ferrox.*

- Fóstra *f. nutrix* G. I. 11. *Alumna* S. I. 29. *Dan.* Fostermoder, *Angl.* Fosterdam, *Foster* mother *cet.* *Vid.* Fóstr (at) Fóstra.
- Fóstri *m. pedagogus l. nutritor* H. I. *Angl.* Foster, *Fosterer.* *Dan.* Fosterfader. *Cfr.* Fóstr, Fóstra. *Vid.* Gl. *Synt. & N.*
- Fóstrman *n. mancipium coalumnium* S. III. 64. *Vid.* Fóstr & Man.
- Fótalvtr *m. pars (corporis) pedibus juncta* S. III. 21. *Vid.* Fótr & Lvtr.
- Fótaug *f. lavacrum pedum* H. III. 37. Fótr *i* & Laug *lavacrum* (v. c.)
- *Fótr (*pl. Fætvtr*) *per Dan.* Fod, *Germ.* Fufs, *Angl.* Foot, *AS.* Fot, Fet, *Al.* Fuaz, *MG.* Fotus, *Pers.* Pai, *Zend.* Padé, *Pezem,* *ISonscr.* Podo, *Padem,* *Pad,* *Copt.* Fat, *Armen.* Vot, *CKart.* Fegi, *Afg.* Pehi, *Uig.* Pur. *Gr.* ποος, ποος (ποδος)*. *Cfr.* COfr. Ffinds *per inferior.*
- *Frá ab, *ex, de.* *Dan.* AS. & MG. fra, *Svec.* från, *Germ.* von, *Angl.* from, *MG.* fram, *CBrit.* tra, rhac, rhag. *Adde* Lat. *pro in compositis aliquot.*
- *Frá (frág) *dixit l. interrogavit.* H. III. *Vid.* (ck) *Freg, Frega *i.*
- Frábægt *aversum* AM. 20. *Part. pass. verbi obsol.* frábægia *pro hodierno bægia frá avertere.* (*A* Bógr *latus, brachium, armus.* *Vid.* Bægi *i.*)
- *Fram *præ, prorsum* *cet.* *Vm* alla *mennt fram præ viris omnibus* SL. *Dró fram produxit l. protraxit* S. II. *Fram var qvelda vespera declinavit* B. II. 12. *Adde* AS. *Al.* & MG. *fram* **). *Vid.* Gl. GS.
- Framastr (*alias* *fremstr) *præstantissimus superl. adj. *framr* (AS. *from,* MG. *fruma*). *Dan.* fremmest, MG. *frumists.* *Cfr.* *Zend.* framé *amplus.* *Vid.* Fram, Frvmúngr.
- (at) Framgánga *progredi.* *Vid.* Fram & Gánga.
- Framlciddr *productus.* *Vid.* Fram & Leida.
- Framlyndr *providus, sive potius: animo promptus l. alacer, uti recent.* *Isl.* framgiarn. *S. I.* 14. *Framlynduþ prompta animis* S. I. 39. *A* Fram *s.* & Lynd, *Lyndi mentr, indoles.*
- (at) Framreida *l. reida fram depromere* S. II. *Vid.* Fram & Reida.
- *Framvíss, *framvis præcagus* S. I. *Fránceygr oculis, coruscus* S. II. *β.* *Vid.* Fránn & Auga.

* Fránn

*) *Hinc* *isl.* Fet, *gressus, pes, vertigium;* *Feta* *gradí* Belg. *pedden,* *Gr.* πάλσιον, *it.* *Germ.* Pfad *vis, trames* *Zend.* Pate, *Petho, Sanier.* Padi, *Pattaha,* *Gr.* πῶδος *adde* *Gr.* πῶδος, *πῶδιον solium* *cet.*

**) *Hinc* *frami* *proprie progressus, transl. emolumentum* *cat.* *Dan.* *Fremme,* *Germ.* *Frommen.* *Cfr.* *Framis.*

* Fránn *adj.* *coruscus.*

(at) Frega (ek * freg, frág l. frá, fre-ginn) *et*:

(at) Fregna (ek fregna, fregnada) *person-tari, interrogare.* Fregna Gripi (*cum acc.*) S. 19. *Alias etiam resciscere, quærendo inaudire.* Germ. fragen, *COFr.* farsfin *quærere, interrogare, percontari* AS. fregnian *fando audere* MG. fraban, fraihan, fraihnan *interrogare, inaudire.* Cfr. * Fregn, * Frétt, Frétta & Gl. N.

(at) * Freista (ek freista, freistada, freistadr) *tentare, experiri* OG. 33. *Adde* Dan. friste, MG. fraisan. Hinc Freistni *tentatio, Dan.* Fristelse, *cfr.* Freifa *exitium.*

Frekr *ferox* (*forte v. c.*) *avidus, nimius, vehemens, arrogans, it. amplus* S. II. 4. 13. Dan. fræk, Germ. & Al. frech, AS. free. Hinc isl. Frekia *ferocia, aviditas* Al. Frechi *avaritia* cet.

(at) Fremia (ek frem, framda, framinn) *patrare, facere* AM. 60. Dan. fremme, AS. freman, fremman, cet. Angl. frame, MG. framban. Cfr. Lat. promere. *Vid.* Fram s.

* Fremr (*Compar. adv.* fram s.) *amplius, magis.* Prius HM. 2.

Fremri *præstantior.* *Compar. adj.* * framr. *Vid.* Fremstr, Framastr.

Fremstr *primus, primarius, (v. c.) B. F.* 36. *Vid.* * Framr, Framastr.

(at) Frétta (ek frétti, frétta) *interrogare, percontari* G. II. 17. *Fando inaudire* AM. I. Dan. fritte. *Vid.* Frega cet.

(at) Freyda, freyða (ek freydi, freydda, freyddr) *spumare* S. II. 8. Dan. fraade l. fraac, Angl. froth, AS. frædan, CBrit. ffrydio. *Cognata sunt* isl. Froda *spuma, Dan.* Fraade, Angl. Froth, CCJs. Ffthur, Pel. Farfesch, Zend. Frebdé, Gr. ἀφρος (*unde ἀφραδης spumosus*).

Fria S. III. 8. *Fortè relictus* friá, (*flande palpabatur imperf. verbi obr. * friá*). *Interpres putarunt dictum esse pro* friar *3 pers. præ. ind.* MG. fryan *amare* AS. freon, ISanstr. fryadi. Cfr. AS. freo *dilectus p. p.* Hinc Dan. frie *procurari* Germ. freyen. Cfr. Frýa i, it. Fridill, Fridr, Fridr, Frændi.

Friðdriúgr *tranquillitatis plenus l. abundans* GG. 2. A Fridr *pax* & driúgr *copiosus.* *Vid.* Driúgt * Driúgm.

Fridill (Fripill) *m. amarius.* VQ. 27. Cfr. Dan. Frier *procus* Germ. Freyer. *Vid.* Fridr & Gl. Diatr. voce Frilla (Fridla).

Fridr

*) *Vocula illa friá nunquam alibi, quatenus jam recordor, in scriptis veterum occurrit. Imperfectum verbi obsoleci sifa mihi similiter ignotum est. Conclari igitur quod sit stellendum forte ad modum verbi frega imperf. frá s. Friá in voce nostra Friðsigr (dies veneris) dictum est pro Freys vel Freyo quorum nomina, quasi amoris & fecunditatis numinum, verbo illo friá, AS. freon (amare) convenire videntur.*

- Fridr** (Friþr) *m. amor, amicitia, pax.*
Dan. & Angl. obs. Fred pax, Germ.
 Friede, *AS.* Friþ, *Ind. Sanscr.* Prida,
it. AS. Fredha, *Freed, MG.* Friath-
 va amor *ISanscr.* Prida. *Cfr. CBrit.*
 prid carus. *Vid. Fría &c. Cfr. Gl.*
Synt.
- Fridr præclarus** *AM.* 5. *Obs.* 21. *Alias*
pulcher, formosus, forsitan proprie:
amabilis a fría amare, unde etiam Fridr
et. Vet. Germ. frey, *Belg.* frai,
CBrit. fraw pulcher, *amabilis. Cfr.*
Pers. Fer l. Fir pulchritudo, *elegantia,*
splendor, it. Berah ornatus, decor. Vid.
Fría cot.
- Frilla** (*proprie* Fridla) *amara, concubina,*
G. III. Dan. Frille. *Vid. Fría, Fri-*
dill &c. Cfr. Gl. Diatr.
- Fróðafridr** *m. pax Frothioniana: stabi-*
lis, certa. H. II. 13. Obs. 29.
- Fróðhvgadr doðso animo præditus** *H. I.*
 2. *Vid. Fróðr & Hvgr.*
- Fróðligr** (fróþligr) *doctus B. I. 14.*
 (Fróðr).
- Fróðr** (* Fróþr) *sapiens, doctus, multi-*
sciens. Belg. vroed, *AS.* frod, *MG.*
 froda, *frodaba, Al.* fruat, *Amor.* ffur,
Lith. protus, *Gr.* φραδης, *Lat.* pru-
 dens. *Cfr. CBrit.* fraeth eloquens
Gr. φραδη cogitio, *prudencia MG.*
 Frodei. *Adde MG.* Frathi ingenium,
frathian, AS. fredan sapere *p. p.*
Cfr. isl. fræda, *Gr.* φραδεν *et.*
- * **Frost frigus** (*v. c.*) *gelu. Cfr. * Frö-*
rinn, (Pers. friz frigidus, *cf. Germ.*
frisch Fr.) Adde isl. frísta frigere,
congelari Dan. fryse, *Angl.* freeze,
Germ. frieren *p. p.*
- Frvmúngr atate florens** *S. III. 4. A*
Frvm (inseparab.) primum, (v. c.) au-
te, præ, AS. frum; *olim verisimiliter*
i. g. AS. Frum, *Frumo, MG.* Frums
initium. Interdum in compositis: pri-
mus, convenit MG. fruma *id. Cfr.*
Fram et.
- Frvmverr** (*dat. acc. et. Frvmver*) *pr-*
imus l. primarius vir aut maritus.
- (*at*) **Frýa** (*ek frýa, frýada l. frýþa*) *in-*
stigare, provocare S. III. 31. Frýa
hvgar animum provocare S. II. p. 26.
Vid. G. N. voce Frý & Fría s.
- Frýra pro frýr ei l. frýar ei non arguit**
 (*provocat l. instigat*) *S. III. 31. Vid.*
Frýa.
- Frædi** (* Fræþi) *litteræ, scientiæ S. I.*
 18. *Vid. Fróðr i & Gl. GS. ac. Synt.*
- Frægat ego** *seiscitaræ G. II. 5. Vid.*
Frega.
- * **Frægr** (*Compar.* frægri, *frægari, su-*
perl. frægstr, frægastr) *inclutus, cele-*
ber. Vid. Frega & Fregna i. Cfr.
Gl. Synt. & N.
- * **Frækn** (fröcn, *frækinn*) *vegetus, for-*
tis, intrepidus. Foran derivandum a
frekr i. Cfr. AS. freen, *frecene.*
Cfr. Pers. afrachten *exaltare, efferre.*
Vid. Gl. N.

- Frækuliga fortiter. (Frækn).
- Frændi *m. cognatus* (olim interdum amicus). *Angl.* Friends et amicos et cognatos significat. *Germ.* Freund, *Angl.* Friend, *AS.* freond, *MG.* Frijonds, *Zend.* Frém. *Cfr.* *ISanscr.* Prema amicitia. *Vid.* Fría, Fridill, Fridr ut et *Gl. Synt. ac. N.*
- Fræs *f. eructatio* *S. II. β. 19.* vox alias incognita, sed, ut interpretis observant, cognata verbis frísa & fræsa eructare, ejectione ex ore, serpentum et felum more. Hinc Fræs cati eddica et Islandis jamjam usitata appellatio. *Cfr.* Freyda *i.*
- Fvgl (*Fugl*) *m. volo, volucris* (*v. c.*) *Dan.* & *AS.* Fugl, *Germ.* Vogel, *Al.* Fagal, *Angl.* fowl, *MG.* Fugls, *Pers.* Murg *). *Observari meret* *CBrit.* Ffugl ventus (quem veterini boreales in mythis suis avis, et quidem aquilæ, specie representarunt.) *Vid.* Flúga *s.*
- Fvglrsödd *f. vox avium* *S. II. β.* *Vid.* Fvgl & Ravdð *l.* Rödd *i.*
- Fvll *m. plenum* : poculum. *AS.* Full, (*Sic* *Irl.* Miadarfvll *l.* Meadarfull meri poculum *AS.* Medofull). *Vid.* Fvllr.
- Fvll particula verbis *l.* nominibus adjectivis præfixa, abundantiam *l.* perfecti-
- onem indicans. *Dan.* fuld, *Germ.* voll, *Angl.* ful & *. *Vid.* Fvllr.
- Fvll putridus *G. III. 10.* *Dan.* *AS.* ful, *Germ.* & *AS.* faul, *Angl.* foul, *MG.* fuls, *Gr.* φαυλος **). *Adde* *Pers.* pufideh putrefactus.
- Fvllfastliga plene firmiter *S. I. 31.* *Vid.* Fvll & fastr.
- Fvllgædd satis dotata *S. III. 32.* *Vid.* Fvll & Gæpa.
- Fvllhvþak *GH. 14.* *Ec* ek minna barna bazi fullhvþak cui ego meorum liberorum optime sane cupiebam *l.* optabam; vel etiam: quam meorum liberorum optimam sane censi. *Vid.* Fvll & Hvga, Hyggia.
- Fvllilla satis *l.* nimis male. *Vide* Fvll & Illa.
- Fvllqvæni plene uxoratus *S. I. 34.* *Vid.* Fvll *s.* & Qvæn, Qven, Qvæn *cet. i.*
- * Fvllr plenus, perfectus. Fvllir dómarruste constituta iudicia *l.* adeo frequentata comitia *B. I. 12.*
- Fvllrápa pleno consilio discernens *AM. 39.* *vid.* Fvll & Rád.
- Fvllrýninn perfecte prudens *l.* litterarum (runicarum) callidus *AM. II.* Alludit, ut puto ad epistolam Gudrunæ runicam; quam Vingnerus depravaverat, et

*) Confer appellationes hæcæ avium, secundum Eddam proaicant, jam inusitatas: Forgt, Nióó Máli.

**) Vulgo abjectus, malus; legitur tamen apud Aristotelen: φαυλα ὑδαῖα putridæ æquæ.

- et fratres illius male intellexerant; vid.*
Fvll & Rýnendr.
- Fvllsteiker plens arratus S. II. β. Vid.
Fvll & Steikia.
- Fvllting n. ops, auxilium HM. 14. AS.
Fultum, Fylst. Cfr. Lat. Fulcrum,
Fulcimen, Finn. Tyngö it. Finn. tyn-
gin fulcio. Cfr. Fvlltýngia, Fvlltýdo
i. it. Gl. N. & Diatr.
- Fvlltýdo plene (me) auxiliata sunt S. II.
6. β. Pro notione fvlltýngdo G. Mag-
nus positum existimavit. Mik fvll-
týpo legitur in codice Suhmiano. Opi-
nor scribendum esse fultýdo impf. verbí
(at) tya, (ek tya, týada contr. týda,
týadr) instruire, armare, cum talis
sensus evaderet: "manus et gladius mihi
sat erant armorum l. remediorum ad te
existigendum.. Cfr. Svec. tya suffi-
cere Finn. tyngin fulcio. — A Fvll &
Tý l. Týgi instrumenta apparatus,
Dan. Tøj; Angl. Tew, Germ. Zeug
cet. forte á. tíá i. Vid. etiam fvlltýng
s. Fvlltýngia i.
- (at) Fvlltýngia (ek fvlltýngi, fvlltýngda)
duxilium ferre HM. 13. AS. fultu-
mian, fylstán, cfr. Finn. tyngin ful-
cio; vid. Fvlltýng, fvlltýdo s.
- Fvllvegít S. III. 32; vid. Fvll & Vega.
- Fvndr m. conventus H. I. 40. (it. inven-
tum). Dan. Germ. fund, Angl. Found
inventum. Dan. Samfund conventus;
vid. Finna s.
- * Fvni m. ignis S. II. β. 27. Adde
ISanser. Vahne l. Fahne id. Cfr. Gr.
φωσς sol. it. φως luceo, uro; φως, φως
lux, lumen φως luceo, φωσγες uro,
inflammo cet.
- * Fvr, (For, Fyri) ante, pro, pra cet.
Fvr því nihilominus S. I. 42. Quia,
nam S. II. α. (Alias fyri þúi, Al-
pi-theo, pe-diu). Fvr mold ofan
supra pulverem terrestrem s: tellurem
S. I. 22. Mer er minna fyri mihi mi-
noris est; vid. omnino For s. Cfr.
Fyri i.
- Fvra f. abies HM. 4. V. 2. 9. Dan. Fyr,
Fyrre, Angl. Fir, AS. Furch, CBrit.
Fyrr. Cum veteres istud ligni genus
sapissime cremaverunt, vox illa verisi-
militer deducenda est ab isl. obs. Fvrr l.
Fur ignis *). A nostro Fvra cet. de-
rivanda forte sunt Dan. & Germ. Forst
sylva Al. Vurft, Angl. & CBrit.
Forest.
- Fvrda (Fvrða) f. res mirabilis it. prodigi-
um, portentum. Forþo mikit miri-
fice H. I. AS. Fore. Cfr. Gl. Synt.
Ferman invidet l. cohibet B. II. 3. Fvr-
mvndo impediabant G. II. 3. (ek fur-
man, verisimiliter in insfn. Fvrmvna
hodie Isl. fyrimvna, Dan. formene
alias

*) Isl. Fvr it. Fyrr l. Fyr ignis Dan. & AS. Fyr, Germ. Feur, Feuer, AS. Fuir, Angl. Fire, Gall.
Feu, Gr. πυρ. &c.

alias etiam isl. meina (noekrom noekot) inhibere (aliquem ab aliquo). Convenit Pers. men - kerden l. menai - kerden id. A Fvr l. Fyri & mvaí mens, libido, vel etiam mein noxa, q. v. Cfr. * Fvrbid.

* Fúls l. fús lubidus, cupidus. *AS. fus, Al. funs. Hinc adv. fúsliga, AS. fuslice promte, lubenter cfr. AS. fýsan, properare CBrit. fýsg. Vid. Fýla i.*

Fylgd f. vulgo comitatus. *H. I, ut puto, concubitus; cfr. ibid. str. 35. Proprio sensu Dan. Følge. Cfr. Germ. Folger comes, Angl. Follower (isl. Fylgiari); vid. * Fylgi, Fylgia, (ek) * Fylgi.*

Fylgia f. A) *sequela, comitatus. H. I. 35. (ut puto) concubitus, cohabitatio. B) Genius tutelaris sive familiaris. G. II. 14. H. I. Boreales veteres, credere genium aliquem sive familiarem spiritum, qui certa forma mulieris, animalis aut aliæ rei indutus, interdum mortalibus apparuit, quemvis hominem continuo sequi, et fata fausta vel infasta ei nonnumquam portendere. Talis genius atavis nostris hamingia *) etiam sonavit, sed Fylgia appellatur á nostri temporis Islandis, inter quos, plebejos aliquot nemp, illa superstitio*

valet, præcipue de apparitione genii familiaris in loco ad quem cliens vel possessor ipsius mox venturus est. Similes opiniones America borealis indigenæ adhuc fovent. Cfr. Valkyria * Hamingior (ek) Fylgi s.

Fylkir m. *imperator, rex, princeps. Fólk populus, acies, prælium; (at) Fylkia (ek fylki, fylkta) aciem instruere. Fylki cohors, provincia. AS. Fyle. Vid. Fólk s.*

(at) Fylla (ek fylli, fyllta l. fyllda, fylldr l. fylltr implere, opplere. *Dan. fylde, Germ. füllen, Angl. fill, fuddle, AS. fyllan, MG. fullian. Cfr. Fvllr.*

Fylld *oppleta S. III. 8. Vid. Fylla. Fyndit vid. Finna.*

Fyri *vid. For, Fvr.*

Fyrr prius (v. e.) *it. potius. Ut videtur comparativus a fur, for, fyri l. fyr præ, ante cæt. **). Dan. for, Germ. bevor, Angl. before, CDig. fiazg, Pers. pifeh, Gr. πρῶ.*

Fyrri prior (v. e.) *B. II. s. Fyrri nótt præterita nótte H. I. Cfr. Dan. forrest, Germ. vorder, Angl. foremost. Vid. Fyrr.*

Fyrft *adv. primum; vid. Fyrstr.*

Fyrstr

*) Circa originem vocis Hamingia cfr. porro Finn. Hahmo umbra l. figura hominis. Hamingiusant Islandis est: forunnatus, Cofi. amondgin, Pers. Ar. humajon id.

**) Sic Schevingius vertit. H. III. 42. Fyrr vil ek kyssa prius volo osculari &c. — Que translatio sæcè fortitan præstantior est. Sensus verborum ambignus utramque versionem admittit.

- Fyrstr primus A) numeral. Dan. först, Germ. erst, Angl. first, AS. first, fyrst, Lapp. vuoltes, COfr. fizzaq, Gr. πρῶτος. B) Dan. forrest, Germ. vorder, Angl. foremost. Vid. Fyri, Fyrr, Fyrri.
- (at) Fýsa (ek fýsi, fýsta, fýstr) hortari S. I. 35. Cfr. AS. fýsan agere, obigere. Vid. Fúls, *Fýsi, *Fýsir mik. Fýsaz, cfr. Gl. L.
- (at) Fýsaz (ek fýsaz, fýstiz) cupire V. 3. Vid. (at) Fýsa cet.
- (ek) Fæ, vid. (at) Fá.
- (at) Fæda, fæpa (ek fædi, fædda, *fæddr) A) parere S. III. 52. Dan. føde, AS. fedan, cfr. Lat. foeto, obs. feo, Gr. φῶω, φῶω. B) Nutrire, educare S. I. 27. Dan. føde, Angl. feed, AS. fedan, feodan, MG. fodjan, CBrit. bwydo. Cfr. Gr. βῶω πατρο βῶω alimentum isl. Fódr *); hinc isl. fódra alere, nutrire, Dan. fodre, fore, Germ. futtern, Angl. fodder, ISanscr. bodfanam, Gr. βου, it. COfr. Fid pater, caro; Fad filius. Vid. Fædaz.
- (at) Fædaz (ek fædiz, fæddiz), A) nasci HB. 13. Dan. fødes. B) adolescere S. II. β. 6. Fædaz vpp educari GH. Dan. opfødes. Cfr. Angl. feed. Vid. Fæda.
- Fælt pavide AM. 44. Fæla terricula (at) Fæla terrefacere, AS. fælan, (at) fælaz expovescere &c. Hinc fælinu pavidus, timidus. Cfr. Dan. fæl terribilis, Angl. fell, AS. felle atrox. Omnia, ut videtur, a verbo perantiquo fela tegere, occulere, abscondere (ob terrorem, timidus in latibula pelentem).
- (at) Færa (ek *færi, færdi, fædr) adferre. (v. c.) portare HB. 9. Ducere H. II. 29. Adde AS. ferran, Pers. avurden, Pelo. vardan, Zend. veretere. Cfr. (ek) Ber (fero) s.
- Færat pro far egi nequis; non tibi licet HM. 9. cet.
- Fætom pro fótom pedibus AQ. 13.
- För vid. Favr.
- Förir pro færir; vid. Færa.
- Förnuþr m. prosper successus S. I. a. 8. Prosperitas ibid. 16. Dan. Velfærd, Germ. Wolfart, Angl. Wellfare. Farnadr, Farnan iter; (at) farnaz evadere, succedere; omnia a fara ire, för iter q. v.

G.

- (at) *Gá (ek gái, gáda) curare, observare AQ. 41. Convenit Angl. gaze, Lapp.

*) Cfr. isl. Fæda (Fæpa) nutrimentum, alimentum, ceca Den. Føde, AS. Fæpe. Adde Dan. Foder, Germ. Futter, CBrit. Bwyd.

Lapp. gaukan. (Originem fortassis debet verbo mox sequenti).

(at) * *Gá pro Gánga i. ire, vadere, gradi.*
Dan. gaa, Germ. gehen, Angl. go, AS. & Al. gan, CTufr. goai, Ing. guo, Tschet. gua, guga, Schal. geor, Tcherk. kai, Abass. oghai, Oss. zaun, Gr. βαν, κω. Cfr. Gr. αγω proficiscor. — (Nostrī präteritum est géek, Gr. αγγικον, isl. imperat. gæk, Gr. αγγιγε, Gl. N.)^{*)}. Vid. (at) Gánga.

* *Gagl m. extremus ædis paries.* VQ. 7.
Obs. 7. Germ. Gibel, Angl. Gable l. Gableend huic voci omnino conveniunt. Gaftattv pro hoditerno gafft ei þú non dedisti S. II. 7. (Vid. Géfa).

Gagl n. avis l. pullus avis alicujus. Cygnum aut anserem candidum in voce mox sequente notare videtur, sed H. III. 6. de avibus carnivoris intelligendum erit. Notum est proverbium: gefa gagl fyrí gæx pullum pro anserē dare. Cfr. Gr. ααχλη, turdus, avis Angl. gaggle gindre, anserum more sonum edere. Vid. Gl. GS. v. Gagl, Blód-gagl.

Gaglbiartē (f. Gaglbiavrt) cygnei pulli candore præditus AQ. 41. Vid. Gagl & Biartr.

* *Gagn n. commodum, lucrum. S. II. 8. Victoria Dan. Gavn, Gr. κωνα (apud Hesychium). Cognata sunt MG, ga-*

geigan lucrari Gall. gagner vincere ect. Cfr. Lapp. gajom servo, eximo Gajom exentio, servatio. Vid. Gl. Synt.

(at) * *Gala (ek géł, gól) canere OG. GG. ect. (Jam proprie: cantare gallorum more. Dan. gale). AS. galan, galian unde: galdor galan. Cfr. Cymr. galw (clamare) Lat. obs. calare, Gr. καλέω. Cfr. Galdr. Gæla, Kalla i.*

* *Galdr m. cantio, incantamentum; in pl. Galdrar (dat. Galdrom) incantationes, B. I. 5. preces. O. 5. efficacia carmina AS. Galdr, Galdor, Cornw. Galdrum, Al. Calftar (unde Calfrari q. d. isl. Galdrari incantator). Cfr. Gl. N.*

* *Gálgi m. patibulum. Adde AS. Galga. Gálgvegr m, v'ia perniciosa. GG. 9. Obs. 23. Vid. Gálgi & Vegr.*

Gálig adj. f. (verisimiliter in m. gáligr) circumspécta, attenta. AM. 6. Vid. Gá (observare) s. Cfr. Pers. agah at-tentus, vigil; Agahi (isl. Adgætni) cura, vigilantia.

Gamall (f. gavmvi n. gamalt) ætate pro-vestus H. III alias vetustus, au-tiquus. AS. gamol, gamele, Dan. gam-mel, Cing. Tur. Tschets. kan, kani, tkanim. Adde Pers. Gum senex. Circa etymum confer CB. it. gam, kam incurvus Angl. & Pers. kam, Gr.

γαμψος,

^{*)} Confer porro Sanscr. gada vadens, it. isl. * Gata semita, via (Elyr. Gaurt) Sanscr. Gaut, nude Dab. Gade, Germ. Gasse ect.

- γαμφορ, καμφορ *), *it. Pelu.* kam vilis, *it. Gr.* καμων *lassesco, fatigor, deficio, aegroto unde καμων fatigatio cet. Vid. Gamlar i.*
- * *Gaman n. voluptas, delectamentum, jocus. Germ. Franc. Gaman, AS. Gamen, Angl. Game, Gaming, Pers. Kamrani (H.), Sanser. Kamena. Adde Gr. γαμουα, γαμος latitia (a γαω gaudēdo). Cfr. MG. Gamana l. Gamans socius Sanser. Gana. societas, conjunctio, it. Ganon cantus Gr. γαμος nuptia.*
- Gamanrúnar Pl. f. jocosus l. jaciendi sermones, aet. etiam clauderes B. l. s. Vid. Gaman & Runir.*
- Gamlar m. pl. senes. In nom. sing. aut inusitate Gamli (adhuc nom. pr. viri) subst. vel gamall adj. s. Vid. Gamall, Gvmi.*
- (at) *Gamna (ek gamna, gamnada) delectare AQ. II. Alias gamna tér jociari, ludere. AS. gamenian, gamian, Angl. game, Brit. camwedd, Gr. γαμοειν. Cfr. Sanser. ganajadi canere (proprie canit) Gr. γαμουα l. γαμουαυα gaudeo, letor. Vid. Gaman.*
- (at) * *Gánga (ek geng l. geing, geck, genginn, ire, vadere, gradi. Genginn*
- vm transactus O. 33. Genginn asii vi orbatus B. II. 16. Per gengz illa (pro hodierno: gengr illa) res tibi male succedit AM. 53. Gínga undan evadere AM. 60. Illz gengz þer aldre malum nunquam abs te abscedet AM. 65. Gánga mún yekr ándæris. Vos advorsum res cesserit AM. 14. Dan. gange, Angl. gang, AS. gangan, gan, MG. gaggan (gangan), Gr. γαυαυα. Finn. káyn. Vid. Gá s. & Gl. N. K. GS.*
- * *Gánga f. (genit. gaungu l. gaungo) & Gánger m. irio, cursus Dan. Germ. Angl. & AS. Gang *). Cfr. Angl. Going; it. isl. Gan gressus inconsultus l. temerarius: vid. (at) Gánga, Gá s.*
- Gángtámr cursui assuetus G. H. 2. Vid. Gánger & Temia.*
- Gára pro gáir ei non observas. Vid. Gá (observeare).*
- Garþr (* Gardr) m. 1) Septum, agger AM. 39. 2) Area palatii (proprie spatium intra septum) G. II. 37. 3) Aula, domus, domicilium H. I. 2. cet. alias etiam: urbs, oppidum, villa. 4) Hortus. AM. 59. Adde: 1) Dan. Giærde (isl. interdum Górdi) sepes, septum, agger Angl. Garth, AS. Geard,*

*) Sic camelus forte à curva statura dicitur Hebr. Gamal, Chald. Gamale (apud Herychium) Gr. καμηλος, AS. Gamöl &c.

**) Eisdem originis est vox isl. gaung n. pl. porticus it. Undir-gánger crypta, cuniculus Dan. & Germ. Gang unde Lat. Barb. Gangia, Gr. γαγγυα loca occulta intertanea.

- ard, Gerþ, *CBrit.* Garth, Ggard, Gaër, Caër, *Scot. Gael.* Caër, *Gr.* ἄραξ, ἄραξος (unde *lat.* hortus), 2, 3) *Lapp.* Gardde, *Pers.* Charschin (*H.*) *Dan.* Gaard villa; ædes, aula, area, *Finn.* Cartano, *Perm. & Sirian.* Kartå, *COs.* Khart, *Pers.* Chartah (*H.*) *Ind.* Mult. Gar, *Beng. Gur.* Gr. ગરગ; *It. Slav.* Gorod urbs, oppidum *CBrit.* Caër, *Ind.* Gori, Guri, Gur, *Phoen. Car.* Arab. Karia, *Tharg.* Karta, *Chafd.* Keri. In multis nominibus urbium orientalium, præsertim Indiae & Persiæ, apud Ptolomæum cet. occurrunt cartha, carta, gara, gora cet. 4) *Dan.* Gaard in compos. Urtegaard, Abildgaard cet. *Let.* Dahrs, *Finn.* Tarha, *Æstn.* Tarra. Cognata sunt *Ital.* Corte, *Gall.* Court area, aula cet. *Vid.* Vrt i.
- Gás** f. (*Pl.* Gæfs) *anser* *G. I.* 15. *S. III.* 27. *Dan.* Gaas (*Pl.* Gäas), *Germ. & Al.* Gans (*Pl.* Gäns), *Angl.* Goose (*Pl.* Geese), *AS.* Gos, *Armor.* Gaz, *Pol.* Ges, *Vandal.* Gus, *CInq.* Gash, *Schal.* Gasch, *And. Ah.* & *CC.* Kas, *Qs.* Kchas, *Tart.* Kaas, *Curd.* Chafs, *Pers. & Turc.* Kaz.
- Gate** pro gat ek porui *OG.* 8. *Vid.* Géta.
- * **Gått** f. (*Pl.* Gættir) portis it. fores, foramen. *Originitus* significavit aut, rimam, foramen speculatorium a gá observare aut etiam ambulatorem,
- transitum*; a gá vadere. *Cfr.* *AS.* Gat, Gate, Gæt, *vet. Germ.* Gaden, *Al.* Cataro fores, *Dan. & Germ.* Gitter, *Germ.* Gatter cancelli it. *Isl.* * Gata via (*Pl.* Gavtr), (*Dan.* Gade, *Germ.* Gasse, *Samscr.* Gaut) a gá ire, vadere.
- (at) **Gavfga** l. göfga (ek gavfga, gavf-gada, gavfgadr) *coonestare*; honorare *G. I.* 7. *Vid.* Gavfgr.
- Gavfgr** (göfgr, * gavfvgr) *generosus, inclytus, nobilis.* Meniom gavfgr torquibus decorus. Forte a Gáfa, Giavf donum l. Géta donare.
- Gavfvgligvz** f. *adj. præstantissima, nobilissima* *H. I.* In *Positiv.* Gavfvglige idem fere quam Gavfvgr, gavfgr s. *Gavgl* *Pl.* *vid.* Gagl.
- * **Gavlltr** m. *verres.* *H. II.* 40. *Cfr.* *Al.* Gelze fucula.
- Gavrva** l. görva *adv. (ut puto) pro gör* l. görla *penitus* † *GS.* 23. *Vid.* Ger-va, Ger.
- (at) **Gavtva** l. götva (ek gavtva, gavt-vada) *tumulare, sepulturam curare* *G. I.* 7. *Incerta originis.* *Cfr.* Gavtvaþr.
- Gavtvaþr** m. *perditor l. interfeñor, proprie tamen (ut videtur) sepulturam struens l. efficiens* *B. II.* 13. *Vid.* Gavtva.
- * **Ged** (Geß) n. *animus, ingenium.* *CBrit.* Goddeg, *COs.* Khud, *Zend.* Gueie. *Cfr.* *Pers.* Jád memoria.

- Gédda *f. lupus (piscis) Dan.* Gedde *l.*
 Gædde. *Al.* Heket, *Germ.* Hecht.
- Gedi *pro gádo l. gæto AM.* 7. *Cfr.*
 Gæþi.
- Gedleysi (Gèþleysi) *n. levitas animi, de-*
sidia, S. I. 32. *Cfr. ib.* Obs. 34.
Vid. Géd & Laufs.
- Gedsvinnr *cordatus l. etiam sagax. B. I.*
 13. *Vid.* Ged & Svinnr.
- (at) * Gefa (ek géf, gaf, géfinn) *dare,*
donare. Ef henni gæfi góðra ráð si
 obtingerent ei honorum consilia *S. III.*
 56. *Dan. & Angl.* give, *Germ.* ge-
 ben, *Al.* keban, *AS.* gifan, gyfan,
 gean, givan, *MG.* giban (*impf.* gaf).
Cfr. Gl. N. K. GS.
- Gegn' *adj. cordatus (uti interpr. dedit)*
S. I. 8. *Hodie affabilis, mansuetus.*
Vid. * Gégñ.
- (at) Gegna (ek gégni, gégnða) *respon-*
dere, adtinere. Hvi gegnir þat quo
 illud adtinet *S. I.* 38. Ek veit hve
 gegnir nú stio, quo hæc res spectet.
S. III. 25. A * Gegn (*interdum in*
compos. gagn) *contra, vicissim, cui adde,*
AS. geon, gynd *per, ultra,* gean *ad,*
erga, contra, in compos. gægn. *Cfr.*
MG. gain *ibi, illic,* *Germ.* gen, C.
- Brit. gan apud cat. Cfr. Gögnom &*
Gl. Synt.
- Geirlaukr *m. allium capitatum G. I.* 17.
Angl. Garlick, *AS.* Garleec. *Vid.*
 Geirr & Laukr.
- Geirmímír *m. miles l. callidus out exper-*
tus bellator. Vid. Geirr & Mímír.
- Geirnisfúngr *hastatus l. bellicosus Niblun-*
gus 2: princeps, proprie ex hoc no-
bili genere, AQ. 26. *Vid.* Geirr &
 Nísfúngr *in ind n. pr.*
- Geirniörðr *m. hasta gestor 2: miles.*
 "Frameæ divus^a improprie verterunt
 interpretes *GH.* 8. *). *Vid.* Geirr &
 * Niörðr.
- * Geirr *hasta, lancea, framea, AQ.* 5.
S. II. §. 15. *Adde Gr.* κρησ (*forte a*
κρησ abscondo, vasto) *it. Pers.* Sche-
 her *ensis, Card.* Scher.
- Geiskafvllr *pavoris plenus H. III.* 35.
 Obs. 55.
- Geisli *m. radius. H. II.* 15. *Vid.* (at)
 * Geisla.
- * Geit *f. capra H. III.* 35. *Cfr. A.) Dan.*
 Geed (*capra*), *Germ.* Geifs, *Angl.*
 Goat, *AS.* Get, Gæt, *MG.* Gaitci,
 Lapp. Gaitz, *Finn.* Cutru, *CTart.*
 Gotschi, *Ing. Tur.* Tschets. Gase,
 Turc.

*) Hic sine dubio, librationum aut recitatorum culpa, ordo versuum corruptus est, sic autem
 juxta restituendus

þá quop þat Hamdir
 inn hvgom stóri,
 geirniörðr hnígnu
 á geðþjódo:

sua komas meirr apte
 meþor at vitia
 at þá erfi
 at öll öfi árychir &c.

Turc. Geitzi, *Gr.* γείτων, γειτώνες.
Cfr. *Al* Geiz hoedus, *Gr.* γείτος. B)
Germ. Lieve (*capra*) *COSt.* Zaga, *And.*
 Zia, *Chuns.* Avar. Ze. C) *Altitas*
etiam vet. isl. Hadna (*capra*), *Ind.*
Samscr. Ada, Haga, *Malab.* Aada,
Gr. δύνη.

(at) Gelda (ek geldu, geldra, geldr) castrare. *Dan.* gilde, *Angl.* geld, *Lapp.* galddim. *Cfr.* *Germ.* Geilen testiculi. *Vid.* Geldr.

Geldr (*pro hodierno geldr*) castratus H. I. 20. Jam proprie: effatus. *Cfr.* *Dan* gildet, gold, *Germ.* gelle, gölt, *Angl.* gellr, *AS.* gelda, *Lapp.* gal-dok, *Gr.* γάλλος. *Vid.* Gelda.

(at) Gella (ek gell, gall in pl. gyvlo) clangere, sonum edere. Gvllu víþ accinebant S. III. 27. Adclamabant (anser) G. I. 15. *Dan.* gialde, *Germ.* gellen, *Angl.* yell, yawl, *AS.* gellan, giellan. *Cfr.* *Lapp.* gieel vox. *Vid.* Gialla.

Genginn *vid.* (at) Gánga.

Géc amplius; in posit. gerr l. görr perfesse, exacte, *Al.* karo. *Vid.* *Gerr. *Cfr.* *Germ.* gar.

(at) *Gera, göra, giöra, görva l. (ek geri, gerda, gerdr) gerere (v. c.) facere, agere, parare, heir gerdo ser hús domum sibi ædificarunt VQ. Ef hon koma gerdi si ista veniret V. 5. Görva Gvrtorm at vígi Gvrtormum delegare ad eodem. S. III. 19. Gvd-

rún gördiz at deyja Gudenna parata erat ad moriendum G. I. 1. Ef ock vr góþ vinn scavp gerði verða si nobis bona fata evenissent S. III. 54. Göraz heiman decernere discersum a domo l. parare se ad discersum AM. II. Göraz í incidere AM 30 (de malis præcipue dicitur). *Dan.* giöre, *AS.* geran, gieran, gearvian, gervan, *Sax.* garen, *CBrit.* peri, *Pers.* kerden l. gerden, gerdaniden, *it.* kariden, *Samscr.* korono, karanam, karoti. *Adde C. Brit.* goreu fecit gyrru propellere, prosequi, mittere, intendere; *Gr.* ἔγχευον; *Lapp.* giærgatam perficio. Hinc *isl.* Górd (Görd) aðsto *Pers.* Kerð, Kar; *isl.* Gerdr factus *Pers.* kerdeh, *Samscr.* kreh, *Zend.* kerete (*isl.* gerandi) faciens &c.

*Geri m. lupi appellatio poetica, præsertim, alterius Othiniani B. II. 2. *Pers.* Gurk (Lupus), *Pelv.* Kurg. Circa etymum *cf.* *Isl.* Ger appetitus (unde gerr avidus, adpetens) *Germ.* Gier, Gierde, *Al.* Ger, Giri, Kiri, *Pers.* Ger, Gerr voluntas, appetitus Geri, copiens, captor. Hinc *Dan.* gierrig avidus, *Germ.* gierig, *Dan.* begiere petere, *Germ.* begehren &c. *Cfr.* *Garmr, Gift. *Vid.* Vargr i. Gerra pro gerira: gerir ei non facit S. I. 20. *Vid.* Gera. Gerst penitus, superl. (ut videtur) adv. gerr l. görr. Ab adjectivo gerst (pir-

- (*perfectus*) *interpretes duxerunt; vid. Ger.*
- Gerva l. görva (*jam görla*) *plene, penitus S. I. 25. AS. geara, gearve; vid. * Gerr, Ger, Gavrva.*
- Gerþit *pro gerþi at non fecit G. I. 1.*
- Gerþvt *pro gerþo at non fecerunt AM. 34.*
- * Gestr *m. hospes, advena; extraneus. Dan. Gäst, Germ. Gast Angl. Guest, AS. Gest, MG. Gasts, CBrit. Gwestwr, Gwestai, Lapp. guvise. Cfr. Lat. obsol. hostis (pro advena l. peregrino) it. Zend. Gacreen, Samscr. Gueden veniens.*
- (at) * Geta (ek get, gat, getinn) 1) *posse, valere Angl. get, cfr. Dan. gide, (Lith. keitu), 2) indicare, memorare G. 8. AM. 53. 3) Ænigma solvere Dan. gætte, Angl. guess, AS. gætan, Lapp. gaddam, cfr. AS. gytan noscere.* 4) *Generare, gignere (vv. c.) B. II. 8. Germ. gatten, Angl. get, beger, Lapp. guodam, Gr. γαῖα, γενναῖα.* 5) *Obtinere, nancisci cet. AM. 52. VQ. 12. S. III. 19. Efficere l. obtinere B. I. 25. G. II. 24. Geta hiálm capere galeam O. 18. Angl. get, AS. getan, MG. gitan. Circa etymum cfr. Lapp. gjet manus. Vid. Gl. Synt.*
- Getraþ *pro getr ei non gignit l. non obtinet. S. II. a II. Vid. Geta.*
- Gettiz *pro gættiz AM. 60. Vid. Geta.*
- (at) Geyia (ek gey, * gó) *latrare AM. 23. Cfr. Gl. KS.*
- Giald *n. (Pl. Giávid, * Góld) solutio, resarcitio, poena. At reifa giöld rögnis exhibitum officia régi debita AQ. 35 *). Giald alias pecunia, tributum. multa Germ. Angl. & AS. Geld, Al. Gelt, MG. Gild. Hinc Dan. Giald debitum (Lett. Kalte) cet. Cfr. Gialda.*
- (at) Gialda (ek * geld, galt, goldinn) *solvere, retribuere cet. Þess skaltv gialda eius poenas solver H. I. Myndo Grímhildar gialda ráða Grímhildæ consilia tibi aberunt, S. I. 33. Þóttv gialdir hardan hvgr quamvis asperum animum vindices H. I. 6. Dan. vet. gælde, Germ. gelten (vergelten), Al. keitan (forkeltan), AS. geldan, gyl-dan, MG. gildan; Angl. yield, CBrit. gildio. Cfr. Lapp. gillam patior. Vid. Gl. Diatr.*
- Giálfid *r. bellua marina s: navis H. II. 27. Vid. * Gilfr, * Giálp it. Gl. N. Or. S. & GS. (voce Randgiálf).*
- (at) Gialla *clangere, sonare; (de corvis & aquilis), G. II. 7. — nisi rø gialla hit sit acc. pl. adj. giallr sonorus. Vid. Gella s. Giallr, Giallandi i.*
- Giallandi *clangens l. fulgens AQ. s. Obr. 23. Vid. Gialla.*
- Giallr *sonorus l. fulgidus, S. II. þ. 9. Clarioribus S. III. 28; vid. Gialla cet. it. Giall l.*

* Giarn

*) Cfr. Al. Kelt Ceremonia, quæ significatio huic loco optime convenire videtur. ||

* Giarn *vid.* Vulgiarn.

Giavf (Giöf) *f. in pl.* * Giafar (*hodie* giafir) *donum.* *Hinc Isl.* Gift, Gifta *i.* *Convenit Dan.* Gave, *Germ.* Gabe, *Angl.* Gift, *AS.* Geaf, gif, Gift, Gifta, Gyft, *MG.* Giba, *CBrit.* Cyfanos, *Turc.* Giaba, Gaba. *Cognatum est isl.* Giafari dator, *Turc.* Gjafur &c. *Vid.* Gefa.

Giavfl (giöfyll) *adj. largus.* *Dan.* gavmild &c. *Vid.* Giavf.

Gifrom *dat. pl. a* ** Giffr *oreas, monstrum giganteum H. I. 15. Affectiv. isl.* gifr *convenit AS.* gifr, gifer *avidus vorax ** *CBrit.* Gewai *gluto*, *Lapp.* gafhad, goaave *dirus, horribilis, Aliud sed cognatum forte est isl.* Gifr *spuma Germ.* Geifer, *Pers.* Kef *i. Gef. Cfr.* Geri *i.*

Gimr *m. (hodie Gimsteinn) gemma (v. c.) *** *VQ. AS.* Gim, Gym, Gymstan. *Angl. & CBrit.* Gem, *Pers.* Gevher. *Cfr. Angl.* gim *mundus, elegans, C. Suan.* Gim *yal (gemma instar pellucidam.) Al.* Gymmares *gemmarii.*

Gipt (Gift) *alias* Gipta (Gifsta) *f. fortuna, felicitas. Proprie, ut puto, donum 2: fati l. Dei. Vid.* Giavf.

(ar) Gipta *l. gifta (ek gipti, gipta, gipte) in matrimonium dare. Dan.* gifte, *AS.*

giftian. *Hinc* giptaz (ek giptiz, giptiz) *** *nubi, Dan.* giftes. *Cfr. Pers.* Gift *mulier, Turc.* Schift *conjux, moriturus, Pers. & Turc.* Dschift *l. Tschift par, bini; vid.* Gipt, Gefa.

Girdir *pro hodierno* gyrdtir *cincti. Pl. part. pass. verbi (ar)* girda *l. gyrda cingere, Dan.* giorde, *Germ.* gurren, *Angl.* gird, *AS.* gyrdan, *MG.* bigairdan, *CBrit.* guregifu, *Lapp.* gierdodam, *cfr. Pers.* gerdan *in orbem circumactus, gerdech circumvolutus, gerdaniden invertere, circumagere in orbem gerdiden inverti Lat.* gyrare, *Gr.* γυρωσι. *Cognata sunt isl.* Gerdar *l. Gerdir cingula, vincula, munimenta teper, it.* Giavrd, *Gyrdill cingulum, zona Dan.* Giord, *Germ.* Gurt, *Girtel, Angl.* Girt, *Girth, Girdle, Al.* Gurdel, *AS.* Gyrdel, *Gyrdl, MG.* Gairda, *CBrit.* Gwregys, *Armor.* Gourris. *Hinc Angl.* Garter *periscelis, CBrit.* Gardys, *Gardos. Cfr. Lat.* Gyrus, *Gr.* γυρος *it. Pers.* Gerdun *orbis, circulus.*

(ar) Gifta (ek gisti, gifta) *in hospitium concedere B. I. 26. Manere l. degere † GS. 8. Dan.* giæste, *AS.* gyftigan, *CBrit.* gwesta, *Lapp.* guofofom. *Vid.* Gestr.

gisting

*) *Hinc, isl.* gifselgt *avidus, vehementer impensus. Al.* giffuorlioh.

**) *Est etiam ignis l. lucis appellatio poetica, unde vox Gimli, quæ veterum borealium elyrium significat.*

†*) *Unde part. pass. giftr (gift) nuptus Dan. gift, Al. gihnuvit ec.*

Gisting *f. hospitium S. II. Germ.* Gastung, CBrit. Gwestfa, Gwestle *cet.* Vid. Gista.

Gær *vid. i Gær.*

Giörótrr (giavrótrr) *virulentus, sæculentus SL.* Videtur derivandum ab *isl.* Giör (fermentum) quæ vox vix alibi in scriptis veterum occurrit, sed optime convenit Dan. Gær *id. Germ.* Gur, Gäre *). *Etyymum verisimiliter quærendum est in verbo Gera, göra l. giöra r.*

(at) Glada (* glapa) *obsol. pro gledia (ek gled, gladda, gladdr) exhilarare A. II. 41. AM. 76. Dan.* glæde, *Angl.* glad, gladden, *AS.* gladian. *Cfr. gr.* γαδομαι gaudeo *it.* Gladr, Glý *i.*

* Gladr (glapr) *lætus, (forsan v. c.) comis. Dan. Angl. & AS.* glad, *AS.* gleod, glæde, *Al.* glat, *Gr.* ἄγλαος. Adde Perr. schad (sjad) (quod forte magis convenit *isl.* kær lætus unde Dan. kaad). Vid. Glada r. Glý *cet. i.*

(at) * Glata (ek glata, glatada, glatadr) *perdere, amittere HB. 4. Cfr. Lat.* gluto, glutire. (Forsan a verbo lita amittere *i.*)

Glaummavnom *sonipedibus mannis AQ. 31. Vid. omnino Obs. ibid. 118. Si etiam glaummavnom (a marx equus) legendum esset, idem sensus evaserit. Vid. Glaumr.*

* Glaumr *m. lætitia B. II. 16. Lascivia G. II. 43. Proprie sonitus, strepitus. Glaumr hvnda canum garritus AM. 23; cfr. Dan.* Glam (*ist.* Glamr) *ejusdem sensus e. gr. in nota cantilena recentiore: Da hörtes Horn og Hundeglam 1: Tubæ (venatorum) & canum garritus audiebantur. Convenit omnino AS.* Glam. *Cfr. Lat.* clamor, *Gr.* κραυγή. Vid. Glymr, Gleyma.

Glegggra *magis dilucide. Comparat. adv.* glögg. Vid. * glögg. Glegggr.

* Gler *n. vitrum B. I. 17. Dan. & Germ.* Glar, Glas, *Angl.* Glafs *cet.* *Cfr. Lat.* Glarea (e qua vitrum factum est); *vetustorum maris balthici accolarum* Glesum 1: succinum, *secundum Romanos scriptores; Isl.* Glis *res splendens, Glæfir, glæsiligr splendidus &c.*

Gleyggr *pro * glögg parcur S. I. 7. Alias acutus, perspicuus it. manifestus. Cfr. MG.* glaggwuba *diligenter, attente.*

(at) Gleyma (ek gleymi, gleynda, gleyndur) *oblivisci. Forte ab isl.* Glaumr 1. *Dan.* glemme. *Cfr. tamen Angl.* gloom *obscurus esse l. videri, invitus aut tædii plenus esse, gloomy obscurus cet.*

Glikligt (*pro recent. líklegt l. líklega*) *probabiliter, verisimiliter AM. 26. Angl.* likely. (Glikr *l. líkr similis.*)

(at)

*) *Cfr. tamen Angl.* Gear, Geer *sanies, pus it. Gore error ab AS.* Gor takum *it. fucus, canum isl.* Gor.

(at) * Glóa (*impf.* glóþa, glóda *l.* glóada) *splendere, resplendere* *H. II.* 36. *Alias etiam lucere, candere. Cognatæ sunt innumeræ fere splendidarum rerum denominationes et in nostra lingua & in exoticis. Dan.* gloe, *Germ.* glühen, *Angl.* glow, *AS.* glovan, *Lapp.* guolmam, *Gr.* γλωω. *Cfr.* Glód *i.*

Glód (Glóþ *pl.* Gládv) *f. ignis, prunæ. Interdum verisimiliter olúm Lód l. Hlód pronunciatum fuit. A Glóa s. Dan.* Glöd, *Germ.* Gluhr, *Angl.* Glead, Glæde, *AS.* Gloed, Gled, *Al.* Gluot, Gloer, *Belg.* Gloed, *CBrit.* Glo, *Ludw.* *Cfr.* *Germ.* lodern, *Loderasche tart.* *Vid.* Liós, Logi *i.*

Glódraudr (glóþrauþr) *ignis instar rutilus* *S. II.* β. 9. *Vid.* Glód & Raudr.

(at) Glúpna (ek glúpna, glúpnada) *consternari, contristari* *AM.* 73. Glúpnandi *trepidans* *S. II.* β. 31. *Circa etymum* *cfr.* * Glepia.

Glý *n. pl. (gen.* glýa *l.* glýia) *risus l. gaudium* *AM.* 7. *AS.* Gleo, Glee, Glie, *Angl.* Glee (*unde* glee, glad *lætus*) *Gr.* κλειν, γλωω, γλωωσα. *Cognata sunt* *Isl.* Gledi *gaudium, Dan.* & *AS.* Glæde *it. (ut videtur)* Hlár *risus* *Dan.* *Latter, Germ.* Lachen, *Angl.* Laughter, *AS.* Hleahtr *a* Hlæia *i.* *Adde* *gr.* κλεωσισ *irrisio. Cfr.* Glada, Gladý s. Glýa, Glýstamr *i.*

(at) Glýa (glýia) *gaudere vel ridere. C.* *Tart.* gylicem, *Gr.* γυλιειν. *Adde* *AS.*

glivian (*jocari*) *Recentioribus magis usitatum est* hlæa *l.* læa *id. i.* *Vid.* Glý *cet. s.*

(at) * Glymia (ek glym, glvmda) *sonare, tinnulum resonare* † *GS.* 3. *Hinc glymiandi streperus* *S. II.* 16. *A* Glaumr *quod forte a* Glý *risus s.* — *Cfr.* Hlymia *in* * Hlymr & Glymr *i.*

Glymr *pro* * Hlyme *l.* Glaumr *H. II.* 24.

Glýstamr *AM.* 1. *Græti Álfa en glýstavmo dederunt interpretes: "Luctus dæmonum propitiorem latitiam impediētes, quo autem sensu hæc capiendæ, mihi non liquet. Ut autem sol, indicante observatione ad idem pœma secunda, græti álfa appellari potest, voces hæc, eadem ratione — cum genití svart-álfar s: nigri l. lucifugi hic intelligantur, — de die oriente dictas accipimus. Epitheton glýstamr (caligine impeditus) diluculo matutino optime convenit. Malo igitur verba prædicta sic transferre: "diluculo caliginoso, & sequentem strophæ partem: "mane matutino tempore, attentum curâ ærumnarum humanarum dolores quoscungunt. Originem illius vocis deduco a Glia l. Glýa caligo (*cfr.* *Angl.* Cloud *nubes, cloudy* *nubilus* *cat.*) & stamr *impeditus, — nisi præferatur* Glý *gaudium, risus s., cum sensus foret: diluculo tristi l. latitia privato. Cfr.* Glý, Glýa * Glýgia *it.* Aldrítamr.*

Glep

- Glæpr *m. flagitium, scelus, proprie forte: error a * Glepia turbare, confundere cet. Vid. Gl. Synt.*
- * Glöggr *vid. Gleyggr, Gleggra.*
- Gnaddr *pro Naddr spiculum AQ. 35.*
- (at) Gnapa (ek gnapi, gnapta) *capite nutare, caducus hærere B. II. 6. Cfr. * Gneypa.*
- (at) Gneggia *pro hodierno Hneggia (ek hneggia, hneggiada) himirg, H. I. 20. AS. hægán, Angl. neigh. Vid. * Gneggiöþr.*
- Gnóga *GG. 14. Positum aut pro Gnógt, Gnótt, Gnægd abundantia, aut pro gnóg, nóg l. gnógliga satis, abunde Dan. nok, Germ. gnug, genug, Angl. nough, enough, AS. genog, MG. noh, nah, ganah, genah. Vid. Gnótt.*
- Gnótt Gnógt *it. Gnægt, Nægd) f. abundantia AM. 70. Germ. Gnuge, AS. Genit, Al. Conoac, Kanuht; vid. Gnóga.*
- * Gnýrr *m. vehemens sonitus, fragor G. II. 4. (Genit. Gnýs), Angl. Noise, Gr. κρούς. Cfr. isl. gnísta, gnefsta stridere, crepere (a gnýa id.) Gr. κρούσαι frangi cet.*
- * God (Gop n. numén, deus *AM. 53. cet. Recent. isl. & Dan. Gud, Germ. Gott, Angl. God, AS. God, Gud, MG. Guda, Guths, Al. God, Goth, Godan, Woda, Pers. Choda, Chuda l. Ghuda, Curd. Chudi, Afg. Chudai, COst. Chuzau, Sanscr. Coda *). Cfr. Gudr, Týr i.*
- Godborinn *Diir natus l. Góðborinn genere insignis vel etiam: Gothis editus, Gothicus. HM. 16. H. II. 29. Cfr. MG. godakunds nobilis isl. godakyns divini generis. Vid. God, Gódr i & (ek) Ber (pario) s. ut & Ind. n. pr. rub voce Gotnesk.*
- * Gódr (góþr) *bonus, illustris S. III. 52. Alias etiam dulcis, jucundus. At góþo bene, in bonum H. II. 33. Dan. & AS. god, Germ. gut, Angl. & AS. good, MG. gods, goda, Al. guder, guar, Afg. cho, Pers. chofch, chub, COst. chors, Dig. choore, Gr. αγαθος, καλος, Lat. xaos, cfr. CBrit. gu, cu, euaidd carus, pretiosus, od, godidog excellens, præcipuus, CAuz. gohab dulcis.*
- * Góinn *m. serpentis appellatio poetica GS. 16.*
- * Gólf *n. pavimentum VQ. 14. Dan. Gulv, Lapp. Gualbbe. Cfr. Pers. Cholli area.*
- Gómr *m. palatum AM. 9. Obr. 38. Dan. Gumme, Germ. Gaum, Gaumen, AS. Gom,*

* Hinc God appellatio Divorum s. heroum Ailanorum qui septentrionis dominium obtinuerunt. Recentiore ævo Godi evarit titulus procerum reipublice Islandicæ, qui prætoris & pontificis officio simul sægebantur. Cfr. Pelu. Khoda rex, princepi.

- Gom, Goma, *Al.* Goomo, *Lapp.* Gu-
obme, *Pers.* Gam *l.* Kam.
- Gongom *pro* gaugom, *vid.* (at) Gánga.
- Gotár (*in* nom. sing. Goti *m.*) equi *l.* viri
HM. 17. *Obs.* 56.
- Gotnar homines, viri, (*forsan* proprie
Gothi) *S. l.* 35. *HM.* 21. *cet.* *GH.* 2.
Obs. 13. *Cfr.* * Gotnaland & Gotnar
in ind. *n.* *pr.*
- * Grábakr *m.* *serpens* † *GS.* I. *Vid.*
Grárr & Bak.
- Grádigr *vid.* Gráþvgr.
- (at) Grafa (ek gref, gróf, grafunn), 1)
fodere, defodere. Grafa vndir sú-
struere machinam *AM.* 94. 2) *Celare,*
sculpere, Grafnir stafnar prora ceta-
ta. *Utroque sensu* *Dan.* Grave, *Germ.*
graben, *Angl.* grave, *AS.* grafan.
Priori tantum *MG.* graban, *Lapp.* ra-
bom, *Finn.* caiwan, *Pers.* kariden,
it. kashen, kaviden *), *Cfr.* *Zend.* ka-
rebed *suffodit.* *Posteriori sensu* *Angl.*
groove, carve, *CBrit.* cerfio, *Gr.*
γραφειν *vet. Lat.* scribere. *Cognata*
sunt *isl.* Grafall *cæles,* *CBrit.* Grafol
&c. *Dan.* Karyestok *talea* *crenis* *in-*
cisa, *Germ.* Kerbholz, *it.* Kerbe *cre-*
na &c.
- * Grafvinnir *m.* *serpens* † *GS.* 15. *Ex-*
plicari etiam *potest* *verbotenus:* fossæ
lupus. *Vid.* Gróf.
- * Grafvöllupr *m.* *serpens* † *GS.* 21. *For-*
san, *quoad etymum* Grafvöldupr *l.*
Grafvöllupr *fossarum auctor* *ab* (at)
vallda (olli) *efficere.* *Cfr.* *ib.* *Obs.* 55.
- Grálíga *infeste, crudeliter.* *Vid.* Grárr.
- Gramir *genii infesti l. etiam* *proprie* *pi-*
rata *aut* *latrones.* Gramir *hafi* *Gyn-*
nar *proverbialiter* *dictum* *pro:* *male* *sit*
Gunnaro *B.* *II.* 10. *Vid.* *ibid.* *Obs.*
13. & *cfr.* *Obs.* 86 *a.* *ad* *Carmen* *AM.*
Vid. Gramr, Grávm.
- * Gramr *adj.* *atrox, ferus, iratus,* *Dan.*
& *Germ.* gram, *Pers.* germ. *Cfr.*
Dan. gramme, *Germ.* grámen &c.,
it. * Grem, Gremi.
- Gramr *m.* *insignium piratarum* & *deinde*
Regum appellatio. *Cfr.* *CBrit.* Gra-
dur *princeps,* *Zend.* Grémo *magnitudo.*
Cfr. Gramr *s.*
- Gramr *m.* *nomen gladii Sigurdi Fafneri-*
cida *unde ceteris poetice* *accedit.* *Cfr.*
Gramr *s.*
- Granahár *n.* *pilus labialis* *S.* *III.* *a.* *Vid.*
Grávn & Hár.
- Grand *n.* 1) *hilum l. res minusculo,* *Dan.*
Gran. *Cfr.* *Lat.* granum, *Gr.* γρα. 2)
Clades, noxa *AS.* Grand; *vid.* *Gl.*
Synt. *voce* *Granda.*
- (at) * Granda (ek granda, grandada) *no-*
cere. *Vid.* Grand *s.* & *Gl.* *Synt.*
- Grani *l.* Gráni *m.* *equus Sigurdi Fafneri-*
cida. *B.* *I.* 17. *Alias interdum* *de* *equo*
quocunque dicitur. *Cfr.* *ind.* *n.* *pr.*
Gran-

*) *Hæc peritica, uti* *isl.* grafa, *Dan.* grave *interdum* *notant:* *perquirere, scrutari.*

- Grånflþr *promissa barba præditur AQ.*
36. *A Gravn (barba) i. & flþr (sidi) demissus, promissus.*
- Grånstøþ *f. barbæ columnæ 2: caput H. III. 18. — nisi legendum sit Grånstøþ tenue fulcrum l. auxilium. Vid. ibid. Obs. 29. A Gravn & Stod i.*
- Grárr *recent. grár griseus, glaucus (forsan voces cognatæ) B. II. 16. Dan. graa, Germ. grau, Angl. gray, AS. græg, Gr. γλαυκος, φάρος. Cfr. C. Abast. grua caruleus. Cfr. * Grábakr.*
- Grásilfr *griseum l. glaucum argentum G. II. 2. Obs. 10. Vid. Grárr & Silfr.*
- * Grals (Gras) *n. gramen (forsan v. c.) Adde AS. Graff, Lapp. Ráse. Cfr. gróa crescere, it. COfr. Chufs flor Chofs fanum (IBeng. Gofs, Decan. Gafs).*
- (at) Gráta (ek græt, grét) *flere, plorare. Gráta vini lugere amicos. Dan. græde, Germ. greinen, Angl. gret, cry, AS. grædan, MG. greitan, Lapp. ri-azhiom, Pers. girysten. Cfr. Angl. grieve lugere cat. Vid. Grátinn, Grátr.*
- Grátinn *fletu oppletus, lacrymans. AM. 94. (Alias etiam grátandi, Dan. grædende cat.) Zind. guerende, Pelv. gueristeh. Vid. Gráta, Grátr.*
- * Grátr. *m. iustus, fletus. Dan. Graad, MG. Grets, Samser. Shrad. Cfr. Ang. Grief marer. Vid. Gráta, Grátinn.*
- Gravn *infesta l. trata entia 2: nevína aut daemones H. II. 45. Forsan positum pro gravum god, quas voces in formula juris jurandi veterum gentilium invenimus. Cfr. Al. Grem bellua; vid. Gramr adj.*
- Gravn (Grön) *P. Granir f. 1) Labiam (in pl. Granir. 2) Barba. Forte a Gróa crescere. Olafsen vocem comparat cum lat. crinis quod á verbo cernere, Gr. κρινω (isl. greina). Est Al. Grancen. Hinc Dan. Grönskolling puer imberbis *).*
- Grápvrgr (grádigr) *vorax S. I. 11. Dan. graadig, Angl. greedy, AS. grædig, MG. gredags. Cfr. isl. Grádr, Grædgi voracitas, vehemens appetitus. Dan. Graadighed &c., AS. gredon esurire. Vid. * Gráp; adde Gr. κραω cum impetu aggredior.*
- (at) * Greida (ek greidi, greidda, greiddr) *explicare. Dan. rede. Vid. Gl. N.*
- (at) Greipa (ek greipi, greipta, greiptr) *admittere, trahere AM. 82. Cæt. vid. sub v. Aringreipr 1. AS. grapian, gropian, cfr. Pers. giristen reprehendere. Vid. * Greip & Gripa i.*

* Gremi

*) Notius barbe vocabulum est isl. Skegg, Dan. Skæg, CTeherk. Shake, Dfhake, Dhakke, CAbast. Sheke, Tert. Scakal, cfr. Ang. Shag pili longi & densi. De tertio Bardr vid. Långbardr in ind. nom. pr.

- * *Gremi f. ira, odium H. II. 12. Cfr. Dan. Græmmelse moror gravis Germ. Grämen, AS. Gram, Pers. Gyrn. Hinc Isl. * gremia irritare cæt. Dan. græmme, Germ. grämen, AS. gremian.*
- * *Greppr m. vir fortis Aq. 10. De potis alias specialiter dicitur, quasi dixeris: capax, a Verbis grípa, greipa capere, traðáre.*
- * *Grey n. canis, canicula. Lupi vocantur Vidris grey H. II. 13. & Grey norna HM. 28. Obs. 99. 2: Ophini & dirorum (Parsarum l. sagarum) canes. Grey alias dicitur de sene, vetula & re quacunque vilis aut nullus pretii. Cfr. Gr. γρη, γραυς, γρηται, γρηται vetula, γρητος, γρητος vetustus & Græc s. Greyftróp n. caninum collegium Aq. 11. Vid. Grey & Stóð.*
- Grídr (Gríþr) H. III. 18. Obs. 29. securis (quæ hæc et aliis feminæ gigantæ denominationibus appellatur *).*
- Gríma f. velamentum G. II. 15. Olim galeæ, ut puto ejus generis quæ faciem tegebant, appellatio, jam islandice personam talem (Dan. Málce) significans. Hinc opinor vocem illam inditare sculpta & inaurata capita (höfvt in antiquissimis Islandiæ legibus díða) rostris navium imposita, proximus enim ver-*
- sus de celatis proris l. puppibus loquitur. Gríma alias veteribus notavit noxem, quæ cali faciem velat. AS. Gríma, Heregríma velamentum militare, galea. Cfr. * Grímarr. Grímliga atrociter S. III. 23. AS. grímlice; vid. Grímrr.*
- * *Grimmr atrox, crudelis, savus, it. vehemens. Adde Al. crim, Germ. grímmig id. Hinc Dan. & Angl. grím foedus, torvus. Cfr. CBrit. grym, grymmus fortis, vehemens Grym fortitudo, vehementia.*
- Grimmúþgr. animo savus. AM. 55. A Grímrr s. & Uþ (Uð) obs. animi indoler.*
- * *Grínd f. foris G. II. 37. Pl. Gríndvr clathrum l. portus H. II. 46. cfr. ibid. Obs. 103. Armor. Grill, Lapp. Rid, Ríddo.*
- * *Gríót n. lapides, saxa HB. I. Adde CBrit. Gro, Grut, Graian.*
- (at) *Grípa (ek gríp, greip, grípinn) rapere, arripere (vv. c.) Dan. gríbe, Germ. greifen, Angl. gripe, AS. grípan, MG. grípan, greipan, CBrit. cribo, Pers. grísten, grísten, IMalab. grehipan. Hinc a) Isl. Gríp raptura, captura Dan. Greb, Germ. gríff, Pers. Gríft, β) Isl. Grípdeild rapina, CBrit. Gríbdail, Pers. Gríftarr &c. Cfr.*

*) Schevingius censet vocem Grídr hic designare feminam gigantæ, Helam nempe infernæ reginam.

- Cfr. Gr.* γυρος ῥέτο, γυρῖκο piscor γυρῖμα lucrum γυρῖ gryphus cet. *).
- * Griß (Grid) *n. pl. pax desponsata AM*, 31. Cognata forte sunt *Angl. græc*, *grecet*, *AS. gretan*, *Germ. grüssen salutare Grūs salutatio &c.* (*Cfr. lat. Gratia, Ol. Adde Gr. χάρις.*) *Vid. Gl. Or. S.*
- (ar) * Grvna (mik grvnar, grvnadi) opinio aut suspicio mihi est. *Cfr. Gr. γρινω.*
- Grvnyðgi *f. imprudentia AM*, 70. *Ab Ud (Uþ alias Odr) animus, mens & grvnnr non profundus dan. grund. Ab isl. Grvnd solum l. Grvnnr fundus Dan. Germ. Angl. & AS. Grund, Angl. Ground, MG. Grundus.*
- (ar) Grýta (ek grýti, grýtta, grýttir) lapides conjicere in aliquem *HM*, 24. *Vid. Griót.*
- Grænn viridis. *Dan. grön, Germ. grün, Angl. green, AS. grene, CBrit. gwyrdd, Lapp. ruonas, Samscr. harida. Nostrum verisimiliter derivandum est a Gróa crescere. Vid. * Gróandi **)*
- Gl. N. voce Græ.*
- (ar) Græta (ek græti, grætta, grættir) ad lacrymas redigere † *GS. 6. cfr. Angl. (to) grieve id. Vid. Grátr.*
- Græti *n. pl. res lamentabilis, ludus l. rationes stendi. S. III. 58. Causæ lamentorum G. II. 9. Græti Álfa Alfórum ludus l. lamentorum causæ HM. I. Álfí sive genii lucifugi hic indicantur, quos diei ortus tristes reddit. Vid. Grátr, Græta, Glýstamr.*
- Gröf (Gravf) *f. fovea, fossa S. II. β. Alias etiam sepulchrum. Cognatum est Isl. Gröf ejusdem fere significationis. Dan. Grav, Germ. Grab, Grube, Angl. Grave, Groove, AS. Graf, Græf, Al. Grap, MG. Groba, Graba, Al. Grucue, Groue, Graf, Crab, Lith. Grabas, Pers. Gur. Cfr. Gráfa s.*
- * Gvll (Goll, Gall) *n. aurum Dan. Guld, Germ. Al. Angl. & AS. Gold, AS. Goll, MG. Gulth, Finn. Cúlða, Lapp. Golle, Gr. χρυσός. Cfr. CBrit. Golo, Goluð divitia, pecunia Pers. Pul. Circa etymum consule Gl. Synt. ejus giallr (splendídur) aade Scot. Gael. ghal l. geal canídus, unde nomen herois Caledonici jam celeberrimi Fion ghal, vulgo Fingal i. e. Fin l. Finnus canídus aut pulcher. Annotari porro ment: isl. gylr (flavus cet.) Dan. gul, Germ. gelb, Angl. yellow, AS. geol, Lat.*

⁹⁾ Cognata videntur *isl. hrifa, rífa, hríffa rapere Dau. røve, rapfe, pradari, Germ. rauben, Angl. rob, rawith, AS. reafian, MG. raubjan &c.*

¹⁰⁾ *Adde Finn. rohðun cresco. Cfr. Gr. χρῶμα, χρῶσις herba virens, graven (Isl. Gródr it. Kl6, Klóánger) unde χρῶσις herbídhi, viridis χρῶσις virídís tam χρῶσις (isl. gróandi) virentis. Cfr. Gróa in ind. n. pr.*

- Lat.* gilvus, fulvus & Glóa splendens s. *).
- Gvllbitlaþr *curco capistro instructus H. II. 38. d.*
- Gvllbitvll *m. aureum capistrum H. III. 34. Vid. Gvll & Bitvll.*
- Gvlli *inuitate pro gylli ejularent GH. 43. Vid. Gella, Gialla.*
- * Gvllhyrndr *cornubus, auratus H. I. 4. Observari meret mos veterum Indorum vaccarum cornua annulis aureis ornare; ab iis & quibusdam inter præcos Scandos animalibus illis divinus cultus exhibitus est, quæ etiam superstitio adhuc in India viget.*
- Gvllinsima *f. Fumis aureus H. II. 3. Vid. Gull & Sími.*
- * Gvllinn (*f. gvllin n. gvllit*) *aureus H. III. 22. GS. 3. Dan. gylden, Germ. gülden, Angl. & AS. golden, Finn. cullainen. Vid. Gvll.*
- Gvllmiþlandi *auri præbitor HB. 29. Vid. Gvll & Miþla l. Midla.*
- Gvlllo *vid. Gella.*
- Gvllrodinn *curco rutilatus AQ. 4. Vid. Gvll & Rióda.*
- Gvllskál *f. aurea phiala AQ. 10. Vid. Gull & Skál.*
- Gvllvariþ *auro ornata l. circumdata H. III. 43. Vid. Gvll & Veria.*
- Gvmar *l. * Gvmmar (in nom. sing. * Gvmi) viri (in specie etate provectiores). H. I.*
- AS. Gumena, Finn. Ihminen, Lat. homines, Sing. Gumi convenit, AS. & MG. Guma id. Pelv. Guebna it. Pers. Gum senex.*
- Gúngnir *m. B. I. 17. hasta, proprie ipsius Othini, sed hic de quacunque alia dictum videtur. Interpretes originem vocis putarunt cognatam verbo Danico (ac) gyngce oscillare & substantivo Gyngce oscillationis instrumentum Bionó Halthoris in Lex. isl. dedit: violentus domitor (nescio qua ratione). Conferri porro merent voces islandicæ: Gúnga homo trepidus: præ timore tremens, gvgna, geggia.*
- Gvnnarfúls *prælit appetens. B. II. 6. Vid. Gvnnr & Fúls.*
- Gvnnargiarn *pugnæ cupidus. H. II. 31. Vid. Gvnnr & Valgiara.*
- Gvnnafystvr *sorores bellicæ: Valkyriæ. Othini ministræ H. III. 6. Obs. II. Vid. Gvnnr & Syktir.*
- * Gvnnfáni *m. militare vexillum. Adde Al. Chundfane id. A Gvnnr bellum i. et Fáni vexillum Dan. Fane, Germ. Fahne, Angl. Fanion, AS. Faana, Finn. Faana. Cfr. Dan. Germ. Angl. Banner, Germ. Panier, CBrit. Penion cat. Hinc ut puto Angl. Fan ventilabrum. Vid. * Fáni.*

Gvnn-

*) *Aliaq. anrum est Tart. & CAK. Altum cum quo conferri meret isl. Láttún orichalcum, ac flavum. it. Angl. Latten lamina.*

- Gvnhelgr *bello l. armis (de jure) inviolabilis AM. 27. Vid. Gvnnr & Heilagr (helgr).*
- Gvnhvati *m. pugnae concitor — &*
- Gvnhvatr *adj. praelio acer AQ. 12. a Gvnnr bellum, pugna, Hvetia concitare & hvatr acer q. v.*
- Gvnnr (Gudr, Guþvr) *A) Bellona, nominata inter Dear bellicas in Völospá str. 30. Ed. Resen. B) Pugna, bellum, AS. Guþ, CBrit. & Scot. Gael. Cad, Cath, Pers. Genk. Cfr. Gr. *νῆδος νοκκο, δαμνυμ infero* *). Vid. Gvd, * Gvnnfáni.*
- Gvstr *m. nani appellatio poet. S. II. 5. Obs. 16. Ventum alias significat; Probabiliter nani attributa est propter nomina illorum qui, secundum mythos Eddicos, cælum humeris portant, ventis (Austri, Vestri, Nordri & Sv-dri) communia. Hinc Angl. Gust ventus, tempestas. Circa etymum cfr. Isl. Gufa fusio præceps, effluuium; (at) gysa, (pers. kusiden), giósa, geyla eruðare, erumpere, graisari. Hinc nomen celeberr. thermarum Islandiæ Geisir.*
- Gvþvefr (Gudvefr) *m. textile pretiosissimum, verbotenus divinum sive etiam bellicum HB., AM. 16. Obs. 48. GH. 15. AS. Godevebb l. Godevebb (bona l. divina textura) sindon, purpura. Cfr. Pers. Kutifeh.*
- * Gýgvr *l. Gígvr f. oreas, gigantea mulier HB. Obr. 4.*
- Gýgiar-kyn *giganteum genus ibid. str. 13. Cfr. Gifrom s.*
- Gylfi *m. Rex. H. II. 45. Hæcce poetica appellatio, ab ejus nomine qui Othinum olim visitavit, desunta videtur. Cfr. tamen CBrit. Glyw dominator, AS. Gylp, Gylfe gloria, dominium.*
- Gylltr *adj. auratus G. II. 15. Angl. gilt &c. Est proprie partic. pass. verbi (at) gylla deaurare Angl. gild, Finn. cullaan, Lopp. gollitam cet. Vid. Gvll.*
- Gæda, Gæddr &c. *Vid. Gæða.*
- (at) Gæla (ek gæli, gælda) *delicias gustare S. III. 9. Alias etiam mulcere ablandire. Adde Dan. kjæle, Angl. cajole. Cfr. Angl. gull fallere cet.*
- Gær (i Gær heri (foran v. c.) Dan. i Gaar, Germ. gestern, Angl. Yesterday, AS. gyrstan, georsten l. gilstroñ dæg, CTart. gus, Suan. gaad, Tuss. pfara, Afgl. parun, Pelv. parir, Gr. *αἰθῆρ, αἰθῆρς*. Cfr. Pers. kerda heri, hesterna dies.
- (at) Gæta (ek gæti, gætta) *servare, custodire, observare. Gættiz observavit AM. 20. Dan. hytte, Germ. hüten, Lopp.*

* Adeling in libro: Geschichte der deutschen Sprache und Litteratur citat; il. Gvdtr sive. quod tantum, quantum scio nunquam existit.

Lapp. Gattim, gjætzhiam, *Finn.* kætken, *Gr.* κῆτος, κῆτομα. *Cfr.* *Isl.* Gát, Gæti, Gætla *cura servatio, Germ.* Hut, *Lapp.* Gattim, Gjætzhiam, *Gr.* κῆτος. *Cfr.* (at) Gá *observare s.*

(at) Gæþa *l. gæda* (ek gædi, gædda, gæddr) *donare, decorare, beare, au-gere.* Hringom gædd annulis *decorata H. I. 5. Á mǫn nú gæþa nunc aliquid eo accedet AM. 67, AS. godian, Pers. daden. (A Gæþi l. Gædi n. pl. bona cui cognatum isl. Góds l. Góts opes, divitiæ, Dan. Gods, Germ. Gut &c. Vet. Pers. (secundum Herichiam) Gaza unde in Gr. & Lat. sermonem transiit *). Vid. Gódr s.)*

Gæþi *pro gáþi l. gæti AM. 70. Vid. gá, gæta. Cfr. etiam verbum (ek) gægiz, gægiz clam observo furtim speculator, ejusdem originis.*

Gögn, í gögn *l. * gegn adversus, trans S. II. 23. Adde AS. gegn, geng, geanes, it.*

Gögnom (í gögnom *l. gegnom, gegnum) trans, per. Hann reist niþr í gögnom transsecurit (soricam) superne usque ad imum B. I. Dan. giennem, igiennem, AS. Gegnom. Vid. Gögn.*

Göra *vid. Gera.*

Görla (gerla) *forsan contraße pro gör-liga penitus, probe S. III. 25. Vid. Gerva.*

Görr (* gerr) *pro gördr l. gerdr 1) factus 2) paratus, promptus. Alias etiam perfectus, universus. Ant. Germ. gar, garo, AS. gearv, gearu, CBrit. gwrwg, Lapp. garves. Cfr. Angl. yare expeditus.*

Görsim *l. Görsimi (Gersemi) cimelium VQ. 2. A. Görr perfectus, universus & simi cimelium, forsar proprie ligamen 1: aureum, corporis ornamentum. AS. Gærsuma. Vid. Görr & sími.*

Görva *vid. Gera. Cfr. Gerva s.*

Görvallr *l. gervallr universus AM. 31. Pl. Gervallir eundem AM. 43: Vid. Görr, Gerva & Allr.*

Gödda *pro gædda GH. 15. Vid. Gæþa. Gözka (recent. Gæðka) f. bonitas AM. 90. a gódr bonus. Pers. Chofchi. Vid. Gæþa.*

H.

Há, *nom. adj. f. vid. Hárr.*

Há *pro háo l. háfo alto (adj. n.) S. II. 8. 42. Áltá (abl. adj. f.) AQ. 14. Vid.*

Hárr. (*Cfr. Pers. cho altus, Dan. høj, Germ. hoch, Angl. high &c.*)

Hábeinn *adj. celsipes G. II. 2. Vid. Hárr (altus) i. & * Bein per, jam in ra significatione Islandic obsolete.*

Haddr *m. GH. 15. coma muliebris (Edda etiam prosaica docente). G. I. 14. Coma redi-*

*) Gaza *Persie pecuniam vocant. Steph. de Urbibus.*

- redimita l. redimiculum capitis. Al.*
 Uaz, *Pers.* Haz (H). *Ch.* Has,
CTart. Ssadsch, *Gr.* χαμηλ. *Cfr.* S.
Eg. Sk. p. 309.
- * Haf n. *altun*, mare *H. I.* 19. *Dan.*
 Hav, *AS.* Heaf. *Cfr.* *Pers.* Ab aqua
 *). *Curd.* Af, Ap, *Zend.* Apo, Apem,
Samscr. Abhi, Ap, Apaha — *it.* Á. s.
- (at) Hafa (ek * Hefi l. Hef, hafda, hafdr)
habere (v. c.) *obtinere.* Hafa fram ex-
 hibere *AM.* 37. Hafa braut (l. á braut)
 abducere *H. I.* Havído þær heim
 með sér, eas domum secum abduxerunt
VQ. Saep ponitur pro verbo auxili-
 ari e. gr. Hefir þú ockor hvatta tu
 nos jam stimulaſti *HM.* 6. — Adde
AS. hafan, *Pers.* daſten (sic Germanis
 haſt haber). Cum hafa auferre *cfr.*
Germ. haſchen, *Pers.* hadschiden *id.*
Vid. Gl. Synt. GS, KS, Hv. & N.
- (at) (Hafna (ek Hafna, hafnada) abjicere,
 repudiare *S. III.* 29. *AM.* 66. Olim
 forſan afná etymo af ab, ex. *Cfr. lat.*
 abnuere, *Gr.* ἀνορεύω *&c.* *Vid. Gl.*
Synt.
- Hafnar-mark n. *indicium portus H. I.* 30.
Dan. Havnemærke. *Vid. Havfn &*
Mark.
- Hafnoir *vid.* Havfn.
- (at) Haga (ek haga, hagada) *accommodare*
AM. 57. Hinc hegda agere, se gerere
 cæt. *Cfr. Germ.* hägen, hegen, *Lat.*
 ago (egi), *Gr.* ἄγω. *Vid.* * Hagr.
- Hagaſtr dexterrimus *&c.*
- Hagaz dexterrimum l. dexterrime. *Vid.*
 Hagr.
- Hagl u. grando. *Dan.* Hagl, *Germ.* Hag-
 gel, *Angl.* Hail, *AS.* Hagal, Hægl;
Al. Hagala, *Finn.* Hauli, *Pers.* Zale,
Gr. χαλαρα *it.* aella.
- Hagliga artiſcioſe † *GS.* 2. (prysqvi-
 da, 16 *&c.*) *Vid.* Hagr.
- Hagligt lepidus *H. I.* 1. *Vid.* Hagr adj.
- Hagr m. commodum, utilitates *AM.* 95.
 Conditio, status *S. I.* 22. *Cfr. Gr.*
 ἄγυγι. *Vid. Gl. Synt. & Haga s.*
- * Hagr adj. dexter (unde hægri havnd,
 dextra manus *Dan.* højre Haand) arti-
 ſticioſus *S. II.* *Cfr. AS.* hoga pru-
 dens cæt. *Vid.* Haga s.
- Hala f. oreas, fæmina *H. I.* 16. *Vid.*
 Halr.
- (at) Halda, hallda (ek * Helld, héllt, hal-
 dinn) tenere, custodire. Alias etiam:
 durare. Geitvr vrn halda capras cu-
 stodire

* Aqua diuerſa epitheta in *Persico & Islandico* ſermone optime conueniunt e. gr. *Pers.* ab ruan.
Isl. rennandi vatn (*Dan.* rindende Vand) aqua fluens; *Pers.* ab murdeh *isl.* myra vatn (*Dan.*
 Morads-Vand, Myre-Vand) aqua palustris l. mortua; *Pers.* ab afſadah, *isl.* ſtafdu vatn,
 áſtavadu vatn, (*Dan.* ſtauende Vand) aqua stans l. stagnans. Oído vocum harum *Persico* pri-
 ſte borealiſm potius ſtylo plane congruus eſt.

stodäre l. manu tenere *) *H. III. 25.*
Halda heim domum facessere *S. II. 9.*
Halda eijom (*pro recent. halda eida*)
servare juramenta B. II. 18. Haldit
er *pro haldi at þér l. etiam haldi þér*
cum sensus foret: conservetur tibi l.
illusa maneat caro circa artus. Dan.
holde, *Germ. & Al. halten, Angl.*
hold, *AS. haldan, healdan, MG. hal-*
dan, CBrit. huala, Armor. huala,
Pers. halk-buden, Gr. ἄλω. Cfr.
Lapp. oldam guberno, dirigo (sensus
interdum verbo nostro attributo.) Vid.
Gl. N. KS. & GS.

Hálfir (*f. hálf n. hálf*) *dimidius. Hálf*
(meirr) duplo magis O. 25. Hefir nú
Hel hálfá jam *Morta dimidiam partem*
(cohortis) tenet AM. 51. Dan. halv,
Germ. & MG. halb, Angl. & AS.
half, *AS. healf, CBrit. hanner* **).

Hálfyrkiom *dimidiis operibus AM. 57.*
(In nom. sing. Hálfyrkia f.) Ab Hálfir
s. & Yrkia opus ab yrkia, operari
quod iterum á verbo * orka valere cæt.
Cfr. Dan. Virkfomhed, Virkning,
Germ. Wircksam, Wirckung l. Wür-
kung &c.

* *Hali m. cauda it. culus, posteriora cor-*
poris H. I. 20. Dan. Halc.

* *Hallr (f. havll l. höll n. hallt) declivis*
G. I. 14. Alias declivis, acclivis Al.
halda, AS. heald, Finn. callas, Dan.
hældende ***), *cfr. Gr. κωλός curvus.*

* *Halr m. (Pl. Halir) vir. AS. Hale,*
Hæled vir, miles, heros, vet. Dan.
Helled, Recent. Helt, Germ. Held,
Pers. Jel. Populares nationis eju-
sam caucasiæ, qui alias Inguschi vo-
cantur, se ipso Halha appellant. No-
men populi veteris, ex iisdem region-
ibus orti, Alani. (Orientalibus Allan)
Ammiano Marcelino interprete, Mon-
ticola explicandum est. Vox illa no-
stra, quatenus olim gigantes vel mon-
ticolas significavit, facile derivari po-
test ab Hallr rupes, petra (vet. Dan.
Hald &c.) Gigantes Helæ, Divæ in-
fernali ab Asis lubenter additebantur,
unde forsans hujus subditi postea in spe-
cie halir poetice á nostratibus appellati
fuerunt; nunc semper, ligato sermone,
uti sæpe apud antiquos, voce illa vir
quivis indicatur.

Háls

*) Sic *AS* ymb *haldan custodire. Hinc Isl. Hald custodia CBrit. Hald catena, ligamen.*

**) *Cognata sunt: isl. helmingr, helst dimidium, dimidia pars. Dan. Helvte, Germ. Helfe, Gr. ἥμι, ἡμισυ, Lat. semi &c.*

***) *Quibusdam ab Hallr (it. Halli) declivitas. (Dan. Hælding, Angl. wont. Heel) alias lapidis, rupes, petra (vet. Dan. Hald, Finn. Callio, Sanscr. Calla unde isl. Hella petra pilava, Dan. Helde, CBrit. Lleth). Cognata sunt: isl. halla, hallaz vergere, Dan. hælle, Germ. halten, AS. hyl-dab, Lapp. hallam, Finn. callistau it. isl. haltr claudus Dan. & Angl. halt, AS. healt, MG. halts, Gr. κωλός it. isl. hella fundere, Dan. helde, Cofi, khalin, Pers. hel-kerden (H.).*

- Háls *m. collum* *). At standa á hálfí (mön-
nom) *super colla stare* 3: *viros oppri-
mere* *H. III.* 28. *Dan.* *Germ.* *AS.*
& *MG.* Háls, *Lapp.* Buolz, *Finn.*
Caula, *Lett.* Kael. *Cfr.* *Germ.* Kehle,
Sanser. Gulo, Gola, *Lat.* Gula, *isl.*
Gúll. *Forté* ab hólr cavus (*Gr.* *κεφός*
&c.)
- (at) Hálsa (ek Hálsa, hálsada) *G. I.* 12.
Cfr. *AS.* hálsian *obscurare*, *adjurare* 3:
*amplexu promissum vel petitionem fir-
mare.* *Vid.* Háls s.
- Hálsmen *n. torques.* *AM.* 43. *Vid.* Háls
& Men.
- Hám pro háom alto *AQ.* *ect.* *Vid.* hárr,
há.
- Hamalt *adv. acie cuneata* *S. II.* 23. *Cfr.*
Hamáll in *Ind. n. pr.*
- * Hamarr *m. malleus* *V.* 18. *Adde inf.*
Saxon. Hamer, *undé* proverbium vul-
gare: dat dik de hamer 3: *utinam*
(*Thori*) malleus (3: *fulmen*) te percu-
tiat.
- (at) Hamaz (ek Hamaz, hamadiz) *formam*
alienam inscipere. *H. I.* *Vid.* Hamr.
Hamla *f. (Pl.* Havmlor) *stroppus (remi)*
AM. 34. *Cfr.* hamla *retinere* & *AS.*
Hamula.
Hamom pro Havmom *vid.* Hamr.
- * Hamr *m. induvia*, *forma* *S. I.* 42. *AS.*
Ham, Hama, *Germ.* Hemd, *Al.* He-
midi. *Cfr.* *Finn.* Hahmo umbra *l. fi-
gura hominis.* *Vid.* Fylgia s. **).
- * Handan (fvr handan) *ultra* *G. II.* 6.
Handarbak *n. dorsum manus* *B. I.* 7.
Vid. Havnd & Bak.
- Hann, Han (*f. hon*, hún *n. pat* *que*
videas suis locis) *is*, *ille* *Dan.* han,
Angl. *AS.* he, *CBrit.* hany, hwnnu,
Finn. hæn, *Lapp.* son, *Lith.* ans,
CAvasc. anni, *Auz.* D/har, hadab,
Kub. heich, *CC.* tha, *Pelv.* ann, ano,
Zend. one, huo, *Pers.* an, *Gr.* s,
ðe. *Adde* *Germ.* jener, *MG.* jains
&c. ***).

Hann-

*) Háls alias collis, *MG.* Hlains.**) *Exuvia istæ et membranule, quibus infans natus in matris ventre olim indutus fuerat et que cum eo in lucem exeunt, vocantur apud Islandos Fylgia; nomen Hamr is etiam jure iure attribui videtur. Existit apud Islandos traditio perantiqua quod in illis membranulis genius vel pars animæ infantis sedem teneat. Hinc siue dubio genius quem superstitione fluxit & adhuc inter plebejos quosdam Islandicos fugit, certa forma, præsertim animalis alicujus, indutum, hominem perpetuo sequentem, qui Hamingia & Fylgia a veteribus vocatus fuit. Posteriore nomine adhuc inter nostrates gaudet. Obstetrices Islandicæ, quæ illi superstitioni deditæ sunt, exuvias illas putant, tanquam sacrum quid, minime lachendas, sed magna cum contela tractandas, et eas igitur sub transcendendo a matris limine inhument; ingoiant enim exteros, qui car non curant, sed vel delent igne, vel alio modo securi abjiciunt, Fylgis siue genitri comitantibus destitui. — Hamr Atla hic nihil igitur aliud est quam genius Astali (*Gr.* *δαίμων*). Circa hæc sentia eadem superstitione invaluit apud populos scandinavicos, quom apud Græcos, Romanos, et varias orientis gentes.****) *Cfr.* porro *Germ.* ihn *cum* *Al.* nan, *Gr.* *ψυ*.

- Hannyrdi (*recent.* Handyrdi) *pl. n. artificia manuarum* G. II. 14. *Ab Havnd manus & Ord (obrol.) opus quod a Verda fieri i.*
- Hánom *pro honum vid.* Honom, Hann.
- Hapta *pro recent. hept capta (v. c.) vincula* G. I. 8. H. II. 3. *Dan. hæftet germ. geheftet &c. *Hapt I. Haft vinculum, captivitas Germ. Haft, AS. Hæft *). Verisimiliter a verbo Hafa s. Vid. Hapter.*
- Haptr (*pro recent. heptr captus (v. c.) vinculus* S. II. p. 7. *Particip. pass. verbi hepta l. hefta vincere, capere Dan. hefte, Germ. heften & haften, AS. hæftan, MG. gahastian. Respondet vox illa Al. hafta vinculus hanthaft mancipium, servus. Vid. *Hapt, *Havpt & Hapta s.*
- Hár *n. crinis coma, pilus* S. II. p. cet. *Dan. & Germ. Haar, Angl. Hair, Al. Har, AS. Hær, Pers. Sher (H.) CC. Tschara, Gr. κροτη. Cfr. CBrit. Rhawd pili animalium Gr. ἄγος lana — it. Haddr s. Skavr it. Hárr, Havr i.*
- Hardgiörr *robustus* SL. *Cfr. Dan. haardfór ejusdem significationis, quamvis posterior syllaba diversæ originis sit. Vid. Hardr & Gera (göra).*
- Hardhvgaþr *animo sævus* G. I. 4. *hardhvgrþ f. GH. I. Vid. Hardr & Hvgr.*
- Hardla (*recent. harla*) *contractum ab hardliga vehementer, valide, valde. Alias etiam harda. Al. hardo, harto, ahro valde AS. þearle, Gr. κερτα it. Dan. haardt, Germ. hart, Angl. hard &c. (Hardr). Cfr. Hardliga i.*
- Hardliga *dure; sæviter* Dan. haardelig, *Angl. hardly, MG. harduba. Vid. Hardla.*
- * *Hardmódrgr (hardmódigr) animo sævus l. animosus* AQ. 13. *Dan. haardmodig, Al. hartmuat. Vid. Hardr & Módr.*
- * *Hardr (harþr) durus, asper, fortis, validus. Adde Dan. haard, Germ. hart, Angl. hard, AS. heard, Al. harder, MG. hardus, hardu, Lapp-garas, CBrit. gwrdd, Pelv. khroid, Sanser. karuda, Pers. dyrysch. Hinc isl. Harka durities, robur Dan. Haardhed, Germ. Härte, Angl. Hardness, Gr. κερτος**), cfr. Hardla, Hardliga s.*

Har-

* Cognata sunt isl. Hepti (Hesti) retinaculum Manubrium Dan. & AS. Heste, Germ. Heste, Angl. Haft.

** Sic Frank l. c. p. 219. "Hart, Art, Ard olim (Germanice) fortis, audax, in Hartomund, Artaburius, Gerhard cat. ard (perice) fortis, ferus, bellator. Ita etiam hæc vox explicatur ab Herodoto, qui dicit Perias se vocasse Artatos. VII. 61. et in eodem sensu sumitur ab Herichio & Stephano Byzant. Eadem sapissime occurrit in Pericis nominibus e. g. in Ardibehecht qui

"et

Hardrádi *n. audax facinus AM.* 46.
Crudele factum AM. 82. Hardrádr
severus AS. heardrede. *Vid.* Hardr
 & Rád, Ráda.

Hardúdigr *ingenio savus; hinc neutr.*
 harþúdigtr *S. I.* 27. *Ab* hardr *s. &*
Ud in compos. i. q. Odr ingenium,
mens.

(at) Harma (ek harma, harmada, har-
 madr) *lugere. Cfr. Dan.* harme, harmes,
it. Gr. ἡρμασ incito, concito.
Vid. Harmr.

Harmbragd *n. dolus perniciosus AQ.* 15.
 (Harmr & Bragd).

Harmdavgg *f. ros doloris l. dolorosus.*
H. III. 43. *Vid.* Harmr & Davgg.

* Harmr *m. calamitas, dolor, luctus, ira.*
S. II. 10. *acerbum facinus. B. I.* 12.
offensa. B. I. 36. *jaçtura. Angl. Dan.*
Germ. AS. & Al. Harm, Finn. Har-
 mi. *Cfr. Lapp.* harmad dirus, horri-
 bilis, crudelis, Harmadyuot diritas
vet. Pers. Gyrm dolor *Gr.* ἄρα noxa
 ἔραυ impetus. *Circa etymum consule*
antiquorum Ar (labor) s.

Harpa *f. chelys l. cithara. Dan.* Harpe,
Germ. Harpfe, Harfe, *Angl. & Lapp.*

Harp, *AS.* Hearpa, *Finn.* Harppu,
Pers. Barbeh (H.) *Gr.* βαρβίον. *Adde*
Arab. Marabba instrumentum simile
musicum.

* Hárr *l. hár (Pl. hávir, háir) altus,*
celsus, supernus. Dan. høj, *Germ.*
 hoh, hoch, hehr, *Angl.* high, *AS.*
 hear, heah, *MG.* hauhs, *CBrit.* ochell,
Lett. augšis, *CABas.* haga, *Tyſi.*
 tſchago, *And.* hirzi, *Pers.* choh. *Cfr.*
CBrit. hir longus unde *Hyd* longitu-
 do *). *Samscr.* para, bara magnus *Gr.*
 ναγα super.

* Hárr canus *S. II. β.* 24, *alias pilosus,*
comatus. Primo sensu Angl. hoary,
AS. har; *secundo: Dan.* haeret, *Germ.*
 haarig, haaricht, *Angl.* hairy, *Lat.*
 hirtus. *Cfr. isl.* hædr, hárvgr hir-
 tus, pilosus.

Hárr *m. (Pl. Háir) scalmus AM.* 34.
Finn. Hanga.

(at) Hata (ek hata, hatada, hatadr) *odis-*
se. Dan. had, *Germ.* hassen, *Angl.*
 hate, *AS. & MG.* hatian, hatan. *Cfr.*
Germ. hadern, *it. Finn.* haitan obsum,
nocco, Gr. ἄγαν cat. *Vid.* Hatr.

Hatr

* est angelus ignis. Ardeschir, Ardu. (Confr. Wahls Persien 281.) Huc etiam pertinet Ard
 vel Ird angelus et Arduifur cet. In lingua Zendica fortis eorund in Pehlvoica aruwed. Huc
 & nomina Persica Ardavan, Ardebil, Arduš cet. Nomen Islandicum Havdr originem sine
 dubio trahit a nostro Hardr.

*) Cognatum est Isl. Hæd, alitudo. Cfr. isl. hæcka exaltari, extolli & Pelv. hekkfisched se extollit,
 it. isl. Hæd, Havgr, Hóll, Háls, Haurgr collis, tumulus, scopulus cet. *Perr.* Koh & Pelv.
 Kof mou Pelv. Hara, Hore mou &c.

- Hatr (Hatvr) *n. odium.* Dan. Had, Germ. Hafs, Hader, Angl. Hatre, AS. Hatung, Hate, MG. Hatiz, CBrit. Cas, Pers. Hasd, Gr. *ἔστος.* Cfr. CBrit. *ateas infestus, inimicus Finn. cateus invidus COfr. alsnag hostis, Lapp. hattas anxietas, cura Gr. ἐν peccatum, noxa, damnum. Vid. Hata, & Gl. Synt.*
- Hátt adv. *sonore Dan. höit cat. Vid. Hárr (altus).*
- Havfgr *gravis VQ. 11. Angl. heavy, AS. hæfeg, hæfig, Al. hebig. Cognatum est isl. Höfgr gravitas, pondus AS. Hefe unde Isl. svefnhöfgr langvor. Cfr. Gl. N.*
- Havfn l. Höfn, Havnn recent. *poëtis interdum Hafn, f. (Pl. Hafnir) portus. Dan. Havn, Germ. Hafen, Angl. Haven, AS. Hæfen, CBrit. Hafn, Finn. Hamnia. Ab (at) Hafa s.*
- Havfn, Höfn *possessio in pl. Hafnir facultates S. II. 35, (in dat. havfnom). Germ. Haab l. Habe. Ab (at) Hafa s.*
- * Havfvd *vid. Höfvd.*
- Havfvtsmæ *f. apertura cervicalis (loricea l. inuementi) B. I. Obr. 2. (Ek smýg, smó, smíuga repere, perrepere unde smeuygia per aperturam insinuare quid). Cfr. AS. Hefaoþsmal caputium. Vid. Höfvd.*
- Havfþingi (Höfðingi) *n. præfæctus, magnus, dux H. III. (Verbotenus vir capitalis l. primarius, eodem modo formatum a voce Havfvd ut Capitaneus a capite). Dan. Hövding, Hövedsmand, Germ. Hauptmann &c.*
- Havgg (Högg) *n. plaga, verber. Adde Dan. Hug, Germ. Hieb, Lapp. Have, Finn. Haawa, Hackan. Cfr. Angl. Hewing. Vid. Havggva.*
- (at) Havggva l. höggve (ek Havgg l. heygg, hió, havggvinn) *cædere, se-care, ferire. Havggvaz orþom á maledictis invicem insectari S. II. 8. Dan. hugge, Germ. hauen, Angl. hew, hack, AS. heavjan, Lapp. havgga-dam, Finn. haavoitam, Gr. ἰκίω. Lat. icio, Cfr. isl. hacka, Dan. hacke, Germ. hacken, Angl. hackle cet. Vid. Gl. Synt.*
- Havggvård m. (*serpentis nomen*) *feriens, vulnerans † GS. 21. Vid. Havgg, Havggva.*
- * Hauge *tumulus: tumulus sepulchralis. Dan. Høj, Germ. Hügel, Al. Hoh. Angl. Hogh, Lapp. Havdde. Adde COfr. Chogh mon. Pers. Choh &c. Vid. Hárr (altus) in nota.*
- * Haukr m. *accipiter. Adde Dan. Hög, Germ. Habicht, Finn. Haucka, Pers. Aukañih l. Akatch, it. Tohgan (H). Samscr. Sakunta. Vid. Gl. N. & Or. S.*
- Haukfalda S. III. 19. O. 5. *principum l. nobilium virorum. Observarunt interpretes quod vox hæcce occurrat eodem casu apud Thiodolfum juniorem poëtam, in Edda Snorroniana, & in sylva nomenclationum ibidem. Posteriorem*

riorem partem quod attinet ea videtur in vom. *ing. suisse* staldr l. staldi s: stabilens l. stabilitor, quod heroes pyisci, venationibus dediti (orientalium more) accipitribus sedem in alis suis prælerent, vel in humeris. *AS.* Hægskald princeps, heros, vir nobilis l. miles. *Cfr.* Haukr & Stalli i.

* Havldr (Havldr, Höldr) vir *S. II. β.* 19. alias insignis colonus i. e. proprium fundum tenens, unde proverbium havldr í bú. Vocem hanc a verbo halda (*tenere*) deducendam censeo.

* Havll f. aula (*v. c.*) Adde *Copt.* Auli, *Turc.* Awli, *Samscr.* Chiauli, Aala, *Gr.* αὐλή *esr.* αὐλῆς domicilium.

Havllzti (*scribitur* alias varie apud veteres hellzti, hellti, hölti) positum pro hellzt maxime, adeo, vel hellzt til nimis. *H. III. 27. Obs. 42.* Til in antiquo sermone interdum respondet *Angl.* to, *Germ.* zu *Et.* sufficientiam l. nimitatem indicanti. *Cfr.* Til i. *Gl. N. & S. Eg. Sk. pag.* 314.

Havnd (Hönd in compos. Hand pl. Hendyr) manus. Til handa (*hodie* simpliciter handa) in usum l. commodum, proprie ad manus alicujus *H. I. Mein* ero *svr* höndom mala impendent *S. I. 36.* Taka havndom comprehendere *S.*

II. Kemr at hendi incidit *S. II. β. 31.* *Dan. Germ. Angl. & AS.* Hand, *AS.* Hond, *MG.* Handus, *Samscr.* Hasta. *Cfr.* *CBrit.* Neddar, *Pers.* Dast, Dest, *id.* *Vid.* Lófi i.

(at) Havndla (*ek* Havndla, havndlada, havndladr) traðare, administrare *G. I. 7.* Hinc *Dan.* handle, behandle, *Germ.* handeln, behandeln, *Angl.* handle, *AS.* handian *cæt.* Ab Havnd (*manus*) s. *Cfr.* *Gl. N.*

Havpto *vid.* Hapta, Haptir, Hepta, Havrgesfn *vid.* Hörgesfn.

* Havrgr (Hörgr) *) ara, idolum lapideum l. delubrum *H. I. 4.* Cum vox eadem in adagio antiquo adhuc inter Islandos usitato scopulum, petram, l. rupem notet, sed inter Havrgr & Hof (fanum telium) in historiis et legibus nostratium veteribus, satis clara distinctio semper reperitur, illam vocem opinor significare partim aras vel idola lapidea partim delabra numinum borealium non tellæ, sed ingentibus lapideibus columnarum instar circumposita & altaribus plerumque ornata, quæ nostris etiam diebus in Scandinavia & magna Britannia haud raro videntur. Hinc patet cur talia idola & delabra in *Ol. S. Tr. fracta vel rupta fuisse referantur*

*) Non Högr in nominat. *ing.* uti legitur in *Gl. Kristni S.*

tur *). *Minime obstat epitheton hárimbradr* (Hyndlol. 9. Grimm. m. 16.) *cum primitiva vocis Timbr notio respiciatur.* (Cfr. etiam * Timbra in Gl. T. I.): *Appellationem divarum in Oda Hrafnagaldr str. 20. ab Havr l. Havrr (linum) desumptam puto, uti Havrgefni i. pp. nisi Havrgar eo loco notet divos inferiores, sub lapidis specie ab antiquissimis Scandis adoratos, sed jam subordinatos Asis primariis, qui præcedente verru alta numina salutantur. Cum nostro Havrgr confer AS. Hæarg, Hæarch ara, idolum, fanum, Al. Hærag lucus Haruch nemus Pelv. Here, Hæra mons, Gr. βεργος locus l. lucus Deo sacer, ἱερος delubrum non teBum sed septo sive petris circumstructum, qualia iis vetustissime in usu fuerunt**).* *Cum nostro Havrgr (ara) confer porro MG. Haurja focus, AS. Heorth & cætera cognata sub Ariinn s. Circa etymum consule Hárr altus.*

Havrpósláttir m. *Pulsus citharæ.* Ab Harpa s. & Sláttir *pulsus & Slá i.*
 Havrpóstreng m. *chorda l. nervus citharæ.*
Vid. Harpa s. & Streng i.
 Havrr, Havr l. Hörr, Hör linum. Dan. Hör, Pers. Zeir. Cfr. Angl. Hurl linum pexum, Pers. Perk semen lini, Lapp. Harppa filum cannabinum. Forsan ab Hár pilus.
 Havrvnd (Hörvnd) n. *cutis humana exterior SL. Verisimiliter ab Hár pilus.*
 * Háusr (Haus) m. *caput B. I. 13. Calva AM. 78.*

Hedan vid. Heþan.

(ar) Hefia (ek * Hef, hóf, hafinn) *atollere, sublimem vehere S. III. 57. Hófz at lopti tolleðáttur iij altum V. 27. Hafit í vagna sublatum in vehicula G. II. 36. Hefia út efferre (Jannus) AM. 100. Hér hefvr qviþo Hic incipitur carmen. Adde Angl. heave, AS. hefan, heafian, MG. hafian it. Gr. κορυφω levo, adlevo. Vid. Hárr, Hæfa.*

* Hefk

*) *Propria investigatione hæc sententiam adeptus legi in libro manuscripto patricis mei doctissimi Joh. Olavii (Hypnonesiensis) quæ connotationem latinarum vocum cum septentrionalibus continentem beneficio illustris, B. Thorlacii mutatus sum, hæc sequentia: "Havrggr — Ara tumulus, scopulus, eminentia, quicquid struis instar extuberat; superest apud Islandos: Nú eru ecki uppi nema hæðtu hörgar: non nisi summa eminentiæ (scopuli celestissimi) nunc (supra nivei) extant. Hinc Ara stræus lapideus super qua villimas sacrificavimus. Ex eadem similitudine "Scandis Hörgi i. e. Ara unde Hyndluljóð IX, 5. hörgi hláðinn steinum ara lapidibus extructa. Eriþjófsþaga: Hún raud hörginn s; aram (sacerdotula sanguine) pernixit..." Cfr. B. Halthoris Lexicon Islandicum et scripti mei: Fossög til Forklaring over Ossian &c. Selt adam de cultu lapidum in septentrione agentem.*

**) *Sic etiam forte nostrum Bauta-Steinn cognatum est Gr. βαιτύλος idolum rade lapideum, petra divino cultu honorata. Cfr. Pers. Büt idolum Bückede delubrum.*

- * Hefk *pro hefi ek.* *Vid.* Hafa.
 (at) * Hefna (ek Hefni, hefndi) *ulcisci.*
Dan. hævne. *Fortē ab Hafa capere,*
nancisci, habere.
 * Hefnd *f. (in pl. Hefndir) ultio, vin-*
diſſa. Scribitur Hefnt AM. 87. HALL.
 5. *Dan.* Hævn. *Vid.* Hefna.

Heg *pro hög l. hæg dextra.* *AM. 46.*
Vid. Hagr.

- * Heid (Heiþ l. Heidi) *f. tesqna, deser-*
tum montanum. Proprie i. q. Hæd al-
titudo, locus editior. Dan. Hede,
Germ. Heide, *Angl.* Heath, *COſſ.*
 Bedirr. *Cfr.* *MG.* Haihti, Haihtja
campus ager, haihtiviſks agrestis, syl-
vettris it. Heidr i.

Heidíngi (Heiþíngi) *m. tesqvarum incola*
 3: *lupus AQ. 8. Posterius gentiles*
ita a Christianis nominati sunt, aut a
græco ἰδυόος, aut etiam propter habi-
tacula in locis montanis & desertis,
cum reliqui terrarum borealium incolæ
christianam religionem amplexi fuerint.
Sunt qui eos nomen duxisse putant ab
adoratione petrarum in collibus & edi-
tiōribus locis sitarum. Cfr. Dan. Hed-
 ning, *Germ.* Heide. *Angl.* Heathen,
AS. Heden, Hæthen, *MG.* Haihtus.
Vid. Gl. Synt.

Heidr (Heiþr) *adj. serenus ** *S. III. 52.*
AS. hæd, had, *Germ.* heiter, *Gr.*
ἄσπρος. Heid, Heidrikiā *serenitas,*
æther (Al. Heidere, Hib. Aedhar,
Finu. Seyas, Gr. ἄσπρος, ἄσπρος) unde
verbum heida serenare, CBrit. huddo,
Fortē ab Hæd altitudo, altum. Vid.
 Heid s.

Heilaglega *sanctiter G. III. 8. Dan.* hel-
 ligen, hellig. *Vid.* Heilagr.

* Heilagr, *alias helgr sanctus; proprie*
(ut videtur) háligr altus, excelsum:
Heilavg fiavll sacri l. alti montes S.
II. 3. 26. Heilavg vavtn aquæ sanctæ
l. ex alto defluentes: H. II. 1. Quod
prisci gentiles elementis, in specie aquæ
et lapidibus; divinum cultum exhibue-
rint, satis notum est. Dan. hellig,
Germ. heilig, *Ang.* holy, *Al.* heilac,
AS. haleg, halig, halg. *Cfr. Pelt.*
 halac, halaetsche *purus CBrit. Hei-*
 log *apex, cacumen**).* *Vid. Gl. Diatr.*
 v. háligr, *Gl. N. v. óheilgr & Helgr f.*

* Heill *f. salus, fortuna S. II. 25. cat.*
Dan. Held, *Germ.* Heil, *Angl.* Health,
AS. Hæl, Hal, *MG.* Haili, *CBrit.*
 Hwyl, *Pers.* Hal *it. Hall (H.). Cfr.*
Gl. Synt.

* Heill

*[†] Olim sine dubio altus, exaltatus. — calum enim serenum nubibus altius. Zend hectun, heekem
 Hinc subit. Heide olim verisimiliter celsitudo, jam trans. honor, unde Dan. Hæder id. &c.

*^{††} Etymologie vocis hujus in T. I. magis convenit *CBrit.* halavag sacer, execrandus.

- * Heill *n. omen, auspiciū* HB. 4. S. II. a. 19. 20. AS. Hel. *Verisimiliter ab Heill s.*
- * Heilladj. *salvus, incolumis, integer.* Heill hvgr *integer animus* S. II. a. 7. AM. 94. Kom þú heill *salvus adesto.* H. I. 31. Dan. hel, Germ. heil, *Angl. whole, healthfull, AS. hal, Al. hail-ler, MG. hails, CBrit. holh, hwylus, Pers. chalak (H.) Gr. θαλος, οὐλος. Ponitur interdum per se, loco exclamationum: salve, euge!* Dan. Hil, Held, Germ. Heil, *Angl. Hail, AS. Hal, MG. Hails**. Cfr. Heill s. Heilrádr, Heilsa i.
- Heilrádr *in consiliis salutaris, alias i. q. heill integer mentis, probus* CBrit. hael. Cfr. Gr. θαος propitius. Vid. Heill s.
- (at) Heilsa (ek Heilsa, heilsada) *salutare* Dan. hilfe, *Angl. hail, AS. hal, hallettan, MG. goljan. Vid. Heill s.*
- * Heim *domum* (v. c.) Dan. hjem, Germ. heim, *Angl. home, AS. ham. Originis forte nihil aliud est quam accing. vocis Heimr i.* Cfr. Heima, Heimann ca.
- * Heima *domi* (v. c.) Dan. hjemme, Germ. daheim, *Angl. home, at home. Al. heimi. Cfr. CBrit. yma hic (adv, loci) Pers. hem una, simul Gr. ἄμα. Vid. Heimr ca.*
- Heimann *ab domo* AM. 33. Dan. hjemme fra &c. Vid. Heim, Heima, Heimr.
- Heimbod *n. convivium* † GS. 9. *Verbotenus: invitatio in domum.* Vid. Heim & Bod, Bióda.
- Heimför *f. damutio* H. III. 38. AS. Hamfare, Dan. Hjemfart. Vid. Heim & För l. Fav.
- Heimir *m. domesticus* B. I. 25. Ab Heimr i. Cfr. Heima, Heimr, & Ind. n. pr.
- * Heimr *m. A) domus* (forte v. c.), *domicidium* Dan. Hjem, Germ. Heimann, *Angl. Home, AS. Hæm, Ham, Homa, MG. Haim, Heim, Finn. Huone, Sanser. Gembhu. B. C) Mundus, terra regio l. ditto* H. III. 33. Obs. 50. (**). *Pers. Zemān, Zend. Zemo; Slav. Zemlia, Sanser. Dhama, Dschiami, Gemma. Adde Pers. Sihan mundus Pels. Guchan. D) Coetus domesticus, comitatus,*

*) Cognata videntur: Gr. θαος lat. hiliaris, Gr. θαος. εα-ατινα sano Germ. hellen, *Angl. heal, Dan. helbrede &c. Gr. οὐλο, οὐλω sanus ium. valco; CBrit. heilio propinare it. (at) Heilsa i. p. p.*

**) Schevingius vertit: dimidium regni l. dimidium Heimann, addens hæc in notis: "Heimr abbreviatum puto nomen regionis Solheimr quod nominatur in Helgaqv. H. b. Ina vel si minus ista regio intehigatur, aliqved tamen regionis nomen cum voce heimr compositum."

- mitatus*, S. III. 40. Obs. 46. MG.
 Hiama. Omnia forte a Pers. hem una,
 simul Gr. ἑμῶν. Cf. Heim — Heimir
 incl. s. *).
- Heimska f. *vecordia, stultitia* MG. 72.
 Pers. Hemaket. Vid. Heimskr.
- * Heimskr *stultus* B. I. 24. *Proprie domi
 manens; qui vitam semper domi egit.*
 (Dan. Hiemfødning; Angl. home-
 bred). Vid. Heimska, Heimir.
- (at) Heimta (ek * Heimta, heimta l. heim-
 tada, heimtr l. heimtradr) a) *poscere.*
 β) *arcessire, recuperare* Dan. hente
 (posteriore sensu).
- * Heipt f. *savities, ira vehemens; in pl.*
 Heiptir *iræ.* Hinc isl. heiptigr, heip-
 tvgr, Dan. & Germ. heftig *vehemens,*
iracundus.
- Heiptgiarn *iracundus, iracundus, deditus*
 S. III. 29. Vid. Heipt & Valgiarn i.
- Heiptmóþr *iracundus, iracundia æstuans,*
 l. *defessus* AQ. 32. Vid. Heipt &
 Módr.
- Heiptyrði n. pl. *sæva diſca* S. II. β. 9.
 Vid. Heipt & Ord.
- * Heit n. *promissum.* At *ſtrengia heit*
vovere, sacro promisso se adstringere;
- sic etiam Latinis: ſidem adstringere.*
 AS. Gehat, Germ. Verheissung, Dan.
 Forjættelse, Heit alias *minæ*, (mala
 promissa) il. *desponsio;* cfr. Einn.
 Hæat nuptiæ. Vid. Heita, Heitom.
- (at) * Heita (ek Heiti, hét, heitinn) A)
vocare, nominare B) *promittere* it. *mi-
 nari* **). Heita at rúnom *compellere*
in colloquium. Herome Þióðkonúngi
Regi inclyto me despondi S. III. 34.
 Cfr. Germ. heissen *vocare* MG. haitan
vocare, poscere, jubere Gr. ἕλω, AS.
 hatan *dicere, promittere,* Dan. for-
 jætte *promittere* (al. isl. fyrirheita),
 Germ. verheissen, AS. bihatan, MG.
 gahaitan, Angl. hette, Pers. veiden l.
 feidenkerden. Hinc etiam isl. heitinn
appellatus, nominatus AS. haten, MG.
 haitans, Angl. hight. Vid. Heit,
 Heitom.
- Heitom AM. 18. Abl. plur. aut ab heit
*minæ sive Heiti nomen cum forte allu-
 datur ad nomen proprium Atli (Attila)*
et vocem Germanicam Adler (Gr. αἰῶς)
agvila, vel alias his similes. Cfr. Heit
 s. ***).

Heitr.

** MG. Heim villa vicus Vet. Pruss. Kaimes, Gr. κῆμος. Finn. Huone-cunda familia est isl. Heim-
 kynni.

*** Aliud est isl. (at) highta, (ek heiti, heitta, heitr) calefacere Dan. hede &c. ab heitr i.

**** Eodem modo Rex Svecorum proprium somnium interpretabatur: et madr fá á elldinum íð mund;
 vera Etlingr Jarl er þá tók at elldaz &c. Flura huc pertinentia in Joh. Erici Observ. ad
 Ant. Sept. p. 25, 26.

Heitr *fervidus, ardens*. Dan. hed l, heed, Germ. heifs, Angl. hot, AS. hat. Cfr. isl. Hiri A) *veteribus ignis, vet. Germ.* Eir, Uigur. Or; Pelu. Nita, Atesch, Zend. Ateresch, Athre, Pers. Atesch, Ader, Azer, Gr. ἀδός. B) *prisco & recentiore sermone ardor, calor* Dan. Hede, Germ. Hize, Angl. Heat, AS. Hate, Gr. ἀδός, Samser. Tifhna, Tschuda. Cfr. MG. Haito *febris ardens* Pers. Hitg *radix solis* (H).

* Hel f. Orcus, mors, mortis l. inferni Dea *) (Morta, Hecate l. Proserpina borealis) S. II. β. 21. AM. 95. Heliar gánga ad orcum ire HB. 7. Til heliar deorum GG. 8. Í hel drápo ad necem usque cædebant AM. 38. Cfr. AS. Hel, Helle mors, infernus, mortis Dea, Angl. Hell infernus, Germ. Hölle, MG. Hali. Hinc Isl. Hel-viti infernus (proprie inferni l. mortis poena) AS. Helvite; Dan. Helvede. Cfr. CTart. Öly mors, Ar. Pers. Helak exitium (unde helak numuden occidere)

Hebr. Hhil dolor Hhola *dolorificum* CBrit. Hell horrida, *terribilis* Gr. ὄλη *perniciosa* ἀσφός *mortuus cat.*

* Heldr (Helldor) *adv. magis, potius, sane, impendio l. adeo*. Dan. Heller, Al. Halt, AS. Gehaldre, COFs. Filder. Cfr. Gr. ἄλλα, CBrit. Naillda.

* Helgr sacer B. I. 18. Vid. Heilage s. Cfr. porro Hib. alga nobilis Vasc. alga generosus it. Helgi in. ind. n. pr.

Helfor f. exequia G. I. 7. Vid. Hel & För.

Helfürs necis adpetens AQ. 43. Vid. Hel & Fürs.

* Hellir m. antrum, spelunca. Dan. Hule, Germ. Höle, Al. Hol, Angl. Hole, MG. Hulundi, Finn. Culju, Lit. Ula, Pers. Hilir l. Helir (H) Gr. ἄσχημα *quæ omnia quoad etymum convenire videntur* Isl. Hol, HOLA, foramen, caverna cat. ab holer cavus. Cfr. Hella, Hallr *petra, lapis, rupes*. Vid. Holgrafa, Holvnd i. & Hallr s. (in nota).

Helo

*) Convenit dira hæc borealinm Dea Indorum alteræ Kali diæ. Ambo lethum & pestem adferant atque bicolores describantur (unam nempe corporis partem albam, sed alteram nigram aut lividam gestantes) ambe serpentibus pro comâ utuntur &c. Lunam ambe (uti etiam Grajorum Hecate) originibus notasse videntur. Et Helk & Kalz attribuntur egi mortem ac pestem portendentes; illius enim plebi Danicæ adhuc notus est sub nomine Helhest (Hela s. mortis equus) hujus autem Indis hostiarum sub nomine Fischascha. Tertius mortifer equus Kalighi diæus — originitus forte a Kali illa nomen ducens — Deam Wischnu vehet cum mundum & humanum genus destrukturum adveniet. Mirâ porro convenientiâ egi Helhest & Kalighi (ille a Danis hic ab Indis) tribus tantum pedibus ingredientiæ fuguntur; albus huic color sed pallidus illi vulgo attribuntur. Addeat equus Platonis, inferorum principis, aquæ Græcorum Alastor (ἀλάστωρ) diæus. Cfr. Nialæ nostra. Cap. 120. de cano mortis egi relationem, ut et Apocal. C. 6. v. 8.

- Helo morte l. lethali sudore aut Hélo pruina H. III. 42. Obs. 62. (Héla pruina est AS. Heolea cfr. Finn. Halla gela it. * Hel in Gl. T. I. & Kaldr i.)
- Helreid f. vestura ad inferos HB. Vid. Hel & Reid.
- Helltafir m. pl. colioquium funestum l. lethifera dicta H. I. 29. Obs. 56. Vid. Hel & Stafr.
- Helta pro hélt ei non tenuit AM. 58. Vid. (at) Haldá.
- Helvegr m. via ad inferos. Vid. Hel & Vegr.
- Hencli (pede) AQ. 32. Vox alibi uon occurrens. Vid. Obs. ibid. 124. Mihi videtur nihil aliud esse quam hengli (a nomin. sing. hengill pendent, suspensus, quæ appellatione mons quidam altus Islandiæ adhuc fruitor) i. e. suspensus l. exporrecto pede. Vid. Hánga, Hengia i.
- Henduz (pro recentiore hendust) 3. pers. pl. impf. verbi deponentis (at henc z) manibus invicem jactare, ab activo (at) henda jactare. Hendvz heiptyrdom jaculabantur iracunda verba AM. 85. Ab henda proprie manu capere, contingere it. jaculari AS. hende, hentan conv. lat. hendo, præhendo & Gr. χαρδαυω capio. Adde Pers. endschten (imper. endaz) jaculari. Nostrum originitus ab Hond l. Havnd manus s.
- (at) Hengia (ek Hengi, hengða, hengdr) suspendere. Dan. hænge, Germ. hengen, Angl. hang, AS. hangian, MG. hahan, Lapp. hængastam, Pers. avichten *). Ab hánga (ek hángi, héck, hánginn) pendere, hæere (Dan. hænge, Germ. hängen, Angl. hang &c.) quod ab hárr altus.
- * Heppinn felix, fortunatus S. II. Angl. happy. Ab Happ n. fortuna (CBrit. Happuswrydd), unde isl. Ohapp, C. Brit. Anhap infortunium; isl. óheppinn, CBrit. anhappus, Angl. unhappy infelix. Cfr. Lapp. Daparus casus fortuitus.
- Heprr vincus, constrictus † GS. I. (AS. hæft, Dan. hæftet &c.) Part. pass. verbi (at) hepta, Angl. hopple &c. Vid. Haptr, Hapta.
- Hér adv. hic Dan. AS. & MG. her, Germ. hier, Angl. here, Pers. derin (H.). Cfr. CBrit. ger prope.
- Her vid. Herr.
- Herbaldr m. bellipotens dux S. III. 18. AS. Herebald. Vid. Herr & Baldr.
- (at) Herda (ek Herdi, herda l. herdta, herdr l. herdtr) indurare VQ. 16. Dan. hærd, Germ. härten, Angl. harden, CBrit. hyrddu. Vid. Hardr.
- Hergiarn bellicosus S. III. 20. Vid. Herr & Valgiarn.
- Her-

*) Forte magis cognatum nostro heca (hænn) sustollere, elevare quod similiter ab hárr (hávi) altus.

- Herglavtvþr *m. bellantium perditor B. II. 18. Vid. Herr & Glata.*
- * Heriafadvr *l. Heriafadir m. populorum l. copiarum pater † GS. 15. Vid. Herr & Fadir.*
- * Herian *m. dux bellicus, imperator, l. Othini nomen adscitium (vi vocis bellicus sive destruitor), G. I. 18. Obs. 24. Cfr. Zend. Heretê dux (isl. Hertogi, Dan. Hertug, Germ. Herzog) it. Pers. Herameh prædator, Samscr. Hara destruitor (nomen Schivæ, solis Dei). Cfr. isl. Hari (cat. casib. Hara) imperator, dominus, recent. Herra, Dan. Herre, Germ. Herr it. Lat. herus, heros, Gr. ἥρως. Nostro cognata sunt isl. (at) heria (ek) heria, heriada bellum gerere, exercitu vastare Dan. hærije, hæрге, Germ. verheeren, AS. herian, hergan, Al. herran, Angl. harrow, Samscr. hara, Pers. charah-kerden, Gr. κερδα. Cfr. MG. hîrian accedere, venire. Vid. Herr, * Heri, * Einheri, * Heriafadvr.*
- Herkonúgr *m. rex militaris SL. Vid. Herr & Konúgr.*
- Hermdarlitr *m. vultus iracundus l. tristis. H. II. 4. Ab Hermd inusitate pro Harme ira q. v. et Litr i.*
- Hermegir *(in nom. sing. Hermavgr) viri militares H. III. 4. Vid. Herr & Mavgr.*
- Hernavþr *m. exercitia bellica, expeditio militaris, it. vastatio, expugnatio. Gr. ἀρμας, πρως. Vid. Heria, Herian.*
- Hernvma *G. I. 8. — et.*
- Hernvminn *S. II. 8. bello captus l. capta. Vid. Herr & Nema.*
- Herr *l. Her m. A) multitudo, cætus, conventus numerosus H. III. 14. AM. 91. B) exercitus H. I. C) Hostis l. vastator HB. 9. (nisi hic potius intelligi debeat: congeries lignorum ex omni genere) Dan. Hær, Germ. Heer, Angl. Here, AS. Her, Al. Heri, MG. Harjis. Cfr. Pers. Her omnis, Herb bellum pugna Gr. ἀρμας id. Vascon. Heri homicidium *). Vid. Heria, Herian cat.*
- Hersaga *f. annuntiatio belli; relatio de adventu exercitus hostilis H. III. Vid. Herr & Saga.*
- Hercip *n. navis classica H. III. Vid. Herr & Skip.*
- Hersiadarr *m. dux copiarum S. II. 8. 36. Vid. Herr & Jadar.*
- Hersir *m. dux, satrapa G. I. 8. Præfectus AM. 97. Vid. * Hersborinn, Herr, Herian **).*

Her-

*) Cognatum forte est Pers. Kerih bellum (Dan. Krig, Germ. Krieg).

**) Ab. Herr *l. Her similiter deducuntur Hertogi dux Dan. Hertug, Germ. Herzog, Zend. Heretê cfr. Samscr. Karchava dux l. princeps tertii ordinis. Vid. Herian &.*

- Hervapn *n. pl. arma, armamenta. Vid. Herr & Vapn* *).
- Hervegr *m. via publica Al. Heruech, Herstræze, Germ. Heerstraße. Vid. Herr & Vegr.*
- Hervi l. Herfi *pernicies AQ. 18. Obs. 76. Forte a Herr s. Cfr. Germ. herb amarus, acer.*
- Heslikylsa *f. clava corylæ H. III. 25. Cfr. ibid. Obs. 40. (Hesli corylus Dan. Hætsel, Germ. Hasel, Angl. Hazel; Kylfa clava Dan. Kølle, Germ. Keule, Kolbe, Angl. Club, CBrit. Culpa, Finn. Culi, Culicka).*
- * Heftr *m. equus. Dan. Hest, CBrit. Eddestr, Lapp. Hæbofh, Ind. Haha, Pers. Esb, Esp (alias etiam Isl. Efs). Cfr. Ind. Hæsta elephas.*
- * Hétome *pro hét ek mik S. III. 34. Hétome þjóðkonungi Regi celebri me despondi. Vid. (at) Heita.*
- * Hetta *pro * Hætta periclitantur HM. 21. Heygg vid. (at) Havggva.*
- (at) Heyia l. há (ek heyia l. * hái, háda, hádr) *agere (forsan v. c.) Cfr. Germ. thuen l, thun, Angl. do. Vid. Gl. Diatr.*
- (at) Heyra (ek heyri, heyrda) *audire. Dan. høre, Germ. hören, Angl. hear, AS. hyran, MG. hausian, CBrit. gw-rando; guranduw, CChuns. raaraw, OC. baijan, Gr. ἄρα, ἀραραμαί,*
- Héþan (* Héðan) *Λ) hinc Dan. heden, Angl. hence, AS heonan, Gr. ἐνθεν, ἐνθεν. B) hic (ut videtur) AM. 36. Gr. ἐνθα.*
- Hía *apud, cum. Dan. hos, Germ. bey, Angl. by. Cfr. Germ. hic, CBrit. heibio, Lat. juxta, Gr. δια. Vid. Gl. Synt.*
- (at) Hiala (ek hiala, * hialda) *fabulari S. I. 6. Forte originitus: strepere, garrere. Cfr. Gl. N. & Hialdr i.*
- Hialdr (Hialldr) *m. prælium AM. 46. Proprie strepitus (armorum). Cfr. Gr. μελαδός ronitus, strepitus. Vid. Gl. N. Híaldrótr f. agmen galeatum G. II. 14. Vid. Híálmr & Drótt.*
- * Híálmr *m. galea. Olim tegmen quodvis l. indumentum (in specie militare) ut in carmine AQ. notare videtur; vid. Aringreipr s. Dan. Hielm, Germ. AS. & CBrit. Helm **), Angl. Helmet, Lat. Barb. Helmus Cfr. vet. Pr. Chelmo pileus Pers. Jalmeh, Jelmeh l. Jelmeh lorica annularis Gr. ελεφαν οπεριετημα quodvis. Cfr. Gl. Or. S. Híálmvir tegere callens H. II. 50. (Híálmr umbella, quod ab hylma celare, tegere, iterum forsan ab hylia, ejusdem*

*) Cfr. Hervadir indumenta militaria, AS. Herevad. At. Herr & Vád l. Vád i.

**) Angl. & AS. Helm gubernaculum cognatum est isl. Híálmr l. Híálmyn id.

- ejusdem fere sensus verbo, derivando.*
Vid. Hiálmr.
- Hiálp *f. adjumentum, auxilium.* *Dan.* Hielp, *Germ.* Hülfe, *Angl. AS. & CBrit.* Help, *AS.* Hylp, *Helpe, Al.* Helfa, *Gr.* ἄλμα. *Cfr. Gr.* ἀλψ de-
fensio it. Finn. helppo *facilis it. Heill*
(salus) s.
- (at) Hiálpa (ek hiálpa, hiálpada, hól-
 pinn) *juvare salvare (forte v. c.) Dan.*
 hjelpe, *Germ. & Al.* helfen, *Angl.*
 help, *AS.* helpan, *MG.* hilpan, *CBrit.*
 helpu, *Let.* gelbmi, *Pers.* chalas-ker-
 den, *Gr.* ἀλμα, *Vid. Hiálp, Heill,*
- Hialt *n. capulus.* *Dan.* Hielte, *Angl.*
 & *AS.* Hilt, *AS.* Hielt, *Hylt, Al.*
 Hilze, *Helze.* *Forsan ab Hallda (hélt)*
tenere, uti capulus a capere.
- [Hiarþar] *sveinn m. opilio.* *Vid. *Hiörþ*
1. Hiörd, (Angl. Herd, MG. Hairda)
 & *Gl. Synt. (non Diatr.) voce Hird.*
Adde Germ. Herde, Lith. Gardas,
Lapp. Orddo, COs. Sturtha. Cfr.
lat. Ordo; it. Pers. dscheriden pascere,
pasci. Vid. sveinn i.
- * *Hiarta n. cor. (forsan v. c.) Quidam*
vocem hanc derivare volunt ab hardr
áurus s. Adde ISamr. Herda (cor)
COs. Serde, Livon. Ssirde, Litt.
Sfirdis, Zend. Erezem.
- Hiartaretr *cordis radices † GS. 22. Vid.*
Hiarta & Rót.
- Hiartblóþ *n. sanguis cordialis S. II. §.*
Vid. Hiarta & Blóþ.
- Hildileikr *m. Bellonæ ludus 3: prælium.*
S. II. §. 21. Vid. Hildvr & Leikr.
- Hildimeisr *m. bellonæ columnen 3: miles*
fortis S. II. §. 36. Vid. Hildvr &
Meidr.
- Hildingr *m. bellator l. princeps. Vid.*
Hildvr.
- * *Hildvr (Hilde, Hildvr) f. 1) Bellona*
borealis. Hildr hefir þú ofs verit
Bellona nobis fuisti l. evasisti H. III.
21. Nominatur inter Valkyrias l. deas
bellicas Völöspá stropha 30 (Ed. Res.)
2) pugna, bellum. Hilde in Angl.
sax. iisdem utitur significacionibus.
Poëma Anglosaxonicum de rebus gestis
Scyldingorum, regum Daniæ quod ce-
leberrimus noster Thorkelinus jam pri-
mus in lucem edit; Hilda, gentilium
borealiu Deæ, crebram mentionem fa-
cit. Vox ipsa sæpe occurrit in nomi-
nibus propriis principum & heroum e
populis, quos Graji & Romani olim
barbaros vocarunt, nempe: Gothis, Van-
dalis, Longobarais, Francis cet. ð. gr.
Hilderic (Childeric) Hildebert, Hil-
debrand p. p.; similiter inter nomina
muliebria e. gr. Brunhild (nostrum Bryn-
hildr) Clothild, Sonilda (Svanhildr)
&c. ut nostratia taceam. Hinc etiam
multifaria armorum et pugnae appella-
tiones in nostra & AS. lingua a. gr.
Hildarbord (AS. Hildebord) scutum.
Hildr, occurrit in Lexico Cambro-Bri-
tannico Richardi sine ulla explanatione.

Hilinis

- Hilmir *m. rex, princeps, proprie protector*, *AS.* Helm; *a verbo at hilma l. hylma celare, protegere.* *Cfr. CBrit. Llyw gubernator, imperator.*
- Hilmstafr *militis S. II. 22. Vid. omnino Obi. ibid. 36.*
- * Himin (Hifin) *m. cælum, tegmen Dan. & Germ. Himmel, Angl. Heaven, AS. Heofen, MG. Himins, Al. Himil, Æstn. Toeiwas, Lett. Debbes, CBrit. Nyf, Wybr, Wybren, Samser. Vioma (it. Himala deorum habitaculum) Pers. Sifir (adde Pers. Hova air H.) Pelu. Schmia. Cfr. Lat. dium, Samser. Dio, Diau *), it. isl. Himna membrana, cuticula, præsertim pellucida Gr. Συμφ. Vid. Gl. Synt.*
- Himinskaut *n. pl. cardines cæli S. I. 10. Vid. Himin & Skaut.*
- Himinvánga *H. II. 15. Aut acc. pl. á Himinvánger regio l. campus cælestis, aut. acc. sing. vel plur. á Himinvángeru cæli. Vid. * Vánger (Dan. Vang) & Vengi i. ut et Himin s.*
- Hingat *refertur olim hinnig (hiþig) huc Dan. hid, Germ. hieher, Angl. hither, AS. hiddr, hiþer, hyder, MG. hidre. Vid. Hinnig.*
- Hinn *f. Hin n. Hitt. Vid. Inn cæt.*
- Hinn *f. hin n. hitt alter, ille. Dan. hin, Germ. jener, Angl. yon, AS. hit, MG. jains, inna, imma, CBrit. hynny, hwnnu (hon, honno). Cfr. Gr. τινος. Scribitur interdum, inn, in. Cfr. Pers. in hit, an ille; Gr. obrol, & poet. viv ipsum, ipsam. Vid. Gl. Synt.*
- * Hinnig 1) *pro hingat huc S. II. þ. 26. 2) alibi O. 9. 3) illuc GH. 17. Cfr. MG. jainar, jainthro, jaindre.*
- Hinnztr (* Hinnstr) *postremus ultimus. Dubium illud hindr (posterus) mihi in mentem vocat, diætionem islandicam hindrvitni s: testimonia postera & igitur illegitima, quam ab eo ortam puto. Ens hindra dags (diæ posteriore l. sequente) occurrit in carmine perantiquo Hávamál. Cfr. porro Angl. hind posteriorius behind post, hindmost l. hindermost postremus, AS. hinder, MG. hindar retro, post. Cfr. Island. Hindr, Hindrun impedimentum, hindra impedire et cæt. in idiomatibus cognatis.*
- Hioggim *pro recentiore hyggium vid. Havggva.*
- Hión *n. pl. (olim verisimiliter Hiún) conjuges S. III. 17. AS. Hiúne, Al. Hiun. Alias interdum notat familiam it.*

*) Cum Pers. aſuman cælum conferri meret noſtram áſhimin dium, deorum l. divinum cælum. Aſumes deus quidem Carthaginiensium olim dictus fuit. Adoratio cælo a Perſis, ſcythis & pluribus populis olim præſtitita fuit, et jamian a Sincenſibus et aliis gentiliſ nationibus revera exhibetur.

- it. (in singulari etiam) domesticos, unde Angl. Hinc famulus; vid. Hiú i.*
- Hirð *l. Hirþ f. satellitium AQ. AS. Heord cætus, exercitus, grex; Hird, Hirde, Hired famulitium. Vid. * Hiörd, Hiardarfeinn.*
- (at) Hirda *l. hirþa (ek hirdi, hirda l. hirdta, hirdtr) curare, custodire AS. hyrdan, hordan. Hinc isl. hirdsla custodia fiár-hirdsla thesaurus (AS. Hord Al. Hoard, Germ. Hort), Angl. (to) hord accumulare, servare. Cfr. Gl. Synt.*
- Hirþa *l. hird egi nolito l. non cura G. II. 28.*
- Hirt *vid. Hinn.*
- (at) Hitta (ek hitti, hitta, hittr) *invenire, convenire, offendere. Hittomk pro hodierno hitum congregiamur H. I. 22. Dan. hitte (unde Hittegods res inventæ) Angl. hit, Pers. iestén.*
- Hiú *n. pl. conjuges AM. 9. Obs. 34. Familiares l. conjuges V. 13. MG. Heive, Hiva familia, Hiuma cætus, comitatus AS. Hive, Hige familia, communitas. Alias isl. Hiú (sing. & plur.) domesticus, famulus l. famula, AS. Higo (unde Hige verna) Pers. Hiz servus. Cfr. Isl. Hiúskapr, Hiónalag matrimonium Al. Hileihi; Isl. Hyski famulitium, domestici Arab. Hefchem, it. Pers. Hyz, (Isl. Heid, Heiðfé) pecunia græ domesticis solvitur. Circa stigma indigena cfr. Isl.*
- Hiá *apud, erga; Hús domus. Vid. Hión, * Hýnótt.*
- (at) Hiúfra (ek hiúfra, hiúfrada) *G. I. 1. G. II. 10. Gemitus edere (dederrunt interpretes). Rectius forte vertendum est: guttas l. lacrymas edere, flere, cum verbum istud apud nostrates adhuc significet: parum plere, et hiúfr pluviam tenuem. Pluvia nobis poetice skýja-grátr 3: nubium fletus dicitur. Approbatur hæc nostra expositio verbo MG. haifan l. hiufan plorare, ejulare AS. heofian. Cfr. AS. Heof luctus, planctus Angl. Heaving cfr. Finn. huowun anhelo. G. Magnanus verbum illud islandicum a sono vehementer gementium formatum esse putat, et interjectiones latinas dolentium hei et hev simul allegavit.*
- (at) Hixta *l. hiksta (ek hixta, hixtada) singultire, AM. 38. Dan. hikke, Germ. hefchen, Angl. yex l. yux, CBrit. igian, Finn. hickoran. (Hixti l. Hiksti m. singultire Dan. Hikke, Angl. Hicket, Hickup, CBrit. Ig, Finn. Hicka).*
- Hiördrótt *f. gladiis instructum agmen. G. II. 14. (Cfr. Herdrótt exercitus AS. Heredreat). Vid. Hiörr & Drótt.*
- Hiörleikr *m. ludus gladiatorum 3: pugna. S. II. 23. Vid. Hiörr & Leikr.*
- Hiörlöge *m. liquor ensium 3: sanguis. II. β. 14. Vid. Hiörr & Lögr.*
- * Hiörr

* Hiörr (Hiavrr *recent.* Hiör) *m. ensis, gladius Svec. Hör, AS. Heor, MG. Hairus, Gr. ἥρ.* Cfr. *Germ. Hauer. Vid. Gl. Distr.*

Hiörstefna *f. ensium conventus 3: pugna H. I. 13. Vid. Hiör & Stefna.*

* Hiörtr (Hiavrr) *m. cervus G. II. 2. Adde AS. Heort, Al. Hirz, CBrit. Hydd, ISonst. Harina. Cfr. CBrit. Jwrcb, Jyrcheil caprea, dorcas; vid. * Hirtir.*

Hiörvndaþr *gladio vulneratus S. III. 45. A Hiörtr s. & verbo vnda (ek vnda, vndada) vulnerare quod ab Vnd vulner i.*

Hiörþing *n. ensium concilium 3: pugna G. H. 6. Vid. Hiör & þing.*

(at) Hlada *l. hlaða (ek hled, hlód, * hlaðinn l. * hlaþinn) onerare, extruere S. II. Hlaða spiöldom sternere piñis tapetiolis l. pannos operari G. II. 26.*

Hlaða seglum vela demittere *H. III.*

Hlöpuz á mars baki *onerarunt dorsum equi G. H. 7. Dan. lade, Germ. laden, Engl. lade, lode l. load, AS.*

hladan, *CBrit. llwytho. (Olim isl. hlada interdum sternere, cedere, CBrit.*

hladd, *Cornw. lad l. lahda) *). Cfr.*

Hlaða, Hleþom.

(at) Hlaupa *l. laupa (ek hleyp, hlióp, hlaupinn) at hlaupa á heit equum rapide*

scandere H. III. Dan. løbe, Germ. lauffen, Engl. leap, AS. hleapan, MG. hlaupan. Cognatum videtur subst. Laupp pes (unde Dan. Labbe; nostratum Lappa-siggar, Lappir, Dan. Fin-lapper 3: Lappones, quasi Finni currentes l. vagantes).

(at) Hlægja (ek hlæ, hló, hleginn) 1) *ridere, 2) delectare, risum movere. Priore significatione Dan. lee, Germ. lachen, Engl. laugh, MG. hlahjan, AS. hlehan, hlihan, Gr. γέλαω. Cfr. Gr. ἄνωγα irrideo; Pers. Lagh jocus. Hlæglic ridiculum H. I. 30 (a masc. hlagligr l. hleiligr) Dan. latterlig, Germ. lächerlich; vid. Hlæa.*

Hlæz (hlæst) *jurundissimum OG. 4. Superlat. vocis hlær l. hlær calidus, tepidus, translate (ut videtur) jucundus; vid. l. c. Obs. 12.*

Hlaða pro hlada *onerare, cumulare S. I. 13.*

Hleþom, *gradibus excelsis l. loco alto HM. 21 (Interpr.) Vid. omnino Obs.*

72. *In nominativo legendum puto: Hlaþir, cujus ant. & abl. vulgo Hlav-*

þom l. Hlöþom scribantur, nomen

notum prædii hodie Lade dicitur, olim

sedis principum celeberrimorum Norvegiæ; vox ista structuram, præsertim lapideam l. muros extructos notat. Of

hleþom

*) Hinc Isl. Hlad stratam, septem; AS. Hlæd ogger cat. Cfr. Dissertationem meam de poematibus Ossianicis in scriptis Societ. litt. Scand. pro 1813. Sect. I.

- hleþom *ceterum pro nostro* vid hlód
l. hiá hlóðum : *juxta focum vel etiam*
á hlóðum supra focum, in foco, accipi
potest. Cfr. AS. Hleoþ mænia, Hle-
de, Hleda sedile, scannum (unde locus
ille clarissime illustrari videtur).
- Hleyti, *societas S. I.*, 34. (hlvtr *l. lvtr*
res, sors.
- * Hlid (Hliþ) *f. latus. CBrit. Lled unde:*
- * Hlid (Hliþ) *f. latus montis, clivus H.*
II. 43. AS. Hliþe, Hlot, Brit. Clechr,
Norv. Lie, Bierg-Lie, Germ. (e me-
redie Danubii) Laite (vulgo Lehne)
ejusdem significationis. Cfr. Gr. κλιος
declivitas a Gr. κλιω, lat. clino, uti
nostrum Lid, Hlid a lida, labi, decli-
vem esse. Adde CBrit. lledpeio, in-
clinare.
- * Hlid (Hliþ) *n. ostium, porta Dan. Led,*
CBrit. Llidiart. Cfr. Angl. Lid oper-
culum, AS. Hlidgata, Lidgear valvæ,
fores, q. d. hliðgætt, l. hliðgátt. Vid.
Gætt * Gátt.
- Hlid-farmr, *m. onus laterale equi. O.*
 19. (*A Hlid s. & farmr onus, quod*
verimiliter a Fera portare).
- Hlid-vördr *m. portæ custos G. II.* 37.
Vid. Hlid & Vördr l. Vavrdr.
- (at) Hlifa (ek hlíf, hlífda) *tueri, prote-*
gere. MG. hleibjan, AS. gehliwan,
ifr. CBrit. llywio, gubernare, reg-
nare. Vid. * Hlíf quod sæpe clypeus
(forte v. e.) Cfr. porro circa etymum
- Lif corpus, vita it. vet. Lat. clepere,*
clypeare.
- Hliód, *n. sonus Dan. Liud, Lyd, Germ.*
Laut, AS. Hleoþor, Al. Hludi alias
etiam, isl. Hljómr. Cfr. adj. Germ.
laut, Angl. loud, AS. hlud, Al.
hludi, hlut, Gr. κλιος sonorus, Angl.
aloud, alta voce, Gr. κλω audio, AS.
Hliuma auris. Cfr. Hlýða, Eyra.
- Hliód-fagr, *clarisonus † GS.* 23. (*Vid.*
Hliód & Fagr).
- (at) Hlióta (ek hlýt, hlaut, hlotinn)
sorte obtinere AM. 98. *AS. hleotan.*
Cfr. isl. hluta, AS. hlutan, Germ.
lofen, sortiri, Gr. λαζομα sumo, ca-
pio. Adde Al. ka-halata adeptus est.
(Hlvtr l. lvtr, sors, res) GS. Synt.
- Hliótt, *placidum. AM.* 52. (*In masc.*
hlærr, hlýrr l. hliórr). Vid. Hlæz.
- Hlógo *vid. Hlæia.*
- Hlvnn-blik, *n. splendor micans pha-*
langarum. S. III. 63. *Obs. 79-*
(Hlvnnr in *Hlvnn-goti; cfr. Blika,
* Blikvr).
- Hlvnn-vigg, *n. pl. phalangarii equi l.*
ædes : naves S. II. 17. (*Hlvnnr in*
*Hlvnn-goti & Vigg infra in *Ving-
þórr).
- Hlvtr *l. lvtr scribitur etiam hlvti l. lvti*
m. 1) res AM. 94. *Obs. 261. 2) pars*
3) sors AM. 100. *Dan. Lod, Germ.*
Loos, Angl. Lot, AS. Hlot, Hlyt
est. MG. Hlauts l. Hluts, Al. Loz,
Gr.

- Gr. *λαχος*, *CBrit.* *Cwttus.* *Vid. Gl. Synt. & Diatr.*
- (at) *Hlýða l. Hlýþa (ek hlýði, hlýðda)
 1) *auscultare H. 1. Dan. lytte*, 2) *obsequi (quasi audire) efficere mandata, Dan. lyde. Cfr. Hlyst, auris cet. in Eyra s. — quod COfr. Ckufs, Pers. Gufch, Pelv. Gofch, Zand. Gofchté. Adde CAk. Lai*, 3) *procedere H. M. 21.*
- Hlymr *m. sonitus. AQ. 26. AS. Hlem, Hlin, cfr. CBrit. Llem, Llam, saltus, saltatio. Hinc isl. hlymia, AS. hlymfan, sonare, CBrit. llemmain, salire, saltare, cfr. isl. hlemma, rapide currere, tundere, gravi passu gradi.*
- Hlynr *m. platanus. Vapna-hlynur, armorum platanus, militis appellatio poet. B. I. 20. Dan. Lön, Lönne-træ, Angl. Plane.*
- Hlýr l. hlýrr *m. gena. G. I. 14. AS. Hlear, Hleor forsan cognatnm hlýrr, hlærr l. hliórr, calidus it. mollis, mitis, AS. hlyva, Germ. lau, Gr. χλιαρος (calidus). Vid. Gl. N. v. Hly. Cfr. CBrit. Lloer, luná; Lloeran, circulus; isl. Hlýrnir coelum.*
- Hlýri *m. frater. Cfr. vocem proxime præcedentem, AS. Hlear; Hleor. Vid. Hlýr.*
- Hlýþigi *pro hlýða egi, non procedere HM. 21. Vid. Hlýða s.*
- Hné *vid. (at) hníga.*
- Hné v. Rné.
- Hnecking *f. obstaculum AM. 56 (jam hneckir m.) a verbo at hneckia, impedire, reprimere. Cfr. Germ. necken, Dan. knække & fortassis: Angl. knock.*
- Hnefi (Knefi) *m. proprie pugnus it. sanguineus, verisimiliter etiam fructus l. pomum arborum, quæ pugni speciem referunt AM. 69. I kné gengr hnefi ef qvistir þverra dederunt interpretes: Subsistit l. tabescit apex (vegetabilium) si ramuli deficiunt. Verbotenus forsan exponendum: Pomum succidit in genua (1: hominis, qui cadentes fructus colligit) si rami deficiunt (2: quassatione debilitantur). Dan. (primario sensu) Næve, Scot. Neaf. Cfr. Nipt, *Nepi & Nefi cui adde, AS. Nefa, nepos, Finn. Nepa, Lapp. Næppa. Cfr. Finn. Næppi, apex digiti; CBrit. Neddair, manus.*
- Hnekaþ *pro hné ek at 2: hné ek egi, non descendebam. O. 9. Vid. at hníga.*
- Hníflúngr *vid. Níslúngur.*
- (at) Hníga (ek *hníg, hné, hníginn) *labi, collabi, cadere, elinare, descendere. AS. hnigan, cfr. isl. hneigia, MS. hneivan, Germ. neigen, Dan. neje genu flectere; omnia forsan a hné l. kné, genu. Cfr. Angl. kneel, Dan. knæle, Germ. knien ut & Gr. νυω, nuo, nuto, vergo, AS. hnifol, cernuus, Lapp. nuvgam,*

(at)

- (at) Hnippna (ek hnipna, hnipnada) *contrahi. S. III. 13. Incurvescere G. II. 5. Hnippnait pro hnippnadi at I. egi non indoluit † GS. 13. Quoad proprium sensum vatis nostri optime convenit MG. nippnan indolere. Vid. Hnípinn.*
- Hnóf pro hió *GH. II. absedit, uti interpretes volunt. Est forsán perf. verbi obsoleti ek hnigg I. hnygg, dejectio; vid. ejusdem verisimile participium * hugginn I. hnögginn. Simili modo conjungitur ek högg I. heygg hió, högginn, reliquæ autem conjugationes verborum, quorum præsens in igg formatur inter se differunt e. gr. ek þigg, þáda; ek ligg, lá.*
- Hnófs (Nofs) *f. munus insigne G. II. 20. Est etiam nomen nymphæ & Freya prognatæ, cui, ob eximiam ejus pulchritudinem, vocis illius, cimelia significantis, originem adscripserunt. Cfr. MG. Huzd, thesaurus.*
- * Hodd *f. l. n. annulus, gaza, aurum. AQ. 27.*
- Hóddr *pro Oddr cuspis (de armis in genere dictum). H. II. 9. Obs. 23.*
- * Hof *n. fanum I. fana (forsán proprie aula, domus celsa). H. I. 4. Adde Al. & AS. Hof aula, ædes.*
- * Hóf *n. proportio, modus cet. V. 25. Angl. Ho. Hinc Dan. hövilk (adj.) Germ. hübsch decens, moderatus.*
- Hóf-gvllinn *ungular auratus (9: equus). O. 26. Vid. Hófr & gvllinn.*
- Hófligr *adj. commodus I. mitis, placidus (proprie moderatus). AM. 66. Vid. Hóf s.*
- Hófr *m. ungula equi. B. I. 15. Dan. Hov, Germ. Huf, Angl. Hoof, AS. Hof, CBrit. Paw, Finn. Cawio. Vid. Gl. Or. S.*
- Hófz *V. 27. 3. Perr. sing. perf. pass. verbi (at) Hefia s.*
- Hold *n. caro. G. II. 43. V. 9. Dan. Huld; AS. Hold, caro morticina, cadaver. Derivatur forsán reëissime a verbo ek hyl, hvlda tegu, abscondo, nam caro ossa & tegit & abscondit. Vid. Gl. Diatr. ut & Synt. in. v. Holdgan.*
- Hold-gróinn *carni I. corpori aderetus. B. I. HM. 14. (Vid. Hold & gróa in * gróandi).*
- (at) Holgrafa *per cavum fodire † GS. 22. (Holr cavus. Dan. hul, Germ. hohl, Angl. hollow, AS. hol, Gr. κωλος. Finn. holo. Cfr. CBrit. holli findere. Holle fissura, ruptura, isl. hola cavare cet.) Vid. Grafa s. & Holvnd, Hellir.*
- * Hollr *adj. propitius O. 8. Benevolens, fidus. AM. 64. Adde MG. hulths.*
- Hólmr *m. insula minor. V. 38; S. II. β. 14; cfr. ibid. Obs. 17. Dan. Germ. Angl. & AS. Holm.*
- * Holt *n. sylva HM. 4. V. 14. Adde Germ. Holz, Geholz, Holt in dial. inf. Saxon, eadem adhuc significatione utitur.*

neil huzd er
c. s. hodd

- utitur. Est forsán derivanda vox nostra ab holr cavus; cfr. Hellir supra.
- Hol- vnd f. vulnus cava (corporis) penetrans, † G S. 13. Annumeratur terminis juridicis veterum Islandorum; vid. Gl. N. (Hol cavitat unde AS. Hol cavitat, caverna, Gr. κοθα, abs. cava laterum, κοθα venter, uterus, Gl. N. & vnd unius, plaga). Vid. Holgrafa.
- Hon (jam hún) ea, illa (sæm. pronom. hann) convenit fere omnino sono & significatione Persico on (aan) ille, illa. Dan. hun, AS. hon, heo, Angl. she, CBrit. hi, Lapp. son. Cfr. CBrit. hon hæc, honno ille. Vid. Hann, inn, hinn.
- Honom ei, illi. Zend. houanm, COst. umen, Dan. ham, Angl. him, Germ. ihm, Lett. jym, Lith. jem, Pers. inra. Vid. hanh.
- * Horfma v. Hverfa. Cfr. Gl. Synt. & Or. S.
- * Horn n. 1) cornu (v. c.) Adde Dan. Germ. & Angl. Horn, MG. Hauru, CBrit. Corn, Ar. & Pers. Kærn, (Korn H.) 2) poculum e cornu adcommodatum. 3) Buccinum unde Dan. Germ. Horn; Pers. Korna H. 4) anfractus GG. 8. Interpr. Notat forsán vox l. c. vim stimulantem fluctuum fluminis rapidi. Alias angulus Dan. Hiörne, Angl. Corner, CBrit. Cwrr;
- AS. Hyrn, Hiern, Al. Herne, Ar. & Pers. Kurne angulus (Korne H.)
- Hornúngr filius servilis HM. 12. Origo vocis aut videtur esse Horn angulus (unde puer in angulis genitus l. educatus; Cfr. Pers. Harem zadeh filius adulterinus l. non e primaria uxore natus) l. Horn cornu; (cfr. Proverbium Danicum: at have Horn i Siden paa en) et Ungi pullus, infans. Vid. ibid. Obr. 34 & Codicem Legum reipublicæ Islandicæ Grágás dictum in Sectione Erfdaþátrr Cap. 4. Cfr. tamen Hör adulter, MG. Hors, isl. Hör adulterium, AS. Hornung, MG. Horinasus it. horinon adulterari & Dan. Hörunge, AS. Hornungsunu infans adulterio prognatus. Vid. * Hör.
- * Horser l. horsker sapiens. S. I. 2. S. II. β. 35-36. Fortis l. vegetus B. II. 4. Cordatus AM. 3. cet. Eximius S. I. 31. AS. & Al. horse. Cfr. Finn. hurfeas justus; item. Al. Horfeine severitas, animi impetus.
- Horskliga prudenter l. strenuus S. I. 10 Al. hofchlieho. Vid. Horser.
- Hóflv pro hiófl þú 2 pers. sing. pr. perf. verbi at havggva. AM. 95.
- Hót n. pl. minæ (a verbo at heita, promittere.) AS. Beot, Lapp. Ait. (at) Hóta (ek hóta, hótada). minari. Lapp. aitam, Pers. hoddeh-kerden (H.) Cfr. Gr. ἄλω τερρεο, metu percello, (Hót). Vid. Heita s.

- * Hót-vetna *Quodcumque; res etiam minima*, AM. 67. *Alias Hót, Hæti granum. CBrit. Had, Hedyn. (Cfr. AS. Ælviht, omnis res l. creatura).*
- Hradfer *curru velox* G. H. 17. (*Vid. Hradr & fara ire, proficisci.*) Cfr. MG. raths facilis, Angl. ready pronus, paratus *cet. Gr. ῥάδιος facilis, proclivis. Cfr. COJs. radi mane.*
- * Hradr (Hraþr) *velox. Adde vet. Germ. drado, Sacer. drda. Vid. * at Hraþa. Circa etymum cfr. AS. rad, Pers. rah via & raften, ire. Hinc isl. Hradi (Al. Hrati) alacritas, celeritas, hradr, hradliga cito, AS. hrape, hradlice, hinc Angl. rather q. d. isl. hradar potius, cfr. MG. rathizo facilius. Adde isl. hrada festinanter ire, MG. wraton ire, CBrit. rhodio ambulare.*
- * Hrafn (Rafn, Hramn) m. A) *corvus. Adde AS. Hrefn, Hrem, Rafn, Remme *cet. Lapp. Ruovdagas, Al. Hraban, Raven. (Scribitur interdum Hramn, Ramn, ad modum vocis Nafn, Namn, *cet. quapropter vocem illam cognatam puto subst. Hrammr unguia l. per unguilatus belluarum & verbo at hremma ungvibus arripere, raptare. Cfr. isl. hrifa, rifa, Lat. rapere, AS. reafan, MG. biraubian unde, Dan. røve, Germ. rauben, Angl. raven, rob. (Aliud ovīs nomen Korpr, Korfr, Svec. Korp, Finn. Korppi, Ind. Koka***
- magis convenit Lat. Corvus. B) Nōmen piratæ B. I. 1. Obs. 5.*
- Hrammr m. *unguis l. pes arsi B. I. 6. Al. Ram, Lapp. Rabma, Vid. Hrafn.*
- (at) * Hrapa (ek hrapa, hrpada, hrp-adr) *ruere, perire, AS. hrypan, Lapp. roapam intereo, perco, Gr. ἐπί- ruo, cado; ὄρη inclinatio cfr. isl. Hrap n. lapsus, AS. Hrype. Vid. Gl. Synt.*
- * Hrárr *crudus (forsan v. c.) Rátt pro Hrátt crudum, H. III. 6. Adde Al. rouuaz, CBrit. crais, Finn. raaca. Cfr. MG. rihis novus, incultus, item Lat. rudis, raudus it. cruor.*
- Hratt *vid. at Hrinda.*
- Hraudze AM. 64. *pro hraud sik pr. perf. verbi at Hríóða (in præ. obs. ek hryd, perf. hraud, part. pass. hrodinn) exinanire, evacuare; vastare. Cfr. isl. rydia disturbare, sternere *cet. Dm. rydde, Angl. rout, Germ. zer-rütten.**
- * Hraun - búí m. *saxicola H. I. 25. (Hraun, Ravn saxetuum, Finn. Raunio. Vid. Gl. Synt. Cfr. * Hraunhvalir, Hraunvalir.*
- * Hraun (Hrönn) *f. fluvius H. II. 26.*
- Hraut *(viximiliter ob euphoniā pronunciatum raut HM. 24). Vid. at Hríóta.*
- Hræ n. & Hrærr l. *Hrerr m. G. I. 4. Cadaver, funus. (Tumulum interdum significat). Adde Finn. Raato. Vid. * Hraefvelgr. Circa etymum vocis Hræ Johnsonius in Gl. N. allegavit, AS. hræran*

- hræran ruere, cadere & Gr. ἴσθι fun-
dor, labor, pereo uti Lat. cadaver a
cado Gr. κρῆμα a κρῆνω. Cfr. AS.
Hrægl induvie Hræglung vestitus.
Cfr. Gl. L. & GS.
- Hræddr l. hröddr timidus, pavidus, Dan.
ræd. Est forsā nil aliud quam part.
pass. verbi at hræþa l. hræda terrere i.
Cfr. AS. Dræd timor, unde, Angl.
Dread; it. Gr. τροσά trepido, Pers. ter-
siden timere.
- Hræ-dreivgr sanguinolentus ab funere.
A. 2. 28. (Vid. Hræ & Dreiri l.
Dreyri cruor, sanguis).
- Hræþa A. M. 67. (var. 5), celavi-uti
verterunt interpretes. Est igitur ex
eorum sententia perf. verbi obsoleti at
hræfa celare, mihi in ceterum ignoti.
Mallem accipere eam vocem pro reifþa
ejusdem sane notionis; vid. Reifa i.
- Hræ-gifvr n. monstrum carnivorum G.
II. 29. Vid. ** Gifvr ut & Hræ-
fvelgr, Hraevndir ac Hræ s.
- Hræ-lvndir f. pl. corporis involucri s:
lorica. A Hræ l. Hrærr; usitate cor-
poris exanime, quod catachrestice hic de
corpore vivo usurpari videtur, et qui-
dem, ut puto, propter soporem Bryn-
hilda morti simillimum. Observandum
tamen est, quod veterum multi loriciis
induti sepulti fuerint. Cfr. Obs. 5. l.
Lvnd interpretes verterunt operi-
mentum a voce at leyna occultare;
- hinc etiam Lvndr lucus & Lvnd mens,
animus. Vid. Hræ.
- (at) *Hræra (ek hræri, hræda, hrædr)
movere. Dan. røre, Germ. rühren.
Cfr. Angl. ror, AS. hrean, CBrit.
rhuo, it. MG. reiran, tremere, Reiro
tremor, motus, Dan. Rørelse, isl.
Hræring cet. (quod, uti MG., in spe-
cie de motu terræ usitatur).
- Hræva-kvldi m. pestiferum'gelu GG. 12.
A gen. pl. vocis Hræ cadaver &
Kvldi i.
- *Hræzla (Hræðla) f. terror. AS. Dræd,
Angl. Dread, CBrit. Cryd. Vid.
Hræddr.
- (at) Hræþa (hræda, ek hrædi, hrædda,
hrædr) terrere, terrefacere. Est for-
san proprie fugare, velocem aliquem
reddere, a hradr velox s. Cfr. Gl.
Synt.
- (at) Hræþaz (ek hrædiz, hræddiz) time-
re, metuere, proprie terrefactus eva-
dere. Dan. ræddes, AS. drædan;
vid. at Hræþa.
- Hræþomk S. II. 9. aut pro ek hrædiz
metuo vel pro hræda mik me terrent.
Metuo AM. 14. Vid. Hræþa, Hræ-
þaz.
- Hregg n. procella AM. 17. Est verisi-
militer cognatum voci Regn imber, plu-
via. Cfr. AS. Hre inundatio, hreg-
nen pluere, hrcoge turbidus Gl. Or. S.
Hreifi m. ungula l. manus H. III. 18.
Vid. Obs. 29. Sturlunga-Saga par-
tem

tem manus humane, quæ digitos continet, ita appellat. Hreifi jam proprie dicitur de pedibus phocarum, qui manibus non sunt abrimiles, sed interdum etiam notat metacarpum movens humanæ cum digitis. (At hreifsa movere. l. etiam hreifsa prehendere). Cfr. Gl. Synt.

* Hreinn purus, liquidus. Adde AS. hrein, MG. hrains, brainja. Deduci etiam potest a nostro renna, fundere, cognatum Gr. *ῥαίνω* cet. Cfr. isl. hreinsá, Dan. rense, Germ. reinigen, Angl. rinse, MG. gahrainjan, mundare, purgare, it. Zend. Ereze puritar.

* Hreyfi n. casa, tugurium. H. II. 33. Adde Dan. Røse.

(at) Hreyta (ek hreyti, hreytta, hreyttir) disjicere, dispergere, AM. 43. AS. hretan. Cfr. Hrióta i.

(at) Hriкта (ek hrikti, hriкта) stridere. AS. hreician. (AM. 35).

* Hrim n. pruina, gelu. AS. Rim, Hrim, Dan. Rimefrost, Angl. Rime, Germ. Reif, Al Hrif, Rif, CBrit. Rhew, Lapp. Ridne; Sanser. Hima frigus, Gr. *χιμας* gelu. Cfr. *χιμας* nix, *χιμας* hiems, (Sanser. Himanda); hinc etiam, Sanser. Himala vi vocis: mons nivovus, veteribus (Grajorum testimonio) Imaus ejusdem significationis.

Hrim-kaldr gelu-frigidus S. II. ð. 38. Vid. Hrim & Kaldr.

Hringtö G. III. pro Hring þú l. hringa þú, a verbo at hringa cingere, forsán v. t. Dan. omringe, Germ. umringen, quod iterum a Hringr circulus i. (at) Hrinda (ek * hringd l. hringdi, hringt) trudere (forsán v. c.) extrudere, depellere, Adde Pers. renden l. randen (H.) Gr. *ῥίπτω*.

Hring-briótr & Hring-broti annulifragus, vir largus. O. 20. H. II. 41. Vid. Hringr & Brióta.

Hring-drifi annulorum dispersor AQ. 33. Obs. 137. Vid. Hringr & Drifa.

* Hringr m. 1) annulus, in compositis sæpe poetice pro auro ponitur; 2) annulus l. pars gladii H. I. 19. cum Obs. 3) serpentis nomen poeticum † GS. 21. — Dan. Germ. Angl. & AS. Ring, AS. & Al. Hring, Lapp. Rieggas, Finn. Rengas. Cfr. CBrit. Rhygyle circulus.

Hring-vatíþr annulo ornatus l. filis metallicis vinctus. S. III. 62. Obs. 78. Cfr. Hringabrynia, AS. Hringdebyrna l. Hringed byrne lorien annulata l. hamis conserta (Hringr & Veria).

(at) * Hrióta (ek hryt, hraut) 1) protilire S. II. Dissilire AM. 33. AS. hryfan, cfr. Gr. *ῥαῖσω* cum impetu decido, *ῥαῖσω* impetu firor. Cfr. Lat. ruo, ruito. 2) Hirrire HM. 24. Emicare (de flamma dissum); jam proprie stertere, ronchos ducere) AM. 15. Angl. rout, AS. hrutan, Theot. ruizeo Gr.

- Gr. *ῥοῦσιον* l. *ῥοῦσιον*. Cfr. *AS.* reotan crepitare, *MG.* rauhtjan fremere.
- * *Hris* n. *virgultum* S. II. β. *Obr.* 38. *Alias* etiam sarmentum, Gr. *ῥῖψ*. Cfr. *Dan.* Ris, *Germ.* Reis, *AS.* Hris, *Al.* Ris, *Lapp.* Risse, *Finn.* Rifu.
- Hrisi* m. sarmentum V. 9. G. *Magnæus* vertit ignis. *Vid. ibid. Obr.* 18.
- (at) * *Hrista* (ek *hristi*, *hrista*, *hristr*) *quassare, concutire.* *Dan.* ryfte, *Germ.* rütteln, *AS.* hristan, *hrylan*, *ryflan*, *MG.* hristjan. Cfr. *Dan.* vriste, *Angl.* rustle, *wrestle* & *wrestle*, *CBrit.* trystio. Cfr. *Pers.* rish-numuden, *concuti* (H.) it. Gr. *ῥασω*. *Vid. Gl. N.*
- (at) *Hrolla* (ek *hrolli*, *hrollda*) *horrere* l. etiam *vacillare* *AM.* 59. Cfr. *Dan.* rulle, *Germ.* rollen, *Angl.* roll. *Vid.*
- * *Hrollr.*
- (at) * *Hrófa* (ek *hrófa*, *hrófada*) *laudare extollere* V. 25. (*Hrófs* *laudatio* *Dan.* Ros).
- * *Hrófs* (Rofs) n. *Equus*, in *fam.* *interdum* *Hryfsa* *eqva.* *AS.* & *Dan.* Hors, *Angl.* Horse, *Al.* Hros. *Quidam* *nostrum* *Rofs* *deduxerunt* a *Rás* *cursum*, *alii* *Germanicum* *Róis* (*olim* etiam *Ors* & in *Svecia* *Oes*, *jám* *COs.* *Urfs*, *Ak.* *Urtfchi*, *Kwb.* *Artsch*) a *reiten* *equitare*; *eodem* *ratione* *nostrum* a *verbo* *rida* *derivari* *potest*; *cfr.* *tamen* *CBrit.* *rhedeg*, *Pers.* *resten* *nobis* *renna* *currere* f. *Hinc* *Hryfsa* *eqva.* *CBrit.* *Rhwys*, *COs.* *Urfs*, *Ak.* *Urtfchi*.
- Hrotti* m. *gladius.* *Nomen* *peculiare* *gladii* S. II. β. *Forsan* *ab* *hrióta* *prosilire* *cet.*
- Hrotta-meifr* m. *gladii* *tritior* (a *verbo* *at* *meida* *lædere*) *vel* *etiam* *arbor* : bellator, *nisi* *vox* *ista* *hic* *de* *pugna* *ipsa* *intelligenda* *sit.* *Vid.* *Hrotti* & *Meida*, *Meidr* i.
- Hroþit* (vm *hroþit*) *pro* *roþit* *inauratum.* S. III. 46. *AS.* *gehroþen.* *Vid.* *Rióða.* (*Hrodinn* *alias* *vastatus*, *evacuatus*, *AS.* *hroden* a *verbo* *hrióta*, *ek* *hryd*, *hraud*, *Gr.* *ῥαυ*, *destruere*, *profigere*).
- Hróþr* (*Hróðr*) m. *laus*, *fama*, *gloria.* *AS.* *Hróþr*, *Sanscr.* *Shrudi* (*alias* *carmen*). *Forsan* a *Ræða* *sermo*; *ræða* *loqui* *uti* *Gr.* *ῥῆτος* *celebris* a *ῥῆσ* *dico* *cet.* *Cognatum* *est* *Hrófs* l. *Hrófs* *laus*, *laudatio* *unde* *isl.* *hrófa* *laudare*, *jaðfare*, *Angl.* *roift*, *roifter* *cet.* Cfr. *tamen* *CBrit.* *Arawd* *laus*, *carmen*, *Rhodres* *pompa*, *gloria*, *vana* *ostentatio.* *Vid.*
- * *Hróþvgr* (*hróðigr*); *vid. Gl. Or. S.*
- Hróþr-fús* *laudis* *cupidus*, *vane* *ostentationi* *deditus* S. II. 24. *CBrit.* *rhodrefus.* (*Vid.* *Hróþr* & *fús*).
- * *Hryggr* *tristis* † *GS.* 15. *Forsan* a *Hregg* *procella*, *imber* *gravior.* *Finn.* *ryha.* (*Cfr.* *Hrygd* *mæstitia*, *unde* *Dan.* *Ruelse*, *Gæm.* *Reue* *pænitentia*). *Vid.* *Hryggr.*
- Hryggvi* *GG.* 9. *trepidet*, *tristitia* l. *metu* *adfigitur* *pro* *hodierno* *hryggis* *inf.*

- inſ. hryggiaz paſſ. verbi at hryggia contriſtare cfr. *Agł. ruc lugere. Hinc iſl. hryggiligr* (*Gr. βρυος, βρυδος, βρυε-ζαυος*) horribilis, moleſtus, βρυεω obſtupeſco horreo. *Cfr. ibid. Obs. 25. (Hryggr).*
- (at) * Hrynja (ek hryn, hrunda) ruere (*v. c.*) hinc *Hrvn n. ruina (v. c.) Cfr. Pers. virān dirutus.*
- Hryti vid. Hriota.
- Hræ &c. vid. s. Hröra vid. Hræra.
- (at) Hvgá (ek huga, hugða) *deſtinare, cogitare (v. c.) obſervare.* Hvgat var því illa, ei rei male conſultum erat *AM. 27. Huga of meditare, AS. hugian, MG. hugjan, COſs. kehudi-kehanin, Dan. haage, hove, huc, Angł. hug placere, probare, Pers. huasten. Vid. at Hyggia.*
- Hvgar - prýði (*vulgo Hugprýði*) animi fortitudo † *GS. 16. (Prýði decor, decus. Dan. & CBrit. Pryd, Angł. Pride a prúdr decorus, Angł. proud, pretty, AS. prut, pryt, CBrit. prydus).*
- Hugat animitus, ad animum l. ſvaviter. *Cfr. CBrit. Hygar amabilis, Hygared amabilitas, ſvavitar.*
- Hugaz - ræða *sincerum colloquium, S. I. 13. Vid. Hugar.*
- Hug-borg *arx animi s: peñtus G. I. 13. Vid. Hugn & Borg.*
- Hugdomk pro hugða ek credebam. *Vid. at Huga.*
- * Hug - fvllr *audacia plenus B. I. 31. Vid. Hugn & fvllr.*
- Hvgg ek vid. at Hyggia.
- (at) Hvgga (ek hugga, huggaða) *conſolari, animum facere. (Hugn animus).*
- * Huginn *m. corvi nomen poeticum deſumptum ab appellatione corvi alterius Othiniāni, animi nempe ipſius, qui mundum univerſum perſolvavit, S. II. a. 26. (Hugn.)*
- * Hvgr (Hvgi) *m. animus, audacia, animi magnitudo it. deſiderium, amor. Þá varþ hilmr hvgr a víſi, tunc animus regis in mulierem ſteñebatur, H. III. 13. Dan. Hu, AS. Hig, Hyge, MG. Gahugða, Zend. Gueie, AS. Hoge cura, Angł. Kew indoler. Adde Ar. Heva deſiderium, amor, Pers. Huſch animus, mens. Cfr. Dan. huſke recordari. Vid. Gl. Synt. & Hyggia.*
- Hvg - ravn *moleſtia animi † GS. 18. v. Hvgr & Ravn.*
- Hvg - rúnar *characteres cordiales B. I. 13. V. Hvgr & Rúnir.*
- Hvgþir *contracte pro hvgadír GH. 3. animati, in nom. ſing. hvgþr l. hugadr. Cfr. Pers. huſchjar mentis compoſ. prudens. Vid. Hvgr. s.*
- Hulqvi *n. AQ. 31 occultus locus, forſan vox eadem cum recentiore Islandorum Hylki cavitus, ólin forſan latebræ, & cognata antiquiori * Havlkn l. Hólkn. Vid. Hylia. Hvnáug n. mel. G. II.*

42. *Dan.* Honning, *Germ.* Honig, *Angl.* Honey, *AS.* Hunig, *Al.* Honnec, *Lapp.* Honnung, *Finn.* Hunaja, *Pers.* Engybin, *CAnd.* Hunz, Unzaa, *Chuns.* Hodzo, *Curd.* Hingif. Si vox apud nostrates orta est, rectius sine dubio scriberetur Húnáng 2: puerorum l. urorum juniorum delicia. Vid. Húni & * Áng.
- Hvnd - margir centies l. centuriatim multi, *H. II.* 21. (Hvnd obs. pro nostro Hundrad).
- Hvndr m. canis (v. c.) *Dan.* *Germ.* Al. & *AS.* Hund, *Angl.* Hound, *MG.* Hunds, *CBrit.* Huad, (cfr. isl. Hvutti idem). *Curd.* Kutschek, *Indost.* Kuta, *CTscherk.* Hha, *Dig.* Kúí, *COss.* Kchudds, *Chuns.* Hue, *Sanscr.* Schunaka, *Armen.* Schun, *Æstn.* Hart, *Lett.* Kurts, *Gr. novus* *).
- Hvndraþ centum olim Hvnd (v. c.) *Dan.* & *Angl.* Hundred, *Germ.* Hundert, *AS.* & *MG.* Hund, *CBrit.* Cant, *Francie* Chun l. Hun, *Lapp.* zhiuode, *Finn.* Sata, *Pers.* Sad. Vid. Hvnd-margir.
- * Hvnd - vífs centies sive etiam canum instar sagax. De gigantibus in specie dicitur e, *gr. H. I.* 25.
- Hún l. Húni m. parvulus † *GS.* 17. Puer *V.* 22. Dicitur etiam de pullis, in specie urinis (Aliar malus, petarus l. apex mali p. p.) Cfr. *Ind. n. pr.* Vid. *Gl. L.*
- Húnkonúnga pro Húnakonúnga Regum Hunnicorum *GH.* 3. Vid. Konúngr & Húni, Húnaland in *Ind. n. pr.*
- Hvrd (Hvrþ) f. janua - forsan nil aliud quam havrd dura, fixa, cum clausa advenis obstat. Saxicolæ veteres boreales petris sine dubio sæpe pro januis utebantur. Petris sive rupibus aliquot in Islandia nomen Hurd antiquitus attributum est. Alii deduxerunt ab hvnda servare. *MG.* Haurdei. Cfr. *Angl.* Hurdle crates. Vid. Dyr.
- Hús n. domus, casa (v. c.) *Dan.* *AS.* & *MG.* Hus, *Al.* Hus, *Germ.* Haus, *Angl.* Houfe, *Pers.* Huzrah (*H.*) cfr. *Gl. Synt.*
- Hús - bak n. postica domus pars. *HM.* 30. Vid. Hús & Bak.
- Hús - freya hera *G. I.* 9. Freya nostrum in hac voce convenire videtur: *Dan.* Frue, *Germ.* Frau, sed Freya Venus borealis, derivanda videtur aut a fridr pulcher, *CBrit.* ffraw, vet. *Germ.* frey, *Belg.* frey, aut a verbo (ar) fría, *MG.* frion amare, *isl.* fridr amor, *MGoth.* fri-athva.

*) Hæc alie canum appellationes boreales periculis conveniunt, 1) Isl. Seppi (genit. &c. Seppa) Zend. & Tanistanice Sepa. 2) In Lolandia & Selandia meridionali canes appellantur Silk, uti etiam apud Persas. Cfr. *Isl.* Tikh cancula.

- athva. (*Hæc plurima e Gl. Synt. ad voces diversas; cfr. ejusd. Freyr & Gl. Diatr. v. Hús-freya, ut et Dan. & Isl. Husmoder, Hustro, Angl. Housewife; CBrit. Hwswi hera*).
- Hús-gvmi m. *herus. Vid. Hús & Gvmi. (Jám Húsbóndi, Dan. Husbonde, Angl. Husband, AS. Husbonde, C. Brit. Hwsmón)*.
- Hús-karl. *famulus domesticus. AQ. 43. AS. Husceorl, COs. Chufsagi. Cfr. Al. Hufhifvaso domesticus.*
- Hvadan *vid. Hvaðan.*
- Hvar *ubi. Dan. Hvor, Germ. Wo, Angl. Where, Suec. AS. & MG. Hvar, Lett. Kur, COs. Kehami. Item ubique H. II. 33. Vid. Hvarr i.*
- (at) Hvarfa (ck hvarfa, hvarfada) *versari. HM. 19 hinc vet. Dan. Hverv negotium. Vid. (at) Hvarfla & Hverfa.*
- Hvar-fús *HB. 2. Usquevaque lascivus Interpr. Petulans Olav. Numpe verbotenus, explicari potest: Caput vagum ubicunque grassari l. habitare cupiens. (Hvarr ubique & fús).*
- Hvargi *ubicunque AM. 103, est igitur necessarie distingvendum a recentiorum hvörgi l. hvurgi nullibi. Vid. Hvarr.*
- Hvarigr (hvaregr jam hvörgr) *neuter AM. 100. Vid. Gl. Diatr.*
- Hvárir *pro hverir, AQ. 36. cuncti (ut puto). Alias qui interrog. Cfr. ibid. Obs. 149. MG. Hwarjal.*
- Hvarki jam hvörki l. hverki *nee. Dan. Hverken, Germ. Weder, Cfr. Gl. Diatr.*
- Hvarr *vid. Hverr.*
- Hvarr l. * Hvar *ubique. Cfr. Hvar, Hverr cæt.*
- * Hvars *pro hwares ubi S. II. β. 17.*
- Hvart an, utrum. *S. II. β. i. q. Hvört l. Hvert q. v.*
- Hvartki *contracte ex hvart ecki pro hverigr l. hverigt neuter l. neutrum HB. 2. Hvargi † GS. 10. Vid. Gl. Diatr. v. Hvarki.*
- Hvartveggia (*jam hvorutveggia l. hvortveggia utrumque. Verbotenus: quodvis duorum (Hverr & Tveir).*)
- Hvaðs acer (*v. c.) acutus (passim); ferus, alacer (de bestiis) G. II. 2. Dan. Hvas, AS. wafs. Cfr. Al. Waze acies ferri. (Alias ventosus; cfr. C. Brit. Chwa, Chwaw procella, ventus gravior). Vid. Hvefsla.*
- Hvat (*recent. hvad*) *quid, quod (vocat cognata) Islandi boreales proferunt nostrum hv. uti Latinorum qv. e. gr. qvad pro hvað &c. Dan. Hvad, Germ. Was, Angl. What, AS. hvat, Hvæt, Hvalrhei, MG. Hva, Hvas, CBrit. pa (interrog), COs. 2a, Pers. dschih, Indost. Kah & Dschah. Vid. Hverr.*
- Hvarki *quicquid (v. c.) AM. 19. Vid. Hvat.*

- Hvatliga *festine*, O. 24. AS. Hvætlice. (Hvatr).
- Hvatr acer, asper. AS. hvat, hvæt, Finn. wahtæra. Cfr. Hvatt, Hvetia, Hvavt.
- Hvatt V. 18. *Acceptit interpres pro adverbio, vertens: celeriter. Mea sententia vox est nom. adj. neutr. a hvatr, asper, acer, cur igitur versus isti*
 Vél giörðí hann heldr
 Hvatt Nidadi.
Ita interpretandi sunt
Straxit machinam impedio
Acerem (nocivam) Nidado.
- Hvatt vid. Hvetia.
- Hvavrf (Hvörf) *versationes*. Þá var hvgr minn á hvörfom, *Tunc huc illuc se versabat animus meus* S. III. 36. (in nom. sing. hvarf n. vid. at Hverfa).
- Hvatt l. Hvört (pl. Hvatr). A) *incentiva*. G. H. Angl. Whet. B) in v. Travno-hvöt *infra videtur significare crebrum motum a hvatr celer. s. (at Hvetia).*
- Hvattvþr (Hvötudr) *Exasperator*, (at Hvetia).
- Hvapan (* Hvadan) unde *Dan.* Hveden, Angl. Whence, Germ. Wannen, AS. Hvanan, MG. Hvathro.
- * Hve *Quomodo*. AS. Hå, Germ. Wie, MG. Hwaiwa. Vid. Gl. Diatr. & Hvi *infra*. *Hinc isl. Hvenær quanto* Angl. When, AS. Hvane, MG. Hvan.
- Hvegi *Quomodocumque (forsan pro hvervegis)*. A. M. 33.
- * Hveim *pro hveriom (in plur.)* B. I. 19. *Cui (in sing.)* S. III. 12. MG. Hwamma, Hwammeh, Hve, AS. hvæm, hvam. Vid. Hverr.
- Hvel n. rota B. I. 15. *Proprie globus, orbis*. Valr AS. hvalf *convexus*, cfr. *Dan.* hvælv, *Germ.* welben, wölb, *Engl.* vault *arcuare*, MG. walian *et. vid.* Velta. *Alias* Hiól, *Dan.* Hiul, *Angl.* Wheel, AS. Hveol, *Pers.* Dsiolao (jolao) H.
- Hvelpr (Hvålpr, Hvolpr) *catulus* G. II. 43. *Canis catenarius* AQ. 43. *Dan.* Hvalp, *Angl.* Whelp, AS. Hvelp, Hvylp, *Al.* Whalp, Welp, *Lapp.* Vjelpes, *Pers.* Keleb' (H). cfr. Kálfr i. Vid. Gl. Synt.
- Hvel-vagn m. *vehiculum rotatum*. AQ. 29. *Obs.* 115. Vid. Hvel & Vagn. (at) Hverfa l. *hverfa (ek hverf, hvarf, l. hvarb, horfinn) *vertere, discedere, disparere, circumire*. Hverfa frá (v. c.) *discedere* AM. 34. Hvarf sér fra andspillí avertit se a colloquio S. III. 44. Lengi hvarfaþ. *Dis circumitum est* G. I. 5. *Obs.* 21. Hvarf til Niflunga: *ad Niflungos discessit l. Niflungos petiit*. Heillom horfinn *salutibus destitutus*. Convenit AS. hveorfan, MG. hvarben, *Al.* Uoerben, *ire, praterire, transire*. Cfr. CBrit. herwa (*isl.* hörfa l. hverfa) *fugere, unde* CBrit.

- CBrit.* Herwr *isl.* Herfa *fugitivus*; *vagabundus, vilis: it. Pers.* gerdiden *verti*, gerdaniden *vertere vid.* * Hvarfa, Hverfr. *Cfr. Gl. N. K.*
- (at) Hverfa (ek hverfi, hverfda) *volvere, fundere, admiscere, unde part. pass.* Hverfjar (*quasi jam dixeris* Hvelfdar) *B. I. 18. MG.* hwaírban, *AS.* hveorfan, *efr. AS.* hveorfan *subverti, Lat.* vertere, *Germ.* werben, wirren, *Angl.* veer. (Hverfa *part. pass.* horfinn *ingere est Lat. obs.* erbo l. ervo, *it.* urbo *unde orbis it. AS.* hverfan, hveorfan). *Gl. Synt. v. hverf.*
- Hverfr *adj. versatilis S. III. 37. Cfr. Lat.* urbus, urvus, *Al.* uvarblich. *Hinc* hverfiligr *mutabilis, AS.* hverflic, *efr. AS.* Hverfung, *isl.* Hverfing, *mutatio, Finn.* kierræn *circumago, circumeo. Vid. at Hverfa.*
- Hvergetir *custos cacabi AM. 58. (Hverr lebes & gæta servare).*
- * Hvergi *nuspam, nusquam, nullibi. Contractum videtur a hvarr egi.*
- Hveria l. hvaria *quam? MG.* hwarja. *Vid. Hverr.*
- Hverian *pro hvern quemvis G. I. 8. MG.* Hwaria, Hwano, Hwarjana. *Hverom l. Hveriom cui, Pers.* ische-ra. *Vid. Hverr.*
- Hvernig *quomodo (pro hvern veg, qua via). Vid. Hverr & Vegr.*
- * Hverr (Hvárr, Hvörr, Hví *alias rarissime* Hvö) *quis, qui? quivis, quisque (vv. c.) F. hver (Lat. quæ, N. hvert, (Lat. quid, quod). — Dan.* Hver, Hvem? Hvo, Enhver, *Germ.* wer, jeder, *Al.* huuer, *Angl.* who, which, every, *AS.* hva, *MG.* hvas, hvo, hvathar, hvarjis, *Finn.* kes, *Lett.* kas, *Curd. & CTart.* chr *quivis, Pers.* ki *quis, qui dŕŕhi quid, quod her quivis **). *Zend.* heuc, keie, ko *qui, quis, Pers.* kedar, *Hinc isl.* hver cinn, (ŕŕhver) *quisque, Dan.* enhver, *hver en cat. Pers.* verbotenus *herjek it. heriki, herferd.*
- * Hverr *m. cacabus, lebes G. III. 6. (Hodie appellatio hæcce thermis tantum ferventibus Islandiæ adtribuitur). AS.* Hver, *Angl.* Ewer.
- Hverfir *vid. (at) Hvefŕa.*
- Hvers *cujus. Dan. & MG.* Hvis, *Germ.* Wesfen *cet. vid. Hverr.*
- Hvers-Kyns *cujuscunque generis G. II. 22. Vid. Hverr & Kyn.*
- Hvert l. hvört *utrum. Angl.* Whether, *AS.* Hvaŕŕ, *MG.* Hvathar. *Vid. Hverr.*
- Hvert l. Hvört *quo, quaquaversum? Dan.* hvorhen, *Germ.* wohin, *Angl.* whither, *AS.* hvyder, hveŕer, *MG.* hvadre; hvar, *CChuns.* kuhveŕer, *COŕŕ.* kchadam, *Pers.* kedŕha.

(at)

*) Sic etiam in compositis s. gr. *isl.* hvern dag, *Dan.* hverdag, *Pers.* herruzi qvevis die, qvevidit-

- (at) Hvesfa (ek hvesfi, hvefta) *acuere, exasperare V. 16.* At hvesfa augo acriter intueri *H. II. 16.* Cognatae sunt: *Dan.* hvæfle, *Germ.* wetzen, *Angl.* whet, nisi haec posteriora potius a verbo mox sequenti at Hvetia, quod eodem interdum sensu gaudet, deducenda sint. *Vid.* Hvals.
- (at) Hvetia (ek hvet, hvatta, hvattr) *incitare, instigare, increpare, provocare, GH. 1. GM. 2 cet.* (Forsan cognatum *Lat.* *ciere* & *citare*, *Germ.* wetzen, *Angl.* whet, *AS.* hvetan, *MG.* hvotian.
- * Hvi cur. *Add.* *Dan.* & *AS.* Hvi, *Angl.* Why. *Cfr.* *Germ.* Wie, *it. Gl.* *Diatr.* v. Hve, Hvi & Hverr s.
- Hvi qui vid. Hverr.
- * Hvila *lectus, cubile (proprie quiet).* *Dan.* Hvile, *cf.* *Angl.* While, *AS.* Hvile, *MG.* Hveilla, *Al.* Uuila, Uuilo, *Germ.* Weile. *Cfr.* *Gr.* *κειρα, κειρα.* *Vid.* *Gl.* *Synt.*
- (at) Hvila (ek hvíli, hvílda) *cubare, quietem capere, S. I. 41;* at hvílaz *quietem capere V. 10.* *Dan.* hvile, *AS.* *MG.* hveilan, *cf.* *Germ.* weilen, *cf.* *Lat.* *quiescere.*
- Hvíl - bedr *m. lectus quieti destinatus, AQ. 31.* *Vid.* Hvila & Bedr.
- Hvíta - biörn *m. albus ursus AM. 17.*
- Hvítingr *m. albicolor G. II. 44.* *Puto de albis agnis, vitulis l. porculis Gudrunam, dixisse & sensum strophæ:*
- quod convivium nuptiale noctu mox foret celebrandum, ubi carnes animalium juvenum aulicis proponendi essent, Hvítingr alias mare it. poculum: argenteum aut album (Hvítr).*
- Hvítr *candidus, albus. Dan.* hvid, *Germ.* weifs, *Angl.* white, *AS.* hvit, *Al.* wit, wiz, *MG.* hveits, *Armór. & Cornw.* gwydn, *CBrit.* gwynn, *Pers.* sífid. *Pronuntiatur isl. bor. kvitur. Cfr.* *CSuan.* kvitau flavus. *Cart. & Mingr.* kviteli.
- Hvívetna a) *Quoquomodo, B. II. 12.*
 β) *Quideuncque; i hvívetna in quibuscunqve S. II. β. 9.* (Hvívetna alias *ubicunqve*).
- Hvörf *n. plur. versationes, volutationes S. III. 36.* Forte olim in *nom. sing.*
- Hvarf. *Vid.* Hverfa, Hverfr.
- Hvöt &c. *Vid.* Hvavt.
- Hvötto mk *pro hvötto mik me stimulare, HM. 27.* *Vid.* at Hvetia.
- Hyck *pro Hyggekin opinor, O. 6.* *Vid.* at Hyggia.
- Hyggia, *f. mens, animi sensus, ingenium E. gr. S. I. 42. Animus sapiens AM. 2. AS.* Hygd, Hyge, Hig, *Pers.* Husch; (Hvgr).
- (at) Hyggia *l. hvaggia (ek hygg, hugda) cogitare (v. c.) meditari, opinari, perspicere AM. 12.* Hyggia *fvr providere, H. I.* Hyggia *vm sík suam rem cogitare.* Hvghi hann ióreid atar sinnar *observavit equitatum prosapiae*

- sua* H. II. 48. *AS.* hygian, higean, higgan, *Sanscr.* dhyiote (*cogitat*). *Hinc* *Dan.* hige *cupere*, *appetere*. (*Hvga*, *Hvgr*).
- Hyggiandi *f. meditatio* S. III. 48. *HM.* 26. *Vox jam obsoleta, utimur autem adhuc alia simili.* Hyggiandi (*pl. n.*) *sapientia.* *Vid.* *Hyggia.*
- (at) *Hylda exsecare carnem*, *AM.* 55. *Obs* 56. *Vid. Gl. Diatr. v. Hold.*
- (at) * *Hylia* (ek *hyl*, *hvlida*, *hvlinn*) *celare, oculere* (*v. c.*) *Dan.* hylle, *Germ* hüllen, *Angl.* whelm *), *Al.* hulen, *MG.* huljan, *CBrit.* hulio, *AS.* helan, *CBrit.* celu, *Gr.* ἔλω. *Cognatum est isl.* hylma *tegere.* *Hinc* *Dan.* hæle, *Germ.* hehlen *cet.* *Vid. Gl. Synt.*
- Hylli f. favor* H. III. 15. *Dan.* Hyldest, *Germ.* Huld, *AS.* Hyld. *Vid. Hollr.*
- Hypia vacerra, vilissimus homo* H. III. 39. *Obs.* 85. *Sum voce hac, quæ alibi, quantum scio, non in veterum scriptis occurrit, conferri meretur.* *Dan.* Hoppe *equa* (*verisimiliter ab hoppa salire, nisi potius derivandum sit a Celt.* *Gall.* *Ep equus*, *Gr.* ἕπος, ἵππος, *cf.* *Curd.* *Hasp equa.* *Pers.* *Asp*, *Esp*).
- Hyrfi pro hodierno hwyrfi in diversa ferrentur*, 3 *pers. pl. impf. conj. verbi* at *Hverfa.*
- * *Hýrr* *adj.* (*alias hír*) *comis* V. 14. (*Forsan proprie calidus, quem sensum adhuc ex parte servat, ab Hyrr ignis.*) *Cognatum videtur* *Al.* un-hiur *dirus*; unde *Al.* Ungihuri, *Germ.* Ungeheuer *monstrum* (*subst.*) *dirus, portentosus* (*adj.*) *Dan.* Uhyre.
- Hæfr congruus* S. II. 12. (*Pers.* zibed). *Alias etiam dignus, aptus* (*forte v. c.*) *AS.* hæv, *hæflie* (*isl.* hæfligr), *CBrit.* hybwiw, *Lapp.* heiwiegje. *Hinc hæferskr decens decorus bene moratus, Dan.* hövifsk, *Germ.* hübsch, *CBrit.* hybwill. *Cognatum est isl.* hæfa *quadrare*, *Lapp.* heivim. (*Hól modus, medium.*)
- Hægr* (*högr*) *commodus* *AM.* 9, *Placidus* *AM.* 95. *Alias facilis.* *CBrit.* hewydd, *Finn.* huokia. *Hinc isl.* hægrí *dexter* (*Dan.* höire &c). *Finn.* oikia, *Isl.* hægr *præfixum in compositis est* *CBrit.* hy. *Vid.* *Hægr s. & Gl. Synt.*
- Hæll m. calx* (*forte v. c.*) *Dan.* Hæl, *Angl.* Heel; *AS.* Hel. *Cfr.* *Pers.* Hilli l. Helli *talus, pars pedis talis vicina* (*H*).
- Hælóm* *pro hæli* ek *l.* *hæliz* ek *glorior*, *AM.* 80. (at) *Hæla* (ek *hæli*, *hælda*), *dativo casui semper adhibitum jam significat laudare sed* *Halaz um* (ek *hæliz*, *hældiz*) *gloriarí, jacitare.* (*Hól gloriatio,*

*) *Convenerit magis isl.* hylma *ejusdem notiois & originis verbo,*

riatio, it. laus, præsertim exaggerata, verisimiliter at här altus uti höll, hals cat.)

(at) * Hætta (ek hætti, hætta) *cessare*. Lapp. heitam. Cfr. MG. ith *cessate*, CBrit. peidio *cessare it. Lapp. hættim impedio, moror. (Aliud est * hætta periclitari de quo in hætta s.)*

(at) * Hætta (ek hætti, hætta). Vid. Hetta s. & Hætta i.

Hætta *f. periculum (ausus)*. Finn. Hætæ, Lapp. Hætæ; Brit. Pwyd, Pers. Chatter (H.) Cfr. Hetta, Hætt.

Hætt adj. *anceps, periculosus B. I. 25. Lapp. hattes. Alias hættuligr, AS. hettic. Vid. Hætta.*

Hætt (hædttr, hæstr, hæsttr) *proprie altissimus. Ponitur pro comparativo inusitate S. I. 7. Hætt börinn hveinur jöfri summus l. præstantissimus natus omnium regum. Eandem figuram invenimus Hyndlul. 39. stórauþgaztr síólvm giörvöllum longè opulentior regibus cunctis. Dan. höjst, höjst, Germ. höchster, Angl. highest, AS. heht, MG. hauhists &c. Vid. Hætt, Hár, Hætti cet.*

Höfvrþ (* Havfvð, Havfvø) *caput v. e. Dan. Hoved, Germ. Haupt, Angl. Head, AS. Heafop, MG. Haubith, Lapp. Oaave, Gr. κεφαλή it. Maced. κεφα. Cfr. Gl. Synt.*

Höfvrþ - niþjar *cognati capitales l. primarii, G. H. 5. AS. Heofop-magas.*

Höggva *vid. Havggva.*

Högz *pro hægast commodissimum, V. 16.*

Vid. Hagr, Hægr.

Hör-gefn *lini datrix s: mulier, S. II. ß. 43. Vid. Hörr, Havgr & Gefa.*

Hörmvgr *moestus, infelix G. III. 4. (Harmr).*

Hörr l. * Havrr *m. linum. (Forsan ab Hár pilus). Dan. Hör, Al. Haru.*

Hör-skrýdd *lino amilla, S. III. 48. (Vid. Hörr & Skrýða indure, ornare).*

I.

I, in (v. t.), ad. Dan. i, Germ. Angl. AS. MG. in, an, CBrit. Yn, i, Gr. iv. Cfr. Á, inn.

* Jadarr *primipilus, vir primarius H. III. 40. Vox ista, alias marginem l. crepidinem significans, nomen fuit antiquum provincie Norvegicæ Jedderen. Cfr. Gr. ἵψος circumferentia rotæ.*

Jafn, jamn, (f. jöfn, n. jafnt) *par, æquus, (it. planus). Dan. jævn, Germ. eben, effen, Angl. even, AS. efen, æfen, efn, emne, MG. ibns, Lapp. jalggad, jævd, Samscr. iva, Hindost. iv, Malab. iwam, Gr. ἕμος, ἐμωτος, ἐμαλος, CBrit. hafal, iawn; cfr. Pers. iáb, qui votum consequitur, felix, consequens. Vid. Gl. Synt. & N. ut et Jafnvrþ i.*

Jafnan

- Jafnan *continuo S. II. a. Cfr. Dan. jævnlig. Vid. Jafn.*
- Jafn-lánger *æque longus l. diuturnus. Jafnlánga sívnd spatium tam diuturnum S. III. 54. Vid. Jafn & Lánger.*
- Jafn-rúmt *adj. æque commodum spatium S. III. 59. (Rúmt amplius, spatiosius q. a rúm Spatium). Vid. Jafn r.*
- Jard-faste *humi fixus GG. 15. (de saxo dictum). Vid. Jörp & Fastr.*
- * Járkna-stein pretiosus lapillus G. I. 17. *Viridis lapillus (versterunt interpretes) G. III. 8. AS.*
- * Jarl vir illustris G. I. 2. GH. 20. Obs. 84. *Aulicus G. III. 1. Comes l. provinciar præfectus H. I. Observavit interpretes Karlfólk r: plebem & jarlar nobiles a Sighvato poeta opponi in Historia Magni boni Snorroniana. Cfr. GH. vers. ult. Harbardus in oda ejus nomine insignita Jarlos (nobiles) & servos opponit. In enigmate quodam historiae Hervarianæ porcelli matrem lactantes jarlar appellantur. Cfr. Angl. Earl, AS. Eorl, Al. Erl, CBrit. Jarll. Cfr. Finn. & Lapp. jallo, julo egregius, strenuus it. Gr. ιαλλω mitto, emitto. Vid. Ar cet. supra ut & Gl. Synt.*
- Járn n. olim interdum Isarn ferrum l. telum ferreum. (Cfr. AQ. Obs. 6). *Dan. Jern, Germ. Eisen (unde, Dan. Isen-keam cet.) Angl. Iron, AS. Iren, Isarn, Al. Iser, Hibern. Jarann, C. Brit. Hajarn, MG. Eisarn, Gr. ἄρην, Pers. Áhen, Curd. Efin, Hestia, CO. Afsen, Awsai, telum ferreum Lat. ahenum. Cfr. CBrit. Isarn.*
- Járna-glymr *ferrorum (ferri l. armorum) clangor H. II. 24. A Járn r. & Glymr inusitate pro Glaumr q. v.*
- Járn-borgir *ferrea munimenta, H. I. Vid. Járn & Borg.*
- Jarpr (f. jörp, n. jarpt) *fuscus G. II. 19. cet. Vid. Obs. 37. ad carmen HM. Cfr. Gr. ἄρνος tenebrosus, ἄρμνος ater, pullus cet.*
- Jarp-skamr *fusco brevis HM. 13. Obs. 37. (Jarpr fuscus & Skamr brevis.)*
- * Jarregn n. (Jarteikn) *tessera, Til jarregna tessera vice, GS. Tákn l. teikn signum Dan. Tegn, Al. Zeichen, Germ. Zeichen, Angl. Token, AS. Tacen, Tacn, MG. Taikns, Sanscr. Zaga. Circa etymum, cfr. AS. tæcan docere, tradere Germ. zeigen, isl. tíá ostendere monstrare cet. Gr. obs. δεικω, it. dett. κωμω. Vid. Gl. Synt.*
- (at) Játa (ek játa l. jái, játta l. jáda) *consentire, affirmare. Dan. bejae, Germ. jahren, Al. jehan, MG. jaithan, (á já Lat. ita, Dan. ja, jo, Germ. Al. & Finn. ja, Angl. yea, yes, ay, AS. ia, gea; MG. ja, jai, CBrit. diau, ic, Dor. γα, CTus. ha, Tichetr. ho, Ing. hee, Vfi. ho, o, Gr. ἦ certe pro-*

- profesto.* Cfr. Lat. ajo, Gr. *ταω sino*,
valere jubeo.
- Jafnyþr l. Jafnaþr m. *æquitas, æquum*,
æqua proportio S. III, 61. Dan. Jæv-
 net, Angl. Evenniss, AS. Efennys,
 CBrit. Jawnder, Lapp. Jevduot, Gr.
ἐμοιοῦμαι, ἐμαδούης cet. (jafn).
- * Id lat. id v. e. Angl. it, Dan. det,
 AS. hit, hitt, MG. ita, Sanscr. idam,
 iti; vid. Inn, Hinn.
- Id * Iþ l. It pro þid vos S. I. 42. AQ.
 3. Germ. Ihr, Germ. inf. ji, ju, MG.
 Lit. Let. juo, jut, Lit. judu, AS.
 gyt, Sanscr. jujam (dual. juvám), Pelv.
 iouiem, Gr. *ἕμμε l. ἕμμες*; vid. Yekar,
 Ydar, þid cet.
- Id l. Iþ vid. Ulf-Iþ.
- Idir (in n. sing. Idn l. Id) *negotia, gesta*
 H. M. I. Dan. Id. Adde Lapp. Juodn
studium. Cfr. Gl. Synt. v. Idia.
- Idraz, Iþraz (ek idraz, idradiz) *poeni-
 tere, respicere.* Origine vocis (Idr,
 Iþr 2: Innr *intestina*) *considerata, hoc
 scribi deberet* inraz 2: *dolore interiore
 affici, intrinsecus commoveri*, — *hebraicâ
 loquendi formulâ.* MG. idreigan, cfr.
 MG. infcinan (Gr. *σπλαγχνίζεσθαι*). Vid.
 Iþromk, Iþrar. Cfr. Gl. Synt. v.
 Iðran.
- Igda aquila, *proprie fãmina* (in Masc.
 Egdri) S. II ß Obs. 37. Bïðrnerus
vocem diversis locis explanavit: hiru-
 do, perdix, noctua. Cfr. Gr. *ἰνδῆ
 μίλιος*.
- I gögnom vid. Gögn.
- If pro ef *dubium* H. I. 33 *Dubia* S.
 III. 58. Vid. Gl. Synt. v. Ef.
- If pro Ef si, modo. Angl. If.
- Iþr vid. Yþr.
- Il cet. vid. Yl.
- Illr (f. ill) *malus*; n. Illt l. Illt *malum* B.
 I. 32. *inutile l. noxium* HM. 12. Hinc
 Isl. illa, Dan. ilde male, Finn. ilkiäski
 cet. Angl. ill, evil, AS. yfel, Germ.
 übel, Al. ubil, MG. ubils, Gr. *οἶδος
 ἔσ' οἶδος perniciosus*, cfr. CBrit. Yllyx
macula, defessus, Finn. ilkiä malign-
 nus, *perversus*, Lapp. illa vix, gra-
 vate, invite.
- Ill-úd f. *animi malitia* V. 19. *proprie
 maligna l. malevola mens.* Finn. Ill-
 keys, COß. Ilifei, cfr. recent. isl. Ill-
 ska id. (Illr ἔ' úd *obs. mens, ani-
 mus*).
- Ill-úðgr adj. *suspectus, proprie, malig-
 nus* AM. 13. Obs. 43. Danice verbo-
 tenus *ildesinder*; vid. Ill-úd.
- * Im *terminatio antiqua primæ personæ
 pluralis omnium subjunctivi temporum
 pro recentiore* vñ e. gr. at ver mat-
 tim pro mættvm. Notandum est quod
 prior *terminatio tempora ἔ' personas
 conjunctivi ab indicativi probe disting-
 vat*, posterior vero *utraque male con-
 fundat.* Johnsonius in Gl. N. Anno-
 tari meretur, quod illa *terminatio im
 adhibeatur eunðis temporibus indicativi
 in flexione regulari verborum Perri-
 cum*,

rum, non autem omnibus subjunctivi; videtur quidem esse ipsum im sumus, uti forsitan isl. vni l. im hic contractum est ex erum l. orum (várom vid. * Or) sed terminatio singularis i vel e pro im vel em sum. E. gr. hæc ex grammatica Persica adferre liceat:

Em sum (mi) Res-em pervenio
 I es (mi) Res-i pervenis
 Est-est (mi) Res-ed pervenit
 Im sumus (mi) Res-im pervenimus
 Id estis (mi) Res-id pervenitis
 End sunt (mi) Res-end perveniunt
 cet. quasi dixeris: perveniens sum; p. es &c. vel abbreviate perven-um, perven-es, perven-est (sit venia verbis). Ceteris non hic erit locus.

Ima l. fma f. pugna H. II. 49. Alias ymun. (Forsan ab ymr l. imr sonus, strepitus). CBrit. ymw, cfr. CBrit. ymweu pugnare cet.

Imþ (Imd) f. mulieris giganteæ appellatio poetica H. II. 39. Imr gigantis nomen occurrit in carmine Vafþrúdnismál Str. 5. Angl. Imp dæmon, monstrum.

In l. Inn particula jam obsoleta; propria, ut videtur conjunctio Enn l. en. Né in heldr framvifs Neque etiam præargus S. I. 21. Héltu in lengr rúmi Neque ulterius quidem locum retinuit AM. 58. Ne harm inn heldr neque l. nihilo magis quam jacturam B. I. 36. cfr. S. III. 18. GH. 3.

In ea vid. Inn.

Inn f. in, (en) n. id, it alias hian, hin, hid l. hitt is, (ea, id) ille. Pers. in is, ea, Gr. ios (ia, iou) unus, solus vix ipsum, ipsam, ipsum cet. MG. ya, illa ina eum ins eos et. CBrit. ill (ante cardinalia), Zend. & Pelv. ena, enic hic, hæc, cet. Pr. jin illum. Vid. Hinn.

Inn, in, intus, introrsum (v. c.) Dan. ind, Germ. ein, Angl. in, MG. inn, innat, Pers. ender, Zend. eantere. Sanser. andr, Gr. εως.

Inn pro Enn vid. In.

(at) Inna (ek inni, innta) dicere, enustiare AM. 9.

* Innan intra. Innan dyra intra ostium GG. 15. Innan hallar intra aulam V. 31. AS. Innan. Cfr. Dan. Inden cet. MG. innathro. (Hinc isl. innanverdr internus, AS. innanveard).

Innhálg adj. intra penetrans. (Inn & fela tegere, celare).

Inngánger introitus. Dan. Indgang, Germ. Eingang, Al. Incanc cet. Vid. Inn & Gánger.

Inni intus (v. c.) in aedibus B. I. 31. Dan. inde, Germ. & AS. inne, Angl. with-in, MG. innathro, Pers. ender, enderun (q. d. Isl. indyis, innan dyra). Pelv. andarg, Zend. eantere, Sanser. antu, Lat. in, indu, intus, Gr. ενδον, ενδου. Cfr. Isl. Inni n. domus, diversorium, AS. Inne, Angl. Inn,

Inn, *CAbass*, Ynnah, *Trcherá*. Un-
neh, *Wagul*. Juny.

Inn-leiþ *f. via introrsum l. intus ducens*
G. II. 22. Res omnes, quas hæc stro-
pha memorat, in cornu l. poculo ipso
sculptas fuisse manifeste apparet. Stro-
pha mox sequens res. potui commixtas
describit. Inn-leid dýra 2: via tectæ
ferarum sylvam poetice ac non inepte
hiç appellari & Torfsæi, in Obs. in-
terpr. 76. allegatam explicationem rec-
tam igitur existimo. Aliter tamen pro-
ore l. rictu ferarum accipi posset. Le-
gunt quidam innleid dýra introitus fo-
rium, ea autem lectio nimiam tautolo-
giam redolet. Præterea conjicere licet
poëtam obscuræ ea appellatione exta ani-
molum indicasse.

Ino pro ina, ena *l. hina* *V. 14. vid. inn,*
in, id.

Jód (Jóþ) *n. infans, foetus, proles.*
Forte puella, l. filia AM. 103. Cfr.
CTur. Johe, Ijo, And. Joschi filia
puella, And. Jods soror, CC. Jortsch
infans; it. vet. Scand. jodis soror
(Yngl. S. Cap. 20.)

Jód-úngt (Jóþ-úngt) *adj. infantulus,*
infantis ætatem agens. S. III. 35.
Cfr. Lat. junis, juvenis æt. vid. s.
Ungt i. It. ut & isl. jóðla more in-
fantis, qui matris mammam sugit, ci-
bum aut potum in ore volutare.

Jóla-aptan *m. vesper festi Jolenis H. I.*
Vid. Gl. Syut. V. Jól, Dom. Jul,

Piff. Scot. & vet. Angl. Yule, Gall.
Noël, AS. Geol, Geohol, Jule (unde
mentes Januarii & Februarii Giuli
dicit fuerunt). Finn. Joulu. Cfr. Holi,
Houli Saturnalia Indorum recentiorum.
Cantilenam notam, hic citatam, de Ha-
rvaldo pulchricomo:

Uti vill jól drecca

Es skal einn ráða. *Hk. III 16.*

de ipso festo Joleni, non autem alius
generis convivio, agere puto, cum
poëta Regis hiernam expeditionem me-
moret. Observatione sane digna est
derivatio vocis ab AS. Giuli, conver-
sio, auctore Venerabili Beda, qui festi
appellationem ad solis conversionem
speciare putavit, cum consideretur si-
mililitudo vocis celticæ Haul sol & no-
stri Hiól rota, ut et relatio Pythææ
Massiliensis de Thulesibus, festum
suum maximum ob Solis annum redi-
tum celebrantibus. Vox Jól olim inter-
dum Hiól pronuntiata, fuisse videtur.
Quidam derivarunt a CBrit. Gwyl fe-
stam cfr. Finn. Jubla, MG. Dulth
idem. Cum maximum illud veterum bo-
realium sacrificiis & piis votis celebra-
tum fuerit, observari porro merent
CBrit. ioli visitare, orare, gratias
agere. Jolydd, Jolau petitio, gratiarum
actio cet. Vid. Gl. T. I. V. Jólnar
& Bircherodii palastram antiquariam
l. antiquitates julias Havn. 1688.
Jóm equi vid. Jóre.

Jör vox alias inaudita G. II. 24. *Interpretes verterunt juramenta, sensu & convenientia cum lingua latina svadente. Vide omnino obs. 84 & 85. ad locum eundem. Vocula forsan cognata est antiquissimæ germanicæ wahr verus; sic nostrum jartegn l. jarteikn á germ. Wahr-zeichen formatum est.*

Jör l. Jórr m. *Equus G. II. 4. cet. C. Tichet, Ing. Gour, Gaur, Dan Gur, Sanscr. Beng. Mult. Gora, Malab. Gorra, Zig. Gro. Cfr. Germ. Gorre, Gurre equus vilior. Vid. * Jö.*

Jordan vox incertæ significationis. H. III. 20. *Obs. 20.*

Jó-reykr : fumus (pulvis fumo similis) ab equitatu. (Jórr & reykr).

Jó-reiþ f. equitatus H. III 44. (Jórr & Reid veðura, profectio).

Jóþ vid. Jód.

Jófvör l. Javfvör Rex S. I. 40. *Princeps S. II. a. 8. CBrit. Jor. Cfr. Gallorum & Ital. veterum Jova, Jovis cet. Vid. Gl. Diatr.*

* Jökull (Javkvll) m. congelatio, densa glacies S. III. 8. *AS. Gicel, (A Jaki id.) Cfr. Pers. Jach, jich, jag gelu, glacies, Curd. Jæch, CDig. Jech, Oss. Jich, Afgk. Jach, IDEcan. Juk, Zig. Jeko, Vogul. & Ost. Jænk, Finn. Jää, Lapp. Joa, Hung. Jeg, CBrit. Jaen. Cfr. Gr. dayos glacies, τῆρος, τανη pruina.*

* Jörþ (Jörd, Javrd) f. terra Dan. Jörd, Germ. Erd, Erde, Angl. Earth, AS. Eard, Eord, Geard, Al. Erda, Herda, Herd (unde Taciti Hertha Dea), MG. Airtha, CBrit. Daear, Tart. & Uig. Jer, Curd. Ard, Art, Pelu. Arta, CC. Er, Arab. Erd, Hebr. Erets, Gr. γῆ, ἔρα, γῆδην, ἔρερον. *Doctiss. Gunnarus Pauli vocem hanc deduci voluit a verbo eria arare (vetustissima sane ut supra in v. Ar. monstravi) uti Lat. terram a terendo.*

Jötvnn (Javtvn, Jotvn) m. gigas, satyrus l. daemon AM. 31. *Obs. 86. a. Dan. Jette, AS. Geat, Eoten, Finn. Ajattaro. Denominatio hæc fortassis cognata est nomini populi qui primus boreales terras incoluit, quod nostratibus Joti l. Jotar Latinis autem Geta l. Getæ sonat. Joti aut Jotæ l. Asiote inter populos Scythiæ asiaticæ a græcis quiburdam geographis ponuntur.*

IIs l. Is m. glacijs in pl. Isar S. III. 8. *Dan. Is, Iis, Germ. Eis, Angl. Ice, AS. & Al. Is, COfr. Ich, cfr. CLesg. Issi nix (isl. isja nix l. pluvia tenuior). Ísúngr H. II. 19. Vid. ind. u. pr.*

Itarligr adj. extellens S. I. 4. *Insignis AM. 91. Cfr. Dan. yderlig summus, ultra modum (Itr).*

Itr adj. eximius S. I. 7, 23. *(Reßius, ut puto, ytr ab út i. Cfr. tamen Gr.*

Sos bonus (sue animosus) Sos rebus
ἄσος celer, velox.

Itrborinn nobilis ortu *H. II. 9. Vid.*

Itr & Bera.

Itrlauc verisimiliter legendum Itrlaug *H.*

II. 7. Obs. 19. Cfr. Itr & Laukr,
Laug.

Itr - scapaþr formosus, forma excellentē
præditus H. III. 36.

Íþ *V. 38. pro þid. Vid. Id, þid.*

Íþ *vid. Ulf-íþ.*

Íþ - gnógr abundans *H. II. 20. (Íþ fre-*
quentia).

Íþrar (3: Innrar) intestina *G. II. 23.*

Dan. Indvolde, Germ. Eingeweide,

Angl. Inwards, Entrals; Recentiori-

bus Islandis innifli, AS. Innelf, In-

nifl, Al. Innodi, Intera, Gr. ἰνῆσα,

(Inni, cfr. * íþar).

Íþrar I. Idrar (3: Innrar) resipiscentiæ,
AM. 67. Recent. Idran resipiscentia

Sv. Ider, MG. Idreiga. Vid. idraz,

& Gl. Synt. v. Idran.

Íþrome pro Íþrar mic (íþraz ek) me
poenitet B. III. 7. vid. Idraz.

Íþræt ars † *G. S. 2. cfr. Dan. Idræt*

(Forran ab id I. idn negotium, opus,

& Íþræt fortitudo, valor).

K.

* Kaldr (f. köld I, kavld, n. kaldr, kalt)
gelidus (v. c.) frigidus — metaphorice
infestus, odiosus, perfidus. E. gr.
AQ. 2. Dan. kold, Germ. kalt,
Angl. cold, AS. cald, ceald, MG.
kalds, Finn. kylmæ. Vid. Kaldi,
Héla.

Kálfr *m. vitulus AM. 79. Dan. Kalv,*
Germ. Kalb, Angl. Calf, AS. Cælf,
Lapp. Galbbe, Finn. Calpe. Omnia
fortè a Sanser. Kala bos. Vid. Gl.
Synt. Quoad etymum alias consuli po-
test Ebr. chul parturiit, allegatum
a G. Magnæo in voce. * Kelisiúkr,
quod etiam, contextu toto carminis
Fjölsvins mál rite considerato, de mu-
lieribus coitum aut partum appetentibus
diktum opinor *).

Kálki (* Kiálki) *m. mandibulum, maxilla*
Angl. Cheek, Jaw, AS. Ceac, Cea-
ca, Chiece cet. it. Geahla. Vid. Gl. L.

Kall, *vid. Karl.*

(at) Kalla (ek kalla, kallada, kalladr)
clamare, inclomare, vocare, appellare.
Þat er nú kavlluþ kerlingavilla id jam
pro anili errore (superstitione) habe-
tur, H. III. Cfr. Dan. kalde, Angl.
call, Hebr. kalah, Lat. absol. calo,
Gr.

*) *Cfr. Kyllir uer, MG. Kilthei uteras, CBrit. Cylla, Isl. Kyll callens, AS. Cill, id. Kyll sorago unde kyla deglunire.*

- Gr.* καλεω, *Isl.* Kall *vociferatio*, *Samscr.* Kalaha. *Cfr.* *Chald.* & *Pelv.* Kal, Kala *vox*, *Germ.* Schall *sonus*. *Vid.* *Gl. Synt.*
- Kalliga *pro* kalla ek egi non *advoco*. *G. III.* 7. *Vid.* Kalla.
- Kampar (in *n. sing.* Kamp *m.*) barba, *HM.* 19. Forsan *cogn.* *Lat.* coma, *gr.* κομη. Hic, ut *puto*, genæ barbatae nempe *Gr.* γαμφαι maxilla.
- (ek) Kann, *CBrit.* gwnn (*scio*) *vid.* at Hvna.
- (at) Kanna (ek kanna, kannada, kannadr) *lustrare*, *persecrari*, *explorare*, *H. II.* 22. 28. *Experiri*, *pati* *AQ.* 17. *Vid.* Kvna.
- Kapp *n. fervor animi*, *intentio*, *contentio*, *amulatio*; *hinc* *genit.* Kapps, *in* kappe-gålig oppido *circumspecta* *AM.* 6. *Svec.* Kapp, *Finn.* Cappi. *Cfr.* *Gr.* κωπος labor, unde κωπω laboro, *nitor* *efficere*, *contendo*, *it.* *ut et* *Dan.* & *Al.* Kamp, *Germ.* Kampf, *AS.* Camp, *Finn.* Campaus *certamen*, *contentio* & *CBrit.* Camp ludus. *Vid.* Keppa. *Dan.* kappes, *om* kaps *cet.*
- Kappi *heros*, (*strenuus miles*) *AM.* 98. *COs.* Kabater, *Lat.* B. Campio, *cfr.* *vet.* Phæn & c. Cabir, (Kapp).
- Kapp-svinnr *alacer* *AM.* 74. (*Proprie: alacer* & *simul sapiens*). *Vid.* Kapp & Svinnr.
- *Karl (Kall) *m. senex*, *vir* *S. a.* 18. *Cfr.* *Dan.* & *Al.* Karl, *Norv.* Kall, *Germ.* Kerl, *Angl.* Chürl *l.* Kurl. (*Alias* *mar*) *AS.* Calla, Carl, Ceorl, *CBrit.* Carl, Lapp, Gallak, Galees, *Pers.* Kes, homo, *Gr.* κέρος juvenis, κέρη puella, mulier (*Pel.* Kir virgo). *Plurimarum* *Caucasi* *lingvarum* Chalk (Kalk) *populus*, olim sæpe *de colonis* *vel vilioris* *notæ* *hominibus* *usitatum* *fuit*. *Hinc* *fam.* Kara, Kerling, *cfr.* *CBrit.* Gwr, *vir*. *Vid.* *Gl. Synt.* (*uti* *Pers.* Kar, *operarius*, *Gr.* καρ homo vilis).
- (at) Kasta (ek kasta, kastada, kastadr) *jacere*, *labi* *facere*, *dejicere*. *At* kasta *brynio* *loricam* *exuere* *H. III.* 42. *At* kasta *neti*, *rete* *projicere*, *S. II.* a. *Dan.* kaste, *Angl.* cast. *Cfr.* *Gl. Synt.*
- Kattar-son *H. III.* 18. *Obs.* 39. *felinus* *catulus* *l.* *rustici* *vilis* *filius*. *Vid.* *Glossarium* *additum* *libro* *Kristinnréttur* Þorl. ok Ketils. *Kottr* *alias* *invenitur* *inter* *appellationes* *gigantum* *in* *Edda* *prosaica*. *Hinc* *etiam* *Germ.* Kōtu *rusticus*, *Dan.* Koter 3: homo vilis, *l.* *infimæ* *plebis*. (*Kot* *casa*, *tugurium*, *Angl.* Cot, *AS.* Cot, Cota, *Lapp.* Goatte, *Guatte*, *Finn.* Cota, *SBstn.* Kodda, *Lit.* Guta, *CTart.* Chuta *). *Cfr.* *Dan.* Hÿtte, *Germ.* Hütte.

Kaottr

*) *Cfr.* *Ind.* Cota, Cutta vilis, oppidum.

Kavitr *l.* Kōitr *catur* (v. c.) *Dan.* Kat,
Germ. Katze, *Angl.* & *AS.* Cat, *C.*
Brit. Cath, *Armor.* Katul, *Kitt*, *Finn.*
Catti, *Lapp.* Buskatto, *CTur.* Koto,
Georg. Kata, *Mingr.* Katu, *Oss.* Gadi,
 Gado, *Gr.* κατῆς. *Alias* *isl.* vulg.
 Kifa; *Dan.* Kis, *Finn.* Kissa, *Curæl.*
 Kifi, *CSuan.* Zizi &c.

Kavnnaþo *vid.* (at) Kanna.

(at) Kaupa (ek kaupí, keypta, keyptr).
 A) *emere* *S. I.* 30. *Obs.* 32. B) *pa-*
cisci *H. I.* 3. *Est proprie i. q.* *MG.*
kaupan mercari *Angl.* cope *commutare,*
canbire. *Dan.* kiöbe (emere), *Germ.*
 kaüfen, *AS.* ceapan, (eypan, *Lapp.*
 gaupashiam, *Finn.* caupaan. (Kaup
 emtio *Dan.* Kiöb, *Germ.* Kauf, *AS.*
 Ceap, *Lapp.* Gauppe, *Finn.* Cauppa*).

Kavr (Kör) *f.* grabatum *G. II.* 45. (*For-*
son a *Kyrr* *l.* *Kyr quietus*), *ifr.* kúra
quietusjacere *set.* & *Kyrr* &c.

Kaus *vid.* (at) Kiöfa.

Kell (pro hodierno kélr) 3 *pers.* *ring.*
ind. verbi ek kél (kól, kala) *algeo,*
AS. cælan. *V.* 30. *Cfr.* Kaldr;
 Keldi.

(at) Kemba (ek kembi, kémabda, kembrdr
l. kemdr) *comere* (v. c.) *B. I.* 34.
Kemdr comitus *S. a.* 25. *Dan.* Käm-
 me, *Germ.* kämmen, *Angl.* Comb,

AS. cemban, *Finn.* saunsaan, (Kamb
 peßen) *Dan.* *Germ.* Haam, Kamm,
Angl. Comb, *AS.* Camb, *Finn.* Cam-
 ba á *Gr.* κόμη, *Lat.* coma).

Kemdr *vid.* Kémba.

Kemra *pro kemr egi, non venit* *G. III.*
 7. (*Vid.* at koma).

(at) * Kénna (ek kénni, kéndá, kéndr).

A) *docere* *B. I.* B) *sentire*, *AM.* 88.
 Sliks ek mest kénnomk. *Id mihi sensu*
est acerbissimum, *AM.* 52. C) *Noocere*
H. III. 12 *et.* D) *Adscribere, ar-*
guere, kéndi hann *Giúkúngum* *völd*
vm *daüpa* *Brynhildar* † *G. S.* *Ydr*
er þat kénna. *Id vobis imputandum*
AM. 51. *Cf.* *Dan.* at kjende, *Germ.*
 kennen, *Angl.* Know, *AS.* cænnen.
Hinc Pers. kenda, *doctus, sapiens.*
Kenden, fodere, extrahere rem, ut cog-
noscatur. (*Vid.* at Kanna. *Konna,*
Kná, quibus omnibus hocce verbum co-
gnatum est **). *Cfr.* *Gl. Synt.* &
Diatr.

Kénzla *f.* *informatio, pædagogici officium*
S. I. a. (at Kenna).

(at) Képpa (ek keppti, keppta) *niti*, *AM.*
 54. *Fortiter obistere*, *AM.* 61. *Dan.*
 kappes, *Angl.* cope, *Dan.* kæmpe,
Germ. kumpfen (Kapp).

Kér

* *Hinc* *isl.* *Kaupmaðr mercator* *Dan.* Kiöbmand, *Germ.* Kaufmann, *AS.* Cæpman, *Cypnan,*
Finn. Cauppanues, *Lapp.* Gaupolmei. *Cfr.* *Lat.* Caupo, *Coipo*, *Gr.* καυπηδός ενjuctumque rei
 propola. (*Hæc* & *Gl. Synt.*); *it.* *Angl.* Chape, *Chapman mercator, emtor, cheap* *viliis pretii, cet.*

** *Alias* *etiam* *venivare, appellare, unde* *Kennia, nominor*, *COk.* choni, *clwini*, *Pers.* chameu.

Kér n. vasarium, GH. 7. (proprie var. Dan. Kar, MG. Kas, Pers. Kar l. Kes (Fr.) Cof. Karta. Voci Vas melius convenit isl. Fat, Fata, Dan. Fad, Germ. Fals. Vid. Kerald in Gl. Synt. Kerinn l. kiörinn part. pass. verbi at kiöra (ek kiöri, kiörda) eligere Dan. Kaare, AS. curan. Kiör, AS. Cyre.

a) *Electio, optio, vet. Germ. Kohr, Chur, unde Chur-fürst princeps elector. ß) Conditio, sors, unde Angl. chear, cfr. Gr. κῆρος opportunitas, κῆρος oportunitus, Vid. at Kiöfa & Kvrom, Valkyria.*

* *Kerling f. anus, vetula l. sæmina plebeja Kerlinga- villa anilis superstitio, H. III. Est, ut puto, sæmininum vocis masculæ Karl, interdum Kara & Kerla expressum; Dan. Kierling l. Kielling, CBrit. Gwrach it. Gr. γῆραια vetula; cfr. Angl. Girl, Gr. κορη ejusdem, ut puto, originis. Vid. Karl.*

* *Ketill m. cacabus, lebes (voc. c.) Adde Al. Kezzili, Kezel, MG. Katils, AS. Cytel, CBrit. Callawr, Lapp. Gevdyre, Finn. Cattila, Gr. κῆρα. Cfr. Gr. κορυή vas concavum, cavitas *). (ar) Keyra (ek keyri, keyrda, keyrdr) impellere (equos) AQ. 39. Obs. 160. Keyra íóa oddom, equos calcari-*

bus stimulare H. III. Dan. at Klöre. Cfr. Germ. Kehren. (Keyri, lorum, Angl. carry, vet. lat. Corius). Cfr. isl. Kerra currus, carrus, carrum (v. c.) Dan. Germ. & Al. Karre, Angl. Car, Chariot it. Kare, Karosse, CBrit. Carr, Lapp. Gares, Finn. Karry, Gr. κῆρον.

* *Kiálki vid. Kálki.*

Kiavl, Kiölr l. Kiaull, * Kiöll, m. in n. pl. Kilir, Carina, navigium, H. II. 25. Hinc nomen navium, quibus Piöi l. Scandinavi Scotiam primum appulerunt Cyulæ, ejus etymus non, ut quidam volunt, in recentiore Danico Jolle quærendus est. Cfr. Dan. Kiöl, Germ. Kiel, Angl. Keel, Ceol, Ciol, Cale, Al. Cheol, Kil, CBrit. Ceubol, Finn. Keula, Gr. κελος. Cfr. Gr. γαυλός. Lat. gaulus navigii genus it. sentina. (G. Magnæo ab ἐλω traho per transpositionem litterarum Gl. N.) Vid. Gl. Or. S.

Kilir. vid. Kiavl.

* *Kind f. A) genus Angl. Kind. Hún-kindir, Hunnorum genus l. liberi † GS. 13. Par kindir id genus G. II. 31. B) infans, partus B. I. 9. Al. & Germ Kind, Angl. Child. Islandi hodie superflue se expriment: barn-kind, quod*

*) *Circa etymum cfr. Pers. Kis l. Kes paterna lata et magna scutellæ instar, kazich ahenum minus. Kes splandæ, latibula ferarum (eodem modo vox ketill in Islandis similis locos significat). Adde pers. kozeh l. kazeh casa (v. c.) Cfr. Isl. kays, kafa &c. Hæcæ Persica & Franckia.*

quod tamen verbo tenus explicari potest natus infans. Iis alias Kind parvum aliquid animal; dicitur præsertim de infante, ove & pice; est proprie diminutivum suffixum, Angl. kin, Germ. ken l. chen. Cfr. Angl. Kin affinis, cognatus. Kindred cognatus, cct. Vid. Gl. Synt. cfr. Kyn i.

(at) Kiófa (ek * Kýs, kaus, kofinn) AM. 25. S. II. a. Kiófa mæþor frá mavgom, exolvunt matres a gratis S. II. ß. 12. Optare, H. III. 21. Vet. Dan. keyle, Angl. choofe l. chufe, Gall. choisir, AS. ceofan, MG. kiufan (prat. kaus), Pers. guziden l. gyzi-den. Cfr. CBrit. ceisio, quarere, petere. Pers. kâsten (kosten) cupere, rogare, isl. kofin electus, gyzin, eligens et electus. Pers. gyzideh electus, cfr. isl. kiófandi eligens.

Kiöll, vid. Kiavlr.

Kista f. cista (v. c.) arca V. 19. S. II. ß. Capulus, arca funebris AM. 101. Cfr. ibidem Obs. 281. Philologi doctissimi Gudmundi Magnæi & plurium insignium auctorum recentioris avi obrogationes, quas, ob locos jam allegatos contra vetustatem dictorum carminum protulerunt, nihil a, ut puto, revera probant. Opinor è contrario auctorem Historiæ Volsungianæ nostræ vocabula sterna kista (lapidea l. lapide

construxit arca) esse proserico sermone voce steinþró transcripserisse, nam innumera fere gentilitatis borealis monumenta sepulchralia, quæ adhuc partim integra viruntur, proavos nostros paganos arcis lapideis l. petris in arca formam aptatis et compositis, usus fuisse, manifeste monstrant. Nomen etiam ipsum talium capulorum in antiquissimo Britannia, Cambrico nempe sermone, servatum est, Walliensium enim vernacula illi Kist-vaæn (3: Kist-maæn, cista lapidea) appellantur. Sic plura argumenta quæ contra ingentem antiquitatem quorundam Eddæ nostræ carminum a recentioribus audacter prolata sunt, sensim evanescent. Dan. & Germ. Kiste, Angl. Chest, AS. Ciste, Cyste (arca, loculus, arca funebris) CBr. Kist, Finn. Kirstu, Lapp. Gista, Gyssa, Pers. Kefchti l. Kesti arca, Pers. Kefchti (v. Kesti) arca, navis it. Kise, cuamera, Kasse, it. navir *). Gr. κίστη, κισίς.

(at) Klaka (ek klaka, klakada) glaciæ (v. c.) clangere, garrere S. II. ß. Cfr. Dan. klukke, it. kagle, Germ. gluchsen, Angl. gaggle, cackle, AS. cleccan, CBrit. clegyr. Cfr. Angl. clack, cluck, crepitare, it. Gr. κλαγγή, κλακω, Lat. clango cct.

Klavckr vid. Kleckr.

Klauf vid. at Kliúfa.

Klav-

*) Cfr. Pers. Kiste camera, Dan. Germ. &c. Kasse, it. Lat. capsa, Germ. Kasse &c.

Klavkofo 3 pers. pl. prat. perf. v. at Klaka.

Kleckr l. klavekr tristis, ejulans, AM. 58. Vid. kleckva, * klavckva.

(at) Kleckva l. klöckva (ek klöck, klöck) fere, lamentari AQ. 25. Dan. klynke. Videtur esse idem verbum cum * Klaukka l. Klavckqva. Recentioribus klöckna animum, vocem & vultum demittere. Cfr. CBrit. cleccian sonare, strepere. Klavekr, Kleycqvi, Klaka, Klucko.

Kleif vid. at Klifa.

Kleycqvi pro Klöckvi lamentetur AM. 54. Vid. Kleckva.

(at) * Klifa (ek klif l. klifa, kleif) scandere H. II. Kleif í rá hvera scandit omnes angulos AM. 58. Islandis jam sonat at Klifra l. Klifraz. Dan. klyve, Germ. kletten, Angl. Climb, cleave, clamber, AS. climan, cliban, clymban, cfr. clifan findere, adherere. Klif etiam nostra & Anglosaxonica lingua & Clif in CBrit. clivum notat. Hinc Dan. Klippe petra, rupes isl. Kleyf. In vocula Kló (infra) verbi nostri etymus non absurde quæri potest.

(at) Klíufa (ek klýf, klauf, klofinn) findere, diffindere. Dan. klyve, klöve, Germ. klatiben, Angl. Cleave, Al. clauben, AS. cleofan, cfr. CBrit. clwyfo vulnerare, Gr. κλαω frango. Vid. at * Klyfia in Gl. T. I.

Kló (in n. pl. Klær) unguis, ungula B. I. 16. Dan. Kló, Germ. Klauve, Angl. Klaw, AS. Clav; Gr. κλάω ungula bifulca. Cfr. CBrit. Clo obex.

Klveko luxerunt AM. 62. 3 pers. pl. perf. verbi at Kleckva l. Klavkka s.

(at) Klyfiá (ek klyfia, klyfiada, klyfiadr) onerare equum S. II. β. Klyf l. Klif (pl. Kliflar) fascis sarcina, quod verisimiliter a verbo Klifa originem ducit. Hinc Klifberi clitella (forsan v. c.) Dan. Klóft-faddel. Quibusdam a Gr. κλύω premo. Cfr. Gl. N.

Klæþi (Klæði) pl. vestes H. III. Dan. Klæder, Angl. Cloths, Germ. (in sing.) Kleid (pl. Kleider), AS. Clar, Claf. Cfr. Gr. κλαίω vestis exterior. Vid. Gl. Synt.

Kná vid. Knéga.

Knavr l. Knörr (pl. Knerrir) m. navigium AM. 101. — hic autem specialiter id genus, in quo gentiles septentrionales interdum sepulti fuerunt, quod et historicarum testimonio et ipsa nostra experientia (cum talia in sepulcris antiquis, præsertim Norvagiis revera existisse cernamus) probatum est. In magna Britannia ingentia monumenta sepulcralia, e lapide extructa, sed navigii formam præferentia, nostris diebus inventa sunt. Eorundem plures descriptiones & effigies in opere magni pretii: Archaeologia Britannica, a societate antiquaria Londinensi edita, legi possunt.

possunt, *esr.* Kista i. *AS.* Cnearr. Vox ipsa, quæ interdum Hnavr scribitur & pronuntiatur, est ut & altera possit. Nór (gen. nól) cognata Lat. Navis, Gr. *Naus* (n. pl. νῆες), Curd. Nav, CO/s. & vet. Fr. Nau. Cfr. *isl.* Nau-ckvi, navis, *AS.* Naca, Germ. Nache cymba, Finn. Naacca. In lingua apud Orcadenses & Shetlandos Norvegica (the Norfs) navigium vocatur Knorin, uti nostra vox Islandis, addito articulo postpositivo sonat Knörin, eâ autem jam in poësi solummodo usitatur.

* Kné (Hnée) n. genu (v. e.) O. 6. Dan. Knæ, Germ. Knie, Angl. Knee, *AS.* Cneov, MG. Knie, Pers. Zenu, Sam- sir. Genu, Gr. γόυυ, Pel. Honoi, *esr.* Gr. κνήμη tibia, crus. Cfr. MG. knus- sian, hneivan, *AS.* cneovian, Angl. kneel, Germ. knien, Dan. knæle cet. genu *flecken* (*isl.* hneygia).

(at) Knega (ek Kná, Knátta) verbum ob- soletum pro Kvna posse, scire. S. II. β. 34. Knáka pro kná ek egi non queo, *AM.* 52. Kná potest S. II. β. 34. Kná sciunt B. I. 19. Knátto p- quæris S. II. β. 44. Tíði sicet *AM.* 38. Knegod potestis *AQ.* 4. Knega po- tuerim H. III. 34. Knætti liquisset S. III. 3. Knetta possim *HM.* 20. Knæ- ta idem H. III. 21. Knættim posse-

mus *GH.* 25. Reñte observarunt in- terpretes quod verbum hocce conjunga- tur ad modum alterius jam usitati ek mí, máttá, mega — quod omnia hic allegata exempla confirmant, solo illo B. I. 19. excepto; pro kná isto veteres alias sine dubio knego locuti fue- runt. Verbum ipsum optime convinit Latinorum pervetusto queo, ut et Angl. Know. Est certe recent. *Isl.* (ek) kann, Dan. kan, Germ. kann, Angl. Can. Cfr. *Pelv.* Kand fecit. CO/s, kehanin (kanin), Pers. kunem (*inf.* kunin) facio (possum) Gr. γινωσκω, voco nosco, intelligo. Vid.*Knáat *Knegí. Cfr. *infra* at Kvna.

Knes-fótr m. poples V, 2. Hodie Islan- dis Knés-bót f,

at *Knja (ek kní ! knja, knída) pulsare figere, terere G. II. 36. Knípi havr- po, Citharam pulsabat *AQ.* 32. Knípi grindr, fores pulsabat *AM.* 35. Kníþ- om unnir undar pulsabamus l. fleximus G. II. 36. Hinc Dan. gnie *).

Knífr (jam Hnífr) m. culter *AM.* 55. Dan. Kniv, Angl. Knife, *AS.* Cniv, Lapp. Nybbe, *esr.* Gr. ξίφος ensis, gladius.

(at) Knýta (ek knýti, knýtti, knýtt) nodare (v. c.) Knýta í, implicare nodo † *GS.* Dan. Knytte, Germ. Knüpfen l. Knütten, Angl. Knit, knot, *AS.* cnyttan.

* Est forte veterrime derivandum a Knúi condylus digiti, tunc autem scribendum foret knya.

- cnyttan. (Knútr *nodus v. c.* Dan. Knude, Germ. Knote, Angl. Knot, AS. Cnotta, Cfr. CBrit. nuddu nere, Gr. νῦδα, νῦδα, νῦδα torqueo filum cet. Vid. Gl. Synt.). Cfr. Nerí, Net, Nýta.
- Kólga f. ventus, tempestas H. II. 25. (a Kvl l. Kúl aura, ventus).
- (at) Koma (ek kem, kom & qvam, kominn) venire. Komaz vndan &c. evadere. Kómztv (pro kemst þú) heill af hafi salvus evades ex alto B. I. 10. Dan. Komme, Germ. Kommen, Angl. Come, AS. coman, cuman, MG. kviman, Tart. comen, Pers. ĩmeden, ĩmemkam (venio), Gr. κομαι Jon. διμειν, Samscr. gomo, cfr. Zend. Dsiemad, (venit), Gr. κομίζομαι proficiscor, reporto, διαμαμαι, restā via irruo. (Koma adventus Dan. Komme, AS. Cum cet.) Vid. Gl. N. GS. K.
- Komaz GH. 8. forte debet restitui: Komaz at non revertentur l. advenient.
- Komfcat pro recentiorum komst egi non erat ei facultas eundi. AM. 3. Cfr. at Komaz, venire l. pergere posse.
- Komtaþv pro Komst egi þú non venisti AM. 99. Vid. Koma.
- * Kona (Kven, Kván, Kvinna) f. mulier, uxor, femina. Dan. Kone, Qvinde, AS. Cven, Cvyna, MG. Qvino, Lett. Genna, Gr. γυνή, γυνα, Samscr. Gena, Pers. Keniz, Zen, CCubetsch. Konul, Ak. Kunul Dido & U Ganudi, cfr. Samscr. Kani virgo. Ab antiquiore Kven q. v. Qvibuzdam a Kyn q. v. Cfr. Konr.
- Konr m. vir, princeps H. I. 14. H. II. 22. Cognatus S. II. 2. 13. 14. AC. Cyn Rex CBrit. Cun, Cuniad Dominus. COss. & And. Chan (Kan), Chun. Chana &c. Cfr. plurium orientis nationum Kan l. Chan princeps Pers. Kakan, Isl. Konúgr, Kóngr (de quo vide Gl. Diatr. & Synt.) Dan. Konning, Konge, Germ. König, Angl. King, AS. Cyning, Cyng, Finn. Cuningas, Lapp. Gonagas. Originatur forte ab orientalium Chun l. Kun sanguis vel isl. Kyn genus q. d. nobilitas. Sic generosus a genus &c.) Cfr. C. Tschets. &c. Konakoi, Kanat puer.
- Konúng-borinn regio stemmate ortus H. III. 46. (Vid. Konr & Ber).
- Konúng-dómr m. regia dignitas, imperium S. III. 14. Cfr. Dan. Konge-dómme, Germ. Königsthum, Angl. Kingdom *).
- Konúngligt, regium, rege dignum S. II. 8. 40. Dan. kongelig, Germ. königlich, Finn. cuningallinen.
- * Kofs m. basium, osculum (forsan v. c.) B. I. 28. Dan. Kys, Germ. Küß, Angl.

*) Hæcæ fœlia dómr, dom, thum reperiuntur in Saucedamice sermone, per duam l. tuam expressa e. gr. Brana-tuam branonica l. sacerdotalis dignitas.

Angl. Kiss, AS. Cofs, CBrit. Cus, Cusan, Pers. Bus. Gl. Synt. & Kyssa i.

(ar) * *Kosta* (ek *košta, kostadi*) *conari AM. 54. AS. costian. (Alias impendere, sumtificare. Dan. koste, Germ. kosten, Angl. cost, CBrit. costio *).* *Vid. Kost.*

* *Kostr m. (pl. kostir) optio, conditio B. I. 20. Copie (suppeditatio) AM 61. Þá var kostr engi forsan ita reðtius detur: (melior) conditio tunc obtineri nequii. Conditio l. virtus AM. 69. — Cfr. Angl. Choice, AS. Cylt, Cylste, CBrit. Cost electio, virtus, bonitas 2: optata qualitas. Aliud Kostr viðst, Dan. & Germ. Kost, CBrit. Gos. Cfr. Finn. Costo retributio. Castumpnen incrementum, costun acerato, pinguesco **). Gl. Synt. (Vid. at Kiófa, ubi allegatum est pers. guziden, eligere &c.)*

* *Koþo pro quádo, ajebant, HM. 12. (vid. at Qveda).*

Kraung S. III. 43. Numne kraunk ægra? (marc. kránkr, Germ. krank). Malum certe omen gentilibus atavis nostris fuit partur infantum morbidorum, quos

sæpe statim luce in perpetuum privarunt. Cfr. kránglegr tener, gracilis, macer, — quod sæpissime de hominibus, qui diu ægotarunt, dicitur. Alias Kraungr Islandis sonant impedimenta, difficultates, loca invia cct. quæ vocis significatio sensu ipso a priore non multum distat. Cfr. * Kránga.

Kravpp adj. abstrusa l. obliqua AM. 70. Obs. 209. Krappr, arður; it. iniquus, asper. Cfr. Dan. knap adj. Cognata sunt isl. kreppa curvare; coarctare, Dan. krympe, isl. Kreppa, Kryppa coarctatio, curvatura, isl. Kríuþa, Dan. krybe, Angl. creep, CBrit. crippian, croppian &c.

(at) *Krefia* (ek * *kref, krafda*) *poscere S. II. a. Angl. crave, AS. crasian, CBrit. crefu. Cfr. Gr. κραω cum impetu adgredior mutuo κραωω rogo, peto, efflagito. á κραωω opus, usus isl. Krefi ***). Vid. Gl. Synt.*

Kristin l. Krístin GG. 13. Vox hæc varias a variis interpretationes nacta est. A) Nostra reddidit: Christiana. Vid. Obs. 36. ad carmen prædictum. B) In margine Lexici Islandici, manu auctoris viri doctissimi Bifrnois Halthorii

* *Kosta* alias etiam a) frangere, ledere, conv. *Peto. khouft frangeris. ß) Lat. gustare. cfr. Gr. γευδωσ gustabilis.*

** *Aliud est Kostr viðst, cibus cfr. Gr. κρομμυς cibus, hordeum: Insularum Scoticorum Coult, panis*

*** *Hinc etiam isl. Kræfa petitio, debium, Dan. Krav cfr. Gr. κραωω debita.*

thorii (præpositi olim toparchiæ Bar-
destrandensis in Islandia) exarati, quod
opus typis jam vulgatum est — aliena
manu additum legi: "Kristinn, pipient,
"murmurans, susurrans. At því firr
"megi þer til meins giöra krístin daud
"kona, ut eo minus tibi nocumento
"sit lamia murmurans l. susurrans."
"Vide Gróugaldr. C) Incidit mihi
tertia de voce conjectura, ea nempe,
quod kristin legendum sit kreistin 2:
vellens, premens i. e. vexans, infestans,
sive ad tales actiones prompta. Sic op-
timi Eddæ poëticæ codices habent ni
pro nei, níta pro neíta [et. qvi scri-
bendi modus Anglorum etiam nostri
temporis plane congruit.

Krýmma f. ungula H. I. 22. (alias Krum-
ma manus contava). Deducendum vi-
detur a hremma, raptare, unde hrammr
& hramn, ramn (vid. supra in hrafn
& hrammr). Hinc Krummi corvüs.
Cfr. tamen vocem antiquissimam Dan.
Germ. & Camb. Brit. Krum, Krumm,
Crwm, cogn. lat. curvus & forte, Pers.
Chem, id.

Kvaddi vid. at Qvedia.

Kven l. Qven femina, mulier. AS. Qven,
Al Quena. Cfr. Angl. Qvean, Qveen,
Pers. Zen. Vid. Kona, * Kvan.

Kvernir vid. Qvern.

Kveþki GG. 3. Vox inusitata. Vide
omnino Obs. ibid. 10, cujus conjectu-
rarum prima, quod nempe pro altera

nota, hverki (a quibusdam pronuntiata
qverki) sive hverecki posita sit, mihi
maxime plausibilis apparet.

Kuldi m. gelu (v. c.) frigus GG. 12.
(alias kali, kvl, cfr. supra Helo, kaldr,
kólga). Dau. Kulde, Germ. Kälte.
Angl. Cold, Coldness, AS. Cele, Cy-
tre, Ceald, MG. Kald, Finn. Kyl-
tynys, Sanser. Kulirfada.

Kvmbi (Kvml) n. crista l. insigne castri-
dum GH. 7. Hic forsitan pars pro toto
(crista pro galea) ponitur. Cfr. ibid.
Obs. 31. Vox proprie, ut puto, cum
latinorum, cumulus, eadem est, nam alias
tumulum notat, & hodie etiam in Is-
landia de cumulis sævi, respitibus ter-
tis, vulgo usitatur. Cfr. duas voces
mox sequentes. AS. Cumbl, Cumble,
Combul, Fr. Theot. Cumbal, signum,
vexillum, tesseræ militaris. Cfr. Gl.
N. v. Herkumbi.

Kvmbi-smiþr m. galearum concinnator
AQ. 25. Potest etiam verti tumulo-
rum faber l. auctor, quocirca observan-
dum est, quod Livius cumulos corpo-
rum interfectorum memoret. Vid.
Kvmbi.

Kvmbi-dys f. tumulus l. cumulus sepal-
cralis GG. I. Obs. 5. (Vid. kvmbi
& Dys).

Kvndr m. filius, cognatus GS. 22. Hebr.
Ken, Litt. Gentis. (Habemus etiam
poët. Kvnd filia l. cognata. (Kyn ge-
nus, Cfr. * Kvnd, Kynd & kind).
(at)

(at) * Kvnna (ek kann, kvnna) *posse, callere, noscere*. Fár kvnni þeim flóða látom, pauci approbarunt vos mulieres gestas B. II. 15. Dan. kunne & kiende, Germ. Können & Kennen, Engl. Could (*præs. can*), Ken, Conn & Know. AS. cennan, cnavan, cunnan, cunnian, MG. kunnan, kann; *esr. Pelu. kand fecit, Gr. κοῦνα novi (v. c.) Finn. tunnen, sentio, nosco, C. Brit. cydnabod, scire, noscere, cynanu valere it. dicere, it. Gr. γινωσκω, γινωσκω nosco, δυναμαι, possum, valeo cet. Vid. supra Knega & Gl. Synt. v. Kann.*

Kvnnigr *callidus* V. 23. *Angl. Cunning. Cfr. Dan. kunstig, kunstrig, Germ. kunstig cet., quæ proximam originem debent voci Kunst ars, (MG. Kunthi, CBrit. Cymmedr), olim vobis Kunnáfla, (in Gl. Synt. fortassis etiam Kvnusta uti dicimus, þiónvsta cet.) primus autem illorum etymus in voce kunna vel cognatis, sine dubio quærendus erit.*

Kunnr (kvdr, kvþr, 1) *notus, 2) callidus. Piorè notione honnald, CBrit. cydwr, Armor. gnou, AS. cupþ, MG. kunthe, Germ. kund. Vid. Gl. Synt. & Diatr. Cfr. Dan. & Germ. Kunde cet. (Alias Isl. kynnr, AS. gecyþed). Vid. Kvnna, Kná cet.*

Kvrom pro kiðrom *elegimus l. beneficio sortis obtinimus AM. 97. Cfr. Gr. κρησὸρ, fatum. Vid. Kérinn, Valkyria.*

Kvan pro Kven l. Qván (g. v.)

Kyn *genus (v. c.) Olim verisimiliter Kvn. Dan. Kiön, Angl. Kin & Kind (unde Kin, Kindred, Kinsfolk, cognatus, cognati). Al. Chunni, vet. Germ. Kunne, AS. Cyn, Cynn, Cynne, MG. Kuni, CBrit. Cenedl, Finn. Cunda, Samstr. Kunam, Pers. Gun, Kunn, Gr. γυνος, γυνος, γυνή, γυναι. Originitus forte à Pers. Curd. Chun sanguis, CTart. Ckan. Cfr. Pers. Kisch, consanguineus, Pers. Arab. Dschins genus. Vid. Gl. Synt. & Kind, Kvndr s.*

Kyn-birtr, *mire politus l. splendens. (Kyn res mira & (at) birta clarificare ut et clarescere. Sic CBrit. Cyn praefixum in compositis exprimit excellentiam, præstantiam cet. Vid. Biartr.*

(at) Kynda (ek kyndi, kynda l. kyndta, kyndtr) *accendere (v. c.) AM. 5. Hinc kyndill, candela, AS. Candel, Armor. Cantoel, Cornw. Cants, CBrit. Canwyll, Lapp. Gintel, Finn. Kyntilæ, Arab. Candilon, quæ voces antiquitus cognatae sunt. Cfr. Germ. Zünden, Angl. Kind & Kindle. (CBrit. cynne, eyneue ut & lat. obr, cendo & Gr. κωω, accendo, uro).*

* Kynni n. *Cognitio; expectandi ratio AM. 13. Character l. conversatio H. I. 3. Respondet partim Germ. Kunde cognitio Dan. Kundskab; sed Kynni, AS. Cynne, domicilium, familia, cognatio, pers. Chaneh l. Kane domus, Chan, Kan familia, domus (W.) Pelu. Kane.*

Kyn-

Kyn-rikr, *stemmate potens* O. 27. Lat. *generosus*, Gr. γενναίος, γεννικός. Vid. Kyn & Ríkr.

Kýr (*in nom. sing. & plur.*) *f. vacca*. Olim, *ut putò*, *in nom. sing.* Kú, Dan. Kó (*pl.* Kiör), Germ. Kuh, Angl. Cow (*pl.* Kine), AS. Cu, Cy, Al. Cu, Chua, Lapp. Gufsa, COst. Kohug, Kug, Pers. Kau, Kurd. Ghau, Pelv. Gao, Zend. Gueem, Afg. Kua, Ind. Go, Ko. Cfr. CBrit. Gyrr, *grex bovilla*; Pers. Guavian (*q. d. isl.* Kúavatu, Dan. Kovand) *aqua l. urina bovilis*.

* Kyr adj. *tranquillus, quietus, immotus* Låta kyrtr vm, *occulte habere* AM. 99. Kúra *quietere, cubare* (*forson v. c.*) *efr. Kavr s.*

(at) Kyrra (ek kyrrí, kyrrdi) *quietare*. Vid. Kyrr.

(at) * Kyrsa (ek kysfi, kylsti) *oculari* Dan. Kysse, Germ. küssen, Angl. Kifs, AS. cyfsan, MG. kukjan, C. Brit. cufanu, Pers. busíden.

Kæmiþ *pro kæmi at 3: kæmi egi, non venisset* H. I. 18. (Vid. Koma).

Kænn (kæn, kænt) *prudens, gnavus, peritus* S. a. 25. Cfr. Dan. kiøn *pulcher, decens*, Germ. kühn *audax*, Angl. keen, AS. con, cene, Al. chuoni acer, *ingeniosus*. Cfr. AS. cyn aptus, idoneus. Vid. Gl. Diatr.

(at) Kæra (ek kæri, kærda) *queri* (*forson v. c.*) G. II. Cfr. Dan. kiære,

Germ. Kehren, Angl. Care, AS. ceorrian, Finn. kirifin, Pers. kerdiden. Ad. COst. khurin (*peto*). Hinc Dan. Kæremaal, AS. Ceorung *querela*, Finn. kærta, morosus. Cfr. Lat. Cura.

Kömr *pro kemr* H. II. 19. Vid. Koma. Kömraþ *pro kemr egi, non venit*. Vid. Kömr.

L.

Lá, Látt *vid. at* Liggia.

Lag, *n. positio, status*, Lag orða, *status l. dispositio verborum*, AM. 3. Dan. Lave, MG. Lageurs, Lapp. Lág, *efr.* Germ. Lage. (*Lag pl. Lag alias Lex* AS. Lag, Lapp. La, Finn. Lai) Cfr. Gl. Synt. (Leggia).

(at) Laga (ek Laga, lagaþa, lagaþr) *ad-commodare, parare* AM. 72. Dan. lavé. (Lag).

Lagdr, *m. villus*, Ullar-lagdr *villus lanæ*. S. II. a. (Leggia).

Lagdr *vid. at* Leggia.

* Lagiþr *pro laginn l. lagdr* S. III. 55. Vid. at Leggia.

Lágr (*comp. lægri sup. lægflr*) *demissus* H. II. 35. Obr. 76. Dan. Lav, Angl. Law. (*Forse a leggia ponere l. liggia jacere*). Cfr. Finn. laucu *declivis*.

Land (Lák, Lád) *n.* A) terra, B) regio, regnum. C) ager, prædium (*gen. Lanz*) AQ. 34. Obr. 39. Dan. Germ. Angl. AS. & MG. Land. Cfr. AS. Læþ. Angl.

- Angl. Lath terræ portio, regio. Cfr. Gl: Synt.*
- Lánd-ravgnir, *terræ regnator AQ. Obs. 49. (Vid. Land & Ravgnir).*
- Land-reki *princeps l. etiam terræ vastator aut grassator 2: dux bellicus H. II. 29. Vid. Land & Reka.*
- Lång-bakr (*longus dorsum*) *serpentis nomen † GS. 16. Vid. Långr & Bak.*
- Lång-bardr, *vir longa barba l. longa securi aut etiam tali clypeo præditus (nisi Longobardum — popularem — notet) G. II. 19. Obs. 62. Bardr veteribus Scandis Barba (v. c.) Germ. Bart, CBrit. Barf, AS. & Angl. Beard, Finn. Parta. Adde Pers. Bar pilus.*
- Långhavþvrt *longis capitibus l. rostris prædita (navigia). H. II. 23. In nom. sing. masc. Långhavfdadr; a Långr & Hofvþ q. v.*
- Långr (*f. laung n. långt*) *longus (v. c.) prolixus, diurnus. Dan. Germ. & AS. Lang, Angl. Long, MG. laggs (lang).*
- Långskip *n. navis longa 3: classica H. III. 12. (CBrit. Llong, cfr. isl. poët. Långr navis).*
- Långt (*comp. lengra sup. lengst*) *Longe (v. c.) multum diu. Vid. Lengi, Långr.*
- Lanz *pro Land: vid. Land.*
- * Láfs *hodie Lás m. ligamen GG. 10. (Alias Sera Dan. Laas, Al. Lofz, Germ. Schlofs, cfr. Angl. Laas laqueus*
- ut et lat. claudere & clavis, (quod interdum obicem notat).*
- (at) Látá (ek * læt, lét, látinn). A) *facere in causa esse, B) amittere, inusitate cum ablat. S. III. 10. Linqvere, & II. 14. C) simulare, indicare, hodie látaz. Lez (létf) S. III. 35. indicavit. Látomk þvi valda, Indico me auctorem AM. 89. D) Desinere l. mori S. III. 65. E) animum inducere G. II. 28. F) Látá á, indere. Látá af, eximere V. 8. AS. alatan. Cfr. Dan. Lade, Germ. Lassen, Angl. Let, AS. lætan, MG. letan, cfr. Finn. laitan apto, ordito, it. Lapp. Luoittem, it. isl. Lát, mors, CBrit. Lleith, Lat. Lethum, Lapp. laitam desino, lattim simulo, Luoitam amitto.*
- Látom *vid. Læti.*
- Látomk *vid. at Látá.*
- Látt *pro Láft H. II. 36. vid. at Liggia.*
- Lauf *n. folium, frondes. Dan. Löv, Germ. Laub, Angl. & AS. Leaf, Al. Louf, Lit. Lapas, MG. Laubs, Lauf, Finn. Lehti, (cfr. Finn. Lehvä, ramus frondens). Forsan a verbo (at) lafa havere, pendere.*
- * Laug *f. (vid. Arlauc) lavaerum (v. c.) Dan. Löv l. Löve, Lapp. Lavggo, (unde proverbium notum: at kaste Bar-net bort med Löven, & Löverdag pro Laugardag dies Saturni). Cfr. Germ. Laug l. Lage, AS. Læg, Angl. Lye lixivium; (at) lauga, Lat. lavare, Angl. lave,*

lave, *Lapp.* lavgom *conv.* Gr. λουω.
(Cognata sunt Lá, it, lavgr l. lögr, q.
u. i.)

Lauk *vid.* at Liúka & Lúka.

Lauke *m.* allium B. I. G. II. 3. Dan.
Lög, *Germ.* Lauch, *Angl.* Leek, *AS.*
Leac, *Al.* Loich, *Lapp.* Lavk; *Finn.*
Laučka. *Cfr.* Gr. λαχανον, olus, Geir-
laukr i ut & *Obs.* 19. ad H. I. *Vid.*
Gl. GS. Or. S.

á Laun, *clanculum.* Dan. i Lön, lönlig,
Angl. Lone (unde lonely, lonesom, so-
litaris). *Cfr.* MG. Laugn, Analaugn
occultum, unde *Germ.* laugnen, occultare
negare. *Cfr.* *AS.* Löne, animus isl.
Lvnd (ut *puto* i. q. Leynd occultum,
occultatio). *Cfr.* *Finn.* & *Lapp.* Lu-
öndo indoles, natura, *Finn.* Luondo-
oppi ingenium, Gr. λανθων, ληθω unde
Lat. Lateo, *AM.* 3. *Cfr.* *Gl. Synt.*
ut et N. (v. ek Leyni).

(at) Launa (ek launa, launada) *retribuere*
B. I. 25. *Gratiam referre* *AM.* 13.
Dan. löinne, *Germ.* lohnen, *AS.* lea-
nian (á Laun *merces*, D. Lön, G. Lohn,
AS. Lean, *MG.* Laun, *Al.* Lon,
Loon, Lön).

(at) Laupa *vid.* Hlaupa *cfr.* Gr. λαψηρος
velox.

Lavskr *perfidus*, *fraudulentus*, (*proprie*
ignavus, *subdolos*). *AM.* 57. *Est*
revera *Finn.* laiska, *CBrit.* Clesg,

Angl. lusk *ignavus*, *subdolos*. *Circa*
originem vocis conferri merent *Lic*
fraus & *derivata* *Latr.* lassi piger,
ignavus *). *Dan.* lad, *Angl.* lazy,
loth, *Alam.* laz, *MG.* lat, *Finn.* löttö,
'loi, loismies, *Lat.* Lassus ut & *Isl.*
Lid-læskia, homo nauci.

Launs *f.* solutio, redemptio, *Launsar-lóff*
vola vi solvendi prædita B. I. 16. *cfr.*
Obs. 36. *Vivi hominis membra hic* &
aliis locis oda hujus indicari puto,
cujus opinionis fundamenta in Dissertat-
ione de origine Pictorum & eorum
nomini amplius illustrare conatus sum.
Cfr. *Dan.* Forlösnig, Lösning, *Germ.*
Lösung, *Angl.* Loosening.

* Laufs (*f.* laus n. laust) *solutus* S. II. β.
8. *Dan.* Lös, *Germ.* Los, *Angl.* Loose
in comp. lefs, *AS.* leas, *MG.* laus,
CBrit. llacs, *Lapp.* loauzies, luovos,
Finn. löyhä, leewa. *Forsan* *Lat.* Laxus;
Luxus a λῶω fut. λῶσω solvo. *Gl. Synt.*
(*Vid.* at Leýfa).

Laust *vid.* at Liósta.

Lavstr *m.* laves, vitium S. I. 23. *Flagi-*
tium O. 21. *Dan.* Last, *Germ.* Laster,
AS. Leahter, *Lapp.* Laitos. *Forsan*
a Laufs *solutus*, levis vel. Gr. λαιδη
turpitude, & λαιδη *contumelia*, de-
decus; *cfr.* *isl.* lá *exprobrare*, vitio
vertere. *Hinc* *isl.* lasta *arguere*, vitu-
perare, *maledicere*, *Dan.* laste, *Germ.*
lästern,

*) *Cfr.* Gr. λαῖπς servus, familia.

- lästern, *MG.* lahan, lacan, *Al.* lahan, *Lapp.* laittam, *Finn.* lahtan, laitan.
Gl. Synt.
- Lavtto *vid. Letia.*
- Lax (Laks) *m. exox S. II. a. Dan.* Lax, *Germ.* Lachs, *AS.* Læx, Leax, *Al.* Las, *Lapp.* Luos, *Finn.* Lohi. (*Fortan a Lækr rivus, amnis. Cfr. Germ.* Lache, *Angl.* Lake, *Lat.* Lacus *cet.*)
- (at) Legä (*hodie liggia cubare, G. II. 45. Gr. λεγω. (Leg I. Leger, Lectus v. c. locus. AS Leger, CBrit. Liech, MG. Ligrs, Gr. λεγος. Circa etymum cfr. CBrit. Lle locus). Vid. Leggia, Lig-gia.*
- (at) Leggia (ek legg, lagdi, lagdr I. laginn) *ponere, collocare, statuere. A' horskom hal hendr vm leggja viro forti manus inferre, B. II. 4. Leggia sverdi gladio transfodere S. II. a. Exar at lögdo secures admoverunt, AM. 38. Cfr. Dan.* lægge, *Germ.* legen, *Angl.* lay, *MG.* lagjan, *CBrit.* llechau, lleu. (*Circa etym. confer. CBrit. Lle locus*); *Lat.* locare. *Vid. Lega, Lig-gia, Lag. Cfr. Gl. N. GS. K.*
- Leggr *m. os brachii l. cruris aut pedis (pl. Leggit ossa) GG. 10. Hinc Dan.* Læg-
ura, Angl. Leg femur, pes, *CBrit.* Hegl. *Vid. Gl. Or. S.*
- Leid (Leiþ) *iter; via it. auxilium (H. II. 20.). AS. Lead, Ladé, Finn.* Laita a
 lida ire s.
- (at) Leida I. leiþa (ek leidi, leidda, leiddr) *ducere, Leiþ at hvga animum adverte S. I. 12. Leida iöfr ástum Regem amare H. I. 42. var. Dan. lede, Germ. Leiten, Angl. Lead, AS. lædan, Finn. leizan, Lapp. laid-dim.*
- (at) Leida (leiþa) *durare I. ducere S. II. a. 4. (Hic forsán idem quam lida). Vid. s.*
- * Leidr (leiþr) *invisus, exorsus, G. II. 40. H. I. 25. Dan. Leed, Germ. leid, Al. leidlih, Angl. lewd, loathly, AS. laþ, Lapp. laites. Cfr. isl. Leidi tædium fastidium, Lapp. Laites-vuot, CBrit. Llid indignatio, CBrit. Leidr fur, latro, Lleiddiad occisor. Vid. Gl. Or. S. voce Leida.*
- (at) Leifa (ek leifi, leifda, leifde) *linquere (u. c.) relinquere. Leif eckia derelicta vidua, AM. 91. AS. Lave vidua cognatum lat reliquus, superstes. Cfr. Dan. Levne, Angl. Leave, AS. Leofan, Gr. λειψω. (Diversum est leyfa, lösa, concedere, permittere). Cfr. isl. Leif, AS. Laf residuum, reliquia, Al. leibu, MG. Laibos ab AS. & Al. lifan remanere, MG. lifnan. Vid. Lifa i. -Cfr. Finn. luovon separo me eet. Vid. Leyfa i. Cfr. Gl. Synt,*
- Leifar *f. reliquia, G. II. 10. Dan. Lev-nænger, Gr. λειψων.*
- Leifnis-eldar *GG. 10. vox ceterum inau-dita & incerta significationis quam ex-plicare*

*placare tentarunt interpretes observati-
one 27. ad carmen istud. Simplicissime
sententiam ita evolvi opinor:*

Leifniselda Gratos (l. hospita-
les) ignes

Læt ec þer fyrí Tuo Pedi (l. Ossi)
legg of qvedna cantu admoveo

Oc stöckr þá láfs Tuncque absiliet lí-
af limom gamen a brachiis

En af kótom fiöt. Sed a pedibus com-
vrr. per.

Leifni ipso commentatore assentiente
vocem censeo jam obsoletam amorem l.
favorem olim significantem, ab adj.
leifr (carus) ortam. (Cfr. Germ. Lieb,
Liebde, Liebe, Angl. Love; AS.
Lofu amor Leóf carus cet. Vid. Lof,
Liúfr infra). Saga nostra hic loqui vi-
detur de flamma, quam magicus cantus
ad vincula solvenda — vel ustione, vel
ope data ad diffringendas catenas — ac-
cendere vel acquirere possit, nisi alias
vim ipsam magicam, vinculorum solu-
tionem efficientem, ita metaphoricè ap-
pellet.

(at) * Leika (ek leik, lék, leikinn) Lu-
dere, volitare, exercere S. II. p. 43.
flagrare. G. I. 6. illudere, fallere (cfr.
ibid. Obr. 12. Leika man þín havll
í loga raudom Aula tua saliet in rutila
flamma, poetice pro: Flamma flagra-
bit circa aulam tuam † GS. 20. Lék
hún tveim skíöldom lusit duobus scutis
3: amicitiam simulans odium corde ge-

stavit AM. 70. Obs. 210. Lék mer í
myn animo meo adriit, S. III. 37.
Dan. leege l. lege, Angl. lake, play,
AS. plegan, lacan, Finn. leikizen,
Lett. Leckt, cfr. Gr. ἄκω sono, ere-
po, Finn. Leicki, MG. laikan saltare,
ludere, Leikr ludus, Dan. Leeg, Angl.
Play, AS. Lac, Gelac. Cognatum est
Angl. Lay cantilena, chorea. Cfr. Isl.
Lag melodia. Leikari musicus, Angl.
Player. Cfr. Pers. Leihen cantus,
cantio (H.) Vid. Gl. Synt. N. GS.

Leik-bord n. tendicula l. metaphoricè of-
fendiculum GG. 2. Obs. 7. (Leikr lú-
dus & Bord mensa, asser).

* Leiptr n. fulgur H. II. 15. Cfr. Dan.
Luftild, Angl. Lightning, (aut a Lopt-
nær vel a laupa currere, salire). Cfr.
Liómi.

(at) Leita (ek leita, leitadi) Quærere, pe-
tere V. 2. AQ. 18. Persequi l. tenta-
re AM. 13. Hefna leita ulcersi tentare
GH. 3. Mær er hardlega leitat har-
ma Moetores mihi saviter offerunt H.
I. 38. Dan. lede, Angl. late (forte a,
lita intueri). Cfr. Gl. N.

(at) Leka (ek lek, lak, lekinn) stillare,
B. I. 13. Dan. lække, Angl. leak,
cfr. AS. leccian rigare. (Forsan a Lá,
lögr liquor v. c.) Hinc lekr (rimosus).
Dan. læk, Angl. leaky, AS. hleece,
cfr. Lapp. leikkim infundo, effundo Gr-
æcis fissura.

- (at) Lemia (ek lem, lamda, laminn l. lamdr) *verberare* AM. 40. *Parr. lemiar confundi* H. I. 21. *Angl. lamm, Finn. lyön. Sine dubio cognatum* Isl. Lama, *Finn. lamaan, Germ. Lāmen, Angl. lame, verberare it. mutilare, frangere, debilitare. Vid. * Lempa.*
- Lengi longe (v. e.) diu, *prolixæ*: Sva lengi eo usque V. II. *Dcu. & AS. længe, Angl. long, Germ. & AS. lange. Vid. Långt.*
- (at) Lengia (ek lengi, lengda) jam *proprie, prolongare* (v. e.) Illt mvndo þer lengia longum tibi malum conciliabis AM. 37. *Dan. Forlænge, Germ. Verlängen, Angl. Lengthen, AS. lengian.*
- á Lesti postremo AM. 63. *Videtur convenire Germanorum Lezi, Angl. Last, Gr. λαιδος, λαιδος. Cfr. Angl. late sero, it. postremus, it. CBrit. llestair impedire; sistere, it. AS. Læste vestigium.*
- Léta pro lét egi S. III. 40.
- Leti-a pro hodierno letji egi in præsentí ek let (latta, letia, latr) tardo Letia disvadete S. III. 39. Lavto retardábant G. I. 2. Letiþ mik retardate me S. III. 14. *AS. & MG. latjan tardare, morari, Angl. loiter. Vid.*
- (at) * Letia, *cf. latr supra in Lavskr & Lesti.*
- (at) Létta (ek létti, létta) *cessare* G. II. 32. (*proprie Leváre v. e.*) *Dan. lette,*
- Germ. erleichtern, Angl. Lighten, lessen. (* Léttr, cf. Lata cessare, omittere).*
- Létliga lubenter G. III. 3. *proprie leviter v. e. AS. leohtlice (léttr).*
- Léttr levis (*farsan v. e.*) S. III. 12. Lét hún sér gerþi Lubentem l. hilarem se præbuit AM. 70. *Dan. Let, Germ. Leicht, Angl. Light, AS. leoht, Gr. λειπος, cf. Gr. λειπος. Cfr. Gl. Diatr. ut & Synt. voc. Loptr, (q. v. i)*
- (at) Leyfa l. leifa GH. 4. laudare: pro losa *verterunt interpretes. Numne etiam explicari potest: amare l. amare, (Angl. love, Germ. lieben, AS. lufian), cf. Al. Lip favor, it. Æstn. lebbus bonus, Lit. Labbas, Lett. Lobis bonus; nam leifr amabilis, gratus (Germ. lieb) antiquis usitatum fuit.*
- Leyfa l. leifa alias recentioribus i. q. losa *permittere, sinere, Germ. erlauben, Angl. allow, AS. lyfan, MG. laubian, CBrit. lwio, Finn. lupaan a Leyfi, Lof venia vet. Dan. Lov (recent. Forlov, Germ. Urlaub, Erlaubniß), Angl. Leave, AS. Leafe, Leaf, Leue, Lapp. Laappe, Finn. Lufa. Cfr. Leifnis-eldar.*
- (at) Leyna (ek leyni, leynda) celare S. I. 22. Sva hon finn favþr leyndi Ita ut ea id patrem suum celaret O. 5. *Angl. Eborac. lean, MG. galaugnjan, it. laugnian, Germ. kugnen negare. Vid. supra Laun & Gl; Synt.*

(at) Leyfa (ek leyfi, leyfta, leystr l. laufs)⁹
solvert, redimere. Leyfa kind frá kom-
 nom levare puerperas partu B. I. 9.
 Leyfa höfvt sitt or helio redimere sa-
 put ex orto, S. II. 2. Dan. löse, löse-
 ne, Germ. lösen, Angl. loofe, loof-
 sen, AS. lysan, loefan, MG. loefjan,
 CBrit. laefu, Lapp. lodzhjim, Finn.
 Licwitan, löhytæn, Gr. λυω (fut.
 λυωω). Vid. Laufs & Gl. N. GS. K.

Léze pro recent. Léze perf. verbi at lézaz si-
 mulare, innuere sui statum aut affectionem
 AM 71. Dan. lade &c. Vid. Láta s.

(at) * Liá (ek læ, léda, lédr). Commo-
 dare. Liá þér æ friddrúgrar farar
 GG. 27. Dan. laane, Germ. Leihen,
 lehnem, Angl. lend, AS. lihan, MG.
 leivian, leihvan, Al. lehen, Lapp.
 laanim, Finn. lainim (hinc isl. leygia,
 Dan. leje, Isl. Lán, Dan. Læn, Germ.
 Lehn, AS. Lean, Finn. Laina p. p).
 Cfr. Gl. Synt. v. læ.

Lid (* líþ) n. *. A) copia, CBrit. Llu,
 Lluydd. Skípa-líþ copia navales, AS.
 Liht, S. H. a. B) Auxilium. Alias
 Lid, isl. poët. & AS. navis, Finn.
 Liht, β. isl. Lid clypeus, cfr. AS.
 Hlid tegnen. Cfr. AS. Hlot turma,
 Leod populus, (Valde ab illis disse-
 rant, AS. & Al. isl. poët. Lid, potus
 l. poculum, MG. Leithus mustem. Hinc
 Lidr commilito, socius, CBrit. Luid-
 dwe miles. Vid. Gl. Synt. & Lydr i.

(at) Líða l. * líþa (ek líd, leid, l. líddi,
 pl. lido, lidinn). A) transire, pro-
 ficisci V. 8. Líþo yfir fjöll transibant
 per montana GH. II. B) Etabi a) de
 tempore, Dan. Lide, Glide, (Tiden
 glider). At líþr þína æfi Quod cesset
 ætas tua. Þat hefir langt líþit líþan
 Longum sane tempus inde elapsum est,
 β) de ætate none: AM. 19. C) Finire, ad
 finem duci AM. 19. 89. De morientibus
 olim eleganter dictum fuit, et partim
 jam, (in voce nempe lidinn, qui obiit)
 dicitur Islandis. Líþöndur H. II.
 34 est dat. pl. partic. aktivis hujus ver-
 bi nom. Sing. líþandi galcians, viator
 l. etiam veftor, mari proficiscens, Plur.
 Lidendr, AS. Lidende. Vehi per
 ærem dicitur: at líða í lopti. Est
 Alias inclinare, cet. revera Dan. lide,
 glide, Angl. glide, AS. glidan, Germ.
 gleiren, CBrit. Hithro prolabi, Al-
 lidan, MG. leithan, galcithan ire. Cfr.
 Lat. clino, Gr. κλινω, CBrit. lledpeio
 inclinare, it. Dan. slibrig, CBrit.
 lithrig, Gr. γλισσομαι lubricus. Cfr.
 Gl. N. ut & Synt. ubi ingeniose mon-
 stratur vox hæc eadem esse cum líða
 pati (quæ res adversas transire), Dan.
 lide, Germ. leiden, Al. lidon, unde
 multa alia derivantur, quæ cum hæc
 primitiva nihil commune habere viden-
 tur. Cfr. Sledi i.

Lidar

⁹) H. III. 34. Líþi (Lidi) Schovingius conjicit legendum Leipí tynulo.

Lidar (Liðar) *m. comites, socii, milites*
G. II. 19. (Cfr. Lid, Leid) *Nom. s.*
lidi *inusus. Vid. Lid.*

Liddi (pro hodierno leid) *AM.* 50. Unz
midian dag liddi *Usque dum media dies*
erat elapsa. Vid. (at) Lida.

Liddi *vid. Lýddi.*

Lidinn (liþinn) *defunctus B. I.* 34. *H.*
Liþnar siónir oculi *langvesfáti (mortui*
hominis) G. I. 13. (*Vid. at lida* *)
Alias præteritus. Cfr. Angl. late de-
functus, præteritus.

* Lidr (Liðr) *m. artus, articulus B. I.* 9.
Don. Led, Germ. Glied, AS. Lið,
Liþ, MG. Lithus, Lapp. Ladas, Al.
Ke-leit (hinc isl. lidvgr flexilis Angl.
lithe).

Lid-skiálfr *turris l. arx, AQ.* 14. *Vid.*

* Hliþ-skiálfr. *Verbotenus verti po-*
tert, a) (arx) portis s: januis tremu-
lis (prædita) vel etiam: ß) (Exercitum
hostilem) tremebundum reddens. Vel
a, ab hlið porta & skiálfa tremere,
vel ß, a lid olim forsan, uti cetera
consona, interdum pronuntiatum hlið
& skélfá tremebundum reddere, ter-
rere. Cfr. Diúp s.

Lif *n. pl. unguenta, medicamenta (uti*
Olafsen interpretatus est). Cognatum
Germ. Laben recreare, medelam præ-
bere, Labung refectio, medela cet.
Alias coagulum, condimentum fermentans

& coagulans, Dan. Löbe, Germ.
Lab, Leb, AS. Lib, unde nomen her-
bæ lac coagulantis lifa-gras pingvícula
vulgaris. Cfr. Angl. Leaven, CBrit.
Lifain fermentum it. Lliv color.

* Lif *n. vita. Alias veteribus corpus, quo-*
cum optime convenit Germ. Leib; hinc
pars corporis humani media hodie etiam
Islandis sonat Lif, Dan. Liv. Eadem
voces significant vitam Germ. Leben,
Angl. Life, AS. Lif, Al. Lib, MG.
Libains, Gr. Βίος. Cfr. CBrit. Llyw
viður, cibus. Cfr. Gl. Synt.

(at) Lifa (ek lifi, lifða) *vivere (forsan v.*
c.) it. superesse, (alias leifa q.v.) Dan.
leve, Germ. leben, Angl. live, AS.
lifian, libban, lyfan, MG. liban,
CBrit. byw, cfr. Pelv. Zived (isl. lifir)
vivit Zivanand vivere, it. AS. belifan,
Al. beliban; Germ. bleiben, Dan.
blive, superesse, remanere cet. Gl.
Synt.

Lifna *pro lifendor l. lifandi vivor, H.*
III. 21. ut et: Lifnom vivo H. III.
45. — videntur esse terminationes ad-
jectivi jam deperditi, nisi ejusdem no-
minativus hodie jam supersit in noto
illo lifs vivus (jam indeclinabile, Pelv.
Zivanand, Lett. gyvas &c.) quod olim
forsan habuit genit. lifins cet. Vid.
Lif, Lifa,

Lifvr

*) Cfr. isl. Leidi tumulus l. sepulchrum, Al. Leita funus, Leito exequie.

Lifor l. lifvr f. jecur *). Lifror jecinora
 † GS. hodie Lifrar. *Olim forsan de
 cunſtis intestinis, corpori ipsi densius
 affixis, dictum fuit, considerata pro-
 babiliter Vocis derivatione a lif corpus —
 nisi præferre malis alteram a lif vita
 cum lifrar verbotenus verti possent: vi-
 talia.* Dan. Lever, Germ. Leber,
 Angl. Liver, Al. Libera, Gr. ἡπαρ,
 Lat. Hepar.

Lifs - hvatr adj. vivax, vegetus G. II.
 32. (Vid. Lif & Hvatr).

Lift † GS. 23. Era lengr list, *Amplius
 vivendi facultas non est,* (Lifa).

(at) Liggia (ek * ligg, lá) jacere. Liggia
 á incubare S. II. p. 10. Dan. Ligge,
 Germ. Liegen, Angl. Lie, Ly, AS.
 ligan, MG. ligan, CBrit. Llechu,
 Lapp. livom, Gr. λυω cubo. Circa
 etymum, cfr. CBrit. Lle locur. Cfr.
 Gl. Synt. Diatr. N. GS. K. & Lega,
 Liggia suprà.

* Lik l. Liki n. corpus, forma, AM.
 101. cet. *Alias notat funus, corpus
 hominis defuncti. De corpore vivi ho-
 minis jamjam dicitur in proverbio:
 Hann komst þar inn med heilu liki
 illaso corpore illuc evasit. - Hinc Dan.
 Lig, Germ. Leich, Leiche, Al. Licho,
 Angl. Scot. Lich, Lapp. Lye,
 Pers. Lafch v. Lefch, funus, cadaver,
 ut & Isl. Likhamr l. likami, Dan.*

Legeme, Germ. Leichnam, AS. Licho-
 ma corpus (in specie humanum). Cfr.
 MGoth. Leik, AS. Lic corpus huma-
 num, Finn. Liha caro, COss. Lag homo
 (Angl. Scot. Lad vir, Lapp. Laddo
 puer). Vid. Gl. GS.

Liki n. facies, forma, figura S. II. a. H.
 I. 30. Cfr. Pers. Piker id. Vid. Lik,
 Likr.

* Likn f. remedium, medela S. I. 30. B.
 I. 16. *Derivandum puto a Lik corpus
 & antiquitus igitur notasse videtur sa-
 nationem corporis l. medelam corpori
 exhibitam. Hinc lækna sanare cet.
 (Cfr. tamen Gl. Synt. voce Likn, ad
 quem locum observandum est quod Lýka
 etiam deduci potest ab at lækia (fok)
 causam agere, oppositum voci lekr pro-
 scriptus, cui id non licuit; hinc Lýka-
 ir dagar, Dan. Søgne dage Dies so-
 rennes l. judiciales, causis agendis de-
 stinati).*

Likna AM. 45. *Leitaþa ek í líkna de-
 derunt interpretes: Ego quærebam re-
 media negotio. Mallet sic vertere:
 Leitaþa ek í líkna Allegoria (l. imagi-
 ne) tentavi*
 At letia yckr hei- *Tardare vos a pro-
 man feſſione ab domo.*

Líkni igitur, ut puto, est recentiorum
 Islandorum líking, Dan. Lignelse,
 Germ. Gleichniß, Angl. Likeness, Al.

Ki-

*) Cfr. Pers. Jegire, Sikare id. (H).

Ki - libnifs (liknifs). *Imago autem illa erat pili lupini quos Gudruna annulo, fratribus misso, implicaverat.* Vid. Likr.

(at) Likna (ek - likna, líknada) *lenire, al-levare G. II. 44.* (Likn).

Líkn - stafir *medicina, medicæ artes l. medicamenta B. I. 5.* (Likn & Stafir).

Líkr (glikr) *adj. similis, Dan. lig, Germ. Gleich, Angl. like, AS. lic, gelic, MG. leik, galeiks, Lapp. lakai, Lett. lygas, Gr. εικός, εικος, efr. Pers. laik convenient, aptus, isl. etiam álíkr, Gr. ἀλυσκος. Cfr. Finn. liki prope. Gl. Synt.*

* Límar l. Límar *H. I. 5. S. II. a. 4. Proprie rami l. virgulæ Interpretet posteriore loco putarunt metaphorice pro poenis dictum. Simplicius ita vertere mallem: ósápra orþa limar leida oflengi. Mendaciorum (effectus l. sequela) nimis procreant (nimis prolixè extenduntur, vel etiam: nimis diu durant. Vid. lída, leida). Habet vox in nom. sing. Limi l. Limr m. Dan. Lime.*

Lim n. *ramus, sarmentum, AS. Leom, Lem. Cfr. Lat. Luma, Lumetum, Gr. κλημα, it. Gr. λυμη luz, noxa, λυμη purgamentum sordes. Limonom (Ligamentum) ramis H. I. vid. Límar & Or. S.*

Limr m. *pl. Límar l. Limir membrum l. brachium GG. 10. Fiórdr lima fretum brachiorum AM. 4. Obs. 16. (Hinc etiam nomen sinus famosi Danorum*

Limasfórdr hodie Limfórd). Den. Lem, Angl. Limb, Gall. Limbe, AS. Lim, Gr. μλος (inverse). Forte huic voci cognati sunt, Lat. Lumbus (pl. lumbi), lumbulus p. p. Originitus tamen idem est quam Limr l. Limi ramus; vid. s. Límar. Cfr. Gl. Synt.

Lim - rúnar l. lim - rúnir. *B. I. 11. Characteres ramales (a lim l. limar rami. Ita Olafsen. G. Magnæ verterat: Characteres membrales (a limr membrum). Opinor utramque versionem conciliari posse, cum statuemus medicum paganum certos characteres ramorum cortivi et arboris germini incisio membris læsis hominum applicasse, fortassis propter superstitionem de sympathia rerum æquivocarum salutari. Si legere mavis Lim - rúnar exponendum foret: characteres glutinantes (forte ob sanationem vulnerum) l. glutinosi a Lim gluten; Dan. Lim, Germ. Leim, Angl. & AS. Lime, Al. Limen, Pers. Jilim. Cfr. CBrit. Llyn jusculum, liquor, humor artuum corporis cet.*

Lín n. *Linum (v. e.) Lintum V. 2. G. III. 2. Dan. AS. & Al. Lin, Germ. & MG. Lein, Angl. Linen, linnen, CBrit. Llin, Lapp. Lynne, Finn. Ly-na, Gr. λινον.*

Lind font vid. Linn.

Lind f. *tilia, arbor V. S. II. p. 43.*

Lindar - vápi *periculum l. noxa arbo-*

- rum aut ligni, ignis appellatio poetica
 Dan. & AS. Lind, Germ. Linde,
 Angl. Lindentree, CBrit. Llwyf. Cfr.
 Lat. lignum. Vid. * Lindhvit.
- Lindi m. baltheus V. Q. 16, (Veristim-
 liter a Lend lumbus). Iridoro Lunus.
 Lin-klædi lintea AM, 15. (Vid. Lin &
 klædi).
- Linn pro Lind f. fons, aqua S. II. a. 1.
 Linnar-logi aqua flamma 2: aurum,
 CBrit. Lynn (liquor, lacus), Finn.
 Laine flußus, unda, Læhde, Luondo-
 læhde fons, puteus. Est cognatum
 τφ Lón locuna, lama, stagnum, aliar
 læni l, læna, (Gæll. Lon, Cornv. Lin,
 Llun, Gr. λυνη)*.
- Linnr (Linni) m. serpentis nomen † GS.
 Germ. Lindwurm, Dan. Lindorm.
 Cfr. Gr. αλυδα volvo it. isl. Lindi cin-
 gulum.
- Linn-vengi n. arum colubrinum 2: au-
 rum. poet. Linnvengis - bil femina
 (dives l. nobilis) OG. 31. (a linnar ser-
 pens vengi arum, Dan. Vænge & bil
 nympha nomen Eddicum).
- Linn adv. placule AQ. 42. proprie leni-
 ter, Germ. gelinde a Linn, lenis (v. c.)
 Dan. & Germ. Lind. Hinc Angl. lean,
 AS. læne, macer, tenuis, vilis.
- Liód (Lióþ) n. A) poesis l. poema B. I. 5.
 Contilena H. III. Germ. Lied, AS.
 Leóþ, Lapp. Luotte. B) Aliar Liód,
- Hliód sonus, Dan. Lyd, Germ. Laut,
 de quo glor. Synt. Hinc Isl. lióða,
 MG. liuchan canens pp. C) Liódr pro
 Lýdr homines, populus, (occurrit in
 Bandadrápa Hk. VI. 57. et alibi),
 Germ. Leute, Al. Liut, AS. Leod &
 Leode, a MG. Lauths homo, COS.
 Lag, CBrit. Lluydd, Llu, Lwyth;
 cfr. Gl. Synt. v. Lýdr.
- Liód - heimar humana domicilia l. viven-
 tium habitacula GG I. AS. Leodgard.
 (Vid. Liód).
- Liódi (Lióþi) m. popularis, V. 10. AS.
 Leode, (Liód populus).
- (at) Lióma (ek lióma, liómada) luminare
 (v. e.) lucere, fulgere (Liómi).
- Liómi m. Lumen (v. c.) fulgor, fulgur,
 H. III. AS. Leóma, Angl. Leam, MG.
 Lauhmoni, (q. d. isl. Liómon, Liómun
 fulguratio), Dan. Lya (fulgur). Cfr.
 Leiptr, it. Gr. λαμπα luceo λαμπας fax
 &c.
- Lióþ vid. at Hlaupa.
- Liós n. Lux (v. e.) lumen B. I: Dan. Lys,
 Lius, Germ. Licht, Angl. Light, Al.
 Luht, Lett. Luti, Scot. Gæll. Leos,
 Glus, Finn. Loisto. Cfr. Gloss. Synt.
 ut & Liómi, Logi, Glód.
- Liófar pro liófrar (V.) vid. Liófs.
- * Liófs adj. (s. liós, n. lióft) lucidus (v. c.)
 perspicuus. S. I. 21. liquidus. Dan-
 lys, Germ. licht, Angl. light. (at)

* Cfr. Isl. Lami ft. Finn. Lammi, Lett. Lahma.

- (at) Liósta (ek lýst, laust, loftinn) *ferire, verberare, percutere S. II. a. H. I. 29.*
- * Liótr adj. *foedus, turpis, deformis, S. I. 22. III. 7.*
- List f. ars AS. List efr. Dan. & Germ. List (calliditas, dolus).
- (at) Líta (ek lít, leit, litinn) *videre (forsan v. c.) spectare.* Líta eptir *inspicere S. I. 21.* Litaz vñ *Circumspicere, AM. 51.* Svec. lita, AS. vlitatan, MG. vlitaiton. Cfr. λίσω, λίσω, εδω, Pers. diden. Vid. Gl. Synt.
- Lítaz vid. Líta.
- Lítill (f. lítill n. lít 1 lítit) *parvus, exiguus.* Dan. Liden, Lille, Angl. Little, AS. lyt, lytel, lytyl, MG. leitrils, Ai. luzzil, CBrit. hetys it. llai, Ang. les, minor, lleiaf, Angl. lest *minimus.* Cfr. Gr. λήδς tenuis, λίσως levis, ελασσών minor att. ελαττω. Cfr. Dan. bitte, CBrit. pittw, Finn. picku, pilsu, Angl. petty, Gall. petit, Gr. τωδός.
- Lítir vid. Litir.
- Lítikadr adj. *coloratus 1. spectabilis S. III. 63.* (Litir).
- Lító paulo G. I. 44. Dan. lider &c. Cfr. Ai. luzzilem paulatim. (Litill).
- Lító AM. 27. Lító er lýsti *dederunt interpretes: Colores ubi illustrabantur. Simplicius vertendum sensio: Videtur diem illucere. Jamdum Islandi eodem sensu loquuntur: Þeir sáu þegar lýsti 1. ad lýsti.*
- * Litre m. *color, forma, superficies (proprie aspectus rei), Dan. Löd, Lyd, S. I. 37. litir facies corporis, Dan. Löd, Sv. let color, AS. Lyt, vlit, MG. Vlitis facies vultus. Hinc isl. Andlit, AS. Andvlit, MG. Andavleizns, Ai. Anlutte. Aliud isl. Ásiöna facies, Dan. Aafsyn, Germ. Gesicht, AS. Anfýn a siá *videre i. Vid. Gl. Synt. & Or. S.**
- Lítir parum AQ. 15. HM. 4. Lítir leikinn *parum bene tractatus AM. 88.* Dan. Lidr, Angl. Little (Lítill).
- Liúfr adj. *carus (aliis veteribus: leifr), Germ. lieb, Angl. lief, AS. Leof, Alam. Leef, Liip, MG. ljubo. Vid. Leifnis-eldar.*
- (at) Liúga (ek lýg, laug, loginn) *mentiri S. I. 25.* Liúga á sik *mentiri adversus se ipsum ibid. 48.* Dan. lyve, Germ. lügen, Angl. Lie, ly, AS. leógan, MG. liugan. Vid. Lýgi.
- (at) Liúka, lúka 1. lykia (vpp) (ek lýk, lauk, lokinn) *claudere, Dan. lukke, AS. lucan, MG. galukan, Gr. κλυω, Lat. cludo recludere G. II. 37.* Dan. lukke op, Lapp. lakkam. (Vid. Lykia).
- Líp, Lípa et. vid. Lid, & sq.
- (at) Locka (ek locka, lockaþa, lockaþr) *allicere, pellicere, AM. 73.* Dan. lokke, Germ. locken.
- * Lodi (* Loþi) m. *Lacerna G. II. 19.* (Lod n. Lodna *hirsutia, lanugo.* Dan.

- Dan.* Laad, *CBrit.* Lwydni. *Lodinn* *hirsutus, villosus, Dan.* laaden, *CBrit.* lwyd l. Lof.
- Lof n.* *Laur* (v. c.) *Dan.* Lov (e. gr. in *prouv.* Han har ikke godt Lov paa sig; man faaer ofte Lov for lidet); *Germ.* *Al. & MG.* Lob, *AS.* Lof. (*Alias* *isl.* *venia, promissum, Dan.* Lov *cet.*) *Cfr. Pers.* Laf, *laus sui ipsius, gloriatio, jaestatio. Vid. Gl. Synt. Cfr.*
- * *Lofn-farar.* Leyfi. Leyfa.
- Lofdi m. princeps l. vir. H. III. 45.* (*Forsan a Lof laus, amor.*) *Fuit nomen unius ex filiis celebribus Regis Norvegici Haldanis prixi, cujus milites ab eo Lofdar sed prognati Lofdúngar dicitur sunt.* *Cfr. Gl. Synt.*
- Lofdúngr l. Lofþánger m. princeps B. I. 37. H. II. 4.* (*Lofdi princeps; Lofdúngr forsán igitur primum significavit, principe prognatum.*) *Vid. Lofdi.*
- Lófi m. manus, vola (v. c.) B. I. 5. Dan.* Luc l. Luve, *MG.* Lofa, *CBrit.* Llofi, *cfr. CBrit.* Llaw (*manus*). *Hinc Isl. Lófi manipulus, CBrit.* Llaweth. *Vid. Gl. Synt.*
- Lofsæll gloriosus S. I. 48. proprie: gloria felix. Vid. Lof & Sæll.*
- * *Logn n. GG. II. aër, proprie: tranquillitas aëris. Sv. Lugn, unde, Dan.*
- Jun l. luon tepidus (de aëre). cfr. Germ. Lau. Forsan antiquitus Lagn depresso (3: tempestatis) a Lågr demissus, Lægia deprimeret. Sic Islandi dicunt: nú lægir vedrid jam tempestas deprimitur. Loca demissa sapissime a vento immunia sunt. Cfr. tamen Lé l. hlie ut & Gl. N. Adde Lapp. Loakje tranquillitas maris, lodk tranquillus.*
- * *Logi m. (alias interdum poet. Leygr, Laugr). Dan. Luc, Germ. Lohe, AScot. Lough, AS. Lig, Lyg, CBrit. Llosg, Finn. Liecki, Gr. φλοξ, (φλογοσ) φλογία *cet.* *). *Ab isl. Log lux (v. c.) fax, Angl. Light, CBrit. Llug, Leuer, MG. Lluhats, Gr. λυκη. Cfr. Angl. Log lignum cremiale. Vid. Gl. Synt. it. Liós i. Glód s.**
- Lok n. pl. finis, exitus, SL. AM. 35. a Lykia finire, proprie claudere. Cfr. Loka obex, sera, AS. & Lapp. Loc, Finn. Lucku, CBrit. Cloig, Clo, cfr. CBrit. Loches, Dan. Lukke locus clausus *cet. it. isl. Lok operculum, Lapp. Lokkje *cat. Vid. * Lokinn, Lúka.***
- * *Lopt (Loft) n. aër, sublime, H. II. 20. **). Dan. & Germ. Luft, AS. Lyft. Cfr. Isl. á loft, Angl. a loft in altum; it. Isl. Dan. & Angl. Loft laquear,*

* *Hinc verbum isl. loga inflammor, flagro (v. c.) Dan. luc, Gr. φλογοσ *cet. cfr. isl. löga con-**

sumo Gr. φλογοσ inflammo p. p.

** *Låþ pro Lopt hic restituentium esse Schevingius opinatur, cum explicandum foret per terram & per mare (vm låþ ok log).*

- laquear, (summum domus), CBrit.
 Lloft, Lapp. Luofte. Forte a Lypta
 l. lyfta levare (v. c.) Dan. löfte, Angl.
 lift, Gr. λωφτω. Cfr. porro Gr. λωφος
 eminentia; AS. hlifian sublimem esse,
 it. Gl. Synt.
- (at) Losna (ek losna, losnada, losnadr)
 laxari (v. c.) solvi G. I. 4. Dan.
 löfnes. Vid. Lcysa, Laufs.
- Loftig vid. Loftvgr.
- Loftinn vid. at Liöfta.
- Loftvgr l. loftigr, f. loftig adj. H. I.
 42. lubent. Convenit Dan. lyftig,
 Germ. Luftig, Angl. Lusty. (Lofli
 libido, appetitus Dan. Lyft, Al. Germ.
 Angl. & AS. Luft, Gr. λωπις voluntas a
 λω, volo. Vid. Gl. Synt. in v. loftafemi.)
- (at) Lúka l. lykia (ek lýk, lauk, lokinn
 l. lvktr). A) claudere, circumcludere
 HB. 8. B) finire. Lokit því leto finem
 ei fecerunt, AM. 19. Dan. lukke,
 Angl. lock, AS. lucan, MG. lukān,
 galukan, CBrit. loccio, Lapp. lok-
 kadam, Finn. lukin, lukizen, Gr.
 κλυειν, Lat. cludere, claudere: Alias
 etiam Isl. (at) loka (ek loka, lokada,
 lokadr). Vid. Lok s. & Gl. Synt. v.
 Lyk.
- Lvkla l. Lvcla vid. Lykill.
- * Lvndr m. lucus H. I. sylva O. 29. ubi
- tamen svnd pro svnd legendum esse
 puto. In membranis nostratibus veta-
 stis littera l. & s. figurá valde adrimi-
 les apparent, unde facile mendum illud
 irrepere potuit. Dan. Lund, CBrit.
 Lhwyn. (Mea sententia derivandum est
 a verbo at Leyna celare). Cfr. Gl. L.
- Lúnga (pl. lúngo) n. pulmo GS. 22. Dan.
 & Germ. Lunge, Angl. Lungs, Al.
 Lungunna. Derivari debet ut puto ab
 obsol. Laun occultum l. leyna occultare,
 unde etiam lvndir pancreas & plura
 corporis intestina. (Vid. at Leyna).
- (at) Lúta (ek lýt, laut, lotinn) inclinare
 B. I. 11. Id mivnoþ lúta í laun sam-
 an Vcs descendetis ad clandestinos
 conventus S. III. 54. Dan. lude, AS.
 lutan. (Cfr. * Lútr).
- Lytr vid. Hlutr.
- * Lúþr A) culeus GG. II. Obs. 31. Ta-
 lem culeum Æolus Ulyssi dedit. Nota
 est etiam superstitio de magis Lappo-
 num, ventos sacco includentibus: B)
 Cistella, infundibulum l. patella mola-
 rir, H. III. 3. Cfr. Lögr.
- Lýddi H. II. 17. Habuit olim verisimi-
 liter infun. (at) lýda (præs. (ek) lýdi
 silentium imponere, tumultum sedare a
 liód l. hliód sonus l. sonandi aut lo-
 quendi facultas *).

Lýdr

* Duo codices quos doctissimus Schevingius cum transcripto codicis Thorlaciani in Islandia contulit,
 habent leiddi : duxit. Hac lectioe approbata eo docente hæc verba: leiddi randa ym (ym
 tam verisimiliter pro taum) exploranda forent: deduxit bellatorem : ab egvo.

- Lýðr (Lýðr) *m. populus, homines; in plur.* Lýðar *AQ. 12. alias* Lýðir, *Germ.* Leute, *AS.* Leod, *CBrit.* Llywed, *Lluydd*, *Lwyth*, *Gr.* λαός. *Cfr. Gl. Synt. & Liód, Lid supra.*
- (at) Lýfa *l. lifa AM. 73. Interpretum de voce sententiam lege ibidem Obs. 220. Mallem vocem deducere ab altera prius allegata lif pharmacum, medicina, cum sensus verbi foret: curare l. sanare, & phrasis igitur: at lifa elli senectutem sanare l. a senectutis incommodis liberare s: interficere. Ita derivantur verba klifia a klif, kryfia a krof, sifia a sif. (Vid. supra lif, cui voci altera ólifian venenum originem debet). Cfr. Germ. Laben recreare, nedelam ægroto promere cet.*
- Lýfr *adj. S. II. a 9. inimicus. Interpr. Positum puto pro recentiorum noto liúfr largus; hót þín lýf largas tuas minas Vel etiam: minas tibi caras, crebras l. arvetar. Liúfr cognatum est veterum Scandorum Lifr germ. lieb. (Vid. supra) Sic cognata sunt krýfr & kriúfa, flýgr & flúga cet. Cfr. Liúfr, Leifniseldar.*
- Lýgi *f. mendacium, Dan. Løgn, Germ. Lüge, Angl. Lie l. Ly, AS. Lige, Lyg, MG. Ljugn. Cfr. Gr. λογος unde, Lat. logus; sic AS. Tale calumnia, Angl. Tale fabula a nostro Tal sermo. Cfr. at Liúga.*
- Lýgr *vid. at Liúga.*
- Lýkill *l. Lykill m. clavis V. 19. Aut ab lúka claudere l. liúka recludere; sic Germ. Schlüssel a schliessen. Hins forsan Dan. Nögel clavis, simili modo transformatum quam Cimbrorum austrarium Mögel a mikill magnus. Cfr. Pers. Kiliá clavis.*
- Lýng *n. erica, ericetum S. II. p. 21. Dan. Lyng, Angl. Ling. Cfr. Lim-ar s.*
- Lýng - fískr *m. (ericeti piscis) serpentis appellatio pölitia G. II. 22. (Lýng & Fískr).*
- (at) Lýsa (ek lýfi, lýsta, lýstr) *illucescere, AM. 27. Lýsa víg (alias vígi) eadem promulgare H. III. 9. Lýsaz illuminantur l. depurantur aut splendiores evadunt (de auris annulis) AQ. 29. Dan. Lysne, lyse, Lat. Lucere cet. (v. c.) Cfr. Germ. Leuchten, Angl. lighten, glister, AS. lixan, Finn. loistan cet. Vid. Liós, Logi, Glód. (mik) * Lystir imp. Lubet. Ef þik vita lystir si scire aves, HB. 2. Gör sem til lystir Áge ut tibi lubet AM. 56. Hvert lystir yðr leið at kannna Quæquaversum cupitis viam perlustrare H. III. 4. Dan. lyfte, Germ. Lüften, Angl. Lust, MG. lustan, AS. lystan. (Lyst, Losti, cupido, appetitus, Dan. & AS. Lyft, Germ. Angl. & AS. Luft, MG. Lustus.*
- * Lystir *adj. cupidus. Meins vm lystir mali cupidi B. II. 4. Lyst varomk Þess*

peſe lengi *Diu mihi cupido erat (verbotenus; diu ejus cupida fui)*, *AM.* 73. *Germ.* lüſtern. *Cfr.* *Angl.* luſting, luſty, luſtful, *MG.* luſtus, *AS.* luſtbære, luſtgeorn. *Vid. ſupra.* *Cfr.* *Gl. Diatr. v.* loſti & *Synt. ſub v.* loſtaſemi.

* *Lýti n. nefas, delictum O.* 21. *Proprie vitium, turpitudino, deformatio.* (*Dan.* Lyde, *AS.* Leafter; *Finn.* & *Lapp.* Laitos. *A* liôte *deformis, turpis forsan cognato* ꝛ ꝛ *leidr ſupra.*

* *Læ fata sive etiam fraudes, illusiones B. I. 2. Obr. 6.* *A* leggja *ponere uti etiam orlaug fata, lagid fatis destinatum cet. De pluribus vocis significationibus, cfr. Gl. Diatr. v. Lá.* *Læ - blandinn fraudulentus, pestifer a Læ frauſ; vel etiam sanguinolentus a Læ l. lá sanguis. Cfr. Lapp. Laivo, labes, AS. lavan prodere cet. (Læ & blanda miscere).*

(at) *Lægja* (ek legi, lægða, lægðr) *moderare (proprie deprimere). Lægdi þá vedrið tunc idebat tempeſtas S. II. a. Cfr. Logn, (a lægr humilis, depressus, brevis).*

Lægir m. mare H. III. 24. (Aut a lægia quasi dixeris: oppressor, aut a lavgr liquor. Cfr. Lá, Lavgr, Hlér mare, quæ verisimiliter a leggja ponere aut lega l. liggja jacere derivanda sunt), AS. Lago. Cfr. CBrit. Llyr mare. Vid. Lögr i.

Lægri vid. Lágr.

(at) *Lækna* (ek lækna, læknada, læknadr) *mederi G. II. 40. Dan. Læge, AS. læcnian, læcnigean, MG. leikinon, lekinon, Finn. lækizzen, Gr. ανηκουα, ανκουα, (forte a Likn ſupra).*

Lækning f. medela, sanatio S. I. 17. Dan. Lægeddm, MG. Leikinaſſus, AS. Lænung, Finn. Læækitys, Gr. ανος; cfr. Angl. Leechcraft ars medica. (Likn).

Lækniir m. medicus B. I. 11. Dan. Læge, Angl. Leech, AS. Læce, MG. Leik-eis, Finn. Læækari, (vid. Likn, Lák inde.

Læknis - hendr medicæ (proprie medæci) manus B. I. 4. Vid. Hönd i. Havnd.

Læko pro Læko luserunt l. luderent, AM. 46. Vid. at Leika.

Læt pro læt AQ. 41. Vid. at Låta.

Læti n. pl. gestus. Dan. Lader, Lapp. Lat, Finn. Laatu, Laita, Vid. Låta.

Læ - viſs adj. fraudis guarus, callidus, GG. 2. Vid. Læ & Viſs.

Lögr l. Lavgr A) Liquor (v. c.), Al. Lug. B) aqua, æquor, AS. Lago, CBrit. Llyr. Cfr. Lai. Lacus, Hib. & Gaël. Loch, Lough, CBrit. Llwhc, it. Lliant mare, flumen, unda, Isl. Lækr rivus & Lægir ſupra. Etymum forsan habemus in Isl. Lá liquor (nam & mare & corporis humorum apud veteres notavit) adhuc usitato in composto järn-lå aqua martialis l. ferream

materiem continens. Hinc laga, lat. fluere; leka stillare p. p. Cfr. Gl. Synt. & Laug, Lagir s.

Löngom (Laungvm) *sape, ut plurimum, S. II. a. (Lengi).*

M.

Má *vid. at Mega.*

Máca *pro má ek egi nequeo, AM. 52. vid. at Mega.*

* Madr (Maþr) *m. alias interdum Mann, gen. Manns, Dat. abl. Manni, acc. Mann n. plur. Menn gen. manna, dat. abl. mönnom homo, mar. (v. c.) Hverra manna ert þú, Quorum hominum es S. II. §. 1. Cfr. ibid. Obs. 2. Vox illa partem convenit ambabus allegatis latinis ut & Dan. Mand (plur. Mænd), Germ. & Al. Mann (plur. Männer), Angl. Man (plur. Men); AS. Man, Mon, MG. Man, Marina, CBrit. Manac, Mab, ISansc. Man, Marthia, Pers. Merd, Pelv. Mard. Hinc Manneskia homo, Dan. Menne-ske, Germ. Mensch, ISanser. Manu-schia, Tamul. Manulza, Malab. Manu-sija, cfr. MG. manniskis, AS. mennisc, humanus, Lapp. & Fian. Manna puer, infans, Lat. Mas *). Vid. Man, Marr, Medr.*

Maga *AM. 78. gen. plur. vocis Mavgr filius cet. Vid. * Magar.*

Magn n. (ejusdem significationis cum Me-gin g. v.) *vis, robur G. I. 21. AS. Magen, Magn, Magn, Al. Magen, Ar. Mikneh. Cfr. Cambro Brit. Maæn petra, lapis, lat. magnus cet. it. Sanser. Mahima, Mahatua magnitudo, maha, mahiska fortis, potens, cat. vid. in Mi-kill i, (at Mega).*

* Mágr *adfinis, socer. Angl. Eborac. Meaugh, Lapp. Maka. Cfr. Germ. Schwager, Dan. Svoger. Vid. Gl. Synt. ut & noitra Mægd, Mavgr.*

Mák *pro máek possum O. 31. Vid. at Mega.*

Máka *pro má ek egi nequeo G. II. 29. Mákak idem AM. 12. Vid. at Mega.*

Makligr *adj. æquus, congruus † GS. 19. H. I. 25. AS. macalic. Cfr. Dan. magelig, Germ. gemächlich. (Maki, par, socius, Dan. Mage, Svec. Make, Angl. Match, AS. Maca, Maæca).*

* Mál n. *tempus, pars temporis H. III. 24. 47. AS. & MG. Mel. Proprie mensura, pars loci aut temporis definita it. scopus Dan. Maal, Germ. Mahl, Finn. Maali. Islandis Mál, Mál-tid interdum sonat prandium, cæna, comersatio (proprie tempus cibi sumendi) quæ*

respon-

*) Notari præterea merent nomina mythica hominum l. regum primævorum e. gr. Germanorum Man-nus Indorum Man, Manu l. Menu Phrygum Manis Mænorum Manes Egypt. Menes p. p. it. Melchîa & Melchiane, parentum humani generis secundum Zend-Avesta appellatiōnes.

- respondent*, Germ. Mahl, Mahlzeit, Angl. Meal, AS. Mæl, Lapp. Ma-lees, Dan. Maaltid. Circa etymum, *cf.* AS. Mel pars Gr. μελον, *it.* Pers. mæl par, *similis*; Mal *quies*. Cfr. Mál, Máti *i.*
- * Mál *n.* A) *vox*. B) *sermo, oratio*. Skipta málom *verba commutare* HM. 9. C) *Colloquium*: Hann qvaddi mann máls. *Hominem eloquium poposuit* S. I. D) *paſſa s: promissa in colloquio*. S. I. 22. E) *Negotium*. Cfr. Obs. 16. ud G. H. F) *Facundia* B. I. 13. G) *melos (v. c.) cantio*. Dan. Maal, Mele, AS. Mal, Mæl, Al. Mahal, MG. Mathlei, *Sermo, Vox*, CBrit. Mawl (*laus*), Hebr. Mullah loquela. D) *Alias isl. Máli paſſum, AS. Mala. Adde MG. Mel, scriptum, scriptura. Cfr. Mál & Máli in Gl. Synt. it. Gl. N. GS. K. PGS.*
- Mála *f. uxor l. amica familiaris* † GS. 8. Cfr. AS. Meovle *matrona*. Vid. mál *sermo cet.*
- (ar) Mala (ek mala, malada, maladr) *molare (v. c.)* H. III. Dan. male, Germ. mahlen, Angl. mill, AS. myl pulvis, MG. malan, CBrit. malu, Pers. maliden, Hebr. mol, malal, Gr. μολλευ, (*cf.* μλεω *).
- Mál-fáinn *l. málfáinn (acc. sing. * málfán) med sententiá inscriptione ornatus*, — á Mál *sermo & fága polire, ornare*, Germ. fegeu *unde* Germ. Schwertdfege, Dan. Sværdfege macharopæus, *samiator*, a * Fagr *splendíus cet. in Gl. T. I. & Synt. cf.* * Fán).
- Málmr *n. metallum* AQ. 41. *pro ense positum* B. Dan. Malm, AS. Mæl, C. Brit. Mael, Malen, Finn. Malmi. Circa *originem observa*, MG. Malmo arena (*unde* Germ. zermalmen), *isl.* Mavl, *it.* Mala *s. Addi merentur* CBrit. Mal moneta, Pers. & Ar. Mal *opes divitiá*. Cfr. *abrol* Mál in Gl. T. I. v. málfán.
- Mál-rúm *n. dicendi facultas (verbotenus sermonis spatium* S. III. 65. Vid. Mál & Rúm.
- Mál-rúnar *f. pl. characteres causales* B. I. 12. *Sermones familiares* G. I. 22. Vid. Mál & Rúnar.
- Mál-vinr *m. familiaris l. amicus colloquiorum (frequenter) particeps* G. I. 19. Vid. Mál & Vinr.
- * Man *n. puella, mulier, mancipium, (v. c.)* S. I. 33. *Incertum est an vox hic de Grinhilda vel de ejus filia intelligenda sit. Posterior conjectura mihi potius placet, cum sensus foret: Offeret*

ea

*) Hinc Miól *l. mæl mola (v. c.) far, polleu*, Dan. Meel, Germ. Mehl, Angl. Meal, AS. Melev, Melve, Lapp. Malmme. Cfr. *verba isl. melja, mólva, mola. mylia conterere; constandere cet.* MG. málvjan, gamálvjan &c. *it.* *isl.* Mylna, AS. mylen, Dan. Mølle, Germ. Mühle, Angl. Mill, Lat. Mola, Gr. μολη &c.

- ea tibi filiam suam puellam candide comatam. Derivandum est, ut puto, a madr (gen. mans) homo.*
- * *Man n. mancipium (v. c.) AM. 66. AS. Man adde, Gr. μανης, it. Lapp. Manas ancilla. Vid. Favdr-man. (Alias sape puella, forte nil aliud quam femininum vocis masculæ Madr l. Mann vir s.) Cfr. Pers. Man domus, familia.*
- (ek) *Man recorder vid. at Mvna.*
 (ek) *Man vid. ek Mvn.*
- Mana pro mvnt egi l. mvn egi G. I. 20. Vid. ek Mvn.*
- Manar acc. pl. a * mavn l. mön juba AQ. 39.*
- Mána-salr m. atrium l. palatium luna 3: cælum poet. Vid. Máni & Salr.*
- Mangi contractæ pro maþr engi l. mangi engi nemo, (passim).*
- * *Máni m. luna *). Adde Lapp. Manne, Lit. Mienu, Gr. Μάνη, Dor. μανα, Ind. & Pers. Mah, COss. Mai, Chuns. Moots, Avar. Maz, ISanser. Masi, Menos Deus persicæ Originis Cappadocicus, lunam representans. (Hinc Mánadr mensis v. c. Gr. Μην, Dan. Maaned, Germ. & AS. Monað, Angl. Month, MG. Menath, Al. Manod, Máneth, Belg. Maend, Lapp. Manod, Sanser, Masam, Gr. μην, Dor. μασ &c.*
- Mannhætt adj. (in f. & n. mannhætt) hominibus periculosus (de tempestate) H. III. (Madr & hætt periculosus). Mann-kyn n. humanum genus H. I. 25. Angl. Mankind, AS. Mannkyn, Moncyn, Moncynne, Sanser. Manawa. Vid. Madr & Kyn.*
- * *Mannvit n. sapientia (verbotenus: s. humana) B. I. 3. Prudentia AM. 3. animi ratio ibid. 45.*
- Mantattv pro manft þú egi non recordaris, S. I. 31. Vid. at Mvna.*
- Mar vid. Marr.*
- Marg - dýrr adj. perinsignis (verbotenus multis l. multoties præclarus) B. II. 19. (Margr & Dýrr).*
- Margr (f. mavrg l. mörg n. margt) multus. Dan. mangel, Germ. mancher, Angl. many, AS. mærg, manig, MG. manag, Al. manage, Finn. moni, Gr. μακρος multus, μικρος permultus. Proxime, ut puto derivandum est a meisr magis, sapiens. Cfr. Gl. Synt. & Diatr.*
- Mar-gvllinn H. I. 26. Est forsitan verbotenus interpretandum aureo l. splendido equo vesta. Vid. Obs. 35. ad H. II. collatam cum H. I. 28. de superstitione veterum borealium circa nymphas altivolas inter meteora caelestia apparentibus. Interpretæ positum putavere pro marg-gvllinn multum aurata l. multi-*

*) Máni alias isl. Túngl, Ind. Tin, Tinguel unde Tinghuelafhicia dies lunæ.

- multifario splendore ornata, vide eorum*
Obr. 50 ad H. I.
- Marina pro mari ina (mélgreipo) AQ.
 13. Vid. Marr.
- (at) Marka (ek marka, markada, markadr) *signare H. II. 42. i. q. Merkia i. Dan. marke, Angl. mark, AS. mearcian, MG. markan, Gall. marquer, Lapp. mærkafhiam, Finn. merkizen, cfr. Germ. merken. (* Mark, Merki signum, nota, it. limes, terminus. Dan. Mærke, Germ. Mark, Merkzeichen, Angl. Mark, AS. Meare, CBrit. Mare, MG. Marks, Lapp. Mærk, Finn. Mercki, Pers. Merz, Sanscr. Marcca, C. Tichets. Muchk. (Cfr. isl. Meri limes, terminus. Angl. Mear, AS. & Suet. Mare, Finn. Mææheræ, Lett. Miera, Russ. Mera.*
- Marr l. * Mar m. princeps, vir nobilis. Pers. Arab. & Syr. Mar, Chald. Mare. Olim forte simpliciter vir, a quo fæmin. mar i. Sic CBrit. Maec vir, præpositus, Armor. & CSchalk. Mar vir Chean More, Ing. & Turc. Mairilk it. CTur. Tichet. Maara maritus, Ticherem. Mara it. Pels. Mard homo, Zend, Mardom &c. *) Adde
- Lat. Mas. Cfr. Sanscr. & Zend. Narvir. Vid. Madr, Medr, Man,
 * Marr l. Mar m. equus V. 31. S. II. §. 15. H. I. Al. Mar, CBrit. March, Armor. March vet. Gall. Mare l. Mar, Pers. Markib (H.) Hinc fæminin. Mer l. Meri (equa), Dan. & AS. Mær, Germ. Mære, Mähre, Angl. Marc, Finn. Mera *).
- Marr l. Mar, Mare (v. c.) Germ. Meer, AS. Mere, CBrit. Mar, Mer, Mor, Lapp. Mær, Mærra, Finn. Meri, Lit. Marrios, Ætn. Merri, Slavou. More, Zig. Moroe, Gæl. Mor, ÆG. Marci it. Marisav (q. d. isl. Marfar, Gen. Marfarar).
- Mart pro Margt S. I. 6. Vid. Margr, Måtkr l. Måtkr validus al. potens, H. M. 18. forsæn contr. pro måttigr l. måttvgr. Dan. mægtig, Germ. mächtig, Angl. mighty, Pers. mih, mag-nus, potens, mihter, potentior. (Måtr — cfr. * Ámákr).
- Matr m. cibus, esca H. III. 31. Få scc matar cibum sibi comparare S. II. 2. Dan. Mad, Angl. Meat, AS. Mer, Mere, Mæste, Al. Maz, MG. Mats, CBrit. Mast, Let. Måisc, Gr. μαρζα, μαζα, μαζαξ. Cfr. Pers. Mast oxygala Afgh.

*) Multa antiqua nomina scandinavica & islandica voce mar finiuntur. Nomen proprium viri Marx l. Mår olim inter nostrates castitii.

**) Cognata sunt nom. voces exoticæ Marifall, Mareschal, March &c.

- Afgh.* Maste lac *Germ.* Mast *fortura*, *sagina*, *Gr.* μαζα *libum*, *Dor.* μαδδov *offa*, *panis bis coctus p. p.* *).
- Máttac, máttro *vid.* Mega.
- Máttu *m. robur, valentia GG. 9. Dan.* Magt, *Germ.* Macht, *Angl. & AS.* Might, *AS.* Mæht, *Meaht*, *MG.* Mahts, *Cfr. Samser.* Mahima *magnitudo*, *Mahimatscha gloria cet.*
- (ek má, l. mág, mártti *vid.* Mega, Magn, Megin).
- * Mávgr, Mögr *filius, adolescens l. puer, vir, cognatus. Hinc feminin* Mavg, Meyg *l. Mey. Convenit Anglosax.* Mæg, Magu, *Allemanic.* Mag, *Magus cognatus, MG.* Magus *puer, C. Brit.* Maccwy *it. CBrit.* Mab, *Garl. & Hib.* Mac *filius. (Hinc Angl.* Magbote *multa homicidii cognatis solvenda. Cfr. Bót, Bætvr supra). Cfr. CBrit.* magu *nutrire, COss.* Moi *vir, Dig.* Moins, *Stav.* Mufh, *COss.* Meg *humans. Cfr. * magar, maga, mágr, maga.*
- * Mavn juba (*gen. sing. & n. plur. manar*) *H. T. 28.*
- Mavndvltré *n. molle, manubrium ligneum quo mola movetur H. III. 2. vide* Mavndvll *molite H. III. 3. (proprie manubrium a mynd manus, invnda manus tenere). Dan.* Mandel. *Cfr. Germ.* Mandel *l. Mangel.*
- Mavrk *vid.* Mörk.
- Mavrom *vid.* Marr.
- * Med (Meþ) *cum, inter. Med eggio secundum aciem H. I. 34. Dan* Med, *Germ.* Mit, *Angl. with, AS.* mid, *MG.* mith, *Lapp.* mædda, *Zend.* Med, *Mád, Gr.* μεδ, *Pers.* bilh *et ba. De affinitate vocum med, mot & vid **)* *vid. Glor. Synt. L. cfr. Gl. GS. K.*
- Medal (á meþal) *inter B. II. 19. Idem quam midlom l. millom, q. v. Cfr. Glors. Diatribes. Vid. & Med s.*
- Medal-kasli *m. capulus gladii H. III. 2. (a Medal & kasli hic forsán cognato latino capulus, alias membrum l. spatium notante, it. Gr. κελδος caulis, pars ensis quæ capulo inditur).*
- Medan *dum, quamdiu. Dan.* medens, imedens, *MG.* miththanci, *Germ.* mittlerweil, *Angl.* meanwhile (*Med*).
- Medr (Meþr) *pro menn, AS.* men, *homines AQ. 5. Obs. 26. Invenitur interdum in prosa e. gr. N. p. 131, jam diu obsoletum, sed nom. sing. vocis perrica merd homo, metathesi exigua excepta, omnino conveniens. Vide Madr, Marr.*

Mefingr

*) Hinc *isl.* matax *cibare, comedere, MG.* matjan, *Gr.* μασσηται. *Cfr. Germ.* masten, *Dan.* mædke *l. mæke &c. Cfr. verbum isl. meta (imperf. mat) sorbillare, bibere.*

**) Sic Cimbrí *l. jute* hodierni sepe dicunt *ved pro med,*

Mefingr *m. HM.* 21. *vox ignota quam interpretas dederunt, vir illustris; qua ratione, vide ibid. Obs. 73. Cfr. C. Georg. Meppe Rex.*

(at) Mega (ek má, máttu) A) *valere, posse B. II. 4. S. I. 53. cet. B) Lubens aliquid experiri AM. 54. C) cogi S. I. 45. Dan. jeg maa infik, maa l. maatte, Germ. mag, (verinag) mögen, Angl. I may, AS. MG. & Al. magan, ic mæg, CBrit. meddu, Lapp. matam. Hinc Germ. machen, Angl. make, Dan. mage facere; cfr. AS. ic mot possum, MG. motan posse, valere. Cfr. Gloss. Synt. N. GS. K.*

Megin *n. vis, robur, magnitudo S. II. 3. 28. Contr. Megn. Convenit optime, Gr. Mévos, vis, robur, animi ardor — sed cognatum tamen videtur gr. meyas, lat. magnus (vid. infr. mikill) unde lat. magnos magnitudo. Proxime sine du- dio derivandum est a mega valere — unde etiam recentiorum Islandorum makt, Dan. Magt &c. (vid. Máttu), AS. Megin, Mægen, cfr. Angl. Main magnitudo, vis, vires it. adj. Itl. megn, Angl. main magnus, e. gr. mainland, (Isl. meginland) terra prin- cipalis l. circum jacentium maxima. Cfr. Pers. mih et mihid, magnus potens. menisch vel. mensch, indoles, studi-*

um, magnitudo, mynch, potentia, Vid. Gl. Synt.

Megin-hyggior *magnus animus, l. præci- pua animi sensa S. I. 39. (Vid. Me- gin & Hyggia).*

Megin-rúnar *f. efficaces l. potentes charac- teres. B. I. 19. Obs. 45. Forsan vi- res & robur virorum augere creditæ sunt & nomen inde traxerunt. Vid. Megin & Rúnar.*

Megin-tic *n. magna gloria. B. I. 5. vid. Megin & Tir *).*

Megin Þarfur *f. (nom. sing. Megin-Þörf) argens l. summa necessitas S. II. a, II. Vid. Megin & Þarvf.*

Megit *pro megi-at nequeat GG. 3. Vid.*

Megn *adj. vehemens † GS. 8. AS. mægen. Cfr. Gr. meyas lat. magnus, (v. c.) Megn subst. vid. Magu, Megin, Mikill.*

* Megom *GG. 7. recentius, sed satis anti- que. Avllom megom undi- que. Hodie Islandis öllumeginn; bá- umeginn ab utroque latere hinumeg- inn ab altera parte, cet. Cfr. Dan. allevegne cet. Vid. vocem eandem Meg- um in GT. I. ut & Gl. N.*

(at) Meida (ek *meidi, meidda, meiddr) *lædere, deminuerre † GS. 14. Alias etiam secare, MG. maitan, Germ. met- zen, meitzen, Lat. metere hinc Dan. meje,*

*) Aliud foret Meginýr l. Megintivi ☉; magnus Deus Sauter. Mahadeva.

- meje, *Germ.* mähen, *Angl.* mow *de-*
secare. -*Cfr.* *MG.* Maid mancum. *Vid.*
Gl. Synt.
- * Meidr (Meiðr) *m. arbor.* *H. I.* 5. —
stipes l. patibulum HM. 16. *AS.* Mæd
mespilus. *Vid. Gl. Synt.*
- * Mein *n. malum, noxa, obstaculum, ven-*
ennum Dan. Meen, *Vet. Germ.* Mein,
AS. Man, *Myn.* *Cfr. Lat.* mendum
it. Angl. Maim *defectus, mutilatio*
membri, Gr. μανια furor, *it. AS.*
mæne, Al. meino, (*isl.* meinligr) ma-
lus, vitiosus *).
- Mein - blandinn malo mixtus *l. medicatus*
B. I. 8. (Mein & blanda miscere).
 Mein-tregi *m. dolor noxius l. gravis S.*
I. 34. *Vid.* Mein & Tregi.
- Meiri major (*v. c.*) olim, ut puto, habuit
 comparativum mærr *l. mæ magnus,*
clarus, insignis & igitur velle scribi
deberet mærr. *Vid.* mærr, meirr *it.*
 mikill, mestr, meztr, *AS.* mára,
MG. maiza major, *CBrit.* mwyach,
Pers. mihter. *Primitivus forte super-*
est in CBrit. mawr magnus. *Vid.*
 Meirr,
- Meirr, meirra (*hodie* meir, meira) magis,
Port. HM. 8. *Dan.* Meer, Mere,
Germ. Mehr, *Angl.* More, *AS.* Ma,
 Mæ, *MG.* Mais, *CBrit.* Mwy. *Vid.*
 Meiri.
- (at) Meita (ek meiti, meitta) demstert
 (metere *v. c.*) *AQ.* 39. *Cfr. Hymis-*
gvida 39. *Obs.* 62. ubi occurrit Havr-
 meitiðr *Linisecium* : poet. pro autum-
 nus. *Ejusdem strophæ posteriorem par-*
tem ita vertendam puto:
 Enn vear hverian Sed dii bene celebra-
 bunt
 Vel scole drecka Unum convivium
 Öldr at Ægis Apud Ægerem
 Eitt havrmeitið Quovis linisecio.
 (: Enn vear scole vel drecka eitt
 öldr at Ægis hverian havrmeitið).
Cfr. Germ. metzen, meitzen *secare,*
mutilare (v. c.) ut & Dan. meie, me-
 tere, *Germ.* mähen, *Angl.* mow, *AS.*
 mavan.
- * Meißm (Meidm) thesaurus, res preti-
 osa *S. III.* 2. *AS.* Madm, maðm,
MG. Maithme, donum. *Forsan cog-*
natum mæti, mætr infra.
- Mél-greipr adj. lupatum fodicans *l. adte-*
rens : equus *AQ.* 3. 4. (* Mél lu-
 patum & grípa rapere, cet.)
- * Men *n. (monile v. c.) torques, thesau-*
rus, gaza S. II. p. 16. *Plur.* Mén *l.*
 Meniar convenit, *Al.* Menne monilia,
 ornamenta muliebria, *AS.* Mene lunu-
 la, *Al.* Menichun armilla, *Gr.* μανος
 & μαννος ornamentum collare, *Sanscr.*
 Mani res pretiosa Moni gemma **) .
 Cfr.

*) Hinc quibusdam *isl.* meina (*Dan.* formene) prohibere, *Cfr. Arab.* Mena inhibito, prohibito,
 unde *Pers.* mena-herden prohibere.

**) Polybius Gallorum torques & armillas maniacas dici affirmavit.

- Cfr. Cambr. Brit. maëni lapis. Veterum Scandorum monilia lapillis pretiosis l. politis saepe exornata fuerunt; nostris temporibus ex eorum tumulis sepulchralibus talia interdum eruta sunt Cfr. Prymsqvida 16. cet.*
- Mengi *n. multitudo hominum AQ. 4. H. II. 24. Forsan idoneo intelligendum menngi 2: hominum cætus a madr (meno) homo, unde etiam menskr humanus. De hominibus solummodo dicitur uti Pers. Man domus, familia. Cfr. tamen AS. Mengeo, Menigeo, AI. Menighi, MG. Managei, CBrit. Magad, Dan. Mængde, Germ. Menge & Margt r.*
- Men-glavþom monili gaudentibus 2: mulieribus GG. 3. Obs. 11. Nom. Sing. Menglavþ occurrit quæ nomen proprium nymphæ vel puellæ in carmine Fiölvinnsmál. Vid. Men & Gladr.
- Meniar l. miniar monumenta S. III. 51. (Verisimiliter derivandum a mini memoria, minna monere, nisi sit pluralis minus usitatus vocis Men r. Vid. Gl. L.
- Menio-neit S. III. 49. intrimenta Meniæ (oreadis & ancillæ captivæ Frodii l. Frothonis Daniæ Regis, quæ aurum moluit teste Odd Gróttvsaungr l. cantilena molari a celeb. S. T. Thorlacio edita) Res a Menia contritæ 2: aurum. Vid. Obs. 58. ad S. III.
- Men-skavglv f. S. III. 37. virgo torquibus ornata. Skavglv una fuit Valkyriarum & Brynhilda etiam ipsa ex earum cætu. Vid. Men s.
- Men-vörþr m. monilium custos AQ. 31. Vid. Men & Vörþr.
- Menzkr l. * menskr humanus B. I. 18. Cfr. ibid. Obs. 42. Dun. menneskeelig, Germ. menschlich, MG. manniks &c. Vid. Madr, Man.
- Mer dat. & abl. sing. pron. ek (ego), Lat. mihi, me, Dan. mig, Germ. mir, Angl. me, AS. mer, me, Pers. mera Cfr. Mán, Minn, Ek.
- Merki *n. signum, vexillum, AS. Mære. (Alias i. q. Mark supra).*
- (at) Merkia (ek merki, merkta, merktr) signare B. I. 7 idem quam marka q. v. cfr. Arab. mersum designatus, notatus.
- * Mestr maximus (sine dubio rectius scribendum meirst: l. mæstr, (vid. meiri, mærr). Dan. mest, Germ. meist, Angl. most, AS. mæst, MG. maifts. Cfr. Zend. meze, melo magnus, Pelv. mafa, Sanc. mahifha, Zend. mefeh multur l. multum.
- (at) Meta (ek mat, matta * metinn) ponderare B. I. 20. (alias æstimare cet.) cfr. Lat. metiri, Germ. melsen, Angl. met, meat, MG. mitan, it. MG. miton considerare, meditari, Gr. μέτρον consulto, delibero cet. (Met libra, trusina, Pelv. Mazina a Mâri modus, mensura

- swa* (v. c.), *Germ.* Maafs, *Angl.* Mede, *Metage*, *Meafure*, *AS.* Mete, *MG.* Mitads, *Zend.* Meete, *Pers.* Malet, *CBrit.* Modd, *Finn.* Mitta, *Gr.* μετρον, μετρον it. ματρον. *Cfr.* *CBrit.* madien honoratus, item *Arab.* Meta merx *Medsch* honor Medt laus.
- Mettæ pro metta* ek *AM.* 54. *Vid.* at *Mega*.
- Mettæ satiatæ* *S. II.* n. 25. *part. pass. verb. aut mata cibare*, *Dan.* made l. metta satiare, (*Dan.* mætte), *Dan.* mæt, *Angl.* meated, (*Matr.*).
- * *Mey f. puella, virgo, filia — dicitur etiam de muliere nupta puerpera* *H. II.* 4. *G. II.* *Cfr.* *Obs.* 3. ad *G. I.* 1. collatam cum voce mæx in *Gl. hocce.* Est proprie fæmininum τῆς maugr supra. *Dan.* Mø, *Germ.* Magd, Mädchen, *Angl.* Maid, *Med.* *AS.* My, *Mægß*, *Mæden*, *MG.* Magath, *Mavi*, *Let.* Meita, *CBrit.* Meinir, *Sanscr.* Made. *Adde* *Gr.* μάια, *Pers.* Madeh fæmina, *Sanscr.* Madjama filio. (*Cfr.* nomina mythica *Ind.* Maia amores universi — & *Gr.* Maia *Mercurii* & mundi mater ut & veterum *Scandorum* *Mey* (*Meyar*) *Nornis* l. *Parcis* in specie attributum). *Vid.* *Gl. Synt.* & *N.*
- Meztr* *B. I.* *Vid.* *Meſtr*.
- Meþr* *vid.* *Medr*.
- Miclo* l. *miklo multo.* *V.* 25. *vid.* *Mikill*.
- (at) *Midla*, *miþla* (ek *midla*, *midlada*, *midladr*) *mediari* (v. c.) *A)* *Miþladi* sive *mediam se dissevit* *S. III.* 45. *B)* *præbere* *Gvlls* *miklendyr aurum imperientes* *AQ.* 39. *Cfr.* *Germ.* mitteln, *Angl.* meddle, *AS.* midlifian inediari, *Pers.* midakkhi-nigmuden (*H.*) (*Mid medium.* *Vid.* *Midr*).
- Midr medius* (v. c.) *AM.* 50. *Dan.* midterst, mellemst, *Germ.* mittelst, *Angl.* middle, *AS.* mid, midd, midl, *MG.* midums, midia; *Zend.* meiao, *Pelv.* miavad, *Sanscr.* madhyam; *Gr.* μεσοσ, (*Mid* l. midia (midian) *medium*, *Dan.* Midte *Germ.* Mitte, *Angl.* Mid, Mid, Midst, Middle, Mean, *AS.* Midd, *MG.* Midia, *Pers.* Mijân, *Sanscr.* Medhi).
- Mik* l. *mig* acc. sing. pron. ek *ego*. *Hvat* er *mik* at þvi. *Quid* istuc ad me, *S. I.* 28. *Lat.* me, *Dan.* mig, *Germ.* mich, *Angl.* me, *AS.* mec, *MG.* mik, *CBrit.* & *Sanscr.* me, *Lapp.* mu, *Gr.* με, *Pers.* mera, *COs.* machi.
- Mikill magnus* (v. c.) *Dan.* megen, *Cimbr.* austr. mögel, *Al.* michil, *mihil*, *michel*, *Sax.* mechel, mögel, *Vet.* *Angl.* mickle, *AS.* micel, *mycel*, *MG.* mikils, *Armen.* meec, *Pers.* mih, *Pelv.* mee, maga, *Zend.* mæc, *Sanscr.* maka, *COs.* midag. *Cfr.* *CBrit.* mwyach major, *CTscherk.* ikod mag-

- magnum**). *Vid.* Magn, Megin, Meiri, Mestr.
- Mildfrngr *m. Rex, princeps. Proprie vir largus l. clemens. Cfr. Ar.* Melik, Mewla rex (milder).
- Mildr *propitius O. 6. Dan. Germ. & Angl. mild, AS. mild, milde, CBrit. gwilth. Cfr. Angl. mellow, Lat. mollis, mitis, Gr. μαλὸς (idem). Cfr. Glos. Synt. & Diatr.*
- Milli, *á milli proprie * midli inter Dan. mellem l. imellem. (Vid. Midr).*
- Millom (midlom) *idem AM. 81. Vid. Midr.*
- Mín *Gen. sing. pron. ek ego. Lat. mei, Pers. mera l. ez men. (Cat. vid. Minn).*
- Miniar *vid. Meniar.*
- Minn *f. mín n. mitt meus, — a, um, Dan. min, mit, Germ. mein, Angl. my, AS. mín, MG. meinr, CBrit. meu, mau, Lapp. myn, mu, Pers. men, Zend. manni, COs. men, manu, CC. menim, Samscr. ma, mama, Lett. manas. (Circa etymum cfr. Pers. men, Zend. mann ego, Lapp. mon, Franc. Germ. mi).*
- (ar) Minna (ek minni; minnta) *monere (v. c.) AM. 77. (Gr. μινθησκω). Hinc*
- reciproce minnaz recordari S. III. 53; mintiz recordabatur GH. 18. Minnrik eida recordaris juramenta S. I. 45. Dan. minde, mindes, Angl. mind, AS. manian, minian, Germ. minnen. Cfr. Gr. μινναι indicare, narrare, referre, CBrit. mynegi &c. Cfr. Gl. Synt. & Diatr. Vid. Minni, Mvna, Mvnr.*
- *Minni *n. memoria. (Forte S. III. 46. donum memorialie (in genit. plur. minna) non autem minna minus**). Dan. Minde, Angl. Mind, AS. Mund, vet. Germ. Minne, CBrit. Mwynas, Lapp. Mujttem, Finn. Muisto. Cfr. Al. Minna, Minne adfectus, amor, Obs. 8. ad B. I. & Minnisveig, Mvna, Mvnr í. & Minna s.*
- Minni, *n. minna minor, minus (v. c.) jam habet positivum lítill superl. minstr. Dan. mindre, mindst, Germ. minder, Angl. minor, MG. minniza minor (minnists minimus) Gr. μινν. Olim sine dubio comparativus reliquis similior fuit, uti primitivum jam quidem superest in CBrit. man, main, parvus, Gr. μικρος, Att. μιννος parvus, Gr. μαυος rarus, laxus, Angl. mean vilis. Hinc isl. minka, Lat. miquere,*

* Hinc Isl. mikla magnificare, MG. mikilan, isl. miklan crescere, augeri, CBrit. mwihiau, isl. Mikilleiki magnitudo, MG. Mikilei &c. Cfr. Gr. μακρος longitudo.

** Minni alias monumentum (v. c.) Dan. Minde, Gr. μινθησκω. Cognata sunt isl. Minning, Lat. mentio, Gr. μνημι, μνημια, μνηια; isl. minnvr getnor, μνημονικος.

- re, minui, *Gr. μινύδω (imminuo) cet. isl. mvr̄ res minima, hilum.*
- Minnis-hiarta *n. cor memor GG. 14.*
- Minnis-veig *f. B. I. 3. potio memorialis*
 Interpr. *Amatorium, potio amatoria*
 Olafsen, (*Ibid. Obs. 8*) *Conferri tamen meret vetus loquendi formula ac minnaz viþ salutare l. osculari aliquem, et appellatio poculi in honorem alicujus exhausti minni e. gr. Konúnga-minni 3: Regis memoriale (poculum). Talia Angli hodie sonant Toast, Danis Skaal & pœtico quidem sermone Minde-bæger. Vid. Minni, Mvr̄ & Veig.*
- Mintiz *vid. at Minna.*
- (at) Miólka (ek miólka, mylka *l. miólka*) *mulgere (v. c.) H. II. 39. Dan. malke, Germ. melken, Angl. milk, AS. meólcjan, melcian, Pers. mekidn, laçere, sugere, Gr. μολγω, (a miólk lac, Dan. Melk, Germ. Milch, Angl. Milk, AS. Meole, Al. Miluh, Lapp. Mielkke, Gr. μιλια, cfr. lat. mulcedo, mulçtra, mulçtus). Circa stymum cfr. Lapp. Mielg peçtur.*
- Miörr (miör) *f. mió n. miótt, A) angustus, B) tener. Dan. smal, smækker. Est forsas cognatum adj. smár f. smá n. smátt parvus, tenuis, Dan. smaa vet. Germ. schmäh, Angl. small.*
- (at) Mílsa (ek mílsi, místa, místr) *amittere, (forsas v. c.) S. II. a. 10. Míst hefir þú amístisti AM. 78. Ef Gvnnars míssi ei Gunnar pereat AQ. II.*
- Mílsir stórvni *magnum discrimen est AM. 33. Dan. míste, Germ. mílsen. Angl. míls, AS. mílsian, Lapp. mássam. (Cfr. Mísp prapositio inseparabilis, defectum indicans, communis multarum linguarum e. gr. Islandica, Danica, Germanica, Anglica, MGoth. partim conveniens Lat. dis, de, Gr. δος, cfr. Gr. μν. Cognatum fortassis est Lat. míser cet. Vocula nostra originitus eadem esse potest cum, CBrit, maes sine).*
- Míseri *n. semestre (forsas v. c.) G. I. 8. Ein míseri uníco anno íb. 7. (a mídr medius & ár annus in comp. xri l. cri e. gr. hallari), AS. Míserere, Mílsir.*
- Místar-marr *H. II. 43. Obs. 94. Adde Angl. Míst, AS. Myst, Míst & COSS. Mich (quod tamen magis convenire videtur isl. mvçga nebula). Curd. Mels, Melsg nebula, caligo, conveniens isl. míst, místr. (Cum nomine Valkyriæ Míst, cfr. AS. Væl-míst 3: cladis l. fatalis caligo).*
- * Miödr (Mödr, Mid) *medum (v. c.) merum, hydromel, potio B. I. 8. Dan. Miöd l. Möd, Germ. Meeth, Angl. Mede, Mead, AS. Meod, Med, CBrit. Medd, Zend. & Al. Medo, Slav. Mjod, Med, Lapp. Miet, Finn. Mesi, CDig. Mase, Mazei, Curd. Mísch, Gr. μείδω vini genus, Pers. Mí vinum. Adde Samsar, Madja vinum palmarum, cfr. S. mad, mada jucundus.*

- das. Confer porro Sanscr. Modhu mei COs. Mit, Dig. Mud, Slav. Meth it. CC. Mit cereviria.*
- Miöd-rann *n. convivialis domus A. Q. 9. Pers. Meichane domus l. cella vinaria. (Miödr & * Rann).*
- Miök *l. miög magnoperé (v. c.) S. II. a. Dan. meget, Angl. much, cfr. Lat. magis. Vid. Mikill, Megin, Magn.*
- *Miötudr *m. A) gladius S. III. 65. (proprie, ut puto, dirsecans a meita secare) B) fatum l. numen fata dirigens O. 4. Obs. 47. Convenit AS. Meotod creator, deus. Deduxerunt interpretes vocem hanc a voce incerta Miöt pro Midt medium & cognatam putarunt verbo supra allegato at midla; — Malleam eam derivare a miöt (forsan in nominis. miat) concimatio, formatio (Eigla Cap. 65), quod iterum a verbo at meta ponderare, statuere cet. Cfr. lat. mediator it. Midla, Midr. s.*
- Móda *f. flumen S. II. β. 15. — volunt quidam convenire Angl. mouth ostium fluminis. Cfr. isl. Móda, CBrit. Mwyd humor it. mwydo (Gr. μωδαιον) rigare.*
- Mód-akarn (móþakarn) *n. glans animi l. audaciae: cor H. II. 49. Vid. módr & Akarn.*
- Móðgir *animosi GH. 7. vid. Móðigr.*
- Móðigr *vid. Móðvgr.*
- Móðir (Móþir) *f. mater (v. c.) Dan. & AS. Moder, Germ. Mutter, Angl. Mother, Al. Muder, Finn. Muori,*
- Letl. & Liv. Mate, Slav. Mater, Pers. Mader, COs. Mod, Dig. Made, Pél. Modce, Zend. Mediche, Samscr. Mada, Copt. Mau, Gr. ματηρ, Dor. ματηρ. Adde Lapp. Muodha matertera. (Circa etymum cfr. Mad origo, elementum, ortus, stirps, natales cet.) Cfr. Pers. Madeh sœmina.*
- Móðr (*Móþr) *m. animus, audacia S. II. a. 13. Animi fervor AQ. 9. Dan. Mod, Germ. Muth, Gemüth, Lapp. Mujto, Angl. Mood, AS. Mod. Cfr. MG. Mods ira (interdum isl. Móðr). Cfr. Sanscr. Anmoda delictatio (Germ. Anmuth) Unmadoh demens, Pers. miden l. meiden inclinare animo. Vid. Mvnr cet. it. Gl. Synt.*
- Móðr (Móþr) *adj. O. 13. animosus (forsan generosus ut in Danorum höimodig, ædelmodig quam vocis sententiam contextus sequentium innuere videtur). Dan. modig, Germ. muthig, Angl. moody. (Móðr subst.) Cfr. Cambr. Brit. Modwr Rex, mwth alacer, vegetus.*
- Móðr (* móþr) *adj. defessus, languidus AQ. 42. Hinc sœm. móþ laisa H. II. 38. Dan. Mödig, olim. mod, Germ. müd, müde, Lat. obs. mattus (Ol.) Cfr. Angl. mad insanus CBrit. madron, Cfr. Gl. Synt. & Móðr supra.*
- Móðrbróðir *m. avunculus Dan. Moderbroder, Morbroder, Germ. Mutterbruder, Pers. Braadcrimader &c.*

Móðrlaus *matrē orbatus* S. II. β. 2.
Dan. Moderlös, *Germ.* Mutterlos,
Angl. motherless. *Vid.* Móðir &
 Laufs.

Mód-tregi (* Móþtregi) *m. animi moeror*
B. I. 30. (*Vid.* Móðr & Tregi).

Móðvgr *l. Módigr* (Móþvgr *vel* Móþigr)
animosus B. II. 18. (*contr.* móðgr
vid. móðgir). Móþvgr *magnanimus*
AQ. 38. Móðvgr *animi dolore com-*
motus G. I. 2. *Hunc etiam sen-*
sam vox danica refert in diſſo satis
nota: modige Taarer. *Dan.* modig,
Germ. muthig, *Angl.* moody, *AS.*
 modig, modg, *ſfr.* CBrit. mwth ala-
 ter, *v getus.* *Vid.* Móðr *subst.* &
 adj. (A)

Móðvrbróðir *vid.* Móðrbróðir.

Móðvrlaus *vid.* Móðrlaus.

* Móinn *serpentis appellatio* H. II. 42.
 (*Forsan a mói l. mór terra grumosa:*
fruticetum, ericetum).

Móinsheid *f. serpentis tesqua l. tumulus*
z: aurum, H. II. 42. (*Heid proprie*
Hæd locus editior, tesqua ab hárr
altus).

* Mold (Molld) *f. pulvis terrestris, hu-*
mus, argilla. S. I. 22. *cat. poët. tel-*
lus, terra, (a mylia l. mola contere-
re, contundere, unde etiam möl, melr
arena). *Dan.* Muld, *Angl.* Mould.
 (*Hinc etiam Angl. mould liquefacere et*

fundere metalla, nam typi furorii olim
ex argilla plerumque compositi fuerunt),
AS. Mold, *MG. & Finn.* Mulda,
Lapp. Muold. *Adde* Zend. *multe mor-*
talis, CO. mart mortuus, *IBeng.*
mort cat. *Vid.* Myrda. *Cfr.* Gl. *Synt.*
Moldvegr m. telluris pulveratæ via O. 3.
Vid. Mold & Vegr.

Mord (Morþ) *n. mors (v. c.), nex, cædes.*
Dan. & Germ. Mord *cædes, Angl.*
 Murder, *AS.* Morþor, Morþ *mors cat.*
MG. Maurthr, *Finn.* Murha, *COss.*
 Mortti, *Mard, Curd.* Mer, *Meria,*
Pers. Merg, *Sanser.* Marana, *Mrtyu,*
Gr. μωρος *). *Vid.* Morna, *Myrda.*

Mord-för *f. funestum iter (obitus l. exe-*
qvæ). S. III. 41. *Vid.* Mord & För
 l. Favr.

Morgvn, Morn, Myrgin *tempus matu-*
tinum, diluculum. Morgin *acc. AM.*
 50. í morgon *hodie mane* H. III. 19,
 at morgni *mane* S. II. 2. 25. *Dan. &*
Germ. Morgen, *Angl.* Morning, mor-
 row, *AS.* Morgen, Mergen, *MG.*
 Maurgins, *CBrit.* Bore, Boreddy.
Cfr. Lat. Mane, *Pel.* Maho, *Gr.*
 ήμερα, ήμαρ *dies, μαωρ luco cfr. vel.*
isl. mornar illucescit, Lapp. morcidam
illucesco, (de die) exorior (de sole) it.
expergiscor cat. *Cfr.* CTichet *jorra*
mane.

(at)

*) Affinia sunt Gr. μωρος *mortalis (apud Hecychium), CBrit. morn mori marw mortuus, Pers.*
 myrden *mori* p. 2.

(at) Morna (ek morna, mornada hodie Isl. Morkna *marcescere* (v. c.) *putrescere, putrescieri* OG. 30. Hinc isl. morkinn murcus, marcidus (v. c.) Finn. mærkæ, it. Isl. Morildi, Maurildi marila (v. c.) *languidus ignis, lumen putridæ materiei adharrens*. Cognata omnino videntur: Finn. mærennan putrifacio, morkinnun evanesco; Angl. Morkin animal morbo aut infortunio extinctum, Pelu. marotchina putridus, corruptus Sanser. marachina id. Circa etymum cfr. isl. meyr l. meyr mollis (de carnibus), Dan. mör, Germ. mör & mürbe, AS. mearu, Finn. möyræ. Vid. * Morn *).

Morna-land O. 2. Obs. 4. *orientalis regio* Dan. & Germ. Morgenland Interpret. Mea sententia exponi etiam potest terra paludosa (a mör, morn vid, infra mýri) quæ appellatio & in Frisiam & in australem partem chersonesus cimbricæ bene quadrare videtur. Vid. Mýri.

Mót l. móti contra, adversus, MG. mot, Dan. mod, Gr. μωτ κατ. Cfr. Med s.

(ek) Myn l. man (mvni, mvnda) *verbum defectiv. auxiliare futuri; it. interrog. Gr. μων (uti isl. mvn, Dan. mon). Proprie forte volo, intendo a Mvnr mens, voluntas, cupido. Sic Dani & Germani sæpe utuntur verbo ville (wölle) (velle) e. gr. Det vil skee, isl. þat mvn ské) idfiet. Dan. mon, monne. Cfr. Lat. maneo, Gr. μωνα.*

(at) Mvna (ek * man, mvnda) *recordari. Dan. mindes, Angl. mind, AS. munan, gemunan, MG. gamunan, Lapp. mujtam, Finn. muistari. Cfr. MG. munan cogitare, opinari, AS. mænan, Angl. mean, mind, Dan. mene, Isl. meina, Germ. meinen &c. Lat. Obsol. menere, menisci, Gr. μνωσμαι. Cfr. memini, moneo, Gr. μνωω in memoriam revoco, μνημων memor a μωνος mens, isl. Mvni, Mvnr q. v. Cfr. Gl. Synt. it. Minni s. (mik) Mvnr i. &c.*

(mik) Mvnr (mvnadi, mvna) *Lubet, appeto. S. II. a. 15. Gr. μωνομαι, μωνομας cupio, quæro, MG. munan velle **).*

Mvnr-

*) Diversum ab hoc est verbum morna (proprie morgna) *diescere, diluascere. Voci *Morn cognatæ forsau sunt Isl. Mord, Lat. mora &c. et primarium nostri etymum dilucidare videntur. Cfr. CTari. morus æger. Notatu digna sunt Angl. mourn moerere (v. c.) dolere, lugere AS. munan, MG. maurnan, Lapp. moraftan, Finn. murchdin. Adde Al. Morne moeror. maestitia cæti. Gr. μωρομαι flet, ploro.*

**) Hinc forsan Dan. & Germ. Mangel defectus: quod quis appetit, mangle, Dan. mangle, Germ. mangeln carere, desse. Sic Lat. careo a carus. Cfr. Gr. μωρος vorus ut & Lat. mancus.

Mvnr-heimr *jucundum domicilium H. I.*

1. *Vid. Mvnr & Heimr.*

Mvnr-laufs (*alias * mvnadarlaufs*) *voluptate orbis G. I. 3. Vid. Mvnr & Laufs.*

Mvnr-strid *animi molestia S. III. 37. Vid. Mvnr & Strid.*

Mvnrat *pro mvn egi S. I. 53.*

Mvndir *H. I. 28. Vide omnino Obs. 28. & conjecturam G. Magnæi Var. lect. r.; cujus p̄rennar mvndo meyar exponendum foret: Tres erant virgines. Cfr. AS. Mund munimen, tutela, unde Angl. Mound monumentum, vallum. (Mvnd alias manus (v. c.) AS. Mund, Zend. Man, Mano.*

Mvndr *m. munus spontalium S. II. p. 41. Obs. 52. Dos marita S. I. 30. Obs. 32. Ceterum pecunia. Forsan á mvnd manus (v. c.) Cfr. Lat. munus.*

Mvnrk *pro mvn ek S. I. 40.*

Mvnrka *pro mvn ek egi H. I. 23.*

Mvnr *plur. ut videtur a mvnr mens (infra) — adfectus l. desideria GG. 4. Optata ibid. 15. O. 20. cfr. 26. Obs. 72. Animi inclinationes; ib. 32. Obs. 102. Vid. Mvnr i.*

Mvnr *opes divitiarum vid. Mvnr res.*

Mvnr *pro i mvnr in ore, AM. 16.*

Mvnrflagd *HM. 5. (Suhmiani codicis lectiōne) securis appellatio poetica.*

Vide ib. lect. var. L. Præterunt interpretes: at mvn flagdi: in gratiam Erinnyos (rectius lamæ l. gigantei monstri, cujus autem, non liquet). Mallem ita explicare: Drógo þeir mækis eggjar at mvnrflagdi: Eduxerunt (e vagina) macharæ acies contra securum (quæ Erpus hic, ut puto, armatus fuisse innuitur). Vid. Mvnr & * Flagd.

Mvnr (Mvþr, Mvdr) *m. os Dan. & Germ. Mund, Angl. Mouth, AS. Muð, MG. Munths, Indost. Beng. & Malab. Mu. Cfr. CBrit. Min labium; CTschets. Mut lingua, Tur. Mot, Ing. Motte, Chuns. Maats &c. it. Samojs. Mudut barba, Vid. Gl. Synt. & Mynni i.*

Mvnrþr *l. Mvnrdr m. & Mvnrdr f. cupido, amor. OG. 22. Gr. μωροισι, Voluptas H. II. 5. Obs. 13. Cfr. Sanscr. Manasa voluptas Mani amor cet. Vid. Mvnr, Minni cet.*

Mvnr & Mvni *m. A) mens (v. c.) animus, B) delectamentum, solatium G. I. 7. Léik mér meirr í mvn animo magis arriit S. III. 37. AS. Mind, AS. Mynde, Gemynde, Lapp. Mujtto, Sanscr. Mun, Man, Mana *), Zend. Meno, Pelv. Minefehne, Pers. Mensch l. Mensch **), Gr. μῦρ, μωροισι. Adde*

*) Alias etiam studium, desiderium, hilaritas.

**) Hinc Sanscr. Manmadi q. d. isl. Mvnrmodir amoris mater. Cfr. porro Sanscr. Muni sapiens ut & Hvgr s.

- Adde* CBrit. *Obs.* Mwn cor Mwynas amor (Germ. Minne, Arab. Minneth). *Cfr.* Gl. Synt. ut et Mvnaþr, Minni, Mvnar, Mvna &c. sed in specie Mvnr it. s.
- Mvnr m. res, aliquantum, AM. 44. Al. Mana. Hinc plur. Mvnr opes, possessiones S. II. ß. 8. CBrit. Mwnwr. *Cfr.* Lat. moneta, patrimonium (vid. Fedormvnr) it. Angl. Money pecunia, opes, MG. Manwi sumtus, pretium, CBrit. Mwyn fructus, lucrum. (Alias interdum isl. discrepantia, defectus).
- Mvnrád l. Mundrád H. III. 14. *Obs.* 24.
- Myndir vid. at Mvna.
- Mynim pro mvndom voluerimus AM. 60. Vid. muna. Mvn.
- Mynni n. ostium annis l. sinus H. I. 18. Dan. Munding, Germ. Münde l. Mündung, Angl. Mouth, CBrit. Min, (Munnr).
- (at) Myrda (Myrþa) ek myrði, myrda l. myrðta, myrðtr, occidere interficere, trucidare, Dan. myrde, Germ. morden, Angl. murder, MG. maurthrian, Finu. murhan, Pers. mirdaniden. *Cfr.* Pers. & Pelu. murden mori, COs. maron, amardfinen. Vid. Mord, Morna s.
- Mýri f. palus (putrida) [G. III. 10. cognatum mór argilla, terra pinguis. Dan. Myre, Morads, it. Marsk l. Mersk, Germ. Morast, Märsch, Angl. Meer, Mirc, Moor, Morast, Marsh idem, it. Mara, MG. Marisaiv stagnum. *Cfr.* supra Morna & infra Sæmorn *).
- Myrkheimr m. locus tenebrosus l. domus obscura AQ. 44. Cum vox myrkvaftofa (domus tenebrosa) carcerem islandico sermone signet, illam ejusdem notionis eundem sensum innuere opinor. *Cfr.* ibid. *Obs.* 181. (Myrkr & heimr).
- Myrkr (olim interdum mörkvur l. mörkr) adj. opacus, obscurus, tenebrosus AQ. 3. *Obs.* 13. Dan. mørk, Angl. mirk-some, AS. myre, Angl. murky, Gr. μαυρος obscurus unde μαυροσ obscurus; *cfr.* Lapp. Murkuj, nebuloσus, Angl. dark, Pers. tarik, (a Subst. Myrkr tenebræ, Dan. Mörke, AS. Mircæ, Angl. Dark-ness), Forsan a mörk sylva vel vice versa. *Cfr.* tamen Lapp. Meerka, Murko nebula.
- * Myrk-vidr m. sylva opaca AQ. 3. *Obs.* 13. (vid. Myrkr & vidr).
- Mægd f. (* Mægi) adfinitas S. I. 44. AS. Mægðe, Mægþ, Mægð. Vid. Mægr, Mævgr,
- Mækir

* Origo vocis optime illustrari videtur a Pers. ab murdeh 3: aqua mortua i. e. palustris, stagnans. Vid. Haf s. *Cfr.* tamen Gr. μύγη fluo.

* *Mekir l. Mekir m. machæra (v. c.) gladius, AS. Mece. Gotho-taurice (secundum Busbequium Mychii, Finn. Miekka, Lapp. Miecckko, Miekatz, cfr. Gr. μωκκς pars gladii summa. Vid. Gloss. Diatr.*

(at) * *Mæla (ek mæli, mælda, mæltr) loqui, fari. Mæla viþ colloqui. Mælaz vm loqui de re aliqua l. discernere S. III. 6. Mæla fvr adprecari AM. 32. Dan. mæle, cfr. melde, Germ. melden, AS. mælan, mældan, MG. mathlian, Hebr. mellel, cfr. MG. meljan scribers Mel scriptura cet, CBrit. mali laudare, Lapp. mulam mutio. (Dan. mumle). (Mål) cfr. Gloss. Synt. N. & Or. S.*

Mæli n. effatum S. III. 41. Vid. * Gvþ-mæli, Mål.

Mælik pro mæli ek vid. Mæla.

Mælska f. loquela S. III. 39. (hodie facultia, eloquentia). Mæli, Mål.

* *Mær Virgo, puella fam. Dicitur etiam de muliere nupta & matre G. I. 15 — & de parturiente O. 2. 6. 7. Hinc ut puto Angl. marry uxorem ducere. Cfr. Gr. μωκκæ puella, CBrit. Merch cet. filia, puella, Lit. Merga, CBrit. Morwyn virgo. Cfr. Zend. Nacro mulier, Pelv. Naerik puella, Hebr. Naara. ry marr l. mar mas. supra. Cfr. Glos. Synt. & Diatr.*

Mærr f. mærr n. mærr adj. illustris, insignis, castus, purus S. I. 41. Speciosus G. I. 15. cfr. AM. 8. Inclutum (virgultum) AQ. 5. Vocem hancce, non antecedentem, puto me reperire G. II. 1. (cfr. Obs. ibid. 3.) & Hyndlo-liöd 1. Convenit Lat. merus, Angl. meer, AS. mærc, Al. marr, maro, Svec. mär, CBrit. mawr grandis, magnus, cfr. isl. mæra, MG. merjan celebrare, AS. mærsian, MG. Meritha fama, Isl. & AS. Mærd cet. Al. Marida, Germ. Mari unde Mähr cet.

* *Mæti n. pl. bona, cimelia V. 13. Caritates (verterunt interpr.) AM. 66. Cfr. Al. Meata munera, CBrit. Mad beneficium (mærr). Cfr. Meidm s.*

Mætr adj. in superl. mæztr (jam mætastr) præstant, egregius, proprie forsam magni æstimatus a meta æstimare, CBrit. mad bonus muyth suavit. Cfr. adj. Angl. meet, Pelv. meh, Sanscr. mada jucundus, Pers. Mihter princeps, dominus.

Mæztr vid. Mærr.

(at) *Mæþa l. mæda (ek mædi, mædda * mæddr) *) fessum reddere AM. 90. (Mæda f. ærumna, Dan. Møde, Møje, Germ. Mühe, Müdigkeit. Vid. Mödr adj. s.*

Mödr

^o *Hinc forte Dan. & Germ. mat, matt defessus, Lat. obs. matus &c. Cfr. terminum ludi schachtii, ex oriente nobis allati Pers. Schah mat, Dan. & Germ. Schach-matt, It. Skak-mat &c.*

Mödr *vid*. Miödr.

Mögr *vid*. Mavgr.

Mörk (Mavrk) *f. sylva* Menia-mörk *torquium l. monilium sylva, pbët. mulieris appellatio S. III. 44. — Crediderunt interpretes sylvam ita antiquitus appellatam fuisse ob obscuritatem suam a voce myrkr tenebræ (Danis jam Mörke). Quod plevique Daniæ campi, qui incolis jam Mark sonant, olim sylvæ fuerint non in dubio hæret *). Vid. Gloss. Diatr.*

N.

(ar) * Ná (ek nái l. næ, náda) *nancisci (forsan v. c.) obtinere S. I. 30. Dan. naa, Lapp. niafhiam, cfr. Germ. nahen admoveri a ná prope vide infra Nær.*

Næqvar *S. II. a. pro rec. nockr aliquis q. v.*

Næqvaß *aliquid AM. 30. (rec. nockut, nockud). Qvar, Qvad hic respondet rec. hværr hvad lat. quis, quid. Vid. Nockr.*

Ná-borinn *propinquus, cognatus B. I. 11. (aut proxime a nárr obs. propin-*

quus aut a ná prope & bera parere). Cfr. *Ná.

Nadd-gavfgr *adj. arte jaculatoria insignis l. clarus jaculator GG. 14. (Naddr spiculum, jaculum & gavfgr supra). Cfr. CBrit. Naddwydd spiculum, acur naddu pungere, secare, cadere. Vid. Nadel.*

Nad-el *n. hastarum procella 3: pugna Nadr l. Naddr (olim forsán acur) hasta, spiculum occurrit in clave metrica Snorronis. Nadelis bodi belli præfæctus S. I. 23. Cfr. Isl. * Nál, Næli, Dan. Naal, Germ. Nadel, Angl. Needle, Al. Nadle, AS. Nædle, MG. Nethla, Lapp. Nallo, Finn. Neula acur. Cfr. Naddgavfgr. Cfr. Gl. Or. S.*

Nadr (Næpr) *m. GS. 21. &*

Nadra, *f. serpens, vipera, natrix (v. c.) Germ. Natter, Cambr. Brit. Naddr, Angl. Adder, Al. Natra, AS. Nadere, Næddre, CBrit. Neidr, MGot. Nadr, Samscr. Naga **), Pers. mar. Cfr. Nadel.*

Nafn *vid. Namn.*

Nagl *n. hod. Navgl (gem. naglar) f. unguis (hominis) B. I. 7. 17. Recentiorum Islandorum naglsrót (radix unguis)*

*) *Cfr. ant. Germ. Mark, MG. Marka districtus regionis & nomen regni Danici Danmavrk hodie Danmark olim Panmavrk, forsán nil aliud quam sylvæ extensa l. expansa 3: ampla & plana a þenia (ek þen, þandi, þaninn) tendere, pandere (v. c.), Germ. dehnen, Pers. teniden — nisi originem debeat Sarmat. & Cos. Don aqua.*

**) *Cum Samscr. Naga potius forte conferenda sunt Isl. Snákr, Snókr, Snækr id. Dan. Snog, Angl. Snake &c.*

- vis* priscum illum vocis usum probat
Dan. Nægl, *Germ.* Nagel, *Angl.* Nail,
AS. Nægl, *COs.* Nach, *Pers.* Nachun,
Sanscr. Naga, Nachara, *Malab.* Nau,
Mult. Naio, *Gr.* ναῖ, *Ind.* Afgh. &
Decan. Nuk, *Lith.* Nagai, *Lett.*
 Naggi, *CChuns.* Matl, *Avar.* Mafsl,
Dshar. Mauch cet. (*A* ná tangere *Gl.*
Synt.)
- Ná-grádige morticiniorum appetens *H. I.*
 16. *Obs.* 36. (nár cadaver *infra*). *Vid.*
 * Gráp & *Gl. N.* voce Grádr &
 Nátr i.
- * Nam, námo *vid.* ek Nem.
- Namn *l.* Nafn *n.* nomen (*v. c.*) *Dan.* &
CC. Navn, *Germ.* Nam, Name, *Angl.*
 Name, *AS.* & *Lapp.* Nama, *MG.*
 Namo, (*pl.* Namna), *Lapp.* Nabm,
Finn. Nimi, *Gr.* ονομα, *CBrit.* Enw,
Pers. Nam, *COss.* Nom, *Curd.* &
Marat. Nave, *Sanscr.* Nama, *IBeng.*
 Naam, Naun, *Tamul.* Namam, *Zig.*
 Nav, *Armen.* Anum. Nánom propin-
 quis *AM.* 33. *in nom. sing.* náinn *l.*
 nánn (*a* ná prope, *cf.* * ná).
- Náom *vid.* Nár.
- Nár *l.* Nárr *m.* corpus mortuum, funus,
 cadaver *B. I.* 33. *AM.* 102. *De ca-*
tulis dicitur G. II. 43. *AS.* Na, Ne,
Chald. Na, *MG.* Naus, *Zend.* Nefa.
Cfr. porro Sanscr. Nar, Na vir, homo
Zend. Na, *Pers.* Ner, *Gr.* νεκρ *it. Gr.*
 νεκρῶν exanimis, Cognatum *Gr.* Νεκροσ
- interpr.* putarunt. *Cfr.* * Nam &
Gl. N.
- Nár *AQ.* 16. quam cunctorum codicum,
 lectionem interpretes mutarunt in ná.
 Conjeci eandem forsan esse cum adj.
 knár *l.* hnár strenuus, alacer.
- Náströnd *vid.* *Ind. Nom. pr.* (*Cfr.* *Ind.*
Sanscr. Naraga, Narak, *Malaj.* Nara-
 ka & *c.* Tartarus).
- Nátt-ból *n.* cubile *l.* habitaculum noctur-
 num *H. I.* (*Vid.* Nótt & Ból).
- * Naud (Nauþ, Neyþ) *f. l.* Naudr *m.*
 A) coarctatio *V. 10.* B) *Necessitas V.*
 3. Quoad hunc locum notari meret dic-
 tio vetus naudskilia *l.* naudskila *de iis-*
qui necessitate inviti separantur HV.
Cap. 15. C) nomen litteræ runicæ quæ
 nostrum *N.* representat *B. I.* 7. Adde
AS. Nyd, Neod, *MG.* Naurh, Naud,
CBrit. Rhaid, Rheidwy. *Cfr.* *CBrit.*
 Naid, Nawd clamor, *Lapp.* Naadde
 sonus. Hinc *Isl.* Naudsyn, Naud-
 þyrft *necessitas Dan.* Nödvendighed,
Germ. Nothwendigkeit, *Angl.* Need-
 fullness, *AS.* Neadþyrft, *it. isl.* nau-
 da, *AS.* nedian vehementes urgere, in-
 stare *cf.* *CBrit.* nadu clamare. *Cfr.*
Gl. Synt.
- Naud-favlr (*in acc. pl.* naudfavlv) *necessi-*
titate pallens vel etiam: perpallidus.
(Vid. Naud & *Favlr, Favlvir).
- Naugöngvl. *S. II.* a. 12. obstetricum
 epitheton, *in plur.* naudgönglar. *Ver-*
terunt interpretes: Quæ in rebus angu-
stis

- stis adsunt. Altera mihi conjectura incidit: Quæ necessario aut sæpe vel iterate vadunt l. proficiuntur (ad puerperas nempe). Hanc conjecturam firmari censeo AS. nydgenga necessario vogabundus l. vagans. Cfr. Gl. Synt. de etymo vocis Naud. Vid. Naud & Gånga.
- Naudigr contr. * Naudgr invitus G. II. 35. nolens ibid. 43. Vid. Naud.
- Naud-madr homo necessarius A. 21. Vid. Naud & Madr.
- Naudr vid. Naud.
- Náúgr m. propinquus AQ. 9. Obr. 38. a Ná prope. Vid. Gl. Diatr.
- * Naut n. bos — in plur. AM. 92. Dan. Nöd, Angl. & AS. Neat, Finn. Nautta. Quibusdam ab isl. niota frui q. v. Cfr. Lapp. Navdde fera.
- * Né ne. (v. e.) non, neque. Germ. nicht, Angl. no, AS. & MG. ne, Al. & MG. ni, nih, CBrit. ni, na; nag, it. i. Pers. "ne,, non, neque, Pelv. Neh, Zend. & Sanscr. Ne, Na, No, COSs. Nei, Sanscr. (in compos. Ni), Gr. νε, in compos.
- Necqui (ut videtur indeclinabile) aliquid, pro recentiore nockvt l. nockud — AM. 24. pro nockro. Aliquo G. II. 30. Obr. III.
- Necquiß pro nakiß S. III. 4. (Vid. * Nakinn. Alias olim Nöckvißr, Nöcktr hodie naktr, nakinn. Adde Angl. naked, AS. naced; CBrit. noeth, Sanscr. in pl. Nagnaha nudi. Circa etymum cfr. Lapp. Nakiie cutis, pellis, Finn. Naheca, CChuns. Anz. Nakai, Gr. νακος, ναικη.
- Nedan inferne V. 35. Dan. neden fra, Cfr. Germ. nieden &c. Vid. Nedarr, Nedarr inferior H. I. 16. Comparat. adv. Nidri subtus, infra, Superl. nedst. Nidri, Dan. nede, Angl. beneath, COS. bineh. Cfr. Germ. nieder, Angl. nether, Gr. νεφε, νεφεσ subter, infra νεφεσ inferior.
- Nef n. rostrum avis B. I. 16. 17. Alias nasus, (Isl. vulg. Nebbi), Dan. & AS. Neh, AS. Nebbe, CTscherk. Ep. Curd. Defin. Vid. Nes infra *) & Gl. Synt.
- Nef-favlr adj. natum pallens AQ. 37. (Vid. Favlvir, * Favlr). Vid. Nef & Favlr.
- Nef-giöld H. II. 12. resarcitio nasi 2: capitis l. personæ (viri occisi). Vid. ib. Obr. 26. Ita Snorro in Ynglinga Saga Cap. 8. Um alla Svífiöld guldu menn Ódni Skartpening fyrri nef hvört 3: Per totam Svioniam pro naso (Capite)

*) Cfr. Finn. Nenæ natus, promonterium. A. na t. l. nema i. ejusdem originis est quibusdam it. Nabli l. Nalli umbilicus Dan. Navle, Germ. Nabel, Angl. Navel, Pers. & Pelv. Naf, Zend. Nafō. Curd. Nafka, Sanscr. Nabha, AS. Nafel, Lapp. Nappet, Finn. Napa.

pite) quovis nummus *Othino solutus* fuit. Cfr. *ejusd. Saga O. Tr. Cap.* 36.

Nefna vid. *Nemna*.

Negldr clavatus *V. 6. Obs. 14.* — est *part. pass. verbi* at **Negla clavis fige-*re. *Dan.* *nagle*, *Germ.* *nageln*, *Angl.* *nail*, (*Nagli clavus* *Dan.* *Nagle*, *Germ.* *Nagel*, *Angl.* *Nail* &c., *Finl.* *Naula* &c. *Derivandum est*, ut *puto* a *Nagl* *l. Navgl unguis* q. v.)

Nei, *Ni non*, *neutivam*. *Hann* quod *nei* vid. *ille negatorium responsum* dedit *S. II.* *Aut est vox eadem cum* *Ne* *supra* *aut ab ista omnino derivanda.* *Dan.* *Nei*, *Germ.* *Nein*, *Angl.* *No*, *Nay*, *AS.* *COss.* & *MG.* *Ne*, *Ni*, *CBrit.* *Na*, *Ni*, *Nag.* *Vid.* *Ne s.* *Pers.* *ne*, *Samscr.* *Nc*, *Na*, *No*, *Zend.* *Na*, *Nued*, *Pel.* *Na.* Cfr. *Ne s.*

Neinn f. *nein* n. *neit* *originitur*, ut *videtur nullus* q. d. *ne* *einn* *cet.* *non ullus* *sed usualiter ponitur pro ullus.* *Primo sensu est* *AS.* *nan*, *nen*, *nan*, *nänig*, (*neutr.* *naht*, *naht*, *nauht* *), *MG.* *niaihnun*, *Al.* *nihein*, *Angl.* *no* *ne* (*nought*), *Germ.* *keiner*, *nichrs*, *Ind.* *nischt*, *COss.* *nizi*, *Samscr.* *nasti*, *Pel.* *nust*, *Lat.* *ne unus.*

Neit vid. *Menio* *ncit*.

(ek) * *Nem* (*perf. nam in plur.* *námu*) *verbum defectum auxiliare periphrasticum aut inceptivum.* *In presenti adeo rare usitatur* — *quapropter perf. nam cognatum pute voci*

Nema nisi *V. Q. 12. B. I. 11.* *forasan proprie excepto* — *a verbo* at *nema demere.* *AS.* *nemne*, *MG.* *niba*, *Al.* *noba*, *CBrit.* *namyn*, *nanin*, *Gr.* *ἴνα μὴ nisi*, *Germ.* *ausgenommen excepto.* Cfr. *CBrit.* *Nam exceptio.* *Vid.* at *Nema*.

(at) *Nema* (ek * *nam*, *nami*, *nminn*). *A)* *capere.* *Pott* *þik nótt* *vm nemi etri* *nox* *te opprimat* *B. I. 26.* *B)* *demere*, (*forasan* v. c.) *destituere*, *adimere* *Nema* *fiörvi* *vita spoliare* *B. II. 1.* *Nema* *höfdi* *demere caput* *G. II. 44.* *cfr. V. 27.* *C)* *discere* *S. I. 23.* *Láttv* *inn itri* *þat*, *avdlíngr* *nemaz.* *Fac hoc dicas* *l. animo teneas.* *Verionem primam Olafsen* *ita juste emendavit.* *Germ.* *nehmen*, *Angl.* *nim*, *AS.* *nyman*, *AS. Al.* & *MG.* *niman* (*præt.* *nam*, *némun*). Cfr. *Pers.* *ny-müden ostendere*, *Isl.* *nema* (*land*) *convenit*, *Gr.* *νευο* *habito gubernio*, *pasto.* Cfr. *Gl. Synt. N.* & *nemik* i. (at) *Nemá* (&c.) *Verbum auxiliare periphrasticum.* *Convenit saepe*, *Pers.* *nymuden.*

Nemik

* *AS.* *naviht* *nulla res* *Angl.* *nought* *id. contrada tant* a *nan* h. *nóne nullus* & *viht* *cet. res.* i. 4. *ih.* *Vatr.* *Vattr* i.

Nemik pro nemick G. II. 32. *Interpr.* ætate deimam. *Nūmne rectius:* Nunquam accepero s: in matrimonium — cum strophæ sensus foret: Nunquam cessabo resistere huic mandato tuo antequam frustraneum fiet. (*Vid.* at Nema).

(at) Nemna l. nefna nōminare (v. c.) B. I. Nefndr ediffus l. verbis conceptus (de juramento) A. 2. 31. Dan. nævne, Germ. nennen, Angl. name, AS. nennian, naman, Al. nemman, MG. namnian, CBrit. cnwi, Lapp. nama-tam, Finn. nimitan, Pers. namiden, Gr. ονομαζα. (Namu). Cfr. Gl. GS. N. K.

Neri m. (vox alibi vix occurrens) alias Niōri, Finn. Nuora, Gr. νηρα cognatum Lat. nervus & Gr. νερον, νερα. H. II. 4. Obr. 9. Cfr. AS. ne-arve arðe, anguste.

Nes v. lingula terræ, promontorium H. II. 35. Dan. Næs, Angl. Nefs, AS. Nefe, Næs. "Salmarius in notis ad "historiam Augusti abunde probatum "dedit nasum de cuiuscunque rei pro-minentia latine dici posse, unde adeo "nobis hac voce uti visum est cum par-rit ratio. *Vide* sis nef *), nes & "nōs in Gl. Synt. Hæftenus interpre-tes in Annotat. ad S. II. Sic Finn. Nenæ nasus, promontorium. Hinc:

Nesiom naribus S. II. β. 11. (*Vel a nominativo plurali nes vid. supra — vel positum pro nōsom in nom. s. nōs f. nasus*). *Vide* Obs. *Interpr.* 34. cui tamen adnotandum est quod non vocula nes sed nef inveniat. in Editione Havniensi Suorronis, Saga Ol. Tryggvas. Cap. 36, dē cantilena probrosa Islandorum in Haraldum Regem Gormi filium, Alias Navs, Nōs l. Nes optime convenit Lat. Nasus, Dan. Næse, Germ. Næse, Angl. Nose, AS. Næse, Næse, Nofe, Al. & Sam. cr. Nasa, Gall. Nes. Cfr. Gloss. Synt. Nef, Nes, Nōs & Gl. Or. S. v. Næsnám.

Net η. rete, narra (v. c.) S. II. a. Alias interdum Nót f. Dan. Net, Net, Germ. Netz, Angl. & AS Net, MG. Nati, Lapp. Nuotte, Finn. Nuotta. Cfr. Lat. netum filum a verbo neo, Gr. νεω, CBrit. Neit, Neut filum nydu fila torquere it. Germ. nähén. Cfr. hnýta l. nýta nodare, Gr. νηδω cet.

Neycþr pro naktr l. nakinn nudus l. nudatus AM. 46. *Vid.* Neccqviþ.

(at) Neyda (ek neydi, neydda, neyddr) cogere S. I. 25. Dan. nøde, Germ. nöthigen, MG. nauthian, AS. neodian, neadigan (alias iil. naudga). *Vid.* Naud.

(at)

*) Cum Isl. Nef naris (Dan. Neb &c.) cfr. Pers. Anef id, (H.)

- (at) Neyta (ek neyti, néyitta) *vesci, comedere. Nvтом vescebamur AM. 92, (at niórá frui it. vesci).*
- N^o pro Nei l. Ne non *AM. 45.*
- Níd (Níp) *n. convitium, contumelia AQ. 37. Forsan a Níp depressio, humilitas cognatum nidre devisum cet. AS. Níp, Nid scelus, nequitia, malitia, Cfr. AS. Níð, Nyð inimicitia odium. Dan. Nid, MG. Neiths, Germ. Neid invidia Gr. βυδος contumelia, probrum. (Aliud Nid tenebræ densissima, novitium AS. Níp. Cfr. Nidr. Vid. Gl. K. Synt. it. Nidíngur i.*
- Níd-giald *n. l. nid-gjöld multa de cæde cognati S. II. a. (Vid. Nidr & Giald).*
- Níðhavggr (Níðhavggr) *f. GS. 16. 21. serpentis appellatio poetica in specie ejus mythici qui in tortaro bonali Ná strönd dicto damnatos pornis affligere creditur fuit. (Vid. Nid & Hav-gva).*
- Nidíngur (* Níðíngur) *foedifragus † GS. 4. (Alias homo nequam — Dan. Nidding, AS. Níðíng. Hinc Nidingsverk scelus infame, AS. Níðgeveorc). Cfr. Gloss. Synt. & Nid s.*
- Níd-myrkr (Níp-myrkr) *n. interlunium, aterrima tenebræ. Vid. * Níp & Myrkr.*
- Nidr *subitus, deorsum G. I. 14. S. II. β. Dan. ned, Germ. nieder, Angl. nether, AS. niþer, neþer, Al. nidar. Vid. Nedarr.*
- Nidr (niþr *recent. nidji plur. * niþiar) cognatus, l. prognatus S. II. a. 8. Níþiar AQ. 9. Hinc isl. nedarligt (nidlægr) inferus, COs. nilleg, Kurd. nizim, Samscr. nischa, Slav. nisan, Zend. netemché, netemem, Pel. nitom. — AS. Níþvas necessarii, MG. Nithjis, Svec. Nid cognatus, AS. Nid, Níþr idem it. vir, homo. Cfr. Lat. natus, Samscr. Nata id., Gr. γυιος. (Aliud est Nidí, Níþr m. impetus l. sonitus præsertim tempestatis aut furminis, AS. Níþ, CBrit. Nad, Arab. Nida, Gr. βος). Vid. Gl. Synt.*
- Nífl-farna *AQ. 35. defunctorum (vertentur interpretes). Vid. Obs. 145. ibid. Vid. * Nífl. Quod Nífl nil aliud significaverit quam, CBrit. Niwl, Nífwl, Gr. νεφελ, Germ. Nebel, Lat. Nebula probabilis videtur; nífl-farinn igitur verbotenus exponendum erit: ad caliginem l. tenebras profectus. Sic Níflhel tenebrosa & geiða defunctorum habitacula. Confer superstitionem veterum borealium de nebulosis temurum formis. Adde vet. Isl. Nif tegmen, involucrem, Angl. Nifle res nihili: umbra, fumus. Cfr. Níflvegr, AS. neovel nubilus, imus, profundus. Neovel-nys nubes, caligo, abyssus. Cfr. porro Al. nibulton caligaverunt, Samscr. Naba aér Nibu loca defunctorum in aère l. celo.*
- Níflíngur *vid. Hníflíngur.*

Níflvegr *m.* GG. 13. *Larvarum via —
dederunt interpretes. Cfr. Obs. 34. —
Mea sententia etiam exponi potest: via
tenebrosa l. nebulosa. Vegr interdum
locum l. certam terræ partem notat. Cfr.*
Nífl-farna.

* Nío novem (*v. c.*) H.II. 35. *Adde AS.
Nigge, Nig, Pers. Nyh, Pelv. Nu,
Card. Na, Afg. Nehe, Samscr. Nava,
IBeng. No, Mult. Nuv.*

Niósna *f. exploratio H. III. Cognatum
est verbo at hnýta scrutari, explora-
re, cujus etymus verisimiliter quæren-
das est in nýr, nýtt (novus l. novum)
genit. nýs. AS. Niósung, cfr. MG.
Nihseins visitatio. Cfr. Gl. N.*

(at) Niósna (ek niósna, niósnada) *explora-
re H. III. AS. neosian, niosian.
(Vid. Niósna).*

(at) Nióta (ek nýt, naut, notinn) *frui,
uti (v. c.) B. I. 19. Vesci AM. 92.
Dan. nyde, Germ. nielsen, AS. neo-
tan, notian, MG. niutan, Al. niotan,
niozan, Finn. nautizen, Isl. & AS.
Not urus, Isl. nýtr, AS. nyt utilis
v. c. Dan. nyttig, Germ. nützlich,
Gr. ἐνός, p. p. Cfr. Gl. Synt. N.*

Nipt *f. (alias etiam Nept, Nift) fæmina
S. II. a. 8. Fæmina l. cognata (soror)
H. II. 4. Nata, filia B. I. 3. Nept
forsan est fæminin. 18 * nepi propin-
quus; CBrit. Nai, Al. Neuo. Cfr.
Lat. nepos, neptis, AS. Nift, Germ.*

Nichte, Nistel, *Angl. Nicce l. Neece,
MG. Nitjo, CBrit. Nith, Samscr.
Naptri. Vid. Gl. Diatr.*

Nipt *f. tellar, post. B. I. 3.*

(at) Níta pro Neita (ek neita, neitta l.
neitada) *negare (v. c.), recusare, AM.
7. 67. Dan. negte, Germ. vernein-
nen, Angl. deny &c.*

Níta pro Hníta *vi tangere, graviter of-
fendere, ferire. V. 35. Obs. 54.
(Alias hnýta l. knýta; ek knýti,
knýtiti, knýttr). Secundum G. Mag-
nai versionem conferri meret, MG;
ganaitjan vituperare Naiteits contum-
tia, blasphemia.*

Nívndi *nonus (v. c.) GG. 13. Dan. Ni-
ende, Germ. neunte, Angl. ninth,
MG. niund, AS. nigeða, Samscr. na-
vami, Zend. neomehe, Pel. nohom.
(Vid. Nio), Pers. nyhym.*

Nockr aliquis (*Dan. nogen*) *olim sonuit
in nom. masc. nacqvarr, nacqverr,
navckvrr in fæm. sape nocker l. nock-
vr neut. nacqvart, necqvit. Cfr. Lat.
ecqvus, ecqvod; necqvus, necqviv
cæt. Gr. ἰκίως.*

Nocqvo pro nockro *o. aliquo H. III.
19.*

Nógr l. Gnógr *adj. sufficiens, satagens GG.
16. Vide Gnóga, Gnótt. Cfr. Gl.
Synt.*

Nordr *n. (Norþr) Boreas (forsan v. c.)
septentrio. Dan. & Germ. Nord,
Angl.*

- Angl.* North, *AS.* Norð, Norþ, *Gr.* Βόρειος, Βόρρειος *).
- Nordrvegar *vix* l. *regiones septentrionales á Nordrvega septentrionem versus* H. II. 4. *Vid.* Nordr & Vegr.
- Norn f. *parca* S. II. a. 2. Nornir (pl.) H. III. 2. *parca veterum borealium; * vide de iis Obs. ibid. 6. Gentiles etiam obstetrices humanas huc appellatione interdum honorasse videntur; cfr. e. gr. primordiana nota narrationis Nornagests pátrr. De ungue talis famine B. I. 17. sermo esse videtur.*
- Nótt f. *nox* (v. c.) pl. nætr noſtes, *Gr.* νύξ. (*In compositis saepe Nátt*), *Dan.* Nat, *Germ.* Nacht, *Angl.* Night, *AS.* Næht, *Niht*, *MG.* Naht, *CBrit.* Nos, *Nofon*, *Slav.* Notsch, *CÖss.* Chofs, *Samscr.* Nischa.
- Nóttom *noſtibus* l. *noſtu* V. 6. *Gr.* νυκτός, νυξ. *Vid.* Nótt.
- Nú nunc (v. c.) *Dan.* AS. & *MG.* Nu, *Finn.* Nyt, *Gr.* νῦν. *Vid.* Gl. Synt.
- Nvtom *vid.* Nióta.
- Nýliga *modo* G. II. 38. *Dan.* nylig, *Germ.* neulich, *Angl.* newly, *AS.* neovan (Nýr).
- Nýligr *adj. novus, novellus*, *Angl.* new-ish, *AS.* nyvlic. (Nýr).
- Nýr l. nýr f. ný n. nýt *novus* (v. c.) H. I. 21. 31. Þat var næst nýs. *Id novi superrime erat* H. II. 8. *Dan.* ny, *Germ.* neu, *Angl.* new, *AS.* ne-ove, nive, nyv, *MG.* njuja, *Al.* nivu, *Hib.* nua, *CBrit.* newydd, *Armor.* nevez, *Russ.* nui, *Samscr.* nava, *nev*, *Curd.* nu, *nev*, *Pers.* nev, *Gr.* νέος, νέος, νεωγός.
- Nýra ren † *GS.* 16. *Dan.* Nyre, *Germ.* Niere, *Angl.* Kidney.
- Nýtt pro hnytt l. knýtt *nexa, nodata* AM. I. *Vid.* Níta, Knyta.
- Nær *prope* (*compar. nærr superl. næst. Næst superrime* H. II. 7. (*Nær alias etiam quando.* *Dan.* Nær, *Germ.* Nahe, *Angl.* Near, *Nigh* (*cfr. Angl.* Narrow) *AS.* Ner, *Nyr*, *Neh*, *Neah*, *Al.* Nah, *MG.* Nehus, *CBrit.* wrthger *prope nes propius*, *Pers.* Nezd *prope, propinquus*. *Vid.* * Ná, Næstr & Gl. Synt.
- Næstr *proximus*. *Dan.* næst, *Germ.* nächst, *Angl.* nearest, next, *AS.* næst, nehsta, *CBrit.* nefacſ. *Cfr. Pers.* nezd, nezdik, *Curd.* nifsik *prope*. *Cfr. Gl. Synt. v. nærri.*

O.

Ó l. Ú *privat. vid.* Á, Van, cæt.

Óa *vid.* Óumk.

Óavrt S. III. 58. *tarde, impeditè, langvide* (*proprie non asperè* l. *vegetè*: Ó *privat* & ðræ *strenuus* q. v.)

Óbil-

*) Hinc *sil. nordan*, *Gr.* Βόρραδεν, *sil. norrann borealis*, *Gr.* Βορρικός, Βορρικός.

Óbilgiarn *adj. animo ferox S. III. 20.*
(*ab ó priv; * bila fatiscere, cedere &*
giarn de quo in voce Valgiarn i.).

Óblaudr (Óblaudr) *intrepidus S. II. β.*
24. (ó priv. & blaudr supra). Cfr.
úblidr AS, unbliðe.

Óborinn (Óborinn) *nondum natus S. II.*
a. 8. Posthonus S. II. β. 5. (ó priv.
& bera parere).

Óbúinn (Óbúinn) *imparatus B. II. (ó*
priv. & búa parere, instruere).

Ockarr (*dual.*) *noster H. B. 13. (in dat.*
Ockroom).

Ockar *nostri l. nostrum S. III. 62.*
Hvarki ockart neuter nostrum HB.
II. Ockar nostra G. III. 4. Hinc
contraſta videntur ocr noster, orar no-
stra, recentius vor. Cfr. AS, ure,
uncer noster, Germ. unser, COss.
mach nos, noster machen nobis, CAk.
nuchva nos. Vid. infr. Ofs,

Ockr *nobis S. II. 22. MG. Uggkis*
(Dual.). Vid. *Oekát, Ockarr &
Ofs it. Yeckar, Yeckr.

Ódal l. Óþal *GH. 20. Jörlom öllom*
Óþal batni viris omnibus cordi melius
fiat Interpr. Verti etiam potest. vi-
ris cunctis nobilibus status l. ingenium
meliorescent. Recentioribus ódal notat
possessions, in specie fundorum, vel
etiam jus possessivum. Dan. Odel med.
avi Lat. Allodium. Circa originem

vocis cfr. ingeniosam Olavii Hyppones.
deductionem in Gl. Diatr. Vide Edli
supra pp. & * Aþal (vocem ut pato re-
vera cum nostra eandem). Hinc Dan.
& Germ. Adel nobilitas, generosa ori-
go l. indoles. Cfr. AS. Eþle, Æþel,
Ædel, Oeþel, Oeþl patria, proprie
patrimonium, paternum solum.

Ódal-torfa *f. gentilitia l. propria gleba*
aut ditio S. III. 57. AS. Eðelturf,
Eþelturf (oeþelturf). Vid. Ódal &
Torfa.

Óðavckr *non obscurus S. II. β. 42. (vid.*
Davkkrr).

Oddr *m. cuspir B. I. 17. Muro AM.*
59. Calcar (proprie cuspir) H, III.
38. Dan. Od, Finn. Ota, Cfr. Odd-
viti,

Oddviti *m. primipilus; aciei primarius l.*
dux (ab Oddr l. broðdr 2; fylkingar
frons aciei & vita spectare, inclinare)
AS. Uþvita princeps.

Ódr (óþr) *adj. furens AM, 41. Angl.*
wood, AS. vod, MG. Vads. Cfr.
Gr. ὄδρα, ὄδομαι propello, irruo (dici-
tur in specie de furioso). Vid. Gl. N.
cfr. infr. Óliga. A vada grassari i;

* Of *pro recent. Af ab, de, ex S. III. 52.*
G. II. 2. tet. Dvergr of vóxt pumi-
lio ab corporis statura S. II. a. Angl.
& AS. Of. Vid. Af.

* Of *pro recentiore ífr l. yfir super (v. c.)*
Dan. & Angl. over, Germ. über,
ober,

- ober, ob, *AS.* ofer, *Al.* ufan, *Gr.* *etc.* *Vid.* Yfir. *Cfr.* *Gl. Diatr.*
- * Of pro vm *conuenit Lat.* Ob, *Dan.* om. *Suemma of morgyn primore diei V.* *Cfr. Gl. Diatr. voc. of & vm. Vid. inf. om.*
- Of nimis, in *compositis etiam ofr*; *conuenit Germ.* Ueber; *Angl.* Over, *E. gr.* übergrofs, overlarge. *Est igitur, ut puto vox eadem ac of l yfir super.*
- Ofan A) *ex alto H. II. 27.* B) (*fvr l. fyrir ofan supra S. I. 22.* C) *Deorum, tubtus. Ofan i Rin S. II. a. Angl.* down. *Cfr. Dan.* Over, Oven, *Germ.* Oben, von oben, *Angl.* over, above, *AS.* & *isl.* ofar, *Pers.* zeber *super, supra &c.* *Cfr.* Of, Yfir.
- Of-gaman *n. nimia lascivia B. I. 32.* (*Vid. Of nimis & Gaman.*)
- Of-lengi nimis *diu S. II. a. 4. Vid. Of & Lengi.*
- Of-metin *pro simplici metin B. I. 20. Vid. Meta.*
- Of-mikill nimius (*proprie nimis magnus*). *S. III. 19. Vid. Of & Mikill.*
- Ofnar *vid. at Vefa.*
- Ofa *AM. 1. Turbas, verterunt interpretes. Vid. ibid. Obs. 1. Ofa verisimiliter notat actionem excentricam l. ferocem **), *ab of nimis, nisi ofo sit idem quam öfo acc. sing. ab Afa odium q. v.*
- Ofreidr *nimum iratus H. B. 7. Cfr. * Ofreidi.*
- Ofr-giöld *immanes pæna S. II. a. 4. (Vide of nimis & giöld).*
- Ofr-hefndir *pl. impendio magnæ ultionis AM. 72. (of nimis & hefnd supra).*
- Ó-fridr *hostilitas † GS. (ó priv. & fridr pax cet. supra). Dan.* Ufred, *Germ.* Unfriede, *AS.* Unfrid.
- Ó-fródr *adj. imprudens (v. c.) S. III. 19. AQ 40. (ó priv. & Fródr supra).*
- Of-strid *n. pl. nimia calamitates l. dolores H. B. 13. (Vid. of nimis & strid).*
- Of-tregi *m. nimium desiderium l. moeror S. I. 49. Vid. Tregi.*
- Of-vaniþ *advesaða G. II. 4. Pro recensiore vaninn l. vön; est proprie fæn. participii pass. verbi at venia adsvfacere, præfixa particula expletiva of cujus loco recentiores interdum utuntur præpositione suffixa á e. gr. hann er vaninn á það ei adsvsaðus est.*
- Of-vidri *n. nimia 3: vehementissima tempestas H. III. Uritatur recentioribus unacum altera cognata voce óvedr intemperies cæli, tempestas turbulenta l. uoxia. Dan.* Uvæir, *Germ.* Ungewitter; *AS.* Unveder. *Vid. Vedr.*

Of-

*) *Sic. Isl. Ofá nimietas, violentia ab of nimis, super ofr. Pers. Efszacsch auðlio, ofza augentis efszuden (isl. efszaz) augeri, incretere.*

Of-þrúnginn *S. III. 32. Indignationis experti l. incoacta. Interpr. Vid. ibid. Obseru. 35. it. Of. þrúngit, þreyngia i.*

Ó-för *f. exitium † G. S. 7. (ó priv. & för l. favr iter supra). Dan. Ufard exitium, calamitas.*

Og vid. Ok.

Ógagn *n. Plur. Ógögn verbotenus: incommodum, calamitas H. II. 37. (ó priv. & Gagn supra).*

Óhvatr *meticulosus S. II. β. 21. (ó priv. & hvatr q. v.).*

Ógn *f. terror H. I. 9. Res terribilis, All. β. II. Angl. Aw. Cfr. Isl. Agi timor, Dan. Ave, AS. Oga, Ege (ab * óga terrere, Angl. awe, I. aw. Cfr. Ovmk & Ognarliómi, Vggr *).*

Ógnar-liómi *m. Oceani lumen: aurum S. II. β. 42. H. II. 29. Obs. 43.*

Ogn more *convenit Gr. ωγαν id. unde forsan, Gr. ωκεανος, Lat. Oceanus; vide Ægir supra.*

Ógn-hvatr *terrificus l. bello acer, (ógn terror l. metaphor. bellum aut gladius & hvatr supra).*

Ógorligr *adj. terribilis, terrificus H. II. 26. (Altas isl. ægilligr). Est AS. egeslic, Angl. ugly teter, terribilis,*

awful terrificus. (Vid. * Oga, Ovmk, Ugga, Ægia cet.

Ok *l. Oc (recent. og). Ac, (v. c.) et, etiam. Olim verisimiliter nobis, uti cognatis Germania populis, sonuit auk 2: insuper, præterea, ab auk l. auke augmentum, auka augere — et sic etiam vox hæc invenitur incisa plurimis Scandinavia monumentis rusticis. Cfr. Dan. og, Germ. auch, AS. ac, eac, oc, MG. auk, Al. io, ioch, CBrit. ac, Lapp. ag, CC. gu, Pers. Curd. u, Lat. ac, Gr. αυ (per metath. & paragogen). Cfr. Gl. Synt.*

Ók vid. at Aka.

Ó-kátr *tristis V. 35. (ó priv. & kátr lætus, exultans quod partim convenit Dan. kaad). Cfr. AS. uncoþ æger, languidus.*

Ókvþr *l. Ókvátr ignotus AQ. 3. Hér er maþr úti ókvþr kominn S. I. 4. Jam etiam frequens est in Islandia loquendi formula ejusdem sententiæ: Hér er kominn ókunnugr maðr úti 2: advena ignotus foris adest. AS. uncuð, Pers. biganeh.*

Ól vid. at Ala.

Óliga *pro Ódliga properanter OG. 24. (ab óðr repentinus, præcipitans).*

Olifdr

*) Cognata sunt isl. Ótti terror, Gr. πτοη, isl. Óa, Ótta πτοου cet. it. isl. óttaz, Gr. αἰσχυμα ὀτταλigr αἰσχυλος.

Ólifdr *defundus*, *exanimis* *H. III. 42. 46. Vet. isl. Olífi vitæ dispendium, interitus. Cfr. Dan. Ulivs-saar lethale vulnus; isl. Olífián lethale venenum AS. Unlibba. (ó priv. & lif vita).*

Ólíkr *dissimilis* *AQ. 26. Dan. ulig, Germ. ungleich, Angl. unlike (ó priv. & líkr supra).*

Olli *vid. at Valda.*

Om *pro of l. vm † GS. 11. Dan. om.*

Óminnis-veig *f. potio oblivionis † GS. (ó-minni oblivio ab ó priv. & minni memoria — veig vid. infr.)*

Ómnn *f. vox (proprie sonus, clangor) S. III. 65. * ómnr sonus, sanitus; efr. emia, ymr).*

* On *pro von f. spes AM. 67.*

Ó-neisinn *l. óneifs (proprie firmus, stabilis, labi nesciens). Honorandus, honestus G. II. 4. Superbus H. II. 18. Elatus H. II. 22. Oneifsa recka alacriam virorum AQ. 18. A Hneifa l. Neifsa lapsus, dedecus, quod iterum a verbo hniófa labi, sternutare (præs. ek hnýs perf. hnaus). Cfr. Gr. σοκος vitium, morbus, pestis.*

Ó-naudig *incoacta H. I. 4. (ó priv. & naudigr supra).*

Ó-nýtr *adj. inutilis (forsan v. c.) H. II. 41. (ó priv. & nýtr, neytr l. nvr utilis; efr. neyta, nióta supra ut &*

Gll. Synt. ac. Diatr.) Dan. unyttig; Germ. unnutz, AS. unnyt.

Opinn *apertus (v. c.) S. II. β. Evidens V. 19. Dan. aaben, Germ. offen, Angl. & AS. open. Forsan ab adv. antiquissimo up surum cet. q. v. infr. Cfr. Op apertura, foramen, Gr. ὄπν.*

* Opt *l. Oft sæpe, continuo. Dan. ofte, Germ. & AS. oft, Angl. oft, often, Al. ofto, MG. upta. (Of super, multum).*

* Or *hodie úr raro veteribus fr. ex; AS. or, Lapp. erit, Germ. in compos. er, MG. uz, us et in compos. ur, efr. lat. re, e, ex; est etiam originalis forma particulæ privativæ l. defectum indicantis Ór (infra) in compositis diversis. Cfr. Isl. ár, AS. or, Germ. in compos. ur initium, antiquitas maxime remota. Vid. Orlög.*

* Or *l. * orr pro recentiore vár, vor noster; est forte contraçum ex ockarr, ockar (supra). Dan. vor, Angl. our, AS. urc, Germ. unfer. Vid. Ofsar.*

Ord (** orþ*) *díctum, verbum (primo sensu: factum, a verda, vordin l. ordinu, fieri). Dan. Ord, Germ. Wort, Angl. Word, AS. Vord, MG. Vaurd, Al. Uuort; Samscr. Varta, Orfcha, Zend. Okhdoo, Okhdem. Conf. Lat. ordiôr loquor, orsus locutus; AS. Ord initium.*

- initium, Gr. ἔφα, ἔφα vox, fama (uti isl. ord). Cfr. Gl. Synt. & Or. S.
- Ordinn faður, vid. at Verda.
- Ord-stafir litteræ (verbotenus baculi verbales) AQ. 9. Dicitur de epistola runica a Gudruna fratribus ipsius missa. Vid. Ord & Stafir.
- Ó-reiðr placidus (proprie: non iratus) B. I. 3. (ó priv. & reidr infra).
- Orindi vid. Erindi.
- Orlög (örlög l. avrlög) fata S. I. 28. Si particula præfixa or hic conveniat Germanicæ ur, vox nostra nil aliud notat quam leges initiales, antiquissimas l. fundamentales: fata a mundi principio hominibus constituta l. prædestinata. Sic nostra örfyrndr, örgamall, úreldtr respondent Germ. uralt & partim AS. Oreldo senectus. — AS. Orlag, Orlæg, Al. Uelac fatum, fata. Cfr. Dan. Orlog bellum, hostilitates, ut et Lat. oriri, origo cet. Cfr. porro Gl. L.
- Ormbedr serpentis cubile poet. pro aurum; hinc:
- Ormbedseldr jubar l. splendor auri, vel etiam: angvinei cubilis (auri nempe). Vid. Ormr & bedr.
- Orm-gardr angvineus carcer l. carcer serpentibus oppletus S. III. 55. Dan., Ormegaard. Vid. Ormr & Gardr.
- Ormr m. anguis, serpens. Convenit Lat. vermis, Dan. Orm, Germ. Wurm, Worm, Angl. & Al. Worm, AS. Vorm, Vyrm, MG. Vaurms, Lapp. Giærmazh, Finn. Kærmæ, Pers. Kirim l. Kirm, CChuns. Borock, Gr. οφις *).
- Orno vid. Avrn.
- * Orpit vid. at Verpa.
- Orrosta l. orrvsta prælium, acies, certamen B. I. cet. AS. Orrest. Cfr. CBrit. Ornest, AS. Eorneft duellum, pugna. Vid. Gl. Synt.
- Orz pro Ords HM. 9. (vid. Ord).
- Orþit vid. Verda.
- Ósadr l. ósaþr pro ósannr falsus (proprie: non verus) S. II. a. 4. Al. unsoþ. (Vid. Saþr).
- Ósk-mej OG. 18. Obs. 61. Aut electa l. amata puella aut etiam virgo electrix: Valkyria. De talibus in carmine; eleganti de obitu Hacouis boni (apud Snorronem in ejusdem vita) dicitur, quod Othinus eas miserit ad stragem eligendam. Cfr. * ósk-megir (ósk votum, optatum Dan. Ónske, Germ. Wunsch, Angl. Wish, Gr. ευχη, cfr. Lapp. Osko fides; Samscr. Aascha desiderium, cupiditas Pers. Az, Arzu. Vid. Æskia s. cui adde, Gr. ευχεται opto.

ó · skorinn

*) Hinc Isl. Yrmlingr anguis parvulus, Litv. Kirmele.

- Ó - skorinn non secatur l. non excisus G. II. 22. Obs. 76. (ó priv. & skéra secare infra).
- Ósmár, pro ósmár non tenues Ó. G. 19. (ó priv. & smár infra).
- Óls nos (in dat. acc: & abl.) vox certe cognata. Dan os, Germ. & MG. uns, Angl. & AS. us. Nominativus antiquissimus jam forte inter nostrates omnino obsoletus est, sed ejus loco Islandi & atavi nostri jam dudum usi sunt aliis var l. vér & vid (de quibus infra).
- Ólsar nostræ v. c. † GS. 7. Nostras AM. 52. Ólsom masc. Nostro AM. 30. In neutr. pl. nostris † GS. 14. in masc. H. II. 10. Invenitur alibi nom. masc. ólsi; ólso dat. neutr. cæt. — Germ. uñfer, AS. ufer, ufer, ufse, Sanscr. asma, CChuns. & IAracan. niñ her. Vid. Ólsvm, Óls, ockarr, or, vor.
- * Ósviþr (ósvinnr) insipiens B. I. 24. S. II. ß. 37. (ab á priv. & svinnr sapiens infra).
- Ósýnt incertum, dubium S. II. a. 25. (ó priv. & Sýnt infra).
- Ótr l. Otrr lutra (foran v. c.) S. II. a. Dan. Odder, Germ. Al. & Angl. Oter, AS. Oter, Otor, Otyr, Sanscr. Udru. Cfr. CBrit. Addanq; genus fibri.
- Otr-belgr m. pellis lutrina integra, formam vivi animalis retinens S. II. a. (Vid. Otr & Belgr).
- Ótt (ódc) repente AM. 17. Vid. Ódr, óliga.
- Ótta AM. 50. Obs. 133. Tres primæ diei horæ. Interpr. Cfr. doffiss. Finni Johannæi Hist. Eccl. Isl. T. I. p. 163. & Scitographium horologii Islandici, ad finem Rimbegle Havn. 1780. (eujus tamen de Eddæ nostræ antiquitate ibidem prolato judicio non assentire possumus, ut et eidem supra in expositione vocis Rísta, prout occasionaliter contradiximus). Vox ipsa convenit, Svec. Otta, Moes. G. Uthwo, A. Saxon. Uht, Finn. Puhde, CBrit. Antherþ; tempus antelucanum l. crepusculum matutinum. Conferri liceat Hetrur. Otta (hora), AS. Uhr ortur, initium; Zend. Ólchanm (Ólsjanm) & Pelv. Óschen (Ólsjen) notant tertiam noctis partem & ultimam quidem quæ cum ortu solis desinit.
- Óvare-incautus AQ. 42. (ó priv. & varr.
- Óvilli (rec. Óvillji) incommodum l. fastidium aut dolor S. III. 43. Jam infestum animum aut aversionem notet. (ó priv. & vili infra), Dan. Uvillie, Germ. Unwille.
- Óvinr inimicus S. II. ß. Dan. Uvenr (ó priv. & vinr amicus).
- Ó-víft incertum S. II. ß. 24. (ó neg. & vífs l. vis certus), Dan. uvist, Germ. ungewifs.

- Ó - væginn þarum þarrens l. cedere nesti-
us. *AM.* 96. (ó priv. & vægja cede-
re, parcere; unde vægr mitis, ele-
mens).
- Óvmk timo *AM.* 13. *Verisimiliter pro*
óa ek, *præs. verbi obsoleti óga l. óa*
(recentiorum óttaz) timere, *MG.* og
insfn. ogan *prat. oteta, CBrit.* ofnhau;
Hinc *Isl.* Otí Otí timor, *CBrit.* ofn, *AS.*
Oht. *Cfr. Gr.* *αἴωα* stupeo, *ἀποκω*
terreo, ἀποκωα timo. *Vide* * óga,
ogrligr, Vggr, Yggia.
- Óx *vid.* at vaxa.
- Óxom *pro* uxom *vid.* at vaxa.
- Óþarf *ad incommoðum S. III.* 58. (*Ho-*
die óþarf inutilis, frustraneus). *Ab*
ó priv. & þarf utilis, quod iterum a
þorf l. þarf vid. * þarfar, *AS.*
unþarf.
- Óðrom *vid.* Annarr. Ófo *vid.* Afa.
- Ófri (*restis*) *pro recent. efri superior H.*
III. 36; *ab* of t. yfir *supra.* *Dan.*
Övre, *Germ.* Obere.
- Öl *vid.* Avl.
- Öll *vid.* Allr.
- Öllo (avillo) *longe, omnino G. II.* 11.
Dan. Aldeles, *Germ.* Allerdings, *Angl.*
Always.
- Önd *vid.* Avnd.
- Öndvrdr *m. recens (dies) AM.* 50. (Önd-
vrdr, avndvrdr l. öndvrdr *id.*
- oppositus, obiectus, primo obvius;*
unde öndvrdr dagr recens dies. Vid.
And supra.
- Öngr, Aungv, (*Engl.* nemo *S. II.* a. 26.
Vid. Engi.
- Öngr (*Aungv.* angustus (*v. c.*) *S. III.* 55.
Dan. æng, *Germ.* enge, *Angl.* an-
gust, *AS.* ænge, *MG.* aggvus (ang-
vus), *Let.* ankestas, *CBrit.* ing,
COss. ungeg, *Pert.* tenk. *Hinc vet.*
scand. Ángr locus angustus, Öngvr
(aungvr) angustia *it. isl.* engia angere,
arðfare, *Finn.* ængyn. *Cfr. Gr.* *εγγυς*
prope, αἴνος vallis, it. Ángr, Áng-
ra s.
- Ör particula defectum indicans, *vid.* Or.
- Ör sagitta. *Vid.* Avr.
- Örindi *vid.* Erindi.
- Örkosta *commoða l. larga vita conditio.*
AM. 58. (örr largus & koltr *supra*).
- Örlög *vid.* Orlög.
- Örn *vid.* Avrn.
- * Ör *pro ær recent. vesana (masc. örr).*
H. III. 49. *Dan.* ör; ör i Hovedet.
Cfr. AS. yr, yrre iratus, *Finn.* yrhe
morosus, *difficilis, Germ.* irren, *Lat.*
errare, irre errandus, *it.* insanens
unde, *Irrenhaufs vesanorum receptacu-*
lum. Hinc órar phantasmata, deliria,
Cfr. Gl. L. voce Or.
- Örr *adj. adolescens, AQ.* 6. n. *Obs.* 29.
(*proprie citus, percitus* *), *est etiam*
largus,

*) *Hinc isl.* órva excito, concite. *Gr.* *ορῶ, ορῶμαι.*

forçus, pronus ad aliquid; *it. incon-*
sultus, alias etiam *præcepti*, *iratus*,
audax *cet.*

Örvita mentis inops OG. 10. Obs. 36. Aut
verbötenus: insaniens ingenio ab örr l.
ærr aut — uti interpretes dederunt — a
particula Örr proprie Or (recentiorum
úr) e, ex, in compositis defectum in-
dicante. Cfr. Örr & vit.

Örvænn spe destitutur S. III. 50. Lifs
örvæna vitæ spe destitutam (a parti-
cula avr l. or supra & væna sperare a
von spes). AS. Orven.

Ör-vænt inspiratum H. I. 23. Hinc Ör-
vænting desperatio, AS. Orvennung,
Al. Unuuan, (etymum vide sub ör-
vænn).

Östr pro æstr incitatus, fervidus H. II.
49. (part. pass. verbi æsla incitare, in-
cendere quod cognatum videtur Lat.
æstus, æstare). Vid. Gl. N. v. Æstr.

Övo l. öfo S. III. 31. acc. sing. ab *Afa,
Odium. Cfr. tamen Ofa supra.

Öxl l. Avxl f. axilla (v. c.) humerus GG.
6. Dan. Axel, Germ. Achsel, Al.
Afsela, AS. Eaxl, Hib. Afsall, Lapp.
Oaalge, Finn. Olka.

*Öxn m. & n. pl. boves. AM. 29. Dan.
Öxen, Angl. Oxen, AS. Oxan, (Uxi
l. Ukfi*) bos, Dan. Svec. Oxc, Germ.
Ochs, Al. olse, ohfo, Angl. Ox,

AS. Oxa, MG. Auhs, CBrit. Ych.
Lapp. Vuofia, Turc. Okius, CTart.
Okus, Ukus, CAvar. Ofs, Oz, Chunt.
Dshar. Orz, Wotj. Ofch, Wogul.
Ofchka, Ufch, CAk. And. Unst,
Unfso, Ing. Uft, Turc. Uftu, Samscr.
Ukfscha, Uig. Ugafs, Ui, Armen.
Ös. Cfr. porro cum Dan. Stud bos,
CTschets. Stu id.

P.

Hæcæ litera prætermittitur, cum nulla
vocer memorabiles iade incipientes in
hoc Eddæ Volumine occurrant.

Q.

Qvad l. qvaþ (MG. qvath), vid. at Qveda.
Qvaddi vid. at Qveda.

at Qvaka (ek qvaka, qvakada) garrere
minurizare (avium) H. I. Hinc Dan.
qvække, Germ. qvacken, qviecken,
Angl. qvake, qvack, qveck. (Kvok
l. Kok os, præsertim avium. Cfr.
Zend. vaksch, Samscr. vakshyâdi lo-
quitur). Cfr. klaka s.

Qvaldr vid. at Qvelia.

Qvam pro kom venit MG. qvam. Vid.
Koma.

Qvama l. Qvoma recent. Koma adventus
AM. 36. Dan. Komme; Germ. Kunft,
Angl. Coming. Vid. Koma.

* Qvân,

*) Qvuidam ab aka, currum, trohai l. aratrum agere l. trahere, aliis ab auka agere. Cfr. Gl.
N. v. Uxi.

*Qvæn, *Qvæn, Qven *plur.* Qvanic
uxor, mulier. *Vid.* Kven, Kvæn,
Kona.

Qvaz I. Qvadt dixi I. dixit, it. Qvaztv
pro qvadt þú dixisti; *vid.* at qveda.

Qvaþatto pro qvadt þú ei dixisti quod
non (tale exemplum euenit), *OG.* 11.
vid. at Qveda.

(at) Qveda, Qveþa (ek *qvéd, qvad,
qvédinn). A) dicere, loqui, *AS.*
qveþan, euiddian, *MG.* qvithan. *Hinc*
Angl. qvoth, qvote; *fr.* *CBrit.*
gwaeddu clamare. B) canere (alias
pangere), *Dan.* qvæde, *CAvar.* ketsch.
C) at qveda vid sonum edere *S.* III.
27. *CBrit.* cywyddu, *AS.* geddian,
gicddan. Qvedia *infra* & *Gl. N.*

(at) Qvedia I. kvedia, qveþia (ek *qvéd,
qvadda, qvaddr). A) vocare, salutare
AM. 6. 3. 9. Kvaddi þá Gvnnarr
sem konúgr skyldi verterunt inter-
pretes: Tunc édixit Gunnar cet. Mal-
lem ita dare: Salutavit eos Gunnar
(discessurus) ur Regem decuit i. e.
(docente strophá mox sequente) jussit
propina aurea pocula aulicis ministra-
re. *An strophá XI. Gunnaris, Fiör-*
neris vel etiam militum thori prophe-
tia, aut ipsius poëte episode sit, non
decernere audeo. B) provocare, petere,
poscere, compellers. Qvedia mann
máls eloqvium hominem poscere *S.* I. 3.
S. II. a. 12. Qvedia Fafni háf po-

scere Fafnerem pecuniam. Gudrún
qvaddi sono sína Gudruna filios com-
pellavit *GH.* *Cfr.* *CBrit.* gweddio
orare, rogare; *isl.* Qvedia salutatio,
CBrit. Gweddio oratio. *Vid.* *Gloss-*
N. *Synt.* v. ek kved (kvadda).

(at) Qveina (ek qveina, qveinada I. qvein-
da). *Alias* veina qveri, qverelas edere
G. I. 1. *MG.* qvainon, *AS.* evani-
an, vanian, *Armor.* qveini, *CBrit.*
cwyno, *COss.* Dig. kaun, *Gr.* κωπο-
μαί. *Cfr.* *Dan.* væne I. vene, ut et
Germ. weinen flere, qveri, *Angl.*
whine. *Ab isl.* Qvein, *CBrit.* Cwyn
qverela, ejulatus. *Cfr.* *Vá malum,*
dolor infra.

Qveld *vid.* Qvöld.

Qveld-rida *f. strix noðivaga H. I.* 15.
Obs. 35. *Cfr.* *CBrit.* Gwylo id.
(*Vid.* Qvöld & rida; *fr.* tamen rida
tremere, lente movi).

Qveld-verþr *m. coena † GS.* 17. (#
Qveld vesper & verdr I. vördr viðus,
cibus; *hinc etiam náttverdr, Dan.* Nad-
vere cœna; *Dagverdr, Dan.* Davre,
prandium, jentaculum.

(at) *Qvelia (ek qvel, qvalda, qvaldr
I. qvalinn) panire (torquere) occidere
V. 31. *Hinc Dan.* qvæle torquere,
strangulare, suffocare *Germ.* qvålen,
Angl. qvail, qvell, *AS.* cyllan, evel-
lan, *Finn.* cuoletan occidere, máttare,
Angl. kill, qvill. *Cfr.* *Gr.* κολάζω
punio.

- Qven, Qvinna *vid.* Kven, Kvinna.
 Qvern *f. mola.* Dan. Qvern, Qværn, *Angl.* Qvern, *AS.* Cvearn, Cveorn, *MG.* Qvainrus *), *Lith.* Girnos.
 Qveyqva *recent.* qveikia (ek qveiki qveikta, qveiktr) *accendere* *HM.* 1. *Hinc* Dan. qvæge, *Angl.* qvicken *recreate, vivificare, it. vivere.* Cognatum *zu* qvika *moveri, agi,* *Angl.* qvake, *AS.* cvacian — (*unde* Qvikasilfr, Dan. Qvægsölv *l.* Qviksölv, *Germ.* Qvecksilber, *Angl.* Qvicksilver *mercurius vivus*) — a qvikr *vivus infra.* *Hinc etiam* *isl.* Qveikr *allychnium,* (*Dan.* Væge, Veege, *AS.* Veoc) *it. Angl.* Kecks *cremia.* *Cfr.* *Lat.* vagus, vagari.
 Qvicqvendi (*recent.* Qvikindi) *animal* *SL.* *Ejusdem originis est* *Isl.* Qvikfé (*vivum pecus*) Dan. Qvægfæ *unde abbreviatum* Qvæg *pecus.* (Qvikr *vivus infra.*) *Vid.* Kvikendi *in* *Gl. Synt.*
 Qvida, Qviþa *f. cantio, oda* (*alias* Qvædi *n.*) Dan. Qvad, Qvæde, *AS.* Gydd, Gydde, *CBrit.* Cywydd, Gward. (*Qveda canere dicere*).
 (at) Qvída, Qviþa (ek qvÍdi, qveid) *præformidare* *S. II. §. 40.* Cognatum *subst.* QvÍdi *dolor, moeror* Dan. Qvi-
- de.* *Cfr.* *CBrit.* Gwyth *dolor, ira,* *Finn.* Kidutus *dolor,* *AS.* cvydan, *Finn.* kidun *lamentare.*
 Qvide (Qviþr) *l.* * Kvidr. A) *testimonium* *B. I. 25.* B) *decretum* *HM.* 29. *Propriè dictum, dictio,* *AS.* Cvide, *esr.* *MG.* Qvithanona *dicta,* *CBrit.* Chwedl *narratio, discursus* Gwaedd *clamor.* (*Ab his differunt* Qvide *uterus, venter, Svec.* Qved, *AS.* Cvið, *Finn.* Cohtu, *MG.* Qvithu, *Gr.* ἦσι *Vid. Gl. Diatr. a qveda dicere*).
 Qvikr *l.* * Kvikr *adj. vivus* *H. I. 36.* Qviqvan (*acc. masc.*) *vivum* *AM.* 21. *Angl. Belg. & Svec.* qvick & qwick, *AS.* cvic, cvieu, *MG.* qvivs. (*Alias mobilis, alacer, vegetus,* *CBrit.* chwai). *Cfr.* *isl.* keikr *sanus, vegetus* *Gr.* ἰσχυρὸν *vires, robur, unum valeo, viribus polleo.* *Cfr.* qveyqva, qvickendi).
 Qvist *m. ramus.* Dan. Qvist. *Hinc, ut puto,* Dan. & *Germ.* Qvast.
 Qvist-skæþr *ramis notivus (solis epitheton)* *HM.* 44. (*Qvist* & *skædr* *notivus a* Skadi, Dan. Skadè, *Germ.* Schade, *damnum, quod forsan a* ská *scare*).
 Qvomo *pro komo.* *Vid.* at *Koma.*

Qvöl,

*) *Fortè à* Korn *granum, frumentum* Dan. *Germ.* & *Angl.* *idem.* *AS.* Corn, *MG.* Kaurno, *COU.* Kor, Chor, *And.* Kir, *esr.* *Gr.* κόρυθος *granum;* *cognata sunt* Kiarni, *Germ.* Kern, *Angl.* Kernel *nucleus.* *Civèa primarium etymum* *esr.* *COU.* chorin, *Zend.* chore, *Peto.* chourun, *Perr.* chorden, *edere* — *unde forsan etiam nostrum* Koltr (*quasi* Korstr) *vītas, cibis.* *Cfr.* *Hollandensium* Couk *panis* *Gr.* κολοῦν *hordenum, cibis, ἡσπια cæntia.*

Qvöl, Qvavl *f.* tormentum, cruciatus, *AM.* 61, 98. *Dan. Germ. & AS.* Qval, Cval, *Angl.* Qvelling, *AS.* Cvale, Cvæle, Cvealm, *Finn.* Cuolema *nex*, *convenit sensu simili supra allato verbo qvelia q. v.* *Cfr. Dan. Germ. & Angl.* Qvalm deliquium, angor.

Qvold *l.* Qveld *u.* vespera *HM.* 29. *Fram* var qvelda vespera declinaverat *B. II.* 12. *Simplificissime vox deduci potest a verbo at hvíla quiescere quod septentrionales islandi pronuntiant qvíla unde etiam hvíld (qvíld) quies.* *Norveg. & Suec.* Qveld, Qvell *l.* Qvel. *Adde CBrit.* Gwyll tenebræ, gwyll *y nos crepusculum vespertinum.* *Cfr. AS.* Cvyld tid conticinium. *Vide Gl. Diatr. & Synt.*

Qvöldrida *f.* *vid.* Qveldrida.

Qvami *pro kæmo l.* kæmi venirent *AM.* 52. *Vid.* at Koma.

R.

Rá *f.* antenna *H. II.* 45. *Dan. & Germ.*

Raa, *Finn.* Raaca.

Rá *f.* angulus *AM.* 58. *Dan.* Vraa,

Racka - hiörtr *H. II.* 45. *Obt.* 101.

malus celsus funibus instructus post.

(verbotenus: cervus funium), a Racki annulus cannabis l. funis quo velum malo alligatur, cognatum, ut puto

79 rak ellycñium vel funis quisque,

nexus, a rekia texere, retexere; Hinc etiam Dan. Racke funis nauticus. Cfr. Finn. Raaca antenna.

Racki *m.* canis *AM.* 23. (*Proprie forsian propulsator vel persecutor a reka pellere, persequi infra — vel etiam: vestigia legens a rekia, rekia spor vestigia legere.* *Lapp. Rakka, Finn. Racki, CANzug, Rog.*

Racklúr *adj.* vegetus *AM.* 61. (a Rackr alacris, fortis, celer. *Cfr. Lapp. Roa saackad audax, imperterritus, Gr. þau sanitar þau roboro cat. forsian a verbo reka infra. Cfr. tamen Gl. Synt. v. reckr.)*

Rád, Ráp *u.* A) consilium, B) decretum. C) Connubium *S. I.* 45. D) sors, conditio. (Rád *in pl.* invenitur *in poemate Eyvindi Skaldafpilleris celeberrimo, Hákonarmál, explicandum: senatoris, domini Hkr. Ed. Hafn. p. 164).* *Dan. Read, Germ. Rath, Angl. Redc, AS. Rad, Ræd, Lapp. Radde, Raddim, Pers. Rai. Cfr. Lat. Ratio it. Samser. Radþjam imperium Radþja princeps, Petv. Radefch, Zend. Retobis principes, præfecti, Pers. Rad honoratus, magnus Red (isl. ráðinn) peritus, doctus. Vid. Gl. Synt. & Diatr.*

(at) Ráda *l.* *Rápa (ek *ræd, réd *l.* réda, ráðinn, A) Deliberare *S. II.* β. 33. Consulere, consilium dare, B) discernere *Sva er nú rádit ita nunc decretum est, AM.* 26. C) Consilii aliquid effecere,

ficere, auctor esse. Bræðvr heinnar þér til bana ráða. *Fratres ejus tibi necis auctores existunt S. I. 51.* Þú því rétt (*pro réðst*). *Tu auctor eras S. II. 8. 26.* Ráða lýti nefar committere *O. 21. D) interpretari l. explicare G. II. 22. AQ. 9.* (Ráða rúnir Runas l. litteras legere aut explicare). *E) Tentare Réð til hefnda tentavit vindiffam S. III. 19.* *F) Dicitur etiam per se pro recentiorum forráða prodere.* Regin mik réð, hann þik ráða mvn : *Reginus me prodidit sed teiprum quovis prodet S. II. 8. 22.* *Cfr. strophæ proxime præcedentis: ráð er þer ráðit : dolus tibi illatus est. Vide Obs. ibid. 25. 8.* Ráþinn eru nú Gunnarr. *Proditus nunc es, Gunnare AQ. I. 15.* *G) potiri S. II. a. 9; S. II. 8. 26.* *H) imperare ráða löndom GS, S. 1.* *I) Mörgom ræþr litlo multis parum interest AM. 33.* *K) Perf. præterit. réð sæpe usitatur verbi auxiliaris loco: e. gr. réði segia dixit, Angl. did say. (E. linguis cognatis ad A) Dan. raade, Germ. rathen, Angl. rede, AS. rædan, Hebr. radah, B) AS. rædan, C) Gr. ῥέω facio. D) Germ. rathen, Angl. read, rate, AS. rædan, cfr. MG. rahnian numerare, computare Rahtio numerus computus, Angl. Rate. F) Dan. forraade, Germ. verrathen. H) Dan. raade, raade for, AS. rædan,*

Lapp. raddim, ravim, COfr. rafaldin (cfr. valdai). Hinc Dan. Raad, Germ. Rath senatus, magistratus. Quoad etymum confer, Pers. Ra via, Rai consilium. Vid. Gl. Synt. Diatr. N. GS. K. ac Rád s. & Rádaz infra.

(ar) Rádaz (ek ræðst, réðist l. réz) occipere *AM. 23.* Rádaz miök geyra multum latrare occipiunt *AQ. 23.* *Jama dicunt Islandi: at ráðast í suscipere (negotium l. actionem) ráðast á aggredi, incessere, (at Ráða).*

Rád-spakr adj. consilio prudens *S. I. 6.* (v. Rád & spakr).

Ragna *AM. 21.* incertæ significationis *Rekke* interpres in *Obs. ibid. 66.* monuit vocem consonam esse genitivo *rá*, Rögn (nom. plur. a Regin) & quod ravk ragna igitur explicari possit: interitus principum. Numme ravk ragna l. ragna ravk simpliciter hic explicandum: Mundi exitium, nam *H. III. 38.* iste sensus iisdem vocibus sine dubio attribui debet. *Vid. Ragna-ravk.*

* Ragna-ravk *H. III. 38.* *Obs. 58.* Mundi exitium secundum mythos veterum. *Proprie, ut puto, Ragn l. Regin in nom. plur. Regin (gen. Ragna), antiquissimis sonuit vis, impetus, alias elementum l. deus elementalis cognatum τῶ Rego imber (quod regin & rögn etiam ab antiquis expressum invenitur) pluvia, Reginfjöll-montes altissimi Re-ginhaf*

ginhat (divinus) oceanus cet. *). Posteriorius Regin (uti voces ejusdem significationis Tivi, Áls pp.) de principibus usurpata fuit. Sic etiam Romani imperatores suos Divos appellarunt. — Illa nostra conjectura accepta Ragnarvk 2: elementorum dissolutio, nomen foret rei optime adaptatum. Altera vocis explicatio: tenebræ l. crepusculum (3: exitium) Deorum non quidem absurda est. Vid. * Ravk l. Rök (3) quod forsau antiquitus in hac voce idem est quam recentiorum Islandorum Rok caligo a tempestate orta; it. tempestat vehementissima. De origine vocis Rauckr vid. infr. Röckvit, ut & Ravk, Ravkk T. I. Si præferre malis vocem Ravk dissolutio, cfr. cum eadem Finn. Rauckemus ejusdem significationis. Cfr. Regin & vocem eandem Reigin in Gl. Synt. Regn * Ravk.

Rakþiz AM. 88. aut pro hraktiz 3. pers. præf. perf. verbi at hrekia pellere, propellere, excutere, aut alterius jam similiter usitati at rekia (infra). Rakþiz or svefni somno excutiebat.

Rammhvgadr animo robustus S. III. 28. (Ramr & hvgr).

Rammari l. remri valentior. Vid. Ramr.

Ramr l. ramr fortis, validus in comparat. St. II. ß. 16. B. I. 37. (Alias etiam acerbus). Convenit omnino Al. & Sv. ram, Gr. ῥαμακεος, ῥαμακος; partim quidem, Dan. ram; sed melius Ind. S. rama fortis cæt. unde Rama nomen proprium unius ex eorum Diis majoribus & Ram nomen angeli insignis secundum mythos veterum Persarum. Cfr. Gr. ῥαμα robur, Isl. Remi, AS. & Isl. Remma. Ram in linguis celticis omne grande significare Bulletin perhibuit. Cfr. Angl. AS. & Germ. Ram, Gr. ῥαμας aries. (it. machina hæcæ militaris) ut & verbum ram, Germ. einrammen pp. Pers. Rem et Remeh, armentum &c. Vid. Gl. Diatr.

Ramt vehementer, fortiter OG. 6. (Ramr). Randir vid. Ravnd.

Ránger (f. raung n. rángt) injustus, falsus S. II. ß. 33. (Proprie obliquus). Dan. vrang, Angl. wrong. Cfr. Angl. Wrong, AS. Vrang, Isl. Rángindi injuria, it. Gr. ῥαμος incurvus, Gl. Diatr. ac Synt. infr. at Rengia.

Rann MG. Renna.

Raptr (Rafrt) m. trabs (forte v. c.) tignus AM. 62. Dan. Raft, Angl. Rafter, AS. Rafter, Gr. ῥαβδος **).

Rás

*) Hinc sine dubio Lett. Raggana Lith. Raggaina dæmon, Societe etiam (Thunmanno teste) Raggan. Cfr. Gr. ῥαγνα vis, impetus.

**) Hinc isl. repta l. resta tegere, Gr. ῥαβδος. Cives etymum cfr. isl. Ráf, Rafr, Ríáfr tectum Angl. Roof, AS. Hrof, MG. Hruf, Lapp. Raappe, Gr. ῥοφοος, ῥοφῶν.

Rás cursus *H. II.* 38. *Angl.* Race, *AS.* Res. *Hinc recentiorum* Reísa iter *Dan.* & *Germ.* Reife. *Etymus* forte *quærendus est in Pelv.* Ras *pers.* Ra via; *cum isl.* reísa (ek reísi), *Dan.* reife, *Germ.* reísen *proficisci*, *esr.* *Pers.* re-fim (mi re-fim) *pervenio*. *Cfr.* porro *Hebr.* Ratz cursor *ratz currere*, *it.* *Gr.* ῥῶος, ῥεος, ῥεωσις, Rata (*A.*)

(at) * Rata, *A*) in *Tom. I.* *Alv.* 6. 2. *transire*, *permeare*. *Pers.* raften et raviden, *hodie Islandis*: *viam nosse*. *Deducendum videtur a Pers.* Ra via, Raft iter *vel etiam*, *Finn.* Rata semita (*unde* Reike *via*). *B)* Potitum *pro hrata recent.* hrafa *l.* rafa *ruere*, *corruere* *S. I.* 36. Ratar görliga ráð Sigurdar, Rafandi ráð *Islandis hodie dicitur præcepti consilium l. summa imprudentia*. *Cfr.* *Dan.* rase, *Germ.* rasen, *Angl.* rage.

Rátt erudum *vid.* Hrárr.

Raydd (Rödd) *f. vox*. Fuglsráydd *vox avium* *G. I.* (at Ræda loqui *q. v.*) *Est forsam cognotum alteri ejusdem sensus vocula* Rauff, *Dan.* Røft. *Cfr.* *MG.* Razda loquela, *Gr.* ῥῶσις *dicitio*, *oratio*; *aliis pro nostro* Reist *elevatio a reísa* & *rísa i.*)

Ravdvls- vellir *pl. campi aplici l. sole colustrati* *Hic forsam nomen loci proprium*. *H. I.* 6. *Obs.* 13. *Cfr.* *Str.* 43.

Ravdvll *l.* Rödull *sol vi vocis notat deaurator l. rubejaciens a roda rubejacere*,

inaurare quod iterum a rod l. rodi rubor, aurora, splendor rubescens calis, *Dan.* Rödme (*Morgen-röde*), *Gr.* ερυθρος, *Germ.* Røthe, *Angl.* Redness, *AS.* Readness, *Lapp.* Ruovde-guovfo, *Finn.* Rufca, *esr.* *Pers.* Ruz dies, *Pelv.* Roschneh, *Zend.* Redhsheng, *Curd.* Ruba, *COss.* Ruchfs, *Samser.* Rotfchi, *unde adhuc usitatum i solarrod summo mane, primo diluculo*. *Fr.* *Al.* Tagarod aurora. *Hæc omnia forsam a pers. rui, facies, vel Ruz dies. Cognotum est raudr, rufus, rutilus infra*, (*Zend.* recoue, *Pers.* ruschen lucidus, splendidus), *ut* & *völlr campus vid. infr.*)

Raudr (riódr) rutilus, rufus, ruber (*vv. cogn.*) Rauda *gvll rutilum aurum* *S. II.* *Dan.* rød, *Germ.* roth, *Angl.* red, *AS.* read, red, rōod, *Al.* roder, *CBrit.* rhudd, *Lapp.* ruoffad, *Finn.* ruskia, *Lith.* raudonas, *Samser.* rohida, *Gr.* ερυθρος, ερυθρη, *CDido.* Uns. zuda, *Kab.* zudo. *Vid.* Ravdvll (*in Ravdvlsvellir*) Rióða, Rodna, Riódra.

(at) Raufa *pro Riúfa dilacerare, rumpere* (*v. c.*) *H. II.* 37. *Obs.* 80. *Vid.* at Riúfa.

* Ravgnir regnator (*forsam v. c.*) *AQ.* 35. *Cfr.* Ragna, Ragna-ravk, Regin & *Gl.* *Synt.* v. Rognir.

Ravkn *aut nom. sing. sæm. vel etiam nom. plur.* a Ravn *n. jumentum, equus* *H. II.* 47. Remmi ravkn bitluþ fortassis igitur

igitur vertendum: Currant equi capistrati. Cfr. Pers. Rukst equus (H). Rökn alias navem notat, eodem modo ut Vigg ac plura et equum et navem significant. Circa etymum confr. verba Rekia & Reka i. Vid. Rakinn in Gl. L.

Raun f. *arumna (proprie tentatio, tentamen) OG. 17. (Reyna tentare), Sv. Rön. Cfr. Gr. ῥοῦνα. Vid. Gl. Synt.*

Ravnd (Rönd) f. *in pl. Randir orbis l. ora clypei; clypeus, AS. Rond, Rand, Gr. ῥῖνος, proprie ora, margo V. 31. Dan. Germ. Angl. & AS. Rand, Lapp. Ravd. Cfr. Finn. Rinda ora, littus. Hinc isl poet. Randaregn, AS. Ronda-regn pluvia scutorum 2: pugna.*

Ravskr *vegetus AM. 51. Strenuus 56. Dan. rask, Germ. rasch, Angl. rash. (Forsan a rás cursus supra). Cfr. Lapp. raskkim audeo, Pers. Rask, animi ardor (Dan. Raskhed).*

* Ravst (Röst) *milliare H. I. 16. MG. rasta. Forte a Rö, ut quidam volunt etiam olim Röstr, Reqvies, Lapp. Ravhe, Finn. Rauha, Germ. Raft, Angl. Rest, AS. Ræste, Germ. raften, AS. ræstan, Angl. rest, roost, requieten capere (olim forsán specialiter de viatoribus dictum). Cognata videntur, isl. hrefsalacer, recreatus, hrefsa recreare, hrefsaz recreari, it. Pers. resten, liberari. Röst alias vortex; mare; terra. Circa etymum. Cfr. Rás cursus cet. s. Lapp. rasta trans, per.*

Adde Finn. Wirsta quadrans milliaris sveicici; Rus Werst &c.

Raurt pro raudt *rutilum vid. Raurd.*

Ráþendr l. *rádendr explicantes l. interpret; part. aét. verbi at Ráda supra. Cfr. infra Rýnendr.*

Reckia (alias interdum Reykia) f. *cubile B. II. 11. Aut a) a rackr Dan. rank experrektus quod a rekia Dan. rekke extendere aut a cogn. Gr. ῥῆγος culcitra, lodix, stragula. Cfr. Gl. Synt. N.*

Reckr m. *vir, athleta — aut a reka pelle-re it. ulcisci, persequi, exsequi, unde reki subst. aut a rackr alacris, fortis; — vide racklátr supra & reckr in Gl. Diatr. AS. Rinc, Wrece, Vet. Germ. Recke, Pers. Kokh. Hinc Dan. Rækcl, Rækkel proprie homo longioris stature.*

* Regin pl. *numina l. potestates 2: originis elementa l. dii elementales, — Posterius ista appellatio regibus l. regibus personis attributa fuit. Sic in AS. regin, reginu divinus, principalis it. Regin, Regn rektor, praeses, praefectus, princeps. Adde Let. & Vet. Pruss. Reikis domivus. (Cfr. Lat. Rex, Regina, it. MG. raginon regnare v. c. Ragineis senator). Ind. Rai, Raja l. Radfja, Rex, princeps Hebr. Rak. Vid. supra Ragna & Ragna-ravk, atque Regn, Ríkr infra — ut & Gl. Synt. Reigin.*

Regin-

Regin-kvngr adj. *HM.* 74. *Obs.* 84. *divinus* l. *inclytus magus* (Interpr) *vel etiam: potestates, deorum indolem l. elementa callens. Quod epitheton istud Jormunreco ipsi sit attribuentium, mihi indubium apparet, cum ad totum narrationis contextum a stropha 19 usque respiciatur. Magia l. naturalis scientiæ gnarus dicitur ob observationem ab eo quiete sedente factam, quod hostes ejus non armis, sed lapidibus, evincendi foreht. (Vid. Regin cet. & kvnnigr unde kvngr contraxim est — nisi alias hæc vox notet cognatus aut oriundus ut in Álfkvngr & Áskvngr supra, cum Regin-kvngr nil aliud significaret quam Principibus editus l. cognatus).*

Regin-þing pl. *comitia principum H. II.* 47. (*Vid. Regin, Ragna, Ragnaravk, Renna & þing.*)

Regn n. *imber, pluvia. Dan. Regn, Germ. Regen, Angl. Rain, AS. Regn, MG. Rign, Finn. Raju, Peri. Baræn. Cfr. Gr. βῆσ fluo, βῆσ perfundo βῆσ gutta, βῆσ fluxus, Wogul Rag grando. Regin & voces ibi allegatas.*

Regns-dropi m. *imbris gutta; poët. pro lacryma gravis. (Regn & Dropi supra).*

*Reid (Reið) f. *rhedæ (v. c.) currus vet. Gall. Reda, Gr. ῥῆδη, Samscr. Ratha, Al. Rejdeuagen, Cand. Relli (currus). (Cfr. Lat. Rota, Germ. & Al. Rad, Samscr. Rotho), H. B.; B. I.*

15. (*aut ab Rida moveri l. Rida vehi. Isl. Reid f. alias fulmen, Samscr. Radini, it. isl. Reid (Reið) n. pl. ephippia l. ephippium).*

Reid f. *veftura, aquitatus. Hel Reid Brynhildar veftura Brynhildæ ad inferos H. B. Altero sensu Dan. Riden, Germ. Reiten, Angl. Riding, AS. Rad, Lapp. Ryddim. Cognatum est voci Reidi, AS. Ræde, Lapp. Ridek m. apparatus navis l. currus, it. ephippium.*

(at) Reida (Reiða) (ek reidi, reidda, reiddr *expromere S. II. (proprie tollere, vehere, it. afferre, promere, parare). Dan. rede, berede, Germ. bereiten, AS. gerædian. (Cfr. Reida, Reidi apparatus cet.) Cognata sunt isl. reidubúinn cet. Den. rede, AS. ræd, Angl. ready paratus, promptus &c.*

Reidi (Reiði) f. *ira, iracundia. Dan. Vrede, Angl. Wrath, Wrath, AS. Vrað, Vreþ, Samscr. Krodha. (Forasan a raudr rufus, ruber, cum ille mentis adfectus talem faciei colorem producat; — ab illo adjectivo derivari debet reidr subst. nomen piscis stagnatilis, raso colore ornati).*

Reidr (Reiðr) adj. *iratus, ira concitatus, infensus S. II. β. 7. 17. Animo ardens AM. 34. Dan. vred l. vreed, Angl. wroth, wrathful, AS. wræþ, reþ, it. rædh crudelis. Vid. Gl. Synt. Reidi.*

- (at) Reifa (ek reifi, reifda, reifdr) *G.* II. *AQ.* 41. *AM.* 13. *decorare* (verterunt *Interpretes*. Numme etiam aut involvere, circumdare, parare aut idem quam hreifa (reifa) movere, excitare, dicuntur. *AQ.* 35. at reifa giöld ravgnis exhibitum officia Regi debita (*Interpr.*) forsan reffius: paratum l. exitatum regi poenas. Convenit forsan *Germ.* regen movere excitare *COs.* raiwin muto & (priori sensu) *Angl.* robe investire. *Alias* isl. reifa involvere, circumdare (unde Reifi vellus ovium, *Lapp.* Raife *cat.*) Reifar involucra infantum *Lapp.* Ravlak. *Cfr.* *Gr.* ^{ερεφω.}
- (at) Reifa (ek reifi, reifsta, reifstr) *erigere* *S. II.* *Cognatum* verbo rifa surgere & subst. ris elevatio. *Dan.* reife, *Angl.* raise, *AS.* raràn, *MG.* raifan. Reist *vid.* at Rista.
- (at) Reka (ek rek, rak, rekinn) *A)* *pellere, persequi.* Rekr þik alda hver illrar skepno. *Te omnis agit fluctuatio infelicitis fati G. I.* 23. *Obs.* 33. Reka vóllo permeare: l. cursum persequi per campos *AM.* 13. Reka harms damnum vindicare *S. I.* 9. *Obs.* 18. *Ulcisci GS.* 17. Rak hana yfir fiördinn *perpellebatur* (translata est fluctibus l. ventis) *per sinum.* Rak hana ú land *terræ appulsa est GH.* Hinc *B)* *pellit* *cat.* Reka (proprie rekaz) *svr* stráumi *flumine secundo* *agi S. II.* 9.

- Angl.* wreak, *AS.* vrecan, *MG.* vrican *exsequi, persequi, ulcisci, Germ.* rächen *ulcisci.* Hinc etiam *isl.* Raki, *Germ.* Rache *ultio, vindicta;* *Dan.* vrage *rejjicere, it. isl.* Reki *res ejestitia.* *Dan.* Wrag, *Angl.* Wrack, *Wreck* *cat.* *Cognatum est isl.* (at) hrekia (ek hrek, hrakta, hrakinn) *pellere, propellere, it. AS.* wræcce, wræcca *exul, miser vræc peregrinus unde Angl.* Wretch (*Svec.* Wrak, *isl.* Hrak) *homo abjectus, cat.* Cum ambobus *confer.* *Gr.* ερεφω *arceo, depello* *patro profligo p. p., MG.* birekja *periclitans.* *Cfr.* *Gl. Synt. N. GS. K.*
- (at) Rekia (ek rek, rakta, rakinn) *evolvere, explicare.* At rekia borda *HB. I. Obs.* 6. Þótt ek þat lít rekia *AM.* 95. *Obs.* 263. Quamquam id parum velim *revolvere* (*Interpr.*) *Forsan rectius* rakia *curare, quæ expositio historię Volsungianæ convenit.* Convenit *partim Dan.* række, *Germ.* recken, *extendere, Angl.* AS. ræcan, *wrecan, rack, Finn.* rækkan, *MG.* rakjan, *cfr.* *Gr.* ἐρεφω *idem Lat.* porrigere *cat.* Circa *etymum cfr.* *Isl.* Rak flum, *CAbass.* Rakúa, *Originem verisimiliter* *debat* *verbo* *at* *reka supra.* *Cfr.* *Gl. Synt.*
- Remi pro remri fortior H. I.* 20. *Vid.* Ramr.
- (at) Rengia (ek rengi, rengda, rengdr) *depravare AM.* 4. (*originitur obliquare*).

- re). *Cfr. Dan. vrænge, Angl. wrench, it. (to) wrong, AS. vringan, cfr. Lat. ringere l. ringi — omnia cognata verbi etymo rangr supra.*
- (at) Renna (ek *renn, rann, runninn), A) *currere G. II. 4. AM. 21. Rann á háls honom occurrens collum eius amplectabatur H. III. B) Finere AM. 24. Desfluere G. I. 14. (a Dan. rende, Germ. rennen, Angl. run, AS. rennan, MG. rinnan currere, CBrit. rhedeg, Lapp. ruotam, Cfr. Finn. ruennen festino, Pers. raften ire, Gr. ῥηξω. β. Dan. rinde, Germ. rinnen, Angl. run, AS. rennan, M. rinnan fluere, CBrit. rhaiadnu. Cfr. cum ambobus Gr. ῥω fluo, cum impetu feryor & Pers. ruiden ire mare, fluere (Particip. act. ruan unde ab ruan, isl. rennandi vatn aqua fluens) it. verbum consonum mox sequens,*
- (at) Renna (ek *renni, renda, rendr) *fundere. Renna blódi í spor sanguinem infundere vestigiis B. II. 17. Obs. 26. Alias etiam peltare, fugare). Cfr. CBrit. rhannu dividere. Hinc Renna, AS. Rin, Rine cursus aquæ, torrens. Circa etymum nota Sanscr. ranha cito. Vide verbum consonum proxime antecedens.*
- Rétt *recte (v. e.) S. I. 21. Vere — Rétt segir Grípir ærum loquitur Griperus S. I. 11. Dan. ret, Germ. recht, Angl. right. (Vid. Rétt).*
- Rétt *pro rédt l. rédt S. II. β. 26. Réttv pro redt þú, AM. 79. Vid. at Ráda.*
- (at) Réttá (við) *Ameliorationem status obtinere AM. 58. (Retta proprie rectificare, rectam reddere, réttá við rectus fieri l. evadere. Dan. rette, recte sig, Angl. straiten l. straighten, Retta alias porrigere, CBrit. rhyddy; cfr. CBrit. rhoddi dare. Cfr. Pers. resten liberari). Vid. Rétt.*
- Rétt *adj. rectus (v. e.) it. erectus, planus. Dan. ret, Germ. recht, Angl. right, strait, AS. reht, riht, riht, MG. raihts, raid, Al. reht, Lapp. rieft, Pelv. radka, COss. & Curd. rast, Pers. rast l. rest. Cfr. Gr. ῥεως plane, certe (isl. rétt, Dan. ret & c.) (Forsan a Pers. Ra via; Olaf. olim rekt ab isl. rekia in Gl. Synt.)*
- Rétt *m. adflectio. Rífa réttv presio l. coarctatio costarum H. I. 22. Obs. 45. a. (Proprie actio quo aliquid rectum l. planum redaitur, aut status tali actione productus. Hinc Réttv jus, justitia, aqutias, Dan. Ret, Germ. Recht, Angl. Right, AS. Reht, Riht, MG. Garaihtei, Lapp. Rivtes, Pers. Rasti, COss. Refste, Curd. Ralstia, Reykr m. fumus H. 1. Dan. Røg, Germ. Rauch, Angl. Reek, AS. Rec, Lapp. Riuve. Cognata videtur Isl. & COss. Rik pulvis, Pers. Rik arena. (Circa etymum, cfr. COss. rog. levir, Dig. rauag). Vid. Riúka, Ragna-rauk.*

(at) Reyna (ek reyni, reynda, reyndr)
tentare, experiri. Cfr. Gr. *πειρανω*.
Vid. Raun.

Réz pro rédist evenit 3. pers. præf. perf.
ind. pass. verbi at ráda supra.

Réþ l. réd vid. Ráda.

(at) Ríða, (Ríþa) (ek ríd, reid in act.
& pass. ridinn) equitare. (Alias etiam,
vehi, in sublime ferri, l. sublimis
moveri). Dan. ride, Germ. reiten,
Angl. ride, AS. rídan, Al. ritan,
Lapp. ryddim. Cfr. Cambr. Brit.
rhedeg currere. Quibusdam a ríða
tollit, vehi, moveri quam originis
eandem vocem fuisse censo. Vid. Gl.
Synt. N. & nostra Reid *).

(at) Ríða (Ríþa) (ek ríd, reid, ridinn)
nehere, innēhere AQ. 8. AS. vř-
đan, Lapp. ruvddim. Cfr. CBrit.
Rhwyð rete (v. c.) Hinc forsan Reipi
funis, Dan. Reb l. Reeþ, Angl. Rope.
Rif n. costa H. I. 22. Dan. Rib, Rib-
been, Germ. & AS. Ribbe, Angl.
Rib. Cfr. Lapp. Ruovje membrum.

Rifinn evulsus G. II. 41. Part. pass.
verbi at ríða (ek ríf, reif l. rauf)
divellere, evellere. Convenit Lat.
rapio, & rumpo olim rupo. Dan.
rive, Germ. reissen, Angl. rive,

rif, CBrit. rhwygo, Finn. rewin,
reuhon. Cognata sunt Angl. reap,
AS. ripan, MG. raupjan metere, col-
ligere, fruges carpere unde Germ. reif,
Angl. ripe maturus, it. Germ. reibea
fricare Angl. rub, CBrit. rhubio.
Vid. Riúfa, * Riúfendr.

(at) Rífa (ek rífna, rífnada, rífnadr)
rumpi H. III. 2. Dan. revne. Vid.
Rífinn.

Ríki A) n. regnum, ditio SL. B) vehe-
mentia H. II. 43. cfr. AM. 34. (Ori-
ginis, ut videtur, potentia, impe-
rium). Cognata sunt: Regia l. Reig-
in supra cet. Dan. Rige, Germ.
Reich, AS. Rice, Al. Riche, Angl.
Realm cet. MG. Reiki, CBrit.
Rhwyfg, Finn. Ryki, S. Radfjam,
Hebr. Rek, Gall. Royaume. Cfr.
Angl. Richness divitiæ, lautitia, cet.
it. isl. ríkia regnare, regere, AS. re-
can, ricsian, MG. reikinson, CBrit.
rhwyfgo, Finn. rywan. Vid. Gl.
Synt. & nostrum Ríkr.

Ríkia pro ríkia potenti GH.

Ríki (forte pro of ríki vid. s.) vehemen-
ter AM. 34.

Ríkr adj. potens l. violentus S. II. β. 39.
— opulentus S. I. 17. Rígr l. potius
Ríkr

*) Voces similes gallicus sermo olim continnavit; oppidum Epo-redia, Plinio teste, sic appellatum est
ab optimis eorum domitoribus. Islandi hodie dicunt: at ríða hefta, (Dan. beride, Germ. be-
reiten, Angl. ride) equos domare. Cum illo Epo, cfr. Dan. Hoppe, Gr. ἵππος. Vid. Hypia.
Hest. 1.

- Ríkr (*nam atavi nostri pro G & C vel K una tantum littera usi fuerunt*) — *Danorum princeps, primus regium nomen Konúgr l. Kóngr accepisse fertur unde concludi potest quod illa appellatio regibus septentrionis, Drótti l. Drottinn interdum salutatis, olim attributa fuerit. Conveniunt Lat. Rex, Regina, MG. Reiks, CBrit. Rhi, Arab. Raiis, Reis, Gall. Roy l. Roi, (Reine) cet. Adj. ríkr Danis est rig, Germ. reich, Anglis rich, AS. rice, ric, Al. rich, rit, Lapp. rigges, Finn. ricas. Cfr. Gl. Synt. & Diatribes ac nostra Drottinn, Regin, Ríki cet. *).*
- Ríkt potenter O. G. 6. (*Vid. Ríki, Ríkr*).
- Rínar-málmr *Rheni metallum*: aurum S. III. 16. Obs. 17. (*Vid. málmr supra & Rín in Ind. nom. pr.*)
- (at) Ríóða (ek rýð *rec. ríóða, raud, rodinn*) *rubefacere* S. I. 50. Ryði *rubefaceret* S. II. a. 26. Rodinn *rubefactus* G. II. 22. rutíkr H. III. 47. Angl. reddén, AS. reóðian, Lapp. ruotíodattam, Gr. *ερευδα, ερυδανω, ερυδανω* (a Raudr *it. ríóðr ruber supra; cfr. Rodna, Róðra, Ravdvísvellir, ut & Gl. N. voc. rid et ryd.*
- Rípt *stragulum, velum* S. III. 8. (*forsan a reifa involvere*). AS. Ríft, Reaf, Lapp. Raffh. Cfr. *isl. reifa involvert, it. isl. hrípa, Gr. βαρῶ. Hindj Læript recentioribus Lécept linteum, pannus linteus, forte a liggia (unde terminationes lá, læi) cubare. Cfr. Gl. Synt.*
- * (at) Rífa (ek rís, reis, risinn) *surgere* B. I. alio 37. Angl. rise, AS. arífan, MG. reifan (*præt. rais*), *cf. Pers. rysten crescere (forte v. c.) Hinc reifa erigere supra; cfr. Ris, Angl. Rise elevatio.*
- (at) * Rísta, (ek ríst l. rísti, reist *rec. rísta, rístinn rec. rístr*), A) *scindere* S. I. 15. B) *incidere, rístinn incisus* S. II. a. 26. *Dicitur in specie de litteris l. hieroglyphis runicis quæ lignis & lapidibus incidi solebant, unde famosum illud Mart. Capellæ: Barbara fraxineis sculpatur Runa tabellis. Sic MG. Grefts (scriptura) sculpturam proprie notat. Vid. Grafa s. Est verisimiliter etymum verbi recentioris rita scribere, pingere, Angl. write, AS. vritan, Al. rize, Litt. rufzau. Cfr. MG. vrits littera, Dan. rídse incidere, pingere, Germ. ritzen, reitzen. Vid. Gl. Synt. voce Rita.*
- (at) * Ríúfa (ek rýf, rauf, rofinn) *rumperè (olim rupere) v. c. S. II. ß. 24. solvere* B. I. 19. Obs. 28. Dan. rive, Germ. reissen, Angl. rift, rive, Lapp.

* Cfr. porro Pers. ríker major (*Isl. tihati, Dan. rigere, Germ. reicher*); Pers. rísterin maximus. (*isl. ríkast, Dan. rigest &c.*)

- Lapp.* ravaftam, *Finn.* rauvaifen, *cf.*
Pers. byriden, *scindere*, (*Dan.* bry-
 de), *isl.* brióta s. *Vid.* Rifian, * Riúf-
 endr.
- (at) Riúka (ek rýk, rauk, rokinn) *fu-
 mare* AQ. 44. *Dan.* ryge, *Germ.*
 rauchen, *Angl.* reek, *AS.* reócan,
 recan, *Lit.* rukinti. *Cfr.* *Finn.* rau-
 ken *evanesco* it. *Lapp.* ravgam &c.
Cognata sunt reykr fumus (*supra*)
 rok idem (*vid.* Ragna-rauk) rik pul-
 vis pp.
- Riþ *vid.* ek Ríd.
- Ro pro ero sunt GG. 14. H. III. 10.
- Ró f. quies l. mora AM. 74. *Dan.* Ro,
Germ. Ruhe, *Finn.* Rauha, *Lapp.*
 Ravhe, *Curd.* Rnuu, *Pers.* Arām,
Cfr. *Angl.* roost *requietem capere*; *cō-
 terum*, *vid.* Ravft s.
- (at) Róa (ek ræ, reri, róinn) *remigare*
 S. II. p. 11. *Dan.* roc, *Germ.* ru-
 dern, *Angl.* row, *Gr.* ῥῥω, *AS.* ró-
 van, *CBrit.* rhwyfo. *Cfr.* *CBrit.*
 Rhodl remus, *Pers.* Rud, aqua fluens,
fluvius. *Vid.* Gl. N.
- Rodinn (Ropinna) *vid.* at Rióda cet.
- (at) Rodna (ek rodna, rodnada, rod-
 nad) *erubescere*, *rubesceri* G. 14. *Dan.*
 ródme, *Germ.* erróthen, *Angl.* red-
- den, *AS.* readian, *CBrit.* rhuddo,
Lapp. ruvfudam, *Gr.* ῥεῦδομαι, ῥεῦδιαι
 (*Raudr.* ruber, *supra*; *cf.* rióda cet.)
- Ródra f. cruor (*forsan* v. c.) sanguis AM.
 19. *Proprie* rubor vel linimentum ru-
 brum i. e. litamentum cruoris ex ani-
 malibus sacrificatis, quem gentiles bo-
 reales inter festa convivia hominibus &
 ædibus illinire soliti fuerant. *Vox*
hæc apud veteres interdum in proza
reperitur. Aut a Rodi rubor quod d
 raudr fuber s. vel a rióda rubefacere.
Ejusdem etymis et significationis est
Sanser. Rudhira sanguis. *Vid.* Gl. N.
 Hv. *Cfr.* *Gr.* ῥόδος rosa.
- Rof n. proprie ruptura, ruina. Aldar-
 rof exitus temporis l. exitium humani
 generis H. III. 39. *Cfr.* *Angl.* &
Dan. Rift, *Germ.* Riis, *Isl.* Rifa rup-
 tura, fissura*). *Vid.* riúfa, rifinn
supra & rofna, Treg-rof, Trygd-
 rof infra.
- Rofna pro riúfa rumpere S. III. 17. Obs.
 18. hodie rumpi, dissolvi. *Vid.* at
 riúfa.
- * Róg n. Dissidium S. II. 5. Conten-
 tio H. III. 20. B. I. 38. Calumniæ
 l. insidiæ. Bellum, pugna HM. 10.
 Róg f. vel n. Est AS. Vroht dissi-
 dium,

*) Rof alius sine dubio veteribus sonuit: series, numerus, unde Staf-rof series litterarum (AS. Staf-rof). Hinc sine dubio *O-rof innumera multitudo. Sic AS. Rof est i. q. Ruafva in Gloss. Ket. *Cfr.* *Lot.* rhythmus, *Gr.* ῥυθμος.

- dium, *crimes, accusatio, damnum*. Cognata videntur Germ. Rache vindicta, Rug l. Rüge accusatio, delatio, Angl. Rage rabies, furor, crudelitas, Isl. rægia, AS. vrégan, MG. wrohian, COrr. ragom kanin accusare, calumniari, CBrit. rhægii mala imprecari, maledicere. Cfr. AS. vreoan ultisci, it. CChuns. Ragbugu, And. Reku pugna, dissidium. Vid. Gl. N.
- Róg-apaldr H. I. 6. belli columen 3: dux bellicus a Róg pugna infra — nisi significet Róga - apaldr Columen l. dux Rugiorum Norvagarum. Cfr. str. 43. Obs. 77. (Puto tamen, quod Rex famosus Ognvaldus cognomen Rógi traxerit e nomine regni sui Rugiæ l. Rogalandiæ, sed hoc non ab illo; sic pater ejus Alfus ibidem regnans eadem ratione Róg-alfi l. Róg-Álfr 3: Alfus Rugianus l. Rugiorum Alfus appellatus fuit). Apaldr vid. supra. Cfr. Rógheimr, & 199.
- Róg-heimr m. regio bellicosa l. idem quam Rógaland Rugia, antiquum Norvagiæ regnum. Vid. Róg-apaldr.
- Róg-málmr m. metallum dissidiarum auctor AQ. 29. (Róg pugna, dissidia & málmr supra.
- Róg-þorn m. spiculum militare AQ. 30. (Róg pugna & þorn spina, spiculum Dan. Torn, Angl. Thorn).
- Rósmo-fiavll AQ. 18. Obs. 79. Vox sane obscura; Interpretés verterunt: palustris l. cænosa montana. Foris vocula ignota Rósmo — an in Rosmhvalr 3: trichechus rosmarus occurrens, mihi non liquet — cognata est alijs notæ notationis hrióstr (rióstr) aspretum, glabretum; hrióstrvgr glaber cet.
- Rót f. radix (v. c.) G. II. 41. GS. 22. Dan. Rod, Angl. Root, AS. Rot, Lapp. Ruotas, Gr. ῥίζα. Cfr. Germ. Rübe, Rettich, Ruthe pp. CBrit. Gwraiddin (Gwraidd). (Aliud est isl. Rót n. violenta motio, eradicator unde Sió-rót Angl. Rut of the Sea æstus maris Gr. ῥόδος.
- Rúm n. locus, spatium AM. 58. recentioribus lectus, cubile. Dan. AS. Al. Rum, Germ. Raum, Angl. Room. Vid. Gl. Synt.
- Rúnar f. pl. A) Colloquium S. III. 14. G. III. 4. B) Litteræ, scientiæ S. I. 17. AS. Run mysterium, arcanum, littera, character. Rune colloquium, consultatio, MG. Runa mysterium, concilium (unde Garuni consultatio). CBrit. Rhin secretum, mysterium unde Rhiniau incantamenta, incantationes; rhinu (Germ. raunen) susurrare. Cfr. isl. Rúnastafr, AS. Runstæf, Alam. Runstaba character magicus cet. Finn. Runo, carmen, verus. De origine vocis vid. Obs. 39. ad AQ. 9. Cfr. * Rúnun & Rýnendr infra.
- Rydi vid. Rióða.

Rýfr *vid. Riúfa.*

Rynendr *AQ. 9. Obs. 39. pl. particip. aſt. verbi at rýna (ek rýni, rýnda). "Scrutatores rerum per artificia occultata, verterunt interpretes. Mea sententia hic rýnendr ok rádendr simpliciter transferendum est: legentes ac explicantes, litteras nempe runicas quas Gudruna fratribus suis misit, sed nuntius depravaverat. Carmen Atlamál continet longe aliam relationem de fœminis epistolæ contenta narrantibus ac explicare tentantibus, ut et earum conatu ad abstinendos maritos ab itinere proposito. In narratione de Hiallio servo hæcce oðæ etiam minime inter se conveniunt. Hinc evidenter probatur diſtarum verborum auctores diversos fuisse. Verbum at rýna proprie significat: A) Rúnas l. litteras inspicere l. legere & translate: scientias discere l. callere B) colloqui, a Rúnar colloquium, quæ verbi notio Germanorum raunen plane congruit. At rýna l. rýnaz Isländis jam dicitur: litteras diligenter scrutari; acriter intueri — non disconvenienter a prima vocis origine. Cfr. *AS.* runian, *Alam.* runen, runizzeane, *Germ.* raunen, *Angl.* round, *CBrit.* rhinio, *Lapp.* runam mussitare susurrare, mystice loqui.*

(at) Ræda (ek radi, radda), *fari proprie, ut puto, deliberare (a Rád, Ráda supra), et eodem sensu sumitur*

HM. 18. Germ. reden, *Al.* redon, *MG.* rodjan, *Lapp.* rayam, *Gr.* ῥέω, *ſfr. Zend.* mreod, mreued dixit, *Ar.* ridsch respondere, *ſfr. Angl.* read. *Hinc Ræda sermo AS, Rád, Germ.* Rede, *Lapp.* Ruodde. *Cfr. MG.* Ræda loquela, *Gr.* ῥῶσις diſtio, oratio. *Samscr.* Re sermo, loquela, *Zend.* Erethehe colloquium, *CDſhar.* Rjei, *And.* Roſcha verbum. *De utraque voce ſfr. Gl. Synt. & Raut.* Ravdd s.

Ræfils - heſtar *S. II. 16. equi Ræfilli 2: nares classicæ — ita diſſæ a Ræfillo, regulo quodam l. piratarum duce, cuius Edda proſaïca mentionem facit. Interpretes expoſuerunt: equi velati a Ræfill pannus, vellus cet.*

(at) Rækia (ek ræki, rækta, ræktr) colere, curare. Rækia heiþtir iras studio exercere † *GS. 6. Cfr. AM. 15. Dan.* rögte, *Scot.* reck, *AS.* rekan, *ſfr. MG.* rihtan, *Germ.* richten, *Lapp.* rakadam, *Finn.* rakaſtan, rakennan, *Racina instruere, ordinare, it. AS.* Recca cura, *Isl.* Rækt, *Finn.* Rakkaus, *Rakennus, Rauckomus, Lapp.* Rakiesvuot, *ſfr. Lapp.* rakies carus, *Finn.* racas, *CAk.* rukkeko omot, *Samscr.* rakſjadi, *Zend.* rakſched nutrit, dat, ſalvat. *Cfr. Gl. Synt. GS. & Reka: s.*

Ræfir rex l. dux bellicus *S. II. a. 14. (aut a rás cursus, quari: fugator, aut a reifa erigere, unde etiam reifa her copias*

pias conducere) *AS.* Ræſva, *Ind.* Rådſja, Ræſja *).
 Ræþ pro rēd aut poſt. pro rēdi perſ. præterit. ind. v. at råda 3: decernere aliquid, & deinde: actionem decretam adgredi — aut etiam verbi deſecti auxiliariis, ea tantum flexione jam uritati, actionem ineptam l. perfectam indicant. *Cfr. Gr.* ῥέω facio. *Vid. at Råda (Lit. I.)*
 Rökkvit l. Ravckvit *H. I.* 35. Þá er rökkvit var cum crepusculum vespertinum incidisset. *Vid. * Ravk (3) & Ragna-ravk. Origo vocis forsan querenda est in raudr ruber, rufus, a rutilo nubium colore qui sapissime crepusculum & matutinum & vespertinum præcedit. Cfr. tamen MG. Riqvis l. Riqviz tenebræ, caligo unda riqvizeins obscurus, Sanscr. Ragianî nox cet.*

Röm vid. Ramr.

Rönd vid. Ravnd.

S.

Sá ſæm. Siá, Sco, Sú n. Þat is, ille, *M. Goth.* Sa, Sau, Sah (ſæm. Si, So). *AS.* Se ſæm. Sco, Sio, *Germ.* Sie, illa; illi, illæ, ſo qui cet. *Al. & CAvar.* ſhi, *Sanscr.* ſa, *Finn. & Æſtn.* Se ille, iste, ipse, *Lith.* Szic. *Cfr. Avar. Midh. & plurium caucasi dialectorum*

torum za l. Sa unus, *Pers.* (priorè littera amissa) o, u is ea — ille illa oj is, ille. *Cfr. Gr.* ὄς pro οὐστος, ὄ, ἦ, το. *Cret. aus pro uſtos.*

Sá, (*MG.* ſahi), *vid. at Siá.*

Saddr satur (v. e) (*MG.* ſads, *Sanscr.* ſita). *Vid. at Sedia.*

(at) Sufna *vid. (at) Samna.*

* Saga f. indicium, narratio *S. I.* 48. *Relatio OG.* (*Cfr. Savgn diſſum, fama, rumor.*) *Dan.* Sagn, *Germ.* Sage, *Angl.* Saying, *AS.* Saga, *Sægn, MG.* Sagath, *Lapp.* Lapp. Sak, *Finn.* Sanoma. *Cfr. Lapp.* Sadne, *Finn.* Sana verbum, vocabulum, *Pers.* Sachen, *Pelv.* Sokkam, *Zend.* Senghem, *it.* Seoue sermo; idem quam *isl.* Seig, *feg dic.*) *Cfr. Lat.* Saga, Sagax, Sagire, Sagus præſagire (at Segia, *impf.* ſagda dicere). *Vid. Savgn infra.*

* Sakar, *vid. Sök.*

(at) * Sakaz inſectari *HM.* 28. (Savk).

Sakaþr m. accusatio *GH. II.* (Saka, arguere, accusare, nocere; priorè sensu, *AS.* ſacan, *MG.* ſakan. *Cfr. Sakaz supra & Savk infra.*)

(at) * Sakna (ek ſakna, ſaknada) desiderare. *V.* 10.

Sak-rúnar pl. f. noxia l. calumniosa dicta *H. III.* 32. (Sauk & Rúuar).

Salar pro rec. Sals (adit) *HM.* 30. &c. *Vid. Salr.*

* Salar-

*) Longe aliud est rautis alveus, aque ductus *cfr. Gr.* ῥέως & Rås 1.

- * Salar-gafl *m. extremus ædis paries.*
Vid. Salr & Gafl.
- Sal-gardr *m. septum aulae, V. 28. Vid.*
 Salr & Gardr.
- Sal-gofnir *m. gallus domesticus l. aulicus*
(Valhallæ) H. III. 47. (Quidam scri-
bunt Salgopnir, vi vocis, ut puto,
idem quam Sal-opnir 2: ædem reclu-
dens, — cum galli cantu homines ex-
surgant, et mox domum aperiant).
- Sal-hús *v. conclave (armarium interpre-*
tes dederunt) AM. 7. Vid. Salr.
- Sal-kona *famula cubicularia S. III. 44.*
et. Vid. Salr & Kona.
- * Salr (*pl. * Salir*) *m. ædes, domus, atri-*
um, aula S. III. 20. cubiculum. Dan.
Sal, Germ. Saal, Söller, AS. Sal, Sel,
Finn. Sali, Angl. Solar, Seller, Ind.
Sale. Cfr. MG. Salithva, Celt. Sel,
AS. Sæld, Al. Selida, domus, CIng.
Turs. Za, Zaa, Ind. Shala habitacu-
lum, diversorium, it. isl. Sel domus
activa Sæluhús diversorium. Vid.
 Salhús, Salr.
- Sal-þjóð *f. palatina l. aulica familia. V.*
 20. *Vid. Salr & Þjóð.*
- Sam *in compositis; particula copulativa*
con; alias * samr una, conjunctim.
Dan. Sam, Samt, Germ. Samr, Arab.
Dschema congregatio, collectio Dschem-
leth summa. Cfr. COss. ama, Gr.
ἄμα, οὐν &c. Vid. Saman, Samr.
- Saman *simul, (forsan v. c.) una; S. III.*
 2. *At koma saman collidere, proprie:*
convenire H. II. 25. Geng ec einn
saman Vado solus mecum S. II. 8. 2.
Obr. 4. Dan. & Germ. Sammen,
MG. Samana, Samath, AS. Sam, Sa-
mod, Samen, Samr. sam, Pers. hem,
heman, Arin. ham, Gr. ἄμα, ἑμαρτη.
Vid. Sam, Samr.
- Sam-hyggiandi *consentiens GH. 5. Hic*
in pl. Samhyggiendor). Vid. Sam &
 (at) *hyggia cogitare supra.*
- Samir (*rec. sæmir l. sómir inf. sæma con-*
venit, decet. S. III. 17. Betr sæmði
þær potius deceret tibi H. B. II. A
sam l. saman; ita dicunt Latini con-
venire pro decere et. Dan. Söm-
mer, Sömme, Germ. ziemet l. gezie-
met, ziemen, MG. timan. Cfr. Angl.
seemly, besecming, it. Pers. schaiéd.
 (sjaied) *deceat.*
- Sámk *pro fá ek l. fé ék vidi l. video.*
- Sámk ey *semper vidi l. video G. I. 24.*
 (at Siá).
- Sam-kunda *f. concilium AM. I. Con-*
viviam ib. 72. In versione N. T. isl.
appellatio hæcæ attribuitur synagogis
Judeorum. (Sam & kyn genus cet.
l. etiam kvnr notus. Recentiorum
 Samkoma *conventus diversam partim*
agnoscit originem).
- Sam-mædra *eadem matre procreatus AM.*
 23. *Vid. Sam & Módir.*
- (at) *Samna vulgo Safna (ek samna, sam-*
nada, samnadr) colligere, congregare
 AQ. 18. *Dan. samle, Germ. sammeln*
 l. samm-

- l. sammlen, *AS.* samnian, *CBrit.* Ysgafnu, *Pers.* Sjema-kerden, *Gr.* *Σαυσιγῶ* *cf.* *Σαυσιγῶς jungo* *). (Sam, Saman).
- Samr *f.* samv l. söm (in sama) *n.* samt (id sama) *idem.* Sams misferis *eodem semestri* *G. I.* 8. Samr léze oc Atli *idem sibi propositum esse Attalus prædicavit* *AM.* 71. *Dan.* Samme, *Angl.* Same, *MG.* Sama, Samo, Samer. Sa, *Cfr. Gr.* *ἴσως* & *Lat.* *similis.* *Cfr. Gl. Synt. & Diatr.* *Vid.* Sam, Saman *cæt.*
- Sam-rýnis *AM.* 85. *In arce l. aula eadem Interpr.* Forsan *reñius: in eadem arca.* *Vid.* Sam & Tún.
- Sannr *vid.* Saþr.
- Sann-ráðinn *revera circumventus* *AM. I.* (Sannr *verus* & ráða *supra*).
- * Sár *n.* vulnus, *cæt.* *Adde* Lapp. Sarje. *Cfr. Al.* Ser dolor, *COss.* Zaff, *CTart.* Jara. *Cfr. Turc.* Zeres lærio, *Isl.* Særi, *Pers.* Zerbeh plaga, *Germ.* Geschwür *it. particulam* *Germ.* Zer, *Lat.* dis — *divisionem l. læsionem indicantem.* *Hinc* læra *vulnerare*, *Dan.* faare, *cf.* Lapp. faram *distindo* farjedam *vulnero*, *Gr.* *τραύω.* *Cfr. Finn.* Sairaus *morbus.* *Vid.* Sárr & *Gl. N.*
- Sára *S. III.* 53. *acerbe (nisi sauciam, ægram l. miseram notet).* *AS.* fare. (Sár l. Sárr); *vid.* Sára.
- Sár, *beitr acriter mordens, adeo acutus* *HM.* 8. (Sár l. fárr & bita).
- Sárla (*alias etiam* * fárliga) *acerbe, G. II.* 11. *Alias* *Isl.* fára *valde, Dan.* faare, *Germ.* fehr, *Angl.* fore, *Alam.* far, fare, *Hib.* far, *Cfr. CBrit.* Sar ira. (*Cfr.* Sára, Svarr).
- Sárligr *acerbus* *G. II.* 21. *AS.* farlic. (Sár l. Sárr).
- Sár - neyddr *acerbitate adactus l. iuste (aut vehementer) adactus* † *GS.* 19. *Vid.* Sárr & Neyda, Naud.
- Sárr *f.* fár A) saucius (*forsan v. c.*) B) *acerbus, acutus* Sárr *hvgr exacerbatus* *animus* *S. III.* 56. Sárr *grátr acerbus lucus* *G. I.* 19. Sár *forq aspera calamitas* *G. I.* 23. *Cruciale* † *GS.* 13. *Angl.* fore, *AS.* far, fear, Lapp. farjedeigie, *CAbass.* zarru. *Cfr. CBrit.* farrug *tristis, Finn.* fairas *ager.* *Vid.* Sát.
- Sárt *acerbe* *AM.* 46. *Cfr.* Sára, Sárliga *cæt.*
- Sár-vitvr *f. vulnera callens* *H. II.* 49. *Obs. III.* *Vid.* Sárr & Vir *cæt.*
- Sásk *pro fáuz l. fáuft, A.* 34. *Vid.* at Síá.
- Sat (*MG.*) at, *vid.* Sitia.
- * Sátt *reconciliati (de mare & femina)* *S. III.* 57. *In nom. singl. marc. fáttar infra.*

Sátt

*) *Omni* *isl.* Samn *collectio, congeries, congregatio, cf.* *Lat.* Summa.

- Sátt 1. Sátt (*in pl. Sáttar 1. Sáttir compositio litis, transactio. Forsan a setia sedare, AS. Sáht, Vid. Sáttir.*)
- * Sátt pro sást videbas, *AM.* 15.
- Satt vid. Saþr. (*AS. sahte.*)
- Sátt - mál n. pl. *conventa S. III. 37. (Hodie Sáttmáli m.) Sátt & Mál.*
- Sáttir *reconciliatus, pacatus (pl. Sáttir). H. III. 23. AS, Sáht. Cfr. Germ. sanft mitis, tranquillus. Vid. Sátt.*
- (at) Saucqva 1. Söckva (ek feyck 1. favck, favck, lockinn) *submergi GH. Dan. synke, Germ. sinken, sinken, Angl. sink, AS. sincan, MG. siggvan (sinkvan) (præt. saggv 3: sank), CBrit. fuddo *). Vid. * Saucqvabeckr, Seykstv.*
- (ar) Savdla (ek savdla, savdlaða, savdlaðr) *equo sellam imponere G. I. 21, G. II. 17. Dan. sadle, Germ. sateln, Angl. saddle, AS. sadlian, Finn. satuloizen. (Savdvll).*
- Savdvl - dýr *sellaria animalia 3: equi G. II. 4. Vid. Savdvll & Dýr.*
- Savdvl - klædi *strata ephippiorum AM. 4. Vid. Savdvll & Klæpi.*
- Savdvll 1. Södvll m. *sella (v. c.) ephippium, Dan. Sattel, Germ. Sattel, Angl. Saddle, AS. Sadol, Setol, Sadel, Al. Sadel, Finn. Sarula, COss. Ssarg, Pers. Ssardsh (Kl.) cfr. CBrit. Sadell clitellæ. Vid. Sitia, Setia.*
- Savgn f. *diffio, sermo B. I. 20. Obs. 48. Traditio, narratio G. I. Dan. Sagn, Germ. Sage, Angl. Saying, Pers. Sachen &c. Cfr. Saga.*
- Savk vid. Sölk.
- Savmnoþo pro hod: *löfnudu collegerunt, vid. at Samna.*
- Saugnr m. *garritus, strepitus AQ. 40. Proprie cantus. Dan. Germ. & AS. Sang, Angl. Song, MG. Saggus, cfr. Lat. Sonus.*
- Sax n. *sica (v. c.) AQ. 22. AS. Sax, Sæx 1, Seax, Al. Saks, it. Dan. Sax forfæx. (Forsan a Saka nocere; vel ab isl. ská, Gr. σκῆα, Lat. feco per metath).*
- Saþr (Sadr, Sannr) *verus S. I. 48. Obs. 53. (aliar etiam certus), Dan. sand, AS. soþ, MG. sunjeins. Cfr. Arab. sadik verax, justus, Sanscr. satya, it. Lat. sanus, Gr. σαφης; COss. sonin scio (Curd. dshanum) unde sondgin sciens (isl. sannr), COss. san-khanin, (isl. sanna 3: kann sann 1. poët. sann kann) certum facio, testor. Vid. Saþr i.*
- Saþr (Sadr, Sannr) m. *æquum 1. æquitas animi AM. 6. Fides 1, integritas AM. 44. Proprie i, q. Sannr veritas. Angl. Sooth, MG. Sunja, Sanscr. Tatvam, Pers. Arab. Sadak. Cfr. Pers. San lex, ratio, Pers. Arab. Shadot testimonium, veritas. Hinc Isl. Sannleiki veritas*

* Circa etymum cfr. Pers. senkin gravis a senk Lapis. Adde isl. súnka subito & cum sono submergi.

veritatis AS. Soplice, *Dan.* Sandhed
Et. Vid. Sapr s. *).

Sé (sic) *sim, sit, Germ.* sey, *AS.* se,
MG. syan, *Gr.* σοω, Sért *sit, Séom,*
(MG. syaima, *COss.* syndeh) *simul.*
 Seod l. Seut *sitis, Pers.* sievid *Et.*
 Cognata sunt, *Lat.* sum *et.* *Pers.*
 Sjuden, Sjuden-feri *et.*

* Sé pro siái videat l. sciat S. I. 22.

Secca pro Sé ec ej non cerno V. 16.

Secka pro Sé ec ej non video G. III. 7.

(at) Sedia (ek sed, sádda, sáddr) *satiare*
(v. c.) H. II. 32. GS. 23. *Germ.* sár-
 tigen, *Angl.* satiate, *MG.* sothjan,
COss. aw-festen. *Cfr.* *MG.* sáditan
saturari, Gr. αδω saturo, αίσθη αλο,
nutrio, pasto; αίσθη onero, refectio,
αίση, αίσθη eibus, annona, Samser. sita
satur et. *Cfr.* Saddr s.

(at) Sefá; Sefia (ek sefa, sefada) *proprie*
sedare, moderare. Sefia sádropa gut-
 tas vulnerum 2: sanguinem sistere H.
 III. 40. Forsan cognatum *Angl.* sof-
 ten. *Cfr.* svefa sopire, sofa dormire
et.

* Sé m. A) animas B. I. 27. *AS.* Sefa
 B) dolor l. moeror animi (nisi nomen
 proprium alias ignotum indicet). H.
 III. 9, 10. Obs. 15 & 16. *AS.* Seob
 planáus, seofian dolere, lugere, *cfr.*
Germ. seutzen gemere — oppositum

MG. sifan gaudere quod tamen ejusdem
 originis esse videtur. *Opinor quod Sefi*
(i. q. Sifi) Edda protaica auctoritate:
cognatur; propinquus in his strophis
 rite exponendum sit; cum sensus plane
 emergit. *Introductio carminis refert*
Hundingum Sigmundi propinquos ne-
casae, & ima strophá continet hujus
filií, Helgii nempe, querelam de caede
amici l. cognati sui, in cujus ultionem
Hundingum postea interfecitum contex-
tus innuit. De voce sifi vid. Gl. Diatr.

(at) Sefia vid. Sefa.

* Segge vir S. I. 40. V. 6. Si, uti *AS.*
 Seeg originitus nuntium l. ministrum
 notasset, a verbo at Segia (referre) certe
 derivandum foret. *Cfr.* CTschets. Steg
 homo, *COss.* Leg, Tscherk. Zychur,
 Zyg (unde natio ista olim a Gracis vo-
 cabantur Zechi & Zychi), *it.* Pulo.
 Zeko vir, masculus.

(at) * Segia ** (ek segi, sagda, sagdr)
 dicere, narrare, alias interdum jubere.
 Sva sem segir í Sigurdar qvifso *Quem-*
admodum narratur in Oda Sigurdina
G. I. Segia fóro Jormunreci Jor-
 munreco indicatum iverunt. Sönnö
 sagþr vere convíðus l. juste diffamatus
 B. I. 25. *Dan.* sige, *Germ.* sagen,
Angl. say, *AS.* seegan, seccian, sagan,
 segan, *Lít.* sakau, *Lápp.* dajam,
 Finn.

* Scál, Scavrom & cetera que in Se incipiunt, quare sub Skál &c.

** Hinc praeterea imper. seg (dic) *Germ.* sage, *COss.* sag.

- Finn.* fanon, *Pers.* fachen - giuften. *Adde* *COss.* fahin jubeo fagin promitto, *Dan.* tilfige, *Germ.* zufagen. *Cfr.* *MG.* figgvan recitare, legere, *Lat.* fagio *), ajo & *iprum* dico, olim verisimiliter feco unde *abs.* infeco ejurdam, *sensus* (Ol.) *Vid.* *Gl. N.* & Segiaz i.
- (ar) Segiaz (segiz, fagdz). *Verbum* deponens intransitivum & reciprocum pro fegia sik 3: dicere se, it. persuaderi. Léto at heldr segiaz 3: Neque tamen rem sibi persuaderi siverunt *AM.* 29. (*Segia*).
- Segl n. *velum nauticum* (passim). *Dan.* & *Finn.* Sejl, *Germ.* Segel, *Angl.* Sail, *AS.* Segl, Segel, *Pers.* Sher (H.) *Lat.* Barb. Sigla. Circa originem *esr.* isl. fíga (impf. sé l. seig) labi, lente defuere, & *Germ.* ziehen trahere.
- Segl-marr m. *equus velivolus* 3: navis B. I. 10. *Vid.* Segl & Marr.
- Segl-vigg n. pl. *vehicula, jumenta* (l. etiam ædes) velorum 3: navigia S. II. a. *Vid.* Segl & Vigg.
- Seinat nimis sero *AM.* 26.
- Seinaþ idem *AQ.* 18. (seinn).
- * Seinn *segnis* (v. c.) *serus, tardus*; *Compar.* Seinni it. posterior. *Dan.* seent, *AS.* seen, *CBrit.* segur, *Pers.* fengin (H). *Cfr.* *Clug.* Seira, Sseiro vesper, *COss.* Ser, *Ital.* Sero, *Gall.* Soir cat. *Vid.* *Gl. Synt.*
- Seint sero, tarde. *Dan.* seent, *MG.* seithu. *Cfr.* *Lat.* segniter (Seinn).
- Sék pro séek video S. II. β. 35. *Vid.* Sid.
- (at) Selia (ek * fel, felda, feldr) *solvere*, (v. c.) tradere V. 22. Ádr hann fram seldi — Antequam proferret *AM.* 44. Seldo eifa, juramenta dederunt inter se *AM.* 4. Adde *Dan.* sælge, *Germ.* sellen, *Angl.* sell, *AS.* felan. *Cfr.* *Gr.* ἀλλοω.
- Sem (sim) qvi, quæ, quod, it. ut, sicut. Sem hildfingar bellatorum instar H. I. 6. *Dan.* som, *Germ.* so, *AS.* se, *MG.* sve, *Curd.* sibi.
- (at) Semia (ek sem, sam l. samda, samina) statuere; Invenitur forte in *absol.* sîmo pro 3. pers. plur. perfecti. S. II. 14. *Ohr.* 33. *Vid.* Sîmo.
- Sems pro sem es *AM.* 103.
- (at) Senda (ek sendi, senda, sendr) mittere, legare (passim). Sendi ord verba legavit † *GS.* *Dan.* sende, *Germ.* senden, *Angl.* send, *AS.* sendan, *MG.* sandjan, *Al.* sentan, *Lapp.* sad-dam, *Lith.* sjunru, *Gr.* σεντα.
- Sendi-madr legatus *AM.* 4. *Dan.* Ud-sending, *Germ.* Gesandt, *Angl.* Sent, *Sanscr.*

*) Sic II. Seggia fatidica, *Lat.* Saga.

- Sanscr.* Sandeshaciara. *Vet. Pers.* (secundum Græcos) Astantes (quasi dixeris isl. Utsendr &c.)
- Sén pro hodierno sédr conspectus HM.*
18. (at) Siá).
- Senn statim l. modo G. II. 36. Angl.*
foon, *MG.* funs.
- Senn simul, una.* Allir senn reidir cuncti simul irati. *Cfr. Gr. avv pariter, una. Vid. Gl. N.*
- * *Senna rixa B. I. 30. Jurgium GH. I. Obs. 4. Alias interdum, sermo, colloquium, nude * fenna colloqui, sermocinari. CBrit. Senn jurgium, sennu objurgare, Lapp. sanadadam discepto, Finn. sanoilen; Pers. Dschechel altercatio. (Cfr. Saga s.) Forsan a fenn s. cum altercantes dicta simul proferent).*
- Sér sibi, a se. Dan. sig. vid. Sá.*
- Sér pro snair videas S. I. 29. B. I. 28.*
- Sér pro Sert sis S. III. 29.*
- Serkr m. amiculum, indusium. Serkir valroda amiculum præliare: lorica l. thorax AQ. 4. (G. Pauli deduxit hanc vocem a Scr sericam, quæ mihi omnino ignota est, sed quamvis revera olim existerit, etymologiam illam parum probabilem æstimo. Vid. * Servarpir). AS. Sere, Syrc indumentum, poetice sæpe de loriceis usitatur. Dan. Særk, Angl. Sark,*
- * *Sels m. sedile l. convestus. G. I. 19. Alias isl. Seta *). Priori sensu Dan. Sæde, Germ. Sifs, Sefsel, Angl. Settle, AS. Sels, Sétl, Al. Zeta, MG. Sitsl, Gr. Ψῶπος, Ψῶγα. (Sels alias veteribus transtrum l. interstitium inter transtra Lapp. Siccesse). (at Sitia). Cfr. Sæti.*
- Sels - meidr m. jugum l. lignum sedile AM. 14.*
- (at) *Setia (ek set, setta, settr) ponere. Vm setia disponere, transponere l. componere (unicas litteras) B. I. 12. Dan. sætte, Germ. setzen, Angl. set, AS. setan, settan, MG. satjan, Finn. sædan, Pers. fakten, cfr. Lat. fidere, fedare cet. Cfr. * Settr & Gl. N. GS. K.*
- (at) *Setiaz (ek setz l. settr, settiz) verbum dep. intransit.) sidere, considerare (v. c.) At setiaz vpp adurgere B. I. Dan. sætte sig, Germ. sich setzen, Angl. sit. Vid. Sitia, Setia.*
- Sétti (rec. Siötti) sextus (v. c.) B. I. 29. Dan. Siette, Germ. Sechste, Angl. Sixt, Gr. ἕξτος &c.*
- Sex sex (v. e.) Dan. fex, Germ. sechs, Angl. six, MG. faihs, CBrit. Chwech; COss. Achsefs, Tuss. itch, Pers. Clurd. seheshch, Polv. sefe, sels, Zend. sehuesch, Samcr. Schaftha, Slia-von. Sheft, Gr. ἕξ, Hebr. Shefh.*

Scykrsv

*) Hinc isl. Seta posteriora hominis Dan. Sæde, Germ. Gefäß, COss. Ssids, Zend. Sedehe, Polv. Sjateman.

Seykstv *imperat. verbi* at seykvaz *l. sauckvaz suffocari in aquis l. cæno* — *usitatus* fökk þú a *verbo neutro* Saukkva *l. Söckva submergi. Vid. at Saucqva.*

Séze *vid. at* Siá.

(at) Sía (ek sía, stada, stadr) *colare, SL. Dan. sic, Germ. feihen l. feigen, Angl. fearce. (Sía colum Dan. Sic, Germ. Sieb, Angl. Searce. Cfr. Gr. ψιας-gutta, ψιασα roro, minutin stillo.*

(at) Siá, Seá (ek fé l. fie, sá, sédr l. sén) A) *videre, cernere (forson v. c.) Sér vætr vid því isti rei nemo providet. S. I. 39. Kannat hann við slíco síá non potest id covere S. II. β. 37. B) curare, metuere (cognatum recentiorum Islandorum at síá l). Höt sensu passivi l. deponentis verbi certas flexiones adoptat e. gr. Reipi sáz þeir Húna iram sibi verebantur Hunnorum AM. 2. Sá fylkir séz fæst at lífi Ille Rex suæ vitæ paucissime timet H. I. 11. Obs. 27. Lít séze Atli övo þína Attalus odium l. invidiam tuam parum curat S. III. 31. Fátt hygg ek ycker síázce opinor vos pauca metuere H. I. 12. Obs. 30. Dan. see, Germ. fehen, Al. fehan, CBrit. selu, lynniaw, Lapp. safam, sædngam, Zend. todem, Angl. see, AS. seon, seogan, MG. faihvan. Cfr. Acol. σεαομαι pro σεαομαι speño. Vid. Gl. N. GS. K. sub Seá, Sérek, it. * Siá, * Siáme, Séze cet.*

Cfr. Sanser. futschel videns, Zend. fotsche it. Saþr s.

Siá *vid. Sá.*

Siák *pro séek sim H. II. 19.*

Sialdan *parce AM. 36. Rare ib. 77. Dan. fielden, Germ. selten, Angl. seldom, AS. feldan, feldon ab AS. feld rarus. Ejusdem fortassis familiae est MG. fildaleik mirabilis 3: infrequens, extraordinarius. Cfr. Gl. Diatr.*

Siálfr (*f. siálf n. siálfst*) *ipse. Dan. selv, Germ. felbst, Angl. self, AS. felf, feolf, felva, MG. filba, filbo, Al. felbo. Vid. Gl. Synt. N.*

Siálfskapa (*indeclin. & comm. generis*) *propriae fortunæ faber AM. 64. (Siálfr ipse & skapa formare, creare — unde Skavp fatum q. v.)*

Siár *vid. Sær.*

* Sið (* Siþ) *sero S. II. a. 23. compar. siðar (it. sidr minus B. I. 22) superl. siðaz, siz l. siðst postremo it. minime. Dicitur etiam siðla, Dan. silde, AS. siþ, siþe, MG. seithu sero. Hinc isl. vñ siðir tandem, Lapp. sitta. (Siðr infra).*

Siðan (Siþan) *Deinde, postea, post hac: Cognatum alio: Siðar posterius. Dan. siðen, Germ. sieder, seit, seither, Angl. since, AS. siðan, siþpan, lynthan, Finn. sitten, COrr. fsteider. Forte contracte pro sið padan. (Sið) cfr. padan i.*

- Sidr (Sifr) *demissus* GH. 7. (alias etiam *antiquitus: serus*. Vid. * Sif.)
- Sidr minus. vid. Sid.
- Sid-skinandi sero l. *demisse splendens* S. II. a. 23. Vid. Sid & Skina.
- Siflar pl. *adfnitatus* S. III. 26. In nom. sing. * Sif *pax, quies, cognatio* l. *adfnitas*. Hinc *sifa-siftr argentea mulieris dos* l. *hereditas* B. I 28. Obs. 60. AS. Sib, Sibb, Sibbs, Sybb; ultimo *senru* Germ. Sippshaft, Angl. Scot. Syb *cognatio*. Hinc Angl. Gossip *susceptor l. susceprix*. Cfr. MG. sibja *æquus, pacificus*. Vid. Gl. Diatr. uv. * sifi, (AS. Sibbe *cognatus*, CBrit. Sieff *nepos*), sifkona, sifskapr, gud-sifi. Cfr. supra * Sifr, Sefi.
- Sif-spell *adfnitatis violationes* † GS. 19.
- Sifvgr adj. *adfnitate copulatus* S. I. 50. (Fam. sifvgr), cfr. Lapp. sifvjug *soror uxoris*, (Sif).
- Sifúngr m. (alias Sif) *propinquus, cognatus (de liberis l. marito)* AM. 81. *Adfnis* H. III. 32. Germ. Sippe, Al. Sipper, AS. Sibbe *magis conveniente*, *vet. isl. Sifi*; cfr. COss. Fflumner, Wflimar *frater*, Ssiag *gener* (Dan. Svi-gerfön &c. Sif).
- Sig vid. Sik.
- (at) Siga (ek sig, seig l. sé, síginn) *ridere (v. c.)*, *labi, lente defluere*. Siga saman *confluere*, Létom siga *sattmál ockvr* — Coire *fecimus nostra conventa* S. III. 37. AS. & MG. sigan, Belg. fügen, Lett. fsikku *cet.* Olafsen *vo-rem deducit ab obrol. sig infra, deorsum in Gl. Synt. voce Sigr. Hinc Dan. fegne. Vid. * Sigi & Gl. N.*
- (at) Sigla (ek sigli, siglda), *navigare, ventis vela dare* AM. 32. Dan. seyle, Germ. segeln, Angl. sail, AS. seglian, Finn. seilan, Lat. Barb. siglare *cet.* Cfr. CBrit. siglo *movere, moveri* Sigl *motus*. (Segl). Vid. Gl. N.
- * Sigli n. *joculum* S. III. 46. *Monile gemma l. bulla, si AS. vocis Sigle rignificatio huic attribuitur; sic vta brodit sigli gemma circuncirca inaurata s: auro inclusa. Convenire originitus videtur* Lat. Sigillum. Cfr. MG. siglian *sigillare (isl. innfigla, Dan. for-segle &c.)*
- (at) Signa (ek signi, signda, signdr); *consecrare* B. I. 8. *Originitus forsan convenit* Lat. signare. Cfr. Germ. segnen, zeichnen, Angl. sign, AS. segnian, Finn. sinnan. Cfr. Lat. sacer, sancio, sanctus, Gr. ἅγιος, ἁγιασμός. Vid. Gl. N. Jarregn s. & Sigr, Sig i. Sig m. A) *salus, felicitas* B. I. 3. AM. 32. B) *viçtoria* S. I. 9. Olafsen in Gl. Synt. *etymum hujus vocis statuit in obrol. sig infra, deorsum, (qvæ mihi alias latet). In compositis olim nostratibus Sig sonuit, e. gr. Sigtivar (feliciter dii), it. * Sigfavþr (quod G. Magnæus deduxit a Sig prælium strages. Dan. Sejr, Sejer, Germ. Sieg, AS. Sige,*

- Sige, *Al.* Sigo, Sigor. *Cfr.* *Samscr.* Sigi (*isl.* Sigrari & olim verisimiliter Sigi) *viðfor*, unde Manafgi (*q. d. isl.* Mvnafigi) *viðfor voluntatis l. animi.* *Cfr.* nomen *Dei* lannici Schigimuni, *it.* *Pers.* schiki cædes; fundo l. profiga exercitum. *Cfr.* *Gr.* *σεν μωωω*, quatio, *σενωωω* cico, agito ut & Siga r. Sigr-þjóð, Sigtír, Sigtívi i.
- Sig-rúnar *Characteres victorales B. I.* 6. *Vid.* Sigr & Rún.
- Sigr-þjóð *f. gens victrix, felix l. beata* (*Valhallæ incolæ*) *H. III.* 47. (*Vid.* Sigr & Þjóð).
- Sigtívi *Deus felix l. salutaris aut etiam bellicus l. victorialis.* Sigtívar *felices Dii.* * Sigtíva *synis filii deorum bellicosorum l. belli numinum.* *S. II.* β. 24. Sigtívar (*in pl.*) *de heroibus dici videtur A.Q.* 30. *vid. ibid. Obs.* 112. *Cfr.* Sigtír, Sigr, Tír cæt.
- Sig-týr *A.Q.* 31. *cfr. Obs.* 118. *Ad verbum: Deus felix l. victoriosus, unum ex Othini nominibus adscititiis, quamvis hoc loco aliud nomen indicare possit.* Sigtýrsberg *montem l. petram Dei victoris, aut ipsius idolum (ingenti petra representatum) aut templum l. altare saxi constructum significasse, sine dubio erit. Ad aras Deorum prisci septentrionales sanctissima juramenta præstiterunt. Vid. Sigr. Týr, Sigtívi.*
- Sik l. Sig s; *Dan.* sig, *Germ.* sich, *MG.* sik &c.
- Siklíngr *Rex, princeps S. I.* 33. *Forsan a Sigr (supra). Posteri Sigaris Reguli Sveo-Gothici & Norvegia orti ita etiam olim specialiter appellati fuerunt.*
- * Silfr n. argentum. *Dan.* Sølv, *Germ.* Silber, *Angl.* Silver, *AS.* Seolfor, Silver, Silure, *MG.* Silubr, *Lapp.* Silb, *Curd.* Sif, *COss.* Awšifet, *Pers.* Zib, Sim *), *Afg.* Ssar. *Cfr. Pers.* Ser aurum.
- Silfr-gyltr *argento inaurato ornatus A.Q.* 4. a gylla *inaurare Dan.* forgyldæ, *Germ.* vergulden, *Angl.* gild. *Vid.* Gylltr, Gyll, Silfr.
- Sim f. & * Simi m. *B. I.* 23. *H. II.* 3. *V.* 12. *Voces hæc originitus vinculum, funem, filum l. cingulum notarunt, sed posterius præsertim additæ sunt aureis filis, annulis & armillis, quibus pro nummis proavi nostri usi sunt & quorum fasciculi in sepulchris ipsorum interdum reperiuntur. Convenit omnino Pers. Sim filum metallicum vel aureum &c. Recentioribus poet. scimr m. unde scima-stod cæt. famina. His cognata esse videntur: Simi, feymi fila sartorum & lauma suere, omnia forsan, a sam, saman (supra) unde etiam semia componere. Cfr. Gr. iuas lorum, vincium, &ωωω cingulum, Lapp.*

*) Hinc *isl.* silfrin argenteus, *Germ.* silbern, *Pers.* simin &c.

- Lapp.* Siebma, *Finn.* Syma funis, *funiculus*, *lorum*, *AS.* sine *cimelum* (numne *originitus annulus*)? *it.* *Pers.* Sim argentum, pecunia. *Oceanus olim* Sími 1: *cingulum*, *poëlice appellatus fuit*; eadem *ratione ac alias Landabelti*, *Eia-hringr*, *cingulum l. circulus terrarum l. insularum*. *Cfr.* porro *S. Eg. Sk. p. 314.*
- Simo vid.* *Semia.* *Alias forte 3. pers. plur. perf. verbi obsoleti síma nere. S. II. 14. Obs. 33. Cognata sunt recent. sauma, feyma suere (v. c.) Dan. fye, Angl. sew, Germ. saumen. Cfr. Sími.*
- Símyl Lamia, mulier gigantea (auctoritate Edda prosaica). H. II. 38. Cfr. nomen gentilitium Fínnorum Suomalaina.*
- Sin f. nervus V. 15. Dan. Sene, Germ. Sehne l. Senne, Angl. Sinew, AS. Sin, Sina, Lapp. Suodn, Finn. Suoni, Gr. per metath. is (pl. isa), iviv.*
- Sinn, sín, sitt suus, a, um (v. c.) Dan. fin, Germ. sein, AS. finn, MG. feins (seina, sein), CIng. zun, zunde, Samer. lua,*
- Sinn hora transiens, momentum temporis, vice. I. p̄ridia finn tertia vice SL. Sinn proprie est idem quam finni cursus, iter (infra). Dan. síndr in comp. sínds e. gr. Fire-sínds-tyve 1: quatuor vicibus viginti 1: octoginta, AS. síp̄ (sinn), MG. sínth. Vid. Gl. N.*
- * *Sinni l. finn comitatus S. III. 3. 12. G. II. 34. Auxilium AQ. 18. Alias iter, itio, AS. síp̄, MG. Sínth, Al. Sind. Hinc Sinni comes, socius, cfr. AS. síp̄ian ire; MG. Gafínthja undr, Al. Kifinde militis, Germ. Gefinde domestici &c. Cfr. Gloss. Synt. voc Sinn.*
- * *Sinni l. Sinn ingenium (ut puto HM. 12.) Vid. Ern. Dan. Sind, Germ. & Al. Sinn, Angl. Sense, cfr. Pers. & CTart. Dīhan anima, Pers. Síneh peštus, cor. (Cfr. Lapp. sídam volo.) (at) * Síða l. síða (ek fýd, faud, fodiinn) coquere G. II. 23. *): Alias etiam*

*) *Hinc Isl. Suda ustio, coctio, snurrus, Pers. Suz. Hinc etiam vet. isl. Seidr, Saudr ignis, incendium COU. Síhdi cfr. COU. Ssudín accendo, Kurd. Súdium; COU. súdín flagro, ardeo. Pers. fúsán flagrans, ardens a Pers. fúsániden accendere add. Pers. fúsíden fervere, bullire.*

Hinc etiam ut puto isl. Seydr l. Seidr proprie coctio, sed translate veneficium 1: venum nocentium, herbarum &c. concoctio, cui supernaturalem vim, inanibus ceremoniis debitam, tradidit veteres inesse credidere. Posteriore aeo de coctis sacrificiis ethnicorum christianis dici potuit. Ignem talem veneficium adhibitum fuisse manifeste docent Vatnsdalas, Cap. 30. & Saga Hrólfis Kraka Cap. 3. Diversum fuit hocce magicæ artis genus ab altero Galdrar incantationes; ita etiam olim apud Romanos. De vera illa vocis Seidr notione cfr. porro S. Eg. Skallagr. s. Ed. Havn. p. 221-22, 243, 510. & Eggerhardi Olovii Reise igiennem Island T. I. p. 468. Alii deducunt vocem hanc a verbo obsoleto síða (stridere); est autem hocce, ut puto, aut recent-

etiam fervere, astuare, *Pers.* zufsjuden. *Hinc isl.* seyda coquere cet. *Pers.* puziden. *Addo Dan.* syde, *Angl.* seeth (sodden), *AS.* seþan. *Cfr.* Lapp. fudam foveo fuddam liquesco; *Finn.* syryn accendor, *Gr.* ψω calefacio, uro, uro uro, ustulo ζωω, ζω serueo.

Siönir (*Seönir). *Alias isl.* Siön, *f. pl.* visus l. oculi *G. I.* 13. *Dan.* Syn, *AS.* Seo, Seon, *MGoth.* Siuns visus, *CBrit.* Sylw. *Cfr.* *Peri.* Tscheschm oculus, *Pelv.* Tschalm, *Curd.* Tschaw, *COss.* Zafste, *it.* *COss.* Zafskom facies. *Vid. Gl. Synt. ** (at Siá).

Siór *vid. Ser.*

* Siót *sedes S. I.* 52. (at Sitia). *Cfr.* * Seót (Siót), *it.* * Siör, Sæti, Sels omnia ejusdem originis.

Sistir *cet. vid. Systrir.*

Sitca *pro sit ek ej non sedeo H. III.* 24.

(at) Sitia (ek sit, sat, setinn) *sedere (v. c.)*

Gvþrún sathyfr *Sigurþi* dauþom *Guðrana Sigurdo* exanimi adsedet *G. I.* (*Alias sæpe residere, manere, morari.*)

— *Dan.* sidde, *Germ.* sitzen, *Angl.* sit, *MG.* sitan, *Gr.* ἴτω, ἔθωω. *Addo*

Pers. nisisten (*q. d. isl.* nidrsitia). *Cfr.* *Sanser.* scheid, *Zend.* scheete jacet, moratur. *Vid. Gl. N. GS. K.*

(at) Siúga (ek fyg, faug, foginn) *rugere (v. c.) H. II.* 33. *GS.* 16. 22. *Dan.* sue, *Germ.* faugen, *Angl.* fuck, foke, *AS.* fugan, fucian, *CTscherk.* fohe-syn, *CBrit.* fugno.

Sizt *minime AM.* 78. (*Vid. Sidr.*) *Dan.* sidt.

Sizt *pro Siþar postquam AM.* 52. *V.* 29. (*Vid. Sidr.*)

Siþans *pro siþan es idem quam Sidan q. v.*

Siþarri l. Siþri (Sidari) *posterior. S. III.* 31. *superstes.* Siþri *veterum scribendi ratione idem est quam recentiorum seinni, illorum í in ei, þ in nn hodierno more mutatis. (Vid. Sidr.)*

Siþ-laufs *immoriger H. II.* 39. Siþr l. Sidr *mor, forsans ejusdem originis cum Sinn, (Siþ) ingeniam, mens. Dan.* Sed, *Germ.* Sitt, Sitte *mor. Vid. Gloss. Synt. v. Sidr. Cfr. Sinni supra.*

Siö l. Siäv *septem S. III.* 25. *Dan.* Syv, *Germ.* Sieben, *Angl.* seven, *AS.* Seo-fon,

---

centiarum seida, priteo scribendi modo representatum (í pro ei posite) vel etiam *isl.* síða, syða ebullire, stridere, quod etiam dicitur de ferro candente, in aquam immisso, haud aliter quam ipsam *Gvþarum* síða, unde σιδηρος lamina enis candens igne restincta. *Cfr.* Lapp. Seit lapis sacer in fano (ubi sacristia cognuntur) locatus, *it.* locus sacrificii & conviuii inde orti; *Pers.* Seid venatio, fatinatio, *Pelv.* Sjadu venescium, Sjaduh venescus, *Arab.* Steher.

* Hinc *isl.* Afióna facies, *Dan.* Aafyn, *Sanser.* Afion.

FFFFF

- fon, feofa, *MG.* Sibun, *CBrit.* Saith, *Lapp.* Zhietzth, *Finn.* Seizemæn, *Hebr.* Sheba, *Arab.* Sea, *CCart.* Sjydi, *Samscr.* Saptā, *Pers.* Hest, *Gr.* ἑστῆς.
- Siöundi septimur, *Dän.* syvende, *Germ.* siebente, *Angl.* seventh, *AS.* feofeda, *Samscr.* saptami &c. (*Vid.* Siö).
- (at) Ská lædere, *secare* B. II. 11. *Obs.* 15. *Convenit* *Gr.* σκάω, σκῶν *seco*. *Cfr.*
- (at) Skera *infra* & *Gl. N. v.* Skadd.
- (at) Skafa (ek * skéf, skóf, skafinn) *scrabere* (v. c.) *radere*, *limare* *et.* *Hinc particip.* *pass.* *AQ.* 4. *H* II. 45. *politus*, *rasus*. *Cfr.* Askr & Af-skafinn. *Dän.* skave, *skrabe*, *Germ.* schaben, *Angl.* shave, *scraper*, *AS.* scafan, *Finn.* coapin, *Pers.* schaviden, *fasiden*. *Cfr.* *Isl.* Skaf, *Lat.* scobis l. scobis; *Isl.* Skafa, *Lat.* scabrum.
- (at) Skaka l. Skekia (ek skék, skók, skékinn) *quassare* *HM.* 16. *Germ.* schockeln, *Angl.* shake, *shock*; *AS.* scaean, *seacan*. *Adde* *Pers.* schikasthen *frangere*, *cfr.* *Sanscr.* Shakti *vis*. *Vid.* Skokr *ī*.
- Skál f. crater *V.* 22. Skálar skararfiála *crateres capitalium verticum* ? : *crania* † *GS.* 18. *Dän.* Skaal, *Germ.* Schaale l. Schale, *Angl.* Shale; *Al.* Scala, *CBrit.* Ysgal.
- ek Skal (*alias* interdum skil, skyli) skyl-
da (skulu) *verbum auxiliare futurorum*
debo, *mihi propono*, *agam*. Skál
(*verbo aliquo addito*) *erit*, *fiat*. Ek
skal si fato *destinatum est* *H. I.* 33.
Dän. (jeg) skal, (*inf.* skulle), *Germ.*
(ich) soll (sollen); *Angl.* (I) shall
(should), *AS.* sceal, *MG.* skal, *Lapp.*
galgam, *Pers.* schahem (*H.*) *Cfr.* ské
fieri, *evenire*, *accedere*, *Dän.* skee l.
ske, *AS.* sceon, *scio* *fo*, *Lapp.*
skiaddam, *Germ.* geschehen, *Pers.*
schüden l. skjyden. *Vid.* Skvid &
Gl. N.
- Skala *pro* Skal ei *S. I.* 19.
Skalattv *pro* skalt ej þú *S. I.* 22.
* Skáli m. aula, atrium *S. I.* 5. *Forsan*
a skiól, skýla *tegmen* l. skýla *tegere*.
Hanc *meam conjecturam probatam*
reperio *in* *Gl. L.* *ubi etiam*, *Lat.* cella a
cellando deducitur. *Cfr.* *Samscr.* Schala
aula, atrium, *Pers.* Chiauli, *it.* *Pers.*
Kala *arx* *it.* Säner. Schala *schola*.
- Skálm f. framea l. machæra *G. II.* 19.
H. M. 16. (*Forsan* a * skella *elidere*,
adfligere, *nisi direste* a *Gr.* σκῆπτρον
gladius Thracicus).
- Skamm-lífr brevis, *vita fruens* *H. III.*
(*Vid.* skammr & líf).
- Skammr l. skamr (*f.* skavn m. skame)
brevis † *GS.* 19. (*Forsan* *ab* *obs.* ská
secare, *quod mire convenit*: *Gr.* σκαῶ
seco). *Cfr.* *CKart.* shama *parvus*,
Pers. kam, kem *parvus*, *paucus* *de-*
ficiens *et.* *Vid.* *Gl. Synt.* & *Skemm*
infra. *Cfr.* Jarp-skamr.
- Skamt brevi *AM.* 87. (Skammr).

- Skammær ævi brevis futuri *AM.* 26. *Nominativus singularis, quis fuerit, mihi plane latet. Pro ista obsoleta voce jam dicitur skammliðr. Vid. skammr & ævi.*
- Skap n. animus, ingenium *S. I.* 32. *Alias & propr. forma, Angl. Shape. Cfr. Gl. Synt.*
- * at Skapa (ek skapa, skápada l. skapta). *Alias skepia (ek skép, skóp) facere, creare, formare, decernere. AM.* 47. *coccinnare ordinare, ibid.* 49. *instituere. Cfr. Dan. skabe, Germ. schaffen, Angl. shape, AS. sceapian, Al. scapan, Samscr. scafana. Ab ant. ská secare, vet. Svec. skapa, Gr. σκάω *). Vid. Gl. N.*
- Skap-daudi morte dignus *AM.* 57.
- Skapliga consentaneo l. ut expectandum erat *AM.* 74. (Skap).
- Skapliðr congruus. *AM.* 90. *Cfr. Angl. shapely. (Skap).*
- Skapar capita *G. II.* 19. *Vid. Skavr.*
- Skapar -fiall mons crinium 3: caput. *V.† GS.* 18. *Vid. Skavr & fiall.*
- Skardr (Skarðr) accisus *V.* 6. *Accisus l. defectus AM.* 100. *Skard incisura, hiatus — a skera secare. Olafsen in Gl. Diatr. putat hanc vocem convenire Angl. shorth, Dan. kort, Germ. kurtz*
- (*Pelw. khord, Pers. kurd, kurah, Sanscr. kuriada), Lat. curtus. Vid. ibid. Skerdr, skardr.*
- Skarpliga asperere *AM.* 41. (Skarpr asper, acutus *Dan. skarp, Germ. scharf, Angl. sharp, AS. scearp, scærp, Curd. tsraf, COss. zirg. Vid. Gl. Or. S. — a ská l. skera secare).*
- Skarðr vid. Skardr.
- Skafs n. furia l. gigantea mulier *H. II.* 35. *Obs.* 75.
- Skatalvndr (vid. ind. nom. propr.) Skati princeps, heros *G. II.* 14, *Zend. Schatrao, Pers. Schah. Vid. * Skatnar.*
- * Skatnar viri; olim forsari in Sing. Skati (*supra*). Skatii, norvegici illius principis, milites hócce nomen sibi specialiter adsciscere potuerunt, quamvis olim diu in septentrione vel extra ipsum notum fuisset.
- Skavp l. Sköp pl. fata, passim**). Skavp læt hon vaxa 3: Destinata ad maturitatem perduxit l. accrescere fecit *AQ.* 41. At skavpom congrue *GG.* 4. Hinc recentiorum óskavp (sinistra l. dira fata) — quod autem jam in Islandia de re quilibet stupenda l. insolenter grandi dicitur, & non quidem inepte, cum respiciatur nom. sing. hujus vocis Skap (*supra*). *Dan. Skjebne.*

* Skavr

*) Hinc Isl. Skapari ordinator, creator *Dan. Skaber &c. COss. Skchana, Semscr. Schaba.***) Notat præterea genitalia virilia *AS. Scape, Lat. Scapus. Olafs.*

* Skavr I. Skör (*Genit.* Skarar) *caput I. crinis* G. I. 13. G. II. 9. *HM.* 19. *Obs.* 36. in *pl.* V. 22. *Cfr.* A) Gr. *καυη, κορυη caput*, *COss.* Ssaro, Ser, *Tscherk.* Tſcha, Sch'ha, *Curd.* Sser; *Pers.* Ser, *Afg.* Ssaro, *IBeng.* Ssir, *Mult.* Ser, *Sanser.* Schera, *Zig.* Tſcharo. B) Gr. *κορυη crinis*, *CC.* Tſchara, *And.* Ssirgi. *Adde Pers.* Shar I. Schar pilus, *Lat.* cirrus. *Cfr.* Gl. Hv. voce all-skörvgr.

Skavzv (*pro* Skautstþú) *vid.* at Skjóta.

Skaid S. II. β. *vertit* Olafsen (*analogiam Angloaxonici sermonis secutus*) *part.* portio, *sors.* Skid *schidium unde etiam, Germ.* Scheit I, *Scheid idem forsam originitus notavit*, a *scilia olim forsam scilpia, unde scida idem (cfr. Skin, Skynia), Germ.* scheiden, *Lat.* scindere *separare*, *AS.* sceadan, *MG.* skaidan, *Pers.* schiden, *Gr.* σκίζω, *Sanser.* chettun. *Ejusdem originis esse videtur Lapon* Skeide *o: campus I. regio inter duo flumina (ab iis nempe divisa I. separata). Skaid f. navis (AS. sceid) ita dici potest a dividendo aquas veloci cursu, nisi denivari debeat a Skid asser. Cfr. Gl. N. ubi vox hæc & Skeid cursus, ducuntur a Skjótr citus. Skid & Skeid propter diversam veterum scribendi rationem eadem vocula esse potest., Vid. Skaid, Skid &*

Skaid *n. cursus H. II.* 38. *Proprie curriculum vel spatium loci aut temporis, forsam ob obsol. scilpia pro scilia scindere, dividere, separare. Vid. Skaid s. et Gloss. N.*

(at) Skeika (ek ſkeika, ſkeikada) *proprie: vacillare, in lapsum ferri, aberrare GG.* 14. *Obs.* 14. *Cfr.* Skaks *supra.*

(at) Skélla (ek skélli, skélda, skéldr) *ferire, tundere. Skeldi fót vndan þadem violenter succidit AM.* 47. *Lat.* obr, cellere.

* Skémma *f. promptuarium GS.* 7. *Cfr.* *Germ.* Scheune *Horreum, Angl.* Shed (*eades, casa, adicula*) *Shambles (macellum). Adde Gr.* σκαμμα, σκεπη, σκυρη.

* Skemri *comparat. Skemstr superl. a Skamr I. Skamr brevis (supra).*

(at) Skémra (ek skémti, skémra) *delectare, tempus fallere (ludere, jocari) † GS.* 24. *Tart. schem. Forte a skamr brevis, quasi dixeris: tempus advenire I. brevius reddere. Hinc Dan.* Skjemt, (at) skjemte. *Cfr. Germ.* Scherz, scherzen, (*Kurzweil*), *Angl.* jest (to) jest.

(at) Sképta (ek sképti, sképra, sképtr) *manubria adcommodare (hastis cet.) AQ.* 40. a * Skapt *hasta I. manubrium hastæ. Adde Gr.* σκῆπτρον.

(at) Skéra (ek skér I. skerr, skar, skorrinn) *secare (v. c.) lacerare G. I.* 13. *Skéra or exsecare GS. Skéra á háls cervicem*

tervitem amputare AM. 74. Dan. skjære, Germ. scheren, Angl. shear, fhare, AS. searan, seeran, seyrar, CBrit. ysgar, Cfr. Gr. σκίρειν & σκίρειν *). Addo Lit. skirru separare (at) Ská secare (Gr. σκίζω). Vid. Gl. N. GS.

Skeyti n. telum S. III. 52. secundum G. Magnæum sed dat. nom. subst. skeytir jaculator see. Olafsen. Vid. ibid. Obs. 62. (Cfr. Skióta, Skyti infra).

Skeþ pro scæþ l. skæd **) noxia, pernicioza S. III. 52. In mas. Skædr, (Dan. skadelig, Germ. schadlich, AS. scæþ, scæþa, Gr. σκετῶσις) alias proprie acutus, mordax a Ske, Skæ damnatum noxa unde cet. unde skedia, skada & skadda nocere cet. Dan. skade, Germ. schaden, AS. scedan, sceddan, MG. skatjen, cfr. COss. scatum frango, it. Skadi, Skadd, damnum detrimentum, Dan. Skade, Germ. Schade, Al. Scadun, Angl. Scarth, AS. Scæþa, Scedd quorum etymum rite quærendum videtur in ská, (ek ská, skada) secare, lædere, Gr. σκαμ. (Cfr. skadlig, Dan. skadelig, Germ. schadlich).

Skialdborg f. vallum clypeis constructum B. II. (Interdum Skialdborg & originitus quidem dicitur munimentum

quodvis protektorium). AS. Seildurbk. Vid. Skiöldr & Borg.

Skialdmeý Amazo (Verbotenus: virgo clypeum gestans) AQ. 16. Obs. 75. Dan. Skiöldmö. (Skiöldr & meý). (at) Skiálfa (ek skélf, (skalf) tremere AM. 48. Dan. skjælve — AS. scylfan vacillare. Cfr. Angl. shiver, Gr. σκωλλω jactō, Lat. ant. cilleo verto, moveo, isl. skélfa quassare, movere). Skiavldr vid. Skiöldr.

Skickia f. palla, toga AM. 46. Forsar originitus Skyrtkia a Skaut velum, tegmen cet. Cfr. Gl. Synt. voce Skaut.

Skíd n. A) schidium, assula ***) (v. c.) l. B) vagina (pro Skeid f.) HM. 15. Obs. 41. A) Prima signific. Germ. Scheit, Scheid, Angl. Shide, AS. Seide, Lat. Schidium, Gr. σκιδῶν, σκιδῶς σκιδῶν. B) Altera signif. Dan. Skede, Germ. Scheide, Angl. Sheath, AS. Sceap, Al. Skeida — a skíd asser, schidium, proprie igitur: lignea, cum tales primum in uru fuerant. (Ejusdem originis videtur esse Isl. Skeid, Dan. Skeet cochlear, it. peñen telz l. spatha textoria; sic alia ipsius rei denominatio Spónn, Angl. Spoon ab, AS. Spon, isl. Spánn l. Spónn assula,

ramen-

*) Hinc isl. Skvdr comura cet. Gr. σκα.

**) Aliud est skéðl femin. et skéðl factus, a verbo defecit ské feri, Dan. skeet &c., Fern. schyden. Hinc isl. skéðli factus sum, C Tischer sched fui.

***) Cfr. Pels. D'jiba, Tchiba (schidia, cremia) lignum igni destinatum.

ramentum ligni). *Hæc etymologia composita sine ullo glossatorum adjumento, eam fere universam reperi in Gl. N. (voce Skeid) quod prius non perlegeram. Illis jam addere liceat quod Gr. σκαδῆ ramus est. unde latinum spatha nostro spánn convenire videatur. (Notat præterea Skid l. Skidi α) in specie asseres cursorios Dan. Skie l. Skier it. β) soleas equorum, quos præsti boreales, uti Islandi hædierni, interdum & fissis cornubus l. lignis forsân fabricarunt). Vid. Skeid supra.*

Skidjárn n. lamina ferrea aut vaginæ assveta aut schidiis scindendis destinata (cum sensus linæ præcedentis foret: Traxerunt & schidiis l. lignis sectis) *HM. 15. Obs. 41. Versio interpretum: lamina — assulæ similis minime mihi placet. Circa etymum cfr. meret obsol. skida scindere. Vid. Skid & Járn.*

Skil rationes *AM. 9. (proprie distinctio, distincta ratio, alias etiam discrimen), Angl. Skill. Vid. at Skilia.*

(at) * Skilia (ek skil, skilda, skilinn l. skildir), A) separare, dirimere *AM. 29. Skildoz vegir þeirra distraffa sunt itinera eorum AM. 34. Skiliomk heilir disjungamur salvi S. I. 53. B)*

intelligere G. I. SL. α) Dan. skille, Germ. scheiden, schieden, AS. scylan, sceadan, MG. skaidan, Pers. schiden, Lett. skaitun. Cfr. CBrit. cilio abire, disjungi, Lapp. skilgydam, (isl. skiliaz, skilia vid). β) Angl. skill &c. Quibusdam a ská secare dividere s. Vid. Gl. N.

(at) Skína (ek skín l. * skinn, skein, skininn) splendere *S. II. α. 23. AQ. 29. Adde Dan. skinn, Angl. shine, Al. scinan, Lap. skyonjam. * Skin, splendor, lumen (Dan. Skin, Germ. Schein, Angl. Shine, AS. Seine, Scinna *). Cfr. Isl. Skíma lux (parva, crepera), AS. Scíma splendor, fulgor, it. crepusculum MG. Skeíma lucerna, Pers. Schima lux (H.) Arab. Schem candela (W.) Hebr. Schem sol &c. adde Germ. Schimmer splendor p. p.*

Skíól n. præsidium *G. II. 34. Proprie operimentum, tegmen, it. Latebra. Cfr. skýla tegere, protegere, oculere (forsân v. c.). Dan. Skíul, Angl. Shelter. Adde Pers. Schal (vulgo anglice scriptum Shawl) i. e. pannus quo vestiuntur mulieres.*

Skíóra *S. II. β. Vid. omnino Obs. 6. ad eundem locum.*

(at)

* Etymum vocis quærendum forsitan est in verbo skilla (olim skípia, skidia) dividere separare (de quo s. l.) nam atris nubibus divisis vel separatis splendor cæli mortalibus apparet. Hinc etiam Skýln Skýlna i. Olafsen a nostro recte deduxit Dan. skíón nitens, pulcher (Germ. schôn, Angl. sheen, AS. sheen, sceone, sceon &c. Adde Isl. skinninn altitudo.

- (at) Skióta (ek skéyt, skaut, skotinn) *faculari AM. 41. Skióta of öxl post humeros rejicere GG. 6. Skauztv for mik mihi objecisti GG. 3. Proprie: cito mittere l. vehere a Skiótr citus infra. Dan. skyde, Germ. schiefsen, Engl. shoot, thed. Alias protrudere est. AS. sceotan, CBrit. factu, facturru, Lit. szauti. Vid. Gl. N.*
- Skiótliga (alias skiótr) *cito, (v. c.) celeriter. AS. sceotend, Engl. swiftly. (Skiótr).*
- Skiótr citus (v. c.) *it. celer, festinus. Engl. swift, CBrit. esgud, Pers. zud, Kurd. fut. ISamer. fjada, Beng. fitao. Cfr. Gr. exēdios extemporaneus, subito factus Pers. Schitai festinatio schitasten (isl. skiótast) festinare, properare &c. Vid. Skióta, Skiótliga, Skióta.*
- * Skip *n. navis, navigium. Dan. Skib, Germ. Schiff, Engl. Ship, AS. Scyp, Scip, MG. & Lapp. Skip, Al. Scef, Sceph. Adde Gr. σκαφη, Lat. scapha. Cfr. Gl. Synt.*
- (at) Skipa (ek skipa, skipada) *ordinare, consulere S. I. 49. AS. scipan, Al. scaphan. Hinc forte Dan. skaffe, Germ. schaffen. Cognatum verbo (at) skapa supra.*
- Skipa-lid *n. copiae navales S. II. a. AS. Sciplid. Vid. Skip & Lid.*
- Skips-bord *n. ora navis V. 31. Vid. Skip & Børd.*
- (at) Skipta *l. skifta (ek skipti, skipta, skiptr), A) partiri, dividere & transl. evenire. Skiptiz skapliga exiit res consentaneo l. ut expectandum erat AM. 74. B) mutare, commutare S. I. 38. At skipta málorum verba commutare HM. 9. Dan. skifte, Germ. schiften, Engl. shift, COss. iwin, AS. sciftan. Cfr. Pers. Dschift l. Tschift. Par, bini — & nostra: Skipa, Skapa, Skipta, Skilia.*
- * Skír *l. * Skírr *) depuratus l. splendidus (de metallo pretioso) AQ. 41. Idem fere quam isl. skíær serenus; proprie, ut videtur, purus, it. clarus, conspicuus, pulcher. Dan. skíær, Germ. schier, Engl. sheer, AS. scir, scire, MG. skir, Al. sniere, Pers. schid, COss. fsidag, Tschetr. fsirli, Zend. zriraó, Samer. cir. Hinc isl. skíra purgare dilucidare (it. baptizare) MG. skíerian, Germ. schieren, scheuren, Dan. skure, cfr. Pers. sjišten ablavare, lavare — adde Lapp. skurram perluceo it. MG. Gaskíeriths dilucidatio. Quidam illam vocem deduxerunt a Pers. Skíor ignis, mihi ignoto; cfr. isl. Skín lumen, splendor s. Vid. Gl. Synt. Skír-*

*) *Aliiter scribitur isl. Skír l. Skýr lac congelatum — good ortum videtur a Pers. Polo. & Curd. Schír (Skír) lac, CTschetr. & Ing. Schírre. De verbis skíra & skýra vid. S. Eg. Sk. p. 214. Ed. H.*

Skirleitr *f.* Skirleit *AQ.* 37. *prædita vultu candido (interpr.) mallem dare: sereno nam Gudrana, enormem ultionem moliens, hilaritatem primum simulavit.* (Skfir I. Skfir).

* Skiöldr *l.* Skiavldr *scutum, clypeus.* *Dan.* Skiold, *Germ.* Schild, *Angl.* Shield, *AS.* Scyld, Scield, *Al.* Scild, *CBrit.* Ysgwydd. *Cfr. Gr. οκυλος*).*

Skiöldungr *Rex, dux S. II. p. 44.* *For- san a Skiöldr clypeus, quorum genera her-skiöldr (clypeus) bellicus) & frid-skiöldr (cl. pacis) signa erant belli incepti aut finiendi, et pro impetatorum lubitu elata fuerunt. Notum alias est duo diversa regum stemmata unum Da-næcum, alterum Norvegicum, illam adpellationem sibi adquisivisse (desuntam à nomine proprio Skiöldr). AS. Scylding, quod tamen in specie dicitur de Skiöldungis, Daniæ Regibus e Skiöldi propagine.*

(at) Skoda, Skoþa (ek skoda, skodada) *speculare H. l. 26. (Alias videre, spectare, contemplari). Dan.* skue, *Germ.* schauen, *AS.* scavian, *Al.* scouuan, *Gr.* σκοπειν, σκοπισατα, *Angl.* gaze, *Finn.* cazom. *Cfr. Angl.* fhew, fhaw. *Hinc AS.* Scad ratio, *distinctio & Angl.*

Scout explorator. Cfr. obrol. at Skia, videre, revidere.

Skógr *m. A) sylvæ B. II. B) Exilium l. proscripti conditio AM.* 97. *Hinc Isl.* Skógar - mdr vir proscriptus. *Prima & propria significatione. Dan.* Skov, *CSchalch.* Ggö. *Cfr. COSs.* Chögh mons. *De origine vocis consule Gl. T. I. voce * Heimir, & nostrum Ský tegnen, umbra.*

Skokr *m. quassator. Skokr bitvls quassator capistri 3: equus HM.* 15. *Alias inusitatum. A verbo at Skaka supra. Cfr. AS.* Scucca, *AG.* Skohlla dzmon.

(at) Skolla (ek skolli, skollda) *in sublimi jacitari V. 35. Interpr. Harere, pendere, in conspectu esse B. H. Lex. Isl. Cfr. skrölla pendulus adherere & skolla in Snorronis Saga Harald. hardráda Cap. 15. quod interpr. dedit: frigidum se prebere; B. H. irridere, insultare. Origo & significationes hujus apud veteres raro occurrentis verbi non satis dilucidata sunt. Cognatum huic videtur aliud at Skölla supra unde Sköll eachinnus. Cfr. skollvís infra.*

Skoll-

*) *Hinc vet. isl. skialda protegere AS. scildan, scyldan. Angl. shield. Cfr. Angl. Shelter refugium protectio cet. quod tamen potius ab isl. Skiöl, Dan. Skial, refugium, operimentum, tegmen nudè skýla velere, protegere Lat. obs. culo rec. oculo.*

Skollvís *) *vafra, astuta vulpiv instar,*
H. II. 34. (Skolli *vulpes*). Cfr. (at)
Skolla.

Skolvþ *pro* skuluit J. skulit *AM.* 45.
Vid. ek Skal.

Skorinn *vid.* at Skera.

* Skórr l. Skúrr *m. Calceus G. I. 8. Obs.*
15. Adde *Dan.* Sko, *Angl.* Shoo l.
Shoe, *AS.* Sco; Scoh; Seco, *MG.*
Skoh, *Al.* Scu, *CChuns.* & *Anz.*
Tfchegma, *Tus. Dig.* Zuiuk. Adde
Gr. *σκυρος calcamenti genus, it. cfr.*
Skædi *calceamen;* *CBrit.* Esgid *ut* puto
MG. Skaud *unde* Skaudaraip (*q. d. isl.*
Skædareip) *calcei lorum, corrigia, for-*
te a Gr. *σκυρος corium, pellis, quod a*
σκου seco. (Circa *ctymum cfr.* at ská l.
skera *secare, terere*) *vel etiam* Ský
tegmen.

Skravk l. Skrók *n. vaniloquia, commenta*
H. II. 34. *Hinc* Skrók saga *fabula*
Skrókva *mentiri.* Skrákr. Cfr. *ta-*
men Gloss. Synt. Skræcton *infra.*

(at) Skreyta (ek skreyti, skreytra,
skreytt) *exornare G. II. 19. A*
Skraut splendor, in specie vestium;
Skruð l. Skrúdi *vestitus, præsertim*
lautior, unde Isl. skryða *vestire,*
Angl. throwd, *AS.* srydan; Skrúdi
vestitus, ornatus, AS. Scrud *ab AS.*
screadan, Angl. skred, *MG.* screi-

tan dissecare, unde Dan. Skræder *sar-*
tor. Cfr. * Skrautgiarn * Skrautud
supra & skryða infra.

(at) Skrida l. skriþa (ek skrid, skreid,
skridinn). A) *serpere, repere S. II. a.*
Skridinn perreptatus AQ. 32. B) Cur-
rere (de navibus) G. II. 15. Skriþiat
þat skip Non provehatur (l. nequaquam
moveatur) navis ista H. III. 30. C)
Asseribus cursoriis vehi, Finnum l.
Lapponum modo. Hinc nomen gentis
satis antiquum Skriþ-finnar l. Skrid-
finnar, AS. Scrid-finnas, exteris
scriptoribus olim Scritofini; AS. scri-
dan vagari; hinc etiam AS. Scriþ
ðasterna, currus, isl. Skrid, Skriþ cur-
ret. Cfr. Dan. skride, Germ. schrei-
ten, Angl. stride, Sanscr. fhrictoti.
Skript *f. piktura G. II. 14. Obs.* 46.
Lat. scriptura est.

Skriþinn *vid.* Skrida.

Skræcton *f. Lamentatio AM.* 60. *inusi-*
tate a Skrákr þ: Dan. Skrig, Germ.
Schrey &c. Forte cognatum ra, Isl.
Skravk. Cfr. *Dan.* Skrigen, *Germ.*
Schreyen, Geschrey, Angl. Scree-
king, Screaking, Sanscr. Schrada **).
Cognata sunt isl. skrakia lamentare,
ejulare, Pers. grikten, egfchrikten
(H.) &c.

Skúa

*) Schevingius per conjecturam vertit: loquatula. Vox alias, ut puto, inaudita est.

**) Hinc forte isl. Skræda, Skráfa *vateris, homunculus mollis & timidus.*

Skúa *vid*; Skórr.

Skvld *f. necessitas l. eventus futurus* GG.

4. (*Recentioribus: debitum*) AS. Scyld. *Alias fuit nomen unius e Partis borealium. Vide Obs. 6, ad H. II.* (A Skvlu fore *deberé*; Angl. fhold, Dan. skulde, Germ. sollen, MG. skulan, AS. sculan, feylan, feealan; *cfr.* Pers. schyden l. slyden *feri*. Vid. ek Skal). *Cfr.* Dan. Skyld, Germ. Schuld, Angl. Guilt, AS. Scylde, MG. Skula, Lit. Skola.

(at) Skvnda, Skynda (ek skvnda l. skyndi; skundada l. skynda) *festinare* OG. 24. AS. feundan, feyndan, Angl. feunte *it. feud subito abire*, Pers. schud *ire (W.)* *Cfr.* Lapp. skindig *inquietus*, Sanser. scanda *celer it.* Scandam (*isl. & Dan.* Skynding) *celeritas (festinatio)*. Vid. ** Skyndir. *Cfr.* Angl. sudden.

* Ský n. *nubes* H. III. 13. *Primario sensu velamin, tegmen*, AS. Scua, Scua umbra, *isl.* Skyggi, *CBrit.* Cysgod, *Lapp.* Suoivan, *Pers.* Suehi (H.) *it.* Saich (W.), *Turc.* Schioga. *Cfr.* Angl. Sky air, *calum*. *Cfr.* Skiöldr, * Skórr, *it.* Gl. N. *).

Skyllac *pro* Skal ek *debeo* l. skuli ek *debeam* H. I. 33.

Skyli *pro recent.* Skyldi O. 30. *&* Skylin *pro* skulom HM. 29. Vid. ek Skal.

(at) Skynia (ek skynia, skyniada) *dijudicare, explorare* S. II. β. *Alias intelligere* CTart. schynemen, *Pers.* schynakten, schyniden, *Pelv.* schenasneschné. *Cfr.* *Pelv.* schenah (*isl.* skyniar) *intelliget*. *Aut est derivandum a* Skin (*splendor*) *supra*, *aut directe a* verbo skilia s. olim forsán skipia *scindere, dividere* *cet. q. v. unde etiam* skil *rationales, skilningr intelligentia* *cet.* *Cfr.* Skid, Skilia, Skin. A Skyn ratio, *intelligentia*, Dan. Skion, Skionne, *Pelv.* Schenafaha.

Skyti *m. (hodie Skytta) jaculator* V. 8. *Voci huius, ut videtur, Scytharum nomen originem debet.* Dan. Skytte, *Germ.* Schütze, *Angl.* Shooter, AS. Seytta, *Livon.* Skytta, *Let.* Szauti (at Skióta).

Skæra *f. pugna* AM. 47. (at Skera).

(at) Skæva (ek skæva, skævada) *volitare l. grassari* H. II. H. III. 3. Skæva *verdetom grassantes nos exhibuimus l. grassaturam fecimus* AM. 96. Skævadi *magnis gressibus processit* LQ. 37. *Obs. 150.* *Verbum hocce jam dudum obsoletum evasit.* *Hinc nomen equi, quem cantilena antiqua Edda pro-saita* Helgio Haddingia *skato attribuit.* Skævadr s: *velox cursor*. MG. Acevian. *Cfr.* Dan. svæve, *Germ.* schweben, *Angl.* wawe. *Cfr.* Skævandi. Skæ.

*) *Hinc isl.* skyggi *obnubro*, Dan. skygge (beskygge), Gr. σκίασμα.

Skævandi OG. 29. *verterunt interpretes claudicans, nescio qua ratione* *). *Dicitur de matre Atlii in Giukungos saviente. Puto contextum illd vocē inuere festinationem h. rapacem grēsum, ad efficiendam necem herois antequam amaria ejus, Oidruna neape, illi succurrens et jamjam carcerem cernenti, advenire posset. Vide at Skæva supra.*

(ar) Slá (ek * slæ, sló, * sleginn) ferire *jaðfare S. III. 27. Cudere V. 5. Dan. slaa, Germ. schlagen, Angl. slay, slap, slash, AS. sla, slan, MG. slahan (prat. sleh), CBrit. lainio, lachio, COss. zawin. Adde Gr. δλωσ elido, frango unde δλωμαι confundor. Cfr. Sleginn infra.*

Slagr m. pulsatio (citharæ) † GS. *Nomen carminis l. melodia Gunnars Slagr occurrit in antiqua narratione Nornagefsts þátr. Cfr. Dan. Slag (Harpe-slager), Germ. Schlag (Harfen-schlagger), Angl. Slash, AS. Slæge cet.*

(ai) Slátra (ek slátra, slátrada) *maðfare AM. 19. Dan. slagte, Germ. schlachten, Angl. slaughter (at Slá supra).*

Slauing vid. Sleyngia.

Sledi (Sleþi) m. traha B. I. 15. *(Slædr vestis promissa, syrma; Slódi quicquid tractum; Slid T. 1. p. p. ab etymo Islandis jam ignoto, originem traxerunt, superest tamen forsan in Angl.*

slide, AS. slidan, CBrit. llithro labi, prolabi, pedibus aut trahis per glaciem vehi — qua omnia fortassis orta sunt ab isl. lida supra. Dan. Slæde, Germ. Schlitte, Angl. Sled, Sledge. Verisimiliter ab obsol. isl. slide pro fletu planus, æquus (ut vult. Johnsonius in Gl. N.) AS. flid, flyd, cfr. Dan. slæbe, Germ. schleppen trahere. Vid. * Slid, Slétt, Slód.

* Sleginn *ciubus l. munitus AQ. 14. Circumfusus l. circumspersus H. III. 42. Alias etiam obductus. (Vid. at Slá).*

Sleipnir *nomen proprium equi Othiniani — sed B. I. 15. forsan de equo quoque dictum est. Vid. ind. nom. pr.*

* Slétt *planus, levis OG. 3. Adde Dan. slet, Germ. schlecht, Angl. slight l. sleight, it. sleek cet. AS. slith, sliik, MG. slaihts, Al. sleht, Gr. λωσ, λωδης.*

(at) Sleyngia (ek sleyngi, slauing). *Alis slauingva l. slöngva (ek slöngvi, slöngva) jaðfare AM. 43. Slauing vpp skyl-di við rá Attulit scutum in l. juxta antemam H. II. 30. Dan. slynge, Germ. sehlingen, schleudern, Angl. sling, AS. slingan. (Slánga fundo, Dan. Slynge, Germ. Schlinge, Angl. Sling, Finn. Lingo, Lett. Linga). A slá s.*

Sleþa vid. Sledi.

Slíkr

*) *Deiuxerunt verisimiliter vocem hanc a Skeift scæons, Gr. σκωός.*

- Slíkr *talis, tantus* it. *hicc, is.* Dan. slig, Germ. folcher, Angl. such, AS. fwile l. fwylc, MG. fwaleiks, Al. foliche; Isl. *olim, ut videtur* svalfkr l. folfkr. Gl. Synt.
- (at) * Slíta (ek slít, fleit, slitinn) *rumpere, dirumpere, discerpere, terere.* Slíta málom *rumpere* þaðá S. I. 32. Slíta svefni (alterius) *soporem rumpere* H. B. 8. Sleit fróþafrið *pax integra rumpebatur* H. I. 13. Slíta aldri *atatem terere* HB. 13. Adde Dan. slide, Germ. schlitzen, Angl. slit, AS. slitan, Al. slizan. Cfr. isl. & Angl. Slit, AS. *Slite ruptura, dissolutio* *), & Slitna *infra ut et MG. galleithjan fákuram facere, omnia forsan á Slá (supra).*
- (at) Slitna (ek slitna, slitnada) *dirumpi* AM. 34. Dan. slides *et.* (Vid. at Slíta).
- Slíþrar *vesariae l. infernales* G. H. 5. Obs. 23. *Optime deducendum videtur a MG. sleidja sævus, atrox, unde sleithjan nocere.*
- Slíþr-beitr AQ. 22. *Lethæ acie præditus l. lacunis obtusus.* Interpr. Vid. ibid. Obs. 88. *Fortè ab obsol. isl. slidr pro sleitr planus (quod talis acies semper sit obtusa). Verti etiam potest (Slidr-beitt fax) sica vaginæ assueta l.*
- vaginé currens vel traçta.* Vid. supra Slíþrar, Sax & beita.
- Slíþrfengligr *atrox l. infernalis* GH. 1. Obs. 5. Vid. Slíþrar, Slíþrbeitr.
- Slóð (Slóþ) f. *via trita* S. II. a. (*per quam serpens se traxerat. l. repererat*) AS. Slade, Lapp. Luod, cfr. Angl. Sløt *vestigia ferarum.* Vid. Sledi.
- * Slúnginn *resperus, circumcinctus, involutus* H. III. 36. — Adde Dan. (at) slynge, Germ. schlingen, schlängeln. Cfr. Slegngia s.
- * Slæfr l. Slævr. *Alias frequentius slærr, slíorr hebes, obtusus* S. II. β. 30. In Gl. N. *allegantur* vet. Germ. schlarr *stupidus* & Gr. γλωσς, γλωσς, *invalidus* it. AS. slaulice, AS. *slowly tarde, pigre.*
- Slægr *callidus l. astutus* H. III. 11. (*Originitus, ut videtur, ferre cupiens, frequenter feriens, a Slá supra; ita Islandi adhuc dicunt slægr hestur equus calcitrans; at slá calcitrare.*) Dan. slu, Germ. schlau, Angl. sly.
- (at) Slækia (ek slæki, slækta) *cogere, inferiores reddere* AM. 99: (*Slækr remissus, laxus, Dan. slap, Germ. schlack, Angl. slack, forsan v. c. Slækia vestis dissoluta & demissa Dan. Sløjkjole; cognata sunt: Slækia longurio imbecillis; Slæki semina pigra Dan. Sløje et.*) Cfr. Angl. slacken. Dan.

*) Hinc Isl. Neita, discordia, lit (Genit. litis) oliam etiam. Ferto testante, Alis.

- Dan.* slappe; *isl.* slíkia *polire*, *Angl.* sleek *) *p. p.*
Slævo vid. Slæfr.
- Smán turpitude GG. 7. Obs. 19. Germ.* Schmach (at Smá, *Germ.* schmähen, *Dan.* for-smaa *vilpendere*, *contemneré*, *originitus ut puto*, *minuere*, *inferiorem reddere*, a smárr *parvus*, *viliis Dan.* smaa, smal, *Angl.* small, *AS.* smal, *lineal*, *Al. & vet. Germ.* smal; smahera (*rec.* schmal), *CMingr.* smia, *Gr. Jen.* εμψος, *ifr. CBrit.* Ysmola *levis*; *Gr.* ψαω, ψαω *commixtio*. *Cfr.* *isl.* Smálki, Smælki, *Al.* Smalaz *res minuta*, *ut & Gl. Synt. it. N. voce* Smalmenni.
- (at) *Smíða*, smíþa (ek smíða, smíðada) *fabricare V. 14. Dan.* smede, *Germ.* schmieden, *AS.* smidian *polire*, *planare*, *fabricare*, *smítan percutere*, *Angl.* smite *ferire*, *percutere*, *quod fabris proprium est*, *omnia forte ab AS.* smeþe, *Angl.* smooth *levis*, *planus. Vid. Gl. N.*
- Smíða f. officina V. 16. Dan.* Smede, *Germ.* Schmide, Schmiede, *Angl.* Smithy, *AS.* Smíða. (Smíði *opificium*, *AS.* Smíde, Smíþe *vid. Smíða*).
- Smídr m. faber. Dan.* Smed; *Germ.* Schmid, *Angl.* Smith, *AS.* Smíþ. *Vid. Smíða*, Smíða.
- (at) *Smíuga* (ek smýg, smaug! *l. smó*, smoginn) *irrepert. Smvgo í gvdvefi irrepertunt divinis textilibus HM, 16. Obs. 48. Clarius ita explicatur: Irrepertunt in eximia (l. bellica) textilia. AS.* smugan, smuan.
Smó vid. Smíuga.
- Snar-lyndr animo alacris S. I. 43. (Snarr & Lund).*
- Snarpr asper, acer S. III. 57. Hinc isl.* Snerpa *asperare*, *Dan.* snærpe *adstringere*, *constringere cet. Vid. Gl. N.*
- Snar-rádr ad negotia promptus S. II. 13. (Snarr & Rád).*
- Snarr acer, alacris S. I. 10. (Alias etiam citus, celer. Dan. snar, Gr. ψαρος. Hinc isl. snart cito, Dan. snart mox cito. (Forsan a snúa infra).*
- Snæfgr pro snæfr, sneyggr l. snöggr alacer, citus, celer, H. II. 45. Cognatum est isl. snúðgr, snúðigr festinabundus, celer. Cfr. AS. snude, Dan. snu (propria significatione). Cfr. Germ. schnell, AS. snel. Vid. * Snvgga s. Gl. N. voce Snúðigr (omnia á snúa s).*
- * *Snemma l. snimma mature S. III. 32. Cito AQ. 15. Obs. 71. Angl. soon, Al. soon, snegme, Al. sniumo. Cfr. MG. fuis mox, statim, sniumunde cito sniumjan properare, Sv. sninia nuper. Vid. Gl. Synt.*

Snemmr

*) Cognata sunt *isl.* sléykia *tingere*, *Dan.* slikke, lakke, *Angl.* lick, *Germ.* lecken, *Lith.* lakti; *Pers.* lekherden, lifiden, *Gr.* λαιχαι &c.

- Snemmr *l.* *snemr maturius S. III. 51.*
Cfr. Snemma, Snemst primo, ut pri-
imum A.Q. 15. Vid. Snemma.
- Sneri *vid. Sneri.*
- Snero *l.* *Sneru neverunt vid. at Snúa.*
- (at) Snerta (ek snerti, snart *l.* snerta *pl.* snerto *l.* snurtu, snortinn) *tangere H. B. 8. Dan. snerte ferire. Hinc for-*
san Dan. Snerte, Germ. Schmerz,
Angl. Smart dolor. (Verisimiliter a
ner l. nær prope, sive etiam a snarr l.
snar rapidus cet. infra).
- Snialla *verisimiliter contraße pro snialla-*
liga fortiter S. I. 9. Dan. snildr,
snildelig (sensu aliquantum mutato).
Vid. Sniallr.
- Snialle. *alacer fortis H. III. 27. Cfr.*
Dan. snild, Germ. schnell, AS. snell.
Vid. Gl. Synt. & VGS.
- (at) Snída, snípa (ek sníd, sneid, sni-
 dinn). — *scindere (v. c.) dissecare B.*
II. 4. Dan. snitte, snide, Germ.
schneiden, AS. & Al. snidan, sni-
pan, MG. sneithan; cfr. Gr. σνίψω
cado cet. Hinc Dan. Snit, Germ.
Schnitt scisso, incisura.
- Snímmá *vid. Snemma.*
- Snót *f. puella, virgo, fœmina GH. 20.*
cet. (Forsan a snotr infra; eloquen-
tem faminam Edda prosaica sic appel-
lat, eadem, ut puto ratione adducta).
- Snotr *l.* *snotr sapiens S. I. 8. Interpr.*
Snotrvt hiarra acce cor. † GS. -10.
(Alias elegans, it. agilis, alacer). AS.
- snotr, snotr; *MG. snutr. Cfr. Dan.*
net, Germ. nett, Angl. neat.
- (at) Snúa (ek sný, snóri *l.* snera, snúinn)
vertere; contorquere, vere H. II. 3.
Snöriz ramliga Rán or hendi (navis)
fortiter erepta (proprie eversa) est e
manibus Ranae (Thetidis) H. II. 27.
Dan. snoe. Johnsonio a Gr. νεω, lat.
neo. Vid. Gl. N. Cfr. snúaz, snú-
na, snóri, snæri.
- * Snúaz *converti GG. 8. 9. (proprie pass.*
v. at Snúa). Cfr. MG. snivan ire, it.
isl. snáfa vagari; vid. Gl. N.
- * (at) Snúna *evnire, vertere. Invenitur*
etiam, ut interpretes annotarunt, in
Saga Olafs K. helga apud Ottarem ni-
grum poetam: Linnæ hefir land at
vinna þer snúnat o: Tibi feliciter ver-
tit l. evenit aurum acquirere, (at Snúa).
Snvrto vid. Snerta.
- (at) Snýta (ek snýti, snýtta) *emungere*
AM. 81. Dan. snyde, Germ. schneuzen,
Angl. snite, snyte, AS. snytan,
Finn. nyisten. Cfr. Isl. Snúdr, Dan.
Snude, Svec. Snyte, Belg. Snuyt,
Angl. Snout rostrum animalium it. Isl.
snudra, Lapp. snudam canum more ex-
plorare, Dan. snaddre gingrere, de-
blaterare p. p. (at Snúa).
- Snýz *vid. at Snúa.*
- Snæhvít *nivis instar candidus AM. 66.*
Dan. Sneehvid, Germ. Schneeweiss,
Angl. white as snow. (Snær, Sníár
l. Sníór nix, forsan v. c. Dan. G. &
A. supra

- A. supra* — *AS. Snav, Snau, MG. Snaius, Al. Snc. Cfr. Cand. Ssar, Dshar. Zür glaciers, CTcherk. Schoe frigus, Abass. Se, Gr. νῆσας, cfr. Infā I. Snýfa, hodie Snída, Gr. νῆσος, * Snývinn I. Snývinn nivatur).*
- Snæri I. Sneri n. lorum, funis AM. 41. Dan. Snor, Snör I. Snöre, Germ. Schnur, Al. Snare. Cognatum est Isl. Snara laqueus, Dan. & Angl. Snare cat. (at Snúa).*
- Snör f. narus (n. c.) GH. 17. AS. Snor, Al. Snore, Germ. Schnur, Gr. νῆσος. Cfr. Sonr, Svrn filius.*
- Snöriz vid. at Snúa.*
- Sod (Sop) n. junculum, edulium H. III. 37. (Alias Seydi), Dan. Saad, Al. Sodh, CBrit. Sudd, Seu, Finn. Suofli, (at Sióda coquere).*
- Sodinn, Angl. sod — coctus — vid. at Sióda.*
- (at) Sofa (ek sef, svaf, sofinn) dormire, soporem capere. Sofa lisi a) vitam somno transigere GH. 2. β) Quietam et tristem et desidiosam vitam agere S. III. 11. γ) Vitam finire S. III. 53. Dan. sove, AS. svæfan, Al. svafan, swefan, CBrit. heppiy, CC. schaua (shaua), CTcherk. Isfsoghic, shere, Perr. chefren, choabiden, Germ. schlafen, Angl. sleep. In Co-*
- dice Ulphilæ argenteo invenitur MG. faevith pro aliorum slepith dormit. Cfr. Lat. sopire, AS. svefian it. Seo-fian lugere, dolere; svæfan cessare, deficere. Vid. Sefi s. Svefn i.*
- Sofinn sopitus † GS. 20. Vid. at Sofa.*
- (at) Sofna (ek sofna, sofnadi, sofnadr) somno opprimi B. I. 2. S. III. 22. Vid. at Sofa.*
- Soginn vid. at Siúga.*
- Sogöro (svagiördu I. gerdu) ita factio S. I. 24. Nominat. fogort & fogurt repositur in Gl. N. Vid. Sva & Gera I. göra.*
- Sogn n. mare H. II. 46. Obs. 102. Est proprie sinus maris secundum Eddam prosaicam, appellatio perantiqua, unde nomen æstuarii celebris ac regionis Sogn in Norvagia hodie dum dicitur. Sog nominatur flumen amplum & lacu simile in Islandia. Sog & Svgr mare similiter appellatur ab adsurgendo aquas — hæc voces cæterum conveniunt, AS. Seeg mare, aqua, Georg. Swga, Sanser. Sagara. Cfr. Siúga, Sær.*
- * Sókn f. adgressio transl. pugna AM. 49. Confliktus H. III. 9. AS. Socn, Secce *).*
- * Sól f. (v. c.) Dan. & Angl. Sol, MG. Saul, Lith. Sau'e, CBrit. Haul, Gr. ἥλιος. Cfr. Shuli I. Sholi nomen Sanser. Shiva*

*) Alind isl. Sókn parochia, territorium Dan. Sogn, AS. Soc, Soca.

- Shivæ solis Dei *). *Pers.* Soo lumen solis (H.) Cfr. Svdr, Jóna-aptan.
- Sólæ - geifli m. solis radius GH. 14. Vid. Sól & Geifli.
- Sól-biartr solis instar lucidus H. III. 43. Vid. Sól & Biartr.
- Sól-heidr sole suavis (dies) AQ. 16. Hic ut puto dies serenos s: lätos l. felices vox ista indicat. Vid. Sól & Heidr.
- Soll n. H. II. 31. hodie Sull edulium vile l. mixtum. Alias mixtura, confusio unde Sollr m. colluvies turba. Cfr. Dan. Sul l. Süul opzonium, AS. Sufi, Suful, *Pers.* Shulch (jusculeum) H. *Angl. vulg.* Whit-sul edulia alba l. lactea, (quæ jam inter Islandor Hvíta appellantur). Cfr. Lapp. Salg, vet. isl. Sylg potus, zondimentum, COIS. Dful panis, Ak. Zulha. Vid. S, Eg. Sk. p. 249.
- * Sollinn vid. at Svella.
- Soltinn (sensu vetustissimo) defunctus B. II. 11. *Jejuna* (languida l. semi-extincta) G. II. 10. Soltnar þýar S. III.
44. *GMagnæus ita explicavit: Servæ ac famulæ egenæ et pecuniæ adpetentes; Olafsen autem: donationibus inhiantes. Cum fæminæ domesticæ sibi met ipsis illud epitheton str. 47. attribuant, id revera ibidem inopes l. egenas vertendum censo. — Hodie Islandis esuriens, jejunus Dan. sulten. Eisdem originis sunt Angl. sultry, sweltry vid. at Svelta.*
- Sómi m. decus, pompa, AS. Som, Some proprie honos congruus l. debitus s fæmr congruus, decens (infra). Gr. σμολος. Vid. Sam, Samr, Sæmæ, Sæmd &c.
- Sonar, Son l. Svnr (dat. obl. Syni) filius. Dan. Søn, Germ. Sohn, Angl. Son, AS. Sun, Sunu, Sana, MG Sunus, Afg. Suas, Sanscr. Sunu, Gr. υιός **). Cfr. *Pers.* Saun nascens zadeh filius. Forsan ab antiquo * Són olim, ut G. Magnæus putavit, sonquis. Vid. Sónargoltr.

Sonar-

*) Hæc circa aliud solis nomen in veteri Scandorum sermone: Sunna (quam vocem cum illa Sól ejusdem originis esse Olafsen conjecit in Gl. Synæ. — sed tamen opinor olim scriptam fuisse Sup^a vel simili modo sonasse, unde Supr, Sudr meridies) — est Germ. Sonne, Angl. Sun, AS. & Al. Sunna, Sun, MG. Sunno, CBrit. Huan, CTart. Gun, Tart. Giun, Cand. Savu, Kub. Sulha. Pels. Schid, Sjid, Zend. Shur, Schiv, *Pers.* Shume (H.) Sanscr. Sura, Surya. Cfr. Lapp. Suonjan radius solis, isl. Supa, Suda ætus, fervor, Dan. Syden, *Pers.* Suz &c. Cum veteri Scand. Hyrr, * Hyr ignis cfr. *Pers.* Chor sol, olim forte Chyr, Kyr l. Hyr, cum Cælias in fragmentis Cyrum (Κυρου) a Sole nomen traxisse referat. Circa etymum vocis Sól, cfr. Gr. σελῆς fulgor, lumen, unde ελληνική λαμῆ & forte ipsam ἥλιος.

**) Hinc Sanscr. Manusha sinnu, isl. Mannelkio-svnr, Dan. Mennekkes Søn, Germ. Menschen Sohn &c. filius hominis,

Sónar - dreyri piacularis cruor. *G. II. 22.*

Vel ut Auctor Voltungasagæ legit et explicavit sonar-dreyri filii cruor. Hic forsitan proprie uæ sanguis l. sanguinolentum aut rubicundum vinum. Vid. ibid. Obs. 70. Cfr. * Són, Sónar-gavltr, * Dreyri *).

Sónar - gavltr coper aut verres sacrificialis, piacularis sive solaris. *H. I. Obs. 60. Notatu sane dignum est quod in Suecia plebejis jam jam moris sit, primo vespere festi Julensis verrem è fare confectum mensæ imponere, qui vulgo Jule - galt appellatur, & a quibusdam aliqua superstitione colitur. Vide supra Gavltr & * Són **), quam voculam olim interdum ipsum solem denotare quidam suspicati sunt. Nomine consono præditum fuit vas Othini in quo sacrum merum, potrin nempe, (sanguinem Quæris, quæ res G. Magnæ conjecturam, quod vox illa interdum errorem significaverit, firmare videtur, conservavit, unde facile concludi potest quod nomen idem, Són nimirum, summi Gentilium festi sacerrimo poculo, vini pleno, votis celebrando, ab iis attributum fuerit. Cfr. COss. Ssan vi-*

num, Ab. Sana, Dig. Sanna (Othini unicus potus). Gl. T. I. addæ MG. Saunlytrum, pretium redemptionis, originitus forsitan cruor sacrificialis l. piacularis. (In translatione Historiæ Hervarianæ Ed. Havn. Sónargavltr perperam exponitur verres filialis). Vid. Sónar-dreyri.

Sorg f. Cura S. III. 22. *Luftus B. II. 14. Dolor GH. 19. Calamitas GI. 33. Clades AM. 84. Dan. Sorg, Sorrig, Germ. & AS. Sorg, Sorge, Angl. Sorrow, MG. Saurga, Finn. Suru, CBrit. Sarr ira, tristitia, Pers. Zar, Zari. Cfr. Pers. Sheri, Sherr malum (H.) Lapp. Suorga tæbme terror. Hinc syrgia curare, lugere, Dan. fôrge, Germ. forgen, MG. saurgan, CBrit. forri, Pers. zariden, zarikerden. Gl. Synt. & Sár &c s.*

Sorga - laus curarum vacua S. III. *Dan. sorglös, Germ. sorglos, AS. sorgleas &c. Vid. Sorg & Lauf.*

Sorg - fvll moesta, doloris plena. *G. I. 1. Dan. sorgfuld, Germ. sorgenvoll, AS. sorgfull, Angl. sorrowful. Vid. Sorg & Fvllr.*

Sorg-

*) In prælectionibus nris mythologicis conjecti nomen vasis primæii, merum potarum, Edda docente, continentis, Són nempe, Vinum notare, uti COss. Ssan l. Sån & reliquorum occidentalis Caucasii incolarum Sana. Vide fragmentum impressum illarum prælectionum, scripto periodico Athenæ (pro 1816) Vol. 6. sub titulo Digterdikken insertum.

**) Aliud est Són sonus (v. c.) Sanser. Svonoh.

Sorg-móðr *moeroree defessus*. *G. H.* 42.
Cfr. Brit. farrug tristis. Vid. Sorg
& Móðr.

Sótt *f. morbus*. *Dan.* Sot, *Germ.* Sucht,
 (at Sækia, Sótta *l. fókta infra*). *Al.*
& AS. Suht, *MG.* Sauhts, *Finn.*
 Tauti. *Alias* Sýki, *MG.* Siukei, *Al.*
 Sikin, Sichin. *Cfr. Pers.* Sechem
vulnus, isl. síðkr áger, *Dan.* Syg,
Germ. siech, *Angl.* siek, *AS.* seoc,
MG. siuks, *Pers.* sukwar (*W.*) sukim
 (H.) *Adde Pers.* sjeKn tristis SjeKn
dolor, moeror, cfr. Gr. σικχος molestus
tædiorus, imbecillis. Cfr. Pers. Suhtu
stupor it. adj. tristis.

Sótt-dauðr morbo extinctus *S. I.* 33.

Sótti *vid.* at Sækia.

* Spá *f. vaticinium S. I. G. II.* 38. (At)
 spá (ek spái, spáða) *prævidere, divi-*
nari, Dan. spaa. *Cfr. Angl.* spy,
Germ. spâhen, *it. Lat.* specere, spi-
 cere (*observare, videre*).

Spakr *sapiens (forsan v. c.) S. II. ß.* 33.
 (*Alias etiam prudens, tranquillus, mans-*
uetus). *Dan.* spag, *Al.* spâher. *Cfr.*
Gr. σοφος, *idem sapiens cet. Lat.* spe-
 cere, sapere. *Vid. Gl. Syni. & * Spak-*
mál, * Spárkar supra.

Spár *l. spárr. Vid. Sporvitnir.*

(at) Spara (ek spara, sparda *l. sparada*)
parere (forsan v. c.) S. II. ß. 37.
Dan. spare, *Germ.* sparen, *Angl.*

spare, *AS.* sparan, sparian. *Cfr. isl.*
 sparr *l. spar, AS.* spær parcus, *Gr.*
 σπαρος rarus.

Speki *f. sapientia (forsan v. c.) philoso-*
phia. Cfr. Angl. Speech, *AS.* Spæce.
Vid. Spekiör, Spakr.

Spekiör *f. pl. Gl. III. 4. vox incertæ sig-*
nificationis, ipsi interpreti non plane
perspicua, sed speculationes l. cogita-
tiones latine versa. Vide Obs. ad car-
men prædicium 15am. Pro nominat.
numeri pluralis vocis speki ipse illam
sumsisse videtur. Altera interpretis
conjectura sermones contextui melius
congruit et suffulcitur etiam analogia
AS. Spæce, Angl. Speech, Speech
sermo & AS. spæcan, Angl. speak
loqui ac pluribus cognatis. Tertia
hiscæ addi potest, desumpta á vocis spakr
significatione: quietus, quæ accepta
sentus foret: quietæ actiones l. con-
fabulationes. Vide Speki, Spakr.

at Spenna (ek spenni, spennta, spennt)
extenders, circumplecti B. I. 9.
Spennt adstrictus V. II. *). Dan.
 spænde, *Germ.* spannen, *Angl.* span,
AS. spannan. *Cfr. Gr.* σπᾶνω. σπᾶνω
trahere, σπεννωμι comprimo. (Isl. Spavnn
spithama, Germ. Spanne, Angl. &
AS. Span, Sanscr. Tschan l. Tfan,
Lat. Spanna). Vid. Gl. N.

Spiald

*) *Aliud vet. isl.* spenia, spen, span trahere, *ducere. it.* spana intendere.

- Spiald n.** (*Alias interdum Speld l. Speldd*) *tapetiolum, proprie tabula l. tabella G. II. 26. Obs. 95-96. Dan. Spield (posteriore sensu). Cfr. MG. Spilda tabula pugillariorum & Angl. Spell tabella magica, collo agrorum a superstitionis appensa. Recentioribus Islandis Spil est charta l. tabella lusoria. Conferri merent: Dan. Spil, spille, Germ. Spiel, spiclen, AS. spilian (jocis vacari), it. Germ. spalten, spellen findere, dicere, Vid. Eg. Sk. S. p. 211.*
- Spiall n. sermo H. I. 32. Pl. Spiöll, AS. Spel. Vid. Spialli. Cfr. Spiald. (Aliud Spiall, Spell detrimentum, damnum, cfr. Gr. σιδος labe, macula). Vid. Spilla, Spiöll.**
- (at) **Spialla loqui (cum semet ipso l. meditari) B. II. 13. Angl. spell, AS. spelian, MG. spillan, Lat. obsol. pellare cet. Vid. Spiall, Spiöll, Spialli.**
- (at) **Spilla (ek spilli, pillta, pilltr). A) violare, corrumpere AM. 73. (Alias et forte proprie: perdere, consumere effundere). B) interficere AM. 74. Spilla sér semet perdere AM. 102. S. III. ult. Dan. spilde, Angl. spill, AS. & Al. spildan; spillan, Gr. σπillo. Vid. Gl. Synt.**
- Spillir violator S. II. 8. 32. Cfr. Isl. & AS. Spillng vitiatio. (at Spilla).**
- (at) **Spinna (ek spinn, spann, spunninn) nere V. 1. Dan. spinde, Germ. spinnen, Angl. spin, AS. & MG. spinnan.**
- Spiöll n. pl. (in nom. sing. spiall supra) Sermones H. II. 33. G. II. 4. Narratio l. clades G. 9. ió frá ek spialla narrationem ab equo petii. Hæc Gudruna dixisse fertur, cum hominem sciscitare nequirit, et simul terrificæ stupens. Cfr. sequentem strophæ partem & Obs. ibid. 22. Sic etiam aliter exponi potest: equum de cladibus interrogavi. Vid. Spiall, Spialla, Spilla, ut & S. Eg. Sk. p. 211.**
- Spor n. vestigium B. I. 16. Obs. 36. Dan. & AS. Spor, Germ. Spur. Cfr. Gr. σπορος meatus, transitus, via. Hinc Isl. spora vestigia imprimere, sporna calcare (i), Spori calcare, Dan. Spore, AS. Spora, Angl. Spur, Germ. Spohren, cfr. Gr. σφυρον malleolus pedis.**
- Sporð m. cauda serpentis (alias etiam piscis S. II. a. Brúar sporð extremum pontis S. II. 16. Obs. 35. Cfr. Spor, spora s. & Gr. σπορος meatus, transitus. Vid. Gl. N. VGS.**
- (at) **Sporna (ek Sporna, spornada) calcare OG. 7. Obs. 37. Non adeo mire de recens nato adhibetur, cum ad originem vocis (verbotenus translata: terram vola pedis l. calce tangere) respiciamus. Angl. spurn, AS. spurnan,**

- cf. isl. Spyrna, (vet. germ. spornen), sparka cet. Vid. Spor s.*
- Spor-vitnir *H. III. 47. Obs. 105. Vid. ind. nom. propr.*
- (at) Sprínga (ek *spring, sprack, sprúng inn). A) *dirumpi G. I. B) salire H. III. 31. Obs. 46. Dan. Springe, Germ. springen, Angl. spring, AS. springan. (Cfr. Sprengia dirumpere, Dan. sprænge, Germ. sprengen, it. Angl. sprain luxare).*
- (at) Spyría (ek spyr, spurda, spurdr) *interrogare S. I. Inaudire S. III. 38. pels at spyría ad sciecitatum G. II. 16. Dan. spørge, AS. spyrían, Al. spuran, Pers. pyršiden. Cfr. Zend. perede, Sanser. pratschadi quarit, AS. spurian, it. Germ. spüren investigare & Gl. Synt. N.*
- (at) Stá *vid. Standa.*
- Stæck *vid. at Stínga.*
- Stadr (Stáþr *olim forte Stanr m. A) lotus **), *Dan. Stæd l. Sted, Germ. Statt, Stelle, Angl. Stead, AS. Staþe, Sted, MG. Stads, Staths, Pers. Dšcha l. Sja, Sanser. Stana (Stala), Lat. Statio, Status, Gr. στάσιος. B) oppidum, urbs AM. 5. Dan. Stad, Germ. Stadt,*
- COss. Ssahar, Pers. Scheher, ISanser. Stania, Malab. Staniam, Pelu. Sjarun (Schatun), A stá stare. Cfr. Gl. Synt.*
- Stafn (Stamm) *m. prora l. puppis navis et, per litothetin, navigium, uti Lat. puppis. Dan. Stavn, Stævsn, Angl. Stem, AS. Stefn, (a Stá stare **).*
- Stafntíald *n. puppis aut prora velamen, vel verbotenus: tentorium extremitatum navis H. II. 24. (Videtur fuisse tentorii genus nostru super navis bellicæ puppæ expansionem, dormitorium nautarum ita formans). Vid. Stafn & Tíald.*
- * *Stafn m. littera (proprie fulcrum, baculus, stipes cet.) B. I. 14. Plur. sæpe in compositis * Stafur, conveniens. AS. Stafas literæ, tabella ***). Veteres, Standi baculis l. tabellis ligneis, cui Runa incisæ erant, pro epistolis vel aliis scriptis brevioribus, utebantur. Dan. Stav (unde Bog - Stav), Germ. Stab (Buch-Stab), Al. Staph, Staba (Buckstaba, Puckstaba), Angl. Staff, AS. Staf, Stæf, Finn. Sauva. Cfr. isl. Stvbbi, Dan. Stub, Angl. Stubb, AS. Stybb, Lat. Stipes, Gr. στύβος)*

*) Hinc phrasis: i stad statim S. III. 21. Dan. paa Stædet &c.

**) Inter innumeratas voces ab hac derivatas, illi similis est Stofn (Stomn) stirps, Dan. & Germ. Stamme, Sanser. Stamina, Angl. Stem &c.

***) Litteræ nobis sic dicte sunt aut a characterum runicorum cum baculis similitudine, aut a virgulis rotis l. litreis signatis, quibus atavi nostri ad suævia exploranda uti sunt, uti alio loco prælixe demonstrare conatus sum. Hinc isl. Stafstof, AS. Stafstof, Abocedarium, proprie: litterarum servas.

(*στωτος* *). *Conferri porro merent MG. Stava judicium, unde Stavastols tribunal (quibus forte non absimilia sunt Dan. Birke, Birkeret; vet. Germ. Aiche l. Eiche, Eichending p. p.) A Stá stare. Cfr. Gl. Synl. & N.*

Stag-*Stjórn* f. *velificatio (proprie gubernatio funum l. rudentum) H. II. 26. (Stag funis, rudens Dan. & Germ. Stag, Angl. Stay & Stjórn infra).*

* *Stallr m. stabulum (v. c.) O. G. 2. Dan. Stald, Germ. Stall, Angl. & AS. Stall, Finn. Talli. Cfr. AS. Steal, Stæl locus, statio, fundamentum, convenienter notioni primariae, Isl. stallr l. stallir. Ejusdem Originis sunt Germ. Stelle, Sanscr. Stala, it. Isl. Stóll, Dan. Stól, Germ. Stul, Angl. Stool, MG. Srols sella — omnia a stá stare, erigi. Cfr. Pers. Staleh finetum.*

(at) *Standa it. Stá (ek stend l. stái, stód, staddr). A) stare (v. c.) B) deprehendere. Stópo geislar í skipinn radii in nave coruscabant (verbotenus: navibus insisterunt) H. III. Ek fjendr standa þik (pro recent. standa yfir þér) á gálgevi. Si te hostes opprimunt l. custodientes tibi adsunt in via pernitiosa GG. 9. Stöndomk (pro stendr mik) til hiarra hiörr gladius mihi cordi te-*

nus **) *insistit S. II. a. 16. Dan. staa, Germ. stehen, Angl. stand, stay, AS. & MG. standan, impf. storth (Hinc imperat, stat, statu Dor. σταδο). Pers. astaden, isteden, Sanscr. stidaha, stabatu, Gr. στα, στει, σταται, ιστη. Vid. Gl. N. GS. Cfr. Lapp. stavrram recte emineo. Vid. Staff.*

(at) *Standaz (ek stendz l. stendst, stódst, stadinn) dep. sustinere, tolerare unde 3 pers. præf. perf. stóþuze SL. Alias etiam deprehendi. Dan. ud-staae, Germ. aus-stehen, Angl. stand, stand out. Vid. Gl. N.*

Stavcko pro recent. Stucku dissiluerunt vid. Staveqva.

(at) *Staveqva, Stavkka l. Stöckva, (ek stavck, stavck, stockinn) salire, dissilire. Conquassari l. quassatione salire 3: vehementer moveri H. III. 2. Stavcko pro hodierno stucku salierunt HM. 22. MG. Stiggvan, Gr. σταζω, σταζω. Cfr. Angl. Start, Staveqva i. Staveqva cet. (ek stöckvi, stöckta; ek staukvi, staukta, stavcktr) aspergere S. II. a. 16. Dan. stænke, (á Stavekva salire uti Germ. sprengen, sprengeln aspergere a springen salire et Angl. sprinkle eodem modo a spring). Cfr. Staveqva i.*

(at)

*) *Idem etymon agnoscunt Isl. Staur, Dan. Stavt, Stavre, Lapp. Stavra, Gr. σταυρος (σταυρος) stipes, palus, stovrus.*

***) *Hinc etiam standa upp, uppstanda se exigere, Dan. opstaa, opstade, Germ. aufstehen, Fess. estaden.*

- (ar) Staucqva *pellere* vid. at Steycqva.
Cfr. Staucqva s.
- * Stavþ pro Stoþ l. Stod tignum, fulcrum
H. II. 37. Obs. 79. — nisi ibi sedes
l. scamna notet, quæ versio non ab-
surda fuisse. Vid. * Stavþ supra &
Stód infra.
- Stedi (recent. Stedji) m. incus S. II. Svec.
Städ, Angl. Stithy, Lapp. Stadde, á
stydia suffulcire (quod a stá stare), cfr.
stödvr, stödgr, Dan. stadig, Angl.
steady l. studdy, AS, steþe, Stædig,
(cet. vid. Stod in nota) stabilis. Cfr. Gl.
N. K. Cfr. Pers. Ischedad firmitas.
- Stefna f. comitia conventus H. III. Alias
etiam locus vel tempus præstitutum,
ad quod tenditur. Dan. Stævne, AS.
Stefna, cfr. AS. Stemne statutum tem-
pus, Stefne institutum, it. Stef, Stafr
terminus. Forsan a stafr baculus, lit-
tera; cum comitia & conventus olim
aut ligneo signo aut baculo rusticis lit-
teris signato, congregabantur usuali-
ter. Cfr. Gl. N. Vid. Gl. Synt. &
Mál-stefna supra, at Stefna i.
- (ar) Stefna (ek stefni, stefnda) cursum
intendere B. I. (A Stafn l. Stamm
prora q. v. Vel etiam Stafr, Stef ter-
minus). Aliud est stefna citare ad ju-
dicium cet. Dan. Stævne, AS. stefnian,
Lapp. stavnnim. Cfr. Dan. Stemme,
Germ. Stamm, MG. Stibna &c. ut &
Stafr verbum. Hinc Dan. Stævne. Vid.
Gl. Synt. & N.
- (ar) Steikia (ek steiki, steikta, steiktr)
arsare S. II. ß. Dan. Stege f. steege.
Hinc Dan. Steeg, Angl. Steak caro
assa. (Stækr acerbus).
- Steindr coloratus l. lapideus AM. 101.
Vide supra sub voce Kista (Steinn lapis
pigmentum; Lapp. stáinnim coloro,
cfr. Angl. stain maculare, inquinare,
Dan. stænke. Sic Islandorum medii
ævi pæta, Finn. painan, Armor. pen-
tast, CBrit. pæntio, Angl. paint pin-
gere, hodie illorum posteris, maculare,
inquinare.
- Steinn m. lapis; petra, saxum, S. II.
cella pumilionis saxea. Biartr steinn
gemma fulgida G. I. 17. Cfr. Jarkna
steinn. Dan. Steen, Germ. Stein,
Angl. Stone, AS. Stan, MG. Stains;
CC. Tscheru, Gr. στεια, στειν, στεια.
(Cfr. Gr. στενος robur), Pers. Senk.
Vid. Gl. N.
- Sték pro stje ek vid. at Stiga.
- (ar) Stela (ek stel, stal, * stolina) furari,
spoliari. Margan stela vñ viti Mul-
tos spoliat vinum ratione B. I. 29.
Dan. Stjele, Germ. stehlen, Angl.
steal, AS. & Al. stelan, MG. stilan,
Lapp. suoladam. Hinc stvldr furtum.
AS. Stala, Al. Stal, Sanzer. Steia.
Vid. Gl. Synt.
- Steyekt vid. at Steycqva.
- (ar) Steycqva l. Stöckqva (ek steykvi,
steyekta) pellere, steyekva or landi
terra

- terra iijicere.* Steyckva til eyrar *impel-
lere in arenam. H. I. 31. 33. Obs. 66.*
Alias Stöckva (ek stöck, stöck, stoc-
kinn) saltare, *cf. Gr. ὄζω incedo;*
vado. Vid. Gl. Synt.
- Steypr *constatus G. II. 19.* (at Steypa
ek steypi, steyptra, steyptr) *fundere it.*
liquefacere et fundere metalla. Dan.
stöbe. Alias steypa *præcipitare, de-
jicere, convenit: AS. steap, Angl. steep*
*acclivis, præruptus, isl. Stapi scopu-
lus, rupes prærupta p. p. Cfr. Angl.*
*steep, stoop. Cfr. Gl. Synt. & Sto-
palt i.*
- (at) Stíga (ek stíg, steig l. stie, stígin) *scandere, gradi, permeare. Stíga á bak*
hesti equum ascendere S. II. β. Stíga
or favdlom descendere ex ephippiis.
Sté hann vm þá báða vertendum censeo:
eos ambos transgrediebatur AM. 64.
Ek land vm sték in terram adscendebam
*GH. 12. Stigom land tellurem per-
meavimus G. II. 36. Steig havrpo*
*strengi (pedibus) tetigit l. pulsavit chor-
das cithoræ † GS. 2. Dan. stige, Germ.*
steigen, Angl. step, AS. & Al. stigan,
MG steigan; Lett. staigahi,
Gr. ὄζω & ὄζω. Cfr. ὄζω calco *).
Vid. Gl. Synt.
- (at) Stilla (ek stilli, stillta, stilltr) *moderare, sedare. Stillri röddo vocem tem-
peravit V. 14. Dan. stille, Germ.*
stillen, Angl. still, AS. stillan. Cfr.
*Gr. ὄζω sisto. (Stilli modus, mode-
ratio). Vid. Gl. N.*
- Stillir m. Rex, princeps G. I. 10. (*pro-
prie moderator*). *Cfr. Dan. & Germ.*
Stiller. (at Stilla).
- (at) Stínga (ek stíng, stáck, stínginn) *pungere, fodire S. II. β. Dan. stinge,*
Germ. stechen, sticken, Angl. sting,
stiek, stich, AS. stingan, MG. stigan,
*(Stingan), Lat. obs. stigo, stin-
go l. stinqvo, Gr. ὄζω (perf. ὄζω).*
Cfr. Stíngr subala, aculeus; AS. Sting,
Gr. ὄζω. Vid. Gl. N.
- Stíóri *Gubernator S. I. 1. AS. Steore.*
(at Stýra, Stýrir infra).
- Stíörn f. *gubernatio. Stíörnar-blad n.*
gubernationis l. gubernaculi palma;
forsan gubernaculum ipsum B. I. 10.
*Dan. Styren, Styrelse, Germ. Steu-
ren, steurung, Angl. Steering, Stee-
rage. Vid. at Stýra, Stíóri.*
- Stíörn-bitladr *restrici lupato adornatus*
(equus) OG. Vid. Stíörn & Bitvll.
- Stíúpr *privignus H. II. 37. Dan. Stif-
søn, Germ. Stiefsohn, Angl. Stepson,*
AS. Steopson, Al. Stiuifson, Stiefun.
Derivant ab AS. steopan l. stuapan,
*Al. stepan orbare, cognatis, ut vide-
tur, isl. steypa, fundere, invertere,*
*deturbare. Cfr. Gl. Synt. voce Stíúp-
barn, Stíúpson S. L. (idem).*

Stoc.

*) Cfr. isl. Stígr *transit, via Gr. ὄζω. Vid. Flvg-stígr i.*

- Stockinn, Stocknar *vid.* Stavekva (*b*).
 * Stockr *trabr* *AM.* 16. Dan. Stok,
Germ. & Angl. Stock, *it. Angl.* Stick,
AS. Stoc, Stocce, *Cfr. Gl. N.*
- Stod *l.* Stöþ *f. columna* *G. I.* 25. *Alias*
etiam S.ytta, Stóðvll. (at Stoda, sty-
 dia fulcire). Dan. Stryte *l.* Stötte,
Svec. Stöd, *Germ.* Stütze, *Angl.* Stud,
 Stadle, Stay, *AS.* Stod, Studa, Sta-
 del, *Lat.* Statua, Statumen, (Stá stare).
Cfr. Gl. Synt. & Stavþ, Standa *) *supra.*
- Stód (*stetit*) *vid.* Standa.
- Stód (Stöþ) *n. equitium*, *S. II.* *Olim*
etiam pro coetu plurium animalium ac-
ceptum est t. gr. in AQ. 11. (Greystód)
uti Islandi eodem sensu dicunt hunda-
stód. *AS.* Stood, *Al.* Stut, *Finn.*
Suota, *Svec.* Stodgång, (Stá stare).
Hinc Germ. Stute, Stuterey, *Angl.*
 Steed, Stud, *Dan.* Stutteri.
- Stopalt *vacillanter l. caduce* ab *náj.* stopall
l. stopull *d.* steypa *fundere*, *dejicere*
vel etiam Stapi scopulus, rupes cogn.
Angl. Steep, *locus præruptus*, *Angl.*
 steep, *AS.* steap *acclivis, præruptus*,
Isl. Stöpull, *Angl.* Steeple *turris cæt.*
Originis a Stá stare. Vid. at Steypa.
- Stór-brögdóttir *magnis artibus præditas* :
adeo astutus *HM.* 13. (Stórr &
 Bragd).
- Stór-hvgadr *magnanimus* *AM.* 72. (Stórr
 & Hvgi).
- Stór-mikill *magnoperus* *S. II.* (Stórr &
 Mikill).
- Stormr *m. tempestos* *S. II. a.* Dan. *Angl.*
 & *AS.* Storm, *Germ.* Sturm, *CBrit.*
 Ystorm, *Lapp.* Shiuorbmo. (Stórr
 magnus; *Vid. * Straumr.*)
- Stórr *l.* stór *magnus, ingens, grandis.*
Dan. Sv. & AS. stor, *Lapp.* stuorees,
CÖss. stír, *CDig. & Lett.* stur, *Pers.*
 astur. *Cfr. Angl.* fore magnus, *vel*
mens, *Germ.* starr. *Cfr. Znd.* Saurao,
 (Dan. Storhed) *magnitudo*, (a stá
 stare). *Vid. Gl. Synt.*
- Stór-rádr *facinorosus* *AM.* 91. (Stórr
 & Rád).
- Stór-rædi *n. magnum facinus* *AM.* 86.
 (Stórr & Rád).
- Stórum adeo *valde* *AM.* 33. *Alias* stórt,
 Dan. stort. (Stórr).
- Stóþvze *pro recent.* stóðuz, *vid.* at Stan-
 daz.
- Strand-havgg *n. mactatio pecorum in lit-*
tore piratica. *H. III.* * Straund *l.*
 Strönd & Havgg, Havggva.
- Stránger *savus* *AM.* 72 *Alias* rigidus,
severus, rapidus, fortis. Dan. stræng,
Germ. streng, *Angl.* stern, stränge,
 strong, *AS.* strang. *Cfr. Lat.* stre-
 nuus

*) *Cl. a sunt isl.* Stoda *sufficere, prodesse.* *Angl.* Stod; *isl.* stóðvgr *constans.* Dan. stadiq.
 CÖ. stadien, Sauer, Hannu, *Pers.* ellam, *Gr.* stadios, stadiarios, *Vid.* Stavþ s.

- nus *cet.* *Hinc* *Angl.* Strenght fortitudo
strenghten *Et.* *Vid.* Strengia, Strengr.
- Stravnd l. Strönd littus *GH.* 12. *Dan.*
Germ. *Angl.* & *AS.* Strand. *Forsan*
a Straumr infra, nisi originitus fuerit
Sæ-ravnd ora l. margo maris aut aquæ.
- * Straumr m. cursus l. impetus fluminis.
S. II. Sape pro mari l. aqua pœtica
adhibetur. *Dan.* Ström, *Germ.* Strom,
Strohm, *Angl.* & *AS.* Stream, *Al.*
Straum. *Cfr.* Stormr.
- (at) Strengia l. streingia (ek strengi,
strengda, strengdr) stringere (v. c.) vi-
olenter completi. *G. I.* 23. Streng-
gia heit vöto se obstringere. *B. I.*
H. I. *Dan.* strække, *Germ.* strengen,
strecken, *Gr.* σπαιγγεω, *Angl.* strain,
string, straiten, stretch, *AS.* strecan,
(Sträng, Streng).
- Streng l. Strengir nervus, funis. Boga
strengir nervus arcus. Havrpostrengir
chorda citharæ. *Dan.* Stræng, *Germ.*
Strang, *Angl.* String, *AS.* Streng,
(Sträng, Strengia).
- Strid n. certamen. *S. II.* 8. *Lußus.* Mv-
narstrid animi molestia *AM.* 36. Hve-
þar af stríðom strengir gvllo *OG.* 28.
Quomodo illic intensæ chordæ sonabant.
Interpr. Verti aliter potest: *Quomo-*
do chordæ sonabant doloribus: vexato
homine pulsæ — vel etiam: dolores; de
doloribus. *Dan.* Strid, *Germ.* Streit,
Angl. Strife, *AS.* Strid, Stríþ, *Lapp.*
Ryddo, *Pers.* Sitiz l. Stiz, *cfr.* *CBrit.*
- Ystryn, *AS.* Stræde passus, gressus,
Isl. Strir l. Styr (Styrre) pugna, dissi-
dia, *it.* adj. *isl.* strídr intentus, rigi-
dus, asper *Dan.* strid. *Vide* Stríða,
Stríðligr.
- (at) Stríða (ek stríði, stríðda) adversari,
pugnare. Stríðdi sér hardla sibimet
adversatus est oppido l. ipsemet sibi
magnum fecit incommodum *AM.* 2. *Obs.*
8. [Stríðdi hon ætt Byþla *AM.* 72.
Mér vm stríþa mihi molestiam faecere
GH. 11. *Dan.* stride, *Germ.* strei-
ten, *Al.* stritan, *Lapp.* rydam. *Cfr.*
Angl. stride ab *AS.* strite passus.
- Stríð-gríð vehemens persecutio l. odium
GH. 12. *Obs.* 51.
- Stríðligr asper, infestus *H. II.* 44. *Hinc*
adverb. stríðliga, *AS.* stríðlice. (*Vid.*
Strídr, Stríða).
- (at) Stríúka (ek strýk, strauk, strokinn)
— Sigvrþr strauk blóþ af sverþino
Sigurdus cruorem ensi abstersit *S. II.* þ.
Dan. stryge, *Germ.* streichen, strei-
cheln, *Angl.* strike, stroke.
- Stræti n. stratum (v. c.) stratum viæ *HM.*
14. *Obs.* 35. *Dan.* Stræde, *Germ.*
Stralse, *Angl.* & *Armor.* Street, *AS.*
Stræt, Strate, *MG.* Strawith, *Belg.*
Straete, *CBrit.* Ystrad. (*Forsan* a
* strá sternere obterege. *Dan.* ströe,
Germ. streuen, *Angl.* strew, *AS.*
stræovian, *MG.* stravian, *Lat.* obs.
strao (unde sterno, stravi), *Gr.* σπαι-
cet. — quæ iterum ab *isl.* Strá, *Dan.*
Straa,

- Straa, *Germ.* Stroh, *Angl.* Straw, *AS.*
Streov cat. stramentum, fanum.
- Strönd vid. Stravnd.
- * Stvödr vid. at Stydia.
- (at) Stunda (ek stvnda, stvndada) *studere*
(v. c.) l. niti AM. 14. (* Stvnd stu-
dium v. c., instantia diligentia, tem-
pus, hora. Dan. Germ. & AS. Stund,
Angl. obs. Stound, COss. Sahat). Vid.
Gl. Synt. N.
- Stúnginn (*AS.* stungen) vid. Stúnga.
- (at) Stydia (ek styd, studda, stvddr)
suffultire H. B. 1. Dan. stötte, skyt-
te, Germ. stüzer, Angl. stay, stead.
(Vid. Stod quod a stá stare).
- (at) * Stýra l. stira (ek stýri, stýyda,
 stýrd) *gubernare, imperare, regere,*
HB. 10. Dan. styre, Germ. steuren,
Angl. steer, AS. styran, steorán,
MG. stiuran, Finn. tyyræn, Samscr.
stidi, Al. Stiuran, (Stýri gubernacu-
lum, AS. Steore, Al. Stiura, Germ.
Steur, Lapp. Styren, Finn. Tyýri,
Samscr. Stidi). Vid. Stýrir, Stiórn.
Cfr. Gl. Synt.
- Stýrir m. *gubernator, classis præfektus*
H. II. 24. AS. Steora, Al. Sturo.
Alias Stýrimadr gubernator navis, AS.
Stéorman, Angl. Steersman, Dan.
Styrer. Vid. Stýra, Stiórn.
- Styrr, Styr l. Stir m. *turba HM. 22.*
(alias bellum, contentio), Angl. Stir
tumultus, seditio, agitatio, Pers. Stiz
pugna, dissidia. Cfr. AS. stirian,
Angl. stir movere, MG. staurran fre-
mere, Germ. störrisch morosus, stören,
Dan. forstyrre turbare, vastare cat.
- Sú vid. Sá.
- * Sva l. svá alias svo, so. A) Sic, iti-
 dem; porro. B) Adeo, jam obsolet.
G. II. 22. Adde Dan. saa, Germ.
so, MG. svau (interrog.) Vid. So-
göro.
- * Svafnir m. *serpentis appellat. GS. 21.*
H. II. 33. (a svefa l. svæfa sopire,
transl. morte interficere). Vid. Sofa,
Svefn.
- Svagi pro sva egi sic non *AQ. 26.*
- * Svalr *frigidus, algidus B. II. 16. G.*
II. 21 *). Dan. sval. Hine (at) sva-
la, Dan. svale refrigerare cat. Cfr.
Kaldr, Lat. algidus cat. * Svaligr,
* Svalinn.
- Svan- fiödr f. *cygnea penna V. 2. Dan.*
Svane-fjæder, Germ. Schwane-feder
cat. Svanr & Fiödr penna, Dan.
Fjæder, Fjær, Germ. Feder, Angl.
Feather, AS. Feþer, Feder, Pers.
Per. Cfr. Gr. πτερον ala, penna.

Svángr

*) *Hinc isl. koleidis sic, eo modo Dan. fælledes — Turc. foile.*

**) *Pro svalt Land celeb. Olafsen (Nord. g. Digtek p. 216.) habet svadt Land : amplam terram
 unum tamen : nam; Svad in hodierna Islandia lingua notat lutum.*

- Svångr (*f. fvaung m. fvaugt* *) *jejunus* H. II. 38. *Proprie forsan tener Germ. schwanck l. schlanck quod etiam specialiter de equis dicitur. Cfr. CBrit. gwangcus avidus, vorax unde Subst. Gwange, Isl. Svengd, — ut et AS. fvang, fvl. desidiosus.*
- Svanhvít *cygni instar candida V. Hic cognomen, alias olim nomen proprium fæmininum. (Svanr & hvítr).*
- Svanr *m. cygnus (forsan v. c.) GS. 3. Dan. Svane, Germ. Schwan, Angl. Swan, AS. Swan, Al. Suana (Swana) **), Sauer. Hamfa. Cfr. CBrit. gwyn albus, Gr. κύννος (cygnus). (Hinc isl. pöft. Svanvegr, AS. Svanrade cygnorum via v: mare cet.)*
- Svar *n. responsum, dictum. Andsvar responsum v. r.) Dan. Svar, Angl. Answer. Vid. Gl. Synt. v. Svava.*
- (at) Svava (*svava, svarada*) *respondere. Olafsen hæcce verbum deduxit a fveria asseverare, sed istud ab illo potius ortum videtur, nisi deduci debeat a fvarr gravis infra. cfr. CBrit. siarad loqui, colloqui, COss. sfuren. Dan. svare, AS. svaran, Angl. answer, AS. and-svaran, COss. raddfuren.*
- * Svarr *gravis S. III. 23. Obs. 26. Acerbus GH. II. Hinc forsan sár l. sár acerbus, acutus cet. Dan. & AS. svar, svær, Germ. schwer, Lat. severus, cfr. Angl. force vehement, Al. Suavere dolor, luctus cet. Hinc isl. Svava pugna, (Angl. War; vid. at Veria).*
- Svart *S. III. 24 atrociter. Proprie aut a) graviter a fvarr s. aut β) obscure a fvartr. Cfr. tamen MG. svare temere, quod huic loco optime convenire videtur.*
- * Svart, *niger OG. 2. Dan. sort, Germ. schwarz, Angl. swart p. p. AS. svart, sveart, MG. swarts, Al. suwarz, CBrit. arddu, Lapp. spirtte, COss. fsaw, Trchet. Ing. Tuss. ardfhi, CTart. ckara, CChuns. Avar. tšcheran, tšcherab, Ak. zuttara, Pers. fsiakh, Pelt. schabha, Cfr. COss. tar obscurus, Pers. tarik, darfh (H.) Angl. dark, Gr. δαεπος. (Forsan a svarr ruppri; ita Dani jam dicunt sterke Farver s: validi colores; vel etiam a saurr cænum) ***).*
- * Svas *travis (v. c.) Svas biórr potio dulcis ****) AQ. 1. Svasir burir dul-*

CMB

*) Primo aspectu à voce hæcce aliena esse videntur: Dan. fsvanger prægnans, Al. fsvanger. Germ. schwanger — nisi vox ista originem invenit a noto appetitu mulierum prægnantium.

**) Alias Alpi cygnus, (supra) cui adde Al. Albiz id.

***) Cfr. Svasudus (dulcis l. jucundus) nomen ætatis parvis mythicæ & Svaduda nomen maris dulcis in mytholog. Indorum, it. Let. Wafara ætat.

****) Cfr. Lat. Svalium color niger l. fuscus Olafs.

- ces filii AQ. 40.* Svafir bræþr *svoves fratres G. III. 7.* Germ. süß, *AS. fvas, Lapp. afvas, Samier. fvad, cfr. Al. Svaslicho avide fuastliho familiariter. Vide * Svasligr, Saxr & Svafa in Ind. n. pr.*
- Svavlom *vid. Svalr.*
- Sveko (*MG. fugqvun*) *vid. Savckva.*
- Sudr, (*Svþr n. meridies, plagâ cali australis, forte à Suda (Suþa l. Sunna) fertor, sol. Dan. Syd, Sönder, Germ. Süd, Angl. South, AS. Sup, Al. Sund, Ar. Dschenub. (Cfr. Sól, at Sióða).*
- Sudr (*Svþr olim etiam Svannr eodem modo quam synnstr pro sydstr, austrum versus S. L. In australi regione G. II. 15. (Vide Svdr s.)*
- Svdr-hallr *AQ. 31. Sól in svdrhalla sol á meridie vergens Interpr. Malleu vertere: ad meridiem l. austrum versus vergens. Sönnanhallr interpretum translationi respondisset. Locus monstrat veteres boreales jurasse per solem, et quidem aut orientem, aut nuper ortum. (Svdr austrum versus & hallr vergens, inclinans).*
- Sudr-þjóðir *populi australes AM. 14. (Sudr & þjóð).*
- Svdrænn *australis H. III. 43. Obs. 64. Teutonicus G. II. 13. (Sudr meridies*
- Dan. sydlig, Germ südlich, Angl. southern, AS. süþern.*
- Svefak *pro svæfi ek dormissem, HB. 12. Vid. at Sofa.*
- Svefn (*Svafn, Svöfn, Svemn*) *sopor, somnus (voc. c.). Pro nocte l. cubatu positum videtur B. I. 28. Manifeste somnium indicat AM. 22. Grand svefna noxa somnorum l. noctium infesta somnia appellantur AM. 20. Dan. Sövn, Germ. Schlaf, Angl. Sleep; nostro similitus sonant, Sax. Suef, AS. Sæfn, Svæfung, Gr. ὕπνος, Sanser. Svapa, Svapna, Lat. obi. sopnus, sopor, cfr. AS. Svefn somnium, omnia fersan a Pers. Scheb l. Sjeb nox Zena. Tschefe, Curd. Tschef, Schaw, COst. Akfchaw, Sanser. Schebbi *).*
- Svefngr (*svefngr*) *somnolentus B. I. 36. Dan. løvniq, Germ. schläfriz, Angl. sleepy. Vid. Svefn.*
- Svefn-þorn *m. acus l. spina soporifera B. I. Superstitiosum hocce instrumentum vulgus Danicum hodie dum appellat Sövnþrync. Similes opiniones Græci olim fovebant. Vid. Svefn & Þorn.*
- at Svegia l. *Sveigia (*ek sveigi, sveigða, * sveigrð demittere l. curvare H. I. 21. Torquere OG. 27. Fleßere † GS. 24. Lat. vico, Angl. swag, sway, AS. svegian, it. Lapp. svijam fleßor svijatani*

*) Lur II. & Dan. somnus præsertim brevior cfr. CMingr. & Swan Lúci somnus it. Angl. Nap id Clug. & Tuu. Naap.

svijatam flecto. *Hinc* isl. Svig, Svigr *curvatura*, Sveigr (*Dan.* Svige) *vimen*, *cognatum* *Germ.* Zweig *virga*, *vimen*. *Cognata* *videntur esse verbo* (at) *veikia debilitare* *Dan.* svække, *Germ.* Schwächen, *Angl.* weaken. *Cfr.* *Svik *pro* Svig *flexio*.

Sveinn *m. puer*, *juvenis*, *vir* *S. II. β.*
Obs. 1. *Cognomen* Sigurdi Sveinn *virum fortem & speciosum* *καὶ εὐκαὶ* *ut* *puto significavit*, *et forsam ab adj.* svinnr *q. v. s. l. deductum fuit.* *Famini-um* *hujus vocis perantiquum cen- seo alteram* Svanni *puella*, *famina*, *non* Sunna *ut voluit* *G. Pauli in* *Gloss. T. I.* *Dan.* Svend *juvenis*, *famulus*, *Angl.* Swain, *AS.* Svan, *Svon*, *Svein*, *Lapp.* Swaina *famulus*, *Belg.* Swent *juvenis* (*unde* Swentę *virgo*), *Pers.* Sjuan; *addo* *Brit.* gweini *famulari* *unde* Gweinydd, *Gweiniad* *p. p. famulus.* *Cfr.* *Lat.* juvenis *&* *Gl. Synt.*

Sveip (*pro* hodierno Sveipadi) *3 pers. sing. perf. ind. aſſivi verbi* svipa *l. sveipa* (*ek* svipa *cet.*) *obducere*, *involvere.* *V. 22. it. volutare.* Sveip *ſi- nom* *hvg varia mente sua volutabat* *S. III. 3.* *Dan.* svöbe; *cognata sunt:* sópa, *Angl.* sweep, *AS.* svipan, svapan, *Finn.* wyppän, *CBrit.* ysgub, *Lat.* vibro. (*Hinc* *MG.* *Midia*-sveipais *ablavio universalis*). *Vid.* Svipon, Svipr, Svipta.

Sveipinn (*pro* recent. Sveipadr) *involutur* *S. II. β. 42.* *Dan.* svöbr. *Vid.* Sveip. Sveipvili *f. astutia* *AM. 70.* (*at* Sveipa *vid.* Sveip). *Cfr.* *Svipvils & Svipvili.

*Sveiti *l. Svit* A) *sudor* (*v. c.*) *Hae forsam significatione utitur* *S. II. β. 37. G. II. 4. B)* *Udor* *S. II. a. 16. C)* *Cruor*, *sanguis* *S. II. β.* *Dan.* Sved, *Germ.* Schweifs, *Angl.* Sweat *sudor*, *Germ.* Schweifs (*inter venatores*), *AS.* Svate, *Svete* (*sudor*, *sanguis*), *Al.* Suueth *sudor*, *Sanser.* Svedoh, *Svedam*, *Gr.* ἰδῶς, ἰδῶς, *CChans.* Heet, *Oss.* Ched, *Abass.* Pchidfe, *Pelu.* Che, *Zend.* Cnedem, *Tschet.* Ing. Zi.

(at) Svella (*ek* *svell, svall, sollinn). *Intumescere* *S. III. 65. tumefacere* *G. II. 48.* *Hinc* *Isl.* Svell *tumor glaciis*, *Angl.* Swell *tumor l. æstus maris aut aquæ.* *AS.* & *Al.* svellan, *Angl.* swell, *Dan.* svulne *l. svulme*, *Germ.* schwellen. — *A part. pass. sollin* *derivandum videtur* *Angl.* sullen. (*Cfr.* *AS.* svelan *incendere*, *isl.* svæla *fumi- gare*, *suffocare*, *Angl.* swail, swael *subito connumi*).

(ar) svelta (*ek* *svelt, svalt, soltinn) *interire*, *mori* *S. III. 6. 11. G. II. 3. OG. 13. AQ. 45.* *Forsam differens ab alio* svelta (*ek* svelti, svelta *l. svalt*, *soltinu*) *interficere e. gr.* *OG. VI.* *Er hon lét svelta* *cum se interfici fecit* *3: semes perdidit. Svelta fame enecare*

- enecare AM. 53. Obr. 150. Vide uberius sub voce proprie huc pertinente Soltinn. Cfr. Isl. Sultr fames, AS. Swylt mors, Taur B. Swalch idem it. Dan. sulte currire; fame premere (quas significationes duo illa diversa verba in lingua hodierna Islandorum adoptant), AS. sveltan (præt. svealt) mori, intorire unde, MG. sviltan (præt. svalt), Angl. swelter æstum pati.*
- Sverd (Sverþ) *n. gladius, ensis. A Svarr gravis supra. Dan. Sværd, Germ. Schwerdt, Schwert, Angl. & AS. Sword, AS. Sveord, Svurd, Al. Svert, Curd. Schir, Pers. Scheher, Serm (H. Gr. σιδυρος.*
- (at) Sveria (ek sverr l. sver, fór l. svarþa, svarinn l. svarda jurare, Dan. sværge, Germ. schweren, schwören, Angl. swear, AS. sverian, MG. svaran, sverigan, Al. suerran. Cfr. MG. sveran æstimare, honorare, Lat. severare. Vid. (at) Svara & Gl. Synt.
- Sveis fraudulenta H. II. 35. Est vox alia insolita; Particulam illam sive radicem puto, jam obsoletam vocum Svik, Svig, Svegia q. v. Cfr. Snapvís *).
- (at) Svida (ek svíd, sveid, svidion) torrere, ustulare B. II. 4. Hinc Svida (mér svídr, sveid) dolere. Dan. svie. Cfr. Angl. sweal, sindge torrere, adurere, ustulare. Vid. * Svipinn.
- (at) Svidna, * svipna; (ek svidna, svidnada) ustulari G. III. 10. Dan. blive sveden.
- * Svik *n. pl. fraudes S. I. 33. Illusio l. fraudes H. III. 38. 39. Dan. Svig, Al. Pi-suih (Pi-svik).*
- (at) Svíkia (ek svík, sveik, svikinn) decipere, fraudare, prodere. Dan. svige, AS. svican, Al. biswichan, Sv. swika, CBrit. hiccet. Cfr. Dan. svigte. Vid. Svik & Gl. Synt.
- (at) Svíma' *pro recent. sveima (ek s. svam) natare, alias etiam circumferri. S. II. β. Dan. svømme, Germ. schwimmen, Angl. swim, AS. swimman (forte cognatum verbo svífa, ek * svif cui adde: AS. svifan, Dan. svæve). Cfr. AS. Svim labor, difficultas, Finn. Wimma deliquium. Cfr. MG. Svumsl piscina natatoria. (Vid. Svim).*
- Svin *sus (forsan v. c.) G. II. 24. Dan. & AS. Svin, Germ. Schwein, Angl. Swine, Al. Suuin, Gr. σὺς, Lapp. Spynne **).*
- Svinn - hvugadr *sapienti l. forti animo præditus H. III. 10. (Svinnr & hvgi).*
- Svinnr (sviþr) *sapiens HB. 5. HM. 19. Cordatus AM. 7. Forsan a * Vinna (viþa) operari, efficere vel a Vita scire. Cfr. AS. svid, sviþ, sviþor, sviþ, MG.*

* Schevingius vertit: fraudes docta, quanyis ei etiam vox illa ignota fuerit.

** Cfr. Lat. suinus, Gr. σὺς, suus.

- MG.* *svinth's potens, fortis, dexter, Finn.* *winhæ acer, gnauus, promptus.*
- Svipon vibratio S. II. a. 19. a svipa l. sveifa, it. veifa (quæ omnia cognata verbo at svifa, ek * (vif), subito versari Angl. sweep (unde sweeping vibratio), AS. svebban, svifan — hinc etiam Dan. svæve, Germ. schweben, Angl. wawe circumferri, in sublimi agi. Cfr. lat. vibrare, Germ. wippen cet. A verbo svipa alias isl. svifa ortum est subst. Svipa, Dan. Svøbe, AS. Svip flagellum, Angl. Swipe tolleno. Vid. Svipr, Sveipa. Cfr. Gl. N.*
- * *Svipr turbo H. II. 49. Proprie celer motus, vibratio it. momentum. Cfr. Dan. Svup, Angl. Swoop. Aliud Svipr vultus (a subita motione ita dictus) CBrit. Gwep. Cfr. Gl. Synt. & Svipon supra.*
- (et) *Svipta (ek svipti, svipta, sviptr) deripere OG. 3. (A verbis at svipa, svifa. Vid. svipon). Cognatum est Angl. swift, AS. swift celer.*
- Svip - vîs f. animi fallacia AM. 7. (* Svipvîs inconstans a Svipa subito vertere & vîs certus ac — in talibus compositis — inclinatus, quasi dixeris: inconstantiæ l. fallaciæ deditus). Cfr. * Snap - vîs.*
- * *Sûla f. (Sûl n.) columen HM. 4. Cognata sunt Isl. Sylla fulcrum, Angl. Sil, Sill, Sylle, Germ. Schwelle li-men. Cfr. CBrit. seilio fundare Seildar palus fundamentalis, COss. Soloramus, Lapp. Sivlle malus navis.*
- Svmar n. æstus. Dan. Germ. Sommer, Angl. Summer, AS. Sumer, Samor, Finn. Suwi, COss. Sserd *), CDshar. Juermi, Pers. Sifkiz (H.) Forsan * Svda, sol, æstus. Cfr. Gl. Synt.*
- * *Svml l. Svml convivium, epula † GS. 23. AS. Symbll, Syml. Originis forsæ ab antiquissimo fara l. saman, simul, una. (Quidam huc retulerunt recentiorum Angl. Assembly, Gall. Assemblée cet. **).*
- Svmt quidam S. II. p. 13. (Jam solummodo usitatur in pl. fumir, l. fumar n. fum). Dan. somme, Angl. some, AS. fum, MG. fums, Al. fume, fumer, Gr. ἄμος.*
- * *Svnd n. A) fretum mare. Dan. & AS. Sund, Angl. Sound, Casi-Cum, Zaldunu. Cfr. Samter. Sindu mare, flumen. B) natatus, a svadi inter natandum B. I. 10; hoc a synda natate, (Pers. -shun-kerden (H.); vid. at Svima supra).*

Sundr

*) Notari meret quod opposita anni pars, hinc nempe, sonet COss. Ssumok, Ssimig, Pers. Simestan (Kl.) Peto. Semestan, Cæd. Sawestan. Cfr. isl. Sumar-timar tempus æstivum.

**) Cfr. συμβολα, σ. μ. β. ο. λ. α. collecta (interdum ad convivium agenda) it. convivium adde Gr. σ. μ. β. ο. λ. α. ο. γ. ο. υ.

- Sandr (1 Svndr) *in partes*. Havggva fvnðr *in plures partes secare, dissecare* B. II. 6. Adr 1 fvnðr hyrfi donec *in diversa ferrentur* AM. 34. Dan. fönðer, Angl. a funder, AS. fundr, fundor, funder, Al. funtar, cfr. M. Goth. fundro *seorsim*, (fundra *dividere, dissecare*, Sv. fönðra, Germ. fönðern, AS. fundrian, Angl. fever). *In compositis, convenit* Lat. dis, Germ. zer, Dan. fönðer, Germ. fonder sine & m. a.
- Sundr - borinn *diverso genere natus* S. II. ß. 13. Vid. Sundr & Bera parire. Cfr. Angl. fundry *diversus*.
- Svndr-mædra *diversa matre genitus* HM. 14. (Svndr & Módir).
- Svnd-vörðr *m. proprie: freti custos: stationarius* H. II. 30. (Svnd & vörðr).
- Svnnan-lanz *in australi regione*. G. I. 5. Ops. 10. *Usitatur adhuc Islandis borealibus. Simili modo Norvagi dicunt* Sönden-fjelds é meridiem montium: *in australi Regni parte*. Svnnan á meridié, AS. suþan, funnan, Dan. fönðen fra cet. a Sudr & Land, supra.
- Svnnan-verdr *meridiem spectans* HB. 9. Angl. southward. Cfr. Germ. südwerts, Angl. southward, AS. suþveardes *meridiem versus*. (Svnnan, Svdr & verdr *in compositis, situs, adj. a vera esse*).
- Svnnmenn *homines australes* G. III. 6. Obs. 21. *In historiis islandicis veteribus sæpe occurrunt* Svdr-madr, pl. Svdrmenn *eodem sensu*. (Svnnann 1. Svdr & Madr).
- Svnr, Svn vid. Son.
- * Sút f. luður G. II. 20. Dolor HM. 1. Finn. Saute *tadium, ira*, Pers. Suz dolor, Sutu stupor *it. tristis, anxius* Sutum *excruciatio* (H. W.) Cfr. Lapp. *suttam irascor, it. iil. Sýta tadio 1. dolore affici*, Finn. suutun. Cfr. * Sús-breki.
- (at) Svæfa (ek * svæfi, svæfða, svæfðr) *sopire* (v. 2.) AS. svefan. Cfr. MG. sveifan *cessare*. Vid. (at) Sofa.
- Sværa f. *Alias etiam Sværa: socrus* AM. 94. Dan. Svigermoder (Svigerinde), Germ. Schwiegermutter (Schwiegerin), AS. Sver, Al. Sviger, MG. Svaihro.
- Svörfvn f. *nimius luxur 1. nimia profusio*, (at *sverfa proprie limare it. minutim auferr: cet. unde svarfla prodigere. Forsan a svarr vehemens, impetuosis*. Cfr. Angl. swerve, Dan. sværme, Germ. sehwärmen *aberrare, vagus ferri, cet.*)
- Sýkn insons G. III. 8. A) Sök 1. *Savk causa, culpa 1. sekia petere unde etiam sekr reus; videtur igitur notare hominem, qui ab aliis petitur ob factum quod revera non commisserat*. Cfr. tamen Sýnn *manifestus, Synia insontiam suam probare it. AS. Socn libertas immunitar.*

- tas. Origo vocis rite, ut videtur, quærenda est in lingua MG. cui Isvikn insons sonat. Vid. (at) Sakia, Sakir, Sök.*
- Sylti *vid. Svelta.*
- Sýn *f. vitio l. conspectus G. I. 24. Dan. Syn, Angl. Sight, Germ. Gesicht. Vid. Siónir, (at Siá).*
- (at) Sýna (ek sýni, sýnda, sýndr) *ostendere S. II. a. GS. 2. Germ. zeigen, Angl. shew. Cfr. Dan. syne spekkare, forsán depravatam á synet ostensus, spekkatus, unde lingua corruptores præsens illud formarunt, it. CBrit. synniaw videre, spekkare; Synna eu, ecce. (Sýn, at Siá).*
- (at) Sýngia (ek sýng, saung, súnginn) *sonare (forsán v. c.) H. III. 30. Canere † GS. 3. Dan. synge, Germ. singen, Angl. sing, AS. singan canere, MG. siggvan (singvan) recitare, legere. Cfr. Turc. Schengi cantor. (isl. Saungvari, Dan. Germ. Sanger &c.) Cfr. Saungr ut & Gl. Diatr. ac Synt.*
- (at) *Synia (ek sýnia, sýniada) *Denegare S. II. H. I. Inficiari OG. 22. Purgare se a vitio l. calumniá G. III. 7. Prohibere AM. 66. Puto affine MG. Iuniar, isl. fanna verum probare, q.*
- d. sýnia 2: evidenter innocentiam suam probare. Cfr. Dan. skeye, Germ. scheuen, Angl. shun reformidare, evitare, it. Sv. Sonia, Sunia sónica, causa quæ excusat. Cfr. Gl. Synt. N. GS. ut & *Syniun, *Naudfyn.*
- Sýnt *virum l. prævisum S. I. 26. Obs. 28. (sýnn evidens, manifestus, AS. syn a at Siá). Cfr. Angl. seen, isl. sén vissur, spekkatus.*
- Sýsla *f. negotium H. II. 17. Dan. Sys-sel (Pl. Syller). Hinc isl. Búsýsla l. Búfslla oeconomia; cura rei domestica. Cfr. Angl. business negotium busy, solers, negotio occupatus. Cfr. Bú supra. De etymo illius vocis consule *Sýlliga. Vid. Sýsti.*
- *Sýsliga *operose AM. 19. (Vid. Sýlla).*
- Sýsti *3 pers. sing. pr. perf. verbi: ek Sýli (absol.) pro recent. at Sýlla (ek sýlla, sýlladi) negotiari, procurare AM. 6. Hinc sýstr expeditus. Dan. sýsle. Vid. Sýlla, *Sýlliga.*
- *Sýstir *soror *) S. II. a. 23. Adde Dan. Söster, Germ. Schwester, Angl. Sister, AS. Sveostor, Svyster, MG. Sweftar, Al. Softer, Lith. Sifsu, Finn. Sifar, Sifco, Sanser. Svoftri, CTschets. Ing. & CC. Suan it. Wogul Ischa (Isfja), CAnd. Iz, CDshar. Hjalst,*

^{a)} Cum Lat. Soior *cf. Sanser. Sodary id. & cum isl. Kæra (mulier cara) cf. CBrit. Chwior, Chur soror, Cornu. Chor, Armer. Hoär, COss. Cho, Dig. Chorra, Pers. Chäher, Afg. Chur. Cerd. Chufsh.*

- Hjafst, *Tscherk.* Schiwg, *CC.* Su. *Cfr.* Lapp. Sicca omnia (quæ etiam ab Islandis Syftir salutata*).
- Systkyn pl. frater & soror; liberi diversi generis iidem parentibus nati. *Dan.* Søskende, *Germ.* Geschwister. *Observatu dignum est Gr.* ἀδελφός *con-*
tubernalis cet. *Vide* Syftir & Kyn, *Cfr.* Gl. Diatr.
- Syftirunga sobrina *AM.* 53. (systrúngr sobrinus; systrúngr sororii — omnia a Syftir s.) *Cfr.* *Dan.* Søskendebarn, *Germ.* Geschwister-kind *cet.*
- Sæ - dauþr mari extinctus *B. I.* 33. *Vid.* Serr & Daudr.
- Sæling (*recent.* Sæng) cubile, lectus *S. III.* *cet.* (Alias etiam culcitra). *Deducendum est, ut puto, a verbo a Sá serere, spargere, sternere, cum aut stramine aut scobe lignorum vel plumis cubilia strata vel culcitæ inferretæ, antiquitus fuerint. Alii vocem legentes Sæging deducunt a Sag scobs lignorum, quod hoc olim inferretæ fuerint culcitæ.* *Olafsen istam derivavit a Sekkr saccus, quem olim cubantibus substratum fuisse coniecit.* *Dan.* Seng l. Sæng, *Lapp.* Sæng, *Finn.* Sängy, *AS.* Sæcing grabatus, stratum lectus, *Angl.* Scot. Sonk torus. *Cfr.* Gl. Synt.
- (at) * Sækia (ek fæki, sókta l. sótra, sóktr) scitari, (v. c.) petere *cet.* Sóti at máli *adgressa est sermone l. colloquium a me petiti G. II.* 24. Sækia heim Atla. *Attalum (l. Attali) domum visere AM.* 3. Sækia fok injuriam persequi *AM.* 99. *Dan.* søge, *Germ.* suchen, *Angl.* seek, *AS.* secan, sæcan, *MG.* fokjan, *Al.* suachan, *Samser.* fik l. sikh; *cfr.* *Lat.* sequi, *Let.* sekku, *Gr.* ἔκω venio, accedo & *Angl.* sack spoliare, vastare. *Cfr.* Gl. Synt. & N.
- Sæla f. salus (v. c.) felicitas *S. III.* 16. *Alias isl.* Sæld, *AS.* Sæld, Sælignesse, *cfr.* *Arab.* Selam, *Pers.* Salem, *Sillik (H.) AS.* Sæl commodum, opportunitas. *Quibusdam a Sól (sol) eodem modo ut forsæla umbra; locus immunis a lumine & calore solis.* *Cfr.* *Dan.* Sælighed, *Lyk*fælighed, *Germ.* Seeligkeit*) *cet. it.* *AS.* sæl bene. *Vid.* Sæll
- Sæl - borinn *Natalibus beatus AM.* 46. (*Vid.* Sæll & Bera parire).
- Sæll salvus (v. c.) *B. I.* 34. *Fortunatus S. III.* 18. *Alias etiam bonus.* *Dan.* sæl, *salig*, *Germ.* selig, *AS.* sæl, sælig; *Pers.* *Arab.* salim, *Gr.* σῶος, σῶς. *Cfr.* *AS.* & *MGoth.* sæl, selja bonus. *Cfr.* Gl. Synt. ut & Gl. Diatr. s. sæll & sælvgr. *Omnia forsæn a sól sol.* *Vid.* Sæla.
- (at) Sæma, fama l. sóma decere; vid. Samir. (Alias etiam æstive: honorare, condigne

*) *Cfr.* *Ind.* Salocia gradus beatitudinis in celo.

- condigne facere). *AQ.* 7. decorare (ut puto). Minn veit ek boga beck fæma arcum meum seammun decorare scio. Dan. sòmme, *Angl.* seem, *Germ.* ziemen, *Pers.* sjaisten, *Gr.* σεμνω, σεμνω. *Vid. Gl. Synit. & nostra* Sæmd, * Sæm, * Söm, Samira cet.
- Sæmd *f.* decorum, honesta affectioes (ministerium ad rem domesticam aucta pertinentia) *S.* III. 47. *Versus:* Ærnar soltnar mynom enn lifa, verða falkonor sæmd at vinna. *Collatis cum strophæ proxime sequenti, resistantiam famularum contra mandata l. preces heræ, quod eam in alteram vitam sequerentur, indicare censo.* Sæmd *AM.* 93, uti alias Islandis, pene idem est quam sömi decus, honor*, proprie convenientia a fami conventio, convenientia, *Gr.* σεμνωσις. *AS.* som, söme — omnia a Samr idem *q. v.* *Cfr.* Samir, Sæma, Sæmr.
- Sæmi - leitr aspectus decorus *GH.* 14. (Sæmr & Litr, Lita).
- Sæmorn *vid. Ind. n. pr.*
- Sæmr decens *l. decorus.* *S.* III. 86. *H.* II. 46. Sæmri *l.* sömri decentior, magis congruus. *H.* III. 2. Dignior *S.* III. 57. Sæmra decentius *S.* I. 5. Sæmst decentissimum *S.* III. 13. A
- Samr similis, *Recent. Isl.* semilegr, sömafamlegr, *Dan.* sömmelig, *Germ.* ziemend, ziemlich (unde *Dan.* remmelig), *Angl.* seemly, befeeming, *Lapp.* soomaladz, *Gr.* σεμωος, *Pers.* sjaisteh. *Cfr. Arab.* sami sublimis, altus. *Vid.* Samir, Sæma, Sæmd.
- * Sær *l.* Særr (Siär, Siör) *m.* mare, maris aqua *G.* II. 21. cet. *Lacus V.* 1. *Dan.* Sø *l.* Söc, *Germ.* See, *Angl.* Sea, *AS.* Sæ, *Al.* Szo, Seu, Se, *MG.* Saus, Saiv, *Turc.* Tart. Su, *CTscherk.* Pšly, *Pers.* Sauh, *Pelv.* Zera, *Sanscr.* Sagara, *Gr.* θαψ. Adde Finn. Suo palus, *Lapp.* Sajv, *Savj* aqua fluviatis (unde forsam *isl.* sef palus, lacus minor), *CAnd.* Suur unda, *Pelv.* Curd. & *Sanscr.* Sari fluvius, *Pers.* Dschui *id.* Tart. Szu, *Uigur.* Su aqua.
- Særi *AQ.* 41. (altas feri pro *recent. södi*) sevit *l.* servit. 3 *pers.* sing. perf. verbi at Sá serere (ek fái olim forsam fæi unde fædi semen *cet.* *Dan.* faa, *Germ.* fäen, *Angl.* sow *), *AS.* favan, *MG.* faian *vet. Lat.* fere (a præf. feo).
- Særi *n.* sedile (*v. c.*) *AQ.* 39. *Dan.* Sæde, *Germ.* Sitz, *Angl.* Seat, *Settle*, *AS.* Setl, (at *Siria*, — *Setiaz s.*) *Cfr.* sefs. * Sætr

* *Cfr. it.* Säd (*iz. Sædi*) semen, frumentum, *Dan.* Sæd, *Germ.* Saat, *Angl.* Seed, *CChus. & Dær.* Tšehed, *Curd.* Dšhici, *Pers.* Dšow, Dšew (hordæum), *Gr.* ζεια, ζεια far, frumenti species, αἴλος frumentum.

* *Satr suavis (auditu jucundus † GS. 3.)*
Alias dulcis, sensu proprio. Dan. sød,
Germ. süß, Angl. sweet, AS. svert,
svotol, Al. suazzi, suz, Pelv. kſchoe-
de, Gr. ἄδυσ. Adde MG. suis mitis.
Circa originem cfr. Tart. Syt lac. Cfr.
Svas supra.

Sæ-tré n. ligna marina l. aquatica 3: na-
vigia S. II. a. (Vid. Sær & Tré).

(at) *Sætta (ek fatti, fætta, fætt) recon-*
ciliare, AS. sehtlian, sehtian. Cfr.
Angl. soften, settle. Sættaz reconci-
liari AM. 45. Vid. Sátt.

Sættir, Sátt reconciliatio cet. vid. Sátt.

Sættom pro settom, AM. 97.

Sævar - strönd ripa locus V. 1. Vid.
Sær & Stravnd.

Sök l. Sayk *) (pl. Sakar rec. Sakir) causa,
culpa. AM. 99. injuria. Veterilus
alias idem quam lökn aggressus, im-
pulsus, pugna. Fvr þá sök ea de cau-
sa S. L. Um ora savk ob nostram
causam S. III. 48. Sakar negotia,
causa H. III. 8. circumstantiæ, sta-
tus *). Um sakar þinar ob tuam cau-
sam H. II. 35. Um sakar dæma de
negotiis loqui S. I. 29. Sakar **) in-
juria B. I. 22. (alias transl. inimicitia
AS. Sacu, cfr. Finn. Secafeum turbæ).

Dan. Sag, Germ. Sache, Angl. Sake,
AS. Saca, Hinc Sekt mulſa, Finn.
& Lapp. Sakko, Sackotus, isl. sekta
mulſare, Lapp. sakkodam, Finn. sa-
cotan. Circa etymum cfr. Finn. Seca
confusio, congeries. Vid. Gl. Synt.

Söknuþr (Savknudr) jafnura S. III. 13.
Dan. Savn. (at Sakna).

Sömri vid. Sæmr.

T.

Tá vocula obscura S. II. a. 20. Binio
vertit G. Magnus; Una Olafsen. Ra-
tionis suæ expositionis ille ita offert:
"Interpretatio nostra nonnihil fulcitur
"Edda Snorronia in congregationis vo-
"cabulis, ubi Tá & Duo quantillum
"differunt." Probabilior mihi videtur
conjectura viri clarissimi ac in antiqui-
tatibus nostris facile peritissimi Sculo-
nis Thorlacii, quam mihi oretenus com-
municavit, ea nempe: quod Tá illud
colloquium notet, & derivari debeat
a verba (at) tíá (tjá) referre, narrare,
it. porrigere, ostendere. Interpreta-
tio hæc optime convenit ceteris locis
ubi vocula quæstionis in Edda Samun-
dina occurrit, nimirum et prædictis &
sequentibus:

Sprvito

*) Lat. causa magis convenire videtur voci ejusdem significationis COIS. Chuis quam nostrum Sauk (inverte Kaus), quæ fortuito similitudo etymologis — qui tales comparationes amant — sane ar-
 risit. Cfr. porro Arab. Sak orde, modus; Suk formæ

**) Vel etiam litis, uti Schevingius interpretatur. Hvaban sakar gorþoz ude litet exorta sint.

Sprvito á tái Surrexerunt in colloquio (2: Gudrunæ cum filijs)

Tregnar idir Deploranda l. deplorata gesta l. negotia. HM. 1.

Á tái sitia GH. 9. Obs. 38. *Pediibus suis insessum*. Interpr. *Mallet ita dare: Consessum confabulationis ergo. Edda prosaicæ Tå colloquium facile notare potest, nam duo homines ad id agendum sufficiunt. Ita noto proverbio: tres faciunt collegium, addere vellem illud eddicum: duo colloquium. Cfr. MG. Tavi factum; nobis sape dietum et factum uno verbo exprimitur e. gr. Ord, Hót p. p. **

Tåg f. vimen AM. 69. *A verbo toga trahere, ducere, unde etiam teygja distendere (infra) ***. Finn. Paju.

(at) Taka (ek * tek, tók, tekinn). A) *capere, sumere, tangere*. Taka vpp toflere S. I. 13. Taka við extipere S. I. 5. Taka havndom manus imponere S. II. a. Tók Loki þann af honom Lokius eum ei admisit S. II. a. Taka í ketil manum immittere lebeti G. III. 6. Taka

á tangere S. II. β. B) Taka í svendr dissecare S. II. β. C) incipere l. occipere. Brúdr mala tekr *Mulier loqui incipit S. I. 16. Dan. tage, Angl. take, touch, AS. tæcan, MG. tekan, Gr. διγω, δεχω cfr. Pers. takten prædari, (capere). Circa etymum cfr. Pelu. tak fortis. Cfr. Lat. tagere l. tangere. Vid. Gl. Synt. N. GS. K.*

* Tál n. in pl. Tálar f. dolus, techna (v. c.) CBrit. Twyll, Gr. δολος. Cfr. Tól, AS. Tol, Tole, Suec. Tol ***) it. CBrit. Tawl mora, ereptio, immunitio, AS. Tæl calumnia, Angl. Tool instrumentum. Vid. * Tældr, Tálar, Tala.

Tala f. sermo, oratio; in acc. sing. tavle H. II. 39. *Alias etiam n. Tal. Dan. Angl. & AS. Tale. Cfr. Angl. Talk. Cfr. isl. tala loqui, Dan. tale, Angl. talk, Gr. λαλεω &c. MG. Talziands præceptor. (Tala alias numerus; vid. Telia i.) Tala (globulus) ab hoc omnino diversum est,*

Tálar

^{*)} Tå f. alius est: digitus pedis Dan. Taa, Germ. Zähle l. Zehe, Angl. Toe, AS. Ta. Cfr. CKuk. Tåi per.

^{**) Eisdem originis esse sequentia videntur: α) Isl. Tog dultur, traflur; β) Tang fœnis (Dan. Tong, Angl. Tye, AS. Tig, Finn. Touwi, cfr. Angl. Tackle fœnes, CBrit. Tacclau, 2) Isl. Tog, Tó tupa, laha mollior, Dan. Tave, Angl. Tow, Pers. Tavan. 3) Isl. Tagl fœnis, cauda, Angl. Tail, Germ. Zagel, AS. Tagl, CTicktr. Zzogu, cfr. Suec. Tagel pili caudæ equinæ, MG. Tagl crinis. Cfr. porro a) Germ. zach, zäh, zähe lentus, dultilis, Angl. tough, AS. toh, Dan. sei, Isl. feigr. b) Germ. Zäkke, Zweig ramus, vimen, Samsc. Sakka. Adde Pers. Zah chorda, nervus arcus.}

^{***)} Cfr. Lat. telum; Isl. Tól alia significatione convenit Græco τολος.

- Tálar *dolosæ* (v. c.) *S. II. a. 24.* *Cæteræ* hujus adjectivi nominis flexiones mihi penitus latent. *Vid. Tál.*
- Talifþr pro taldr l. talinn numeratus *G. I. 12.* *Habitus S. I. 21.* (at *Telia*).
- Tamr aduuetus *GH. 2.* *Huic cognatum est aliud tamian mansuetus, domitus, Dan. & AS. tam, Germ. zahm, Angl. tame, Finn. tauno, Pers. zam.* (at *Temia*, ek * tem, tamda, taminn domare v. c. — *Dan. tæmme, Germ. zähmen, Angl. tame, AS. temian, MG. tamjan, gatamjan, Lapp. damam, Gr. ταμειν (ταμειν), Cfr. CC. tembeh castigare.*
- Tár n. lacryma *G. I. 15.* *Dan. Taar, Taare, Germ. Zähre, Angl. & AS. Tear, MC. Tagr, CBrit. & Arm. Daigr, Perf. Zarm, Gr. δάκρυ, vet. Lat. Dacryma.*
- Tárok pr. tárug aut nom. sing. sæm. aut plur. neutr. ab adj. inusitato tárugr lacrymosus *GH. 9.* *Gr. δακρυώδης. Tárokhlýra hic forte debet legi uno verbo, conueniens igitur: AS. tearighleor lacrymora genos; cfr. Úrvghlýra. (Tár.)*
- Tavgto pro tvgdir þú mandisti *AM. 79.* (*Vid. at Tyggia*).
- Tavlduz vid. at *Telia*.
- Tavlo vid. *Tala*.
- Taume n. habena *H. I. Dan. Tömme, Germ. Zaum, Sax. inf. Tom. Cfr. AS. Team, Teme sequela, Angl. Team, to team. Cfr. Gr. δεμα vinculum (unde forte δεμαα cet.) a deo ligo. Vid. Tamr * at Teyma.*
- Tavtrygr (Tötrugr) pannorus *H. II. 39* a Tavtr l. Tötr (pl. Tötrar) conto, res lacera, pannus, *Angl. Tatter, AS. Tættera — quod ex isl. tæta (ek tæti, tætta, tættu) dilamiare, lacerare, AS. totæran — ab isl. tæa (ek tæ; táda, tædr, explicare, dissolvere). Cfr. Tæþi i.*
- (at) *Tedia* (ek *ted, tadda*) *stercorare AM. 59. (Tad fimus, stercus).*
- Tego pro tíu l. tigr decem (v. c.) *Priggia tego triginta G. III. 5. Vid. Tío.*
- Teinn m. veru *S. II. p. Stolo G. II. 41.* *Alias virga, ramus MG. Tains, AS. Tan, cfr. Lat. Tenuis, vimen cet. Cfr. Dan. Tecn l. Ten.*
- Teiti hilaritas *GH. 2. Teitr hilaris H. I. 6. Cfr. Gr. τωδός mansuetus, sativus, τιδεω nutrio cet.*
- (at) *Telia* (ek * tel, talda, talinn l. taldr). A) *Enumerare l. enarrare OG. 12. Þá er í havll saman Húnar tavldvz. Ubi in oculam Hunni ad numerum congregati erant l. censebantur. AQ. 36. B) Numerare S. III. 35. A) Angl. tell, AS. talian, telan, Dan. fortælle, Germ. erzählen, cfr. MG. talzian docere. B) Dan. tælle, Germ. zehlen, Angl. tell, AS. tællan, telan, Al. zellan, Lapp. zælkam. Cfr. CBrit. talu solvere, Gr. τολειν? (Tal numerus, computus. Dan. Tal, Germ. Zahl,*

- Zahl, *Angl. & AS.* Tale, *ifr. CBrit.*
 Taliad *solutio*, *Gr.* *telos numeror,*
censor. *Vid. Gl. Synt. N. OS. sub*
 Tal, Tala, Tel & Tala s.
- Tenn (*pl. n. ut videtur*) pro *tennr* l. *tönnr*
dentes. *V.* 15. *Nom. sing.* Tenn,
 Tavnn l. *Tönn f. deus (v. c.) Dan.*
 Tand (*pl. Tænder*), *Germ.* Zahn, *Al.*
 Zan, (*Pl. Zent*), *Angl.* Tooth (*pl.*
 Teeth) *it.* Tine, *Gall.* Dent, *AS.*
 Teþ, Toþ, *MG.* Tunthus, *CBrit.*
 Dant, *COss.* Dendeg, Dendak, *Pers.*
 Dendan, *Pelv.* Dandan, *Zend.* Dentana,
IBeng. Zig, Dant, *Sanscr.* Danda,
Gr. *odontos (odontos),*
- (at) Teygia (ek teygi, teygda, teygdr)
allicere; pellicere. *Bl.* 28. 32. Hvars
 yckr hvgr teygir quo vos ducit animus
AQ. 12. Teygia tikr at folli canicular
in edulia attrahere H. II. 40. (*Alias*
etiam isl. toga, ek toga, togada, Germ.
ziehen, Angl. tug, tuck, tow, AS.
 tygan, teagan, *MG.* tjuhan, *Al.* zio-
 han, *Lat.* ducere. *Cfr. isl. tæa, MG.*
 tahjan *discerpere, vellicare, Lat.* du-
 cere. *Vid. Tæg s.*
- (at) Tiá tid. Tadr.
 Tiald n. *velum, culcæum, tapetium S. II.*
 60. (*Alias tentorium; Dan.* Telt,
Germ. Zelt, *Angl.* Tent, Tilt, *AS.*
 Teld, Tyld, *Finn.* Telda, Tæltti,
Pers. Chali). *Vid. Stafn-tiald. Cfr.*
Gl. Synt.
- (at) Tialda (ek tialda, tialdada) *velare,*
tapetiis ornare l. insternere (alias ten-
torium figere). Tialdi um þá borg
circumvelent eam arcem S. III. 61.
Cfr. Angl. (to) tilt. Vid. Tiald.
- Tid, Tíþ *f. tempus (v. c.) Dan. & AS.*
 Tid, *Germ.* Zeit, *Al.* Zit, *Angl.*
 Tide. *Cfr. isl. Tími, AS.* Tíma,
 Tyma, *Finn.* Tyma, *Pers.* Zeman,
Pelv. Zaman (*Pl. Daman*), *Adde*
CBrit. Tymmor tempus conveniens.
Vid. Gl. Synt. *).
- Tíðendi n. *eventa B. I.* (*Hodie res novæ*
l. relationes). *Dan.* Tíðende, *Germ.*
 Zeitung, *Angl.* Tiding. *Cfr. AS.*
 tidan, *getidan accideres evenire.* (Tídr,
 Tid). *Vid. Gl. Diatr.*
- Tíðliga *frequenter l. appetenter AM.* 79.
Dan. Tíðr. *Alias tempestive, oppor-*
tune Dan. tidlig, AS. tidlice. Vid.
 Tít, Tídr.
- * Tídr (*f. tid n. tide l. títt*) *frequens,*
frequenter eveniens. S. III. 14. *Hinc*
Isl. & Svec. Hvad er tídr? Quid
novi? Quid hoc tempore fit? Cfr.
Angl. Tidy celer, promptus cet. Alteri
voicis tídr significationi (carus, expe-
titibit) respondet Angl. tid, ifr. AS.
 Tíþe. *gratia. (Vide Tid s.)*
- Tíginn *illustris AM.* 92. *Est forsan*
cognatum, Gr. τῖο honoro ut et Lat.
 dignus,

*) *Cfr. Sanscr. Tíþi (Títhi) dies lunaris.*

- dignus, *Gr.* τιμος. *Vid. Gl. Synt. v.*
 Tign (*Gr.* τιμη).
- Tik *f. sanicula H. II. 40. Angl. Scot.*
 Tike, *Lapp. Zytko., Pers. Sik, Al.*
 Zoh *cet. Germ. Zuche.*
- * Til A) ad, in. Sásk til síðan *Deinde*
utrique inter se dirigebant adpectus
AM. 34. Fengo til margir multi *con-*
tribuebant AM. 92. Háé hans vm
 dólgr til hlva tveggja *collapsus quidem*
est ejus hostis in partes binas S. III.
 21. B) *nimis.* Til görva *nimis bene*
l. plane B. II. 17. Til fiarri *nimis*
procul S. II. þ. 8. Til avfvg *nimis*
perversa B. I. 29. Olim *borealibus*
etiam tí — Dan. & AS. til, Germ.
zu, Al. za, zi, MG. du, CBrit.
pwi, AS. & Angl. to, Pers. ta.
Cfr. Gl. Synt. N.
- Timbr *n. fabrica, substruóio ædis, pri-*
maria ædificandi materia AQ. 44. *Hinc*
Dan. Tømmer, Germ. Zimmer. Vid.
at * Timbra (cui adde AS. timbran).
Cfr. MG. Timreins ædificatio cet.
MG. timrian ædificare, AS. Timbr,
Timber (materia ædificandi l. ex qua
aliquid fit.) Al. Zimbar metallum. Circa
etyymum cfr. CBrit. Tý domus.
- Timbr - stockär *traber substruóionis*
ædium. Dan. Tømmerstokke. Vid.
Timbr & Stockr.
- (ar) Tina (ek tíni, tínda, tíndr) *memo-*
rare, enumerare, narrare AM. 53.
Obi. 151. Cfr. Gl. Synt.
- Tír (*Gen. Tírar*) *m. fama, gloria. HM.*
 29. *Hinc ordi- tír fama homini) AS.*
Tír honor, dominium. Cfr. Ind. S.
tír, tíru divinus, sanctus ut & nostrum
Dýrr l. díe, Týr l. Tír. Hinc for-
sau Germ. Zier, Dan. Zir, Angl.
Tire decus, ornamentum. Tír vid.
 Týr.
- * Títu (Tídt) *frequentur S. III. 14. Gra-*
tum, jucundum Dan. tit. (Tídr).
- Tívi l. Tífi. *Vid. Týr.*
- Tíu, Tío, Olim. Tego (*Al. Tvgr) de-*
cem (v. c.) Dan. Ti, Germ. Zehen,
Angl. & AS. Ten, AS. Tien, MG.
Taihun, CBrit. Deg, Pers. Deh (dih)
Curd. Da, COss. & IBeng. Des, C.
Tchet. Ing. & Tur. itt, Kart. Ati,
Mingr. Witi, Sanser. Dascha, IMult.
Dog, Gr. δεκα, δέκα. Cfr. Pelú.
 Tog *numeratio.*
- Tívndi *decimus (v. c.) B. I. 35. Dan.*
 Tiende, *Germ. zehente, Angl. tenth.*
Vid. Tíu.
- Tólf *duodecim H. II. 23. cet. Dan. Tolv,*
Germ. Zwölf, Angl. twelve, AS.
 tvelf, *MG. zvalib, tvalib l. rvalif,*
Al. zuualif (quod duo supersint decadi)
ab Al. liban, isl. lifa l. leifa remanere,
g. á. isl. tvo leifd l. tvoleif. Cfr.
 * Ellifo. *Adde COss. duades, Curd.*
duasda, Gr. δωδεκα.
- Tólfti *duodecimus. Dan. tolvte, Germ-*
 zwölfte, *Angl. twelfth &c. Vid.*
 Tólf.

Tóm n. otium *AM.* 59. (*Alias vacuum a tómr vacuus, capax, Dan. tom, Angl. empty, Pers. tehi **). *Cfr. Tími supra & Gl. Synt. v. Tómr.*

Tor-bænn *inexorabilis l. exorari difficilis S. III.* 48. (*Tor vix, ægre, præpositio inseparabilis negativa l. difficultatem indicans, sæpe respondens: Germ. zer, Sanscr. dpr l. dor, Gr. dus — et Bæn supra*). *Cfr. Gl. Synt. voce Tortryggia.*

Tórfa f. (*Torf n.*) *gleba S. III.* 57. *Dan. Torv l. Törv, Germ. Torf, Angl. Turf, AS. Torf, Tyrfe. Convenit lat. Terra, Finn. Turwe, cfr. CBrit. Tir solum, fundus, Sanscr. Dara. (Aliud Torfa multitudo, CBrit. Torf, Tyrfa). Vid. Gl. Synt.*

Træddi *vid. Troda.*

Traudr *invitus, S. III.* 48. Traudr gods hvar *dijectus a bovo (læto) animo G. II.* 9. *Videtur compositum esse a particulis Tor & Aud quasi dixeris Toraudr vix facilis: difficilis, quæ altera vocis significatio habetur. Cfr. tamen Lat. tardus.*

Travnohvöt *HM.* 16. *Obs.* 54. Travnor l. Trönur *in sing. Trana rostrum*

(*gen. Travno*) — *Islandis sonant arrectoria lignea sub dio stracta ad pisces, vestes, vel alia in iis suspensa, siccanda ***). Tali igitur appellatione patibulum (*Persico sermone Taraneh dictum H.*) hic notari potuit & hinc Travnohvöt *explicitandum foret: Vacillatio crebra cadaverum supensorum, sed verba illa: Trýtti æ travnohvöt: Crebre huc & illuc vacillabat suspensum cadaver — nisi hvöt interpretandum sit incitamentum è patibulo — ad viatores nempe, ut facta visione perterriti cito abirent. In B. Haldorsonii Lexico Islandico v. Trita occurrit proverbium hic sane notatu dignum: Aldrei heyrði eg trönu mína tríta quod ita vertit: Glomus meum volutari nunquam audivi. Hæcce vocis significatio mihi in ceterum latet; — est proverbium illud perantiquum & fortassis ad locum nostrum Eddicum alludens. Trana f. (præter rostrum prout & forsitan glomus, supra memorata, islandice est Grus Dan. Trane, Germ. Kranich, Angl. Crane. Don. & Germ. Kran, Angl. Crane, Lat. Grus machina rostrata, alteri notitui isl. Trana respondere videtur. Cognata videntur isl.*

Rani,

^{*)} Hinc isl. tómhendr *vacuus manus habens Dan. tomhendet, Pers. tehidest. Cfr. Sanscr. tomo, tama, obscurus.*

^{**) Hæc significationi videtur respondere Gr. Ἰρανοῦ ligni genus in quo pelles extenduntur. Cfr. τραῦος apertus, perspicuus.}

Rani, Trýni, Tríona rostrum, *CBrit.*
 Trwgn, -Gr. *φν.* Cfr. Hvöt supra.
 Trautt (Traudt) difficile. Vid. Traudr.
 Tré n. arbor. *AM.* 69. Lignum l.
 malus *H. II.* 24. Dan. Træ, *Angl.*
 Tree, *AS.* Treo, *MG.* Triu, Slav.
 Drevo, *CTart.* Terek, *CC.* Ktertke,
Pelv. Pers. Deracht (Derket *H.*) Sanser.
 Druh, Daru, *Gr.* δρυς, *CBrit.* Pron.
 Cfr. *CBrit.* Derw quercus, *Gr.* δρυος
 sylvæ, frutisetum.
 (at) Trega (ek trega, tregada l. tregda).
 A) angere, dolorem causare *B. I.* 29.
 Tregr mik þat. *Id mihi agre est G.*
III. 3. Tregraþ, ydr molestum non
 est vobis *GH.* 2. B) dolere, lugere.
 Hinc treginn deploratus l. deplorandus
 unde sæm. pl. tregnar *GH. I.* Priore
 sensu *AS.* tregjan. (Tregi).
 Tregi moeror, dolor. (passim). *Germ.*
 Trauer, *Angl.* Trouble, Grief, *AS.*
 Træge, Tregre vexatio, indignatio.
 Originitus forsan verbotenus: onus,
 moles, *Germ.* Tracht, *Dan.* Dragt,
Angl. Draught. Cfr. tregr inuitus,
 segnis, *Germ.* træg, *Al.* treges, *Dan.*
 treven. Forsan á draga (ek dreg)
 trahere, portare s. Cfr. *Gl.* Diatr.
 Tregnar vid. at Trega.
 Tregraþ vid. at Trega.
 Treg-rof n. ludæum l. calamitatum series
 vel etiam discussio *GH.* 20. *Obs.* 85.

— quam stropham auditori; alloquium
 ad auditores censeo. (Tregi & Rof).
 Treyskr obstinatus *G. I.* 15. Sva at tát
 flvgo treysk í gögnom adeo ut lacry-
 mæ obstinatæ pervolitarent. Cfr. *Obs.*
ibid. 22. Sensus dictorum mihi hic esse
 videtur: Gudruna junus mariti lacera-
 tum speñans, lacrymas adhuc cohibitas.
 (Cfr. str. 1, 4 & 14) nolens volens
 vehementer effudit; — elegans sane fic-
 tio & artem magistri probans. Treyskr
 l. treyskr alias *isl.* difficultis, morosus.
 Hinc *Dan.* trædsk l. træsk astutus.
 (Traudr. s.)
 (at) Treysta (ek treysti, treysta) fidere
 † *GS.* 2. (Traust *), *Germ.* Trost,
Angl. Trust confidentia á Trú i. Cfr.
Gr. θράσος, θάρσος confidentia, audacia).
Dan. Trøst solatiu; trøste consolari,
Germ. trösten, *MG.* thrafftian.
 (at) Troda (ek tred, trad l. tradda, tro-
 dinn). A) Calcare, conculcare *GH.* 2.
 B) compingere. Þeir tródo vpp otrs-
 belginn offerterunt sacculum pellis lu-
 trinæ *S. II.* a. *Dan.* træde, *Germ.*
 treten, *Angl.* tread, trot, trudge,
AS. trædan, *MG.* trudan, *CBrit.*
 treiddio. Cfr. lat. terere, trudere,
Isl. Trædk, *AS.* Tröd gressus, vesti-
 gium, *CBrit.* Troed, Trud pes, Trawd
 gressus, meatus.

Trúa

*) Cfr. *isl.* trúr, trauftr integer, síðr, *Angl.* true, trusty &c. *Pers.* durâsh.

- Trúa (Trú) *f. fides, opinio S. II. 8.*
Dan. Tro, Germ. Treac, Angl. Trust, AS. Trua, Truva, Treova, Al. Truwa, Finn. Turwa. (Vid. Traust, at Trúa, Trygd, Tryggr).
 (at) Trúa (ek trúi, trúða) *confidere. (Alias etiam credere). Á Gram trúdi Regi confidebat. S. I. 47. Dan. troc credere, fidere, Germ. trauen l. treuen, Angl. trow, trust, AS. truvan, MG. trauan, COss. urnin, Gr. ὀπίσσω. Cfr. Pelv. rust credit, Zend. reoded. (Vid. Trúa * Trúazk cet.) Cfr. Gl. Synt.*
- Trygd *f. fiducia, fides B. I. 7. In plur. Trygdir fides data S. III. 1. Satisfactio l. reconciliatio G. II. 20. AS. Treovd páðum, fides data, MG. Triggva, cfr. Dan. Tro (unde Tro og Love fides et promissa) recent. Troskab, Germ. Treuc, Angl. Truth, Trust. Adde COss. Urnen fides. (Vid. Trúa, Tryggr cet.)*
- Trygd-rof *violatio fidei B. I. 23. Vid. Trygd & Rof.*
- Tryggi *fidus l. fortis H. II. 23. MG. triggvs. Alias isl. trúrr l. trúr fidus Dan. tro, Germ. treu, Angl. true, Dan. tryg securus convenit, AS. treovlic. Cfr. * Tryggilega, Trygd, Trúa cet.*
- Trytti *l. Tríttí HM. 16. Obs. 54. Est 3 pers. pr. perf. verbi at tríta (ek tríti, tritta) vacillare, pendulus movi,*
- volutari, gyrari. Hinc aliud verbum at tríta gyrovagari, unde Dan. trilde volutare, volutari, Germ. trollen, Angl. troll, trull, trundle; subst. Tríttill, Dan. Trilde, dircus, instrumentum ludile quod continuo rotatur; cfr. Dan. Germ. Trille, Angl. Trill cet. Vid. Travnohvöt.*
- Tröll-kona *f. mulier gigantea; lamia H. I. Vide ib. Obs. 55. 59. Hinc Dan. Trold lamia, monstrum, Troldqvinde saga; venifca, Trolddom veneficia, ipeantationes cet. Cfr. Germ. Trolle, Angl. Trollop, Trull meretrix, sæmina futilis l. foeda. Cfr. Dan. & Germ. Droll, Drol spectrum, daemon. it. C. Brit. Treiglad vagabundus a Treigl vagatio, revolutio.*
- Tva *pro tvo, vid. Tveir.*
- Tveggia *vid. Tveir.*
- Tveir *f. tvar n. tvö duo. Dan. tu, to, Germ. zwey, Angl. two, AS. tva, tu, tou, MG. tvaí, tva & Ind. Mult. CBrit. dau, Slav. dva, COss. dueh, dua, Curd. Pers. Pelv. Chald. du, Zend. due; Afg. dua, CTschet. tuu, Sanscr. dvaja, diu, Gr. duo, dvo.*
- Tvisvar (* Tysvar) *bis (v. c.) Svec. Tyšvar, Töšvar, Angl. twice, AS. tygis, tveova, tvyva, CBrit. dwg-waith, Gr. δις. Vid. Týia, Tveir.*
- Tún-æra *septa S. III. 27. HB. ubi prædium quoddam vilium rusticorum ista voci indicari videtur. Vocem Gardar*

str. I. ibid. Islandorum Tún-gardar 2: *Septa cingentia villam et viretum ad-jocens, per quod Orcas Bryuhildam vehi prohibuit, significare opinor. — Hortus G. II. 41. Alias etiam voce nostra in libris veterum notatur oppidum, villa. Hinc veterum Britannorum Gallorum & Germanorum tun I. dan (Romanis danum) in nominibus propriis multorum oppidorum; Scot. Dun. — Hinc AS. Tun, CBrit. Tin, Angl. Town septum, oppidum, villa, Al. Zun, Germ. Zaun, Belg. Tuin agger, septum, villa. Cfr. Gr. θῦν agger. Hinc AS. tynan, Angl. tūne, Svec. tyna, Germ. zaunen, Hib. dūnam circumsepire. Cfr. Gr. τῦνον, Lat. cingo; CBrit. Tyuo, respondet ceterum recentiorum Islandorum Tún viridis soli portio. Cfr. Gl. Synt. & Tún-hlid infra — ut & Obs. 95 ad H. II.*

Túnga f. lingua l. transl. sermo S. I. 17. Obs. 16. A) Hver manz túnga gævis humana lingua. Dan. Tunge, Germ. Zunge, Al. Zunga, Angl. Tongue, AS. Tunga, MG. Tuggo, Tun-go, Armor. Teawd, CSuan. Tchum, Pers. Zuban, IMult. Dschuban, Zuvan ves; lat. Dingva. Vide, Gl. Synt. Tún-hlid n. vestium valli l. oppidi. H. II. 44. Obs. 95. (Vid. Tún & Hlid). Tyggi Rex princeps, dux H. II. 48. Cognatum Týgin illustris, (g. v.), Tign

honor, dignitas — de quo Gl. Synt. Cfr. Dyggr supra, ut & toga allicere unde Hertogi l. Hertvgi imperator, dux bellicus, unde Germ. Herzog, Dan. Hertug; Leid-togi dux via p. p.

(at) *Tyggsva l. Tyggia (ék tygg) tvgda, tvggian, mandere G. II. 41. 42. Dan. tygge, Angl. chew.*

Týgir m. pl. in n. Sing. Tygr (Tvgr, Togr) decar (v. c.) MG. Tigus, Gr. δέκας. Hinc Tvitogo (proprie tveir tygir, Tvi-tio, Tvennir tygir) viginti, Dan. Tyve, Germ. zwanzig, Angl. twenty, AS. tyne, tvente, MG. tvaimtig. Cfr. Pelv. Tog num-ratio. Vid. Tveir, Tío, Tego.

Týia AQ. 28. Dubium (v. c.) Interpr. Vide ibid. Obs. 120. ubi etymam vocis, ingeniose & recte; monstratum opinor. Quod autem vocula illa alludat ad fratrum imperium duale l. mixtum circa aurum Fabnerianum, sententia cæterorum omnino congruum mihi apparet. Dan. Tviul dúðinn, Germ. Zweifel, AS. Tv, Tveo, Gr. δῶα, Sanct. Dvaidham. Cfr. isl. tvíla, Dan. tvivle, Germ. zweifeln, AS. tveagan, tvyan, MG. tuzverjan, Svec. tvika dubitare (v. c.) Gr. δὲδῶα, δῶα, it, inseparab. Tvi, Dan. tve, Germ. zwei, Gr. δὲ &c. Vid. Tveir, Tviðvar.

(at) *Týna (ék týni, týnda, týndr.) A) perdere, S. III. 15. B) amittere; Týna avnd meri, animam amittere H. I.*

37. (Tíon *perditio, damnum, Pers.* Zeyan, *esr, Angl.* Teen dolor, *luñus*). *Cfr. Angl.* tinc urere, dolere, *Gr.* *Θίνα* corrumpo, perdo. *Vid. Gl. Synt.*
 Týr l. Tír *Deus* (alias *nomen proprium unius ex Asis diis*) — *AS.* Tir, Tiv, *Zend.* Div, *Sanscr.* Deva, Diva *), *Slav.* Dew, Diew. *Hinc* Othini nomina *adscititia* Sigtyr (*supra*) Veratyrr hominum l. *militum deus*, hroptatyr *ensium Deus cet.* Gauta tyr *Gothorum Deus p. p.* Alias Tífi l. Tívi antiquis *Borealibus Deus.* Huic Cognata *apparent: Thracum & Tuscorum* Tis, *Britannorum veterum* Dis, *Græc.* Zeus (*Θεός, gen. Διός*) — *it.* *Θεός, Θεός, Æol.* Ζεός; *Lat.* Dis (*Dis pater l. Dies piter*) *Deus.* *Hinc fam. Isl.* Dís l. Dýs *Dea, nymp̄ha.* *Ind.* S. Tír, *Tiru divinus, sanctus, convenienter: Isl.* dír, dírr. (*Tír alias interdum domitor, heros AS.* Tír). *Cfr. CBrit.* Duw *it.* * Díar, Dís, * Dýs, * Tívar; *Sigtyvi:*
 Tædr *pro tíadr ostensus V. 15.* (*AS.* *geracht, atoved*), *Part. pass. verbi* at tíá l. tíá (*ek tæ l. tíá, tíáða, tæða l. tíða, tíáðr*). A) *porrigere, ostendere.* B) *referrere, narrare AS.* téon, tygan, *Algot. tálhan* (*prati talh*); *Finn.* tuon *affero* — *unde Dan.* tee, betee. *Cfr. Germ.* zeigen, zeugen, *Lat.* do

l. dico, *Gr.* δεικνυμι. *Alias sæpe: Lat.* dare, *præbere, pers.* daden, *Zend.* dad, *Curd.* dedim, *COss.* dattin, dattoin, *Dig.* ratun, *Sanscr.* dadhatu (*imperat.* da, dat) *dadati* (*dat*) *Pelv.* dad, dat, *esr. Gr.* δίδωμι. *Hinc* Tañ oblatio, (*olim tamn*), *CBR.* Dawn, *Zend.* Danm, *Sanscr.* Danam, *Lat.* Donum, *Gr.* δαῖος. *Vid. Gl. N. voce* Tíadr (*pro nostro tíadr l. tædr*).

(at) Tæla (*ek tali, tælða, * tælde*) *decipere, dolo circumvenire S. II. p. 33.* *CBrit.* twyllo, *Gr.* δύνω, δολω, δολύω. *Cfr. CBrit.* toli *imminuere, AS.* tælan *calumniari, Finn.* talan *duco, digrigo.* *Vid. Tál.*

Tæpi *B. II. 13. Obs. 18.* Hyggia tædi forsan *rectius Hyggio tædi animo explicavit, dissoluit l. volutavit a verbo* at tæ l. tá (*ek tá l. tãi*), *Norveg* tæc, *MG.* tahjan, *AS.* tæfan, *Lapp.* dajgjim — *nisi positum sit pro tíádi de quo supra sub v. tædr. Cfr. Finn.* teen *facio, ago, Cfr. Tavttrygr, Tág, Tædr.*

U. V.

Ú *vel ó particula privativa l. negativa verbis præfixa respondent* — *Dan. u,* *Angl. Germ. AS. MG. & Alem. un,* *it. Gr. ou, cet. Cfr. A, Ó, Vá, Van. Vá,*

*) *Hinc Sanscr. divia divinus.*

* Vá, Vo *f.* A) *miraculum, res miranda* H. III. 3. OG. 16. B) *malum, damnum, calamitas* AM. 76. *Posteriore significatione* Dan. Vee (unde Födfels - veer *dolores parturientis*), Germ. Wehe, Angl. Wo, Woc, AS. Vaa, Vo, Vea, *cf.* AS. MG. Vah, Finn. Wahingo *damnum*, Wauva *arumna*, MG. vah, voh *malus*, Lat. Væ, Isl. & Lat. Ve (*Sanscr. véj*) *præfixum in compositis e. gr. vesell vesanus cët. MG. vai (isl. vej), Gr. Ovas, — ut & Van, Vándr infra* * Vá-scapaþr T. I. cët.

Vá vid. Vega.

(at) Vada, vaða (ek ved, vóð l. óð, vadinn) *vadere (v. c.)* S. II. a. 2. 24. *Pedibus transire (aquam, ignem, fumum, terram cët.)* H. I. 5. *Grassari e. gr. Vadit hefir þú at vígi surenter necem aggressa es* AM. 90. Str. AQ. 10. 41. Obr. 171. Dan. vade, Germ. wáden, waten, Angl. wade, AS. vadan, Lapp. vazam. Adde CTschet. vod (*currit*), Sanscr. vahadi *vehi, it. Gr. βαίω. Cfr. isl. Vad, Al. Uuat. Vadum (v. c.)* Vid. Vadinn, Vedr.

Vadgelmir vid. Ind. nom. propr.

Vadinn (Vaþinn) *proprie particip. verbi vada* — Vadinn í þyshóllo *ingressa turbulentam aulam* AQ. 30. Vadinn at villa *spoliata voluptate* HM. 4. S. III. 53. *incertæ (sed ejusdem, ut puto) sig-*

nificationis; cfr. ibid. Obs. 63. Cfr. AS. væðla inopi, pauper, egenus, vaþema flúktuans vaþol vagabundus, Finn. waadin urgeo, cogo, compello. (at Vada).

Vagn *m. curras* G. II. 17. (*Alias* Vagar, Vagir, Vavgr l. vögr *vehiculum (v. c.)* a Vega *vehere olim* vegere (v. c.) *cf.* Isl. aka, Lat. agere (*currum*) Gr. αγειν, ὄρειν. Dan. Vogn, Germ. Wagen, Angl. Waggon, Wain, AS. Vagn, Lapp. Vavn, Finn. Wáunu, Clug. Vurdo, IMalab. Vaganam, Sanscr. Vahana.

Vag-marr *m. caballus pelagius 3: navis* S. II. a. 16. (Vagr & Marr).

* Vagr, Vágr l. Vögr *mare* S. II. a. G. I. 6. *Alias sinus maris, æstuarium & interdum forte simpliciter aqua. Fortassis aut a Vegr via vel Vega vehere, portare. Hinc* Dan. Vaag *sinus maris angustus, ut & Dan. Vove, Germ. Wage, Woge, Angl. Wave, AS. Vag, Væg, MG. Vego l. Vëgs, Al. Wag, Finn. Wuo unda, mare, flumen, Sanscr. Vari, Va, Vaya aqua, Zend. Varam, Vero. Cfr. Germ. & Al. Bach rivus, COst. vain suo, Vide Varna-viþr, Vás, Vatn, Ver.*

(at) Vaka (ek vaki, vakta vakinn l. vakandi) *vigilare (v. c.)* — Dan. vaage, Germ. wachen, Angl. wake, watch, AS. vacian, MG. vakan. Cfr. Zend. vaned

vaned *vigil*, *Pel.* vanedar, *it. Lat.* vegere *). *Vid. Gl. Synt.*

Vakinn *vigil* (*v. c.*) *Dan.* vaagen, *Germ.* wach, *Angl.* awake. *Cognatum est adj.* vakr *veges, vegetus, acer, alacer* (*voc. c.*) unde *Dan.* vakker, *Germ.* wacker, *AS.* wacor. *Circa etymum* *cf. Lat.* vigere, vegere *præter* (*at*) *Vaka supra. Cfr. Gl. Synt.*

(at) Vakna (*ek vakna, vaknada, vakinn l. vaknadr*) *evigilare* (*v. c.*) *Dan.* vaagne, *Germ.* erwachen, *Angl.* awake, *AS.* væcnan. (*Vid. at Vaka, Vakinn*).

Vala-mengi *n. S. III. 60. Cærorum multitudo* *G. Magnæus. Læsus comitatus* Olafsen. *Utroque sensu Val-mengi proprie dici debuerit. Opinor vertendum: Gallici homines* ∴ *mancipia, cum Brynhilda paulopost in eadem ac sequente strophæ loquatur de Hunnicis, duobus tantum, ab altero ipsius latere cœmaturis, sed quinque servos ac octo ministros, ut se et Sigurdum secururos, memoret. (Valir Galli; Vet. Germ. Wallen. Hinc Valland olim Gallia, posterius Italia Velskland, Germ. Welfehland; Valſka lingua gallica l. italica, Dan. Vælsk, Germ. Welfch unde Roth-welfch, Kauder-welfsch lingua ignota l. confusa p. p.) Opinor*

Valir atavis nostris sonasse peregrini, lingvâ & moribus ab ipsis diverſi uti Britanni veteres Anglo-Saxonibus qui illos vocarunt Valas, Vealas ∴ peregrinos, hostes, barbaros, exoticos, unde Veal-cynne, Vealpeod cet. Vide Vala-ript, mengi & Valneſk, Valſkr in ind. n. pr. ubi illas meas conjeſſuras, uberius dilucidabo. Cfr. Gl. Or. S.

Vala-ript *S. III. 60. funereum stragulum* *G. Magnæus. Optimum stragulum* Olafsen. *Utroque sensu proprie scribi debuerit: Val-ript. Tertia conjeſſura mihi igitur potius placet, ea nempe quod illa voce indicetur stragulum Gallicum, Italicum l. exoticum; vel-fád ∴ artificiose pictum l. ornatum. Armæ & alia utensilia e Gallia, sive aliis regionibus imperio Romano subjeſtis, Boreales, propter raritudinem & præstans opificium, olim magni habuerunt. Vide Vala-mengi, Ript, (unde Læ-ript).*

Val-baugr *electus l. insignis annulus* *AQ. 29. (Val electio, optio Dan. Valg, Germ. Wahl; valinn electus, insignis. Cfr. pers. wall l. wal magnus, grandis — a velia infra — et Baugr s.)*

Val-bavst *f. scutula capularis gladii. Vide omnino B. I. 6. Obs. 17 & V. 9. Obs. 22.*

Val-

*) Hinc *Isl. Vaka vigilia*, *nox, Arab. Vekî, cfr. Cabas. Vak, Vakla nox.*

- Val-bygg *n. grande horreum* *H. III. 2.*
(out a Val sive et pers. wall, supra,
& Bygg q. v.)
- Val-brád *f. daps electa* *AQ. 38.* (a Val
supra) *vel etiam: rapina accipitris* (a
Valr i.) *3: carnes l. intestina avium aut*
animalium minorum ab accipitre vena-
torio carorum — e quibus Gudruna se
dapes composuisse perhiberat. *Vid.*
Brád.
- Vald, Valld *n. vis, potentia, imperium*
unde nom. pl. Völd vis, causa, effica-
cia. Kéndi hann Gjúkúngum völd
vm andlát Brynhildar. *Ille Giukun-*
gos cædis Brynhildæ auctores esse ar-
guebat. Hinc isl. Veldi *) id. Dan.
Vold, Vælde, Germ. Gewalt, Angl.
Wealth, AS. Vald, Geweald, MG.
Valdusni, Lapp. Valdde, Finn. Wal-
da, CBrit. Galluedd, Lat. Valor cet.
Cfr. Pers. Vall magnus, MG. Vul-
thus, AS. Vuldor gloria. Vid. (at)
Valda.
- (at) Valda (ek veld, olla, valdr) *valere*
(v. c.) *efficere, in causa esse. Dan.*
volde, Germ. walten, Al. uualtan,
Angl. wield, AS. weoldan, vealdan,
AS. & MG. valdan, Lit. waldyti.
CBrit. gallu, Finn. wallizen. Cfr.
Lapp. valdam capio, sumo, expugno.
Vid. Vald.
- Val-davgg *f. pluvia stragis 3: cruor H.*
III. 42. (Valr & Davgg).
- Val-giarn *cadaverum l. prædæ avidus H.*
II. 13. AS. vælgifre. (Valr & giarn
cupidas, it. gécr, gér appetens Germ.
gern, AS. georn, Al. kero unde giar-
na l. giarnan lubenter, Dan. giærne,
Germ. gern, AS. georn, Cognata sunt
isl. gyrnast, MG. gairnian appetere;
girvgr avidus Dan. gierrig, Germ.
gierig. Etymum vocis gerr Olafsen
in Gl. Synt. & Diatr. statuit Alam.
geron, keron; lat. qvarere unde Germ.
begehren, Dan. begjære; clarius ap-
paret in Pers. Ger voluntas, appetitus
cet. Cfr. * Géri),
- Val-havll *electa, præstans l. splendida*
aula *AQ. 2. 14. Obs. 8:* (Val electio
l. valinn electus, insignis vel etiam
Pers. vall magnus & Havll r.)
- Váligr *immanis* *AM. 52. (Proprie mira-*
biliter l. noxius, malus a Vá r.) AS.
valica, tristis, lufsuorus.
- * Vá - litit *parum mirandum* *OG. 16.*
(Vá & Litill).
- Valnefker *vid. Ind. n. pr.*
- * Val-kyria *nympha bellica, stragium*
electrix. H. II. 35. Cfr. Obs. 35 &
75 ad idem carmen. Inter plebejos
Norvagicos superstitio adhuc viget de
geniis l. nymphis tutelaribus quos Val-
döger

*) *Cfr. Cosi. Aldarad, Eldarad dominium, quod tamen magis convenire videtur Isl. Eldri, Ellri i;*
Isl. Veldi regnum, imperium cum Arab. Beldeh regio, provincia. — it. Vela, Velajet regnum,
imperium. Cum isl. Valdr dominus; princeps cfr. Sanctr. Vall id. Vala, Valja fortis, magnus.

- döger adpellant. *Amazones illæ mythicæ & nomen & officium commune habuerunt cum Græcorum, quæ Κηρ appellabantur. Adde AS. Valcirige, Valcrigge p. p.*
- * Valr *m. strages, cumulus cærorum in acie. (Alias etiam, sed rære quidem, cadaver unicum). Cfr. CTschets. Valar mors. Est forsas originitus nil aliud quam confluxus accipitrum l. avium carnivorarum circa cadavera, uti marinorum avium confluxus ad loca quæ pisces frequentant, Islandis jamjam sonat Fvgl l. avis, & certum felicitis piscaturæ indicium habetur. AS. Væl, Valc. (Vide Valr & Gl. N. K.)*
- Valr *m. accipiter, falco (v. c.) Dan. & Germ. Falk, Al. Ualco, Lapp. Falle, CBrit. Gwalch. Cfr. Lat. volo, volucris, volare, & * valr ala.*
- Valroþ *n. rubor præliaris l. valroþa adj. prælio l. sanguine rubefactus AQ. 4. Obr. 19. Vide Valr, Rióða, Rodna cet.*
- Valrúnir *diffla elefla l. artificiosa aut etiam obscura cædis indicatio H. III. 4. (A Val, Velia l. Valr strages & Rúnir s.)*
- Val-stefna *f. prælium l. congressus prædestinatus H. II. 19. (Val, velia l. valr strages & stefna s.)*
- * Vamm *n. vitium, culpa, probrum, Angl. Wem, AS. Vam, MG. Vamm, Finn. Wamma, Gr. μακος macula, sordes, vitium, defectus S. III. 6. O. 5. Adde Angl. Maim, CBrit. Nam, it. Pers. Vam culpa (H.). Cfr. Isl. vomr nequam, CBrit. Gwan ruptura, læsio gwammal inconstans, levis.*
- Vamma-fülle *scelerate B. I. 26. (Vamm & fülle).*
- Vamma-laust *inculpate B. I. 22. AS. Unþæmme. (Vamm & laust).*
- Ván (van, von, on) *f. spes. (AS. Ven, Vene, MG. Vens, Lapp. Vuord) Pl. Vánir G. II. 29. H. III. 48. Cfr. Germ. Wahn, Wan opinio. Sanscr. Vas cupido, Zend. Vaete. Vide On, Vænaz & Gloss. Synt.*
- Van (hic in compositis) *defectus MG. & AS. Van, Angl. Wane, Want, Finn. Waja, Lapp. Vanag detrimentum, damnum, Vances defectus; inopia. Cfr. particulas privativas Islandorum Van, Ve, cum Dan. Van, Germ. Un, Wan, Ind. Sanscr. ana, COSS. ana, Pers. na, bi, Lat. & Angl. in *). Cfr. Án, Ú, Ó, Vanaz, Vanr.*
- Vándr *l. Vandr (alias Uondr, Vondr) walus S. I. 40. Difficilis B. I. 36. þá var vant vitri. Tunc res incommodæ l. difficiles erant sapienti AM. 3.*

Var

*) Sic etiam particule tales Isl. Ó, Ú respondent: Don. u, Gr. ou, a, Zend. a, e, Pels. a & c.

- Var vant at ráða: *Difficile erat interpretari AM. 9. Hinc Dan. ond malus, difficilis. Cfr. AS. voh, MG. vah, Angl. bad malus, pravus, Lapp. baha, Finn. paha; Pers. bed, Afg. bati (idem), MGoth. baud insulsus, fatuus it, Lapp. voddes difficilis, C. Tchet. & Ing. uonda vilis, Tur. & Ing. uon sævus, teter. Vid. Gloss. Synt. & Diatr.*
- Van-lygi *f. neutiquam mendacium: Veritas, AM. 91. Van & Lýgi.*
- Vann-lyggr *AQ. 13. Virgarum fugitans (campus) Interpr. Vid. ibid. Obs. 57. — Coniici tamen potest quod poëta prius (strophæ v. 5 & 6) de sylva locutus, jam etiam campos virgarum l. arborum vacuos, quos heroes velociter permearunt, memoret. (Vöndr l. Vaundr virga Dan. Vaand, Angl. Wand & styggr infestus, aversus, unde forte Dan. styg *); vide Gloss. Diatr.)*
- * Vanr *expers, egenus, orbis, spoliatus, carens, vacans. Vant er stafs vífi. Deest famina littera AM. 12. Mikils er á mann hvein vant er mannvits er. Multum homini deest, cui deest sapientia HM. 26. Forsan etiam B. J. 25. Allt er vant. AS. van, vana, Al. wan, Finn. wajaus. Hinc forsan Angl. wane pallidus: sanitate l. vigore orbis. Cfr. Lat. vanus, it. C. Brit. gwann debilis, infirmus Santer. vana, vacuus; item Vanam eremus, desertum. (Van).*
- Vanr *arsuetus **). Dan. vant, Germ. gewohnt (venia assuefaciens — unde particip. vaninn; Dan. vant, Al. ki-uuon, Germ. gewohnt. Vid. Veniaz i.*
- Vant, *B. I. 25. neutr. aut á Vanr mutilus, orbis, defectus, aut á Vandr difficilis, malus. Difficile B. I. 36. Vid. Vanr, Vandr.*
- Vántatr (vigi) *pro: vanft þú ei nom commissisti (eodem) H. III. 23. Vid. (at) Vinna.*
- * Vapn (Vopn, Vepn; *alias interdum Vokn)n. in pl. arma S. II. β. 4. Dan. Vaaben, Germ. Waffen, Angl. Weapons, AS. Væpn, Væpna, MG. Vepna, Al. Waffan, Gr. ἄρμα — B. I. 36. Vits ok vapna vant er iöfri at fá þeim er fremstr skal med sirom. Arma hic, ut et apud Latinos, bellicam virtutem significare puto, et verba hæc indicare, quod raro inveniatur princeps qui et prudentia et armis valeat. Videtur Brynhilda innuere, quod Sigurdus, quamvis fortissimus heros, non inter sapientissimos numerandus foret; prior strophæ pars monet eum esse cautum et non nimis*

*) Cfr. Græca στυγος odium, στυγα, στυγεω odio presequor, στυγεος, στυγος terribilis trinitis cet.

**) Cfr. Santer. van incolæ; Germ. wohnen, Dan. væne habitare &c.

nimis credulum erga eos quos aliquanto læserat. Contemptus hujus concilii cædem ipsius Sigurdi postea faciliorem reddidit. (Olafsen ab isl. veifa, Lat. vibrare cogn. vega impf. vá, vo, tollere, dimittere. Gl. Synt.)

Vapn-daudr armis l. ferro extinctus B. I. 33. (Vapn & daudr).

Vapn-saungr cantus telorum militarium AQ. 34. (Vapn & Saungr).

Var male S. I. 45. Vid. varr, Verri & Gl. VGS.

Vár (vavr l. vör) proprie Divæ, translata mulieris appellatio. Vár gylls HB. 2. exponi forsân debet: áuri custos a veria custodire q. v. Cfr. Varrar, Vör.

(at) Vára (ek vara, varada) *covere* G. I. 11. *Alias curare, servare. Dan. vare, bevare, Angl. ware, beware, COSS. bavarin. Cfr. Germ. wahren in compo. unde bewahren, verwahren. Alias etiam admonere Dan. vare, advare, Germ. warnen, Angl. warn, AS. warnian, Finn. waron. Vid. Varaz, Varda, Veria, Vörnuþ i.*

Vara & Varat pro var ei non erat. *Passim.*

Varak, vark pro var ek fui (*passim*).

Varar f. pæstum sponsalitiium l. jurisjurandi fides H. I. Promissa B. I. 35. (*Est alias plur. á Vör l. Vavr labium, et fortassis originitus notavit oscula amatoria l. promissoria, unde poste-*

rius translata ille significaciones ortæ sunt. Sic veittuz varar H. I. fortassis reffissime verbotenus: Oscula mutua dederunt. Cfr. AS. syllan vare fædus dare. Hinc nomen Divæ Vár l. Vör quæ sponsalitia promissa direxit. Al. Wara, AS. Vare foedus, pæstum, cfr. MG. Vairthi pax, quies, quod tamen isl. Værd (ejusdem significacionis) magis cognatum esse putamus. Vid. Vör, Varaværg.

Vara-vargr data fidei violator B. I. 23. Obs. 54. *Proprie forsân: violator promissorum osculis confirmatorum. Notissimum est Christianis scelus Judæ Ischariotis qui basio servatorem prodidit. Hinc Danis proverbium de tali homuncione: falsk Judas, Judas-Kys (basium Judæ) p. p. Vide Varar & Vargr; it. & Vör i.*

(at) Varaz (ek varaz, varadiz) *covere sibi vitare* S. II. 8. *AS. varian, varenian, varnian. Vid. at Vara, Varda, * Vörumz.*

(at) Varda, Varþa (þat vardar) *interest, imp. interesse AM. 5. (Cfr. at Varda infra).*

(at) Varda, * Varþa (ek varda, vardada) *prohibere AM. 14. Proprie custodire, servare, curare cet. a verbo at Vara s. Adde Germ. Warten, AS. Uarten, Angl. ward, AS. veardian, værdian, MG. wardjan, CBrit. gwarchad, Lapp. varotam, Finn. wartioizen, COSS. fars*

- fars kanin. *Cfr. Gl. Synt. K. Vid.* varna, veria *).
- Vardi *vid.* at Veria.
- * Vargr *m.* A) *Lupus, Norv. Va. Zend. Veherkehe, Pelv. Gorg, COss. Bireg, Schal. Burg, Mord. Virgas, Pers. Gurk, Gurg.* B) *Quodcumque animal carnivorum.* C) *De vocis usurpatione de homine malifico & civitate expulso **)* *vide Obs. 52. ad carmen HM. ut & Varavargr supra. Sic AS. Vearg, Værg neqvam, furcifer, Finn. Waras fur. Circa etymum consule Gl. Synt. (nisi præferas isrl. varr, AS. verg malus) cui tamen addendum quod Galli antiqui, veterum Romanorum auctorum testimonio, fures & latrones Vargas appellaverint. Cfr. MG. vargjan damnare it. isrl. veria, MG. varjan prohibere it. Lapp. vargom ululo; Vergr, Varr i.*
- Varg-dropi *m. hostis con sanguineus l. proles. B. I. 35. Vide ibid. Obs. 64. & sqq. (Vargr & Dropi).*
- Varg-lióþ *n. ululatus lupinus II. II. 37. (Liód pro magis usitato Hliód clamor, ululatus cat.) Vid. Vargr & Hliód.*
- * Varg-tré *dira l. latronum ligna 3: patibula, HM. 16. Obs. 52. (Vargr & Tré).*
- Variþ *obductum H. I. 8. (masc. & samvarinn part. pass. verbi at Veria i).*
- Varmr *calidus OG. 5, HM. 4. Dan. Varm, Germ. Angl. Warm, AS. vearm, MG. varm, C Brit. gwrcs, COss. karm, Pers. & Curd. garm, Sanscr. gharma, Lat. obs. formus, Gr. θερμος.*
- (at) Varna (ek varna, varnada) *abstinere, prohibere, sed vix cum optato successu AQ. 30. Varnaþit hann við Gvdrúno Guðruna non obsistere potuit (Neque enim cavebat a Guðruna Interpr.) AQ. 42. AS. vearnan. (Hinc Dan. værne defendere vet. Germ. warnen, a Vörn l. Vavn defensio, Dan. Værn, Germ. Währ omnia a Veria infra).*
- Várr l. varr (vorr) *f. var n. vart noster S. II. a. Dan. Vor, Angl. our. Vid. Ofs cat.*
- Varr *m. vir v. c. HM. 27. (Forsan a veria tuzri). Cfr. Verr, Fir.*
- * Varr *Timidus AM. 37 (atias tantus, AS. vær, Angl. wary, Dan. varfom, Lapp. varogas cat.) Opinor aliquando fuisse primitivum comparativi verri (varri)*

*) Circa etymum *cfr. Pers. var habens, possidens it. Varr i.*

**) *Cfr. Sanscr. ragia vargida proscriptus ex tibu sua. Talem hominem Islandi olim appellaverunt rækr vargr. Sic etiam Sidonius Apollinaris Lib. 5. Ep. 4. "Vargus proscriptus latro apud Arvernos." In legibus Salicis & Ripuariis Wargus sonat "expulsus de eodem pago."*

(varri) *superlat.* verstr — *infra*, atque forsitan *occurrere* in *Grimnismál str.* 52. var. v. — *et quod varmenni (nigquam) vox satis nota ab illa derivanda sit.* Varr l. var G. *Magnæus vertit: suspensius, pro cautus, uti is intellexit* *). *Vid.* Var male s.

Vart vix *ægre*, l. viliter *AM.* 25. *Cognatum esse videtur.* adv. varla l. varliga ejusdem *significationis; omnia, ut puto, a varr malus, vilis.*

Varvmk pro var ek *AM.* 73.

Vas pro var fuit. *Germ.* Angl. & *MG.* was. *Vid.* Vera, Em.

Vás (recent. Vos) n. A) *Uðor G. II.* 4. *Alias interdum aqua Germ.* Wasser, *AS.* Væs, *Finn.* Wesi, *CSuan.* Viz. *Adde CTscherk.* Uofek *pluvia* Uafs, *Vuefs nix, it. AS.* Ves *liquor* **). B) *Tormentum, poena AM.* 58. *Fortè a Vá damnum s.* Vas l. Vås *alias labor, molestia unde Vafaz in Gl. N.* *Cfr.* Vagr, Vatn, Ver, * *Varnaviþr.*

Vástigar *calles diva l. perniciosæ HM.* 16, *Obs.* 149. *Vid.* Vá & *Flvg-stígr.*

Vatn n. (*Alias poet.* Vatr, *Gen.* Vaz l. Vatns) *Aqva S. II. a. Lacus VQ.* *Dan.* Vand; *Germ.* & *Al.* Wasser, *Angl.* Water, *AS.* Vater, *Væter,* Væs; *MG.* Vato, *Finn.* Wesi, *Permiak.* Wa, *CSuan.* Viz, *Sanser.* Va, Vaja, Vari, Pan (*adde Nadu flumen*), *Gr.* ὕδωρ, ἕδος ***). *Cfr.* *Ursvaer,* Unn, Ver & c.

Vatt vid. at *Vinda.*

Vátt *caedisti vid.* Vega.

Vavllr l. Völlr m. *campus (Pl.* Vellir, *AQ.* 5. *vet. Dan.* Vold, *Svec.* Wall, *Germ.* Feld, *Angl.* Wold, Field, Feild, *AS.* Veold, Feald, *Al.* Uelt. *Cfr.* *Lat.* Vallis, Vallum; *Germ.* & *Angl.* Wald *sylva,* *AS.* Veald, *it.* *Sanser.* Vila *ager.*

Vavlondr (*Vavlvndr l. völundr*) *artifex HM.* 6. *Obs.* 15. *Vide ind. nom. pr.*

* *Vavlva l. Völva (alias * Vala) mulier l. anus fatidica aut vagabunda incantatrix H. II.* 34. *Obs.* 73. *Est forsitan derivandum a valr, vavlr l. völr baculus (MG. Valus) quo sagæ tales semper arma*

*) Varr l. var *alias etiam sciens, præcius, admonitns Dan. & AS.* var *cet.* *Cfr.* *Germ.* wahrt, *Lat.* verns & c. *it. isl.* vera *esse s.*

**) *Hinc forte Dan.* vâlke *lavare, Germ.* waschen, *Angl.* wash *et. Cfr.* *Vatn i.*

***) *Cognata sunt a) isl.* vatr, *votr* *adus, Dan.* vaad, *Germ.* naß, *feucht, veit, Al.* naz, *Angl.* wet, *AS.* væt, *Gr.* ὑγρός, ὑγρός. β) *Isl.* Vås, (*γ*) *Vata udor, Dan.* Væde, *Vædke, Germ.* Nässe & c. *Angl.* Wet, *Wetness, Gr.* ὑγίς; *adde Al.* Fuhti, *Germ.* Feuchtigkeit, *Dan.* Fugtighed & c. γ) *Verbum isl.* vata *rigare, Dan.* væde, *AS.* wet, *AS.* vatan, *MG.* natjan, *Lat.* udare, *Gr.* ὑγίξω. *Cfr.* *COs,* *vain suere.*

mata erant; — *cf.* Sanscr. Vel hasta. *Cfr.* Germ. wallen (*vagari, ire*) Finn. wöellan, *it.* Finn. Welho magus, *veneficus* wihlan fascino *cæt.* *Gl. Synt.*

Vaurdr *cæt.* *vid.* Vödr.

(at) Vaxa (ek vex, óx, vaxinn) *crecere, adolescere.* Dan. vox, Germ. wachsen, *Angl.* wax, *AS.* veaxan, veóxan, *MG.* wahsian. *Cfr.* Gr. *ἀξω, αὐξω.*

Vid. (at) Auka, Ækla.

Vaz - strönd (Vatns - stravnd) *ripa lacus.* V. Vatn & Stravnd.

* Váp (vad, voþ, vod) *f. pl.* Vápir *vestis, involucrem corporis (alias velum, in specie nauticum)* GS. 8. Obs. 35. *Lodex l. vestis* S. III. 46. *Angl.* Weeds, *AS.* Væd, Finn. Waate, Sanscr. Vasa, Vastra, Zend. Vastio, Pelv. Vasterg. *Cfr.* Isl. Vefl *vestis l. vestis genus (forsan proprie Væðl a nostro Vád it.* Dan. &c. Vest *vestis genus.* Hinc *Al.* Ki-uuatit amíðus *) & Germ. Wand. (*Aliud Vod rete* Dan. Vaad, Finn. Wata). *Vid.* *Gl. Synt.*

* *Ve n. pl. sacra, jurisdictiones l. habitacula* H. III. 13. *Alias etiam jus, religio, pax — idem quam AS. æ, Al.* ewa, Germ. ehe *jus, religio, foedus; AS. æ ejusdem lingue* Δþ l. Ad, *Isl.* eidr *cæt. juramentum.* *Cfr.* Dan. ægte *nubi, Ægteskab matrimonium cæt.*

— *Ve nostro cognata sunt AS.* Vih, vig, *Al.* uuih, *MGoth.* veiths *sancius, Veitha pontifex, veithan consecrare, cfr.* Pelv. veh *purus, Pers.* veh *excellens, Zend.* vehmae, Finn. pyhitæn; *Ind.* Sanscr. & Pali Vihar, Vihar *templum, fanum. Hinc isl.* vigia, Dan. vie, Germ. weihen, Finn. wihin & multa alia. *Cfr.* *Gl. Synt.*

* *Vedr n. tempestas, partim ventus (v. c.)* H. II. 12. *cæt.* Dan. Væir, Germ. Wetter, *Angl.* Weather, *AS.* Veder, *Al.* Uueter, *Pers.* Bad *ventus, tempestas, Pelv. & Sanscr.* vad, *Zend.* Vatem, *Curd.* Bah, *COss.* Vaad, *Vogul. & Ostiak.* Uata, *Got.* Adde Sanscr. Vidara (*uti isl.* vidri *in compos.*) *tempestas Slavon.* Viatr, Sanscr. vajhu, vaju, Vada, *vjana ventus, aer.* (*Quibusdam a MG.* vajan, Germ. wehen *spirare, cfr.* isl. veifa *vibrare, elevare, aliis ab isl.* vada *vadere, grassari.* *Vid.* vindr *cæt.*) *Cfr.* Gr. αἰθῆ, Lat. æther, ær, aura.

Vedreygr l. vedreigr *periculis strenuus* V. 8. *A ved periculum vel vedr tempestas & reigr l. reifr alacer, strenuus — de ejus affinitibus in linguis externis vide Gl. Diatr.*

(at) Vefa (ek vef, óf, ofinn) *involvere l. circumvolvere — (proprie texere, flectere*

*) Cognatum forte est recent. Fat *vestis, nisi sit a verbo obsoleto feta (ek fet, fat) completi, atque* Dan. fatte, Germ. fassen.

tere *B. I.* 12. *Dan.* væve, *Germ.* weben, *Angl.* weave, *AS.* vefan, viefan, *MG.* waibjan, *CBrit.* gvev, gwau, *Turc.* beften, *Gr.* ἵψα, (cfr. *isl.* Veftr l. Veptr trama, *it.* Veftr, Veftr, *Dan.* væv, *Germ.* Web, *Angl.* Web, Weft, *AS.* Veb, veft, *CBrit.* Gwe, *Gr.* ἵψη tela, textile. *Vid.* *Gl. N.*

(at) *Vefia* (ek vef, vafda, vafinn) *vincire*, *vinciendo circumdare*. *Vid.* *Vefa*. *Vef-niftíng* *m. l.* vefniftíng *f. Textile religatum l. religandum s: velum navis* *H. II.* 24. (a *Veftr s. & nista annexere*, unde *niftíng nexura vel etiam nifta acu sive clavis figere*, vel á *nifti fibula*, cfr. *tamea nifta l. gniſta crepere*, *stridere*).

(at) * *Vega* (ek veg, vá l. vág, vóg l. vo, veginn) *A) Pugnare, depugnare, cædere. Per se solummodo. S. II. a. 18. ß. 7. 30. Vágom or skógi þann armis liberavimus exilio eam AM. 97. vega figr víðfora potiri S. II. ß. 23. B) evenire B. I. 37. C) vehere-l. procurare (quasi hodiernum at útvega) GH. 10. D) Vega kvnni S. III. (pugnare sciebát — versione interpretum) — unum: animo volvere s: an uxorem duxerit si id licitum foret. E) evenire, evadere B. I. 37. Conſer verbi notio-nem: ponderare, trutinari, — unde *Danicum veje*, *overveje*, *Germ.* wägen, *erwägen*, *Angl.* (utroque sensu)*

weigh. Antiquiora sunt MG. vigan *agitare, pugnare, manum conserere*, *vagan*, *gavagjan movere, agitare* (*vagid agitatus*), *AS.* vegan, vagan, vigan *pugnare*, *Al.* vuht (unde *recent. isl.* fikta, *Dan.* fagte, *Germ.* fechten, *Angl.* fight, *AS.* fiahtan). *Addé AS.* vegan *&c. tollere, ferre, ponderare*, *item AS.* vegian, vagian, *Angl.* wag, *Germ.* wegen, *Dan.* bevæge *movere, agitare*, *Al.* wiegan *vibrare*. *Cfr.* *Finn.* wien *fero*, *COIs.* Vojağ *mercatura*, *Per.* Velen *pondus, libramen* (*Kl.*) *Vid.* *Vig & Gl. Synt.*

Vegandi percussor G. I. 4. Partic. activum verbi (at) *vega s.*

Vegligr decorus l. superbus AM. 54. Hinc forsan Dan. vælig. (Vegrgloria i).

* *Vegr m. via (v. c.) cet. Á annan Veg Aliorum S. III. 21. Pl. Vegir occisiones l. causæ S. III. 19. Dan. Vej, Germ. & Al. Weg, Angl. Way, AS. væg, Veg, MG. vigs. Addé Cling. Tur. Tichet. Nik, Chuns. cat. Nuch, Sanscr. Vithi, Lat. obs. Vaha. (Vega vehere).*

Vegr, m. gloria, honor. Cfr. Veginn honoratus de quo Gloss. Diatr. Forſan a Ve s. — vel (at) *Vega attollere, ponderare. Cfr. Lapp. Væk vis, poetast. Vid. Gl. Synt.*

Veg-reygr l. Vegreigr eundo alacer V. 4. (Vegr via & reigr l. reifr alacer, strenuus).

(at)

- (at) Veida (ek veidi, veidda, veiddr) *venari* (forsan v. c.) *AS.* væþan, *Lapp.* bivdam. Forsan tamen *originitus proprie* in sylva versari a *Vidr* *sylva cet. unda etiam Germ.* Weide *pascuum, partura.* Conferri tamen circa *eitymum potest* *vida l. vinna superare, vincere.* Confer porro *Pers. Arab. Zeid l. Scid venatio.*
- Veidi f. *Alias* Veidvr (*Lapp.* Bivdo). *Venatus* (forsan v. c.) *S. II. u. V. 4.* (*Vid.* at Veida). *Hinc Germ.* Weid *venatus* (in *compositis e. gr.* Weidmann *isl.* Veidimadr, *Belg.* Weidener *venator*).
- * Veig f. *potio* (*eximia*) † *GS.* 23. *AS.* Vege. *Numne proprie potio sacra, festa, sacrificialis a vigia consecrari vel Ve ves sacra est. (de quo supra).* *Cfr. Germ.* Weihe *consecratio. Vid.* *Ve s.*
- (at) * Veita (ek veiti, veitta, veittr) *præbere, dare S. II. u. Pelv.* vedaðan, *MG.* (at *videtur* veitan l. veitan. *Cfr. pers.* دادن *ejusdem sensus, Lat.* dare (*perf.* dedi). *Vide Gl. Synt. N. cfr. Dád s.*
- Veizsla, *Veizsla epulum, proprie præbitio est.* *veita dare, præbere, q. v. † GS.* 5. *Angl.* Wassail l. *Wassail. Vide Gloss. Synt. N.*
- (at) * Vekia, (ek vek, vakta, vakinn) *é somno excitare G. II. 38. Dan.* væcke, *Germ.* wecken, *Angl.* wake, awake, *AS.* veccan, *veccian, MG.* vakjan, (a *Vaka vigilare q. v.*)
vel *bene. Dan.* vel, *Germ.* wohl, *Angl.* well, *AS.* vel, *MG.* vaila, *Al.* wola, *cfr. CBrit.* gwel melius, *gwelullu ameliorare, it. CBrit.* wala rati. (*Olim interdum val, aut a val optio sive vil voluntas*). *Cfr. Lat.* belle. *Gloss. Synt.*
- * Vél f. *dolus, fraus, techna fallacia S. I. 33. Pl. vélar S. I. 45.* Beita vélom *fraudes intendere S. I. 40. AS.* Vilá *artutia, Angl.* Wile, *Guile fraus, dolus, Lat.* falla, *Finn.* Wilppi, *cfr. Finn.* Wihlaus *fascinatio & velum, Angl.* veil *tegmen, AS.* vel *quod fraudi nunquam dæst.* (Vél *alias notat uripygium avium, cfr. CBrit.* Fflog ala). *Vid. (at) Véla.*
- (at) * Véla (ek véla) *originitus ut puto idem quam (at) * véla* (ek véli, vélta, véltr) — *fallere (v. c.) fraudare S. III. 16. H. B. 12. Dolis circumvenire S. I. 35. Finn.* vilpistolén *cfr. Finn.* vilhlan *fascino, Lapp.* villim *seduco, illicio. Cfr. Lat.* velare, *Angl.* vail, *veil cum doli semper occultentur. Vid. (at) Véla infra.*
- Velborinn genere illustris AM.* 20. *Dan.* velbaaren, *Germ.* wohlgebohren *est. Vid. Vel & Ber.*
- (at) *Velia* (ek vel, valda, valinn) *Deligere, eligere G. II. 20, GH. 7. Optare V. 27. Dan.* vælge, *Germ.* Al. wahlen,

- wählen, *MG.* valjan, *Lapp.* valljim, *Finn.* walizen, *isl.* Val *electio*, *Dan.* Valg, *Germ.* Wahl; *it.* I. I. Val, *Lapp.* Valljo *in compos. electum quid l. egregium indicat. Circa etym:um cfr. CBrit.* Wala *ratis*, *Lapp.* Vallje *copia, affluentia, isl.* vilja *velle i.*
- (at) Vella (ek vell, vall) *fervere G. III.* 6. *Svec.* wälla, *Angl.* well, wallop, *AS.* vellan, veallan. (*Alias etiam a*) *ebullire, scatere. Hinc Dan.* vælde, qvælde, *Germ.* wellen, wallen — *unde Dan.* Væld, Qvæld *font.*, *Germ.* Qwell, *Angl.* Well, *AS.* Val, Vell. *Cfr.* *Finn.* walan *superfundo, it.* *Germ.* Welle *unda cet. β*) *coquere, elixare, Angl.* boil; *hinc Isl.* Vellingr, *Dan.* Velling, *sorbitio, puls tenuior.*
- Vél-rædi *n. pl. insidie (proprie dolosa consilia) Angl.* Wilinefs *astutia* † *GS.* 9. (Vél & Rád).
- (at) Velta (ek velti, velta, veltr) *volvere (forsan v. c.) AQ.* 29. *Cognatum est aliud (at)* Velta (ek velt, valt, oltinn) *volvi, aut a vél dolus, ars l. valr oblongus, rotundus. Dan.* vølte, *Germ.* welzen, *Angl.* welter, wallow, walt, *AS.* veltan, valvian, *MG.* valtjan; valvjan. *Adde Gr.* αλω, ελιω *volvo, Zend.* veetē *volvit, Pers.* geltiden (*isl.* veltiz) *volutari, volvi.*
- Vengi *n. gena (forte v. c.) pro alias uritato Vangi m. G. I.* 12. *Germ.* & *Al.* Wange, *AS.* Veng, Vang, *CBrit.* Awen, *Uigur.* Jangak, *Gr.* γενος. *Cfr.* * Vánggr, Vengi *planities* & *Gl. L.*
- (at) Veniaz (ek venz, vandiz) *adversere* † *GS.* 15. *Pass. verbi at venia (ek veð, vanda, vaninn) assuescere Dan.* vænne, *Germ.* wöhnen, gewöhnen, *AS.* venjan. *Angl.* (*quamvis sensus jam contrario*) wean. *Cfr.* *AS.* awunian, *Germ.* wohnen *solere, manere; Vani mor, Dan.* Vane, *Angl.* Wont, *AS.* Vuna, *CBrit.* Gnawd.
- Ver *n. mare H. III.* 7. *Flumen G. II.* 6. *Obs.* 24. *Forsan a Veria cingere. Alias Vavr l. Vavr *) (genit. Varar.) Conveniunt AS.* Vær *mare, aqua, Zend.* Vero, Varam, *Sanscr.* Vari. *Cfr.* *Finn.* Ware *unda, Norveg.* Vaar, Vaarren *fluxus maris. Vid.* Vagr, Vás, Vatn, * Varnaviþr.
- Vér *nos G. II.* 36. *Dan.* Vi, *Germ.* Wir, *Angl.* We, *MG.* Veis, *CC.* næh, *CTschet.* berrige, *Tscherk.* dehr. *Vid.* Vid.
- (at) *Vera (ek er l em, var) *esse. Fleiri til váro plures aderant AM.* 27. Vera *mva*

þat

*) *Aliud est Isl.* Vavr l. Vör *f. locus naves appellendi. Cfr. Al.* Uuer *littus, AS.* Vær, *Fiscvar, Isl.* Ver, *Fiskiver piscina, piscatura.*

- þat fvr neqvi id est alicujus rei præambulum (somnia l. signum) *AM.* 24.
- Þaz án veri, quod potius abesse debuerat *AM.* 36. *Olim. vesa, Dan. være, Angl. be, AS. vefan, Al. uefan, MG. vifan, Lapp. aarom, Pers. heften, byden. Vid. ek Em; es, bida. Cognatum est at vara manere Dan. vare, Germ. wahren; hinc forsau. Germ. wahr, lat. verus, CBrit. gwir. (Hinc Verauld mundus, universum, proprie omnis essentia, AS. Worold, Lapp. Verald, Dan. Verden &c.)*
- (at) Verda (ek verd, vard, vordinn l. ordinn) A) fieri, evadere. Hvat vard af húnom mínom: Quid factum est de pueris meis *V.* 30. B) necessitatem habere, cogi *S. L.* Þat varþ hon at þyggia id accipere coalsta est *S. I.* 24. C) Deprehendere (in scortatione) *O.* 21. *Obs.* 75. *Dan.* vorde, *Germ.* werden, *AS.* veordan, vordan, vyrdan, *MG.* vairthan (at Vera). *Cfr. Gl. N. GS. K.*
- (at) Verd-launa meritedem retribuere *AM.* 30. (Verd pretium *Dan.* Værd, *Germ.* Werth, *Angl.* Worth, *AS.* Vert, *Vurt, Al.* Weri, *CBrit.* Gwerth, *Finn.* Werta, *cfr.* verdr dignus. *Launa supra.* *Vide* Verdr.
- Verdr dignus *S. III.* 30. Sem henni vert þótti: Id quod ei dignum visum est *AM.* 30. *Dan.* værd, *Germ.* werth, *Angl.* worth, *AS.* veord, *vyrde, MG.* vairths. *Adde Finn.*
- werta par. (*Cfr.* Verdlauna. *Forle a Verda fieri).*
- Verdr, vödr (olim etiam Urdr) vißus, cibus — unde Qvöldverdr cæna † *GS.* 17. alias Nátt-verdr (*Dan.* Nadver l. Nadvere) cæna, Dag-verdr, *Dan.* Davre jentaculum l. prandium. *Convenit Angl.* Fare vißus. *Vid. Gl. Diatr.*
- Verdúng (Verþúng) Satellitium, cohors prætoriana *S. III.* 29. *H. II.* 9. ubi pro meritis l. merito substituendum erit satellitio. — *Alias vox eadem Island.* Verdúng meritum. *Cfr. tamen Hyndluljóð II. (de Othino):* Hann gefr ok geldr gvlld verdugvm: ille dat & reddit aurum dignis. *AS.* Weorð, *Veored copix, exercitus, satellitium. Vide Gl. Diatr.* (Vödr custos, l. Verd pretium, merces q. v.)
- Ver-sáng n. sumtio mariti: connubium *HB.* 12. (Verr vir, maritus & sáng acceptio, adeptio a fá nantisci).
- Vergastr vilissimus, pessimus *AM.* 59. *Obs.* 175. Est forsau poëtice & jam inusitate positum pro verstr (versta) origine cognatum adj. var l. varr malus adv. vart, subst. vargr & forsau vetterimo adjct. argr. s. Potissime dilucidatur ab *AS.* verg, verig vilis, malus. *Cfr.* verri, verstr.
- * Veri pro Væri *S. I. 5. V.* 10. *Vid.* at Vera.

(at) Veria (ek ver, varda, varinn) *Involuere* OG. 5. AM. 101. *Amplecti* V. 2. *Alias* A) *tueri, defendere, curare, prospicere, Dan. værge, Germ. wehren, Angl. ward, AS. vergan, verjan, Al. werjan, MG. varjan, wardjan, CBrit. gwarded, gwardedu, Lapp. wærjim unde, Al. & AS. Ver, Angl. War bellum (proprie defensio), it. isl. Verja, Dan. Væрге, Germ. Wehr, Lapp. Værjok, Finn. Warjo telum, arma, tutamen. Cfr. Sanscr. Viria vis, vires (v. c.) vira fortis strenuus. Cfr. Isl. Svava, jara pugna, Gr. *επων custodio, ερωω tueor.* B) *abstinere, prohibere aditum ad aliquid, Germ. wehren, Angl. bar &c. Vid. Vara, Varda, Varna, Vörþr it. Gl. VGS. * Ver involucre Dan. Vaar, Angl. Wear (vestimentum), Finn. Werho (tegmen). Cognata sunt AS. veran, veren gerere, induere, Angl. wear gestare, Finn. werhoilan tego, vestio, werhon operio. Cfr. Bera 5. Aliud est isl. veria sumtifacere, CBrit. gwario, cfr. COss. varia partior, C. Tart. vëremen, verirem do.**

Veri-a non foret B. II. 8. (Vid. vera & a negat).

(at) Veriaz (ek verz l. verft, vardist) *tutari, se defendere* † GS. 15. *Vid. at Veria.*

Verit 3: Veri-at pro væru ci non forent AM. 25.

Verk n. opus *). *Dan. Verk, Germ. Werck, Angl. Work, AS. Vero, Veorc, MG. Waursto, Finn. Wirca, Gr. εργον. (Cfr. orka valere, orka efficacia, valor, yrkia, verka facere, effcere, Dan. virke, Angl. work, MG. vaurkian; virki, yrki opus. Gl. Synt.)*

Verkr m. dolor corporis OG. 4. *Dan. Værk, AS. Værc. Hinc isl. verkia, Dan. værke, Angl. work dolere. Cfr. Verk — nisi derivari debeat a varr molus cet.*

* Ver-laus f. mariti *expers* G. II. 30. (Verr & laufs). *AS. verleas.*

(at) Verpa (ek * verp, varp, orpinn f. vorpinn) *facere, projicere, immittere. Urpuz á orþom: Verba inter se jaciebant* AM. 39. *Verpr vigroda vinn vikinga rutilans armorum splendor prædatores circumvoluitur* H. III. 22. *Nadr verpr hala serpens caudam rejicit* H. I. 9. *Kona varp avndo enn konungr fiörvi Malier suspiravit (gemitum exhalavit) sed Rex animam efflavit.* B. I. 8. *Addé AS. veorpan, MG. vairpan, Lat. barb. verpire, COss. aporin. Hinc Dan. varpe navem atrahendo promovere, it. Dan. Værp, Angl.*

*) Cfr. Zend. verete operosus, efficax *Don. virksom, Germ. wirksam, isl. verkmadr &c.*

- Angl.* Warpe funis quo navigium trahitur l. promovetur cet. *Cfr.* Gl. Synt.
- * *Verr* l. ver vir (v. c.) *B. I.* 33. cet. *S. III.* 33. *Maritus S. III.* 9. 38. *Cfr.* *Obs.* 12 ad *G. III.* Adde *MG.* Vair, *Lett. & Lith.* Vyras, *Lith.* Viers, *Finn.* Uro, *Hib.* Fear, *CBrit.* Gwr, *CC.* Viri, *Sanscr.* Viroh, vet. cet. *Varo, CBrit.* Ner dominus *Gwerin viri, homines, CTart.* Err, *Er maritus, Turc.* Erl vir, *Pers.* Ner mas, *Pir vir senior. Cfr.* *Germ.* Herr, *Dan.* Herre, *Isl.* Herra dominus, *Sanscr.* vira fortis, strenuus, *Gr.* ἀνὴρ vir. *Vid.* Fir s.
- Verri* (olim verisimiliter varri pejor, deterior. Comparat. ab *absol.* var l. varr malus s. *B. I.* 24. *Dan.* værre, *Angl.* warre, worfe, *AS.* værr, værfe, *vyrs, MG.* vairs. *Cfr.* *Lapp.* Værré nefas, injuria, værrej iniquus, injustus, *Finn.* væare curvus, injustus.
- Verst pessime* † *GS.* 4. (Olim forsân varft) *Dan.* værst. *Cfr.* *Lapp.* værest male. *Vid.* verr, verri.
- Verst pessimus gravissimus S. I.* 24. *Olim forsân varstr, Dan.* varft, *Angl.* worst, *AS.* værst, vyrrest. *Cfr.* *AS.* Berft malum. *Vid.* Varr, verri & sq.
- Versel marito l. matrimonio felix S. III.* 52. (*Verr* & Sæll).
- Vesall pro vesall infelix AM.* 58. *A* *Ve particula privat. & sæll salvus.*
- Dan.* ufel; *cfr.* *Lat.* vefanus originitus ejusdem notiois.
- Vestan* ab *occidente.* *Vestan* bæar ab *occidente oppidi HM.* 16. *Fvr vestan ver* ab *occidente maris H. III.* 7. (* *Vestr occidens Dan. & AS.* Vest, *Vesten, Germ. & Angl.* West, *Gall.* Ouest, *Lapp.* Vjeester; *cfr.* *Lat.* Vesper).
- Vestr occidentem versus l. in occidente H. II.* 4. (*Vid.* Vestan).
- Vetki* l. vætki quasi vætr ecki. *Vid.* Vættvgi, Vætvv, Vættvr.
- Vetr m. hyems* — ponitur pro anno, more veterum Scandorum & Islandorum nostri etiam temporis *H. B.* 6. *Dan.* Vinter, *Germ. Angl. & AS.* Winter, *MG.* Vintrus, *CDid. & U.* Ettermo, *CC.* Kintul. (*Forsân* a væta udor l. vætr udur).
- Vetrim* l. vætrim *f. in pl.* vetrimar *costa l. juga gladii B. I.* 6. *Obs.* 17. *Explicari cæterum potest: baltheus l. cingulum, quo gladius pendet; a Vetr l. Vætr pondus (quod iterum a vega vehere, portare) & Rim l. Reim lingula, corrigia, Dan.* Rem, *Germ.* Riem &c. *H. I.* *Vetr* lángt per *hyemem perpetuam.* (*Vetr & Lángtr*).
- Vettr* *vid.* Vættv.
- (at) *Vexa* (ek vexi, vexsta, *vextr*) *cesare AM.* 101. *Dan.* væxe, *Germ.* wächfen, *Angl.* wax, (*Vax cera Dan.* *Vox, Germ.* Wachs, *Angl.* Wax, *AS.* Veax,

- Veax, *Finn.* Waha, *CBass.* Tschä
— *ut puto a vaxa crescere, augescere.*
- Uf pro of l. vm (q. v.) *AM.* 24.
- Ugdo vid. at Vgga.
- (at) Ugga l. Yggia (ek vggi, ygg l. yggi, vгда) *suspitari, vereri, MG.* ogan *H. II.* 19. *S. III.* 47; *Obs.* 53. Vggr l. Yggr *metus; vid. Oga, Ægia.*
- Ugla f. ulula (v. c.) *bubo B. I.* 17. *Dan.* Ugle, *Germ.* Eule, *Angl.* Owl, Howlet, *Al.* Uuula, Ula, *Gr.* αἰγυλιος, εὐλοβύων. *Forsan* ab (at) ugla *torvum l. foedum vultum deferre, quod ab Ygr ferus; cfr. Angl. ugly foedus, deformis.*
- U-gódr *improbus H. III.* 16. (Ú vel ó *privat. & Gódr*) *AS.* ungod, *Angl.* ungood *cæt.*
- * Vid (Viþ) *it.* vidr, viþr *contra, erga, juxta, apud, pro.* Vid Sigvrð mála cum Sigurdo loqui *S. I.* 16. At þegia vid: *Ad (triminationes) tacere B. I.* 25. Qvódo vid *assonarunt.* Gvillo vid *accinebant S. III.* 27. Horn glóa vid himin *cornua cælum versus resplendent H. III.* 36. Viþ hann var Hvndland kénnt *ab ipsius nomine appellatio Hóndlandia sumta est H. III.* Geta fon viþ Siklingi *filium e principe gignere S. II. a. II.* Viþ bana síðfann *ad necem usque S. II.* 17. Þeirri var
- viþ brvgdit: *Ea in exemplum cecidit AM.* 49. Ef hann viþ rétti *si status ejus amelioraretur AM.* 59. Orþ viþr vm kváþ *verbum contra profatus est S. III.* 48. Kona kvnn viþ konúngi *mulier nota cum Rege S. III.* 51. Þeir giördo ecki ángr viþ þik: *Þi tibi nullam noxam l. molestiam fecerunt H. I.* 10. Baud hann viþ méf bú fimtan *obtulit ille pro me quindecim prædia OG.* 19. *Dan.* ved, *Germ.* bey, *Angl.* by, with, *AS.* við, *AS. & MG.* bi, *CBrit.* gyda, cyd, *fr. AS.* við, viðer, *MG.* vithra, *Al.* uuidar, *Germ.* wieder *contra s. — it.* Med s. & *Gl. Synt.*
- Vid l. viþ *nos duo S. III.* 18. *V.* 39. *Dan.* Vi, *Germ.* wir, *Angl.* we, *AS.* vit, vid, *MG.* vit (*duas*). *CBrit.* ni, *CTart.* bis, *Chunr.* &c. níft. *Vid.* Vér. *Cfr. Gl. Synt.*
- (at) Vida. Viþa *vid.* Vinna.
- Vida (Viþa) *passim, late.* *Dan.* vidt, *Germ.* weit, *Angl.* wide, *AS.* vide, *Lapp.* vydafer. *Vid.* Vidr.
- Vid - frækinn *passim fortis HM.* 27. (Vida & Frækinn l. Frækn q. v.)
- Vid - les l. Vidlefinn *G. II.* 10. *passim colligendus l. late circumspersus.* (Vida & at Lesa *legere — utroque sensu — Germ.* lesen, *Gr.* λεγειν *doc. c.* *)

Vidnám

*) Cum *isl.* lesa &c. *legere, recitare, loqui cfr. Cing.* lic loqui, *Tur.* leer; *it.* Pely. & *Arab.* Lesán *lingua, loquela, sermo.*

- Vidnám *n. resistentia* H. II. 48. (Vid & nema).
- Vidr *latus, amplus* Dan. vid, Germ. weit, Angl. wide, AS. vid, vide, Lapp. vyde, Sanscr. vidi, COss. fantan.
- Vidr *vid.* Vid.
- Vide *vid.* (at) Vinna.
- * Vidr * Vifr *arbor. B. I. 11. Alias etiam lignum sylva* Dan. Ved, Angl. Wood, AS. Vyð, vud, Vode, CBrit. Wydden (Wydd), Lapp. Meds, Lith. Medis, Tart. Udun, Uig. Odun, Gr. Ξυ. Cfr. Vidir l. * Vifir (*salix*) cui adde Dan. Vidie, Germ. Wied, Angl. Withy, Weed, AS. Veod, Finn. Wiza, Lat. Vimen, Virga. Adde Lapp. Vedde *radix fruticum, COss. Uidak radix* *).
- Vif *n. fœmina* S. I. 16. Dan. (poët.) Viv, Germ. Weib, Al. Wib, Wip. Hinc AS. Vifman, Viman, Vuman, Vemman *est. unde* Angl. Woman. Cfr. tamen Isl. Feima id. lat. fœmina, Finn. Waimo. (Est Eddæ *prosaica a Vefa texere s.*) **).
- ** Vig *n. pugna, prælium, cædes it. telum.* AS. & Al. Vig, Vieg. Adde Sanscr. Vaje, Vahini *cædes, bellum, Vigrasam occisio, Vigea victoria* ***), Pers. Pikar *prælium.*
- Vig-blör l. Vig-blær H. III. 34. *bellius equus — proprie aura l. ventus præliaris.* (Vig s. & Blær l. Blær aura, ventus, Dan. Blæft *unde foran verbum at blåfa, ek Blæs, q. v. Cfr. Angl. Blowing*).
- Vigg *n. jumentum l. equus* G. II. 17. (Interpr.) *Alias navis, Johnsonio in Gl. N. recte d vega vehere, portare.* Vide Hlvnn-vigg, * Ving-þórr, * Vigg. Cfr. Vagn s. & Gl. GS.
- Vig-lid *n. copia bellicæ* H. II. 23. AS. Vigtroh. (Vig & Lid).
- Viglige *strenuus armis; ad præliandum idoneus* AM. 51. AS. viglic. Cfr. ist. Vigr *idem* & Angl. wight *acer.* (Vig).
- Vig-ness l. vig-niski *lanula bellica s: clypeus.* Hinc Vignesta *bavli clypeorum calamitas s: ensis* H. I. 8. Obs. 18. Vig & Ness, Nisk l. Niski *lanula, pæfforale, fibula — a niska figere.*
- Vig-rifinn *præclarus bellica virtute l. gloria* G. II. 29. Vid. * Vigrifni, (cognatum Sanscr. Vigrasam *occisio*.) * Rifni, & Vig s.
- Vig-rodri *m. rubor bellicus l. rutilans armorum splendor.* H. III. 21. (Vig & Rodri *rubor.* Vid. Ravdvll *est.*)

Vig.

*) Cfr. COss. Kchal *arbor. Bret. Koad, CBrit. Kued* (Klaproth).**) Cfr. Sanscr. Vivahanna *matrimonium.****) Hinc *isl. vigrar fortis bellatoris Sanscr. vicrama. Vid. Ramr s.*

Vig-spiöll *n. pl. cædis nuntius l. indicatio. Potest alius exponi: Clades cæde effecta* H. III. 11. (Vig & spiöll l. spiall s.)

Vig-þryma l. Vigþryma H. III. 11. *Vulgari notione pugna, proprie strepitus armorum l. belli.* H. II. 7. Vig telum s. & þryma tonitru, ingens strepitus — *de qua voce vid. Gl. Orkn. S. Si malis Vig-þryma interpretari: Armamentarium, deducendum erit a Vig telum, arma & * þryma hæverere, permanere. Cfr. * þravm.*

Vik f. sinus l. recessus maris, lacus aut fluminis. H. I. Dan. Vig, AS. Vic, Lapp. Vakke, Wick l. Wich eundem sensum indicare reperitur in nominibus propriis plurium oppidorum Angliæ & Scotiæ. Hinc etiam Vigen olim Vik (Vikinn) regio Norvegiæ orientalis ad sinum ita dictum sita. (Vik recessus est; vid. at Vikia).

(at) Vikia (ek vik, veik, vikinn) inflectere (navem l. iter) S. II. e. *Alias cedere, transire, movere.* Dan. vige (unde avigte præteritur) Germ. weichen (unde verwichen) AS. vican; Gr. *vicus*. — Hinc etiam * vika hebdomas 2: spatium septem dierum nuperime præteritum, Dan. Uge, Germ. Woche, Angl. Week.

Viking f. bellum, bellicum exercitium H. B. 3. *Vid. Vikingr.*

Vikingr m. Bellator. HB. 10. AS. Vikingr Dana, bellator Danus l. Danorum. *Interpretes opinati sunt, & quidem, ut puto, omnino recte, vocis istius hanc primam fuisse significacionem, & Vikingr olim bellator sonasse, sed quod ambæ dictiones deinde de piratis & piratica re vitari caperint. Cum G. inter litteras Runicas non inveniat, censeo horum vocum radicem reperi in notissimo illo Vig cuius Persicam vel Indicam originem antea monstravimus. Vid. Vikingr.*

* Vil n. voluptas (v. c.) G. II. 40. *In quibusdam isl. & AS. compositis gratum aliquid ut benevolium indicat. Cfr. AS. vela felicitas; Vil, vild favor; Gr. φίλος amicus cat. Cognatum est vel, val bene. Vid. villi, at Villia est. *).* Vildigak pro vilda ej ek nolui HB. 12. *Vid. Villia.*

* vilgi S. III. 13. *pro vil egi l. vel egi non probe l. non bene. G. Magnæus vertit: Probe, ad lubitum animi, quod sensu relationis oppido contradicit.*

vili (vilji) voluptas, voluntas (voc. c.) S. III. 9. *At villia ex voto S. III. 52. Est sæpe veteribus simpliciter: animus, mens. Dan. villie, Germ. Wille, Angl. Will, AS. Villa, vill, vilni, MG. Wilja, Gr. βύλημα, βύλειος. Cfr. Finn. Wilja ubertas, Gr. φίλια, φίλεις dilec-*

*) Alias isl. Vil viscera, intestina, quocum conferri potest Pers. dil cor.

- dilectio cet.* (Vid. vil; at vilia). Cfr. S. Eg. Sk. p. 457.
- (at) vilia (ek vil, vilda) *velle* (v. c.) — Dan. ville, Germ. wollen, Angl. will, AS. villan, vilian, MG. viljan, Lapp. viggam; Gr. βολομα. Cfr. Gr. φινω amo. Vid. vil, vili.
- Vilia-laufs voluptatis experts AM. (Vili & Laufs).
- Vili-sefs m. voluntatis sedes 2: *sedile gratum, ubi jucunde tempus terere quis sibi optat — forsan apud amasium l. amasiam. Cum modo de potionibus exhilarantibus sermo fuerit, nil ineptiarum in priore hujus strophæ parte reperio.* Vid. vil, Vili & Sefs; éfr. Vilmál, Vilfinni.
- Vilka AM. 3. — et
- Vilkat pro vil ek ei nolo. S. I. 26.
- Vilkít l. vilgít ingrátum S. I. 26. (Forsan a Vilgi s. éfr. vilka, vilkat unde adjectivum illud nomen satis insolenter formatum videtur.
- * vill pro vilt vis. Vid. at vilia.
- (at) villa (ek villi, villta, villtr) *prave confingere* H. III. 10. Depravare AM. 9. Obs. 39. (Alias etiam confundere, in errorem ducere). Dan. vilde, vildede, Angl. wilder, éfr. Germ. verwildern, Finn. willitzen, Lett. willahr. villa *vagatur, error cet.* Germ. Wallung, Dan. vildelse — a villr *errans, Dan. & AS. vild, Germ.*
- & Angl. wild, MG. wilthi, CBrit. gwill, gwyllr. Cfr. Gl. Synt.
- Villia pro vilda ek vslim AM. 54. Vid. at vilia.
- Villi-stigr m. *via erratica* H. I. (Vid. villa & Flvg-stigr).
- Villt corrupte, *prave, erronee* † GS. 10. AM. 12. Dan. vildt, Germ. wild, Angl. wildly. Vid. at Villa.
- Vil-mál n. *gratus sermo* B. II. 12. (vil & Mál).
- (at) vilna vid. Vilnomic.
- Vilnomic pro vilna ec *præsens ind. aff. verbi* at vilna *cupire, desiderare, optare* AS. vilnian, hodie autem indulgere l. *favorem exhibere alicui.* V. 30. Obs. 49. (at vilia).
- Vilfinni G. II. 38. Vilfinnis spá animo grata vaticinatio. Interpr. Gudrunæ tantum, non Regi, grata esse potuit. Numne etiam Vilfinni de Nornarum (Parcarum) favente auxilio accipi posset? Cfr. AS. Vilfið gratum l. desideratum iter; grata l. fausta sors, it. villsum desideratus, gratus. vil & Sinni s. . .
- * vin n. vinum (v. c.) AQ. 2. Dan. & AS. vin, Al. Uuin, Germ. & MG. Wein, Angl. Wine, CBrit. Gwin, Lapp. Vynne, Finn. vyna, Cing. & Tur. Vyn, Suan. Gwinei, Georg. Ghwino, Gwyno, Gr. βινος.
- vina f. amica OG. 4. Dan. veninde. Vid. Vinr.

- at) Vinda (ek * vind, vatt, vndinn) *torquere, flectere, implicere. B. I. 12. AQ. 6. Vatt vengi versavit genas S. III. 12. Dan, vinde, Germ. winden, Angl. wind, AS. & MG. vindan, Finn. väännän, Lat. viere, vincere. (Cfr. Vindr ventus s.)*
- Vind-hiálmr *ventorum l. aëris tegmen i. e. calum. Vindhíalms brú pons aërius l. celestis: Iris H. III. 47. (Vindr & Hiálmr).*
- Vind-kaldr *vento frigidus HM. 16. Obs. 52. Dan. vindkold cet. (Vindr & kaldr).*
- * Vindr *ventus* *) (v. c.) *Dan. & AS. Vind, Germ. & Angl. Wind, Al. Vint, MG. Winds, CBrit. Gwynt, Ind. S. Vjana, Wad. Cfr. Vedr, Vada, Vinda.*
- Vingskornir *vid. Ind. nom. propr.*
- Vínhavfgr *vino gravatus AQ. 36. (Vín & Havfgr).*
- (at) Vinna, vípa (ek * vinn, vann, vn-ninn). A) *Agere, patrare, efficere. Vinna eiþa præstare juramenta V. 31. Vnnar trygdir promissa fidei exhibita S. III. 19. Cfr. B. II. 11. ubi vípa pro vnna. — Laborare AM. 59. B) Obsistere l. vincere (v. c.) Vid m-nom vinna adfæðibus obsistere OG.*
20. *Obs. 72. Vinnat skiauldungar skavpom Reges fatis resistere l. fata vincere nequeunt H. II. Vinna við harmbravðdom dólis perniciosis obsistere AQ. 15. Valere l. obsistere V. 39. C) Vincere, obtinere, potiri. Dan. vinde, Germ. winnen, gewinnen, Angl. win, AS. vinnan, gevin, CBrit. ynnill. Adde MG. vinnan pati, perferre, vichian vincere, cfr. isl. Vidia, Dan. Vidie vinculum, it. Isl. Vinna, AS. Vinn, Vin labor **).*
- Vinn *m. amicus. Forte idem quam vnnar post. idem, ab (at) vnna favere. Dan. Ven, AS. Vine, Vin, Al. Wina, Uuin. Cfr. Vina.*
- Vinspell *n. clades amicorum l. dissolutio amicitia Interpr. G. I. 23. Obs. 35. Vinspell vífa mest "maxima dissolutio l. dissolutionis causa inter mulieres." Vel etiam: "Amicitia magis dissolvens quam reliqua mulieres cuncta." Vinn & Spell i. q. Spiöll s.*
- Vinn-þvrr' (Vind-þvrr) *vento arefactus V. 9. (Vindr & þvrr).*
- Vindar *viri (forsan v. c.) Cfr. Firdar idem, & circa illius etymum, varda tueri, it. Fir, Verr s.*
- * Vinn B. I. 17. *Herbarum succus Interpr. Vide omnino Obs. 38. ibid. Illie*

*) Cfr. Indra nomen proprium Æoli Indici.

**) Hinc phrasit Danica: at lægge Vind paa noget operam dare alicui rei. Grant.

Illic sine dubio de cerevisia, medo sive vino sermo est. — Cfr. Vrt i.

Vís *l.* vífs *sagax* *B. I.* 18. *Dan.* vis *l.* viis, *Germ.* weise, *Angl.* wise, *AS.* vis, *Lapp.* vyfes, *Finn.* vyfas. Vífs certus, *vid.* Víst. (at Vita).

(at) * Vísá (ek vísa, vísada), *A)* monstrare. Vísá leid *viam monstrare* *S. I.* 24. *B)* Vísá til valstefno *ad prælium provocare* *H. II.* 19. *Dan.* vise, *Germ.* weisen, *AS.* vísan, vísian *cet.* (at Vita).

Vísí *l.* Vísír *dux, primipilus, Rex AS.* Vísá. (at Vísá).

Víst *certe, pro certo* *S. I.* 12. 25. *Dan.* vist. (* Vísfs certus *Dan.* vis, *Germ.* gewiss, *CBrit.* ysby, *Lapp.* vifses, *Finn.* wísi. Vísfs etiam *isl.* accuratus, *Finn.* wísu — at Vita).

Vit *n.* ratio, ingenium, sapientia (*proprie forsán vísus*). *Dan.* Vid, Vitighed, Visdom, *Germ.* Witz, *Angl.* Wit, Wits, *AS.* Vit, Gevit, *Lapp.* Vyfesvuot, *Sanser.* Vedá, Vidja, *Gr.* ἰσχυρία. *Pl.* Vit organa sensoria, unde concludendum quod verbum vita Latinorum videre adco propinquum sit. *Cfr. Gl. L.*

* Vit (*neutrius generis ut videtur*) *visitatio.* Lanz sins á vit suum prædium

visere *AQ.* 34. (Mín) á vit *Me visere* *B. II.* 18. (*Vitia visere l. vita scire, videre q. v.*)

* (at) Vita (ek veit, vífsa) *videre* (*v. c.*), *scire, noscere it. indicare, (quas omnes significationes olim in MG. adoptavit).* At vita *fvr præscire* *S. II. a. 7.* Vita *manna homines videre, noscere l. inter homines versari* *G. II.* 8. *Meira enu menn viti majus quam mortales noverrint* *GG. II.* At þér góds viti quod bonum tibi portendatur *S. III.* 29. þat vífsi hraðló id erat terroris indicium *AM.* 97. Tentare *S. III.* 41. Veitz (*verisimiliter*) *vides* *AM.* 78. *Est originitus, sine dubio, idem quam Lat. videre, pers. diden, Pelv. vinefchne, COss. fetun, Dig. vinnun. Adde* *Gr.* ἴδω, ἴδωω, ἰδῶω, ἰδῶω, cerno, scio. — *Respondet caterum* *Dan.* vide *scire, Germ.* wífsen, *Angl.* wit, wor, wíft, *AS.* vitan, vístan, *MG.* vitan, *Al.* wizzan. *Adde Sanser.* vetfi (*isl.* veitfi) *scir; vetfi (isl.* veit) *scit* *). *Cfr. Gl. N.*

Viti *n.* malum *S. II. a.* *Alia, a)* culpa, *crimen* *β)* poena, *mulcta* *Dan.* vide, *AS.* vite, *Al.* Vuizi. *Cfr. Lat.* vitium, *Gr.* ἁλιον. (*Hinc isl.* vita, *AS.* vitan, *Angl.* wite *reprehendere, arguere, mulctare*). *Cfr. Gl. Synt.*

(at)

*) *Cfr. Isl.* líta *c.* *Cwm Isl.* blíni *instuor, constanter specio, cfr. Pers.* binem, *Curd.* binum *video.*

(at) *Vitia* (ek *vitia*, *vitlada*) *visere* (v. c.)
AQ. 14. *GH.* 8. *Módr* at *vitia* (cum
genit.) *Mátrém visere.* *MG.* *veifan.*
(Vid. Vit, at Vitia), it. Gl. L.

Vir - laufs *insipiens* *HB.* 5. *Dan.* *vid-
 lós,* *Angl.* *witless,* *AS.* *vitleas.* (*Vit*
 & *Laufs*).

Vitr sapiens *S. I.* *Zend.* *Vedesch,* *ved-
 dem,* *Pelv.* *virae,* *Sanscr.* *vedya,*
Zend. *vedem,* *Gr.* *ἴδμων, ἴδρις.* *Cog-
 nata sunt vis l. vís s. * vitkr * vi-
 tvgr — omnia a Vit, Vita s. Hinc*
Dan. *vittig,* *Germ.* *witzig,* *Angl.* *wit-
 ty,* *AS.* *vitig ingeniosus, ut & isl.*
vitkr, *AS.* *vitga,* *viecca,* *Angl.* *Wi-
 zard præstigiator,* *Witch saga p. p.*
Vid. Vis, Vit, Alvir.

(at) *Vixla* (ek *vixla*, *víxlada*) *permutare*
S. I. 42. (*Vixl decussatio, á Vixl de-
 cussatim, forsan a Vegr via, quæ sæpe*
mutatur & decussatur). *Dan.* *vexle,*
Germ. *wechselfn,* *AS.* *vrixlan.* *Hinc*
Germ. *Vexel, Wechsel,* *Alam.* *Uuch-
 sal permutatio, commutatio, cambiam*
p. p.

Vip *vid. Vid.*

Vipa *pro vnna præstitor* *B. II.* 11. *Vid.*
at Vinna.

Vip - farar *f. pl. (vid-farir) tráttatio, A.*
M. 87. *Islandi adhuc loquuntur: Ho-
 num ferst vel vid mig, Is me bene*
tráttat l. bonum mihi se exhibet. Dan.
Medfart. Vid. Vid & för, fara.

Vipnám *vid, Vidnám.*

*Viprir l. Vidrir Othini nomen adscititi-
 um. Vidris-grey canes Othini: lupi*
H. II. 13. (*Aut a vípa l. vinna vin-
 cere, cum Victorem denotaret — vel a*
*Vedr, vidri tempestas, nam Deos ip-
 sos æra regere vel in ære apparere an-
 tiquitas credidit).* *Cfr. * Viparr.*

Ulfgrárr fulvus lupi instar *H. III.* 1.
Obs. 7. (*Ulfr & Grárr*).

Ulf-hvgadr lupinus animo *S. II. a. II.*
(Ulfr & Hvgr).

*Ulf-ip n. confluxus luperum (stragem ad-
 petentium)* *H. II.* 16. (*Ab Id l. Ida*
*aut Yda æstus l. impetus aquæ aut fla-
 minis, Angl. Eddy, nisi præferre malis*
Id, Idn l. Idia opus, labor assiduus,
cum aliter vox illa exponenda foret,
sensu non mutato, cum prælium sive
pugnæ locum cadaveribus & carnisoris
feris repletum indicet). *Cfr. verbum*
isl. ida festinanter vagare l. ambulare
ut & MG. idddjan ambulare, Lat. ire
(unde itio cet.) it. AS. ydian inundare,
flufluare.

Ulf m. lupus (forte v. c.) Dan. *Ulv,*
Germ. & Angl. Wolf, *AS. Vulf,*
MG. Vulfs, *Pers. Gurk,* *Gr. λύκος.*
*Circa etymum consule isl. yla, lat. ulu-
 lare, Dan. hyle, Germ. heülen, Angl.*
*howl, yawl, Finn. ulwon (unde ul-
 waja ululans), Lapp. aalvom (olvom),*
*Gr. ὄλιον — vel etiam MG. vilvan ra-
 pere. Adde Lat. Vulpes.*

- Ull f. lana S. II. a. Dan. Uld, Germ. Wolle, Angl. Wool, AS. Vull, Lapp. Ullo, Finn. & Lith. Willa, Curat. Willi, CC. Bel, CAk, Palu. Adde Lat. vellus, CBrit. Gwæn, Hebr. Olan.
- Ullar-lagdr m. villus lanæ S. II. a. (Ull & Lagdr). Cfr. Lat. Lana, Gr. λάσος cet.
- Vllr vid. Iná. nom. propr.
- *** Vm *Idem* quam om, of, yfir. Per, in, super, de, circum, circa. Voro þeir lángr vm fram alla menn adra vm afl ok vöxt. Omnis aliis hominibus longe antecellebant ex robore & statura S. L. Ab vm & gánga s. derivatur. Vmgenginn transactus O. 32. Obs. 104. — Olim interdum umb. Hinc Dan. omb, om, Germ. umb, um, Angl. of, AS. umb, ymb, Al. umbi, MG. und, CBrit. am & ym, Finn. ymbæri, Lat. in compos. am, amb, ob, Gr. ἀμφι. Cfr. Finn. Umbi status rei undique clausæ. Vid. Gl. Diatribes N. GS. K. Cfr. Af, of, om, yfir s.
- Vm-dögg (arins) f. pluvia (l. ros) foco circumfusa s: fuligo (quæ jam etiam in medicina adhibetur) G. II. 23. (Vm & Davgg l. Dögg).
- Vm-fadmaz mutuis amplexibus uti AQ. 42. Vm & fadmaz (ek fadmaz, fadmaz) a fadma amplexi q. v. Dan. omfavne.
- Vm-sýllan f. opera, procuratio † GS. 19. Vm & sýllan a Sýlla s. (at) Vna (ek * vni, vnda) adquisescere l. hilarem vitam agere S. III. 16. Voluptati frui l. gaudere S. III. 10. Una lfi vitæ adquisescere G. II. 27. AS. vunian, vooenen. Forte cognatum AS. vunan, Germ. wonen, Dan. vaane habitare manere (quo sensu interdum apud Islandos usitatur). Cfr. Finn. Uni somnus, somnium, CCabar. Una quies, Pers. Uns familiaritas, convetudo. Vid. Gl. Synt. & Yndi, Vanr s. Vnat * Vnad n. (Alias etiam Vnadr m. & * Vnuþ f.) delicia S. I. 46. AS. Wynne, Germ. Wonne, cfr. cet. iif. Yndi i. (at Vna).
- * Vnd l. Vndir sub, it. prope, penes. Er vnd einom mer avll vm fölginn hodd niflúnga. Mihi soli concessa (l. penes me solum) est omnis abscondita gazæ Niflungorum AQ. 27. Gróftv Iva vndir ita subtruxisti (machinam) AM. 94. Cognatum voci And ad, apud. — Germ. unier, Dan. Angl. & AS. under, MG. undar, Zend. edero. Convenit, interdum Lat. inter, Arab. dun infra. Vid. Gl. N.
- * Vnd f. vulnus (foran v. e) passim. Svec. Und, Dan. Vunde, Germ. Wunde, Ang. Wound, AS. Vund, MG. Vunda, Vonda. Cfr. CDhar. Unti, Avar. Junta dolor. Vid. Gl. Synt. GS. N.

- Vndadr *vulneratus* S. III. 45. *Ab* at vnda *vulnerare* Germ. verwunden, *Angl.* wound, *AS.* vundian. (Vnd s.)
- Vndan *ex, de s:* *ab imo.* (*Alias etiam præ, ante Finn.* ennen). Ef heyggr tåg vndan *si vimen succidatur* AM. 69. Komaz vndan *evadere* H. III. Gánga vndan *salvus evadere* AM. 60. *Hinc Dan.* unden, *Germ.* unten. *Vid.* Und & Gl. N.
- Vndr *n. miraculum, res mira* S. II. ð. 3. *Dan.* Under, *Germ.* Wunder, *Angl.* Wonder, *AS.* Vundor, Vunder. *Cfr.* * Undrfiónir.
- Vndromk *pro undraz ek l. obsol.* undra ek *miror* O. 31. Undraz (ek vndraz, vndradiz) *mirari unde* Dan. undre, undres, *Germ.* wundern, *Angl.* wonder, *AS.* vundrian. (Vndr). *Cfr.* Gl. N. *ubi Lat.* veneror *ut cognatum allegatur.*
- Ung *juvenis (v. c.) parvulus, adolescens.* *Dan.* ung, *Germ.* & *AS.* jung, *Angl.* young, *AS.* geong, gung, *MG.* juggas, juggo; *CBrit.* ieuange, iufange, *Lapp.* nuor, *Sanscr.* juva, javana. *Cfr.* *Chald.* janka puer, *Lat.* obsol. junis, *it.* junior, junix.
- * Vnn l. Vnnr. *Alias interdum* Ud, Udr *est, unda v. c. B. I. 10. Pl.* Vnnir G. II. 36. *Revera est idem quam* Udvr (Uþr) *quæ una fuit e novem filiabus Rana l. Thetyos borealis, AS.* Yþ, Yd *). *Cfr.* *Afg.* Ubu aqua. *Adde Sanscr.* Uda, Udadhi mare, Udakam aqua. *Cfr.* GL. N. (*Alias etiam aqua, æquor.*)
- (at) Vnna (ek * ann, vnna) A) *favere, amare (v. c.)* Méc vnni mæ. *Me anabat virgo* S. III. 26. B) *indulgere* Dan. unde, *Germ.* gönnen (*unde* Dan. & *Germ.* Gunst favor) *AS.* unnan, annan (*unde* Unna licentia) *Al.* onnen. Vnnar *vid.* at Vinna.
- Vnnar-steinn *æquoris, aqua l. undæ lapidis aut petra* H. III. 29. *Obr.* 45. (Unn & steinn).
- Unnvísta *f. amica, amasia* OG. (*Masc.* Vnnuþti). *Ab* at Vnna s.
- * Vnz *donec; S. III. 3. Angl.* untill, *MG.* und, unte, *CBrit.* hyd. *Convenit Lat.* usque, *AS.* oð. *Vid.* Gl. Synt.
- Vor *vid.* Or.
- Vp l. Vpp *sursum.* Óx vpp *adolevit* S. L. Ól vpp *educavit* OG. 12. Taka vpp *tollere* S. I. 15. Reis vpp *surrexit* S. III. 39. Settiz vpp *adsurrexit.* Reid vpp á fiall *equo montem ascendit* B. I. vpp or *borginni stóð merki e medio vallis vexillum erectum erat*

*) *Cfr.* Vnd s. *it.* Coss. Dun aqua; -vet. Sarmat. Don fluvius; Sanscr. Dhuni. *Adde* Scot. Góil. Tonn nuda. *Vide* porro Diúp s.

erat B. I. Lúka vpp recludere G. II. 37. *Dav. op, Slesv. Hols. up, Germ. auf, Angl. AS. & Ind. S. up, upo, MG. jup, AS. etiam upp, Gr. ἐπι, ὑπερ. Vid. Gl. Synt.*

Vpp-himin cælum superum l. altum OG. 15. *Similia verba in Anglo-Saxonico & veteri Germanico sermone inveniuntur. Cfr. * Vpp-heimr, (Upp & Himin).*

Vppi super, supra, suprême (voc. c.) Nafn þitt mvn vera vppi tuum nomen supererit S. I. 23. *Dan. oppe, Germ. oben, ober, Zend. opero, Angl. above, upon, cfr. upper superior. Cfr. Gr. ὑψίος supinus, ὑψηλός altus, it. gr. ἐπι, ὑπερ cat. Vid. up, of, ofan, vm, yfir.*

(at) Vpp-rífa surgere, adsurgere AM. 27. *vppreis-at heutigam surrexit AM. 48. Angl. uprise. (Vid. Up & Rífa) Ur vid. Or.*

Vrdar-lokor f. pl. tutelaría claustra : Parcarum l. fati tutela GG. 7. *Obs. 19. (Vrd l. Vrþr fatum; in specie una parcarum borealium cujus nomen factam l. præteritam notat, a verda fieri, Isl. Loka repagulum, obex, claustrum Dan. Lukke, Angl. Lock, AS. Loca á verða Loka it. lúka claudere q. v.)*

Vrdar-magn v. *Vis venefica G. II. 21. (Interpr.) Aut ab Vrþ l. Vrd, Vrþr fatum vel Erinmys, furia perniciosa — sive etiam ab Vrd saxetum, ruina montis l. saxorum Dan. Norv. Ur, Ure, cum sensus foret: venenum minerale. Cfr. CTschets. Urik fovea, scrobs, nostra Vrd, Vrdarlokor s. Vrdr & Magn.*

Vrdr l. Vrd, * Vrþvr f. A) *Parcarum borealium una cujus nomen factam l. præteritam notat a verda fieri. Vid. H. II. Obs. 6. Ponitur pro se et sociis S. III. 6. Sit apud AS. Vyrðas Parca. Hinc B) Fatum, vi vocis quod fit vel prædestinatum est. AS. Wyrd, Veord. Försan in vote Vrdar-lokor G. G. 7. d. q. s. C) Erinmys furia perniciosa. Vrd Avdlinga Erinmys principium : principes perdens G. I. 23. Vrd alias a) saxetum ß) satellitum γ) fructus terræ. Cfr. Vrdar-magn.*

* Urgr udus, humidus H. I. 15. (* Ur pluvia, udor, CTart. Uaran, Pers. Baran, Zend. Vero, Pelv. Varan. Hinc retent. Isl. Urkoma, Sanscr. Urtha, Ursham, Urshdi idem; cognata, videntur Udr, Udvr l. Udor s. *); Udi, Lat. udor. Vid. Urigr, Unnr.

Urigr udus H. M. II. 29. *Vid. Urgr. Vrpuz*

*) Cfr. Gr. ὑδρῶν aqua CBrit. Od nix cadens, odi ningere l. pluvre; isl. yra l. yria pluvre, Pelv. vared pluit, Zend. varote. Cfr. porro isl. Yria nix l. pluvia tenuis, CBrit. Eira nix, Lapp. Aiva pluvia.

Vrpuz *vid.* Verpa.

Ur-svalr *frigidus ac humidus simul* H. III. 12. *Irrigatus l. aqua frigidus aut refrigeratus* H. III. 29. *Præfrigidus* H. III. 43. (Ur udor, pluvia, aqua & svalr s. Cfr. CBrit. oer frigidus, Eira nix, eiry nivosus, isl. Yria nix l. pluvia tenuis).

Urt (Jurt) *f. Herba, it. frondes aut flores arborum — sive etiam decolctum ex herbis* G. II. 23. *Obr. 77. Versus sequentis akarn fructus indicare opinor. Hinc Dan. Urt herba it. cerevisia non lupulata utroque sensu* Al. Uurz, Germ. Wurze, *Angl. Wort. Adde AS. Vyrtr, Veort herba, MG. Aurt, Lapp. Hurtes, Finn. Yyrtti, CTart. Kurdik, Pelv. Varta. Cfr. CTschet. Urt ager. Hinc Vrtagardr hortus, MG. Aurtigards, AS. Vyrtrgeard, Ootgeard, Angl. Ortyeard, Orchard, Finn. Yyrtitarha. Cfr. Germ. Würzel radix, MG. Vaurta; Al. Wursele herbarum septum.*

Urvg-hlýra *maxillas ndas l. uda* G. I. 15. *De Regina, ut puto, non de equo dicitur. Vid. Urigr & Hlýr; cfr. Tárok s.*

Vrþir, *Partæ AS. Vyrdas, vid. Vrdr.*

Vrþo *vid. at Verþa.*

Vrþva *pro Urdut id ei non extitit l. fasti estis* G. H. 3. *Vid. at Verda.*

Ut *ex, foras, ad externa, mare versus.*

Ut *vm komian egressus (domo) S. II.*

a. 21. *Hrinda út skipi nævem extrudere* S. L. *Géck hon út á fáinn egradiþbatur in pelagum* GH. *Í fogn út in mare exterius l. extra in mari* H. II. 46. *Dan. ud, Germ. aus, Angl. out, Svec. AS. & MG. ut, CBrit. uth, Al. uz, Ind. S. ut. Cfr. Gr. αἴσιος (isl. utastr, ytstr) extremus.*

Vtan A) *extus SL. Extrinsecus* B. II. 19. B) *præter. For einn utan præter unum* V. 8. C) *Extrorsum* H. II. 23. (*Alias etiam peregre, ab exteris, extra, præter, sine, nisi.*) *Dan. uden, Germ. aufsen, aufser. Cfr. Angl. outer, outerly, outward, AS. utan, butan ?; beutan, CBrit. eithr, Al. uzzan, MG. utana. (Vid. Ut).*

Uti *foris, ante fores* S. I. *Sub dio* B. II. *Dan. ude, Germ. aufsen, aufser, aufserhalb, Angl. out; without, AS. ure, MG. ura, Al. uzze, CBrit. eithr, Finn. ulos. Vid. Ut, Vtan.*

Vxi *vid. Öxn.*

(at) *Vægja (ek vægi, vægða) Parcere, temperare* AM. 24. *Obtemperare l. cedere* AM. 37. *Cedere* AM. 99. *Vilðir ávallt vægja ena vætki halda. Semper voluisti cedere, sed nihil tenere (i. e. viriliter defendere l. servare). Vægr mitis, mansuetus, cognatum adj. alteri veikr æger (u. c.) infirmus mollis* Dan. væg, *Germ. weich, Hib. aicheor, it. AS. vac flexilis, Dan. fwag, Germ. schwach infirmus, æger omnia*

- omnia verisimiliter a verbo at Vikia s.
- (at) * Væla (ek vali, valta l. vælda, vætr) idem quam Væla fallere q. v. Cfr. Finn. Walhe mendacium. (Aliud sane est isl. Væla it. villa, vola ejulare, queri, Angl. wail, CBrit. wylo, Finn. walitan, CSchal. vilga, villy, Ckarabul. welch).
- Vælit pro Væli at non fallat B. I. 7. Vid. at Væla.
- Vælt pro Vældi vid. Væla.
- (at) Væna (ek væni, vænda l. vænta, væntr) it. vænaz (ek væniz, vændiz). A) *expeñare, sperare, opinari*, B) *insinulare*, — Sú er Guðrúno grandi vænti. *Ea quæ Guðrunæ spem noxæ obtulit s: istam arguebat G. III. Vid. ibid. Obs. 35. Omnino convenire videtur Lappo, vainotam affeñto, quæro, cfr. vuordam spero, Finn. waittelem desidero, cupio, Zend. vaete cupire. Cognatum est at Vænta, Angl. wait it. isl. at Vöna sperare, Dan. vænte. Cfr. Germ. wännen, Angl. ween, AS. vanen, venan, vænan, MG. venjan opinari. Adde Al. uuanu spero, reor. Vid. Van, On, Venia s. Vætti i.*
- Vænna præstans, pulcher, venustus — in superl. vænstr H. I. proprie: bonæ spei. Dan. pøñt. væn. (A Væn l. Von s.) Hinc forsæn AS. Venchel, Angl. Wench puella. Cfr. Lat. Venus, venustus. Vid. Gl. Synt. Diatr. N.
- Vætki l. Vetki quasi vætr ecki, nihil, res l. persoña nulla AM. 37. Vættvgr l. Vættvgr alias etiam eadem utitur significatione. Cfr. Vætrr i.
- Vætr (* Vættvr). A) Nihil AM. 5. V. 39. B) Nemo S. I. 39. proprie ut puto vætki, vetki q. v. C) Neutrum (eodem modo). Vætr hióna neutrum conjugum AM. 94. D) persona, mulier sive etiam i. q. vætrr genius, numen B. I. Alias ens, res cat. Proprie ut puto visibilis, visibile, (COss. uiddte) a vita videre; hinc vætr egi, vætki nil visibile, unde posterius Vætr nihil, nemo, pravo loquendi usu. Cfr. MG. Vaihts ali- quid, hilm; ni waiht nihil AS. Wiht, Angl. Whit, Ought (idem) it. Wight homo, animal, Germ. Wicht infans, vir. Cfr. porro circa etymum isl. vefa l. vera esse, unde forsæn Vætr, Vætr l. Vætr ens. Svec. Wätta quantitas minima, hilm. Cfr. Vætrr; at þiggia, it. Gl. L. Vid. Vættvr i.
- Vætti pro vænti sperabat l. expectanda declaraverat G. II. 33. Obs. 118. Vid. at Væna.
- Vættvgi vid. Vætki.
- Vættvr (Vætrr, * Vætvtr, vettr) A) Genius, dæmon, numen l. potestas OG. 8. B) Nympha tutrix, l. servatrix H. I. 27. C) Saga, venifica, incantatrix G. I. 21. Quibusdam a Vætt pondus quod a Vega tollere. Olafsen in Gl. Synt. hunc vocem exponit custos, tutatius forsæn

forsan non tamen á vaktá custodire, nam eam vocem antiquissimis nostris vix annumerandam censeo. *Attribuo ei eandem originem quam Olafsen ipse alteri cononat, Vættir testis, a verbo vita videre, scire; pari igitur etymo gaudet quam Latinorum visio, visum, spectrum, Gr. ἰσθδov eodem sensu, Isl. Siðnir (spektra) p. p. Conferri tamen meret Ve (res sacra, locus sanctus) & ejus cognata d. q. s. AS. Wiht genus, spektrum. Cfr. COrr. Vidtte viribilis Ana-vidtte invisibilis (q. d. isl. Ó-vættir). Vid. Vættir s. & Gl. Synt. ac L.*

Völd vid. Valð.

Vör l. Vavr f. *Labium hominis (Pl. Vavar recent. Vavir) AS. Veler, MG. Vairilo, C'Tchet. & T'sherk. Barde, Tus. Batra, Ing. Bardufch (cfr. Sanser. Varja facies, Gr. γαρεια gena, maxilla). Hinc forsán varar pœttico loquendi modo, oscula, deinde in specie promissoria. Vid. Varar, Vara-vargr. Cfr. isl. Flipi labrum equinum, cum Dan. Læbè, Germ. Lefze, Lippe, Angl. Lip, CBrit. Gweß, Lat. Labium, Labrum, Pers. Leb &c. His sine dubio originitus propinqua fuerunt isl. lepia lambere, Dan. labe, Angl. lap, CBrit. llepian, lleibio, Gr. λαρῖα cet. isl. lap sorbillum, lepill cochlear p. p.*

Vörðr vid. Vörþr.

Vörnþ f. l. vörnþr m. *cautela AQ. 8. (Vara abstinere l. varaz cavere s. Cfr. isl. vara, Dan. vare, advere, Germ. warnen, Angl. warn, AS. varnian dehortari, præmonere, unde Germ. Warnung, Angl. Warning cet.) Vid. Vara, varaz, varna.*

Vörom pro vörom l. várom *eramus vid. Vera,*

*Vörþr, Vörðr l. Vavrdr. *Custos G. III. 3. Angl. Warder, Warden, AS. Veard, MG. Vardja, Vard, Al. Uuarates, Finn. Wartia, Lapp. Gwarteigej, Sanser. Wartti, CBrit. Gwarcheidwad, Gr. επος. Cfr. Germ. Verwahrer, it. CBrit. Gwerdrwr servator, Lapp. Varddi speculator a vardam speculor. Vid. Vara, Varda supra. Vörþr i.*

Vörþr cet. — *excubia. Haldá vörð excubias agere H. III. Angl. Ward, Sanser. Vartana. Alias isl. Vardhald cet. Vid. Vara, Varda, Veria, Vörþr. Vöxtr m. statura corporis S. II. a. Alias etiam incrementum, augmentum, Dan. Væxt, MG. Vahstus, Al. Uuahst (Vaxt), AS. Væstm, Veaxnefse; cfr. Germ. Wachstum, Wachlung, Angl. Waxing cet. Hinc Angl. Waist medium corporis unde Waist-cout, Dan. Vest cet. tunica interior. Cfr. COrr. Vochste humeri *). Y.*

*) Hinc isl. Á-vöxtr fructus it. Dan. Væxt herba &c. Sanser. Vastrada.

Y.

Y-bogi *m. arcus inflexus G. II. 18. Obs. 56.* Ýr *m. alias arcus, cognatum 70* Ör *l. avr sagitta d; q. s.* Ýr *interdum sagittam l. telum notare videtur. Cfr. Gr. ios, missile, jaculum, sagitta unde ípis, Lat. Iris arcus caelestis, & utrumque lat. arcus; bogi ab at beygia (ek beygi, beygda, bøygd) fleñtere Dan. böje, Germ. beugen, biegeñ, Angl. bow. Vid. Bogi s. & S. Eg. Sk. p. 451.*

Yekar *l. Ykkarr vester, Yekar vestra dual. uti in MG. iggqvar vester, AS. incer, incre, CBrit. auch, eich. (V. 34). Videtur convenire, Gr. ύμος, ύμώτερος. Est proprie genitiv. pron. dual. MG. (nobis obsoleti) igqvís, iggqvís l. inqvís vos duo, AS. inc, ineg, incit. Cfr. CBrit. Chwi vos, Armor. Hui, CBrit. Ych vos estir. Vid. Id, þid, Ydar, Yekvr, Ydvr, ut & Gl. N.*

Yekur *dual. vobis; Yekro hvata Utrique vestrum HM. 9. MG. Iggqvís, igqvís, AS. incrum, Nom. id l. þid, derivari videtur a dual. Æol. & Dor ύμωε vel pl. Gr. ύμωε (Dor ύμωε Æol. ύμωεσ cēt.) vel pers. Sjyma vos. Est Germ. euch, CBrit. iwch l. ichwi, COss. smachen, Sanser. jujon. Cfr. Id, Yekar, Ydar, Ydor.*

Ydar (Yþar) *vester, vestra Ydvalt (Yþvalt) vestrum. Dan. jeres, Germ.*

euer, Angl. Your, AS. eover, eovr, it. iuer, iuerr, MG. izvar, Lapp. ædde, addek, Gr. ποστ. ύμος. Pers. (ez) sjyma. Vid. Yekar, Ydvr & Gl. N.

Ydvr (Yþvr) *vobis. (Nom. pl. Id l. þid. Er l. þér, Gen. Ydar, dat. Abl. Acc. Ydur). Dan. Jer, Germ. Euch, Angl. You, AS. Eov, Eav, Ju, MG. Jus, Izvis, Sanser. jujom. Vid. Id.*

Yfir (ofar, of) *A) supra, super (voc. c.) Mér vnni mæz yfir mañ hvern, Me amabat virgo supra hominem quemvis S. III. 26. B) Trans. C) præter O. 29. Dan. over & Angl. over, above, AS. ofer, ufa, MG. ufar, Al. ufan, Germ. über, CBrit. per metath. fry, Finn. yli, Zend. eve; opero, Pelt. avar, Pers. eber, Sanser. upar, Gr. ύριρ. A vocula of s. ejusdem significationis. Cfr. Up, Uppi, Of, Om, Vm p. p.*

Ygg *suspensum l. metuendum AM. I. (Masc. * Ygger) metuendum (alias ana ex Othini appellationibus). Cfr. Angl. huge vastus, terribilis. Vid. at Vgga, Yggia.*

(at) Yggia *l. vgga (ek ygg l. vggi, vgda) metuere, suspicere S. III. 47. Obs. 53. Vid. at Vgga, Yggf.*

Ykviþ *vax alias nobis inaudita. AQ. 29. Ykviþ er hvelvögnom. Instite vos ad iter rotata vehicula — verterunt interpretes, opinantes illam positam pro vikiþ.*

- vikiþ. (*Vid. ibid. Obs. 115*). *Malo statueret quod positum sit pro akiþ, cum sensus evaderet hinc: Agete rotatos curros a verbo (at) Aka, (ek Ek) q. v., unde etiam eykr jumentum (cfr. Lat. eqvus). Sic ymdo pro emiодо alibi positum reperimus.*
- Yl I. *Il planta pedis; vola pedalis (forsan cogn. Lat. vola) AS. ll. Cfr. Germ. Sohle, Angl. Sole, Lat. Talus.*
- Ylfingar *vid. Ind. Nom. propr.*
- Ylfstr colosus (*verbotenus: lupinus AQ. 8. Obs. 37. (Vid. Ulfr).*
- Yl-qvistir *volæ pedalis rami 3: digiti 1. pedis † GS. 2. (Yl. & Qvistr).*
- Yma *vid. Ima.*
- Ymifs (* Yms) *Varius S. III. 37. Diversus ibid. 39. AS. misfl, mislic, MG. misaleiks. Vid. Ymist, Mis. Ut puto a particula mis, Lat. dis, di.*
- Ymist *varis l. varium S. III. 14. Convenire videtur adverb. isl. á mis, MG. misso invicem. Vid Ymifs.*
- Ymdo *pro emiодо Gemuerunt AQ. 36. a verbo at Ymia l. emiá (ek emia, emiada l. umda) gemere, fremere, ejular; cfr. eimr, ómr, ymr sonitus, strepor. Lapp. jumam strepo, murmuro).*
- Ymr *m. confusus strepitus AQ. 40. Ára ymr strepor remorum H. II. (ab emia l. ymia q. v.) Vid. Ymdo, Ima.*
- * Yndi *n. delicia, delectatio S. I. 51. Germ. Wonne, AS. Vynne. Cfr. Dan.*
- Ynde *decor, gratia; yndig pulcher, amoenus cet. A verbo at Vna s.*
- Yndisliómi (Ynþis-liómi) *juvencus splendor H. II. 9. (Yndi & Liómi).*
- Yndit *pro yndi at AM. 54. At hon léc né yndit quod ea sua sorte n-n adquiret. Impf. conj. verbi at Vna q. v.*
- Yngri junior (*c. c.*) *S. III. 19. Dan. Yngre, Germ. jünger cet. Vid Ungr.*
- Yppit *pro Yphti at AM. 54. Yppit lit hvrdom non leniter commovit l. aperit fores. Vid. ek * Yppi. (Dan. yppe, AS. yppan, uppian, Gr. ὑπῆλας, ὑψω).*
- Yrþa (Yrda) *AM. 21. Yrþa ek þik qvicqvan quod te vivum deprehenderem Interpr. (Obs. 65). Suspícor vocem esse imperf. conjunct. verbi at urda (ek urda, urdada) defodire, ab Vrd saxetum s. — cum sensus foret: quod te vivum defodirem.*
- Yrþim *vid. at Verda.*

P.

- * Þá *tunc, tum (forsan voc. c.) Dan. & Germ Da, AS. þa, þe, þean, MG. than, CBrit. na, Gr. τοδ, τοτε.*
- Þá *acc. sing. f. pron. Sú, MG. the, Gr. τῆς, vid. Sá.*
- Þá *acc. pl. pron. þeir q. v. MG thans.*
- Þadan (* Þaðan) *inde (foran v. c.) A) Adv. loci (passim.) B) Forsan adv. temporis AQ. 31. Ok meirr þadan at- quæ*

- qui postea* (*Post inde Interpr.*) *Dan.* Deden, *Germ.* Dannen, *Angl.* Thence, *AS.* þanan, þanon, *MG.* thathroh, *Gr.* ἄδεν. *Vid.* Þannig.
- Pak n. testum* (*v. c.*) *G. III. 2.* *Dan.* Tag, *Germ.* Dach, *AS.* þak, *Tac. I.* þæc, *Tac.* Al. Thah, *CBrit.* Toad, *CSchalk.* Tſcha. *Cfr. Angl.* Thatch. (*at þekia, ek þakra, þakinn l. *þakiþr.* — *tegere v. c.* *Dan.* tække, *Germ.* decken, *Angl.* thatch, *AS.* þecan, þecan, *Gr.* ἄκην.) *Cognata sunt isl.* Tígvll, *Dan.* Tegl, *Germ.* Ziegel, *Angl.* Tile, *Lat.* Tegula.
- Þángaſ eo, illuc, istuc AM. 14.* *Germ.* Dahin, *Dan.* did, *Angl.* thither, *AS.* þider, *CIng. & Tur.* dahadi, *cfr. isl.* þadra *ibi, eo versus, Sanscr.* tatra, þaira (thatra *), *Gr.* τῶδ. *Vid.* Gl. *Synt. v.* þagat.
- Þann cum, istum, vid. Sá.* (*Germ. & Dan.* den, *MG.* thana, thanei. *Cfr. Angl.* that).
- Þannig itidem B. I. 3.* *Alias veteribus illuc pro recent. þangat.* (*Forsan originitus þann veg ea via h. modo.*) *Vid. Gl. N.*
- Þanz pro þann es AM. 90.*
- Þar A) ibi. B) Klyfiadi þar med Grana.* *His (rebus) Granium oneravit S. II. β.* *Dan.* Der, *Germ.* Da, *Dar,* *Angl.* There, *AS.* þær, þar, *MG.* Thar *Lapp.* Daa.
- * *Þars pro þar es.*
- Þat recent. þad* (*gen. þefs, dat. þvi id, istud.* *Spyria þefs id percontari S. I. 3.* *Dicitur etiam de rebus l. personis ceterorum generum e. g. Sigvrdr lá at þat var kona. Sigurdus vidit mulierem esse B. I. — Eptir þat Postea AQ. Dan. det, Germ. das, Angl. that, it, AS. þæt, þat, MG. that, (thata, thei), Lapp. dar hoc, cat. cfr. Zend. tatis hic, Sanscr. tat idem, Chin. ta ille, ipse.*
- * *Þatki pro þat ecki G. III. 3.*
- Þatti pro þeckti cognavit O. 15.* *Cfr. Angl. thought, MG. thahta cogitavit. Vid. at þeckia.*
- Þáttir m. (Pl. þáttir) proprie funis crassioris filum tenuius. Hinc Kyn-Þáttir ramus (familia) HM. 4. Obs. 10. Orlog-Þáttir in acc. pl. filamenta fatorum H. II. 3. Vid. Gl. Synt.*
- Þau n. pl. ea, ista, AS. diu. Vid. Þeir.*
- Þavgn, þögn f. silentium B. I. 20. Dan. Taushed, Taughshed (a Taugs tacitus isl. þaugvll &c.) CBrit. Taw, Taweluch, Germ. Schweigen. Cognata videntur Lat. tacere, Tacitus cet. Vid. at þegia.*

Þavrf

*) Sic etiam vetus islandicum Hédra, Hédra (huc, hic) convenit Sanscr. Hethra uti Roskius nostrae amice me docuit.

þavrf (þörf) *f.* *necessitas, indigentia, inopia S. II. a.* (Obr. 25). Margt er þat er þavrf þiir *Multi sunt* (ad) *quæ necessitas cogit.* Interpr. *Multi sunt quæ inopem adfigunt* Olafsen. *Tertia mea est conjectura: Multis (malis) necessitas adfigit.* Pl. þarfar *necessitas fatalis S. III. 41.* Þavrf *proprie utilitas, quod opus est, AS. þearf, þarf, Dan. Tarv, Lapp. Attar, Finn. Tarwe. Cfr. Dan. Nöd-törvt, Germ. Noth-dürft, AS. Nead-þyrf. Cfr. Þarfr utilis, Lapp. darbafh; & Þvrsa, Þvrs infra.*

Þaz & Þatz *pro* þat *es id. quod:*
Þazu *pro* þat *es þú id quod tu S. I. 20.*
AM. 83.

(at) Þeckia (ek þecki, þeckta, þecktr) *noscere. AS. þogan, Festo Lat. tongere *).* (* Þeckr *gratus, acceptus, forsân proprie notus, þickia s. & cét.)*

Þegar *statim, extemplo SL. it. tunc, tum, cum (þá).*

Þegars *pro* þegar *es AM. 10.*

(at) * Þegia (ek þegi, þagða) *facere (v. c.) B. I. 25. cét.* Þegi þú þeirra *orda Abstine istorum verborum G. I. 23.* Dan. *tie, Germ. schweigen, MG. thahan, CBrit. tewi, Gr. σιωπῶ. Hins þavgvll taciturnus Dan. taugs, taus, CBrit. tawel, tawedog, Gr. σιωπῶς.*

Þegn *m. vir S. I. 1. AS. þegn, þanc, þeyne minister, miles, vir nobilis.* Olafsen *in Gl. Diatr. vocem deducit þión AS. Þen famular, á þióna (þéna) famulari, Dan. tiene, Germ. dienen, Al. deonen, CBrit. gweini, Gr. πρῶτον laboro, πρῶτον facio, AS. þenan. Ihre ab AS. þeon, þean valere, prodesse isl. dvga s. Conjiici etiam potest quod derivare debeat a þiggia (ek þigg, þág, þeginn) accipere, impetrare, AS. þicgean, þiggean, nam ministri & milites principum ab hisce donaria & stipendia sumunt.*

Þeim A) *ei, illi Dan. den, Germ. dem, AS. þam, MG. thamma. B) iis, illis Dan. dem, Germ. den, Angl. them, AS. þam, MG. thaim, thaimci, Lett. tem, jem, Lith. jems. Vid. Sá, þeir. Þeir ii, isti, illi (f. þær u. þau l. þaug in nomin. sing. Sá, Sú, þat q. v. s. l.) Dan. de, Germ. sie, Angl. they, AS. þe, þa, þage, MG. thai, thaci, CC. ti.*

Þengill (Þeingill) *Rex, princeps S. I. 25. Edda prosvaica hanc denominationem docet sumtam esse a nomine proprio Regis piratici, olim inter Norvagos celebris. AS. þengel, Thengel, CBrit. Teyrn. Pennan vid. Þefsi.*

Þer

*) Cfr. AS. tæcan, Angl. teach docere forte ab isl. tíð narrare, monstrare. (Vid. T4, tædr). Cognatum est þenkia cogitare, Dan. tænke, Germ. denken, Angl. think, MG. thagkian cét. Cfr. Gl. N.

- Pér tibi, te (abl.) Dan. dig, Germ. dir, Angl. thee, Finn. te, Pers. tyra. (Vid. Pú).*
- Pér (Er) vos. Germ. Ihr, CTischerk. fehrr (fer), Abass. ferra. Vid. Id, Yckar, Pid cet.*
- (at) *Perra (ek perra, perrada h. perda) S. II. p. 25. *tergere (v. c.) — alias etiam torrere (v. c.) siccare. Dan. tørre, Germ. dörren, dörren, Angl. dry, Gr. τυρω & τερω. Vid. Þvrr.*
- Pefs ejus, AS. þæs, vid. Sá, þat. Þeþsa hujus, vid. Þeþsi.*
- Þeþsi hic, hæc. Þetta l. þettad hoc. Dan. Denne, dette (pl. disse), Germ. dieser cet. Angl. this (pl. these) it. that (pl. those), AS. þes, MG. that, (cfr. thizos, thos cet.) CAh. ish. Cfr. Zend. tatsje (atche), Gr. τας, τοις &c.*
- Þeþsvegna ideó, propterea. (Þeþs & Vegna propter, Dan. Vegne, Germ. Wegen. Cfr. Lat. vicis, vice. Vid. Gl. Diatr.)*
- * *Þeygi neutiquam S. III. 38.*
- (at) *Þeyfa l. Þeyfaz (ek Þeyfi l. Þeyfiz, Þeyfta l. Þeyftiz) grassari AM. 24. Ab altero verbo þysfa (ek Þys, Þvfta) provenire, unde etiam þys tumultus, strepitus. Germ. Getös, Angl. Noise, it. Tofs, (to) tofs. Cfr. Gr. θως celeriter, θωσθω celeriter moveo, θωσθω quatio, moveo, θωσθω cum impetu feror, θωσθω bacchica orgia celebros. Gl. N.*
- (at) *Þiá (ek Þiáí, Þiáða, Þiáðr) cogere, asfigere S. II. a. 10. (Alias etiam in servitutum redigere; in servitute retinere). Cfr. Þiön, Þý.*
- Þiarka f. tumultus strepitus — occurrit in Edda prosaica inter soni appellationes. (Þiark n. idem it. quassatio, agitatio; at Þiarka concutere, strepere. Cfr. Dan. Knarken stridor, knarke stridere, Angl. Jerk saltus, verber, (to) jerk verberare, ferire. Originibus forsitan ab Isl. Jarki exterior margo metatarsi l. plantæ).*
- (at) *Þickia, Þickia l. Þykie (mer Þickir, Þórti, Þókti) videri S. 52. Þá Þickir þú med bleydi borinna tum cruentis cum mollitie natus B. I. 25. Ek Þóita ok ego etiam visa sum G. I. 18. Ulfar Þótrvmz öllu beiri Lupi mihi videbantur longe meliores G. II. — Hine Þykiaz (ek Þykiz, Þórtiz) sibi videri; de se opinari. Cfr. * Þórti, (Angl. Thought, Dan. Tykke, Gr. δόξαις) recent. Þenkia. Dan. tykkes, Germ. dünken, Angl. think (thought), AS. þincan, þincean, Al. thuncan, MG. thugkian, thagkjan. Cfr. AS. thote (þote), MG. thata cogitavit, Gr. δοκῆναι, δοκῆναι. Vid. Gloss. Synt. & Þeckia i.*
- Þickiomk pro Þykiz ek l. Þykir ek S. II. a. 8. Vid. Þickia.*
- Þid vos (duo). AS. Gyt, CTart. Ssifs. Cfr. Dan. I(vos), Germ. Ihr, Angl. You,*

You, *Svec. Ni*, *Zend. Né*, *Vé*, *Pelv. Vi*. *Vid. Id.*, *Yckar cet.*

(at) *Pidna l. Pýdna* (ek *Pidna*, *Pidnada*) *liquecere G. H. 19. Dan. tõe*, *Germ. tauen*, *dauen*, *Angl. thaw*, *AS. pavan*, *Pers. gudakten*, *Lat. tabere*, *tabescere*. (*Pýda liquefacere it. explicare, solvere, Dan. tyde, Germ. deuten a Pýdr liquidus, regelatus, Dan. tœt, CBrit. tawd. Gloss. Synt.*) *Cfr. Peyr, Dan. Tø, Angl. Thaw, Lat. Tabes — ær l. aura frigora solvens, CIng. Tau calor, Pers. Tab, it. Copt. Theu ventus.*

(at) * *Piggia* (ek *Pigg*, *Pág*, *Pá l. páda*, *Peginn*) *Accipere, S. L. cfr. H. III. 5. Pigg þú hér Sigvrðr! Sigurde accipe hic ˚: hospitium S. I. 5. B. I. Er vætr engi vildi piggia. Quem quicquid extitit feminini sexus repudiabat. Interpr. Cum his agatur de Rege, pugnante contra alterum, cui Othinnus victoriam promiserat, puto verba prædicta ita exponenda: Quem ˚: cujus preces vel sacrificia, nunen nullum accipere voluit. Tum autem necessarium foret quod vætr hic eodem sensu cum vætr fruertur. Cfr. vocer-hæce s. — AS. pigan, Gr. δειξομαι; hinc Dan. tigge mendicari, Scot. thigg. Cfr. COss. dichon rogare, orare, Gl. Synt. *Pik l. pig te, Dan. dig, Germ. dich, Angl. thee, AS. pec, MG. thuk, COss. daw, dau, Vid. þú.**

Pil n. contabulatum G. I. 6. Dan. Tillie, AS. pil, þille, ðille. Cfr. Germ. Diele, it. CBrit. Tylath, trabs, Tyll paries. Hinc Pillia, AS. Pillian, Germ. dielen coarsare, contabulare, CBrit. tyllu perforare; cfr. Lat. talea lignum utrinque planum, it. isl. telgia, tálga asciare, levigare. Vid. Gl. Synt.

Pín A) gen. Pl. a þú, B. C) rua utroque sensu. Vid. Pinn.

* *Píng n. A) conventus, comitia B. I. 12. (Alias etiam colloquium, forum l. iudicium). Dan. Thing l. Ting, Vest. Germ. Ding, AS. Ping, Lapp. Digge, Gr. δῆμος. (Hinc multa nomina propria locorum in Scandicis regionibus; Ex. gr. þíngvöllr fori generalis Islandæ, Tingvold in Norvegia &c. & in Magna Britannia ac insulis subiacentibus viz. Tynwald in insula Mona, Dingwall, Tynwald in Scotia, Tingwall in insulis Shetlandicis p. p.) Olafsen in Gl. Synt. huc refert Gr. δῆμος, comparans isl. þínga colloqui (alias forum celebrare AS. þingan) cum Germ. dingen loqui & Gr. συζηταί at Lat. dico. Adde AS. þíngan dicere, Dan. tinge, Succ. tinga, Finn. tingan licere, pacisci, disputare, CBrit. ymbingcio disputare. Alia vocis significatio est þíng rer Dan. Ting, Germ. Ding, Angl. Thing, AS. þing. Sic ord. hót pp. originitus et verba et facta denota-*

- notarunt. Cfr. *Gl. Synt. N. VGS. & Draumþing, Drifa s.*
- Þlag-lagi (*ex mea conjectura*) *H. II. 26. sodalis, socius. Formatum eodem modo ut Fé-lagi, (Dan. Fælle, Angl. Fellow) ejusdem fere significationis a Þing & Leggia q. v.*
- Þinn f. Þín n. Þitt tuus, a, um. *Dan. din, dit, Germ. dein, Angl. thy, thine, AS. þin, MG. theins (theina, thein), CBrit. tau, dy, Armor. ta, Lapp. dyn, Cors. daun, Dig. doi, Sanscr. ton, tva. (Vid. Þú).*
- * Þinnig, *Illuc vel huc, H. III. 34. Inde, Illinc, (ut videtur) vel etiam: eo modo, ea ratione. Vox enim originitus contracta est e duobus aliis þann veg vinn þræfferre velis: þennan veg (hac via). Cfr. þadan, þannig.*
- Þjóð (Þjóð) f. *populus Pl. Þjóðir homines B. I. 12. AS. þeod, Armor. Tud, MGot. Thiuda, Al. Deot. Cfr. CBrit. Tueda regio. De origine vocis ac varii de ista sententiis — vid. Gl. Synt. & Diatr.*
- Þjóð-á f. *amnis immanis (regionem l. gentem integram persuens) GG. 8. Þjóð & Á.*
- Þjóðan *Rex AQ. 22. (gentis primipilus l. moderator, a Þjóð s.) AS. þeodan, MG. Thiudans.*
- Þjóð-góðr *adprime bonus AM. 61. (Forsan rectius populo benevolus, clemens erga universam gentem; præstans in populo). Cfr. * Þjóðmætt (Þjóð & Góðr).*
- Þjóð-konúgr *Rex populi; genti universæ imperans, S. I. 1. Obs. 3. AS. þeod-cyning, (Þjóð & Konúgr).*
- Þjóð-kvinnr *celebris inter populos; fama late divulgatus S. III. 36. (Þjóð & kvinnr).*
- Þjóð-leidr *abominandus genti l. gentibus; omnibus exorus. (Þjóð & Leidr).*
- Þjóð-marr *vir princeps l. nobilis G. III. 3. Þjóð & Marr.*
- Þjóð m. *famulus S. III. 64. AS. þen, Isl. Þjóna, þéna servire, Dan. tiene, Germ. dienen, AS. thenan unde: Dan. Tiener, Germ. Diener, Gr. πεινός famulus. Vid. þegn, Þý omnia forte a Þjá s.*
- Þjóstr m. *iracundia, vehementia infesta AM. 24. Zend. Zoschté. Cognata videntur þeyfa, þys supra. Cfr. AS. þeolstr, Germ. düster obscurus, torvus, it. CBrit. Dwysder onus, gravitar a dwys gravis, Finn. Tiufcu fremitus.*
- (at) Þjóta (ek * þýtt, þaut) *ululare (de lupo) S. II. a. Fremere (de amne) AM. 24. I horn vm þaut cornu inclamavit HM. 17. Dan. tude, AS. þiotan.*
- Þó *quavis, equidem SL. Dan. dog *), Germ. doch, Angl. tho, though, AS. þea, þe, MG. thau, Al. thah, Zend. teð.*

(at)

*) Vet. Dan. in legibus iusticiæ tho. Cfr. þótt i.

(at) Pola (ek Poli, Poldā) *tolerare* (v. c.)
AM. 61. *Dan.* taale, *Germ.* dulden,
Angl. thole, *AS.* polian, *MG.* thulan,
Al. tholan, *Gr.* τολῶν πατιορ, *fero*
(Pol tolerantia Dan. Taal, Gr. τολῶν).

* Porn m. spina, acus *S. II.* β. 43. *Adde*
MG. Thaurnus, *CBrit.* Dracn. (*Hinc*
recent. Pyrnir spina).

Pótt *idem* quam. Pó, Póat, (*Zend.* ted *).

Pórtā, Pórtomk *vid.* at Píckia.

Póttv *pro* Pó Pú l. Pó at Pú. *H. III.*
 30.

* Prá *f. dolor S. III.* *Cfr.* (at) Prá.

(at) * Prá (ek Prái, Práda) *desiderio ten-*
neri V. 3. *Vid.* * Prá *desiderium, it.*
contumacia dura. Cfr. Gr. ὄραω *sedeo*
it. AS. Prage *tempus, CBrit.* trah *du-*
dum, (Prár pertinax; Prátt vid. Prá-
liga).

Prágiarn *obstinatus G. II.* 45. (Prá s.
Cfr. Prátt frequenter & giarn r.)

Prágiarnliga *G. II.* 16. *Obstinato ani-*
mo; obstinata lubricine Interpr. Po-
test etiam exponi: Adeo frequenter;
adpetenter (quod sensu ceterorum magis

convenire videtur. Vid. Prágiarn;
 (at) Prá.

Prámæli n. pl. *AM.* 103. *Obs.* 285. *Ob-*
stinata discordia Interpr. Malim ver-
tere: Sermo frequenter iteratus. Tum
de Giukio & Gudruna, in hac st'opha
nominatis, dictum foret. (Prátt &
mál. Vid. Prágiarnliga).

Pravmmvn *f. turba AM.* 16. *Obs.* 56 a
verbo (at) Pramma solo insultare; pedi-
bus terram ferire, forsam a hramme per
ursi. Dan. trampe, Angl. trample idem,
cfr. trammel capere, abrumper. MG.
tramp calcavit, CBrit. tramcwyydo
labi, cadere; Tramgwyydd lapsus est.
Cfr. Prvma i.

Præf vox obscura & nobis alia inaudita
AQ. 11. *Obs.* 47. *Fruges, segetes.*
Verterunt ita vocem Interpretes, eam-
que deduxerunt a Gr. τροφῶν nutrire.
Notavit forte quodcumque vitæ genus.
Ab obsoleta illâ nostrum Prif **) fel-
icitas, bonus corporis habitus (Angl.
Thrift); Prifakt proficere, bene valere
(Dan. trives), (Angl. thrive, CBrit.
 privio)

*) *Vet. Dan. in legibus iuricis thot. Vid. Pó r.*

**) Sleyngu præf sleipnis verdat (pro Prif) vocatur furca (heytuga) in *Engl. S. C.* 22. *Cfr. porta*
Zend. Thrant nutrimentum, panis, (Gr. τροφή) thrathra nutrire.

- privio) derivanda videntur. Cfr. CBrit. Tréð domicilium, fundus, hæreditas, Pers. Tref terra, Gael. Trebhed grex l. alimentum tribus aut familia. Cfr. Þrekvyrki, Þróitr.
- Þrek - vyrki facinus laboriosum H. I. (Þrek copia, vis, robur it. facinus, gravis labor, AS. þrec. Hinc Þrekinn, AS. þraca *) robustus, firmiter compactus; Þreka gravare, onerare; Þryekia premere Dan. trycke, Germ. drucken — omnia a Þróa augere, firmare, pass. Þróaz augeri cet. Cfr. * Þrekr.
- * Þridi (Þridji) tertius (v. c.) Dan. tredje, Germ. dritter, Angl. third, AS. Þridda, CBrit. trydydd, Arm. trede, Cornv. trediah, Sanser. tridea, tri-daja, Zend. thretun, thrianm, Gr. τριτος, τριτατος.
- Þridiungur m. tertia pars. HM. 15. (A Þridi).
- (at) Þrióta (ek Þízt, Þraut, Þrotinn) deficere, defectum pati. Mara Þraut ora equi nostri defecerunt H. I. 5. Hinc (at) Þreyta, AS. Þreatan urge-re, angariare (at) Dan. trætte. Þrey-taz, faligari, Dan. trættes & multa alia. Circa etymum cfr. Gr. τριος, lat. tero. Cfr. Gl. N.
- Þrið f. Þriðr n. Þriú tres, tria (v. c.) Dan. tre, Germ. drey, Angl. three, AS. þri, þrio, þre, MG. thrins, CBrit. Gael. Hib. & Samser. tri, Afg. dre, CTart. dört, Pers. seh, Zend. thre, Sanser. treja, IBeng. tria, Mult. trai, Gr. τρεις, τρια.
- Þróitr m. robur HM. 15. Obs 44. A Þróa augere, Þróaz crescere, firmari. Cognata sunt * Þrórr (almus, fortis) * Þródr, Þródrgr validus, AS. Þrydlic, CBrit. drud cet. * Þródrvr fortitudo, (CBrit. Prwyth) cet.
- (at) Þrvma, verisimiliter (ek) Þrym, Þrvma l. Þrvmi, Þrvmda, A) strepitare l. tremere H. III. 3. (Þrvma forsan v. c. Angl. thrum tonitru, prælium, proprie ingens impetus, quasatio l. strepitus. Vid. Gl. Orkn. S. sub Þrvma, Þrvmir ubi consona quadam Anglosaxonum enumerantur. Cfr. CBrit. trwm gravis, unde trymhaug gravem reddere, grovis fieri. Cognata videntur Dan. drönne, Germ. trönen, drönen tonare, Dan. Tromme, Germ. Trommel, Angl. Drum tympanum; Dan.

*) Cfr. Gr. Σπερσιος velox, celer.

- Dan. & Germ.* Trompette, *Angl.* Trumpet tuba *cet.* *Cfr.* Þravmmvn s. Þrymr i.
- Þrúngit *Coarctatum* AQ. 34. *Tumidum* H. III. 42. *Obs.* 62. Hann hefir vnd sik Þrúngit sibi *subjecit* H. III. 23. (*Neutr. part. pass. & 3 pers. plusquamperf. act. verbi at Þrýngia, Þreyngia* l. Þraungvá *coarctare, cogere, urgere, premere* *cet.* *AS.* Þringan, *MG.* threehan. *Hinc.* *Dan.* trængé, *Germ.* drängen, dringen, *Angl.* throng it. *Isl.* Þraungr *angustus, Dan.* trang, *AS.* Þrong, *Pers.* tenk *cet.* *Cfr.* *CBrit.* Trang, Trange, Trangi *fnis, exitium.* *Vid.* * Þrúngr, * Þring, *Gl. N. v.* Þraung. *Synt. v.* Þhrang.
- Þrymr *m. strepitus, tumultus* H. II. 16. *Cfr.* *AS.* Þrym gloria (*proprie forsan: sonitus, fama.*) *Vid.* Þrvma, * Þrymr *cet.*
- Þrymr *personat vel etiam roborat* S. II. a. 14. *Cetera verbi flexiones ignota sunt; istud autem sine dubio pertinet ad prædictum (at) Þrvma g. v.* *Cfr.* *AS.* tryman *roborare, Þrym gloria, quicquid magnificum & illustre, proprie, ut puto, celebre, famâ divulgatum.*
- Þræf. (*alias inusitatum*) *mancipium* AM. 59. *Obs.* 72. *pro vulgari* Þræll (*q. v.*) i.
- Þræll *servus* V. 37. *ct.* *Dan.* Træl, *Angl.* Thrall, *AS.* þræl, þrall, *Gr.* ἴλος, δαλος, θυς (*unde plura in cunctis huius lingvis composita e. gr. isl. Þrællkvæ recent. Þrældómr servitus, Dan. Trældom, Angl. Thraldom.*) *Cfr.* *CBrit.* Tralrod *vexatio, tralodi tribulare, vexare tralodus vexatus, disturbatur.* (*A Þrá f. a*) *desiderium, mæror, arumna β.) pervicacia, contumacia.* *Cfr. tamen AS. Þræa afflictio, Þræan castigare, corripere, Þræale disciplina.* *Vid. Þræ & Gl. N.*
- Þú tu (*v. e.*) *Dan. Germ. COrr. & Dig. du, Angl. thou, AS. þu, MG. thu, CBrit. ti, Corv. ta, Armor. te, Lapp. don (gen. du), Peló. & Pers. tu, thu, ty, Zend. te, tum, Sanscr. tuam, IBeng. Malab. Mult. Zig. tu, Gr. συ, Dor. tu.*
- Þvari *m. contus* H I. 18. *Forsan a Þverr* l. *Þverr transversus.* *Cfr. Angl. Wair contus.*
- Þveginn (*AS. Þvogen*) *vid. at Þvo.* (*at*) Þverra (*ek Þverr* l. Þyrr, Þvarr l. Þverrada, Þorrinn, *minui, decrescere, (olim proprie labi, disparere)*) GG. 8.

(at) Pverra (ek Pverra, Pverda) *minuere* HM. 15. *Ambo forsan derivanda sunt a var male, parum, vix l. varr malus s. Cfr. Pverr transversus, oppositus, contumax — oppositione enim & abruptione progressio & incepta impediuntur & evanescent.*

Pverz (f Pverz) *transversim* H. I. 18. (*Alias etiam Isl. Pvert, um Pvert, Dan. tvers, Germ. qver, Angl. thwart &c. Pverr, Pver transversus, varus (v. c.) Dan. tver, Germ. qver, zwerch, CBrit. qveer, AS. Pveor, Pvur, Pvir, Pvyr, Lapp. daaraes, Lett. zwairus. (Alias isl. Pverr, Pver contrarius, morosus, Angl. qveer. Cfr. MG. thvairo iratus). Cognata sunt: Lat. trans, Angl. thorough, thorow, through, AS. Purr, Germ. durch, MG. thairh, CBrit. trwy. Cfr. Pverra supra.*

Pví, ei, illi, vel eo, illo. *Vid. Pat. fá.*

Pví, Pví at, fvr Pví quia (v. c.) nam, quoniam, ideo, eo, igitur, Dan. thi, AS. Pý, Gr. de. *Vid. Glos. Synt.*

Pvígít pro Pví eigi at, S. III. 55.

Pvígít lengra eo non longius. O. 6.

Pvígít fleira eo non ulterius l. plura.

Pvlr m. senecio l. secum murmurans S. II. p. 34. *Interpres vocem dedux-*

*erunt a verbo at Pylia (ek Pyl, Pvlr) murmurare, fabulari. Appellatio ista Regini alludit forsan ad ea, quæ in proxime præcedente strophæ, dicta sunt de ipso injustas causas sive pravos sermones congerente & secum loquente l. murmurante. Pvlr alias orator, fabulator, AS. Dyle. *Vide * Pvla.**

Púng-géd animi ægra l. animo gravis S. III. 38. (*Eadem ratione idem Davis tungfindig, Germanis schwermuthig, Angl. heavy). Vid. Púngr & Géd.*

Púngr gravis, ponderosus, molestus. Dan. tung, Pers. fengin. *Cfr. Gr. davos gravis, molestus, Finn. Tungo coarctatio, pulsus.*

(at) Pvo, Pvá (ek Pva, Pvoda, Pvegiinn) lavare (forsan v. c.) Dan. toe, tvætte, Germ. waschen, zwagen, Angl. wash, lave, AS. Pvean, Pvehan, MG. thvahan, theihan. (*Forsan a Vatr, Vatn aqua. Vid. Vás s.) Vid. Gl. Synt.*

(at) Pvrfa (ek Parf, Pvrfta) egere, indigere, Germ. bedürfen, AS. Pearnfan, MG. thayrban (*in præ. ind. tharf*), Lapp. darbasbiam, Finn. tarwizen, Al. tharban, AS. teerfan, Pvrfan, Þorsfan, Þearnfan. *Vid. Pvrfa Pvrfa.*

* Pvrfa

* *Pvrf indigus S. I. a. II. (alias pvrfsandi, pvrfsamad). Germ. dürftig, AS. pærfe, MG. Tharbs, Fjnn. Tarwizia, Lapp. Darbazhjeigje. Vid. Pavrf, Purfa.*

Pvrr f. pvr n. Pvrr torridus (v. c.) aridus. Dan. tør, Germ. dürr, Angl. dry, AS. þurre, þyrre, MG. thauris, thaurfia, thaurfus, Lat. torrus, torus, torridus, Gr. ξρρος. Vid. Perra.

Pvlsi (* pvrfs) n. gigar H. II. 36. AS. þyrs. Nomina nationum quarundam Scythicarum illi atavorum nostrorum respondent e. gr. Thyrsageies secund. þursa jötvn. De similitudinis istius ratione Rudbeckius, Suhmius & Schoeningius multa scripserunt *). Pvlsi recentioribus metaphoricè audit homo sordidus & stultus. Conferri meret glossa Dufceii quod nomen Britannor veteres foedis quibusdam geniis attribuisse S. Augustinus memoravit. Cfr. Pers. CAk. & CC. Duschman, (Dufsjman) hostis Aud. Tufsjman, Tibet. Dufce malitia, Sanser. Dufhdam, it. dufhdem malignus.

Púsund f. (recent. n.) mille H. II. 46. Olim verisimiliter Púshund : decemcenturie. Dan. tusende, tusind, Germ. tausend, Angl. thousand, MG. thufund, Lith. tukslantis &c. Cfr. Sanser. Sahara id. Pers. Card. Armen. Hazar. Vid. Tíu & Hvn-drud.

Pý l. þýia f. (Pl. þygiar, þýiar) serva S. III. 44. AS. þiu, MG. thivi, Gr. θύο. Alias in masc. þýrr l. þýr servus. AS. þeov, þiov, MG. thius, thiumagus, Gr. θῦρ, δοῦλος. Hinc Dan. Tyende famulitium, operæ, CBrit. Tyaid, it. Isl. þjófr fur, Dan. Tyv, Germ. Dieb, AS. þeav, þyv, MG. Thiubs, CBrit. Tywas, Al. Dieph. Pers. Duzd; Pelv. Dozda, Zend. Tejo, Zig. Thfchor, Sanser. Daju, Tchora. Cfr. þegn, þíón.

(at) *Pykia, Pykiaz vid. (at) Pickia tæf.*

(at) * *Pyria olim verisimiliter in præsentí (ek) þyrr, AQ. 13. Obs. 55. Pervolare l. peragrare. Cfr. Lat. terere viam tæf.*

(at)

*) *Author Geographicæ Armeiæ, Mosi Chorenensis vulgo adscriptæ, Thufios inter Sarmatia nationes enumerat; Tufsi & Turfi adhuc inter Caucasí gentes florent. Finniæ gentes a Russis Tschuchki nominantur — cæteris hic omitendis.*

(at) Þyrma (ek Þyrmi, Þyrmda) *parcere S. I. 47.* Þyrma eidom *juramenta servare*; Þyrma sífiom *observare affinitates S. III. 26.* Olafsen in *Gl. Diatr. putat affine Gr. ἴσθαι servo.* (*Originitus forsán ortum est a þörf i. Þavsk necessitas, inopia, q. d. þyfta.*)

Þys-havll *f. turbulenta aula AQ. 30.*
Obs. 114. Vid. Þys in Þeysa & Höll
i. Havll s.

Þægi *vid. at Þiggia.*

Þær *vid. Þeir.*

Þörf *vid. Þavrf.*

INDEX NOMINUM PROPRIORUM
IN TOMUM II DUM EDDÆ SÆMUNDINÆ.

A.

Agnarr (*recent. Agnar*) cognomine Audubródir l. Hödubrodri (*frater Adæ, Audæ l. Haudæ, nisi sub hocce nomine intelligere debeas coucham marinam, mytilum ovatam nempe, quæ islandice dicitur Ada; Audu-l. Ödu-skél*). Brynhilda Valkyriæ officio in rjus adjumentum usa fuit *B. I. H. B. 7.* (*Franc. Agnan*).

Álfar *Nom. Sing. * Álf.* A) nomen populi veteris Scandinaviæ *VQ. 10. 12. 30. Obs. 19. Cfr. Obs. 108 ad H. II. B)* mythico sensu genii, daemones l. semones, nempe 1) Lios-Álfar lucis genii, caelestes regiones incolentes, qui occurrere videntur *B. I. 18.* 2) Svart-Álfar genii atrii l. lucifugæ, qui interdum *Dvergir l. pumilionibus terrestribus aut subterraneis annumerantur; hos invenit HM. I. Obs. 2. Hinc Islandorum Álfar, Álfafólk; Danorum Elve, Ellefolk, Norv. Alfe (Sing. Alf, Alv) Sctorum & Angl. Elves (Sing. Elf), Germ. Elven, Elfen, Alpen (Sing. Elv, Alp). Cfr. Álfir i. Álfkvngar s.*

Álfhilldar (*Alforum bellona*) nomen reginæ Norvagicæ *H. I. Vid. Álfir & Hilldar.*

† **Álfir** nomen proprium viri, quo quidem usi sunt:

I. filius Hrodmaris regis, Helgii Norvagicæ percussor *H. I. pag. 49 it. str. 39.*

II. filius Hundingi, ab Helgio Hundingeida occisus *H. II. 14.*

III. amicus Granmaris, Alfus l. Olfus fenex diæus *H. II. 48. Obs. 108.*

IV. filius Hialprei regis, Sigurdi Vitricus *SL.*

Ölfr (II) & Hálfr (IV) idem nomen fuisse videtur, et secundum quorundam opiniones Áleifr l. Olafir (*Jam Danis & Norv. Oluf, Ole **) ab illo ortum est, aut istud etiam vice versa. Convenit cæterum *AS & Norv. Alf, Goth. Albes Longobard. Albuis p. p. Vid. Alfir s. Alfvidr*

* Interdum apud veteres scripturam invenitur idem nomen; cfr. tamen antiquum aliud *Áli* (*Persicum & pl. Ali*) Goth. Oulias, Gepid. Ouilas, Franc. Olo.

- Alfvidr (Alfviþr) *m.*: omnia adurens — equus solaris alter *B. I. 15.* *A particula Al* & verbo (ar) Svfa (ek fvid, sveid, fvidinn) adurere, *Dan.* tvie; *Angl.* singe, sear, cognato forte *tu fióda s.* *Cfr.* Árvakr *i.*
- Alfvinnr (Alfviþr) *m.* corrupte, ut puto, pro Alfvidr *s.*
- Alviuvr, cognomen Hervaræ *VQ.* *Vid.* *Gloss.*
- † Álöf (recent. *Isl.* Ólof, Óluf) *f.* olim verisimiliter Áleif (valde amabilis) ab á *intens.* & leyfr *l.* leifr carus, gratus. *Vid.* Álfr *s.*
- Andvara - fors *m.* cataractes Andvarii. *Vid.* Andvari *i.* & Fors in *Gl.*
- Andvara - nautr *m.* nomen annuli quem Andvarius nanus possederat *DN.* *Vid.* Andvari *i.* & Nióta in *Gl.*
- Andvari *m.* nomen nani *l.* pumilionis celebris *S. II. a.* (Andvari Islandis jam significat ventum lentum, nautis *l.* viatoribus adversum). *Cfr.* Andvarr in *Gl.*
- Ara - steinn *m.* aquilæ *) petra *l.* lapis. *Nomen rupis H. II. 14 Obs. 31. & III. (pag. 95).* *Vid.* Ari & Steinn in *Gl.*
- Árvakr *m.* matutinus, mane evigilans (*Dan.* Aarvaagen) equus solaris alter *B. I. 15.* *Ab aurora mane cet. & Vaka vigilare l. vakna evigilare. Cfr.* vakvr *l.* vakvr veges, vegetus. *Vid.* *Gl.*
- * Áls *l.* Ás, Deus, *vid. Gl.* Quoad significationem Afæ *l.* Asiatæ, popularis, *vid.* Æsir *i* **).
- Ásyniof Asiatides, fæmæ *l.* divæ Aficæ *B. I. 4.* *In nom. sing. Ásynia, quod in quibusdam veterum monumentis Olynia scriptum invenitur. Vid.* * Ásynivv, Æsir *i.*
- † Atli nomen viri proprium, quo usi sunt
- 1) filius Idmundi, comitis Norvegiæ *H. I. Vid. ib. str. 15. Obs. 34. & Gl. v. Atall.*
  - 2) Vir verisimiliter Sviogothicus *H. II. 48.*
  - 3) Humorum Rex, alias, ut videtur sub Attilæ nomine celebratus — (passim, præsertim in carminibus *AQ; AM; G. I. 24. G. II. 26. 27. 38-45. G. III. OG. in initio it. str. 20-30. HM. 8.) Est cæterum Hist. Villk. Attila, carminis Nibelungici Etzele. Cfr. nom. AS. Actla Ostro-Goth. Athal, Alan. Itiles Pergamenum Attalus p. p.*
- Audo-

*) Ari alias etiam nomen viri, conveniens *Gr.* Arius, Ares &c. *Cfr. Alam.* Arobates, *Frans.* Ariovist, *Viti-Goth.* Aratic &c.

**) Ab Áls *l.* Ás derivantur per multa vercalium nomina e. gr. Ásgeir (vet. Scot. Oskar) Áskell (*Dan.* Eskild, vet. Turc. Askel) Ásbiörn (*Dan.* Esbern) Alan. Aspar, Gepid, Asvad &c. *Uti Danico sermone mutatum videtur in Es sic etiam Anglosaxonico in Os e. gr. Osric, Osred, Osuald. Germanico autem in Ans e. gr. Ansgar, Anshelm p. p.* Sic etiam nostrum Áls Gothi AnS (*Dest. scmo*) olim sonavit.

Audobródur (cognomen) HB. 7. Vid. Agnarr.

Avlrún (Ölfrún) *nympha Vallandica*: gallica l. celtica VQ. p. 4. 5. Obr. 3. str. 4. 14. Cfr. nomina sagarum (quæ etiam interdum per æra vehi putabantur) apud veteres Celtas & Germanos: Alyronia, Gothorum Alurinia l. Aliöruna, Cimbrorum Alronia &c. *).

* Ægir H. II. 26. Obr. 54. Vid. Gl.

Æsir Dii l. etiam Aſæ aut Asiaticæ populæ, in uom. sing. Ás l. Ás q. v. S. II. a. S. II. ß. 14. B. I. 4. In dat. pl. Ásom † GS. 22. Horum entium quæ interdum tanquam dei mythici, mox autem ut deorum sacerdotes & simul ut principes ac heroes, in veteribus borealium carminibus & relationibus celebrantur, primam patriam, Asgardiam nempe terrestrem, ad vel inter montes Caucasios sitam fuisse puto, ubi simul orientalium auctorum Chasgar l. Chasagar antiquissimum, Plinii Uscardia, Aſæorum, Aorforum & Afampatorum regiones, Strabonis & Stephani Byzantini Aspurgum (q. d. nostratum lingua Ásberg l. Asburg). Hujus regni reges sarmatici Bosporum cimmerium sibi subjecere,

occiso Polemone secundo, & ibi dominantes per longam annorum seriem, monetas excudere, partim Asburgi (urbis) nomine signatas & templo insigni plerumque notatas, quod emblemata p. p. cultum deorum a rege ut summo sacerdote administratum indicare opinor, ut et litteras (annis maxime diversis) appositas KA. vocem persicam Koda sive veterem scandinavam Goda, quæ ambo principem & sacerdotem in una persona significaverunt **). Cfr. Snorronis Sturlæi Chron. Norv. Hist. Ingl. Cap. 2, 5. Partem populi hujus amplissimi, ex Asia oriundi, in Sarmatia europæa sub Alanorum, Aorforum & Osiorum nomine partim notam, sed alias sub Gothorum l. Gothorum nomine maxime celebratam, Germaniam quasdam provincias & cunctam Scandinaviam ac posteriore tempore, plurima Europæ, ut & quædam Africæ regna occupasse puto. Reliquias nationis adhuc in Caucasio florere censeo, quæ a variis populis Aſæ, Owfni, Osi, Ofsi vel Ossetæ appellantur; de iis autem doctissimi Klaprothii Itinerarium caucasicum, præter alios hac pertinentes libros præcipue est consulendum. Eorum lingua in Glossario

* Cfr. S. Thorlacii Obs. misc. Ant. Bor. Spec. I. p. 51. 52.

** Nisi KA per Koda-Dſar sive Koda-Tivi vel etiam Kōdi Dſa, deorum nempe sacerdotum vel sacerdotem, intellexeris. Vid. God-jōd i. in nota.

rio precedenti COSS. *) sive Caucasio-Osseticam signavi. (Vid. Gotar i). Diversi sane ab iis sunt Dii mythici, eodem nomine fruentes, qui in terrestri Asgardia adorati, sua nomina propriis sacerdotibus, regia simul dignitate ornatis, tradidere. Sic Græcorum Zeus, cæli deus, a Rege cretensi ejurdem nominis maxime diversus fuit — ut multifaria similia exempla taceam. De Asiis mythicis & cœlesti Asgardia amplius agendum erit in Glossario mythologico, Tomo tertio & ultimo hujus Eddæ adji- ciendo; Cfr. Áls s.

B.

* Balldr vid. Gloss.

Bavdvilldr (Bödvilldr l. Bëdvilldr) filia Regis Nidudî, a Vaulundo stuprata. VQ. str. 15. 23 sq. Dan. Bodild; vid. ibid. Obs. 52. A Bavd l. Bëd & Hill- dvr quæ ambo voces pugnam et bellum denotant.

Beiri l. Beitir, nomen viri, verisimiliter Hunnici. AM. 57. Beitir unus e Go-

ris filiiis appellatus fuit et nomen hoc Norvegii pluribus commune. Cfr. nomen German. Beill, Patzinac. Ba- tan.

Bera abbreviate pro Kost-bera nom. ux- ris Hognii, AM. 32. Bera (nomen etiam mulieris proprium) ursam alias significat. Cfr. Ostro-Goth. Berimund &c. Vid. Berhardr p. p. in Gloss.

* Bifravft (Bifröst) s: via tremula (H. II. 47.) sive:

* Bilravft (Bilröst) s: via tempestuosa l. vortex violentus. S. II. p. 15. Iris l. pons cælestis.

Bikki (Bicki) m. Jormarcei regis mini- ster S. III. 59. GH. p. 321. Cfr. isl. Bikkia canis, canicula Norv. Bikkia, Angl. Bitch — it. Bicka-greppar (AQ. 14.) **) s. in Gloss.

† Borghilldv (Borghildr) nomen reginæ Danicæ, quæ conjux fuit Sigmundî, Franconiæ regis, qui cum ea partem Danicæ accepit. H. II. 1. (Obs. I.) SL. Cfr. nom. isl. Vilborg, Dan. Valborg Germ.

*) Vir summe doctrinæ & ingenii, Julius Klaproth, inter gentem hanc multum versatus, eam demon- strat olim ad littus orientale Tanaisos fluvii se extendisse & Medicæ originis fuisse, Plinium & Diodorum Siculum in rei testimonium vocans, ac linguam populi hædiernum Medo-Perfici & Go- tho-Germanici simul simillimam esse probat. Hos autem Ásis olim partim notos fuisse puto sub nomine Aorforum, qui mercatura Indo-persica & divitiis inde comparatis incluserunt. Asiæ asiatici medio ævo nominati sunt Ássi, Jassi, Alani p. p. & pars eorûm terra Azia. In istis- dem regionibus Turcæ cum Ásis miseri antiquitus habitavere, (a Ptolomæo As-turcani dicti) et quicumque in boreales hæc terras, Snorrooni teste, emigravere. Ceteris non erit hic locus. Cfr. Introductionem meam in prælectiones eddicæ, insertam scripto periodico, Athenæ inscripto pro mente Februar. 1816.

**) Possibile est quod Bichini (in postæ opinione) eo tempore Attilæ servierit, sed posteriori Jonæce-

- Germ. Hildeburg &c. it. AS. Burg-*
helm, Burgred p. p. A Borg & Hill-
dvdr in Gl. Cfr. Borgný i.
- † *Borgný nomen mulieris OG. Ný I. Ný*
plura fæminarum m. pr. inter nostras
terminat e. gr. Oddný, Gvdný.
Vid. Borghildvr s.
- Borgvndar (Burgundi) populus AQ. 19.*
Obs. 81. Hic forte intelligi debet na-
tio Hunnica, Burgundi nempe, olim
ad Tanain sive Mæotidem paludem ha-
bitans ac Leonis imperatoris tempore
sat celebris et potens — cujus Agathi-
ar (Lib. V.) cum pluribus Historiæ
Byzantinæ scriptoribus mentionem fa-
cit. Attilam Eddæ nostræ iis, in Eu-
ropam transvectis, imperasse, verisi-
millimum duco. Danicorum aut Ger-
manicorum Burgundorum amicus Attila
hic vix appellari potuit, illorum autem
Hunnorum optimo jure *).
- Bragalvndr (lucus Bragii) locus verisimi-*
liter in Dania situs H. III. 7. Obs. 13.
- † *Bragi m. B. I. 16. An sit nomen pro-*
prium Dei pœseos borealium, sive
etiam virum quœvis disertum vel pœ-
tam indicet, in medio lingvo. Vide
Obs. ad carmen illud 34. cui tamen ad-
dere velim quod tum sermo foret de
- lingva rhetoris vivi, non emortui. Cfr.*
Gloss. sub v. Bragarfvll.
- † *Bragi nomen principis, Sigruna fratris*
H. III. Cfr. nomen fæmin. Bragela
(forte scandinav Braghildr) in carmini-
bus Orstaneis.
- Brálundr m. lucus l. locus in Dania situs*
H. II. 1. Obs. 5.
- Brandey f. insula, jam verisimiliter Brän-*
nö appellata (a quâ circumjacentes aliæ
congregatim Brenneyar olim distæ sunt)
in sinu Codano juxta littus Suevicum
sita. H. II. 21. Obs. 44.
- Brávöllr m. nomen loci (verisimiliter cam-*
pi) H. II. 38. Obs. 83.
- Brvnavagir (Brvna- l. Brúna- vogar) ver-*
botenur: incendiî sive æstus (marini)
— aut etiam rupium grandiorum re-
cessus; — brachiam maris, ut puto,
apud pagum Brunby & promontorium
Kullen, in Suecia, portum jamdum nau-
tis præstans. H. III. Obs. 8.
- † *Brynhilldvdr (Brynhilldr) s. loricata bel-*
lona Carm. Nibelung. Brunhild l. Brun-
hilt, Franco-gallice Brunehild, Brun-
hild &c. S. I. 15-17. 27 sq. 45. B.
I. pag. 192. sq. S. III. 3 sq. k. 19. 28.
31. 44 sq. B. II. p. 246 sq. HB. p.
258 sq. G. II. 27. OG. 15-16. 18.

Bvdli

* Cfr. carminis Nibelungici Burigunden l. Burgundenland unde Chrimhilda (Grimhilde filia Gudrunæ secundam nostrater) orta fuit. Notissimus est quod Hunni rævera sec. 5to cum Burgundis l. Burgundis ingentia bella gesserint et eorum Regem Gundicarem l. Guntiarum (nostram, ut puto, Gunnarum) trucidaverint, quamvis ipse antea Hunnorum Regis amicus, et verisimiliter simul exaltus, factus fuisset. Vide ceterum de Ginkungis Obs. nostram ad nomen Giúki i.

Bvdli nomen regis Brynhildæ & Atlii
(Attali l. Attilæ) patris. *Carm. Nibel.*
Botelung. S. I. 27. S. III. 65. G. II.
26. *AM.* 35. 51. 59. 94. *Cfr.* Bvdlungr.
Bvdlungr vid. Bvdli s. & *Gloss. vocum.*

D.

† Dagr (*Dies*) principis nomen. *H. III.*
p. 98. 104. sq. *Convenire videtur vel.*
Germ. Dag l. Dago, *Franc.* Dagobert,
Goth. Dagitheus &c.

Danir (*Dani*) *G. II.* 19.

Danmörk, Danmavrk (Danmörk) f.
Dania SL. G. II. 13. *Derivatur*
nomen vulgo a Rege Dano; olim forte
nil nisi Danmörk s: sylva extensa, ex-
pansa l. plana a verbo þenia (ek þen,
þanda, þaninn) tendere, pandere (v.
c.) Germ. dehnen, *AS.* denian, *Pers.*
teniden, Gr. τεινω, τανω, τανωμι — *et*
Mavrk l. Mörk sylva &c. in Gl.

Danparstadir (*Danpi*) oppidum l. prædium
AM. 5. *Obs.* 25. *Snorro* in *Ynglinga-*
saga Cap. 20. *Danpum* quendam *Dani*
superbi, Daniæ regis, patrem fuisse
refert. Fragmentum carminis Rigs-
mål utrumque virum (non autem eorum
patriam vel genus) memorat. Hervar-
arsaga Cap. 17. *nominat oppidum l. vil-*
lam Danpstadir in regione Gothici reg-
ni; Árheimr dicta. Angantyr Gotho-
rum rex, fratri Hlöðero, Hunnorum

principi, idem prædium offert simili
quidem modo quam Atlius hic, fratri-
bus Giukungis. Hinc mea sententiâ
concludendum est Danpstados istos eor-
dem cum nostris esse, et a Schoeningio
in mappa geographica Europæ, Snor-
ronis Hist. Norveg. Tomi III. annexa,
rite collocatos esse in Gothia sarmatica,
nobis Reidgotaland dicta. Vid. God-
þiód, Gotar &c. i.

Danskir (*Danicus*) *G. II.* *Vid.* *Dan-*
mavrk, Danir.

* *Dvalinn n. pr. nani, interdum cujusvès*
poëtice S. II. ß. 13.
Dvergr (Dvrgr) vid. Gloss.

E.

† Egill (*Dat. Egli &c.*) *Fimorum Re-*
gis filius VQ. pag. 45. *str.* 4. *Occur-*
rit etiam in Vilkinas. Cap. 27. 30.
Convenire videntur: German. Agilo (*e*
sec. 4to, *apud Ammianum*); *Longob.*
Agila, Vandal. Igill, *Vet. Sax.* Egil-
lof, ASax. Agilberct, *Osrioni Oglan-*
* Einheriar heroes defuncti in aula Othiní
degentes H. II. 35 *)

Eitill filius Atlii l. Attilæ. *AM.* 39.
HM. 8. *Est ut videtur Orvin in*
Vilk. S. Cap. 293. *Vet. Germ. Itel,*
Eitel. Cfr. nomen Alanicum Itil l.
Itiles.

Eprc

*) Interpretandum videtur selecti l. præstantes homines ab eorum rebus, nunciis & heri heresim Gr.
þicus &c. *Cfr. Herian p. p. in Gl.*

Erp m. 1) unus filiorum Attilæ AM. 39. DN. p. 276. HM. 8. (Carm. Nibel. Orliep). Occurrit Erpus in Vilk. S. Cap. 293, sed frater ejus Ortvin ibid. nominatur. Jornandes aliquem eorum Ernac appellat.

2) Jonaceri regis filius DN. p. 286. HM. 12-15. Obs. 31. & 19. it. str. 27. GH. p. 520. Ambo hi fuerunt Gudrunæ Giukiads natî. Cfr. nomen Germanicum (circa annum 860) Erph I. Erp; Danicum vel Germ. (apud Adam. Brem.) Erp; Longob. Ital. Erpon.

* Eylimi nomen Regis, Svecici aut Danici HI. pag. 34. 45. it. str. 36. SL. S. I. Obs. 1. it. str. 9. S. II. a. 15. Cfr. Gepid. Elemund & * Eylimi.

Eymódr (Eymóþr) viri nomen G. II. 19. (ubi quidem tres, eodem præditi, occurrunt). (In hist. Volsung. impr. Cap. 41. vocatur Eimur).

† Eyólfr (Eiólfr, Eiúlfr) Hundingi filius H. II. 14. Cfr. Sax. Egilolf, Egilolf, Goth. Achiuolf, Eðiulf.

F.

Fafnir l. Fofnir olim forsari n. pr. viri, jam autem poetice quemvis serpentem denotans S. I. 9. II. GI. pag. 520. OG. 15. In Vilkinasaga semper Regia appellatur, qui tamen a Væringis

Fafnir dictus perhibetur Cap. 166. (consentiente Vols. S. Cap. 30 MS.) Vid. Regin.

* Fengr (capiens, acquirens, — jam proprie acquisitio) Othini nomen adscititium. S. II. a. 18. Fengo uti n. pr. viri apud Saxonem occurrit.

Fenris-úlfr (supus abyss) lupus mythicus (diis inivris & Othinum, solem ac cælum perditurus) H. II. 36. Vide * Fenrir.

Finnar (n. sing. Finnr) Finni, Fenni l. Femnonæ; natio, olim in Scandinavia & Germania late habitans VQ. pag. 4. cfr. Obs. 19.

† Finnr (Fiþr, Fidr) vide Slag-Fiþr. Alias n. pr. viri. Dan. Norv. Find vet. Scot. Fionn l. Finn (in nomine herois notissimi Fingal i. e. Finus candidus).

Fivi verisimiliter Scotiæ regio, hodie Fife dicta G. II. 15. Obs. 49.

* Fiölnir Odini nomen adscititium. S. II. a. 18. Explicet etiam potest: multiformis, multa producens l. possidens. De etymo cfr. Gl. voce Fiöld *).

* Fiörgyn vid. Gloss.

* Fiörnir Ginkungorum, ut videtur, proinus condus l. propina. AQ. 10. Magister culinæ apud dictos fratres, qui ipsorum

*) A particula fiöl, Germ. viel (Gr. πολυ) verisimiliter derivanda sunt perantiqua aliquot Germanorum nomina propria e. gr. Filibert, Filimer p. p.

- ipsorum iter ad Attilam, in carmino Nibelungico, simili modo dissuadet, Rumolt ibidem appellatur.*
- Fiörlvindr lucus compedum l. vinculorum H. III. 28. Obs. 44. Vid. Fiötvrr & Lvndr.
- Frackland n. Franconia ad Rhenum sita. SL. Obs. 2. B. I. (pag. 191.) Cfr. hist. Norvag. (l. c. p. 136) & Vols. S. Cap. 20). In carmine Nibelungico regio hæc Nederland appellatur.
- Fránmarr (vir l. princeps candidus aut splendidus) nomen comitis H. I. pag. 27. 31. Vide Gl. sub voc. Fránn & Marr.
- Frekašteinn m. (rupes l. lapis lupi) nomen loci in Vestrogothia sive Sueciæ adjacente aliqua regione siti. H. I. 39. H. II. 40. 49. Obs. 87. H. III. pag. 97. it. str. 19. 23.
- Freya, Dea borealis OG. 8. Vid. Gl. v. Húsfreya.
- Freyrr (Freyr, Fræir) septentrionalium Deus. S. III. 22. (ubi Sigurdar Fafnericida ejus amicus appellatus). Cfr. ibid. Obs. 25.
- Frigg Dea (Othini conjux). OG. 8. Obs. 32 *).
- G.
- † Geirmvndr n. viri OG. 27. *Vetus Lith. Germund, Vet. Germ. Germunt, Dan. Germand. Cognata sunt Germ. Gerhard, Gerbert &c. A Geirr s. in Gl. Cfr. * Geirrödr.*
- Geir-niflungr AQ. 26. Obs. 95. *Gun- naris forte cognomen, & recognoscendum in Cantilenarum her. Dan. Gonther Gernafl. (Edit. 1787. pag. 109 in carmine Hvitung Helfredsfön). Vid. Gloss.*
- Geitir satelles Griperi, nomen alias Norvago-irlandicum S. I. pag. 124. str. 3. 4. *Verisimiliter a Geit capra. Cfr. Getes, Geta.*
- † Giaflaug n. f. Giukii soror. G. I. 3. *Eandem originem sapere videntur Goth. Geberich, Vandal. Gibamund, AS. Gefmund, Germ. Gebhard, Patzinac. Gifhard l. Giphard. Adde forte Get. Gebeleizes, Turc. Pers. Giafar. (Ab isl. Giavf, gen. *giafar, donum in Gl.) Cfr. * Gefhón.*
- * Giúki, 1) nomen regis celebre, incertæ originis **, S. I. 13. 42, S. II. 3. 41. S. III. 1. 2. 4. HB. 4. 5. G. II. 1. AQ. 1. AM. 103. *Est forte carm. Nib.*

*) Nominatur etiam in cantilen. her. Dan. (Ed. nov. T. IV. pag. 259) his verbis:
Give det Frigge Frue og Thor! cfr. þórsnes i.

***) Regnum ejus (ni fallor) in nostratibus monumentis nullibi expresse nominatum est. Patria Ginkun-
sororum in Vilkina Saga appellatur Jarlungaland, in Carm. Nibel. Barigunden l. Barigunden-
lant. Vols. S. Cap. 32. Bndlinum, Haunorvnu Regem, Ginkio potentiorum, perhibet — nude
opinio

Nib. Giebich; sic appellatur pater *Chrimhilda*, l. *Guðruna nostra*, in rosario Vormatiano, libro Heldenbuch inserto. *Vilk.* S. Aldrian & Irúngr.

2) *Nomen filii Högii Giukiani DN.* (pag. 287), qui in *Vilk.* S. Cap. 381. Aldrian appellatur. Cfr. *Hniflúngr i. Giúkúngar* (sing. *Giúkúngr*) ejus posterii dicti sunt. S. III. 33. cet. *DN.* p. 286. sq. Cfr. *Obs.* 14. ad carmen *GH.*

Glasislvndr (locus splendidus l. splendidus). *H. I. 1.* *Villa sive sylva Norvegiæ fuisse videtur.* (Glasir alias arbor mythica apud *Valhallam*, aureas frondes ferens, secundum *Eddam Snorrioniam*). *Vid.* * *Glasir*, & *Gler*, *Glóa*, in *Gl.*)

Glaumvör n. uxoris Gunnaris Giukiani. *DN.* p. 287. *AM.* 6. 20. *A Glaumr s. & Vör nomine divæ, alias terminatione usitata nominum muliebrum, sive*

etiam feminino vocis varr, cautus, pro-
vidus.

Gnípalvndr m. nomen loci, verisimiliter in Suecia hodie occidentali H. II. 27. *Obs.* 60; 36. *Obs.* 77.

Gnitaheidi, S. I. 11. S. II. 2. p. 160. 166. AQ. 5. 6. Obs. 22. verbotenus interpretandum: tesqua nucum; a Gnit pro Hnyt l. Nyt nux (v. c.) (Alam. Niz, Germ. Nuß, Angl. Nut, Dan. Nöd, Nödd)*. Cfr. *S. II. Obs.* 42. & *VQ. Obs.* 24.

Godmvndr vid. Gvdmvndr.

Godrún vid. Gvdrún.

Godþjóð regio l. natio Gothica, vel etiam, verbotenus Deorum l. divina. HB. 7. Obs. 23. GH. 8. 15. Obs. 35 & 62. Cfr. Rimblegæ Part. III. Cap. 1. (ubi populus ex Asia in Scandinaviam transvectus God-jöd 2: deorum proles appellatur **) & Ynglinga S. Cap.

---

opinio nostra de ejus filii, Attila vasallis, corroborari videtur. Vid. Borgvndr s. Giukungi paterno genere à Gothis diversi videntur, consideratis verbis Brynhilda B. II. 8. (lin. 3. 4.) & atro simul crinim colore, quamvis Grimhilda, eorum mater, Gothica mulier appellatur G. II. 16. & Gunnar ipse Gotnorum l. Gothorum nominus S. I. 35. Quod dominium Gunnaris, revera, dos fuerit Brynhilda, ipsa manifeste scitatur S. III. 10. cum illud suam tertiam appellet, & Hunnicis igitur imperii portionem. Cfr. porro S. III. 35. Hognis ipsius frater nulli principatus præfuit. Vid. AQ. I. 11. Niflungi alias dicti sunt. Vid. Niflúngar.

* *Locus hic, è vorandam opinione, in Westphalia situs fuit. Conferri tamen meret arx et urbs Nitingen (Nietingen) in Virotungia (regno Würtemberg) sita, & regio eam disjuncta, ab Attila olim, historicorum testimonio, crudeliter vastata, et nomen montis celsi Nulshart (in confinibus Sueviæ & Baviariæ) ut & alia plura Germaniæ, Nußberg, quæ nostro quodam significationem conveniunt.*

** *Sic etiam Alani, concaviam montium fortissima gens, Deorum sobolem se appellant apud Mos. Choren. (Hist. Armen. pag. 163). Godar (Goad l. divini) principes l. optimares sacerdotali munere*

- Cap. 9. (ubi *Scythia l. Sarmatia asiatica, Gothorum patria, Godheimar* : deorum regio, nominatur). Hic forte *Pythæ Guthones (Taciti Gothones, Ptolomæi Gythones) sive Gothi Germaniæ & Sarmatiæ europææ confinia possidentes, revera intelligi debent. Vide Gotar, Gotnar, Gotneser, s. it. God, Godborinn in Gl.*
- Gotar (sing. Goti, AS. Gōða) *Gothi l. Gothones, Germaniæ et olim Sarmatiæ asiaticæ sive propriæ incolæ; med sententiâ et e veterum nostratum scriptorum testimonio, iidem cum Ais l. Asiatis in Europam transveñtis, qui in Scandia Gautar & interdum Gotar ac Gotnar nominati sunt. Cæterum Asarum, qui trans Tanain sedes fixas tenebant, posteri, jomjam inter caucassios monter habitantes, Ais, Osi, Ossetæ vel Assetæ et simul Ghuatan aut Guatan appellantur. Plinio olim Cotti : Cotti probabiliter dicti sunt. B. II. 8. Obs. 11. AM. 6. HM. 17. Cfr. Godþjóð, Gotnar, Gotneser, Gotnaland, Æsir.*
- Gotnaland (*Gothorum l. Gothonum regio.*)
Vid. Gotnar, Gotar &c.
- Gotnar (forte idem quam Gotar : Gothini Gothones aut Gothi S. I. 35. AQ. 21. (alias autem simpliciter: viri. Cfr. HM. 22. 29). *Gothorum partem amplam ab Hunnis Attilianis superato fuisse, & hos suum imperium usque ad oceanum (balthicum) extendisse, notissimum est. Vid. Gotar &c.*
- Gotneser (f. Gotnesf) *Gothicus G. II. 16. Vid. Gotnar &c.*
- Gramr (atrox) m. gladius *Sigurdi. S. II. a. pag. 160. it. str: 25. Idem nomen ei attribuit Vilkina-Saga Cap. 147-8. In carm. Nib. Balmunch appellatur. Vid. Gl. Cfr. Hroiti i.*
- † Gráni l. Grani m. VQ. 13. S. I. 13. S. II. a. Obs. 4. S. II. p. 188. S. III. 33. HB. 10. G. II. 4-5. OG. 19. 59. GI. 21. & sic etiam in Vilh. S. Cap. 147. (verisimiliter: griseus á grær id. in Gl.; eadem enim appellatio equis ejusdem coloris adhuc in Islandia attribuitur. Aliis derivatur a Gravn Pl. Granir, labium, cot.) *Equus fuit Sigurdi Fosnericidæ, á quo aurum Granbyrði (onus Grani &c) pœtice appellatur *). In cantilenis Danicis (Sigvard Snarensvend. Ed. nov. T. I.)*

Jeg

---

nere frugentes, quorum dignitas hæreditaria fuit, apud Islandos dicti sunt, et sic etiam heredes quidam veteris Persiæ, ejusdem familiæ, Chodii sive divini dicti sunt (l. c. pag. 191). — Khoda Pelvice est Rex, secundum Glossarium Pelvicum ab Anquetillo editum, uti Khōda (Ghūda) hodie Persiæ Deus (isl. God, Gud s. in Gl.) Cfr. Æis, Æsir s.

*) Carmen Nibelungicum equum Sigfridi præcipue laudat, non autem nominat.

Jeg skal give dig Hesten god
Som Hofdrenge kalde Graama nd.
De ledde Graama nd af Stalden ud
Førgylt saa var hans Grime,
Hans Öine vare lusefom klaren
Stierne

Og Ild sprang af hans Mine &c.
*Laudatur etiam equus Sigfridi in Carm.
Nibel. v. 3751 & sq.*

Grammarr (*vir l. heros barbatus*) *nomen
regis Sweo-Gothici H. II. 18. sq.*

Grimhildvr uxor Giukii Regis & mater
Giukungorun S. I. 33. 35. 51. Obr.
35. G. II. 16. 21. 33. *AM.* 53. 68.
76. Obr. 148. *Filia ejus (nobis Gu-
drún) auctori carm. Nib. & Hist. Vil-
kinorum Chrimhild l. Chriemhild au-
dit; Grimild apud Saxonem appellatur.
(Hist. Dan. Lib. XIII *).* Circa ety-

mum *esr.* Gríma & Hildvr, *in Gl.
(Cognatum est nom. masc. Grímr, Vet.
Dan. Grimer l. Grimmer; Noru. Grim,
AS. Grym, Orsiani Crimor l. Cre-
mor, esr. Longob. Grimoald &c.)
Vid. Brynhilldvr s. * Grímarr p. p.*

Grindvr forte nom. *propr. loci H. II. 46.
in Suecia hodierna, Obs. 102. 4. incl.
esr. Gloss.*

Grípic Eylimii filius avunculus Sigurdi
S. I. 1. sq. *Convenit vet. Germ. Grip
l. Griph it. alii nom. masc. septentrio-
nali Greipr. Circa etymum esr. ver-
bum Grípa in Gl. **).*

† Gróa, *nomen saga, a qua carmen
Grógalldr nomen traxit. An famosa
illa saga, uxor Örvandelis gigantis,
quam Edda prosaica celebravit? Con-
ferri meret, quoad praesentem signifi-
cati-*

*) *In cantilenis Danicis mediæ ævi, vulgo Kjempeviser dicitur, sedes Grimhildæ transferretur in insulam
Hveen, olim ad Danicæ nunc autem Sveciæ, regnum pertinentem. Esr. Stephani notæ ad Sa-
xonem pag. 230. Quamvis Oda laudate, que de Grimhilda agunt, e maxima parte germanica
carmina reguntur, notabilis in iis occurrit locus de morte Grimhildæ, noitris, ut pato, moun-
mentis, conveniunt. Gudrunna Altho hæc probra objicit (AQ. 53.)*

Matrem cepisti meam

Cordatam sobrinam

Et occidisti, propter thesauros,

In antro fame enecasti.

*Hic G. Magnus, omnino pravus, addidit meam (sobrinam) sed Gudrunnam matrem suam Al-
thi sobrinam appellare pato, nude Gunnaris & Hoguii Hunnica & Gothica simul origo optime
illustratur. Locus antea memoratus occurrit l. c. (Ed. noviss. Havn. T. I. pag. 40.) Forste
Vise om Frue Grimild Str. 41.*

Grimild quætes af Hungers Qvide

Hos Nidings (Nöglings, Nijlungs) Skat uden Bröd.

o: Grimilda fama cruciata (enecata) est

Apud nebulonis (Nifungi aut Nidingi) thesauros, sine pane.

**) *In nota cantilena Danorum heroica Sivard Snarenlvend, sermo est de avunculo ejus, Danico rege,
hic autem anonymo,*

- ationem, cum Gr. Chloë. *Vid.* (at) Gróa in Gl.
- Grönlenskr l. Grænlenskr unde epitheton amborum carminum de Attila l. *Atlio agentium.* *Vid.* AQ. & AM. Obs. 1.
- † Gvdmvndr (Gvþmvndr, Goþmvndr) n. viri, H II. 29. Obs. 63. p. 94. 97. *Cfr.* Vandal. Gundamund Gepid. Cunnimund p. p. A Gvd l. God deus, vel etiam a Gvþvr, Gvdvr l. Gvnnvr, pugna, bellona, & 10 Mvndr terminatione nominum virilium propriorum in lingvis Gothicis, ubi etiam (in priscis exteris nempe) Mundus & Mundo, sine dubio idem quom ant. Scand. Mundi, in cippis Runicis Sveciæ, per se solimodo posita occurrunt. *Cfr.* alias Mvndr in Gl. & nomina partim cognata Goth. Godas Vandal. Gudehoc, Godigisl, Burgund. Godemar, Gundebald; Longobard. Mundilas, Cunnimund, Guntruda, Gundeberg, Gundebert l. Guntbert, AS. Cudiberet &c. *Cfr.* Gvnnarr i.
- † Gvdrún (Gvþrún, Goþrún) nomen heroinæ nostræ celeberrimæ. S. I. 34. 51. S. III. 2. 7-8, 22-28. 51. 53. 57 sq. B. II. 5 sq. HB. 12. DN. p. 287. G. I. G. II. p. 290 sq. G. III. p. 326 & sq. OG. 25. AQ. p. 362-410. AM. 3 sq. 43 sq. 64 sq. GB. pag. 520 &c. *Vid.* Gvd l. God Deus s. & Rúnar i. Est cantilen. vet. Dan. Gudrune *). Hinc, ut videtur, nomen recent. Danorum, Gurine. Est carminis Nibelungici Crimbild, Hist. Vilh. Grímhildur. *Vid.* Grímhilldv. Gullnir n. gigantis, H. II. 39. Obs. 84. Gyllir & Gyllingr, eodem, ut videtur, sensu gaudentia, inter nomina gigantea Eddæ Suorronianæ occurrunt. Verisimiliter d Gvll, aurum, s. quod é montibus, gigantum domiciliis, effodi solet.
- Gvllrönd (Gvllravnd) f. 3: ora aurea l. clypeus aureus — Giukii filio. G. I. 11. 16. 23. Obs. 16. (Gullrún inter recentiora n. fæm. Isl. invenitur). *Vid.* Gvll & Ravnd.
- Gúngnir m. hasta Othinii (a tremulá, ut videtur, vibratione sic dicta) B. I. 17.
- † Gvnnarr (Gvþarr, Gvnnarr) m.
- 1) Frater Borghildæ reginæ, a Sinfotlio occisus SL.
  - 2) *Vid.* Hiálm-Gvnnarr.
  - 3) Rex, Giukii filius (patrim). S. I. 35 &c. S. III. 7. 10. 13. 29. 39. 50. B. II. 10. 13. sq. G. II. 6. 17. OG. p. 336 str. 11. 18. 26. 30. G. III.

*) In ea quæ incipit: Ingefrod og Gudrune de sad tdi deres Bure. Fabula hæc, de sponsorum metamorphosi, manifeste de illa edica, sponsorum transformationem celebranti (ubi Gudruna nostra primaria partes agit) derivata videtur.

III. 7. DN. p. 276-7. AQ. 1. 6. sq. AM. 6 sq. HM. 7. Carminis Nibelungici Günther l. Günthar, cantilenarum heroicarum Dan. Gynther. Alias Don. recent. Gunder, Germ. Günther, Burgund. Gunthar *) (nitio sec. 5.) Vandal. & Herul. Gonthar l. Gunthar. Eandem originem sapiunt a) masculina hæc: Goth. Gundulf (isl. Gunnúlfr) Vandal. Gundemund, Gonderic; Longob. Gundemar, Gundeald &c. b) feminina: Vet. Scandin. Gvnhildvr, Dan. Gunild, Gunnild, Sax. Cunihilt — isl. Hildigvnn, Germ. Cunigunde, Longob. Ranicunda. Vet. Ind. VII. gunde, Scheschunogunde p. p. **). Cfr. Gvdmvndr s., Gvnnvr in Gl.

† Gvttormr (alias & rethius Gvþormr, Gofþormr) ut videtur, Giukii filius, aut etiam, privignus S. I. 50. S. III. 19. sq. B. II. 4. G. II. 6. Occurrit etiam Vilh. S. Cap. 151. Est forte carm. Nib. Gernot, cant. h. Gernot l. Gerno. Cfr. Hyndluljóð Str. 25. Obs. 50. Vid. Gl. sub VV. Gvnnr, God & Ormr.

H.

Hácon vid. Hákon.

Hada n. mulieris; occurrere videtur in cognomine Havdobródir q. v. Cfr. Agnarr s. Cfr. * Havdr.

Haddingia-land (land haddingia) G. II. 22. Devotat forte certam regionem e. gr. Haddingiadal in Norvegia, vel etiam, quod verisimilius est (cum legeris hadfngia pro heidingia) luporum terram: desertum l. tesqua aut salubra, secundum opinionem S. Thorlacii (Obs. Spec. IV. pag. 76). Cfr. Heidingi s.

Haddingiascati (heros Haddingorum) l. Haddingiascati (pernicies Haddingorum). Cognomen Helgii, heroi laudati in inscriptione H. I. & sine H. III. (pag. 116). Dubium sane est, an sermo hic sit de Haddingis, Haddingiadali, Norvegiae regionis, regulis, aut etiam de athleticis illis (Hallóingar aut Haddingiar), qui in narratione, magna ex parte fabulosa, Saga Hrómvdar Greipssonar (in collectione Bioernerí, Nordiske Kæmpedæter, impressa)

*) Hic Guntharus l. Gundecarius fuit princeps Burgundorum, qui unacum pluribus populis Franco-gothicis (Alaniis præcipue et Vandalis) incepto sec. 5. Rhenum transgressus Alaniam invavit, & bella deinde cum Hunnis egit sed ab iis occisus fuit. Idem forte igitur est cum Gunnare Edda nostra. Cfr. Borgvndar s. in n.

**) Incertum videtur an omnia hæc originem traxerint a nostris Gvþ, Gvnnvr cat. aut etiam CTart, & pl. Chun sanguis vel Lud. Arab. Gun genus cat.

- pressa*) occurrunt. Cfr. Kára i. & H. II. Obs. 1.
- Hagall nutritius Helgii Hundingicidæ H. III. pag. 86. str. 2. pag. 89. [Hagall, recent, Hagl, alius grando & nomen litteræ H. in alphabeto runico. Cfr. Gl. sub v. Hagl].
- † Hákon (Hácon) olim verisimiliter Hákonr 2: vir l. princeps celsus — hic nomen magnatis Danici. G. I. (in fine) G. II. 13. Est Dan. Norv. Haagen, Saxon. Hacho (de Ao. 824).
- † Hálfðán (Háldán) n. viri. Convenit forte vett. Scot. Ossianí Híðallan, Althan, Mongol. Altan (significatione: aureus) Elnth. l. Kalmuk, Kaldan.
- Hálfr l. Álfr Rex Danicus. G. II. 12. Obs. 42. SL. Sic vocatur etiam in narratione de Norna- Gesto l. e. pag. 136. sed Hialprecí, Franconia Regis filius ibidem appellatur. Cfr. Álfr s.
- Hamall filius Hagalli H. III. I. pag. 88. Cfr. Goth. Amal, Hamal. (Hamal alias Pers. & Arab. portatorem notat, Hamel autem arietem, Adde Pers. Hemal socius, consors).
- Hamdir 1) filius Sigmundi Voltungiantí SL. 2) Notus Guduna Giuktadiis GH. p. 520. HM. 5. sq. Jorrandis Ammids (de rebus Goth. Cap. 34).
- Hatafiórdr sinus Hatii H. I. pag. 36. str. 12. Vid. Hari i. & Gl. sub v. Fiórdr.
- * Hati nomen gigantis H. I. pag. 36, str. 17. 24. (Alias etiam lupi, lunam devoraturi, & fictione Edda Snorroniana). Cfr. nom. Alan. Ata, it. Hatr in Gl.
- Hátún (vicius celsus) n. oppidum l. pagus in Dania (Tune-Herred hodierno) H. II. 8. 23. Obs. 20. 51. Vid. Hárr & Tún in Gl. Cfr. * Hátún (horna) T. I.
- Havðbroddr vid. Hóðbroddr.
- Havðbróðir vid. Hada, Avðbróðir*), Agnarr.
- † Havgni (Högni) 1) Rex Sviogothicus H. II. 48. Obs. 106. H. III. pag. 90. sq. p. 98. str. 19.
- 2) Sigaris frater, cæterum mihi ignotus H. III. 3.
- 3) Giuktii filius, (passim) S. I. 35. 37. & sq. S. I. 50. S. III. 17. 41. 42-44. B. II. 3. sq. G. II. 6. sq. 17. OG. p. 337. str. 7. 11. 18. 26. p. p. G. III. 7. DN. p. 286-7. AQ. 6. sq. AM. 6. sq. HM. 5. Carm. Nib. Hagene; Danicarum cantilenarum Hogen, Hogene.
- † Hávarðr Hundingi filius H. II. 14. Obs. 32. Hawart, ut regis Danici nomen,

*) Si vocari debeat soror ejus Auda l. Öða, in neutem incidit sane Vílk. S. Oða (Carm. Nibelungici Uta) Gunnarís, Hognit & Grimhilda, ex eorum relatione matris. Cfr. nomen aliarum matrisum Oda in Vílk. S. Cap. 52. 91.

- nomen, occurrit in *Carm. Nibelungico*.
- † Hédinn princeps Norvegicus *H. I. pag. 26. 45. str. 31-34. 41.* Convenit nomini Thuringico Heden *Ao. C. 704.*
- Hédinsey nomen insulae; regionis l. oppidi *H. II. 21. Obs. 45.* Addendum tamen est Hiddinsee, nomen hodiernum insulae ad Rugiam Germaniae in mari balthico sitae, et hic etiam Schoeningus, propter nominum similitudinem, nostram Hédinsey collocavit.
- Heiddropnir (ex alto guttas emittens sive etiam: aurum vel pecuniam stillans*) nomen aliquoddam mythicum; Ymeri gigantis ut puto, cujus caput caelum osim fuit. *B. I. 13. Obs. 27. Cfr. Hoddropnir. Vid. Heid & Dropi cet.*
- Heidrekr (Heiprekr) nomen Regis *OG. p. 326.* Observa regem ejusdem nominis in opere notissimo Hervarar Saga ok Heidreks konungs. Convenit vet. Germ. Haderich, Heidenreich unde verisimiliter venit. Heinrich. Dan. Hendrik &c.
- Heimir (domesticus) nutritius Brynhildae. *S. I. 19. 27. Obs. 18. 29.* De nomine hocce cfr. etiam *Vilk. S. Cap. 17. it. vet. Germ. Haymo. Cfr. * Heimir.*
- * Hel f. Morta l. mortis & inferorum Dea *AM. 51. 52. cet. Vid. Gloss.*
- † Helgi (alias antiquissime Hölgi). Tres heroes, ejusdem nominis in Edda nostra occurrunt
- 1) Helgius Hiorvardi filius de quo *HQ. I. agit.*
  - 2) Haddingicus, inscriptione ejusdem terminis perperam & in fine *H. III. pag. 116. laudatus. Vid. Haddingjaskari.*
  - 3) Hundingicida de quo *H. II. & III. (pag. 53-116 incl.)*
  - 4) Vir aliquis, idem forte, sed nobis ceterum ignotus *S. I. 15. Obs. 12. Cfr. nom. Patziuoc. Tzelgu, Buchar. Algu. Vet. Turc. Elchan.*
- † Hemíngur filius Hundingi regis, *H. III. p. 87. str. 1. Dan. Hemming, Henning.*
- † Herborg Hunnorum regina *G. I. 5. Occurrit etiam in Vilk. S. Cap. 221. (In borg l. burg innumerae fere terminationes nom. sam. pr. apud cognatos populos occurrunt). AS. Heriburg.*
- Herkia Attilae domestica l. amasia. *G. III. p. 327. Str. 2. 9. 10. Est, ut puto, Vilkina-Saga Erka (Cap. 64. 76. 83. carminis Nibelungici Helcha**) Prisci Kerka l. Kreka, de qua videatur Stritteri opus: Memoriae populorum & scrip-*

*) Cfr. Cantilenam armenicam apud Mos. Choren. (*Hist. Armen. p. 163*): Inter autem ab Artax sponso effuebat; Pluit margaritas in nuptiis Satinike.

**) Cfr. tamen ipsius septim ibidem & etiam in *hist. Vilk. (c. 317)* decantatam, Herat l. Herrat.

scriptoribus Byzantinis *T. I. pag. 511. Uxores Attilæ, secundum Jornandis relationem, alias innumeræ fere fuerunt.*

Hervardr (*custos copiarum*) *Hundingi filius H. II. Obs. 32. H. III. pag. 95. Cfr. Sax. Herivard (apud Ad. Brem.) Cognata sunt Germ. Hermann, Herbert &c. Vid. Herr & Varda.*

† Hervör (*Hervavr*) *cognomine Alvitvr, nomen virginis l. nymphæ VQ. p. 4. str. 1. 3. 10. 14.*

Hiáll m. *servus Attilæ AQ. 23. 24. 26. AM. 57-60.*

Hiálm-Gunnarr *nomen regis B. I. pag. 193-94. HB. 7. Obs. 24. Vid. Gvnnarr s. & Hiálmr in Gl.*

Hiálprekr *regis nomen SL. S. II. a. Itætiæ Norna Géstis-þátrr **. *In Vols. S. Mscr. Hálfrekr. Carm. Nibel. Helffrich, Franc. Burgund. Hilferic, Chilperic. Cfr. Hiálp & Ríkr in Gl.*

† Hildvr (*Hilldvr*) *HB. 7. cæt. bellona borealis — unde multa nostratis & cognatorum populorum nomina propria E. gr. Isl. Hildvr p. p. AS. Hild, Hildmaer, Franc. Hildebert, Childebert,*

Childeric, Longob. Hildehoc, Norvag. & Longob. Hildir, Germ. Hildebrand, Hildeburg, Goth. & Vand. Ildebad, Vandal. Ilderich &c. Cfr. Brynhildvr, Gvnnarr s. Vid. Gloss.

Himinfiöll *montes caelestes l. celsissimi, H. II. 1. Obs. 4. **). In Suecia montes ejusdem nominis, olim inveniebantur teste Ynglingasaga Cap. 39. Cfr. Himinbiörg (ejusdem significationis) Grímnismál str. 13. — & montem Vestrogothiæ hodiernæ Himmelsberg dictum.*

Himinvágar *nomen loci H. II. 8. Obs. 20.*

Hindarfjall *nomen montis l. deserti editioris. S. II. 8. 42. Obs. 53. In narratione de Nornagesto (l. c. p. 140.) Hindarheidi. Verbotenur: cervæ mons, ab isl. Dan. & Angl. Hind cervæ Al. Hinda, Germ. Hinde &c. ***). Salmius Germaniæ montem, Hundsrucken dictum, hoc nomine indicari putavit, alii autem montem Hassiæ, appellatum Feldberg, ubi rupes Brynhildenstein & rudera quædam murorum inveniuntur ****). Notatu præterea digna*

*) In Hist. Olai Tryggvoni Edit. Skalh. Tom. 2. pag. 236. Franconiæ Rex ibidem dicitur. Vid. Frackland.

**) Nomen montium altissimorum in mundo nostro, Indiæ a septentrione, Himala l. Himalaya, secundum quorundam interpretes, eadem notione gaudet. Vid. Himin & Fjall in Gl.

***) De cervæ Sigurdi nutrice, cfr. relationem fabulosam hist. Vilkinorum Cap. 142. 144.

****) Vide Prefationem doctiss. van der Hagen ad Odæ cædices ab ipso editas pag. 51. Arx Brynhildæ flamma ambiente septa, eadem est enim arce in vitreo monte sita, quæ ipsi attribuitur in cantilenæ her.

na sunt: Hindfeld in Saxonia, Hinefeld in principatu Fuldensi, Hindenberg arx vetus montana in ducatu Grubenhagen, Hirschfeld in Suevia, Saxonia & Hassia inferiore; Hirschberg in Franconia & Bavaria (& plures ejusdem nominis montes).

† Hiordis (nymphæ gladiatoris) mater Sigurdi Fafnericidæ SL. pag. 121. S. I. p. 124. str. 3. Vid. Hiörr & Dis in Gl.

Hiörleifr n. viri H. III. 22. Obr. 48.

† Hiörvarðr (gladii custos) nomen virile,

1) Regis Norvagici H. I. pag. 26 sq. str. 3. 10. p. 31. 36.

2) Unius Hundingi filiorum H. II. 14. Obr. 32. H. III. pag. 95. Vid. Hiörr & Varda; cfr. Hervardr s.

Hladgvdr (bellona l. pugna sternens). Nomen nymphæ l. virginis VQ. p. 5. str. 14. Cfr. Hlada & Gvnnvr in Gl. *).

Hlavdr (Ladvdr, Hlöþvr al. Hlöðr, Hlavdr) a) VQ. p. 4. str. 10. ß) G.

II. 25. Sic antiqui nostri scriptores exprimere solent nomina, AS. Hlother, Leuther, Goth. Leuder, Leuthar, Franc. Klothar, Chlovis, Germ. Hlothar, Lothar &c. Conferri porro potest Rex Saxonum Ludiger a Sigfrido vißus in Carm. Nibel. Vid. Hlada in Gl.

Hlébiörg n. nomen loci l. rupium H. III. 19. Obr. 31. (Hlér mare l. Hlé immunitas a vento & Biarg, pl. Eiörg rupes). Cfr. Gl. T. 1. v. *Hlébarþr.

Hlésey f. 1) insula Danica in sino Codano, hodie Lessö,

2) Nomen loci verisimiliter in Germania l. Sarmatia europæa siti OG. 28. Obr. 90. Cfr. hæc Germaniæ loca; vtt. Francorum orientalium pagum Liefi l. Lihefi & multos hodiernos Saxonum nomine Löfsnig & Lefsa. Vid. Hlébiörg s. & Ey in Gl.

Hlymdalir (valles resonæ) domicilium Heimris, Brynhildæ nutritii HB, 7. Obr.

her. Dan. (Brynhilds Vife T. I. pag. 132. Stolt Brynild af Glarþjerget). Tote Hagenio (Introd. in carm. edd.) p. 63. et W. C. Grimmio l. c. p. 496-97. arx vitrea (Glafenburg) occurrit in chronicis Dithmaricis, Heldenbuch et plaribus veterum carminibus. Revera monumenta vitrea olim in magna Britannia, & præsertim Scotia existere, uti ruderia ingentia jannoni testantur, ceguta sub vulgari nomine vitrified forts. — Muri coram, in calmine altorum montium siti, vitro artificiose obdullii apparent. Sole illustrati flammæ ambientes l. flammæ septa poetæ sane tollere potere. Vid. Archaeologiam Britann. T. IV. (Andersons Account of ancient monuments and fortifications in the Highlands of Scotland) pag. 242 & 19. Cfr. Gazetteer of Scotland, Ed. 1806. Introd. pag. XXXV. ubi hæc auctoris verba notatu digna sunt: This singular method of building is of the highest antiquity; Not only history, but even fable is silent as to their origin. Cfr. S. II. 42. 43. Obs. 54. OG. 16. Obr. 54. Vols. S. Cap. 35. (MS.) it. * Vafvrlögi in Gl. T. I.

*) Hladgvdr, (Saxonis Lagertha) adhuc in Islandia existit.

22. *Vid.* * Hlymr s. & Dalr in *Gl. Conferenda forte sunt loca hæcæ Germaniæ: Linthal in Virotungia, Franconia & Brandenburg, Leymthal in vicinia Rheni p. p. it. Limpurg Sveciæ &c.*
- Hniflúngr *vid.* Niflúngr. *Sic sine dubio exponendum GH. 11. Est tamen forte nomen propr. filii Högni AM. 86. Obs. 247. 248. Attila percussor, Högni filius in hist. Vilh. Cap. 381. Aldrianus nominatur. Cfr. Giúki s.*
- * Hnikarr (Hnikar) Othini nomen adjectivum S. II. 18. H. II. *Cfr. nomina quædam græca a voce νικη (victoria) deducta* *).
- Hodbroddr (Hodbroddr, Havðbroddr) filius Grammaris Regis. H. II. 18. & sq. H. III. pag. 94 str. 14. & sq. *Cfr.* * Hodd, * Havdr & Broddr in *Gl.*
- Hoddropnir (Hodd-dropnir) m. & circulo guttas emittens l. etiam nummos, annulos aut aurum stillans. Nomen aliquoddam mythicum. B. I. 13. *Obs.* 27. *Vid.* Heiddropnir s. Hodd & Dropi in *Gl.* **).
- * Horn forte omnis nomen in genere, quævis anfractuosum designans GG. 8. *Obs.* 21. *Vid.* *Gl.* Hreidmarr (Hreið-
- marr, Hreidmar) Regini pater S. II. a. *Convenit Piñico Ossiani Reuthamir.*
- Hringérdvr nomen Oreadis H. I. (A Hrim pruina in *Gl.* Gérdvr multa faminarum nomina propria terminat, uti gardr virorum. Similia reperies in linguis cognatis e. gr. Longob. Vifigard, Pers. Jezdegerd I, Isdegerd &c.) *Cfr.* Gérdvr in *Gl.*
- Hringr (Ríng) s: circulus, annulus; — nomen viri H. II. 48. *Vid.* *Gl.*
- Hringstadir nomen oppidi, verisimiliter Danici, hodie Ríngsted. H. II. 8. *Obs.* 20; 52. *Obs.* 113. Donatum fuit oppidum illud Helgio nuper nato a patre, teste præterea Vols. S. Cap. 14. (*Mscr.*)
- Hringstadv nomen loci H. II. *Obs.* 20. *Cfr.* Hringstadir s.
- Hrødmarr (Hrodmar, Hróþmarr) Sígurlinnæ procer H. I. p. 31. str. 11. pag. 36. Hrod vastatio, marr vir, heros; *vid.* *Gl.* *Cfr.* nomina popularium cognatorum e. gr. Dan. Norv. Hrodúlfr, Hrodólfr (*contr.* Hrólfr, Rólfr) Germ. Rudolf, Herul. Rodulf it. Longob. Rodbald, Rodalind, Goth. Roderik &c. *Terminationes similes invenies apud veteres Germanos e. gr. Sax.*

*) Hnikvdr l. Níkvdr aliud cognatum est Othini nomen. *Cfr.* Mongol. n. pr. herois Nikudar.

**) Hodd est circulus, orbis, deinde autem annulus, nummus — & sic postremo yara, cimelii vel thesauri notionem adeptus. Omnes voces significationes jam dadas in islandico sermone obiter.

- Sax. Hadamar, Franc. Sigismar, Slavonicas, Hunnicas & pl. autem in miruti: Wolodemir, Balamir &c. Cfr. Hróþir, * Hróþ-vitnir in Gl. *).
- Hróllaugr (proprie Hrodlaugr) nomen regis H. III. 19. Cfr. Hrodmar s.
- * Hróptr (Hroptr) nomen adscititium Othini. B. I. 13. Contractum puto a Hrópvdr clamans, praco. Vide * Hróp.
- Hrótti m. gladius Sigurdi Fasnericidæ (unde reliqui nomen positicum traxere) S. II. p. Vid. Gl. Cfr. Gramr s.
- Hróþvrglavd (Hróðurglöd) nomen matris (ut videtur) Formunreici l. Ermannreici. HM. 21. Vid. Hróþr & Gladr in Gl. Cfr. * Hróðrbarmr.
- Hvmláugr filius Hiðrvardi, Regis Norvagici H. I. (Hvmlr Hunnicum est principis nomen in Hervarar-Saga. Humbla l. Humle (alias Humlum & Hummerlummer) in cantilenis her. Dan. occurrit**). Hvmlall Dan. Humle &c. alias est lupulus, plantæ notissimæ nomen).
- Húnaland (Hunnia, Hunnorum terra, forte Hungaria hodierna & Germaniæ simul
- part.) G. I. 5. Obs. 9. ß. OG. 4. Carm. Nib. Hunenland, Hiunenlant & Heunen. (Cum Atilius l. Attila (cujus nomen, e Klaprothii sententia, Hunno-avaris Caucasiis, in mare propr. Addila hodieum usitatur) & Hunni illius sapissime in carminibus hinc una memorentur, liceat hic subjungere enumerationem principuorum locorum ubi ille leßori occurrit, nempe: S. III. 33. 53. 55. 56. B. II. 11. G. I. 24. G. II. 26. 38. sq. G. III. p. 326. & sq. OG. 20. & sq. 29 sq. AQ. pag. 362-410. AM. str. 2 &c. GH. 11. Cfr. Adl s.) Vid. Húnar, Húnmarvk, Húnskr. Cfr. Hvndland s.
- Húnar (sing. Húni) Hunni, AS. Hune, Hunas, Carm. Nibel. Hunen, Hiunen, Heunen natio maxime famosa, ex Asia oriunda. Ptolomæus primus Chunos in Sarmatia europæa collocat. Attilam iis regnavisse & ad mare usque balthicum suum imperium extendisse, verisimile est. Carmina hæc de ipso, sub nomine Atlii latente, et ipsius subditis, vasallis aut foederatis agere,

*) Nomen femininum Hrodny' adhuc in Islandia existit.

**) Cfr. nomen regionis (in Blómsturvala-Saga) Humlångaland (in Fálkins S.) Aumlångaland. in Carm. Nib. Amelungenland, it. Noregr i.

- agere, indubium opinor. In Germania boreali veteres regionum incolæ vulgo Hunen l. Huinea ab hodiernis appellantur et eorum tumuli sepulchrales Hunenbette 3: Hunnorum. lectus l. cubilia. Slavos olim & interdum Saxones, postea Vindos l. Venedos dictos, a patris nostris Hunos audisse, probabile daco, quamvis nullo modo denegem, Hunnos proprie Attilianos partim Tartarica l. mongolica & partim caucaso-avaricæ sive-humicæ *) originis fuisse. Vid. Húnaland p. p. & appendicem gloss. & ind. de linguis Avaricis.*
- Hvndíngr Rex Húndlandiæ, Rex exoticeus, Julii parti é mea sententia imperans. *H. II. Obs.* 1. str. 10. *Obs.* 24. *H. III. p.* 86. *Obs.* 4. 5. p. 88. 90. str. 9. p. 109. str. 37. *S. II. a.* str. 15.
- Hvndland l. Hvndíngialand (Forte Hundingorum l. Hunnorum terra) *H. III. Obs.* 4. *ifr. S. II. ß Obs.* 53. *Cæt. vid.* Hvndíngr, Húnar &c.
- Húnkonúngar (Hunnici reges) *GH.* 3. 6. *Cfr.* Borgvndar s.
- Húnmavrk (Húnmörk) 3: sylva l. regio plana Hunnorum *AQ.* 13. Regio circa regiam Attila describitur a Prisco¹ ut planities vasta. *Cfr.* Húnaland s.
- Húnskr (Hannicus) appellatur Sigurðus Fafnericida *S. III.* 4. 8. *AM.* 98. Ab Hunnico genere originem certe traxit, nam avus ejus Sígi, ut et pater Sigmundus, reges Hunnorum quorundam fuerant (teste Volsunga - Saga *Cap.* 2. & 19). *Cfr.* Grímhildvr s. Simili modo Attila ipse a Gothico genere, Gepidico nempe, ortus fuit. *Vide* porro *G. I.* 24. *Obs.* 36. *G. II. it.* Húnaland, Húnmavrk, Húnar, Húnkonúngar s.
- Hymlíngr filius Hiorvardi, regis Norvegici, *H. I.* *Cfr.* Hvmlúngur s.
- Hænrir Deus l. heros Asicus aut Asiaticus (in Edda Snorroniana, Heimskringla & Völuspá ulterius laudatus) *S. II. a.* pag. 151.

I.

- Jarizear nomen viri — &
- Jarizleifr (Jarizlav) *G. II.* 19. *Obs.* 59. 60. Ambo verisimiliter Slavonica, sed Hunnis hic attributa.
- Idmvrdr (Íþmvrdr) nomen Comitum Norvegici **) *H. I. p.* 27. str. 2. Conuenit A) Sax. Edmund, Eatmund (Posterio-

*) Avaros horce sive Hunnos Cantarios, jamjam in montibus Dagermanicis sive Lægis habitantes. Klaprothius opinatur cognatos esse quibusdam veteris Sibiria populis.

**) Adhuc in Islandia supersunt nom. fam. Idunn & Idþiógr.

sterioris avi Scandinavis Jatmundr).
Cfr. Gl. v. Id (Idir) & Mvndr.

Jónakvr (Jónakr) Rex (verisimiliter Slavonicus) S. III. 58. Obs. 69. 70. GH. (pag. 520) str. 13. Maritus fuit tertius (post Gunnarem & Attilam) Gudrunæ Giukiadis.

Jordan nomen loci, verisimiliter emendandum: Jórland (pagus in præfectura Gothoburgensi Sveciæ hodiernæ situs). H. III. 20. Obs. 32. Cfr. Sólheimar i.

Jórmvnekr vid. Jórmvnekr.

Júsongr verisimiliter nomen virile proprium. H. II. 19. Obs. 41. Occurrit etiam in Vilkina-Saga *).

Jörfafvnd n. fretum (hodie verisimiliter Öresund &c.) H. III. 23. Obs. 50.

* Jórmvnekr (Jórmvnekr, Jórmvnekr) Rex GH. p. 520. Str. 2. 5. S. III. 59. HM. 18. 19. 23. Fornandis Ermanaric, Hermanric l. Ermeric. Vilk. S. Ermenrekr, quod quidem nomen Gothis cum Alanis commune fuit, respondens caterum Suevico Hermeric, AS. Eormenic p. p. Cfr. nom. Germ.

Ermenfrid, Ermengard, AS. Ermenburg &c. *). (De etymo et Gl. T. I. v. Jómvngvnd amplius tractandum erit in Gloss. Tom. III). Iþmndr vid. Idmndr.

K.

Kára ***) n. fæm. occurrit in appellatione carminis Káro-lióð. H. III. in fine. Obs. 116. De Kara quædam saga, vel potius Valkyria (sub oloris specie) altivolanti, originitus eadem nympha, ut videtur, consule narrationem prædictam, Saga Hromvndar Greipsfonar Cap. 6. & 7. l. c. Helgii strenui amasia et adjutrix in pugnis ibidem appellatur. Cfr. Haddingjaskati s.

Kiar m. rex Celticus, VQ. 14. AQ. 7. Obs. 34. Nomen occurrit in poematibus Ossianicis.

Knefrodr l. Knefraudr n. viri Hunnici. AQ. 1. DN. p. 286. (Alias appellatur Vingi q. v.)

Kostbera f. uxor Hognii DN. p. 287. AM. 6. 9. sq. 32. Cfr. Masc. hæcce: Pat-

*) Ibi tres viri eodem nomine præditi occurrere videntur. Cap. 12. & 14. Cap. 149. 171. &c. Regnum primi, Bertángaland, verisimiliter reperies in cantilen. heroic. Dan. Birtingsland. Vilk. S. Cap. 211. Britannia occurrere videtur sub nomine Birtángaland l. Birttángaland (nominibus aliis Breland).

**) Nota est Fornandis relatio de cæde Sanhielis & deinde Ermanarici, a fratribus illius patratæ. Vid. Hamdir, Savli, Svanhildr.

***) Kár & Kári priscorum Scandinorum nomina (& Eoli quidem borealis) adhuc in Islandiâ servantur.

Patzinac, Koflan, Franc, Kuswald p. p. it. Bera s. (De etymis vid. Gloss. sub. voc. Kofkr & Bera).

L.

- Láganes (*verisimiliter*) *n. pr. loci* *H. II.* 35. *Obs.* 76. *) *Vid. Gl. v. Lágr & Nes.*
- Långbardr *G. II.* 19. *Obs.* 62. (*Aliar Longobardus, Germ. Langbard, AS. Langbeard &c.*) *Vid. Gloss.*
- Lavdver (Lödver, Hlavdver) *n. pr. viri.* *H. I.* 19. *Vid. Hlavdver i.*
- * Leiptvr *forte nomen amnis mythici (de quo vide Gl. Tom. I.) H. III.* 29. *Vid. Gl.*
- † Lodinn, Loþinn (*hirsutus; Dan. lodden l. laeden &c.*) *nomen gigantis (alias autem viri humani)* *H. I.* 25.
- Lofnheidvr *filia Reidmaris S. II. a.* 10. (*Lofn amorem notat; alias nomen Divæ Asiæ. Heidvr nomen sagæ in Völsuþa & alias multorum proprium, multa fæminina composita terminat; sic etiam Germanica uti Adelheid &c.*) *Cfr. * Lofnfarar & Heid i.*
- Logafjöll (*flammæ montes*) *H. II.* 13. *p. p. De etymis vid. Logi & Fjall in Gl.*

Loki *m. unus Asarum, contra eos rebel- lit, e genere giganteo ortus, S. I. 2. De nominis origine disquirendum erit in Gl. T. III. **).*

- Lýngheidvr *filia Reidmaris. S. II. a.* 20. (*Lýng isl. & Dan. eruca, Heid, Hei- dvr l. Heidi tractus terræ desertæ edi- tior).* *Vid. Gl. & Lofnheidvr s.*
- Lýngvi *nom. principis, Sigmundi inter- fessoris S. II. a. p.* 115. *Obs.* 41. *Alias serpentem notat. Cfr. Lýnghei- dvr s.*

M.

- Melnir } *Nomina virorum propria (ut vi-*
Mylnir } *detur) H. II.* 47. *Obs.* 105. *Circa*
etymum cfr. Gl. v. Mala.
- Mornaland, regio, *OG.* 1. *Obs.* 4. *Vid. Gl.*
- Myrkviðr *m. (sylvæ opaca) nomen loci.* *AQ.* 3, 5. *Obs.* 13, 27. *Cfr. V. I.* *Obs.* 6. *Quoad significationem convenit Germ. Schwarzwald, & revera vocem nostram illud Sæviæ sylvæ proprium nomen reddere censeo. Eodem verisi- milititer est, cum Vilk. S. (Cap. 140) sylvæ Sæviæ (Svavalkógr) ubi Sigur- dur noster ex ejus relatione natus fuit. Cfr. Svafar, Svavaland i.*

N.

*) *Dochter. van der Hagen putat esse insulam Lagaholm ad Hallandiam sitam.*

**) *Aliud ejusdem Dei nomen Loptr l. Loftr adhuc in Islandia nitatur. Convenit veteri Perunovi nom. pr. marc. Luftr. Cfr. Gl. v. Loptr l. Loftr.*

N.

Náströnd (*cadaverum l. mortuorum ora*)
 tartarus mythicus borealium † *GS.*
Vid. Gloss. it. Nárr & Sravnd ibid.
 Níarar (*sing. Niari*) incolæ Nericiæ in
 Suecia *VQ. 6. Obs. 13.*
 Nidudr Rex Nericiæ *VQ.* In *Vilkina*
 Saga dicitur Níóúngur Regulus Thiodæ
 l. Thyæ Jutarum (Danicæ) *. Est
 etiam forte *Carm. Nib. & Heldenb.*
 Nüdunch l. Nydung.
 Níðhavggr m. (*perniciosa l. in tenebris*
percussiens aut mordens) nomen serpen-
 tis tartarei † *GS. Vid. Gloss.*

Níóúngur m. nomen, ut videtur gentilitium
B. II. 16. AQ. 11. 28. AM. 44. 49.
Carm. Nibel. Nibelung **), *cf. ta-*
men ejusdem Nilbunch (str. 357 ***).
Vid. Hníóúngur s. & Níóúfarna in Gl.

Nornir (*sing. Norn*) paræ *H. II. 2. sq.*
Obs. 6. HM. 28. GH. 12. Obs. 50.
(Cfr. lat. Nona, Morta, Gr. Moira).
Vid. Gl. ****).

Noregr, Norvegr Norvegia *H. I. pr.*
(pag. 45) it. str. 31. Dan. Norge,
Germ. Norwegen, Angl. Norway,
AS. Norvege &c. (Legunt quidam
Nordvegr s: via aut regio borealis,
alii

*) Alter Nidungus, Hispanicus Rex, occurrit *ibid. Cap. 131. Suspicio ceterum illud piód interdum pricis Scandinavis signasse recentiorum þýðskaland (Dan. Tydskland, Germ. Deutschland, Teutichland) nude notissimum illud piódverkr (teutonice vel Germanice) uti Rómverkr (Romanus) a Róm (Roma) &c. Vid. piód in Gloss. Cfr. pióðrekr, þýðverkr s.*

**) Est etiam corruptum illud centilen. heroic. Dan. (*de Grimilda nempe agentium*) Nielus l. Nilaus alias idem quam n. pr. Niels l. Nils s: Nicolaus.

***) Níóúngaland, regnum, occurrit in *Vilk S. Cap. 150. & Rex ejusdem Aldrian (in Carm. Nib. celebratus) pater Gunnaric. Gernozii & Gislii (Gisleri l. Giltieri) — vitricus autem Hognii ex Alfo (dæmone) prognati. Cap. 151. idem Rex appellatur Irangus, nata ejus Grimhilda, at filii Gunnar, Guttermur, Gernot, Gisler sed prisignus Hognius — sic at ex ejus capite proxime procedenti (varianti traditioni attribuendo) nuper retuli. Regnum illud in Carm. Nibelung. Burigunden l. Burigundenlant appellatur — (Cfr. Borgvndar s.) sed aliud Nibelungen l. Nibelungenlant Stefrido vel etiam Nibelungir simul ibidem attribuitur, in Norvegia quidem situm (v. 2971) — quæ confusio orta videtur de borealium carminum & traditionum permixtione cum germanicis, nisi nomen aliquid proprium: Nordgau l. Nortgoewe (ubi etiam olim pagus Norrogo) lat. Nordgoja & interdum Noricum — vel aliud simile sic depravatam evaserit. Pari modo pióú ejusdem poematis Isenland & Isenstein rite querenda in ipsa Germania, ubi fluvii Isen & Iserah, Bavaria pagus & fluvius Isen, arx Isereck, Isenberg vel Isenburg, oppida Isne (Suevia), Isertlon (Westphalia). Cfr. Eisenburg vel Isenburg Ungarie, montem Eisberg Suevie p. p. Lacus Eysenburg nominatur in libro Heldenbuch (fol. 150. cet.) Terra Sigmundi (Steyfidi patris) ibidem appellatur Nybelunge, in Burgundia ac Vormatia vicinia.*

****) De Nornir ad Helgii incunabula *cf. porro Velt. S. Cap. 14.*

alii Norve. : : *via Nori, regni occupatoris celebris.*

O.

Óðinn (* Óþinn) Óðinus l. Othinus, Scandinavorum, Gothorum & quorundam Germanorum nomen S. II. a) HB. 7. 8. 9. Germ. Woden, Wodan, Otc, AS. Eowden, Voden, Slavon. Vodha Cantilen. her. Færoensium (insulanorum) Euan &c. *).

† Oddrún (n. fæm.) Attilæ l. Atlii soror. S. III. 25. DN. p. 287. OG. p. 336 & sq. Ab Oddr & Rún; Vid. Gloss. (Notissima sunt hæc nom. pr. masc. isl. Oddr, Oddi, AS. Oiddi, Germ. Ottho; cognata vet. Germ. Odrade, Otfried, &c.)

Óinn m. pater Andvarii nani S. II. a. 2. Cfr. Gl. sub. v. Óa, Óvmk.

Ólfr H. II. 48. Vid. Álfr. Cfr. Gl. voc. Úlfr.

† Ólöf H. I. (pag. 31.) Vid. Álöf. Orkningar nom. viri AM. 28, 50. Obs. 81. 136. Cfr. Gl. v. * Orka.

Óscoþnir m. nomen campi mythici. S. II. ß. 15. Cfr. Vafþr. mál str. 17. 18. Obs. 21-23 & Gl. T. III.

Ótrvr S. II. a. **). Vid. Gl.

R.

Rán f. Dea maris. H. I. 18. Obr. 40. H. II. 27. S. II. a. Obs. 7. GG. 6. Amplius de ista tractandum erit in Gl. T. III. Cfr. Rindr v. i.

Randver Þormunreci l. Ermanarici filius GH. pag. 521. Obs. 3. HM. 16. Obs. 50. Cfr. Angl. Randolph &c.

Ravgnir (Rögnir) B. I. 15. Alias nomen Othini adscititium. Vid. Gloss. ***). Cfr. Reginn.

Reginn (Regin) m. nanus vel pumilio, Sigurdi nutritius. S. I. 11. S. II. a. ß. (In Vilkina S. semper Mimir l. Mimer oppel-

*) De nominibus asiaticis parallelis Buda, Buden l. Boda, Boden &c. cfr. Gloss. T. III.

**) Fabula hæc, de lutra occise pretio possessori restituta in eum quidem modum, ut ejus pellis l. integrum corpus auro occuparetur, orientalem originem sapit, rite considerata hæc b. Secentii de Arabum nomadum simili lege vel more, relatione: "Si quis alterius canem occiderit, possessor "Schecho (principe l. magistratu) præsentem, extremam caudam præhendat, ut naves animasque terram tangant, sed percussor cogatur supra istud hordei aut tritici tantam stragem effundere "ut apex caudæ occulatur." Notum est lutras piscatus, in hominum usum, advecere, & sic quodam modo animalibus domesticis annumerari posse. — qui quidem mos, ex aliqua parte, fabulæ originem dedit.

***) Cognata sunt hæc antiquitatis nom. pr. Scand. Longobard. Goth. & Hunn. Ragnar, Ragnar, Frangi-Ragnar l. Ragnachar, vet. Scand. & Isl. Ragnhildr (Frang. Ragnchild) &c.

appellatur, est autem *carm. Nib.* Albrich (*ejusdem originis quam Vilik. S. Alpici*). *Cfr. Vet. Germ.* Reginbert, Reginbert; Reginward (*contr.* Reinward) Reginfried, Reinhard &c. *Vid. Gl. v. Regin &c.* *Cfr. Ravgnir s.*

¹⁰ Rin f. *Rhenus (fluvius)*, *VQ.* 13. *Obs.* 24. *S. II. a. B. II. 11. AQ.* 18. 28. *Obs.* 103 *). *Carm. Nib.* Rin; *alias Germ. Rhein &c.* *Cfr. Gl. v. Áskvnn ***). *Circa etymum nominis cfr. Gl. sub vocib. (at)* Renna,

¹¹ Rindr f. *GG.* 6. *Hic sine dubio Terra (Othini conjux, eadem originis cum Rinda, ipsius, secundum Saxonem, concubina). Locus nostratus, nuper citatus, sic est explicandus: "Rinda (Terra) svadebat Ranæ, (Thetidi) infesta post humeros rejicere. Sit quoque undas maris quotidie agere cernimus. Vid. Gl. T. I.*

Riðill I. Riðill (*vibratilis aut æruginosus*). *Nomen gladii Regni S. II. β.*

(*p.* 179). *Cfr. Gl. voce Rida.* (Rid *alias ærugo Dan. & Angl. Rust, Germ. Roit &c.*)

Rógheimr m. *Veritiliter nomen regionis aut pagi, (olim Rógaland, jam Rygefylke, in Norvegia, nisi quidam Ruginorum teutonicorum pagus originitus hic indicatus fuerit. Vid. Noregr s. Röðvsvellir i). H. I. 43. Obs.* 71. 78. *Incola hujus provincia olim dicti sunt Rógar I. Rýgir. Cfr. nomen insulæ German. Rügen, popularium priscorum Germano-Gothicorum Rugii &c. Cfr. Gl. v. Rógapalldr & Rógheimr.*

Rvdr f. *forte nom. amn. GG.* 6. *Obs.* 78. *Etymum quærendum videtur in verbo (at) rydia (ek) ryd (rvdda, rvddr) ruere, sternere cæt. Dan. ryde, cfr. Germ. zer-rüten &c.*

Röðvsvellir (*campi solis*) n. *pr. loci (Norvegici) H. I. 6. 43. Obs.* 78. ***).

S.

¹⁰) Verba *Edda* *prosaice* hic addere licet: Atli Konúgr bauð síl sin Gvnnari oc Högna en þeir fóro at heimboðino. En er (i. ádr) þeir fóro heiman, þá fló þeir gyllit Fatnis ark þá ánni Rín, ok hefir þat gyll aldre sþan fvdniz, i. e. Rex Atlius ad se invitavit Gunnavem & Högniúm, illi autem ierunt ad convivium; verum inter domo abendum (ante quam domo abirent) absconderunt auram a Fosucere moriente relisum in amne Rheo; neque id auram quovam postea repertum est.

¹¹) De adoratione Rheni consule Taciti *Annal. Lib. V. Cap. 17.* Hic de ipsis Germanis agitur sed inscriptiones veteres testantur præterea religionem istam ad Romanos vicinos transiisse. Fluminum ingentium cultus ethnicis Scandis, Græcis, Persis at Indis communis fuit.

¹²) Observatu sane dignum est quod Campus solis olim inveniretur in veteri Nördgovia Germaniarum (de cujus regionis nominibus aliis Norvegia sive Norrigia similibus vid. s. v. Norvegr) præsertim cum hic nemo sit de Stevir & Rugiis, olim ut videtur gentibus Scandinaviae & Germaniæ homonymis vel originibus iisdem.

S.

- Savrlī (Sörli) *filius Gudrunæ Giukiadis.*
HM. Est Jorrandis Sarus l. Saro.
(De rebus Gothicis Cap. 34). Cfr.
Hamdir, Jörmunrekr, Svanhilldv.
 Saxa *G. III. 6. Obr. 21. aut est:*
- a) *dat. sing. nom. proprii virilis Saxi,*
Dan. Saxe, (Saxo) — aut
- b) *Genit. pl. nom. gentilicii Saxar 3:*
Saxones, nom. sing. (inuitato) Saxi.
Carm. Nib. Sahfen. Finnis Svecicis
Germanus & Germania hodieum Saxa
sonant.
- Sefafjöll (Sevafjöll) *mons l. montes Sveo-*
Gothicæ, et forte etiam oppidum ibidem
situm; (Hodie Säwe l. Seve vel Seve-
fjäll; Plinii, mons Sevo). H. III. 14.
Obr. 28.
- Sigarr (Sigar) 3: *victoriosus, — n. viri*
H. I. 36. Obr. 72. H. III. 3. G. II.
15. Signar inter recentioris ævi n. pr.
Isl. invenitur. Cfr. Longob. Sicard,
Sico, Sicus.
- Sigarshólmr *nomen loci H. I. 8. Vid.*
Sigarr s. & Gl. v. Hólmr.
- Sigarsvöllr *l. (in pl.) Sigarsvellir nom.*
campi l. loci. 1) H. I. 35. Obs. 71.
2) H. II. 8. Vid. Sigarr s. & Gl. v.
Vavllr.
- Siggeir *m. (hasta l. machæra victrix) H.*
II. 37. Obr. 78. G. II. 15. Saxoni-
ca virorum nomina olim sæpe in ger l.
gar, uti scandinavica in geir, termina-
bantur c. gr. Witger. Cfr. Geirmvndr
i. Vid. Gl. sub v. Sigr & Geir.
- † Sigmvndr. 1) *Volrungi filius, Franco-*
næ veterimæ & partis Daniæ Rex*).
H. II. (pag. 86) SL. S. II. n. 26. G.
II. 15. 28. 2) Sigurdi & Gudrunæ
filius G. II. 28. Obs. 52. Carm. Ni-
belung. & Heldenb. Sigemunt l. Sig-
mund alias Germ. Siegmund, Sigis-
mund; Segemund apud Tacitum, Goth.
& Burgund. Sigismund it. Goth. Sidi-
munt. Cfr. Longob. & Goth. Sigeric,
Sigibrand, Sigismer &c. Vid. Sigarr
s. Gvd-

*) *In Vilk. S. Cap. 137. regnum ejus vocatur Jarlungaland in Carm. Nib. Niderland in appendice libri Heldenbuch: Nybelunge. Cfr. Norvegr. S. Suhms docet Jorrandis Sigismundum, Gothorum Regem, eundem fuisse cum Cassiodori Gensemundo, qui, ex ejus testimonio, "per mundum universum carminibus celebratur..." (Om de fra Norden udvandrede Folk. 1 Deel S. 271-73). Nomen illud sane in veterum Germanorum & Scandinavorum cantilenis sat sæpe decantatur. Francos è terminis Daniæ & forsau è Daniæ ipsa in Germaniam interiorerum emigravit, verisimilimum est, et certum quidem, quod temporibus perantiquis, arda inter eos & Danos conjunctio extiterit. Hic tantum allegere licet Ermoldi Nigelli versus:*

Hic populus porro veteri cognomine Deni — —
Notæ quoque Francico dicuntur nomine-manni,
Fulcher adest facie cultæque statuæ decoris
Unde genus Francis adfore fama refert.

- s. Gvdmvndr i. *Et Gl. sub. v. Sig & Mvndr p. p.* *)
- † Sigdrífl. Sigvdrífl. (*viðforiam arcens l. nix aut procella víðfríx*) alterum Brynhílda nomen (*hic mere mythicum, ut videtur*). *B. I. (p. 189. 191 sq) S. II. p. 44. Obs. 62. Occurrit quasi nom. f. pr. in tippis Sveciæ runicis.*
- Sigrlinn (*viðforia l. felicitatis fons*) n. *fam. Sveciæ Hiortvardo regi Norvægio nuptæ. H. I. pag. 26. 7. sq. str. 4. 35. Sigrlöd hodie in Islandia usitatur. Carm. Nibelung. Sigelint l. Sigelind (Sigismundi regina & Sigfridi mater), — it. altera Najadam, quæ Hagenio apparere.*
- † Sigrún Hogvii, Suro-Gothici regis filia Helgii Hundingieidæ conjunx *H. II. 17 & sq. 27. 50. 52. Obs. 35. 36. 58. 113. p. p. H. III. p. 90. sq. 94. str. 13. sq. pag. 98. str. 18 sq. pag. 104-116 incl. Cfr. Havgni s. (Circa etyma vid. Gl. tv. Sigvr & Rún).*
- † Sigvrdr (Sigurðr alias, *sed raro*, Sgvvrdr) nomen herois præstantissimi horum carminum, qui in Vilkina-Saga sæpissime Sigvrdr Svèinna appellatur (*cf. S. II. ß. 1.*) unde cantilenarum heroicæ, *Dan. Sigurd Snarensvënd. Est eam. Nibelung. Siegfried, libri Heldenbuch Seyfrít — unde aliud ejusdem principis nomen in Vilkina Saga (Cap. 144. 145. 377) Sigfródr, Sigfródr l. Sigfredr aut Sigfridr**).* Convenit alias nostrum nomen *Germ. Siegwãrd, Isl. Sigvãrd, Dan. Norveg. Sigvãrd, Sivert***), AS. Sighard, Longobard. Sicard, Ind. Sogor. Circa etymum cf. Sigr in Gl. Fata ejus præcipue referuntur & decantantur SL. S. I. S. II.*

*) Sigmvndr alias est una ex Othinii permultis appellationibus, secundum Eddam prosaicam, et non quidem mire cum aperte significet viðforia donum l. datorem. Conferri igitur merens Sigemon. Celtarum Mars, & Schigimuni (Sjigimuni) deus ac hères Mongolorum & Elathorum lamaicæ confessionis.

**) Hinc fabule Germanicæ inscriptæ: der hürnerne Seyfried I. Sigfried. Originem cognominis invenies in *Vilk. S. Cap. 166. collatæ cum Carm. Nik. V. 411. Sanguis draconis percussus in Germanorum mythis largitur corpori herois, in nostris autem animo ipsius novæ et egregiæ dætes. Cf. S. II. ß. pag. 181. cf. G. I. pag. 270. Sigardi hujus nomen accepit ejus ex filia nepos Sigvrdr ormr i auga (sanguis ocularis) dicitur ob serpentis figuram in altero aculo gestatam (Ragnars Saga Cap. 8). Simili modo narrat Moses Chovenensis (l. c. p. 166) Armeorum heroa Simbatum figuram sanguineam oculo gestasse "velut draconitem super auram...*

***) Quamvis nomen hæc multifarie mutatum sit, cedere tamen cogitur exotico Johannes, quod, post Christianismum Europæ gentibus imbutum, innumeras fere metamorphoses sustulit; sic apud Islandos Jóhannes, Jón, Hannes, Danos & Germanos Johan, Hans, Dan. Jens, Svec. Jöns. Angl. John, Gall. Jean, Hisp. Juan, Slavon. Ivan &c.

- II. v. p. B. I. S. III. (p. 121-224, incl.) it. S. III. str. 34. 37. 60. B. II. str. 1-11. 17-19. it. pag. 255*). HB. pag. 258. str. 6-12. G. I. pag. 270. str. 1. 12-13. 17. 20-21. 25. G. II. 1-7. 10. 11. 29. OG. 15-17. AM. 96-98. GH. 4. 10. 16-18 vel 19. incl.*
- Sinfjötli; *Volvungi filius H. II. 30-41. H. III. p. 97. 102-3 str. 26. SL. Cfr. Carm. Nib. Sindolt. Circa etyma vid. Gl. vv. Fjöturr & Sin.*
- Sinriód, *uxor Hiörvardi, regis Norvægiæ H. I. (pag. 26). Forte rectius Sýnriód: aspectu l. facie rutila.*
- Skatalvndr m. (*Lucus principis l. heroum*) n. loci *HB. 8. Obs. 25. Vid. Gl. vv. Skati & Lvndr.*
- Slagfúdr (*Slagfútr l. Slagfinnr*) n. viri *VQ. pag. 4. 5. str. 4. Prima syllaba cog-*
- nomini loco præfixa videtur. Vid. Finnr s.*
- Sleipnir m. *æquus Othini B. I. 15. Vid. Gl. T. III.*
- Snæfiöll (*montes nivosi*) nomen loci *H. II. 8. Vid. Gl. voce Snæhvitr & Fjall.*
- Snævarr (*nivæus*) n. *Viri AM. 28. 50. Obs. 80. 136. Hic Hognii sed in Vols. S. MS. Cap. 42. Havari filius, & ibi Gnæfir, appellatur. Plura vett. boreal. n. pr. simili origine gaudet e. gr. Snær, Snæfiann, Snæbiörn p. p. De etymo vid. Gl. v. Snæhvitr. Cfr. Ossiani Snivan n. marc. — it. Solarr, * Snivin.*
- Sólarr (*solaris*) n. viri *AM. 28. 50. (hic Hognii ex Bera filii). Multa alia borealium nomina è sole desumpta sunt e. gr. Sólmundr, Sóldis, Sólrán, Sólvæig, Sunnifa p. p. Cfr. Snævarr s.*

Sól-

*) Locus hic maxime notabilis est ob enumerationem variarum de heroiis nostri morte relationum. S. III. & HM. narrant eum occisum in cubili matrimoniali. B. II. & G. II. è contrariis cæsum sub dio ponunt. Germanicæ narrationes ultimis hæc convenientes & hic citatæ, nobis adhuc servatæ sunt in Vilkina-Saga Cap. 322, 323. & in Carminè Nibelung. Fab. 16. V. 3766-4009. Vilh. 6. insuper (Cap. 324) cadaver Sigardi à Grimhilda (Gudruna) fratribus in hujus lectum dejectum describit. Cfr. Carm. Nib. v. 4057. & 19. Cantilena Daniæ recentioris ævi Sigurdum a proprio equo Gramand prostratum & occisum indicat. Vid. Gráni 1. De fontibus germanicis Vilkina-Sagæ, vid. Cap. ejus 368. de perantiquis Teutorum carminibus & narrationibus virorum qui Bremis & Monasterio (arbe) nati fuerant, ab auctoribus descriptis. Notandum est præterea locus insignis in hist. Normægenti (Saga Ol. Tryggv. Edit. Skalh. T. 2. pag. 142). "Sú er flestra manna sögn at Guttormr Gjúkafon legdi Sigurd svefði í sang Godrúnar, en þyðverkir menn segja hinn drepin hafa verið úti á Skógi, en igdornar fogdu sva at S. ok Gjúkafynir hefðu rídið til þings nóckurs, ok þá dræpi þeir hann. enn þat er alsagt at þeir vogo at hanom liggjandi ok úvörum ok sviko hann í trygðam: Plurimorum hominum relatio est quod Guttormus Ginkii filius Sigurdum in lectu Gudrunæ gladio perforasset, Germanici autem dicunt eum in sylva, sub dio, occisum esse, sed aves (aquila) ahebant Sigurdum & Ginkii filios ad conveniam aliquem egovisse, cum hi illum percuterentur, univertit autem perhibetur quod ii in ipsam arma ferrent jacentem & securum, ac eum per fidem deceperint.

- Sólfiöll (*montes solares l. aprici*) nomen loci, dati Helgio infanti a patre Sig-mundo H. II. 8. Obs. 20. it. Vols. S. Cap. 14. MS. Cfr. Sólheimar.
- Sólheimar (*domicilia l. regio solis aut sole perlustrata*) H. II. 43. Obs. 92. In Vols. S. Cap. 14. Sólfiöll (*montes solis*) appellatur, et verisimiliter est idem pagus cum hodierno Solberg in praefectura Gothoburgensi.
- Sparinsheidi f. nomen loci. Et quidem, ut videtur, tesquarum. H. II. 47.
- Stafinsnes n. (*prora aut puppis promontorium*) jam promontorium Stævns aut Stævns-herred in Sælandia Daniæ H. II. 22. Obs. 47.
- † Starkaþr (*Starkadr*) Granmaris filius H. III. pag. 94. it. str. 19. Ab eodem nomine deductum est Danorum Stærk-odder *) p. p. (*Etymum forte quærendum est in voce sterkr fortis, robustus Dan. stærk, Germ. stark &c.*)
- Strandir vid. Stöndom.
- Styrkleifar (*litus l. pagus clivus*) nomen loci, H. III. 19. Obs. 30.
- Stöndom, reſtius Ströndom l. Stravndom — in uomin. pl. Strandir, sing. Strönd, locus Sælandiæ Danorum. H. II. 22. Obs. 46.
- Svafa (Svava) — Eylimii filia H. I. pag. 34 sq. pag. 45 sq. Str. 36-43. pag. 52. Convenit libri Heldenb. Saba n. fam. Circa etymum cfr. Lappon. swavo subtilis, Lat. swavis Et Gl. in v. swas sed præcipue Svava-land i **).
- Svafaland vid. Svavaland.
- Svafar, (Svavar l. Svavir in genit. Svava) H. I. pag. 31. Cfr. Obs. 3. pag. 27. Svavi l. Svevi, populares. (AS. Svefas). Cum regio dicatur Svafa-land populus necessarie sic nominandus est, et sermo igitur hoc loco non erit de regis nomine proprii, sed appellativus, sic ut Svavakonung Sævorum regem interpretandum sit ***).

Svaf-

*) In fabula Nornogesti (l. c. p. 140) famosissimus ille Scandinavorum Hercules contendit cum Sigurdo fratre Helgii nostri, uti ipse hic cum Starckathero prædixit.

**) Quod Svafa vel Svava hæc nomen a gente sua traxerit, non est adeo improbabile. Sic Sævus inter Suevie Germanicæ reges occurrit, ut multa similia exemplo taceam. Mor est etiam inter Arabes nomades liberis imponere nomina a loco natalitio deducta, secundum Scetzenii recentis testimonium.

***) Tacitus Sævis et Spones & Gothons annuñterat, quamvis gent illa præsentì æva in Suevia tantum Germaniæ quærenda sit. Summa carminum nostrorum antiquitas ex hac circumstantia elucere videtur. Notabile sane præterea dæco, quod Sævi Begentia vicini, initio seculi 7mi, (teste biographo S. Columbanii) Vodano (borcalium Deo) sacrificia offerrent. Tempore magus gentium migrationis Sævi alios in Belgio, Gallia & Hispania nova regna fundaverunt. Vilk. S. (Cap. 140.) Sigurdum in Sylva Sævica (Svafaskógr) natum esse perhibet. Cfr. Myrkvide f.

- Svafnir *Rex Suevorum*. *H. I.* pag. 27. *Obs.* 3. *str.* 1. 5. pag. 31. (Svafnir l. Svofnir alias poetice notat 1) serpentem; *vid. Gl. & 2) Othinum deum; Vid. Gl. T. I. & III.)*
- † Svanhilldr (Svanhildir) : cygnæ bel-lona. *Formunrecti infelix regina. S. III.* 52. 59. *DN.* pag. 286. *GH.* pag. 520. *str.* 14. 15. *HM.* *str.* 2-3. *Est Fornandis Sanhiel l. Suonildis. Cantilen. Dan. her. Svanelille. Cfr. Hil-dvr s. & Gl. sub v. Svanr.*
- Svanhvít (cygni instar candida) *nom. fæm. Dan. Svanhvide. VQ.* pag. 4. *str.* 2. 4. *Vid. Svanr & Hvít in Gl.*
- Svarinshaugr (tumulus Svarini). *Regia Granmari sedes. H. II.* 28. *Obs.* 62. 53. *H. III. p.* 94. *Obs.* 21.
- Svava *vid. Svafa.*
- Svavaland *Svevia l. Suevorum regio. H. I.* *Obs.* 3. *In Vilh. S. Cnp.* 84. *oc-currit Svavaraland. Carm. Nib. Sva-ben l. Svabenlant. Vid. Svafar s.*
- Svavar *vid. Svafar.*
- Svdrænn *vid. Svþrænn.*
- Svegivdr *H. II.* 43. *Obs.* 91.
- Svipvdr *H. II.* 43. *Obs.* 91.
- Svíþjóð *f. Suecia V.* pag. 2. (*Recentio-ribus Sváríki*), *Sv. Svearíke, Dan. Sverrig, Sverrige, Germ. Schweden, Angl. Sweden, AS. Sviorice, Sveoþeod.*
- Svanmenn (*viri meridionales*) *G. III.* 6. *Obs.* 21. (*Svdrmenn recentiore tem-pore in septentrione appellabantur ho-mines extranei, terras Scandinaviæ e-meridie sitar inhabitantes; oppositæ ræ Nordmenn, boreales, in specie, Nor-vegi.*) *Vid. Gl.*
- Svrtir (*ater, obscurus l. obumbrans*) *numen, cætera plarima perditurum S. II.* 3. 24. *Cfr. Gl. T. I. & III.*
- Svþrænn (Sudrænn) *H. III.* 43. *Obs.* 64. *vid. Gl. — meridionalis l. teutonicus S. III.* 4. *G. II.* 13. *Obs.* 45.
- Sæmorn *H. I. s. Obs.* 8. *Vid. Gl.*
- Særeifvr (Særeidr) *n. fæm. H. I.* pag. 26. (*Sær in Gl. s: mare, locus & reidvr piscium diversorum nomen fæmi-ninum, verisimiliter a rutilante colore desuntum.*) *Multa alia nom. pr. no-stratia incipiunt in Sæ e. gr. Sæviundr, Sæfinnr, Sæborg, Sæunn p. p.*
- * Særimnir (Særimhir, Sæhrimnir) † *GS.* 23. *verres mythicus, cujus carne heroes defuncti in Valhalla vescuntur.*
- Sævarstadv *nomen insule minoris VQ.* pag. 14. *str.* 15. 18. (*Særr l. Sær la-cus, mare & stadv l. Röd statio.*)

T.

- Travnoeyri *nomen loci, jam verisimiliter Helsingör Daniæ. H. II.* 23. *Obs.* 49. Týr l. Tir *Deus B. I.* 6. *Vid. Gl.*

U. V.

- Vadgelmir (Vajgelmir) *nomen mythicums fluvii tartarei S. II.* 4. 4. *Obs.* 13.

Val-

- Valbiörg *n. loci*. *G. II.* 34. *Obs.* 121. *Volr. S. Cap.* 40. *MS.* *Forte Vilk. S.* Valzborg (*Hunorum aliqua metropoli* *Cap.* 58). *Conferri merent hæc germanica: Waldburg arx & regio suevica; Waldenburg oppidum suevicum in monte situm; Waldenburg Franconia & Saxonia; Waldburg, Wallenberg l. Waldenburg oppidum Silesia; Wallenfels Franconia, Velberg Suevia p. p. Cfr. Vínbiörg i. Circa etymum vid. Valr & Biarg.*
- Valdarr (Valdar) *n. viri* *G. II.* 19. (*in Volr. S. Cap.* 41. Valdemar). *Conuenit a) Longob. Valdai, Valtar (in Vilk. S. Valtari) Germ. Walther, p. p. b) Dan. Valdemar, Slav. Wolodimir, Goth. Valanir p. p. *). Valdi & Valtir ahuc inter Islandos in usu sunt.*
- Valhöll (Valhavll) *f. Othini & defunctorum htroum aula* † *GS.* 23. *Obs.* 60. *Cat. cfr. Gl.*
- Valkyria *vid. Gl. (& inspicie præterea VQ. Obs. 2).*
- Valland *n. regni l. regionis* *HB.* 2. *Obs.* 9. (*Hic forte nihil aliud quam regio exotica, Brynhildæ patria). Vid. Valamengi, Valaript, in Gl.*
- Valnefkr *Galicus, Celticus l. Italicus. G. II.* 36. *Obs.* 126. *Cfr. Valfkr, Valland.*
- Valfkr *i. q. Valnefkr s. Hinc Dan. Vælfk, Germ. Wälsch, Angl. Welfh, AS. Vælse, Vælicæ p. p. Vid. Valland s.*
- Vandils-ve *jurisdiktio l. regio* *H. III.* 33. *Obs.* 48. *Forte Vendfyssel Justitiæ Danorum **).*
- Vanir (*sing. Vanr*) *populus mythicus. B. I.* 18. *Vid. Gl. mythol. T. III.*
- Varinsey *insula. H. II.* 34. *Obs.* 74. ***).
- Varinsfjörðr *sinus. H. II.* 24. *Obs.* 53.
- Varinsvík *recessus maris. H. I.* 22. *Cfr. Varinsey, Varinsfjörðr.*
- Vavlfúngr (Völfúngr, Volfúngr) *a) Rex celebris, Sigmundi pater. H. II.* pag. 86. *SL. p.* 118. *b) Quisque ejus posterorum secundum. H. III.* p. 87. *e. gr. Helgius Hunängicida et fratres. H. II.* p. 97. 98. *ac omnes Sigmundi nepotes. Sigurðas Fafnericida. S. III.* 13. *Obs.* 13. *Cfr. libri Heldenbuch nomen gentilitium Wölfung l. Wölfing, it. Ylfingr i.*
- Vavlvindr *vid. Völvindr.*
- Vigblör (Vígblær) *forte nom. pr. equi. H. III.* 34. *Vid. Gl.*

Vig-

*) Vali & plura Scandinavica cfr. cum Goth. Vali l. Valias, Armen. Valarfaces &c.

**) Si Vandill nomen aliquando fuerit proprium l. gentilitium conferri merent, Vandalar (popularis) Goth. Vandalarius. (*n. pr. marc.*) Vet. Germ. *n. pr.* Wandelbert, Wandelmoda *p. p.*

***) Cum *n. pr.* Scand. oboleto Vatin cfr. prisca Persica Varanes, Varazes, Varanes *p. p.* *Cfr. Gl. V, Vata, Varaz &c.*

Vigdalar oppidum, pagus l. regio H. III. 33. Obr. 48*). Circa etymum consule Víg & Ve ac Dalr in Gl.

† Vilmvndr n. viri. OG. pag. 336. (Fuit hic Hognii percussorum unus, uti concludendum est ex OG. Str. 7. 9). Cfr. Germ. Wimum, Wilhelm, Wilhad, Etc. Vid. Vil, Vili & Mvndr in Gl.

Vínbiörg (rupes l. monticulus vini) nomen loci G. II. 34. Obs. 121. Conv. Germ. Weinsberg l. Weineberg (arx et oppidum in ducatu Württemberg l. Virotungia veterum); Weinberg (cum alio ejusdem nominis oppido) in Franconia, Weinsberg in Bavaria p. p. Circa etymum vid. Vín & Biarg.

Vingi nuntius Atlii (alias etiam Knefrvdr dillus). DN. p. 286. AM. 36-38. Vid. Knefrvdr. Cfr. * Vingnir.

Víngskornir S. II. β. 42. 44. Obs. 61. Cfr. * Vingnir, * Vingþórr.

Úlfðalir (vallis lupinæ) VQ. p. 4. 5. str. 5. 6. 12. Vid. Gl. v. Ulfr & Dalr**).

Úlfsiár (lacus lupi l. lupinus) VQ. p. 4. Vide Gl. v. Ulfr & Særr.

Vllr (deus quidam borealium) AQ. 30. Obr. 130. Saxonis Grammatici Oller. Ejus circulus vel annulus aut cælum ipsum, aut etiam annulus symbolicus, Deo sacer & in templo conservatus, nam per tales etavi nostri jurare consuevere. Cfr. Gloss. T. III. mytholog. Vnavigr l. Vnavigr recessus maris H. III. 28. Obs. 61.

* Vǫrþvr (Vrdr) nomen parca principalis, it. fatum. AS. Vyrð. Vrdir parca, fata S. III. 6. Vid. Gl. v. Vrdr, Vrdarmagn, Vrdarlokrv.

Völvndr (Vavlvndr) artifex inter boreales celeberrimus VQ. pag. 1-24. incl. sed præsertim Obs. I. 13. 30. cfr. HM. 6. Obs. 15, Vilh. S. Valent**). Dan. Valent, Verland, Germ. Wieland, AS. Velond, Veland, Vealand. Vid. Celebr. Thorkelini annotationes ad carmen AS. de Beowulfo & Seyldingis

*) Aethnohus in vita Sti. Canuti Cap. 23. oppidum Viborg (olim Islandiæ Vebiörg) ab idolo Wig ibi culto nomen traxisse opinatur. Wig l. Wig appellatur nomen quoddam gentiliun Danorum in carmine AS. de gestis Seylaingorum sæpius laudato. Vide Gl. sub vocibus Ve & Víg.

**) Úlfr alias olim fuit n. pr. Scandinavorum, et saepe etiam in compositione e. gr. Hrodúlf & c. Ejusdem originis & significatiouis sunt Germ. Wolf, Welt & in compos. Rodulf, Unulf & c. Cfr. Longob. Ulfar p. p.

**) Secundum eandem Valent hæc fuit in Selandia (Dania) natus, sed in Hunnia educatus, ac quidem a Varingis (Barangis Græcorum) postea Völvndr appellatus. Ejus e. Bodvilda natus nominatur ibidem (Cap. 31).— Vidga, in cant. her. Dan. Vidrik, Germ. Wittich, Witego, et Jorvandi fortassis Vidigoja l. Vidicula (carminibus Gothorum decantatis). In appendice veteri libri Heldenbuch (fol. 125.) Wieland dicitur Vítteki pater, in monte quodam (regionis Glogenschachten) fabricem artem edoßus.

dingis (Ind. nom. pr. v. Weland *).
Cfr. *Gl. v. Vavlvndr*.

Y.

Yggr (terribilis l. metuendus) Othinis nomen adscititium S. II. §. 43. Vid. Gl.

Yngvi n. pr. Regis antiquitatis celeberrimi ac simul Dei Freyr. H. II. 51. S. II. a. 14. Yngvi l. Ingvi interdum simpliciter poetica regis eujusvis appellatio. Cfr. veter. German. Inguimar l. Ingimar (: Ingo princeps). Hinc forte multa recentiorum nom. pr. e. pr. Yngvar l. Ingvar, Ynga l. Inga, Ingialdr (Yngvaldr) AS. Inguald, Isl. & Sues. Ingerid, Dan. Inger &c.

Ylfingar (sing. Ylfingr) nomen prosapia regiae H. II. 5. 31. Obs. 12. H. III. pag. 87. str. 3. 7. 45. Cfr. Germ. vet. poemat. Wölfing & Vavlvfingr s.

P.

Pakrádr servus Nidúdi VQ. 37. Con-

venit forte vet. Germ. Dankrath, Normann. Tancred.

Pjóðrekr (Theuderic, Theodoric **)
*Rex G. II. pag. 290. G. III. pag. 326. str. 2. 5. Vilh. S. Þidrekr, Carm. Nibel. Dirich. Occurrit Thideric l. Tiuderic apud Ad. Brem. Hinc recent. Diderich, Didrik p. p. — Quoad primam syllabam cognata sunt Franc. Theodebald l. Theudbald, Theodebert, Goth. Theodemir l. Theudemir, Longob. Theodegill, Theudelind &c. Cfr. nom. pr. Isl. Þjóðbiörg, Þjóðhildr p. p. Circa etyma cfr. *Gl. sub v. Þjóð & Reka, Þjóðan, Þjóðgóðr p. p.**

Pollsey insula borealis Norvegiæ, hodie Dollsøe H. I. 25. Decantatur, ni fallor, in cantilenis heroicis Færoensium, quæ in bibliotheca regia Havniensi asservantur. Vid. Gl. v. * pollr & Ey.

† *Þóra (Haconis filia) regina Danica G. II. 13. Recent. Thora; forte Ossiani Daura **).* Cfr. Þórsnes i.

Þórs-

^{*)} *Uti sæpe apud postas nostratum veteres e. gr. l. c. HM. 6. Obs. 15. & vulgariter ab Islandis hodiernis artifex quivis sive dexter opifex Völvundr nominatur, sic etiam in remotissima Indorum insula Ceylon l. Seylan apud populum Bodum (Vodum l. Odinum) colentem, artifices ac opifices P'elendi (Velender) appellantur. (Joinville on the religion and manners of the people of Ceylon. Asiatic Researches Tom. VII. pag. 430).*

^{**)} *Est forte noster iste idem Theodoricus l. Theudericus, heros præclarus, qui Attilæ tempore Visigothis præfuit, & aliquando cum eo ipso bella gessit. De mansione Thiderici apud Attilam cfr. alias Vilh. S. Cap. 268 & sq. it. 293. 294 & sq.*

^{***)} *Nomen hocce, uti alia permulta veterum borealium & Islandorum ac Norvegorum hodierni avij, eodocendum a Deo Thoro. Similia occurrunt apud nationes cognatas extra Scandinaviam e. gr. Goth.*

Þórsnes (*Thori Dei promontorium*) *n. loci*
H. II. 36. Obs. 47. Cfr. Þóra s. *).
 Þýþverfkr (*Þýðverfkr aliar Þiddverfkr*
recentioribus Þýðskr), teutonicus l.
Germanicus B. II. pag. 255. Carm.
Nib. tuisch. Dan. tyðsk, Germ.
deutsch l. teutsch (hinc etiam Angl.
dutch), Þiód, ut puto, veteres Scan-

di totam Teutonium sive Germaniam
vocavere (uti e. gr. Edda Snorronianá
quæ Hjalprecum ibi regnasse per'ibet)
Et aliquando forte etiam regionem Tyc
in Julia. Recentioribus Islandis Ger-
mania audit Þýðskaland l Þýz aland,
Dan. Tyðskland, Germ. Teutschland
l. Deutschland &c. Cfr. s. v. Nidudr.

Goth. Longob. Torismod (Scand. Þormódr, Thormod) Goth. Gepid. Thorismund (Stand.
Þórmvindr, Thormund) Thoriún, Thorism, Turio p. p. AS. & Norv. Thor. Vet. Turc.
Turgetes (cfr. Scand. Þórgautr, Thorgaut l. Thorgót) Pers. Tur. Turom p. p.

- *) *Loca permulta in Scandinavia & in regionibus a Scandinavis occupatis, a Deo Thoro nomen tra-*
gere. Ut Danie, Suecie & Norvegie; innumera fere, taceam, exempli gratia adfero Islandie
Þórsörk, Þórsnes; Færoensium Þórshöfn (Thorshavn) Scotie Scando-Piðice Þórsá, (Thursa)
Þórsøy, Þórsdál p. p.

APPENDIX GLOSSARII VOCUM ET INDICIS NOMINUM
PROPRIORUM.

CONTINENS SYNOPSISIN LINGVARUM E QVIBUS VOCABULA COMPARATA
DESUMTA SUNT, ET CLAVEM ABBREVIATIONUM QVIBUS ILLÆ ET
PRIMARIA SIMUL AUCTORIS SUBSIDIA SIGNIFICANTUR.

(Observatio: Astericus ante nomen lingvæ, quæ glossarii alias illustrata est, hic positus, indicat
perpancas ex ea voces hic adhibitas esse & obiter quidem).

I. LINGVÆ GOTHO-GERMANICÆ.

A) Scandinavicæ.

* *Veterrima, olim sæpissime Danica*
(dönsk tunga) interdum Norvegica sive
Borealis (Norræna), jam autem Islan-
dica diſta. Signatur sic:

Vet. Scand. sive Isl. Libri quibus addita
sunt glossaria eam illustrantia in no-
stro sic citantur:

L. Landnáma (liber Originum Islandiæ)
Havn. 1774. (alias editus Skalholti
1688. sine Gl.)

G. Or. S. Saga af Gunnlaugi Ormstúngo
ok Skáld-Rafni, Havn. 1775. 4.

Or. S. Orkneyinga Saga, Havn. 1780. 4.

Eg. S. Egils Skallagrímssonar Saga alias
Egla diſta (est quidem edita Havniiæ

1809 sine Glossario, sed multarum
glossarum illustratio in notis additis
invenitur). Altera Editio sine notis
Rapsvæ Islandorum prodiit 1784. 4.

VGS: Víga- Glúms Saga, Havn. 1786.
(Alia editio sine Gl. Holis 1756, im-
pressa est). 4.

N. Niála s. Saga Niáls Þorgeirssonar ok
sona hans, Havn. 1772 & 1809. 4.

KS. Kristni Saga, Havn. 1773. 8.

Hv. Húngurvaka, ib. 1778. 8.

Synt. Jóh. Olavii (Hypnonesiensis) Syn-
tagma de baptismo veterum, Havn.
1770. 4.

Diatr. Ejusdem. Diatribe de cognatione
spirituali &c. Havn. 1771. 8. *).

ß) Rē.

*) Præterea citatæ præcipue sunt historiæ hæc (sunt glossarii editæ): vel in notis vel in Ind. nom. prr.
Volf. S. vel Hist. Vols. Volfunga-Saga (in collectione Bioerneri: Nordiske Kjömpe-däter,
Holm. & nuper, ni fallor, in Germania a doctiss. v. d. Hagen edita).
Vilk. S. vel Hist. Vilk. Vilkina- ok Niflunga-Saga ol. Saga Þidriks af Bern. Edita a Jóh.
Þeringiöld, Holmiiæ 1715. Fol.

β) Recentiores.

a) Dan. Danica, — medii *) & posterioris ævi.

b) * Norv. Norvegica: e dialectis diversis vulgaribus, nam alias eadem est cum hodierna Danorum lingua.

c) * Svec. Svecica Perpauca ex hoc, Islandico alias admodum simili, idiomate, desumpta sunt, cum Iheri Lexicon Svecogothicum (quod non ad manus habui) & Serenii Anglo-Svecicum permultas hujus & Islandici sermonis similitudines illustret.

B) Moeso Gothica (MG.) vulgariter sic dicta, ab aliis autem Gothica Uphilæ (sec. 4to.) Ihere eam Ostro-Gothis, Adeling autem Viro-Gothis attribuit. Certissimum est permulta hujus lingvæ vocabula veteris Scandinavorum magis

quam Germanorum idiomati assimilari, quamvis constructio ejus partim & sæpius germanico, partim islandico e. gr. in forma dual. conveniat).

Subsidia mihi adfuere; primum:

Lye & Manning Lexicon Anglosaxonicum & Moesogothicum, Londini Anglorum 1772. T. I-II. Fol.

Jac. Serenii English and Svedish Dictionary, Ed. secunda & 1757. 4to.

Postremo autem & optimum quidem.

Uphilas Gothische Bibelübersetzung mit einem Glossar von Reinwald, herausgegeben von Zahn. Weissenfels 1805. 4to.

C) Gothorum Chersonesi Taurici (sec. 15 vel 16mi) et adjacentium regionum secundum Busbequium **).

Vid.

S. Ól. Tr. Saga Olafs Konungs Tryggvasonar, T. 1-2. Skalholti 1689. 4.

Heimskringla (Hkr.) Noregs Konunga Sögur: Snorronis Sturlæi Hist. Reg. Norv. cum conf. diversis partes continens ex. gr. Yngl. S. (Ynglinga Saga) &c. Tomi jam IV. (Havn. 1777-1813. Fol.)

Reliqui citati libri ampliore denominatione vel descriptione signati sunt.

*) Ex hac lingua quoad historiam vel traditionum coherentiam citantur in ind. n. pr.

Cantil. heroicæ Dan. (vulgo Kiempevifer):

To Hundrede udvalde Danske Vifer &c Kiøbenhavn 1787. 8.

Et editio ejus libri multo antior & correctior:

Udvalgte Danske Vifer fra Middelalderen efter H. S. Vedels og P. Syvs trykte Udgaver og haandkrevne Samlinger, ved Abrahamson, Nyerup og Rahbek, 1-5 D. Kjøbn 1812-14. 8.

Nec non (quoad additas observationes) hæc germanica translatio præsertim pag. 879; (in n.)

Altäländische Heldenlieder, Balladen und Märchen, übersetzt von W. C. Grimm. Heidelberg 1811. 8.

**) Vide porro A. Gislæii Busbequii omnia quæ existant. (Leg. Turc. Epistola) Lugd. Batav. 1633. 16. et de Gothis hæc Adelungii Geschichte der deutschen Sprache und Literatur in introduction. Memorantur in itinerrario Ruysbrochii Ao. 1248 & Ios. Barbari 1436. Cfr. Stritteri Memoriarum populorum et scriptoribus Byzantinis Tom. I, (de Gothis in iisdem regionibus sec. 13 & 15.) pag. 256.

Vid. Præfationem Serenii in librum antea laudatum — et

Celeb. Græteri scriptum periodicum circa Ant. Germ. & boreales, Bragar, Vol. IV. 1796. 8.

D) Germanicæ.

a) Veteres:

a) * *Sax. Saxonica dialectus.*

b) * *Fr. Francica.*

c) *Al. Alemanica vel Theot. Theotisca.*

Cum majora in hæc dialectos philologorum opera e. gr. Schilteri, & Wachteri mihi defuerint, comparationem hic institutam minime perfectam censeo. Plurima decursi e veterum poematibus perfectis vel etiam Sandvigii symbolis ad literaturam teutonicam antiquiorem, Havn. 1787. 4to. Doctis Germanis cætera lingvo. Vetera Germanorum poemata, huic Edda nostræ partim cognata, adhibui in editionibus hæc:

[*Carm. Nib.*] Der Nibelungen Lied in der Ursprache mit den Lesarten der verschiedenen Handschriften. Herausgegeben durch Dr. F. H. von der Hagen. Zu Vorlesungen Berlin 1810. [*Additum est aliud vetus carmen, dū Chlage dictum.*]

[*Heldenb.*] Heldenbuch. Aufs neue corrigirt und gebefsert. Frankfurt am Mayn 1590. Fol.

β) Recentiores.

Germ. Vulgaris Germanica (Hochdeutsch) scriptoribus usitata.

* *Franc. Dialectus Francica recentior.*

* *Saxon. inf. Saxonica inferioris (Platdeutsch) in primis ejus Dialectus Slesvicensis (Scandinavicis multis vocibus, & prisici & recentioris idiomatis, permixta).*

D) Britannicæ.

a) Veteres.

Anglo-Saxonica (AS.) dialecto, quæ quibusdam Dano-Saxonica appellatur, non exclusa.

Subsidia:

Lye & Manning Lexicon Anglo-Saxonicum & Moefogothicum. Lond. 1772. Fol. T. I-II.

Pœma epicum de Danorum (præcipue Scyldingorum & Beowulfi herois) rebus gestis &c. Edid. Grimus Johnson Thorkelin. Havn. 1815. 4.

Gram om Angelsaxiske og Danske Ord (Comm. soc.-Reg. Havn. Tom. V.)

β) Recentiores.

a) *Angl. Anglica.*

b) * *Scot. Scotica (Anglo-sive Picta-Scotica).*

c) * *Perpaucæ asserui e lingvo vulgari insularum scoticarum (Orcadum & Shetlandiæ) quæ vulgo ibidem Norvegica (the Norfe) appellatur *).*

Cæteras

*) *Cfr. Dissertationem meam de Origine Pictorum insertam scriptis societ. Scandinavice pro 1816. & libros ibidem citatos.*

*Ceteras magna Britanniae linguae
Celticae annumeravi.*

II. CELTICÆ.

* *Veterrima, Gallis verisimiliter, Britan-
nis & Hispanis olim communis — sic
signata.*

Celt. vel vet. Gall.

*Voces hic paucas excepsi e collectione
Camdeni, ejus Britannicæ (Edit. Gib-
sonii 1751.) insertâ, & collata a me
ipso cum Rudbeckii Atlantica, Ade-
lungii Mithridati et quibusdam latinis
scriptoribus antiquioris ævi.*

Recentiores:

A) Gallicæ.

a) * *Gall. Gallica propria (perpaucis ta-
men ex ea assertis). Notum est quod
lingua ipsa præsertim latinæ ac præ-
terea et Celticæ & Gotho-Germanicæ
(Francorum) originem debeat.*

b) * *Brit. l. Bret. vel Armor. Idioma
Britanniæ minoris, alias Armoricum.*

B. Regni Britannici.

a) *CBrit. Cambro-Britannicum. Sub-
sidia, de hæc & partim proxime præ-
cedenti lingua agentia:*

Richardus Brititish or Welsh-Eng-
lish Dictionary, Bristol, 1753. 8vo.

*Pauca etiam desumpta sunt e speci-
mine Vocabularii Cambriici (e codice
sec. 14.) quod cura celeberr. nostri*

*Thorkelini Havniam transeverum est.
Vide scriptum period. Bragur, antea
laudatum, Vol. III. (Lips. 1794).
pag. 496. & sq.*

b) *Corn. lingua Cornubica olim in Cor-
nubia (Angl. Cornwallis) usu valens*).*

*Borlase Antiquities of Cornwall,
Lond. 1769. fol. — & præsertim spe-
cimen vocabularii Cornubici eidem li-
bro insertum:*

c) * *Gæll. Gælicæ (dialectus Caledonum
montanorum).*

*Perpauca quidem, præcipue e li-
bro: Thoughts of the origin and de-
fect of the Gæll &c. by James
Grant. Edinburgh 1814.*

d) * *Hib. Hibernica. Perpauca, e Mi-
thridate Adelungii — cum nullum hu-
jus linguæ lexicon ad manus fuerit.*

III. * *SLAVONICÆ. Earum cum Gothicis
& hodiernæ Asiæ linguis nexis, quam-
vis per se indubius, nobis adhuc nimis
ignotus manet propter temporis et sub-
sidiorum defectum. Linquitur futuris
philologis, illorum & nostratum idio-
matum studio feliciter absoluto, luca-
lenter demonstrare, per quas vias et
quo modo Asiæ mediæ & meridionalis
linguæ veterrimis temporibus in Euro-
pam migraverint. Perpaucæ voces ex
Russico (Russ.) & ni fallor Polonico
(Pol.)*

*) De lingua hujus satis consulte: Barrington on the Cornish language (in Archaeol. Brit. T. V.
pag. 32. & sq.)

(Pol.) sermone in Glossario nostro adseruntur *).

IV. FINNICÆ.

A) Lapp. Lapponica a) Finnum Norvegiæ accolarum.

Leemii Lexicon Lapponicum. Nidrosiæ 1768. Tom. 1. 2. 4to.

β) Lapponum Suevicorum.

Högström Beschreibung des schwedischen Lapplandes. Aus dem schwedischen. Copenh. 1748. 8vo.

B) Finn. Finnica (propria).

Justenii Lexicon Finnicum. Holm. 1741. 4to.

C) * Esth. Esthonia l. Esthlandiæ idoma, quod unicum ipsa Livoniæ lingua, ab Adelungio, Schloezero & pl. Finnicis annumeratur. Cfr. V. B.

Thunmann Untersuchungen über die älteste Geschichte nordischer Völker. Berlin 1772. 8vo.

E) * Populorum diversorum in amplissimi Russorum Imperii partibus hyperboræis sitorum — qui Finnis vulgo (sed forte non omnino recte) **) annumerantur :

a) Wog. l. Vog. Vogulorum.

b) Perm. Permiorum (qui Islandis olim Biarmar (Biarmi) dicti sunt.

c) Sirien. Sirianorum.

d) Tcherem. Tcheremisiorum.

e) Mord. Morduinorum.

f) Wotj. l. Votj. Votjacorum.

g) Ostiac. l. Asjach. (Ostiacorum l. Asjachorum).

Vid. Vocabularia inserta Schloezeri Allgemeine nordische Geschichte (A. W. Gesch. Tom. 31). Halle 1771. — &

Jul. Klaproth, Kaucaische Sprachen, Halle u. Berlin 1814.

Ejusd. Sprache und Schrift der Uiguren. Appendix libri: Reise in den Kaukasus und nach Georgien, ibid. 1814.

F) * Hung. Hungarica.

V. LINGVÆ EUROPEÆ MIXTÆ (ut videtur) e sermone Gothorum, Slavorum & Finnum.

A) Prus. Prussica l. Borussia vetus.

B) Liv. Livonica sive Lett. Lettica **).

C) Lith. Lithuanica.

VI.

*) His fere impressis mihi videre contigit Celeb. Hallenbergii Disquisitionem de nominibus in lingua Svoogothica lucis et visus &c. (additis observationibus de linguarum origine) P. I-II. Stockholmæ 1816. 8. ubi Slavonica lingue arca cognatio cum Græca, Latina & Scando-Gothica copiose monstratur.

**) Jul. Klaproth plurimos horum populorum Sibirica originis & Hunno-avaris Cancasii cognatos esse putat. Kauk. Spr. pag. 12 & 13. Cfr. infr. de lingu. Letgicis.

***) De hac notabili sane lingua et cæteris cognatis conserat suo tempore Rashii nostri Afhandling om det islandske Sprogis Oprindelse — adhuc inedita sed præcisè mox subjicienda. Cfr. etiam circa populos istos Ind. nom. pr. huic Tomo annexum tit. Godþjóð, Gotþaland, Górat &c.

VI. * TURCO-TARTARICE.

Turc. Turcica.

(Sven Bsing-Bref til Ihre om Svenska
och Türkiska Språkens Likhet. Lon-
dini Gothorum, 8.)

Tart. Tartarica.

C. Tart. Tartarorum Caucasiarum (vid.
i. VII.)

Uig. Uigurica.

(Jul. Klaproth Reise in den Kaukasus &c.
Sprache und Schrift der Uiguren. Vid.
s. IV. E. & infr. VII.)

VII. LINGVÆ CAUCASICÆ.

(in Caucaso monte & adjacentibus regi-
onibus usitata — inter se quidem ma-
xime diversæ, sed pleræque tamen Ling-
vis Gotho-Germanicis, Slavonicis, Fin-
nicis, Persicis & Græcis apparenter cog-
natæ).

A) Georgicæ.

a) Georg. Georgica propria.

b) Ming. Mingrelica.

c) Cart. Cartuelica.

B) Lesgicæ.

a) C. Avar. Avaricæ*) sive (Guldensta-
dio duce) CLesg.

a) Avarica propria.

b) CChum. Chuntagica.

c) CAnd. Andica.

d) CCabutsch. Cabutschica.

e) Did. & U. Dido'nica & Unro'tica.

f) CAnz. Anzugica.

g) CDzhar. Dzharica.

ß) C. C. Casi-cumuckica.

γ) CAk. Akuschaica.

δ) Curæt. Curactica.

C) Mizdshegicæ.

a) Inguschicæ.

a) CIng. Inguschica propria.

b) CSchalk. Inguscho-Schalkaica.

ß) Charab. Charabulachica.

γ) CTschetsch. Tschetschenica.

δ) CTuss. l. Thus. Thuschica**).

D) Ossetica in has dialectos parum diver-
sas divisa;

a) COss. Ossetica propria***).

b) CDig. Digorica.

E) Tscherkessica (CTserk. sive CCa-
bard. s: Cabardica).

F) Abassica (CAbass.)

G) Suanica (CSuan.)

(Klaprothio iudice Georgicis linguis ve-
risimiliter annumeranda).

H) Tar-

*) Avaræ & Hunnæ ex hisce gentibus originem Auxite doctissimus Klaprothius opinatur. Inter nomina propria Avarorum Chunsag adhuc occurrunt Adilla (forte idem quam Attila), Balamir (olim Hunnicum, sed simul etiam, ni fallor Slavonicum & Gothicum). Relatio Fernandis de forma & habitu Attilæ mongolicam sane originem prædit, sed nihilominus verisimile est magnam ejus cepiarum partem et caucasicis hisce regionibus emigrasse; cfr. Atli, Hünar &c. in Ind. n. gr.

**) Vid. Gloss. voce pufo l. p. 118.

***) Vid. Ind. nom. propr. voc. Als, Eür.

H) Tartarica (*è dialectis caucasiis quatuor*: Nogay, Ckararfchai, Ckumyck & Ckifilbasch). *C. Tart.*

Subsidia:

Jul. Klaproth Kaukasische Sprachen. *Halle und Berlin* 1814. 8vo.

Ejusd. Reise in den Kaukasus und Georgien in den Jahren 1807 und 8. *ibid.* 1814. 1-2 Th. 8vo.

Ejusd. Beschreibung der russischen Provinzen zwischen dem kaspischen und schwarzen Meere. *Berlin* 1814. 8vo.

Engelhardt und Parrot Reise in die Crim und den Kaukasus, *Berlin* 1815, 1-2 Th. 8vo.

Reineggs Beschreibung von Kaukasus, *St. Petersburg* 1797. 1-2 Th. 8.

Güldenstedt Reisen in Russland und im kaukasischen Gebirge. *St. Petersburg* 1787-91. 1-2 Th. 4to.

Die Völker des Kaukasus, nach den Berichten der Reiseforschreiber. Nebst einem Anhang zur Geschichte des Kaukasus. Von Prof. Rommel *). (Allgem. Archiv für Ethnographie und Linguistik — von Bertuch und Vater, 1 Band. *Weimar* 1808).

Ellis von den vornehmsten kaukasischen Nationen. (Neue Beyträge zur Län-

der- und Völker-Kunde. Von Sprengel und Forster, 10. Band. *Leipzig* 1792).

VIII. * ARMENIACA.

Perpauca quidem, praecipue è Fr. Schlegelio. Vid. Indica infr. Cfr. de prisco Armeniorum cum caucasiis populis nexu Klaprothii itinerarium & Mosii Chorenensis Historia Armeniaca cum Geographia eidem (perperam) adscripta. Lond. 1736. 4to.

IX. MEDO-PERSICÆ.

a) Veteres.

a) *Pelv. Pelvica.*

b) *Zend. Zendica.*

Subsidia:

Glossaria antiqua addita libro Zend-Avesta ab Anquetilio du Perron & Kleukero translato. (Edit. Germ. major Riga 1776. 1-3 T. 4to & minor, *ibid.* 1789. 8vo.

β) Recentiores.

a) *Pers. Persice.*

b) * *Curd. Curdice I. Curdistanice **).*

c) *Tauhist. Tauhistanice ***).*

Sub-

*) *Cfr. ejusd. Caucasiarum gentium & regionum descriptio Straboniana. Lips.* 1804.

**) *Curdi in confinibus imperii Turcici & Persici, atque pluribus utriusque regni provinciis, vitam degunt.*

***) *Provincia Tauhistan pace Anni 1813. Russis a Persis concessa est. Lingua ejus, quæ veteris Medice dialectus fertur, nobis maxime notabilis videtur, ob ingentem cum Scandinavici convenientiam, sed adhuc fere incognita lectet.*

Subsidia:

Wilkins fundamenta ad institutiones lingvæ Persicæ (cum Gloss.) 1805. 8.
 Francisci de Dombay Grammatica & Chrestomathia Persica. *Vindob.* 1804. 4to.
 Franck de Persidis lingvæ & genio. *Norimb.* 1809. 8vo.

Ejusd. Versuch über dynamische Sprach-
 erzeugung nach Vergleichungen der
 Persischen, Indischen und Teutschen
 Sprachen. *Norimb.* 1815. 8.

Hadley grammatical remarks on the Per-
 sian language with a vocabulary Eng-
 lish and Persian. *Lond.* 1776. 4to.

Jul. Klaprothii opera — ad caucasias lin-
 gvæ recitata *). *Cfr. porro.* Olavi
 Celsii & Olai Odhelii dissertatio de
 convenientia lingvæ Persicæ cum Go-
 thica Upsaliae 1723. (*Oelrichs Opu-
 scula Dan. & Suec. Litterata T. I.*
Bremæ 1774).

X. AFGANICA (*propria indole & gentis
 situ inter Persicas & Indicas media*).

XI. INDICÆ.

a) Veteres.

a) *ISanscr. Samscredanica l. Sanscrit.*
 (*Bramanorum propriorum sacra lingua*).

b) *Bali l. Pali. Dialectus, ut fertur,
 ejusdem lingvæ, clero Budaistarum in
 chersoneso Indorum orientali sive India
 extra Gangem, usitata.*

β) Recentiores.

A) Hindost. l. Indost. Hindostanicæ.

- a) *Proprie sic dicta.*
 b) *I. Beng. Bengalica.*
 c) *I. Mult. Multanica.*

B) Chersonesi Indicæ
 (*intra Gangem*).

- a) *Partis occidentalis:*
 a) *I. Malab. Malabarica.*
 b) *I. Mahr. Marattica.*
 c) *I. Decan. Decanica.*

β) *Partis orientalis:*
 a) *I. Tamul. Tamulica.*
 b) *I. Telug. Telugica.*

C) (Cingal.) Cingalica (s: *Insula Ceylon
 l. Taprobanæ*).

Cæt. vid. LL. monosyllabas seq. XVI).

Subsidia:

Asiatic Researches or transactions of the
 society instituted in Bengal for inquir-
 ing into the history & Antiquities,
 the arts, sciences and literature of
 Asia, *Calcutta & Lond.* 1788 &c. T.

I - 7.

*) *Voces persicæ & magna parte elocutioni danicæ et justæ interpretationi adcommodatæ sunt a viro
 doctissimo & humanissimo J. L. Rasmussen Lingu. Oriental. Prof. P. E. in Universitati Hav-
 niensi. Cæterum eas quæ desumpti & laudatis scriptoribus ita plerumque signavi: W. (Wilkins),
 Fr. (Frank) Kl. (Klaproth) & H. (Hadley) — ejuſdem persicæ verba, anglicis typis expressit.
 Danicæ dictioni vertit; — typi persici nobis desunt.*

- 1-7. (4to & 8vo in tribus diversis editionibus)*).
- Paulini a St. Bartholomæo Sidharubam seu Grammatica Sanscredamica &c. Romæ 1790. 4to.
- Ejurd. Amarasinha. Sectio I. de collo. Romæ 1798. 4to.
- Ejurd. liber de antiquitate & affinitate lingvarum Zendicæ, Sanscredamicæ & Germanicæ. Romæ 1798. 4.
- Ejurd. Musæi Borgiani Veletris Codices MSi illustrati &c. Romæ 1793. 4to.
- Ejurd. Systema Brahmanicum. Romæ 1791. 4to.
- Ejurd. Tractatus de voce Hunni - var. *ibid.* 1800. 4to.
- Ejurd. Viaggio alle Indie orientali. Roma 1796. 4to.
- Adelung Mithridates oder allgemeine Sprachkunde. Berlin 1806-9. T. 1-2. 8.
- Friedrich Schlegel über die Sprache und Weisheit der Indier. Heidelberg 1808. 8vo.
- Frans Bopp über das Conjugationssystem der Sanscrit - Sprache in Vergleichung mit jenem der griechischen, lateini-

- schen, persischen und germanischen Sprachen. Nebst Epifoden &c. Herausgegeben von Dr. Windischmann. Frankfurt am Main 1816 8vo.
- Mayer mythologisches Wörterbuch, 1-2 Th.
- Oupnekhat 3: secretum tegendum &c. Ed. Anquetil du Perron. Parisii 1801-2. 2 Vol. 4. 6tes).
- Indicis jam adnumeratur:
Zig. Zigeonica,
- Subsidia:
Adelungii Mithridates &c. *Vid. s.*

XII. GRÆCA.

Dialecti:

- A) *Att. Attica.*
B) *Jon. Jonica.*
C) *Dor. Dorica.*
D) *Æol. Æolica.*
E) *Maced. Macedonica.*

XIII. LATINA.

Præter Festum & plures antiquos Auctores, quos de veterimis Latinorum vocibus consului, usus etiam sum patruellis mei doctissimi Johannis Olafseni l. Olavii (Hypnonesiensis) Vocabulario

* III. primos Tomos in linguam Germanicam translato & animadversionibus aucto a J. Klenkero ad manus etiam habui. Editi sunt Rige 1795-97. 8vo.

** Si Glossarium ad Tom. III. & ultimum hujus Eddæ perfecero, plurium Indicarum, præcipue Tamularum vocum comparationem cum Scandinavicis innotuam, secundum commentarios philologos, adhuc ineditos, viro doctissimi & in his rebus maxime periti N. S. Fuglsang, parochi olim Tranquebarensis (Indervæ) jam autem Silesiani in Dania.

lario linguarum latinam & islandicam comparante — MSto autographo mihi a celeberr. B. Thorlacio mutato.

XIV. * SEMITICÆ.

(*é quibus hic perpaucæ adhibita sunt.*)

Hebr. Hebraica.

Chald. Chaldaica.

Syr. Syriaca.

Arab. vel Ar. Arabica.

Subsidia:

Joh. Olavii Hypnones. *Comparatio Lingvæ Latinæ & Islandicæ p. p., cui voces quædam semiticorum idiomatum (quorum auctor optime gnarus fuit) incidenter insertæ sunt.*

Wilkens *Institutiones ad fundamenta lingvæ Persicæ &c. cum Glossario Pers. & Arab. 1805. 8.*

Niebuhr *Arabische Reisebeschreibung, T. 1-2.*

Ejusd. *Beschreibung von Arabien.*

XV. * COPTICÆ.

Perpaucæ hic adhibita sunt é Pauli Ern. Jablonski Pantheo Ægyptiorum T. I-III. Francof. ad Viadr. 1752. cum Prolegomenis.

XVI. * MONOSYLLABÆ.

Asiæ orientalis.

A) *Arracan. Arracanica (Birmanica l. Avanica) in maxima parte Indiæ extra Gangem usque vulgari valens. (Vide Subsidia ad Sect. XI. citata).*

B) *Chin. Chinenis. l. Sineusis.*

Paucas voces hujus lingvæ adhibui e Vocabulario inserto Bajeri Musæo Sinico Petropol. 1730. T. I-II. 8.

CONTEXTUS CARMINUM.

ORDINE HISTORICO DISPOSITIONUM, ADDITIS OBSERVATIONIBUS
EXPLANATORIIS.

I. QUIDÁ HELGA HADDÍNGÍASKATA

RECTIUS Q. H. HÍÐRVARDSSONAR. (H. I.)

Fragmenta hæc carminum perantiquorum prosaica relatione sive commentario collectoris, qui illa litteris mandavit, induta et intermixta sunt. Versus ipsos narratione vastiores esse, manifeste innuit str. XXXV. cum prosa collata. Attribui debent carminibus duobus vel pluribus (cum diversi metri & materiei sint) divisiones hæc I) str. I-XI. II) str. XII-XXX. (de Hrimgerda oreade et ejus gestis ac fati solummodo agens) III) str. XXXI-XLIII. (quæ primæ sectionis genuina continuatio esse videtur).

Hiorvardus (Norvagiæ Rex) trium uxorum maritus, quartæ tamen jungi cupiens, solenniter promittit se eam fæminam, quam venustissimam esse nosset, uxorem se ducturum (Pag. 26. 27.) Atlius l. Attalus Idmundi comitis filius, cum avi quodam colloquium instituit (str. I-IV.) quæ isti refert Sigurlinnæ Svafneris (Regis) filiam forma splendidissimam esse, et Hiorvardi pulchris uxoribus pulchriorem. Avis porro, pro suo auxilio ad sponsam istam Regi rite acquirendam, petit sacrificia *), d. dubra

*) Avium cultis olim inter multas ethnicas gentes exstitit. Inter Ægyptios veterimos notissimus est. Persæ suas mythicas aves adoraverunt. Indi, Græci & Scandi deos sæpe in aves se mutare credidere. Tzani vel Suani Causasii, Procopii temporibus, eos divino cultu honorarunt, & mos idem apud Indos & alios adhuc non omnino obsoluit. Dithmarus Merseburgensis refert gallos & canes, in *Lederan* (*Leidra*, *Hleidra*) Danie, accipitribus sacrificatos, fuisse. De corvis (Orhini) cultis variæ apud nostros narrationes leguntur, unde ille funestus corax (*Válraus*) qui in cant. her. Dan. humana sacrificia (& foetus quidem in matris utere) a suis cultoribus poscit. Præterea putarunt majores nostri magos se in aves transmutare posse, quæ superstitio Romanis ipsis non defuit.

delubra & vaccas cornubus auratas *) (IV). Atlius ad illud negotium gerendum a Rege delegatur sed virginis pater, Svevorum Rex, consilio Franmaris, ipsius comitis & puella nutritii, petitionem abnuit (Pag. 27). Atlio sic frustra reverso (str. V.) Rex Hiorvardus, illo comite, ipse domo proficiscitur. Interea Rex Hrodmar, alter Sigurlinnæ procus, Sveviam ferro & igne vastat ac regionis principem vita privat. Hiorvardus & Atlius advenientes ad domum quandam Svevicam, occidunt avem grandem eam custodientem, sub cuius forma Franmar ille revera latebat, vi fascini Sigurlinnam & propriam filiam Alofam servans. Virginibus abductis Hiorvardus Sigurlinnæ jungitur, sed Atlius Alofa (Pag. 30. 31.)

Hiorvardi prædicti & Sigurlinnæ filius, quamvis adultus, ut taciturnus sive mutus & iners, nullum stabile nomen adeptus fuerat, — donec Svava, Regis Eyli-mii filia, ipsa cum octo aliis Valkyriis per aëra & aquam equitans, Helgii nomen ei foris in tumultu sedenti imposuit, gledium præstantem in nominis arham assignavit, & deinde saepe eum tuita est in præliis. (Pag. 32. 34. str. VI-IX **).

Helgius patrem excitat ad Svafneris in Hrodmare ultionem (X. XI) & copiis ab eo acceptis ac gladio illo acerrimo instructus, avi percussorem, cum Atlii laudari auxilio occidit, & multa facinora gessit. Sic Helgius solus gigantem Hatium letho dedit (36). Cum socii hi in sinu Hatii naves in statione tenebant, oreas Hrimgerda, Hatii filia, Atlium, custodiam agentem alloquitur. Colloquium eorum sive potius jurgium recitatur (XII-XXIII.) Sequitur aliud, inter Hrimgerdam et Helgium, ab ea é somno excitatum (XXIV-VIII), quò oreas frustra ab heroe unius noctis concubitum petit, in paternæ cædis satisfactionem, & nympharum ejus nutritiam, Svavæ præsertim earum antistitæ, præclaras formas & actiones describit.

Atlius

*) Vaccæ gigantum Regis Thrymi, cornua auratæ. memorantur in þrymsq. str. XXIII. (not. 30.) Morem similem apud Græcos & Romanos Cb. S. Thorlacius nostrum observans demonstravit, (Obs. Bor. Spec. IV. p. 249). Hic addere liceat quod apud Homerum boves (juvenes ut videtur) cornua auratæ diis joveantur Il. lib. 10; Od. 3. ubi Mentor Minervæ, sub æquile specie apparenti votum illud facit, non sine miranda cum nostro poemate convenientia, idem certe illustrante. Vaccæ cornua auratæ occurrunt similiter in veterum Indorum poematibus.

***) De superstitione circa equitatum ærium Valkyriarum, vid. Obs. nostram 35 ad H. II. cfr. porro Gl. II. & III. T. v. *Valkyria* & Ind. n. pr. v. *Avlrun*.

Atlius in fine declarat oreadem, prolixo colloquio nimis remorata, diurna luce in saxeam figuram transmutatam fore *) (XXIX-XXX).

Helgius deinde Svavam procatu, pactum sponsalium cum ea contraxit, sed exercitia sua bellica continuavit. Interea frater ejus Hedinus, Jolensi festivo vespere **) domum e sylva petens, in mulierem gigantidem incidit & ei oblatum comitatum abnuit. Ipsa illi propterea minatur vel maledicit. Eodem vespere Hedinus, cum viri cuncti praesentes verri sacro manus imponerent & ad sanctum poculum vota solenniter facerent ***), se voto obstrinxit ad Svavam, fratris amicam, uxorem ducendam, sed statim ipsum ejus pœnituit. Hedinus errabundus deinde fratrem offendens, ipsi scelus commissum revelavit. (45. 46. XXXI-II.) Helgius illi respondens, refert Alfum, Hrodmaris filium, se ad pugnam, post tres noctes in *Sigaris Campo* gerendam, provocasse, de vicina morte sua se suspicantem profrens, ob suos genios (oreadem illam & lupum ipsam vehementem ***) Hedino apparentes (XXXIII-V.). Præsagitio Helgii vera evenit cum ipse in conflictu vulnere mortifero afflictu fuit (49). Helgius Sigarem mittit ad Svavam arcessendam (XXXVI). Sigaris & Svavæ colloquium (XXXVII-IX). Helgius moriens sponsam alloquitur, & fratri suo Hedino nubi eam rogat (XL-XLII). Responsum Svavæ,

*) Similis superstitio adhuc inter plebem borealem non est abolita.

**) Vid. Gl. voce. *Jóla-aptan*. Pauca hæc hic addere velim. In Bavaria festum illud (jam natalitium Christi) adhuc a plebe *Fal* vel *Fuel* adhuc appellari, mihi relatum est. Convenit alias multis modis festo Mongolorum & Kalmukorum principali, *Sulla* dicto; sic e. gr. hi a *snlensu*, Islandi autem (hodierni etiam) a *jolensi* festiva nocte ætatis annos computant. Plura in Gl. mythol. T. III, v. *Jólfadiv*.

***) Vid. Gl. sub. v. *Sónargavæter*. Verres (vel sus in genere) apud Scandos sacratus fuit Freyero (Soli) & Freyæ (Lunæ) uti apud Ægyptios, ex iisdem causis, Osiridi & Isidi. Freya igitur fuit illa *deorum mater* (& Germanorum *Isti*) — quam Tacitus narrat *Astias* (nobis *Aisti* vel *Eysti* i. e. maris balthici acculas) coluisse, uti etiam is refert eos aprum in galeis, quasi numipis symbolum, gestasse, quem quidem morem cum Scandis ipsis communem habuere. Vid. Gl. T. I, voce *Hildiröfni*. Mos idem in cermine Saxonico de *Scyldingis* sapius describitur, ubi simul innuitur quod galeæ tales, annuleti instar, pericula avertere possent — uti celebr. noster *Thorkeimur* in poematis illius illustratione observavit. Plura huc pertinentia adferam in Gl. myth. T. III, s.-v. *Freyr* & *Freyja*.

***) De genis hisce comitalibus & borealium circa eos superstitio, vid. Gl. s. v. *Fylgia* & *Hannr*. Similes opiniones adhuc a Mongolis & Kalmukis foventur.

Svava, sive potius ejus exclamatio, post mortem sponsi primi & dilectissimi (XLII.) Hedini osculum primum (& forte ultimum) petita nova sponsa *) & Helgii mortem se ulturum promittit (XLIII.)

Brevis primi collectoris epilogus annotat traditionem vulgarem de Helgii & Svava regeneratione (52).

II. QVIÞA HÉLGA HVNDÍNGSBANA EN FYRRI (H. II.)

Carmen hocce prosa nulla intermixtum, primum eorum qui hic de Volungorum sive Ylfingorum amplissima familia agunt, integrum fere esse videtur. Corruptio verborum aliquot, librario membranam exaranti vix adscribenda (e. gr. str. 47. Obs. 105; str. 50. Obs. 110) antiquitatem carminis prodit.

Describitur nativitas herois Helgii, filii Borghildæ & Sigmundi Regis, aqvilis clangentibus ac aqua sancta caelestibus montibus defluente (I.) **). Noctu Normæ sive Parcæ boreales adveniunt & fata infantis nendo constituent, imperium futurum & gloriam eximiam ipsi assignant (II-V.) Colloquium corvorum de milite strenuo, nuper nato, infantis & puerperæ somnum disturbat (V. VI.) ***). Rex Sigmundus optimæ spei filio gladium ornatum & aliquot oppida vel prædia offert, (VII, VIII.) Adolescentia Helgii & cædes Hundingi Regis (IX-X.) Hundingi filii

*) De legali Scandorum potestate uxorem propriam alteri in matrimonium tradere vid. Sculonis Thorlacii doctissimam de *matrimonii borealium* disquisitionem pag. 138. & sq. In eorum vetus fuit consuetudo, legibus Menuicis sancita, quod consanguineus mortui uxorem duceret & pro illo liberos procrearet.

***) Simili modo Persæ et Græci aquam sanctam duxere, ut Indi et plures hodie faciunt.

****) Veteres Scandi aves compositos sermones, hominibus quidem sapientibus intelligibiles, edere crediderunt. Hinc superstitiones hic (I-V.) & multoties alibi in nostris carminibus decantata. Sic quoque Adam. Bremensis (H. E. I, 6.) de Saxonibus ethnicis: "Avium voces et volatus interrogare proprium erat illius gentis." Idem de Græcis & Romanis notissimum. *Avium lingua* sive *idioma* celebratur in Zendavesta (Ed. Kleuk. in 8, III, 92.) Gentiles avibus, ut quodam modo caelestibus, aliquid divini inesse credebant, & sic eas futuras res presagire ratiocinati sunt. Peculiares aves certis Deis igitur adscribebant & sic Scandi corvos Odino, (ut Ægyptii & Græci Apollini vel Soli) & præcipuum iis divinandi vim adtribuere. Legimus similia de Gallis veteribus & Indis hodiernis. Plures illius superstitionis reliquæ inveniuntur in vulgi Scandici & Germanici fabulis & opinionibus e. gr. de vaticiniis cuculi, corvi præcipua sagacitate &c.

fili cædis resarcitionem petunt, sed frustra, quapropter pugna inter Helgium & eos, antea designata, ad *flammæ monter* agitur, ubi quatuor Hundingiani principes cadunt. (XI-XIV.) Hognii filia (Sigruna) ipsa Valkyria sive bellica nympa altivolans, cum sociis pluribus apparet e cælis, heroi ad rupem sedenti, fulguribus circumdata, eqvis vectæ & hastis radiantibus instructæ. Colloquium inter Principem & eam instituitur, quo virgo regia queritur patrem suum se invitam spondisse Hodbroddo Granmaris filio & auxilium igitur derogat ab Helgio ad eum pellendum (XV-XX). Helgius, petitioni lubenter adnuens, nuntios emittit ad copias auxiliares petendas, quæ etiam e variis (Danicæ) locis confluunt, & a principe Hiorleifo, unacum classe collecta, lustrantur (XXI-IV.) Describitur navigatio heroum & periculum a Ranæ (Thetidis) persecutione ortum, quod tamen ope Sigrunæ cælitus advenientis avertitur, classi Gnipalundum (Sveogothicæ hodiernæ) appellente (XXV-VIII). Gudmundus Granmarides peregrinum exercitum explorat ac cum Sinfiorlio (Helgii fratre) altercationes commutat (XXVIII-XL)*. Heros tertius (verisimiliter Helgius) istas sistit, Granmaridum militarem gloriam agnoscentes (XLI-II). Emissarii Hodbroddo bellum nuntiant, & copias exoticas describunt, quapropter is nuntios delegat ad auxilia ab amicis petenda (XLIII-VIII.) Brevis confictus commemoratio (XLIX). Sigruna cælitus advolans amico hostis cadem ac suæ ipsius, victoriæ, divitiarum & imperii felicem acquisitionem congratulatur (L-LII.)

III. QVIDA HELGA HVNDINGSBANA EN SÍDARI (H. III).

Fragmentis carminum multis pretiosis, prosâ collectoris sæpe intermixtis, libellus hicce constat, canam vetustatem & poetæ summum ingenium ac elegantiam simul prodens.

Regi Sigmundo Volsongi filii & Borghildæ Bralundensi nascitur filius Helgius, Hiorvardigenæ illius nomen adeptus, et postea ab Hagallo plebejo educatus.

* Opprobrium de mutatione Sinfiorlii in lupum, fundatum est in veterrima superstitione, quam Herodotus inter Scythas prævalentem memorat. Inter Romanos & plurimas gentes deinde propagata nondum in septentrione obsolevit, cujus testes sunt talium fictorum monstrorum appellationes Dan. *Værulv*, Germ. *Währwolf*, quæ præsertim sec. 16 & 17. in veneficorum ob magicas artes generali persecutione, innocentibus sæpe exitium paraverat.

tus. Consangvinei illi Volsungi & Ylfingi *) appellati sunt. Rex Hundlandiæ Hundingus cum iis diu inimicitias egit (86. 87). Helgius aliquando aulam Hundingi occultim explorans, Hemingo hujus filio domi præsentē, sed illum Hamalum prædicti coloni gnatum esse opinans, incolumis exiit & abiens opiloni rem istam brevi cantilenâ manifestavit (87. I.) Hundingus postea misit emissarios ad Hagallum qui Helgium consecrarentur. Tunc Helgius sub ancillæ molaris persona latuit (88). Blindus poeta de ea re suspicionem suam exprimit (II.) sed Hagallus istam tollens carmine respondet (III.) **). Sic Helgius e magno periculo liberatus, ipsum Hundingum regem deinde prostravit, quapropter Hundingicidæ cognomen adeptus est (90).

Cum Helgius paulo post in portu quodam stationem sumserit, Sigruna Hognii filia & Svava quidem regenerata, Valkyria altivolans, ad naves ejus equitavit & cum eo colloquium instituit. Helgium, quamvis nomen verum occultaret, Sigruna se cognoscere proficetur & se simul scire quod Hundingum occidisset, (90. IV-XII.)

Pergit prosa referens de Granmare Rege et ejus filiis, quorum primus, Hodbroddus, Sigrunam, eâ invitâ sed annuente patre, sponsam procuraverat. Valkyria hæc Helgium invenit ad *montes flammæ* ubi nuper quatuor Hundingigenas prostraverat. Sigruna eum osculans auxilium ab eo petit (94. 95.)

Sequitur fragmentum *carminis Volsungiani vetustioris*, conventum illum & Hognii sponsalium promissum decantans (XIII-XVI.)

Describit porro prosa iter marinum heroum ad Frecasteinum, periculum iis e tempestate imminens, & Sigrunam ac octo alias Valkyrias istud avercentes. Granmarigenæ rupi insidentes adventum militum peregrinorum spectant, & jurgia unius eorum, Gudmundi nempe, cum Sinfiotlio, commemorantur, (97. XVII.) Gudmundus domum iit & cum fratribus copias collegit. Reges multos auxiliares acquirere

*) Vid. Ind. n. pr. v. *Ylfingi*. Addendum hic erit quod *Uilfingi* vel *Wilfingi* occurrant in Carmine Saxon. de *Scyldingis* antea sæpius laudato.

**) Sigar hic nominatus est forte Rex celeberrimus (de quo vid. Sax. H. D. Lib. VII.) etiam in Edda Snorroniana nominatus, a quo oppidum *Sigersted* in Selandia nomen suum traxisse putatur.

sicre ac inter eos Hognium, Sigrunæ patrem & ejus filios Bragium & Dagum. Hi omnes, Dago excepto (qui Volsungis juramentum fidelitatis præstitit) in prælio cecidere.

Sigruna stragem permeans Hodbroddum cantilenâ alloquitur (98. XVIII.); sed Helgius postea illam, patris & fratrum cædem referens, ac sic ei lacrymas movet, (99. XIX. XX. 100.) at mox eam consolari tentat (XXI).

Sequntur (loco incongruo inserta) jurgia Gudmundi & Sinfiotlii, diversa a carminis præcedentis et iis breviora (101. XXII-XXV.) Concludit ea Helgii (ut videtur) protestatio, prioris Odæ omnino fere conveniens (XXVI-VII.) Hinc rhapsodica ambarum harum cantilenarum compositio, secundum traditiones orales veterum, optime probatur *).

Prosa connubium Helgii ac Sigrunæ & prolem inde natam, brevissime notat. Narrat prætera Dagum, Sigrunæ fratrem, post oblata sacrificia Othino, hastâ à Deo mutuata, Helgium socerum, ætate non profectum, in patris ultionem perfodisse. Percussor ad *montes Sevanos* equo vectus sorori cædem nuntiât (104).

Elegans carminis fragmentum nobis jam depingit invitam homicidæ confessionem & sororis viduæ iram ac luctum vehementissimum inde ortum, Dago frustra Othino culpam involvente & cædis amplissimam resarcitionem offerente. Threni Sigrunæ concluduntur ornatissimo defuncti mariti encomio (XXVIII-XXXVI.)

Prosa

*) Notabile sane est quod Volsungasagæ auctor (qui narrationem illam prosciam manifeste tam fere compilavit e carminibus vetustis) non hanc odam de Helgio Hundingicida, sed priorem quidem, ad manus habuerit. Ex historiz illius pertractatione evidenter cernimus quod vix dimidia pars odatum, quibus summa antiquitas Volsungorum, Budlungorum & Giukungorum gesta celebravit, nobis in hac Eddæ nostre parte jam supersit, nec tamen mire, cum in *Skálda* legamus quod plurimi vetustatis poetæ illorum heroum facinora & fata decantavissent. Sic cuncta carmina de Sigmundi proavis & ipsius gestis, secundum quæ *Volsungasaga* ab initio usque ad Cap. 14. elaboratæ est, omnino perditæ sunt. Cætera exempla suis locis annotabo, Nobis e contrario in hoc Tomo servatæ sunt, quibus auctor ille non usus est, H. I.; HIII. HB. OG. GIII. & VQ. (cum carmen GG. huic fabularum cycle rite adjungi nequeat).

Prosa refert Othinum, Helgio in Valhallam recepto, omnium secum imperium obtulisse — quam relationem sequitur Helgii cantilena, quæ quidem Hundingo servilia officia ibi gerenda mandantur (109. XXXVII.) *).

Subsequitur visio ancillæ ad tumulum Helgii, circa equitarum ejus ac sociorum illuc (109). Alloquio mulieris (XXXVIII.) Helgii larva respondet (XXXIX). Serva domum aggressa (110) heræ Sigrunæ spectri apparitionem & petitionem refert (XL). Sigruna in tumulum Helgii introiens ipsum læta & simul tristis alloquitur (XLI. II.) Helgius reponit viduæ tristitiam suam unicum dolorem esse, cum optimo mero & fæminarum consortio fruatur (XLIII-IV). Sigruna in tumulo lectum sternens (113) se mariti umbram lubenter amplexuram & ipsi cohabitaturam proficitur (XLV.) Helgius contra suam hujus facti admirationem exprimit (XLVI.) sed se simul mox, per aëra, victricem (defunctorum heroum) gentem visitaturum indicat (XLVII).

Narrat prosa ancillam, ex heræ mandato, per proximam diem execubias ad tumulum Helgii egisse. Die moriente Sigruna ad tumulum reversa, eum frustra expectat. Aut ipsi aut ancillæ sequens stropha (XLVIII) est adscribenda, quæ quidem indicatur, quod Sigmundi filius (Helgius) jam tum advenisset ex ædibus Othini, si ea vespere expectandus foret. Ultima stropha, ancilla sine dubio attribuenda, continet consilium Sigrunæ datum, ne lemuruum tuguria sola petat, et minime nocturno tempore.

Commemorat prosa tandem Sigrunæ præ nimio dolore ex hac vita discessum, annorau tamen veterum de hominum regeneratione superstitionem **), quam antiquitas in heroa nostrum & ejus amicam ita applicavit, ut is Helgius Haddingicus sed ea *Cara Haldanis filia* ut in Careo earmine, (jam deperdito) relatum est ***), (per animarum transmigrationem) habitus fuerit (125-116).

IV.

*) Speciale hoc fuit privilegium, poëta tantum licentia debitum. Hungari & plures gentes alias feruntur eam habuisse opinionem, quod hostes bello cæsi victori in altera vita servituri forent.

**) Præter Indos & Græcos Pythagoræos idem dogma adoptarunt Ægyptii, Chaldæi, Galli, Japonenses, populi religionem Lamæicam profiteres & pl.

***) Vid. Ind. n. pr. v. *Kåra & Haddingiafskadi*.

IV. SINFIÖTLA-LOK (SL.)

Fragmentum hocce mere prosaicum carminibus jam dudum depêditis, originem suam verisimiliter debet *).

Sinfjötli (antea memoratus) filius fuit Sigmundi Volsungiani, Franconiae Regis, sed privignus uxoris ejus Borghildæ. Hujus frater Gunnar a Sinfjötlio occisus fuit. Borghildæ ob hac causam filiastrum domo abire jussit, sed coacta fuit a Sigmundo marito, satisfactionem pecuniariam (fraternæ cadis) accipere. Ista deinde, inter epulas (Gunnari) funebres obtulit Sinfjötlio venenatum potum, quem tamen Sigmundus, viribus veneni interni & externi resistere pollens, ejus loco exhaustit. Secunda vice actio hæcce repetita est — tertiâ autem regina privignum, convitii pena indicta, ad potum ebibendum coëgit, quo quidem exhausto Sinfjötlius extemplo exstinctus est, (117-20). Sequitur traditio fabulosa ac (ut videtur) manca, de Sigmundo, funus filii portante, et id tandem mandanti lintrario, statim cum cymba & cadavere disparente (120-21).

Perhibetur porro Rex Sigmundus, post diuturnam in Borghildæ uxoris regno Dania **) mansionem, in propriam ditionem, Franconiam nempe, reversus esse, & Hiordisam Eylmii filiam uxorem duxisse. Eorum filius erat Sigurdus (Fafnericida cognominatus, nostrorum carminum celeberrimus heros). Post Sigmundi eadem, ab Hundingianis patratam, vidua ejus Hiordisa cum Alfo Hjalpreci Regis filio matrimonium iniiit. Sigurdus apud eos adolevit, & suorum omnium (quamvis alias fortissimorum virorum) præstantissimus & celeberrimus evasit (121-22).

V.

*) Eadem fere de Sinfjötlii morte narrantur in *Vsl.* 5. Cap. 17, sed aliquanto amplius; reliqua de conversatione Lingvii & Sigmundi, hujus interitu in bello, fuga viduæ ejus, nativitate Sigurdi, altero Hiordisæ matrimonio cum Alfo rege Hjalpreci filio & Dania; de juventute Sigurdi, acquisitione equi Gramii & gladii Grami p. p. referuntur ibidem Cap. 18-21. 23.

**) Ponamus Regem Danie Sigmundum, Helgii & Sinfjötlii patrem, ac eorum consanguineos. Volsungos vel Völsungos & Ylfingos simul dictos, olim in Dania floruisse — sed alterum Sigmundum, Sigurdi patrem et ejus necessarios Wolfingos sive Voelingos in Germania, inveniemus sane sufficientem causam multifarie scandinavæ & teutonicarum de illis heroibus traditionum confusionis.

V. GRÍPIS-SPÁ EDR SIGURÐAR QVIDA EN FYRSTA (S. I.)

Vaticinium poeticum, quo Sigurdi Fafnericidæ & primæ ejus amicæ Brynhildæ fata, ex illius petitione, prædicantur *). Introductio prosaica nominat Griperum filium Eylimi, fratrem Hiordisæ, virorum sapientissimum, & ipsum regionibus imperasse perhibet **). Sigurdus Regis hujus consobrinus, aulam ejus visitans, Geiterem ipsius domesticum offendit (124). Orditur poema brevi eorum colloquio præliminari (I-III). Geiter Regi adventum hospitis nobilis nuntiat (IV.) quapropter princeps egreditur hunc recipiens, ac equum ejus famulo commendans (V). In colloquio inter heroes coepto, Sigurdus avunculum de suis futuris fati sciscitatur (VI) — cui primæ quæstioni Griperus responder, Sigurdi eximiam præ cæteris omnibus gloriam ac famam exaltans (VII). Sigurdus de proximo post eorum congressum interrogat (VIII) — cui respondens Griper Sigmundi & Eylimii ultionem ac Hundingianorum cædem ab eo patrandam prædicat (IX). Rex denuo quæritanti aperit serpentis Fafneris & simul (fratris) Regini in resqvis Gnitianis interentionem (X-XI) — capturam auri ingentis ibidem & iter ad domicilium Giukii (XII-XIII); soporem supernaturalem Brynhildæ Valkyriæ unacum lorica ejus a Sigurdo rumpendum (XIV-XV). Amica ejus et doctrinalia cum eo colloquia (XVI-XVII) iter Sigurdi ad ædes Heimeris (Brynhildæ nutritii) — cum Griperus se ulteriora ignorare fateatur, & ampliorem percontationem deprecatur (XVIII-IX).

Inhibitionem hanc Sigurdus malum omen ducens, cum Griperum suas nimias ævi futuri calamitates reticere putat, hanc suam suspicionem manifestat (XX). Rex reponens se dicit juventutis illius fata sibi fuisse liquidissima perspecta, sed cætera sibi (ætate & providentiâ jam decrepitâ) œculta esse (XXI).

Pergit Sigurdus nihilominus percontando (XXII.) cui Griper reponit, ætatem ipsius sine vitii fore, sed nomen ejus perpetuo inter homines celebrandum. (XXIII.)

*) Memoratur breviter in Vols. S., Cap., 24.

**) Quænam illæ regiones fuerint, mihi sane latet. Numne forte quærendæ in tractu veteri, quem appendix libri heroici (vulgo *Heldenbuch* dicti) *Grippigenlandt* sive *Grippenlandt* vocat, in Colonia & Aquisgrani vicinia situm, & permultorum antiquitatis heronum patriam fuisse perhibet. Nomen alterius Eylimif filii, *Suava*, Svecicam vel Teutonicam originem prodere videtur. Cfr. Ind. nom. propr.

(XXIII). Juvenis contra indicat gravissimum sibi esse dolorem, quod a Rege disjungitur cogatur, sine ulteriore informatione — ac avunculum humane rogat fata præstituta & immutabilia sibi præsigire (XXIV.)

Griperus invitus & paululum iratus, iteratis tandem consobrinæ petitionibus cedit — & mortem (violentam) ei destinatum declarat (XXV.) Sigurdus contra iram Regis deprecatur, salutaria tantum consilia optans & cupire se ait fata sua nore quamvis ingrata fuerint (XXVI.) Novam vaticiniorum seriem Griperus orditur Brynhildam Budlii filiam ab Heimero enutritam, commemorando (XXVII.) *. Sigurdo

*). Oda. exacte describentes eos eventus, qui nostro str. XIII. XVI. XVII. XXVII. XLV. & sæpe alibi in hisce carminibus memorantur, nobis jam desunt, sed habemus tamen prossicam earum epitomen in Volis. S. Cap. 30-37; quæ nobis nimis evidenter monstrat, quod magnam partem in poematum illorum interitum passi simus. Traçtavera (ut videtur) Sigurdi ingentem staturam, elegantem aspectum & militares artes; iter ejus ad Heimrum (uxorem Beckhildam & filium Alvidum); descriptionem gaze Fafnerianæ; acupigilia Brynhildæ, Sigurdi facinoræ representantia; volatum accipitris ejus ad fenestram turris Brynhildæ, cum heroi eum persequenti istam & illa ipsius artificia in sui honorem, videre contingit; colloqvium Sigurdi cum Alvido de Brynhilda, quæ nulli nubi decreverat; Sigurdi & Brynhildæ conversationem ac hujus ædium et domestici apparatus splendorem; promissa heroi & herbine sponsalitia, cum ille huic anulum donat. Cæteris hæc referuntur. Giukius fuit Rex potens e meridie Rheni, nuptus Grimhildæ sagæ; Budlius alter erat rex potentior, & ejus filius Atlius bellator fortissimus. Gudrunæ Ginkiadis portentosa somnia, ad quorum interpretationem acquirendam Brynhildam Budlianam visitat. Arcis montanæ Brynhildinæ splendor iterum describitur, ut & Gudrunæ ac comitatus. Ludi eorum & colloqvium de principibus coavis celeberrimis. Somniorum recitatio & petita illustratio. Enarrantur porro adventus Sigurdi ad Giukii anam, Grimhildæ potio ei data, oblivionem (pactorum cum Brynhilda) efficiens; sodaliticum cum Giukungis initium & nuptie cum Gudruna. Commemoratio bellorum quæ ab iis communiter gesta sunt. Procatio Ginkungorum in Brynhildam. Ea voto promiserat nulli viro se nupturam esse, præter illum, qui per flammam quæ ipsius domum cinxit, equitaverit. Sigurdus Gunnaris formam induit & flammam sic transscendit. Despondit se deinde Brynhildæ, concubit ei per tres noctes (gladio tamen nudo interposito) & annulos cum ipsa commutat. Sequitur jam relatio (nostris carminibus & huic ipsi narrationi incongrua) quod Brynhilda nutritio suo Heimeri, suam & Sigurdi (ex illo concubitu) filiam Aslaugam enutritam tradiderit. Nuptie ejus cum Gunnare celebrantur. Cum Brynhilda & Gudruna paulo post conveniunt in Rheno layacrum frequentantes orditur inter eas controversia asperissima, cum annulorum prisca commutatio Brynhildæ sponsalitiæ deceptionem detegit. Proximo die ista contentio renovatur.

gardo ulterius quærenti (XXVIII.) respondet propheta ipsum pulchræ illius puelle amore captum fore (XXIX.) Juvenis, hoc audiens & dolorum remedium desiderans, an virginem illam præclaram marita dote emere contigerit, percontari pergit (XXX.) — Gripero statim reponente, quod amantium juramenta invicem præstita, minime ab iis servata fuerint, & quod is quidem, post unius noctis apud Giukium hospitium, Brynhildam oblitus foret (XXXI.) Sigurdo porro interroganti (XXXII.) aperit vates, ipsius perfidiam non in causa esse, sed fraudes Grimhildæ, quæ filiam suam ei obtulerit (XXXIII.) Gudrunam & Gunnarem ejus fratrem jam primum quærendo nominanti (XXXIV.) præ sagitur Grimhildæ exhortatio ad petitionem Brynhildæ a Sigurdo, à Gunnaris parte, instituendam, ac ejus annuentia promissa (XXXV.) Sigurdus fati sævitiam deplorat, jam interrogare desinens (XXXVI.) sed Griperus præ sagia continuat, ita quidem, quod ille, Gunnar & frater ejus Hognius juramenta inter se dederint, sic ut Gunnar & Sigurdus, iis restricti, formas proprias in itinere (ad Brynhildam) mutaverint (XXXVII.) Hæc sic amplius declaratur, quod Sigurdus, Gunnaris speciem & gestus præferens, amicam suam sibi vel rectius Gunnari desponderit (XXXVIII - IX.)

Præ sagiuntur cæteris Sigurdi, quasi Gunnaris nuptialis procuratoris cum Brynhilda castus per tres noctes (XLIII.) concubitus (XL, XLI; — nuptiæ Sigurdi (ac Gudrunæ) et Gunnaris (ac Brynhildæ) in Giukii ædibus celebrandæ & sponsorum sequens quoad veras formas transmutatio (XLI.); recordatio initorum pastorum præpostera, (XLIII - V.); Brynhildæ fraudum vindictam molienis machinationes (XLV - IX) quæ Sigurdi ipsius trucidationem, a Giukianis in sororis Gudrunæ sævisimum luctum peragendam, tandem efficiunt, ipsâ tamen minime contenta. Cunctæ hæc calamitates Grimhildæ, quasi primario auctori, adscribuntur (L. LI.)

Con-

Brynhilda multifarius luctus et ira describuntur, ut & diversa tentamina, quæ maritus & socer frustra instituerunt ad eam domiendam vel placandam. Sic tandem pervenit Auctori ad initium ejus fragmenti B. II. quod nobis jamjam superest. Hæc, quoad realia historię conveniunt Eddæ Snorronianæ, alias in his rebus multo breviorē, & quo ad contentiones reginorum & annulum recognitionum carmine Nibelungico (v. 3269 & sq.) ut et *Vilk. S. Cap. 120 - 21. it. Cap. 207.* De statura, habitu & artibus Sigurdi cfr. *Vilk. S. Cap. 166.*

Consolatur Griperus concludens Sigurdum eâ ipsius præsgita fortunâ, quod omnium hominum præstantissimus vel celeberrimus habitus fuerit (LII.) Sigurdus discedens eum salutât, fatorum immutabilitate curas pellens — seqve contentum ait suarum precium exauditione a Gripero præstita, & simul ejus rei certum, quod avunculus meliora vaticinia ederet, si id ipsi possibile fuisset (LIII.)

VI. SIGURDAR QVIDA ÖNNVR (SII.)

A) FYRRI PARTR FRÁ SIGVRDI OK REGIN (SII. a.)

Introductio prosaica hæcce refert: Sigurdus Granium *) ex equitio Hilperici sibi eligit. De Regino nano, Hreidmaris filio, Regis fabro, Sigurdi nutritio & informatore. Narrabat is puero fabulam de diis, Othino, Haenero & Lokio venantibus & eorum piscatura ad *Cataractem Andvarii*. Ibi Andvarius nanus, lupi piscis faciem indutus & Otur, Regini frater, iridem lutræ, cibum sibi comparabant. Hunc Lokius lapidis ictu percussit. Asæ postea ad Hreidmaris donum veniunt & lutræ pellem inflatam monstrant. Hreidmar & filii, cognati cædis certiores facti, Asas comprehendunt, & iis pro vita redimenda imponunt, pellem lutrinam auro opplere & extrinsecus simul oculere **). Lokius ad aurum comparandum emissus, Ranæ Deæ rete mutuat ac ejus ope Andvarium lupum capit et piscem alloquitur (150-52) ***).

Orditur poema Lokii & capti piscis colloquio quo ille ab hoc capitis redemptionem petit (I-IV.) Indicat Prosa rapinam Andvarii divitiarum a deastro comparatam; nanus unicum anulum retinere conatur, sed Lokius illo invito eum etiam rapit. Nanus saxeam suam cellam intrans (154) auro olim suo maledicit & futuris possessoribus dira imprecatur (V.) Enarrat porro prosa expromitionem pecuniæ rapte ab Asis quam annulus Andvarii complevit (155). Lokius carmine aurum istud Hreidmaris & filii necem effecturum præsgit, cui nanus plura vaticinans repouit (VII-IX)

Fafneri

*) De Granio vid. *Vols. S. Cap. 21*, ubi Sigurdo ab Othino monstratus & a Sleiphete, ejus eqvo, pregnatus dicitur. Cfr. *Vilk. S. Cap. 147-8*. it. de Regino & fratre *Cap. 143-47*.

**) De simili orientalium more vid. *Obs. nostram ad Ind. n. pr. voce Otur*.

***) Fabula de Hreidmare & Andvario legitur similiter in *Edda Snorroniana & Vols. S. Cap. 22*.

Fafnerus & Reginus à patre Hreidmare partem acceptæ multæ poscunt, & istum inficiatum dormientem perfodiunt (156-7). Hreidmar moriens filias ad suam ultionem frustra provocat (X. XI.) Fafner omne ab eo derelictum aurum occupat & Regino hæreditatis portionem denegat. Hic a Lyngheida sorore consilium petit (158) quod etiam ipsa reddit (XII.) His concluditur præsens Regini narratio.

Reginus aliquando Sigurdum advenam excipiens (158) suam in illo spem ac ipsius animos & futuram gloriam cantilenis exaltat (XIII-XIV.) Sigurdo in Regini ædibus continuo versanti, hic porro narrat Fafnerem in angvem transmutatum, *tesquis Gnitensibus* excubare. Fabricat Reginus gladium peroprimum Gramum & Sigurdo donat, eum simul ad Fafnerum occidendum instigans *) (160). Sigurdus canens indicat sibi patriæ cædes ultionem decentiorem esse (XV.) Ad eam igitur parandam copiis navalibus Hilperici regis instruitur sed tunc in tempestatem incidit. Cum promontorio cuidam vicini essent, vir quidam è rupe eos alloquitur (161) & vecturam poscit, Hnikaris & pluribus Othini nominibus se appellans (XVI-XVIII) **). Nautæ eum excipiunt, & tempestatem cum sidebat (162). Sigurdo foganti (XIX) Hnikar auspicia quædam præliaria enarrat, felicia nempe hæc 1) corvi comitatum (XX) 2) binionem virorum colloquentium, domo egresso apparentem (XXI) 3) Lupum sub fraxino (aut arbore) ululantem (XXII.) Caver præterea ne quis splendenti ***) soli oppugnet, sed iis victoriam pollicetur quos visus juvat & aciem cunc-

*) De gladii Grami origine, & restauratione vide Vols. S. Cap. 19. & 23, ubi Sigmundo, Sigurdi patri, olim proprius fuisse perhibetur; frangebatur ante eadem regis sed tandem à Regino restituebatur. Cfr. Vilh. S. Cap. 147. & *Norngests* p. l. c. p. 137.

**) Relatio ista de Hnikaro legitur etiam Vols. S. Cap. 25. (MS.) cum strophâ nostri XVIII. sed consilia ejus militaria omittuntur ibidem, inveniuntur autem in *Norna G.* p. l. c. p. 138-9.

***) *Sidkinandi* aut debet verti: sero splendens, sive etiam demisse vel ample radians ☉: demissos radios edens. Quod alias auspicia illa attinet observare velimus, quod corvus fuit Othini peculiaris avis & bellatori igitur grata; — Romanis corvi crocitatatio a dextrâ factum fuit omen. Quod lupus etiam Germanis superstitionis læta olim fuerit apparitio, W. Grimmus monstravit, sed Hanvæus nobis (in itinerario suo) idem de Persis recentioribus retulit.

cuneatam instruunt (XXIII. *). Malum omen ducit lapsum levioŕem militis pugnam petentis, tanquam offensarum Divarum presentiae signum (XXIV). Consultit tandem cuivis viro mane se comare, lavare & satiare (XXV).

Sigurdus Lyngvium & duos alios Hundingi filios proelio sternit. Post istud Reginus (165) aqvilam sanguinolentam Lyngvii dorso in Sigmundi caedis ultionem incisam decantat (XXVI. **) Sigurdus inde ad Hilpericum revertitur (166).

Reginus & Sigurdus simul ex ejus petitione *tesqva Gnitiana* adscendunt. Sigurdus in via Fafneris, quã ad aquam serpere solebat, foveam fodit & ibi se abscondit. Anguis auro abrepens venenum efflat, quod tamen Sigurdum non tangit. Heros Fafnrem trans foveam serpentem gladio perfodit, & ipse e fovea exsiluit, cum alter etiam alterum aspexit.

B) PARS POSTERIOR FAFNIS-MÁL (SIL. ß.)

Fafner suum interfectorum de ejus genere sciscitatur (Str. I.) Sigurdus nomen suum celat propter superstitionem quendam veterum (***) (169) — & ænigmatice primum respondet (str. II.) Fafner quæstionem iterat (III.) & verum responsum accipit (IV.) Fafner de caedis vero auctore quærit (V.) sed Sigurdus ambi-

*) Eandem fere fabulam, quam noster hic de Sigurdo, narrat Saxo (Lib. I.) de suo Haddingo, qui Norvegiam præternavigans, senem quendam, qui in litore stetit & vesturam petiit, recepit in navigium suum & postea ab eo edoctus fuit *aciem cuneatam vel rostratam* instruere. Vide de tali (quæ nostratibus alias *svinsfyking* sive *snilla* vel *aprine* formæ adaptata, appellabatur) Saxonis editorum observationes. Miram sane cum hac nostra convenientiam monstrat aciei instruenda norma Indis veterim in legibus Menui divinitus præscripta. Describitur sic in translatione *Hattneri* germanica (*Menus Verordnungen*) VII. 186. *wie ein Keil mit der Spitze vorans, oder in der Gestalt eines Ebers* &c: ad modum cunei acuminati vel etiam apri formam. Vocavere præterea Romani *caneum* & *caput porcinum* signum pedum in cunei formam redactum.

**) Hoc crudele Sigurdi facinus narratur simili modo *Norna G.* p. l. c. pag. 139-40. sed *Vols. S. Cap. 25.* narrat Lyngvium a Sigurdo in ipsa pugna repenter occisum esse. Vox *Bláðavn* (sanguinolenta aquila) ommissa est in Gl. Vid. *Bláð & Avn.* De cruento illo supplicii genere cfr. porro *Hkr. Saga Har. hárf.* Cap. 31.

***) Mos idem supersticiosus inter hostes belligerentes in poematibus Ossianicis occurrit. Cfr. nostram de iisdem disquisitionem Sect. IX.

ambigue reponit (VI.) Fafner ei captivitatē statum objicit (VII.) sed heros huic opprobrio contradicit (VIII.) Serpens percussori aurum illud in necem evadere vaticinatur (IX) sed hic se indicat divitiis imperatorum esse usque ad mortis diem, quam nemo fugere posset (X.) Fafner mortem ei imminentem perhibet ex Nornarum l. Parcarum iudicio (XI.) Sigurdus contra de Nornarum lucinarum diversis generibus sciscitatur (XII.) cui quæstioni Fafner (pro sapientia sua manifestanda) responder (XIII.) Quæstio (XIV) & responsum (XV.) de loco prælii ultimi inter Asas & Surtum, & coelestis pontis diffractio. Fafner de formidabili sua galea & ampla fortitudine loquitur (XVI.) cui heros reponit (XVII.) Serpens se, opibus incubantem, venenum effluisse confitetur (XVIII.) *). Sigurdus respondens huic consentit (XIX.) Fafner occisori domum reverti consulit, & sua de lethifero auro præ-

*) Hic verisimiliter dimidia stropha deest, cui posteriorem sequentis strophæ partem (iterum de galea formidabili agentem) olim respondisse, probabile videtur.

Alias fabula de draconibus vel angvibus, auro incubantibus, veterrima est. Sic Marcialis (XII. 55) in avarum:

incubatque galea

Ut magnus draco quem canunt poetae

Custodem scythici fuisse laci.

Aurea poma horti hesperii custodivit draco, ab Hercule occisus. In poemate Saxonico de *Syldingis* sapius laudato decantatur (pag. 68-69.) facinus herois, qui occidit (Sigurdo nostro similis) serpentem thesauris incubantem & opes eas abstulit — ut cætera hic taceam. Certamina heroum cum draconibus celebrantur in poematibus epicis Persarum, docente cl. V. Grinnio (*Altân, Heldewl.* pag. 467-69.) Talis serpens quam ille enjus formam Fafnerus induisse fertur, invenitur jamnunc non raro in terris Indicis, & dicitur vulgo nobis *Boa*, sed Indis *Pambu Raja* (serpentum rex). Est interdum XXX. pedes longus & trium virorum crassitudine præditus. Deglutit sæpe cervos, bovos & ipsos etiam tigres; sibilus ejus & eruatio describuntur ab oculatis testibus in similem modum quam Fafneri a poeta nostro str. XVIII. XIX. Caro ejus assatus comeditur a Cingalensibus, quibus istum serpentem interdum gladio occidere contingit. Galea illa formidabilis, quæ str. XVI. & XVII. memoratur, me iudice nihil aliud est quam corona ea quam superstitio vulgi illi serpentum regi vel regina (ut quidam dicunt) attribuit, cognita inter Germanos sub nomine *Schlangekrone*, cui multe supernaturales virtutes a plebe adscribuntur. Vide de ea *Hübneri Natur-Kunst- und Handlungs-Lexicon* voce *Schlange-Krone*. Omnibus hisce circumstantiis rite consideratis fabulas de talibus serpentibus indicæ primum originis fuisse, minime dubito, præsertim cum metempsychoseos doctrina in illa nostra prævalat,

præsagia repetit (XX); Sigurdus contra se opes ablaturum indicat, & Fafnerum Helz (Morta) consecrat (XXI). Fafner Reginum suum proditorem Sigurdum ipsum perditurum inquit, & se mox moriturum qveritur (XXII).

Reginus post cædem fratris Sigurdum aggressus (177) ei congratulatur (XXIII.) Colloquium inter eos continuatur (XXIV-VI.) Reginus cor Fafneris gladio exsecat & sangvinem e vulnere bibit (179). Ipse dormitum iens, interea Sigurdum cor assare rogat (XXVII.) Hinc ordiuntur novæ inter eos altercationes (XXVIII-XXXI.) Heros fortuito serpentis sangvinem cordialem gustans voces avium intelligit *). Auscultat igitur aqvilis garrientibus (181.) Prima ei cor assatum comedere consiliatur (XXXII.) Altera Reginum fraudulente fratrem ultimum indicat (XXXIII.) Tertia isti mortem optat, sed Sigurdo auri Fafnerianis indivisam possessionem (XXXIV.) Quarta tribus illis sororibus consentit (XXXV.) Quinta imprudentem ait Sigurdum, si fratrem evadere sinat, cum alterum ipse occiderat (XXXVI.) Sexta ulterius ad Regini cædem exhortatur (XXXVII.) Septima ei & quartæ illi consentit (XXXVIII.) Sigurdus Regini necem concludit (XXXIX.) & cum capite mulctat. Comedit deinde cor Fafneris, & ipsius ac Regini sangvinem bibit **). Sigurdus iterum aqvilarum sermones percipit (184.) Uni earum duas proximas strophas (XL. XLI.) quæ Giukii filiam uxorem ducere ei consultit, adscribendas

*) Doctissimus v. d. Hagen ingeniose observavit similes Græcorum fabulas de serpentis sanguine avium sermonem edocente (*Eddalieder von den Nibelungen*, Berlin 1814. 8vo).

***) Barbarie signum hanc actionem fuisse lubenter concedam. Memoravi supra quod Cingalenses Indi carnem maximi serpentis assatam comedant. Nihilominus similis vel pejor mos olim extitit apud Græcos & Romanos, et auro etiam harum gentium ævo. Plinio teste (*Hist. nat.* XXVIII. 1.) quidam eorum carnem humanarum & certorum intestinorum esum salubrem putavere. Hæc ejus verba (e inultis aliis huc pertinentibus) adferre liceat: "Sanguinem quoque gladiatorum bibunt — — at hercule illi ex homine ipso sorberi efficacissimum putant calidum spirantemque & unam ipsam animam ex osculo vulnere,, &c. — — Nec pauci apud Græcos singulorum viscerum membrorumque etiam sapes dixere. omnia persecuti, usque ad resgmina ungvium &c., Vidimus etiam nostro ævo supersticiosos homines maleficorum, qui supplicio tolluntur, calidum sanguinem bibere ad morbos pellendos vel propria corpora roboranda.

bendas puto, alteri autem sequentes tres (XLII-IV.) de Brynhildæ vel Sigurdrifæ ejus aula flammis cinctâ, & ipsius amazonis supernaturali somno agentes.

Describit prosa finalis Fafneris cubile fortiter munitum, aurum ibidem defostum cum galeâ illâ formidabili *) & armis pluribus præstantissimis, quibus omnibus Sigurdus Granium oneravit, sed equum tandem, progredi detractantem, ipse insuper inscendit (187-8).

VIII. BRYNHILDAR-QVIDA IN FYRSTA EDR SIGVRDRÍFO-MÁL (B. I.)

Introductione prosaica referente Sigurdus per *cervæ montem* cursum intendit in *Franconiam* austrum versus. Fulgidam ibi arcem offendit quam introgressus amazonem dormientem sed armis indutam detegit. Deinde heros-fæminæ lorica, corpori fere aderetam gladio dissecat. Amazo tum evigilans, (191) interrogans exclamat; Sigurdus contra proprium & paternum nomen indicat (str. I.) Illa Orhimum suum diurnum soporem effecisse dicit (II,) Sigurdus condens mulieris nomen explorat, sed ipsa ej porrigit salutare poculum (192) diis ut videretur elementaribus, lucis & terræ libans, nam diem (vel lucem) & ejus filios (bonos coeli genjos) noctem & ipsius gnatam (terram nempe) invocat & sequenti stropha Asas & Asynias (coelestem Deorum coetum) ac polychrestam vel frugiferam tellurem III-IV **).

Narrat prosa fæminam se Sigurdrifam appellasse & Valkyriam etiam fuisse perhibet. Sequitur ipsius relatio fabulosa de duorum regum Hialm-Gunnaris & Agnaris contentione. Hujus sacrificium nullum numen accipere dignabatur ***)

sed

*) Nempe coronam serpentum maximi, quæ Germanis superstitiosis dicitur *Schlangenhron*e ut supra observavi ad str. XVIII. (XVI & XVII.) De cistis ferreis, gazas pretiosissimas continentibus, absconditis in sylvâ montana, ubi monstrosissimi illi serpentes habitant — secundum traditiones in insula Indorum *Ceylon* recentissimas vid. *Hausner Fufreise durch die Insel Ceylon, Magdeburg* 1816, 8. De Fafneris & Regini cæde &c. vid. Vols. S. Cap. 26, 27. cfr. *Vilk. S. Cap. 146.* (ubi Sigurdus, Cingalensium more, carnes serpentinas comedis dicitur) collata cum *Edda Snorroniana.*

**) Cfr. ingeniosum Sculonis Thorlacii commentarium in hæc loca *Obs. Ant. bor. Spec. IV. pag. 73. & sq. it. 83 & 84.* Vid. cæterum de hoc adventu Sigurdi ad Brynhildam Vols. S. Cap. 28, 29.

***) Vid. Gl. voce *þiggia.* *Vætur* hic eodem modo sumendum est quam OG. 8, (in plur. *Vættir* vel *Vættir*).

sed nihilominus Sigurdriſa, Valkyriæ officium inſte adminiſtrans, illi victoriam præbuit. In hujus facti vindictam Othinus eam ſpina vel acu ſoporifera *) percuſſit, victoriam militarem ipſi porro denegans & decernens ſimul ut nuptum daretur; amazo hoc audito voto ſe obſtrinxit, cum nemine; qui metuere poſſit, nuptias inire (194). Sequitur metricum Sigurdi & Sigurdriſæ colloquium.

Potionem magicam vel medicatam & incantationibus conſecratam amazo heroi primum offert (V.) ipſum Runas (characteres ſive ſermones) varias docere pergens. Ait nempe *victoriales* in armis incidendas (VI.) *potionales* et *amatorias* ſimul in cornu (poculo) et diverſis manuum partibus (VII.) Docet conſecrationem poculi & allii in iſtud immiſſionem, veneni noxias vires vincere (VIII.) Dicit *characteres auxiliares* (puerperis ac earum partui) volis (manus) incidendas **) & in ligamentorum modum articulis annectendas ſub Nornarum vel Dearum invocatione (IX.) ***); *ſtuſuales* navibus & remis incidendas aut inurendas (X.); — *ramales* (*membrales* vel *glutinotes*) in arborum (quæ ortum verſum inclinant) cortici et germini (XI.) *Cauſales* vel *oratorias* in foro volvendas & commutandas (XII.) *Cordiales* ſive *ingenioſas* Hroptus ſive Othinus (in principio rerum) conſtituit, incidit (formavit) et meditatut eſt e liqore qui ſtillaverat e capite *Heiddropneris* (ſtillantis ex alto) & *Hodâropneris* (ſtillantis e circulo ſive orbi (XIII.) ****). Describitur porro

*) Cfr. *Hrafnagaldor* ſtr. XIII. Spina illa ſoporifera a doctiſſ. *von der Hagen* merito comparatur cum Hermetis ſimili virga. Cfr. *Odysſ.* Libr. 24. in initio.

**) De Piſtorum gentis (e Scandinavia in Caledoniam emigratæ) ſimili ac ſuperſtitioſo more plura ſcripti in diſſertatione de illius populi & ejus nominis origine (in ſcriptis ſoc. lit. Scand. nuper impreſſo volumine). Invaluit etiam conſuetudo talis inter Indos, Perſas, Arabes & plures veteris Caucaſi gentes, ut cæteras taceam.

***) Notiſſima ſunt veterum Hebræorum, Perſarum, Græcorum, Romanorum &c. phylacteria & ligature literatæ quorum talem ſuperſtitionem orbi boreali olim communem fuiſſe hic etiam diſcimus. Apud Indos, Perſas, Mongolos &c. et partim apud vulgum Europæ borealis (forte etiam totius) adhuc exiſtunt. Cfr. *Obs. noſtram* ad ſtr. XIII. infra.

****) Hæc nomina Ymero illi, chaoticæ gigantæ, & fabulæ mythicæ de Othino ipſius caput abſcindente ac calum ex eo fabricante optime conveniunt. Describitur Othinus calum & terram ac univerſas res creans & conſtituens quaſi *Ideæ* illas medians & miſcens quæ Runis i. e. verbis & characteribus a poetis, piſtoribus & ſcribis jam exprimiuntur. Quod Ymer autem ori-

potro Deus galcá & nudo gladio armatus in montis (cælestis) fastigio stans Mimeris capiti, veras litteras & sermones indicanti, auscultans (XIV.) ita quidem, ut sculptæ forent in clypeo fulgentis numinis (solis nempe); in aure & ungula solarium eqvorum (i. e. solis ortu & occasu); in rotâ sive orbe gyrationis currus Othini sive Urani borealis, ejus vinculis & eqvi (Sleipneris) habenis (forte nubibus *) (XV). Pergit virgo characteres mysticos, (rectius forte ideas) in terris & terrestribus rebus representatos **) enumerando, nimirum in membris defensoriis avium & ferarum (XVI. lin. 1. 3. 4. 5. XVII. l. 8.) pectore eqvi (XVII. 6.) armis (XVII. 5) paræ sive lucinæ *ungve* (XVII. 7.) *auspiciis* sive *amuletis* hominum (XVII. 2.) lingua Bragii Dei vel etiam humani poetæ aut rhetoris (XVI. 2.) *voldá* & vestigio medici sive opitulantis (XVI. 7. 8.) *vino* & herbarum *succo* (XVII. 3.) jucunda quiete sive consessu (XVII. 4.) in *vitro* & *auro* (XVII. 1.) in *pontis sive viæ strætæ extremo* (XVI. 6.)

Mox

---

originitus idem fuerit cum Snorronis *Mimera* (in *Ynglingasaga*) cujus caput abscissum Othino res futurat præsignabat, indubium opinor. Cfr. fabulas Chaldæorum de Omoræ abscisso capite, in cælum mutato, & Indorum plures similes quibus hic non locus est. Eodem modo quàm atavi nostri de Runis Tibetani adhuc judicant de literarum origine. Sic de iis celebr. Georgius refert: "Quemadmodum defluunt radii a natura solis, sic litteras ab ipsa dei substantia defluxisse concipiunt., Non igitur mirum quod et orientis & occidentis Bodaistæ Runis vel litteris miraculosas vires adscripserint; cfr. *Bergmann Wanderungen unter den Kalmücken*, III. 194.

*) Lego *Sleipnis taunom* (non autem *taunom*) sequens var. Vols. S. l. c. Othini equus mythicus Sleipner aëra vel ventum poetis veteribus denotat, quod alibi demonstrandum est. Sic *Sleipneris habenas* nubes vel talia meteora denotare puto, e quibus prisci ut hodierni ruricolæ ac nautæ tempestatis futurum statum præsignabant.

**) Variæ figuræ in variis naturalibus rebus e. gr. linæ volæ chirophanticæ, ungvium albæ nubeculæ, aquæ vel liquorum bullæ & spuma &c. &c. quæ hic enumerare tædet, sagis & magis omnis ævi res futuras & occultas indagabant. Alios superstitiosos lapidum quorundam characteres, natura formati juvant, alios autem artificiosi sed magici in auro, vitro, amuletis, &c. &c. De Runis ad extremum pontis cfr. numerosos illos lapides, qui, iis literis signati, adhuc veteris boreæ veros *pontifices* laudant.

Mox dicitur quod omnes hæc Runæ (characteres vel ideæ) rebus incisæ sive inditæ, abrasæ vel ablatæ ac denuo sacro medo (poesi *) admisti, amplissime dilatatæ fuerint. Inveniuntur sic apud Asas (Deos æthereos) Alfos (genios lucis vel etiam tenebrarum) Vanos (deos serios) & apud homines ipsos (XVIII.) ac appellantur quidem litteræ, sermones aut scientiæ *librariæ* (sive etiam *piſtorum* vel *acupistorum*) *potionales* (carmina forte) & *potentes* (incantationes vel magicæ delineationes) (XIX).

Jam Brynhilda, se res adversas Sigurdo futuras scire innuens, ei optionem facit, an plura dicere pergat (XX.) cui heros consentiens respondet (XXI). Amica virginis consilia subsequuntur, quibus ea præcipit:

1) Bonam & clementem propinquorum tractationem, quæ etiam defunctis prodest (XXII).

2) Jurisjurandi piam servationem (XXIII.)

3) Jurgia cum stultis fugienda (XXIV.) sed mollitiæ aut timoris opprobria cæde delenda (XXV.) **).

4) Hospitium apud veneficam fugiendum — sed oculis assiduo utendum ne sagæ, viis adsidentes, visu ferrum & animos obtundant (XXVI-VII.) ***).

5) Amores repentinos alienarum fæminarum, quamvis pulchræ & ornate sint, caute vitandos (XXVIII.)

6) Rixas ebrio fugiendas — cum jurgia & vina nimia multifarias calamitates producerint (XXIX-XXX.)

7) Melius

*) Poesis ipsa *runis ingeniosis* (imaginariis) sive *cordialibus* efficitur; vates sonis depingit ideas, res coelestes & terrestres representantes. Huc etiam referendum mirabile scriptoriæ artis inventum, cujus ope ideæ characteribus exprimuntur vel significantur. Nostro sublimerit canenti Dei *poesis* (*rosyots*) est creatio rerum, vatis autem humani creationis verbis *composita* imitatio ac universi simul fida representatio.

***) Hæc stropa invenitur etiam in carmine eddico *Hávamál* (seſtione ejus *Loðafnismál*) — secundum quosdam codices.

***)) En iterum veterinam orientalium de noxio visu superstitionem in orbi boreali. Occurrunt multa ejus exempla in antiquis Islandorum historiis. Vides etiam (uti hodie in *Hibernia*, *Dania* & *Germania*) apud Turcas, Arabes & Persas. Annotatu præcipue dignæ sunt preces *Zendavestæ* ad Homum numen in epitome *Kletkeri* T. I. p. 95.) quod oranti contigerit *lupinus* & *quicquid malum eius prius videre*, nam locus hisce nostrum eddicum (XXVII. lin. 1.) optime illustrat cum vox *forniofn* speculationem aliis prævenientem significet.

- 7) Melius esse prælio perire quam incendio (XXXI).
 8) Vir nec virginem nec alterius uxorem pelliciar (XXXII).
 9) Cura defunctorum præscribitur; cadavera comata manibus ac capite lota tumulo & cistæ (lapideæ) inferantur & salvi dormire jubeantur *) (XXXIII-IV.)
 10) Puer, cujus parens aut frater percussus fuit, occisor nunquam fidere debet (XXXV-VI). Exclamatio de raritudine principis qui & armis & sapientia valeat (XXXVI).
 11) Prudentia generalis recommendatur — sed inuit famina tandem se dira herois fortunæ obstacula prævidere (XXXVII).

VIII. SIGURDAR QVIDA IN PRIDIA (SIII).

(CARMEN MEA SENTENTIA ELEGANS AC PERANTIQUUM, NULLA PROSA INTERMIXTUM).

Sigurdus Volsungus Giukii ædes perens cum ejus duobus filiis pacta jurata init (str. I.) — qui cum eo conversantes sororem suam juvenem, Gudrunam nempe, cum ingentibus thesauris offerunt (II). — Sigurdus iis comitibus, propriam amicam, Brynhildam, ambitum it (III). Concubat virgini, nudo gladio ab eo separata, & ipsam deinde Giukiano tradit intactam & innoentem, (IV-V.) sed pietas fœminæ diro parcarum decreto tollitur (VI.**).

Postea Brynhilda, (Gunnari nupta) fœliciti sponsi fraudibus detectis, ipsius (Sigurdi) uxori (Gudrunæ) invidens, suum infortunium lamentat & ultione solatium acquirere

*) Cfr. Gloss. voce *Kista*. Lappones Norvegici adhuc capulis lapideis utuntur. Cfr. Obs. nostram ad AM. cit. infra. Orationes super funus defuncti inter Scandos gentiles commemorantur in Snorronis *Saga Hákonar góða* Cap. 32. S. Ol. Tr. (Skalholt.) p. 28. Funebres orationes Græcis & Romanis usitabantur; notissime alias sunt formulæ horum exequiales *Salve & Vale* (Græcis verisimiliter *χαίρε*). Cfr. hæc Admeti (de mortuo uxore) apud Euripidem (in *Alceste*): *Ἔμεις δὲ τὴν θάνατον, ὡς νομίζομεν, πρόστιμα ἔκτισαν ὄστρακον ἔδον*. Vid. porro *Meiners krit. Gesch. aller Relig.* II. 708. &c. ubi mos talis apud orientales & vere barbaros quosdam populos demonstratur. Reliquiæ ejus videntur remanere apud plebem Norvegicam, in actione vel ceremonia vulgo vocata *at hilte for Liget* (funus salutare vel ei valedicere) quæ in medio domus æstio, cum funus effertur, perfici solet, non tamen a sacerdote, sed plebejo quodam, qui disertus orator habetur (*Wille Beskrivelse over Sillejord*. Khavn. 1786. 8. pag. 263).

**) Duo versus — "Gengo — urdir" potius strophæ V, annumerari debent.

acquirere decernit (VI-IX). Gunnarem deinde maritum ad (soceri ejus) Sigurdi & ipsius filii infantis cædem exhortans, ei alias divortium & regni amissionem comminatur (X-XII). Gunnar moestus & ad eam rem invitus, propositum diu meditatatur & ei tandem sæcum consentit, Hognio in consilium vocato (XIII-XIV). Proponit fratri Rhenani auri dolosam acquisitionem (et Sigurdi, ejus possessoris cædem) (XV-XVI). Hognius id recusat ob pacta inita, Sigurdi auxiliarem potentiam & egregiam affinitatem (XVII-XVIII). Proxima strophæ (XIX.) (me iudice) Gunnari est adscribenda. Hic Brynhildæ cedendum indicatur, & monstrantur simul fidei fallendæ ambages, delegatio nempe fratris juvenis, Guttormi, ad soceri trucidationem. Facinus hocce (nocte peractum) & percussoris cædes describuntur (XX-XXI). Uxor Sigurdi evigilat in ipsius cruore natans (XXII). Heros se elevans uxorem consolatur fratrum superstitum vitâ (XXIII) sed de futura cæde filii, aufugere nequientis, queritur (XXIV). Eum præstantissimum Gudrunæ gætorum dicit & Brynhildam, (a se deceptam) auctorem necis suæ accusat, sed suam erga Gunnarem innocentiam proclamat (XXV-VI).

Rege expirante vidua præ luctu brachia vehementer jactat (XXVII.) sed Brynhilda, his lætata, tandem ridet (XXVIII.) Gunnar iratus hunc risum ei mortem portendere dicit & istam quidem dignam Atlii fratris cruenta cæde ante ejus oculos patranda (XXXIX-XXX). Subsequitur responsum Brynhildæ, quo inprimis Atlium Giukungis superstitem et eorum percussorem evasurum vaticinatur (XXXI). Objicit iis denuo criminosum procatum, cum ipsa felix puellarem ætatem transigeret (XXXII.) maritum neminem optans. Tunc tres illi reges (Sigurdus, Gunnar & Hognius) eam ambire venerunt (XXXIII). Regi, Granio vecto (Sigurdo), iis (præstantiâ) absimilem perhibet (XXXIV.) eum Atlius sibi minatus fuisset omnium opum amissionem, ne se nuptum dari sineret (XXXV). Post hæsitacionem aliquam se toto animo Sigurdo soli dedidisse refert (XXXVI-VII.) & se indicat, sine ulteriori connubio (violenter) morituram *) non sine suarum calamitatum ultione (XXXVIII).

Gun-

*) Brynhilda se cum Sigurdo legale matrimonium inisse hic & sæpius (e. gr. str. LXIII.) innuit, cum Gunnar, qui vulgo ejus maritus putabatur, eam tantum illius ope deceperit. Dicit se

igitur

Gunnar & ejus domestici Brynhildam jam a suicidio proposito retinere frustra conantur; (XXIX-XL) ille Hognium et ejus famulos in subsidium compellat (XLI.) sed hic id denegat, reginæ ob ejus infortunia & crimina mortem sanc optandam dicens (XLII-III).

Brynhilda interea cimelia & ornamenta colligit, opes suas, famulas & servas cunctas perlustrans (XLIV). Auream deinde loriam induit & gladio se perfodiens in pulvinar reclinatur, varia mente volvens (XLV). Advocat postea omnis auri & aliorum donorum cupidos, offerens cuique (famulæ) jocalium auratum & splendidum lecti apparatus (XLVI). Auscultantes omnes (post brevem meditationem)

una

igitur (veterrimo more) ipsum defunctum, tanquam ejus legitimam viduam, per mortem & flammam, honore comitaturam fore. — Consuetudinem istam observavimus inter antiquissimas cognatas gentes. Sic Thracum Getarum uxores Solinus narrat defunctorum rogis insilire solitas; Pomponius Mela (II, 2.) ita etiam de iis: "Ne feminis quidem segnis est animus super mortuorum virorum corpora interfici, simulque sepeliri votum eximium habent. Et quia plures simul singulis nuptæ sunt, cujus id sit decus apud judicatos magno certamine affectant. Moribus datur, estque maxime letum, cum in hoc contenditur, vincere.. De veterimorum Idorum eadem consuetudine vide Valerium Maximum II, 6, quæ etiam præsentis ævo omnino immutata apud eorum posteros conservatur. Eadem narrat Moses Chorenensis, Artasis exequias referens, de Armenis antiquissimis. *Masudi Arabi*, i, descriptione caucasiarum regionum circa annum Chr. 943, concinnata & a Klaprothio germanice edita narrat Slaves & Russos gentes viduas (et lubentes quidem) animalia, opes & ornamenta cum defunctis cremasse. Consentit illi alter Arabum geographus, *Abdullah Jacoti* (in lexico geographico) cujus pretiosissimas de Russorum ethnicorum moribus relationes doctissimus noster Rasmussenius in danicam linguam transtulit (in ejus disquisitione de Arabum & Persarum mediæ avi cognitione Russia & Scandinavia & mercatura illarum gentium, Havn. 1814. 8). Apud Lithuanos (& Lettos vel Livones) uxor defuncti carissima in eodem rogo flammis solito consumebar (vid. *Brodh Gesch. von Pohlen und Lithauen*, Lips. 1810-11. I Th. p. 242. & *Merkel Vorzeit Liefband* 1807. I, 127). Legimus in epist. S. Bonifacii XIX, Ao. 745. "Laudabilis mulier inter Vinedos esse judicatur, quæ propria manu sibi mortem intulit, ut in una strue pariter ardeat cum viro suo.. (Cfr. porro de hocce omnium Slavonicarum gentium more *Allgem. Weltgeschichte* T. 51, pag. 227). Suicidium viduarum fuit lege præscriptum apud Herulos, scandogothicam gentem (æste Procopio de B. G. Lib. 2.) & simili jure (Odo Monacho in hist. Ol. Trygvini secundum quorundam traditiones referente) inhumatio earum cum mariti funere exitit in Suecia circa tempora introduci Christianismi. Plura viduarum vel sponzarum nobilium suicidia post mortuos heroes memorantur & Saxone (Gunhilda nempe Lib. I, & Signæ Lib. VII). Cfr. S. Thorl. de matrim. bor. p. 111. sq.

una responderunt, se (donis oblati) egere, sed victuras tamen porro esse & honestis officiis operam suam navaturas (XLVII *). Regina reponit se quidem nolle, quod ullus homo iavitus et inexorabilis ob ejus causam vitam perderet **) sed certum tamen esse, quod minores opes cum iis forent cremandæ, cum aliquando posterius, ad eam visendam, mundo discessuræ essent (XLVIII-IX).

Gunnarem deinde alloquitur regina & suam propinquam mortem sed Giukungorum felicitatem non tamen adeo securam fore prædicit (L.) Vaticinatur porro de reconciliatione eorum cum sorore Gudruna; partu infantis Sigurdi posthumi, puellæ pulcherriimæ Svanhildæ; (LIII.) matrimonio Gudrunæ & Atlii fratris sui, ipsa partim invitâ (LIII). Declamat regina Giukungorum acerbas fraudes, sua continua infortunia incusans (LIV). Continuat porro præsgia de nova sed frustranea Gunnaris circa Oddrunam, Atlii sororem, prociatiæ & eorum clandestinis amoribus (LV); de Atlii insidiis adversus Gunnarem, hujus interitu & Atlii ipsius paulo posteriori (LVI). Gudrunam quidem cum in lectu trucidaturam prædicit, sed quod illi decentius fuerit primum maritum (Sigurdum) defunctum comitari, si bonorum consilia & suum (Brynhildæ) exemplum seqvi veller (LVII); Vaticinari pergit de fluctibus Gudrunam ad Jonacerum Regem veÆuris, & de hujus filiorum dubiis consiliis ac fati (LVIII); de Svanhildæ exotico matrimonio, ejus crudeli interitu, & totius

*) Brynhilda famulas donis oblati pellicere conatur ad suicidium voluntarium, secundum gentiliū boresium (uti etiam Thracum, Græcorum, Gallorum, Germanorum, Slavorum, Lettorum, Scytharum, Indorum & plurium) superstitiones: quod res & opes cum defunctis erematæ in altera vita renovatæ eos juvarent, & quod simul maritus & uxor, amici & famuli, ejusdem regi consortes, sortem deinde priorem regenerati recuperarent. De Scandinavorum tali superstitione vid. *Hkr. Yngl. S.* Cap. X. "Persvasum erat illis (Asis Othinianis) quo altius ascendebat fumus (pyræ) eo splendidiorem in coelis (inter divos) futuram ejus conditionem, "cujus erat rogas, tantoque eum ditiozem fore, quo plures eum cremarentur divitiæ." Convenit ei Saxo (H. D. Lib. VIII.) Heraldi Hildetanni exequias describens. Cfr. obs. n. ad LXV. i.

**) Eodem modo viduæ & earum ancille hodie dum apud Indos cremantur in rogo heri, sed nunquam omnino coactæ vel invitæ, quod contra leges foret. Earum tamen sors, quæ morem eum religiosum seqvi nolunt, tam inter vivos misera & contenta evadit, ut pleræque honestam & (ut putant) beatissimam mortem tali vite præferant. De Russorum sive Slavorum eadem consuetudine vid. Obs. nostram ad str. LXV. infra.

& rotius in ipsa Sigurdi prolis vel prosapiæ abolitione Gudruna tantum misera superstita (LIX) *).

Brynhilda tandem maritum rogat sibi, Sigurdo & omnibus una cum eo extinctis struere in campo rogum funeralem, arcis vel monumenti forma præditum, velis, scutis, & ornatissimis stragulis circumdandum (LX. LXI). Sigurdum ad suum latus ibi ponendum petit, sed ab altero ejus suos famulos, torq̄vibus decoros, duos aurem (eorum) ac duos accipitros ad principum caput, ut omnia æq̄ve partiantur (LXII). Gladius nudus inter regem ac reginam jaceat, in eundem modum ut olim fuerat, cum conjuges appellabantur (LXIII). His ita dispositis & tali comitatu heroa sequente aula (Valhallæ) splendidas fores ejus calcibus allisuras non timet Brynhilda (cum famuli subsequentes eas rite claudere possent). Processionem ipsorum splendidam & numerosam regina ulterius describit (LXIV.) & regem comitari dicit servas quinque, famulos octo natalibus generosos & mancipium ipsius Brynhildæ coalumnum **) (LXV). Concludit sermonem heroïna ob vocis defectum & vulne-

*) Legitur in nullo veteri carmine, nobis relicto, quod Brynhilda filiam (Aslaugam) e Sigurdo conceperit, uti *Volsungasaga* & plures recentiorum historiæ perhibent. Possibile tamen est quod varians hæc traditio cantilena aliqua jam deperditâ olim celebrata fuerit. Suspicio autem quod poëtæ nostrates aliquanto recentiores hujus fictionis auctores vel amplificatores fuerint, ad necendum directum inter Scandinaviæ & Germaniæ celeberrimos reges ac heroes (Sigurdum & Ragnarem) gloriosæ cognationis vinculum. Sic *Volsungasaga* Cap. 50. (MS.) suspectæ satis, narrat Heimerum, Brynhildæ & deinde Aslaugæ nutriticum, cum hæc reginæ & Sigurdi trienni puella, citharæ inclusa, in hæc terras boreales (*hingar i Nordviðnd*) aufugisse & in villula quadam Norvegiæ trucidatum fuisse — et quod Aslauga ibi sub Krakæ nomine educata, deinde Ragnaris, celeberrimi illius Danorum Regis, conjunx evasisset — sed docet nos ipsa Ragnaris historiæ traditionem illam Krakæ sive Aslaugæ ipsius præcipue tantum narrationi deberi, quæ etiam ab ea, ad repellendam plebejæ originis accusationem, excogitata fuit.

**) De consuetudine hæc funera cum pretiosis rebus, utensilibus &c. cremare vid. Obs. nostras in hocce conspectu ad carminis nostri str. XXXVII. & XLVII. Hæc porro addere liceat præcipue quoad famulos & amicos optimos defuncti qui unacum eo cremabantur & sepeliebantur. Similis mos erat Græcis, Getis thracicis, Scythiis, Indis, Armenis, Hunnis Ephælicis (et partim etiam fumosissimis illis Europæis) Slavis, Livonibus &c. Mongoli (Marci Poli temporibus, sec. 13) famulos, vestes, res pretiosas cum defunctis cremabant, sed ex omni vel maxima parte in effigie pilla (cum antiquiore ævo illæ res & personæ ipsæ incendio consumuntur)

vulnerum tumorem, vera tantum se protulisse & mox ita morituram affirmans (LXVI.)*.

IX.

matæ fuissent) & sic in altera vita revera restaurari credebantur. Ea fides antiquissimis gentibus fuit de omnibus rebus cum defuncto crematis; sic e. gr. Græcis (Periandri Corinthii tempore, de quo Herod. V. 92). Cfr. Euripid. in Rheto. Ag. V. Lucian. in Philopseud. & Virg. Æneid. VI. (de pretiosis vestibus &c.) Homerum de captivis juvenibus, equis & canibus cum Patroclo crematis (Il. Lib. 23.) de Elpenoris armis (Odys. Lib. 12.) — ut cætera taceam; similia refert Herodotus de Scythis (Melpom. Cap. 71.) & Caesar de Gallis (B. G. VI. 19). Hujus verba nostrum poetam partim illustrare videntur: "Funera sunt pro sumtu Gallorum magnifica & sumtuosa. omniaque, quæ vivis cordi fuisse arbitrantur, in ignem inferuntur, etiam animalia, ac paulo supra hanc memoriam servi & clientes, quos ab iis dilectos fuisse constabat, justis funebribus confectis, una cremabantur... Ut orientem versus revertamur, annotamus (æ Brahmio l. c. pag. 242.) exequias Svintorogi Lithuanorum gentilium principis, cujus funus, "solemniter crematum fuit cum *familis amicis armis, accipitribus, canibus & optimis equis* p. p. quæ omnia in superiorum regione restaurari putabant... Sic etiam Merkel de Livonibus (l. c. p. 129.), quod cum armis utensilibus, uxore & (si princeps foret) consiliario carissimo, ut et optimo equo & cane cremati fuerint, poetis canentibus, quod splendidum defunctorum equitatum velolum versus cernere possent. (Cfr. GH. XVII. cum nostra obs. ad hunc locum). Exequiæ tales inter Russos (Gothis mixtos) amplissime describuntur secundum oculati testis relationem a laudato *Adāvalā Jacati* (l. c. Rasmusenio nostro interprete). Multæ circumstantiæ ibi memoratæ nostro carmini mire respondent. Liceat aliquot earum huc adferre. "Demortuo aliquo eorum principe quærun cognati ejus *mulieres & familiares*, an aliquis eorum cum illo mori vellet; (XLVI-VIII. it. LVII.) solet annuere una & necessario quidem, si perpetuum luctum inætuat (nam hæc superstitem certa sors manebit). Cum igitur princeps aliquis eorum moreretur, interrogabant puellas ejus quanam cum eo mori vellent. Affirmabat una & ideo optime habebatur per aliquot (decem) dies, potu & cantu delectata... [Hinc forte elucidantur optime obscura illa nostri verba str. XLVII. *arnar soltnar o: nimis sancticæ vel langvidæ, nempe a perpetuo luctu; & dicta Brynhildæ str. (XLIX.) famulis inhonestam vitam & mortem minantia]. "Deinde mulier ista solemniter cremabatur cum funere heri in *navigio* (Scandico certe more) super quatuor columnas lignæ elato & *tabernaculo*, recto... [Cfr. LX. LXL. it. HB. pag. 258. ubi *navigium* istud tanquam Brynhildæ *vehiculum, rheda* sive *carrus*, pretiosis textilibus circumdatum describitur. Saxonis relatio (Lib. VIII.) de exequiis Haraldæ Hildetanni innuit eum crematum fuisse cum *carru* & simul cum splendido*

* Crematio Sigurdi & Brynhildæ refertur in *Volf. S.* Cap. 99. cujus auctor carmen nostrum e maxima parte sequitur, sed quædam perverse intellexit. Cfr. etiam *N. Geßl. p. l. c. p. 142* & sq. ubi quædam strophæ e carmine HB. excerptæ sunt.

IX. BROT AF ANNARI BRYNHILDAR QVIDO (BII).

(SUNT IN MEMBRANACEO CODICE OCTO PURA FOLIA, QVIBUS, INTER ALIA, PRIMA ET JAM DESIDERATA HUIUS ODE PARS OLIM INSCRIBENDA FUERAT).

Dimidia prima stropha (manca saltem) continet Gunnaris (verisimiliter) ad Brynhildam in Sigurdi vitam insidias molientem, de herois culpa qvæstionem (I). Heroïna ejus perjuriam in causa esse reponit (II). Hognius diram Brynhildæ machinationem ejus tantum invidiæ & malevolentiæ adscribit (III). — — —

Sequitur metrica relatio de Guttormo serpentina & lupina carne cibato, ad animos ei in cædem parandos (IV). — — —

[Hic iterum ampla lacuna existere videtur, cum interfectio Sigurdi nullo verbo describatur, sed cernamus mox viduam ejus eum ex itinere reventurum expectare].

Gudruna fratres suos eqvis vestos advenire cernit & suspicans igitur de Sigurdi mansionem qværit (V). Hognius reponit ipsum eorum gladio dissectum jacere, griseo eqvo super caput ejus nutante (VI). Brynhilda (simulans) iis armorum & regionum acquisitionem gratulatur, sed Sigurdum dicit omnium potitum fuisse, si paullo diutius vixisset (VII). Fratres reponunt ad indignum (sive noxium) fore quod

didio *navigio*, cfr. *Hkr. Yngl. S. Cap. 27*). "Cadaver principis telâ auro intertexta vestitura fuit & in cæterum pretiosissime ornatum & armis ejus omnibus cinctum. Maçatis prius cane, eqvis duobus, gallo & gallina (loco accipitrum nostratis str. LXII.) mulier illa ultimo in tabernaculo trucidabatur (vel se ipsam interfecit), quo facto cremia *navigio* substructa, cum eo, tabernaculo & tota illa structura incendebantur & flammis subito consummabantur... Cæteris, quamvis sane notatu dignissima sint, non erit hic locus. — Moses Chorenensis, Artasis Armenii regis exequias describens, refert carissimas ejus uxores ac concubinas & fidissimos simul famulos, eum in morte comitatos, se ipsos ad ejus sepulchralem tumulum occidisse; aurea erant funebria feretra, solia ac lecti ex bysso atque involuclum cadaveris, in capite diadema ex auro textum atque aurea arma ante posita p. p. Indorum p. p. similes ritus, hodieum exercitos, hic amplius demonstrare nimis prolixum foret. Annoto solummodo, quod ephemerides nostræ nupetrime retulerint, funus Indorum cuiusdam Regis, circa initium hujus anni (1817) nna cum uxore carissima, alia quadam concubina, & quinque famulis mulieribus, omnibus sponte mortem obuentibus, solenniter in eodem rogo crematum esse, qui casus & feminatarum numerus Sigurdi flammis exequiis ad unguem convenit (str. LKV).

quod Giukii hæreditate & Gothorum populo potiretur cum quinque belli cupidos filios progeuissit *) (VIII). Brynhilda iterum fratribus cachinnans congratulatur (IX). Gudruna eam jam interpellens Gunnari, ejus percussori, mala vovet & ultionem minatur (X).

Brevis episode narrat corvum arbori insidentem (loco à Rheni meridie sito) ad cadaver Sigurdi nuper cæsi, percussoribus cruentam perjuriarum pœnam, ab Atlio perficiendam, vaticinatum fuisse (XI). Pergit relatio circa coenam lautam & lætam, vesperâ fratrum adventitia celebratam (XII.) sed Gunnarem in cubili omnibus diutius vigilantem & anxie secum meditantem significationem colloqvii, quod corvus et aquila contendentes inter se egerant dum fratres domum petiere (XIII) **).

Revertitur poëta ad Brynhildam, ante diem evigilatam moestamque, ambigue exclamantem & q̄verentem (XIV). Silebant omnes auscultatores mirantes foeminaem flentem jam de iis perpetratis loqui, quæ adpetenter olim poposcerat (XV). Enarrat Brynhilda somnia propria de frigido suo lectu & domicilio sed Gunnaris tristi captivitate & præ sagit perjuræ Niflungorum familiæ ruinam (XVI). Objicit porro marito solennia olim cum Sigurdo inita pacta, sanguine mutuo vestigiis immisso ***), quæ ab hoc servata promissa, ille pessime ruperit (XVII). Demonstrat porro fidei Sigurdi erga Gunnarem luculentum exemplum, in celebri illa gladii in connubiali thoro depositione (XVIII-IX).

Hic desinunt elegantia odæ hujus fragmenta, capite & calce manca — sed addit collector commenta sua: quod hæc de Sigurdi cæde relatio eo inclineret, ut illa sub dio perfecta fuerit, annotatis tamen aliorum narrationibus de eo intus in cubili

*) Innuunt Glukungi cædem Sigurdi iis evasisse necessariam ne ejus numerosi & bellicosi filii ipsos & eorum virilem prosopiam aboluissent.

***) Hic & alibi in odis nostris commemoratur diligens auspiciorum & auguriorum observatio inter populos Europæ boreales, meridionalium non minor. Cfr. Tac. Germ. Cap. 10 & Obs. nostram ad H. II. str. V VI.

****) Sic etiam apud auctores classicos (Herodotum IV. 9. I. 74. Melam II. 1. Tacitum Ann. XII. 8. pl.) legitimus Scythas, Medos, Lydos, Armenos & Iberos (caucasicos) foedera simili modo cruentis ceremoniis iniisse, qui etiam mos inter Arabes & Romanos ethnico invaluit. De borealibus ipsis vid. obs. interpretum ad hunc locum ac Sax. H. D. Lib. I. (cum Obs. Steph.) (pag. 254.) & de Indis recentioribus *Meinert crit. Gesch. aller Religionen* II. 290.

cubili dormiente occiso, sed quod Teutones scenam ponerent in sylva, et *carmen vetustius Gudrunianum* in equitatione ad conventum forensem — omnes eo momento consonas, quod heros per fidem deceptus atque jacens & imparatus armis occubuisse (256 *).

X. HELREID BRYNHILDAR BUDLADÓTTUR (HB).

Prologus prosaicus carminis jam deperditi primorum versuum contenta secutus fuisse videtur; refert autem Sigurdi & Brynhildæ funera duabus pyris cremata fuisse & eam quidem in rheda **) pretiosissimis textilibus instrata ***). Heroïna sic ad inferos vesta Oreadis cujusdam septam aream transit, sed ab ea alloquio impeditur (258-59).

Orditur fragmentum oreadis inhibitione, quâ simul Reginæ objiciuntur alieni mariti ambitus, vita vagabunda & viri trucidatio (I. II). Brynhilda reponens militarem suam vitam excusat & se illa longe nobiliorem jactat (III). Oreas denno Reginæ opprobrio vertit sæva ejus infortunia atque Giukungorum & eorum domus eversionem (IV). Brynhilda contra referre constituit horum erga se perjuria & sponsi privationem (V). Commemorat (Valkyriacas) induvias suas ac septem sororum a Rege sub arbore depositas — & se duodecim annos natam juveni illi despondisse

*) Vide porro observationem nostram in Ind. nom. pr. ad vocem *Sigurdr* (pag. 890).

**) Nostri *reid* respondet latino *rheda*, quam vocem Romani a Gallis mutuati sunt; est alias antiquissima & sanscredamico sermone communis, ut è glossario apparebit. Describitur sic (sec. 6.) a Venantio Forrurato (III. 19.)

Curriculi genus est memorat quod Gallia rhedam

Moliter incidens orbita sulcat humum,

Exilient duplici bijugo volat axe citato,

Atque movet rapidas juncta quadriga rotas.

Ea etiam dignum heroïnæ vehiculum — Thoro Deo fulminanti alias ab atavis nostris attributum. Cum de Celto-gallico verbo sermo sit, annotari meret, quod ingens Germanorum multitudo longe ante Francorum adventum, Gallis admixta fuerit, et sic etiam vice versa, per gentium tum frequentes migrationes.

***) Cfr. de omnibus hisce Obs. nostram ad S. III, LXV. ubi etiam hunc locum orientalium scriptorum relationibus de gentilibus septentrionis incolis illustrare conati sumus. Vide porro *Obs.* nostram ad idem carmen str. LXVI.

disse (VI). Pergit narrare quod in Hlymdalis (vallibus resonantibus) amaz galeata fuerit, ced se ob Valkyriæ officium in Gothica terra (inter Mialmgunnarem & fratrem Audæ) non rite administratum, Othini iram natam esse (VII). Circumclusit deus illam, in luo, clypeis rubris & candidis, a nullo homine somno excitari jubens, nisi viro timoris omnino experte (VIII). Circa meridionalem hujus ædis partem aliam flammam flagrare jussit *), mandans tamen eam eqvo transire virum qui aurum, (olim) Fafnerianum, Brynhildæ attulerit **) (IX). Danorum heros (Sigurdus) Granio vehebatur ad ædes nutriti Brynhildæ, omnibus ibi præstantior visus (X). Is & virgo per octo ***)) noctes caste concubuerunt (XI.) sed postea Gudruna id Brynhildæ objecit, quo opprobrio hæc sponsorum fraudulentam permutationem indagabat (XII). Humani generis diurnas in vivis calamitates implorans se Sigurdo porro cohabituram indicat & oreadem abysso immitti jubet (XIII).

XI.

*) Vide observationem nostram ad Ind. n. pr. voce *Hindarfal*.

**) Hic forte alluditur ad infantum illum Andvarii annulum, quem aliæ traditiones europæe simul & orientali more Sigurdum Brynhildæ in concubitus sive sponsaliorum testimonium dedisse referunt. Vide Obs. nostram ad S. I. str. XXIII.

***)) Tres autem, secundum alia nostratum carminum loca e. gr. S. I. XLIII. Alludunt forte traditiones hæc ad morem in Scandinavia & Germania veterinum, jamjam non obsoletum, amasii nempe clandestinam cum sponsa conversationem per noctes aliquot, quas *Prövenætter*, *Pröbenächte*, (3: tehtaminum noctes) *Fenster* &c. vocant, in quibusdam Daniæ insulis, Jutia meridionali & Holsatiæ parte notissimas; in Selandia juvenes rustici viduis junioribus per certum tempus cohabitant, quod vulgo dicunt: *at vare paa Pröve* (tentamini subijci). Mares sic interdum a feminis repudiantur. Conversatio amantium ante nuptias clandestina, in Norvegia, describitur accuratissime a doctissimo *Wille* l. c. p. 254-55. it. 259. ubi simul annotatur vetus superstitio, circa annum 1623 (ut videtur) prævalens quod *trium noctium concubitus ante nuptias ipsas conjugum futurum statum felicem redderet* ("at the Folk, som skulde begiffve sig i det hellige Echterkab, skulle ligge 3 Nætter til sammen, föränd de meth hver andre var teilsammen wiith ndi Kirken, y then Mening at the skulle faughe god Lycke til theres Fæ eller andet sandanth). Elphinstonio teste presenti tempore mos similis valet apud Afghanos. gentem Persis & Indis vicinam & eorundem sapius imperium natam, *Elphinstons Beschreibung von Cabul* &c. (1817.) I. Th. 287.

XI. GUDRUNARQVIDA EN FYRSTA (GL.)

(CARMEN, INITIO NON QVIDEM, SED CALCE, UT VIDETUR, MANCOM).

Prologus collectoris luctum Gudrunæ ad funus mariti sedentis describit. Annotat in obitu Gudrunam, e quorundam traditione, aliquid e corde Fafneris commisisse et ideo vocem avium intellexisse. Addit sequentem odam de eâ concinnatam esse.

Gudruna moestissima, sed tamen taciturna, quieta, lacrymis abstinens, et ad moriendum parata ad Sigurdi defuncti cadaver consider (I). Nobiles viri agredientes eam frustra consolari conantur (II). Tunc Giasflauga Giukiana se illâ longe infeliciorem exclamat, cum quinque maritorum, suorum filiarum & trium sororum iacturam passa, jam sola supersit (III). — Gudruna isto sermone non commoveitur (IV). Tunc Herborga, Hunnicæ terræ regina, asperiores suas esse calamitates profert, maritum nempe & septem filios in acie occisos (V.) sed parentes & quatuor fratres undis submersos (VI); queritur porro quod ipsa eorum exequias sola curaverit — omnia hæc unico anno passa, sine ullius hominis solatio (VII) quod autem; proximo semestri, bello captiva evaserit & mancipium nobilis dominæ domesticum VIII.) quæ eam præ zelotypia pessime tractavit (IX). Hæ relationes Gudrunæ luctum non leniunt (X). Gullranda deinde nutricem (Herborgam) arguit inepta juveni viduæ solatia adferre — & ipsa cavet ne funus regis occuleretur (XI.) stragulum cadaveri amovens & genas ejus versans coram Gudrunâ, eam istud osculari jubet (XII). Vidua erueni funeris horrido aspectu (XIII.) violenter commota (XIV) lacrymas copiosas edit, ut anseres domesticæ luctui ejus adclament (XV). Gullranda sororis suæ & Sigurdi eximios amores exultat (XVI). Gudruna ejus & suæ ipsius præscam gloriam decantat sed præsentem suam humilitatem lamentat (XVII-XVIII.) & porro carissimi amici damnum, cujus Giukungos fratres incusat (XIX). Pergit eos increpare & Gunnari aurum a Sigurdo possessum, mortem, ob perjuriam patrata, allaturum esse vaticinatur (XX). Loquitur de Sigurdi & Giukungorum circa Brynhildam execerando ambitu (XXI). Brynhilda ipsa, hæc audiens, Gudrunam invektivis sermonibus molestat (XXII). Gullranda contra, Brynhildam graviter incusat & ei silentium imponit (XXIII). Hæc reponens perhibet Atlum fratrem omnium istarum calamitatum primum auctorem esse, postquam ipsa primum

Sigur-

Sigurdum, auro ornatum; in ejus aula viderat, herois amore capta (XXIV). Brynhilda, irato serpenti a poeta comparata, columnam spumans & visu scintillans amplectitur, cum Sigurdi vulnera conspexit (XXV).

Addit prosa Gudrunam inde per deserta abcessisse in Daniam & ibi apud Thoram Haconis filiam per septem semestria mansisse, Brynhildam autem, servis octo & ancillis quinque prius ex ipsius mandato trucidatis, se ipsam gladio perforasse, uti dictum est in Oda Sigurdi breviori (283-84).

XII. DRÁP NIFLUNGA (DN)

Relatio hæcæ collectoris mere prosaica narrat primum Gunnarem & Hognium thesauros Fafnerianos (post Sigurdi eadem) occupasse. Tunc hostilitas exiit (orta est) inter Giukungos & Atlium qui illos mortis Brynhildæ auctores arguebat. Reconciliabantur eo pacto ut Gudrunam Giukianam fratres Atlio in matrimonium darent; hæc autem proposito non consentiit, priusquam potionem, oblivionem producentem, ab illis (vel matre) oblatam, ebiberat. [Concepit deinde ex Atlio filios Eitillum & Erpum, sed Svanhilda ejus & Sigurdi gnata erat].

Atlius aliquando Gunnarem & Hognium per legatum Knefrodam (alias Vingium) invitavit. Gudruna fraudes inesse sciens eos runicis literis admonuit, & Hognio præterea missit anulum, olim Andvarianum, cui lupinos pilos implicuerat. [Gunnar antea frustra ambierat Oddrunam, Atlii sororem sed Glömværæ postea nupsit. Hognii uxor erat Kostbera & eorum filii Solar, Snævar & Giukius]. Cum Giukungi ad Atlium venerant (capti deinde ab eo & morti destinati) Gudruna filios frustra rogabat: ut illis (a patre vitam orarent *). Cor tunc fuit Hognio excæcum, sed Gunnar in carcerem angvinum conjectus citharæ pulsu **), serpen-

*) Hæc circumstantia nullibi (ni fallor) in edicis nostris carminibus refertur.

**) Cfr. OG. ser. XXVII. Sidonius Apollinatis (qui Burgundios Chunos, Francos p. p. memorat ut foederatos circa annum 436. & Burgundiones postea ut Atrilæ auxiliares copias) — nobis refert quod Burgundi pletri (citharæ) valde amantes fuissent. Cfr. Ind. nom. pr. v. *Borgudar & Gonnar* it. obs. nostram ad AQ. XIX. Rex Vandalorum (africanorum) Gelimer.

serpentes cunctos sopivit, sed vipera quædam eum ad jecor usque perfodit *) (p. 286-88).

XIII. GUDRUNAR QVIDA IN ÖNNOR (GII.)

Introductio brevis prosaica, perhibet hanc odam continere quærimonia: heroinæ de suis calamitatibus ad Regem Theodoricum**), cum hic apud Attiliam vixit & suos omnes comites (bello) amiserat — sed carmen ipsum nihil continet, quo relatio illa firmari possit, quapropter eam falsæ recitatorum traditioni, a collectore litteris mandatæ, tantummodo deberi opinor (290).

Orditur regina declamans de jucunda sua juventute (I.) & spo. Sigurdi præstantia (II); Lamentat fratrum in eum insidias (III.) & narrat Granii equi, sine equite ad forum sive conventum accursum & suas ad eum seiscitationes (IV. V). Hognius viduæ mariti cædem indicat (VI. VII.) illa isti imprecatur diras (VIII.) quibus is breviter reponit (IX). Gudruna suas ad Sigurdi cadaver tristes sub dio excubias refert (X. XI). Iter ejus ad Hælfj & Thorj aulam in Dania & muliebria artificia ibidem exercita (XII-XV). Grimhilda filios compellat ad sorori eorum mariti & gnati compensationem offerendam (XVI.) iis consentientibus (XVII). Illa Legatos comparat (XVIII.) & delegat. Eorum nomina & habitus describuntur (XIX.) sed affabiles sermones & munerum oblationes (XX). Affert Grimhilda filiæ poculum, efficiens oblivionem injuriarum quibus affecta fuerat***). Magica hujus potionis con-

---

mer, è magnificentissimo ad miserimum statum redactus, citharam pulsans, carmine, a se composito, calamitates suas deploravit.

- *) Hoc factum, expressis verbis, in nullo vetustatis superstite carmine commemoratur sed refertur simili modo in Edda Snorroniana ac oda illa apocrypha *Gunnarslagr* dicta & commemorari simul videtur OG. XXX. ubi Atlij mater in viperam transmutata Gunnarem cordi tenus perfodisse videtur.
- **) Theodoricum vel Theudericum illum confudera fabulæ recentiores (in *Vilkinsa S.* & alibi) cum Theodorico Veronensi, Ostrogothorum celeberrimo Rege. Notum alias est quod Rex Ostrogothorum Theodemir (*Þjóðmarr*, ejusdem notionis quam *Þjóðvekr*) Attiliam in ejus militaribus expeditionibus comitari coactus fuerit. Multi Gothicorum populorum principes illo Theodreici vel Theuderici nomine usi sunt. Vid. Ind. n. pt. v. *Þjóðvekr*.
- ***) A fratribus suis nempe in cæde Sigurdi & itidem a Brynhilda Budliana, cujus fratrem Attiliam Grimhilda filiæ maritum destinaverat.

contenta describuntur (XXI. XXIII.) & figuræ in cornu sive poculo sculptæ & pictæ (XXII) *).

Ut obscurissimas quatuor lineas præteream, pergit Gudruna narrans de tribus principibus (legatis) & Grimhilda matre (XXIV.) procreationem Atlii amplis promissis commendantibus (XXV.-VI). Gudruna suas nuptias cum Brynhildæ fratre inhonestas fore reponit (XXVII). Grimhilda ei vindictam machinari prohibet, & mariti ac filii amissionem ei jam restituendam dicit (XXVIII). Gudruna post Sigurdi cruentam mortem lætitiæ sibi prohibitam monet (XXIX), sed Grimhilda Atlium contra laudibus exultat & eum iterum commendat (XXX). Gudruna recusans ipsum Gunnaris & Hognii percussorem fore præ sagit (XXXI) & se eum perdituram vovet (XXXII). Grimhilda varicino illo contristatur (XXXIII.) pergit tamen, novas largitiones offerens (XXXIV). Gudruna tandem Atlio se despondet, sed invitam se id facere & matrimonium infeliciter evasurum declarat (XXXV). Describitur breviter iter sponsæ & comitum per dies XXI (XXXVI.) & adventus ad arcem (Atlii) (XXXVII).

Jam Gudruna refert, quod Atlius se (nuper) e somno excitaverit, perhibens se ipsam a Nornis (Parcis l. deis tutelariibus) somniis suscitatum & petens quod illa hæc sibi conjiceret (XXXVIII.)**. Sequitur somniorum variorum descriptio ab Atlio prolata (XXXIX. XLI. III.) & Gudrunæ responsoria explicatio (XL. XLIV.)***).

Ultima

*) Potiois contenta ex omnibus naturæ regnis petita videntur, nempe: minerale quoddam (robur terræ sive saxeti) aqua (marina, ut videtur) herbarum & glandium vel pomorum decocta. liquor uvæ, fuligo (ignis & aeris foetus) animalium intestina (& forte etiam sanguis). Vid. Gl. sub voc. *Urdarmagn, Sónarreyri, Innleid, Urt* p. p.

**) Diuturniore hujus strophæ meditatione sensus mihi emerit. Verba: *for* — — *spá* incl. Atlio sunt adscribenda et sic verbotenus explicanda. "Ita me Nornæ somno suscitant, divinatione ista mihi favente o: utili, ut pericula imminetia evadere potero." Gudruna ipsa pergit: *wildi at ek ráða* i. e. "is (Atlius voluit (sive rogavit) quod ego ea (somnia) conjicerem." (Interpres verbi *ráða* aliam longe significationem hic adoptavit). Hæc igitur vocis significatio applicanda est p. 754. (D.) in Gl. v. *ráða*.

***) De vero, é mea sententiâ, hujus strophæ sensu vid. Gl. sub v. *Hvítíngur*.

Ultima strophâ Atlis declarat, quod post somnia illa nec in lecto cubare nec dormire veller, & se posthac ita quoque acturum (XLV) *).

XIV. GUDRÚNARQVIDA IN ÞRIDIA (GIII.)

Brevis & prosaica hujus oðæ introductio textui ipsi bene congruit. Refert autem quod *Herkia*, Atlis pristina concubina (vel repudiata uxor **) Gudrunam & Theodoricum ob clandestinos amores denunciaverit. Atlis hac causa contristatum (327.) alloquitur Gudruna (I.) cui is reponit denuntiationem Herkiae in causa esse (II). Gudruna iurejurando ad (vel per) candidum & sacrum lapidem ***) se purgare vover (III.) profitens se tamen una vice Theodoricum amplexam esse, cum moesti invicem colloquia gesserint (IV). Hujus Regis triginta viros, cum quibus Atlis aulam viserat (bello) jam extinctos esse monet ****) & maritum tamen rogat quod se circumdet suis fidissimis militibus (ad ordaliorum solennem actum rite perficiendum) (V.) accessit Saxone, australium Rege, qui ferventem cacabum consecrare sciret. — Annotat postea quod septies centum hominum in aulam ingrederentur, antequam regina manum lebeti immitteret (VI). Declamat regina de injuria ei sic oblata, fratrum suorum absentiam lamentans, cum se jam ipsa a vitis purgare cogere (VII). Demisit deinde manum ad cacabi fundum & lapillos susulit — suam coram coetu innocentiam sancte probatam proclamans & omnes invitans ad fervo.

*) Verisimiliter ob metum (a somnio str. XXXIX. relato) ei imbutum, quod Gudruna ipsum in lecto dormitutum perfodierit. Non tamen disiteor, quod hæc (XLV.) strophæ ita ambigua sit, quod interpretum versio, quibus id potius placet, omnino approbari queat.

**) De hac sane historica persona, aliquando una ex Attilæ permultis uxoribus vel concubinis vid. Ind. sub nomine *Herkia*, & de Theodorico sub. nom. *Þjóðdrök* & Observ. nostram ad prologum carminis G. II. Addere his liceat quod in appendici libri *Heldenbuch* appellatur *Herche* vel *Herriche* (l. c. fol. 185). Cfr. Obs. 1 & 2 ad G. 11. in initio.

***) Vid. obs. interpretum 9 & 10. ad eundem locum.

****) Aut hæc verba de causis moestitiæ Th. strophæ IV., quoad sententiæ nexum, adjicienda sunt aut etiam sensus erit: Theodorici triginta viri (milites) omnes jam extincti sunt & me non adjuvare possunt, cinge me tamen tuis viris &c.

fervorem lebetis inspiciendum (VIII. *)). Atlius, illæsas uxoris manus spectans, Herkiam, quæ eam accusaverat, eidem per lebetem ordalio adjudicat (IX). Manus Herkiz

*) Ordalia hæc a viro celeberr. Finno Johanneo (histr. eccl. Isl. I. 25) Eddæ nostræ obijciuntur, inter alia, quæ ex ejus sententia, christianorum morum vestigia produunt. Minime in hac re doctissimo meo propatri assentire queo. Probarunt alii, præcipue celeberr. *Schröck* (*Christliche Kirchengeschichte* Tom. 23. pag. 237 sq.) ordalia ethnica religionis superstitioni, in christianam traductæ, omnino adscribenda esse. Exercebantur certe a veterimur Europæ & Asiæ populis. Commemorantur apud Græcos, per ignem & ignitas res, a Sophocle, Romanos a Plinio, Indos a Ctesia. Vetus Indorum epos, *Ramajana*, commemorat Sidæ dem purgationem per ordalium ignis, in modum poëtae nostri. Liceat huc adferre strophe ejus memorabilis translationem germanicam, quam amplissimo *Frideri. Schlegel* (& libro ejus de philosophia indica) debemus. Metrum indicum in hac translatione redditum est, et srupendam cum veterimo nostro (*fornyrdalag* dicto, cujus una *staka*, distichon sive strophæ, indice *shloka* respondet) similitudinem refert:

<i>Als durch des Feuers</i>	Cum per ignis
<i>Zengnißi nun kund</i>	Testimonium innotesceret
<i>Ward das Sida</i>	Quod Sida esset
<i>Schuldlos war,</i>	Insons facta,
<i>War erfrent ob illam</i>	Latabatur ob illam
<i>Grosten That</i>	Magnam actionem
<i>Das Weltall, was da</i>	Universum (et) ejus
<i>Geht und steht.</i>	Entiæ cuncta.

Compara hæc carminis nostri, de Gudrûna heroïna & ejus marito:

<i>Sé nú feggir</i>	"Videte nunc viri!
<i>Sýkn em ek vorþin</i>	Ego insons facta sum
<i>Heilaglega</i>	Sancite quidem
<i>Hæc sá hver velli —</i>	Quantumvis fervecat lebes..
<i>Hló þá Atla</i>	Tunc risit Atlio
<i>Hugs í bríeffi</i>	Animus in peccatore
<i>Er hann heillar leit</i>	Ubi illæsas vidit
<i>Hendur Gudrúnar</i>	Manus Gudrúnæ.

Annotare præterea liceat quod idem ordalii genus (per lebetem ferventem nempe, in Europa etiam vetustissimum) jam apud Indos gentiles usitetur. In templo Ganesæ (in oppido Poduvarciaris) stat cacabus, in gves butyro fervente repletum, homo accusatus manum immittere cogitur. Si manus ejus hoc experimento non ustuletur, insons existimatur, & vice versa. (*Majer mytholog. Wörterb.* voce *Ganesa*). Bdiyri loco apud alios Indos fervens oleum adhibetur. Vide de multis aliis in eorum legibus mandatis ordaliis (qui orbibus diversis

Herkæ tentamine ustulabantur, quo factò in palude submersa fuit *), in satisfactionem Gadruxæ (X).

XV. ODDRÚNAR-GRÁTR (OG)

Brevis introductio prosaica hæcce refert. Borgnya, Heidreci Regis filia e Vilmundo foetum conceperat, sed parere nequirit, anteqvam Oddruna Atlii soror obstetricium ei auxilium adferret. De factò isto hoc carmen (nobis, sine dubio, incolume servatum) concinnatum est (336).

Poëta priscis traditionibus relatum audierat de adventu foeminae in regionem orientalem, cum nemo (cæterum) viventium Heidreci filiam adjuvare posset (I). Oddruna, Atlii soror, inaudiens graves (parturientis) dolores, ipsa raprim **) eqvum e stabulo eduxit & sellam in eum imposuit (II). Ejus iter & advenus breviter describuntur (III). Seqvuntur duæ ejus, sed laconicæ, de novis in Hunnia rebus quæstiones ***).

Borgnya respondens Oddrunam suos dolores levare perit (IV). Hæc de probri auctore sciscitatur, cui illa reponens Vilmundum dicit suum amasium clandestinum per quinque hyemes fuisse (V). Colloquio desinente obstetrix consideret & incantationibus adhibitis infantes duos, ex Hognii percussore prognatos, in lucem producit (VI. VII). Puerpëra obstetrici gratias agens Friggam ac Frejam et plura pro-

diversis uti in nostro carmine memoratur, circumscribuntur) descriptionem authenticam: *On the trial by Ordeal among the Hindoos by Ali Ibrahim Khan, Chief Magistrate of Benares (Asiat. Researcher Tom. I.)* Cfr. etiam commentationem: *Zur Geschichte der Ordalien* in celeb. Graeteri scripto period, *Bragur* Vol. 7. Quod superstitio illa a Gothis, Francis vel aliis barbaris populis ad christianos transiret monstrat Schröckius l. c.

*) De hoc infamum & mollium hominum supplicio apud Germanos vid. Tac. Germ. Cap. 12.

**) Famulis forte ad hoc negotium non utebatur propter festinationem jam adeo necessariam.

***) Sententia earum, mea opinione, fuit & ironice quidem: Quæ novitates jam maxime celebrantur? & quid jam in Hunnia calidissimum? Innuit priore infamem regie puellæ lapsum, posteriore autem ejus amorum aut etiam dolorum ingentem fervorem.

propitia numina in ejus auxilium invocat (VIII) *). Oddruna contra ipsam quidem suo auxilio indignam declarat, se autem jam egisse e voto, cui olim se adstrinxerat, quod nobilibus puerperis usquequaque opem latura esset (IX). Borgnya se excusat, suam in illam fidam amicitiam demonstrans (X); Oddruna contra indicat se distincte meminisse illius probrosa verba prolata de se, Gunnari olim portionem vel convivium paranti (XI) & pergit dehinc calamitosum vitæ suæ cursum remonstrare. Perhibet patrem suum morientem mandasse, quod filia (Oddruna) Grimhildæ filio (Gunnari) danda esset (XII-XIV). Sequitur brevis episode de Brynhilda noctu a Fafnericida visitata (XV) arce ejus fracta & lædibus commissis **), sed fraudibus illusoriis postea ab ea detectis (XVI). Hinc Brynhildæ crudelis vindictæ (quam tristissimæ Oddrunæ & aliorum calamitates seqvebantur) & ipsius suicidium in funere Sigurdi (XVII). Pergit Oddruna enarrare suos ingenuos amores in Gunnaræm, qui Brynhildam uxorem ad pristinam amazoniam vitam reverti petiit (XVIII); Giukiani Atlio offerunt satisfactionem ob Brynhildæ suicidium & dotem ingentem sive antiphernam pro Oddruna Gunnari in matrimonium acqvienda ***) (XIX) sed omnino frustra, quapropter Gunnar & ejus amica clanculum conveniebant (XX) quod

qvi-

*) *Frigga* originitus fuit Telluris Dea et magnæ Deorum matri vel Phrygiæ Deæ in Græca mythologia responderet, *Freja* autem proprie Luna & sic cum Diana ac Junone Lucina sed Venere Libitina, Indorum autem Parvadi lucina comparanda est. Cfr. Gl. voce *Nornir* & Observationem nostram tam ad Carmen H. II. cui hic addere liceat quod obstetrices. quæ Islandis *Lisumador* (matri lucinæ) audiunt, a Danis revera *Jardemödre* (matres terrestres) appellantur, a Germanis autem *Wehemütter* (matres dolorosæ).

**) Hoc momento carmen nostrum convenit relationi Vilh. Sæge Cap. 148. ubi Sigurdus ferreas fores arcis Brynhildæ violenter fregit, & custodes ejus percussit. Hic igitur sine dubio, de lervati Sigurdi proclatione sermo est, contra interpretum sententiam Obs. §1. Cfr. carmen Nibelungicum de Sigurdi & Giukungorum cum Brynhilda certamine.

***) Pretium nempe sponsæ, universi fere orientis more, qui olim etiam apud Græcos et Scandos receptus erat, Cfr. de eo doctissimam Sc. Thorlacii disquisitionem de *matrimonii borealium* pag. 38. &c. collatam cum alia cl. Engelstoftii *om Qvindkiönnett Kaar i det gamle Norden*. Hinc sponsalia Islandis adhuc vocantur *Kaup* = coemptio (sponsæ) &c. De Afganorum (in priorum Scandorum modum) duplici dote vide *Elphinstone Beschreibung von Cabul, Weimar 1817. I, 285.*

quidam indagantes Atlio referebant, ipso non credente (XXI), sed Oddruna nihil tale inter amantes incredibile affirmat (XXII). Atlius exploratores emittit qui Gunnarem & Oddrunam cohabitantes reprehendunt (XXIII). Sycophantæ id Atlio nuntiant, non autem Gunnaris sorori Gudrunæ (XXIV - V). Commemorat mulier adventum Giukungorum in arcem Atlii, ubi Hognii cor exsectum fuit sed Gunnar in angvinum carcerem dejectus (XXVI). Oddruna tunc ad Geirmundum quendam profecta erat ad agendum convivium (vel mulsum aut cerevisiam coquendum). Tunc Gunnar (in carcere) citharam torsit, sperans amicam sic in auxilium sibi ad vocare (XXVII) quod ista etiam e *Hleseyo* *) audiit & cum ancillarum comitatu (XXVIII.) navi ad Atlii aulam tetendit (XXIX) — sed ea adveniente exiit Atlii execranda mater quæ (verisimiliter in viperæ forma) Gunnarem cordi tenus perfodierat, ut salvari nequiret (XXX). Exclamat virgo sibimet mirabile esse quod post talem amici exitum vitam retinere posset (XXXI.) & lessus ejus concluditur (XXXII).

XVI. ATLA-QVIDA IN GRÖNLENZKA (AQ).

Brevi prologo indicatur vindicta Gudrunæ Giukiadis, ob fratrum necem, celeberrima evasisse, cum Atlii filius interfecisset ipsum trucidaverit, sed aulam & satellitium combusserit **), — de quibus facinoribus sequens oda composita est.

Atlii legatus Knefröduus venit ad urbem Giukianam & Gunnaris aulam, ubi compositio celebrabatur. Giukungiani iram Hunnorum ***) sibi verebantur sed Knefrodus proclamans (I-II.) declarat Atlium invitare Gunnarem et ejus fratrem ad illius domum & convivium ibi instituendum****) (III). Oblatis multifariis præstantibus

*) De hoc ambiguo loco vide Ind. nom. pr.

**) Hanc ultimam circumstantiam Carmen AM. ignorat.

***) Atlii ira in Giukungos sine dubio maxime causata est e retentione thesauri Fasneriani sive rhenani (uti etiam carmen Nibelungicum refert) quem Atlius quasi hæreditatem uxoris suæ post priorem ejus maritum reclamaverat (cfr. HB. in initio). Sic aurum Andvari raptum, ex ejus vaticinio, innumeras fere calamitates & scelera procreavit.

****) Vid. Gl. v. *Arlingreipr.* Explicatio ea vocis hujus & totius invitationis maxime confirmatur relatione *Vilk. S. Cap. 350.* & carm. Nib. str. 7641. (Collatis 7446-56) ubi Niflungis armorum usus in Atila aula, quasi amico convivio incongruus, interdicitur. Conveniunt etiam

stantibus donis (IV. V.) Gunnar Hognium consulit; Alter fratrum (forte Hognius respondens) ipsos divitiis non indigere demonstrat *) (VI. VII). Sequitur disquisitio de significatione pilorum lupinorum, quibus Gudruna anulum fratribus misum obvolverat — qui etiam insidias indicare perhibentur (VIII). Nemo ad iter instituendum hortatur — sed Gunnar tamen discessurus suis valedicit (IX.) & Fiornero mandat viatica pocula ministrare (X)**). Hic vel alii reponunt sive exclamant, quod Niflungorum hereditas & cunctæ possessiones feris rapacissimis (Hunnis forte) præda forent, si Gunnar (ex itinere) non reverteretur (XI). Memoratur fratrum discessus ex Hunnorum ædibus***) & Hognii filius iis valedicit (XII). Describitur eorum iter (XIII) & Atlii arx, convivium & armati satellites, Giukungos advenientes aggressuri (XIV). Gudruna fratrem Gunnarem, aulam introentem, monet jam ab Hunnis (Attilianis) proditum esse (XV), ad prælium contra Atlium (angvinum carcerem Giukungis destinantem) ac ipsius milites et amazones exhortans (XVI. XVII). Reponitur Niflungorum copias nimis longe abfore in propriis domiciliis

---

etiam oblationes Atlii hic & in Vols. S. de galeis, ensibus & clypeis) fratribus (ex ejus domu discessuris) donandis. De invitatione ipsa cfr. *Vols. S. Cap. 41. Vilk. S. Cap. 334. Carm. Nib. str. 5901 &c.*

*) Interpretum felix & ingeniosa conjectura, (in observatione ad hanc stropham) quod Fasnerus aurifodinas exercuerit & igitur originitus poetice comparatus fuerit cum serpente (terram perfodiente) mihi adeo placet — cum respiciatur ipsius in fabrili arte excellentia, ferrea domus, fossa in qua percussus fuit, aurum Rheni (fluminale) p. p. *Gaitahidi'* (hic laudata) fuit forte regio aurifodinis clara.

***) Cfr. Gl. v. *quedia* & Ind. n. pr. v. *Flörner*.

****) Hec appellatio maxime corroborat meam alibi demonstratam conjecturam quod Giukungi partim ex Hunnico genere orti fuissent, & Hunnicis vasallis annumerandi. Vid. Ind. n. pr. v. *Bergundar, Gannarr* & Obs. nostram ad str. XIX. i. Ostrogothi Rugis & Haestis (*Æstie* vel *Æstis* maris balthici accolis) imperabant antequam ab Attila victi fuerint & sic verisimilimum evadit quod hic potentissimus bellator cum Gothis plurimas regiones Germaniæ borealis supremo suo dominio subjecerit, & quod illi igitur interdum Hunnorum alias incongruum denominationem nacti sint "Gothi plerumque nomen Hunnorum mutuantur, scribit Jornandes Cap. 9. cfr. Cap. 23.

ciliis trans rhenanos montes (XVIII). Deinde Burgundorum amici *) Gunnarem cepere & in carcerem conjecere (XIX). Describuntur facinora Hognii pugnantis (XX). Qværitur Gothorum dominus (Gunnar) an vitam auro (rhenano) redimere vellet (XXI). [Responsum ejus olim verisimiliter e poemate excidit]. Sequens stropha Atlio attribuenda videtur, qua quidem mandatur exsecutio cordis Hognii (XXII). Cor Hiallio (servo) exsecatur ac patinæ impositum offertur Gunnari (XXIII.) sed ab eo, propter nimium tremorem, priori possessori attribuitur (XXIV). Hognii vivi cor tractatur simili modo (XXV.) & a Gunnare agnoscitur (XXVI) qui quidem A.lio declarat, quod Hognio jam sublato, ipsi (Gunnari) soli concessa esset abscondita Niflungorum gaza, cujus mixtum (vel commune) imperium fratres habuerunt dum ille in vivis fuit — non autem porro, quapropter divus Rhenus thesauris illis dissidias moventibus dehinc dominaturus foret (XXVII-VIII)**) cum melius esset quod annuli (vel nummi) præstantes aquâ fluctuosa depurarentur quam si in Hunnorum manibus fulgerent (XXIX). Atlius superbe se gerens captivum (ad supplicium) deducit, sed Gudruna moesta domi manet (XXX). Ea Atlio objicit juramenta sæpe Gunnari præstita per solem, dæi petram vel montem, thorum ***) & ad

*) De Burgundis vere Hunnicis vid. Ind. n. pr. voce *Borgundar* it. *Gunnar* ib. Possibile porro est quod poëta Hunnos ironice appellet amicos Burgundorum, eorum nempe, quibus Gunnar profuit, (uti in dicto indice pluribus locis monstravi), & cum quibus Atlius olim amicitiam contraxerat, ea insuper nuper solenniter declarata. Lucubrations mess de Burgundorum & Hunnorum nexu, indice illo jantum impresso, cerno confirmari relationibus fidelis testis, Sidonii nempe Apollinaris qui circa annum 436. describit Burgundios, Chunos, Francos, Salios, Sauromatas & Gelonos tanquam foederatos, qui Belgium etiam sibi subjecerant, sed tunc a Romanis vincebantur, Memorat insuper Burgundiones, Artilam in Germano-gallico bello ut auxiliares copias comitatos esse.

**) Cfr. Gloss. v. *Týia*, *Áskunnr*; Ind. n. pr. v. *Rin*. Gothi vel Getæ Danubio vicini, per eum, tanquam numen quoddam, juramenta præstitere. Præter testimonium Eddæ Snorronianæ de gazis Niflungicis in Rheno demersis, vid. Carv. Nibel. v. 6935-8.

***) Forte conjugalem Atlii & Gudrunæ thorum, ubi uxori amicum fratrum tractionem false promiserat. Intelligitur forte etiam lectus solis & mare.

ad annulum (vel circulum) Ulleri *) cum tamen herosa crudeliter trucidare vellet (XXXI). Describitur collocatio Gunnaris in angvino carcere, ubi citharam pede pulsabat (XXXII-III). Atlio cum comitatu a cæde revenienti (XXXIV) occurrit Gudruna aureum poculum afferens, maritum decenter salutans **) et obtulit ei defunctorum fratrum arma (quæ hereditatis jure jam in suam possessionem redacta putabat) (XXXV). Describitur convivium Hunnicum in regia aula; —; Gudruna tandem Atlio nasum (vel faciem) pallenti ***) convicia loqui cæpit (XXXVI-VII). Objicit marito filiorum ejus (Erpi & Eitilli) corda melle condita, ab ipso manducata, quod tales dapes (inscius) ad primarias sedes transmiserit ****) & quod deinde illis dilectis pueris destitutus foret (XXXVIII-IX). Multi pueros deplorant sed Gudruna non ad lachrymas movetur (XL). Distribuit thesauros inter aulicos (XLI). Atlium deinde ebrium (XLII) in lecto perfodit & ædes incendit (XLIII) quæ pœnitus

*) Vid. Ind. nom. pr. voce *Ullr*, ubi circulum illum coelum denotare coneci. Observatu hic dignum est jusjurandum ducis Avarici: Ense educto & in altum sublato sibi & Abarorum genti dita est imprecatus ut *coelum* ex alto super ipsis & *ignis deus qui in caelo est* rueret. Strit. Mem. pop. T. I. p. 679. Quod Hunni & Avari arctissimo nexu antiquitus conjuncti fuerint, notissimum est. Cfr. juramentum Agamemnonis, (II, lib. 3.) per Jovem (caelum) solem, fluvios, terram & inferos.

**) Priscus describit, pluribus locis, processiones mulierum obvientes Attilæ domum adveniunt, quæ quidem ei obsonia et vinum adferebant. Primaria earum Regem rite salutabat — is autem calice degustato in regiam se recepit. Vid. Strit. Mem. Pop. T. I, pag. 507-8. cfr. 516. Aula Attilæ, Prisco fidissimo teste, pompa et cæremoniis minime destituta fuit, quæ quidem orientis & septentrionis præci admodum adsimilabantur.

***) Fuscus vel pallidus color Attilæ etiam ab historicis attribuitur primo naso, reter colore, inquit Jornandes Cap. 35. Niger vel fuscus fuit secundum testimonium *Vals. S.* Cap. 32. (MS.)

****) Tælis mos erat principibus veteris septentrionis, de quo nota (sed adhuc ineditæ, a me autem in latinam & danicam linguam translata) narrationes de poetâ *Snegin-Halli* præsertim sunt consulendæ. Erat similiter Mongolorum Regi sive Chano *Batw*, circa annum 1256, Rubruqvii itinerario teste. *Sedes primaria inferior* in aula regum Scandinavicornum, consiliario eorum supremo & interdum etiam principi hereditario destinata, non defuit filio Attilæ ipsius natu maximo, cum tamen Bericus, ejus summus consiliarius, locum illum elevatum ad regis latus teneret (Relatio Prisci in Strit. Script. Byzant. I, 516). Simili modo *Batw* illius mongolici filius heres sedem primariam inferiorem (Rubruqvio laudato referente) in concessu occupavit.

nitus comburuntur cum omnibus Giukungorum percussoribus, Budlungorum item amazonibus & gazis (XLIV). Epiphonema in heroinæ laudes (XLV).

XVII. ATLAMÁL IN GRÖNLENZKO.

(CARMEN INCOLUME, UT VIDETUR, ET OB SUMMAM ANTIQVITATEM AC ELEGANTIAM PRETIOSISSIMUM).

Commemorantur conjurationes Attilæ et ejus amicorum contra Giukungos, cum Rex, malum consilium capiens, legatos misit ad adfines ut cito adessent (I. II). Regina clandestinos sermones intellexit, sed ipsa nuntios comitari nequiens, Runas (litteras) monitorias *) (fratribus misit, sed nuntius Vingius eas postea depravavit. Legati aqvatico itinere vehuntur ad habitacula Giukungorum (III. IV). Bene & læte ibi excipiuntur; munera, quæ attulerant, suspensa in columna spectatui exhibentur (V). Kostbera Hognii & Glomvara Gunnaris uxor hospites salutant et eorum necessitatem procurant (VI). Legati Hognium (similiter) specialiter invitant. Gunnar se venturum condicit, si Hognius (se comitari) veller, quod hic autem denegat (VII). Convivio finito (VIII) & lecto conjugali strato Kostbera legere rentavit (Gudrunæ) runicas literas, propter depravationem (Vingii) vix explicabiles (IX). Noctis sequentis somnia uxor Hognio enarrat, & innuit simul se sororis ejus literas sic interpretatam esse, ut ea vice ipsum non invitaret — sequæ mirari si ea prave sculpsit, cum mutatio literarum monstraret **), quod originalis scripti
sen-

*) Lignæ tabellæ verisimiliter incisæ, secundum morem veterum Scandorum & Germanorum, de quibus notum illud Venantii Fortunati qui sec. 6to Germaniam borealem permeaverat:

*Barbara fraxineis pingatur Runa tabellis
Quodque papyri ait, virgula plana valet;
Pagina vel redeat perscripta dolatilis charta
Quod relogi poterit fractus amantis erit.*

(Rogat poeta amicum suum Flavium, quæ ei per longum temporis spatium non scripserat, si Romanam linguam fastidiret, epistolam componere vel hebraicis, pericis aut græcis, vel etiam runicis literis — qua petitione et amici & sui ipsius amplam eruditionem laudare videtur). Saxo (hist. Dan. lib. III.) describit tales lignæ epistolæ, olim apud septentrionales usitatas, et similes earum depravationes.

**) Sic intelligo verba sua *var ansat sem nudir veri* : Ita erat in literis dictum ; scriptum — *quavis ansa nobis sæpissime respondere audiat.*

sententia fuerit: necem utrique fratrum imminere, si propere adessent (X-XII). Hognius reponit: se hanc rem ulterius persequi (examinare) nolle; se quidem sperare quod Atlius ipsos auro beaverit, sed, quidquid rei sit, se nunquam ob terrorem auditum timere (XIII). Kostbera mala profecturis praesagit (XIV) & somnia varia recitat (XV; 1-4; XVI. XVIII.) in suae suspicionis probationem, cui Hognius incredulus reponit, somnia illa longe aliter interpretans (XV. 5-8, XVII. XIX).

Gunnari et ejus regina eodem matutino tempore evigilantibus — Glömvara simili modo sua somnia de ejus infelici itinere enarrat (XX. XXI. *) XXII. XXIV. XXV). Gunnar ei contradicit (XXIII **) tandem declarans iter jam esse decretum, quamvis multa indicia eo tenderent, quod brevis iis (Giukungis) vita superforet (XXVI). Gunnar, Hognius & duo ejus filii (Snævar & Solar) ac Orkningus ipsius affinis domo abeunt (XXVII-VIII). Uxores eos ad fretum aliquod comitantur, eos assiduo sed frustra, tardantes (XXIX). Glömvara Vingius suspicionem suam indicat, monens hospitis adventus fraudes (execrandum) scelus esse (XXX), Vingius contra fucara juramenta profert, nullas fraudes inesse adseverans (XXXI), Kostbera suis valedicit (XXXII). Hognius mulieres consolari tentat, earum vota candide prolata agnoscens, dicens tamen multos simili modo fari sed non quidem cogitare, & multis parum interesse quomodo ab domo deducantur (XXXIII). Discessus conjugum & herorum; violenta & incuriosa (per amnem) remigatio describitur (XXXIV ***). Heroes ad aedes Budlianas perveniunt & fores pulsant (XXXV) cum Vingius impudenter fraudes suas manifestat (XXXVI). Hognius ei responderet (XXXVII) & Vingius a sociis merito interficitur (XXXVIII). Atlius & satel.

*) De obscuro sensu vocis *Yrpa* inspicitur simul Glossarium vocum. De somniis illis cfr. Vols. S. Cap. 42. Vilk. S. Cap. 336. Carm. Nibel. V. 6051. sq. Cant. her. Dan. (*Anden Vise om Fra Grimild* str. 3. 4. *Tredie Vise* str. 2. 3).

**) Plura ex ejus responsis excidisse videntur.

***) Cfr. de hac remigatione Vilk. S. Cap. 339-40. Carm. Nibel. Tab. 25. & Cant. her. Dan. (*Første Vise om Frøe Grimild* str. 13-15. *Tredie Vise* str. 16-17). Hic & in ceteris his cantilenis *Hoen*, *Hoenøe*, *Hvenilds Land*, *Hvenske Land* &c. depravata putō a *Gerim*, *Hennen* & *Huinenlant*, nostro *Hünaland*, (*id*) *Hänika land*.

satellites se armant & cum advenis altercantur (XXXIX. XL). Acris pugna orditur (XLI). Servus quidam aulicis id indicat (XLII). Gudruna, fratrum periculum inaudiens, torques & monilia abjicit (XLIII) & raptim exiens Niflungos intime salutat (XLIV) declarans se symbolica figurâ *) tentasse eos ab itinere retardare — & jam conatam pugnantes reconciliare, sed omnino frustrâ (XLV). Nunc Gudruna pallam abjicit sed nudo gladio cepto dextre & acriter præliatur. (XLVI). Ejus & Giukungorum bellica facinora decantantur (XLVII-L). Atlius iratus cladem suam & fratrum ac militum amissionem queritur (LI), sed uxorem & affines incusat, præcipue ob sororis (Brynhildæ) mortem (LII). Gudruna (ut sequens stropha innuere videtur) Atlio contra feminæ (unius vel plurium) foedam trucidationem obijcit **) addens ridiculum esse, cum is suas calamitates lamentet, sed Diis ob eas gratias deberi (LIII). Atlius contra satellites hortatur ad suam uxorem contristandam ***) (LIV). Mandat deinde suis, cor Hognii vivi excindere sed Gunnarem in patibulum suffigere, angvium morsui expositum (LV). Hognius captivus respondet, cruciatum non exhorrescens (LVI). *Beitus* Atlii promus condus proponit sociis Hiallium, improbum servum, Hognii loco interficere (LVII). Servi terror & lamentatio describuntur (LVIII-IX). Hognius pro eo intercedit & se ipsum ad ea tormenta magis paratum declarat (LX). Crudelis Hognii ridentis trucidatio perficitur (LXI). Gunnar in carcere citharam pulsat digitis pedum, ut fletum viris & feminis moveret, sed trabes dirumperentur (LXII). Fratres matutino tempore expirant (LXIII). Atlius superbiens cadavera eorum transgreditur ****) & Gudrunæ tristem cædis nuntium affert (LXIV). Uxor irata ei intense minatur (LXV);

Atlius

*) Annulo nempe, cui lupini pili innexi erant. Cfr. Gl. v. *Likna*.

**) Cfr. Ind. nom. pr. v. *Grimhildur*.

***) Translationem hanc relegens hanc lineam inintelligibilem reperio:

"velim sane spectatrices adsitis."

pro carminis hisce "*Villia ek þat lita*," quæ sic explicanda censo: "quod spectare velim."

Vid. Gl.

****) Vid. Gl. v. *Stiga*. Vetus fuit superstitio inter populos boreales & plures quod hostes interfecti ita vel simili modo tractati percussori (v. dæmonica) nocere nequiverint, vel etiam quod eorum postera ultio illa ceremoniâ impediretur. De similibus ceremoniis circa animalia sacrificata cfr. *Meiners kritische Geschichte aller Religionen* II, 293.

Atlius conatur eam sedare (LXVI) sed Gudruna ejus oblationes recusat (LXVII) amorem suum erga fratres & in eorum morte irreparabile damnum monstrans (LXVIII). Fœminas tamen, sine virorum adjumento, imbecilles constituit, quod etiam variis parabolis illustrat & Atlium igitur dicit deinde omnia gubernaturum, sine ulla sua resistentia (LXIX). Cœpit simulare hilaritatem & affabilitatem, marito nimis credulo & suspicionis experte (LXX). Convivium pro justis duplicibus cœsorum celebrandis instituitur a Gudruna & Atlio (LXXI) quod nimiam profusione paratur ab heroina vindictam moliente (LXXII). Gudruna crudeliter duo suos & Atlii puerulos decollat (LXXIII-IV). Atlio de iis quærenti (LXXV) uxor fraternæ cœdis ultionem jam à se perfectam indicat (LXXVI-VII) cum ipse suos præstantissimos gnatos amiserit, eorum craniis pro crateribus adhibitis *), sed sanguine potioni mixto (LXXVIII), & cordibus assatis ac ab ipso manducatis (LXXIX). Concludit regina horrendam relationem (LXXX). Atlius eam ob scelera increpat (LXXXI). Uxor se ipsius etiam cœdis cupidam prosterit, addens insuper probra & convivium ejus exsequiale ab ipso institutum indicat (LXXXII). Atlius illi minatur

*) Cfr. Obs. 233, ibid. Miror doctiss. G. Magnæum non observasse narrationem Eddæ Snorronianæ, quæ expressis verbis refert, quod Gudruna crania illa auro & argento obduci fecerit, ut pro crateribus servire possent. Prisci Scandinavi alias falso accusantur ejus moris, quod hostium crania pro poculis adhibuerint. Hujus sententiæ propugnatorum unicum argumentum nicitur sat veteri & repetita sed omnino erroneæ explicatione duorum versuum in *Quida Ragnari Lodbrókar* (cum poeta heros de sua in Valhalla potatione loqui faciat)

Drekkom biór at brágdá

Or biúgvídem háufa

hæc nempe:

Mox bibemus cerevisiam ex amplis

Et flexis cavitatibus craniorum.

Legit primus translator perperam *biúgvídem* pro *biúgvídem*, vocem alias inauditam inde fingens. *Biúgvídr* longe aliud est; arbor nempe (sive frutex) incurvus; *Biúgvídr háufa* craniorum incurva arbor sive virga est cornu, quo veteres poculi loco usi sunt. Sic hæc nostra traductio genio lingvæ & poeseos borealium veterum optime respondebit:

Mox bibemus cerevisiam ex incurvis

Craniorum arboribus ꝑ: cornibus.

Cfr. disquisitionem nostram de carminib. Ossianicis Sect. X. (pag. 181).

Eeeee

tur lapidationem & cremationem (supplicium solitum veneficarum) (LXXXIII). Gudruna respondens magis speciosa morte in alteram *) vitam transire sperat (LXXXIV). Infensarum altercationum continuatio indicatur (LXXXV).

Sequitur relatio de perfectione vindictæ ab heroina patrata. Niflungus superstes facinus simile cogitabat, & suam in Atlium iram Gudrunæ commemorat (LXXXVI). Ista cum ad Hognii ultionem excitat & Atlium ab ambobus lethali vulnere afficitur (LXXXVII). Hic somno excussus & vitæ spe destitutus de percussore scisciatur (LXXXVIII). Gudruna se & Hognii filium cædis ejus auctores profiteretur (LXXXIX **) . Atlium ejus facinus crimen esse demonstrat, commemorans suam in Gudrunam viduam procreationem, ingentem eorum comitatum, lautitiam convivii nuptialis & pretiosam antipthernam (XC - III.) sed uxori objicit ingratitude & malignitatem (XCIV). Gudruna maritum mentiri perhibet, proferens

*) Jornandes Gothus simili phrasi utitur ("virginem deus ab hac luce migrare præcepit., Cap. 30). Spes futuræ vitæ apud omnes veteres boreales & orientales gentes firmissima fuit, quod autem hic demonstrare nimis prolixum evaserit. Adferre tamen liceat exemplum unum minus notum. Continetur relatione Arabis (auriti quidam & oculati testis) antea laudatæ (e lexico geographico Abdallah Iacuti, Rasmussenio l. c. traduce) de morte amasiæ Russici cujusdam (vel potius, ut ex historia patet, Scando-Gothici Russorum) principis, cum ejus funere sponte cremandæ (circa initium seculi 10mi): Mulier illa, morti vicina, ter ita exclamavit: "Ecce! Videbo patrem meum & matrem; — Ecce! videbo omnes meos defunctos cognatos; — Videbo herum meum, sedentem in paradiso, et est quidem paradisi jucunde veni & apud illum sunt viri & juvenes. Is me vocat; Adducite me eum. Quid Scandi etiam Elysium suum viride sibi finxerint, constat e carmine celeberrimo *Hákonarmál* (Hfr. I, S. Hásk. göða Cap. 33, ubi Haqvini defuncti adventus ad *virgentia dæorum habitacula* describitur. Cfr. GH. XVII - XVIII.

**) Hæc nostri relatio de Atlii morte non convenit plane Jornandis & aliorum, sed nihilominus historiographorum quorundam, in primis Byzantinorum, congrua est. Sic Marcellinus Comes Attilam *nostræ mulieris manu cultroque confossum* scribit; secundum alios *in vino & somno gravatus & copioso sanguinis profluvio obnudatus, inventus est mortuus in lecto, accubans mulieri quæ de ejus necesse suspecta habitata est.* Joh. Malala refert armigerum quendam Attilam trucidasse. Noster ambabus hisce narrationibus, in unam seductis, assentire videtur. Quicquid rei sit, verisimile evadit quod Attila violenta morte vel clandestina trucidatione perierit. Cæterum Hognii filius, ejus mortem utiscens, appellatur in Vols. S. (Cap. 46, MS.) Niflungus (nomine gentilitio tantum); in Vilck, S, (Cap. 377. 381), Aldrian; in Qvad. her. Dan. (l. 6, str. 41.) Ranker.

ferens eum juvenem fratribus oppugnasse, cum dimidia ejus familia in orcum descenderet *) & res orantes revera ei infelicitè succederent (XCV). Describit Gudruna breviter suam in juventute amazoniam vitam & militares cum fratribus ac Sigurdo expeditiones, felices quidem & victoriosas (XCVI-VII.) — sed sortem suam in Atlii domu longe aliam (XCVIII). Objicit porro ei ingloriam gubernationem & nimiam timiditatem **) (XCIX). Atlius eam mendacii incusat, confitens tamen ambobus eorum sua vitia non deesse; — comiter deinde uxorem rogat ut suas exquias splendide procuraverit (C).^o Sic ea se facturam innuit, promittens procurare funebre navigium, arcam lapideam ***) , stragula probe cerata et alia funeri rite adhibenda

*) Hisce verbis Gudruna Atliæ Bledæ fratris sceleratam cædem objicere videntur. Cfr. Jornandis Cap. 35. ("Augmentum virium paricidio querit, tendens ad discrimen omnium nece suorum.. &c.)

**) Hæc quidem in Attilam primo aspectu minus quadrare videntur, sed irata Gudruna hic respicere potuit infelicem ejus in Galliam expeditionem ac fugam ex ea ignominiosam & plures similes quæ senescentis militarem gloriam imminuerunt.

***) Loculum ipsum (quem Jornandes Cap. 49 refert triplicem fuisse, ex auro, argento & ferro compositum) opinor indicari voce *Knævr*, sed cryptam lapideam alterâ illâ *Kifsa*. Vid. Gl. & c. B. *Thorlacii* disquisit. de tumulis & monumentis lapideis gentilis avi in Dania (*Popul. Auf. über d. Gr. Röm. u. nord. Alterthum. Kopenh. 1812. p. 255. cæc.*) Si vocabulum illud *Steindr* vulgari modo explices: *pißni* (de quo Gl.) de capulo etiam sive sepulchro lapideo capi potest, cum respiciamus monumentum tale, aræ sive cistæ formam referens, quod hodieum, ni fallor, Merseburgi Saxonum spectatur, ibi seculo 18mo corrente detectum. Monumenti hujus quatuor interiora latera ornata erant sculpturis incisís, varias figuras representantibus, quarum plerumque rubro sed paucæ etiam nigro colore superliniæ vel piæ sunt. Erat cista illa eruta e tumulo veteri sepulchrali, in ea regione vocato *Hunnenhugel* (Hunnicus tumulus). Habuit olim operculum e solida petra factum. Est longa 10 pedes, lata 5 sed altâ 4 pedes. In medio ejus inventa est urna lapides et arma aliquot, e maxima parte ejusdem materiei. Vocatur hodieum *das Hunnengrabbühl* (Hunnicum sepulchrum vel monumentum). Desumpta sunt hæc ex epistola viri Germani doctissimi ad alterum nostratem (cum delineatione monumenti facta Ao. 1792) quæ Havniæ servatur. Ponamus cum interprete, quod poeta nosset talem capulum illis suis: *Steindr kifsa* (arca colorata) significare vellet & vox antecedens; *Knævr* vel *Knödr* (navigium) denotare potest aut *navigium* illud in quo gentiles boreales (secundum Gl. ad eam vocem & observ. nostram ad B. I. LXV.) funera vel cremata

runt

hibenda (CI). Commemorat poëta breviter ipsam Atlii mortem, propinqvorum aërem luctum & promissa Gudrunæ (de honesta ejus sepultura) præstita *). Vidua suicidium decrevit, sed non perfecit (CII). Epiphonema in heroinæ laudes (CIII).

XVIII. GUDRÚNAR-HVAVT (GH).

Præcedit brevis de Gudruna narratio prosaica, hæc referens. Regina, post Atlii cædem, aqvâ se suffocare tentans, a fluctibus transfertur ad terras Jonaceri Regis. Hic ipsam uxorem ducit. Eorum filii erant Sorlius, Erpus et Hamder, sed filia Gudruna Svanhilda, quæ Jormunræco Regi, cognomine *potenti*, nubebatur **).
Hujus

runt vel sepelierunt, aut etiam *urnam sepulchralem*, ciste inclusam; ultimo casu *stragulis* illa *terata* funus circumdebant, ad flammam ardentis pyræ eo citius alliciendas. Docet alias Herodorus quod regum Scythicorum funera cerâ (vel cereis stragulis) circumdarentur.

*) Luctus Inunorum post Attilæ mortem & splendide ejus exequiæ describuntur a Jornande Cap. 35. Cum autem hic auctor memoret quod sepultura ipsa clanculum peracta sit, ædis clandestinæ suspicionem involvere videtur.

**) Hic ingens historicorum inconvenientia in Jornande (l. c. Cap. 23. 24) & Saxone Grammatico (Hist. Dan. Lib. 8.) observanda est, de quâ tamen consulendi sunt cl. Suhnius (in ejus *Histories af Danmark* T. I, pag. 183 & 316, ac libro *qm de fra Norden uadvædrede* Folk T. I, p. 122 & sq.) et S. Thorlacius (de matrim. bor. pag. 113 & sq.) Jormunrecus noster vocatur a Jornande *Ermericus* vel *Ermanaricus* (Gothorum Rex) *Svanhilda* autem *Sauhild* vel *Souilda*, frater ejus *Savrl* *Saro*, sed *Hamdir* *Ammius*. Saxo multa refert de *Jamrico* Danicæ regis & ejus consiliario *Bickio* (e Livonia orto) cujus consilio regina ejus *Syvavilda* (nostri *Svanhilda*) & filius *Broder* (nostri *Randver*) in eundem modum, quàm in hisce carminibus narratur, trucidati sunt. Cfr. Vols. S. Cap. 48. Variæ circumstantiæ probant nihil minus, quod odis nostræ nec ex Jornande, nec è Saxone desumptæ sint. Hic scenam in Dania ponit cui Edda minime consentit, sed eam in Gothia extra Scandinaviam quærendam indicit. Vid. G. H. 8. Ind. n. pr. v. *Godþiðd* &c. Puto igitur quod veteres Gothorum cantilenæ nostrarum prototypi, Ablatio vel aliis Jorandis antecessoribus, aut etiam ei ipsi, ad manus fuerint, & quod eddicarum relationum similitudo cum historicis illis ex hisce fontibus emanaverit. Notum est quod plures Gothicorum populorum principes usi sint nomine *Ermeric*, *Hermeric* vel *Hermanavic*, & verisimile igitur, quod traditiones & cantiones vulgares eos confuderint; — ex eadem causa Saxo Jamericm surnm Danicæ regem finxit, sed reginam ejus (Syvavildam vel Svanhildam) e regionibus Hellepontio vicinis orram! Memorat præterea Saxo Gudrunam, quavis sagam aliquam, quæ Syvavildæ fratris, sororis trucidationum ulturis, magica consilia dedit. Cfr. Obs, nostram ad HM. XXIV.

Hujus consiliarius Bickius *) amores inter istam & regis filium, Randverum, commovit, sed eos postea perfide Regi detexit, qui filium suum suspendi fecit sed Svanhildam equis conculcari. Gudruna hæc inaudiens suos gnatos (sequenti carmine) compellavit (520-21).

Prolusio ipsius poetæ (Str. I). Gudruna filius Jormunreci in eorum sororem crudele scelus proponit et eos fratrum suorum (Gunnaris & Hognii) exemplo ad vindictam compellat (II. III). Hamder reponit, quod Hognii virtutem ea non laudaverit, cum illi Sigurdum in conjugali lecto trucidarunt (IV) & loquitur porro de fratrum horum cædis nimis præcipite & crudele ultione a Gudruna patrata, cum ipsa proprios filios necaverit, nam, inquit, (si ii vixissent) omnes animo (& actione) conjuncti sororis mortem jam ulcisci possemus (V). Rogat tandem matrem, Hunnicorum regum (pristina) cimelia (arma pretiosa) proferre, ad pugnam ex ejus excitatione gerendam (VI). Gudruna ridens arma petita promittit filiis, qui (deinde) in equos ascendunt (VII). Hamder (qui postea in Gothica regione cecidit **) dicit: quod non aliter reversuri forent ejus filii jam discedentes, quam ad ipsorum & Svanhildæ sororis simul convivium parentale a Gudruna instituumdum *** (VIII).

Gudruna (post discessum filiorum) multifarias suas calamitates lacrymabunda ****) recitare coepit (IX). Commemorat se nuptam fuisse tribus maritis, præstantissimo quidem Sigurdo, quem fratres sui occiderint (X). Ejus percussores ipsam deinde Atlio dabant ****), sed ea dolorum satisfactionem obtinere nequirit, priusquam Niflungos (proprius infantes) decollaverat (XI). Gudruna, parcis irata, & earum severam persecutionem (suicidio) sistere volens, ivit ad litus, sed fluctus eam

*) Saxo Grammaticus l. c. cum narrat fuisse filium Regis Livoniæ (revera Gothorum imperatoris Herimanicæ) & Jamerici intimum consiliarium, p. p. quæ apud auctorem ipsum facile invenies.

**) Vide de hoc justo cantilenæ ordine Gloss. voce *Geirnáðr* in nota.

***) Superstitio ea inter veteres invaluit quod defunctorum manes convivio exequiali in eorum honorem celebrato, interdum adessent. Vid. ex. gr. *Eyrbyggja Saga* de primordiis præstigiolum Froðansium.

****) Vid. Gloss. voce *Tárok* l. *Tárughyra* (genus lacrymosa : lacrymabunda).

*****) Hic certe excidit memoria fratrum cædis ab Atlio patrata.

eam non submergebant, at sublimem vehebant ad alteram terram, ut (e fati decretis) amplius viveret (XII). Tum, meliora sperans, tertia vice Regi parenti Jonacero nupsit & ei postea liberos hereditarios peperit (XIII). Svanhildæ splendida et jucunda juvenus describitur (XIV). Commemoratur ejus matrimonium cum Gothiæ Rege, & crudelis (ab isto) trucidatio (XV). Lamentat regina porro Sigurdi cædem & fratrum cruenta supplicia (XVI). [Sequitur mox, ut puro, heroinæ apostrophe ad Sigurdum (XVII. lin. 3.) cum *Sigurþ* hic aut vocativum casum inusitate exprimit, aut etiam unica literâ, *r.* finali nempz, olim recitatorum vel librariorum culpa destitutum fuit *) Obitum filiorum, nuper delegatorum, metuens, heroina mariti dilectissimi umbram sic invocat:

Multum memini calamitatum,	Memento Sigurde!
Multum memini luctuum;	Qvod nos condiximus,
Intende <i>Sigurde</i> **)! cursum	Ubi nos in cubili
Atri illius manni ***)	Ambo sedebamus,
Eqvum eum cursu velocem	Fore uti tu me
Fac ut huc adcurrat.	Animosus viseres
Non adsider heic	Defunctus ab inferis
Nurus neqve filia,	At ego te ex mundo.
Qvæ Gudrunæ	
Donet pretiosa.	

Sic cohærentia sermonis (XVII. XVIII) luculente perspicitur, sed alias plane desideraretur]. Pergit regina (præ nimio affectu, ut videtur, delirans) & suos mini-

stros

*) Vox *beito* igitur non est 3 pers. pl. perf. sed 2 pers. sing. præsent. imperat. verbi (at) *beita* cursum intendere (juventi vel navigii) ceter. *Hinnig* similiter jam, ut alias sæpissime fieri solet, vertendum est *huc* non *illuc*. Emendat igitur mecum benevolus lector vocum harum explicationes (quoad hunc locum) in Gl. sub v. *Beita* & *Hinnig*.

**) Regina tot infortuniis fessa umbram mariti invocat, ex ipsius promisso, quod defunctus eam revisere vellet — & se ipsam indicat paratam ad mortem, ut eum in altero mundo, e proprio voto ei præstito, amplecti posset.

***) Heroum manes, equis vecti, terram interdum visitare putabantur. Cfr. H. II. pag. 109. it. str. XXXVIII-IX. (Obs. 57.) it. XLVII. p. 114. De Helz et aliis mythicis mortis equis vid. Gl. v. *Hel* in nota, sed de equis olim cum fuperibus crematis Obs. nostram ad S. III. 65.

stros provocat ad ilignem & altissimum quidem *) rogum ipsi & Regi (Sigurdo, ex ejus invocatione jam reversuro) struendum, ut pectori malorum pleno comburi licuerit, ignis circa cor flagraret & dolores calore liqvescerent (XIX). Conclusio poetae nobilibus cunctis (viris & fœminis) quibus tragicum hocce carmen recitatum fuerit, sortis (vel indolis) ameliorationem & dolorum imminutionem expectans (XX).

XIX. HAMDISMÁL (HM).

Prolusio auctoris (I). [Cum mea explicatio interpretum hic non conveniat illam jam incolumem insero:

Surrexerunt in colloquio (c: inter Gudrunam & filios)

Deploranda negotia,

Tempore caliginoso

Doemonum (lucifugarum) moeroris (c: diluculo);

Mane matutino tempore

Accensum curâ

Quoscunque ærumnarum

Humanarum dolores **).

Demonstrat poeta pluribus summam antiquitatem ejus temporis cum Gudruna Giukiana filios acuit ad ulciscendam Svanhildæ mortem (II). Coepit oratio heroinæ ad filios de sororis illius eorum crudeli cæde (per conculationem ævorum) in publica viâ (III) ***). Deplorat Gudruna familiæ suæ decrementum, cum filiis iis (duobus) exceptis, solitaria superstet (IV). Hamder respondet, matri obijciens crudelem Siurdi in conjugali lecto trucidationem ab illius fratribus Gunnare & Hognio institutam (VI-VII) ac cædem (filiorum) Erpi & Eitilli ab ea patratam, — & monet quemcumque gladio sic uti in aliorum interitum, ut ne sibi ipsi oppugnaret (VIII),

Sorlius

*) Principum regi olim apud nostrates & Romanos &c, uti jam apud Indos, altissimi fuerunt. — Cfr. ea huc pertinentia quæ ex Snorronis *Ynglingasaga* cap. 10. allegavimus ad S. III. 47.

**) Rationes hujus interpretationis ulterius explicavi in Gl. sub v. *Tá*, *Glyfagur*, *Grati*.

***) *Gotmar* in hac stropha Gothos in specie significare videtur collatis GH, VIII, & XV, (de gothico Jornunreçi regno),

Sorlius illo sapientior, se eam matre contendere nolle confitetur & eam interrogat, quid expetere velit, cum id propter lacrymas proferre nequiverit (X)*. Alloquium unius fratrum (verisimiliter Hamderis) ad Gudrunam, quo is praesagit suam et reliquorum eorum mortem, in expeditione bellica, ad quam ipsos adhortata erat & matrem igitur eos lugere jubet (X): Fratres irati discedunt & equis vecti per montana tendunt ad vindictam perficiendam (XI). Erpus (Gudrunae pater, ut videtur) alacer & lascivius Hamdero timiditatem vel molliorem obicit, ob quod probrum**) reliqui fratres, servilem hunc filiam valde asperum dicentes, ei irascuntur (XII) & quaerunt: quid ille curtus & fuscus homunculus***) iis prodesse posset? (XIII). Frater, diversâ matre genitus, reponit se cognatis ita opem laturum esse ut pes alteri pedi — quod responsum illis non sufficisse videretur (XIV) Hamder & Sorlius Erpum ferro interficiunt & sic suam copiam militarem diminuunt (XV)****). Iter deinde persequuntur & deveniunt tandem in supplicii locum, ubi (Randver) eorum e sorore nepos in patibulo pependit; inde ad vicinam Jormunreci sedem festinanter tendunt (XVI). In aula convivium celebrabatur *****). Excubitor cornu

- *) Hic certe deest responsum Gudrunae et forte multa plura.
- **) Tale convivium veteres omnium probrosissimum & morte dignum duxere, quae opinio etiam apud milites nostros non adhuc obsolevit. Vid. B. I. str. 25.
- ***) Vid. Gf. voce *iarpskamr*. Observavimus Hamderum & Sorlium in praecedente strophâ Erpum appellasse filium servilem; hic ei igitur talem staturam & crinium vel cutis colorem attribuere videntur. Notum est quod omnes fere Gothi & Franci flavos vel rufos crines gestassent, & quod inter hos (uti apud Persas veterianos) longum capillitium liberis hominibus tantum concessum fuerit, sed servis absunderetur. Sic illud *iarpskamr* (fuscobrevis) ad Erpi fuscus & breves capillos, quae ipsi, ut servilis originis signum a fratribus obijciuntur, verisimiliter referendum est.
- ****) Saxo (Lib. 2.) Fratres hos non nominat, sed eos Graecos vocat, at dicit eos, in expeditione contra Americum, ad sororis Syvavildae crudelem eadem ultendam, invicem pugnassee, & sic propria discordia copias suas diminuisse.
- *****) Edda junior sive *Skálda* l. c. narrat fratres, e Gudrunae prudenti consilio, Jormunrecum dormientem noctu aggressos esse, quod etiam verisimillimum videretur. Saxo è contrario perhibet quod fratres cum ingenti exercitu arcem ejus oppugnaverint, & quod saga aliqua Gudrunae (vel Gudrunae) nomine, milites regis occiderit, ejus inimicos alii etiam consilio adjuvans.

cornu (rubam) *) inelamabat, militum equitantium adventum cernens (XVII). Id refertur Jormunreco, qui vindictam sibi jam imminente metuere simulat (XVIII) sed ridens & vinum haurire pergens arma sumere negligit (XIX). Edicit insuper se beatum fore si Hamderus & Sorlius aulam intraverint, cum hos Giukii prognatos patibulo suffigere vellet (XX). Hrodurglada mulier quædam, Regis mater (ut videtur) e contrario talem hostium tractationem difficilem perhibet, propter eorum periclitationem, cum revera valerent adversus millenos Gothos (vel viros) qui ipsos nec vincere nec percuti possent (XXI)**). Pugna orditur in aula (XXII). Hamder Jormunrecum compellat ac ipsius pedes & manus (abscissos) igni injectos gloriatur (***) (XXIII). Jam aliquis (ut videtur) dæmon vel magus subito apparetur mili-

*) Secundum Xenophontis Anabasin Thracæ usi sunt cornibus pro tubis (VII. 3.) & similiter pro poculis (VII. 2.) — in modum præcorum borealium.

**) Hic interpretibus subens concedo quod verisimile sit aliqua e contextu excidisse — puto tamen stropham hanc sic in ordinem redigendam: *Hrodurglöp, (er) stöp of hlepom, qvop þá bitta. Mefugr! melti (hon) vöp þenna mavg: (þeir) tveir menn meiga einir (vid) tio hundrvadam gotna þviat (þeir) hetta þat (at) egi mnvi álþa (at) binda (þá) eþa beria i inni há (so) borg. i. e.*

Aliud edixit Hrodurglada
 Qvæ ad focum (vel in edito loco) stetit;
 Vir illustris! inquit illa
 Ad hunc filium (Regem):
 Duo (ii) viri valebunt
 Contra millenos Gothos,
 Quia id periclitantur
 Quod illis non contigerit,
 [Eos] vincere aut percuti
 Intra sublimem arcem.

De voce *Hlepom* vid. Gl. Suspico vetulam illam magicas artes (*feid*) ad focum exereuisse & ex his talia præsgia didicisse. Cfr. Str. XXIV.

**) In eundem modum Snorro sive auctor Scaldæ & poetæ veterissimi, Braggi senioris, apud eum fragmentum ac Saxo I, c. Jamericum manibus & pedibus ab istis adversariis truncatum describunt.

militibus (Gothis) id consilium dat ut in hostes lapides conjicerent cum nec ferra nec arma iis nocere valerent (XXIV) *).

Hamderus videtur objiceret fratri Sorlio importunam garrulitatem & infausta consilia (XXV). Sorlius reponit, Hamdero insipientiam obijciens (XXVI) dicensque (Jormunreci) janū caput abscissum fuisse si Erpum fratrem ii non occidissent **) quod parvis tamen vel furis proprie adscribitur (XXVII). Alloquitur tamen hostes ***) perhibens his non in illis lupina exempla proponi, ut ipsi (fratres amplius) insectarentur, illis Nornarum (sive Dirarum) canibus similes (XXVIII). Fratres excelsa caesorum hominum strage superstantes, mox morituri, se consolantur præclara famæ acquisitione, vitā aliquando necessario finiēda & immutabili Parcarum decereto (XXIX). Sorlius tandem cecidit apud frontispicium ædis sed Hamderus ad posticam domus partem (XXX) ****).

Breviſ

*) Hujus rei causa in carmine nullibi memoratur, unde ampliorem ejus defectum suspicamus, & simul quidem abruptum initium colloquii fratrum mox sequentis. Alias ex eo concludi posset, quod Sorlius illud consilium, nimia imprudentiâ & lasciviâ laborans, hostibus daret in proprium excidium. Refert Vols. S. Cap. 48. quod Gudruna gnatorum armaturam ita paraverit, quod ferro non penetraretur, sed quod simul illis lapidum jactum prohibuisset, quæ relatio hunc nostri locum optime illustrare videtur. Consentit Edda Snorroniana et similiter Saxo qui l. c. narrat heroes nostros magicis carminibus ita occallosos, ut ferris invincibiles essent. Narrat præterea Saxo Othinum Jamerici militibus illud lapidandi consilium dedisse, quod sane miror b. G. Magnænum in ampla satis hujus loci tractatione non observasse. [Monstrant nobis historici illius relationes, quod carminibus quibusdam circa hos eventus usus sit quæ nobis desunt, sed quod alia, quæ jam nunc habemus, ipsi defuerint]. Hinc poetica lapidum denominatio apud Thiodolfum priscum (Yngl. S. Cap. 39) *Jenakori bura harur* 2: Jonaceri filiorum perniciēs. Sic etiam Ioricæ (ob Hamderis & Sorlii chlamydem præstantiam) dicuntur poetis *Hamdis kleði* (vestimenta Hamderi) e. gr. *Hkr. S.-Ol. Tr.* (Cap. 21), & (ib. Cap. 43). *Sarla ferkir* (togæ sive indusiæ Sorlii) &c.

**) Edda Snorroniana (sive rectius *Skálda*) refert l. c. quod Gudruna mandasset filiis di cedentibus, Sorlio & Hamdero Jormunreci manus & pedes abscindere. Erpo autem ipsius caput. Huc dicta ista alludere videntur.

***) Si textum ipsum sequamur, legentes *Yekr* (non *ekr*, è mutatione interpretum).

****) Perhibet Jormandes Ermanaricum à Saro & Amnio, Sanhielis vel Sonilde cædem ulciscentibus, Iethiferum vulnus actum, Hunnorum simul innumero hostiliu. exercitu imminente. se ipsum

Brevis collectoris nota indicat istud carmen *vetus Hamderianum melos* adpelatum esse (pag. 518).

[Hic finitur amplius ille carminum epicorum cyclus, qui Volsungorum vel Ylfingorum, Budlungorum & Giukungorum vel Niflungorum fati & facinoribus obvolvitur, sed Danorum, Norvegorum, Sveonum, Finnorum, Svevorum, Francorum, Burgundorum, Gothorum & Hunnorum historiae innectitur. Contenta eorum, quantopere in hac Edda continentur *), ordine historico recitavi. Sequuntur duæ odæ ad illum cyclum non pertinentes. In priori, *Völundar-qrída* nempe, mentio facitur *auri rhenani quod Granus olim portavit*, unde concludi potest, quod Nidudus rex post Volsungorum & Giukungorum tempora vixisset, sed aurum illud sibi hæreditatis aliquo jure deberi putasset. Hoc carmen propterea, in ipso libro ordine primum, hic inter ultima numeramus].

XX. VÖLUNDAR-QVIDA (VQ.)

Prologus collectoris. Memoratur Nidudus, Svecicus Rex & tres ejus liberi. Fuerunt eodem tempore tres fratres, Finnorum (sive Alforum humanorum) filii Völundus, Slagfidus et Egillus. Ii venatum exercentes asseribus cursoriis sive xyloso-

ipsum interfecisse. De hoc Ermanarico (sec. 4ti) sic narrari videtur, quod è nostratium relatione alii Gothico regi, similis nominis, Jormunreco nempe (sec. 5ti) accidit.

*) Plura quedam, sed fragmina tantum, continentur in Edda Snorroniana, quæ etiam heroum nostrorum præcipua fatà prosaico sermone breviter describit. Episode de Sorlii & Hamderis obitu (è carmine Bragii senioris in celeberrimum Danic Regem, Ragnarem *Lodbrök*, ipsi æævum) quam *Shálda* nobis servavit, concluditur sic:

Þat segic fall á fögrum

Flotna vandar botni,

(Rex gólfem reidar mána

Ragnarr) oc fíldá saga

Eum virorum casum cerno (vel edico)

Cum narrationum multitudines

In splendido clypei fundo —

Rex Ragnar mihi dedit (eam) rhedæ lunam (scutum).

Hinc apparet quod fabula de Jormunreki amputatione & ejus occisorum interitu (lapidam istu effecto) in scuto, pòtè a Ragnate Rege dato, sculpta vel picta fuerit.

xylosoleis instructi, venere in *lupinos vallis* ad lacum similis denominationis & domum sibi ibidem exstruxere. Offendunt mane diei tres mulieres Valkyrias linum nentes, cygneis induviis prope abjectis. Nominabantur Hladguda *Svanhvit* & *Hervara Alvitör* (Lödveris Regis filia) et et *Ölrana* *) (Kiaris, Regis Gallici vel celtici). Fratres eas secum abduxere, & unus eorum cuique nupsit. Post septem hyemes mulieres avolarunt praelia frequentatum. Abiere igitur, asseribus cursoriis labentes, Egillus suum Olrunam quæsitum sed Slagfidus Hladgudam, — Volundus autem domi morabatur, & fuit quidem summus artifex quem prisca relationes norunt. Nidudus Rex eum comprehendi fecit, quod hic decantatum est. Hic incipit Oda (pag. 3-5).

Describitur volatus nympharum australium e meridie per opacam sylvam **), requies in lacu ripa & lini pretiosi netus (I). Quæque trium earum, quorum una, Svanhvita nempe, cygneas alas gestavit, juvenem aliquem (deinde) amplexa est (II). Per septem hyemes postea quietæ apud amicos manebant, at octavâ integrâ desiderio (bellorum) tenebantur, & nonâ tandem necessitas (fatum) eos separavit — cum juvenis illa Alvitra cum reliquis nymphis, abiit in opacam sylvam, ut fata (vel bella) efficere possent (III) ***). Memoratur adventus fratrum ad domum, cum uxores eam deseruerant & Slagfidus ac Egilli discessus ad suas petendas (IV). Volundus contra domi commoratur, suam conjugem expectans & aurifabrilia artificia exercens (V). Hoc Nidudus, Nericorum princeps, inaudit & (auri fame adductus)

cum

*) De hac Aliruna celtica inspicitur index nom. propr. voce *Avlraun*. De cygneis ejus & sociarum induviis, cfr. ibid. s. v. *Kára* & Conspectum hunc ad H. II. Superstitio Celtarum vetus de Gallicenis nostrarum de Valkyriis ad unguem fere convenit. Sic de iis Pomponius Mela (III. 6). "Oraculi numinis Gallicæ aristites perpetuâ virginitate sanctæ, numero novem esse traduntur. Gallicenas vocant putantque ingenii singularibus præditas, maria ac ventos concitare, sequæ in quæ velint animalia vertere, sanare quæ apud alios insanabilia sunt, scire ventura & prædicare sed non nisi deditas navigantibus & in id tantum, ut se consulerint, profectis...

**) *Myrkvidr* forte est nom. pr. e Germanico *Schwarzwald* traductum. Vid. ind. nom. pr.

***) Vide Gloss. *Avrlög, Orlog, Drygia*; Antiquis Germanis *Urveng* etiam bellum sonavit. Cfr. VQ. Obs. 2. *Valkyria* in Gh. & præcipue in Gh. T. III. mythologico.

eum armatis militibus nocturna itinera instituit (VI). Descendunt equis ad Volundi domum et eam introeunt, videntes ibi annulos *) septingentos in philyram inductos (VII). Unum horum eximebant (se postea celantes, dum) Volundus domum venit e venatione (VIII). Is abiete ignem accendit, ursæ carnem assatum (IX). Pelli ursinæ insidens & annulos numerans, unum desiderabat, putans eum sumsisse Alvitram suam (Hervaram) quæ jam rediisset (X). Se tandem securus somno dedit, sed evigilans deinde manibus & pedibus se strictè vincitum sentit (XI). Quærenti de hujus facinoris auctore, Nidudus acclamat iterum interrogans: quomodo ejus pecuniam in Ulfdalis acquisiisset? (XII). Volundus respondet: suum aurum nunquam fuisse in Granii (eqvi) via; uti etiam sua terra longe remota esset a montibus Rhenanis, — confitetur se tamen plura bona habuisse cum is & omnes ejus familiares cohabitaverant, inter quos præcipue memorat Hladgudam, Hervaram & Ölrunam, quæ ædes permeavit & (interdum) in pavimento stans vocem modulabatur, sed "jam, inquit "non comis est, (Nidudus) "qui sylvâ egreditur, (ad me visendum) ** (XIII - XIV).

Jam

*) *Bongr* alias etiam, mea sententiâ, *nummum* significare potest. Inveniuntur non perraro in lacubus & paludibus Daniæ & Sveciæ nummi bracteæci aurei, *Runicis* characteribus & mythicis interdum (ut videtur) figuris signati, ansis affixis, ut filis induci possent. Cum bractæ hæc, Ethnismo certe attribuendæ, in sola (ni fallor) Scandinavia reperiantur, tales nummos hic excusos esse verisimilium duco, præsertim cum nummi in Svecia Othini temporis non rari fuisse videantur (e testimonio *Yngl. S. Cap. 8*). Alias fuit veterum borealium ut recentiorum orientalium mos, annulis aureis vel argenteis pro nummis uti & filo inductos conservare. Sinenses & plures præterea monetas suas perforant, ut eodem modo tractari possint. Hic cæterum annotari inerat quod acceles barbari Ponti Euxini, & montani quidem, Xenophontis tempore annulos nummis prætulerint (*Anab. III. 7*).

**) Hic assentiæ nequeo doctissimis *Grimmiis*, qui strophe XIV. ordinem depravatum fuisse putant, sed eam rite str. III. annectendam. Coherentia sermonis mihi indubia apparet, sed str. XIII. XIV. non debent separari. Sensus istorum Volundi dictorum talis est: "Non cepi aurum tuum, sed meliore & jucundiore statu fructus sum cum fratres & venuste amicæ mihi cohabitarent, societate & jucundo canru delectantes — non is ita comis est qui me jam è sylvâ visitat, (quavis nymphæ illæ olim ex eadem sylvâ advenissent). Cfr. *Lieder der ältern Edda herauzgeg. durch die Brüder Grimm*, 1 Band, Berlin 1815. pag. 10-11, it. append. ejusd. pag. 4.

Jam carmen magnopere mancum evasisse videtur. Desideratæ poseos loco prosa refert, quod Rex Nidudus filiæ suæ dedisset aureum anulum quem Volundo ademerat, sed ille ensem, quem hic habuerat, gestasset (p. 13). Tunc Nidudi Regina captivi vultum & gestus malevolentiam indicare observans, jussit eò nervos (poplitum) dissecare & ipsum in carcerem conjici (XV). Narrat iterum prosa hujus mandati executionem, ita quidem, ut Volundus in insula quadam parva collocatus fuisset, uti tamen Regi omniusmodi cimelia fabricavit, nemine eum accedere auso, nisi solo rege (pag. 14).

Volundus gladium suum & uxoris suæ anulum in hostium potestatem redactos queritur (XVI-XVII). Fabrillem artem assiduo exercet, sed clanculum Nidudo nocivam technam struit *). Duo Nidudi pueri Volundi carcerem visitant (XVIII) & poscunt claves arcæ, ubi fabricata cimelia condiderat. Ibi erant plurima monilia, quæ iis visa sunt pretiosissima et e rutilo auro confecta (XIX). Volundus pueros rogat nulli aulicorum hunc conventum manifestare, sed promittit iis omne illud aurum donare si soli altera die revenirent (XX). Eos deinde ita agentes (XXI) Volundus decollat & occulit. Crania eorum argento obducta (& crateribus adaptata) Nidudo misit, sed gemmas ex oculis (pupillis) factas ejus uxori, & orbiculos pectorales e dentibus eosus filiæ eorum Bodvildæ (XXII-III). Bodvilda (postea) anulum aureum (incaute) fregit & solo Volundo id indicare ausa est (XXIV). Volundus ei auri restitutionem satis ambigue promittit (XXV). Ipsam deinde (ob annuli reparationem) apud se demoratam inebriante potu sopivit. [Pœta hujus saporis sequelas decenter reticet]. Sequitur exclamatio Volundi de vindicta sua jam fere absoluta (XXVI). Is porro indicat se mox usurum pedibus quorum usum Nidudiani ei olim demserant. Ridens deinde tollebatur in altum, sed Bodvilda lacry-

---

*) Cfr. Gloss. v. *Hvatt. Vel* f. vel n. proprie est techna, machina artificiosa, sed originitus forte idem est cum *va Vel* n. uripygium avium. Posteriorem vocem hic in textu occurrere censeo, adhibitam quidem de machina Volundi volatili, quam clam fabricabatur, ut impune Nidudum crudeli vindicta persequi posset. Cfr. v. *Vel* in Gl.

lacrymosa insulâ exiit, lugens amasii *) abitum & patris iram metuens (XXVII). Volundus volans in septo aula quietem cepit, quod Regina cernit (XXVIII) & Nidudum (relatura) alloquitur. Is se assiduo vigilare affirmat ob luctum post filios carcos & reginæ infausta ejus consilia (de Volundo amputando) objicit. Volundum deinde (Alforum regem jam appellans) interrogat de fato puerorum suorum, quos postremo incolumes viderat (XXIX-XXX). Volundus prius poscit juramenta præstanda per (vel ad) navis oram clypei marginem, armum equi & aciem gladii**), quod Nidudus filiam Bodvildam, jam illius sponsam, non cruciaret vel occideret (XXXI). [Nidudi affirmans promissum carmine verisimiliter excidit]. Volundus Nidudum jam ad suam officinam ire jubet, ubi eum folles sanguine (filiorum) respersos inventuram dicit — & enarrat porro eorum trucidationem ac tristrem illam ex ipsorum membris cimeliorum fabricationem; addit postremo se Nidudi & uxoris unicam filiam foetu gravidam reddidisse (XXXII-IV). Nidudus istam relationem maximo sibi dolore fuisse proficitur, sed queritur illum impunem evasurum, cum nemo posset, quamvis equo vestus, illum prehendere vel etiam inferne ferire, cum is in sublimi jactaretur, nubibus ipsis vicinus (XXXV). Volundus ridens avolat, sed Nidudus tristis resedet (XXXVI) at mox per Thakradum servum Bodvildam filiam in colloquium accersit (XXXVII). Querit pater an verum sit quod cum Volundo in insula conederit (XXXVIII)? Bodvilda moesta illam relationem veram esse confitetur, infelicem illam horam & suam simul imbecillitatem lamentans (XXXIX) ***).

Hunc

*) In textu *fridill* (Amasius) vet. Germ. (in carm. Nib.) *fridel*, *fridh*. Nunc isl. *Fridla* (Dan. *Frille*) Amasia, concubina. Cæt. vid. in Gl.

**) Multi veteres populi Græcis & Romanis non exceptis, per arma sua jurarunt. Ut cæteros taceream nomino tantum Danos gentiles qui tale jusjurandum olim inter Germanos præstitere. Leges Indorum Menuice I. c. (VIII. 13.) mandant militi jurare per *eguum* suum & *arma*, mercatorem per suas opes & merces &c. Kalmuki, Javani, Malaji & plures adhuc per propria arma juramenta edunt.

***) Historiam Volundi enarrat suo modo *Filsk*, S. Cap. 19-33 incl. Cfr. Ind. n. pr.

Hunc Eddæ Sæmundinæ tomum concludit carmen, priori (mythologico nempe), majore, ut videtur jure, adnumerandum nempe:

XXI. GRÓU-GALDR (GG).

Suspicio certe quod ex aliquâ parte mancum sit. Collector nobis suam de hac oda opinionem omnino reticuit, quapropter lector multas in eo difficultates offendet. Hæc sequentia poematis contenta diligenti inspectione satis liquida nihilominus evadent:

Filius Grœ matris manes excitat, præ se ferens ipsius vivæ mandata, ut ejus cumulum sepulchralem viseret (I)*. Matris umbra provocata interrogat, quid gnatus, eam inclamans, jam sollicitus? (II). Sequitur (obscurum) filii responsum, quo matri objicit, quod difficilem alcam sibi certe proposuerit, cum se jusserit eo obvenire fæminis (fæminæ) ubi nemini notum esset**) (c: in regione remotissima & ignotissima) (III). [Mater filio reponit:]

Longum sane iter est,
 Longi tramites sunt,
 (Sed) longæ (erunt) hominum (vestram) voluptates sive amores,
 Si id evenit,

Ut

*) Inusitate hic ponitur *Kumbi-ay* uno verbo, cum *Kumbi*, l. *Kuml* (Gr. *σκυμω*) & *Dys* l. *Dis* (Gr. *ἄγος*) per se utrumque cumulum sepulchralem notet.

**) Hanc carminis difficillimam stropham sic explicare velim: *Menglovdom* potius legi debet *Menglavdo*, cum *m.* solum librarii vel recitatoris inscitia facile addi potuit. Sensus tunc erit: "Tu mihi mater! dum in vivis eras, nimias difficultates objecisti, cum mihi mandasti spon-
 sam ex terra ignota (procul sita, & periculis multis circumdata) accessere. Ponamus, quod hæc loquentis futura amica famulis fæmininis circumdata fuerit & lectio illa nulla emendatione egebit.

Ut tu voluntate (felicitate) potiare

- Tum quidem necessitas (farum) congrue evadet *) (IV).

Filius se in (periculoso) itinere periturum veretur, nisi mater eum faustis incantationibus præserves, quod etiam ab ea expetit (V). Sequuntur exoptatæ matris incantationes, cujus genera vel effectus enumerantur nempe: 1) quam Rinda (Terra) olim Ranæ (Thetidi) cecinit: quod infesta omnia post humeros rejiceret & semet ipse duceret **) (VI). 2) Effectura Urdæ (principalis Nornæ l. Parcæ) firmam tutelam (VII). 3) Contra fluvios impetuosos valens (VIII). 4) Hostes fortiores terrens & placans (IX). 5) Vincula strictissima magico igne solvens ***) (X). 6) Mare tumidum sedans sed aquas & aëra pro lubitu dirigens (XI). 7) Immanis frigoris lethiferam pestem avertens (XII). 8) Profligans noctu, in nebulosa via ****), nocivas persecutiones lemorum mulieris christianæ *****) (XIII). 9) Eloquentiam & sapientiam producens, si cum forti gigante contendendum esset (XIV). Nunc mater filio quodcumque viarum periculum tentare tutum affirmat *****) & nihil

*) Hoc matris dicto mea in observatione proxime præcedenti prolata conjectura impendio dilucidari videtur. — *Munr* certe & voluptatem & amorem denotat. De voce hac amplius inquirendum erit in Gl. T. III. Strophâ illa mater filium exhortari videtur ad iter longum & difficile, futuris quidem voluptatibus inde capessendis, eas vaticinio demonstrans.

**) Vid. Ind. n. pr. v. *Rindur* & *Rân*. Quoad ultimum strophæ versum addi liceat: quod oceanus fluctus se ipsos ducant vel moveant: Allegorici hujus consilii sententia hæc forte est: Debes strenue te gerere sed alienis consiliis non egere.

***) Vid. Gl. voce *Laifuisellðar*. Hic forte sermo est de *amoris igne* accenso in muliere amice, quæ amico captivo opem adferat & ejus vincula solvat. Vid. Obs. n. ad str. s. s.

****) Vid. Gl. v. *Nisfvegr*, *Nisfarna*.

*****) Si legamus *krisfin*, eveniet interpretatio maxime diversa, de qua Glossarium videtur.

*****) Sensus vocis maxime vacillantis *eva* hic certe est *semper* s: ubique sed minime *nunquam*, quod contextus manifeste docet.

nihil ejus desiderio (vel amoris) obstaculo fore — dicens se intra (tumuli) ostium, in saxo, humi fixo, stantem, incantationes hasce cantasse (XV). Admonet tandem gnarum materna dicta secum auferre & in pectore servare rogat, promittens ei abundantem felicitatem, quamdiu illa in memoria tenuerit (XVI).

INDEX RERUM MEMORABILIUM.

A.

- Accipitres venasni alhibiri* 303. 321.
 — *cum funeribus cremati* 241.
 — *Oehini* III.
Acies cuneata sive rostrata 164. [Cfr. 921.]
Acuphilia & asperiola artificiosa feminarum
 233. 259. 300 sq. 311. 347.
Acus soporifera 186. 194.
Aedes Brynhildæ aurea (sive vitrea) flammâ
circundata 186. 190. 264. cfr. 347 sq.
 — *teutonica (vel forte Romana) acuphilibus*
repræsentatur 300.
Ædium militaris ornatus 378.
Aegir (Oceanus deus) vid. Gl.
Alea, memoratur 538 [cfr. 706. 968].
Alfi (genii sive demones) mythico sensu 173.
 488. [193. 863].
 — (populares d: Finni &c.) *historico sensu*
 10. 11. 20. it. 82 (obs. 108) & *Ind. n. pr.*
Allium, puero infanti (ut videretur) oblatum 59.
 — *potui sive poculo immittendum, ad veneni*
vim detegendam aut superandam 196.
 — (copitarum) *comparatur cum heroe præstante*
 278. 292.
Amazones Hunnica, 381, 409. Vid. Valkyria.
Amazoniam vitam egere primariæ nostratiæ
carminum heroinæ; vid. Ind. n. pr. v.
Brynhildvr, Gvdrún, cfr. 229. 351. 409.
 445. 480.
Ambages fallendæ fidei, jurejurando firmate
 221.
Amores alienarum sponzarum aut uxorum fu-
giendi 207.
- Amores virginis regie clandestini* 237. 340.
 353. sq.
 — *herois & heroinæ famosissimi* 277.
Amoris effectus 137. 353-54.
Ancillarum apud veteres boreales conditio 74.
 88-89. 109. 114. 232-35. 274. 357.
 477.
 — *mors voluntaria, in funere heræ, ab iis peti-*
tur 232 sq.
 — *crematio cum corpore defunctæ domine* 243.
 283. Cfr. *Mancipia, Servi.*
Anguis ingens (sive vir aut demon in anguem
transmutatus) auro incubans 160. 166.
 175-76.
 — *ab heroe (Sigurdo) interfectus & cum per-*
cussore colloquens 168 sq.
 — *cubile sive ades* 187.
 — *venenatus gladio innexus* 34.
 — *cornu sive poculo incisus* 306.
Angues citharæ pulsus sapienti 288.
Anguim varia nomina † GS. ser. XXI. (cfr.
T. I. pag. 56. & Scaldam in appellationibus
serpentum poeticis).
Anima, idem quam vita 50. 226. 238.
 — *proprie spiritus vel respiratio* 224. 440.
 Cfr. *Gl. voce Avnd.*
Aninus acer gladio efficiens 180.
 — — *puerorum* 466-68.
 — *latus videre dicitur* 334. 466-68.
 — *moestus & malignus friger* 215 *cer. (Vid.*
Mala).
Annonæ origo vid. Fruges, Grandæ, Pluvia.
Annuli

- Annuli septingenti (aurei, argentei sive aerei, quibus veteres Boreales pro nummis uti sunt) vel etiam nummi bracteae ausariqve, induci in funem 9.*
 — a feminis gestati 13. 15. [Cfr. 937.]
Anseres domestici heræ fectui adclamant 224.
Ansiherna regia 138. 477. Vid. Dos. [Cfr. 138. 185. 945].
Antiquitas summa eventuum hic decantatorum 489.
Aqua sancta 55. 105. [Cfr. 21. 910].
Aquila (vide aves, auspicia).
 — (in somniis) 427-28.
 — varians 250 (cfr. 54).
Aquile sanguinolenta figura dorso victi hostis incisa 165. [Cfr. 921].
Aquile noctu sedent in arborum ramis 115.
Arborum cortex & germen (a medico vel chirurgo) characteribus signandi 198.
Arcus & sagitta 303. 370.
Area palatii 318.
Argentum candidum 461.
 — griseum (vilioris nota) 292.
 — in ephippiorum stratis 366.
 — in ornamentis faminarum 443.
Arista cornu l. poculo incisa 306.
Arma & animus a sagis hebetantur 206.
 — puero infanti data 59. [Cfr. 595].
Armorum praesentium descriptio 366. 370. cer. Vid. Entis, Gladius, Lancea, Clypeus, Galea, Lorica.
Artificia muliebria vid. Acupunctilia.
 — fabrilis (Völundi) 8. 14. sq. cfr. 19. 23.
 — — (Regini) 150. 160.
Arx et clypeis confecta igne (sive igneo splendore) cincta 186. 190. 264.
 — (sive rogos funebres) decenter ornata 240-41. (cfr. 258).
 — (sive urbs) Aelii vel Astila & ejus situatio 317-18. 358. 376-77. 437-38. 440.
- Asa (Dii & alias Populus) vid. Gl. voce As, Áskvng, Áskvnn, Ind. n. pr. v. Ás, Efir ut & Gotar &c. [Cfr. 902].*
Asarum (Deorum) & Asyniarum (Dearum) invocatio 193. 342.
Asteres cursorii (Finnorum) 4 sq.
Astila (interpretibus Astalus, in cont. c. Atlius). Vid. Ind. nom. pr. v. Atli &c. [864. 881. 902. 917-940. 949. 954. 955-56].
Avis loquens ac adorationem, sana & sacrificia poscens 28-29. [De avium cultu cfr. 907-8. 910].
Avium colloquia ad homines 28. sq. 185. 251.
 — colloquia inter se 58. 181. 252. cfr. 52. 55. [item 28. 910. 923].
Aulaa (pretiosa) 310.
Aurum & opes cum defunctis cremata, eorum possessio in altera vita fore credebantur 233. 235. cfr. 258. [i. 930-34].
 — calamitosum 154-56, 172-76. 286. cer. [Cfr. 946].
 — dissidias inter homines movet 389.
 — comparatur cum argento 292.
 — gemmis artificiose circumdatur 8.
 — acupunctilibus adhibitur 300. 301. 311.
Auspicia praetiarum 163. sq.
 — ab avium pugna 251-52.
 — — sermone, vid. Avis cer. [Cfr. 910, 923].
Australes populi Astiliani vocantur 377. cfr. Gl. Svinnmenn, Svdrþjódir, Svdrzenn.

B.

- Baptismus ethnicus borealium sive lustratio infantum recens natorum 59. (Obs. 19). [Cfr. 32].*
Basium amatorum sive sponsalium puella petitur a viro 52.

Basium

- Basium puella amoris indicium* 95. (Cfr. 276).
- Bella conditiones hominum mutant* 481.
- Bellaris, intestinis filiorum mixta, marito ab uxore in fraterna cedis vindictam proposita* 401. 470-72.
- *melle condita* 322. 401.
- Bellona vid. Gl. & Iad. n. pr. v. Hildvr & Valkyris.*
- Boves grandes & numerosi in convivarum usum mastazi* 477. (Vid. *Vacca*).
- Brogii lingua* 201. [Cfr. 367].
- *poculum* 46. 47. (Cfr. *Gl.*)
- Bubonis rostrum* 202.
- Budlungi sive Budlii filii, quor* 448.
- *juvenes invicem pugnantes* 479.
- Burgundi (vel Burgundiones) vid. Ind. n. pr. v. Borgvndar. [Cfr. 383. & porro 870. 875. 885. 939. 940. 948].*
- C.**
- Cacabi custos (servus)* 454.
- Cacabus fervens ordalio adhibitus* 332-34. [Cfr. 943-44].
- Cadaver hominis vehitur in cymbam a vectore ignoto et statim disparis* 121. Cfr. *Charoni*.
- Cadaveris crucenti descriptio* 111-12. 276.
- Cadaverum humanorum iussa curatio observanda* 208-9. 240. cfr. 272.
- Cædes mariti & filiorum ab uxore commissa (in ultionem fraterna mortis)* 401 & sq. 466 & sq.
- *fraudulenta & clandestina* 104. 156. 221. cct. cfr. 406. 475.
- Cædis commisse indicium sive promulgatio (legibus veterum borealium mandata)* 460. cfr. 92. 93.
- Calamitates humanae* 208. 267.
- *exaggerata* 272-74.
- Calceorum ligatio & solutio, servile officium* 272. cfr. 75. (Obs. 75).
- Callis volaticus vel ævrius defunctorum* 114.
- Campus certaminis humani, corylis vel persicis definitus* 49. cfr. 47. 62.
- Campus certaminis Deorum & Surri* 174.
- Candor muliebris (forma) laudatur* 43. 236 cct. 404. 434.
- Canes casenarii (ad fores) Aulii* 407.
- Capistrum aureum* 77. 108.
- Caprae pervertitæ* 108.
- Caprarum latasur* 77.
- *custodia* 103.
- Captivi muliebris sexus ad servilem conditionem redacti* 89. 274.
- *semper strepidare dicuntur* 171. cfr. 454.
- Capuli sive loculi (lapidei) funebres* 209. [Cfr. 695. 928. 955].
- Capus Titanis sive giganis prozoplasti abscessum* 199.
- Carcer anguibns oppletus* 238. 287. 382. 396. (Cfr. † *GS. Str. I. cum obs. G. Magnai*).
- Carnes crudæ sive semicrudæ comeduntur a marinis predatoribus* 90. 92.
- Caro lupina & serpentina juveni ad facinus excisando in cibum data* 247. [Cfr. 923].
- Cassides sive personæ (in rostris navium) inauratae* 301. vid. *Galen*.
- Castratio approbrata* 76.
- Casuli (belluli) manu portati* 322.
- Cauda vel culus oreadis* 40.
- Cauteria medica* 320. [Cfr. 509-10].
- Cepa vid. Allium.*
- Ceragura straguli funebres* 484.
- Certamen de famina* 156. cct.
- Cervus cum heroe comparatur* 108. 292.
- Characteres diversi generis runici sive hieroglyphæ naturalia & magica* 196 sq. 203. Vid. *Runa*.

- Charon (ut videtur) borealis 120-21.
 Christiana mulier (memoratur forse) 551.
 Cissatio ad certamen 49. cfr. 62.
 Cithara digitis pedis pulsa 287. 357. 396-97.
 458. [Cfr. 940].
 Classis bellica 68 sq. 80-81. 101. 301.
 Clypei picturis sive descriptionibus facinorum mi-
 litarium ornati 79 (obl. 90.) 104. [Cfr. 963].
 — lunæ lumine fulgentes 9.
 — nave velant vel ornant 36.
 — rubri in acuphilibus 300.
 — candidissimi 370.
 — albicantes 378.
 Clypeus ruber, aurea ora circumdatus & in an-
 tennam suspensus (belli indicii signum) 73.
 Color vid. Candor, Crinium.
 — Artile fuscus 401. [cfr. 949.] & Hunno-
 rum 381. cfr. Enum. loc. obs. ad AQ. 16.
 Colores diei luce illustrantur 111. 433.
 Combustio funerum vid. Fusta, Rogus.
 Comitia principum 82. 94.
 — somniorum 115.
 Compositio virginis cum viro (ex illius invita-
 tione) indecora habita 344.
 Concilium arcanum 412-15.
 Concubitus castus juvenis & virginis per tres
 vel octo noctes 142-43. 213. 254-55. 265-
 66. [Cfr. 265-66, 937].
 Concubina repudiata uxorem legitimam illiciti
 amoris accusat 326. [877-78. 942].
 Conjugium vid. Matrimonium.
 Consanguinei bene tractandi 204. 208.
 Consanguineo hostis casi non est fidendum 209,
 cfr. 217. 223.
 Consecratio poculi sive portionis 192. 196.
 — sacri ferventis oratio adhibendi 331.
 Consilia ethica (Sigurdo a Brynhilda data)
 204. sq.
 Conubium vidue vive cum marito defuncto
 413. sq. [Cfr. 534].
 Convitia mutua inter heroes 73 sq. 102.
 — inter virum & oreadem 38. 40.
 — inter reginam defunctam & oreadem 259 sq.
 — — heroinas 281. [Cfr. 917-18].
 — heroes & heroinam 225 sq.
 Convivium nuptiale regum. 477.
 — funerale, principum (cognatorum) 118. 465.
 529.
 Cor in postica corporis parte (viro approbatum)
 40.
 — serpentis assatum & manducatum 181-84.
 cfr. 247. 270. [it. 923].
 — comesum avium voces edocet 270.
 — heroi vivo crudeliter excisum 271. 386.
 — servo — — — 386.
 Corda puerorum cibo mixta & ab inscio patre
 comesta 401. 470.
 Cornua pro poculis usitata 119. 193. 306.
 420. [Cfr. 961].
 — forte etiam pro tubis 503. [Cfr. 961].
 — caracteribus signanda 196.
 — vaccarum inaurata l. auro ornata 29. [Cfr.
 648. 907].
 Corvi varicinoses 58. 250.
 Corvorum colloquium de heroi nuper nato 58.
 Corylea perticæ 49.
 Cosæ severis verberibus vel gravi coarctatione
 planari dicuntur 40.
 Crania puerorum, clanculum obducta & poculo-
 rum loco adhibita 17. 470. [Cfr. 953].
 Crinium color fuscus servilem (apud Gothi-
 cos populos) hominis originem indicasse vide-
 tur 497. [Cfr. 960].
 — color candidus vel albus in virgine regis
 laudatur 24. 139. 532. (Cfr. 236).
 — fuscus in legatis Hunnorum 305.
 Cristæ (galearum) 528.
 Cryptæ saxæ sepulchrales. Vid. Capuli.
 Culter 459.

Calvus religiosus avium 28-29. [Cfr. 907-8. 910].

— *Orhini* 104.

— *Aiarum & Ayniarum ac numinum elementalium* 192-93. [Cfr. 342].

— *aquarum vel fluminum* 21. [568. 887. 910. 948]. (Vid. *Furamenta cer.*)

Cura mortuorum quoad sepulturam sive iusta 208-9. 240. 484. [Cfr. 928. 930-34. 955].

Currus (inter homines) 303. 317. (Cfr. *Rheda*).

— *Rogneri (Orhini sive Thori Dei)* 200.

Cygnæ Valkyriarum induviæ 4. 6. [cfr. 653. 883].

Cygni Danici acupiscilibus representati 300.

D.

Dædalus borealis vid. *Ind. n. pr. v. Völundr.* [Cfr. 492].

Dæmones infesti vel irati 78. [Cfr. 250. 435].

— *lucifuga* 488. Cfr. *Oreader*, [ir. 642].

Dani (vid. *I. n. pr. voce Danis*) 265. 303. [Cfr. 868. 888].

Dania (vid. *I. n. pr. voce Danmörk*) 300. [Cfr. 868].

[*Specialia hæcce Daniae locorum nomina occurrunt in textu vel notis: Himmelberg (forte Himinföll) 55. Braaby in Selandia (forte Brålvndr 55. 86). Ringsted (Hringstadir vel Ringstadir) 59. 60. 84. Thune vel Thune (Há. Tún) ib. ir. 69. Himmellöv (forte Himin-vángar) 59. 60. Sölruth (Sölleröd?) forte Sölföll ib. Sigarsvöllr (Sigersvold vel Sigersted) ib. [cfr. 912]. Snæföll; Logaföll (Lögröt?) 95. Arostieinn 95. Heddinge (Héðinsey) 67. Strande (Strande-gaard, Strand-hoved) Strandis*

67. *Stafshnes vel Stafnes (Stäfsnes, Stävns vel Stevens-klint, Stävns-Herred) 67. 68.*

Trönoeyri (Helsingör) 68. 70. Jörfafvnd (Örvnsund, Eyarsund) hodie Örefvnd 68.

cfr. 67. 70. In Fusia: Hvndland 86. (cfr. Hundborg, Hunbjerg, Hundslund, Hundstrup, Huncherred, Hunetorp, Hune)

87. 95. Hlésey (Læssøe) 91. cfr. 87). Bragalvndr 92. Vandils-ve (Vendfysse, vel Vandfuld-herred) 107. Vigdalir (cfr.

Vigh, Vigher-by, Viglöe-sogn, Vigh-fang, Vigsnes) 107].

Danicus (vid. *I. n. pr. voce Dansk*) 300. *Dapis melle condita* 322. 401.

Decocta plantarum 307.

Defuncti heroes tumulos suos noctu visitant 109.

— *colloquuntur cum vivis* 109. *cfr. 259.*

Defunctorum condicio 112-13. 473-534. [cfr. 954].

Delubrum, & sacrificia ab ave loquente petuntur 28. [Cfr. 907-8. 910].

Deorum & Deorum adoratio 104. 152-93. 342. *cfr. 28. 29.*

— *gens, vid. Ind. n. pr. v. Godþjóð is. Æfir.* [Cfr. 865. 871-72].

— *dona* 193.

Depravatio literarum 416. 421-23.

Diei lux orandem in lapidem transformat 44-45.

— *Alfos (nigros) sive tenebrarum genios tristes reddit (cum eos aut fuget aut interficiat)* 488.

— *colores illustrat* III. 433.

— *divisio* 446. [Cfr. 748].

— *et ejus gnatorum (Alforum sive geniorum lucis) invocatio* 192-93.

— *fili* 193. 457.

Dii bellici heroum patres sive progenitores 178.

- Dii Asici (eres) lustram (transformatam) occidunt* cujus facti primæ sequela enarrantur 151 sq. [Cfr. 886].
- Diræ* vid. *Imprecationes*.
- Discæ* sive *Divæ tuerices* 432.
- *belli sive fati, vivo inimicæ* 164-65.
- Dissidia inter fratres* 479.
- Distributio thesaurorum a muliere moribunda* 233. [Cfr. 404-405].
- Divortium minatur uxor marito* 216-218.
- Domestici cum dominorum funeribus combusti* 241. 243.
- Dominium maris* 102.
- Dona filio infanti a Rege præstita* 59-60.
- *a matre (Grimhilda) gnata (Gudruna) oblata* 316.
- *domesticis oblata, ut heram morientem lubenter comitentur* 232-33.
- *regi, principibus missa, in columnam (spectantui) suspensa* 418.
- *quæ nomen alteri impostum olim sequi solabant* 33. 59.
- Dos marita (a sponso sponse vel etiam ejus patri aut fratri solvenda)* 138. 185. 229. 352. Cfr. *Antipherma* [tr. 945].
- *sive hæreditas puella ab ejus matre non ceditur, nisi ipsa viro nubere vellet* 228.
- Dvergi aquas & saxa inhabitant* 151. 154.
- *auri copiam possident* 154. 155.
- *fabriles artes callent* 150. 152.
- *in varia animalia se transformant* 151. 160.
- *parricidia patrant* 156. 160 sq.
- Dvergus gigas appellatur (forse ob malignam indolem)* 180.
- E.**
- Ebricitas homines ratione spoliatur* 207.
- Educatio principum a colonis & aliis minori nota hominibus* 86. 151.
- Einheri (Valkallenses) ob feminæ causam invicem conficiari finguntur* 75.
- Enecatio mulieris per famem (approbrata)* 450. Cfr. 478. [tr. 873].
- *scesæta, per suffocationem in palude* 334.
- Ensis præstantis descriptio* 14. 34. 160. 255.
- *nudus, inter virum & virginem concubentes collocatur* 213. 255.
- *inter eisdem mortuos* 243.
- *venenatus* 255.
- *Gallicus (vel Romanus)* 348.
- *cruentus (in somnio)* 430. Vid. *Gladius*.
- Ephippia auro & argento ornata* 366. Cfr. 349. obs. 54. Vid. *Selle*.
- Epistola runicis literis exarata* 416. 421-22.
- Epule* vid. *Convivium*.
- Egvi Valkyriarum roscidi & radiantæ* 42-44. 90. 94.
- *solares* 200.
- *mortuorum (pallidi vel atrii)* 114. 533. [Cfr. 662. 958].
- *Huanici* 496.
- *pelagii &c. (naves)* 161. cæ.
- Egvi pectus characteribus signatum* 202.
- Equitatus defunctorum* 108. 109-10. 114.
- *violentus* 79-80. 376.
- Equitium regium* 100.
- Egvus Orhini (Steipner)* 200. [Cfr. 926].
- *humanum sermonem intelligens* 294. sq.
- *dominum defunctum lugens* 248. 254.
- Esax a lura caprus* 151.
- Evocatio femine mortuæ* 536-37.
- Excubiæ navales* 36.
- *in tumulo sepulchrali* 114.
- *sub dio, viduæ ad funus mariti* 298-99.
- Exor-**
- Ebricitas ultima Astii vel Astile coena* 400. 406.

Exornario sive investmentum dominae, ancillae
quodidianum officium 274.
Exploratio hostilis aule a juvene principe, sub
plebeja specie latente 87.
— exercitus navalis 72. 97.
— amoris illiciti 354.
Exploratores Artii ad amores sororis indagandos 354.

F.

Facies Artile pallida 401. [Cfr. 949].
Facundia & sapientia, deorum dona 193.
Famine defuncta (in somnio) 432. Ceter. vid.
Mulier, Virgo, Uxor, Vidua.
Falcones vid. Accipitres.
Famuli eum principibus cremari 243. cfr. 283.
Fatum ab ave postulatum 29.
Fati sive necessitatis decreta immutabilia 100.
301. 135. 147. 185. (Cfr. Parca
Nornæ).
— fluctuatio 281.
Fatum predestinatum 135.
Fevaram confluxus circa cadavera 64. 296.
298. ceter.
Fercula regîa convivii transmissa 401. [Cfr.
949].
Ferreæ januæ & trabes 187.
Fertilitatis mythica origo 43-44.
Festi Jolensis (Saturnaliorum Scandinavia) so-
lemnis celebratio 46. [Cfr. 689. 909].
Fila fatorum (Normarum l. Parcarum) celo
affixa 57.
Finni vid. Ind. n. pr. v. Finnr. [Cfr. 863.
901].
Flamma sapiens Brynhilde arcem 186. 190.
264. [Cfr. 348-54. 878-79].
— (vel lumen) fluminis vel maris (aurum)
152. ceter.

Flamma in somniis 425.
Fluctus maris sive fluminis feminam vehunt
(sine navigii ope) in aliam regionem 239.
Fluvius infernalis 153.
— sanctus l. divinus (Rhenus) 389-90. [Cfr.
21. 105. 910. 948].
Foedera 140. 212. 254. [Cfr. 935].
Folles fabriles 22.
Formæ humane, permutatio 141. 143.
Fortuna a Diis (vel bonis demonibus) distri-
buitur 193. 413. Cfr. Fatum, Nornæ.
Framæa 305.
Francia sive Franconia vid. Ind. n. pr. voce
Frackland 870. [Cfr. 118. 876. 888.
939. 948].
Frater sororis bona hereditaria retinere minar-
tur, nisi ipsa conjugium inear 228.
Frater moriens sponsam suam fratri tradidit 3X.
[Cfr. 510].
Fraxini pulchritudo laudatur 108.
Fretum sive flumen ingens inter sedes Giukun-
gorum & Budlungorum 415-16. 434.
436-7.
Freyr sive Freyerus Deus 212. [Cfr. 909].
Freyra Dea 342. [Cfr. 909. 945].
Frigga Dea 342. [Cfr. 945].
Frigus pestiferum 550. Cfr. Glacies, Mala.
Fruges producuntur grandine & pluvia (vel
rore) qua e júbis aeriorum (Valkyriarum)
æquorum decidunt 44.
Fulgura in apparitione Valkyriarum 63. 64.
97.
Fulguris aqua sacra 105.
Fuligo porri magico adhibita 308.
Furia vid. Diæ.

G.

Galea formidabilis, & superstitione veterum
160. 175. 188. [Cfr. 922-924].

H h h h h

Galea

- Galea constata* 304.
 — *inaurata* 366.
 — *candidissima* 370.
- Gallica* (sive *Romana*) *stragula* & (*captiva*) *manicipia*, & *conjectura glossatoris* 241.
- Gallicae feminae* 317. Cfr. *Ind. n. pr. v.* Valnefkr.
- G. illicus* (sive *Romanus*) *ensis* 348.
- Gallus aulicus* (*Valhallæ*) *heroes cantu excitans* 114.
- Gaza Niflungorum* *Niflunga-Hodd* (*Germ. Nibelungen-Hort*) 389-90. Cfr. 352-384.
- Gemma auro inclusa* 8. Cfr. 17-278.
- Genii peculiares quævis hominem comitantes* 48.
 — *tutelares (femini generis)* 432. [Cfr. 632. 653. 909].
- Germania Ind. n. pr. p.* 885. 896. [*Nomina propria locorum & populorum Germania veteris in textu & notis: Burgundi*, (*Borgundar*) *vid. supra*. *Franconia*, *Frackland* *vid. s.* *Gnitheidi* (cfr. *Nüfshart*, *Nüfsberg*, *Nietingen*) 871. *Gothi*, *Gothini*, *Gothones*, *Gotnar* &c. *vid. i.* *Hiddensee* (*è quorundam sententia nostri Hélinsey*) 877. *Hindarfiell* *vel* *Hinderheidi* (cfr. *Hindfeld*, *Hinefeld*, *Hindenber*, *Hirschfeld*, *Hirschberg* *iz.* *Hundsrücken* & *Feldberg* 878-79. *Hliesey* cfr. *Liefs* *vel* *Liheli*, *Löfsnig*, *Lefsa* 879. *Hlymdalir*. cfr. *Lintal*, *Leyntal*, *Limpurg* 879-80. *Hunni*, *Chuni*, *Hunnia* &c. *vid. i.* *Longobardi* *vid. s.* *Myrkviðr*, *Sylva Hercynia nobis Schwarzwald* 884. *Sylva Suevica* (*Svavarskögr*) *ibid.* *Niflungaland* (*Nibelungenland* *vel* *Barigunden* *cer.*) 885. *Nordgau*, *Nortgoewe*, *Norrogo* *vel* (*prave*) *Noricum* *forte a nostraribus confusum cum nostro Noregr*, *Norvegr* *vel* *Nordvegr* (*Norrigia*) 885; cfr. 887. *usi* *Iserlon*, *Menberch* &c. *a Germanis cum* *Iseuland* & *Iseulstein* &c. *ibid.* *Rin*, *Rhenus* (*Rhein*) *v. i.* *Rugii*, *Rügen* 887. *Campus solis* 887. *Saxones* *vid. i.* *Niederland* &c. 888.
- Skatalvndr* 890. *Suevi*, *Suevia* *vid. i.* *Valbiörg* (*Valzburg*) cfr. *Wallenberg*, *Waldburg*, *Wallenfels*, *Velberg* &c. 893. *Vinbiörg* cfr. *Weinburg*, *Weinsberg* &c. 894. *Mühren l.* *Moravia* *forte* 337. (*Obs.* 4). *Si Giúki*, *Giúkungar* 870-71. *populari nomini originem debeant, conferri merent: veterum Cauci*, *Pauli Várnefríðt* *Guningi*, *loca Gochsheim* *vel* *Jochsheim* *Franconia* &c. *Giech*, *Gich*, *Gieglingen* *Franconia* & *Suevia* *p. p.* *Griperis regio* *forte* *vetus Grippenland* &c. 916].
- Germanicus* *vid.* *Teutonicus*.
- Gigantes mulieres humanas domo abripiunt* 39.
 — *vel mali demones in juramento* 435. Cfr. *Dæmones*.
- Gigantis vel cyclopiis descriptio* 42.
- Gigas ab Helgio Hiorvardio & socio percussus* 36.
 — *armis potens* 551.
- Gigas appellatur serpens Fafner* (*alias*) *orsus & Dvergorum vel Svartalforum genere* 186.
- Giukungi* *vid.* *Niflungi* *i.* & *Ind. n. pr. v.* *Giúkúngar*. Cfr. *Burgundi* *s.*
- Glacies cum iris occultis & aërba tristitia comparatur* 215. Cfr. 534. *Vid. Mala*.
- Gladii varia partes* 34. 195-96.
 — *characteribus signandi* 196.
- Gladii* (46) *in insula reconditi* 33.
 — *permulti, aureis capulis præditi* 370.
- Gladius puero infanti datus* 60.
 — *litteris ornatus* 213.
- Glans sylvestris posioni medicata sive magicè adhibita* 307.
- Gloria solamen in rebus adversis & in ipsa morte* 147. 517. Cfr. 485.

Gloria vitæ præstantior 517.
 — *Sigurdi Fafnericida ampla & immortalis*
 127. 135. 147. 159. ccc.
Gothi, Gothones, Gothini, vid. Ind. n. pr. v.
Gotar, Gotnar (cfr. Æsir &c.) [ir. 30.
 249. 868. 874-73. 883. 891. 897-98.
 947-48. 954. 956-57. 959-60].
Gothia ibid. v. Godpiód, Gotnaland.
Gothicus ibid. v. Gotneser.
Grando e júbis æviærum (Valkyriarum) equo-
rum decidit in sylvas altas & fruges produ-
cit 44.
Gravulatio virginis ad amicum de suæ ipsius
felici acquisitione 84.
 — *fucata* 249-50.
Guagner (Othini hasta) 202. *Vid. Gl. &*
Ind. n. pr. v. Gúngnir.
Gynecæum vel cella virginalis 291. 347. *Cfr.*
 531-32. & *Gl. v. Búr, recentioribus Nor-*
vægis & Islandis Dyngia.

H.

Hæner vid. Othinus & Ind. n. pr.
Hæta Othini (Guagner) 202.
Hæta Valkyriarum radiantæ 64.
Hela (Cercus ir. mortis sive inferorum Dea) vid.
Gl. v. Hel [662].
Hepar suillum magicæ porioni adhibitum 308.
Heroes Diis procreati 72. 178. [*Cfr.* 865.
 871-71].
Heros antiquitatis maximus & celeberrimus
 122. 127. 135. 147. 159.
Hieroglyphica magica 306. (*Vid. Characteres,*
Rune).
 — *naturalia* 199-200 sq. [*Cfr.* 925].
Hinnuli pulcherrimo laudatur 108. *Cfr.* 292.
Homines vivi sive super cæsi cum mortuis com-
busti 241. (*Cfr.* 232-35. & 283-84).

Homines rapaces, feræ (Lupi, ursi & canes)
allegorice vocantur 374.
Hominum calamitosa vita vel fata deplorantur
 267-488. 533-34.
Homo se transformans in aquilam 31. (*Vid.*
Dvergi; Transfiguratio; Valkyria).
Horticultura 320. 456.
Hortus 320. 456.
Hospitum lata & lauta exceptio 126 sq. 192.
 417-18. [*Cfr.* 364].
Hunni vid. Ind. n. pr. v. Húnor.
Hunnia vid. Ind. n. pr. v. Húnaland, Hún-
mörk [ir. 186. 241. 375. & porro 864.
 870-71. 873. 875. 882. 902. 917. 939-
 947-48-49. 951. 956. 962].
 — *Cimbria ib. v. Hvndland [ir. 52. 86-87].*
Hannicus ibid. v. Húnskr.
Hyems pro anno ponitur (Kalmukorum &c.
more) 7. 62. ccc.

I.

Idea primaria vid. Hieroglyphica naturalia.
Ignes in hospitum advenarum commodum accen-
si 417.
 — *domestici (in aula regia)* 383. *Cfr.* 417.
Ignis ex oculis micans 283.
 — *eroticus vel magicus* 546. [*Cfr.* 705-6.
 969]. *Vid. Flamma.*
Illustratio colorum ab oriente dici luce 111. 433.
Imprecationes dira 38. 105-6. 297.
 — *sinistra fata Volsungis, Budlungis & Giu-*
kungis (sive Niflungis) efficietes 154-55.
Incantationes prosperæ (preces hœnæ & versione
interpretum) 195.
 — *obsætricis, parvum solventes* 341.
 — *sage mortuæ, à filio excitæ, in ejus*
usum prolata 541 sq. *Cfr. Runa i.*
Incendia (militibus) vitanda 208.

- Incendium (aule) a femina accensum* 407-409.
Indicium portus saxenæ 45.
Induvie Valkyriarum volatus adaptate 4. 262.
Invidia & taciturnitas juvenis principis 31-32.
 — tollitur a virgine enim amante 32-34.
Ingratitudo opprobriata 254.
Insignia heronum 79. 103.
 — *casidum* 528.
Insomnia præ moerore & curis 20. 251. 324. 469.
Intercessio nobilissima 456.
Invenit: numinum vel mundi (ut videret) in somnio 430. [Cfr. 110].
Interlanium 298.
Inestina immolata: potioni magicæ adhibita 308.
Invitatio ad convivium 365. 415. (Cfr. 422.) 439.
 — *hospitis* 126.
Inundatio (in somnio) 431.
Invocatio Deorum (Asarum & reliquorum elementalium numinum) 104. 192-93. 342.
Jocalia inaurata 233.
Jolente ferrum 46. [Cfr. 689. 909].
Iris vid. Pons ævius.
Juramenta præstita ad (vel per) arma, navem & equum 21. [Cfr. 967].
 — *ad candidam fulguris (sive infernalis fluvii) aquam & irrigatum (vel frigidum ac humidum simul) æquoris lapidem* 102. (Cfr. 21. 918).
 — *ad (vel per) lapidem sanctum & candidum* 329. (vid. *Ordalia*).
 — *per solem, celum &c.* 393-95. [Cfr. 21. 948].
 — *inter amicos* 140. 212. 254. *cer.* [Cfr. 935].
 — *sponsalitia* 138. *cer.*
 — *servanda sunt* 204.
Juramenta rupta foedifragos puniunt 102. 251.
 — *fuco obducta (per gigantes vel, demones malos)* 435.
Jurgia heroum scommatibus abundantia 73. sq. 102.
 — *militum & orcadis* 38. 40.
 — *Orcadis cum femina mortuæ umbra* 259.
 — *milicrum principum* 281. [Cfr. 917-18].
 — *heroum & heroinæ* 225 sq.
 — *cum stultis fugienda* 205.
 — *et etiam cum ebriis* 207-8.
Jurjurandum vid. Juramenta.
Iusta vite observanda 208-9. Cfr. 240. 272. 484. [it. 695. 696. 928-34].
 — *convivio celebrata* 118. 465. 529. [Cfr. 953. 957].
Iustitia vel injustitia fororum bellatorum 35-48. 160-61.

L.

- Lacernæ rubræ (virorum vestitus)* 304. 500.
Lacrymæ viventium dilectis defunctis dolorem efficiunt 112.
 — *luculentis viduæ prorsumpere nequeunt* (270. sq.) donec cruentum mariti funus aspiciat 276.
 — *sermonem impediens* 494.
Lancea Ouhini ab eo sicario subministrata (in sacrificii remunerationem) 104. (Cfr. *Gungner* 5.)
 — *in somnio* 430.
Lapidario (venefica sive mulieris parricidæ) supplicium 473.
 — *perniciosa viris, qui fascinationis vi erant ferro vel armis invincibiles* 511-12. [Cfr. 962].
Lapides sacri vid. Juramenta.
 — *preciosi vid. Gemmæ.*

- Lappones* *vid.* *Finni*.
Largirudo principis laudatur 60.
Larvarum nocturna via 551. *Cfr.* *Spectra*,
Manes, *Lemures*, *Dæmones* *cer.*
Lascivia mulieris non stimulanda 208.
Lebes *vid.* *Cacabus*.
Lectio literarum runicarum 421. *Cfr.* 372.
Lectus stratus 113. 420-21. *Cfr.* 222. 492.
 527.
Lectus solis sive etiam hominum conjugalis (per
 quem juramentum præsistum) 395. [i. 948].
Legati 66. 79-82. 303. sq. 363. sq. 415. sq.
Lemures in somnio 432.
Lemurum vel manium occidentalis & aëria via
 114. *Vid.* *Mortui* (homines).
Libatio, Diis, ut viderur, præsista 192-93.
Cfr. 196.
Liberi a matre mactari (in fraterne cedis, a
 patre commissa, ultionem) 401-2, 466 sq.
 493.
 — cum matre aliercantur, ab ea ad sororis in-
 terfectæ vindictam periculosam incitari 526.
 sq. 491 sq.
Ligatura characterum sive literarum magica-
 rum corpori humano applicata 197. [*Cfr.*
 925].
Linca stragula 328.
Linca parvi pretii 426.
Linum a nymphis nerur 4. 6.
 — vestiri muliebri adhibitum 234.
Litteræ veterum borealium, lignis incisæ, — it.
 magica & rubeasce *cer.* *vid.* *Runa*, *Scien-*
ria. [*Cfr.* 588. v. *Böke* 764. v. *Rúnir*
 765. v. *Ryennedr* 796 v. *Stafr* *it.* 925-27.
 950].
Lodices candida 233. *Cfr.* 492. 527.
Loelci (saxei) funebres 209. [*Cfr.* 695. 696.
 928. 955].
Locus pugnandi (corylis sive pericis defuitus).
 49.
- Locus pugnae ultima inter Deos (Asas) & Sur-*
sum (mundi destructorem) 174.
Lokins *vid.* *Orhinus*.
Longobardus (popularis) forte nominatus, vid.
Indi; n. pr. v. *Långbård*.
Lorica, puero recens nato circumdata 58.
 — amazoni dormienti 191.
 — eidem (*Brynkilde*) mortura 233.
Lorica clavata 9.
 — aurea vel aurata 233. 370.
Lucifuga 44. 488.
Luctus nimius mulieri ipsi risum movere 267-
 277.
 — lacrymas sistit 270 sq. *Cfr.* 222. 224.
Ludi virorum, acupitilibus representati 300.
 — pueriles 463. 468.
Luna accisa 9.
Lupi ululari in sylva, fœsum oves 165.
 [*Cfr.* 920].
Lupi (myrthici) Fenveri gnatis assimilati 76.
 — in somnio 430.
 — se invicem famelicis dilantant 516. (*Ob-*
100)..
Lupina caro asata & manducata 247. *Cfr.*
 74.
Lupus pisces (sive Dvergus 2: nanus vel terre-
stris demon in ejus forma) 151-52.
Lustratio exercitus 68.
Lutra (transformata) 151. [*Cfr.* 886].
Lux e Valkyriis aëriis emanans vel eas circum-
dans 63. 97. *Cfr.* 42-44. 71.
 — sive visa altera 473. *Cfr.* 109-15. 533-
 34. [i. 954. *cer.*].
 — orientis, gigantibus pernicioza 44.
- M.
- Machina, (sive utripygium artificiosum, homini*
adaptandum) 15. *Cfr.* 19. 20. 23.
Magiæ

- Magia* 31. vid. *Incantationes*, *Ligatura*, *Veneficia*, *Runa*, *Saga* cet.
- Magica gladii virtutes* 34. [Cfr. 634. 776].
- Mala frigori assimulantur* 305-6. 20-253.
- Maledictiones* vid. *Imprecationes*.
- Mancia in deliciis habita* 243. 463. Cfr. 24. it. *Ancilla*, *Famuli*, *Servi*.
- Manci* vid. *Lemures* cet.
- Manium splendida apparitio* 108.
- Manus characteribus signanda* 196. 197. Cfr. *Unguis*.
- Manus medica*, *deorum donum* 193.
- Manuum sollemnis impositio* 46.
- Mare piscium heredes* 102.
- *alodium pradorum ibid.*
- (in translatione) *interdum lacum vel flumen notare videtur* e. gr. 415. 520.
- Maritus uxoris minas meruit* 217-19.
- *suicidium avertere conatur* 230 sq.
- *interficitur ab uxore, fratrum suorum cadem ita ulciscente* 408, 474.
- *moriens uxorem vel sponsam propriam fratri suo testamento reliquit* 51
- *morti vicinus uxorem consolatur* 222.
- *defunctus vidua viva, ejus tunulum ingressa, noctu cohabitavit* 111-14.
- *uxorem, adulterii accusatam, equis conculari facit* 521 sq.
- Mater filios necat in vindictam fraterna cadis* 401. 468.
- *Gudruna ab Astio letho data* 450.
- Matrimonium illicitum* 21. (Cfr. 18. 24).
- *testamento praeiurium* 51-52.
- *cum lubente virgine, alterius coacta sponsa, patre ejus invito & ob eam causam caso, initum* 84. 104. cet.
- *incundum virgini, e fratris sereno mandato* 228-30.
- *cum alterius sponsa, illo concedente sed eâ incitia & illusa contractum* 214. 254. 266-67.

- Matrimonium (addecorum) vidua a matre decepta vel coacta cum fratre femine, quae illius mariti cadis auctor fuerat* 303-317. 319.
- *suplicio uxoris, adulterii accusata, finitum* 521. sq.
- Mazurina scelera vesperina vindicta punita* 469.
- Medica manus* 193.
- Medicina & medica ars* 132. 193. 198. 320.
- Medum* 192. [Cfr. 728-29].
- *sacrum (poësis) hieroglyphis naturalibus impletum* 202. [Cfr. 925-27].
- Mel dapes condians* 322. 401. [Cfr. 678. *lin. ult. voce Hunang* ejus illustrationem nova linea ordiri debet, & 679].
- Mendacia in orco puniuntur* 154.
- Metamorphoses sive transfigurationes virorum voluntaria (quoad vultum & corporis staturam)* 141. 143. Cet. vid. *Transfiguratio*.
- Metempsychosis sive animarum transmigrationis* 52. 115. [Cfr. 914].
- Migratio sive iter, de morte* 231. 232. 473. 538. cet. Cfr. 238. 242.
- Milites & militares res acuphilibus representati* 300.
- Mimeris (sive Imeris) caput abscissum loquens* 200.
- Moenia ferrea (fig. poëti.)* 37.
- Mole. (manuaria) descriptio* 88. 89.
- Mollitici sive timoris opprobrium, a viro semper vindicta tollendum* 205. [Cfr. 960].
- Monilia* 15. 175. 241. Cfr. 17. 232-33.
- Mons sive perra Dei* 394. (Cfr. 948-49).
- Montes Rhenani* 12. 382.
- Mors non aeterna* 473. Cfr. 109-15. 221. 533-34. it. *Migratio*, *Regeneratio*, *Lux*, [adde 914. 928. 929-34. 954. 958. 968].

- Mors* vocatur longum iter 231. *cet.* Vid. *Mi-*
gratio.
- Mortui viri cum viva uxore concubitus* III.
114.
- vivos visitant 109-14. 533-34.
- Mortuæ mulieris cum orade colloquium* 259 sq.
- Mortuorum hominum æquitas* 109. sq. 534.
- Multra ob cadem commissam* 61. 62. 152.
156. 302. *cet.*
- obruduntur malieri vindictæ cupida 118.
- Mulier Einheris in Valhalla serviens* 75.
- virum literas docet 132. 194.
- Mulieres medicæ aut chirurgicæ artis guaræ*
83. 132.
- Mulieris irâ & dolore furentis poetica descrip-*
tio 283. Cfr. 215 sq. 271 sq. 522 sq.
- Mundi vel regiones mundi varii* 194. (Cfr.
suo tempore *Lexicon mythol. ad T. III.*)
- Mundities corporis commendatur* 165.
- funeris etiam curanda 209.
- Munus nuptiale* 477. sq. Cfr. *Dor., Anti-*
pherna.
- Musica vocalis* 13.
- instrumentalis & miraculosa 288. 375.
458. Cfr. *Cithara.*
- N.
- Nania viduæ in maritum defunctum* 107. 277.
Cfr. 294.
- matris in filiam 531-32. *cet.*
- Nani varias animalium facies induunt* 157 sq.
Vid. *Dvergi.*
- Naves bellica auro ornata* 68. 81. 368.
- clypeis velata aut ornata 36.
- acupunctilibus representata 143.
- Navis variæ partes characteribus signandi* 197.
- Navigacionis descriptio* 69-71. 97. 161-62.
Cfr. 437.
- Navigium funebre* 484. Cfr. 120-21. [is.
695. 696. 933-34. 955-56].
- Navium apparatus & velificatio* 69-71. 81.
- Necessitas pro fano ponitur* 7. [Cfr. 541. 104.
is. 517-18. *Obs.* 106].
- Nericii (populares) vid. Niarar in Ind. n. pr.*
- Nervi poplieum captivo dissecuntur* 14.
- Niftungi (iidem quam Giukungi masculini ge-*
neris) vid. Ind. n. pr. v. Nisfångr, Huisf-
ångr. Cfr. Burgundi s.
- Nobiles viri & femina* 534.
- Nocturnum latronum iter* 9.
- Nomen (proprium) juvenis vagum & incertum*
32.
- defuncti herois puero datum 86. Cfr. *Re-*
generatio.
- superstitiose occultatum 169. [Cfr. 921].
- Nominis impositio* 32-34. 59. 86. Cf. *Re-*
generatio.
- Norna nascens in infantis vitam nendo præsci-*
tuentes 55. 153. Cfr. 173. is. 517. [Obs.
106].
- fata constituentes 55. 106. 172. 187. 214-
35. 319. 517. Cfr. 99.
- sceleris ab hominibus commissi auctores esse
accusantur 214. 514. Cfr. 99. 100. 104.
- obstetriciam artem exercentes 173. [De
Nornis cfr. porro 517. 742. 931. is. 632.
653].
- Nornarum diversa genera* 173.
- Norvegia vid. Ind. n. pr. v. Nisfångr, Nor-*
vegr [885. 887. *Hæc loca nosser in Nor-*
vegia ponere videtur: Glasösvindr, vid. 871.
Hatafödr 876. Sigarshólmr 888. poll-
sey (Dollst) 895. Rógheimr (Rógaland,
Ryefylke &c.) 52. 887. Röðvösvellir 52.
887. (Cfr. tamen observationes nostras de
quibusdam horum locorum in Germania quæ-
vendis). Adde Haddingjadalr (Hadding-
åalen)

- alalen* 875. Grönland vel Grænland 363. 412].
- Novem Valkyria 32. 97. [Cfr. 43. 964].
- Novenarius numerus in diris 38. Cfr. 76.
- Nox & ejus gnata sive soror aut cognata invocantur 193.
- Nubium (ut videtur) poetica descriptio 43-44.
- Numeratio annulorum sive nummorum 10. 228.
- Nummi 228. 235. Vid. Annulli.
- Nuptia convivio celebrata 143. 477.
- O.
- Obligatio vulneris 475.
- Oblivio veneno sive artibus magicis effecta 138-40. 286. 305.
- Obstetrices Norna (Parca sive saga) 173. Vid. Norna. [Cfr. 945].
- Obstetricia ligatura & Runa 197.
- Obstetricia incantamenti usus 336-41.
- Occidentalis et aëria Lemurum vel manium via 114.
- Occisi hominis gnatus vel consanguineus simul exstringendus est, ad vindictam cædis ejus inhibendam 209. 217. Cfr. 223.
- Odonarius numerus 154. 243. 262. 266.
- Oculatio nominis proprii 169. [Cfr. 921].
- Oculi acres nobilis originis indicium 89. 170. Cfr. 13.
- Oculorum vis & superstitione veterum 206. Cfr. 213. 283. [ir. 927].
- Offensio pedis in conflictu periculosa 164.
- Officina fabrilis 5. 8. 14. 15. 17. 22. 160.
- Olores vid. Valkyria, Cygni.
- Omina bellica 162 sq. Vid. Auspicia.
- Opera consuetudinaria mulierum nobilium 233. 300 sq. 311. 347. Cfr. 531. 32.
- ~~—~~ juvenum principum 402.
- Opera servorum 455-56. Cfr. 73. 78. 109.
- ancillarum 74. 88-89. 114. 274.
- famularum 234.
- fabricorum 8. 15. 17. 160.
- Opilio 87.
- Oppida donata 59. 316.
- Opprobria 40. 72. 97. 102. 226. 259. 266. 343. -cer.
- foeda & fæta heroes non decent 78-79. 103.
- Oracula vid. Auspicia, Aves, Vaticinia.
- Orbiculi pectorales e dentibus fabricati 17.
- Ordalia per lebetem ferventem 331. 334. [Cfr. 943-44].
- Ordo certus inter principes equitantes 248.
- Oreades juvenes virum evirasse finguntur 76.
- Oreadis cum heroe jurgia ob patrem gigantem cæsum 36. sq.
- altercationes cum muliere principe defuncta 259 sq.
- Oreas cadaverum avida 38.
- homines pelago submergit vel submergere conatur 39. 40. 41.
- viri concubiturum petit 41. 45. [Cfr. 909].
- lupo vesta & angves pro habenis usurpant 45. 48.
- inhiher amazonis umbra, rheada vesta, transiunt per saxa sua septa 259. Cfr. Scriger.
- Orientalis traditiones 337.
- Oriens lux gigantibus & arvis demonibus perniciosa 44. 488.
- Oriarii arcis 318. Cfr. Satellites.
- Orhini ades 109. 115. Cfr. 75. vid. Valhalla.
- lancea 104. Cfr. Ind. n. pr. v. Gungnir.
- equus & currus 200. [Cfr. 150. 926].
- accipitres III.

- Oshinus* *litens* inter affluens movet & eadem claudens destinam promovet 104. 106.
 — vocatur omnium vel universi pater 75.
 — heroi mortuo dimidium defunctorum militum dominium offert 109.
 — *Valkyriam*, ejus mandata non rite observantem, sopore diuturno punit 131. 186. 263.
 — *Mimeris* sive *Imeris* (aut *Ymeris*) caput abscindens 199.
 — sub *Hnikaris* nomine & scuis forma latens. veſturam poſcit 161-62.
 — auspicia bellica docet 162-65.
 — cum *Hænero* & *Lokio* terram peragrat, *Dvergos* vexat et reprehenditur ab iis 151 sq.
Ovilli pecoris multitudo in convivarum usum mandata 477.

P.

- Pacta sponsalitia* 45. *Vid. Fœdera*.
Palla muliebris 444.
Parce *vid. Norma*.
Parricidium a nano (*Dvergo*) patratum (in proprium patrem) 156.
 — fratris in fratrem (inter *Dvergos* ejusdem familia) 160. 177-78. (inter viros) 74.
 — fratrum in fratrem 496 sq.
 — famina in filios & maritum 401. 468. 530. sq.
 — mariti in uxorem 521. sq.
Parturientis mulieris dolores gravissimi 336 sq.
Partus difficilis geminorum 341.
 — herois 55.
 — infelix 232.
Pater omnium vel universi *Oshinus* 75.
Patibulum 439. 452. 501.
 — in somniis 429.

- Pavina* 385. 387-88.
Pax Frothoviana : perennis vel secunda 62.
Perjuria 104. (cfr. 98) 246. 279.
Perjurii graves pena 204. 231. 279-80.
Petra Dei (forte ara loco habita) 394.
Phiale aurea 373. 399. 505.
 — *argentea* 17.
Philyra 8. 9.
Philerum 192 sq. 138-40 sq. [Cfr. 94f. 776].
Phylacteria 197. [Cfr. 925].
Pluvia (vel ros) e jubeis egporum aëriorum *Valkyriarum* stillans, fruges vel annonam producit 44.
Pictura vel *sculptura* in clypeis 79. 103. [Cfr. 963].
 — in stragulis &c. *Vid. Acupisilia*. [Cfr. 588-89].
Pili lupini annulo circumdati fraudes aliorum occultas symbolice indicant 287. 376. Cfr. 444.
Pilus unicus auro vevulendus 155. [Cfr. 886].
Piscatura Oshini, *Hæneris* & *Lokii* 151 sq.
Piscis *vid. Lupus*.
Poculum (Bragii) sacrum sive votivum 46.
 — consecratum 192 sq.
 — consecrandum 196.
 — Regi (*Hunnorum*) advenienci ab uxore oblatum 399. [Cfr. 949].
Poenæ Valkyriæ victoriam distribuendi contra præcepta *Oshini* 193. 263.
 — mendaciorum post mortem 154.
 — — inter vivos 205. (*Vid. Perjuria*).
Poenitentia sceleris commisi 46. 48.
Polygynia veterum borealium 27 sq.
Pons ærius (Iris) 114. 174. (Cfr. *Ind. n. pr. v. Bifist* & *Bil 18ft*).
Porci *vid. Suec*.

- Potio memorialis sive philerum amores excitans
 (salutariora aut amariora) 192. Cfr. 194.
 — incantamentis salutaribus consecrata 194.
 — magica, oblivionem producens 138-40. 286.
 305. [Cfr. 776. 941].
 Porus sanguinis humani 184. [Cfr. 923].
 Prædeterminatio pugnae (loci) 47. 49. 62.
 Prædium quindecim p. p. in antiphernam oblata
 352.
 Preces vid. Adoratio.
 Pretium sponsae vid. Antipherna, Dos, Ma-
 nus.
 Pretium vitæ redimende sive multa ob cadem
 commissam 152. Cfr. 384.
 Procatio regis (per mandatarium) infelix 27.
 — ab eo ipso iterata 30.
 — in virginem omnino invitam 94.
 — cadet vituas virorum causas 96. 118-19.
 cet.
 — viri, pro amico, in propriam sponsam 140.
 cet.
 — regis, per tres principes mandatarios 303 sq.
 — regis infausa 352.
 Procreatio infantis, filiae a patre moriente, in
 sua cædis vindictam, mandata 157.
 Promus condus (regis) jus vitæ & necis in ser-
 vum exercet 453.
 Propheza sapientissimus 124.
 Propinatio vid. Poculum, Libatio.
 Proræ celatae vel sculptae nadium 301.
 — auratae 368.
 Proreta pratoria sive regia navis 37.
 Proverbia 159. 165. 179. 183. 205. 235.
 Provocatio ad pugnam 47. 49. 62. 65.
 Puer adolescens arbori crescenti assimilarum 60.
 Pugna acupiscilibus representata 301.
 Pulcherrima favina, quæ sui temporis fuerit
 27-28.
 Pulvinaria 233. 222. 276.
- Pumilio (corporis statura) 150-51. Vid.
 Nanus, Dvergus.
 Pupille puerorum, gemmarum loco intervenientes
 17.
- Q.
- Quinus numerus 243. 299. 340. 345. 433-
 448.
- R.
- Rana (Rauna) Dea vid. Ind. u. pr. v. Rân.
 Raritudo principis qui et armis et sapientiâ
 valeat 210.
 Redimiculum capitis muliebri 276.
 Regeneratio hominum è superstitione veterum
 52. 90. 115. 232.
 Regina raro dignitatem abdicat 218.
 — (adulterii accensata) mariti jussu equis con-
 calcatur in publica via 490. cet.
 Remi iniusti characteribus signandi 197.
 Remigatio strenua describitur 70.
 Res cum mortuis combussa in altera vita re-
 staurari & eos quidem sequi credebantur
 232-35. Cfr. 258.
 Resarcitio pecuniaria cædis commissæ 155-56.
 [Cfr. 886]. Vid. Multa.
 Rete Ranae sive Theriditis borealis 152.
 Revêrio ad viros defunctis concessa 110. 534-
 Cfr. Regeneratio.
 Rheda apud veteres boreales usitata 258-261.
 [Cfr. 936].
 Rheni metallum (aurum) 219.
 — montes 12. 382.
 Rhenus fl. vid. Ind. pr. v. Rîn.
 Rinda (terra) vid. Ind. n. pr. v. Rindvr.
 Ritus acerbus feminae mox se ipsam perditure
 225. 250.
 — inter tormenta 368. 457.

- Ritus baptismi ethnici 59. (Obs. 19).
 — funebres 209. 240. sq. 258. 273. 484.
 (Cfr. 695-696. 928-34. Cc. vid. *Ju-
sta*, *Corvitiūm* funebre).
 — foederis sodalitatū iniiri 254.
 — iurijurandi vid. *Juramenta*.
 Robur terra vel saxeti 306.
 Rogi sive pyra ferales 240 sq. 258. 534.
 [Cfr. 930 sq. 959].
 Ros 111. vid. *Pluvia*.
 Rugia, *Rugii* vid. *Ind. n. pr. v. Rögheimr*
 [Cfr. *Rödyllsvellir* *ibid.* & *Germania* supra,
it. 947].
 Runa (litera) 132. sermones 195. [Cfr. 588.
 764. 765. 925-27 950].
 — diversi generis: victoriales vel militares
 195. portionales 196, auxiliares, fluctuales
 197, ramales, membrates vel glutinales,
 causales vel oratorie 198, cordiales, inge-
 niosa vel imaginaria 199-200. Harum
 diversa species: librariae: pictoriae vel scrip-
 toriae; lapidales vel auxiliares, lignariae vel
 portionales (petris vel lignis incidenda) &
 efficaces sive magica (aut magica) 201. [Cfr.
 711. 925-27].
 — corpori humano & utensilibus incidenda
 195-98. [Cfr. 925].
 — coelestes 200. terrestres 201-202.
 — incisae & rubefactae 306.
 — in epistola (lignea ut videtur) denuo depra-
 vatae 271. 416. 421-22. [Cfr. 950].

S.

- Sacra vel iurisdictiones (dominia) 107.
 Sacrificia ab ave (sive unimine aliquo sub ea
 specie latente) petita 28-29.
 — Oshino oblata 104.

- Saga mortua à filio provocatur et ipsam incan-
 tationibus roborat 526. (Vid. *Norna*, *Ve-
nesfica*).
 Salutatio Deorum & Dearum, dici, noctis &c.
 et preces iisdem oblata 192.
 — inter homines 46. 95-126. 418.
 Sanguinis humani potus spontaneus 184. [Cfr.
 923].
 Sanguis foederatorum musuo vestigiis immis-
 sus 254.
 — cordialis serpentis, virum avium sermonem
 callevre docet 181. 184. [Cfr. 923].
 — puerorum, edulii & potui mixtus 401. 472.
 — sacer vel sacrificialis 306. 428. [Cfr. 470.
it. 763. 793. 941].
 Sapientia & facundia deorum dona 193.
 Sarcophagi custodes 318. 378. ccc.
 Sarrario matura praecipitur 165.
 Saxones (forte nominati) vid. *Ind. n. pr. 9.*
 Saxa.
 Saxum vid. *Petra*.
 — humi fixum, in pavimento tumuli sepulchra-
 lis 553.
 Secures 440. 499.
 Scamna 364-65.
 Sciantia docetur a virgine sive nympa 132.
 194.
 Sciscitatio de fati futuris 127 sq.
 Scutum vid. *Clypeus*.
 Sedes primaria 401. [Cfr. 949].
 Sella equestres (muliebres) 338.
 — (viriles) 9. 380.
 Septenarius numerus 281. 283. 299. 318.
 332. 370. 382. 477.
 Serpens maximus terrestris auro incubans 129-
 30. 166 sq. [Cfr. 922. 924. 946. *it.*
 562. 776].
 (De serpente maris maximo sed omnino my-
 thico cfr. 119. 562).

- Serpens dissectus & cibo adhibitus* 247. Cfr. 181. 270.
 — *in gladio* 34.
 — *in hieroglyphis magicis* 306.
Servi & eorum conditio 24. 283. 385. 453-56. 477. Cfr. *Ancilla*.
Servile officium in Valhalla 109.
Serviles filii 496. [Cfr. 673].
Sevo mons vid. *Ind. n. pr. v. Sefafjöll*.
Silva Hercinia sive nigra (Schwarzwald) vid. *Gl. & Ind. n. pr. v. Myrkvidr*.
Sol juramento adoratus 394.
Soli adversus non est pugnandum 164.
Solis calor frondibus arborum noxius 491.
Somnia portentosa et eorum explicaciones 253. 319 sq. 421. 425. 429 sq.
Somnus celi & terra 347.
Somnus vite : mors 238.
Sopor supernaturalis (Valkyria ex Othini decreto) 186-87. 190-92.
Soror Luna (sol) 164.
 — *auræ (undæ)* 70.
Sorores bellatrices (Valkyria) 91.
Spartum vinculis adhibitum 11.
Spectra noctu grassantia 109-15. Vid. *Le-mures, Manes* etc.
Spina sive acus soporifera 186. 194.
Sponsa sponsi cædis viadicta se vovens 50.
 — *a sponsa moriente ipsius fratris per testamentum oblata* 51. [Cfr. 910].
 — *e testamento patris* 346.
 — *decipitur a fictisio sposo* 140 sq. &c.
Stipendia copiis auxiliariibus solvenda 66.
Seragula colorata & artificiosa 233. 492. Cfr. 425.
 — *funebria, cerâ obducta* 480.
Striges vespertina 38-45.
Struprum commissum in virgine inebriata et igitur dormiente 18. 34. 39.
- Svevia* vid. *Ind. n. pr. v. Svíþjóð*. [*Specialia nomina locorum pp. Svevia hodierna in textu vel notis: Álfheimr* 10. 82. *Vestrogotia* 65. Brännö (Brandey, Brenneyar) 67. (Varinsvík?) Varinsfjörðr 69, Varins-ey 75, (cfr. Ware, Warum, Warberg, Warö 69. 70). Raudbiörg (verisimiliter promontorium Kullen) 70. cfr. 90. Unavogar (in vicinia Gothoburgi) 72. Gnipalvndr (Lundby Hisinge) 70. 76. 81. Svarinshavgr (vel Varinshaugr), cfr. Warnhem, Warnum, Warnstofa 72. 94. Láganes (forse Lågaholm) 76. 884. Þórsnes (cfr. Thorslanda, Thoriby etc.) 76. Brávöllr (Bráwalla &c.) 77. Frekasteinn (Frekstad vel Frekne) 78. Sólheimar, Sól-fjöll (Solberga) 79. 97. 100. 102. Jórland (Jorland) 79. 100. Grindvr (forse Grinnered) 81. Sparinshéidi 82. Brunavagír (cfr. Brunby) 90. 91. Sefafjöll (cfr. Säwe vel Säve &c.) 98. 99. 104. 107. 112. 114. Styrkleifar 99. Hlébiörg 100. Fiðtrvlundr 104-5. Hveen insula 873. Himmelsberg (*Vestrogotia*) forse Himinshéidvr vel Himinfjöll veterum 878. Níarar (*Nericii*) 885. Sævarstöð 892. Úlfdalir 894. Úlfsiár 894].
Sues domestici 73. 455-
Svevi vid. *Ind. n. pr. v. Svafar vel Svavar*. [Cfr. 27. 885].
Svevia vid. *Ind. n. pr. v. Svavaland*.
Suffocatio ancille in palude ob falsam delationem 334-
Suicidium mulieris publice & solemniter peractum 231. sq. 252. sq. 284.
 — *propositum, avertitur a fatis* 485. 520. cet. 530.

Suicidium femine ut sponsum vel maritum defunctum sequi posset 230-233. 252. 350. 485.

— propositum sive decretum 520. 533-34.

Superstitio circa nominis humani maledictionem ab inimico mox morituro 169. [Cfr. 921].

— de regeneratione hominum 52. 90. 115. 232.

— de avibus & eorum sermone, vid. Aves car.

— de galea formidabili 160. 175. 188.

— de statu mortuorum & restauratione rerum cum iis combustarum (vel sepultarum) 332-35. cfr. 258.

Cetera vid. suis locis

Surtus cum Diis dimicaturus 174.

Suspensio in patibulo 501. 506. 521.

T.

Tabernaculum super rogus funebrem 241. cfr. 259. [ir. 933-34].

Tapetia acupicta 259. 302. 311. Vid. Acupictilia.

Taurus vid. Boves, Vacca.

Telluris invocatio 193.

Tempestas sedatur a Valkyriis 71. 97.

— — ab Orhino ipso 162.

— — incantationum ope 48-49.

Temporis exitium 110. cfr. 430.

Tessera symbolica 271. 371. 444.

Teutones vid. Germani.

Textilia divina l. preciosissima 258. 403. 500.

Torques (auris) 442. 463. Vid. Monilia.

Traditio sponsa per testamentum 51. (Cfr. 910).

Traditiones quatuor diverse & tamen principali momento consona, de excidio Sigardi 255.

Traditiones diversorum de Attila morte collata [946].

Transfiguratio sive transmutatio (magica aut superstitiosa) — feminarum in olores 4. 5. [Cfr. 883].

— viri in avem (aquilam) grandem 31. [Cfr. 907-8].

— virorum in sagam, nympham Valhallicam iusinae conditionis, equam & puellam giganteam (approbriis filia) 75-78.

— — lupum 74. 76. 106. [Cfr. 911].

— Dvergi (navi sive demonis terrestri) in lupum piscem 151.

— — lutram 151. [Cfr. 886].

— — serpenteum grandem 160.

— saga (ut videtur) in viperam 358. Cfr. Metempsychosis, Mutatio.

Transgressio hostis caeli 459. [Cfr. 952].

Transmissio dapum in aula regia 401. [Cfr. 949].

Triginta (numerus, saepius, sed interdum per litorem, ut videtur, occurrens) 330. 448. 477.

Trinus numerus 43. 47. 143. 227. 309. 409. 480. 529.

Truncus dimicet, capite destitutus 100.

Tuba, sive cornu in ejus locum substitutum 503.

Tumuli sepulchrales 109. 209. 537.

Tyr (Deus Asiicus sive Asarum unus) 196.

U. V.

Vacca cornua aurata 29. (Cfr. 648. 907).

Valedictio inter vivos 147. 375. 436. 443.

— funeris 209. [Cfr. 928].

Valhalla, Orhimi aula & defunctorum heroum domicilium 109. 115. (ir. † GS. str. 23).

[Cfr. 825].

Val-

- Valkyria* (*Brynhildis*) somno supernaturali ab Orhino punita, excitatur ab heroe Sigurdo, chlamyde quidem dissecta 131. 186-87. 191-94. 262-65. Cfr. 347. 351.
- Valkyria* (*Bellona* sive *nympha bellica*) ex origine humana 34. 45. utuntur cygneis induviis 4. 6. Cfr. 262.
- frequentant praelia & bella (vel futa) dirigunt 5. 7.
- cohabitant viris 5. 6. sq.
- novem, una equitantes (per aera & aequor) 32. 97. Cfr. 84. 90. 94. [964].
- Oreandum nociva conamina inhihent 42-43.
- rucelaria amasiorum numina 34. 71. 83. 97.
- apparent hominibus ex aere, fulguribus & radiis circumdata 63. 83. 97.
- navigia servanter 42. 43. 71. 97.
- Valkyriarum* egvi (nubes, ut videtur) fertilitatem adferunt 44.
- infimum genus, in *Valhalla* (ut videtur) ancillarum functiones curans 75. [De *Valkyriis* cfr. 825. 865. 883. 908. 964].
- Vallum* clypeis constructum 190. 264.
- Vani* (*Divorum* genus) vid. *Ind. n. pr. v. Vanir*.
- Vaniloquia* muliebria 75.
- Vaticinia* regis sagacis 127 sq.
- *Dvergi* sive nani & *Lokii* demonis 154-55.
- avium 58. 182. 185. 250.
- femina moribunda 226. 235. 253.
- vidua, de conjugii alterius invite incundi infortunio 314-15.
- Vela* tegunt funebrem rogam 241.
- — vehiculum cum heroina combustum 259. [Cfr. 933-34].
- Velamina* puppium navalia 69.
- Velificatio* vid. *Navigatio*.
- Velum* funeris cruciatai cadaver tegens 275.
- Veneficarum* noxia artes 206.
- Veneficium* vid. *Porio magica*; *Venenum*.
- Venerii* potus viro, innoxius 119-20.
- vis alio debilitata sive indicata 196.
- Venenum* a serpente efflatum 166. 175.
- Venenum* aut magicum philerum (rebus ex cunctis natura regni compositum) oblivionem vel odii mitigationem efficiens 306. Cfr. 138-39. [ir. 941].
- Venenum* a muliere furente cruciatum 283.
- Ventus* ferox sedatur ab Orhino 162.
- Vermes* (in somniis) 429. cfr. 452. Vid. *Angues*, *Serpens*.
- Verres* sacer 46. [Cfr. 793. 909].
- Vestitus* & ornatus militum nobilium 304. 500.
- *feminarum* 234. 442. 444. 532. (Cfr. *Monilia*).
- — usurpatur a viro 88.
- Vexilla* aurata in navibus classicis 101.
- Vexillum* in vallis erectum 190.
- Via* publica 490. 534.
- Victoria* perperam distributa 194.
- Vidua* defuncti mariti desiderio extincta 115.
- cum funere mariti (vel sponsi) comburi petens, & suicidio denuo extincta 240-42. cer. (Cfr. 485-520).
- quinque maritorum 272.
- mariti cadem lamentat 222. 224.
- Vidua* decet maritum in morte sequi 238. (Cfr. 485. 520).
- Vigiliae* vid. *Excubiae*.
- Vindicta* atrox ob rapinam, membrorum mutilationem & libertatis ademptionem 16 sq.
- caedis sponsi a sponsa voto promissa 50.
- momentanea 222.
- ipsi vindici noxia, fugienda 493.

- Vindicta sponsa decepta ob sponsalitiū voti rupturam* 144-46. 214-16 sq.
 — principis ob stuprum sororis clandestinum 355.
 — sororis in liberis & marito ob fratrum cadem 362 sq. 406 sq. 466 sq.
 — fratrum ob sororem trucidatam 489 sq. 522 sq. Cfr. Ulrio.
Vini potus 207. 379. 400. cfr. 201. [it. 840].
Vipera in gladio 34.
Vipera mortifer morsus 288.
Vir femina veste se induit 88.
Viri feminis potentiores 463.
Virgo viram sponse ambit 95. cfr. 65.
 — duodecim annos nata viro despondet 262.
 — cogitur a fratre ad nubendum 228-29.
 — inebriata stuprum patitur 18-19. 24.
 — sponsi testamento alteri ceditur 51.
 — sponsi a patre destinati amores fugit, sed ipsa alterum sibi acquirit 95-96.
 — pulchra, assimilatur serenae diei luce & solaris radio 236.
Vitis noxius 206. Cfr. 213. 282. [it. 927].
Vita post mortem lux altera a gentilibus appellata 473. (Cfr. 109-115. 533-34).
Vitrum (forte etiam succinum vel electrum) 201. [Cfr. 641].
Vitulina corda 471.
Ullerus Deus vid. Ind. n. pr. v. Ullr. [Cfr. 649].
Ullio pascera cadis necessaria 157. 161. 209. Cfr. *Vindicta*.
 — avia cadis necessaria 35.
Ullula vid. Bubo.
Ulla aurea soror 70.
Unda (sine navigii ope) advehunt terra feminam semet perdere conantem 239. 520. Cfr. 485.
Undarum lusus 94.
Unguenta medica 132.
Ungues hominum Runica litera signanda 196.
 — Parca, sibylla sive obstetricis Runis vel hieroglyphis naturalibus sive imaginariis signata 202. [Cfr. 926].
 — Lupi simili modo 201.
Ungula (sive solca) eorum aurata 355.
Vola characteribus naturalibus sive imaginariis signata 201. [Cfr. 926].
Volatus viri per aera 19. 23.
 — feminarum-l. nympharum vid. *Valkyria*.
Volsungi vid. Ind. n. pr. v. Vavlfångt. Eorum supra alios excellentia & celebritas 121-22. [Cfr. 485. 913].
Vota solemnia in convivio festivo 46. Cfr. 26.
Vorum sponsa de sponsi cade ulsciscenda 50.
Valkyria ex Oshini decessu nupsura 194.
 — mulieris obstetricis pium 343.
Urda vid. Ind. n. pr. v. Urþvr.
Uripygium artificiosum (homini adaptandum) 15. Cfr. *Machina* [it. 966].
Ursa caro assatur 10.
Ursina pellis sedili adhibita 10.
Ursus (in somniis) 426-27. (Cfr. 374).
Uxor alterius ad basam non allicienda 207.
 — marito divortium minatur 216.
 — legitimum (e sua sententia) maritum in morte se comitaturam declarat 242. cer.
 — adulterii accusata, ordinalio fervidi leberis se purgare cogitur 332.
 — alia, adulterii e regis mariti sententia rea, equis publice conculcatur 521. cer.
 — maritum in fraterna cadis ultionem trucidat 406. 475. (Cfr. *Vidua*).
Uxores quatuor vel quinque Regis Norvegici 27 sq.

X.

Xylosolea sive *asser* cursorii, *Finnis usitatos*
4 & sq.

Ymer sive *Imer* vid. *Mimer* it. *Ind. n. pr. v.*
Mimir, *Heiddropnir*, *Hodd-dropnir* &
Conr. Carni. p. 925-26.

Y.

Ylfingorum familia 57. *Vid. Ind. n. pr. &*
Volungis.

Z.

Zelotypia muliebris 144. *cer.*
— — *principi captiva*, *ad servilem statum* re-
ducta, *malam heræ tractationem* causat 524.
— *virilis* 326 sq. 521.

ENUMERATIO LOCORUM,

UBI VOCUM OBSCURIORUM INTERPRETATIO, TEXTUI APPOSITA, IN GLOS-
SARIO VEL NOTIS AD CARMINUM CONTEXTUM, AUT EMENDATUR,
AUT ULTERIUS EXAMINATUR.

V. Q.

Str. 3. Avrlög (Örlog vel Orlög), Pag.	573. 747. 964.
— 5. 10. Baugr - -	579. 965.
— 13. 14. Vórom; Hladgvdr &c.	965.
— 17. Vél - -	832. 966.
— 18. Hvatt - -	681 cfr.
— 27. Fridill - -	628. 967.

H. I.

Str. 4. Havrggr - -	Pag. 657.
— 6. Rógapalldvdr	764. cfr. 885. 887.
— 26. Margvllin - -	720.
— 28. Mvndir - -	732.
Pag. 45. Varar - -	827.
— 45. Str. 32. Bragarfvll - -	591.
— 45. Jólappan - -	689. cfr. 909.
— 46. Sónargavlltr - -	793. 909.
— 48. Fylgia - -	632. 653. cfr. 909.
Str. 52. Rógheimr - -	764. 885. 887.
— — Ravdulsvellir	756. 885. 887.

[Notandum est ad pag. 756. quod vox
Ravdull quæ, per se, in hoc Eddæ no-
stro tomo non occurrit, non separan-
da sit ab illa voce (Ravdulsvellir)
Vid. emendationem errorum typo-
graphicorum].

H. II.

Str. 1. Ár (in nota) - -	Pag. 564.
— 4. Nera - - -	739.
— 6. Brynia - - -	595.
— 7. Vigþryma - - -	839.
— 9. Verdúng - - -	834.
— 13. Nefgiöld - - -	737.
— 17. Lýddi - - -	715.
— 18. pro voce desideratâ substituendum est Konúng, ut interpretari conjeci, & jam ex aliis melioris notæ codicibus di- dici.	
— 45. Ylfingar - - -	895. 912.

K k k k k k

H. III.

H. III.

Str. 2 Savk (<i>pl. fakar, in nota</i>)	Pag. 812.
— 9. To. Sefi (Sevi) - - -	770.
— 20. Iordan - - -	883. 891.
— 29. Leiptrar - - -	706. 884.
— 34. Lid (<i>in nota</i>) - - -	708.
— 42. Fyrr (<i>in nota</i>) - - -	632.

S. I.

Str. 33. Man - - -	Pag. 719.
--------------------	-----------

S. II.

a.

Pag. 151. Otr. I. Orvrr - - -	Pag. 886.
Str. 4. Limar l. Límar - - -	711.
— 9. Lýfr (Lýfi) - - -	716.
— 10. Þavrf - - -	853.
— 21. Tá - - -	812.

[*Pro hróðrfús forte reſtius legitur
hróðfús pugna cupidus. Var. d.]*

— 23. Síðkínandi - - -	774. 920.
— — Hamalt - - -	921.
Pag. 160. Ægishálmr. <i>Vid. infra β.</i>	

str. 16.

β.

Str. 5. Skeið - - -	780.
— 6. Fvllrýdo - - -	631.
— 12. Naudgaunglar - - -	736.

Str. 16. Ægishálmr. *Cfr. Pag. 574. sed
praesertim, rite observata relatione
colleſtoris carminum pag. 188. ob-
servaciones nostras - Pag. 922
Et 924.*

— — Einvgi - - -	609.
— 26. Heilög - - -	659.

B. I.

Pag. 194. Þiggia - - -	855. 924.
— Vatvr - - -	848. 924.
— Svefnþorn - - -	804.
Str. 3. Minnisveig - - -	Pag. 728.
— 6. Vetrim - - -	836.
— 11. Limrúnar - - -	711. 925.
— 12. Málrúnar (<i>forte: sermones elo- quentes sive oratorii</i>)	Pag. 719. 925.
— 13. Hvgrúnar - - -	925-27.
— — Heiddropnir - - -	887. 925-26.
— — Hodd-drognir - - -	880. 925-26.
— 15. Tavnnom reſtius Taunum	926.
— — Rögnir - - -	926.
— 16. Brúarfporðr - - -	926.
— — Heill - - -	926.
— 17. Norn - - -	742.
— — Villſefs - - -	840.
— — Virt - - -	841.
— — Urt - - -	847.
— — Gler - - -	641.
— 19. Bókrúnar - - -	589.

Str.

- Str. 19. Biargrúnar *hic forte: runæ petris; incisæ sive incidendæ vid.* Biarg, (monticulus, petra) - Pag. 583.
 — — Avlrúnar *hic forte: lignis incisæ sive incidendæ ab Avlr vel Ölr arbor, lignum vid.* Avlstrom Pag. 571-72.
 — — Meginrúnir. (magicæ runæ) Pag. 723. 927.
 — 23. Varavargr - - - 827.
 — 27. Forníofnaraugo - - - 927.
 — 34. Kifta - - - 928.
 — — Sæll - - - 928.
 — 35. Varom (Varar) - - - 827.
 — 36. Vapna - - - 826.

S. III.

- Str. 27. Tún - - - Pag. 819.
 — 41. Þavrf - - - 853.
 — 43. Kraung - - - 699.
 — 46. Bók - - - 588.
 — 47. Soltnar (a Soltinn) 792. 933.
 — — Sæmd - - - 811.
 — 60. Valarípt & Valamengi *efr.* 823.
 [Glossarii a. Æor, labenter constitetur se errasse in expositione vocis Valamengi *ibidem*, cum epitheton Húnfka sumserit dictum str. 61. *fam. g. nom. sing.* in húnfka (propter lapsum visus vel memoriæ pro manu-

scripti inn húnfka, & str. 62. *masc. gen. in acc. pl. húnfka þíóna*). Dili-gentiore locorum horum inspeñione edolus, approbat certe explicationem interpretum qui vocem Húnfka sumserunt in acc. sing. de Sigurdo ipso dictum, at non de maucipis Hannicis uti glossator aliquando conjecit. Vela in ambabus vocibus semper ambiguum manebit, cum (præsertim in posteriore) tres notiones accipere queat].

Str. 63. Hión - Pag. 929, *efr.* 667.

B. II.

Str. 13. Tæþi - - - Pag. 821.

H. B.

Pag. 258. *it.* Str. 5. Reip̃ (Reid) Pag. 758. 956.
 Str. 2. Hvarfús - - - Pag. 680.

G. I.

Str. 15. Treyskr - - - Pag. 818.
 — 18. Avlstrom - - - 571.
 — 23. Vinfpell - - - 841.

G. II.

Str. 9. Spiöll - - - Pag. 795.
 — 10. Hiúfra - - - 668.

<i>Str.</i>	<i>Gríma</i>	<i>Pag.</i>	<i>A. Q.</i>
— 16.	31. Þrágiarnliga	857.	<i>Str.</i> 1. 3. 16. Aringreipum 565. 946.
— 21.	Vrdarmagn	840. 941.	— 4. Askur - - - 567.
— —	Sónardreyri	793. 941.	— 14. Dafar - - - 598.
— 22.	Innleid	689.	— 9. 11. Kvaddi - - - 751.
— 23.	Umdögg	844. 941.	— — Rýnendvr - - - 765. 946.
— —	Urt	847. 941.	— — Rádendvr - - - 754. 765.
— 38.	Vilfinni	840. 941.	— 11. Þref - - - 857.
— 44.	Hvítingr	683.	— 13. Vannflyggr - - - 826.
			— 14. Lidskjálf - - - 709.
			— — Diúpa - - - 601.
			— — Bickagreppar - - - 584. 866.
			— 16. Sólheidr - - - 792.
			— — Nái - - - 736.
			[<i>Si nár illud est retinendum, naudfölr</i>
			<i>3: perpallidus, intelligendum est de</i>
			<i>Humorum vel Mongolorum tali co-</i>
			<i>lore; vid. eandem Glossarii pagi-</i>
			<i>nam].</i>
			— 22. Sliþrbeitr - - - <i>Pag.</i> 788.
			— 28. Áskvnn 568. 887. <i>efr.</i> 21. (<i>Öbr.</i>
			51.) & 948.
			— 29. Ykviþ - - - 850.
			— — Svdrhallr - - - 804.
			— — Sigrýr - - - 775.
			— — Berg - - - 582. 948.
			— — Hvlqvi - - - 678.
			[<i>Ubi observandam est expositionem</i>
			<i>vocis rite fuitam cum verbo Hylia,</i>
			<i>— nam Hunáng, quod mox perpe-</i>
			<i>ram</i>

G. III.

Str. 1. Hví hlær þú æva? *rectius verten-*
dum erit: Cur tu nunquam rides? Cfr.
683. 576.

— 3. Þjóðmarr *forte est nomen proprium*
regis (Theodimer vel Theudemir) qui
in hac oda alias Þjóðrekr dicitur. (A
recitatoribus vel librariis recentioribus
alias cum celeberrimi illius Gothorum
Theodorici confusum est. Cfr. 856.
895. 940).

— 6. Saxa - - - 888.

O. G.

Str. 2. Mornaland - *Pag.* 731. 944.

— Hlæz - - - 944.

— Mvndr - - - 732. 943.

— Lvnd - - - 715.

— 30. Skzvandí - - - 787.

nam sequitur, longe aliud est]. Cfr. Str. 101. Knavr Pag. 696. 933-34. 955.

porro - - -	Pag. 948.	— — Kista - - -	695. 928. 955-56.
Str. 31. Hringi Vllar - - -	894. 949.	— — Steinda - - -	798. 955.
— 34. Eyrfkán - - -	614.	— — Vexa - - -	836. 956.
— 35. Nísfarna - - -	740.	— 103. Prámæli - - -	857.
— 38. Valbrádir - - -	824.		
— — Avndvgi - - -	572. 949.		
— — Senda - - -	949.		
— 41. 44. Fiarghús - - -	620.		

H. M.

Str. 1. Tá - - -	Pag. 812.
— — Grati - - -	647.
— — Glýftavmo - - -	642.

[Cfr. pag. 959].

A. M.			
Str. 1. Ofo - - -	Pag. 744.	— 13. Jarpkamr - - -	686. 960.
— 10. Dróttláta - - -	604.	— 15. Mvnnflagd - - -	732.
— 13. Reifa - - -	759.	— 16. Trýtti - - -	819.
— 18. Heitom - - -	661.	— — Travnohvöt - - -	817.
— — Hamr - - -	632.	— 21. Hleþom - - -	669. 961.
— 21. Yrþa - - -	851.	— — Hlýþigi - - -	671. cfr. 961.
— — Ragna - - -	754.	— 24. Reginkvngi - - -	758. cfr. 961-62.
— 27. Lito - - -	713.		
— 31. (at) Eira - - -	609.		
— 45. Líkna - - -	710.		
— 53. Syftuúngo - - -	873.		
— 54. Villia - - -	952.		
— 57. Lavskr - - -	704.		
— 61. Koftr - - -	699.	— 28. Ockr (Yckr). - - -	962.
— 64. Sté (Stíga) - - -	799. 952.		
— 69. Hnefi - - -	671.		
— 63. Lyfia - - -	716.		
— 90. Beidr - - -	580.		
— 99. Vægia (halda) - - -	847.		

G. H.

Str. 8. Geirniördr (cet.) - - -	637. 957.
— 9. Tá - - -	812.
— — Tárok-hlýra - - -	814. 957.

Str.

<i>Str.</i> 9. Móðvg - - -	<i>Pag.</i> 730.	<i>Str.</i> 4. Mvnr - -	<i>Pag.</i> 732. 969.
— 17. Beiro — Hinnig -	958.	— 6. Rindvr - -	887.
— 20. Ódal (<i>hic proprie, ut videtur,</i> <i>indoler</i>). - - -	<i>Pag.</i> 959.	— — Rán - -	886. 969.
		— 7. Vrdarlokvr - -	840.
		— 10. Leifniseldar -	706. 969.
		— 13. Nifvegr - -	741.
		— — Kristin - -	551.
		— 15. Æva - -	576. 969.
G. G.			
<i>Str.</i> 3. Leikbord (<i>proprie</i> <i>alea non tendi-</i> <i>cula</i>) - - -	<i>Pag.</i> 706. 968.		
— — Menglavþom -	725. 968.		

A P P E N D I X.

GVNNARS SLAGR 7).

Ár var þat GVNNARR
 Górdiz at deya
 GIÚKA sonr
 At GRÁBAKS sölvu **)
 Fætrv vöro lavfir
 Á fylkis niþ
 En hendvur heptar
 Havrþom fiötri.

FIDICINIUM GUNNARIS.

Er¹at olim, cum GUNNAR
 Paratus esset ad moriendum,
 GJUKII filius,
 In GRABAKI coenaculis:
 Pedes erant liberi
 Regis filio,
 At manus constrictæ
 Duro vinculo.

11.

*) Ad verbum, Citharæ pulsus Gunnaris. Fidicinium una voce rotundius putabamus, quam vocem inusitatum analogia tuetur. Ceterum I. Olavii verba de eo Carminis genere, quod *Slagr* adpellatur, hæc sunt: "*Slagr*, en *Dise*, som synges efter *Slag* og *Tact*, saa over setter *Tilian* det *Jollandste Slag*, modi, moduli, mensura, cantus, numeri." Hæc Olavius in Adpendice ad Tractatum suum Danicum de Arte poetica præsci Septentrionis, 5. 25. G. G.

**) I. e. in carcere, ubi inclusi erant angves, sive transitorie, sive perpetuo, ad homines cruciabili supplicio adficiendos. Notum est tale regis Ragnaris Lodbrok supplicium, ab Ella Angliæ rege ei in prælii capto inflictum. Hist. ejus evolvatur Cap. XVI. In hoc autem carcere Gunnaris multitudinem angvium fuisse, adparet ex *Folsunga-saga* Cap. XLVLI

pag. 101. Gråbacus autem hic pro sociis suis, angvibus in genere, collectum sumtis, ponitur, per Antonomasiam figuram. Denique advertendus est Ledor, nos in hac Oda nomina angvium e Textu in Versionem invariata, et non exposita, transtulisse, ne toties in versione iterare cogemur voces angvis, serpens, aspis, cat. quod nimis insipidum et ingratum fuisset; specialia verò angvium nomina Latina haud satis accuratè noveramus, non magis quam eorum naturas peculiare; unde aded iis vocabulis visum erat abstinere. Interim inspici possunt quedam angvium nomina in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ. Cætera hujus Ode, que ibi non sunt præoccupata, verbulò exponere decrevimus, si tandem vivimus, in Gloss. Tomi præsentis. G. M.

II.

Fengin var harpa
 Fólk-diörfvum gram.
 Íþrótt fyndi
 Yl-qvistu om hrærþi.
 Steig haglega
 Havrpu - strengi.
 Vara sú list leikin
 Nema lofþúngs kvndi.

III.

Saúng þá GUNNARR
 Sva mælandi.
 Feck mál harpa
 Sem maþr væri.
 En eigi fetara
 Þó fvanr væri.
 Glvmdi orma salr
 Viþ gvellnom strengiom.

IV.

Mína veit ek fystor
 Manni verðt gefna
 Ok NIFLÚNGA
 NÍÞÍNGI festa.
 Heim bauþ ATLI
 HAVGNA ok GUNNARI
 Mágvm sínum
 En myrþi báða.

II.

*Data est chelys
 In acie audaci regi;
 Artem ostendebat,
 Volæ pedalis ramos movebat,
 Pedibus artificiosè tetigit
 Citharæ chordas;
 Non erat ea ars ludendi exercita [ulli]
 Nisi principis gnato.*

III.

*Tunc canebat GUNNAR
 Ita loquutus:
 Nacta est vocem cithara,
 Tanquam homo esset;
 Neque suaviozem quidem,
 Etsi cygnus foret;
 Timulum resonuit angvium aula
 Adversus auratar chordas.*

IV.

*Meam novi sororem
 Marito pessimè datam,
 Atque adversus NIFLUNGOS
 Fortisfrago desponsam;
 Domum ad se vocavit ATTALUS
 HÖGNIUM et GUNNAREM
 Adfines suos,
 Sed trucidavit ambos.*

V.

Víg lét þá
 Fyri veizlo taka
 Ok orlosto
 Fyri öl-teiti,
 Þat man æ vppi
 Meþan avld lifir.
 Léka sva við mága
 Mangi forþom.

VI.

Hví þú sva ATLI
 Heiprir rækir.
 Síðlf olli BRYNHILDVE
 Sinom dauða
 Ok SIGURÞAR
 Sárom bana.
 Hví vildir GUDRÚNO
 Grætta láta.

VII.

Sagði hvginn forþom
 Af háam meipi *)
 Ófar ófarir
 At mavg dauþan.
 Sagði mér **) BRYNHILDVE
 BvþLA dóttir

V.

*Cædem fecit eos
 Pro epulo nancisci,
 Atque certamen
 Pro hilaritate conviviali,
 Id perpetuò supererit
 Dum mortales vivent;
 Sic non egit cum adfinibus
 Ullus hominum olim.*

VI.

*Qui tu adeò, ATTALE!
 Iras studio exercees?
 Ipsa BRYNHILDA auñor erat
 Sui interitús,
 Atque SIGURDI
 Acerba necis.
 Qui volebas GUDRUNAM
 Lacrymabundam concinnare?*

VII.

*Fatus est corvus olim
 In (ex) alta arbore *);
 Nostra exitia
 Sororiò defunctio;
 Dixit mihi BRYNHILDA **)
 BUDLI gnata,*

Hvc

*) Inspice *Brynhildar - gvido Brot*, sive *Fragmen-
 tum Oðs ejus* II. vers. XIII. lin. cum seqq.

**) Nempe his verbis varietata: þik mon Atli
 Heiðta &c. in *Sigardar - Quida* ultima.

Hve Atli mundi
Ofs um vala.

VIII.

Gat þess ok GLAUMVÖR
Er víþ gíftom bæþi
Hinnsta sinni
Í hvílv einni.
Minni varo málo
Megnir dravmar,
Farattv GUNNARR
Flár er þer nú ATLI.

IX.

Davr sá ek þínom
Dreyra roþinn
Gálga gavrvan
Gjúka syni.
Hvgða ek þér dífir
Heimboþ gavra.
Mano yckr bæþrvm
Báin vélræþi.

X.

Qvaþ oc KOSTBERA.
Qven var hon HÖGNA.
Rúnar villt ristnar
Ok rádna dravma.
Snotvrt var hiarta
Í síklínga bríósti.

Quam nos ATTALUS
Fraudaturus esset.

VIII.

Sermone id etiam attigit GLÖMVARA,
Cum conquevimus ambo,
Ultima vice,
In cubili uno,
(Meæ erant familiari [conjugi]
Vehementia somnia):
Noli, GUNNAR! proficisci,
Fraudulentus tibi nunc est ATTALUS.

IX.

Lanceam vidi tuo
Cruore rubefactam,
Patibulum stractum
Gjuki filio:
Existinabam tibi deas [Pareas]
Convivium adparare;
Vobis credo fratribus
Paratas esse insidias.

X.

Dixit quoque KOSTBERA,
Conjux ea erat HÖGNIL,
Runas corrupte incisas,
Et vesibè exposita somnia
Acce erat cor
In principum pectore,

Hvargi knátti hræþaz
Harþan dauþa.

XI.

Ols hafa nornir
Aldr vm lagit
Örfvm GUKA
At ÓÞINS vild.
Má viþ avrlögum
Engi síá
Né heillvm horfinn
Hvgom treyfta.

XII.

Hler mik þat ATLI
At þú hefir eigi
Hringa rauþa
Sem HREIÐMARR átti *)
Einn veit ek hvar fé þat
Fólgit liggr **)
Síþan þér HÖGNA
Til hiarta skáro.

XIII.

Hler mik þat ATLI.
At þér HÚNA kindir

*Neuter scivit metuere
Mortem asperam.*

XI.

*Nobis dive fatorum præsidēs
Ævum constituerunt (definierunt)
Hæredibus GJUKII
Ad ODINI voluntatem:
Adversus fata nemo
Providere potest,
Neque salute destitutus
Animis fidere.*

XII.

*Ritum mihi facit, ATTALE!
Quod non habes in manu
Annulos rutilos,
Quos HREIDMAR [olim] possedit *);
Solut ego novi, ubi ea pecunia
Condita jaceat **),
Postquam vos HÖGNIUM
Ad cor usque secuisitis.*

XIII.

*Ritum mihi id facit, ATTALE!
Quod vos, HUNNORUM genus,*

Hlægi-

*) Consule *Sigurdar-Quidam* IIIdam parte I. ab
Introductione exeunte usque ad finem Prose
quintæ. G. M.

**) Conf. *Atla-Quidam* Str. XXVII-VIII. — et
Folsunga-sagam Cap. XVI. pag. 100 et 101.
ut et *Eddam Snorrianam*. G. M.

Hlægianda HAVGNA
Til hiarra scárvþ.
Hnirnaþit HNIPLÚNGR
Viþ holvndo
Ne fér vid brá
Sáran davþa.

XIV.

Hlær mik þat ATLI
At þú hefir látna
Menn þína marga
Er mæstfir váro *)
For ofsom sverþom
Áþr ívellta fengir.
Hefir or mær systir
Meiddan þinn bróþvr **).

XV.

Skal-at enn GUNNARR
Æþrv mæla
GIÚKA forr
At GRAFVITNIS bóli.
Ne hryggir koma til
Heria-favþvr ***)
Hefir fyrr Bvþlúnger
Bavþvi vaniz.

Ridentem HÖGNUM
Ad cor urgue secuistis:
Non indoluit NIPLUNGUS
Ad vulnus in cava corporis penetrans,
Neque vultum suum mutavit
Ad mortem cruciabilem.

XIV.

Risum mihi facit, ATTALE!
Quod amisisti
Multos tuorum militum,
Qui maximi erant pretii *);
Opera nostrorum ensium,
Antequam mors tibi eveniret;
Nostra illustris (casta) soror
Mutilavit tuum fratrem **).

XV.

Nondum GUNNAR
Meticulosa verba proferet,
Gjúkið satus,
In GRAFVITNERIS cúbili,
Neque moeratus veniet ad
Populorum patrem ***);
Antehac princeps
Ærumna advevit.

XVI.

*) Inspeciatur *Völfi saga* Cap. XLVI. pag. 99.
**) Vid. A. M. Str. 47. G. Magnæus hujus
vocis loco substituit aliam *hróðvr* gloriam.
F. M.

***) Odinum intelligit; quo dignum est hoc epi-
theton ex prisca superstitione. De varia sig-
nificatione vocis *Herr*, unde *Nostri Heria* est
gignendi casus pluralis, adspiciatur *Gloss.*
G. M.

xvi.

Fyr skal mér Góinn
 Grafa til hiatta
 Ok Níþ - hauggr *)
 Nýro súga.
 Linnr ok Láng-bakr
 Lifror slíta.
 Enn ek minni hafni
 Hvgar-prýði.

xvii.

Þess man Gvdrún
 Grálega reka
 Er ockr léf
 Atli svikna.
 Hon man þer konungi
 Hiörtv géfa
 Húna þinna
 Heit at qveld-verði.

xviii.

Ok blandinn miöþ
 Blóði þeirra

xvi.

*Prius mihi Góinnus
 Corpus fodiat ad. cor usque,
 Atque Nidhöggus *)
 Renes sugat,
 Linnus et Langbakus
 Jecinora discerpit,
 Quam ego meam relinquam
 Animi fortitudinem.*

xvii.

*Id sané Gudruna
 Crudeliter ulciscetur,
 Quod nos dedit
 Atталus deceptor.
 Illa tibi, regi,
 Corda adponet
 Parvulorum tuorum
 Calentia in coenam.*

xviii.

*Et mixtum medum
 Sanguine eorundem*

Drecker

*) *Nidhöggus* propriè apud mythicos Scriptores narratur esse serpens ille, qui inclytam arborem divinam, nomine *Yggdrasill* servat; conf. *Grimnis-Mál* vers. XXXV. cum Glossario Tomi I. et Eddam Snorr. Fab. XIV. Hic autem *Nidhöggus* iste ad omne serpentium genus ab Auctore extenditur, et ille

sané in Nomenclaturis Snorriani inter alios serpentes numeratur, sub nulla speciali distinctione. Magis strictè accipiendus est ille inferius vers. XX. lin. ult. De cetero quod laniandi provinciam inter serpentes distribuit rex, id ad amplificationem rei pertinet. G. M.

Drecker þú or skáлом
 Skarar-falla *).
 Sú mún þik hvgraun
 Harþast bíta
 Er þér GUDRÚN bregðr
 Glæpvm síkvm.

XIX.

Skömm man þín æfi
 At skíöldúnga líþna.
 Fær þú illan enda
 Af orvm síf-spellvm.
 Er þér sík maklig
 Af vmfýflan vorrar
 Syftvr fár-neyddrar
 Svík þér at gialda.

XX.

Man þik GUDRÚN
 Geiri leggja
 Ok NÍFLÚNGR **)
 Næri standa.
 Leika man ***) þín havll

*Bibis tu e crateris
 Capitalium verticum. *):
 Illa te animi molestia
 Acerrimè mordèbit,
 Quod tibi GUDRUNA objiciet
 Flagitia tanta,*

XIX.

*Breve tibi erit ævum,
 Post reges occisos;
 Nancisceris malum exitum
 Ob nostræ adfinitatis violationes.
 Ea te digna est ultio
 Operá (procurazione) nostræ
 Sororis, acerbitate adactæ,
 Fraudum gratiam tibi reddere.*

XX.

*Te GUDRUNA
 Lancea fodiet,
 Atque NÍFLUNGUS **)
 Propè adistet:
 Circumfusa erit ***) aula tua*

I loga

*) Skáлом skarar-falla. Quod in versione positum est, nobis collibuit, Textum quam proximè sequutis. Re ipsa calvariiis vertendum fuerat. Cum dictione Auctoris conferre liceat ex *Volundar-Quíða* vers. XXII. lin. 5. de regis liberis ab Yolundo occisis: *En þær skálar Er vud skavrem váro Sveip han stan síftri*, G. M.

**) Quod etiam vere evenit. Vid. AM. 86-89. G. M.

***) Ad verbum quam proximè: Salliet aula r. In fl. rut. sanè quam pueticè, et specie quâdam Hypallages, Paullò diversim hanc phrasin effert Lokius in *Ægisdrecha* s. *Lokalepfa* vers. LXIV. lin. 4. seqqv. De verbo *At leika* inspicie Gloss. Tom. I. Eddæ notæ. G. M.

Í loga rauðom
Síþan mantv á Ná - ströndum
Níþ - hauggvi gefinn *).

XXI.

Sofinn er nú Grábahr **)
Ok Grafvitnir
Góinn ok Móinn
Ok Graf - völluþr
Ofnir ok Svafnir
Eitvr - fánir
Náþr ok Níþ - haugg
Ok nöþror allar.
Hringr, Höggvarþr
Fyri havrþv - flætti.

XXII.

Ein vakir vppi
ATLA móþir **).

Flammá rutild;
Deinde in Oris manium
Nidhöggo in coenam præbitur eris *).

XXI.

Jam sopitus est Grabacus **)
Atque Grafvitner,
Goknus et Móknus,
Atque Grafvölludus,
Ofner et Svafner,
Veneno corusci,
Nadus et Nidhöggus,
Necnon natrices omnes,
Hringus (et) Höggværdus,
Ab citharæ pulsu.

XXII.

Sola vigilans superest
ATTALI mater **).

Hefir

*) Conferre licet hæc ex *Völuspá*: *Sál sá hon stönda Sílo fjarri Ná - strönde á Norðr korfa dyrr* — — þar ság (alii saug, et rectè sanè) Níþhöggv Nái framgengna; i. e. Ea vidit edem (domum) stantem ab sole procul in *Nástrandá* (Ora funesta s. ora manium), januá septemtrionem spectante. — — Ibi sugebat Nidhöggus corpora defuncta. G. M.

**) Consule sanè nostram adnotationem superius ad str. I. XVI. antecedentem hujus Odæ, quod uno verbulo monemus. G. M.

***) In viperam transformata nimirum. Eddæ Snorr. de hac re, ut et sopitione angvium

precedente, hæc verba sunt: *Sva lék han hörpuna at allir ormarnir sofnuþo, nema sá ein naþra, er vendi at honom oc hís svo fyvir slagbrjóskit, at hon freyti höfdino inn í holt, ok héck hon á lífrinni, þar til er han dó; i. e. Ita citharâ lusit, ut omnes angves sopirentur, nisi una illa vipera, que raptim adgressa, tanta vi ei fodit cartilaginem peccoralem infusam, ut caput per foramen immitteret, et jecinori, usque dum ille moreretur, inhereret. *Völsunga* - S. Cap. XLVI. pag. 101, ita habet: *Han lék svo vel ok afbragðliga, at fáir þóttu hæyr hafa með höndum leikit, ok þar til lék han þessa íþrótt, at allir sofnuðu**

Hefir sú mik hol-graftir
 At hiarta-rótvm.
 Lifvr vm lýgr
 Ok hángv slfr,
 Erat lengvr lift
 Loffþúngs kvndi.

XXIII.

Hættv nú harpa
 Héþan mvn ek líþa
 Ok Val-haullo
 VÍþa byggia *).
 Drecca með Ásom
 Dýrar veigar **).
 Seþiaz Særimni ***)
 At svmblym Óþins.

*Ea me perfodit
 Ad cordis usque radices:
 Hepar [meum] sugit
 Et pulmones dilacerat;
 Amplius vivendi facultas non est
 Regis filio.*

XXIII.

*Cessa nunc, cithara!
 Hinc ego transibo,
 Atque caforum aulam
 Vastam incolam *),
 Potabo eum Diis
 Eximias potiones **),
 [Et] saturabor Særimnere ***)
 Inter epulas ODINI.*

XXIV.

sofnuðu ormarnir, nema eiz nadra mikil ok illilig skeið til hans ok gróf inn sinum raua (melius sana sinom, aut ronsivom) þar til er þon hió hans hiarta (hiarta hans, rectius), ok þar lét hann lif sitt með mikilli hveysti; i. e. Aded benè et quidem egregiè [citharà] lusit, nr pauci audisse sibi viderentur [tam benè] manibus lusum esse; atque usque ed lusit hanc artem, dum omnes angves sopirentur, nisi una vipera ingens et adspectu torva, quæ ad eum adlapsa est, et rostrum snum fodiendo ita immisit, ut cor ei cæderet; atque ibi Gunnar vitam suam amisit, magna

cum animi fortitudine. G. M. Cfr. porro O. G. XXX. F. M.

**) Conferendam censemus Odam Grimismál in Tom. I. hujus Eddæ, vers. XXIII. G. M.*

***) Conveniunt verba regis Ragnævis Hirsuto-bracci in Catione sua cygnea vers. ultimo: Gladr skal ec ði með Ásom I öndvegi drecca, i. e. Hilaris ego apud Asos (Divos) in sede honorifica cerevisiam (vinum) bibam. G. M.*

****) Adspice Grimis-mál in Tom. I. Eddæ nostræ, vers. XVIII. G. M.*

M m m m m

xxiv.

Nú er *Gunnars slagr*
 Gavrva qveþinn.
 Hef ek havldvm skémt
 Hinnsta sinni.
 Fárr man enn íþpan
 Fylkir il-qvistvm.
 Hlióþ-fagra svegia
 Havrpo-strengi.

xxiv.

Nunc Citharæ pulsus Gunnaris
Decantatus est;
Ego homines cantu delectavi
Ultima vice.
Paucus adhuc posthac
Princeps ramis volæ pedulis
Clarisonos flectet
Citharæ nervos.

ADDENDA IN GLOSSARIO.

Áttip (*AM* 97.) pro átti et sívo átt' at.
 Vid. Ega & Át.
 Gædda pro gædda *GH*. 15. Vid. Gæpa.
 Kærna pro kiærna vid. Kiæra.
 Meginfall varus nouns l. eremus *H. I.* 5. á.
 Megin (*magnitudo*) & Fiall, *q. v.*

Nept vid. Nipt.
 Nipgiöld vid. Nidgiöld.
 Qrelliat pro qvellir ei *P.* 31. Vid. Qvelia.
 Valblóð funebis cruror *GH*. 4. A Valr &
 Blóð *q. v.*
 Þá *G. III* 10. Vid. Þiggia.

MENDA TYPOGRAPHICA (QVORUM FREQUENTIAM PRÆSERTIM IN
 PRIORE GLOSSARII PARTE, ET ALIBI, AUCTORIS NECESSARIÆ ABSEN-
 TIÆ, IN LONGINQUIS ITINERIBUS, ADSCRIBENDAM, BENEVOLUS
 LECTOR EXCUSARE ROGATUR) SIC CORRIGENDA SUNT.

IN TEXTU, VERSIONE ET NOTIS.

Pag.
 16. (a) lin. 9. segit a, lege segit-a.
 22. (b) lin. 12. Adde: peder.
 65. — l. 6. viris l. viro.
 94. — ult. 33. l. 53.
 111. — 20. crucura l. crucentam.
 130. — 16. provido l. providens sive provi-
 dus.
 146. — 6. noxiam l. noxam.
 150. (a) l. ult. vector l. vector.
 164. (b) penuls. paræ l. par.cæ.
 166. (a) l. 20. bau l. þá.
 172. (b) l. 25. Æli l. Áli.
 199. (a) l. 13. havfi l. haufi.
 202. (b) l. 5. nostra l. vostro.
 213. (a) l. 22. post Húnkr adde: Konúng.
 217. — l. 9. feldiz l. feldoz.
 230. (b) l. 10. pro. lege,
 235. (a) l. 17. láti l. látit.
 238. — l. 23. af l. ef.
 251. (a) l. 15. lengar l. lengvr.
 281. (b) l. 21. Gullranda l. Gullranda.
 308. (a) l. 2. Vm dögg l. Vindögg.
 316. (b) l. 2. baviva l. baviva.
 338. — á 3. nigram l. nigrum "(s: egvum)-u
 346. — l. 10. filia l. filio.
 349. (a) l. 28. stoknadi l. stoknadi.
 370. (b) l. 10. meam-egvam optimam l. meam
 egvam optimum.

Pag.
 505. (b) lin. 3. Rayvradiz l. Bavvrapiz.
 528. — l. 12. ámissa l. demissat.

IN GLOSSARIO.

558. (a) lin. 21. addatur *MG.* (af) sed deleat-
 tur (of) l. 23.
 559. — l. 11. 12. αποκατω & — αυτω l.
 — ακατω & — αυτω.
 562. — l. 27. avu l. avu.
 562. (b) l. 21. αυθαλας l. αυθαλας [& sic
 sapius s pro ð et s finale pro e.]
 e. gr. p. 572. (h) 576. (h) 662.
 695. (b) 699. (752.) 796. (b)
 797. (b) 799.
 564. (& alibi) ponitur ff pro ft e. gr. (a) lin.
 9. after lege after &c. — que lectur
 facile indagabis.
 — l. 10. ομιθερος — αυος l. ομιθερος — αυος.
 (b) 19. αποερ l. apoer.
 568. (b) l. 26. εδλω l. edlos.
 569. (a) l. 6. Átall l. Atall.
 570. — l. 24. Authia l. Authida.
 573. (b) l. 9. rapurium l. rapacium.
 575. 606. 607. (et alibi) ponitur ð perperam
 pro s; e. gr. (b) l. 13. εδλω l.
 edlo; lin. 21. εδωο l. edvos &c.
 sic etiam 600. (b) 601. (b) 602.
 (a) 605. (b) 606. 607. (b) 676.
 579.

- Pag.
 579. (b) lin. 17. 18. Balvians l. Balveins.
 581. (a) l. 18. bandugan l. bandvjan.
 583. — l. 30. luparicus l. lunaricis.
 585. — l. 25. æðvur l. æðvív.
 593. l. ult. þýjuv l. þýjuv.
 595. (a) l. 28. etc. l. est.
 602. (b) l. 6. draggkian l. driggkan.
 605. — l. 21. dolinn l. dvlinn.
 609. (a) l. 14. aiginis l. aigins.
 610. — l. 2. discendendi l. discodendi.
 615. — l. 2. Agwizi l. Aqvizi.
 628. (b) l. 18. fryan l. frijon.
 629. (a) l. 26. froda l. fróds.
 642. (b) l. 18. lucifugi l. lucifuga.
 643. — l. 2. "(MG.) Guda, Guths l. Guths
 (pl. Guda).
 — — l. 18. ane: goda pone: goths.
 652. — l. 32. pilana l. plana.
 — — l. 4. post jains adde: cfr.
 667. (b) l. 32. "(S. III.) 17. l. 63.
 678. — l. ult. vid. supra pag. 996 (b).
 679. — l. 17. Haurdei l. Haurda.
 680. — l. 28. delectur Hvas.
 681. — l. 33. hvarben l. hvairban.
 682. — l. 32. Delectur CChuns. Kuhveper.
 685. (a) l. 3. at l. ab.
 686. (b) l. ult. Vfs. l. Of.
 687. (a) l. 6. Evennis l. Evenness.
 688. (b) l. 12. innat l. inuh.
 692. — l. 2. Ordo periodi "Karl &c. sic est
 emendandus: Post vocem "virgo,
 lege: "Olim sape Karl (usi Pers.
 Kar operarius et Gr. map homo vi-
 lis) de colonis vel vilioris noze ho-
 minibus usitatum fuit. Cfr. CBrit.
 Gwr vir, ir. plurimarum Caucasi
 nationum Kalk. populus. Hincfem,
 Kara, Kerling, Vid. Gl. Syns.
 — — l. 25. Kötü l. Kóter.
 693. — l. 15. † GS. lege DN. [similiter p.
 697. 710. (a. l. 3.) 744].
 — — l. 29. kumpfen l. kämpfen.
 694. (a) l. 3. Kar l. Kas.
 — (b) l. 3. Corrige sic: kehren. Cfr. Angl.
 carry ir. isl. Keyri lorun, ver. lat.
 corius. Cfr. porro isl. &c.
 — — l. 11. Kiavl l. Kiavlr.
 — — l. 18. pro. pone,

- Pag.
 694. (b) l. 19. Corrige sic. isl. kofin electus
 Pers. gyrdhel ir. gyzin electus et
 eligens, isl. kiöfandi (eligens).
 — — l. 32. nostræ l. nostri.
 — — l. 33. steina l. steind.
 — — l. 25. camera (& lin. ult.) camera l.
 crumena.
 697. (a) Norfs l. Norfe.
 — — l. 15. Hné l. Hné.
 — — l. 17. Knie l. Knü.
 — (b) l. 14. kunin l. kunden (obsol. pers.
 secundum KL.)
 698. (a) l. 8. külr l. kvlr.
 — — l. post Qvino adde Qveins, Qvens.
 699. — l. 18. castuminen l. costuminen.
 — — l. 19. Krymma l. Krymma.
 700. — l. 8. cytre l. cytre.
 702. — l. 14. Lageus l. Lagies.
 — — (Lapp.) Lág l. Læke, Lak.
 — — l. 28. Law l. Low.
 — — l. 30. Lák l. Láp (Lád).
 703. (b) l. 29. Arlauc l. Irlauc.
 704. — l. 27. Laun l. Launs.
 709. — l. 20. vivere l. vivens.
 711. — l. 16. corriui l. cortici.
 713. — l. 17. ljubo l. ljubs.
 716. (a) l. 25. post "Scandorum, adde "l.
 leifr.
 719. — l. 28. delectur hæcce: "AS. Myl pu-
 lvis, sed inseratur lin. ult. addito
 isl. Mylina id.
 720. — l. 30. Menath l. Menoths.
 722. — l. 25. Mæga l. Mægd.
 724. (b) l. 21. Maithme l. Maithms.
 725. — l. 29. Post vocem ek adde "met, mat
 sive.
 726. — l. 5. miklendvr l. miplendvr.
 — — l. 8. nigmuden l. nymuden vel nu-
 muden.
 729. — l. 7. post cfr. adde Sanser.
 730. — l. 5. Excludatur hæc periodus: "Aide
 Zend. mreté, (non multé) &c. . .
 Myrda, sed addatur (voci Mord)
 l. 7. post Gr. μωπος (non μωπος),
 & signum".
 733. — l. morkr l. myrkvur.
 736. (a) l. 24. Vox Nánom separatur a præ-
 cedente Nann.

Alias sepiissime (uti etiam in T. I.) p̄ ponitur
pro AS. d̄, propter typi huius in nostrā
officinā defectum; — in vocibus quibus-
dam M.G., lexica, (ut dixi) aliquando
antiquiorā secutus, omisi nominum s.
suale (e. gr. in dauth pro dauths, &
in præc. infra. quorundam verborum po-
sui on pro an (e. gr. kaupan pro kau-
pon) — sed talia lector gnarus facile

deceget; maximam operam semper ad-
hibuimus in corrigendis rextus vocibus
quæ plurimis sunt difficiliores.

IN APPENDICE GVNNARSSLAGR.

Pag. 1000 (a) l. 23. G. G. lege G. M. (3:
Gudmundus Magnæus).

CONSPECTUS. VOLUMINIS.

	Pag.
C armina ipsa cum versione et notis - - - - -	I.
(Vid. Indicem specialem pag. 556).	
Glossarium vocum - - - - -	555.
Index nominum propriorum - - - - -	863.
Appendix Gloss. & Ind. nom. pr. - - - - -	897.
Contextus carminum - - - - -	907.
Index rerum memorabilium - - - - -	971.
Enumeratio locorum dubiorum vel (in supplementis) illustratorum -	993.
Appendix carminum (Oda <i>Gunnarsflagr</i>) - - - - -	1001.
Addenda in Glossario p. p. - - - - -	1011.
